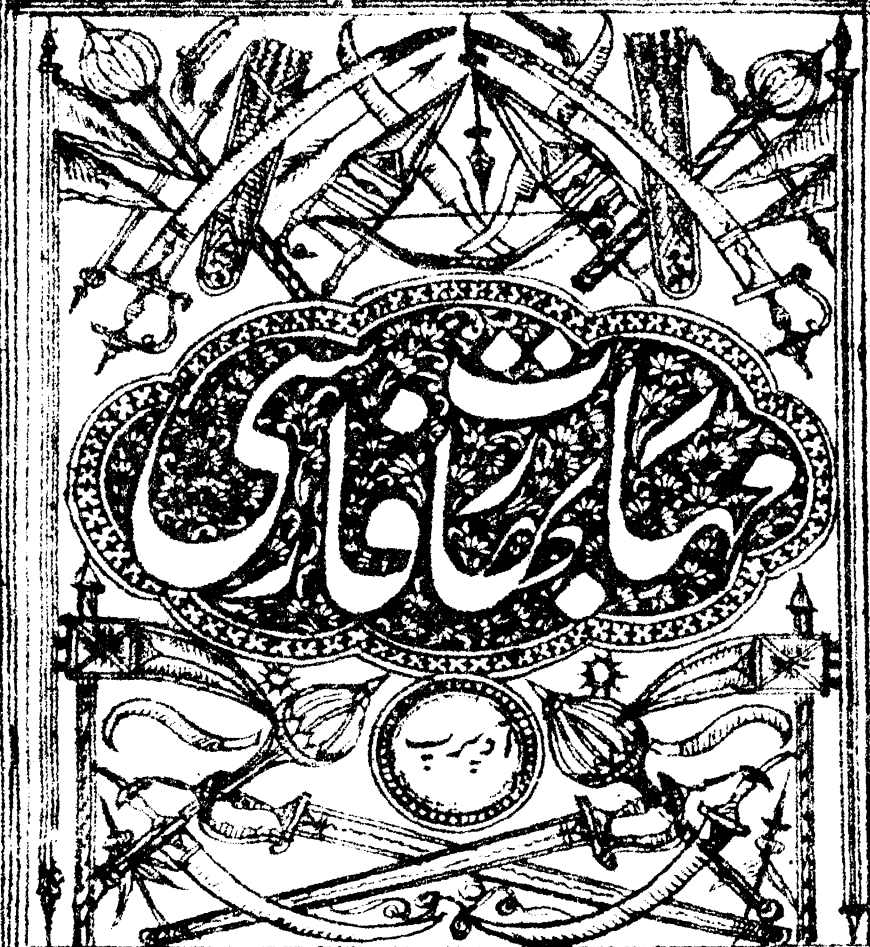
بعون صانع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و آسمان

مجموعه حالات نوادر جهان تاریخ انتخاب افغانستان مخزن کوائف صدق و راستی صحیح

کہ کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفه ایست بس عزیز و معتمد مترجمه علما معنون بدیباجه ابو الفضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکهنو بحلیۂ طبع محلی شد

نامہا و الفاظ ہندی وغیرہ مندرجہ آدپرب مہابھارت فارسی

صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ	صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ
۳۶	۱۳	लोमहर्षण لوم ہرکھن	۳۸	۱۳	दुश्शासन دُشاسن
〃	۱۴	उग्रश्रवा اگر شروا	۳۹	〃	विदुर بِدُر
〃	〃	सूत سوت	〃	۱	भीम بھیم
〃	۱۵	शौनक شونک	〃	〃	अर्जुन ارجن
〃	۱۶	नैमिषारण्य نمشارنیہ کہ نیم کھار نیز گویند	۳۹	〃	नकुल نکل
۳۷	۲	जनमेजय جنمیجی	〃	۲	सहदेव سہدیو
〃	〃	वैशम्पायन بیشمپاین	〃	〃	कृष्ण کرشن
〃	۵	महाभारत مہابھارت	〃	۱۸	नारद نارد
〃	۲	व्यास بیاس	〃	۱۹	देवल دیول
〃	۶	कुरुक्षेत्र کرکشیتر کہ کورکھیت ہم گویند	〃	۲۱	शुक شک
〃	۱۷	भीष्मपितामह بھیشم پتامہ	۴۰	۳	ब्रह्मा برہما
〃	〃	शान्तनु راجہ سانتن	〃	〃	विष्णु بشن
〃	۲۰	कुरु کُر	〃	〃	शिवमहादेव مہادیو
〃	〃	गान्धारी گاندھاری	〃	۴	मनु مَن
〃	۲۱	धृतराष्ट्र دھرتراشٹر	〃	〃	प्रचेतस پراچیتس
〃	〃	कुन्ती کُنتی	〃	〃	दक्ष دچھ
〃	〃	युधिष्ठिर یدھشٹر کہ جدھشٹر نیز گویند	〃	〃	प्रजापति پرجاپت
〃	۲۲	दुर्योधन دُریودھن کہ دُرجودھن ہم گویندش	〃	〃	आदित्य آدتیہ یعنی آفتاب
〃	۲۳	कर्ण کرن	〃	〃	विश्वेदेवा بشوے دیو
〃	〃	शकुनि شکن	〃	۵	अश्विनीकुमार اشونی کمار

صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ	
۹	۵	بسس	वसु
〃	〃	یچھ - کہ آنرا جچھ ہم گویند	यक्ष
〃	〃	سادھیہ	साध्य
〃	〃	پتر	पितृ
〃	〃	پشاچ	पिशाच
〃	〃	گوہیک - کہ گہجک ہم گویند	गुह्यक
〃	〃	برہم رکہ	ब्रह्मऋषि
〃	〃	راج رکہ	राजऋषि
۱۰	۶	آکاس	आकाश
〃	〃	سنبت سر	संवत्सर
〃	۷	شکل پچھ	शुक्लपक्ष
〃	〃	کرشن پچھ	कृष्णपक्ष
〃	〃	ودہ پتر	दिवस्पुत्र
〃	〃	برہد بھان	बृहद्भानु
〃	〃	رب	रवि
〃	〃	[illegible]	चक्षु
〃	〃	رچیک	ऋचीक
〃	〃	بھان	भानु
〃	〃	بھاوس	विभावसु
〃	〃	ارک	अर्क
〃	〃	آشاوہ	आशावह
〃	۸	سبتا	सविता

صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ	
۱۰	۱۱	آتما	आत्मा
〃	〃	ستی - و آنرا ستی ہم گویند	सत्य
〃	〃	دیو بھراٹ	देवभ्राट
〃	〃	سو بھراٹ	सुभ्राट
〃	〃	دس جیوت	दशज्योति
〃	〃	شت جیوت	शतज्योति
〃	〃	سہسر جیوت	सहस्रज्योति
〃	۱۴	خاندان کوروان	कौरववंश
〃	〃	خاندان جادوان	यदुवंश
〃	〃	بھرت	भरत
〃	〃	ییات - کہ ججات ہم خوانند	ययाति
〃	۱۵	اچھواک	इक्ष्वाकु
〃	〃	پراشری	पाराशर्य
〃	۱۷	ستیہ وتی	सत्यवती
〃	۱۸	بچتر بیرج	विचित्रवीर्य
〃	〃	چترانگد	चित्रांगद
〃	۲۰	انبکا	अंबिका
〃	〃	انبالکا	अंबालिका
〃	۲۲	پانڈو	पांडु
۱۱	۸	مادری	माद्री
〃	۱۱	ہستناپر	हस्तिनापुर
۱۲		پرکچھت	परीक्षित

صفحه	سطر	نامها و الفاظ	صفحه	سطر	نامها و الفاظ
۴۴	۲	ابهمنیته - که ابهمنیو درست अभिमन्य	۵۴	۲۳	رُرُ रुरु
〃	۷	شترت سین श्रुतसेन	〃	〃	ششنک शुनक
〃	۳	اگرسین उग्रसेन	۵۵	۳	پلوما पुलोमा
〃	۸	بهیم سین भीमसेन	〃	۵	پلام पुलाम
۴۳	۹	شترتشروا श्रुतश्रवा	۵۶	۱	بدهوسرا वधूसर
〃	۱۱	سوم شترو - آن نام پسر شتروا सोमश्रवा	۵۷	۵	ستهول کیش स्थूलकेश
۴۴	۶	تچهشا آمده بجای این لفظ دیگر نوشته است तक्षशिला	〃	〃	بشواَبس विश्वावसु
〃	۸	دهوم धौम	〃	〃	مینکا मेनका
〃	۷	اپمنیو उपमन्य	〃	۹	پرمدرا प्रमद्वरा
〃	〃	ارن अरुणि	〃	۲۰	کنتک कुण्डक
〃	۱	بید वेद	〃	〃	بهردواج भरद्वाज
〃	۲۰	اودالک उद्दालक	〃	〃	گوتم गोतम
۴۸	۴	اتنک उतंक	۵۸	۱۰	یم - که آنرا جم هم میخوانند - यम
〃	۲۳	پوشیه पौष्य	۵۹	۵	سهسترپاد सहस्रपाद
۵۰	۸	تچهک तक्षक	〃	۶	کهگم खगम
۵۲	۱۰	نارائن नारायण	〃	۱۷	آستیک आस्तीक
۵۳	۱۱	ایراوت ऐरावत	۶۰	۹	جرتکار जरत्कार
〃	〃	اندر इन्द्र	〃	۱۵	جرتکاری जरत्कारी
۵۴	۸	کشیپ कश्यप	۶۱	۲	باسک वासुक
〃	۱۹	بهرگ भृगु	۶۲	۱۰	ست جگ सतजुग
〃	۲۲	چیون च्यवन	〃	۱	بنتا विनता
〃	۲۳	پرمت प्रमति	〃	۳	کدرو कद्रू

صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ	
۶۳	۹	اُرن	अरुण
〃	۱۰	گرڑ	गरुड
〃	۱۳	اُچّی شروا	उच्चैःश्रवा
〃	۱۷	سمیر پربت	सुमेरुपर्वत
۶۴	۳	مندراچل	मंदराचल
〃	۵	شیش ناگ	शेषनाग
〃	۱۱	کورم راج	कूर्मराज
۶۵	۲	ماہ یعنی چندرماں	चन्द्रमा
〃	۲	لچھمی	लक्ष्मी
〃	۱۳	جوہر کوستبھ مَن	कौस्तुभमणि
〃	۱۴	دھنونتر	धन्वन्तर
〃	۱۵	ایراوت سابق مذکور شد	ऐरावत
〃	۲۰	نیل کنٹھ	नीलकंठ
〃	۲۱	رنبھا	रंभा
〃	۲	پارجات	पारजात
〃	۲۲	سارنگ	शार्ङ्ग
〃	۲	کام دھین	कामधेन
۶۶	۱	چنتامن	चिन्तामणि
〃	۶	موہنی	मोहनी
〃	۱۰	راہ	राहु
۷۰	۱۴	بجھابس	विभावसु
〃	۱۵	سپرتیک	सुप्रतीक

صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ	
۷۱	۱۵	بٹ برچھ یعنی درخت برگد	वटवृक्ष
〃	۲۰	بال کھلیہ	बालखिल्य
۷۲	۳	سگندھ مادن	सुगन्धमादन
〃	۱۹	مرت	मरुत
۷۳	۱	برہسپت	बृहस्पति
۷۴	۱۲	آسے یا تماسنام	अभिपात्मा नाम
		بشوکرما	विश्वकर्मा
۷۵	۳	گندھرب [illegible]	गन्धर्व
〃	۲	رودر	रुद्र
〃	۲	سورج کہ سورج نیز گفتہ شد [illegible] سابق مرقوم شد	सूर्य
〃	۴	اشوکرند	अश्वक्रंद
〃	〃	رینک	रेणुक
〃	〃	نمنکھ	निमेष
〃	۵	الوک	उलूक
〃	۸	کرتھن	क्रथन
〃	〃	تپن	तपन
۷۶	۲	بجر	वज्र
۷۷	۱	کوشا	कुशा
〃	۳	کرکوٹک	कर्कोटक
〃	۲	دھننجے	धनञ्जय
〃	۲	کالی	कालिय
〃	۱۱	من ناگ	मणिनाग
۸۰	۴	ایلاپتر	एलापत्र

صفحہ	سطر	ناصحاو الفاظ	
۸۰	۱۳	نا یا ور - کہ جا بجا ورینر خواندن درست است	यायावर
۸۱	۲۰	ترسیک	शृंगीक
۸۲	۸	شرنگی رکھ	शृङ्गी ऋषि
۸۴	۵	گور مکھ	गौर मुख
۸۵	۱۲	شکاچاری شکاچارج	शुकाचार्य
〃	۱۷	کاشیپ	काश्यप
۸۸	۱۵	ارتبشی	उर्वशी
۹۴	۶	سرپ ستر یگیہ	सर्पसत्रयज्ञ
۹۶	۵	شروا	श्रवा
۹۶	۷	جیمن	जैमिन
〃	〃	سانگر	सांगर
〃	〃	پنگل و بیاس و سکاچارج سابق مرقوم شد	पिंगल
〃	۸	پرمتنک و اودالک و نارد و دو پول سابق نوشتہ شد	प्रमतक
〃	〃	پربت	पर्वत
〃	〃	دربا سا	दुर्वासा
〃	〃	کوہل	कोहल
〃	〃	دیو شرما	देवशर्मा
۹۶	۸	موگدلیہ و شر ترسا سابق بقلم آمد	मौद्गल्य
۹۸	۱۴	گی	गय
〃	〃	سنتس بندگی از اشتباہ نوشتہ شد است	शशबिन्दु
〃	〃	کبیر	कुवेर
〃	۴	نرگ	नृग

صفحہ	سطر	ناصحاو الفاظ	
۹۸	۱۴	اجمیڈھ	अजमीढ
〃	〃	رام - وجہات وجد شیر بالا گذشت	राम
〃	۲۱	برن	वरुण
〃	۲۲	بالمیک	वाल्मीक
〃	〃	بشسٹ	वशिष्ठ
۹۹	۱۸	اپسرا	अप्सरा
۱۰۱	۳	کورٹش	कोठिश
〃	〃	ہانس نورن	मानपूर्णा
〃	〃	شل	शल
〃	〃	پال	पाल
〃	〃	ہلیمک	हलीमक
〃	۴	کوشیہ	कौशाय
〃	〃	چکر کال بیگ	चक्रकालवेग
〃	۵	پچھانڈک	पुच्छांडक
〃	〃	منڈلک	मंडलक
〃	〃	پڈسینلت	पिंडसेक्त
〃	۶	ارجھینک	आरभेणक
〃	۷	اچھک	उच्छिक
〃	〃	شربھ	शरभ
〃	〃	بھنگاس ا	भग
〃	〃	بردہن ۳	विरोहण
〃	〃	رسلی ۳	शिल्पी

صفحہ	سطر	نامساد الفاظ
۱۰۱	۶	سکمار ۵ सुकुमार
〃	۸	موک ۴ मूक
〃	۲۳	اشومیدھ جگیہ अश्वमेधयज्ञ
۱۰۲	من ابتدائے سطر ۱۲ تا سطر ۱۵	मंत्रसर्पक। असितञ्चार्तिमन्तञ्च सुनीथञ्चापियः स्मरेत। दिवा वा यदि वा रात्रौ नास्य सर्पभयं भवेत ॥१॥ योऽजरत्कारुणा जातो जरत्कारौ महायशा। आस्तीकः सर्पसत्रे वः पन्नगान्योऽभ्यरक्षत। तस्मिन्परिकीर्तयमाने नमां हिंसितुमर्हथ ॥२॥ सर्पापसर्प भद्रं ते दूरं गच्छ महाविषा जनमेजयस्य यज्ञान्ते आस्तीकवचनं स्मर ॥३॥ आस्तीकस्य वचः श्रुत्वा यः सर्पो न निवर्तते। शतधा भिद्यते मूर्ध्नि शिंशवृक्षफलं यथा ॥४॥

صفحہ	سطر	نامساد الفاظ
		... نہ ناگ ... سے ... اس سرپ کی ...
		... دور نگ ... کیا ...
		آستیک ... آستیک ...
		...
		...
۱۰۴	۱۳	دروپدی द्रौपदी
۱۰۵	۴	اپرچر بسُ उपरिचर बसु
۱۰۶	۴	برہدرتھ वृहद्रथ
〃	۵	پرتیہ گرہ प्रत्यग्रह
〃	۶	کشانبی ... کس ... کشاںب منی باہن कुशाम्ब मणि वाहन
〃	۶	ماویل मावेल्ल
〃	۶	یدُ ... نام ... اور ... यदु
〃	۸	شکتی متی शुक्तिमती
〃	۹	کولاہل कोलाहल
۱۰۷	۵	متسیہ मत्स्य
۱۰۸	۶	دوئپاین द्वैपायन
〃	۱۵	یوجن گندھا ستیہ وتی کا نام ہے योजनगन्धा
〃	۱۷	سمنت सुमंत
〃	۱۸	پیل पैल
〃	۱۹	دھرم راج धर्मराज
۱۰۹	۱۶	سنجے संजय
〃	۱۸	گیل گن गवलगण

صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ	
۱۰۹	۲۰	کنت بھوج	कुन्तिभोज
۱۰۹	۲۳	درونا چاری کہ درونا چارج ہم گفتہ شود	द्रोणाचार्य
۱۱۰	۵	کرپا چاری کہ کرپا چارج ہم گفتہ شود	कृपाचार्य
〃	۲	کرپی	कृपी
〃	〃	اشوتھاما	अश्वत्थामा
〃	〃	درپد	द्रुपद
〃	۱۱	دھرشت دمن	धृष्टद्युम्न
〃	〃	پرنہال	प्रह्लाल
〃	〃	نگن جت	नग्नजित
〃	〃	سبل	सुबल
〃	۱۷	ییتس کہ آنرا ججتس نیز توان خواند	युयुत्सु
〃	۱۹	دہسہ و دریودھن و دشاسن سابق رقم شد	दुःसह
〃	〃	درمرکھن	दुर्मर्षण
〃	〃	کرن این کرن نام برادر دریودھن غیر کرن پسر آفتاب مذکورہ سابق	कर्ण
〃	〃	بکرن	विकर्ण
〃	〃	چترسین	चित्रसेन
〃	〃	بنبشت	विविंशति
〃	〃	جی	जय
〃	〃	ستیبرت	सत्यव्रत
〃	۲۰	پرمتر	पुरमित्र
〃	〃	سبھدرا	सुभद्रा
〃	〃	ابھمنیہ	अभिमन्यु

[illegible]

صفحہ	سطر	نامہا و الفاظ	
۱۱۰	۲۲	پرت بندھیہ	प्रतिविन्ध्य
〃	〃	ست سوم	सुतसोम
〃	۲۳	شرت کیرت	श्रुतकीर्ति
〃	〃	ستانیک	सतानीक
〃	〃	شرت سین اوبر اشرت کرما نامند	श्रुतसेन
۱۱۱	۱	ہڑمبا	हिडम्बा
〃	〃	گھٹوت کچ	घटोत्कच
〃	۲	من پور	मणिपुर
۱۱۱	۲	چترانگدا	चित्रांगद
〃	۳	ببھرباہن	वभ्रुवाहन
〃	〃	الوپی و ایراوت سابق سطر ۱۶	उलूपी
〃	۴	شکھنڈی	शिखण्डी
〃	۹	پرسرام	परशुराम
〃	〃	جمدگن	जमदग्नि
〃	〃	چھتری	क्षत्री
〃	۱۱	براہمن	ब्राह्मण
〃	۱۲	بیش	वैश्य
〃	〃	شودر	शूद्र
۱۱۳	۱	مریچ	मरीचि
〃	〃	اتر	अत्रि
〃	〃	انگرا	अंगिरा
〃	۲	پلستیہ	पुलस्त्य

صفحہ	سطر	اسماء و الفاظ	صفحہ	سطر	اسماء و الفاظ
۱۱۳	۲	پلہ पुलह			
"	"	کرت क्रतु	۱۱۴	۵	پور पौर
"	۴	آدت مادر دوازده آفتاب अदिति	"	۱۷	شکنتلا शकुन्तला
"	"	دت نام مادر سرناپچہ دہر تن کشیپ दिति	۱۱۵	۱۸	کنب कण्व
"	"	دن दनु	۱۱۶	۱۸	بشوامتر विश्वामित्र
"	"	کالا काला	"	۲۰	مینکا मेनका
"	"	دنائی दनायु	۱۱۷	۱۳	کوشکی कौशिकी
"	۵	سنگہکا सिंहिका	"	"	متنگ मतंग
"	"	کرودھا क्रोधा	۱۱۸	۸	مالتی मालती
"	"	پرادھا प्राधा	۱۱۹	۱	گندھرب بواہ गन्धर्वविवाह
"	"	بشوا۔ دختر سابق تحریر آمد विश्वा	۱۲۱	۱	سرب دمن सर्वदमन
"	"	کپلا कपिला	۱۲۵	۳	بیرنی वीरणी
"	"	منُ دیگر و بالا گذشت मनु	"	۷	الا इला
"	۷	اپہ شرا अपःशिरा	"	"	پروروا पुरूरवा
"	۸	گگن مورچھا गगनमूर्द्धा	"	۱۰	سنت کمار सनतकुमार
"	"	برکھ پربا برکھو پرب نیز گویندش वृषपर्वा	"	۱۳	آئی و او رشی بالا گذشت आयु
۱۱۳	۹	اشوشرا अश्वशिरा	"	"	دھیمان धीमान
"	۱۹	سنبرت در پیشت سابق قلم آمد संवर्त	"	۱۵	اماوس अमावसु
"	۰	اتتھیہ उतथ्य	"	"	دڑھائی दिढायु
"	۲۰ ۲۱	بسروا راون دیگر بالا گذشت विसरवा रावण	"	"	بنائی वनायु
"	"	کنبھ کرن कुम्भकर्ण	"	"	شتائی शतायु
"	"	ببھیکھن विभीषण	"	۱۶	نہکھ नहुष

نامها و الفاظ	سطر	صفحه	نامها و الفاظ	سطر	صفحه
नन्दनवन نندن بن	۱۲	۱۴۷	यति یت که جت هم گویند و یات که جات هم گفته شود سابق تحریر یافت	۱۷	۱۴۵
प्रवीर پربیر	۲۳	۱۵۱	संयाति سنیات	〃	〃
ईश्वर ایشور	۱	۱۵۲	आयाति ایات	〃	۱۲۵
रौद्राश्व رودراشو	〃	〃	आयुति آیت	〃	〃
मनस्यु منسیو	۲	〃	ध्रुव دهرو	۱۵	〃
सौवीरी سوبیری	۳	〃	देवयानी دیویانی که آزادیوجانی هم خوانند	۲۰	〃
शक्त شکت	〃	〃	शुक्र شکر	〃	〃
संहनन سنگهن	〃	〃	शर्मिष्ठा شرمشتا دختر برکهوبرتا بیشتر نگاشته شد	۲۱	〃
वाग्मी باگی	〃	〃	संजीवनी سنجیونی	۱۰	۱۲۶
मिश्रकेशी مشرکیشی	۴	۱۵۱	कच کچ	۱۳	۱۲۶
अस्वकभानु انبک بهان	〃	〃	तुर्वसु ترلبس دیگر که انراجر گویند سابق نوشته	۴	۱۳۸
ऋचेयु رچیو	۶	〃	द्रुह्यु درهی که درهیج نیز خوانندش	۶	〃
कक्षेयु کچهیو	۷	〃	अनु آن	〃	〃
कृकणेयु کرکنیو	〃	〃	पुरु پر	〃	〃
स्थण्डिलेयु ستهندلیو	〃	〃	यवन یون که جون هم خوانده شود	۷	۱۴۳
वनेयु بنیو	〃	〃	भोज بهوج	۸	〃
जलेयु جلیو	〃	〃	म्लेच्छ ملیچه	۹	〃
तेजेयु تجیو	〃	〃	वानप्रस्थ بان پرستهه	۱۲	〃
सत्येयु ستیو	〃	〃	वसुमति بسمت	۱۶	〃
धर्मेयु دهرمیو	〃	〃	अष्टक اشتک	۱۷	〃
सन्नतेयु سنتیو	۸	〃	प्रतर्दन پرتردن	〃	〃
अनाधृष्टि انادهرشت	۹	〃	शिव شب	〃	〃

صفحہ	سطر	نامہا والفاظ	
۱۵۱	۹	مَتِنار	मतिनार
〃	۱۰	تَنسُ	तंसु
〃	〃	مَہان	महान
〃	〃	اَتِ رَتھ	अतिरथ
〃	〃	دُرُہیُ	द्रुह्यु
〃	〃	پَورَو	पौरव
〃	〃	اِیلِن	ईलिन
〃	〃	بِیاہ	विवाह
〃	〃	دُکھنیت	दुष्यन्त
〃	〃	شُور - در بھیم سابق گذشت	शूर
〃	〃	پَرَبَس در بس سابق مرقوم شد	प्रवसु
〃	۲۰	بھومنیتہ	भुमन्यु
۱۵۲	۱	دِبِ رَتھ	दिविरथ
〃	۲۱	پُشکرِنی	पुष्करिणी
〃	〃	سُہوتر	सुहोत्र
〃	〃	سُہوتا	सुहोता
〃	〃	سُہب	सुहवि
〃	〃	سُیَج	सुयजु
〃	〃	رِچِیک	ऋचीक
۱۵۳	۲	دھوُمِنی	धूमिनी
〃	〃	رِچھ	ऋक्ष
〃	۳	نِیلی	नीली

صفحہ	سطر	نامہا والفاظ	
۱۵۳	۳	پَرَمیشٹی در دکھنت سابق نوشتہ شد	परमेष्ठी
〃	۴	کیشِنی	केशिनी
〃	〃	جَہنُو	जन्हु
〃	〃	بَرَجَن	व्रजन
〃	〃	رُپن	रूपिन
〃	۹	سَنبَرن	संवरण
〃	۱۷	تَپتی	तपती
〃	۱۹	کُر	कुरु
۱۵۴	۱	اَبِچھت	अविक्षित
〃	〃	اَبِشنیت	अविष्यन्त
〃	〃	چِتر رَتھ	चित्ररथ
〃	〃	مُنِ در جنمیجی سابق بقلم آمد	मुनि
〃	〃	باہنی	वाहिनी
〃	۲	شبلاشرو در پریچھت بالا گذشت	
〃	〃	آدِراج	आदिराज
〃	〃	بِراج	विराज
۱۵۴	۳	شالمل در اجے شرو ابا مرقوم شد	शाल्मलि
〃	〃	بھنگ کار	भंगकार
〃	〃	جِتار	जितार
〃	۴	کچھسین و اگرسین و چترسین در جنمیجی سابق تحریر آمد	कक्षसेन
〃	〃	اندرسین	इन्द्रसेन
〃	〃	سکھین و بھیمسین بالا مذکور ست	

صفحه	سطر	نامهاد الفاظ	
۱۵۴	۹	باہلیک دو معرا شتر و باند گذشت	वाह्ली
״	״	نشدھ	निषध
״	۱۰	جامبونند	जाम्बूनद
״	״	کنڈودر	कुंडोदर
״	״	پداتِ	पदाति
״	״	بساتِ	वसाति
״	۱۱	کنڈک	कुंडिक
״	״	ہستی	हस्ती
״	״	بترک	वितर्क
״	״	کراتھ	क्राथ
״	۱۲	کنڈن	कुण्डिन
״	״	ہبشروا	हविश्रवा
״	״	اندرابھ و بھومنیہ سابق رقم گردید	इन्द्राभ
״	״	پرتیپ	प्रतीप
״	״	دھرم نیتر	धर्मनेत्र
״	״	سونیتر	सुनेत्र
״	۱۳	دیواپ درشانتن و باہلیک بالا گذشت	देवापि
۱۵۵	۴	کوشلیا در متن وآلا و برو روادای سابق مرقوم شد و نگه در جهات دیگر ہم	कौशल्या
״	۵	بشوجت	विश्वजित
״	۶	انتتا	अनन्ता
״	״	پراچینوان	प्राचिन्वान
״	۷	سنپاتِ	संपाति

صفحه	سطر	نامهاد الفاظ	
۱۵۵	۸	اہنیاتِ	अहंयाति
״	۹	کرتبیرج	कृतवीर्य
״	״	کارتبیرج	कार्तवीर्य
״	۱۰	سارب بھوم	सार्वभौम
״	۱۱	سنندا	सुनन्दा
״	۱۲	جیت سین	जयत्सेन
״	۱۳	بدربھ	बिदर्भ
״	۱۴	سشروا	सुश्रवा
״	״	اوراچین	अवाचीन
״	۱۵	مریادا که مرجادا ہم گفته شود	मर्यादा
״	״	اریہ	अरिह:
״	۱۶	کالنگ که حالا بیجانگر نام دارد	कलिंग
״	۱۷	مہابھوم	महाभौम
״	۱۸	سویگیا	सुयज्ञा
״	״	آیت نائی نام شوہر کاما	अयुतनाई
״	۱۹	کاما	कामा
״	״	پرتھشروا	पृथुश्रवा
״	״	اکرودھن	अक्रोधन
״	۲۰	کرنبھا نام دختر راجه کلنگ که زن اکرودھن	करंभा
״	״	دیواتتھ	देवातिथि
״	״	بدربھ و مرجادا و اریہ بالا مرقوم ست	[illegible]रिह
״	۲۱	انگ نام ملک و ریچھ و جھک سابق بقلم آمده	[illegible]ग

صفحہ	سطر	نامہا والفاظ
۱۵۵	۲۱	سُدیوا نام دختر راجا انگ सुदेवा
〃	۲۲	جوالا در متن از سابق تحریر یافت ज्वाला
۱۵۶	۱	سرستی در متن در این نوشته شد सरस्वती
〃	۴	رتھنتری रथंतरी
〃	۷	سُنندا دختر برت سین راجہ کاشی وشمن سابق گذشت सुनंदा
〃	۹	سُبرنا دختر اکھواکس درستی بالا مرقوم گشت सुवर्णा
〃	۱۰	تیرگرت त्रिगर्त
۱۵۷	۱۰	پشتو دھرا کہ پشتو دھرا ہم توان خواند पयोधरा
〃	۱۱	بکنتھن وسندیوا اجیڑا بالا مرقوم شد विकुंठन
〃	۱۲	کیکئی دکا ندر معارای سابق بقلم آمد कैकेयि
〃	〃	بشالا विशाला
〃	〃	رچھا نور کہ بشن و سنبرن و منتی تصحیح ذکر او مرقوم ست कक्षा
〃	۱۴	شبھانگی در شارح سابق بتحریر آمد शुभांगी
〃	۶	بدور विदुर
〃	۱۵	مادھوی سپریا माधवीसप्रिया
〃	۱۶	انشوا अनुश्रवा
〃	〃	امرتا در نکمت و ہمیں بشتر نگاشته شد अमृता
〃	۱۷	کماری कुमारी
〃	۱۸	پرتشروا در ترتیب بالا گذشت प्रतिश्रवा
〃	۱۹	شبیا و سندا بر ترتیب درانی بودند از ان بردو دو اب و شاختن و بالیک تصحیف شوند प्राच्या चौ / सुनन्दा
۱۵۸	۲	دیو برت نام بھکم پتامہ देवव्रत

صفحہ	سطر	نامہا والفاظ
۱۵۷	۱۳	کالی نام ستیہ وتی ست کہ اوراجوجن کنند ہم آمد काली
〃	۲۱	بارنا ورت لیکن برناده वारणावर्त
۱۵۸	۲۳	ہڑنب हिडम्ब
۱۵۹	۱	بک वक
〃	۲	کنپلا نام شہر پنچال یعنی پنجاب क पला
〃	۶	شیلیہ शैल्य
〃	۷	یودھیی यौधेय
〃	۸	بلندھرا व लन्धरा
〃	〃	سربگندھ सर्वगन्ध
〃	۱۱	چندیری चंदेरी
〃	〃	کرینمتی करेणुमती
〃	۱۲	نیرمتر निरमित्र
۱۵۹	〃	مدراج مدردیش मद्रराज मद्रदेश
〃	۱۳	بجیا دشمو تر سابق رقم پذیرفت विजया
〃	۱۹	براٹ विराट
〃	〃	اترا کماری उत्तराकुमारी
〃	۲۰	مادروتی माद्रवती
〃	۲۱	بپشتما विपुष्टमा
〃	۲۲	کنکی کرن در متن ایک بالا بقلم آمد प्राकुकर्णा
〃	۲۳	بیدیہی वैदेही
〃	〃	اشومیدھ دت अश्वमेधदत्त
۱۶۰	۳	مہابھکھ महाभिष

صفحہ	سطر	نامہا والفاظ
۱۶۳	۲۱	شُرمی کہ نندنی सुरभीनन्दनी دکام دھینُن نیز اورا گویند کام دھین कामधेनु
۱۶۴	۶	جِت وَتی जितवती
〃	۲۳	گانگیی गांगेय
۱۶۷	۱۰	اَسِت असित
۱۷۰	۱۲	شالَیَ शाल्य
۱۷۲	۲۳	آتِتھیہ आतिथ्य
۱۷۳	۱	ممتا دربیت سابق نوشتہ شد کہ بروتہمت دیوتہاست ममता
〃	۱۱	دِیرگھ تما दीर्घतमा
〃	۱۳	پرَدویکھی دگوتم سابق گذشت प्रद्वेषी
۱۷۴	۴	بَلِ वालि
〃	۵	سُدوشنا सुदेष्णा
〃	۱۲	اَنگ अंग
〃	۱۳	بنگ کلنگ वंग कलिंग पुंड सुह्य پُنڈ سُہیَ و راجہ لبس کہ در سطر ۱۹ مرقوم ست تحریر یافت

بعون صانع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و اسمان

مجموعهٔ حالات نوادر جهان تاریخ انتخاب اتقیای باستان مخزن کوائف صدق و راستی موعظه

مهابهارت فارسی

که کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفه ایست بهر لحاظ عزیز و معتمد مترجمهٔ علامی معنون بدیباچهٔ ابوالفضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکهنؤ بحلیهٔ طبع محلی شد

آغاز فن اول از کتاب مهابهارته که آنرا آدیپرب گویند

ای هژده هزار عالم از شوق تو مست
بس تخته سیاه گشت و بشکست خامه

سر در ره جستجوی و جان بر کف دست
نقشی نه نگاشتند زانگونه که هست

هیهات هیهات ذره امکان را که گم گشته بادیه حیرت و ضلالت ست چه یارا که از دریافت آفتاب وجوب دم زند و از حضیض خرابی و تیه سرگردانی باوج شهود و آسمان حصول قدم نهد و سفال خیال و زخارف معارف خود را که متاع زبون بازار امکان ست از نفایس خزاین وجوب و شرایف معادن وجود شمرده سخن سرا میدان شمائل و جلایل ذات مقدس پروردگار جل جلاله نفس بر کشد ابیات ای دو جهان ذره از راه تو + هیچ ترا از هیچ بدرگاه تو + فکرت ما را بتو راه نیست + جز تو کس از سر تو آگاه نیست + به که ز بیچارگی جان خویش + معترف آییم بنقصان خویش بر درت ای مایه ده زندگی + پیشه ما نیست بجز بندگی + لیکن چون رسم سالکان شاه راه نیاز آنست که امری چند که باندازه بینائی و توانائی خود از کتاب الکمال و باب المعرفة ادراک نموده اند و منزه از شوائب نقایص فرض کرده به سرا پرده احدیت و سرادق صمدیت نسبت میدهند و آنرا سپاس خدا و ستایش خداوندی می نامند لاجرم اقتضای آثار و اقتدای رسوم این طائفه نموده قدم قلم درین راه نهاده بود و باب الکتاب بکلید زبان که بسی دندانه دندان خزینه کشائی است کشاده

ناگاه در طوفان عرق خجالت غرق گشته که از سر تا خاشاک دریا فرق نماند ناچار ازین
محال کوشی باز آمده بخاموشی دمساز شد بیت نه دانا زو خبر دارد نه اوباش + که
هر با نیز کو را آمد چو خفاش + جمیع برگزیدگان الهی که همین پیرایان ریاحین اخلاق و
و پرده کشایان اسرار انفس و آفاق اند آفرین ازل و ابد بر ایشان باد که درین
بارگاه جلال دفتر دانائی خود را آب نسیان شسته خط نادانی سپر زنده و ورق سخن
پردازی گردانیده زبان بی زبانی کشاده‌اند ـ مستان آگهی که دم خوش نزده‌اند +
بی جام و سبو شراب عیش زده‌اند + آرایش علم و فضل از ینها ان طلب + کین
طائفه در کتاب آتش زده‌اند + بعد ازان ادیب زبان سخن گزاری و تقاعد ادیان
سپاسداری از انصافی که در محکمه عقل بی مزاحمت اوباش وهم داوم و از حسن
معامله که درین باب ماخوذ کردم من سر رشته سخن گم کرده را این مقالید مقال ساختند
و از دیوان مبدا فیاض اجازت سخن چند که درین مقام مناسب باشد یافتم در
خلال حال جمعیت اظهار بعضی از معنی نفس الامریه که در مدرسه تحقیق دریافته بودم
و محبوس تنگنای ضمیر بود حاصل شد شکر منعم بجا آورده خود را آماده انمعنی کردم و
از انجا که تقصیر بضاعت و عدم استطاعت بود دست کوتاه بنان شکسته
زبان را متکفل ادای این مطلب ساختم و متعهد بیان این مقصد ارجمند گردیدم
ـ یارب چراغ معرفت نورم ده + ویرانه دلم ز عشق معمورم ده + نزدیکی گر
میطلبم بی ادبی ست + دورم چو فگندی نظر دورم ده + بر نکته سنجان تحقیق پیش
و روشن ضمیران صبح نفس که واقفان دقایق نفوس و عقول و کاشفان غوامض
معقول و منقول‌اند پوشیده نماند که بمقتضای حکمت بالغه‌اش از ان زمانی که
حال از ان گذارندگان سخن رسانیده و آگاه شتگان خبر داده اند دیده نقص الفت
کور و چشم دیدن نابینا بوده و در خرابی مراتع مزارع نفسانی کوشیده و در معموری شوره زار
ابدان سعی غیر معهود بل کوشش غیر مفید میکرده اند اگر احیاناً شوریده‌ای سعادت
اصلی گریبان هستی گرفته بنیانی اسرار نهانی گردانیده است از بیچه‌گی دریا از

تندی این باده خردافگن یا خیرخواهی اخوان زمان همان اظهار نمودن و سرورکیتم
عدم فرو بردن بود چه اخبار روزگار را از ساده لوحی مرقوم دل داشتند نا ستیزه کاری
و بد درونی بر بیاض نبرده اند و چون سلاطین عالی که اساطین عالمند اغلب
اوقات مقصود از ظهور این طائفهٔ علیه انتظام ظواهر احوال عامهٔ خلایق ست در
باز پسین سرا ارباب عمائم درین معامله توجه نفرموده اند اگر احیاناً بمسامع علیهٔ ایشان
رسیده این را بضرورت از معاملات دینی شمرده به منتسبان دین که متغلبان منصب
فتوی و متعلقان امور فقاهت و متولیان ارباب تقالید بل سرهنگان هنگامه
جهالت و سفاهت‌اند سپرده خود را از زبان ژاژخایان و بهتان هرزه درایان نگاه داشته
اند و امروز که هنگام ظهور اسم الباطن و دور رحمت فیض عالم ست بمقتضای ایام زمان
و القای روحانی زبدهٔ افراد عالم و نتیجه بنی آدم جان جهان و جان جهان معنی پادشاه
زمان را که شمه از احوال فیض اشتمال او در رقم پذیر کلک اخلاص میشود دیده حق بین
و دل حقیقت گزین و توفیق ادراکات بلند و مدرکات دانش پسند یافته فیض رسان
خاص و عام شده است ❁ بالیدا زین نشاط تن تخت بر زمین ❁ بگذشت
ازین نوید سر تاج زآسمان ❁ بر دوربینان باریک بین مخفی نیست که هر یکی از
رعایا ازین فیض رسان جهانیان کامیاب گردیده باشد امروز که روز بهار دانش و
بینش و زمان تجدید انتظام آفرینش ست مشاهده باید کرد که چه فیض علیه بر خاص
فیض مظاهر و باطن حقیقت مواطن پادشاه زمان رسیده ست بارها که هنگام
مبادی اقرار کور دو دمان سعادت بشریت بل زمان حیات مرده دلان عالم طبیعت
آمده در خصوصیت بدیع سیرت معنی سلطنت و سر خلافت تاکید و تحقیق یافته چه
پادشاه صمدیت را بجهت حسن سرانجام و لطف انتظام مهام صورت خلعت گرانمایه
سلطنت معنوی داده طراز بنده اورنگ پادشاهی و فرازنده لوای ظل الهی گردانیده اند
و بذریعه بدیعه این برگزیده خدای جبیت التسلط خرافات مشارب تقالید اهل هند
که از مرور سنون قوی اساس بود و انهدام یافته دار الخلافه انصاف و تحقیق شده

مدح شهنشاه اعظم ابوالمظفر جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازی
خلد الله تعالی ملکه ابدا و اکبر

دست حسرت گریبان خاطر را گرفته در ذکر نام نامی این پیشوای خداشناسان و مقتدای
هدی اساسان متردد گشته چه اگر خود را افتان و خیزان بپایگاه مدحت او برساند
زبان گویا را دست آویزی در تحصیل سعادت بهم رسانیده باشد و اگر زبان بلاغت
را اجازه شرح مناقب و ذکر معالی این هادی علی الاطلاق و مهدی باستحقاق میدهد
از نفس الامر و حقیقت کار خجالت میکشد بلکه از عرف عادت شرمگین میماند و قطع نظر
از آنکه هرکس هرچه گوید یا نویسد در خور حالت استعداد خود خواهد بود نه مناسب مرتبه عالی
منقبت ممدوح شریف لطایف و جلائل شمائل او که معلوم مقدسان افلاک ست چه
بیان آلودگان عالم خاک تواند بود ~ ستودن مر او را ندانم همی + نه اندیشه جان
برفشانم همی + به تن زنده پیل و بجان جبرئیل + بکف ابر بهمن بدل رود نیل +
جهان را چو باران بباپستگی + روان را چو دانش بشایستگی + کاشکی افلاطون مکانان
و ارسطو نشانان متکفل این مهم میشدند تا ادراک فطرت عالی این ولی والی نموده
کمال حقیقت و حقانیت او را خاطر نشان انام میکردند یا جنید مشربان و شبلی
نشانان درین وادی خوض مینمودند تا فی الجمله خبری که لیاقت پیشگاه ثناخوانی هدایت
نگاشته خامه بیان میساختند ~ دست زکامی من بکمالات کی رسد + گیرم
که گوهرم ز نزدکاکه روزگار ره + آخر الامر بعد از دراز نفسی که درمیان من و دل گذشت
بران قرار یافت که آنچنان که تو در زبان سعادت ملازمت خود ادراک حالت این
خلیفة الله نموده باشی بنویسی و وجه نیت بران مقصور نداری که تزئین عبارت و خیالی
یا شرح ارادت خود میکنی ~ اگر بمدح و ثنا هرکسی ستوده شود + تو آنکسی که ستوده
بمدح تست ثنا + بنابران بعضی تجرد نشان معالی را که در تعبیرات عرفی تواند
در آمد نوشته تتمه را حوالهٔ بدریافت تقدس شعاران بالغ نظر نموده ~ آن کیست که

در پرده از و میگوییم + صد نکته پرورده از و میگوییم + شاهیست دگر به سر اندیشه خویش + از جیب برون کرده از و میگوییم + آن گوهر تاج شاهان قبله خدا آگاهان چراغ شبستان عالم فروغ دودمان آدم والاشان مسند نشین نصرت قران عدالت قرین خاتم دولت فرمانروائی جوهر شمشیر کشورکشائی عنوان مثال بی مثالی طغرای منشور دولجلالی پرده بر انداز اسرار غیبی چهره کشای صورت لاریبی محرم خلوت خانه شهود بنده یگانه معبود باریک بین دقایق موشگافی صاحب عیار جواهر صرافی نقشبند بدایع خیال عقده کشای براقع اجمال رنگ آمیز آئینه الوان معانی بزم افروز جهان نکته دانی مجموعه نقشبندان فهم و خرد کارنامه صنعت گران ازل و ابد ناظم آداب شاهنشاهی قاسم ارزاق بندگان الهی نائب مناب بارگاه ربانی ضامن و دائع آمال و امانی گره کشای کنوز خردمندی کلید دار خزاین خداوندی آرام ده عرصه زمین و زمان انتظام بخش عالم کون و مکان ابیات بدست قهر نهد قفل خشم بر اعدات + بدست عدل کشد پای ظلم در زنجیر + ز سنگ خاره بر آرد به تف هیبت خون + ز شیر شرزه بدوشد بدست رحمت شیر + از و زمانه نتابد عنان نرم و درشت + از و سپهر ندارد نهان قلیل و کثیر + صاحب قدرتی که در یک زمان بچندین امور مختلفه و مهمات متعدده که هر یکی باستقلال وقت ممتد و مهل مستوفی می طلبد در یک زمان بی شائبه فکر و غائله اندیشه سر انجام مینماید و بهر کدام از متکفلان اشغال کارگاه سلطنت آنچنان جواب شافی میفرماید که گویا تمامی توجه بجواب آن و تشخیص آن در همگی تفکر بانتظام آن گماشته است شاهی که نظام سلطنت راست ضمان + بر تر بود اندیشه اش از وهم و گمان + هم ستر ازل گرید و هم راز ابد + هم طی لسان داند و هم بسط زبان + مخترعی که در انتظام امور سلطنت و ارتسام رموز خلافت چندان اختراع قوانین و ابداع قواعد نموده که دانایان کارآگاه حقیقت شناس کاه تقدیر فهم دانی رسیده متحیر می مانند که بی این ضوابط سلاطین ماضیه چه نوع جهانبانی و ملک رانی میکرده باشند جهان پناه خدیوی که لوح فکرت اوست بود در انتظام

جهان

جهان کارنامهٔ تقدیر + اگر نه رخصت جنبش دهد جلالت او + برون نیاید حرفی
زخامهٔ تقدیر + صاحب حوصله که با وجود خدمتگاران دانا و کارگزاران توانا
که بسمت دیانت و صیانت و صفت کفایت و درایت آراسته اند جمیع مهمات کلی
و جزوی این چنان سپرده که خود متعهد و متکفل ست و بعلم الیقین میداند که سرانجام
این امور اولا و بالذات مراست نه از انصاف باشد که ابواب فراغت بر خود کشوده
بر چند تای فرو گذاشته آید سه قوت که زمین بازوی اوست + گنج دو عالم ترازوی
اوست + سر خود بالین هوس کم نهاد + بر سر خود بار دو عالم نهاد + خلق سبکدل
زگرانباریش + فتنه گران خواب زبیداریش + کامل اقتداری که در کثرت شاغل
دا دلوازم صوری و معنوی داده همواره و جمیع اطوار حاضر دم دو واقف قدم بوده
جویای رضای الهی و قرین دوام آگهی میباشد سه رهی دارنده اورنگ شاهی +
حوالتگاه تائید الهی + کدامین ملکم کو در دل ندارد + کدام اقبال کو حاصل ندارد +
کافی تدبیر که بدانش صائب در نظام مهمات ملکی و مالی محتاج تدبیر وزیر و رای مشیر نیست
مدبران روزگار و سند پیرایان آموزگار نسخه تدبیرات کلیه و جزیه که دستور العمل ناظمان
توانند شد از حاشیه ضمیر انوار او که لوح محفوظ اسرار غیبی ست بر میدارند سه ای
کائنات را بوجود تو افتخار + ای هستی ز آفرینش و کم ز آفریدگار + ای روزگار دولت تو
روز روزگار + وی بر زمانه سایهٔ تو فضل کردگار + دانای هوشی که در کمال بی تعلقی
حیران دو رباش عظمت و جبروت از ناصیه دولت او پیداست که زهره اکابر روزگار
و جبابرهٔ عالم از مشاهدهٔ او آب میشود و در دریای ترس غوطه میخورند سه سعادت
ابدی در هوای او بدعم + نوائب فلکی در خلاف او مضمر + اگر بچشم عنایت کند
بشوره نگاه + دگر ز روی سیاست کند بخاره نظر + شود بدولت او خاک شوره
مهر گیاه + شود ز هیبت او سنگ خاره خاکستر + عفیف نفسی که با وجود توانگری
و حصول اسباب تنعم و کامرانی همیشه در مجاهده نفس و ریاضت بدن جهد بلیغ مینماید
و در عزل اعمال عالم بشریت و نصب حکام شهرستان روحانیت سعی کامل دارد

؎ عقل پرورست گوئی روح او را در بغل * روح پرورست گوئی شخص او را
در کنار * و این پناهی که با وجود کمالات قدسیه ذاتیه و حالات فطریه وهبیه که
جوهران جواهر فطرت و نقادان بواطن و ظواهر انسانیت کمتر تحصیل نموده طالب
شخص کامل میباشد ع آنچه خود داشت ز بیگانه تمنا میکرد * دانش و شنگاهی که
بی مبالغه بجهت اطراد عبارت با آنکه بکسب مقدمات علمی و تحصیل معلومات رسمی
نپرداخته هرگاه بمسئله از دقائق علوم که دقیق تر از آن کم تواند بود توجه عالی
مینماید آنقدر سخن بلند از زبان غیبی ترجمان او سر میزند که دانشمندان روزگار
و حکمت پروران تجرد شعار که عمرها در دود چراغ خورده بافکار عمیق تحقیق نموده اند
از ادراک آن تقاعدی مینمایند فکیف که خود را متعهد جواب پسندیده خاطر اشرف
گردانند ؎ شهی که یافت ز آموزگار ازل تعلیم * شهی که یافته از مرشد خرد
تلقین * هر دو که رمزشناسان عالم تحقیق * کنند علم الهی ز عقل او تدوین *
نادره دانی که با وجود فطرت بلند با هر طائفه از صنعت گران و هنرمندان که
در هر وقت خود نادره پرداز بهیا کرده و نام جاودانی بر آورده ساعتی از پایه والای
خود فرود آمده بمشربه آن گروه چندان سخنهای نازک و نکته های باریک میفرماید
که آشنا را انجا ظن میرسد که مگر در مدت العمر مشغول این ورزش بوده همگی اوقات
خود را صرف تحصیل این پیشه نموده ؎ خورده بینی که شناسای ازل تا ابد است *
مو بمو نکته هر حرف بجز نقش خود است * جامعی که بقوت طبع عالی جمیع کارها و کارنامها
را چنانچه استادهای نادره فن پسند کنند بعمل آورده داد جمیع فنون داده است
تا آنکه در آهنگری و درودگری و امثال آن که از رتبه بادشاهی دور است صد
اختراع نموده نشان تعجب پیشوایان صنعت میشود ؎ پیش او در زنده استادان
فن * شمع سان انگشت حیرت در دهن * برگزیده که میان صغر سن فواتح ایام
رضاعت که عنوان صحیفه زندگانی و عنوان عقل هیولانی ست انوار رشد و آثار
از ناصیه احوال او می تافت و آثار امتیاز و اصطفا از زائچه اقبال او ظاهر میشد

در هنگامیکه تکلم متعارف میکرد کلمات عربیه و عبارات بدیعه بظهور میافت چنانچه
از قوابل و عفایف که ملازمان مهد مقدس بودند بتفصیل مرویست ازین شد
جهان پناهی او + ابدی باد پادشاهی او + پاک نهادی که در زمان جنین گوهر
کیمیای معدن رحم مسیح جانفزای مهد بطون بود انوار ظاهر از جبین مبین
حضرت مریم مکانی ادام الله تعالی برکاتها و عفتها بشایه‌ی می درخشید که جمعی که بر
این امر واقف بودند همین می‌پنداشتند که مگر چراغ بر روی نهاده اند + هم نور دیدهٔ
چراغ بینش + هم چشم چراغ آفرینش + خداشناسی که در جمیع اطوار طالب
مرضیات الهی بوده بمقتضای دوربینی و فرط آرزومندی از صغیر و کبیر و فقیر و غنی
و وضیع و شریف در جلوت و خلوت استکشاف حق مینماید و همواره گرد نهانیکدهٔ
و جلالت شان صوری و معنوی خود منظور نداشته از هر ذره از ذرات کون جویای
حقیقت میباشد + شاها اساس ملک تو استوار باد + عمر تو همچو دور فلک
برقرار باد + هر آرزو که در دل اندیشه بگذرد + همچون عروس ملک ترا در کنار باد +
مبارزی که رستمان شهوت و غضب را که صف شکنان معارک جهاد و مردافگنان
میدان صلاح و سداد اند تابع حکم و بندهٔ فرمان خود ساخته + جهان مسخر فرمان او
به نیک و به بد + فلک متابع منشور او بخیر و بشر + زبان خویش توقیع او سپر قضا +
عنان خویش به تدبیر او داده قدر + صاحب کرمی که همواره گنجهای انعام در دامن
روزگار ریخته ارباب حاجات را تا سوال مهلت نداده جائی که از حقیقت بیان
سخن رود + تقلید یان مختفی از روی اختیار + گوئیا به آب زر دریای آورده + و
بدست باد کند در جهان نثار + این خود فسانه ایست همین ست راست بس +
کز خجالت کف تو عرق میکند سحاب + غریب نوازی که بنظر تربیت خاک را کیمیا ساخته
و خاک نشینان نامرادی را بآسمان مراد رسانیده + خاک باقبال تو زر میشود
زهر بیاد تو شکر میشود + دولت آن سر که بود پای تست + بخت در آن دل
که در وجای تست + شجاع دلی که بادنی کسی پر امواج بسیاری تاخته بیک جنبش

عالمی را زیر و زبر ساخته ﴿ دل روشنش هم جهان در جهان * نهانست او
در قبای نهان * به تنها در دیده صف خسروان * که هم پادشا دست و هم پهلوان *
صاحب ریاضتی که از بسیاری اعلی مرتبه خود که عقل عالیه را در حواشی آن راه نیست
تنزل فرموده حقایق علمی و دقایق حکمی در مدارج ادراک او گنجایش یافته ﴿
ز مدح شاه بود خامه را زبان کوتاه * فغان که قصر بلندست و نردبان کوتاه *
ز رنگ شرف در پیشطاق اجلالش * کمند دانش ما راست ریسمان کوتاه * زیبا
صورتی که جمیع اسباب حسن صوری و معنوی و سلسله تالیف آلف باو تعلق ایشان
داد در سلوک این جاده جدی که تمام صاحبان خلق عظیم را در شاهراه مکارم اخلاق
از و نمونه المطلبیه ﴿ سر فرز حاشیه مجلس تو بر دارند * معلمان ادب کارنامه اخلاق
بدیع عفتی که همواره نظر دو تیزکان حجله معقول گماشته و دیده شهوت از تماشای
حسن صوری برداشته و بارها باید فائده ازبرای گرسنه خاطران بالغ نظر کشیده
میفرماید که اگر در زمان ماضی آنچه احوال معلوم کرده آمد معلوم شدی برای تماشا
ساکنان ممالک محروسه دختر کسی را بحبال عقد نمی آوردم چه رعایا حکم فرزندان
انکس دارند ﴿ عفت گوییش که چه بینم بچشم عقل * ع زبان بلند تر از ان
بام عفت * صاحب عیاری که در نظر اول نزد اندرونی آئینه های ناشد و کاندرای
روزگار دریافته اصلاح نماید و بیامن توجهات مقدسه او بسیاری از درون تاریک
معمور بیرون تجوری خود از لباس تلبیس عریان شده غواص بحر معرفت شدند ﴿
شب روانان همه در راه بحیرت بودند * شکر که این قافله را رهبری پیدا شد *
هدایت پناهی که بیامن برکات او بسیاری گم گشتگان بیابان ضلالت را راه طلب
سپرده پی بمقصود حقیقت برده اند ﴿ پیش رو قافله پیش بین * مرد یک اندیشه
عین الیقین * معتکفان حرم آسمان * جلوه کنان در نظرش هر زمان * قطب
فلک قطب زمانه همونست * قطب دو گو نیز یگانه همونست * رفیع سطوتی که
بسیاری از حیوانات درنده ادراک جبروت او نموده به برکت نظر کیمیا اثر او از سبعیت

بازمانده اند چه بی استغنا بود آدمی که از دولت ملازمت او از خلاب بشریت در باب
جهامیت قدم برتر نماند ستوده مهربانی که بمشاهده جمال عالم آرای او طوایف انام
خصوصاً خردسالان را اطفیاسے که دست میدهد هرگز ابنای را از دیدن آن باجل
نیست ☙ ای منیش رنگکاری خویش بگذاران که ز آتش + مه تا بپا مجسم لطف ست
و مهربانی + والا توجهی که بتوسل رابطه معنی اید بدرگاه ملکوت پناه دارد به نیم توجهی
مهمات عظیمه سر براه میکند و عقده های مشکل نحل میسازد ☙ در سرمت بقای
بر قوت دلی + در روان هلاک رانی بر تن دولت سری + عالم آباد ست تا تو بادشاه
عالی + کشور آباد ست تا تو شهریار کشوری + موثر نفسی که بیماریهای مزمنه را که
اطبای حاذق از معالجه او دست برداشته اند ناگاه بتوجهی خاص شفای عاجل
و صحت کامل وارهی مزاج علیل میسازد و ابعضی کرامات و ثمرات مشاهده این کمترین
ارباب ارادت شده است ☙ مرحمتش خویش وده نیش ما + مرهم ناسور دل ریش ما
تا در کارمی که بر افسانه زبان اهل عالم اطلاع یافته با طبقات خلایق بر وفق استعداد ایشان
سخن میپیرایند و بدقایق السنه مختلفه سیما چندین زبان هندی که از طریق ترکیب ادا
دوست کمالی وافقت بوده معانی بدیعه و مضامین غریبه احیا و منیر مایند ☙ ازد
پیرس رموز حدیث نکته وران + کی یافت غیر سلیمان زبان مرغان را + ولایت پناهی
که هر چند خود را در جلباب کتمان و استار خفا میدارد اما جمعی از مریدان کامل اخلاص
بوسیله توجه انقیاد گاه ذریعهٔ خلاص درست خود را فراخور استعداد دریافت کمال
این ولی والی میکنند و بسا ظاهر میشود که در عین مشاغل صوری بمراقب الهی مشاهده
جمال نامتناهی فرو رفته بعالم وحدت سیر منیر مایند ☙ ما ایم که پرورده محبت ما را +
در بزم ربوده ذوق خلوت ما را + در پرده صورت رگ معنی گیریم + کثرت نشود نقاب وحدت
ما را + یگانه مرشدی که سواد خوانان دبستان معنوی از لوح خاطر آسمان ماثرش میخوانند
مراتب چهارگانه اخلاص را که بهترین دست آویز ارباب ارادت است از برای تحصیل
مقاصد شان در مجلس ارشاد آن سلطان هدایت برهان دار السلطنت صوری

و معنوی نسبت بعزیزان راه و فدویان درگاه می‌خواهند که نظم آورده است یا رب عنایت
نظر خاصم بخش ٭ جبانی بحریم شوق ترا خاصم بخش ٭ جنسی ز چهار سوی احسانم ده ٭
بوی ز چهار باغ اخلاصم بخش ٭ راست ز گوهری که چندین مرتبه بندگان فدوی
رخصت هلاک بعضی از باغیان ارباب ایالت و حکومت که در مراسم اطاعت
و اذعان تام نموده اند یا بموجب کوتاه بینی و ناعاقبت اندیشی در مخالفت
می‌روند بالحاح طلب نموده اند از درگاه اعلی اجازت نیافته اند و باین خطاب
مخاطب شده که دفع ارباب خلاف پنهانی نه از آئین شهریاریست و مخلصان آستان
ارادت را در مکائد حیله انداختن نه از قوانین جوانمردی ع یا رب چه همتست
بنازم به همتش ٭ دولتمندی که تقدیرات ازلی موافق تدبیرات عقلی اوست جز
نقش مراد بر لوحهٔ ارادت او نه نوشته و غیر معنی مقصود بر صفحهٔ امید او صورت نه بسته
ع گردون همه آن کند که گوئی دولت همه آن کند که خواهی ٭ بر دعوی آنکه
جوان تو کسی نیست ٭ سیمای تو میدهد گواهی ٭ روشن ضمیری که اشراق بر ضمائر
و اطلاع بر سرائر طوائف انام در کمال اشتغال با مور ظاهری بروجه اتم حاصل است
و درین باب جمیع دریا دلگان صحبت عالی رتبت دانا نهاد از بی شائبه تصنع و تکلف
آنچه این مرید صادق و مخلص واثق دریافته در دفاتر نمی‌گنجد ع حرفی تو بدانی
نگنجد ٭ در عالم دل زبان نگنجد ٭ از پردهٔ دیده دام در آمد ٭ حیثیتی که بابا دران نگنجد ٭
هوشمندی که از احوال یکسالهٔ خود تا حال که سنین عمر گرامی او در اواسط اربعین و
خمسین است انشاء الله سبحانه که بجهت انتظام عالم از عمر طبیعی تمتع یافته به بقای
جاوید برسد کما ینبغی اطلاع دارد و خصوصیات صادره را دارد که کتاب چندین دفتر نویسی
احراز نتوان نمود در خاطر دارد تا آنکه نامهای مختلفه مخترعه حیوانات از وحوش و طیور
که اسیر دام احسان و روزی خور مائده نوال او بند از فیل تا گنجشک یک بیک یاد
دارد ع هر چه زمین نه همین چه خار و چه گل ٭ کرده ادراک او احاطه کل ٭ هر چه زمین
دا که چه شیر و چه فیل ٭ همه را التفات اوست کفیل ٭ بلند آوازه که صیت مکارم

احسان

احسان و تاثیر افضال او ساکنان مشرق و مغرب را از اوطان دور انداخته
اطوار و اخلاق حمیده او موجب نسیان غربا از مواطن مانوسه شده ؎ ابیت
اگر جنبش ابر از بسوی بیش + قطبین فلک نیز برفتار در آیند + ابیت اگر ذوق زبان
در صفت او + اوراق شجر نیز بگفتار در آیند + مهذب اخلاقی که اصول کارخانه
اخلاق حسنه که صاحبان فطرت عالی و همت والا بصد هزار ریاضت و مجاهده پی
بآن برده اند و از هزار یکی و از بسیار اندکی حاصل کرده نشو و پیشوائی عالم یافته اند
بی شائبه تکلف جبلی و فطری این منظور الهی ست و الحق ذات الکمالات او
در بدایع اخلاق کارنامه صانع ازلی ست ؎ ترازوئی که بدو بار او همی سنجند سپهر
گفته او رسیده فرزمین مثقال + رحیم دلی که بکشتن حیوانات و خوردن آن دل کامل او
مائل نیست هفت ماه یا زیاده پیگیر و گوشت را نوشیدن نمیفرمایند و اگر نه خاطر
اقدس را اندیشه صعوبت بنی نوع باشد هرگز تناول نمی فرمود و بارها در محفل ارشاد
زبان حقایق ترجمان می فرماید که ازین انصافی آدمی که گفته شود که با وجود چندین
نفایس اقسام غذا ها تن بجلادی و قصابی در میدهد ؎ بصد قران نماید یکی نتیجه
چراو + از امتزاج چهار امهات هفت آبا + بلطف شعاری که مشاهده آثار عطوفت کامله او
فرزندان بنی نوع را مهربانی پدران فراموش شده چنانچه در عالم عافیت شاهنشاه
گیتی پناه خود میدانند در مشرب تربیت و عطوفت اب الآباء خود خیال میکنند
؎ بران خلعت دو جهان آفرین ما در دهر + که مهر او پدری میکند جهانی را +
تجرد نهادی که با وجود آنکه ملک چندین سلاطین عظام در حیطه تصرف احاطه اقتدار
اوست و از اقسام نفائس اشیاء و لطائف امور دنیا که پادشاهان عالیقدر عشر
عشیر آن میسر نبوده بعنایت الهی در خزانه عامره او بر وجه کمال است مگر در هیچ چیز
متوجه و ملتفت نیست ؎ خدایا تا جهان را آب و رنگ ست + فلک را دور و گیتی را
درنگ ست + جهان را طالع این صاحبقران کن + فلک را یار این گیتی ستان کن +
گرامی نهادی که از خاندان نفس ناطقه که آلایش بدنی و تعلقات جسمانی مانع ادراک

نفسانی و ترقیات روحانی او بیرون از سخن است بلکه منشا را عانت و امداد ان شده که هیکل
قدسی او اگر حکم روح مقدس نگرفته باشد مشکل که رتبهٔ نفوس عالیهٔ اولیا کمال
بهم رسانیده است ازینجا قیاس دریابد که چگونگی نفس ناطقهٔ این والی میتوان کرد
ے تبارک الله ازین پاک گوهری که منزاست ٭ که با تقدس او روح را بدن
گویند ٭ دران مقام که نام تجردش گیرند ٭ سزد که گوهر جان را غبار تن گویند ٭
قوی اقبالی که از عنفوان سلطنت و ابتدای جلوس بر سریر خلافت که
تا حال سی و دو سال شمسی میشود هر که از امرا و مشایخ و علما و سایر طبقات خلایق
بمقتضی کور باطنی منازعتی یا خیال مخالفتی نموده چون حکمت بالغهٔ الهی تقاضای
هدایت عالم میکند و برگزیدگی این برگزیده خود خاطر نشان جمیع اقسام عالم میخواهد
که بکند تا بموجب تفاوت استعداد خود حقانیت این والی دریافته از مصلحت او
که سرائنه متضمن مرضیات الهی است بیرون نرفته کامیاب معرفت گردند همان اراده
باطل کردن و رسوای خاص و عام شدن بود که بانواع نکال و اصناف عذاب
گرفتار شده راه بوار گرفتند ے الٰهی که هنگام کمین سوال اجل ٭ زخنجر تو بر آورد
نامه و جدال ٭ سپهر خسروی از خدمت تو جبین نام ٭ سعود مشتری از سیرت تو گیرد فال
غنی الاوصافی که صاحبان اذکار صائبه و عقول ثاقبه که دقیقه شناسان صفحهٔ
آسمانی و سرنوشت خوانان ناصیهٔ انسانی اند هر چند از جلائل و شمائل صحائف
و دفاتر سازند پایی از فهرست کمالات او تمام ناگفته باشند ے ای عقل از سخن سرائی
کمتر ٭ جای ادب است خودنمائی کمتر ٭ دانی چه کس است آنکه بعد رتبهٔ او ٭ از شاهی
برتر از خدائی کمتر ٭ آن سلطان عادل و برهان کامل دلیل قاطع خدادانی و
حجت ساطع رحمت روحانی قافله سالار حقیقی و مجازی ابو الفتح جلال الدین محمد اکبر
بادشاه غازی که سایهٔ چتر سلطنت و خلافت و ظل لوای عدالت و رأفت
او بر مفارق ثابت قدمان سعادت و گرم روان شاهراه ارادت منوط و مربوط
و ممدود باد ے خدایا تا مدارست آسمان را ٭ مکن زین بادشه خالی جهان را ٭

فلک چون خاتمش زرین نگین باد + کلید عالمش در آستین باد + چون بیامن انفاس
هدایت اساس این شاه خداشناسان و خدیو حق‌شناسان شب دیجور تقلید با
سحر آشنا گشت و صبح تمیز دمیدن گرفت و کاندادان تهیدست و کیسه بر سر حجابات
گریبان ندامت فرو بردند و طائفه که سعادت جبلی در نهاد خود داشتند از خواب
غفلت بیدار شده تاسف بر زمان گذشته نموده در سلک ارباب حق آمده جویای
معرفت شدند چون خاطر فیاض بمقتضای فطرت در اصلاح احوال جمیع طبقات
برایا متوجه است همواره در نظر دوربین دوست و دشمن و خویش و بیگانه برابر آمده
چه هرگاه طریقه انیقه اطبای ابدان در معالجت جسمانی چنین باشد همه را نسبتی بیک
نفوس بطریق اهل اغراض بوده پس شیمه کریمه سرور معالجان امراض مزمنه نفوس
چرا نباشد چون بدریافت کامل خود نزاع فرق ملت محمدی و جهود و هنود را
بیشتر یافت و انکار یکدیگر زیاده از اندازه معلوم شد خاطر نکته‌دان بران
قرار یافت که کتب معتبره طائفتین بزبان مخالف ترجمه کرده آید تا هر دو فریق
ببرکت انفاس قدسی حضرت اکمل الزمانی از شدت تعنت و عناد برآمده جویای
حق شده بر محاسن و معیوب یکدیگر اطلاع یافته در اصلاح احوال خود مساعی
جمیله نمایند ایضاً از هر طائفه جمعی که از اقوال عالمان هرزه کار هیچدان در پیش آمده
خود را از اکابر دینی شمرده مقدمات دور از شاهراه دانش مستقیم تلبیسات و
تزویرات خاطرنشان عوام نموده اند و این مزوران بی سعادت چه از نادانی
و چه از بی دیانتی بمقتضای اغراض هوا و هوس کتب اوائل و نصایح سلف و اقوال
حکما و اعمال سنجیده گذشتگان مخفی داشته بطور دیگر وا می نمایند هرگاه کتب فریقین
بعبارتی واضح عام فهم خاص پسند ترجمه یابد تا ساده لوحان عامه بحقیقت کار
رسیده از فضولیات دانایان نما نجات یافته پی بمقصود حقیقت برند بنا بران
حکم عالی شد که کتاب مهابهارت که زمرهٔ اربد بهارت ست و در اکثر اصول و فروع
معتقدات براهمه هند اشتمال دارد و معتبرتر و بزرگ‌تر ازان کتابی

درین طائفه نیست دانایان هردو فریق وزبان دانان هردو طائفه از روی ایتلاف و اتفاق یکجا نشسته بمعرفت منصفان ماهر و مشرفان عاقل بعبارت عامه یاب ترجمه نمایند تا چون متعصبان بی وبیدل پیشوایان اهل تقلید هندرا بر دین خود عقیده بالاتر از اندازه هست و مزخرفات معتقدات خود را چه از راه بی تمیزی چه از ممر بی انصافی منزه از نقص دانسته راه تقلید بسر میبرند و بر ساده لوحان امری چند خاطرنشان نموده از مطالب تحقیق باز داشته در اعتقادات باطله راسخ میسازند و منتسبان دین احمدی را که بر شرائف مطالب و نفائس علوم آنها اطلاع نیست این طائفه را صاحب ترهات محض دانسته بیهوده قیاس انکار این طائفه مینمایند بنا برعلی هذا عقل خرده دان خواست که کتاب مهابهارت که بغث وسمین اکثر مطالب دین اشتمال دارد بعبارت روشن ترجمه کرده آید تا منکران عنان انکار خود گرفته از بی اعتدالی باز آیند و معتقدان ساده لوح از اعتقادات تقلید شرمگین شده بطلب حق شوند و عوام الناس مسلمانان که اوراق کتب آسمانی و دینی را نیک مطالعه نکرده اند و دیده حیرت بین بر تواریخ مختلفه روزگار از خطا میان هندیان غیرالتفات شده اند بل سخنان بزرگان ملت خود را مثل امام جعفر صادق و ابن عربی نخوانده اند ابتدای آدمیان را هفت هزار سال و چیزی کم زیاده می دانند و این حقایق علوم و دقایق فهوم که در طوائف عالم مشهور و مذکور است از تاریخ افکار مردم هفت هزار می شمرند بنا بر آن خاطر فیاض بر آن شده که این کتاب را که متضمن بیان کهنگی عالم و عالمیان است بل قدیم جهان و جهانیان بزبان زود فهم ترجمه کرده آید تا این گروه مرقوم بقدر متنبه گشته ازین عقیده ناپسندیده باز آیند و معلوم گردد که لطائف علوم و شریف فهوم را نیز سری پیدا نیست و این جواهر زواهر دانش را ابتدائی نه ایضاً خواطر جمهور انام علی الخصوص سلاطین عظام را باستماع تواریخ میل تمام است چه حکمت شامله الهی عالم تاریخ را که موجب عبرت اهل خبرت است بر دلها محبوب گردانیده تا از گذشته ها پندها گرفته زمان

حال را غنیمت شمرده اوقات گرامی را در مرضیات الهی صرف نمایند لهذا ملوک
باستماع احوال گذشتگان از همه محتاج تر باشند بنابران ضمیر دانش بنیاد را در ترجمه
این کتاب که مشتمل بر جلایل این علمست نظری تمام ست بنا بر علی هذا جمعی
از دانشوران زبان‌دان که بوفور دانائی و کثرت تدین اتصاف داشته و از تعصب
و عناد دور و باتصاف و اعتدال نزدیک بوده اند جمع شده کتاب مذکور را از روی
تامل و تعمق بعبارات واضح و کلمات مانوسه ترجمه کردند و طوائف انام بسبیل تمام تحفه
نقل نسخه گرفته باطراف و اکناف عالم بردند کمترین مخلصان درگاه ابوالفضل
بن مبارک بن الخضر که خاک آستان ارادت بر تارک دارد و سررشته تمیز را برکت
دوام ملازمت آستان عالی دریافته از جمله تشنه لبان چشمه سار حقیقت گشته بسلک
اهل ارادت در آمده است مامور شد که خطبه برای این ترجمه بنویسد بموجب امتثال
امر عالی فقره چند عجالت الوقت رقمزده خامه عرض نموده مجملی از احوال این کتاب
عنوان صحیفه ضراعت ساخت تا اوایل از اواخر نشان داده متعطشان دریافت
مطالب این کتاب را خوشدلی بخشد بر مخبران اسرار و مبصران اخبار که ناقلان
سخن و راصدان نوه کهن اند مخفی نماند که در ممالک هند چه از خداوند حکمت
و چه از زمرهٔ ریاضت و چه از اصحاب فقاهت در کیفیت آفرینش عالم اختلاف
بسیار منقول است از انجمله سیزده طریق درین کتاب در ابواب مذکور خواهد شد هر چند
در نظر انصاف گزین استدلال هیچکدام ازان قبیل نیست که خاطر تحقیق طلب را
تسلی بخشد بلکه از رد و انکار قدری باز آرد ے سررشته راز آفرینش + دیدن
نتوان بچشم بینش + این جامه نه آنچنان قضا بافت + کو را سر رشته توان یافت
از سررشته قدرت خدائی + هرکس نه کند گره کشائی + لیکن اجرای طرق مختلفه
مذکوره بعضی ازان قبیل ست که عقول صائبه در ابطال آن توقفی ندارد و مشکلے
ازان قسم ست که خردمندان بعد از تامل قلم بران کشیده از نظر اعتبار انداخته
اند و برخی ازان باب ست که عقل تامل پیشه دران جز توقف چاره ندارد و اندکی

آشنائی دارد که خرده خرده دان در قبول آن استقبال نمایند بعد از تدبیر وافی
و امعان نظر قبول میگردانند و این تقسیم عجب مخصوص این باب نیست بلکه شامل
جمیع مقاصد این کتاب بدایع ابواب ست تا آنچه از حکیم سبکینم در نصایح و مواعظ
و آداب سلطنت صوری و معنوی منقولست که اکثر آن مستحسن جمیع عقلا و تیز حکما
پسندیده است و معلوم نمیشود که این وضع بدیع باعتبار دریافت ناقص اینکس ست
یا بموجب نارسائی مترجمان ست که پی به سرا پرده معنی نبرده از روی قیاس و تخمین
نادرست سخنی چند نوشته اند یا بمقتضای نا سرگی اهل سخن و تیرگی بواطن صاحبان
این انجمن ست میخواست که شطری از وقت گرامی را صرف نموده مجملی در شرح احوال
آن ابراز نماید اما از دراز نفسی که موجب تامل خاطر ست اندیشه کرده خود را ازین
اراده باز آورده شروع در بعضی امور که درین کتاب مناسبتی دارد مینماید
زین شش دره کمین بخبر نام که یافت ❊ مار است این جنبش و آرام که یافت ❊ اندیشه
درین طلسم سر بسته خطاست ❊ آغاز جهان که دید انجام که یافت ❊ در سلک تحریر
گمنامگان احوال چنین مینمایند که مدار گردش روزگار بر چهار دور ست باعتقاد اهل هند
بر چهار دور ست ابتدای دور اول هفده لک و بست و هشت هزار سال
متعارف ست و این دور را بزبان هندی ست جگ میگویند و درین دور
اوضاع تمام جهانیان فرداً فرداً بر صلاح و رسداد [illegible] است و وضیع و شریف و غنی
و مسکین و صغیر و کبیر در مسلک راستی و درستی و مرضیات الهی سلوک مینمایند و عمر طبعی
مردم درین دور یک لک سال عرفی ست دور دوم تریتا و بقای آن دوازده لک
و نود و شش هزار سال متعارف ست و درین زمانه سه حصه اوضاع آدمیان بمقتضای
رضای الهی ست و عمر طبعی آدمیان درین دور ده هزار سال ست دور سوم دواپر
امتداد آن هشت لک شصت و چهار هزار سال متداول ست درین ایام دو حصه
روش جهانیان درست گفتاری و درست کرداری ست و عمر طبعی هزار سال ست
دور چهارم کلجگ و امتداد آن چهار لک و سی و دو هزار سال مانوس و درین سه حصه ۱۴۶۱

اطوار جهانیان بر ناراستی و نادرستی ست و عمر طبیعی درین دور صد سال ست و
ضابطهٔ مدت ایام هر دور آنست که مقدار کلجگ بر دوآپر افزون میشود و بهان قدر
مدت بتریتا افزون شود و چون مقدار کلجگ بر تریتا افزون شود مقدار ست جگ میشود
بحساب هند الحال که تاریخ اکبرشاهی ست سی و دو جلالی و به پانصد و سی فارسی
قدیمی و به نهصد و پنجاه و شش رومی و به یک هزار و شش صد و ده هندی و هجری
به نهصد و نود و پنج رسیده است و چهار هزار و شش صد و هشتاد و هشت سال از
دور کلجگ سپری شده است زهی کهنگی عالم و خهی طرفگی عالمیان ع سر رشتهٔ
عالم کهن پیدا نیست * زین صفحهٔ کهنه یک سخن پیدا نیست * هر چند بگرد
آسمان میگردم * زین چنبر گردان سر و بن پیدا نیست * بالجمله باتفاق عقلای
هند مقرر ست که این روزگار را انتهائی و این ادوار را ابتدائی نیست لیکن
اتفاق ایشان بر آنست که بعد خلق عنصریات که پنج ست چهار معروف خامس
آکاس پیش از آنکه دانایان هند صحبت مستوفی دارد از عوام هند نیز خیال
استفاده میشد که از آکاس آسمان میخواسته باشند لیکن بعد از اتفاق صحبت
بدانشوران این طایفه بظهور پیوست که بوجود آسمان قایل نیستند مراد آکاس
محل خالی است که آنرا هوا می نامند میگویند که آنچه بکواکب اشتهار دارد ذوات قدسیهٔ
گذشته بزرگان سلف است که بوسیلهٔ ریاضت نفس الامری عبادت قدسیه نورانی
هیکل و روحانی پیکر شده تخلق باخلاق الهی و تشبه باوصاف کما هی پیدا
کرده در مدارج ارتقا پیروی مینمایند و به ارادت نفسیه در عالم علوی طیران میفرمایند
ع بر هر سر نوک خامه حرفی دگرست * وان در ثمین ز بحر ژرفی دگرست * مد
از حرف نگار این گره نگشاید * داننده این راز شگرفی دگرست * حضرت
خالق البرایا شخصی متجرد نهادی دانش نژادی را که مسمی به برهماست باختلاف
روایات از کتم عدم بجلوه‌گاه وجود آورده و او را وسیلهٔ ابداع آفرینش و سبب
ایجاد عالم ساخت چنانچه درین کتاب بشرح مذکور خواهد شد علی الخصوص برها

به تباین مرتبات انسان را از کمن بطون بمنصه بروز آورده چهار گروه ساخت برهمن
و چهتری و بیس و شود و طایفه اول را بجهت مجاهدات و ریاضات و حفظ احکام و
ضبط حدود معین ساخته پیشوائی معنی بآنها مفوض کرد و گروه ثانی را بجهت ریاست
و حکومت صوری نصب کرده مقتدای عالم ظاهری را تفویض نموده وسیله انتظام
عالمیان گردانید و طایفه ثالث را بجهت مزارع و کاشت و سایر حرفه تعیین نموده و
طایفه رابعه را بجهت اقسام خدمت معین ساخت و بمقتضای تائیدات الهی
الهامات ربانی برهمای مذکور کتابی که متضمن صلاح معاش و معاد باشد بظهور آورده
که او را بید می نامند و بالقای الهی و عقل تجربه شعار را و قانونی که کثرت را بخلوتگاه
وحدت باز آورده انتظام اجناس خلایق و صنوف طوایف دهر اختراع کرده در
ضوابط چند و مسائل معدود اندراج داده بکتاب الهی موسوم ساخت تا عوام الناس را
مدار دینی شده قائدی از پیش و سائقی از پس بوده در معاملات و لا تمکن داشته سالک
طریق مستقیم سازد و این کتب الهی را که بزبان این طایفه بید می نامند صد هزار
اشلوک ست و اشلوک عبارت ست از چهار چرن و هر چرنی کمتر از یک اچهر و زیاده از بیست
و شش اچهر نه و اچهر یک حرفی ست یا دو حرف ثانی ساکن و باتفاق دانایان هند عمر
گرانمایه این مجموعه عجوبه الخلایق که مخترع مذکور ست صد سال عمر طبیعیست که هر سالی متضمن
سه صد و شصت روز ست و هر روز مشتمل بر هزار چهار یوگ مذکور و هر شبی بدستور روز
متضمن هزار چوکری مسطور ست باتفاق دانشوران و برهمنان دیار هند آفت
کرتا حال که تسوید این خطبه میشود چندین برهمای بجید و شمار در عالم ظهور آمده
در پرده اختفا خرامیده اند و میگویند که آنچه از ثقات شرح احوال رسیده است برهمای
موجود هژدهمین ست و از عمر این برهما پنجاه سال و نیم روز گذشته است و شروع در
نصف روز سال پنجاه و یکم ست سبحان الله العظیم چه کارخانه ایست و چه کارخانه
پردازان از استماع این حکایت غریبه حالتی دارم که بشرح راست نیاید از شنیدن
این داستانهای بدیع سورشی در خود می بینم که چه نویسم مراد لیست انواع

فکر سودائی + که هیچگونه رهش نیست سوی دانائی + این چه این بستان خرم هر چند بمقتضای
دانش فطری و بموجب عقل مستقیم بوالهوسیکه عمر دران صرف نموده حذف ریزه چند را
درهم آورده جویای جواهر نفس الامریه میباشد و امثال این مقدمات غریبه متعالی
بر بعضی غیر ذالک که این کتاب غرائب تبیان صفحه صفحه جزو جزو بل دفتر دفتر ست تامل
مینماید حیرت بیش می افزاید و سری از گرداب بحر حیرت بر نمی آرد اگر فضولی نموده اعتماد
بر دانش ناقصی که دارد کرده به دستیاری علمی چند از دلائل حکمت که به خاطر انصاف
گزین بجهل مرکب اشتباه تمام دارد خط رد برین سخنان که در نظر امتیاز بغایت مستبعد
و مستبعد مینماید بکشد همانا که قدم جسارت از دائره انصاف بیرون نهاده در بادیه
خسارت رفته باشد چه هرگاه این کس که بالفعل در تمیز و دریافت بقدر امتیازی
دارد در روزنامچه احوال گذشته خود را که مطالعه میکند در می یابد که در عنفوان شباب
که اوراق نقل بر هم زده در مکتب خانه خود کاوش سخن میکرد و در معرکه خردمندان
زود خوردهی مینمود خیلی از مطالب نادرست بر منکران بدلائل خام خود ثابت ن
میکرد و بسیاری از مقاصد ناحق با ادله علمیه از پیش دستان خود قبول میکرده
ازان باز که بمقتضای روز بهی نور هدایت در باطن تافتن گرفته کلام المرسلین با ادله
واضحه باطل شده بغیر از شرمندگی از گذشته و نا اعتمادی بر حال حاصل نشده است
پس چگونه بر علم مکتسبه اعتماد کند و بر دانش خود نظری و اگر بموجب ساده لوحی ها
بی احتیاطی نموده اعتماد بر بزرگیهای مشهور پیشوایان و پیش قدمان گذشته
کرده امثال این طریق را قبول نموده اعتقاد حقیقت میکند قطع نظر ازانکه
طاوس بالکی نژاد نفس ناطقه خود را در قلاده تقلید پایان ارباب غفلت در آورده
مضحکه خرده دانان خرده سال میشود در نظر احوال ناقص خود هم نهایت شرمندگی
و سرافگندگی که عذاب ابد عبارت ازان باشد می افتد همان بهتر که رد و قبول
امثال آنها حواله بدریافتهای مختلفه صاحب استعدادان ازمنه متنوعه نموده
در آنچه ایراد آن درین خطبه ضروری یا مستحسن باشد پرداز دسه انجام غیب

آشنائی نرسیده و ز قافلهٔ عدم نوائی نرسیده گردون جرس ست هفت جوشی از وی
ابا انیده نمی با صدائی نرسیده حاکیان این حکایت و ناقلان این روایت
که قانونگویان حوادث وجهد بهربان سوانح اند چنین باز مینمایند که در نصف آخر
این دواپر در هندوستان بقصبهٔ هستناپور راجه بود که به سریر رعیت پروری
بوده داد گستری امکانی میکرد و نام او راجه بهرت بود بعد ازانکه هفت فرزند
بلنگا بعد بطن فرمانروائی یافته ناظم اسباب این سرای دلفریب شده بخلوت خانهٔ
نیستی رفته او را در مرتبهٔ هشتم فرزندی بظهور آمده که نام سامی او راجه کوره
بود که کورکهیت تهانیسر باسم او اشتهار یافته و اولاد سلطنت نهاد او را
کوروان نامیدند بعد از شش واسطه فرزندان فرمانروای او فرزندی متولد
شد و او هم راجه کلان شد و نام سعادت فرجام او بچتربیچ بود و او را بشرح عجیب
که درین کتاب مذکور خواهد شد دو پسر بوجود آمد یکی دهرتراشت دوم پاندو اگرچه
دهرتراشت پسر کلان بود لیکن بواسطه عدم بصارت چشم راجگی به برادر
خرد که پاندو باشد قرار گرفت و بزرگی و کلانی او از حد متجاوز شد چنانچه فرزندان
او را باسم او خوانده میشود و مسمی به پاندوان پوشیده نماند که پاندو را پنج پسر بود
سه پسران از کنتی نام و دو پسر از مادری بوجود آمده بودند مراد از پاندوان
درین نسخه این پنج برادر اند دهرتراشت را صد و یک پسر بوجود آمد و صد پسر
از گاندهاری نام دختر راجه گندهار که بزرگ اینها درجودهن نام داشت و
تفسیر اسامی اولاد او درین کتاب ذکر خواهد یافت و دیگر پسر جگجت نام از
بقال زنی بوجود آمده بود و مقصود درین کتاب از کوروان این صد و یک
پسر ست و بعد ازانکه بقضای آسمانی و تقدیر یزدانی پاندو رخت هستی بعالم بقا
برد و حکومت و سلطنت در خانه دهرتراشت بمقتضای حکمت بالغه قرار یافت
اگرچه نام فرمانروائی دهرتراشت داشت اما در معنی سلطنت پسران او بود علی الخصوص
درجودهن که فرزند مهین او بود ازانجا که دشمن گیری در آیین سلطنت بمقتضای

شغل مناسب از ضروریات ست و خانه برانداختن جمعی که گمان فتنه و فساد از اینها
باشد در شریعت احتیاط از غرض وقت خاطر را به درجودهن همواره از پاندوان
متوهم بود و در فکر استیصال آنها اوقات میگذرانید و چون دهرتراشت مخالفت
یکدیگر و ترا بدیافت بملاحظه آنکه کار بجائی نرسد که علاج پذیر نباشد در شهر برناوه
فرمود که خانها رست کنند تا پاندوان در آنجا بوده اوقات گذرانند شاید که بواسطه
دوری در مخالفت و عداوت تخفیفی رو دهد از انجا که تدبیر با تقدیر سر پنجه نمی زند این
تدبیر هیچ وجه سود نکرد درجودهن بکار پرداز آن عمارت اشارتی کرد که در منازل پاندوان
از لاکه و قیر خانه پوشیده تعمیر نماید که باندک شعله آتش سراپای آن خانه آتش شده
واحاطه نموده سکنه آنجا را طعمه آتش گرداند اما جائیکه حمایت الهی حامی احوال
کسی باشد عداوت و کید ارباب حسد چه مضرت رساند بالجمله پاندوان ازین
حیله خبردار شده حافظ خود می بودند در آنجا بهیل زنی با پنج پسر خود برویش پاندوان
خورد بخود در خانه مذکور آمده سکونت گرفته و پاندوان خانه مذکور را آتش داده
با والده خود راه دشت و صحرا گرفتند و مجبان درجودهن بان بهیل زن طعمه آتش
شده خاکستر شدند و جاسوسان درجودهن سوختن آن زن و فرزندانش را سوختن
پاندوان خیال نموده مژده هلاک پاندوان اقبال پناه را بمسامع کوروان رسانیده
خوشحالی و فارغ البالی تقدیم رسانیدند و ندانستند که کسی را که نگاهبانی او
حفظ الهی کند از ارادت واهیه ذرات امکان چه کشاید و کسی که سروری سلطنت
او را در ازل لایزال کارآگهان تقدیر قرار داده باشند از تلبیسات بیخردان
دائره حدوث چه مضرت آید بعد از سرگذشت بسیار که این کتاب متعهد بیان
اوست از خرابه بمعموره آمده در شهر کنپله نزول اجلال فرمودند و بلطائف
وسائل و شرایف اسباب دروپدی دختر راجه کنپله را در حباله عقد گرامی آن
پنج برادر در آوردند هفتاد و دو روز نوبت هرکدام پنج برادران بود
از انجا که دران زمان اتحاد و یگانگی درجه اعلی داشت هرکدام ازان انعام ان

دامنباب هر چه خود را میخواستند به یکدیگر نیز میخواستند و یگانگی آن برادران
متفق آن شد که در نسبت زناشوئی ضابطه و خدمت که لازمه موسبت مرعی
دارند بالجمله از انجاکه تائیدات الهی آثار رشد و فرمانروائی از سیمای دولت آیات
ایشان پیدا بود و انوار هدایت ایزدی از جبال احوال خجسته مآل آنها هویدا
صیت جلائل آنها بر السنه صغیر و کبیر جاری شدن گرفت و آوازه شجاعت
و مکرمت و بلند فطرتی های این جماعه روز بروز زیاده میشد تا آنکه درجودهن و منتسبان
او از خواب غفلت بیدار شده بایکدیگر میگفتند که سوختن پاندوان از راجهین بود
هاناکه اینها پاندوان اند که تمامی اوضاع خود تغیر کرده ظاهر شده اند همان بهتر که
تحقیق باید نمود اگر چنانکه بخاطر رسیده است باشد پیش از انکه کار ایشان بلند
گردد بلطائف الحیل دلاسا کرده پیش خود باید آورد شاید که در لباس دوستی
خاطر از ایشان جمع توان نمود بعد از قراری سخن کوروان بتوجهات دوستانه
و تفضلات خویشانه پاندوان را به هستناپور که پای تخت آنها بود آوردند بعد از
تقدیم مراسم مهانداری و مراتب دنیاداری ولایت خود را قسمت برادرانه
کرده اندرپرست که عبارت از دهلی باشد با نصف ولایت خود بانها داده و
هستناپور را با نصف دیگر خود متصرف شده دام محبت گستردند و چون فرمانروائی
معمورهٔ عالم سرنوشت پاندوان بود روز بروز آثار دولت و انوار عظمت زیاده
میشد و سواد خوانان دبستان خرد عالمگیری از صفحهٔ احوال سعادت مآل پاندوان
خوانده در سلک ملازمان درگاه آنها منسلک میشدند تا رفته رفته کار پاندوان بجائی
رسید که کوروان تابع مطلق گشته در شرائط فرمانبرداری فروگذاشت نمیکردند لیکن
همواره در خاطر حیله ها و مکرهای اندوختند و ره بجائی نمی بردند و بظاهر در اتفاق و
بباطن در خلاف و نفاق بوده اوقات میگذرانیدند تا بخاطر فیض ماثر راجه
جدهشتر چنان رسید که جگ راجسو بتقدیم رسانیده شود پوشیده نماند که جگ
عبارت از عبادت مخصوص ست که بزرگان جمع شده عبادات مخصوص بتوجهات

خاص بدرگاه الهی نیایش و آتشی بسیار افروخته از اقسام خوشبوها و میوه‌ها
و غله‌ها و سایر اجناس از شیرینی و غیر ذالک جمع نموده درانوا جابیه آم العام
که آتش یا شد می انداختند و انواع تصدقات و خیرات مبرات بظهور می آمدند
این یگ را وسیله تقرب آلهی میدانند و این اقسام بسیارست چنانچه در جای کتاب
بشرح مذکور خواهد شد و در جگ راجسوی یک شرط آنست که راجهای هفت اقلیم جمع
آمده لوازم خدمات این جشن عظیم را باپان خود بتقدیم رسانند مجملا آنکه تا بیایند یزودی
راجه جدهشتر چهار برادر را بجهت تسخیر تمامی اقالیم سبعه بجانب مشرق و مغرب
و جنوب و شمال تعیین فرموده بمشیت حضرت واهب العطایا این مهم
در اندک زمانی بحصول پیوست و برادران کارزمای به بدرقه جنود
تائیدات آلهی در اندک فرصت سیر عالم فرموده سلاطین روزگار و فرمانروایان
هر دیار از ختا و روم و عرب و عجم و ماوراء النهر و سایر معموره عالم را با خزاین
بسیار در پای تخت آورده بمهمات راجسوی بپرداختن گرفتند و بتوفیقات
سبحانی آنچنان که دل میخواست صورت اختتام یافت و بمعنی اتمام نطبعه
پیوست ۞ کام دل مطلبی نبوده آگاهی باش ۞ تا بجان دردترا باید درمان
گردد ۞ دریودهن از مشاهده این دولت و دارائی و عظمت و فرمانروائی
از انجا که بشریت داشت از خود رفت و آتش حسد که سالها در کانون خیال او
مخفی بود اشتعال نمود باتفاق غولان روزگار نادانان کدورت شعار زهی
آراسته پاندوان را طلب داشت و بعد از ادای مراسم ضیافت قمار باختن
آغاز کرده بودند و از راه حسد پانسه ناراست تعبیه کرده هر گونتی که میخواستند می آوردند
و از طریق ناراستی ملک و مال را از پاندوان بردند چندان چیزی نماند بدین شرط بستند
که اگر شما ببرید آنچه بما داده باشید همه را بگیرید و اگر ما ببریم باید که دوازده سال معموره
را گذاشته بلباس فقرا در صحرا با وحوش و طیور بسر برید و بعد از آنکه این مدت منقضی
شود بمعموره در آمده یک سال بنحوی باشید که هیچ احدی شما را نداند که چه کس اید و

وازکجا اید واگر این شرط بتقدیم نرسد باز بمدت مذکوره در بیابان اوقات بگذرانید
ازانجاکه عادت زمانه آنست که اکثر برخلاف مراد ارباب دولت میگردد تن بنامرادی
داده پاندوان بقرار شرط راه دشت گرفتند نظم اقبالها بساست که ادبار
در قفاست * پس عاقل ست آنکه تماشائی کند سه آری چه عجب داری کاندر
چمن گیتی * حیفست پی بلبل نوحه ست پی الحان * ازانجاکه خاصیت مراد در کنار
نهادن غفلت و غرورست راجه درجودهن حکومت بالاستقلال بی مزاحمت اغیار
میکرد و ابواب غفلت بر روزگار خود گشاده از خاتمه کار خبر نداشت القصه
پاندوان برفاقت عنایت ایزدی طی مراحل و قطع منازل نموده شرط خود وفا
نمودند و آنچنان که موعود بود در شهر بیراٹ یک سال در پرده اختفا بسر بردند
هرچند که مکائد تعبیه شده بود نگاهبان قوی تر بود سود نکرد هرچند تدبیرهای بیجا
کرده در عدم ایفای شرائط سخن کردند چون از صدق فروغی نداشت بجائی
نرسید و بعد از ارسال رسل و ابلاغ پیام و شرح گفتگوی بسیار و قانع شدن
پاندوان برپنج موضع و ازراه مستی و غرور قبول نکردن کوروان و قرار بر کارزار
دادن و بعد از استعداد جنگ و تدبیر آن افواج طرفین بموجب قرارداد دل
برکارزار نهاده در میدان کورکیت نزدیک تهانیسر جمع آمدند و پس از آراستن
افواج و تسویه صفوف مبارزان طرفین بآئینی که در مذهب جنگ و
ملت محاربه قرار دادست در نبرد شروع نموده کارپردازی ها کردند که حکایت
رستم و روایت اسفندیار را آن حالت نیست که تمثیلاً بذکر آن مبادرت نموده
ایمائی از پهلوانی ها و بهادریهای گردان شیرافگن و تهمتنان فیل تن نموده آید
ازانجاکه خاتمه کار اهل فریب بینوائیست و عاقبت کار ارباب تزویر رسوائی
راجه درجودهن و منتسبان او شربت فنا چشیده بکتم عدم سر فرو بردند و راجه
جدهشتر هیجده روز علی الاتصال جنگ کرده مظفر و منصور گشت و این
واقعه در اوائل کلجگ واقع شده سه بر هیچ آدمی اجل ابقا نمیکند *

سلطان

سلطان قهر هیچ محابا نمیکند * و تمام است حکم میر اجل در جهانیان * و این حکم
بر تو برهمن تنها نمیکنند * گذارندگان اتاویل مینمایند که درین کارزار عظیم یازده
کهوهنی لشکر جانب کوروان بود و هفت کهوهنی لشکر جانب پاندوان و
کهوهنی باصطلاح هندیان عبارت است از بیست و یک هزار و هشت صد و
هشتاد فیل سوار و مطابق این عدد ارابه سوار و شصت هزار و سی صد و ده
سوار اسپ و یک لک و نه هزار و سیصد و پنجاه پیاده و درین قتال اعجوبه جنگ
غریب در میان هژده روز که مدت امتداد جدال بود از افواج طرفین یازده
کس زنده ماندند چهار نفر از لشکر راجه درجودهن جان بسلامت برده در سپاه ظفر
پناه راجه جدهشتر انتظام یافتند که پا چارج برهمن که اوستاد طرفین بود و
صاحب السیف والقلم و اسوتهاما ن پسر حکیم درونه چارج که آن نیز
اوستادزادهٔ فریقین بود و کرت بیرما که از جمله جادوان بود و از گروه ابطال و
سنجی که با درجودهن دانش پهلوانان دهتراشت مذکور است و از جانب پاندوان
هفت کس از گرداب هلاکت بساحل نجات آمدند پنج برادر که راجه جدهشتر
وغیره باشند و ساتک که از قوم جادوان بمردانگی و فرزانگی اشتهار داشت
و ججتس که برادر درجودهن از غیر مادری بود و کشن که سرور بزرگان عالم افراد بود
مجملی از احوال فرخنده مآل او آنست که پسر بسدیو جادو بود مولدش
متهرا است از ترس او کنس حکم کشتن او کرده بود چه اختر شناسان این را
در زیچ طالع او دیده خبر براجه مذکور کرده بودند که در خانه بسدیو بمرتبه هشتم
فرزندی تولد خواهد شد که اجل تو از دست او خواهد بود کنس را با دیوکی زنش
آورده در خانه خویش که یازده در بند داشت نگاه داشته حکم کرده بود هر فرزندی که
بخانه بسدیو شود او را بکشید تا آنکه هشتم مرتبه کشن تولد شد و از یازده دروازه که زنجیر و
قفل آهن داشت به تقدیرات الله تعالی قفل و زنجیر وا شده بود او را آورده
در خانه نند نام که پیشه شیر فروشی و گاو داری داشت مخفی داشته بود آخر الامر

رفتی ازروی آگاهی وآگاه دلی راجه کنس راکشته اسم سلطنت را به اوگرسین
پدراو داد وخود یعنی حکومت صوری می پرداخت وچون اوضاع تمام آن زمانه
از پیرایه عقل وسرمایه همت عالی یافت به ستیاری هوش بل محض عنایت
خاصه آفرینش آفریدگار نموده وجمعی کثیر ازعدم فطرت کمال نادانی تصدیق بقول
او نموده برکارهای او دل نهاد شدند پیروی دانائی او اختیار نمودند مدتی دو سال
بعد از برآمدن از خانه نندگوپان در متهرا استقلال گردانیدند وطرحهای غریب ازو
منقول ست وافسانه های بدیع ازو روایت میکنند آخرالامر راجه جراسنده از
ملک بهار با لشکر انبوه بقصد هلاک او متوجه متهرا شد واز جانب مغرب کال جون نام
راجه ملیچهان یعنی از طائفه که دین وآئین نداشته باشد با لشکر گران نیز قصد
این بزرگ نموده بعضی برآنند که راجه عربستان بود کشن مذکور تاب مقاومت این
لشکرگران نیاورده بدوارکا که درکناره دریای شور بصدکروهی احمدآباد ست
رفته متحصن شده هفتاد سال دران حدود مقیم بود ودر محلی نهریه ساکن بوده
بسر میبرد بعد از آنکه عمر او بصد وبیست وپنج سال رسید مسافر عالم باقی گشت
چنانچه مفصل درین کتاب مذکور خواهد شد وبعد از ظفر یافتن جدهشتر وکشته شدن
درجودهن با جمعی کثیر چنانچه مجملی ازان دریافت جدهشتر حاکم مستقل گشته فرمانروای
عالم شد چون سی وشش سال ازین قصه گذشت جدهشتر مبارک به توفیقات الهی
حقیقت بیوفائی این دنیای بیوفا شعورکش را دریافته پیش از آنکه او در مقام
اوبار درآید آنچنانکه ارباب فطرت عالی واصحاب همت بلند بکنند تعلقات
دنیاوی گذاشته بموافقت هر چهار برادر بشرحی که مذکور خواهد شد راه تجرد گرفته
مسافر دارالامن ملک عدم شده گفتی که کجا رفتند آن تاجوران انیکه
زایشان شکم خاکست آبستن جاویدان + قطعه ای دل چه آگهی که فنا
در پی بقاست + این آرزوی دور ودراز پی چراست + با روزگار عهد
تو بستی نه روزگار + پس این تقنع است که ایام بی وفاست + فی الجمله

کوروان و پانڈوان هفتاد و شش سال باتفاق یکدیگر ملک رانی کردند و
سیزده سال جرجودهن باستقلال حکومت کرد و بعد از جنگ جدهشتر سی و
شش سال حکومت روی زمین داشت مجموع ایام فریقین یکصد و بست
و پنج سال میشود آخر همه گذشتند و گذاشتند چه هنگامه ناز و محکمه بی نیاز ست
ع ای دل ترا که گفت بدنیا قرار گیر * وین جان نازنین را اندر کنار گیر
بنگر که با تو آمده و چند کس برفت * آخر یکی ز رفتن شان اعتبار گیر * سبحان الله
العلی العظیم که این سخن دور و درازی باین عجوبگی و طرفگی در سایر تواریخ مختلفه عالم
ظاهر نیست و اثری ازین گفتگوی بدیع در طبقات عالم نه اگر بگویم که این قصه بطولها
راست ست از دائره امکان قدم بیرون نهاده باشم و اگر بافسانه حمزه نسبت هم
چه دور گفته باشم اگرچه صاحبان سلیقه درست در تکذیب خصوصیات این
افسانه توقفی ندارند اما انصاف آنست که اگر عقل تیز رو در باب عنان تامل گرفته
امثال این مسموعات را در ربقه امکان گذارد هر آئینه بانصاف نزدیک خواهد بود
و باحتیاط قریب و اگر خرده بینی دور بین در عجائب قدرت الهی و بدایع حکمت
نامتناهی نظر انداخته تدبیر کامل نماید و تفاوت اوضاع و اطوار و تباین همتهای
و فطرتهای مردم یک زمانه بل یک اقلیم بل یک شهر بل یک دهه بل تخالف
حالات یک آدمی در مدارج سنین و شهور و ساعات نیک بدیده بصیرت ملاحظه دارد
احوال ازمنه مختلفه بعیده و ادوار متنوعه مفصلاً آنقدر که تواند بود یا مجملاً ضمیمه
ملحوظات خاطر خود را بیاورد هر آئینه صد مثل این افسانهای بدیع را بدیهیه از
سهل ترین امور شمرده در وقوع آن تعجبی و استبعادی نکند چه مسکین آدمی بدانچه مقتضای
طبیعت عادت کرده اسیر او گشته از خدمت سلطان خرد باز میماند و از محرومی این
سعادت که سرمایه بی دولتی ست جلایل قدرت الهی را که عجب در یافت هیچکس هم
باشد نشناخته سهل ترین امور را از بدایع آفرینش بوسیله امرار از نظر محبوس تنگنای
عادت از امور سهل شمرده اعتبار نمیگیرد ع بیای عقل سفر کن در آفرینش بنشین

کر بس غنیمت ها اندرین سفر یابی * بذوق تو سخن حق اگرچه تلخ بود * فرو برش که
از و لذت شکر یابی * کشیده دار بدست ادب عنان نظر * که فتنه دل از آمد شد نظر
یابی * کهن فروشان بازار سخنوری چنین می‌نمایند که بعد از مرور ایام و کرور عوام
از اولاد ارجن بدو واسطه فرزندی پیدا شد که بر سریر حکومت نشسته ابواب عدل
و رافت بر روزگار گشوده احوال گذشته آئینه اوضاع خود ساخت و عمر در رضای
الهی بسر میبرد روزی بخاطر خطیر او رسید که سبب نزاع بزرگان سلف من چه بود
و شرح محاربه آنها و سائر احوال مردم رزم و بزم گذشتگان و سخنان دلاویز که
باین مناسبتی داشته باشد چه طور بوده است به بیشم پاین نام دانائی که بشرف
صحبت او مشرف بود این راز سربسته خود را گشوده استدعای بیان این کرد
بیشم پاین گفت که درین مجلس بیاس که استاد من و حکیم داناست حاضر است
این مطلب عظیم را از و استدعا کن که قطع نظر از آنکه جناب مشار الیه درین واقعه
حاضر بوده از تقریر و تحریر احوال این سرگذشت میداند و به بهتر مضامین بدیعه
که سوانح و حوادث از منه از قرار واقع و ران مندرج و مندمج است اطلاع تام دارد
بر آنه بموجب استدعای راجه این قصه را چنانکه می باید تقریر خواه تحریر خواهد کرد
بنا وعلی هذا راجه مذکور از حکیم مشار الیه درخواست تقریر این مطلب که پیرایه عبرت
و سرمایه حیرت است نمود و حکمت پناه مذکور بواسطه ضعف پیری و مشاغل
معنوی بقدر تقاعد نموده این داستان دلستان را با ساز مناسبات و ملایمات
که گنجینه مواعظ و خزانه نصایح بلکه کلیه بیت القصص و چندین متعطشان بادیه
روزگاران شود در قید عبارت کشیده در تنگنای کتابت در آورده این فراهم
آورده را مهابهارت نام کرده و در وجه تسمیه آنچه از افواه مسموع شده است
مها بمعنی بزرگ است و بهارته بمعنی جنگ چون کتاب مذکور متضمن جنگ عظیم
بود او را باین اسم موسوم ساخت الا معدا از آنکه بارباب بهارت بحسب اتفاق
افتاده بوضوح پیوسته که بهارت بمعنی جنگ نیامده است لیکن چون این کتاب

احوال عظیمه اولاد عالی نژاد راجه بهرت ست او را بنام مذکور اختصاص بخشیده اند
پس الف بهارت الف نسبت باشد که چون یای نسبت در زبان هندوی
شیوع دارد و ازانکه اعظم منسوبات راجه مذکور شرح جنگ مسطور ست اطلاق
بهارت ثانیاً در عرف عام بر جنگ شده و این بیاس را از نفوس قدسیه میدانند
جمعی بر آنند که در هر دواپر شخصی کذائی مسمی باسم مذکور بجهت اصلاح احوال
قاطبة الناس بظهور می آید و بعضی را این عقیده است که یک شخص طوایف مختلفه
را لباس ظهور خود ساخته است و شخص موجود را بجهت آنکه مشکلات بید کاز
زبان حقایق بیان برهما بظهور آمده است منفصل کرده چهار کتاب ساخت
که رگ بید و ججر بید و سام بید و اتهربن بید می نامند که معنی لغوی این تفصیل بید
و حل کننده است و ازین رو که در میان درواب بوجود آمده دویپاین نام کرد
و در خلقت این بیاس افسانه بدیع و دور از حساب و معامله درین کتاب
مذکور ست و افسانه گذاران روزگار چنین نقل میکنند که بیاس این کتاب
غریب را در شصت لک اشلوک در آورده و بکنار دریای سرستی خلوتی تنهایی
باتمام آورده و جشنی عظیم ترتیب داده و در مجلس افاده او طوائف مخلوقات
حاضر شده استفاده مینمودند و این دانای مذکور شصت لک اشلوک را
تقسیم نموده باین تفصیل که سی لک اشلوک بطائفه که مسمی به دیوتا اند داد که
ساکنان عالم علوی اند که بزبان هندوی سرگ لوک میگویند و پانزده لک
به پتر لوک که آنها هم در عالم علوی سکون دارند فرستاد و چهارده لک اشلوک
بر جچهان و راکسان و گندهربان که از اقسام مخلوقات اند و موصوف به صفت
جنات مخصوص ساخت و یک لک اشلوک بجهت استفاده آدمیان گذاشت و
آنرا در هژده پرب یعنی هژده باب و خاتمه که هربنس نام دارد ترتیب داده بعضی ساکنان
ارباب استعداد شد آغاز پرب اول که آنرا آدی پرب گویند و احوال کوروان
و پانڈوان و فهرست کتاب و غیر ذالک و درین پرب بیست هزار و نهصد و

هشتاد و چهار اشلوک ست دوم سبها پرب در بیان
فرستادن راجه جدهشتر برادران گرامی را باطراف عالم بجهت تسخیر ولایات و
و آوردن مال و نفائس وجگ راجسو کردن و آراستن کوروان مجلس قمار و درین
پرب دو هزار و پانصد و پانزده اشلوک ست پرب سوم که آنرا آرن پرب گویند
وبن پرب نیز گویند در بیان رفتن پاندوان بصحرا و دوازده سال درانجا بودن
وشرح حوادث که درین مدت واقع شد یازده هزار و شش صد و شصت و چهار
اشلوک ست پرب چهارم که آنرا بیراث پرب گویند درباب آمدن پاندوان
از صحرا بشهر بیراث و پنهان شدن دران شهر دوازده هزار و پانصد و پنجاه اشلوک
دارد پرب پنجم که آنرا ادوم پرب گویند در ذکر آشکارا شدن پاندوان و فرستادن
کشن را بایلچی گری و قبول ناکردن کوروان صلح را و تدبیر جنگ نمودن پاندوان
و حاضر شدن فوجهای طرفین در کورکهیت و آراستن فوجها شش هزار و شش صد
و بیست اشلوک ست پرب ششم که آنرا بهیکهم پرب گویند در بیان جنگ مبارزان
طرفین و زخم خوردن بهیکهم تا مدت در میدان وکشته شدن خیلی از سپاهان
واحوال ده روزه جنگ پنجهزار و هشت صد و هشتاد و چهار اشلوک ست پرب هفتم
درونه پرب ست در بیان کنکاش کردن درجودهن با کرن و سردار ساختن
درونا چارج را و کشته شدن او و شرح احوال جنگ پنج روزه دیگر هشت هزار و نهصد
و نه اشلوک ست پرب هشتم کرن پرب ست در ذکر احوال دو روزه از جنگ
کوروان کرن را سردار ساختن درجودهن کرن را که از بزرگان روزگار بکمالات صوری و
معنوی اتصاف داشت و شرح مبارزی کرن و گریختن جدهشتر از برابر او
وکشته شدن کرن از دست ارجن روز دوم سرداری چهار هزار و نهصد و شصت
و چهار اشلوک ست پرب نهم که آنرا شل پرب گویند جنگ کردن او با راجه جدهشتر
وکشته شدن او از دست راجه جنگ یک روزه و شرح پنهان شدن درجودهن
وکشته شدن برادران او و جان دادن درجودهن به گرز بهیم و هلاک شدن

اکثر پهلوانان درین هیژدهم روز جنگ ست که پانڈوان بعد از جنگ و جدل بسیار
مظفر و منصور شدند سی هزار و دویست و بیست اشلوک دارد پرب دهم سوپتک
پرب ست در احوال خاتمه جنگ و آمدن کرت برما و اسوتهامان کرپاچارج که صاحبان
رای و شمشیر بودند و جنگ کردن بزور درجودهن که رمقی از حیات و هوش
داشت و شبخون زدن بر یک چهونهی لشکر پانڈوان که در جنگ سلامت مانده بنا از
خورد آمده بودند و کشتن آنها و کشته شدن پنج پسران پانڈوان که از دروپدی
متولد شده بودند و هشت کس از پانڈوان باقی ماندن هشت صد و هشتاد
اشلوک ست پرب یازدهم استری پرب ست در شرح گریستن زنان بنین
بر مردهای خود و دعای بد کردن گاندهاری مادر درجودهن کرشن را که بعد
از سی و شش سال تمام قبیله تو به بدترین وجوه و تو کشته شوی هفتصد هفتاد
و پنج اشلوک ست پرب دوازدهم سانت پرب ست چون جدهشتر بعد از فتح
احوال دنیای بیوفا مطالعه نموده خواست که ترک اسباب کرده راه تجرد پیش گیرد
بیاس و کرشن مقدمات تسلی بخش گفته به نصیحت فیض منقبت بهیکهم که هنوز در
در قید حیات بود تحریص نمودند و جدهشتر به رهنمونی بخت بشرف صحبت او مشرف
شده سخنان دلپذیر شنید درین پرب احوال سخنان او و بیان آداب سلطنت
صوری و معنوی ست نوزده هزار و هفتصد و سی و چهار اشلوک ست پرب سیزدهم
که آنرا انوساسن پرب گویند و دهرم پرب نیز گویند در بیان ادا نمودن بهیکهم پتامه
انواع تصدقات و خیرات بخاطر میرسد که پرب دوازدهم و سیزدهم ایک پرب
بایستی کرد چه هر دو نصایح بهیکهم پتامه ست و پرب نهم را دو بایستی کرد که یک پرب
شل از شرح مبارزی شل و کشته شدن او و دوم پرب درجودهن در شرح
احوال او و درین باب سخنی که پسند آید از بهمین شنیده نشده آنکه از بعضی
فهمیده این دیار مسموع شده که در بعضی نسخه مهابهارت همین طور که بخاطر
رسیده هست لیکن بجای درجودهن پرب گداپرب ایراد یافته

ہشت ہزار اشلوک دارد پرب چہاردہم اسمید پرب ست در بیان اسمید جگ
و شرح لوازم و سبب ایراد این آنست کہ چون بعد از اتمام نصایح بہیکہم مجلس
جدہشتر این سرای دنیای بی وفا را وداع نمودہ جدہشتر از داغ حسرت تازہ اشک
خواست کہ ترک علایق نمودہ طریقہ تجرد پیش گیرد بیاس سخنان والا و نیز گفتہ
جدہشتر را درباب سلطنت و فرمانروائی مقدمات نفس الامر گفتہ سرگرم آن
ساخت و از برای رفع کردن خدک خاطر فیض ماثر جدہشتر فرمود کہ جگ اسمید
بتقدیم رسانند تا این عبادت مخصوص کفارت لوث محققہ و موہومہ شود سہ ہزار
و سیصد و ہشت اشلوک ست پرب پانزدہم آشرم باس ست در بیان
تجرد و سیر تراشت وگن. باری مادر درجودہن و کنتی مادر جدہشتر و رفتن
آنہا در جنگلی کہ در زمین کرکہیت مسکن بیاس بود و عمری در لباس فقر گذرانیدن
و رفتن پانڈوان بدیدن آنہا و غیر ذالک پانصد اشلوک ست پرب شانزدہم
موسل پرب ست در بیان پریشانی احوال جادوان و کرشن و مردن آنہا و سائر
واقعات سیصد اشلوک دارد پرب ہفتدہم مہاپرستھان پربت در شرح
احوال تجرد راجہ جدہشتر با برادران و ملک سپردن بر دم و رفتن آنہا بکوہستان
برف سیصد و ہشت اشلوک دارد پرب ہیژدہم سرگاروہن پربت و در گذر
گذاشتن ارواح پانڈوان در کوہ مذکور و رفتن جدہشتر بدین بعالم بالا و غیر
ذالک دو بیست اشلوک دارد خاتمہ کتاب کہ مسمی بہ ہربنس ست در شرح
احوال جادوان چون راجہ جنمیجہ مذکور شرح احوال آبا و اجداد خود بہ تفصیل
شنید استدعای آن نمود کہ احوال جادوان اینجا ہم کہ ضمیمہ آن قصہ ابیات
از صفای ضمیر حقیقت دریافتہ شرح احوال جادوان را اضافہ این حکایت
ساختہ بود و در آدپرب مذکور ست کہ ہربنس دوازدہ ہزار اشلوک دارد بدین تقدیر
از یک لک یکہزار و چہارصد و ہفتاد اشلوک کم می آید و اگر نظر بہ سخنہای موجودہ
ہربنس میکنند ہیژدہ ہزار اشلوک کہ دران مذکور ست چہار ہزار و پانصد و سی

اشلوک زیاده می آید پس همان بهتر که عاقل بر نوشتجات اعتماد نکرده در مسالک
معاش و معاد خود به پیروی بعقل دور اندیش نماید تا مستسعد بسعادت صوری و
معنوی شود ع خرد شیخ الشیوخ راه تو بس + از و پرس آنچه میخواهی ز نا
کس + مخفی نماند از لک اشلوک که درین کتاب مذکور ست بست و چهار هزار اشلوک
در بیان جنگ کوروان و پاندوان ست که اهل دانش را دستور العمل ست در عبرت
و خبرت محاربات و مقالات و باقی در نصایح و مواعظ و حکایات و روایات و شرح
بزم و رزم گذشتها و چون تفصیل بعد از اجمال دلنشین ترست به تفصیل و اجمالی
که در اصل کتاب ست اکتفا نموده تفصیل و اجمال ثبت اصل کتاب خطبه مقرر
ساخت تا مقصد این کتاب بخوب ترین وجهی دلنشین خاطر جویای حق در تمیز
حق از باطل وجیب از ناسره هوشیار تر شده بحرف و حکایت و قصه روایت
دل ندهد و عنان خرد تامل پیشه را گرفته در مسالک تعقل اگر احتیاج شود
عبور فرماید تا بمقتضای عطوفت برادری اکثر برادران گرفتار زندان تقلید را که
ضمیمه کوری بصیرت به تنگی همت رسیده در خواب غفلت خود را از شاطران تیزرو
دوربین عرصه طلب میدانند بیدار ساخته روشنائی بصیرت یا عصای همت شود
هر آینه بادی گری وجوانمردی قریب خواهد بود استغفر الله که من فضولی در کارخانه
الهی نمایم هر کرا میخواهد بسر میدارد و هر کرا میخواهد در تشنگی میگذارد و اگر چاره
تحقیق می نشاند محض دولت ست و اگر در تلاوه تقلید میکشد عین حکمت آنرا
رخصت شکر و ونه این را اجازت طلب ای دل بوالفضول هرگاه بیمار جسم را
با طبیب مهربان زبان چون وچرا لال ست دره امکان را که فطرت انسانرا در
بارگاه وحدت خداوندی کجا گنجایش قیل و قال ست ع جهان پادشاها خدائی
ترا ست + ازل تا ابد پادشائی ترا ست + کشاینده چشم بینش توئی + نگارنده
آفرینش توئی + خرد تو بنجیر بعقل دانش پناه + تصور بنزد تو گم کرده راه + به بخشائی
از بر همه عاصیان + خداوندیت انداز زیان + اگر زاهدان را بسوزی بنار + هم از

عمل بیرون نباشد شمار * همه کار تو نیست الا که داد * ترا تهمت ظلم نتوان نهاد *
جهان بهتر که زبان سخن از مدح آفریدگار کوتاه ساخته بمدح خلاصه آفرینش که جهان
جهان و بادشاه زمان است درازسازم که من گنگ لال هیچمدان را التفات او
زبان گفتاری و پای رفتاری داده جوپای رضای آلهی ساخته است اکنون چونکه
بدیده انصاف نظری در حوالی کارخانه بزرگی او انداخت ازین اندیشه هم باز آمده
زبان قلم و قلم زبان را درهم شکست * جهان را تا پادشاه جهان باد * مرا چشم
امید میدارد چنان باد * سعادت باد شی اندر کامرانی * تمتع بادش از عمر و جوانی *
سخن را بر سعادت ختم کردم * ورق که بیچار ساندم در نوردم تمام شد
مهابهارت مجملی تصنیف شیخ ابوالفضل علامی نهامی *

پرب اول آدپرب در احوال کوروان و پانڈوان و فهرست عدیره الک هشت هزار و هشتصد و هشتاد و هشت

اشلوک

راویان اخبار هندوستان در کتب خود چنین نوشته اند که رکهیشری بود لوم کهن
نام و پسری داشت آگرشروا که او را سوت پورانک هم میگفتند چراکه پوران را
خوب میدانست و آن پسر علوم هندی که آنرا بزبان هندی پوران گویند
بغایت حاصل نموده و معنی آنرا خوب میدانست در قلعه نیمکهار دران زمان
رکهیشری بود سونک نام و او بغایت خوب بید می دانست او داعیه کرد که دوازده
سال جگ کند بسیاری از استادان علوم و تجرد نهادان دران جگ حاضر
شدند و مجمعی عالی فراهم رسید ناگاه دران مجلس سوت پورانک نیز درآمد بزرگان
مجلس چون دیدند که چنین یگانه آفاق مجلس را بفر قدوم گرامی بزرگی داد
اکثری پیش او آمدند و به آئین تعظیم دریافتند و کرسی بجهت نشستن او آوردند
او بران نشست و از همه پرسش احوال آغاز کرده حرف یکدلی و یگانگی بنیاد
نهاد و همه بزرگان و بزرگ منشان مراسم ادب و لوازم تعظیم بجا آورده پرسش او را ۲۰۸

جواب گفتند یکی از بزرگان از وی پرسید که چون دیر قدم رنجه فرموده اید سوت پورانک
گفت که راجه بزرگی جنمجه جگ مار کرده بود و بیشم پاین که از شاگردان خوب بیاس
و عارف نکته دان و شاعر جادو بیان بود دران مجلس حکایات و روایات عجیبه
نقل میکرد و خاطر شنیدن آن متوجه بود و میخواست که در لوح حافظه نقش
بندد و شریف ترین داستانها قصه مها بهارت بود آنرا یاد گرفتم بعد ازان بزیارت
چندین عبادتگاه رفتم و به کرکهیت که این جنگ درانجا واقع شده رسیدم و ازانجا
کمر عزیمت بسته باینجا آمدم اهل مجلس مقدم اورا عزیز داشتند و شکرگذاری قدوم
او بجا آوردند و التماس نمودند که این داستان را از آغاز تا انجام بشنوید سوت
پورانک ازانجا که طلب صادق و رغبت کامل عزیزان دریافت چاره جز گفتن
ندید اول گفت که قصه مها بهارت داستانی ست که هرکه بشنود او را چهار چیز حاصل
شود اول روشنی جوهر عقل دوم اسباب مال و منال سوم کامیاب شدن بر
هر آرزو چهارم ترک هوس دنیا و اشتغال بعبادت مولی و هم او گفت که راجه
جنمجه از بیشم پاین در مجلس بزرگان و دانایان خواست که برای من قصه نقل کند
که در دین و دنیا مرا بکار آید بیشم پاین چون شاگرد بیاس بود بملازمت بیاس
رفت و از وی التماس رخصت نمود که تمام مها بهارت را براجه جنمجه بگوید بعد از رخصت
آمد و این قصه را که از چهار بید بر آورده اند به تفصیل باز نمود و بیاس بالتماس
بهیکهم تیامه پسر راجه شانتن که احوال خاندان او رقم زده کلک تفصیل خواهد شد
تالیف نموده و بر صفحه روزگار گذاشته و چندین هزار معانی بلند و علوم دانا
پسند برای دانشوران یادگار مانده و هم او گفت که درین کتاب احوال
فرزندان راجه کرپیا راورده هست و صلاح و عصمت گاندهاری که زن
دهرتراشت بود بیان کرده و صبر و تحمل کنتی که مادر جدهشتر بود شرح داده و از
بردباری و آزادگی دهرتراشت و دلیری و دلاوری درجودهن و بزرگ نهادی
و روشندلی کرن و لطافت جوهر شکن و علو قدر درساسن و کمال عقل بدر بسیار نوشته

وازفروشکوه جدهشتر و سپه سالاری بهیم و فرو زجنگی ارجن و نیک نهادی نکل و
پاک گوهری سهدیو نگارگزیده و پیداست که اینها هم پیوند و خویش و خویشاوند نیک
اندیش یکدیگر بودند و این همه فتنه و فساد و خصومت و عناد که درمیان آمد و کار
بخونریزی و ستیزه کاری کشید شعله افروز این آتش کرشن شده که سردفتر دانشوران
وسر حلقه دوراندیشان بود چنانچه در ضمن عبارات و طی اشارات رقم پذیر خواهد
و دران مجلس عالی شونک نام بزرگی حاضر بود از مجردان زمان و موحدان عهد
که بزرگتری از و نبود گفت آری این قصه ایست نادر مشتمل بر چندین هزار معانی
بدیع و مطالب عالی بسیاری از حکمتهای عملی و مسائل علمی دران درج ست و
منشور قبول از بزرگان دین و دولت یافته چندین رمز باریک در ضمن این
داستان شگرف نهاده اند و چندین اشارات سربمهر در طی این حکایت نادره
پنهان ساخته که جز بهر بنیان عالم معانی و دقیقه شناسان جهان سخندانی پی
بآن نتوانند برد سوت پورانک تعظیم آن بزرگ نموده خود را فراهم آورد و خطاب
باهل مجلس کرده زبان حکمت ترجمان برگشاد و امل گفت مجموعه مهابهارت انچه
درمیان مردم ست و بر زبان خاص و عام افتاده صد هزار اشلوک ست از انجمله
بیست و چهار هزار اشلوک در جنگ ست و هفتاد و پنج هزار و هشتصد و پنجاه اشلوک
در حکایات و مواعظ و نصایح و حکمت و صد و پنجاه اشلوک در فهرست کتاب
و در آدمیان ست و میگویند که سی لک اشلوک دیگر از مهابهارت تصنیف بیاس
است که درمیان دیوتهاست و نارد بر ایشان میخواند و پانزده لک اشلوک
در پترلوک ست که جماعه مخصوص اند و دیول ساه که یکی از ان جماعه است
بر ایشان میخواند و ایشان می شنوند چهارده لک اشلوک دیگر در میان گندهربان
و جهپان و راچهسان ست و سک نام عابدی بر ایشان میخواند پس مجموعه مهابهارت
شصت لک اشلوک باشد انگاه گفت این حکایت دور و دراز و سخن بست و
فراز دستور العلی ست از برای انتظام عالم و سلوک طبقات بنی آدم هر چند در س

تکمیل انسانیت و تهذیب اخلاق بکار آید و در انجا توان یافت سرگذشتی باین جامعیت معانی و کیفیت احوال نیست اگر خفته می شنود بیدار میشود و اگر مست خواند هوشیار گردد و شنیدن آن عبادت ست و عمل آن سرمایهٔ سعادت بعد ازان قصه بنیاد کرد و گفت ✽

آغاز احوال بعضی رکهیشران و منیشران از زبان فیض ترجمان سوت پوران که اول نام پاک ایزد بر زبان آورده شروع کرد

اول نام خداوندی میگوییم که هرچه هست اوست و جز او هرچه هست نیست همه ذرات نام او میگویند و همه وصف او میکنند یکتا و بی همتا و پیدا و پنهان ست آغاز و انجام ندارد و ذات او بنظر نتوان دید و دانایان او را بعقل کامل شناخته اند و همه را او پیدا کرده و همیشه بوده و خواهد بود بقا او راست و فنا لاحق حال ذات او نگردد و بهمه جا محیط است بخشنده و بخشاینده است و قوی ساز ضعیفان ست بزرگ اوست و بزرگی او راست هرکه نام او بالهٔ پاک بر زبان راند از گناهان پاک گردد و همچنین خدای را من سجدهٔ بندگی میکنم بعد ازان بیاس را که این داستان را او نقل کرده است و مردم از و شنیده اند و کسانی که حالا میخوانند و بعد ازان خواهند خواند و نقل کرده از و خواهد بود سرچشمهٔ این معنی او ست و ساقی این آب زندگانی او ست و درین بیرنگین قدم او فشرده ✽ از و صاف معنی جدا شد ز درد ✽ بیا و دش شگفته که ذکر یش نجیر ✽ بدیر مغان ست او میر دیر ✽

آغاز پیدایش عالم و برهما و مهادیو و پرجپتیا و غیره و مجمل احوال کوروان و پانڈوان

بیاس گوید که اول این عالم تاریک بود بیضه پیدا شد و این بیضه تخم همه مخلوقات ست ایجاد او را چنین سبب شنیده میشود کسی که روشنی او ست

وذاتی که دوام هستی از وهمه در و میرانند و تصور او نمیتوانند کرد همه را برابر می بیند دور و
نزدیک پیش او مساویست از چشم ها پوشیده است و هر چه میکند او میکند پدید است که
از چنان ذاتی این بیضه پیدا شده بود و ازین بیضه برهما و بشن و شیو یعنی مهادیو
پیدا شدند و منّ و پراچیتس و چهار پسران رچیدا ۱۲ وجابت و دیگر ۱۲ آفتاب بستوی یوا
اشنی کمار و هشت بسّ و دیگر چهچه ساره و پتر پرجاپتی گوهک پیدا شدند بعد ازان
برهمه رکهه راج رکهه و زمین آب باد آکاش جهات سمت سر ها شش فصل ماه ها
شکل کچهه کرشن پچهه شب روز این همه ازان بیضه پیدا شدند و برها استاد
همه دیوتهاست و مردن و زائیدن و زیستن و آمدن و رفتن از دنیا حکم چرخ
گردنده دارد که می آید و میرود و این همه را خدا میکنند و دوازده آفتاب را بترتیب
این نامهاست پرورة تپر سبند بهان رب چچهه رجیک بهانّ بهاوس ارک اشاده
سبتا آتما سهج و ازین دوازده سهج که خردتر از همه هست از و دیو بهرات پسر پیدا شد و از
سوبهرات پسر متولد شد و از و سه پسر متولد شدند دش جیوت شت جیوت سهسر جیوت
دش جیوت را ده هزار پسر و شت جیوت را صد هزار یعنی یک لک و سهسر جوت را
ده لک پسر شدند و از نسل همان ده لک کوروان و جادوان و بهرت و ججات
راجهواک متولد شده اند و این بیاس پسر پراشر که عابد
صاحب کمال بود و این عابد بستوتی نزدیکی جست از و بیاس متولد
شد و بید از ایشان پیدا شد و این ستوتی را راجه شانتن که پدر
بهیکهم پتامه است خواست و از و بچتربیرج و چترانگد حاصل
شدند و با التماس مادر خود ستوتی از دو زن بچتربیرج که یکی
انبکا و دیگرا انبالکا نام داشتند چون بچتربیرج و چترانگد ازین عالم
رخت حیات بربستند و از ایشان فرزندے نماند به صواب دید
بزرگان عقد زنان اورا به نطفۂ بیاس حامله ساختند و از انها
دهرتراشت نابینا و پانڈ بوجود آمدند و نظر بفزایش کرده باولاد بچتربیرج و

وچترانگد نامزد شد و بعد راجه پانڈ که پدر پانڈوان است بسیاری از ولایت را به نیروی
عقل و تدبیر و ضرب شمشیر خود فتح کرده بود و همواره هوای شکار در سر داشت و شب
و روز در شکار بسر می‌برد و تمام کاروبار سلطنت و دار و گیر ممالکات را به بهیکهم پتامه
و وزرا و وکلای او سپرده، آن و سرانجام می‌دادند روزی در دامن صحرا دو آهوی
نر و ماده باهم صحبت داشتند و از فرصت روزگار کام ستان بودند راجه پانڈ بیدریغ
ایشان را به تیر ستم زده به ناوک بیداد باهم دوخت شگرفی دوران موبدی که
عین صدای باشد از پرده برون داد و راجه هم از نتیجه این کار ناسازگار ره فنا
رفت و خان و مان او گرد بیابان بلا شد و از کنتی و مادری که هر دو زن راجه پانڈ
بودند پنج پسر ماند بعضی محرران کامل بعد از فوت راجه پانڈ در تربیت این عالی
نژادان همت گماشتند و در نگاهداشت ایشان توجه صوری و معنوی نمودند
و چون این والاگهران زندگی جوهر خود را شناختند ایشان را به هستناپور
آوردند با دهتراشت و دیگر خویشان ایشان گفتند که اینها پسران راجه پانڈ اند
و تازه نهالان بوستان شما اند پرورش کنید این سخن گفته آن مجردان نهانخانه
غیب از نظر غائب شدند و مردم هستناپور از دیدن این مهمانان نورسیده
جان تازه یافتند بعضی از بزرگان قبائل ایشان را قبول نمودند و به آئین
بزرگی پیش آمدند و بعضی قلم رد بر نسب ایشان کشیدند مثال در جوهری که
از کمینه زبان انکار در بازکرده گفتگوی رد و قبول بر زبان خاص و عام افتاد
ناگاه از عالم بالا آوازی آمد که اینها پسران راجه پانڈ اند و سلطنت از ایشان است
و این آواز بگوش همه رسید و دوست و دشمن شنیدند و گل بر سر ایشان از
هوا ریخت و صدای نقاره و نفیر برخاست مردم ازین عجائب که هیچ عقل
راست نیاید حیران ماندند و ناچار قبول کردند و بهیکهم پتامه که عم پدر ایشان
بود و در قوم خود بزرگتری از خود نداشت سایه مرحمت بر سر ایشان انداخت و
آموزگاران ذوفنون و استادان همه دان چون درونه چارج و کرپا چارج

بجهت تعلیم ایشان تعیین کرد تا آنچه در دواره‌دار و کین کامن روزگار بکار آید
آموخته بودند و آنچه در تکمیل جوهر عقل و تربیت آداب ملک بود بیاید و از همه
بمردم سلوک خوب میکردند و بسیاری میخواستند که سلطنت باو رسد بهیم سین که برپا
و تیر و یار بود و ارجن در فنون کمانداری و زور بازو و آئین سپه کشی امتیاز داشت
و نکل و سهدیو در فنهای علوم و عفو جرایم و حسن شمائل نمایان بودند و این راجه
جنمیجه پسر پرکهیت بن ابهمن بن ارجن بن راجه پاندو که فرمانروای پانڈوان بود
شده بود در کورکهیت باتفاق سه برادر خود که یکی شرت سین و از و خرد اوگرسین
و از و خردتر بهیم سین نام داشتند شروع بر جگ کرد روزی که مجلس جگ فراهم آمده
بود و راجه جنمیجه با برادران کامیاب و اقربای نامجوی و راجهای اطراف و رایان کناف
حاضر شده بودند و از عابدان و زاهدان هر ولایتی آن مجمع گرامی بفیض مضاعف
بود و گونه گونه مردم دران انجمن عبادت باداب عبودیت نشسته بودند ناگاه سگی
پیدا شد برادران جنمیجه چوب گرفته سگ را زدند سگ دردمند فریادکنان نعره زنان
پیش مادر خود رفت مادرش برآشفته گفت که کدام سنگدل گران جان ترا باین
روز بد و روزگار تباه رسانید گفت برادران نادردمند جنمیجه مادرش گفت که این
طبقه ازان قبیل نیستند که بی جهتی در آزار کس بکوشند یقین که از تو گناهی
سر زده که ترا زده اند سگ گفت من هیچ چیز از اسباب جگ مثل شیر و روغن نزدیک
نشده بودم و پای آلوده در بساط طاعت ننهاده بودم بی شائبه گناه گرم شده
اند و استخوانهای مرا نرم ساخته اند مادر او را همراه گرفته بمجلس راجه بفریاد
آمد که این فرزند من میگوید که شما مرا بیگناه زده اید چندانکه فریاد کرد هیچکس داد
نداد و بفریاد او نرسیده نامراد بود نا امید هم شد و از دل آتشین نفس سوخته
برآورده گفت که چون شما بیگناه جگر گوشه مرا آزرده اید شما هم پاداش آن
خواهید دید راجه جنمیجه ازانجا که دور اندیشی پیشه او بود از وهم سراسیمه شده
غبار اندوه بر دامن نشاط او نشست و آن جگ را تمام کرده به هستناپور

آمده بمقربان بارگاه و دانایان پایهٔ سریر گفت که ما را به مهمّی کار آگاه پیدا باید کرد
که شاید آنچه سگ نشان داده است رفع کند و بطریقی که بلاگردان جانهای ما
تواند شد رهنمون شود همه در مقام جست وجو شدند و در هر گوشه تکاپو
نمودند راجه به رهبری دولت و اقبال روزی بشکار بیرون رفته بود ناگاه از
دور خانهٔ عابدی بنظر او در آمد راجه در دل گذرانید که شاید درین نهانخانه
یکتائی دانا دلی بوده باشد که دشوار مرا آسان کند بی اختیار دست از شکار
باز داشت و در آرزوی صید دیگر گام نهاده آهسته آهسته نزدیک آن خانه
رفت دری نمود چون دیدهٔ منتظران راه عشق باز از راه ارادت در آمد.
عابدی دید نورانی سوم شروا نام در خلوتخانهٔ حضور نشسته و از غوغای مردم
خود را بکنار کشیده نظر بر اخلاص درست او کرده متوجه شد و از محبت و کرم داشت
بمعارف الهی مجلس گرمی درگرفت و بعد از فراغ غذای روحانی بقوت جسمانی
از آب و میوهٔ درویشانه پرداخت راجه پسر هوشمند عابد که هم جلیس صحبت بود
و هم حریف خدمت پسندیده افتاد بدل گذرانید که بار عالمی بر سر دارم خردمندی
که جمعیت بخش خاطر باشد نیست اینچنین صاحب فطرتی با من همراه باید که
صلاح دین و دولت من بعقل و تدبیر او باز بسته باشد عابد بنور باطن دریافت
و گفت این ارجمند را بتو می سپارم اما مادر او مار بوده است راجه متعجب شده
پرسید که آدمی چون از مار متولد میشود عابد گفت مرا احتلامی شده بود و منی مرا
ماری خورده و در رحم او این فرزند قرار گرفت و بعد از مدت معهود این پسر زائیده
و از انجا که نقش سعادت سرنوشت او بود جوهر مراد و عقل خداداد و تعلیم
آداب و کسب کمالات و ساز آمده اصل گوهر معتبر است و ظرف منظور نیست بگیر و در
در خدمت خود نگاه دار و هر مشکلی که رو نماید گشایش از و طلب و نیز عادتی غریب
دارد که هر کس چیزی از و میخواهد آنرا باو میدهد و هیچگونه نمی ایستد شاید که کسی از مال تو
چیزی طلبد و او بخشد و خاطر تو آزرده شود. راجه گفت این خود صفتی است گزیده

زهی سعادت که از گنجینه دولت من که از حساب بیرون ست مردم فیض برند
ماهیه را صادق خواهش او پسندیده افتاد و دست پسر را گرفته براجه سپرد
راجه او را به شهر آورد و با برادران گفت که این جوان را پرورش کرده ام چیزی که
از سرکار من به بهانه میایید و هیچ مگویید و خدمتی که بفرماید بی توقف بتقدیم رسانید
ایشان بجان و دل قبول کردند بعد از مدتی راجه پنجه برادران را بجای خود گذاشته
به تسخیر ولایت دکهن رفت و آن ملک را مسخر کرد و در آن زمان زاهدی بود دهوم نام
و فضیلت الوه بود و او سه مرید داشت یکی آپمن و دوم آرن و سوم بید نام داشتند
روزی زاهد آرن را طلبیده گفت در فلان زمین برنج کاشته ام و یک طرف آن
زمین خاک کم شده است و آب از آن طرف بدر میرود برو آن راه را محکم به بند
که آب نتواند رفت آرن در ساعت بیل گرفته بمزرعه رفت و دید که آب تند است و
طغیان دارد هر چند خاک میریخت آب می برد چون کوشش او بجائی نرسید خود در راه
آب دراز افتاد و در آب و آبروی خود را نگاه داشت چون مدتی گذشت و آرن پیدا
نشد زاهد از آن دو مرید پرسید که آرن کجاست که پیدا نیست گفتند که آب بستن
رفته بود معلوم نشد که او را آب برد یا خاک خورد زاهد گفت بیایید تا آنجا
رویم و خبری از او بگیریم پس بکنار کشت آمده فریاد کردند آرن آواز استاد
شنیده از آنجا که افتاده بود برجست و استاد را جواب داد استاد پرسید که
درین مدت کجا بودی گفت در دم آب افتاده بودم تا آب نرود و من هم
خاکی بیش نیستم استاد کار او را بغایت پسندیده گفت آفرین بر تو که به سخن
من اینقدر زحمت کشیدی و چون ترا طلبیدم برخاستی و جواب دادی
من از تو خشنود شدم و ترا امروز اودالک لقب نهادم و از درگاه ایزد خواهم که
که همه علوم بی آنکه پیش کسی بخوانی ترا معلوم شود و مژده ترا که کار تو تمام شد
و ترا رخصت دادم که بخانه خود بروی اودالک پای او را بوسیده سه مرتبه
گرد او گردیده و راه خانه گرفت آنگاه استاد طریقت روزی بشاگرد

دیگری که اپمن نام داشت گفت که گاوان مرا نگاهدار او بصحرا رفت و بخدمت
مشغول شد روزها گاوان را نگاه میداشت و شب بملازمت اوستاد
می آمد و تا صباح در خدمت می بود و همچنین مدتها روز به شب و شب بروز
می آورد روزی اوستاد اپمن را دید که فربه شده سبب فربهی پرسید اپمن گفت
که چون گاوان را رانده می برم از هر خانه اندک طعامی میرسد میخورم اوستاد گفت
خوب میکنی بعد ازین هر طعامی که از مردم برسد همه را پیش من بیار تا آنچه من بدهم
همانقدر بخوری اپمن دیگر هر چه از طعام می یافت پیش اوستاد می آورد و اوستاد
همه را از او میگرفت هیچ باو نمیداد و اپمن بهمان دستور روز و شب سرگرم خدمت
بود بعد از مدتی باز اوستاد باو گفت ترا فربه می بینم چه میخوری گفت از مردم
آنچه می یابم بر طبق نیاز می نهم و در فلان گوشه دو سه درویش تکیه گاه دارند
پیش ایشان میروم اگر چیزی گدائی کرده باشند با ایشان همکاسه میشوم و از آن
اندکی میخورم اوستاد گفت این ناشایسته کاریست که پیش گرفته دو سه بینوا که
تمام روز گدائی میکنند تو روزی ایشان تنگ میسازی این چه همتی است زنهار
بعد ازین چنین کاری نکنی اپمن گفت هر چه اشارت فرمائید کرده شود چون
مدتی ازین گذشت باز روزی زاهد دانا برو گفت که آنچه از مردم میگرفتی همه را
منع کردم ترا بهمان دستور تازه و تر می بینم راست بگو که درین ایام چه میخوری گفت
گاوان را می چرانم چون از گرسنگی بیطاقت میشوم اندک شیر می دوشم و میخورم
و خدمت اینها میکنم و حق اوستاد نگاه میدارم اوستاد گفت کار بد میکنی من بتو
اعتماد کرده این گاوان را سپرده ام تو بی رخصت من چرا دست بشیر اینها میبری
دیگر چنین مکن شاگرد گفت بد کردم دیگر نکنم بعد از فرصتی استاد پرسید که همچنان
فربهی ترا فرو گرفته باز سبب چیست گفت درین ایام هیچ نمیخورم بغیر از آنکه چون
گوساله های شیر مست شیر میخورند هر چه از دهن آنها میچکد لبها بآن آلوده میگردد
دهن بآن می برم یعنی می رسانم و قطره چند بگلو فرو می برم اوستاد گفت تو که

شیر از دهن گوساله ها میگیری آنها لاغر خواهند شد دیگر دست باز دار شاگرد شرمنده
شده بر تقصیر خود اعتراف نمود بیچاره را چون از هیچ جا امید خوردنی نماند دو سه
روز گرسنگی خورده بیتاب شد ناگاه در آن صحرای تفسیده درخت آک دید از نهایت
بی طاقتی برگهای زهرناک او که در نهایت تلخی و تیزی بود خورد و در سه روز که بر آن
گذشت نامراد کور شده وقت بازگشتن در راه چاهی بود از نابینائی در آن چاه
افتاد چون شب شد اپمن نیامد دهوم استاد گفت که اپمن نمی آید چون مرا همه
راه خوردن او بستم ظاهرا قهر کرده بجای دیگر رفته باشد او جواب داد اپمن آنچنان کس
نیست که با ما ترک خدمت کند و از قبله ارادت رو بگرداند یقین که مانعی قوی
در میان آمده باشد دهوم گفت برخیز تا او تو بگردیم و او را پیدا سازیم هر دو بصحرا
رفتند و او را فریاد میکردند اپمن در چاه آواز استاد شنیده جواب داد استاد
بر سر چاه آمده پرسید که چه حال داری و چرا درین چاه افتادی گفت بدین
جهت شما کور شدم و بی اختیار در چاه افتادم پرسید که چون کور شدی گفت
هرچه میخوردم از آن منع میکردید چون گرسنگی طاقت مرا طاق کرد برگ آک
خوردم و زهر او بچشم من کار کرد و مرا بود پای ارادت همراه نه چه دانستم از راه
افتم بچاه ؛ کنون چشم پوشیده از هر چه هست ؛ درین تنگنا مانده ام پای بست
استاد گفت درین چاه اسونی کمار را یاد کن و او را نیک ستوده باش که او
علاج چشم تو خواهد کرد و توتیای بینش بدیده تو خواهد کشید استاد تلقین شاگرد
نموده رفت اپمن در آن گوشه تنگ و تاریک که از دل ناخرمندان یاد میداد اسونی کمار
را یاد میکرد و می ستود و دریوزه می نمود و ستایش میکرد و نیایش می نمود ناگاه
اسونی کمار بروظاهر گشت و گفت که رحمت بر صدق و اخلاص تو باد که خدمت
استاد کردی و هر چیزی را که امر فرمود آنرا بجا آوردی حالا چون از صدق
دل یاد کردی و تعریف من نمودی من از تو خشنود گشتم اسونی کمار این سخن
گفته پاره آرد و روغن یکجا کرده غلوله را با وداد که بخور تا چشمت روشن شود اپمن گفت

کرا وستاد من مرا گفته است که انچه خوردنی بیابی پیش من بیار تا هرچه من ازان بتو
بدهم آنرا بخوری حالا بده تا من اورا بخدمت اوستاد برم تا او بمن ندهد نخواهم خورد
اسونی کمارا گفت انچه ترا واقع شده است بعینه استاد ترا هم واقع شده بود من
چنانکه غلوله را پیش تو آوردم پیش او هم برده بودم او همان ساعت بی آنکه از
استاد بپرسد آنرا بخورد تو هم این غلوله را بخور این گفت هرچه استاد من بمن
گفته است میکنم تا استاد رخصت ندهد این غلوله را نمیخورم اگرچه درین چاه از
گرسنگی بمیرم اسونی کمار بسیار ازین اخلاص و عقیده او خوشحال شد و گفت
صد رحمت بر اخلاص تو باد حالا من از آفریدگار میخواهم که هر دو چشم تو روشن شود
و دندانهای تو از طلا شود و دندان استاد تو که ترا اینقدر تشویش داده است
آهن شود همان ساعت هر دو چشم این روشن شد و دندانهاش طلا گشت تا
تا در پای اسونی کمار افتاد و اسونی کمار او را دست گرفته از چاه بدر آورد و خود
از نظر غائب شد این بخدمت استاد خود آمد و در پای استاد افتاد و گفت از
توجه شما چشمان من روشن شدند استاد گفت ای فرزند صد رحمت بر تو باد
و بر اخلاص تو ترا من آزمودم و ترا انچنانکه میخواستم یافتم حالا میخواهم که همه
علوم آفریدگار بتو بخشد بی آنکه پیش کسی بخوانی چون استاد این دعا کرد آفریدگار
تمام علوم که اوستاد او را داده بود و دیگر میدانست باو داد و چنان شد که دران
زمان هیچ کس در هیچ علمی مثل او نبود پس استاد او را رخصت داد تا بخانه و وطن خود
برفت و همچنین شاگرد خود را آزمود هر دو را چنانچه می بایست چنان یافت بعد ازان
باین شاگرد سومی گفت که ترا می باید که تمام و هر خدمت که در خانه من بوده باشد
همه را میکرده باشی شاگرد بخدمت مشغول گشت شب و روز چنان خدمت میکرد
چون مدت مدید این چنین خدمت کرد استاد ازو هم خشنود گشت و او را هم
دعا کرد که آفریدگار علمی که بندهای خود که درین زمان هستند داده است همه را
بتو بدهد این دعا مستجاب گشت و همچنین او را هم رخصت داد که بخانه خود رود

بپایهای استاد را بوسید بخانه رفت و کدخدا شد او هم شاگرد بید اکرد اما ایشان را
بجهت هیچ خدمت تکلیف نمیکرد و ایشان را بسیار عزیز و محترم میداشت روزی
راجه جنمیجه پیش بید به مهمانی رفت و گفت که میخواهم که همراه من بیائی و من جگ میکنم
آن جگ مرا تو تمام کنی بید قبول کرد و یکی از شاگردان خود را که آوتنگ نام
داشت گفت که من همراه راجه میروم تو در خانه باشی و هر خدمتی که بوده باشد
میکن و هر چه این زنان من بتو بفرمایند آنرا بجا آر آوتنگ قبول کرد بید همراه
راجه رفت و آوتنگ شب و روز خدمت خانه و زنان استاد میکرد یک زن کلان
بید آوتنگ را طلبیده گفت که امروز من برای صحبت نشسته ام شوهر من در خانه نیست
تو بعوض شوهر من با من صحبت بدار آوتنگ گفت تو بجای مادر منی و هرگز باوجود
خود کسی چنین نکرده است من چون بکنم زن گفت استاد ترا گفته رفته است که هر چه
زنان من بگویند و بفرمایند چنان کنی من ترا حالا این خدمت میفرمایم اگر نخواهی کرد
خلاف استاد خواهد بود گنهگار خواهی شد آوتنگ گفت استاد مرا فرموده است که
خدمت شما میکنم این خدمت نیست بلکه گناه است که ازان بدتر نباشد من هرگز
این کار را نخواهم کرد اگر چه استاد هم از من برنجد و مرا دعای بد کند زن نا امید شد
دست ازو برداشت درمیان روز بید جگ راجه جنمیجه را تمام کرده بخانه آمد یکی از
زنان او آن قصه را باو گفت استاد بسیار از آوتنگ راضی شد و خشنود گشت
و او را طلبیده گفت صد رحمت باد که تو عزت من نگاه داشتی هر چه میخواهی
از من بطلب تا من دعا کنم که آفریدگار آنرا بتو کرامت کند آوتنگ گفت شما
استاد من اید من در خدمت شما علوم آموخته ام فائده بسیار از شما به من
رسیده است شما مرا خدمتی بفرمائید تا آنرا بجا آرم استاد گفت خوش باشد چون
خاطر تو اینچنین میخواهد پیش زن من برو هر چه او بفرماید چنان کن آوتنگ پیش
زن استاد رفت و گفت که مرا استاد فرموده است تا هر چه تو میخواسته باشی آن را
برای تو بیارم زن استاد گفت رضای من میخواهد که تو به پیش راجه پوهش

بروی و زن آن راجه گوشواره که دارد مثل آن گوشواره دیگر کسی ندارد آنرا
از وی گرفته بیاوری از امروز تا چهار روز دیگر میباید که آنرا بمن رسانی چراکه روز چهارم
البته من جماعت برهمنان و فقرا و زنان بزرگان را مهمانی خواهم کرد آن روز
میباید گوشواره بگوش من باشد تا همه زنان بگوش من ببینند و اگر تا آن روز
نخواهی آورد ترا دعای بد خواهم کرد آن روز میباید که آن را بمن رسانی اوتنک
گفت بسیار خوب و ازانجا بدر آمده میرفت در راه گاوی دید بنهایت کلانی و
بزرگی چنانکه از یک کروه بلندی آن بیشتر بود و مردی در نهایت بزرگی و صلابت
بروی سوار چون آن مرد اوتنک را دید گفت ای اوتنک بیا این گاو من که
سرگین میاندازد آن را برداشته بخور و بولی که میاندازد آن را بیاشام اوتنک
گفت من هرگز آنرا نخواهم خورد شخص گفت استاد تو هم این را خورده است
تو هم بخور اوتنک گفت چون تو میگوئی که استاد من خورده است و من ترا در دروغگو
نمیدانم من هم میخورم پیش آمده پاره ازان بول و سرگین بخورد و ازانجا
گذشته میرفت تا بخدمت پوکهه رسید و راجه را دعا کرد راجه از دیدن او خوشحال
گشت و پرسید بچه سبب آمده اوتنک گفت من استادی دارم و زن استاد
از من گوشواره که زن شما پوشیده طلبیده است من برای آن بخدمت شما
آمده ام که عنایت کرده آن گوشواره را بمن بدهید راجه گفت آری آن گوشواره
زن من دارد تو برو بحرم خانه آن گوشواره را از زن من طلب کن اوتنک بحرم خانه راجه رفت
هرچند طلب رانی کرد رانی را نیافت ازانجا بیرون آمده با راجه گفت که از شما مناسب
نبود که مرا سرگردان سازید من در حرم هرچند تفحص کردم رانی را نیافتم راجه لحظه
سر در پیش انداخته متفکر شد بعد ازان سر بر آورده گفت ای برهمن تو دروغ میگوئی چون
طعامی خورده دهن خود را نشسته زن بنهایت پاکیزه با صلاح ست هر کس که طعام
خورده و دهن ناشسته باشد او را نمیتواند دید اوتنک چون این سخن از راجه پوکهه
شنید لحظه متفکر شد آنگاه سر بر آورده گفت ای راجه راست میگوئی من گنهکارم و

و همین نه نشسته ام پس اوتنک بکناره آبی رفت و رو بجانب آفتاب کرده سه مرتبه
دهن خود را بشست بعد ازان بحرم خانه راجه رفت رانی را دید که بر تخت نشسته است
رانی اوتنک را دیده برخاست و پای او را بوسید و او را پرستش نمود بعد ازان گفت
ای برهمن تو مرا سرفراز کرده حالا با من بگو که بچه جهت آمده و چه میخواهی تا من آن را
بتو بدهم اوتنک گفت بجهت این گوشواره شما آمده ام که آن را بمن بدهی تا بجهت زن
استاد خود ببرم رانی گفت من ازان می ترسیدم که تو چیزی از من بطلبی که مرا بدان دست
قدرت نباشد ای اوتنک انچه تو میطلبی سهل چیزی ست پس گوشواره خود را بر آورده
بآن برهمن داد و گفت ای برهمن ماری تچهک نام در پی بردن این گوشواره می باشد
اگر تو غافل خواهی شد او این گوشواره خواهد برد زنهار که غافل نشوی کمال احتیاط
در نگاهداشت این میکرده باشی اوتنک گفت من آنچنان نخواهم کرد که تچهک
از من این را تواند برد پس رانی را وداع کرده اوتنک پیش راجه پوکهه آمده او را
دعا کرد راجه گفت سالها میباید که مثل تو برهمن دانا و بزرگ بخانه من بیاید چون مرا
مشرف کرده آنقدر صبر کن که من ترا مهمانی کنم و بجهت روح مادر و پدر خود طعامی بخته
بخورانم که روح آنها شاد شود اوتنک گفت من میخواهم که زود تر خود را بملازمت استاد
خود برسانم هر چیزی که شما را میسر شود زود بیارید پس راجه فرمود تا آب آوردند اوتنک را
گفت تا غسل کند زود و انچه حاضر بود برای او آوردند اوتنک چون دست بطعام برد دید
که طعام سرد شده است و موی ازان لقمه ظاهر شد اوتنک گفت که این طعام لائق
خوردن نیست چون تو طعام نیک نیاوردی چشمان تو کور خواهند شد راجه گفت
که من خود دانسته طعام زبون را برای تو نیاورده ام چون تو این طعام مرا عیب
کردی از خدا میخواهم که ترا هرگز فرزند نشود اوتنک گفت تو طعام زبون برای من
آوردی و مرا دعای بد هم میکنی بیا و ملاحظه کرده ببین که درین طعام موی هست
و خنک شده است راجه بنزدیک آمده دید که موی کلان در طعام بود شرمنده گشت
اوتنک را عذر خواهی کرد پس راجه گفت ای برهمن من دانسته طعام نیاورده ام

حالا التماس دارم که دعا کن که چشمان من کور نشود اوتنک گفت من هرگز دروغ
نگفته ام و دعا بر نمیگردد البته تو کور خواهی شد و من دعا میکنم که تو باز بینا شوی
بآن شرط که تو هم دعا کنی که مرا هم پسر شود راجه گفت تو آن دعا بکن اما نمیکنم
چرا که برهمنان را غصه اندک میشود و مارا که چهتریانیم غصه بسیار پیدا شد من دعای
خود را رد نخواهم کرد اوتنک گفت اگر طعام پاکیزه می بود دعای تو در من اثر
میکرد اما چون تو ناحق دعای بد مرا کردهٔ امید هست که آفریدگار دعا مستجاب نکند
این سخن گفته راجه را وداع کرده متوجه نزد استاد شد در راه سیوڑه را دید که
برهنه می آید گاهی ظاهر میشود گاهی پنهان میگردد تا حوض آبی را دید که بغایت
آب صاف و پاکیزه داشت اوتنک بکنار آب آمد و لباس خود بدر آورد و گوشواره
را در میان رخت نگاه داشت و بآب در آمده غسل کرد و آن سیوڑه خود مار تچهک
بود که بآن صورت آمده بود چون اوتنک در آب آمد آهسته آمده گوشواره را برداشته
بهمان صورت اصلی خود بر آمده بسوراخی در آمده بقعر زمین رفت چون اوتنک
بر آمده رخت پوشید آن گوشواره را ندید سخن رانی بخاطرش در آمد که گفته بود
که ازین غافل نشوی پس اوتنک بر سر آن سوراخ آمده چوبی که در دست داشت
بر سر آن چوب پارهٔ آهن بود بآن آهن زمین را کاویدن گرفت و پیش رفت
معلوم که از آن آهن چه مقدار تواند کندن بسیار دلگیر شده اندر از حال او
آگاه گشت از سلاح خود که آنرا بجر گویند پاره را در سر آن چوب تعبیه کرد
چون برهمن بعد از آن بکندید باندک زمانی بجایی که منزل آن مار بود رسید شهری
دید در غایت لطافت خانهای عالی که اکثر را از طلا ساخته بودند اوتنک بهمان
شهر در آمده ماران را تعریف بسیار بنیاد نهاد و گفت شما بزرگانید و از دهن شما
زهر همچو باران می ریزد و صورتهای شما قوی است چنانکه آفتاب میگردد شما هم
میتوانید گردیدن و از جنس شما چندین هزار ماران در پیش و پس آفتاب میروند
من دعاگوی شما ام و آمده ام که گوشواره را بدهید اوتنک هرچند اینچنین

تعریف بسیار کرد و هیچکس سخنان او گوش نکرد و گوشواره باو نداد اوتنگ بسیار
دلگیر گشت و بکنار آب بنشست دو عورت را دید که کرپاس می بافتند یکی تار
سیاه و دیگری تار سفید و شش دختر خردسال چرخی میگردانیدند و آن چرخ دوازده
اره داشت و یک مردی و اسپی را هم دید که یک جانب ایستاده بود اوتنگ
پیش ایشان رفت و ایشان را دعا و تعریف کرد آن مرد گفت ای برهمن من
از تو خشنود گشتم چه میخواهی که بتو دهم اوتنگ گفت آن میخواهم که ماران زبون
شوند آن مرد گفت برو در کون این اسپ دهن را بنه و باد در وی بدم برهمن
آن چنان کرد ناگاه از هر تار موی اسپ آتش و دود بر آمد چنانچه تمام
آن شهر را در گرفت و ماران را سوختن آغاز کرد آن مار که گوشواره را
برده بود گوشواره بدست گرفته بیامد و با اوتنگ گفت این گوشواره تست بگیر
و دست از ما بدار اوتنگ گوشواره را گرفت و بعد از ان با خود فکر کرد که زن
استاد من گفته بود که اگر تو بچهار روز نیایدی ترا دعای بد خواهم کرد از ان عهد
اندکی مانده است و من کی راه دور دراز خواهم رفت و بانجا خواهم رسید درین فکر
فرو رفت ناگاه همان مرد با او گفت ای اوتنگ غم مخور و بر همین اسپ سوار شو
تا در یک لحظه ترا بخانهٔ استاد تو میرساند اوتنگ او را دعا کرد و بران اسپ سوار شد
اسپ در لحظه او را بخانه استاد رسانید چون به منزل استاد آمد دید که زن استاد
غسل کرده موی خود را خشک میکند و میگوید که امروز وعده آمدن اوتنگ ست
و تا حال پیدا نشد چون من رخت می پوشم او را دعای بد میکنم درینوقت اوتنگ
آمده او را دعا کرد و بعد از ان گوشواره در پیش او نهاد او و شوهرش بسیار خوشحال
شدند و او را نوازش نمودند پس اوتنگ بخدمت استاد آمد و او را دعا کرده ایستاد
استاد گفت که چرا اینهمه دیر کردی اوتنگ گفت من زود می آمدم اما تچهک مار این
گوشواره از من بدزدید و من بشهر ماران رفتم و آن قصه را تمام بگفت و گفت من
از ان جهت دیر آمده ام که بآن شهر رفته بودم و در رفتن و آمدن زحمت بسیار کشیدم

آنگاه گفت دران شهرياران دو زن را ديدم يکی تار سياه و يکی تار سفيد می بافند
اين چه تواند بود چرخی ديدم که دوازده اره داشت و شش دختر طفل می ديدم آن
مرد که تعليم ميداد که بگوی سپاه بديدم آنها چه کس بودند و آنکه از هر موی او آتش بر
آمد که من هرگز آتشی بدان مانند نديده و نه شنيده ام و در هنگامی که من از اينجا
ميرفتم در ميان راه مردی را ديدم که به گاوی سوار بود او را ميخواهم که بدانم که
چه کس بود و دانيکه مرا ميگفت که تو سرگين اين گاو بخور که استاد تو هم خورده بود
استاد که بيد نام داشت گفت که آن دو عورت از دو تنها اند که بر شب و روز موکل
اند و آن ريسمان سياه و سفيد که می بافند روز و شب بود و آن چرخی که دوازده
اره داشت سال دوازده ماه بودند و آن شش طفل شش فصل بودند آن مرد
نار اين بود و آن اسپ آتش بود که بجهت خلاصی تو بآن صورت برآمده بود
و آن گاو ايراپت و آن شخص که بران سوار آمده بود و آن سرگين و بول که ترا
فرمود که خوردی آبحيات بود که از تاثير آن آبحيات بشهرياران رفتی و از دهرياران
نمردی اندر دست من است و بجهت دوستی من آمده و ترا مدد کرده که زمين را
کندی و تو خدمت من بسيار کرده ای ترا اين دعا ميکنم که بخير و خوبی باشی
حالا ترا رخصت دادم که بخانه و منزل خود بروی که بسيار خدمت کرده آوتنک
پای استاد را بوسه داد و از و رخصت گرفته بدر آمد اما بغايت از تچهک مار در غضب
بود که انقدر زحمت باو رسانيده بود و چون از پيش استاد بدر آمد و بخانه خود رفت
به هستنا پور بخدمت راجه جنمجی آمد و بمجلس راجه آمده دعا کرد و در همان ايام
راجه بجانب ملک تچهه شلا رفته بود و تمام آن ولايت را مسخر کرده حکام ملک را منهزم
ساخته و تمام آن مردم را تابع خود گردانيده بود آوتنک چون راجه را دعا کرد
گفت ای راجه تو کاری را که ميبايد کرد نمی کنی و کاری را که نادان کند می کنی
راجه چون اين سخنان از وی شنيد او را تعظيم کرده بعد از آن گفت ای برهمن من
نگاهبانی رعايا حتی المقدور ميکنم آنچه دانايان مرا فرموده اند ميکنم و از هر چيزی

که مرا منع کرده اند نمیکنم تو چرا اینچنین سخنان میگوئی اوتنک گفت ای راجه ترا درین
کارها چیزی نمیگوییم میگوییم که تچهک مار پدر ترا که آنچنان راجه بزرگی بود گزیده است و
تو او را هیچ نمیگویی و بر تو لازم است که خون پدر خود را بگیری و تو این را گذاشته بر
بندهای خدا میروی و مال و ملک ایشان را میگیری خود انصاف بده که کدام کار
خوب است و کدام کار عقل است که راجه ها که با تو هیچ بدی نکرده اند تو ایشان را میرنجانی
و ملک و مال ایشان را میگیری و دشمن خود را که پدر ترا کشته است خود هیچ نمیگویی
پدر تو چنان نگاهبانی رعایا کرد معلوم که دیگری نکرده باشد و تچهک مار یک بدی
دیگر آن کرده که کشیپ برهمن که پدر ترا علاج میکرد او را بازی داده از راه
گردانید اگر کشیپ به پیش پدر تو می آمد و او را علاج خواست کردن او نخواست
گذاشتن که پدر تو هلاک شود حالا تو اگر کاری میکنی و میخواهی که نام نیک تو تا
انقراض عالم بماند تچهک مار را بخون پدر خود بسوزی منهم از تو خشنود خواهم شد
تچهک با من کلانی بدی کرده است که من در راه میرفتم گوشواره که بجهت زن استاد
خود می بردم از من دزدیده به قعر زمین برد و بسی انواع محنت و عذاب رسانیده راجه
جنمیجی چون این سخنان را از اوتنک شنید بغایت در غضب شد چرا که تا آن روز
نشنیده بود که پدر او را تچهک مار کشته است سوت پورانک که با آن مجلس با کهیشران
نشسته بود گفت که من حکایت اوتنک تا اینجا با شما گفتم بعد ازین هرچه پرسید
آنرا هم بگوییم رکهیشران گفتند که تو همه چیز را میدانی هرچه شما را خوش بیاید بدانها
که حکایت خوب است آنرا بگویید و استاد شما بسیار علوم میدانست و کتب خوانده
بود آنچه استاد شما میدانست شما هم آنرا میدانید میخواهیم که برای ما اولاد بهرگ
رکهیشر قصه بگویید سوت پورانک گفت آنچه در پیش استاد خوانده ام و آنچه از
بشیم پاین شنیده ام بشما بگوییم سوت پورانک گفت که برهما بجهت برن جگ میکرد
و از میان آن آتش که هوم میکرد بند طفلی برآمد او را بهرگ نام نهادند و از و چیون نام پسری متولد
گشت و از چیون پرمت متولد شد و از پرمت رر متولد شد یکی از پسران اینجا آمده اند آن پسر شنک نام

پسری حاصل شد مرا و بسیار فاضل و عابد بود و شما همه فرزندان آن شنک اید شونک
که پسر شنک بود در ان مجلس حاضر بود سوت پوراک گفت بهرگ زنی داشت
پلوما نام دیوی بخانه بهرگ آمد چون زن بهرگ را دید خاطرش مایل آن عورت شده
خواست که او را زن خود سازد نزد آن عورت آمد عورت خیال کرد که مهمانی است شی پاره
خوردنی بر طبقی نهاده به پیش او آورد چون نزدیک آن آمد دانست که او پلام
نام دیو است و خیال او بود که پدر این عورت اول اراده داشت که دختر خود را بهمین دیو
بدهد آخر چنان شد که آن نسبت برطرف کرده او را به بهرگ رکهیشر داد و این دیو
بخاطر رسانید که این عورت را اول بمن میدادند حالا من او را ببرم و در انجا
آتش بسیار میسوخت دیو با آن آتش گفت که ای آتش تو دیوته کلانی و بزرگ
هستی راست بگو که این عورت زن کیست اول مرتبه پدر این عورت بمن داده
بود آخر چنان شد که بهرگ او را گرفت حالا بگو که عورت بمن مناسبت دارد
یا نه هر چند آن دیو امثال این سخنان میگفت از آتش هیچ جوابی نمی آمد آخر
آن دیو آتش را سوگند داد که آنچه راست باشد بگو آتش بقدرت ایزدی بزبان آمد
و گفت که این عورت بهرگ ست اگرچه اول پدرش او را بتو گفته بود اما تو او را
چنانچه قاعده باشد نخواستی آخر پدرش او را به بهرگ داده آنچه تو از من پرسیدی
من راست باتو گفتم دیو چون این سخنان را بشنید بصورت خوک شده آن عورت
را بر پشت خود برداشته بدر رفت چنانکه باد میرفته باشد همچنان میرفت در راه
آن فرزند از شکم مادر بیفتاد و آن پسر روشنی مثل آفتاب داشت چون نظر آن
دیو بران طفل افتاد فی الحال آتشی در آن دیو در گرفت و بسوخت و خاکستر
شد آن عورت را هیچ آفتی نرسید و بر زمین افتاد پس آن زن طفل خود را برداشت که
گریه کنان میرفت و هیچ نمیدانست که کجا میرود و سرگردان در آن صحرا میرفت و
آن دیو را دشنام میداد تا گاه برهما بر و ظاهر شد و او را تسلی بسیار داد و گفت که
تو چرا اینقدر گریه میکنی و غصه میخوری این دیو ترا می برد ترا هیچ تاوانی نبود از ان

آب چشم او دریا پیدا شد و برهما آن دریا را بدهوسر نام نهاد و آن آب در نزدیکی
مقام رکهیشر که در ولایت بهارت ست میرود و در نواحی آن دهی ست که آنرا
جالی میگویند سوت پورانک با شونک گفت که چون دیو آمن عورت را برد بعد
از مدتی شوهرش بخانه خود آمد زن خود را ندید بغایت محزون گشت بعد از لحظه آن
عورت برهمنی برهما بخانه خود آمده قصه خود را بشوهر خود گفت شوهرش گفت آن
دیو دشمن من بوده است راست بگو که چه کس آن دیو را گفته بود که این عورت
زن بهرگ ست آنکس که او را گفته است از نفرین من شرمنده است زن گفت
آتش او را نشان داده و قصه بردن او و زائیدن پسر و سوختن آن دیو و آمدن
بخانه خود برهمنی برهما تمام بشوهر گفت بهرگ چون سخنان را شنید بر آتش بهما
بدکرد آتش در غضب شد و پیش بهرگ آمده گفت که من راست گفته ام که این عورت
زن بهرگ ست بهمین قدر گفتن چرا دعای بد مرا بایستی کردن تو میدانی که اگر از
کسی سخن پرسند و او راست درست نگوید گنهگار میشود و هفت پشت آن شومی
آن دروغ بدوزخ میروند بهمین قدر مردمان بزرگ را نباید که بمردمان نفرین کنند
منهم حالا میتوانم که بر تو نفرین کنم اما مثل تو زود خشم نیستم بعد ازین در هرجا
بوده باشم در آنجا ظاهر نخواهم شد بعد از آن آتش در هرجا که بود از نظر غائب شد
چون آتش غائب گشت برهمنان از غسل و هوم کردن و غیر آن باز ماندند
بعد از آن رکهیشران همه اتفاق کرده پیش دیوتها برای عذرخواهی رفتند
که کارهای ما راست از آتش میشود الحال که آتش هم نمیرسد هیچ کاری راست
نمی آید پس رکهیشران و دیوتها باتفاق پیش برهما رفته آتش را طلبیدند و باو
گفتند که تو دیوته بزرگ هستی و همه خلق بوجود تو زندگانی میکنند همه ناپاکی که در تو میرسد
پاک میشود چون بهرگ نفرین کرده است برعایت آن دعا که او گفته است ترا میگویم
که هرچه پاک باشد در تو بیافتد و آنچه ناپاک باشد در دهن تو نیفتد و در هرجا که دیوتها
را تعظیم کنند و بنام ایشان خیرات بدهند ترا هم تعظیم کنند و ترا هم خیرات بدهند آتش

سخن برهمنان را قبول کرد بعد از آن باز بما گشت سوت پورانک گفت که این حکایت
را به تفصیل بشما گفتم آنگاه سوت پورانک گفت از چیون پسری پرمت نام متولد
گشت و مادر او اپسرا بود و از پرمت رر نام پسری متولد شد و از رر شنک نام از زوجه
نام پسری متولد گشت سوت پورانک گفت که حکایتی بشما بگویم که رکهیشری بغایت
عابد و دانا ستهول کیش نام بود روزی بشوابس گندهرب با منیکا اپسرا صحبت داشت
منیکا آبستن شد چون هنگام ولادت رسید آن اپسرا نزدیک خانه ستهول کیش
آمد و آنجا دختری زائیده و نزدیک خانه او گذاشته رفت ستهول کیش از خانه بدر آمد
دختر را دید افتاده بر و رحم کرده او را برداشته آورده جهت او دایه معین کرد آن بزرگ شد
و بغایت صاحب جمال بود چنانچه بجز او دیگری نبود و آن رکهیشر او را پرمدرا نام
نهاد روزی رر نزدیک خانه ستهول کیش آمد نظرش بران دختر افتاد و در حال
عاشق آن شد و با دوستان و همصحبتان خود گفت که شما بهر نوع صلاح دانید با
پدر من بگوئید که این دختر را جهت من بخواهد دوستان او رفته پیش او با پدر او بیان
او گفتند پرمت جهت خواستگاری آن دختر بخانه ستهول کیش آمد و اظهار معنی
کرد که دختر را جهت پسر من بدهید ستهول کیش گفت که من این دختر را بکسی
خواهم داد که بهتر از پسر تو باشد چون پسر او رر بسیار الحاح کرد و زاری نمود ستهول کیش
راضی شد و قبول کرد پس از ساعتی از بهر عروسی معین کردند روزی دختر پیش
از آنکه او را بشوهر بدهند بیرون میرفت ماری در راه وان بود آن دختر غافل پا بر
دم آن مار نهاد مار او را بگزید دختر همان ساعت بافتاد و هلاک شد و مرده او
همچنان بنظر زن و مرد هر کس او را میدید میدانست که در خواب است پدرش را
از هلاک دختر خبردار کردند با جمعی از رکهیشران مثل کشک و مهرواج و گوتم و غیرهم
بر سر آن دختر آمدند و همه چون دختر را بآن حال دیدند آن حسن و جمال او را نظر
نموده زاری میکردند رر چون شنید که دران نزدیکی او را بجا آمد آنجا نرفت
ایستاد و همچو دیوانگان رو بصحرا نهاد و نام آن دختر را میگرفت و میگریست و

فریاد و زاری میکرد چون بسیار زاری نمود آخر گفت اگر من در عمر خود ثوابی کرده ام
و خدمت استاد خوب کرده ام و از فرموده پدر و مادر بیرون نرفته ام و بندگی
آفریدگار باخلاص کرده ام از آفریدگار میخواهم که به برکت این اعمال من آن
مرده را جان بدهند رر چون این را بگفت دیوتا کسی را فرستادند که آمد و باو گفت
که این چه بیهوده است که تو میگوئی هر کس که مرده باشد دیگر زنده نمیشود رر گفت منهم می میرم
آن فرستاده گفت که یک علاج بوده است دختر زنده شود رر چون این سخن شنید
سر در پای او نهاد و گفت از مرضی آفریدگار با من بگو که کدام علاج ست که
او زنده شود او گفت که اگر تو نصف عمر خود را باو بدهی او زنده میشود رر گفت
که من نصف عمر خود را باو بخشیدم آن فرستاده گفت که تو لحظه صبر کن تا من بیایم
آنگاه فرستاده بشوابس گندهرب را که پدر او بود نزد جم فرستاد و گفت که فلان که
وفات کرده رر پسر پرمت برهمن که خواستگاری او نموده بود نصف عمر خود را
باو بخشیده است جم گفت که او زنده خواهد شد چون جم این سخن بگفت همان لحظه دختر
زنده شد آن فرستاده فی الحال پیش رر آمده گفت که آفریدگار نصف عمر ترا که تو دادی
قبول کرد حالا برو که آن دختر زنده شده است همه مردمان حیران ماندند که دختر چگونه زنده شده است
چون رر بسر آنجا آمد مردم استقبال او کرده مژده بازدادند که زن ترا از سر نو خالق جان داده است
او قصه عمر خود بخشیدن او را بایشان گفت ایشان خوشحال شدند و ستهول کیش
همان روز آن دختر را عقد کرده داد و رر چون بخانه آمد و زن خود را بخانه آورد بعد
از آن رر هر جا که مار را می یافت میکشت و دایم چوبی بدست گرفته در جنگلها و صحرا
میگردید هر جا که ماری را می یافت با آن چوب می کشت یک روز ماری که از جمله ماران
داناتر بود و خاصیت آن داشت که اگر کسی را می گزید هلاک نمیشد در جائی خسپیده بود
رر چوب برداشت که او را بزند آن مار بقدرت الهی به سخن در آمد و گفت ای رر
مرا چرا میکشی من گناهی نکرده ام و هیچکس را از من آزاری نمیرسد رر گفت از آن
روز که ماری زن مرا گزیده است من عهد کرده ام که هر ماری را که ببینم بکشم آن مار گفت

ماران که مردم را میکشند تو همه را میکشی باشند من از آنها نیستم و از گزیدن من کسی
نمی میرد تو بسبب عداوت ماری هستی مرا مکش رُرُ آن چوب را از دست گذاشت و گفت ای مار
خود از کشتن تو گذشتم اما تو با من بگو که چه ذات داری که تو سخن میگویی و ماران دیگر
سخن نمی کنند از شنیدن این سخن مار صورت خود را گذاشته بصورت آدمی شد
و گفت من رکهیشری بودم سهسرپات نام داشتم برهمنی مرا بدعای بد کرده بود
رُرُ گفت که برهمن چرا ترا بدعای بد کرده بود گفت که برهمن بود کهگم نام بغایت
عابد و مرتاض بود و چنان بود که اگر اراده میکرد بر آسمان میرفت روزی
من پاره خسی را بصورت مار ساخته بودم و آن برهمن غافل نشسته بود من از
عقب او آمدم و آن خس مار ساخته را بر او انداختم او بسیار بترسید و بیهوش گشت
و بعد از ساعتی بشعور آمد و اعتراض کرده گفت مرا از مار ترسانیدی من از آفریدگار
درخواست میکنم که تو بصورت مار شوی من در پای او افتادم و زاری بسیار
کرده گفتم که بد کرده ام گناه مرا ببخش او گفت که دعای من بر نمیگردد اما از
آفریدگار درخواست میکنم که هرگاه رُرُ پسر پرمت برهمن ترا ببیند تو باز بصورت
خود شوی حالا از برکت دیدن تو من از آن صورت خلاص شدم و با تو یک سخن
میگویم که تو برهمنی کار تو آن نیست که کسی را آزار دهی بلکه می باید که ایشان مردمان دیگر را
از آزار رسانیدن منع کنند چنانکه آستیک برهمن تچهک مار را خلاص ساخت از
از راجه جنمیجه وقتیکه راجه ماران را میسوخت و گناه او را درخواست عفو کرد و از این بلا نجات
او در عالم اندر رُرُ از او پرسید که راجه جنمیجه راجه عادل بود او چرا ماران را میسوخت و
آستیک چون ماران را خلاص ساخت آن قصه را اگر یاد داری با من بگو او گفت
من همین زمان آدم شده ام اگر تو هوس شنیدن آن قصه داری از برهمنان
بپرس که یکی از ایشان با تو خواهد گفت این سخن گفته از نظر غایب شد
رُرُ هر چند اطراف و جوانب آن صحرا او را دید او را نیافت از آنجا برگشته بمنزل خود
آمد و بعد از آن پیش برهمنان رفت و قصه سوختن راجه جنمیجه ماران را پرسید

هیچکس با او نگفت آخر تمام قصه آدم شدن آن مار به پدر خود گفت و گفت که من هیچ اسم
حکایت سوختن ماران را که راجه جنمجه سوخته بود بشنوم هیچکس آنرا با من نمی گوید
پدرش گفت هیچکس مثل من نمیداند با تو میگویم بعد از آن سونک با سوت پوران گ
گفت که راجه جنمجه چون ماران را سوخت . استیک که تچهک مار را از و خلاص
کنانیده همچنین بود و پسر که بود من بسیار آرزوی شنیدن این حکایت دارم این
قصه را با من بگو سوت پوران گفت که این قصه قدیم است و بیاس این قصه را
با برهمنان در نیمکهارن گفته بود و پدر من این قصه را در آنجا شنیده بود حالا چون
شما میفرمائید که آنرا بگویم گوش بمن دارید آنگاه سوت پوران گفت پدر استیک
جرتکار نام داشت و در بزرگی و عبادت چون برهما بود و او برهمه چاری بود که اصلا
نمیدانست که زنان چون میباشند و زنان با مردان چه نوع صحبت میدارند و بعد
از سیزده روز و بیست روز یک مرتبه طعام میخورد بغایت عابد و مرتاض بود
آنقدر ریاضت میکشید که کسی دیگر آنچنان ریاضت نمیتواند کشید و در یک جا
مقام نمیداشت پیوسته به تیرتها و معبدها میگردید و به تیرتها هیچ نمیخورد و تا چند
وقت چشم بر هم نمیکرد یک روز پسر چاهی رسید دید که پدرش و پدر پدرش در
آن چاه دست به بوته زده آویخته اند و موشی بیخ آن بوته را می برد گفت شما
چه کسانید که در چاه می آویخته اید آنها گفتند که ما آن کسانیم که دایم جگ میکردیم و
عبادت می نمودیم چون از این عالم رفتیم ما را به برزخ میبرند از آن جهت که ما
غیر از جرتکار فرزندی نداریم و او ترک همه چیز کرده است و فرزندی پیدا
نمیکند و آنکس که فرزند نداشته تا هفت پدر او در عذاب میباشند و اگر
آن فرزند ما کاری میکرد که او را فرزندی حاصل میشد ما از این عذاب خلاص
میشدیم پس بنده آفریدگار توجه کسی که ما را میپرسی بما مهربانی میکنی او گفت من فرزند گنهگار شما ام جرتکا
ر گفت حالا هرچه شما بفرمائید بکنم ایشان گفتند تو کاری بکن که از تو نسبی حاصل شود جرتکار گفت بهر نوع که شما
بفرمائید بهمان طریق فرزند حاصل کنم و نیز گفت که من شرطی کرده بودم که من زن نخواهم کرد حالا از گفته شما

علاجی ندارم و نمیتوانم که سخن شما را نشنوم که گنهگار میشوم اما به یک شرط زن نخواهم که زنی باشد که او جرتکاری نام داشته باشد میباید که آنچنان زنی که همنام من باشد او را از مادر و پدرش گدائی میکنم و ایشان او را بمن بدهند اگر این چنین زنی میسر شود او را میگیرم و اگر نشود هیچ طریق من زن نمیتوانم خواست اگر آفریدگار آنچنان زنی را که گفتم بدهد با او صحبت میدارم و امیدوار میباشم که مرا از و پسری حاصل شود که برکت قدم او شما ازین محنت خلاص شوید پدران او گفتند از کرم آفریدگار بعید نیست اگر اینچنین زنی بتو بدهد پس جرتکار بهرطرف میگردید و میگفت که هیچکس باشد دختر که جرتکاری نام داشته باشد او را بمن بخشد مردمان ازین سخن میخندیدند آخر روی بصحرا نهاد دران صحرا فریاد کرده گفت که هیچکس باشد که دختر جرتکاری نامی بمن بدهد مرتبه سوم باسک نام مار از قعر زمین آواز شنید فی الحال خود را به پیش او رسانید و گفت که من خواهری دارم او را بگیر جرتکار گفت که خواهرت چه نام دارد باسک گفت جرتکاری نام دارد و من او را برای تو نگاه داشته بودم پس جرتکار او را قبول کرد باسک او را عقد کرده به جرتکار داد سوت پوران گفت من حکایتی عجیب با شما بگویم در زمان پیشین بوقتی که با دمار ان فرزندان خود را دعای بد کرده بود که آفریدگار شما را با تش بسوزد باسک بجهت این که این بلا بهمه ماران سد خواهر خود را به جرتکار که خدا کرده داده و از و پسری آستیک نام متولد شد و این فرزند چنان عزیز شده که مثل او دیگری نبود جمله بیدها با همه علومی دیگر که علما از بیدها نها را استخراج کرده نیک میدانست که برکت تولد او اجداد ش از عذاب دوزخ خلاصی یافتند چون آستیک کلان شد وقتی بود که راجه جنمیجا جگ ماران کرده و بران شد که تخم ماران را بر اندازد از ان جگ آستیک جان بخشی خالان خود را با خویشان آنها از راجه جنمیجه درخواست کرد و ایشان را خلاص ساخت و تفصیل این قصه عنقریب بیان خواهد شد شونک با سوت پوران گفت که تو این قصه را به تفصیل با ما بگو که ما بسیار آرزومند شنیدن این حکایت داریم سوت پوران

گفت که قبل ازین در جگ اول که آنرا ست جگ گویند کمعیشری بود دچهه
پرجاپت نام و او سیزده دختر داشت به کشپ پسرزاده برهما داده بود و از سیزده
دختر دو که یکی بنتا و دیگری کدرو نام داشتند بیشتر از دیگران میل داشت
روزی این زنان در خدمت کشیپ بودند و کشیپ از خدمت ایشان خوشحال
گشت و با ایشان گفت این چیزی بطلبید تا من بشما بدهم کدرو گفت که من از تو آن میخواهم
که دعایی کنی تا مرا هزار پسر شود بنتا گفت که من میخواهم که دو پسر داشته باشم که هر دو
صاحب جمال و بهادر و زورآور باشند چنانچه دیگری کسی در زور با ایشان برابر نباشد کشیپ دعا
کرد آنچه مدعای ایشان بود آنرا از درگاه حق تعالی مسألت کرد و دعای او مستجاب
گشت که هر دو زن آبستن شدند کشیپ با ایشان گفت که شما ازین حمل خود غافل
مباشید ایشان بحمل ملاحظه میکردند کدرو هزار بیضه نهاد کشیپ فرمود که هر کدام ازان
بیضه ها در کوزه نهند و بعد از پانصد سال از هر بیضه ماری در کمال حسن و قوت
پیدا شد و مادر ایشان چون هزار فرزند پیدا کرد بغایت خوشحال گشت و بنتا که دو
فرزند طلبیده بود دو بیضه ازو پیدا شد کشیپ فرمود که این بیضه ها را نیکو نگاهدار
و بنتا آنها را در جای نیکو نهاده بود و دائم چشم بر آنها میداشت که ازینها فرزندی تولد
شود و چون خواهرش کدرو هزار فرزند آورد بنتا مدت مدید انتظار برد و هیچ چیز ازان دو
بیضه بر نیامد در قهر شد و یکی ازان بیضه بشکست پسری از میان آن برآمد
بغایت صاحب جمال بصورت آدمی و صفای دیده داشت نصف بالای او
تمام بود اما کمر و نصف پایان نداشت چون آن پسر از مادر زاد و با مادر گفت که تو چرا تحمل
نکردی تا آفریدگار بدن مرا درست می آفرید تعجیل کردی مرا ناقص برآوردی و این
بجهت آن کردی که بخواهر خود رشک بردی که او هزار فرزند داشت و تو نداشتی اگر
تحمل میکردی تا خلقت من تمام میشد و برادرم دران بیضه دیگر هست بهتر ازان
هزار فرزند خواهرت خواهد بود و چون تو مرا بجهت رشک خواهر خود ناقص بدر آوردی
از آفریدگار درخواست میکنم که ترا کنیز خواهرت کند مادرش گفت ای فرزند من شمارا

که میخواستم ازین جهت بود که بر خواهر خود زیادتی داشته باشم حالا از وجود تو این
فائده بمن رسید که من کنیز خواهم شد پسر گفت خوش تو چنانکه بیضهٔ مرا شکستی بیضهٔ دوم را مشکن
و آنرا نیکو نگاهدار که چون برادر من برآید ترا از کنیزی خلاص خواهد ساخت تا پانصد
سال دیگر دست بران منهی تا زمانی که خود بدر آید که او بغایت قوی و زبردست
خواهد بود آن فرزند این سخن گفته بجانب آسمان رفت تا با آفتاب رسید و آفتاب را
تعظیم کرد چون آفتاب دید که او نصف پایین ندارد باو گفت چون تو نصف پایان
نداری بیا در پیش من بنشین و ارابه را می رانده باش او تعظیم آفتاب کرده آمده
در پیش ارابهٔ آفتاب بنشست و تا این زمان در پیش ارابهٔ آفتاب نشسته است و
ارابهٔ آفتاب را میراند چون سرخ رنگ بود او را ارن نام نهادند و بعد از پانصد
سال بیضهٔ دیگر شکست از ان گرر پیدا شد دید که صورت او صورت آدمی اما
منقار و چنگلها زیادتی داشت چون از بیضه بدر آمد همان زمان گرسنه شد و پرید و
بجانب هوا رفت روزی بنتا و کدرو هر دو یکجا نشسته بودند ناگاه اسپی که او را
اوچی شروا میگویند آن چه اسپی ست در نهایت سپیدی که از دریا حاصل شده است
و اندر بران سواری میکند پیدا شد هر دو خواهران دیدند چون سوت پوراناک
سخن را باینجا رسانید سونک از وی پرسید که این اسپ چگونه از دریا حاصل شده است
و آنچه میگویند چند چیز از دریا حاصل شده اند چگونه بوده است سوت پوراناک گفت پیش ما
دار بیتا من تفصیل این قصه را بگویم کوهی ست که آنرا سمیر پربت میگویند و آن
تمام از طلاست در نهایت بلندی و بالای آن کوه بسیاری از دیوتها آمده است
و جانوران و ماران بسیار خوش رنگ و خوش آواز میباشند روزی دیوتها بران کوه
مجلسی ساختند و باهم مشورت میکردند نارائن با برهما گفت که اینها چه مشورت میکنند
میباید که هر چه میگوییم آنرا بکنند برهما گفت تو چه میفرمایی که ایشان آنرا بکنند نارائن
گفت میباید که دیوتها و دیوان هر گیاهی که در زمین عالم است تمام آنرا در دریا
باندازند بعد از ان دریا را بشورانند و هر چه از ان حاصل شود آنرا بیکدیگر تقسیم کنند

برهما این حکایت را با دیوتها و دیوان گفت ایشان بگفته برهما هر گیاهی که در عالم
بود همه را جمع ساخته در دریا ریختند آنگاه چیزی خواستند که از ان دریا را شورانند
و برهم زنند کوه مندراچل را که چهل هزار کروه بلندی دارد و چهل هزار کروه در زمین
فرو رفته است بجهت برهم زدن دریا مناسب یافتند اما هیچکس را از ایشان قوت
نبود که آنرا تواند برداشت پس برهما و ناراین پیش سیس ناگ که هزار سر دارد و تمام
زمین بر یک سر او نهاده است رفته گفتند که تو برو و کوه مندراچل را بردار و در
دریا بنه سیس ناگ ناراین و برهما را دعا کرده همراه دیوتها و دیوان رفت و آن کوه
را از جا برداشته با تمام درختان و جانوران وغیره می برد تا میان دریا انداخت
تا آنکه کوه را میان دریا نهاد و تمام دیوتها و دیوان همراه بودند بعد از ان دیوتها
با دریا گفتند که ما ترا برهم میزنیم تا آب حیات از تو بدر می آریم دریا گفت چون آب حیات
بدر خواهید آورد حصه من هم بدهید پس همه دیوتها با سنگ پشتی که کورم راج نام
داشت و از ان بزرگ تر جانوری در دریا نخواهد بود گفتند که ترا می باید که این کوه
مندراچل را بر پشت خود نگاه داری تا توانیم دریا را برهم زدن اگر تو این کار
نکنی این کوه هیچ جا قرار نمیتواند گرفت کورم آنرا قبول کرد پس کوه را بر پشت
او نهادند باسک ناگ را بجای ریسمان بر گرد آن کوه دو سه مرتبه پیچیدند طرف سر
باسک را دیوان و جانب دم او را دیوتها گرفتند ناراین و برهما و سیس ناگ هر
یک طرف استاده بودند هر گاه باسک سر خود را بر میداشت دیوان زور کرده
سر او را می افشردند باسک در غضب شده دودی عظیم از دهن او بیرون آمد از ان
دود ابر و برق عظیمی شد باران باریدن گرفت پس دیوان و دیوتها از هر دو طرف
آغاز کشیدن کردند آوازی عظیم از ان ظاهر گشت مثل آواز رعد و آن کوه چون
بنیاد گردیدن کرد گلهای درختان که بر کوه بودند بر سر دیوتها و دیوان میریخت و از
جنبیدن آن کوه دریا برهم خورد موجهای عظیم که هر یک از کوه ها کلان تر بود بر آورد
گرفت و جانوران که در دریا بودند بسیار هلاک گشتند و درختهای کلان که بالای

آن کوه بودند همه بیفتادند و بر همدیگر خوردن گرفتند و از بهم خوردن آنها آتشی
پیدا شد و آن چوبها و خس ها سوختن گرفت و شعلهٔ آن آتش بر فلک بالا کشید
و بسی جانوری از فیل و کرگدن و گاومیش سوختن گرفتند و آن جانوران آتش خسته
ازان کوه بدریا افتادند و درختان و جانوران بدریا ریخته شدند و از تاثیر سبزه
آن درختان آب دریا مثل شیر شد و دیوتها و دیوان مدت مدید آن دریا را بهم
میزدند چندانکه مانده شدند پس همه با برهما گفتند که خسته شدیم و ازین دریا هیچ
ظاهر نمیشود برهما بنارائن گفت که این جماعت خسته شدند نارائن گفت که ایشانرا
بگو باز بکار خود مشغول گردند که من از قوت خود ایشان را قوت میدهم
برهما چون این سخن را بآن جماعه گفت ایشان بکار خود مشغول گشتند درین
مرتبه در خود قوت دیگر یافتند پس بزور تمام دریا را می شورانیدند ناگاه اول
چیزی که از دریا برآمد ماه بود با صد هزار شعاع بعد ازان لچهمی نام زنی برآمد لباس
سفید پوشیده بعد ازان شراب برآمد بعد ازان اچی شروا اسپ برآمد بعد ازان
جوهر سرخ برآمد و نارائن جوهر را برداشت و بر سر خود نهاد و آنگاه آن زن و آن اسپ
آمده عقب دیوتها استادند بعد ازان طبیبی دهنونتر نام بصورت آدمی از دریا برآمد
و بر یک دست کوزه داشت پر آبحیات بعد ازان فیل ایراوت از دریا برآمد
اندر آنجا استاده بود و آن فیل برفت در پهلوی اندر ایستاد و بعد ازان باز دریا را
شورانیدند ناگاه دودی در نهایت تیرگی از دریا ظاهر شد و از عقب آن زهر
برآمد هر کس که آنجا بود از حرارت آن زهر نزدیک شد که بسوزد مردمان خواستند
که ازینجا بگریزند مهادیو آن را گرفت و در گلوی خود نگاه داشت ازین جهت گلوی
مهادیو کبود شد ازان زمان نام مهادیو نیل کنٹهه گشت و گلو را بزبان سنسکرت
کنٹهه گویند بعد ازان زن اپسرا رنبها نام از دریا برآمد بعد ازان درختی پارجات
نام برآمد و آن درختی بود هر چه ازو میخواستند ازان درخت حاصل میشد
بعد ازان کمان سارنگ نام برآمد بعد ازان گاوی کامدهین نام برآمد

که هر چیز خوردنی که کسی میخواسته باشد ازو پیدا شود و بعد ازان سنگی چنتامن نام برآمد خاصیت او اینست که
هر چیز دل بخواهد ببرکت آن حاصل شود چون اینها همه برآمدند دیوتها و دیوان همه دست از کار باز
داشتند بسین ناگ آن کوه مندراچل را برداشته بجائی که اورا برداشته بود همانجا بنشاند و بعد ازان
دیوتها گفتند که آبحیات را ما میگیریم و دیوان گفتند که ما میگیریم در میان ایشان
گفتگو بسیار شد درینوقت نراین که او را بشن میگویند زنی را پیدا کرد در غایت
حسن و جمال نام آن زن موهنی بود آن زن برابر دیوان آمد چون دیوان صورت
آن زن را دیدند از هوش و شعور رفتند بآن زن گفتند که این آبحیات را
بتو بخشیدیم دیوان این سخن گفته بی شعور شده افتادند آن زن بیامد و
آن کوزهٔ آبحیات از دست دهنونتر گرفت و بهر یک از دیوتها اندک اندک ازان
آب میداد آنرا دیوتها خوردند در میان دیوتها دیوی بود بصورت دیوتها راهو نام
در میان ماه و آفتاب نشسته بود ازانجهت که بصورت دیوتها شده بود از
دیدن آن زن بی شعور نشده دران وقت که آن زن آبحیات را بدیوتها
میداد بوی هم داد آفتاب و ماهتاب باشارت بنارایین گفتند که این شخص
دیوست که باین صورت برآمده آبحیات را خورد نارایین چون دانست که آن دیو
دیوتها را بازی داده است چکر خود را بران انداخت سر او را از تن جدا کرد
آن دیو بر زمین افتاد زمین از گرانی آن دیو لرزید چون آبحیات خورده بود اگرچه
سرش از تن جدا شد اما نمرد سر او در آسمان رفت در جائیکه راهو است در فلک قرار گرفت و
تن او جائیکه کیت است بایستاد چون دیوتها همه آبحیات را خوردند آن زن از نظر غائب شد بعد ازان
دیوان بشعور آمدند و دانستند که دیوتها همه آبحیات را خوردند با دیوتها گفتند که ما که اینقدر زحمت
کشیدیم جهت آبحیات بود حالا شما تمام آبحیات را خوردید و ندادید ایشان گفتند که شما حصهٔ خود
بآن زن بخشیدید و آن همه را بما داد دیوان گفتند که شما ما را بازی داده اید
پس دیوان چوبها بدست گرفته با دیوتها آغاز جنگ کردند دیوتها هم با ایشان
بجنگ در آمدند میان ایشان جنگ بسیار شد نارایین چکر خود را گرفته بجانب

دیوان انداخت و بسیاری از دیوان را کشت و بعضی دیگر به دریا گریختند سوت
به رشیان گفت که آنچه شما قصهٔ شورانیدن دریا از من پرسیده بودید این بود که
با شما گفتم و حالا حکایت کدرو و بنتا این ست که کدرو از بنتا پرسید که اسپ اُچی شروا
که از دریا برآمد چه رنگ دارد بنتا گفت که همه اسپ سفید است هیچ جای او سیاه
نیست گفتند بیا تا با هم گرو بندیم بنتا گفت که اگر آن اسپ همه سفید باشد تو
کنیز من باشی و اگر یال و دم آن اسپ سیاه باشد من کنیز تو شوم هر دو با خود
گرو بستند و گفتند که صباح زود میرویم و آن اسپ را تماشا کنیم این سخن گفته هر دو
بجاهای خود رفتند کدرو پسران خود را طلبید و از ایشان پرسید که اوچی شروا چه رنگ
دارد گفتند سفید است گفت هیچ جای اسپ سیاه ست گفتند نی گفت این
من گرو را باخته ام و خواهر من مرا کنیز خواهد کرد حالا شما کاری بکنید که من گرو
را ببرم گفتند چکار کنیم گفت که رنگهای شما همه سیاه است بروید بر دم و یال او
بچسپید چنانکه از دور هر کس اسپ را ببیند خیال کند که دم و یال آن اسپ سیاه است
نصفی از فرزندان او قبول نکردند کدرو ایشان را نفرین کرد و گفت که یک راجه
جنمجی نام جگ مار خواهد کرد و شما که سخن مرا نشنیدید از آفریدگار میخواهم که او همه
شما را در آتش بسوزد فرزندان دیگر بگفته مادر رفتند در دم و یال آن اسپ چسپیدند
چون برهما شنید که کدرو فرزندان خود را نفرین کرد خوشحال شد که ماران بسیار
شده بودند خوب شد که این همه خواهند سوخت کشیپ به برهما گفت که ای پدر
همه فرزندان من هلاک خواهند شد برهما گفت نی آنها که زهر بسیار دارند سوخته
خواهند شد کشیپ خوشحال گشت برهما گفت که من پیشتر دانسته بودم که یکی از
راجها در دنیا جگی خواهد کرد که در آن جگ ماران را خواهد سوخت من ترا افسونی
یاد میدهم هر مار که زهر دارد بخوانی زهر آن مار دور کنی که تاثیر نکند کشیپ آن افسون را
یاد گرفت القصه روز دیگر صباح کدرو و بنتا هر دو بدیدن آن اسپ اوچی شروا
رفتند تا آن اسپ پیدا شد که تمام بدن او چون ماه سفید است چون ماران هر دو یال

ودوم او چسپیده بودند آن هر دو جا سیاه بنظر در آمد بنتا گروه را باخت و کدرو بحیله گروه را
بمد بنتا شرمنده شد کدرو او را کنیزک خود ساخته بخانه برد او کنیز او بود تا زمانی که گرر از آن
بیضه بر آمد بهوا رفت و باندک زمانی بسیار کلان شد دیوتها از وی ترسیدند آتش
با ایشان گفت که این پسر کشیپ ست و مادرش بنتا ست و از آن دیوها ست
از وی باکی مدارید پس همه دیوتها باتفاق پیش او رفتند و او را تعریف بسیار کردند
بعد ازان گفتند که تو از جمله دیوتهائی و ما تاب روشنی تو نداریم اندک از روشنی
خود کم کن گرر گفت قبول دارم پس روشنی بدن خود کمتر کرد گرر بغایت تیز پر بود
هر جا که اراده میکرد میرفت خواه آسمان خواه دریا خواه غیر آن روزی گرر یکبارگی
دریا آمد مادر خود را دید که بسیار در زحمت بود بسبب بندگی و خدمت خواهر چون
بنتا پسر خود را دید خوشحال شده او را در بغل گرفت و تمام غم او برفت کدرو چون
دید که بنتا از دیدن پسر خود خوشحال گشته او را بدر آمد بنتا را گفت که من میخواهم که فلان جا
بروم مرا بر پشت خود برده آنجا ببر بنتا چون کنیزک او شده بود بجای که گفته بود جا
برداشته برد پسران او گفتند که چون پسر بنتا کنیز زاده ماست گرر هم ما را بر پشت خود
سوار سازد تا ما هم همراه شما بانجا برویم او بگرر گفت گرر ایشان را بر پشت سوار کرده
پرید و متوجه هوا شد و چنان بلند رفت که نزدیک بخورشید رفت مارانی که بر پشت
او سوار بودند از گرمی آفتاب سوختن گرفتند هر چند که با گرر گفتند که ما را بزمین
نزدیک کن گرر بلندتر میرفت ایشان چون بیطاقت شدند بنیاد فریاد کردند
مادر ایشان چون آواز فرزندان خود شنید التجا با اندر برد و او را تعریف بسیار کرد بعد
ازان گفت که ای اندر فرزندان من میسوزند تو کاری بکن که ایشان هلاک نشوند
اندر باران بسیار بارید ایشان از گرمی آفتاب خلاص شدند بعد ازان گرر
ایشان را به پیش مادر آورد بعد ازان روزی ماران به گرر گفتند که ما را بر پشت
خود سوار کن و از جائیکه آوردی هم آنجا ببر گرر با مادر گفت که اینها چرا بر من حکم
میکنند تو چرا میفرمائی که سخن ایشان را بشنو مادرش گفت که من کنیز اینها شده ام

و تمام قصهٔ گرو بستن و گرو باختن و کنیز شدن خود را با گرڑ گفت گرڑ با ماران گفت
که چکار برای شما بکنم که شما مادر مرا آزاد بکنید ایشان گفتند که اگر برای ما آبحیات
ببری مادرت را ازاد و خلاص میکنانیم گرڑ با مادر خود گفت که من میروم آبحیات
بیاورم و ترا از کنیزی خلاص گردانم مادرش گفت که ای فرزند همه رحمت بر تو باد
که مرا خلاص کنی گرڑ گفت که من گرسنه‌ام مادرش گفت ای فرزند برابر که تو
میروی دزدان بسیار هستند که مردمان را میکشند آنها را بخور و جماعتی صیادان
و ملاحان بکنارهٔ دریا میباشند آنها را هم بخورده باشی اما اگر در میان ایشان
برهمن باشد زنهار او را نخوری و با برهمنان بدی نکنی گرڑ گفت که من
برهمن نمی شناسم با من بگو که من شناسم که این برهمن ست گفت هرگاه که
کسی را بخوری چون برهمن نمی و هست بسوزد بدان که این برهمن ست همان
لحظه او را از دهن بدر آوری اینها اگر بحلق تو رسیده باشند از حلق نیز برآری
و فرو نبری چراکه برهمن را نمیتوان خوردن و برهمن بگلو می چسپد اگر کسی برهمن
را فرو میبرد هضم نمیشود اینان نشان برهمن را بشناس گرڑ پای مادر خود را ببوسید
مادرش او را دعا کرد و او مادر را وداع کرد سر راه پریدن گرفت و هیچ باد نیز
از قوت رفتن گرڑ نزدیک هر کوهی که میرسید آن کوه میلرزید آب دریا بهم میخورد
گرڑ چون نزدیک دریا رسید هر جا یکه صیادی و ملاحی بود بجهت دیدن هیبت و
تماشای آن رفتار او که هیچ باد نمیرفت نزدیکش آمدند و جماعه دزدان و دیگر مردمان
که از حساب افزون بودند بتماشا نزدیک گرڑ آمدند چون دید که مردمان بسیار جمع گشته
اند یک ناگاه دهن خود را بکشاد و تمامی آن مردم را بدهن خود در آورد چون یک
برهمن گرفت دهن را بهم نهاد هر مرتبه صد هزار کمتر و بیشتر را فرو می برد یک نوبت
مردی و زنی را فرو برد که گلویش گرفته شد همچو آتش سوختن گرفت دانست که او
برهمن ست فریاد زده گفت که ای برهمن بدر آی که مرا با تو کاری نیست برهمن
برهمن گفت که زن من همراه است اگر او را هم بگذاری من بیرون آیم و اگر

همین جا میباشم گرڑ گفت زن تو هم به آید برهمن با زن بدر آمد گرڑ را دعای خیر کرد
و بر رفت گرڑ چون آن مردمان را بخورد قوت بسیار در وی پیدا شد بجانب آسمان میپرید
و از باد هم تیزتر میرفت در اثنای راه پدر خود کشیپ را دید که شمال رویه یکنار
آب کلانی نشسته است و جمعی از رکهیشران و برهمنان در پیش او نشسته اند
گرڑ بملازمت پدر رفت و تعظیم کرده بایستاد کشیپ پیش آمده گرڑ را در بغل گرفت
و از احوال خیریت او و مادرش پرسید گرڑ گفت که شکر همه خوشیم و سلامت ایم اما مرا
محنتی که هست اینست که بقدر خوردنی که شکم سیر شود نمی یابم و دیگر آنست که مادر مرا
کدرو بد نمائی کنیز خود کرده است حالا مرا ماران فرستاده اند تا آبحیات برای ایشان
ببرم که مادرم را بگذارند من برای آبحیات میروم و چون مرا این سعادت میسر شد که
بملازمت شما رسیدم اکنون اگر بقدر خوردنی بدهید که شکم من سیر شود بسیار خوب است
من بفرموده مادر خود جمعی از صیادان و ملاحان و دزدان را خورده ام اما سیر نشدم
پدرش گفت درین آب تال یک فیل و یک سنگ پشت کلان است و هر دو از
یک مادر متولد شده اند و هر دو آدمی بودند به نفرین همدیگر این صورت شدند من
قصه ایشان را بگویم بشنو گوش کن رکهیشری بود بهاوس نام او برادر خوردی
داشت سوپریتک نام بهاوس بسیار غضبناک بود و زود خشم و سوپریتک بغایت حلیم
و نیکو اخلاق بود از پدر ایشان مال بسیار مانده بود سوپریتک میخواست که آن
مال را براستی حصه سازد و بهاوس میخواست که مال را بخش نکند با برادر گفت که
مردمان بی عقل ترا گفته اند که مال پدر را بخش کنی بهتر آنست که مالها در یکجا باشد
و اگر تو حصه خود را میگیری مردمان لونده و زبون با تو همراه خواهند شد و در اندک
زمانی نابود میشود بهتر آنست که مال یکجا باشد و آنقدر که ترا ضرور باشد بردار
و خرج کن برادر خرد قبول نکرد و گفت تو حصه مرا بمن ده من بهر نوع که صلاح
دانم آنرا خرج خواهم کرد بهاوس چون بسیار زود خشم بود گفت تو سخن مرا که برادر
کلان توام نمی شنوی از آفریدگار میخواهم که تو فیل شوی سوپریتک گفت که من

حق خود را از تو میطلبم و تو میخواهی که آنرا بمن ندهی و میخواهی که تمام مال بتنهائی خود
درآری و مرا ناحق دعای بد میکنی من از خدا میخواهم که ترا سنگ پشت سازد
دعای هر دو مستجاب شد کشیپ گفت که آن دو برادر با وجودیکه صورت جانور
شده اند هنوز نزدیک هم اند ترک دشمنی نمیکنند و با خود جنگ دارند و این فیل
بیست و چهار کروه بلندی دارد و درازیش چهل و هشت کروه است و بلندی
سنگ پشت دوازده کروه و گردی او چهل کروه است فیل اکثر اوقات درین
جنگل که در کنار این تالاب ست میباشد چون بجهت خوردن آب می آید فریاد
میکند سنگ پشت چون آواز میشنود از تالاب بدر می آید و اکثر اوقات باهم
در جنگ میباشند از ترس این هر دو کم کسی نزدیک آب میرود و مردمان ازین جهت
در محنت میباشند اگر تو این هر دو را بری و بخوری هم تو سیر شوی و هم مردمان از
شر اینها خلاص میشوند گرر از پدر رخصت گرفته پدر او را دعای خیر کرد پس گرر
بکنار تال آمده ایستاد در لحظه فیل بکنار تال آمده فریاد کرد سنگ پشت چون آواز
شنید از آب بیرون آمد باهم بنیاد جنگ کردند گرر پیش آمده بیک دست فیل و
بیک دست سنگ پشت را گرفته سر راه روی هوا گرفته روان شد و میرفت
تا نزدیک دریای محیط درخت عظیمی بنظرش درآمد و آن درخت بٹ برچهنا نام داشت
و شاخ آن درخت تا چهار صد کروه بود و درخت بقدرت آفریدگار بزبان آمده با گرر
گفت که بیا بر یک شاخ من بنشین و هر دو جانور را بخور که بغیر من هیچ درخت دیگر
ترا نمیتواند برداشت گرر چون بر شاخ آن درخت پای خود نهاد آن شاخ تاب
گرر نیاورده بشکست گرر فی الحال شاخ بمنقار خود گرفت چرا که شصت هزار کس
رکهیشران که ایشان را بالکهلی گویند دران شاخ نشسته بودند و عبادت
میکردند گرر ترسید که مبادا آن شاخ درخت بیفتد و آن رکهیشران هلاک شوند
ازان جهت آنرا بمنقار برگرفت و از درخت آنرا جدا کرده بپرید و آن رکهیشران همه
سرنگون افتاده بودند و عبادت میکردند و چنان مشغول عبادت بودند که از هیچ

چیزی دیگر خبر نداشتند گرر درین مرتبه آهسته می پرید که مبادا آن عابدان بیفتند اگر
عالم را گرر سیر میکرد و شاید جائی پیدا شود که آن شاخ را آنجا بگذارد آنچنان جا نمییافت
همچنان میرفت تا بکوه سنگ ... رسید کشیپ را دید که آنجا نشسته بود و عبادت
میکرد کشیپ از دور گرر را دید که می آید یک دست فیل و در دست دیگر سنگ پشت و
در منقار شاخ درخت و آن رکهیشران را دید که عبادت میکردند گرر چون بملازمت
پدر آمد پدرش گفت که مبادا این رکهیشران ترا نفرین کنند چرا که تو ایشان را آزردی
گرر گفت که حالا چه علاج کنم کشیپ گفت که من علاج آن میکنم پس کشیپ نزدیک
آن رکهیشران آمده ایشان را دعا کرد و گفت که گناه پسر مرا ببخشید ایشان گفتند
که ما را عداوتی با کسی نیست و خوش باشد پسر تو دانسته ما را بدی نکرده است پس آن
رکهیشران از آن شاخ درخت فرود آمدند و بجانب هماچل رفته بعبادت مشغول
شدند گرر گفت ای پدر این شاخ را من کجا اندازم پدرش گفت یک کوهست کلان
و آنجا آدمی پیدا نشده برو و در آن کوه بانداز گرر آن شاخ درخت را بر بالای آن کوه
انداخت کوه چون سیماب بلرزید چون قرار گرفت گرر بالای آن بنشست و آن فیل و آن
سنگ پشت را بخورد و سیر شد و شکر آفریدگار بجا آورده بملازمت پدر آمده پدر را تعریف
کرد و گفت بعنایت شما امروز سیر شدم که قوت تمام یافتم پدرش گفت حالا زود
برو و کاری بکن که مادر خود را خلاص کنی گرر پدر را وداع کرده متوجه اندر شد اندر
در جائی که نشسته بود ناگاه او را شگونهای بد نمودن گرفت اول بجر که سلاح
خاصه اندر است چنان بنظر می آمد که آتش از آن بدر می آید و اسلحهٔ دیگر نیز
و یازده رودر و دوازده آفتاب و شانزده مرت و غیره بیکبار بحرکت آمدند و بیکدیگر
میخوردند چنانچه آتش از آنها بدر می آمد بادهای تند وزیدن گرفت و از آسمان
آوازهای هولناک و برق بسیار ظاهر گشت و خون از هوا باریدن گرفت و گلها
که در گردن دیوتها حائل بودند هرگز ضایع نمیشدند پژمرده میگشتند بیکبار
همه پژمرده شدند بعد از آن همه دیوتها نور بشرهٔ ایشان کم شد از تا جای

همه

مرجع ایشان گرد و خاک بر آمد اندر چون آن شگونها را دید بترسید با برهسپت گفت
که خاطر من از دیدن شگونها بسیار پریشان شده است برهسپت با اندر گفت که
از تقصیر ریاضت عابدان بال کهل گر چه کشیپ چلیا بجهت آبحیات می آید اند را بجای
که بغایت قوی پشت و زبردست بودند گفت که شما غافل مشوید آن جماعه گفتند که
او چه کیست که میخواهد که اینجا بیاید تا آبحیات از ما بگیرد پس همه مسلح و کامل گشته گرد
آب ایستادند سوت پورانک با شونک گفت که قصه گرر را با گفتم حالا هر چه بگو بشنیم
شونک با سوت پورانک گفت که حالا قصه رفتن گرر نزد اندر و آوردن آبحیات را
به تفصیل بگو که تقصیر اندر در ریاضت عابدان بال کهل چه بود سوت پورانک گفت
که کشیپ بجهت فرزند جگ کرده بود و دران جگ دیوتها خدمت میکردند کشیپ
با اندر گفت که تو هیزم بیار اندر بر کتف هیزم جمع کرده می آورد در راه جماعه عابدان
بال کهل که هر کدام برابر انگشتی بودند سرنگون ایستاده بودند بعبادت آفریدگار شغل تمام
داشتند اندر چون ایشان را دید بخندید و از سر ایشان بگذشت اصلا تعظیم و التفات
با ایشان نکرد چون اندر برفت ایشان را بی التفاتی و ناتعظیمی اندر و خنده او بد آمد
خواستند که کاری بکنند که اندر دیگر پیدا شود و این اندر را زبون سازد پس آنها
شورش کشیده آتش عظیم برافروختند و هوم میکردند باین نیت که اندر دیگر ازین
اندر مهیب و بهتر پیدا شود و میگفتند که ای آفریدگار به برکت این ریاضتها که ما برضای تو
میکنیم امیدواریم که تو اندر دیگر بیافرینی که این اندر متکبر را زبون سازد اندر شنید
که عابدان آنچنان کاری میکنند بترسید و پیش کشیپ آمده این حکایت با او گفت که من
ازین بسیار میترسم کشیپ گفت که من بروم و از ایشان بپرسم کشیپ پیش عابدان آمده گفت
که من شنیده ام که شما میخواهید که اندر دیگر پیدا شود گفتند آری چندان ریاضت
خواهیم کشیدن که آفریدگار اندر دیگر پیدا کند و این اندر را زبون سازد کشیپ گفت
که برهما دعائی کرده است که این اندر بزرگ از دیوتها باشد و شما هم بزرگ اید دعای برهما
هم رد نمیشود پس بیائید دعا کنید از جانوران اندری دیگر پیدا شود آن عابدان گفتند

که چون تو میخواهی که فرزندت شود ان اندی که از جانوران پیدا خواهد شد از فرزندان
تو شود پس حالا ما را نیمعنی دعا کنیم کشیپ خوشحال گشته ایشان را وداع کرد کشیپ
چون بمنزل خود آمد زن کشیپ که بنتا نام داشت همان روز از حیض پاک گشته
غسل کرده بود کشیپ با وصحبت داشت و گفت که از تو فرزندی خواهد شد
زنهار غافل نباشی و محافظت این حمل نیکو میکرده باشی آنگاه کشیپ باینه گفت
که من بنهار زحمت ریخت دعای عابدان را از تو برگردانیدم و این فرزند من تو
زوری نخواهد رسانید اما من به عابدان و بزرگان را بچشم حقارت نظر نکنی این
مرتبه بخیر گذشت اما دیگر مرتبه اینچنین واقعه نشود ورنه بر تو بسیار مشکل خواهد شد بنا
کشیپ را دعا کرده برفت بعد از مدتی گرڑ بوجود آمد چنانچه مذکور گشت سوت پوران
گفت که معنی این که برهسپت با اندر گفت که این گرڑ از تقصیر تو و ریاضت عابدان
بالکهل بوجود شده است این بود که شما گفتم آنگاه سوت پوران گفت که چون
اندر موکلان آبحیات را خبردار ساخت و از آمدن گرڑ ایشان مسلح گشتند و منتظر
بودند که ناگاه گرڑ پیدا شد آن مردم چون گرڑ را دیدند بسیار ترسیدند جمله گرد
ایشان از غایت ترس جان دست و پا گم کردند که همدیگر را میزدند و اسلحه که ایشان
بر یکدیگر می انداختند زبانه آتش آنها بر فلک میکشید از جمله نگاهبانان آب که
اسے یاتا نام دیوته بغایت بهادر و زبردست بود پیش آمده با گرڑ روبرو شد
و هر دو تا دو گهری باهم جنگ کردند آخر گرڑ با منقار و چنگل خود اسے یاتا را کشت
آنگاه پرهای خود را بر زمین زد چنان گرد و غباری بر انگیخت که عالم تاریک شد
و دیوتا هیچکدام همدیگر را نمی دیدند و حیران ماندند گرڑ دران وقت چنان آن جماعه
را بپرهای خود زد که اکثر را بیهوش ساخته بانداخت اندر چون آن کار گرڑ را بدید بنا
به باران بره باران باریدن گرفت و غبار بر طرف شد جماعتی که بحال خود بودند با گرڑ
آغاز جنگ کردند گرڑ جنگ بسیار کرد آنگاه بلند شد و از بالا سنگ بینداخت و بزد دیوتها
او را تیر باران کردند هر چند تیر بر وی میخورد اصلا او را اثر نمیکرد و هر ساعت خود را از

هوا بر ایشان می انداخت و به پر و منقار و چنگال خود ایشان را میزد و دیوتها چون
دیدند که حریف او نمی شوند هر جا جمعی بطرفی گریختند جماعت گندهربان و ساده بهاگ
مشرق و دوازده سورج بجانب مغرب و جماعت بسن [illegible] بجانب جنوب شتافتند
واسنی کمار بجانب شمال گریختند اما چند کس از جمله ایشان مثل [illegible]
الوک و کرشن و تمین و چند دیگر که ثابت قدم بوده با گرره جنگ عظیم کردند ایشان [illegible]
و نیزه و گرز و غیره گرره را زدند و گرره بمنقار و چنگال و بالهای خود ایشان را [illegible]
ساخت که از بدنهای ایشان خون مثل جویهای آب روان شد و دیوتها
افسونی خواندند تا آتش بسیار پیدا شد و آتش سر بفلک کشید و [illegible] گرره آتش
رسید گرره هشت هزار و صد دهن در بدن خود پیدا کرده دهن های خود را گشاده
هر آبی که در ناله های [illegible] بود همه را بدهن گرفت آنگاه [illegible] آتش آمده تمام آبها
بران پاشید و همه آتش را بکشت بعد از ان گرره مثل [illegible] شده بنهایت خرد خود را
در جاییکه آب حیات بود انداخت و در آنجا چرخی دید که بنهایت تیز [illegible] و دیو با زهر
برابر بود و یک یک انگشت اهمیت گرره خود را خرد ساخت چنانچه از پایان آن چرخ رفت و
در اطراف او ماران را دید که چشم ایشان بر هر کسی که می افتاد خاکستر میساخت
گرره مشتی خاک بر چشمهای ایشان پاشیده فی الحال خود را به آبحیات رسانید و
سبوییکه آنجا نهاده بود برداشت و از ان آب پر کرده بدر آمد و تعجیل از انجا برگشت
و در راه نارایین را دید نارایین چون گرره را بانصورت و جلدی دید خوشحال گشت گرره
از دور نارایین را تعظیم کرد نارایین گفت ای گرره چون من ترا دیدم خوشحال گشتم
از من چیزی بطلب گرره گفت چیزی که من بطلبم شما بمن [illegible] نارایین [illegible] گرره گفت من
از شما آن بطلبم که هر گاه [illegible] خود سوار شوید من بالای [illegible] شما نشسته باشم نارایین [illegible]
کردم چیزی دیگر از من بطلب گرره گفت آن میخواهم که بی آنکه آبحیات بخورم [illegible] نارایین گفت
قبول نمودم و بجهت گرره [illegible] مستجاب گشت بعد از ان بنارایین گفت حالا شما هم از من چیزی بطلبید
نارایین گفت من از تو آن میطلبم که هر وقت من ترا بطلبم فی الحال حاضر شوی تا من بر پشت تو سوار شوم

وهر جا که میخواهد باشم مرا آنجا ببری گرر قبول کرد و نارایین را وداع کرده روان شد
در راه که می آمد اندر اورا غافل دید بجر را که سلاح خاصه اندر است آن را بر گرر
انداخت و یک پر او را شکست گرر آنگاه اندر را دید بخندید و گفت تو با این بجر
که مرا غافل دیده زدی بمن چه ضرر رسید یک پر از من افتاد مرا هیچ زیانی نشده
و من میخواستم که ترا دعای بد کنم اما من بکسی باندک چیزی بدی نمیکنم اندر گفت این
جانور عجب قوت دارد آنگاه باگرر گفت مرا این صورت و این قوت و این زور تو
بسیار خوش آمد بیا تا باهم آشتی کنیم و باهم دوست باشیم و دیگر میخواهم که بمن بگویی
که زور تو چه مقدار است گرر باندر گفت خوش چون تو با من در مقام دوستی و
صلح شدی و بزرگان تعریف خود نمیکنند اما اگر با دوستان بگویند قصوری نیست اندر
زور من آنقدر که تمام زمین را با کوه ها و دریاها بر یک پر خود میتوانم برداشت و ترا هم
همراه آنها برمیدارم و اگر با دشمنی دران حال ملاقات کنم با او نیز جنگ میکنم اندر ترسید
و گفت تو از قوت خود آنچه میگوئی راست حالا بیا باهم دوستی کنیم پس هر دو باهم
آشتی کردند و هر دو باهم دوست شدند بعد ازان اندر باگرر گفت که چون ما و تو
خود دوست شدیم حالا از تو التماس میکنم که اگر ترا با آبحیات کاری نیست آن را بمن
باز پس بده گرر گفت مرا با شما هیچ دشمنی نبود این همه جنگ با شما بجهت این آب
کردم که مادر من بدست ماران گرفتار شده است و او را کنیز خود ساخته از من آبحیات
طلبیده اند تا مادر مرا خلاص کنند من ازانجهت که خلاص مادر من میشود می برم هرگاه
من آبحیات را بماران بدهم شما آن را ببرید اندر گفت ای گرر مرا ازین سخن
راستی تو بسیار خوش آمد حالا از من چیزی بطلب گرر گفت دعائی کنی که ماران را
میخورده باشم اندر این دعا برای گرر کرد و مستجاب گشت بعد ازان اندر باگرر گفت
که تو هر جا این آب را خواهی نهاد من ازانجا خواهم برد گرر گفت تو دانی پس اندر و همه
دیوتها گرر را وداع کردند گرر پیش ماران آمد و گفت اینست آبحیات که من آورده ام
حالا مادر مرا بگذارید تا این را بشما بدهم آنها مادر او را آورده باو دادند گرر مادر خود را گرفته آن

سبوی آب را بر بالای بوته خس یعنی گیاه که کوشا نام دارد نهاد و بماران گفت
شما اول غسل کنید بعد از آن بیائید و این آب را بخورید گرڑ این سخن گفته مادر را
گرفته رفت ماران از دیدن آب بسیار خوشحال شدند همه رفتند تا غسل کنند
بعد از آن بخورند چون ایشان تاب در آمدند اندر آب را برداشته برد ماران چون باز
آمدند آب را ندیدند سر خود را بر زمین زدند و آن بوته را که آب بر بالای آن نهاده بود
بزبان لیسیدند که شاید از آن آب چیزی آنجا ریخته باشد چون بسیار مرتبه زبان را
بران مالیدند زبانهای ایشان همه از میان شگافته شد و از آن زبان کوشا
پاک واقع شد سوت گفت هر کس که این قصه را بشنود البته در سُرگ برود بعد
از شنیدن این حکایت سونک با سوت پوران گفت که حالا با ما بگو آن ماران
چه نام دارند سوت پوران گفت نامهای ایشان بسیارست الا چندی نام برای شما
بگویم اول از همه کلان تر شیش ناگ ست که او را شیکهه ناگ گویند و او هزار
سر دارد بعد از و باسک و ایراوت و تچهک و کرکوتک و دهنجی کالی و منی ناگ و غیره
نامها را که گفتم دیگر نامها بسیارست این ماران همه فرزندان کدرو اند و ازین ماران شیکهه ناگ
مادر خود را گذاشته بکوه گندهمادن رفته بعبادت و ریاضت مشغول گشت و بسیار
از تیرتهها که یعنی هر جا که جای متبرک می شنید البته آنجا میرفت و شرایط ادب
عبادت بجا می آورد و چندان عبادت میکرد که تمام گوشت از بدن او رفت و پوست
بر استخوانش ماند [illegible] برهما پیش او آمد و گفت که اینقدر ریاضت برای چه
میکنی هر چیزی که مدعای تو باشد از من بگو شیکهه ناگ گفت که برادران من همه
زهر بد مهر و بد ذات اند من نمیخواهم که با ایشان باشم همه غضبناک اند و همه کس آزار
میرسانند و من بر همه کس ترحم دارم از این جهت این ریاضت میکشم که آفریدگار
شاید بر من ترحم کند و مرا بگذارد که ایشان مع اخذ نکنند و وجه آنست که بنتا خاله است
و پسر او گرڑ خاله زاده برادر ماست اینها نمیتوانند که او را به بینند و چون آن فصل رسد
و قهر و زر [illegible] خورت او را می بینند از رشک و قهر و غضب نزدیک است که خود را بکشتند

من با چنین کسان نمی توانیم بود برها گفت ای شکینه ناگ من اطوار برادران ترا نیکو میدانم و من هم از ایشان رنجیده ام و بلای عظیم به برادران تو در این نزدیکی خواهد رسید در آتش با آتش سوخته خواهند شد حالا هر چه خاطر تو منجوات باشد از من بخواه تا من دعا کنم که آفریدگار آنرا بتو کرامت فرماید و من از تو بسیار خوشنود شده ام شکینه ناگ گفت که من از شما این میخواهم که دعائی کنید که آفریدگار مرا در خیر و راستی نگاهدارد و دایم طاعت و عبادت میکرده باشم برها از وی درخواست او بسیار خوشحال شد و گفت که من این دعا برای تو کردم الا از تو یک چیزی میخواهم که تو آنرا بکنی شکینه ناگ گفت هرچه شما بفرمائید قبول کنم و میکنم برها گفت که تمام این زمین را با کوه و دریا بر سر خود بگیری و آنرا نگاهداری چرا که اگر زمین بر سر تو باشد نخواهد جنبید شکینه ناگ گفت که شما هرچه فرمودید آنرا میکنم شما این را حالا بر سر من بنهید تا آنرا نگاهدارم برها گفت که بقعر زمین برو و زمین را بردار چون تو این زمین را بردار[ی] مرا بسیار خوش خواهد آمد و همه خلق در امن و آسایش خواهند بود چون تو این کار بکنی چنانچه من و اندر دوست ایم همچنین تو خواهی بود و گرد هم با تو دوست خواهد بود شکینه ناگ برها را وداع کرده و خود به زیر زمین رفت و زمین را بر سر خود برداشت حالا زمین بر سر او بسته است اسک راجه شنید ماران را که سخن مادر شنیده بودند و مادر ایشان را دعای بد کرده بود طلبیده مجلس بیاراست و در آن مجلس با ماران گفت که عجب بلائی پیش آمده است که مادر ما دعای بد کرده است که همه بسوزیم و دعای مادران رد نمیشود حالا چه کار کنیم که از این بلا خلاص شویم و زنده مانیم ظاهرا علاج این کار آنست که ما کاری کنیم که جنمیجه جگ نتواند کرد فرزندان که در هر کدام تدبیری آنچه در خاطر پیدا نیدند با اسک که دانا و بزرگ تر از همه بود عرض کردند اول مرتبه یکی از ایشان گفت مرا این بخاطر میرسد که بصورت برهمن برآئیم و پیش راجه جنمیجه برویم و از وی چیزی بطلبیم چون او بگوید که هرچه از من بخواهید بشما میدهم بگوئیم که از تو آن می طلبیم که تو

تعم

جگ نکنی چون او جگ نکند مرا که میتواند سوخت دیگری گفت که این رای چیزی
نیست بهتر آنست که من بصورت نیکو برآمده بخدمت راجه جنمیجی روم و چنان کنم
که مرا از پیر و صاحب مصلحت و مشورت خود بکند چون با من مشورت کند که جگ کنم
یا نکنم بگویم که جگ خوب نیست مکن دیگری گفت که این رای هم غلط است بهتر
آنست که برهمن را که از همه برهمنان کلان تر بود اما تر باشد و او جگ میکرده باشد
و افسون خوانده ماران رای طلبیده باشد برویم و آن برهمن را بگزیم و او را بکشیم چون
او بمیرد جگ جنمیجی برهم شود دیگری گفت که برهمنان بسیار اند اگر یکی را بگزید دیگری را
پیدا خواهد کرد و جگ خواهد نمود بهتر آنست که همه برهمنان را یکیک بگزیم و بکشیم چون
برهمنان نخواهند بود جگ میسر نخواهد شد باسک گفت که این تدبیر بد است چرا که کشتن
برهمنان گناه است اگر شما این گناه بکنید مبادا از این گناه بلائی بتر از سوختن
پیش آید دیگری گفت که ما افسون باران نیک میدانیم هرگاه آن راجه آتش
برافروزد ما باران را بباریم و آتش را بکشیم هر چند آتش می سوخته باشد ما
باران میآورده باشیم دیگری گفت که این تدبیر هم چیزی نیست ما را بخاطر میرسد
که هرگاه آن راجه اسباب جگ بهم رساند ما در شب برویم تمام اسباب جگ را بدزدیم
چون اسباب نباشد او جگ چگونه خواهد کرد دیگری گفت این هم غلط است بیایید
چون آن راجه جگ میکرده باشد ما برویم و آن مردمان را که در آنجا آمده شده باشند همه را
بکشیم برهمنان از همه مردم ترسناک تر و بیدل تر میشوند چون ببینند که مردمان گزیده شده اند
آنها ترسیده خواهند گریخت و جگ برهم خواهد شد دیگری گفت که ما بصورت برهمنان
برآییم و پیش راجه برویم و بنشینیم چون بگوید که چه میخواهی چیزی چند از و بطلبیم که او را
میسر نباشد او جگ نتواند کرد دیگری گفت که تدبیر نیک آنست که چون راجه به آب گنگ
برای غسل کردن رود ما برویم و او را بگزیم و بجای خود بیاریم و او را بسوزیم و این
بلا را از سر خود دفع کنیم چون ماران هر کدام آنچه بخاطر ناقص آنها رسید بعرض باسک
رسانیدند بعد از ان گفتند که آنچه بخاطر ما رسیده بود بعرض شما رسانیدیم حالا هر چه

بخاطر شما رسیده باشد بغیر پائید تا به زنان بکنیم و شما بزرگ تر و دانا تر از ما ئید انچه از همه بهتر
باشد شما خواهید دانست باسک گفت من این تمام مشورت شمارا شنیده ام هیچکدام
بخاطر من قرار نگرفت حالا یک کار بکنیم ما را میباید که اول به پیش پدر خود کشیپ میرویم
دارو به پرسیم هرچه صلاح باشد او خواهد گفت ایلاپتر که بغایت عاقل و دانا بود گفت
ای یاران این سخنان شما هیچ کار نمی آید اگر آفریدگار خواسته باشد که ما بسوزیم تدبیر ما
هیچ فایده نمیدهد ما را میباید که بندگی آفریدگار میکرده باشیم و بدرگاه او تضرع و زاری
بکنیم شاید او بر ما نظر رحمت کند و این بلا را از ما دور کند بعد ازان ایلاپتر گفت در
زمانی که مادر شما این دعای بد کرد من در بغل بودم و برهما و دیگر دیوتها هم آنجا بودند
دیوتها با برهما گفتند این عورت کاری کرد که بفرزندان خود دعای بد کرد هیچ مادری را
نشنیده ایم که بفرزندان خود نفرین کند باز دیوتها با برهما گفتند که شما چرا که ورا منع
نکردید که بفرزندان خود نفرین نکند برهما گفت من ازینجهت منع نکردم که ماران
بسیار جمع شده بودند و اکثر زهر دارند و مردمان را خواهند گزید و مردم بسیار هلاک خواهند شد
حالا انچه ازان زهردار و موذی خواهند بود دران جگ خواهند سوخت و آنان که موذی
نخواهند بود ایشان خلاص خواهند شد دیوتها گفتند که این عورت همه را
دعای بد کرده آنها چگونه خلاص خواهند شد برهما گفت از اولاد جاجاور برهمن جرتکار
نام عابدی خواهد شد او خواهر باسک را که جرتکاری نام دارد خواهد خواست و از ایشان فرزند
آستیک نام متولد خواهد شد و از منجمله خالان خود را خلاص خواهد ساخت ایلاپتر گفت که این
سخن را من از برهما شنیده ام حالا شما این خواهر جرتکاری را نگاه دارید چون جرتکار
منی بیاید این خواهر خود را باو بدهید فرزند او شما را خلاص خواهد کرد دیگر فکر بیهوده
چرا میکنید باسک و دیگران چون سخن را شنیدند همه خوشحال شدند و او را دعا
و تحسین نمودند و از مجلس برخاستند باسک ازان روز خواهر خود را نگاهبانی میکرد
و او را بسیار عزیز میداشت چون دیوتها و دیوان دریا را برهم میزدند باسک را
بجای ریسمان کرده بودند دران وقت باسک آتش دید برهما گفت که من بسیار میترسم

گفتند از چه مشیرسی گفت از نفرین مادر سیتر سم که جنمیجه مرا بسوزد پس به مهابابا کسی
گفتند که هر چه ایلاپتر شما را بگوید آنرا کنید و خواهر خود را بجرتکار برهمن دهید که خلاصی شما
از فرزندان او خواهد شد ورنه والا این سخن را ایلاپتر گفت باسک جمعی کثیر از ماران
را مقرر نمود که در اطراف عالم بگردید و تفحص کنید و جرتکار برهمن را که گدائی میکرده باشد
هر جا بیابید مرا خبردار سازید سونک از سوت پورانک پرسید که جرتکار چه معنی دارد
معنی این را بمن بگو که من اینچنین نامی نشنیده ام سوت پورانک گفت که جر بمعنی
بزرگی آفریدگار چندان ریاضت کند که بدن او بغایت ضعیف گردد و روز و شب
عبادت میکرده باشد او را جرتکار میگویند بعد از آن سونک گفت که احوال آستیک
را بجهت ما بگو سوت پورانک گفت که آستیک چون کلان شد از خلق کناره گرفت
پیوسته در اطراف عالم سیر میکرد و عبادت و ریاضت تمام داشت درین ایام که
آستیک عبادت میکرد راجه پرکهیت سلطنت میکرد پرکهیت پسر ابهمن پسر
ارجن بود و راجه عظیم الشان در تیراندازی و شمشیر و نیزه بازی و گرز اندازی و دیگر
فنون سپاهگری سرآمد روزگار بود چنانچه جدش راجه پاند مائل شکار بود او نیز همان
طریق شکار دوست بود و هیچ آهو از تیر او خلاصی نداشت و در صحرا خرس و خوک و
گاومیش و کرگدن و چیته و نیلگاو و غیره هر جانور را که می دید البته آنها را می کشت و
در صحرائی که میرفت تمام جانوران آنجا را میکشت روزی راجه پرکهیت در شکار بود
آهوی پیش در آمد تیری را بران انداخت آهو با وجود آن که زخم خورده بود همی دوید
و راجه نیز در پی آهو میدوید و میرفت راجه عقب او اسپ می دوانید بود بسیار گرسنه
راجه بغایت خسته و مانده شد و تشنگی هم غلبه کرد ناگاه بجنگلی رفت در آن جنگل رکهیسری
بود شمیک نام بغایت مرتاض بود و اوقات و معیشت آن بود که در آن جنگل گاوان
شیردار بودند گوساله ها از پستان مادر شیر می خوردند شیری که از لبهای گوساله ها می چکید
آنرا بدست میگرفت و میخورد و بعد از آن چیزی نمیخورد راجه پرکهیت اسپ را بجانب
آن رکهیشر راند چون نزدیک او رسید او را دید که هر دو دستهای خود را به سینه نهاده

چشمها برهم بسته چنان مستغرق بیاد پروردگار بود که از هیچ چیز دیگر خبر نداشت راجه پریچهت
آن عابد را دید و ندانست که او چه کس است فریاد برآورده گفت که من پریچهت
پسر ابهمن ام آهو را به تیر زده بودم آن آهو از من گریخته است تو آن آهو را دیده
رکهیشر چنان مشغول بود که اصلا نشنید که او چه میگوید هر چند راجه از وی پرسید
او جواب نداد باز گفت ای بندهٔ آفریدگار چون آهو را نشان نمیدهی من بسیار
تشنه ام اندکی آب بمن ده چند مرتبه راجه آب طلبید او هیچ وجه جواب نداد راجه
پریچهت در غضب شد و در آن نزدیکی مار مرده افتاده بود آن مار را با نوک کمان
برداشت و در گردن آن عابد انداخته و برفت رکهیشر پسری داشت شرنگی رکهه نام
بغایت زاهد و عابد چندان ریاضت کشیده بود که تمام پوست بدن او به استخوان
چسپیده بود و این شرنگی رکهه در آن وقت بگوشه رفته بود چندان ریاضت کشیده
که بهرها از نفس خود گذشته بود و از برهما این دعا کرده بود که هر دعائی که او بکند
مستجاب شود چون این دعا برهما بجهت او کرده او خوشحال گشت و برگشته متوجه
ملازمت پدر شد و بسیار خوشحال شده خرامان خرامان می آمد یکی از دوستان
او را در راه دید که اینچنان خوشحال می آمد او گفت که تو اینچنین خرامان می آئی
خبر نداری که مار مرده در گردن پدرت انداخته اند شرنگی رکهه چون این سخن شنید بسیار
غضب شد آن دوست خود گفت که ترا سوگند میدهم که راست بگو که چه کس
آن مار را در گردن پدر من انداخته او گفت من نمیخواهم که نام او را بگیرم اما چون
تو قسم میدهی لا علاج شده میگویم بدانکه پریچهت آن مار را در گردن پدر تو
انداخته است شرنگی رکهه گفت مگر پدر من گناهی یا ترک ادب نسبت راجه
نموده باشد که راجه این کار کرده است او گفت پدر تو گناهی نداشت بعبادت
و ریاضت خود مشغول بود و راجه سوار آنجا آمده بود و از پدر تو پرسید که خبری از آهو
داری که من او را تیر زده بودم پدر تو جواب نداد راجه در قهر شد و مار مرده که
در آن نزدیکی افتاده بود آنرا بگوشه کمان برداشته در گردن پدر تو انداخت و

رفت و آن مار هنوز در گردن پدر تو هست و پدر تو هنوز از مشغولی یاد آفریدگار
باز نیامده است شرنگی رکهه چون این سخن بشنید چشمانش سرخ گشت و بکنارهٔ
آب رفت و غسل کرد آنگاه دست بدعا برداشت و گفت آفریدگارا هر کس که
ناحق مار را در گردن پدر من انداخته است تا هفت روز دیگر تچهک مار او را بگزد
و او هلاک شود چون از دعا فارغ شد پیش پدر آمد دید که پدرش همان طریق
نشسته است و آن مار در گردن او افتاده و مگسان در اطراف او بسیار اند
چون پدر را بآنحال دید گریه بنیاد نهاد و چندان بگریست که از آواز گریهٔ او پدرش
از آن حال بحال آمد گفت ای پدر بزرگوار آنکس که در گردن تو این مار انداخته
است از آفریدگار خواسته ام که تا هفت روز دیگر تچهک مار او را بگزد و بکشد پدرش
چون این سخن ازو شنید بغایت او را بد آمد و گفت ای فرزند بسیار بد کردهٔ پادشاهان
صاحب جهان اند هر چیزی که ایشان بکنند نمی باید که کسی را از ان بر آید بر ایشان
اعتراض کند خصوصاً مثل پریچهیت پادشاه عادل که جمیع رعایا در زیر دامنش
در سایهٔ عدل او آسوده اند آنچنان راجه بزرگی مرا مشرف ساخته بمنزل من رسیده
بود و آن تشنه بوده است و من جواب نداده ام و آب بهر وی بجهت او نیاورده ام
و با وجود این چیزی مرا نگفت اگر جانوری مرده در گردن من انداخته باشد مرا از ان
هیچ ضرری نیست ترا نمی بایست که باینقدر کار سهل آنچنان پادشاهی را نفرین
کنی و این راجه بما همه کمال همت و حقوق دارد که از عدل وسیع او بفراغت
در مملکت او میباشیم و بندگی آفریدگار میکنیم و ببرکت عدل او دنیا و آخرت مارا
میسر شده است این کار بد بود که تو آنرا نفرین کردهٔ شرنگی رکهه گفت ای پدر چون
آن مار را در گردن تو دیدم مرا دیگر عقل نماند و بیهوش شده بیخود گشتم و از کمال اندوه
و غضب آن دعا از زبان من بدر آمد دعای من بطفیل تفاول برجاست
رد نمیشود شمیک گفت که شکی ترا هرگز بیمار این تفاول نمیداد تا اینچنین کاری
از تو واقع نمیشدی و تو کسانرا که هنوز خورد سالی نیک را از بد نمیدانی این تفاول و کاری

که تو کرده موجب آنست که عالمی ویران شود کاشکی من هرگز با درتر انمیخواستم یا تو
از من بوجود نمی آمدی مردمان عابد که فقرا بر دولت گزیده باشند نمیباید که غضب و
غصه داشته باشند حالا من کسی را بملازمت راجه خواهم فرستاد تا او از خود
خبردار باشد درین هفت روز متوجه بیاد آفریدگار شود پس شمیک عابد یکی از
مریدان خود را که گورمکهه نام داشت و بغایت عابد بود و پیوسته خدمت استاد میکرد
طلبیده بملازمت راجه فرستاد تا راجه را خبردار سازد گورمکهه بملازمت راجه آمد
راجه او را تعظیم کرد و پرستش نمود و پرسید که بچه جهت تشریف آورده اید او
گفت راجه خلوت کند و بغیر از دو سه کس اهل مشورت دیگر نباشد تا سخن ضروری
بعرض رسانم راجه از مجلس برخاست با دو سه کس اهل مشورت از خواص دولت
بخلوت خانه در آمده گورمکهه را طلبید او عرض کرد که شمیک رکهیشر درین ملک شما
میباشد و او بغایت عابد و مرتاض است همانا شما در شکار بمنزل او رسیده بودید
چون جواب نداد شما ماری مرده در گردن او انداختید و آن رکهیشر پسری ار
که در نهایت ریاضت و عبادتست و بسیار از خشنود شده او را تفاضل داده
هر دعائی که کند مستجاب شود و داو سرشتی دارد که بغایت زود خشم است چون او آمد
پدر را باین حال دید که مار مرده در گردن اوست شما را نفرین کرد که بعد از هفت روز
دیگر تچهک مار شما را بگزد و از این عالم انتقال کنید چون پدرش واقف شد که
او شما را دعای بد کرده است بسیار آزرده شد و از وی بغایت رنجید و او را دشنام
داد و چون میدانست که دعای او رد نمیشود مرا بملازمت شما فرستاده است تا شما را
خبردار سازم راجه چون این پیغام را بشنید او را دو غم پیش آمد یکی آنکه عابدی را
رنجانیده است دیگر آنکه بعد از هفت روز از عالم باید رفت و راجه را از رفتن آنجهان
آنقدر اندوه نشد که از آن کار که با آن رکهیشر کرده بود و راجه بگورمکهه گفت که ای بنده
آفریدگار عجب پیغام غمی برای من آورده ای بآفریدگار سوگند که از بار گزیدن و
مردن اینقدر غم بخاطر من راه نیافته که از آنکه با عابدان بزرگوار این کار کردم حالا

از تو این میخواهم که بهر طریق میدانی چنان کنی که مردم بزرگوار آزار مرا از خاطر دور کنند
و با و بگویی که اگر شما این لطف و مرحمت با این بندهٔ گنهگار نفرمایند دیگر چه کس
خواهد بود که بفرماید عذر خواهی بسیار کرد و گورمکه را انعام بسیار داده رخصت نمود
بعد از ان راجه وزرای و امرای و اهل مشورت را طلبید و اول فرمود تا در کنار
آب گنگ خانه بربالای ستون بسازند و در اطراف آن خانه جمعی کثیر از مارگیران
و افسون گران و نگاهبانان هوشیار گذاشته و داروها که دفع گزیدن مار میکرده
باشد بسیار فرمود تا حاضر ساختند و دیگر هر احتیاجی که ممکن بود هر چه را
بجا آورده در جائیکه راجه نشسته بود آن جا را چنان ساخته بودند که باد هم در و راه
نمیافت بعد از ان راجه پسر خود جنمجه را طلبید و او را بجای خود نشانید و اعمال مملکت
با و سپرد و تمام امرا و ارکان دولت را باو حوالت کرد و با ایشان فرمود که بخدمت
جنمجه تقصیر نکنند و دیگر همه وصیتی که بخاطر او گذشت با انها گفت آنگاه به آن خانه
در آمد و فرمود تا سکها چارج پسر بیاس را طلبیدند و او را تنها با خود به آن خانه برد
و گفت که درین هفت روز کتابی که دران تمام حکایات ایزدی باشند میخوانده
باشید و دران ایام هیچ کار دیگر نمیکرد و هیچ چیز نمیخورد و بغیر از یاد آفریدگار
بکاری نمی پرداخت و تا شش روز باین طریق بسر برد بگذشت روز هفتم تچهک مار
بجهت گزیدن راجه روان گشت کاشیپ که برهما با و افسونی داده بود که هر مار
که کسی را بگزد و آن زهر آن مار رفع شود چنانچه در بالا مذکور شد شنید که راجه پریچهت
را تچهک مار خواهد گزید با خود گفت که اینچنین راجه بزرگوار و عادل را نباید گذاشت
که او را ماری بکشد از جای خود روان شد که اگر مار راجه را بگزد او افسون خوانده
راجه را خلاص سازد و زهر تچهک مار را از و دور کند با خود گفت که من چون راجه
را علاج کنم راجه چندان مال بمن خواهد داد که مرا و فرزندان مرا بس خواهد بود در راه
راه تچهک کاشیپ را دید که میرود تچهک بصورت برهمن بر آمده کاشیپ را تعظیم
کرد و پرسید که کجا میروید کاشیپ گفت شنیده ام که تچهک راجه پریچهت را

خواهد گزید و بر سبب آنچنان راجه عادل و نیکوکار است که همه مفسدان و ظالمان را
در انداخته است و در زمان او خلق در آسایش و راحت میباشند میروم که چون تچهک
راجه را بگزد من او را خلاص سازم تچهک گفت که تچهک مار منم و من آنچنان کس
نیستم که هیچکس گزیده مرا خلاص تواند کرد تو هرزه چرا زحمت بخود راه میدهی و این
راه میروی کاشیپ گفت که تو مرا نشناخته من آنچنان افسون میدانم که تو و زیر گز
از تو هزار مرتبه کسی را بگزد آنکس را خلاص میکنم تچهک گفت تو که این دعوی میکنی اگر
من این درخت بر را بگزم تو میتوانی که آنرا درست سازی کاشیپ گفت آری میتوانم
و آن درخت برکلانی بود مردی بر بالای آن درخت هیزم را جدا میکرد تا بخانه برد
و بفروشد و این ماجرا را که میان کاشیپ و تچهک میگذشت تمام را می شنید پس
تچهک پیش آمده درخت را گزید آتشی از آن زهر در درخت افتاد و تمام آن درخت
را با آن شخص که بر بالای او بود خاکستر ساخت پس تچهک با کاشیپ گفت که بیا
اگر میتوانی این درخت را درست ساز کاشیپ پیش آمد و تمام آن خاکستر را
در یکجا جمع نمود بعد از آن افسون خود را خواند و بر آن خاکستر دمید آن درخت
بدستور اول درست شد و آن مردی که بر بالای آن درخت سوخته بود او هم زنده
شد تچهک حیران ماند و کاشیپ را تعریف بسیار کرد و بعد از آن گفت تو بچه قید
راه میروی که رفته راجه را خلاص سازی از این جهت ست که راجه زر و مال ترا
بسیار بدهد هر چه تو میخواسته باشی از من بطلب تا در همین جا تو بدهم و ترا از این
راه و در رفتن خلاص سازم آنچه راجه ترا بدهد من هیچ چند برابر آن ترا بدهم کاشیپ با خود
فکر کرده گفت اگر اجل راجه رسیده باشد در از افسون من خلاص نشود الحال آنچه
نقد میخواهم این بمن میدهد و از این راه در گذرد از مرا خلاص بسیار زد پس برهمن طماع
با تچهک گفت که هر چه میگوئی بده تا من برگردم تچهک جواهر با و داد و گفت هر چیزی
که میخواسته باشی ببرکت این جواهر همان لحظه پیش تو ظاهر خواهد شد و دیگر با تو شرط
میکنم هرگاه که مرا بطلبی پیش تو حاضر شوم و آنچه تو میخواسته باشی برای تو بیارم

کاشیپ آن جواهر که گرفته بود بهمان قانع شده از راه برگشت و تچهک می آمد تا هستناپور
رسید و دید که راجه در خانه نشسته است که بر بالای یک ستون قایم است و جماعه کثیر از سیاهیان
و افسونگران و طبیبان باطراف آنخانه نشسته اند و نمیگذارند که هیچکس به گرد آنخانه
بگردد تچهک در فکر شد جمعی از فرزندان خود را طلبیده گفت که شما هر کدام بصورت
یکی از منیشران بر آئید و هر یک میوه گرفته بدیدن راجه بروید و تحفه های خود را
بگذرانید ایشان همه بصورت منیشران آمده هر کدام میوه از میوه های جنگلی بدست
گرفته آمدند و رخصت خواستند که بملازمت راجه بروند راجه ایشان را طلبید یک یک
بالا میرفتند و راجه را دعا کرده تحفه های خود میگذرانیدند و باز می گشتند تچهک
بصورت کرمی خرد برآمده درمیان یکی از آن میوه در آمده نهان شد راجه با برهمن فرمود
تا آن میوه ها را بخش کنند و آن برهمن یک میوه را برداشته بیرون برده هر یکی
را از برهمنان و امرا و وزرا را بداد یک میوه که در آخر مانده بود راجه خود برداشت
و آنرا دو پاره ساخت از میان آن کرمی نهایت خرد پیدا شد راجه پاره آنرا به سکهاچارج
و پاره دیگر به برهمن دیگر عطا نمود و گفت که هفت روز که آن رکهیشر مرا گفته بود بگذشت و
شب نزدیک رسید و آفتاب فرو میرود اگر همین کرمک تچهک باشد مرا بگزد بهتر است
اما می باید که آن برهمن که مرا نفرین کرده است دروغگو نشود سکهاچارج گفت ای
راجه آفریدگار ترا نگاه دارد گو آن پسر برهمن دروغگو شود آن پسر عاصی که پدرش ازو
خشنود نیست آفریدگار او را دروغگو کند راجه بطریق مزاح آن کرمک را برداشته پس
گردن نهاد چون کرم بگردن راجه رسید بیکمرتبه ماری شد با عظمت و درازی خود
را براجه پیچید و گردن خود را بلند داشت بعد از آن خود را برگردن راجه انداخت و زهر
را گزید آنگاه خود را از راجه کشاده متوجه هوا شد بطرف آسمان رفت چنانچه مردم
میدیدند سکهاچارج و آن برهمن دیگر چنان دیده فریاد بر آوردند که راجه را
تچهک گزید بیکمرتبه مردمان که در بیرون بودند فریاد و گریه کردند و اکثر مارگیران و
افسونگران چون آواز تچهک شنیدند رو بگریز نهادند و آتش از دم تچهک

دران خانه افتاد وآن خانه را درگرفت سکهاچاج وآن برهمن تعجیل ازان خانه بدر
آمدند وتمام آن خانه بسوخت وراجه هم درانجا بسوخت وآن ستون که خانه بربالای
او بود چنان بافتاد که صاعقه از آسمان بیفتد مردمان آن شب از کمال دهشت
هیچ نمیدانستند که چه میشود وچه میکنند روز دیگر بهنگام صبح راجه سوخته را چنانچه
رسم بود برداشته بردند ودر آب گنگ انداختند وبعد ازان باتفاق همه آمده پسر
او را که جنمیجه نام بود بجای پدر نشاندند وهمه او را سلام کردند راجه جنمیجه با وجود خردسالی
چنان حکومتی میکرد که هیچکس از راجهای کلان سال آنچنان سلطنت نمیتوانست
کرد چنانچه راجه پاند وراجه جدهشتر وارجن حکومت کرده بودند جنمیجه آنطور حکومت
پیش گرفت واز راجهای اطراف که سر از خط او می پیچیدند لشکر فرستاده آنها را
زبون میکرد وبعضی که جنگ میکردند ایشان را میکشت وولایت آنها را بتصرف
خود میگرفت چنان عدل وداد وسیاست پیش گرفت که ولایت او بغایت آبادان
گشت ورعایا آسوده شدند وظالمان ومفسدان بر انداخت امرای بزرگ
دختر راجه بنارس را از پدرش برای راجه جنمیجه خواستگاری کردند و او دختر خود را
با عزاز وتجمل تمام به هستناپور فرستاد ومیان جنمیجه وآن دختر محبت عظیم پیدا شد چراکه
آن دختر در حسن وجمال مثل نداشت مانند او ریشی بود که سردار همه ایشان بود
وراجه اکثر با او در کنارها وصحراها هر جا جاهای خوب میدانست سیر میکرد وبعیش وعشرت
میگذرانید جرتکار برهمن پدر آستیک در جنگلها وتیرتها میگردید وبعبادت وریاضت
اوقات میگذرانید که ناگاه در چاهی چنانچه بالا گذشت سه کس از پیران خود را دید که
دست بوته گیاهی آویخته بودند وموش بیخ وریشه آن گیاه را می برید جرتکار رسید که
شما چه کسانید که باین عذاب گرفتار شده اید اگر شما خواهید نصف عبادت خود بشما
بخشم تا شما ببرکت آن ازین عذاب خلاص شوید ایشان گفتند که عذاب ما ازان جهت
است که فرزند زاده ما جرتکار نام ترک زنان کرده است فرزند ازو حاصل نمیشود وهر
هرکس که فرزند نداشته باشد تا هفت پدر وپیران او را عذاب میکنند جرتکار چون این

سخن بشنید گفت من فرزند گنهکار شما ام و من قرار داده بودم که هرگز با زن صحبت
ندارم اما چون شما میفرمائید حالا زن میخواهم اما من زنی میخواهم که جرتکاری نام داشته باشد
پس ایشان را وداع کرده گرد عالم میگردید و زنی جرتکاری نام میخواست و پیدا نمیشد
تا آنکه روزی بجنگل رفت و فریاد زده گفت که ای جانداران که درین جنگل و هوا
میباشید بشنوید که من فقیر هستم و از گدائی انقدر حاصل میکنم که سد رمق من
میشود و نمیخواستم که زن بکنم اما پدران من مرا فرموده اند که کدخدا شوی حالا کیست
که دختر جرتکاری نام بمن بدهد بشرطیکه تمام عمر او را پرورش نمیکرده باشد این آواز
را جماعتی که باسک مار تعیین کرده بود شنیدند فی الحال رفته باسک را ازین خبر دادند
باسک خواهر خود را که جرتکاری نام داشت بفرمود تا غسل کرد بعد ازان او را لباسهای
فاخره بفرمود تا پوشید و بجواهر نفیس خود را بیاراست بعد ازان باسک برابر جرتکار
آمد و خواهش که آن دختر را باو بدهد جرتکار دور رفته با پیتاو گفت بگو که این دختر چه نام
دارد باسک گفت که این دختر جرتکاری نام دارد جرتکار گفت که من دختر را بشرطی
میگیرم که آنچه او را باید تو بدهی و دیگر هیچ مرا نه کردن افتد هرچه بفرمایم بکند اگر اینچنین
نباشد من او را خواهم گذاشت و خواهم رفت باسک باو گفت که تو ازین وادی
هیچ اندیشه مدار که آنچه بدختر من درکار شود من او را میدهم دیگر آنچه شما بفرمائید
چنان خواهد کرد پس باسک جرتکاری خواهر خود را آنجا نه برد و ایشان را باهم عقد
کرده داد و خانه با غایت زینت و لطافت برای ایشان جدا کرده و بساطهای
فاخره گسترانیده بان خانه آورد چون جرتکار با آن زن خود تنها ماند گفت ای
عورت اگر تو با من بدی خواهی کرد و سخن مرا جواب خواهی داد من ترا خواهم گذاشت
زن گفت خوب چنین باشد بعد ازان تمام روز این مرد در خانه نشسته میبود و زنش
هر خوردنی که ازان خوب‌تر نمیشود بجهت او لحظه بلحظه می آورد و انواع میوه‌های لطیف
شیرینی‌های گوناگون برای او مهیا میداشت و شب و روز بخدمت شوهر میکرد یک شب
ایشان باهم صحبت داشتند و آن عورت حامله شد روز بروز نور و ضیای آن عورت

بیشتر میشد تا نزدیک زائیدن شد روزی شوهرش سر بزانوی او نهاده
بخواب رفت و در خواب ماند تا زمانی که آفتاب نزدیک شد که فرو رود زن بخاطر
رسانید که اگر این مرد را بیدار نکنم حالا وقت عبادت اوست می ترسم که چون آفتاب
فرو رود او بیدار شود مرا گوید که چرا بیدار نساختی تا عبادت میکردم و اگر بیدار
کنم می ترسم که مبادا گوید که چرا بیدار کردی آخر با خود گفت بهتر آنست که او را بیدار
کنم که مبادا فوت عبادت او فوت شود اگر بر من اعتراض شود و داند پس او را
بیدار کرد و گفت برخیز که آفتاب فرو میرود و هنگام عبادت تو میگذرد جرتکار برخاست
و اعتراض شد و گفت که با تو گفته بودم که با من بدی نکنی این چه کار بود که مرا از
خواب بیدار کردی زن گفت من ترا از ترس اینکه مبادا هنگام عبادت تو بگذرد
بیدار ساختم او گفت تا من بیدار نشده ام آفتاب فرو نمیرفت تو خلاف عهد من
کردی من دیگر پیش تو نخواهم ایستاد من از تو و از برادر تو نیکی بسیار دیدم او را از من
خواهی پرسید و دیگر از رفتن من بسیار اندوه و غمگین مشو آن عورت گفت من
کمترین کنیز تو ام خدمت میکنم و از من تو کلفت و آزاری نمیرسد و من این
گناه را نادانسته کردم و با خود گفتم که مبادا وقت عبادت تو فوت شود و برادر
من که مرا بشما داده جهت آن بود که از من فرزندی شود و هنوز فرزند هم از من متولد
نشده است بیا و از گناه من بگذر و مرا مگذار جرتکار گفت که غرض برادر تو از
فرزند بود و در همین نزدیکی فرزند در غایت خوبی که روشنی او همچو آفتاب باشد و
بدر اخوب براند و طائفه شما را نگاهبانی کند از تو متولد خواهد شد و بمن محتاج نیست
که دیگر اینجا بوده باشم پس از آن خانه برآمده رفت آن زمان عورت او به پیش
برادر آمده قصه رفتن شوهر با او گفت با اشک بسیار پریشان خاطر گشت و بدلی
متفکر شد آنگاه گفت من که ترا باین گدای بیوفا داده بودم بجهت آن بود که
از شما فرزندی متولد شود و نگاهبانی طائفه ما کند در وقتیکه او میرفت تو ازین
باب با او هیچ نگفتی او گفت با او گفته بودم او گفت از تو فرزندی متولد خواهد

که روشنی او همچو آفتاب باشد و بید را خوب بداند و نگاهبانی شما بکند باسک چون
این سخن را بشنید خوشحال شد و گفت انچه مدعا بود حاصل شده هست او
هر جا خواهد برود باسک بشکرانه آن صدقات بفقرا داد و بعد از اندک مدت آن
عورت پسری زائید در نهایت حسن و خوبی او را آستیک نام نهادند باسک
او را بموجبی عزیز میداشت که زیاده تر از آن نتواند بود چون بزرگ شد برهمنان را
را آورده او را تعلیم دادند او در اندک زمانی جمیع علوم و بید را نیکو بخواند و تمام خویشان
باسک آن فرزند را از جان عزیزتر میداشتند چون سوت پورانک قصه را باینجا
رسانید شونک گفت که حالا با ما بگو که راجه جنمجه چه کرد و چون جنگ نمود سوت پوران
گفت راجه جنمجه چون بزرگ شد در مقام آن شد که عالمگیری کند و جمیع راجه‌ها
و سرکشان آفاق را در حکم خود آورده اول مرتبه هر کدام از راجه‌ها که در اطراف عالم
بودند ایلچیان فرستاد ایشان را به اطاعت و انقیاد خود حکم کرد ایشان اطاعت حکم
او کرده بملازمت او حاضر شدند و بعضی دیگر که حکم او را نشنیدند راجه بر سر آنها
رفته آن ولایت را مسخر کرده مخالفان را اکثر بقتل آورده بعضی را دستگیر کرد
از انجا به راجهای ولایت شمال اطاعت حکم او نکرده بودند راجه [illegible] متوجه
شمال گشت تمام آن مملکت را مسخر ساخته [illegible] خود آمده مجلس عظیم ترتیب
داد و جمیع راجها و بزرگان و رکهیشران اطراف دران مجلس حاضر بودند و
دران مجلس برهمن اوتنک نام که تچهک مار گوشواره را که بجهت زن استاد خویش
می آورد دزدیده بود چنانچه در بالا مذکور شد بملازمت راجه آمد و با راجه گفت که
تو کاری که نمی باید کرد میکنی و کاریکه باید کرد نمیکنی راجه گفت چکار باید کرد که
من نکرده ام اوتنک گفت تو ولایت بندهای خدا را میگیری و چندین هزار
کس را میکشی و تچهک مار را که پدر ترا که آنچنان پادشاهی هرگز نبوده بناحق کشته
هیچ نمیگویی راجه جنمجه تا آن روز نشنیده بود که تچهک مار پدر او را کشته است
پس راجه مجلس را آخر کرد بعد از آن با وزرا و امرای پدر خود گفت که پدر من را

چه نوع دیانت یافت ایشان گفتند که پدر تو آنچنان بادشاهی بود که مثل او
دیگری نبود و آنچنان که او نگاهبانی عالم و رعایا میکرد کم کسی آنچنان کرده بود
و پیش او همه کس برابر بودند جانب هیچکس را بر دیگری راجح نمیداشت در زمان او
همه خلق آسوده بود و هیچکس درویش نمانده بود چنانچه همه مردم آرزو داشتند
که فقیری پیدا شود تا ایشان تصدق باو بدهند در زمان او هر کس بکار خود
مشغول بود و سپاهیان او چنان بودند که هیچ مخالف با سپاهی او برابر نمیتوانست
شد راجه هرگز بدی کسی را نمی شنید و اگر کسی باو داد خواهی میکرد خود بداد او
میرسید و آنچه حق می بود بجا می آورد و راجه هر چیزی که می شنید از علوم دیگر امتحان
نمیکرد و این راجه پریچهت شصت سال بادشاهی کرد بعد از آن از عالم رفت
تو بجای خود نشانید جنمیجی گفت از پدران من هیچکس آن چنان نبود
که رعایا از ایشان خوشحال نباشد و همه ایشان عمرهای دراز
داشتند این را با من بگوئید که چرا پدر من کم عمر بود وزرا گفتند که راجه
پریچهت شصت سال فرمانروائی نموده از دار الفنا بدار البقا رحلت نمود و شما
خلف او بعد از پدر خود بجایش نشستید پدر تو مائل بشکار بود و از جماعتی که کمان
نیک بدست میگرفتند مثل پدر شما تیراندازی کم بوده باشد تمام کار و بار سلطنت
را با سپرده خود در شکار می بود روزی راجه آهو را تیری زد و آهو بگریخت چندی
عقب او دوید او را نیافت بغایت گرسنه و تشنه و مانده شد تا بمنزل رکهیشری
رسید از آن رکهیشر پرسید که هیچ آهو را دیدی که زخم دار از اینجا رفته باشد او
هیچ جواب نداد راجه از و آب طلبید آن رکهیشر خود هیچ نگفت راجه در غضب شد
و ماری مرده که در آن نزدیکی بود بگوشه کمان برداشته در گردن آن رکهیشر انداخت
رکهیشر خود بعبادت مشغول بود اما شرنگ رکهه نام پسری داشت بسیار غضبناک
او به پیش پدر خود آمد در راه این خبر را شنید که راجه پریچهت بیگناه ماری مرده
در گردن پدر تو انداخته شرنگ رکهه در غضب شد و غسل کرده دست بدعا

برداشته گفت خداوندا هر کس که آن مار را ناحق در گردن پدر من انداخته
است تا هفت روز دیگر تچهک مار او را بگزد و او هلاک شود بعد ازان بر پیش
پدر خود آمد پدر را آگاه کرد و گفت که پیچھیت مار مرده را در گردن تو انداخته
بود من او را دعای بد کردم پدرش را آن بد آمد و پسر را دشنام داد وزیران
تمام قصه فرستادن آن برهمن کس بملازمت راجه و خبردار ساختن راجه را
واحداث نمودن راجه آشیانه و هفت روز در انجا بودن و آمدن تچهک مار و
باز گردانیدن کاشیپ را از راه و گزیدن و سوختن راجه را تمام تفصیل
بگفتند جنمجه چون این قصه را بشنید بسیار گریست چندانکه بی شعور گشت
چون بهوش آمد تنها متفکر بود و با هیچ کس سخن نمیگفت و وزرا و امرا هم
هیچکس از ترس او هیچ نمی توانست گفت بعد از مدتها سر برآورده گفت
من فکر کرده ام و دانستم که آن برهمن که پدر مرا نفرین کرد هیچ گناه ندارد و همه
گناه از تچهک است چرا که تچهک اگر کاشیپ را باز نمیگردانید پدر مرا علاج میکرد
وآن بلیه را چه زیان میشد حالا من کاری خواهم کرد که آن برهمن اوتنک نام
خوشحال شود و من و برادران من و شما همه خوشحال شوید خون پدر خود را بگیرم
جمیع امرا و وزرا و ارکان دولت او راجه را تحسین کردند و گفتند بسیار خوب
بخاطر راجه رسیده است راجه جنمجه گفت من این کار میکنم که جگ عظیمی میکنم
و درین جگ همه ماران را می سوزانم پس راجه جمیع مشورتیان خود و برهمنان
دانا و بزرگ را که آنها جگ میکردند طلبید و گفت که ای بزرگان شما را میباید
که پدر مرا که مثل او پادشاهی کم گذشته باشد و آنچنان که او نگاه داشت ملک میکرد
معلوم نیست که دیگر پادشاهی بوده باشد ماری بگزد و ناحق باشد و کسی را
که بعلاج او آمده باشد آن کس را بازی داده نگذارد که بیاید و علاج کند
اگر کاشیپ پدر مرا علاج میکرد و میتوانست او را زنده ساخت تچهک چرا
آمدن نداد او را چه زیان میرسید ایشان گفتند ای راجه

حق سبحانه تعالی ما از روزیکه پدر تو باین حال هلاک گشته است یک لحظه از غم او
آسوده نبوده‌ایم حالا هر نوع که بخاطر راجه میرسد عنایات فرمایند راجه گفت تچهک مار
پدر مرا سوخته است مثل در عوض آن تچهک را با همه ماران نسوزانم دم بفراغت
نخواهم زد چون خون پدر را گرفته باشم آن وقت فرزند خلف پریچهت خواهم
بود برکهیشران که بغایت دانا بودند و معنی هر چهار بید را میدانستند به عرض
راجه جنمجیه رسانیدند که در بید جگی نوشته است که آنرا سرپ ستر میگویند و آن
جگ را همه این برهمنان که بید را خوانده اند میدانند و آن جگ بسیار
مشکل است و راجه می باید که در زمان او در عالم بزرگتر از و راجه نباشد او آن جگ را
تواند کرد چنانچه ما میدانیم که در عالم از تو بزرگتر راجه نیست تو حالا آن جگ را کن
راجه دانست که رکهیشران دروغ نمیگویند پس راجه با امرا و وزرای خود گفت که
حالا شما درین کار در باره آن جگ شوید چنانکه مصالح آن جگ زود بهم رسد ایشان
گفتند که هر چه این برهمنان بفرمایند که درین جگ ضرورست تا آنرا در اندک
زمانی مهیا گردانیم پس برهمنان انچه دران جگ ضرور بود بایشان گفتند و
امرا و جماعتی را فرمودند که اول زمین بجهت مجلس جگ راست کنند بعد ازان
انچه مصالح آن جگ بود از روغن و نارجیل و برنج و آرد و قند و دیگر اسباب
بی نهایت بهم رسانیدند و آن جماعه را فرمودند که زمین جگ راست سازند و در میان
ایشان شخصی بود که شگون را خوب میدانست او گفت هنگامیکه ما بنیاد
کردیم که زمین را راست سازیم آنچنان شگونی شد که دلالت بران میکند کسی
را که این جگ برای کشتن او میکنند او در جگ کشته نشود بعد ازان همه اسباب
آن جگ تیار شد و راجه جنمجیه کوتوال شهر را طلبید و گفت که ترا میباید که با جمیع
توابع و خدمتگاران خود و جمعی کثیر دیگر از ملازمان که من همراه تو میکنم اطراف
این مجلس جگ میگیر دیده باشی و بغیر از برهمنانی و مردمانی که من همراه میگیرم
هیچ جانداری را نگذاری که باین مجلس در آید بعد ازان راجه جنمجیه با رکهیشران

و برهمنان و راجه‌ها نیکه از اطراف جهان باین جگ حاضر شده بودند و امرا و وزرا
و جمعی خدمتگاران که بودند بمجلس درآمد و آن کوتوال را باچندین هزار کس
واگذاشت که دیگر کسی را نگذارد که باین مجلس درآید بعد ازان جماعتی از برهمنان
که آن جگ ایشان میکردند اول غسل کردند بعد ازان سیاه لباس پوشیدند
آنگاه آتش عظیم برافروختند از دود آتش چشمهای برهمنان سرخ شد بعد ازان
هوم کردند و غله و نارجیل بسیار در آتش انداختند بنام هریک از دیوتها و بعد ازان
برهمنان بنیاد افسون خواندن کردند چون افسون بسیار خواندند همه ماران که
در قعر زمین و در شهر خود بودند بیک ناگاه سرهای آنها بنیاد گردیدن کرد ماران
دانستند که آن دعای که مادر ایشان کرده بود حالا وقت آن رسیده است بیکبار
فریاد و فغان در میان ماران افتاد و مادران فرزندان و پدران پسران و پسران
پسران پدران را وداع میکردند درین هنگام برهمنان آنچنان افسون خواندند
ماران بی اختیار بجانب آن مجلس روان گشتند بنابه گرمی رسیدند و اکثری را
نفس سوخته بود از بسکه تعجیل دویده آمده بودند چون به مجلس میرسیدند
راست مے آمدند و خود را دران کنجه که بدان هوم میکنند و آن را
در هندی سروا مے گویند می انداختند و برهمنان ایشانرا در آتش
می انداختند و می سوختند انواع ماران سفید و سیاه و کبود رنگ و ماران بزرگ
و خورد آمدند و همه فریاد زنان می آمدند چنانچه مردمان ازان آوازهای ایشان بسیار
می ترسیدند و بعض مردمان که ترسیده بودند از هوش میرفتند اول مرتبه هشت هزار
مار آمدند همه را سوختند بعد ازان آهسته آهسته تا یک لک آمدند آنگاه چندین
لک آمده به کرور رسیدند و سوختند و مرتبه بمرتبه تا ده کرور مار آمدند و این ماران
که بودند در میان شهر ماران در اطراف دنیا و در سوراخها میبودند چون آنها را
خبر شد مارانی که بصورت اسپ و بغایت بزرگ بودند آمدن گرفتند بعد ازان ماران
مثل فیل ها که خرطومها داشتند و بعضی از فیلان کلان تر بودند آمدن گرفتند آنگاه

ماراني كه صورتهاي قبيح داشتند چنانچه حاضران از ديدن آنها مي ترسيدند آمدند
و هر طائفه كه مي آمدند برهمنان ايشان را در آتش مي سوختند سونك با سوت
پوراناك گفت كه دران مجلس كدام برهمنان بودند كه اين ماران را بافسون حاضر
ميكردند نامهاي ايشان را با ما بگو سوت پوراناك گفت اصل برهمني كه بود همان
اوتنك بود كه تچهك گوشواره ازو برده بود او شروا درست داشت و از تاثير افسون
او ماران مي آمدند و بر سر آن شروا مي نشستند و از كمال قهر ايشان را مي انداخت
و ميسوخت و ديگر چيمين و كدلس و شانگله و پنگل و بياس و پسرش سوكاچارج و
بسيم باپن و آوتزالك و پيه منك و ناردو و ديول و پيربت و دربابسا و كوپل و ديو و شرما
و سوديگلي و شورت شروا اين جماعت بزرگان برهمن كه نامهاي ايشان مذكور شد
در كنار آتش نشسته بودند از تاثير افسون ايشان بود كه ماران بي اختيار مي آمدند
و ايشان در آتش انداخته مي سوختند كه از حساب افزون بود تچهك چون ميد
ميدانست كه ازان عمل او اين بلا بر سر ماران خواهد آمد و دوام در تفحص ميبود
كه كي اين جگ بشود در انوقت كه راجه جنمجه اين جگ آغاز كرد او خبردار شد و
همان ساعت از شهر ماران بگريخت پيش اندر رفت و با اندر گفت كه من پناه
بتو آورده ام اندر گفت كه تو غم مخور كه من ترا نگاه ميدارم و نخواهم گذاشت كه بتو
آسيبي برسد او در پناه ايندر قرار گرفت القصه ماران جماعت بجماعت مي آمدند
و ميسوختند تا بجائي كه نوبت بجان باسك رسيد لشكريان باسك گروه گروه
روان شدند و مي آمدند ايشان ميسوختند تا چنان شد كه تمام لشكريان خاصان
او رفتند هيچكس از مردمان او نماند بعد ازان سر باسك نبياد گرديدن كرد و
از تاثير افسون اضطراب تمام در باسك پيدا شد باسك چون بسيار بيقرار شد
به پيش خواهر خود رفت و گفت اي خواهر امروز آن روز است كه ما همه از ان
مي ترسيديم بملاحظه آن من ترا بآن برهمن داده بودم اين هنر براي آن كرده بودم
كه از برهمنان شنيده بودم كه پسر تو مرا اخلاص خواهد كرد حالا تمام لشكر و خدمتگاران من

رفتند و سوخته شدند من تنها مانده ام با پنج شش کس از فرزندان و خدمتگاران
حالا وقت آنست که تو این فرزند خود را بفرستی تا شاید پیش از آنکه من بی اختیار
بروم در آتش سوخته شوم فرزند تو بانجا برسد و چنین کند که من ازین بلا
خلاص گردم خواهرش به پیش پسر خود آستیک آمد و این قصه را تمام گفت و
که مرا صحبت همین روز به پدر تو داده بودند که تو فایده بحال ان خود بدهی و
نگاهبانی ایشان بکنی حالا وقت آن رسیده است که تو خویشان خود را خلاص
سازی آستیک چون قصه نفرین کدرو فرزندان را و قرادن مادر را شنید نگاه کرد برهمن
از جهت آنکه ازو فرزندی متولد شود که نگاهبانی طائفه ماران نماید باقی این قصه را
چنانچه در بالا مذکور شد تمام بشنید بخندید و گفت ای مادر خاطر جمع دار که من
نخواهم گذاشت که آسیبی بحال من باسک و دیگر خویشان من که باقی مانده اند برسد
پس خواهر باسک دست پسر را گرفته نزدیک باسک آمد و باسک
را دید که رنگش زرد شده بود و چنان ترسیده بود که نزدیک
بهلاک رسیده بغایت پریشان و متفکر نشسته بود چون باسک خواهر را با فرزندش
بدید فرحتی بدل او رسید و از دیدن ایشان خوشحال گشت آستیک گفت ای
خال هیچ اندوه بخاطر خود مرسان و دل خود را تسلی دار که من بتوفیق ایزدی نخواهم
گذاشت که هیچ آسیبی بشما برسد من از کودکی تا حال دروغ نگفته ام خاطر جمع دار
و هیچ اندوه بخاطر مرسان که بمجلس راجه که بنیاد این جگ نهاده است میروم بهر طریق
که مصلحت باشد چنان خواهم کرد که راجه این جگ را برطرف کند باسک گفت
که ای فرزند آفریدگار ترا توفیق دهاد ازین سخنهای تو اندوه من از دل بدر رفت
زودتر خود را برسان که من حال عجب دارم از تاثیر افسونها که برهمنان میکنند حال من
تغیر شده است و هیچ نمیدانم که چه کنم تمام عقل و هوش رفته است و سر من میگردد
اگر بیشتر ازین شود من بی اختیار روانه خواهم شد و خواهم آنجا رفتن چه ایشان
مرا خواهند سوخت آستیک گفت که هیچ غم مخور و ترس را از خود دور کن من

نخواهم گذاشت که آفتی … رسد باسک خوشحال شد و آستیک را وداع کرد آستیک
از انجا بتعجیل روان شد و می آمد تا بجائی رسید که راجه جنمیجا جگ میکرد و چون خواست که
که بآن مجلس درآید کوتوال با و مانع شد آستیک بنیاد تعریف راجه کرد و گفت که
ای راجه بزرگوار این که تو کرده از زمانی که راجها جگ کرده اند هیچکس را اینچنین
جگی میسر نشده است و این کارنامهٔ تو تا دنیا خواهد ماند در میان عالمیان خواهد ماند
چندان ازین نوع تعریفات کرد که ایشان او را به مجلس راجه بردند راجه خردسالی
را دید که چهارده سال بیش نیست و چنان روشنی از روی او ظاهر بود که همه
اهل مجلس حیران صورت او گشتند آستیک چون راجه را دید دعا براجه کرد بعد
ازان گفت که ای راجه بزرگ تو آنچنان بزرگ هستی که مثل تو دیگری نبوده است
و پدران تو راجهای بزرگ بودند که در زمان ایشان هیچ راجه برابری ایشان نتوانستند
کرد همه پدران تو جگ بسیار کردند اما هیچ یکدام ایشان جگی که تو کرده نتوانستند کرد
آفتاب و ماه را شنیده ام که جگ بسیار کرده اند و برن هم جگی کرده است و برها
ده جگ اسمید ریزپایک کرده است اندر صد جگ اسمید کرد و جم جگ کرده بود و
دیگر راجها چون راجه جگی و راجه ششبند و کبیر و راجه نرگ و راجه اجمیڈه و رام که
لنکا را گرفته بود و دیوان را کشته جیات و عموی تو راجه جنمیجیتر و دیگر راجها
که در عالم بوده اند همه جگ ها کرده اند لیکن هیچکس اینچنین جگی که تو کرده و ترا میسر
شده است نکرده و این رکهیشرانی که درین مجلس تو نشسته اند روشنائی ایشان
مثل آفتاب است و بیاس که در مجلس تو نشسته آنچنان بزرگ تر است که در
هر سه عالم نام او را میبرند و هر که می آید تعلیم ازو میگیرد و دیگر تعریفات راجه کرد
که راجه ازو خوشحال گشت دیگر گفت که تو آنچنان هستی که امروز در تمام عالم برابر
تو کسی نیست و نمیدانم که تو اندری یا جمی یا کوبیری یا برنی که باین صورت برآمده
و روشنی تو همچو آفتاب است و سلوک و شجاعت و عبادت تو همچو بیکهم پتامه است و عقل و
دانش تو مثل بالمیک است غضب تو همچو بشتبط ست و بزرگی و سلطنت و حشمت تو

ودبدبه

همچو اندرست همه چیز در تو خوب ست من تو راجه تعریف توانم کرد راجه جنمجه چون سخن او را شنید
و آن فصاحت و بلاغت او را بدید بسیار خوشحال گشت و گفت یاران اگرچه این برهمن
خردسال ست اما کسی از پیران هم مثل این نبوده باشد مرا چنان این صورت
و سخنان او خوش آمده است که نمیتوانم گفتن که چه چیز باین بدهم حاضران گفتند
که این پسر قابل آن نست که عنایتی که از آن زیاده نباشد راجه بروی بفرماید راجه گفت
که ای برهمن بطلب از من هرچه میخواهی که تو بدهم پیرو ترتیکه راجه این سخن گفت
برهمن که هوم میکرد و همه ماران را در آتش می انداخت گفت ای راجه لحظه صبر
کن تا تچهک بیاید آن زمان بخوشحالی آن هرچه که این برهمن از تو مطلبد بام
بده راجه را این سخن خوش آمد و استیک را بر همه برهمنان مقدم نشاند بعد از آن
گفت که شما کاری بکنید که تچهک زود بیاید اینقدر چرا دیر میکنید برهمنان سر
در پیش انداخته مدتی متفکر بودند بعد از آن سر برآورده گفتند ای راجه تچهک
پیش اندر رفته است از ترس شما اندر او را در پناه خود گرفته است راجه در غضب شد و
گفت اندر دوست بود حالا دشمن مرا نگاه میدارد پس با برهمنان گفت چنان
افسون کنید که تچهک با اندر بیاید برهمنان بنیاد افسون کردند چنان افسونها میخواندند
که ناگاه اندر را دیدند که از بالا پیدا شد بر محفه خود نشسته و همه اپسرها و گندهربان با دیگر
دیوتها که همراه بودند ماران بصورت دیوته برآمده همراه می آمدند و اندر چادری از قماش
نفیس که حمایل در گردن انداخته بود در یک گوشه آن تچهک چسپیده چون اندر را
دیدند راجه با یکی از خدمتگاران خود گفت که با برهمنان بگوئید که اگر اندر تچهک را همراه
خود نگاهداشته باشد اندر را هم با تچهک در آتش باندازند انچه راجه گفته بود او به برهمنان
گفت برهمن که هوم میکرد بنیاد افسون کرد چنانچه اندر بی اختیار بشو می تچهک
روانه شده می آمد چون اندر نزدیک رسید دید که آتش عظیم چنانچه شعله آن سر
بفلک میزند میسوزد و ماران هزار در هزار میسوزند اندر چون آنرا بدید بترسید و
آن چادر را که حمایل در گردن انداخته بود و تچهک در گوشه آن آویخته بود از گردن

خود بدر آورده بانداخت و خود متوجه آسمان شد مردمان دیدند که آن چادر می آید
و اندر رفت و تچهک دران چادر فریاد میکرد مردمان چون دانستند که تچهک دران
چادر است خوشحال گشتند در نیوقت اوتنگ برهمن که کفچه در دست داشت و ماران
را در آتش میسوخت و می انداخت گفت راجه اینست دشمن که داشتی حالا وقت
اینست که هر چه آن برهمن خواهد باو عنایت کنی راجه از کمال خوشحالی گفت ای جوان
بطلب از من هر چه میخواهی و اگر چیزی بطلبی که آنرا بکسی نمیداده باشند آنرا هم
بتو میدهم مردمان دران وقت دیدند که آن چادر نزدیک رسید و تچهک را نیز در
گوشه آن چادر پیچیده دیدند که میلرزید و ناله میکرد و همه از خوشحالی بنیاد فریاد کردند
و تچهک می آمد چون نزدیک ترین رسید اوتنگ کفچه در دست داشت پیش برده
تچهک را در میان کفچه گرفت و در آتش انداخت چون تچهک را در آتش انداختند بنیاد
سوختن کرد در نیوقت استیک برخاست و گفت ای راجه حالا وقت آنست اینچه تو
گفتی بمن انعام فرمائی راجه گفت هر چه میخواهی بتو انعام میفرمایم گفت این می طلبم که
این جگ را بس کنی و دیگر هیچ ماری نسوزی که آنقدر مار سوخته اند که دیگر بس است و آنکس
که پدر ترا کشته بود سوخته شد و انتقام پدر خود را از او گرفتی راجه چون این سخن شنید
بغایت پریشان خاطر شد و گفت ای برهمن کاشکی تو هرگز باین مجلس نمی آمدی
من خیال کردم که تو از من جواهر و نقره و طلا خواهی طلبید اینچه چیزیست که تو کردی
بیا هر چه میخواهی بطلب و بگذار که من این کار تمام کنم استیک گفت مرا نه طلا میباید
نه نقره و نه جواهر هیچ چیز دیگر نمیخواهم اگر سخن مرا قبول میفرمائی و آنچه فرموده که هر چه
میخواهی بتو بدهم این بکن و این جگ تا همین جا تمام کن راجه باز گفت ای برهمن
توانی که این التماس را موقوف کنی و هر چیز که دیگر میخواسته باشی بتو بدهم گفت اگر
میدهی همین بده و اگرنه تو حاکمی برهمنان دیگر که نشسته بودند گفتند که ای راجه
الحاح مکن چون سخن فرموده از سخن خود بر مگرد سوت پوران گفت چون سخن باینجا رسانید
سونک گفت همه قصه را از تو خواهم شنید حالا بگو از ان ماران مشهور که هر یکی کدام

تا یقین داشتند چه کسان سوختند نام آنها با من بگو سوت پوران گفت ماران
بسیار بودند نامهای ایشان بسیار است من نامهای جمعی از بزرگان ایشان که
از جمله فرزندان کدرو و از باسک تولد شده اند بگویم کوتش مانس پچرن شل پال ملیک
کونی حکچکال بیک وغیره اینها همه از اولاد باسک بودند هر کدام گروها ماران تابع
داشتند که همه سوخته شدند دیگر از اولاد تچهک بگویم پوچهاندک مندلک پیدسیکت
آر مهنیک آوچهک شرمهه بهنگ بروهن موک شلی شوکمار وغیره آنها از اولاد تچهک
بودند سوت پوران گفت اینها که من شمردم از هزار یکی بود دیگران از بزرگان ماران
اینقدر سوختند که از حد شمار افزون بودند و بعضی ماران بودند که دو سر داشتند بعضی
سه و چهار تا ده سر که می آمدند و سوخته میشدند بعضی ازین ماران هرجا که میخواستند
میرفتند زهر آنها همچو آتش بود همه بافسون برهمنان خود بخود می آمدند و می سوختند
بعد ازان سونک گفت که حالا بگو که راجه با آستیک چه کرد و آن جگ را چون
تمام کرد سوت پوران گفت که چون آستیک به راجه التماس کرد که جگ را برطرف
کند راجه سه مرتبه با او گفت که ای برهمن غیر ازین هرچه تو میخواهی بتو بدهم مرا باید از
این کار خود را تمام رسانم آستیک قبول نکرد بیاس و دیگر رکهیشران بزرگ با
راجه گفتند که ای راجه چون سخن گفته از سخن باز مگرد همین قدر ماران که سوختی
بس است راجه گفت خوب چنین کنم با آستیک گفت بجهت خاطر تو باقی ماران را
بخشیدم راجه چون این سخن بگفت برهمنان همه خوشحال گشتند و شور و غوغا
از خلایق برخاست که راجه گناه ماران را بخشید آنگاه راجه از مجلس جگ برخاست
بعد ازان برهمنانی را که اینقدر زحمت کشیده بودند که بافسون آنها این قدر
ماران سوخته بودند زر و اسباب بسیار داد و آنقدر که همه برهمنان داده بود تنها به او
داد چرا که او باعث این جگ شده بود و اکثر ماران بافسون از هوا آمدند و او
سر وا در دست داشت و ماران را میسوخت و راجه آستیک را وداع کرد با او گفت که
من اسمید جگ خواهم کرد تو البته در آن جگ من بیائی آستیک قبول کرد پس

درخواب یافته ماری را در زیر وی چسپانیدند که او بهیم را گزید اما آفریدگار هیچ ازان
مضرت نرسانید و بدر عم ایشان از دشمنی درجودهن آگاه شده در بند نگاهبانی
پاندوان گردید هر مکری که درجودهن در هلاک پاندوان میکرد بدر در دفع آن کمال
سعی مینمود بیسم پاین چون سخن بانیجا رسانید راجه جنمیجه گفت که من مجمل احوال ایشان
را اندکی شنیده ام غرض ازین التماس اینست که این حکایات بتفصیل بشنوم
که این عجائب اموریست که پاندوان را همه کس راست کردار و نیکو کار میدانند
و خویشان و بزرگان و استادان خود را مثل بهیکم پتامه و درونه چارج و کرپن و
درجودهن و دیگر صد برادر او را کشتند و هیچکس بد نگفت و نمیگویند بسیار عجیب
است و دیگر میخواهم که بدانم که ایشان اینهمه تحمل از درجودهن چرا میکردند خصوصاً
بهیمسین را میگویند که او مردی پرخشم بود و زور ده هزار فیل داشت او چون تحمل
میکرد و درجودهن را چیزی نمیگفت و دیگر من شنیده ام که هر زنی که پاکدامن
باشد بر کسی غضب کند آنکس میسوزد و دروپدی زن پاکدامن را که درجودهن
اینقدر آزار رسانید چون بود که او بر ایشان غضب نکرد و بآتش غضب خود
ایشان را نسوخت و دیگر من شنیده ام که هر کس در نیکی بوده باشد باو هیچ محنت
و کلفت نرسد راجه جدهشتر بسیار خیر بود چون بود که او در جنگل اینقدر محنت و
تشویش و کلفت کشید و دیگر میخواهم بشنوم که ارجن تنها چون فوج کوروان را درهم
شکست و همه را منهزم گردانید اینها را بتفصیل میخواهم که از شما بشنوم بیسم پاین گفت
ای راجه بزرگوار تفصیل این حکایات که شما پرسیدید بسیار است شما در روزی
یک وقت معین فرمائید تا من دران وقت این قصه را بشما بگویم و دیگر این قصه را
بیاس تصنیف کرده است و ثواب بسیار در شنیدن این قصه است و تمام این
قصه را بیاس نوشته است یک لک اشلوک است و هر کس این قصه را بشنود
گویا بید را بشنود و انواع قصه ها و حکایات درین قصه مهابهارت است و تاثیر این
قصه آنست که هر بادشاهی که این قصه مهابهارت را بشنود بهر طرف که توجه کند آن

ملک را مسخر سازد و بهر پادشاهی که جنگ کند الغیه منظفر و منصور گردد
و این قصه را مهابهارتهه از ان جهت مے گویند که احوال راجه بهرت
و فرزندان بهرت را اورده اند و مها بزرگ را گویند بعد ازان بیشم پاین
با راجه جنمیجه گفت که در زمان قدیم راجه بود راجه اُپرچر نام و او را راجه
بسّ هم مے گفتند اُپرچر به ولایت چندیری آمده به سلطنت نشست و
او پیوسته خیر و نکی میکرد روزی میل شکار کرده بولایت چندیری بشکار رفت
و در شکار از عقب جانوری تاخت از لشکریان جدا افتاد و بجنگلی در آمد از انجا بجنگلی او
رسید که این جنگل بجهت عبادت بسیار خوبست لباس شاهی از بدن دور کرده در
گوشه نشست و بذکر آفریدگار مشغول گشت دیوتها حکایت او را باندر گفتند اندر با بسیاری
از دیوتها پیش آمده دست بر دست نهاده در برابر او استاد و اندر بخاطر رسانید که اگر این مرد
چندان عبادت خواهد کرد که اندر شود و جای مرا بگیرد کاری می باید کرد که او ازین عبادت
باز آید پس اندر پیش راجه آمد چندان با و سخنان گفت که شاید او را ازان عبادت باز آرد
دیوتها هم بجهت اندر گفتند که تو چرا ترک حکومت کرده اندر گفت که تو پادشاهی بعدالت
میکرده باش و عبادت و بندگی هم بکن چه هر عبادتی که پادشاهان بکنند هزار مرتبه بعبادت
دیگران زیادتی دارد و عدل ایشان از همه عبادتها افضلست و تو به سلطنت خود
در ولایت چندیری که بهترین اکثر ولایتهاست برو و در انجا بوده باش و غله دران
ولایت از همه جا بیشتر میباشد و میوهای لطیف در انجا حاصل میشود و زر بسیاری
دران ملک هست و مردمان آنجا همه راست گفتار و راست کردار اند و همه مایل بخیر
و صلاح میباشند و همه خوش صورت اند و یک سخن دیگر با تو میگویم اگر خاطر خواهد
من محفه بتو می بخشم که اگر بران سوار شوی بر آسمان توانی رفت و هر جا
در عالم که خواهی بران سوار شده سیر میکرده باش و باز بولایت خود می آمده باش
اندر آن محفه را باو داد و یک حمایل گل باو بخشید که هرگز او پژمرده نشود و آن را
اندر مالا میگفتند و عصائی هم باو بخشید که با هر دشمنی که بان عصا جنگ کند برو

غالب آید در هر ولایتی که آن عصا ایستاده باشد بیگانه دران ولایت دست نمی یافت
و دائم مردم در عافیت می بودند راجه اپرچر آنها را گرفته اندر را وداع کرد و بولایت
چندیری آمده به سلطنت نشست و هر سال بنام اندر جگی میکرد و او را پنج پسر شد راجه
هر پسری را یک طرف از اطراف عالم فرستاد و یک پسر کلان را که بهدرت نام داشت
بولایت بهار فرستاد و پسر دیگر را که پرتیگره نام داشت بولایت کره مانکپور فرستاد و فرزند
دیگر را بدیگر محال ممالک فرستاد ازین پنج پسران او اولاد بسیار شد راجه اپرچر گاهی
بران محفه سوار گشته در هوا میبود و گاه بدیگر ولایت ها که خاطرش میخواست سیر میکرد
و در چندیری آب روانی بود که آنرا نکت متی میگفتند و حالا آنرا نره میگویند
و کوهی هم نزدیک چندیری ست کولاهل نام آن آب که نزدیک باین کوه میرسید
راه نمییافت که پیشتر رود و بر اطراف آن کوه گردیده میگشت روزی راجه بآن کوه
رسید و دید که آب ازان نمیگذرد پای خود را بران کوه زد راهی ازان کشاده شد
و آب از میان آن جاری گشت چون آب و آن کوه بهم رسیدند از ایشان پسری و
دختری حاصل گشت و آن آب بصورت زنی بر آمده هر دو فرزند را بملازمت راجه
آورد و گفت ای راجه ببرکت قدم تو این فرزندان حاصل شده اند هر دو را بملازمت
تو آورده ام راجه آن دختر را بخواست و پسر را سردار لشکر خود کرد روزی آن دختر از
حیض غسل کرد و آن روزی بود که راجه بروح پدر خود طعام میداد و راجه بشکار رفت و
گفت هر شکاری که میکنم از گوشت آن طعام بجهت روح پدر خود بخش میکنم راجه
زن خود را در صحرا که همین دختر بوده باشد یاد کرد و آب منی از و جدا شد راجه آن آب
منی را در برگی انداخته بازی را که آن شکار میکرد گفت که این آب را به پیش زن
من ببر باز آن برگ را بمنقار گرفته بتعجیل میپرید در اثنای راه باز دیگر با و ملاقی شده
پنداشت که او طعمه در منقار دارد خواست که از وی بگیرد هر دو با هم بجنگ در آمدند
در میان آن برگ سوراخ شده آن آب منی که بود بریخت اتفاقا جای جنگ بازان
بر بالای آب جون بود و آن آب منی در میان آب جون ریخته شد یکی از اپسرا

ماهی

بدعای برهمنان ماهی شده دران آب می بود چون آن ماهی آب منی را بخورد آن ماهی
را ماهی گیری بعد از ده ماه بگرفت چون شکم ماهی را شگافت پسری و دختری از شکم
او برآمد ماهیگیر حیران ماند هر دو پسران را به پیش راجه اپرچر برد و به راجه این پسر را
گفته بود که هرگاه از شکم تو فرزند شود باز بحال خود خواهی آمد آن ماهی خود اپسرا شد
که بود راجه اپرچر آن پسر را بفرزندی قبول کرد و او را متسی نام نهاد و چون کلان شد
ولایت کنار آب ماچهی واڑه را باو داد و او دران ولایت بزرگ شد و تمام پنجاب را
مسخر کرد و آن ولایت ماچهی واڑه را بنام او میخوانند و راجه آن دختر را قبول نه کرد
و بهان ماهیگیر داد و گفت این را تو نگاه داری ماهیگیر آن دختر را ستوتی نام نهاد
و چون کلان شد بغایت صاحب جمال بود و هیچ دروغ نمیگفت اما بوی ماهی از
بدن او می آمد و پدرش او را کشتی خود داده گفته بود که هرکس خواهد ازین آب بگذرد
تو او را بگذران و از هیچکس چیزی مگیر آن دختر مردمان را ازان آب میگذرانید تا روزی
پاراشر رکهیشر آنجا رسید و آن دختر را دید که بغایت نمکین و صاحب جمال بود
خاطرش میل او کرد با آن دختر گفت بیا با من صحبت بدار دختر گفت من چه توانم
که سخن شما را بشنوم این برهمنان که درین اطراف ایستاده اند چون به بینند که
ما این کار می کنیم با راجه خواهند گفت پاراشر افسونی کرد که ابر پیدا شد و تمام عالم را
ظلمت گرفت چنانچه هیچکس کسی را نمیدید پس پاراشر دست آن دختر را بگرفت
دختر گفت ای برهمن من دخترم و پدرم مرا بکس نداده است اگر دختری از من برود من
فضیحت خواهم شد پاراشر گفت تو غم مخور چون با تو صحبت بدارم باز تو چنانچه پیشتر دختر
بودی دختر خواهی شد دیگر تو را از من چیزی بطلب آن دختر گفت از بدن من
بوی ماهی می آید میخواهم تا دعا کنی که این بو از من برطرف شود و در عوض این
بوی خوش از بدن من می آمده باشد پاراشر دعا کرد و فی الحال از
بدن او بوی در نهایت خوبی پیدا شد چنانچه تا چهار کروه بوی خوش
از بدن او می آمد بعد ازان پاراشر با آن دختر صحبت داشت چون فارغ گشت همان

بلحظه آن دختر حامله گشت و همان ساعت پسری آورد و این پسر در مبادیم کلان
میشد تا در اندک زمانی بسیار کلان شد مثل جوانان چهارده ساله و انیمه کمتر
از یک پهر روز نبود و نام این پسر بیاس ست القصه چون بیاس در کمتر از ربع
روز کلان شد مادر را تعظیم کرد و گفت ای مادر من بجنگلی میروم و بعبادت مشغول
میشوم هرگاه ترا مشکلی پیش آید مرا یاد کنی که من همان لحظه پیش تو حاضر خواهم شد
بیاس دو نام دارد یکی دوپی پاین چرا که او در میان ریگ که از دو طرف آن آب
میرفت متولد شد اینچنین کسی را دوپی پاین گویند و بیاس ازینجهت گویند که
چهار بید را که در یکجا می نوشتند او آنرا چهار کتاب کرد و هر یکی در دفتری جدا نوشت
و معنی بیاس جدا جدا است و چون چهار بید را جدا جدا ساخت ازینجهت او را
بیاس گفتند القصه چون بیاس متولد شد از مادر رخصت گرفته بجنگل رفت
و بعبادت مشغول شد ستوتی بدستور اول دختر شد چنانچه بود و آن بوی بوی
خوش مبدل شد چنانچه تا چهار کروه بو میرفت پدر و خویشان پرسش از وی پرسیدند
که این بوی خوش در بدن تو از کجا پیدا شد گفت رکھیشری مستجاب الدعوات را از
آب گذرانیدم او مرا دعا کرد و ببرکت دعای او این بوی خوش در بدن من
پیدا گشت بعد ازان او را جوجن گندها نام نهادند یعنی تا چهار کروه بوی او میرسید
چهار کروه را جوجن گویند و چند کس شاگرد بیاس شدند و همه دانا گشتند یکی سمنت
و جیمن و پیل و بیشم پاین پنجمین پسر بیاس که سکاچارج نام دارد و بیشم پاین ست
که این مهابهارت را او ظاهر ساخته است آنگاه بیشم پاین با راجه جنمیجه گفت که
بهیکهم پتامه از گنگا پیدا شده و دھرم راج بشو در جون متولد شده بنام بدر مشهور شد
و وجه متولد شدن او در شودر جون انیست که رکھیشری در بیرون شهری
پیوسته بعبادت مشغول میبود شبی جماعتی از دزدان به نزدیک او آمدند و نزدیک
آن رکھیشر رسیده با هم گفتند که ما ببرکت این درویش اینقدر اسباب دزدیدیم
پس عقدی از مروارید که از خزانه راجه برداشته بودند آنرا در گردن آن رکھیشر انداختند

رفتند چون صباح شد کوتوالان در تفحص آن شدند که آن دزدان را پیدا سازند
و در اطراف میگردیدند ناگاه آن رکھیشر را دیدند که آن عقد مروارید در گردن او بود
گفتند که این مرد چنان مینماید که عابد باشد و شب همراه دزدان دزدی میکند
هر چند او را زدند که تو راست بگو که دیگر یاران تو کجا رفتند او هیچ نگفت کوتوالان
پیش راجه رفته عرض کردند که یکی از آن دزدان را گرفته ایم و هر چند او را
می زنیم دیگران را نشان نمیدهد راجه گفت او را بسیخ بزنید کوتوالان چوبی را تراشیده
و سر آن تیز کرده آن رکھیشر را بران نشاندند هر چند زور کردند آن چوب از مقدار
سه انگشت بیشتر نمیرفت جماعتی از رکھیشران که او را می شناختند ازین قصه راجه را
خبر دادند راجه خود دویده بانجا آمد و فرمود که تا چوب را ازو بدر آورند هر چند زور میکردند
بهیچ وجه چوب بیرون نمی آمد آخر آن چوب را از همانجا که بیرون مانده بود بریده بودند
راجه آن برهمن رکھیشر را معذرتخواهی بسیار کرد که من نادانسته این حکم کرده بودم او
گفت راجه ترا این گناه نیست چرا که مرتبه اول من بعالم آمده بودم خاری در سر یک ملخ
جانوری ضعیف که آنرا بزبان هندی ٹڈی میگویند کرده بودم این عقوبت
در تلافی آن گناه بمن رو آورده است پس رکھیشر مذکور پیش جمراج رفت گفت
که من در خردسالی کرمکی را خاری فرو برده بودم بجهت آنقدر گناه تو مرا اینقدر
سیاست کردی از خدا میخواهم که تو از کنیزکی متولد شوی از دعای آن رکھیشر که
گفته بود بدر از کنیزک راجه بچتر بیج متولد شد چنانچه بعد ازین خواهد آمد و سنجی که
وکیل دهرتراشت بود پدرش چهتری بود گبلگن نام مادرش دختر بقال بود اما
این سنجی آن مقدار علوم خوانده بود و آن مقدار علم و دانائی و عبادت داشت که
کم کسی دران زمان مثل او بود و کرن از آفتاب بود و از کنتی که دختر راجه شهر کنوال
بود که کنتی بهوج نام داشت متولد شده چون کرن از مادر متولد شد زرهی از طلا
در بدن و دو گوشواره از طلا در گوش داشت و کرن میگفت که مرا تا زنده ام این
که او را بشن هم میگویند از بدن متولد شده ام دروناچارج که اوتار برهسپت بود

از بهردواج رکهیشر متولد شد و تولد او چنان بود که روزی بهردواج یکی از اپسرا دید
و بی اختیار منی از و جدا شد او را در ظرفی که از برگ درخت راست کرده بودند
و آنرا بزبان هندوی درونه گویند انداخت و می پرورید بعد از نه ماه پسری از و
پدر آمد او را درون نام نهادند و از گوتم رکهیشر روزی آب منی جدا شد و بر بالای
چوبی سنی افتاد نصفه بر یک جانب آن نی و نصفه بر جانب دیگر افتاد و از یکی کرپاچارج
شد و از یکی دختر کرپی نام که زن درونا چارج بود و درون اسهامان بود راجه درپد که
راجه شهر کنپله بود او جگ میکرد جائی که برای کردن جگ راست کرده بودند ناگاه
دختری همچو آفتاب ظاهر شد و گفت ای راجه من دختر توام راجه درپد او را
دروپدی نام نهاد و چون در آنجا آتش افروختند ناگاه از میان آتش طفلی تیر و
کمان در دست و شمشیر در کمر برآمد و گفت ای راجه من پسر توام و آن پسر را
راجه دهرشت دمن نام نهاد و یکی از شاگردان پنچال نگن جت نام بود در خانه اوسبل
راجه قندهار متولد شد و گندهاری که مادر درجودهن و برادرش شکنی فرزندان
سبل بودند و از دو زن بچتر بیرج که برادر بهیکهم پتامه بود از بیاس دهرتراشت و
پاند پیدا شدند و از کنیز بچتر بیرج بیاس بدر را ظاهر گردانید و از راجه پاند پنج پسر
شد از دهرم راجه جدهشتر و از باد بهیم سین و از اندر ارجن و از اسنی کمار نکل
و سهدیو پیدا گشته و از دهرتراشت و گندهاری صد پسر متولد شد و یک پسر دیگر
دهرتراشت ججتس از دختر بقال متولد گشت و از این یکصد پسر دهرتراشت یازده
پسر مهارتهی یعنی بغایت بهادر و شجاع که انواع اسلحه را نیک کار میفرمودند
درجودهن و دشاسن و دسه و درمکهن بکرن و چترسین و بنشتی جتی و ستیبرت
پرمتر و ججتس از یکان ارجن که خواهر کشن سبهدرا نام بود پسری ابهمنیو نام پیدا
دروپدی را که زن پنج کس بود پنج پسر متولد شد از هر شوهری یک پسر متولد
شد از راجه جدهشتر پرتبندهه متولد شد و از بهیم سین ست سوم و از ارجن
شرت کیرت و از نکل ستانیک و از سهدیو شرت سین متولد شدند و بهیم سین

زنی از دیوان خواسته بود هڑمبا نام و از وی پسری متولد شد گهتوتکچ نام که اورا
گهٹوتکچه هم میگفتند و ارجن را از دختر راجه منی پور که چترانگدا نام داشت
پسری ببهرواهن نام متولد شد و از زن دیگر که الوپی نام داشت و دختر باسک
بود پسری متولد شد ایراوت و راجه دروپد را دختری متولد شد او را شکهندی
نام نهادند و این دختر آخر پسر شد چنانچه بعد ازان ذکر خواهد شد و تمام مذکوران را چنانکه
دران جنگ مها بهارت کشته شده اند اگر بیاس اما می دراز گفته شود به آخر نمیرسد
بیسم پاین چون این قصه را باینجا رسانید راجه جنمیجه گفت که من میخواهم که تفصیل این
سخنان را بشنوم بیسم پاین گفت که این حکایت را اگر کسی میگویم اما چون شما
میفرمایید بشما میگوییم حکایت پرسرام پسر جمدگن که بیست و یک مرتبه همه چهتریان را
کشته بود و بعد ازان پرسرام بکوه مندراچل رفته بعبادت مشغول گشت و در هیچ جا
چهتری نمانده بود زنان چهتریان بپیش برهمنان آمدند که شما ما را قبول کنید برهمنان
قبول نکردند آن زنان بسیار مبالغه کردند آن زنان برهمنان گفتند که ما خود با شما
صحبت نمیداریم اما هرگاه که شما از حیض پاک شوید و غسل کرده پیش ما بیایید آن
زمان با شما صحبت میداریم پس از زنان هرکدام که پاک میشدند پیش برهمنان می آمدند
و برهمنان با ایشان صحبت میداشتند و از ایشان فرزندان حاصل می شدند
همچنین بار دیگر از برهمنان چهتریان شدند و باز چهار طایفه برهمن و چهتری و
بیس و سودر در جهان پیدا شدند و باز چهتریان عالم را گرفتند و بطایفه دیگر
حاکم شدند و عالم باز رونق پیدا کرد و دست ظلم رهزنان و دزدان و مفسدان را
از رعایا و زیردستان کوتاه کردند و امن در عالم پیدا شده اند چون این حال
مشاهده کردند باران بوقت باریدن شروع نمود و عالم نیز خرم شد و هیچ طفل
در طفلی نمی مرد بلکه همه بعمر طبعی میرسیدند و همه اهل جهان بعبادت و خیر مشغول
بودند و هیچکدام خلاف فرموده بزرگان نمیکرد و برهمنان بید میخواندند و هیچ
برهمن از خواندن اجرت نمیگرفت و بیس بسوداگری و خرید و فروخت مشغول

بیشمند وگاوان وگاومیشان شیر دار را اول می گذاشتند تا گوساله های ایشان
شیر سیر میخوردند بعد ازان شیر آنها می دوشیدند و به برکت نیت خیر ایشان
باوجودیکه بچه های ایشان اول شیر میخوردند چون سیر میشدند صاحبان آنها
را می دوشیدند آنقدر شیر که صاحبان را کفایت میکرد از پستان آنها بدر می آمد
جمیع دیوانی که بیشتر ازان بدست دیوتها کشته شده بودند ارواح خبیثه ایشان
در فرزندان بیشتر ایشان درمی آمد و آن دیوان بصورت آدمیان برآمدند و چون
کلان شدند و راجه گشتند بنیاد ظلم و فساد کردند و خون ناحق میکردند و دیگر کارهای
ناشایست چنان کردند که دنیا از کثرت ظلم ایشان نزدیک بود که بغضب الهی خراب شود
پس دنیا بصورت گاوی برآمده پیش برهما رفت و یکی از دیوتها را گفت تا خبر او را
با برهما رسانید و دران وقت مها دیو و اندر و جمعی دیگر در پیش برهما نشسته بودند و همین
سخن را با برهما میگفتند که عالم از ظلم و جور دیوان بسیار زبون شده است اهل عالم
بسیار تنگ آمده اند و نزدیک بهلاک رسیده اند درین وقت که با برهما سخن میگفتند
آن دیوته آمده گفت که دنیا آمده است و دعا میرساند برهما او را طلب نمود پیش
از آنکه دنیا سخن خود را عرض کند برهما با هر یک از دیوتها گفت که شما را می باید که
هر کدام شما بصورت یکی از آدمیان برآئید و بزمین بروید چنانکه آن دیوان
دیگران هر یک از آدمیان در آمده در خانه ایشان متولد شده اند شما هم همچنان
در خانه هر یک از آدمیان در آمده بصورت آدمیان متولد شوید دیوتها همه
این سخن برهما را قبول کردند بعد ازان به پیش بشن آمدند با بشن گفتند که ما همه دیوته
برهما پاره از خود را بصورت یکی از آدمیان برآوردیم شما نیز برای دور کردن بار
زمین بصورت انسان متمثل شوید تا دفع دیوان خبیث شود که در ایشان در آمده
اند بشن هم این قول را قبول کرد پس هر یک از دیوتها در خانه یکی از آدمیان متولد
شدند و دیوان را کشتن گرفتند راجه جنمیجی چون این حکایت را از بیسمپاین شنید
گفت که میخواهم که هر کدام ازان دیوتها که بصورت آدمیان شده اند هر یک را بتفصیل

با من بگوید بهیشم پاین گفت اول بار اندول برهما شش پسر پیدا شد نام مریچ و اتر و انگرا
و پلست و پلہ و کرت پس از مریچ کشیپ و از کشیپ همه آفرینش پیدا آمد و از
دچهه سیزده دختران متولد شدند و کشیپ سیزده دختران دچهه پرجاپت را بزنی
گرفته اول آدت که از همه کلان تر بود دوم دت سوم دن چهارم کالا پنجم دنای
ششم سنگهکا هفتم کرودها هشتم پرادها نهم بشوا دهم بنتا یازدهم کپلا دوازدهم منی
سیزدهم کدرو اول از آدت دوازده آفتاب پسر متولد شدند از دت یک پسر شدند و از دن
چهل پسر شدند یکی از پسران او آیه شرا نام داشت و پسر او را آهون ابه و یک
پسر او گگن مدهچها نام داشت و پسر او تا آسمان میرسید و یک پسر او به کدر بروا
نام داشت و او بسیار راجه کلانی شد و دیگری اشوپتا بود دیگری شرجن اسپ بود و
دو پسر دیگر یکی سورج دوم چندرمان نام داشت بنام آفتاب و ماه لیکن غیر آفتاب و
ماه بوده اند و از این چهل فرزندان بسیار شدند اما دو پسر بسیار عجب شده اند از بن
دو فرزندان پسران بسیار پیدا شدند و از بنتا دو پسر نایب متولد شدند ارن و
گرر زنار سیاان او را سیمرغ خوانند چنانچه در بالا گذشت و از کدرو هزار فرزند شدند
چنانچه گذشت و از مشاهیر فرزندان کدرو یکی شیکهناگ است که او را شیس ناگ
هم میگویند و او هزار سر دارد و این زمین بر یک سر او نهاده است و دیگری باسکت
و دیگری تچهک و از دیگر زنان کشیپ از بعضی اسپ و از بعضی شیر و فیل و
جمیع جانوران چرنده و پرنده از کشیپ حاصل شدند و مهادیو از پیشانی و درد
ابروی برهما حاصل شده است و انگرا از فرزندان برهما سه پسر داشت برهسپت
و سمبرت و اتهتیه و از دیگر فرزندان برهما فرزندان بسیار شدند و از پولست که
که فرزند برهماست همه دیوان متولد گشته و یک پسر او بسروا بود و او چند فرزند
دارد چون کبیر و راون و کنبهکرن و بهبهیکهن و از یک انگشت دست راست
برهما دچهه پرجاپت حاصل شد و از انگشت دست چپ برهما دختری متولد شد
و برهما آن دختر را به برادرش دچهه پرجاپت داد و از ایشان پنجاه دختر متولد گشت

و دچهه پرجاپت ده دختر خود را به دهرم داد و بیست و هفت دختر خود را بچندرمان
که ماه است داد و سیزده دختر را به کشیپ داد و دهرم از پستان راست برهما
پیدا شد. راجه جنمجه به بیسم پاین گفت که حالا با من بگو که اصل کوروان و اول
ایشان چه بود و پدران ایشان چه کسان بودند. بیسم پاین گفت که از اولاد
راجه ججات شخصی بود پور نام و از فرزندان او دکهمنت نام راجه بود که در
تمام دنیا مثل او در عدل و داد و بزرگی نبود و تمام دنیا را چار بخش کرده بود
و یک بخش برای خود گرفته بود و سه بخش را به سپاهیان و امرا داده بود و جماعتی
که در دریا و نهرها و کوه ها می بودند همه را محکوم خود کرده بود و هر کدام از برهمن و چهتری
و بیش و سودر بکار خود مشغول بودند و هیچکدام کار دیگری نمیکردند و باران بوقت
می بارید و مردمان همه بفراغت و آسودگی می بودند و هیچکس در زمان او در کلفت
نمی بود و این راجه در زور و قوت چنان بود که هیچکس در عالم مثل او نبود و اگر
اراده میکرد کوه مندراچل را میتوانست از جا برداشتن و انواع سپاهگری مثل شمشیر
و گرز و تیر اندازی و سواری اسپ و فیل و ارابه عدیل و نظیر خود نداشت و این راجه
در حسن و خلق و سخاوت و صبر و تحمل و شجاعت درجه کمال داشت و در زمان او
اهل عالم در مال و فراغت وغیره برابر بودند. چون بیسم پاین سخن باینجا رسانید
راجه جنمجه گفت که من شنیده ام که راجه بهرت پسر این راجه دکهمنت بود من میخواهم
که قصه پیدایش بهرت و زن او را که شکنتلا نام داشت نیکو بشنوم آنرا با من
بگو. بیسم پاین گفت که این راجه دکهمنت در زور و در ضرب و دخیره انواع علوم
سر آمد زمان خود بود روزی بشکار میرفت و بسیاری از سپاهیان همه مسلح و مکمل
و هر یک با لباس غیر که بر اسپان و فیلان سوار در عقب راجه صف ها بسته
ترتیب تمام میرفتند و بسیاری از پیاده ها با انواع اسلحه در جلو او میرفتند و فریاد
کرده راجه را دعا میکردند و راجه مثل اندر مینمود و آن لشکرهای او مثل دیوتاها
مینمودند و هر کس که آن راجه را با آن شوکت و حشمت میدید حیران او میگشت مردان

و زنان راجه را دعا میکردند. چون این راجه بعزم شکار از شهر بیرون رفت اکثر مردم شهر
همراه رفتند راجه اکثر ایشان را بازگردانید و راجه با خواص خود بجنگلی رسید که گویا
از باغ ارم بیاد میداد انواع درختان میوه دار در آنجا بودند. چون راجه را جنگل خوش آمد
با بعضی از خواص خود بآن جنگل درآمد. چون پاره راه رفتند راهها بسیار صعب
بیشه پر درخت که بدشواری از آن توان گذشت پیش آمد. در آنجا شکار بسیار از
آهو و نیلگاو و شیر و ببر و خرس و گرگ و ان و گاو میش صحرائی بود. راجه گفت هر جانوری
که پیدا شود بکشند. سپاهیان تیر و کمان بدست گرفته هرچه پیدا میشد آنرا بضرب
تیر می انداختند چندان شکار شد که از برداشتن عاجز گشتند و جمعی که از عقب
می آمدند آنها را میگرفتند. درین جنگل ناگاه آهو بنظر راجه درآمد راجه از عقب آن
آهو روان شد و آهو بجنگلی دیگر رفت راجه هم در پی آن رفت و بآن جنگل درآمد
هیچکس همراه راجه نبود چراکه بتعجیل میتاخت و اسپ هیچکس از سپاهیان برابر اسپ
راجه نتوانست رسید. همی رفت تا صومعه رکهیشری بنظرش درآمد که اطراف آن گلها
شگفته بود و آبهای روان میرفت و درختان بسیار بودند و بر همه میوه دار و جانوران
پرنده بر بالای درختان بانواع فریاد میکردند و طاوسان فریاد می زدند و در
رقص بودند راجه را آن منزل بسیار خوش آمد راجه پیشتر آمد آتشی دید که میسوخت
و چند کس از اطفال را دید که بازی میکردند و آب پاشی بگرد آن منزل مینمودند
بعد از آن آب بدر میرفت راجه را بخاطر رسید که بآن صومعه درآید و آنجا
رکهیشری بود کنو نام راجه از اسپ فرود آمد دران زمان جمعی از سپاهیان از
عقب راجه رسیدند راجه ایشان را گفت که شما همین جا توقف کنید تا من بیایم
پس راجه با یک برهمن متوجه دیدن رکهیشر شد راجه دید که در اطراف صومعهٔ آن
رکهیشر زاهدان نشسته اند و بید میخوانند و بعضی از برهمنان اطفال را تعلیم بید میکنند
و بعضی از دانایان در ذات و صفات حضرت آفریدگار سخن میگفتند راجه چون
آن مردم را و منزل ایشان را دید خوشحال شد و پرسید که این رکهیشر کجاست

نشان دادند راجه آن دو کس را همانجا بازداشت و خود تنها درخانهٔ آن رکهیشر رفت
آنجا کسی را ندید راجه فریاد زد و گفت اینجا هیچکس باشد که دعای مرا بآن رکهیشر
رساند ناگاه از آن صومعه دختری بدر آمد که از شعشعهٔ جمال او اطراف آن صومعه نورانی
گشت راجه صورت او دید که آنچنان صورتی هرگز ندیده بود متحیر و دیدن او بیهوش
گشت و شعور از راجه برفت آن دختر که راجه را دید پیش آمد و دعا کرد و پرسش نمود
و بجهت نشستن راجه جای راست کرد و پاره از میوه های جنگلی و کوزهٔ آب سرد
بجهت راجه آورد و بعد از آن با راجه گفت که باعث آمدن بخانه درویشان چه بوده
باشد راجه گفت من آمده بودم که رکهیشر را ببینم تو هیچ خبری از و داری که کجا
رفته است دختر گفت که بجنگل رفته است که میوه از آنجا بیارد و اگر لحظه صبر کنی
بخدمت میرسد راجه از صورت و سیرت آن دختر بغایت خوشحال گشت و
از و پرسید که تو دختر چه کسی و درین جنگل پیش این عابد چه میکنی دختر تبسم کرده
سر در پیش انداخته آهسته گفت که من دختر کنب رکهیشرام راجه گفت که من
شنیده ام کنب رکهیشر چنان بعبادت مشغول میباشد که هیچ چیز دیگر نمی پردازد و
هرگز زن نخواسته است چون تو دختر او باشی دختر گفت تو راجه بزرگی و ما مردم
فقیرانیم از احوال ما چه میپرسی راجه گفت میخواهم تا بدانم که تو دختر کیستی دختر گفت
ای راجه روزی عابدی به پیش پدر من کنب آمده او با پدر من از تولد من سخنی گفته
بود و من از وی شنیده بودم غیر آن هیچ نمیدانم راجه گفت بگو دختر گفت عابدی
با پدرم گفت که بشوامتر عبادت میکرد و چندان عبادت کرد که از تیزی عبادت
او دل اندر ره آسمان سوختن گرفت اندر از آن بغایت ترسید با خود گفت که
مبادا این مرد جای مرا بگیرد و از این ترس یکی از اپسرها که منیکا نام داشت طلبید
و با او گفت این صورتی که تو داری در میان اپسرها دیگری ندارد و از آن لباس
و زینتی که من به تو داده ام به دیگران نداده ام حالا میخواهم که از برای من بنیکی همی
منیکا گفت هر خدمتی که بفرمائید و از دست من می آمده باشد بجان و دل آن را بکنم

اندر گفت که این بسوامتر از کثرت عبادت روشنی پیدا کرده است که بآفتاب
می ماند و دل من از وی بسیار میترسد از تو میخواهم که بروی و بهر طریق که توانی
چنان کنی که در عبادت او خلل اندازی که او نتواند جای مرا گرفت و تو همه چیز
خوب داری از حسن و آواز خوب و بوی خوش و سخن تو آنچنان است که هر کس
آنرا بشنود البته از حال خود میرود تو پیش او بروی و بهر طور که دانی او را
مائل سازی و در عبادت او خلل باندازی منیکا گفت که شما صاحبان ما اید و مرا
از فرموده شما چاره نیست اما بسوامتر عبادت کرده آنچنان روشنی پیدا کرده است
که مثل تو کس از وی میترسد من چون توانم در عبادت او خلل انداختن جائی
که شما از وی میترسید من چون نترسم و شما میدانید که بششٹ رکهیشر چون او
بزرگیست و بسوامتر صد پسر او را کشتن داد و بر بششٹ غالب گشت چون او
بششٹ را که در عالم مثل او دیگری نبود مغلوب ساخته باشد من با وی چه توانم
کرد و پیش بسوامتر چهتری بود و او بکثرت عبادت برهمن شد و دیگر کارها که او
کرده است مثل آنکه آب کوشکی پیدا کرده است و ترسنکه راجه که بادشاهی بزرگ
بود بجای اندر کامران شد و دیگر کارها او بسیار کرده است و او حکم آتش سوزان
دارد که بهر کس و بهر چیز که غضب کند خاکستر میشود و اگر خواهد زمین از زیر
و زبر تواند کرد و سمیر پربت را اگر خواهد بیک انگشت خود میتواند برداشتن و
هر جا که خاطرش خواهد انداختن باید از من نزدیک اینچنین کس چون توانم
رفت شما میخواهید که مرا بسوزید نه چه هر چه میفرمائید میکنم اندر گفت که من ترا یک کار
میفرمایم و تو بهانه میکنی منیکا گفت که اگر شما نگاهبانی من کنید و باد را همراه من بفرستید
که وقتی من با وی حکایت کنم بوی مرا بمشام او برساند و دامنی مرا آنقدر بردارد که
او زانوهای مرا ببیند شاید که دل او بمن مائل شود اندر باد را طلبید و او را همراه
منیکا کرد آنچه او گفت باد را فرمود تا چنان کند پس منیکا از اندر رخصت گرفته
پیش بسوامتر آمد او را دید که نشسته است منیکا را چون چشم به بسوامتر افتاد لرزه

در اعضای او فتاد پس ترسان ترسان پیشتر آمد و بسوامتر را دعا کرد و بعد از آن
بنیاد رقص بازی کرد ناگاه باد دامن او را اندک بر داشت چون چشم بسوامتر بر
زانوی او افتاد او فی الحال بنشست بسوامتر دانست که او بفریفتن من آمده است
اما از بسکه خوبی و لطافت او رو بود خاطر بسوامتر او مایل کرد پس او را پیش طلبید
و با او حکایت بنیاد کرد منیکا چون سخنان با او گفت دل او را تمام بربود پس بسوامتر
با او بصحبت بنشست و چندین سال با او صحبت میداشت و از بسکه گرم صحبت
شده بود حساب نمیکرد که یک روز یا یک سال صحبت میداشت آخر منیکا آبستن شده
چون وقت زائیدن شد نزدیکی آب مالنی دختری زائید و آن دختر را در کنار
آن آب گذاشته فی الحال از آنجا به پیش اندر رفت و آن دختر را جانوران
پرنده نگاهبانی میکردند آن دختر گفت ای راجه آن عابد به کنب کهشیر گفت
که آن دختر این ست و اشارت بمن کرد من پرسیدم که دیگر بگو که من چون بدست
این رکهیشر افتادم او گفت که کنب رکهیشر روزی کنار آن آب مالنی آمد ترا
افتاده دید و دید که ترا جانوران پرنده نگاهبانی میکنند او را بر تو مهر شفقتی
پیدا شد ترا برداشت و بمنزل خود آورد و ترا شکنتلا نام نهاد و من آنقدر از آن
عابد شنیده ام چون پرسیدی با تو گفتم و ای راجه چون کنب رکهیشر مرا [illegible]
برداشته و مرا نگهبانی کرده کلان ساخت او پدر من ست راجه دکهنت این سخن
را بشنید و گفت ای دختر تو دختر کنب نیستی بلکه دختر راجه کلان و بزرگ هستی
بسوامتر پادشاهی بزرگ بوده است ترک سلطنت کرده بعبادت مشغول شده بود
حالا من ترا میخواهم و چون تو بخانه من خواهی آمد من پادشاهی خود را بتو میدهم
و آنچه در خزینه من ست همه را بتو میدهم شکنتلا گفت که اختیار بمن نیست پدر من رفته
تو چندان صبر کن که پدر من بیاید و تو مرا خواستگاری کن او مرا بتو بدهد راجه گفت
او پدر حقیقی تو نیست تا اختیار تو هم داشته باشد اختیار خود تو داری تو خود را
بمن بده و این جایز ست که تو خود را بمن بدهی و من ترا بخواهم و ترا و مرا هیچ گناهی

لاحق نمیشود و این نکاح را گندهرب بیواه میگویند و در اکثر چهتریان چنین میباشد
شکنتلا گفت ای راجه تو راجه بزرگی و من اینها را نمیدانم اما چون تو میگوئی
که این نکاح درست است و درین هیچ گناهی نیست من زن تو میشوم بیک شرط
که اگر از من پسری شود تو او را جانشین خود سازی گفت قبول دارم پسری
که از تو مرا شود من جانشین خود بکنم و این شرط هم میکنم که هرچه تو بفرمائی
من از سخن تو بیرون نروم پس راجه آتش برافروخت و آنچه قاعده
نکاح و رسمت ایشان بود بجا آورد و شکنتلا را بخواست و همانجا با او صحبت
داشت بعد از آن راجه باو گفت که من میروم و کسان را بطلب تو میفرستم
و ترا با اعزاز تمام پیش خود خواهم طلبید پس او را وداع کرده برفت گلهای آهو
و دیگر جانوران شکاری را دیده از دیدن آنها خوشحال گشته مشغول
شکار شد و لشکریان راجه هم براجه رسیدند راجه بفرمود تا اطراف آن صحرا را
فرو گرفته همه شکاریان را چند روز رانده در یکجا جمع کردند راجه میان آن شکاریان
در آمده شکار بسیار انداخت و قریب یک ماه در صحرا بشکار چنان مشغول نمود
که شکنتلا را فراموش کرد و اصلا یاد آن بخاطر نرسید چون او از پیش شکنتلا
رفت بعد از دو گهری پدر او که کنب رکهیشر باشد از جنگل آمده میوه جنگلی همراه
آورده بود پیش ازین هرگاه کنب رکهیشر از جنگل می آمد شکنتلا پیشواز برفت
و پای او را می بوسید و آب پیش برده دست و پای او می شست و هر میوه که
پدر آورده می بود آنرا از وی گرفته بخانه می آورد و آن روز که کنب رکهیشر بجای
نزدیک رسید شکنتلا هنوز غسل نکرده بود و شرمش آمد که با آن حال به پیش پدر
بدرون خانه در آمده در گوشه پنهان گشت پدرش چون نزدیک خانه رسید دید
که بخلاف دیگر روزها دختر باستقبال نیامده سر در پیش انداخته لحظه متفکر شد
و آنچه دختر کرده بود هم بر ضمیرش پرتو انداخت دانست که دختر زن راجه
دکهینت شده گفت مرا این خوش آمده است و این نکاح را نکاح گندهرب

میگویند که راجه دشمینت راجه بزرگ ست و در عدل و داد و دیگر نیکیها نظیر
ندارد و تو خوب کردی که زن اینچنین راجه شدی و ترا ازین راجه پسری
خواهد شد که تمام عالم تصرف خود خواهد کرد و هیچکس با او خلاف نتوانست کرد
پس شکنتلا بار را از آب رفته غسل کرده هر میوه که برای منی آورده بود آن را
برداشته بجائی که ماتم می نهاد نهاد و آب آورده پای کنب رکھیشر شست
آنگاه گفت ای پدر بزرگوار چون شما فرموده اید که این راجه بادشاه عادل
نیک ست التماس دارم که شما بر ضمیر نیکی او را مستقیم دارید کنب گفت که من
این دعا برای او میکنم و تو هم از من چیزی بخواه تا آنرا هم از آفریدگار بجهت
تو درخواست کنم دختر گفت که از شما این التماس میکنم از درگاه آفریدگار درخواست
کنی که همه رهنمای او باشد بیدار دل چنان نشود که از من معصیتی بوجود آید دیگر آن
بخواهید که هیچکس را بر شوهر من و پسر من که شما فرموده اید که از من متولد
خواهد شد تسلط نسازد و سلطنت در اولاد و تابان سالها بماند پس همین دعاها
را برای او کرده همه مستجاب گشت و شکنتلا از راجه آبستن شده بود بعد
سه سال آن فرزند در شکم مادر بماند بعد از آن پسری از وی متولد گشت آثار
سعادتمندی از چهره او طالع و فر سلطنت و جهانداری از بشره او لایح بود
در روشنی رو همچو آفتاب کنب جامعی را که در آن نزدیکی بودند طلبیده مهمانی
خوب کرد و آنچه قاعده تولد فرزند باشد همه را بجا آورد و آن پسر روز بروز بزرگ میشد
تا بسن چهار سالگی رسید کنب رکھیشر او را تعلیم علوم نمود و این صورتی داشت که
هر کس او را میدید میخواست که چشم از روی او نه بردارد چون شش ساله شد تیر و
کمان بدست گرفته بصحرا میرفت و هر جانوری از شیر و ببر و پلنگ و گاومیش صحرائی
دیگر درنده وغیره که نظرش در می آمد اگر نزدیک می بود میدوید و آنرا بزور دست
میگرفت که اصلا مجال حرکت نمی ماند و بر آنها سوار گشته بخانه می آمد و آنها را بر درختها
می بست و اگر آن جانوران دورتر می بودند به تیر می زد و تیر او خطا نمیشد دشمینت

که دران نواحی می بودند او را سربدمن نام نهادند معنی این لفظ آنست که همه
زورآوران را زبون سازد چون به دوازده سال رسید زور و شجاعت بنوعی شد که
هیچکس مثل او نبود و او هرجا اسپی یا فیلی بنظرش درمی آمد آنها را میگرفت و
بران سوار میشد و شکار میکرد و هرکسی از دلیران آن زمان که بنظر او درمی آمد
بر آنها حمله میکرد و آنها را میگرفت و چنان بر زمین میزد که دیگر بار نمی خاستند نوبتی با
لشکری عظیم با او جائی ملاقی شد او دران لشکر اسپی خوب دید آن اسپ را گرفته
بران سوار شد هرچند آن مردمان خواستند که اسپ را ازو بگیرند نتوانستند آخر
میان او و آن لشکر کار بجنگ کشید او بضرب سنان اکثر بهادران و نامداران را
بکشت و باقی را اسیر کرده و جمیع اموال و اسباب گرفته به پیش مادر خود آورده مادرش
اسیران را آزاد کرده با فرزند خود گفت که دیگر اینچنین کارها مکن مبادا آفتی تبو
رسد او ازان متنبه نشده همان طور پیوسته بشکار و صید جانوران از دد و شغال
آن مشغول می بود کنب رکهیشر با شکنتلا گفت که این فرزند ترا وقت آن
شده است که در خدمت پدرش برده باشد کار و بار پدرش را او میکرده باشد
مادرش گفت هرچه شما بفرمائید چنان کنم کنب رکهیشر چند کس از شاگردان و
مریدان خود را گفت که شما شکنتلا و پسرش را به پیش راجه دکهمنت رسانید و
با راجه بگوئید این عورت زن تو و این فرزند پسر تست بیشتر ازین خوب نیست
که از تو دور باشد پس ایشان همراه شکنتلا و پسرش به هستناپور که تخت گاه آن راجه
دکهمنت بود آمدند در بدرخانه راجه آمده بحاجبان گفتند که با راجه بگوئید که زن و پسر تو
آمده اند و میخواهند که راجه را ملازمت نمایند چون آن مردم خبر براجه بردند شاگردان
کنب رکهیشر ایشان را همانجا گذاشته بازگشتند و بخدمت اوستاد خود آمدند
دربانان چون خبر ایشان براجه رسانیدند راجه آنها را طلب داشت مادر و پسر
بخدمت راجه رفتند شکنتلا راجه را دعا کرده گفت که ای راجه این پسر تست
که تو عهد کرده بودی که او را ولی عهد و جانشین خود سازی راجه گفت تو

چه کسی که این سخنان میگوئی من ترا نمی شناسم شکنتلا چون این سخنان از
راجه شنید بغایت غمگین شد و از مردمان که دران مجلس بودند بسیار شرمنده
شد و از کمال اندوه از هوش برفت و چون بهوش آمد چنان غضب برو
مستولی شد که نزدیک بود که پوست بر بدنش شگافته شود بغضب تمام براجه
نگاه کرد لبها و دستها و دیگر اندامها بلرزه در آمد و میخواست که براجه چنان دعا
کند که راجه با همه مردمان بسوزد اما باز خود را نگاهداشت با راجه گفت که ای
تو خاطر مرا مرنجان که ترا زیان خواهد کرد تو مرا میشناسی و دانسته خود را نادان میسازی
و اگر نمی شناسی از تو نادان تر و زبون تر و بیوفا تر هیچکس نخواهد بود گواه
این سخن من دل تو بس است و من دیگر گواهی ندارم آفریدگار شاهد حال ست که
هیچ چیز ترا پوشیده نیست اگر تو مرا درین سخن دروغگو میداری ازین خوشحال ام که
در پیش آفریدگار راست گویم و آفریدگار میداند که من هرگز دروغ نگفته ام
ازینکه تو مرا دروغگو داری زیان آن بتو خواهد رسید و من اینقدر تحمل از تو
ازان جهت میکنم که تو راجه بزرگ هستی و شوهر منی و من از تو فرزندی دارم
اگر تو مرا دروغگو داری و به سر انصاف و راستی نیائی آنوقت کاری بر تو کنم
که سر تو صد پاره شود و من دختر بسوامتر ام و تو شنیده باشی که پدر من مثل تو
چندین راجه ها را بیک سخن هلاک ساخته و مادر من مینکا اپسراست من باز میگویم
که بزرگی این راج کمرن و من آنچنان زنی نیستم که باین لائق باشم و همسر تو ام
بود که تو مرا از پیش خود رانی و این فرزند من آنچنان پسرست که هیچ پادشاهی
اینچنین فرزندی نداشته باشد و رکهیشران گفته اند که او چنان پادشاهی
خواهد شد که مثل او در عالم پادشاهی نشده باشد و نه بعد او مثل او دیگر شود
و فرزندان او سالها در عالم سلطنت کنند و هیچ نمیدانم که باعث آن چیست که تو
خود را ناشناخت میکنی مورچه بیضه های خود را نگاهبانی میکنند و بیضه خود نمی شکنند
تو ازان مورچه کمتر شده که اینچنین فرزندی را از پیش خود می رانی از مثل تو راجه

مناسب است که اینچنین سخن نگوید وزنان وفرزند خویش را از پیش خود نراند
راجه گفت ای عورت تو امثال این سخنان خود را برمن می بندی من ترا
نمی شناسم و تو که میگوئی که ما در من اپسراست منیکا نام او قحبه ایست که همه
همه دنیه تها پیش او میروند تو هم مثل او زنا خواهی کرد که درین مجلس چنین
سخنان بیحیائی میگوئی برخیز از پیش برو که من ترا ندیده ام و نمی شناسم
شکنتلا گفت ای راجه من از تو تحمل بسیار میکنم که تو بحضور مردمان بمن
این طور سخنان میگوئی گفته اند هیچ طاعت برابر براستی نیست و هیچ
گناهی برابر دروغ گفتن نه ترا همه کس راجه دانا و نیک میدانند این
کدام سبکی باشد که تو مرا دروغگو میگوئی و حالا تو جهل میکنی مرا قبول نمیکنی
من ترا چنان بسوزم که خاکستر شوی و اگر مردمان مرا گویند که راجه که نگهبانی
ملک میکرد چرا هلاک کردی این پسر من نگهبانی ملک و رعیت بهتر از تو خواهد
ساخت بعد ازین بتو سخن نگویم و میروم و ببینم که تا راجه چرفه خواهد کرد تا مرا خواهی دید
و چون پادشاهی خواهی کرد شکنتلا این سخن گفته از پیش راجه بازگشته
روان شد چون او برگشت از آسمان آواز آمد که ای راجه این زن زن تو و این
و پسر پسر تست راجه و مردمان چون این سخن را شنیدند همه حیرت کردند بعضی از
دانایان که در مجلس بودند عرض نمودند که سخن غیب دروغ نمیباشد و این عورت
دروغگو نمی نماید و چند کس که علم قیافه را نیک میدانستند براجه گفتند که یکبار
این پسر را نیک به بینیم که مشابهت تو دارد یا نه راجه گفت بسیار خوب به بینید
آنها پیش آمده تمام اعضای آن پسر را ملاحظه نمودند نشانها که در بدن راجه
بودند در ان پسر همه را یافتند براجه گفتند که ای راجه بیشک این پسر تست بر
پیشانی هر نشانی که تو داری درین پسر هست راجه گفت من در اول مرتبه شناختم این
این عورت و این پسر را اگر قبول میکردم شاید که بعضی را در دل میگذشت که دروغ
بوده باشد میخواستم که امری واقع شود که هیچکس را شبهه در دل نماند از جهت

اینقدر تغافل نمودم تا آفریدگار با هم خود چنان کرد که هیچکس را در دل شک و شبهه
نماند بعد آن آن مردمانی که علم قیافه را میدانستند گفتند که ای راجه این پسر را
نیک نگاه دار که قیافه این چنان معلوم میشود که او آنچنان بادشاهی شود که
نه پیش او همچنان گذشته است و نه بعد از او پیدا شود پس راجه برخاست و آن پسر
را در بغل گرفت و روی او را بوسید و او را بهرت نام نهاد و آنگاه پیش او آمد
شکنتلا را گفت که از گناه من بگذر من اینقدر از آن جهت ترا آزرده ام که
اگر اول مرتبه ترا قبول میکردم شاید بعضی مردم بخاطر میرسانیدند که مبادا این
دروغ میگفته باشد و من میدانستم که آفریدگار راستی ترا ظاهر خواهد ساخت
چرا که تو دختر بسوامتری و تو همچنان که دیدی بوده انچنانی حالا بیا تا با هم آشتی کنیم
من این پسر را جانشین خود ساختم چنانچه با تو وعده نموده ام پس راجه پیش
آمده شکنتلا را در بغل گرفت و روی او را بوسید و منازل بادشاهانه بجهت او تعیین کرد
و او را چنان ساخت که حکم او در جمیع ممالک محروسه روان گشت و راجه بی مشورت
او هیچ کاری نمیکرد و چون راجه دکهمنت از عالم رفت بهرت بجای پدر بادشاهی
میکرد و آنچنان بادشاه شد که هر کس که خلاف او بخاطر میگذرانید همان ساعت
هلاک میشد و جمیع گردن کشان آفاق سر بر خط فرمان او نهادند کنب کهیشر
که او در او را پرورده بود پیش او آمد و از کنب التماس کرد که در خدمت او جگ
کند کنب قبول کرد و راجه بالتفات او آنچنان جگ اسمید کرده که
در هیچ پرجاپت کرده بوده و تفصیل حکایات جگ پرجاپت در سبها پرب از دم
رقم خواهد شد راجه بهرت در این جگ هزار پدم اشرفی تنها به کنب رکهیشر داد
دیگر اموالی را که او در آن جگ خرج کرده با صناف طوائف خلق از راجه ها و
رکهیشران و سائر مردم داده بدین قیاس باید کرد و از آن روز فرزندان او را
بهارت گفتند تا آنقدر وقت که اولاد او در عالم سلطنت داشته اند سونک
با سوت پوران گفت که بعد این بهیم پاین براجه جنمجه چه حکایت کرد آن را

بگو بید سوت پوران گفت که حالا احداد جادوان بگویم آنگاه گفت که اول از
پرچیتس ده پسر بوجود آمدند از آنها دچهه پرجاپت و تمام مخلوقات بوجود آمده
زن پرجاپت بیرنی نام داشت اول از دچهه پرجاپت و بیرنی هزار فرزند
پیدا شدند همه بعبادت و طاعت مشغول بودند و ترک دنیا کردند بعد از آن
از دچهه پرجاپت پنجاه دختر بوجود آمدند و ده دختر به دهرم راج داد و سیزده
دختر را به کشیپ داد و بیست و هفت به ماه داد و از فرزندان کشیپ آدت پیدا شد
و او را چه بیون و غیره ده پسر و یک دختر داشت که الا نام داشت از و پسر پرورو نام
پیدا شد و تمام عالم را بگرفت سلطنت او از مشرق تا مغرب عالم بود و او با برهمنان
بغایت عداوت داشت هر چند که پیش ایشان می بود از ایشان می گرفت
سنت کمار و غیره رکهیشران که از ایشان بزرگتر و داناتر در برهمنان نبودند پیش پرورا
آمده با او گفتند که ترا نمی باید که با برهمنان عداوت می ورزیده باشی بسیار از این نوع
سخنان با او گفتند او اصلا گوش بر سخن ایشان نکرد و سنت کمار در قهر
شدند و او را نفرین کردند و بغضب از پیش او برخاسته رفتند و در همان زمان
پرورا از این عالم رفت و او را از اربسی اپسرا شش پسر شده بودند آیو و دهیمان
و اماوس و درده آیو و بنایو و شتایو و آیو که پسر کلان بود بعد از پدر بجای
او نشست او پنج پسر داشت کلان ترین نهکه بود و او بعد از پدر بادشاه
گردید و او را نیز شش پسر بودند جت و ججات و سنیات و ایات و آیت و
دهرو و رحت که پسر کلان بود ترک دنیا کرد و در خدمت عابدان بعبادت و ریاضت
مشغول گشت و ججات بعد از پدر بادشاه آمد او هم بادشاهی بزرگ بود و چندین جگ
کرده بود و خیرات بمستحقان میداد و دو زن داشت دیوجانی دختر شکر و
دیگری شرمشٹا نام داشت راجه جنمجه با بیشم پاین گفت که آن راجه ججات از
اجداد ماست میخواهم که بدانم که او چرا دختر شکر را که برهمنی بود خواسته راجه چهتری
بود و دختر برهمن راجه چون خواهد باعث این کار را میخواهم که بدانم بیشم پاین

گفت خوش باشد باعث این را عرض کنم راجه ججات بسیار راجه بزرگ بوده
بعدل وداد و مثل اندر بود در روشنی و عدل و سبب آنست که شکر پدر دیوجانی و
برهسپت پیر دیوتها در یک شهری بودند. درمیان دیوتها و دیوان بجهت سلطنت
این عالم جنگ بسیار شده بود دیوتها پیش برهسپت رفته گفتند که تو پیر بزرگ
مائی تو آنچنان فکری کن که بر دیوان غالب شویم دیوان نزد شکر رفته
گفتند که تو پیر و بزرگ مائی تو کاری بکن که ما بر دیوتها غالب شویم شکر گفت که
من افسونی می دانم که آنرا سنجیونی میگویند و آن افسون را بر هر مرده که بخوانند
زنده شود شما بروید به دیوتها جنگ بکنید هر کس از شما کشته شود من زنده
میکنم بفرمان آفریدگار پس دیوان بجنگ دیوتها رفتند هر کس از دیوان
کشته میشد او را برداشته پیش شکر می بردند و او آن افسون را برو میخواند
و آن دیوان را زنده میکرد و دیوتها چون کشته میشدند برهسپت آن افسون را
نمیدانست و نمیتوانست هیچکس از دیوتها را زنده کردن پس دیوتها پسر
برهسپت را که کچ نام داشت بغایت عابد و فاضل بود و بسیار صاحب جمال و
اخلاق پسندیده داشت طلبیدند و گفتند که ما همه فرزندان پدر تو ایم شما را
لازم است که نگهبانی ما کرده باشید حالا ترا می باید که پیش شکر بروی و بهر طریق که توانی
چنان سازی که آن افسون سنجیونی از وی یاد گیری چنانچه او دیوان را زنده میسازد
تو هم ما را زنده گردانی و گفتند شکر را دختری هست دیوجانی نام و از سخن او بیرون
نمیرود ترا می باید که با او آشنائی بهم رسانی و او را بران آری که از پدر التماس نماید
تا آن افسون را یاد گرداند پس کچ بخدمت شکر رفت و گفت که من نبیرهٔ انگرا
و پسر برهسپت ام و کچ نام دارم بخدمت شما آمده ام تا از شما علوم بیاموزم و مرید
شوم و تا هزار سال قرار داده ام که در ملازمت شما بوده باشم و هر خدمتی که شما مرا
بفرمائید آنرا بجا آرم شکر از آمدن او بسیار خوشحال شد و او را نوازش بسیار کرد و
و بغایت عزیز میداشت و شکر او را پیش دختر خود دیوجانی برده گفت این جوان

پسر برهسپت ست تو با او می بوده باش و هرچه او را درخواست باشد می داده باش
و نگهداری کن او دلگیر نشود و محنت کشیده باشد بهمان دیوجانی و کچ نیز اوقات
با هم می بودند و کچ او را مثل خواهران می دید و دایم خدمت او میکرد و گاهی افسانها
و حکایتهای گذشتگان بصحبت او میگفت چنان که آن دختر بی صحبت او لمحه ای
قرار و آرام نمیداشت همچنین پانصد سال کچ در خدمت شکر می بود و باتفاق
دخترش صحبت مبتنی خوانی میداشت و غرضش هم آن بود که آن افسون را یاد گیرد
چون دیوان التفات شکر را درباره کچ ملاحظه کردند با هم گفتند این بسیار بد است
که پسر برهسپت در پیش شکر می باشد مبادا آن افسون را از و بیاموزد آن وقت
کار مشکل خواهد شد. پس دیوان همه در قصد کشتن کچ شدند تا روزی شکر کچ را گفت
که گاوان مرا در علفان صحرا ببر و بچران و شب آنها را بیار. کچ چون گاوان را بانجا
برد دیوان که در کمین او بودند چون آنرا تنها یافتند او را کشته پاره پاره کردند و هر پاره
گوشت او را بجانوری خورانیدند. آخر روز گاوان بخانه شکر آمدند و کچ همراه نبود دیوجانی
بملازمت پدر رفت و گفت گاوان آمدند و کچ نیامده است من بی او زنده نخواهم ماند
دیگر شما دانید. شکر گفت ای دختر خاطر جمع دار کچ را بجهت تو بیاورم. پس شکر افسون
سنجیونی را خواند. بعد آن فریاد کرد و کچ را طلبید. کچ همان لحظه بقدرت آن افسون پیدا گشته
زنده شده بخدمت شکر آمد. شکر پرسید که کجا بودی گفت وقتیکه گاوان را بصحرا بردم
چند کس از دیوان پیش من آمده پرسیدند تو چه کسی من چون نام خود و پدر خود
را گفتم فی الحال ایشان مرا کشتند. شکر او را نوازش بسیار کرد و بیشتر از پیشتر او را
عزیز و محترم میداشت تا آنکه باز روزی شکر کچ را فرمود که بفلان صحرا برو و گل برای
من بیار. کچ چون بآن صحرا رفت باز دیوان چون او را تنها یافتند او را کشتند. چون
مدتی گذشت و کچ پیدا نشد باز دیوجانی پیش شکر آمده گفت که امروز هم کچ
نیامده مبادا باز کسی او را کشته باشد. شکر گفت من یک مرتبه او را زنده کردم اما
بار دیگر زنده نمیتوانم کردن. دیوجانی گفت ای پدر این جوان نبیره انگرا و پسر

بر سپیت برده و او ترک خدمت مثل برهسپت کرده بشاگردی شما آمده بود شما
صلاحیت و وقتیره او را بهمانید و نیز میدانید که او از اخلاص خدمت شما میکند
حالا او را چون روا میدارید که کشته شود و من هم بعد او زنده نخواهم ماند شکر چون
این سخنان شنید باز در منتر آن شاگرد کچ را زنده سازد باز گفت که این دیوان
بابا با من عداوت بنیاد کرده اند و شاگرد مرا کشته مرا هم می باید که ازین لاحیت
بروم پس شکر کچ را فریاد کرده طلب داشت و کچ در آن وقت در شکم شکر بود چون
شکر او را طلبید او آمد از شکم او جواب داد و گفت چه میفرمایید شکر گفت تو در
شکم من چه میکنی کچ گفت ای استاد برکت صحبت شما هر چیز که مرا واقع میشود
آنرا فراموش نمیکنم دیوان چون مرا تنها یافتند کشته در آتش سوختند و خاکستر
مرا در میان شراب انداخته بملازمت شما آوردند و شما ندانسته خوردید شکر گفت
حالا من با تو چه کار کنم که از شکم من برآیی اگر شکم خود را پاره میکنم و ترا بدر می آرم
من می میرم و اگر بدر نمی آرم دختر من می میرد چون این گفت دیویانی گفت ای
پدر مرا عجب درد و غم بزرگ پیش آمده است اگر دشمنان شما را امری واقع شود
مرا بی شما زندگی بچه کار خواهد آمد و اگر کچ مرده باشد هم زنده نمیتوانم بود در این
فکر حیران مانده ام شکر گفت ای دختر غم مخور من کاری میکنم که هم کچ زنده شود
و هم من بجان خود آیم پس شکر با کچ گفت ای کچ من افسونی که آن مرده را
زنده میکند ترا تعلیم میدهم چون تو آنرا یاد گیری من شکم خود را پاره میکنم و ترا بیرون
می آرم تو آن وقت آن افسون را بر من بخوان و مرا زنده کن اما می ترسم که مبادا
تو زنده باشی نخواهی که باین بهانه افسون را یاد گیری و مرا بکشی آنگاه شکر
گفت ای کچ چون تو از شکم بدر خواهی آمد حکم پسر من خواهی داشت پس شکر
آن افسون را چند مرتبه خواند تا کچ آنرا یاد گرفت بعد از آن شکم خود را پاره کرد
و کچ از آنجا بدر آمد دید که شکر مرده افتاده است پس آن افسون را برو خواند
شکر زنده شد و کچ با وی گفت که پدر بزرگوار آن حقی که شما بر من دارید پدر من

که بر مصیبت باشد نمیدانند که پدر من یک مرتبه مرا بوجود آورده بود شما وقتیکه
مرا بوجود آوردید و مرا از شکم خود بدر آوردید این افسون سنجیونی را که من
یاد دادید من از عهدهٔ شکر شما چگونه بدر توانم آمد شکر را این سخنان کچ بسیار
خوش آمد و او را دعای کرد بعد از آن شکر تمام برهمنان را طلبید و با ایشان
گفت که دیوان مرا بازی دادند و این فرزند مرا در میان شراب بمن خورانیدند
و این شراب را هرکس که میخورد عقل او میرود و از امروز من این شراب را
بر برهمنان حرام کردم و از آفریدگار درخواست میکنم که هرکس از برهمنان
شراب بخورد هر چیزی که کرده باشد همه از وی برود و در آن جهان بدوزخ برود
بعد از آن شکر دیوان را طلبید و با ایشان گفت که کچ هزار سال است خدمت
و شاگردی میکند و من هر علمی که میدانستم همه را باین پسر تعلیم دادم و این
پسر فرزند من است که از شکم من بدر آمده است و این پسر حالا آمده که بجهت
پرورش من مصیبت برده هرکس که بعد ازین از دیوان با او سیه خواهد رسانید من
دشمن او خواهم شد و اینچنان دعائی برای شما خواهم کرد که همه شما هلاک شوید دیوان
از سخن شکر ترسیدند و با شکر عهد کردند که من بعد بکچ هیچ آزاری نرسانیم شکر
دیوان را رخصت داد بعد ازین با کچ گفت ای فرزند ترا حالا هزار سال شد
که خدمت میکنی و بسیار زحمت در ملازمت من کشیدی حالا وقت آنکه
ترا رخصت دهم که بخدمت پدر خود بروی کچ گفت که من داعیه داشتم که
از خدمت شما هرگز بی اجازت نکنم شکر گفت من ترا بخوشی خود رخصت
میدهم که بخدمت پدر خود و خویشان خود بروی و مقصود تو از خدمت من تحصیل
علوم بود آنچه میدانستم همه را بتو تعلیم کردم پس او را رخصت داد که بملازمت پدر
برود چون کچ رخصت یافت دیوجانی با او گفت که ای کچ مدت هزار سال شد که
من با تو دوستی دارم حالا تو مرا از پدر من خواستگاری کن و چنانچه رسم میباشد
همان طریق نکاح کرده مرا بگیر کچ گفت پدر تو برهمن حق پدری دارد چنانچه

برهسپت پدر من هست پدر تو هم همان نسبت با من دارد بلکه بیشتر که مرا از شکم خود بدر آورده و همه علوم را بمن تعلیم داد و تو خواهر منی من ترا چه نوع بخواهم و تو خویش استاد منی مرا میباید که خدمت تو میکرده باشم و دست بسته در خدمت باشم نه آنکه ترا زن خود سازم دیوجانی گفت که اگر کسی کسی را تعلیم بدهد بآن تعلیم او فرزند نمیشود و تو پسر برهسپتی نبیره انگرا و من دختر شکرام و در میان قبیله ما نسبت خویشی شده آمده است و حالا تنها است که میان من و تو نسبت محبت است اگر تو مرا از پدر من خواستگاری نمائی چه عجب خواهد داشت کچ گفت که اینها از من توقع مدار که مرا با پدر تو نسبت فرزندیست از من این گستاخی هرگز نخواهد شد که من ترا از پدرت خواستگاری نمایم دختر استاد من و خواهر من میشوی از تو این چشم دارم که تو هم مرا بدستوریکه پدرت رخصت داده است رخصت بدهی تا من بخاطر خوش بملازمت پدر روم دیوجانی از سخن او غضب شد و گفت من آنچه میخواهم تو آنرا قبول نمیکنی و سخن مرا که استادزاده توام نمی شنوی از آفریدگار میخواهم که افسون را که از پدر من گرفتی نتیجه آن در خواندن تو نشود و بهر کس که آنرا بخوانی زنده نشود کچ گفت که من هزار سال بجهت این افسون خدمت پدر ترا کرده بودم و اینکه ترا نخواستم بجهت کمال احترام تو بود که تو نسبت خواهری داشتی چون تو مرا ناحق دعای بد کردی من از آفریدگار میخواهم که تو زن هیچ برهمنی نشوی و ترا برهمن نخواهد و این که تو مرا دعا کردی که این افسون که تو آموختی بهر مرده بخوانی زنده نشود من بدیگری تعلیم خواهم کرد که او بخواند او بهر مرده که خواند آنکس زنده خواهد شد کچ این سخن گفته از دیوجانی جدا شد و گفت تو هر چه میخواهی ببین بگو استادزاده منی من خدمتگار توام حالا میروم هر جا باشم دعاگو و خدمتگار تو و پدر تو خواهم شد این سخن گفته بخدمت پدر خود که برهسپت بود رفت او از دیدن فرزند خود خوشحال گشت و کچ را در کنار گرفت روی او را بوسید دیوتها چون شنیدند که پسر برهسپت

آن افسون را که شکر میدانست یاد گرفته آمد همه خوشحال شده بدیدن او
آمدند و هرکدام تحفه‌های بسیار برای او آوردند بعد ازان کچ آن افسون را
به دیوتها آموخت دیوتا آن افسون را یاد گرفتند همه بملازمت اندر آمدند و
گفتند که ما از دیوان ازان ملاحظه جنگ نمیکردیم که شکر کشته‌های ایشان را
زنده میکرد چنان شد که ما هم این افسون را یاد گرفتیم اکنون اگر با دیوان جنگ
میکنید وقت ست اندر این سخن را چون بشنید خوشحال شد و گفت خوش باشد
منهم در پی جنگ دیوان میباشم دیوتها در پی استعداد جنگ دیوان شدند روزی
دیوجانی با بعضی از دختران مثل شرمشتا دختر برکه پرباد دیو که پادشاه دیوان بود
با دختران دیوان دیگر بسیر رفته بود بکنار حوض آبی رسیده همه رختهای خود را
برآورده در جائی نهادند و در آب درآمدند هرکدام رخت دیگری پوشید دیوجانی
با شرمشتا گفت که ما برهمن ایم و شما چهتری ترا نمی سزد که رختهای مرا بپوشی
شرمشتا گفت پدر من که در مجلس می نشیند پدر تو می آید و دست بر دست
نهاده می ایستد و تعریف پدرم میکند و از وی دریوزه مینماید اگر من رخت ترا
پوشیده باشم ترا ازین چه ننگ خواهد آمد من بد اگر چنین سخنان گوئی کنیزان
خود را بفرمایم ترا زده زده از شهر بدر کنند دیوجانی اعراض گشت و بخشم تند
بجانب سرمشتا نگاه کرد سرمشتا گفت تو بمن هم نگاه میکنی پس دست کرده
دران نزدیکی که چاهی بود و آبش خشک شده بود دیوجانی را دران چاه انداخت
و بخانه رفت دیوجانی دران چاه بماند اتفاقاً راجه ججات دران وقت در شکار
بود و هوا گرم شده راجه تشنه گشت و بجهت آب بر سر آن چاه رفت دران
چاه دختری دید که از روشنی روی او تمام چاه روشن شده راجه حیران جمال
آن دختر شده پرسید که تو چه کسی و درین چاه چه میکنی دیوجانی گفت من
دختر شکر دیوجانی نام دارم مرا دختر دیو درین چاه انداخته راجه چون این سخن
بشنید بر وی رحم کرد پس دیوجانی دست راست خود برداشت و گفت ای

بنده خدا از صورت تو چنان معلوم میشود که تو کس اصیل و بزرگ باشی دست مرا
بگیر و از این چاه بدر آر راجه دست او را بگرفت و بدر آورد بعد از ان دیوجانی
راجه را دعا کرد و گفت که آفریدگار ترا خیر دهد تو مرا خلاص کردی از این چاه پس
راجه دیوجانی را وداع کرده بشهر خود رفت دیوجانی اندکی راه آمده دختری را
از خدمتگاران خود دید که بطلب او می آمد چون آن دختر دیوجانی را دید بگریست
دیوجانی گفت وقت گریه نیست من باین شهر که دختر برکهه پربا مرا در چاه
انداخته باشد نخواهم آمد تو برو و حال من به پدر من بگو آن دختر پیش شکر آمده
شکر را دید در مجلس برکهه پربا نشسته است آهسته گفت که دختر برکهه پربا دختر ترا
در چاه انداخته است شخصی او را از چاه بدر آورده است و حالا دیوجانی بیرون
شهر ایستاده است بشهر درنمی آید مرا فرستاد که حال او را بتو بگویم شکر چون شنید
اعتراض شد و بتعجیل برخاست پیش آمد و او را در بغل گرفت و بگریست و با وی
گفت ای دختر تو گناهی کرده بودی که چنین حال ترا پیش آمده است غم مخور
هر گناهی که ترا بود همه برطرف شد دیوجانی گفت در چاه افتادن مرا آن قدر
تفاوت نکرد که دختر برکهه پربا با من گفت که پدر تو دست بردست می نهد و در
خدمت پدر من می ایستد و گدائی میکند و تعریف پدر من میکند من دیگر
درین شهر نباشم شکر گفت که تو ازین اندوهگین مباش چرا که من هرگز گدائی نکرده
ام و هرگز دست بر دست نهاده پیش کسی نه ایستاده ام بلکه برکهه پربا در پیش من
می ایستد و تعریف من میکند و این جماعه شکم غلامان من اند و سر ایشان را
با فسون زنده میکنم و ایشان همه بغلامی من اقرار دارند و من آنچه میخورم
از داده آفریدگار میخورم و هرگز از هیچ مخلوقی جمع نکرده ام بادشاه این جماعه چون
بمدعای من باران می بارد و زراعت میشود و ترا شرمشتا نامعقولی گفته باشد
بسیار غمگین مباش دیوجانی از بسکه خاطر آزرده بود از ان سخنان بدیر هیچ
از ان غم بدر نیامد پدرش گفت ای فرزند هیچ ثوابی برابر آن نیست که کسی

صبر و تحمل داشته باشد اگر کسی با او بدی کند او در برابر او نیکی کند و اگر شما چیزی ازین
با هم گفتگو کرده باشید از من لایق نیست که در غضب شوم و برای این جماعه
نفرین کنم دیوجانی گفت ای پدر بزرگوار من در خدمت شما بسیار علوم را دانسته
ام و اینها که شما می‌فرمایید همه را میدانم و بزرگان این سخن را هم گفته اند که با جماعتی
که نیک سلوکی نکرده باشند نمی باید بود و دل من از سخنان شرمشٹا میسوزد
و مردن بهتر از آن است که با کسانی بوده باشد که حرمت اینکس را نگاه ندارند
شکر از این سخنان دیوجانی اندوه آمده گفت ای دختر دختر برکهه پربا اقتیه
ترا آزار داده است که ترا اینچنین خاطر پریشان شد پس شکر بمجلس برکهه پربا
آمد برکهه پربا تعظیم شکر کرده در برابر او به ادب نشست شکر بعد از لحظه گفت
که هر کس که بدی کند نتیجه آن بدی را از مردم یا به او رسد یا به فرزندان او
فرزند زاده های او برسد در درویش در میان شما افتاده ام و آنچه از دست
من آمده بود از نیکی در باب شما تقصیر نکردم و شما در برابر نیکی من همه بدی
کردید او را پسر فقیری را که بجهت آموختن علم پیش من آمده بود کچ نام است
شما یک مرتبه او را کشتید و پاره پاره کردید چون آفریدگار او را زنده ساخت
باز مرتبه دیگر آن بیچاره را کشتید و سوختید و خاکستر او را در شراب انداخته بخورد
من دادید من هیچ نگفتم این چه کار بود که دختر تو دختر مرا دشنام داده در چاه
انداخته است حالا من دیگر در میان شما نمی باشم برکهه پربا گفت شما چرا
این چنین سخنان با ما می گویید بطفیل شما زنده میباشیم اگر شما از پیش ما بدر روید
ما هم این ولایت را می گذاریم در بحر افتاده میمیریم چرا که اگر شما نباشید دیوتها
همه فرزندان ما را میکشند شکر گفت شما خواه باشید خواه بمیرید من خاطر دختر را
غمگین نمی توانم دید و ازین ولایت خواهم رفتن برکهه پربا برخاست و سر در پای
شکر نهاد و بسیار زاری کرد و دیگر بزرگان آمده شکر را گفتند این مرد پادشاه
و از شما این التماس میکند چشمداشت از شما داریم که گناه ما را ببخشید شکر گفت

اگر شما تسلی دختر من کنید من هیچ مضایقه ندارم برکهه پریا گفت که بادشاه شما آید
و مال و جان همه بطفیل شما داریم پس برکهه پریا در ملازمت شکر آمد و پیش دیوجانی
رفت برکهه پریا گفت ای دیوجانی ما همه غلام و خدمتگار پدر تو ایم اگر دختر من
بی ادبی کرده باشد تو هرچه بفرمائی من باو بکنم دیوجانی گفت من تا آن خشنود
میشوم که هرگاه پدر من مرا بشوهر دهد دختر تو که مرا در چاه انداخته است با هزار کنیز
در خدمت من باشد برکهه پریا گفت این خود چیزی سهل است من جان خود را
فدای شکر میکنم دختر خود چه خواهد بود پس برکهه پریا کنیزی را بطلبید و گفت برو
شرمشتا را بخدمت دیوجانی بیار تا هرچه خواهد باو بکند کنیز رفته با شرمشتا گفت
که پدر تو ترا طلبیده است تا ترا کنیز دیوجانی سازد شرمشتا گفت هرچه حکم پدر من
باشد از آن چه چاره پس با کنیزان و خدمتگاران روان شده بخدمت پدر
آمد پدرش او را با همه آنها بدیوجانی بخشید دیوجانی خوشحال گشته همراه پدر و
برکهه پریا بشهر آمد و شرمشتا هر روز یک مرتبه بخدمت دیوجانی می آمد هرچه میگفتی
که دیوجانی می فرمود میکرد و باز بمنزل خود میرفت بعد از مدتی روزی دیوجانی
بسیر بیرون شهر برآمد و شرمشتا با هزار کنیز خود در خدمت او بود بهمان جنگل رسیدند
که شرمشتا او را در چاه انداخته بود دیوجانی در آنجا در میان سبزه زاری که درختهای
لطیف میوه دار و آبهای روان داشت بنشست و دیگران بعضی باطراف نشستند
و بعضی استاده بودند و صحبت میداشتند ناگاه راجه ججات که در شکار پی دار اسپ
آهو تاخته اتفاقا بآنجا رسید که آنها آنجا بودند جماعتی از دختران آنجا بدید که
اکثر در کمال جمال بودند و دیوجانی و شرمشتا هر دو در حسن از دیگران ممتاز و در میان
ایشان شرمشتا در صباحت و ملاحت زیاده از دیوجانی بود راجه از دیدن آن
دختران از بسکه بود که بیهوش گردید پس از اسپ فرود آمده به پیش ایشان آمد
و پرسید که شما چه کسان اید دیوجانی گفت که من دختر شکر ام که استاد همه دیوتاست
و این دختر برکهه پربا که بادشاه دیوان است اما هرجا من بروم او در خدمت من

می باشد راجه ججات گفت که این دختر راجه کلانی ست و در حسن و جمال زیاده از تست
از چه سبب خدمتگار تو شده است دیوجانی گفت آفریدگار چنین تقدیر کرده است
که او خدمتگار من باشد دیگر هیچ ازین حکایت مپرس پس گفت تو هرچه از ما پرسیدی
ما جواب دادیم حالا ما هم از تو می پرسیم بگو که با این لباس و با این صورت که نور
روشنی در روی تست بپادشاهان کلان میمانی راست بگو که تو چه کسی راجه گفت
که نام من ججات ست من از پدر پادشاه شده ام و بسیاری از علوم خوانده ام
دیوجانی گفت ای راجه شما باین ولایت بجهت شکار آمده اید و گل خوشبوی و
خوشرنگ بهم رسانید راجه گفت من هم بجهت شکار آمده بودم و حالا تشنه بسیار
شده ام تو که این سخن می پرسی سبب چیست هرچه تو بفرمائی من آن را بجا آرم
دیوجانی گفت این دختران را که می بینی همه کنیزان من اند و این دختر که دختر
راجه برکهپربا ست هم کنیز من ست از تو آن میخواهم که شوهر من شوی راجه ججات
گفت که ما چهتری ایم و تو برهمن میان ما و شما نکاح و خواستگاری نمی شود من چون
ترا بخواهم دیوجانی گفت ای راجه چهتریان همه از برهمنان متولد گشته اند و پدر تو از جمله
رکهیشران بود اگر تو مرا بخواهی گناهی بتو عاید نخواهد شد راجه گفت این سخن راست است
که چهتریان از برهمنان حاصل شده اند اما حالا طریق سلوک و زندگانی برهمنان
نوعی دیگر است و از چهتریان نوعی دیگر حالا مرا جائز نیست دختر برهمن را گرفتن
دیوجانی گفت خواستگاری آنست که دست دختری را بگیرد و تو خود همانست که دست مرا
گرفته راجه گفت من کی دست ترا گرفتم دیوجانی گفت من همان دخترم که
در چاه افتاده بودم و تو دست مرا گرفته من دست خود را بدست دیگری
نخواهم داد راجه گفت قهر برهمنان از قهر آتش و مار بدتر است چرا که اگر مار قهر کند
یک کس را می گزد و آتش یک خانه را میسوزد اما برهمن که در قهر شود ولایتی
عالمی را بسوزد من از پدر تو میترسم اگر پدر تو ترا بمن دهد من ترا میگیرم اما
بی رخصت او هرگز نخواهم گرفت دیوجانی گفت اگر ترا ترس از پدر منست تو پیش

پدر من بر وی خواستگاری نما و مرا بتو خواهد داد پس راجه ججات به پیش شکر رفت
و او را تعظیم کرده دست بسته برابر شکر بایستاد و شکر راجه را بشناخت و از جا
برجست و راجه را عذر خواهی نمود راجه را جای نشاند و خود در برابر او نشست
و از هر جانب سخنان میگفتند که در آن وقت دیوجانی بیامد و با پدر گفت که ای
پدر بزرگوار این همان راجه است که دست من گرفته از چاه برآورده بود و چون
دست مرا گرفته است من دست دیگری هرگز نخواهم گرفت شکر با راجه ججات
گفت ای راجه چون تو اول دست دختر مرا گرفته من این دختر را بتو میدهم
و تو راجه بزرگ هستی و من این دختر خود را بسیار دوست میدارم میخواهم که
با این دختر من نیک سلوک میکرده باشی راجه ججات گفت که من
خود این نسبت را بسیار خواهانم اما چیزی که شما برهمن اید میترسم که گنهگار نشوم
شکر گفت تو از این هیچ اندیشه مدار که من گناه ترا دور خواهم کرد و از آفریدگار
درخواست میکنم که میان شما هر دو دوستی و محبت بسیار شود پس راجه ججات برجای
دیگر و شکر بگفته پذیرفت شکر در ساعت نیک دیوجانی را با راجه ججات عقد کرده داد و
شکر اموال و اسباب بسیار براجه ججات داد و چون راجه بشهر خود روان شد دیوجانی را
همراه برد شرمشٹا دختر برکهه پربا با هزار کنیز در خدمت دیوجانی برفت و راجه
بشهر خود که نام او امراوتی شهر اندر بود آمد دیوجانی را در منزل عظیم جا داده
شرمشٹا را در میان باغی که در آنجا منازل عجیب ساخته بود منزل داده با هزار
کنیز و دیوجانی با هزار کنیز او را همراه خود نگاه داشت و دیوجانی در همان سال
پسری بصحبت راجه ججات زائید و مدت هزار سال ایشان بعیش و عشرت بسر
بردند بعد از آن روزی راجه ججات بسیر باغی که شرمشٹا در آنجا منزل داشت رفت
سیر کنان بخانه شرمشٹا رفت شرمشٹا از خانه برآمده راجه را سلام کرد راجه چون
آن حسن و جمال و ترتیب و سامان او را دید عاشق او شد و بخانه شرمشٹا آمده
بنشست گفت تو دختر راجه بزرگی من میخواهم که ترا در نکاح خود در آورم اما [illegible]

شکر دیوجانی را دختر همراه من فرستاد با من گفت که شرمشٹا را که دختر راجه بزرگیست
بسیار نیک نگاه داری اما او را زن خود نکنی من قبول کردم و حالا نمیدانم که چه علاج
او بکنم شرمشٹا گفت که در پنج جا دروغ گفتن گناه نیست یکی آنکه یاران در وقت
خنده و مزاح دروغ بگویند دیگر شوهران اگر بسبب خوشحالی زن دروغ بگویند
تا او از آن خوشحال شود دیگر در وقت عروسی تا عهده است که هر دو طرف
همدیگر را دشنامهای دروغ میدهند دیگر اگر ببیند که ظالمی کسی را
بامیکشد اگر بسبب خلاصی او دروغی بگویند روا است پنجم جائی که مال کسی را
می برده باشند اگر بسبب نگاه داشتن مال دروغی بگویند درین پنج جا
گناه ندارد راجه ججات گفت شما مرا گفته که تو شرمشٹا را نخواهی [illegible]
قول او بکنم شرمشٹا گفت که دوست دوست دوست میباشد تو دیوجانی را
خواسته من و او دوست هستیم پس همان حکم بهتر است که مرا هم گرفته باشی
ججات گفت من شرطی دارم که هر کس از من چیزی بطلبد من [illegible]
از من هر چه بطلبی بتو بدهم شرمشٹا گفت من از تو آن می طلبم که [illegible]
که مرا از تو فرزندان حاصل شوند من چون همراه دیوجانی [illegible]
زن شما است من هم تعلق بشما دارم راجه این سخنان [illegible] قبول کرد
و شرمشٹا را بخواست و با او صحبت داشت شرمشٹا آبستن گشت چون [illegible]
حمل او بگذشت پسری در نهایت حسن و جمال از او متولد چون این خبر
به دیوجانی رسید که شرمشٹا پسری زائیده است بسیار دلگیر شد و پیش شرمشٹا
آمد و گفت تو آخر نتوانستی که گناه من نکنی و خود را نگاه داری راست بگو
که این پسر را از کجا پیدا کرده ای شرمشٹا گفت رکهیشر بود بنهایت دانا او
پیش من آمد من از او التماس کردم که مرا بخواهد او مرا بخواست و این فرزند
از او متولد شد من گناهی نکرده ام دیوجانی گفت که اگر چنین باشد قصوری
ندارد اما هیچ میدانی که آن رکهیشر چه کس بود و چه نام داشت شرمشٹا گفت

که روشنی آن برهمن همچو آفتاب بود از کمال هیبت او نتوانستم که بپرسم که او
چه نام داشت دیوجانی گفت چون چنین است تو خوب کرده و مرا از این بد
نیامد این سخن گفته بخانه خود رفت بعد از آن دیوجانی را یک پسر دیگر از راجه
ججات متولد شد آن پسر اول اوجدو نام داشت و دیگر تربس و آن دو پسر
او چون بشن و اندر بودند و از راجه ججات شرمشٹا را سه پسر حاصل شد یکی
درهیو دیگری انو و سومی پور روزی راجه ججات با دیوجانی سیر میکردند بجای
شرمشٹا که در آنجا بود رسیدند دیوجانی آن سه پسر را دید بازی میکردند و خیلی
مقبول و صاحب جمال بودند که زیاده از آن نتواند بود دیوجانی گفت ای راجه
این پسران چه کس اند که روشنی روی ایشان و صورت ایشان تمام بشما میماند
راجه هیچ جواب نمیداد چون راجه هیچ نگفت دیوجانی آن پسران را طلبید و گفت
شما پسران کیستید ایشان بانگشت اشاره براجه کردند و گفتند که ما پسران اوئیم
و اشاره به شرمشٹا کردند که مادر ما است و آن پسران نزدیک راجه آمده بگردن او
چسپیدند راجه بجهت خاطر دیوجانی ایشان را دور کرد کودکان گریه کنان نزد
پیش مادر رفتند دیوجانی با شرمشٹا گفت که تو با من دروغ گفتی که رکهیشری
پیش من آمده بود تو با راجه راست آمده این گناه من است که ترا در پیش خود شب و
روز نگاه نداشتم و تو دختر دیوانی گناه کردن تو عیب نیست شرمشٹا گفت من
دروغی نگفته ام چرا که آن عبارتی که آن رکهیشران میکنند این راجه هم میکند
و دیگر من کنیز زرخرید تو نبودم که بی رخصت تو شوهر نتوانم کرد دیوجانی با
راجه گفت که من دیگر در خانه تو نمی مانم که خدمتگار مرا تو بسر من بخواهی و او
در برابر من اینچنین سخنان میگفته باشد دیوجانی این سخن گفته برخاست
و پیش شکر پدر خود رفت راجه هم از پی او رفت دیوجانی قصه خواستن راجه
شرمشٹا را پیش پدر خود گفت و نیز گفت از شرمشٹا سه پسر و از من دو پسر متولد
شده اند من تحمل نتوانستم کرد پیش شما آمده ام و از من راجه قول خلاف کرده

شما با او گفته بودید که شرمشتا را نخواهد حالا او بی قولی نموده است شکر گفت که چون
راجه ججات خلاف سخن مرا کرده از خدا میخواهم که قوت راجه برطرف شود و ضعیف
گردد راجه چون این سخن را بشنید گفت ای شکر مردی بزرگی من هیچ گناه
نکرده ام در کتابها نوشته اند که اگر زنی از حیض پاک شود و مردی را بخواهد
آن مرد پیش او نرود چنان ست که خون ناحق کرده باشد آن دختر کلان
شده بود من او را خواستم آما او را با دختر تو برابر نداشته ام تو که مرا نفرین کردی
چه گناه داشتم شکر گفت من با تو گفته بودم که این دختر را نخواهی چرا خلاف
قول کردی بیشمپاین با راجه جنمجه گفت که چون شکر راجه ججات را دعا کرد همان
لحظه تمام قوت از راجه برفت و بغایت ضعیف و ناتوان گشت راجه چون خود
را چنان دید سر در پای شکر نهاد و گفت تو هر دعائی که مرا میکردی بهتر ازین
بود که مرا باین حال ساختی که قدرت راه رفتن هیچ کار ندارم حالا التماس
میکنم که دعا کنی که این ضعیفی از من برود چرا که من هنوز کام خود را از دنیا
نگرفته ام شکر گفت که من این دعا کرده ام باز نمیتوانم گردانید آما تو پنج پسر
داری اگر یکی ازین پسر تو جوانی خود را بتو بدهد و این ضعیفی ترا قبول کند میشود
که تو جوان شوی راجه گفت قاعده ما از قدیم چنان ست که جای خود را به پسر
کلان میدهیم حالا این حال را بفرزندان خود میگویم هر کدام از فرزندان من
این ضعیفی مرا قبول میکند و قوت بمن میدهد من جای خود را بعد از خود باو
خواهم داد شکر گفت تو دانی هر کس که خواهی بده آما هر فرزند که جوانی خود را بتو
بدهد تو در آن زمان مرا یاد بکن چون مرا یاد خواهی کرد این ضعیفی تو باو خواهد رسید
و جوانی و قوت بتو خواهد آمد پس شکر راجه ججات را وداع کرده باتفاق دیوجانی
متوجه شهر خود شد و چنان بی قوت و ضعیف شده بود که قدرت سوار شدن
و راه رفتن نداشت او را بر محفه نشانده بشهر او بردند چون راجه بشهر خود رسید
فرزندان او بملازمت او آمدند پس راجه اول بار با پسر کلان خود گفت که مرا

بدعای شکر این ضعف و بی قوتی و بیماری شده است اگر تو قوت و جوانی تا
هزار سال بدهی من بعد از هزار سال باز این جوانی را بتو میدهم و ضعیفی و
بی قوتی خود را می گیرم و جای خود را بتو میدهم پسر کلان راجه گفت که این
قبول ندارم و گفت که من تاب ضعیفی و ناتوانی و پیری ندارم جوانی خود را نیز هم
و گفت ای راجه تو دیگر فرزندان داری هر کس که خواهد بعد شما راجه شود او جوانی
خود را بشما خواهد داد راجه گفت که تو پسر کلان منی چون تو سخن مرا نشنیدی از
خدا میخواهم که هیچ کدام از فرزند تو سلطنت نیابد بعد از ان راجه ججات پسر
دیگر را که ترپس (?) نام داشت گفت او هم قبول نکرد و گفت که من تاب پیری و
بی قوتی ندارم ججات گفت تو فرزند منی و از من متولد شده سخن مرا قبول
نمیکنی از خدا میخواهم که نسل تو در عالم نماند و تو سردار جماعه بد اصلان که ریون (?) شکار
چندالان و خاکروبان و جماعتی که چند امرد و [illegible] داشته باشند و جمعی که با زنان
اوستادان زنا میکرده باشند و امثال هم خواهی شدن بعد از ان راجه ججات
پسر کلان محسنشتا (?) را که دریح (?) نام داشت ملکبیده (?) مثل او هم گفت که ای فرزند جوانی
خود را بمن بده و پیری مرا بگیر که بعد از هزار سال من باز جوانی ترا بتو باز خواهم داد و
پیری خود را خواهم گرفت او گفت ای راجه پیری آنچنان چیزیست که با زنان
صحبت نمیتوان داشت و بر اسپ و فیل و ارابه سواری نمیتوان کرد من
ازین جهت من پیری قبول نمیکنم راجه ججات گفت که فرزند نیک آنها اند
که از سخن پدران بدر نروند تو چون سخن مرا نمی شنوی از خدا میخواهم تو در روتاسی (?)
حاکم شوی که در انجا هیچ جانوری نمیرفته باشد و جماعتی در انجا باشند که مثل حیوانات
سلوک میکرده باشند پس راجه پسر میانه شرمشتا را که ان نام داشت گفت ای
فرزند تو جوانی خود را بمن بده و پیری و ضعیفی مرا بگیر که چون هزار سال بگذرد
من باز جوانی ترا بتو خواهم داد و پیری خود خواهم گرفت او قبول نکرد راجه گفت
از خدا میخواهم که فرزندان تو جوان نشوند و در نظر تو همه هلاک شوند و تو در فراق آنها بسوزی

که سخن مرا که پدر تو ام نشنیدی بعد از ان راجه ججات پسر خورد خود شرمشتا را که پُرو نام
داشت طلب نمود و باو گفت که ای فرزند تو بهترین فرزندان منی مرا بدعای شکر
پیری و ضعف غالب شده است و من با هر کدام برادران تو گفتم که تا هزار سال
جوانی خود را بمن بدهید و پیری مرا بگیرید میخواستم از ایشان قبول نکردند خاطر
مرا رنجانیدند حالا جوانی خود را تا هزار سال بعاریت بمن بده من بعد هزار سال
جوانی ترا میدهم و پیری خود را خواهم گرفت پرو گفت ای راجه من جان
خود را فدا سازم جوانی خود چه خواهد بود هر چه شما بفرمائید بجان و دل قبول دارم
شما جوانی مرا بگیرید و من پیری و ضعیفی شما را میگیرم و بفراغت زندگانی کنید
که من در خانه نشینم و عبادت میکنم راجه چون این سخن را از پرو شنید بسیار
خوشحال شد و گفت ای فرزند مرا خوشنود ساختی از آفریدگار آن میخواهم
که هر آرزوئی که داشته باشی همه را آفریدگار تو میسر سازد فرزند و فرزندزادهای
تو دایم پادشاه بوده باشند پس راجه ججات شکر ایزد کرد آنگاه پیری و
ضعیفی خود را آن فرزند داد و جوانی او را گرفت راجه چون جوان گشت بسیار
خوشحال شد و پیوسته اوقات بعیش و عشرت و نشاط میکرد و اموال بسیار بفقرا
و مساکین میداد و هر مسافری که بشهر او میرسید چندان رعایت و نیکوئی باو
میکرد که آنکس دیگر نمیخواست که بشهر و ولایت خود برود و راجه چندان
در عدل و داد کوشید که شهر و ولایت او در مرتبه بهتر از امراوتی اندر شد و راجه
ججات تا هزار سال عمر خود را بعیش و سرور گذرانید چون هزار سال تمام شد راجه ججات
پسر خود را که پرو نام داشت طلبیده گفت ای فرزند من آن مقدار که خاطر خواه
من بود انواع عیش و فراغت کردم و این همه فراغت ببرکت جوانی تو کردم
اگر چندین هزار سال دیگر همچنین فراغت میکرده باشم حرص کم نمیشود و آدمی
آنچنانست که اگر تمام دنیا را او داشته باشد هنوز آرزو میکند او زیاده از آن بگیرد
ای فرزند مرد آنست که حرص و آرزوی خود را زبون سازد و من حالا جوانی بتو

میدهم و پیری خود را میگیرم و بطاعت و عبادت مشغول میشوم پس راجه جوانی را
بفرزند داده و پیری و ضعیفی خود را گرفت و با وی گفت که ای فرزند من بسیار
در سلطنت خود عیش و فراغت ببرکت جوانی تو کردم حالا وقت آن آمده است
که بعبادت آفریدگار مشغول گردم و دست از کار و بار بردارم و من این سلطنت را
بتو حواله میکنم چون اراده کرد که جای خود فرزند خود پورو را که از سرمشتا حاصل شده
بود بدهد جمیع ارکان دولت و برهمنان و غیر ایشان بملازمت راجه آمده عرض کردند
که پسر کلان شما جدو نام که نبیره شکر است و مادرش دیویانی نام دارد بهمه هنر
آراسته است مناسب نیست که جای خود را بفرزند خرد بدهید و سلاطین گذشته همه
جای خود را بفرزند کلان داده اند شما که خلاف همه بزرگان میکنید مبادا ازین فتنه
ظاهر شود که خلائق ازان محنت و تکلیف کشند راجه گفت ای بزرگان اینچه میگوئید
آن نیست که من آنرا نمیدانسته باشم شکر مرا دعائی کرد تا من پیر و ضعیف گشتم
و اول با پسر کلان خود گفتم که تو جوانی خود را بمن بعاریت بده که چون هزار سال
بگذرد من خود را بتو باز میدهم و جای خود را هم بتو خواهم داد و قبول نکرد و هر
فرزندی که سخن پدر نشنود او فرزند نیست و با و هیچ نمیباید دادن فرزند آنست
که از سخن مادر و پدر بیرون نرود و من گفته بودم که هر فرزندی از فرزندان من
سخن بشنود و جوانی خود بمن بدهد من جای خود را با و خواهم داد ازین فرزندان
هیچکدام بغیر از پسر خرد من پورو سخن مرا نشنید و جوانی خود را بمن نداد این
فرزند که سخن مرا بشنید و جوانی خود را بمن بعاریت داده است من هم از قول خود
برنمیگردم و جای خود را با و میدهم و فرزند من همین پورو است و آن چهار پسر دیگر پسران
من نیستند که سخن مرا نشنیدند و شکر هم با من گفته بود که هر کدام از پسران تو که
سخن ترا بشنود و جوانی خود را بتو بعاریت بدهد جای خود را با و بده حالا چون خلاف
سخن شکر کنم بعد ازان راجه ججات گفت که یاران حالا از شما التماس میکنم که این
پسر مارا بسلطنت قبول کنید آن جماعت چون این سخن از راجه شنیدند گفتند

ای راجه چون این پور سخن شما را شنیده است و شما از وی راضی و خوشحال اید
و شکر شما گفته است ما بجان و دل او را به سلطنت قبول میکنیم راجه چون
این سخن را از مردمان شنید بغایت راضی و خوشحال شد و از آن مردم خشنود
گشت آنگاه در ساعت سعید راجه ججات جای خود را بفرزند خود که پور باشد داد
و او را بر تخت سلطنت نشاند بعد از آن راجه بجنگل رفت و دست از کار و بار
دنیا برداشت و دیوجانی و شرمشٹا همراه راجه رفتند و بسیاری از برهمنان همراه راجه
شدند تمام جادوان از نسل جد که پسر کلان راجه ججات بود اند و ترجون از نسل
ترپس پسر دیگر راجه ججات هستند و از درهیو طائفه بهوج حاصل شدند و از آن
که فرزند چهارم راجه بود ملیچه حاصل شدند و از پور که جانشین راجه ججات و خلاصه
فرزندان او بود فرزندان بسیار شدند اکثر راجهای بزرگ از فرزندان پور اند و
تو از فرزندان راجه پورو هستی بیسم پاین بعد از آن گفت که راجه ججات جای خود
را بفرزند خود پور داده بجنگل رفت و بان پرست شد و هر دو زن خود را گرفته
با برهمنان بسیار در جنگل میبود و از میوه های جنگلی میخورد تا هنگامی که عمرش
بآخر رسید بسرگ رفت و در آنجا بسیار بماند اندر او را از آنجا بینداخت و او بر
زمین نیامد بلکه در میان زمین و آسمان ماند و باز بسرگ رفت بیسم پاین گفت
ای راجه من بگویم ججات بچه سبب باز بسرگ رفت چهار راجه یکی بسمت و
دیگری اشٹک دیگری پرتردن چهارم شب که هر چهار از دختر راجه ججات حاصل
شده بودند و هر چهار پاره از ثوابهای خود را براجه ججات دادند تا او باز بسرگ رفت
راجه جنمجه با بیسم پاین گفت که با من بگو که بچه سبب راجه ججات بسرگ رفته باز
باعث چه بود که او را از سرگ بزیر انداختند و دیگر بار بچه جهت بسرگ رفت من
میخواهم این حکایت از شما نیک بشنوم بیسم پاین گفت ای راجه چون شما
می پرسید پس تفصیل این حکایت بشما عرض کنم و این حکایتی ست که از
شنیدن آن گناه میرود چون راجه ججات جای خود را بفرزند خود پور داده تمام

وکلا و وزرا و امرا و ارکان دولت خود را باو سپرد و خود بجنگل رفت سالهای
بسیار در ان جنگل عبادت میکرد و از میوه های جنگلی سد رمق خود میکرد و بسر میبرد
از رهگذری که آن جنگل میرسید راجه او را پرستش و خدمت میکرد و هر چه از
میوه های جنگلی که حاضر میداشت مهمانی او میکرد و در زمینی که مردم زراعت کرده
می بودند چون حاصل زراعت صاحبان زراعت بر میداشتند راجه ججات
در ان زمین ها میگردید و هر غله دانه که در آنجا افتاده میبود بر میداشت
می آورد و از ان غله طعام پخته اول با برهمنان و فقرا که در ان جنگل می بودند
میداد و هر چه از ان برهمنان باقی می ماند راجه آنرا خود میخورد و همین دستور
هزار سال در ان جنگل در عبادت بسر می برد بعد از هزار سال همین آب میخورد
و دیگر همه چیزها را گذاشت بعد از ان ترک آب خوردن هم کرد و یک سال دیگر همین
بادی که بر تن او میرسید قناعت میکرد آنگاه تا یک سال دیگر در چهار طرف خود
آتش افروخته بود و در میان آتش می بود بعد از ان شش ماه دیگر بیک پا ایستاده
می بود و غیر از باد هیچ چیزی نمیخورد چون شش ماه دیگر هم گذشت وفات یافت
و به بهشت رفت دیوتا ها همه تعظیم و احترام او میکردند جماعه سدهان و دیوتا ها و فرشتگان
و چیل و نه مدت او را پرستش کردند و راجه ججات از جای بجای در بهشت میرفت
بعد از ان هر جا که اراده میکرد میرفت و سیر میکرد همچنین سالهای بسیار گذرانید
بعد از ان روزی راجه ججات بمجلس اندر آمد اتفاقا در مجلس اندر سخنان سلاطین
گذشته و کم بیشتران میگذشت چون هر کدام سخنها گفتند اندر با راجه ججات گفت
وقتیکه پسر تو پیری و ضعیفی را قبول کرد چون هزار سال گذشت تو سلطنت خود
را باو دادی او را چه نصیحت کردی و با او چه گفتی گفت من او را گفتم که ولایت که
میان جمن و گنگ است همه را نگاهدار و غیر آن چهار طرف خود را بچهار برادر خود
بده ایشان همه اطاعت تو خواهند کرد و دیگر با او گفتم جماعتی که غضب و غصه
میکنند از انجماعه آن مردم بهتر اند که قهر و غضب نمیکرده باشند و جماعتی که تحمل سخنان

نمیکرده باشد از ایشان آن کسان بهترند که تحمل میکرده باشد و از سایر مخلوقات آدمی
افضل ست و علما بر سایر آدمیان زیادتی دارند و در آدمی بهترین خصال آنست که
صبر و تحمل داشته باشد و هر کس که قهر و غضب میکرده باشد ثواب او نقصان می
پیشود و هر کس که این صفت کم کند ثواب او زیاده میشود و دیگر با فرزند خود گفتم که
زنهار در مجلس هیچکس را نرنجاند و چنان ستمی نکند که خاطر کسی از آن آزرده شود
بلکه نیک بگوید چنانچه همه مردمان از و خوشحال شوند و چنان سخنها نگوید که بدیگران
از آن مضرت برسد و هر کس خاطر مردمان میرنجانیده باشد از و زبون تر کسی دیگر
نمیباشد بادشاه را میباید که مردمان نیک را پیش خود نگاه داشته باشد و بر صدق و اخلاص
و نیکی ذات ایشان اعتماد داشته باشد و نمی باید که ایشان را آزرده کند و از
ملازمت دور سازد چه از آدمی خطا بسیار میشود و در بادشاهان برابر این سه چیز
هیچ دیگر نیست اول آنکه سخاوت و کرم داشته باشد دوم آنکه با همه کس خلق و
سلوک نماید سوم آنکه با همه کس سخن نیک میگفته باشد و چیزی بایشان میداده
باشد و کسانی را که لائق عزت و حرمت باشند عزت و حرمت میکرده باشد چون
راجه ججات این سخنها را با اندر گفت که ای بادشاه بزرگ هستی تو ترک
سلطنت کردی و بجنگل رفتی و سالها عبادت کردی حالا میخواهم که بدانم که هیچکس برابر
تو در دنیا هست یا نیست ججات گفت من هیچکس را از آدمیان و دیوتها و گندهربان
و بچهان وغیره برابر خود نمیدانم اندر چون این سخن را از ججات بشنید گفت که تو
این سخن گفتی و خود را بهتر از همه مردمان دانستی هر ثوابی که مدت العمر کرده بودی
باطل شد حالا تو ازینجا بزمین برو ججات گفت که من این غرور کردم و گنهگار شدم شما
فرمودید که ازینجا بیفتم این را قبول کردم و بزمین می افتم اما بفرمایید که من در آنجا
در کدام مردم بروم و چه کار کنم که باز بسرگ بیایم اندر گفت خوش تو ازینجا که بروی
در میان جمعی بیافتی که تا بتاثیر صحبت ایشان باز اینجا بیایی اما بر تو یاد باد که بعد ازین
تکبر و غرور نکنی و خود را بهتر از هیچکس ندانی پس راجه ججات از آنجا می اندر بیفتاد

چون بر زمین نزدیک رسید اشتک نام شخصی که مادرش دختر جهین راجه بود با ترک سلطنت
کرده بعبادت و طاعت مشغول گشته بود او راجه ججات را دید که از آسمان می افتد
با ججات گفت که تو چه کسی و تو با این روشنی میمانی و تو که از آسمان می آئی و تمام با آفتاب
میمانی که از میان ابر تیره بر آمده باشد ما همه حیران مانده ایم که این کیست که می آید
باین نور و خوبی میخواستیم که از تو بپرسیم که تو از چه سبب از آسمان باینجا می آئی اما از کمال
هیبت تو نمیتوانستیم این گستاخی کردن اگر شما لطف کرده بگوئید که شما چه کس اید و بچه
سبب باینجا می آئید بسیار خوب است و ترا هیچ ترس و غمی مباد و تو مثل اندر میمانی و این روشنی
ترا آمده هم تاب نمیتوانند آوردن و درین مجلس هم بزرگان نشسته اند تو بزرگ میمانی و کار
آتش سوختن است و کار زمین آنست که هر دانه که دران بریزی زیاده ازان بر آید و
کار آفتاب نور و روشنی دادن است و هر کسی که پیش کسی می آید آنکس را بسیار عزت و تحرم
باید داشت راجه ججات چون این سخن بشنید گفت من راجه ججات نام دارم و پدر من
نهک است و من پدر راجه پورم من خود را تعریف کردم و از دیگر مردمان زیاده گفتم از
جای دیوتها در میان افتادم و ثوابهای من کم شد چون عمر من از شما بیشتر بود
ازان جهت اول شما را تعظیم نکردم و کار برهمنان آنست که هر کس را در علم و مال
از خود زیاده دانند تعظیم میکنند اما ما که چهتری ایم با کسی را که از ما در شان زیاده باشد
تعظیم میکنیم اشتک گفت این سخن را که من چون از شما در عمر زیاده بودم تعظیم نکردم
بهتر آنست که نگوئی چرا که هر کس که در علم و عبادت زیاده باشد همه را میباید که
آنچنان کسی را تعظیم و احترام بکنند خواه برهمن خواه چهتری ججات گفت هر کاری که
بکسی فرموده باشند آن کار را گذاشتن و کار دیگران کردن گناه عظیم است این در بید
نوشته اند که خردان اول تعظیم بزرگان کنند و آدمی را هر غم و راحتی که می آید از
آفریدگار می باید دید در دنیا مال و اسباب بی نهایت داشتم همه از من رفت آدمی را
کاری باید کرد که او را فائده برسد و در دنیا و آخرت از و جدا نشود و هر کس که
جان دارد انواع غم و شادی در ایشان میباشد و هر چیز با ایشان میرسد همه از

خدا میرسد و همه کس را می باید که هر چیز با ایشان برسد شکر خدا بجا آرد و ای اشتک
من حالا از هیچ چیز نمی ترسم و از هیچ خبر ندارم و چون یقین میدانم که هر چه
آفریدگار بمن تقدیر کرده است خواهد رسید مخلوقات بسیار اند بعضی از عرق
پیدا میشوند چون سپش وغیره و بعضی از بیضه بدر می آیند چون مار و ماهی و
پرندها و بعضی از شکم بدر می آیند و بعضی از زمین بانواع دیگر مخلوق میشوند باز همه
فانی میگردند من اینها را دانسته حالا دل بهیچ چیز نبسته ام بغیر از کسی که فانی
نمیشود اشتک چون این سخنان از ججات بشنید گفت که آن کسان را که تو دیده
و آن جاهای که تو در آنجا فراغت کردی و آن مقدار مدت که در آنجا ماندی همه را
با من بگو ججات گفت من حاکم تمام زمین بودم چون از آنجا گذشتم تا هزار سال
دیگر در برهمه لوک بودم و آنجا آنچنان جای بود که همه کس بآنجا نمیرسند بلکه جای
بآنجا میرسد که ثواب بسیار کرده باشد بعد از آن جاهای دیوتها هر جا که خاطر خواه
بود سیر میکردم آنگاه به نندن بن که باغ اندرست آمدم و ده لک سال در آن جا
با اپسرها به عیش و عشرت و فراغت گذرانیدم و هیچ فراغتی نماند که من در آنجا
نکرده باشم بعد از آن وکیلی از دیوتها آمد و سه مرتبه آواز بلند گفت که بیندازید
مرا از آنجا انداختند چون از آنجا من افتادم آواز دیوتها می شنیدم که بهم
میگفتند که بسیار شد ثواب ججات کم شد و بجانب زمین رفت چون من این
سخنان را از ایشان شنیدم گفتم چون مرا بزمین می اندازید بجایی بیندازید که مردمان خوب
باشند که بتاثیر صحبت ایشان باز من بدینجا برسم ایشان شما را نام بردند
و جای شما را بمن نمودند که اینجا شما جگ میکردید و آنچه شما هوم میکردید
آنرا می شنیدم و دود هوم را دیده باینجا آمدم اشتک چون این سخنان را
از ججات شنید گفت تو در این مدت ده لک سال در نندن بن بودی
باعث چه بود که باز باینجا آمدی و تورا چه بزرگ بودی که در دست جگ از تو را چه
بزرگتر نبود ججات گفت چون کسی را در دنیا زر و مال کم میشود از آنجا می افتد

همچنان ثواب من کم شد از آنجهت من از آنجا افتادم اشتک گفت
مرا ازین سخن تو بسیار حیرت دست داد در دنیا خود مال کم میشود اما در آنجهان
چرا ثواب کم شود و از آنجا چون کسی می افتد این را نیک بمن بگو ججات گفت
هر کس را ثواب کم شود از سرگ باین جهان اندازند این جهان نزد او دوزخ ست
پس او را میباید که بدی نکند و نیکی میکرده باشد تا به بهشت برسد اشتک گفت
اگر کسی را از سرگ باندازند حال او چه میشود ججات گفت شصت هزار سال
دیوان او را عذاب میدهند اشتک گفت اگر کسی از گناه پاک شود باز چون
بشکم حیوان در می آید ججات گفت که منی مرد و زن یکی میشود و در شکم مادر
همین طور که در حیوانات میرود باز اشتک گفت تا جان در بدن هست او عقل
میدارد چون این جان از بدن میرود جان بی بدن چه چیز میکند ججات گفت
چون جان بدر رود خواه نیکی کرده خواه بدی همان نیکی یا بدی را در پیش کرده
از باد هم تیز میرود اگر نیکی و بدی آنکس برابر باشد باز آدم میشود اگر نیکی زیاده
باشد دیوته میشود و اگر بدی بیشتر باشد از جانوران زبون چون مار و سگ و خوک
و امثال آن میشود اشتک گفت کدام عمل کسی بکند که دران عالم جای نیک بیابد
ججات گفت عبادت و خیرات و شرم و خلق نیک و مهربانی بر همه کس بکند اگر
دشمن باشد یا دوست و دیگر نفس را زبون سازد و هر کس این هفت کار بکند به بهشت
برود و هر کس تکبر و غرور بکند به دوزخ رود و چهار چیز است که اگر آنرا کند خوف برطرف
میشود یکی آنکه منی و غرور بسوزد و بغرور هیچ نخواند و بغرور سخن نکند اگر کسی در مجلس
از کسی خبری بیابد بآن خوشحال بسیار نشود مردمان کسان خوب را میخواهند و
و هر کس عاقل باشد سه کار را نمیکند یکی آنکه اگر خیری بکند نگوید که من چنین کردم
بلکه آنرا از خدا داند و اگر چیزی بخواهد نگوید که من این چیز را برای آن میخواهم که بر
دیگران غالب شوم و دیگر نه گوید که من جنگ دهم یا طاعت میکنم بلکه همه را
از خدا داند و هر کسی که خدا را بشناسد البته هر دو جهان را می یابد باز اشتک پرسید که

تو چه کسی و چه کس ترا بوکیلی فرستاده است و تو بسیار جوان صاحب جمال نورانی می‌نمایی
تو از کدام ولایت می‌آئی ججات گفت هر کس ازان عالم بر زمین آمد زمین برو حکم
دوزخ دارد و من دران جهان بفراغت و عیش بودم حالا ثواب من کم شد ازان
جهت مرا ازانجا انداختند و من در هوا بجهت آنکه پیش شما حکایت میکردم
تا حال مانده بودم و حالا می‌افتم و در وقتیکه ایندر فرمود که مرا بر زمین اندازند من
ازو التماس کردم که مرا در میان مردمان خوب بیندازند و شما مردم خوب اید که مرا
در میان شما انداخته اشتک گفت که آیا شما میدانید که جای من درانجهان کجا
خواهد بود ججات گفت جای تو دران جهان بسیار خوب ست و هر خوشحالی و
راحتی که دران جهان هست همه را برای تو مهیا ساخته اند و تو ثواب بسیار داری
اشتک چون این سخن بشنید خوشحال شد با ججات گفت که تو میگویی که من ثواب
بسیار دارم من همه ثوابهای خود را بتو بخشیدم تو برو بر زمین میا آن جای که
دران جهان برای من مهیا شده آنجا را بتو دادم تو بانجا برو ججات گفت این
کار برهمنان ست که از کسی چیزی میگیرند من چهتری ام چون از کسی چیزی
خواهم گرفت و من سالها به برهمنان و فقرا خیرات کرده ام حالا از دیگران
چیزی چگونه قبول کنم هر کس چیزی از کسی قبول کند مردن بهتر از زندگانی اوست
زنان چهتریان را نمی‌باید که از کسی چیزی طمع بکنند تا بمردان ایشان چه رسد
و من که به پیش شما آمده ام ازان جهت ست که سخنان نیک از شما بشنوم و بجهت
آن نیامده ام که از شما چیزی بگیرم و گدائی کنم چون ججات این سخنان بگفت اشتک
باز چیزی نگفت پرتردن با ججات گفت که من شما را خوب میدانم و صورت شما خوب ست
و روشنی شما همچو آتش ست و من پرتردن نام دارم میخواهم که شما با من بگوئید که جای
من دران جهان کجاست گفت که جای تو دران جهان بسیار خوب ست و در جای تو
شهد و نمک بسیارست و جای ترا هر روز هفت کس نگاهبانی میکنند تا هنگامی
که تو بانجا بروی پرتردن گفت من هم جای خود را که دران جهانست بتو میبخشم

تو بر زمین میا ججات گفت که راجا را قاعده نیست شد که از کسی چیزی بگیرد من
هرگز از کسی چیزی قبول نخواهم کرد و من میخواهم کاری بکنم که نام نیک من در عالم
باند این را چون بکنم که از کسی چیزی نگیرم بعد از آن بس هشت با وی گفت که این
شما راجه بسیار بزرگ میدانم میخواهم بگوئی که جای من در آنجهان کجاست ججات
گفت از انقدر جای که آفتاب بر میتابد زیاده در سرگ لوک جای تو هست
بس هشت گفت هیچ جای خود را تمام بتو بخشیدم تا تو بر زمین نیفتی و اگر بگوئی
که من چیزی از کسی نمیگیرم پس آنجا را از من خرید کن و چوبکی بهای
آن همین باشد ججات گفت که این خرید و فروخت دروغ است چرا که در برابر آنچه در آن
جهان میدهی تو چه یافته من چوبکی بتو بدهم و آنجا را بگیرم تو این چوب را
چه خواهی کرد من هرگز نخواهم این کار بکنم بعد از آن رتب با وی گفت که حالا این را
بگو که هیچ میدانی که جای من در آن جهان چه است ججات گفت جای تو
در آن جهان بسیار است در آنجهان جای است که هیچ چشمی مثل آن جا را ندیده
شنیده نبودی گفت من آن جای خود را تمام بتو دادم تا تو بر زمین نیفتی راجه ججات
گفت آنچه اندیشه است همه آنجهان کسی نهتی در این همه که تو داری مثل تو
کسی نیست الا مرا از تو آن جاها قبول نمیکنم چون ججات به هر کدام از این چهار
کس این جنان گفت و رد دادشان را قبول نکرد اشتک با ججات گفت که
که ای مرد بزرگ چون تو از ما تنها قبول نمیکنی با همه چهار تو را بهای خود را تو میدهیم
تا تو به سرگ بروی و باید فرخ میرهیم چون ججات با اشتک و آن سه کس این حکایات
را گفت تمام گناهان او برطرف شد پس راجه ججات گفت چون شما دست از من
بر نمیدارید هر چیزی را که من بآن لائق باشم آنرا به من بگوئید اشتک گفت حالا بگو
که هیچ ارابه صحیح که از عقب تو میآیند میبینم از چه کس است گفت آن ارابهها از برای
شما آمده در بوده اند تا شما را بران سوار ببرند اشتک گفت تا شما اول بران ارابهها
سوار نشوید ما هرگز بران ارابهها سوار نخواهیم شد ججات گفت خوش شما اول سوار شوید

منهم همراه شما میروم بیسم پاین گفت با جنمیجه که چون ججات این سخن گفت آن پنج
ارابه تابان آوردند اشتک و پرتردن و بسمنت و شب هرکدام بر یک یک ارابه
سوار گشتند و بر یک ارابه راجه ججات سوار گشت و همه بجانب آسمان رفتند
ارابه که بران شب سوار شده بود پیشتر میرفت اشتک با راجه گفت که گمان
من آن بود که من پیشتر از دیگران بروم ازان جهت که اندره دوست من است
شب چه ثواب بیشتر دارد که ارابهٔ او پیشتر میرود ججات گفت که شب هر عبادت و
خیرات که کرده است بخوشحالی کرده است و راستی بسیار است و بغایت شرمگین و
بصورت نیک و راد و صبر و تحمل بسیار دارد و پیشتر در طلب آن بود که پیاده
و درخمالی و درو نباشد از سبب این امور است که پیشتر از دیگران میرود بعد ازان
اشتک با ججات گفت که میخواهم که با من بگوئی که تو چه کسی و پدر تو کیست ججات گفت
چون پرسیدی با تو میگویم که من پسر راجه نهکم ججات نام دارم و من راجه تمام
روی زمین بودم و مادر شما چهار کس دختر من است و من برهمه راجه ها غالب آمده
بودم و صد و یک مرتبه اسمید جگ کرده بودم و جواهر و طلا و نقره و دیگر اسباب و
اسپ و فیل و دیگر خیرهای بی حد و نهایت به برهمنان خیرات کرده بودم و از
راست گفتاری من تمام دنیا نیکوئی من مینمودند من هرگز دروغ نگفته ام و
ای اشتک و پرتردن و بسمنت و شب بشنوید من باین ثوابها که با شما گفتم چون
بآن جهان رفتم در سرگ مرتبه عالی یافته بودم حالا برکتهای آن ثواب بود که
باز بسرگ میروم بیسم پاین گفت که ای راجه همین سخنان ایشان گفتند و
همه بسرگ رفتند چون بیشم پاین قصه راجه ججات را تمام گفت راجه جنمیجه گفت که
از فرزندان پور آنانکه بد خصال نبودند و هیچکدام پیر و ضعیف نبودند و هیچکدام
بی فرزند نبوده اند من حکایات ایشان را میخواهم که بدانم البته مضمون حکایات
ایشان را با من بگو بیسم پاین گفت که آنچه از من پرسیدی مفصل بعرض
رسانیدم الحال نیز میرسانم پور پسر راجه ججات سه پسر داشت بزرگترکی پرپیر

دوم ایشر و سوم رودراشو و این پسران همه در نهایت پهلوانی و شجاعت بودند
و پدر بعد از پدر راجه شد و از و منتیوا نام پسر شد که بادشاه عظیم شد او را از
سئوبیری نام زن سه پسر متولد شدند یکی تُسکت دوم سنگهنن سوم باگمی و از
مشرکیشی نام زن آمبگ بهانُم غیره پسران بسیار شجاع بوجود آمدند و رودراشو را از
یکی از اپسرهائی که بنجانه او آمده ده پسر حاصل شد همه در غایت زور و قوت و شجاعت
و سخاوت بودند و همه جگ میکردند و علوم بسیار داشتند پسر کلانش رچیپو نام داشت
بعد از و کچهپو و کرکنی پو و ستهندلیو و نبےپو و جلےپو و تیجےپو و ستےپو و دهرمےپو
و ستیےپو و از ان پسران پسر کلان که رچیپو نام داشت پسری شد که او را
بعد از پدر سلطنت شد که او را انادهرشٹ میگفتند او پسری داشت تمنا نام که
بعد از پدر بادشاه شد او چهار پسر داشت تنس و مهان و آت رتهه و دریج از ینها خانواده
پورکه از تنس پیدا شد که او را ایلن نام پسر شد و او بادشاه عظیم شد از وی باده نام
پسر شد و او را پنج پسر پیدا شدند دُکهینت ۱ شور ۲ بهیم ۳ پرتس ۴ بس ۵ دکهینت
بجای پدر بادشاه شد و این دُکهینت را از شکنتلا دختر بسوامتر پسری شد راجه
بهرت نام چنانچه بالا گذشت راجه بهرت بعد از پدر بادشاه شد و او پسر بسیار
داشت روزی راجه بهرت گفت این فرزندان من برابر من نیستند و هیچکدام
لیاقت آن ندارد که بجای من بادشاه شود مادران ایشان چون این سخن
شنیدند بسیار غمگین شدند و همه فرزندان خود را کشتند راجه بهرت چون شنید
که زنان فرزندان را کشته اند بسیار اندوهگین گشت و چندین جگ کرد بامید فرزند
آخر مهررواج رکهیشر پیش راجه آمد و او از جهت راجه جگ کرد بامید فرزند و بعد از
جگ راجه را پسری شد او را بهومن نام کردند او جانشین پدر شد و بهومن را دیبجر
نام پسر شد و او را پنج پسر متولد شدند از کنگیرنی از ینها پسر کلان که سهوتر نام داشت او جانشین
پدر شد او بسیار راجه کلانی شده چنانچه اکثر عالم را به تصرف گرفت و این عالم
در زمان او در امن و فراغت بودند و او دختر راجه اچهواک بخواست و از ویا و را

سه پسر شد پسر کلان اجمیده نام داشت او بجای پدر راجه شد او را شش پسر شد
از سه زن از زن کلانش که دهومنی نام داشت یک پسر ریچه نام و از ان دیگر که
نیلی نام داشت دو پسر شد نیلی دکهینت دیگر پرمیشتی نام داشت و از ان سوم
که کیشنی نام داشت سه پسر شد جنگه و برهن و رورین پانچال که راجه دروپد
توم او باشد همه از فرزندان دکهینت و پرمیشتی شده اند درجه بعد از پدر
بادشاه شد او را پسری شد سمبرن نام که بعد از پدر بادشاه گشت اگرچه او
بادشاه شد لیکن امساک باران و قحط استیلا یافت و دیگر راجهای اطراف بر
ولایت او تاخت می آوردند و ولایت او را غارت میکردند چون خبر خرابی ولایت
براجهای اطراف رسید راجه ولایت پانچال یعنی پنجاب با لشکر بسیار بجنگ سمبرن آمد
و سمبرن هم لشکرها جمع آورده با ایشان جنگ کرد و شکست یافت و مردم بسیار
از لشکر او کشته شدند و سمبرن با خویشان خود گریخته بکوهی که اطراف آن جنگل
محکم بود پناه برد و مدت یک هزار سال در آنجا بود بعد از گذشتن هزار سال
بشست رکهیشر پیش او رفت سمبرن او را تعظیم و احترام بسیار کرد و ان گاه
سرگذشت خود را با بشست گفت و گفت اگر وکالت مرا اختیار کنی من باز بانها
جنگ میکنم و ولایت خود را میگیرم بشست وکالت او را قبول کرد و بتدبیر او
باز سمبرن را بمرتبه سلطنت رسانید و جگ بزرگی بجهت سمبرن کرد و دختر آفتاب
را که تپتی نام داشت بجهت او خواست و ولایت او را که خراب شده بود بغایت معمور
و آبادان کرد و سمبرن را از دختر آفتاب پسری در غایت حسن و جمال متولد گشت و
او را کر نام نهاد چون پسر بزرگ شد سمبرن سلطنت را به پسر سپرده خود بجنگل
رفت و بعبادت مشغول شد جمیع رعایا و سپاهیان و سایر مردمان از سلطنت
او بغایت شادمان گشتند و او لشکر باطراف عالم فرستاد و اکثر راجه ها را که اطاعت
او نمیکردند برگشت و بعضی اطاعت حکم او کردند و در سلطنت و حشمت و
شوکت بمراتب از آبا و اجداد زیاده شد و کرکهیت را آبادان ساخته شهر عظیم کرد

دیگر کهیت بنام او مشهور شد او را نیز پسر بود ابحیت آلبهمیت ... ... جنمیجے از بانبی نام بن
و ازین جمله از ابحیت هشت پسر متولد شدند پریحیت ... شهور دراج و بیراج
و شال مل و اوچے شروا و بهنگ کار و چتا و ازینها بسیار خانواده شدند از پریحیت
هفت پسر بوجود آمدند جنمیجے و کچهسین و ... و چتر سین ... اندرسین سکهسین
بهیم سین و اینها بسیار شجاع و باخیر بودند و پریحیت راجه بزرگی بود ... ... و جنمیجے
که بغایت شجاع و زبردست بود بر او خروج کرده سلطنت از دست او بیرون نمیت
جنمیجے چون بر برادرزاده خود غالب آمد لشکرها و مال فراوان داد و بعد ازان با طراف
عالم رفته اکثر بلاد را بتصرف آورد و او هشت پسر داشت همه پسران او شجاع
و پرزور بودند پسر بزرگ دهرتراشتر نام داشت و دیگر پانڈو باهلیک و نکهد و
و جانبونند و کنڈو و در و بیات و بات و همه آنها علوم بسیار خوانده بودند کلان
یعنی دهرتراشتر جانشین پدر شد او یازده پسر داشت کنڈک و هستی و ترک و کرا تهه
کنڈن و بهوشر و او اندرا بهه و بهوم من و پرتیپ و دهرم نیتر و سونیتر ازینها سه پسر
اخیر بر زمین مشهور شدند ازین سه نیز پسر کلان را که پرتیپ نام داشت راجه جانشین
خود کرده او بسیار پرزور و شجاع بود او را هم سه پسر شد دیواپ و شانتن و
و باهلیک دیواپ که پسر کلان بود دنیا ترک کرده درویشی اختیار کرده در جنگل
رفته با رکهیشران و عابدان می بود تا از عالم هستی رفت و شانتن جانشین پدر شد
او بغایت راجه بزرگی بود چون بهیکهم باین اجداد راجه جنمیجے را آشنا نمود که پدر
بهیکهم تا همه بود گفت راجه جنمیجے گفت که شما احوال این راجهها را مجمل بیان کردید
میخواهم که احوال اینها را بتفصیل از برهما تا راجه پانڈو با من بگوئید که آرزوی
شنیدن بسیار دارم و از شنیدن بغایت خوشحال هستم بیشم پاین گفت
خوش چون شما آرزوی شنیدن دارید من آنها را چنانچه از بیاس به تفصیل
شنیده ام بشما عرض میکنم بعد ازان بیشم پاین گفت که از برهما دچهه پرجاپت
حاصل شد او دختری داشت ادت نام که او را به کشیپ داده بودند و از

ایشان سورج یعنی آفتاب متولد شد و پسر سورج منو نام داشت و دختر الا نام
داشت و الا پسری داشت پرورا نام و پسر او آیو نام داشت و پسر او نهکه بود و
پسر او ججات و پسر او از هر دو زن چند پسر شد و دریهج و آن دیگر از جد جد پس
و از پرپور پرجنس پیدا شد و زن پرجنس کوشلیا نام داشت از وی پسرش جنمیجه که برد اشومیده
بود و سه اسمید جگ و یک بشوجیت کرده بود بعد از آن ترک خدمت کرده
بجنگل رفت و زن دیگر او اننتا نام داشت بعد از ان پسرش که پراچنوان خطاب
داشت بجای او راجه شد چون عمر او بآخر رسید پسرش که او را سنیات میگفتند
بجای پدر راجه شد و بعد از سلطنت او پسر سنیات که اهنیات نام داشت
او جانشین پدر شد و او دختر کرت برج را که خواهر کارت بیج که هزار دست داشت بود
بخواست و از این زن او را پسری متولد شد سار بهوم نام او نیز بعد
از پدر حاکم شد و دختر راجه ولایت کیکی یعنی کابل را که سنند نام داشت بزور
کشیده بشهر خود آورد آنگاه او را بخواست و از وی پسری متولد شد او را اجیت سین نا
م نهاد و او هم بجای پدر راجه شد و بعد از سلطنت دختر راجه بدربهه را
که سنشروا نام داشت بگرفت و از وی پسری آورد او را اکراچین نام نهاد و
او هم از همان شهر بدربهه دختری را بخواست که مرجادا نام داشت از وی اریه نام
پسر متولد گشت او بعد از پدر راجه شد و او دختر راجه کالنگ را که حالا بیجانگر میگویند
بخواست و از وی پسر مهابهوم نام پیدا گشت و او هم بجای پدر نشست دختر
راجه مهابهارا که سوپرگیا نام داشت بخواست از وی پسری اینت نام متولد شد و اینت
کالا نام دختر [illegible] شهر [illegible] بخواست از وی [illegible] نام پسر شد او دختر راجه کلنگ
[illegible] نام بخواست از وی دیواتیته نام پسر متولد شد او دختر راجه بدیه [illegible] نام
بخواست از وی ارهه نام پسر بوجود آمد او سدیوا نام دختر راجه انگ بخواست از وی
رچیه نام پسر حاصل شد و او دختر تهک مار را که احوال او بالا مذکور شد بخواست
وان دختر جوالا نام داشت و از وی پسری متنار نام حاصل شد او جانشین پدر گشت

و در ایام سلطنت در کنار آب سرستی دوازده سال یک جگ کرد چون از جگ
فارغ شد آب سرستی بصورت زنی برآمده پیش راجه متنار آمد و راجه او را بخواست
و از وی پسری تنسن نام شد که بعد از پدر او راجه گشت و او را پسری ایلن نام شد که
بعد از پدر راجه شد و او زنی رتھنتری نام داشت و از وی پنج پسر حاصل شد
و بعد از آنکه او از عالم رفت پسر کلانش که دکھنیت نام داشت راجه شد و او بیار
کلان راجه شد و او شکنتلا دختر بسوامتر عابد را بخواست و از وی راجه بھرت حاصل
شد و بھرت راجه دختر بت سین را که سنندا نام داشت بخواست از وی پسری بھومن
نام متولد شد و او بعد از پدر حاکم شد بھومن پسری داشت سھوتر نام او بعد از
پدر راجه شد او پسری داشت ہستی نام که ہستنا پور شهر پای تخت کوروان
و پانڈوان بنام او مشهور است و او دختر راجه ترگرت جسودها نام بخواست از وی
بکنٹھن نام پسر شد او سدیوا نام دختر راجه دشارح بخواست از وی اجمیڈه نام پسر شد و او
چهار زن داشت کیکے وگاندھاری و بشالا و رتھا از این هر چهار رانی جدا جدا خانواده
شدند لیکن منجمله انها پورونبس از شمبرن پیدا شد او تمپتی نام دختر سورج بخواست از وی
کرن نام پسر شد او شوبها نگی نام دختر راجه دشارح بخواست از وی بدور نام پسر شد او
[illegible] شنبرا نام زن بخواست از وی انوسنوا نام پسر شد او امرتا نام دختر راجه
مگده دیس بخواست از وی پریچھت نام پسری شد که بعد از و راجه شد و او بھیم سین نام
پسری داشت که بجای پدر راجه شد و او دختر راجه کیکی که کماری نام داشت بخواست
و از وی پسری پرت شروا نام متولد گشت و از وی راجه پرتیپ متولد شد و این راجه
پرتیپ دختر راجه سبت را که سونندا نام بود بخواست و زن دیگر شیبیا نام بود از
هر دو زن سه پسر حاصل شد دیواپ و شانتن و باہلیک دیواپ که پسر کلان بود ترک
دنیا کرده درویشی اختیار نمود بعد از راجه پرتیپ پسر میانه شانتن و باہلیک هر دو راجه شدند
و این شانتن راجه کلان شد و او دست به هر پیری که میرسانید جوان میشد و بعلاوه
بر طرف میگشت و گنگا بصورت زنی برآمده پیش راجه پرتیپ آمد و پرتیپ ورا

به پسر خود شانتن را و بهیکهم تامه از ایشان حاصل شد و این بهیکهم تامه آنچنان
خدمت پدر میکرد که هیچ فرزندی آنچنان خدمت پدر نکرده بود و نامش دیوبرت
بود بعد از آن بهیشم مشهور شد روا و ستوتی را که چون گندهاوکالی نام میگفتند
بجهت پدرش راجه شانتن بخواست بدانکه این ستوتی همانست که پیش از آنکه
او را بخواهند بیاس ازو متولد شده بود چنانچه بالا گذشت راجه شانتن را
از ستوتی دو پسر حاصل شد یکی چتربیرج دوم چترانگد چترانگد را در ایام جوانی
گندهربان در شکار کشتند و چتربیرج بحکم برادر کلان بهیکهم تامه جانشین پدر
شد و دختران راجه بنارس را که یکی انبکا دوم انبالکا نام داشتند بخواست
و او فرزندی نا متولد شده از عالم رفت و ستوتی مادر او بسیار غمگین گشته گفت
که فرزندان راجه بهرته تمام میشوند و نسل بر هم می افتد پس ستوتی بیاس را یاد
کرد همان زمان بیاس حاضر شد گفت ای مادر مرا چه خدمت میفرمائی گفت
ای فرزند برادر تو چتربیرج از عالم رفت و از وی هیچ فرزندی نمانده و از وی دو زن
یک کنیز مانده میخواهم که از ایشان فرزندی حاصل کنی پس بیاس از آن
زنان او سه فرزند حاصل کرد یکی دهرتراشت از وی صد پسر حاصل شد از زن
گندهاری دختر راجه قندهار دوم پاند و پاند دو زن داشت یکی کنتی دوم مادری
روزی پاند بشکار رفته بود در صحرا یکی از رکهیشران با زن خود بصورت آهو
برآمده بودند و باهم صحبت میداشتند پاند ایشان را بدید و ندانست که ایشان
آدم اند تیری بر آن آهو زد او گفت که ای مرد تو بد کردی که مرا زدی این قاعده
نیست که هیچکس را در وقتی که بصحبت مشغول باشد بزنند چون تو این کار کردی
من از خدا میخواهم که هرگاه با زنان صحبت داری همان لحظه هلاک شوی آهو
این سخن گفته هلاک شد راجه پاند بسیار هولناک و پریشان شد بعد از آن بخانه
آمد با هر دو زن خود این قصه بگفت و گفت حالا به زنان صحبت نمیتوانم داشت
و من شنیده ام هر کس که فرزند ندارد به بهشت نمیرود پس راجه پاند با کنتی گفت

بهر نوع که باشد بصحبت من فرزند بهم رسان کنتی اندرم که عبارت از غیر باشد
راجه جدهشتر پیدا کرده و از باد بهیم سین و از اندر ارجن را حاصل کرده
راجه پانڈ این سه پسر را دیده خوشحال شد با کنتی گفت تو سه پسر
برای من پیدا کردی برای این زن دوم من مادری نام هیچ فرزند ندارد میخواهم
که بهر طریق که تو فرزند آوردهٔ او را هم بهم رسان پس کنتی چنان کرد که از اشنی کمار
مادری را دو فرزند بیک شکل یکی نکل دوم سهدیو حاصل شد بعد ازان
نوبتی راجه پانڈ مادری را دید که لباسهای خوب پوشیده بود و روی او بر افروخته
بود پانڈ را میل شده که با و صحبت دارد چون با و صحبت داشت همان لحظه هلاک شد
پس مادری هر دو پسر خود را گذاشته همراه شوهر خود بسوخت این واقعه در کوه
هماچل واقع شده بود راجه پانڈ وفات یافت کنتی هر پنج پسر را همراه گرفته باتفاق
بعضی از رکهیشران بهستناپور آمد و با بهیکهم پتامه و بدر و دیگری از بزرگان که
بهستناپور بودند آن رکهیشران گفتند که اینها پسران راجه پانڈ اند شما اینها را
خوب نگاهدارید رکهیشران این سخن گفته از نظر غایب شدند دران زمان از
آسمان بر سر ایشان گل می بارید و آواز نقاره از آسمان شنیدند و این قصه
بعد ازین مفصل خواهد آمد چون درجودهن که پسر کلان دهرتراشت بود این پنج
برادر را دید بر ایشان حسد برد و با ایشان آغاز عداوت کرد چنان با ایشان
دشمن بود که چنانچه ترتیبات میخواهند که آنها را هلاک کنند درجودهن همچنان در بند
هلاک ایشان بود تدبیرها کرد که شاید ایشان را هلاک سازد اما حفظ و امان
آفریدگار شامل حال ایشان بود آسیبی بر ایشان نرسید دهرتراشت که عم
ایشان بود چون دانست که درجودهن در بند هلاک ایشانست ایشان را
به برناده که شهری بود در میان دوآب فرستاد درجودهن فرموده تا خانه از لاکهه
وغیره ساخته بودند که ایشان را در آتش بسوزند ایشان را بدر که عم ایشان بود
خبردار ساخت ایشان از آنجا گریختند در میان راه دیوی بود هڑنبا نام او را

کشتند بعد ازان بیک جنگلی رفتند و در انجا دیتی زبردستی را که بک نام داشت
بکشتند آنگاه بشهر کنپلا آمدند و در آنجا دروپدی) دختر راجه دروپد را خواستند
بعد ازان دهرتراشت کسان بطلب ایشان فرستاد و ایشان را بهستناپور آوردند
و هر پنج برادران را از دروپدی که زن هر پنج برادر بود فرزندان حاصل شد از
جدهشتر پرتبنده نام متولد شد و از بهیم ست سوم نام از ارجن شرت کیرت
نام و از نکل شتانیک نام و از سهدیو شرت کرما نام متولد شد و جدهشتر دختر راجه شیلیه
را از سیمبر گرفته آورد از وی دیوک نام پسری تولد شد و بهیم دختر راجه کاشی
بلندهرا نام بخواست از وی سربگنده نام پسر بوجود آمد و ارجن بدوارکا رفت
خواهر کشن را که سبهدرا نام داشت بخواست و از وی پسر ابهمن نام متولد شد و
این پسر علم و فراست و عقل و شجاعت و حسن و خلق و دیگر صفات حمیده داشت
و عدیل و نظیر خود نداشت و نکل دختر راجه چندیری را که کرین متی نام داشت
بخواست و از وی پسری نرمتر نام آورد و سهدیو دختر مدراج راجه مدر دیس را
که بجیا نام داشت از شهر پدرش بزور خود گرفته آورد و از وی پسری سهوتر نام
متولد شد و پیشتر از اینها بهیم سین را از هڑنبه دیوزاد پسری متولد شد گهتوتکچ
نام که او را گهتوتکچه هم میگویند و ارجن یک دختر باسک ناگ که الوپی نام داشت بخواست
از وی پسری متولد شد اندروان نام نیز ارجن دختر راجه منی پور را که چترانگدا نام
داشت بخواست از وی هم پسری آورد در غایت شجاعت و علم و تقوی و سخاوت
و دیگر اوصاف حمیده ببهرباهن نام و ازین همه فرزندان بغیر از ابهمن پسر
ارجن که او دختر راجه بیرات اوترا کماری نام را خواسته بود از هیچکدام نسل نماند
و پسر ابهمن پریچهت نام داشت و زن او مادروتی نام داشت بیسم پاین با راجه
جنمجه گفت که ای راجه شما از وی متولد شده اید و زن شما بپشتما نام دارد
و شما دو پسر دارید یکی شتانیک و دیگری شنک کرن و این شتانیک از بیدیهی
نام زن خود پسری دارد اشمیده رت نام بیشم پاین با راجه جنمجه گفت که فرزندان

پوری را که از من پرسیده بودید تمام با شما گفتم هر کس این قصه را بشنود خیالست
که هر چهار بید را شنیده باشد جنمیجه گفت که حال فرزندان راجه اچهواک و پسر او
مهابهکهه را بگوئید بیسم پاین گفت از فرزندان راجه اچهواک مهابهکهه نام راجه بود
و او بسیار راجه کلان بود چنانچه حکم او در اکثر عالم جاری بود و بسیار راجه راست کار
و درست گفتار بود او هزار جگ اسمید کرده بود و صد جگ دیگر غیر از جگ اسمید
کرده بود چون آن راجه بر سرگ رفت روزی راجه در مجلس برهما نشسته بود و دیگر
راجها هم انجا بودند و بسیاری از دیوتها دست بسته پیش او ایستاده بودند که گنگا
بصورت زنی برآمده پیش برهما رفت اتفاقاً باد دامنی او را برداشت چنانچه
زانوی گنگا نمایان گشت همه دیوتها سر در پیش انداختند مها بهکهه چشم بر زانوی او دوخت
برهما این حال را دید او را بد آمد گفت ای مها بهکهه تو باز بدنیا خواهی رفت از ین
گناه که زانوی گنگا را دیدی اما چون وفات خواهی کرد باز همین جا خواهی آمد
مها بهکهه بفکر شد که من بدنیا خواهم رفت فرزند کدام راجه خواهم شد آخر بعد
از فکر قرار داد که فرزند راجه پرتیپ خواهم شد و گنگا چون دریافت که مها بهکهه
بسیار بدوستی باو نگاه میکند او را خوش آمد و با خود قرار داد که زن این راجه شود
پس گنگا از برهما رخصت گرفته برگشت و در راه هشت بس را متفکر دید صورت
حال ایشان بواقعی پرسید و گفت که شما دائم خوش صورت می بودید حالا شما را
چه پیش آمده که این چنین صورت شما متغیر شده است ایشان گفتند که ما را
بسشٹ رکهیشر نفرین کرد بسبب اندک گناهی که بسشٹ رکهیشر نشسته بود و
عبادت میکرد ما از و گذشتیم و او را هیچ نگفتیم او را از آن بد آمد و ما را دعا
کرد که از آدمی متولد شوید هشت بس به گنگا گفتند چون ما بدعای بسشٹ از
آدمی متولد خواهیم شد اگر تو بشکل زنان برآئی و زن کسی از آدمی شوی ما
بشکم تو در آمده بصورت آدمی متولد شویم و ما بشکم آدمی زاد نخواهیم رفت
چون تو از دیوتهائی اگر بصورت آدمی برآئی ما بشکم تو در می آئیم گنگا گفت

خوش من این کار میکنیم اما شما بگوئید که من زن که شوم ایشان گفتند که راجه پرتیپ
پسری شانتن نام خواهد آورد تو زن او بشو گنگا گفت خاطر من هم مایل شانتن
بود چون شما گفتید من قبول کردم که زن او شوم هشت بس گفتند که ما هشت
فرزند از شکم تو متولد خواهیم شد تو ما را که ما متولد شویم ما را در آب گنگ
غرق کن تا بجاهای خود برویم گنگا گفت من قبول کردم که چنین کنم اما یک
پسر آن راجه را از من می باید که یادگار ماند صحبت من و او ضایع نشود گفتند
خوش ما هشت بس هستیم حصه از زور و قوت و شجاعت و سخاوت و عبادت و حسن
صورت و خلق و مروت و دیگر صفات حمیده که ما همه داریم بآن تنها خواهد بود گنگا
ازین سخن خوشحال شد و ایشان را وداع کرد هر کدام بجاهای خود رفتند پس بیشم پاین
با جنمجه گفت که راجه پرتیپ به هردوار رفت و بکنار گنگ نشسته مدتی عبادت
کرد روزی در کنار آب گنگ خاطر خود را بیاد آفریدگار مشغول ساخت که گنگا بصورت
دختری در غایت حسن و جمال برآمده بیامده بر زانوی راست راجه نشست راجه گفت
تو برای چه آمده و از من چه میخواهی گنگا گفت از تو آن میخواهم که مرا تو بخواهی و
این قاعده است که هر زنی که خود پیش مرد بیاید آن مرد را می باید که البته او را بخواهد
راجه گفت من بغیر از زن خود به هیچ زن صحبت نمیدارم و تو زن بیگانه مرا نمی شاید
با تو صحبت دارم و دیگر نمیدانم که کدام ذاتی و لائق من هستی یا نه گنگا گفت من
کم ذات نیستم من دیوته ام میخواهم که تو با من صحبت داری و زن خود کنی و در خانه
نگاه داری راجه پرتیپ گفت که تو خود را خود منع کردی من ترا نمیخواهم چرا که تو بر زانوی
راست من نشستی و بر زانوی راست دختری نشیند یا عروس چون تو بر زانوی راست
من نشستی بجای دختر من شدی حالا مرا روا نیست که ترا زن خود کنم اما اگر قبول
میکنی ترا بصحبت پسر خود میخواهم گنگا گفت خوش آنهم قبول دارم اما من بصحبت پسر تو
بصحبت پسر ترا قبول میکنم و بآن شرط زن پسر تو میشوم که هر چه من کنم او بی فکر آن را
قبول کند و اصلا از من نپرسد که چرا چنین کردی راجه این شرط را قبول کرد

پس گنگا از نظرش غائب شد بقاعده دیوتها که از نظر غائب میشوند راجه
پرتیپ ازین حال خوشحال شد که گنگا زن پسر من خواهد شد پس راجه پرتیپ
بامیدواری آنکه آفریدگار او را پسری کرامت فرماید با زن خود صحبت داشت
تا گنگا زن پسر او شود و بعد از آن بعبادت مشغول شد و بعد از مدتی در خانه
او پسری متولد شد یعنی راجه مهابهکه از سرگ افتاده پسر او شد راجه پرتیپ
شانتن نام کرد چون شانتن کلان شد از ابتدا عبادت و طاعت ثواب
میکرد پدرش روزی نصیحت کرده باوی گفت که روزی زنی در پیش من
آمده بود من او را گفته ام که تو به پسر من چون پیش تو بیاید او را بخواهی و هرچیز که
او بکند از وی نه پرسی که چرا اینچنین کردی و دیگر نصیحت ها به شانتن کرد بعد از آن
جای خود را باوی داده خود ترک سلطنت کرده بجنگلی رفت و بعبادت مشغول
شد راجه شانتن بغایت راجه عادل و عاقل و دانای بزرگی شد چنانچه
اندر در آسمان بود او بر زمین بود شکار را بسیار میل داشت در اکثر اوقات
او بشکار میرفت و نوبتی در کنار گنگ شکار میکرد ناگاه دختری را دید
در حسن و جمال که آنچنان صورتی هرگز تصور نکرده بود لباسهای فاخره
پوشیده که مثل آنها راجه ندیده بود و نه پوشیده بود راجه بدیدن او خوشحال
شد و نظر بر جمال دوخته فراموش کرد که چکار میکرد و در کجا بود و در صورت
او حیران گشته بود و دختر نیز چون راجه را بصورت غیبی دید خوشحال شد و عاشق
او گشت راجه بعد از مدتی که بحال خود آمد باوی گفت که تو چه کسی که بزبان
بنی آدم نمی مانی تو از اپسرائی یا دختر گندهرب خواهی بود یا دختر دیگر دیوتها آن
زن هیچ نگفت راجه گفت ای عورت من میخواهم که تو زن من شوی آن زن
چون این سخن را شنید تبسم کرد و گفت خوب من زن تو میشوم باین شرط که
تو بفرمان من باشی و من هرچه کنم خواه تو آنرا نیک دانی خواه بد از من نپرسی
که چرا اینچنین کردی و اگر خواهی پرسید من همان زمان از پیش تو خواهم رفت

راجه گفت بسیار خوب این شرط را قبول کردم و راجه شانتن او را بخواست و شد و بروز
به صحبت او بسر می برد و به شکار نمیرفت و هرچه او میکرد راجه از وی نمی پرسید که
چرا اینچنین کردی و این عورت گنگا بود که بصورت زن برآمده بود و از راجه
شانتن هشت پسر تولد شدند. هفت پسر همین که متولد میشدند او وی را برده
در آب گنگ غرق میکرد راجه از این کار بغایت دلگیر و پریشان شد اما
از ترس رفتن او هیچ نمیگفت چون پسر هشتم متولد شد بغایت صاحب جمال
بود راجه او را نداد که غرق کند گفت ای زن تو چه کسی که گناه میکنی که فرزندان را میکشی
زن گفت خویش چون تو گفته مرا قبول نکردی و ترا فرزندی می باید من این
پسر را غرق نمیکنم شرط ما و تو اینچنین بود حالا من میروم و با تو میگویم که
من کیستم من گنگا بودم که بالتماس بسوها و کار ایشان پیش تو آمده
بودم و این پسران تو هشت بس بودند که بدعای بسشت رکهیشر ایشان را
بصورت آدمی می بایستی شدن و ایشان از من التماس کرده بودند که
از شکم من بصورت آدمی بدر آیند و ترا این مژده میدهم که ترا بجهت آن
فرزندان در آخرت درجه بسیار اعلی خواهد بود و این پسر هشتم که هست هیچکس از
آدمیان همراه او نتواند شدن و او بعلم و عبادت و کمال و دیگر خصائل
حمیده عدیل و نظیر نخواهد داشت ترا سفارش میکنم که او را نیک نگاه داری
حالا من پیش تو نمی باشم میروم راجه شانتن گفت که هشت بس را چه واقعه شده است
که بسشت ایشان را دعای بد کرده که بصورت آدمی شوند و این پسر تو چه گناه کرده
که تو از پیش من میروی و این چنین پسری را میگذاری گنگا گفت بسشت پیر
برآن ست او در زندگی سمیر پربت عبادت میکرد و در آنجا آبهای روان
و انواع میوه‌های بسیار بود و در آنجا دختر دچهه پرجاپت که سربهی نام داشت زن
کشیپ بود گاوی زائیده کام دهین نام و آن گاوی بود هرچه میخواستند آن را
میداد بسشت آن گاو را گرفت و نگاه داشت و در جنگل میچرید روزی هشت بس

با زنان خود بانجا آمدند دیدند که بسیار منزل لطیف است درانجا سیر میکردند یکی از زنان
ایشان گاو را دید حیران حسن و خوبی آن گاو شد فی الحال آن زن پیش شوهر
خود آمده گفت چنین گاوی را دیدم که درین جنگل میچرد شوهر او گفت من آن
گاو را میدانم و خاصیت آن گاو اینست که هرکس شیر این گاو را میخورد ده هزار سال
عمر او میشود و جوانی برقرار میماند زن گفت من از میان مردم بدختر زاده اوشینر
که جیت وتی نام دارد پیوند دوستی دارم و شکل و شمائل او در دل من جا کرده
چنین میدانم که حسن و جوانی او را گردش ایام به پیری و فنا داری بدل سازد
میخواهم که این گاو را با بچه اش بگیری تا تحفه او سازم و هیچ آرزو بهتر ازین
ندارم شوهرش که دیو نام داشت التماس او را بگوش قبول شنیده باتفاق برادر
کلان که پرتهو نام داشت و برادران دیگر گاو را گرفت و هیچ ملاحظه بسشت عابد
که مقتدای سالکان طریقت بود نکرد و مجبور شده از هوش زن ناقص عقل که تا با بسشتی
دست اندازی در متاع گرامی آن نیک مرد نموده چون بسشت از مرغزار صحرا
بگوشه مانوس رسید گاو را در منزل نیافت بیرون و درون جستجو کرد نشانی ازو
ظاهر نشد منور باطن و صفای ضمیر دریافت که این کار کیست خشمگین شد نخیان
دعائی درکار ایشان کرد که تفصیل آن گذشته و بعبادت مشغول گشت جماعه بسو
حقیقت حال معلوم کرده پیش عابد آمدند و بصد هزار نیاز التماس عفو نمودند هیچ بجائی
نرسید عابد گفت تیری که از کمان جست بر نمیگردد دعای درویشان انحال دارد
هفت تن از شما در اندک فرصتی از لباس بشریت خواهند برآمد و یک برادر شما که
باعث این امر شنیع اوست عمرها درین صورت خواهد بود اما مجرد و نیکوکار و خجسته
شمائل خواهد بود بست گنگا این سخن تمام کرده برفت بیسم پاین براجه جنمجه گفت چون
گنگا پسر هشتم را گذاشته از نظر غائب شد شانتن نام آن پسر دیوبرت و
گانگیی نهاد توجه به پرورش او گماشت و او در کمالات از همه گذرانیده اما از
رفتن گنگا اندوهگین شد شنیده است که این همه ذوق وصال در خواب بود

یا در بیداری و از انجا که کمال عقل و دوراندیشی داشت سپاه هوا و هوس مغلوب
او شده بود و با وجود سلطنت عظمی بادشاهی عالم باطن داشت بادشاهان
صورت و معنی سر بر خط فرمان او سوده از اطاعت او چاره نداشتند و باتفاق
بزرگان عالم خطاب او راجه راجها بود و خانواده بهارت را تربیت میکرد
و در عهد دولت او هیچ طائفه را با طائفه دیگر مخالفت نبود و دلها بدو پیوند
جانی داشت و هستناپور را پای تخت خود ساخته حکومت تمام بسیط زمین
که میان دریای محیط است میکرد و عدالت بآن اندازه انتشار یافته که هیچ
یکی را رعایت جانب ناحق در وهم نمیگذشت و تمام اوامر و نواهی او از
کمال نفس الامر قرار واقع بود و در ایام سلطنت رانی او هیچ جانداری را
بی وجه عقلی و باعث ضروری بیجان نمی ساختند هیچ احدی آزار دل و باخاطر
نمی پسندید و او بذات خود همه را پدری مینمود و سخن مردم از روی راستی و
درستی و موافق بید بود او مدت سی و شش سال عالم تجرید و تفرید اختیار کرده
در صحرا و بیابان عمر گذرانید و آن پسر که گانگی نام داشت بصورت و سیرت
مانند پدر شد روزی راجه سانتن بشکار رفته بود و عبورا و بکنار آب گنگ افتاد و
دید که چندان تیر افتاده اند که تمام روی آب تیر گرفته راه آب بسته است راجه
حیران شد در اثنای حیرت جوانی دید در پانزده سالگی ایستاده تیر و کمان در دست
راجه دریافت که این از اثر کمانداری کیست اما ندانست که پسر اوست جوان
همان لحظه از نظر غائب شد بخاطر راجه رسید که شاید این جوان پسر من باشد
پس بکنار آب آمده بگنگ خطاب کرد که ای والاگهر پسر مرا بمن بنما ناگاه گنگا بصورت
زنی بر آمده دست پسر خود گرفته با لباسهای سفید و بجواهر و لالی آراسته
ظاهر شد چون مدتی گذشته بود راجه او را نشناخت که زن اوست گنگا براجه
در سخن آمد که پسر هشتمی تست در احاطه علوم و جمیع فنون چه از دین و چه از
دولت عدیل ندارد و تعلیم آداب و کسب کمالات پیش بسشت کرده و جمیع

معلوم باقی که ساکنان عالم علوی و سفلی دارند دوست بگیر و نگاهدار شانتن
گنگا را وداع کرده پسر را گرفته بهستناپور آمد و تمام کاروبار سلطنت و کردار
مملکت باو سپرده بحکم آنجهان سلوکی کرده که هم پدر خشنود بود و هم دیگر اهل عالم
راجه شانتن تا چهار سال اینچنین گذرانید که کاروبار ملکی را بحکم گذاشته بود
و خود بعیش و نشاط و سیر و شکار میگذرانید و در خلوتگاه عیشی با حریفان شوق
بسر می برد روزی از شکارگاه برگشته بود گذرش بر کنار آب جمن افتاد ناگاه
بوی دماغ پرور بمشام او رسید چنین نکهت جان فزا هرگز نشنیده بود راجه را
حیرت دست داد و بمقام جستجو شد که این رائحه دلکش از کجا میرسد ناگاه دختری
از دور نمود که در حسن و ملاحت نظیر نداشت راجه را حیرت بر حیرت افزود پیش آمد
پرسید که تو دختر کیستی گفت من دختر سردار ملاحان این گذرم و به اشارت
پدر گرامی مردم را از آب میگذرانم و این را آبروی سعادت خود میدانم راجه
شانتن چون آن حسن صورت و طرز سخن مشاهده کرد فریفته او شد و کشتی
عشق را دریائی کرد و زمام اختیار از دست داد و با دل ناشکیبا پیش پدر او
رفته گفت زورق امید من بگرداب بیقراری افتاده تو دستگیر شو و دختر خود را
بمن نسبت کن ملاح گفت بیک قول نسبت میکنم که از دختر من فرزندی که شود
او را ولیعهد و جانشین خود سازی راجه را سخن ملاح پسند نیفتاد و باز گفت
با وجود فرزند من دیوبرت که نتیجه گنگاست من چون بادشاهی خود را به پسر ملاحی میدهم
این سخن در میان آورده خود را باز کشیده بی توقف روان شد و بهستناپور آمد
اما چندان اندیشه دختر ملاح درون و بیرون راجه فرو گرفته بود که هیچ چیز خوش
نمی آمد و هرچند بلطائف الحیل میخواست که خود را از آن وادی باز آرد سلطان
عشق بر سپاه عقل غلبه میکرد و درین کشمکش میگذشت درین وقت دیوبرت
پیش پدر آمد دید که راجه اندوهگین و اندیشه مند نشسته است و در توجه بر
جمیع آرزوها بسته پسر سعادتمند متاثر شده پرسید که باعث ملالت خاطر ۲۶

چه بوده باشد هزار شکر ایزد را که تمام ملک بر تو به قرار است و بخت تو پایدار و فرمان
روایان عالم همه محکوم فرمان اند و گردن کشان جهان تمام سر بر آستان حقیقت حال
میخواهم که معلوم کنم و در چاره اینکار شریک تو گردم شانتن گفت ای نور دیده و
جگر گوشه منی شادی و غم خود را از تو پوشیده نمیتوان داشت غم من آنست که
درین عالی دودمان همین تو یک فرزندی و خاندان دولت من به شمع روی تو
روشن است از انجا که زمین مورد حوادث آسمانی است گاه باشد که به آشوب یک حرب
اقلیمی بر هم خورد و به آسیب یک جان کشوری زیر و زبر گردد و این طبقه سلاطین
عالم اند بر ذمه دانش ایشان واجب است که در حفظ نسل سعی کنند و در تعداد
اولاد کوشش نمایند که اگر یکی را قضای ایزدی رسد دیگری استعداد و قبول
انتظام عالمیان داشته باشد و مرا غم عالم خوردن از هر غمی سزاست اگر چه تو
مرا صد فرزندی اما از انجا که عالم اسباب است میخواهم که برادری داشته باشی دیوبرت
این سخن شنیده پیش وزیر که صاحب تدبیر بود رفت و گفت امروز پدر را
اندوهگین دیده پرسیدم سخنی چند سربسته فرمود که سری ازان نتوانستم برآورد
پیداست که از تو پوشیده نخواهد بود وزیر گفت امروز در شکار دختری چنان به نظر
راجه درآمده است که دل نگرانی بهم رسانیده و اندوه او از آنست دیوبرت چون
حقیقت کار دریافت بعضی از امرای بزرگ شان و برهمنان خجسته خصال را
همراه گرفته پیش رئیس ملاحان رفت و حرف خواستگاری دختر در میان آورد
ملاح این معنی را باعث سربلندی خود دانسته گفت که این دختر گوهریست
دریا نژادی رسید که در سلک بادشاهان درآید پیش ازین عابدی عالیقدر
که از واصلان حق است و آست نام دارد پیام خواستگاری او گذارده بود
من قبول نکردم و این نسبت را بخاندان تو منظور داری یا هم اما آب همیشه
بادشاهی ندارد شاید از و فرزندی شود و تو با او دشمنی کنی و کینه او را در سینه
خود جا دهی دیوبرت گفت که من قولی میکنم که نه پیش از من کسی کرده باشد

ورنه بعد از من کسی کند که اگر ازین دختر پسری متولد شود سلطنت خاندان ما
باو تعلق داشته باشد جانشین پدر او را سازم ملاح گفت اگر تو سلطنت را به او
میگذاری فرزندانی که از تو تولد شوند ایشان سلطنت را بفرزندان این دختر
نخواهند گذاشت دیوبرت ازانجا که رضای پدر و شادمانی خاطر اند و نگهبین او
مطلوب داشت گفت من بحضور چندین بزرگان درین دولت شرط میکنم تا که
باشم مجرد باشم پیرامون کدخدائی نگردم و چون مشهورست که هرکس فرزند ندارد
بعالم بالا نمیرود و به مجردات قرب حاصل نمیکند چون این ترک و تجرید من
بنیت خیرست امیدوارم که این مشکل هم نوعی دیگر آسان شود ملاح این
سخنان دلنشین از علو همت و وفور مروت دیوبرت شنیده از کمال رضا
قبول کرد و گفت برین تصدیق بگیر که کنیز سرای دولت تست درین هنگام عشرت
انجام که آغاز نوبهار شادمانی بود گل از هوا بر سر دیوبرت بارید و آوازی بلند
از بالا بر آمد که این مرد بهیشم ست یعنی ازو باید ترسید چه او کاری که هیچکس
نکرده کرده ازان روز باز دیوبرت را بهیکهم نام شد بعد ازان بهیکهم آن دختر
بلند اختر را که ستوتی نام داشت بر گردون سوار کرده بهستناپور آورد بحرم سرای
پدر نشاند و سرگذشت را بعرض پدر رسانید پدر گلگل شگفت و دعا کرد که از
درگاه بی نیاز خواستم که تا تو مرگ نطلبی بتو نرسد بشنیدن این براجه جنجه گفت
که بعد ازین واقعه بمدتی پسری ازو متولد شد و او را چتر انگد نام نهاد و بعد
ازان فرزندی دیگر ولادت یافت او را بچتر بیرج نام کرد و چتر انگد هنوز بحد
بلوغ نرسیده بود که راجه شانتن ازین عالم کوس رحلت زد و در هنگام سفر
گفت که سلطنت من تعلق به بهیکهم دارد اگر خواهد بگیرد و اگر خواهد به برادر خود
دهد بهیکهم بموجب مشورت ستوتی سلطنت بچتر انگد داد او در ایام جهانبانی خود
اکثر فرمان روایان روزگار را زیر دست و فرمان بردار خود ساخت اما خود پسند
و متکبر بود و هیچکس را از دیوان و آدمیان بنظر در نمی آورد و در زمان او

در نواحی ولایت شمال از گندهربان راجه همنام او بود چترانگد پیش شناختن
از نیغی در خشم شد که چون این نام مراست باید که نام دیگر داشته باشد ایلچی
پیغام فرستاد که نام خود را تغییر ده که ترا با این نام بودن از ادب دور است ایلچی
نام ایستاده و پیغام پیغام نام و ناموس خود را از دست نمیدهد او در کرکشیتر
سه سال جنگ کردند و او سه کشتی در معرکه آمائی دراز نمانا تا راجه گندهرب فریب
و حیله و پیدا افت بزور حیله او را کشت چون این خبر به بهیکهم رسید با تریکهت
و سلطنت را به برادر دیگر او که بچتربیرج نام داشت داد او لوازم سلطنت
بجا می آورد و دقیقه از عدالت فروگذاشت نمیکرد و از صواب دید برادر بزرگ
خود بهیکهم بدر نمیرفت و بفرموده او که هر آینه موید ثبات دین و دولت بود عمل
مینمود بیشمپاین گفت دران هنگام که بچتربیرج بسن بلوغ رسید بهیکهم در فکر آن
شد که او را کتخدا سازد دانایان این کار را بهر جا جستی فرستاد که تحقیق نمایند که کدام
معدن چنین یاقوت شب تاب داشته باشد که شایسته پیوند این گوهر شاهوار
تواند شد بعد جستجوی بسیار خبر رسید که راجه بنارس سه دختر دارد هر یکی
از یکدیگر خوب تر و هم شنید که پدر آن دختر سیمبر کرده است و اکثر راجه های
بزرگ دران مجلس جمع شده اند بهیکهم از مادر خود ستوتی رخصت گرفته بر گردون
سوار شده به بنارس رفت و دید که اکثر فرمانروایان اطراف در شهر رسیده اند
بهیکهم دختران را دیده حیران شکل و شمائل شد چون مجلس سیمبر منعقد گشت
و راجه ها بمقدار مرتبه و اندازهٔ خود جا بجا نشستند هر کس که او را میدید
حیران میشد و میگفت که این مرد متبرک قبول کرده است که هرگز زن نخواهد کرد
درین مجلس برای چه آمده است بعد از ان برای دختران پرتی بیکهیه در ان جماعت ها
پیراسته و زیورها آراسته بمجلس در آمدند بهیکهم در ساعت برخاست هر سه دختر را
گرفته بر گردون خود سوار کرده به آواز مهیب با راجه ها گفت که هر کس از شما
توانا تر است بمن دستبرد نماید و بر زبان راند که خواستن زنان بچند نوع پیدا شده

یکی آنکه یکی از خویشان دختر میدهند و برای خود هم میگیرند و طریق معاوضه
مبادله چنین سلوک میدانند دیگر آنکه مردم زر بسیار میدهند و دختر میگیرند و
دیگر آنکه یک گاو نر و یک گاو ماده میدهند و دختر میگیرند و دیگر چهتریان بزور
نبرد و دختر میگیرند جمیع راجه‌ها که بخواستگاری آمده اند بشنوند که من بزور بازو اینها
را می برم هرکس سر دعوی توانائی دارد بیاید بیاین گوی میدانست راجه‌ها همه
سازجنگ آماده کرده پیش رسیدند و با نواع سلاح بنیاد جنگ کردند بهیکهم ایشان را
تیرباران کردن گرفت راجه‌ها کمین بسته ناوک فتنه گشاده هر همه ده هزار تیر
بیکمرتبه بر بهیکهم می ریختند و بهیکهم اکثر آن تیرها را به پیکانهای تیز که هر یکی حکم
تیغ بران داشت می بریدو مدتی معرکه کارزار قائم بود عاقبت کار از انجا که تائید
ایزدی رفیق بهیکهم بود غلبه از جانب او شد بسیاری از ایشان را بر خاک هلاک
انداخت و بقیة السیف بی دست و پا رو بگریز نهادند بهیکهم مظفر و منصور بستنا پور
رسیده پاره از راه رفته بود که ناگاه راجه شال صفهای لشکر خود آراسته در عقب
بهیکهم در رسید چنانچه فیل مست از دنبال فیل مستی در آید بهیکهم چون شال را دید
گردون را باز گردانید رو بروی او روان شد و راجهائیکه گریخته بودند باز گشته بنیاد
تماشا کردند تا به بینند که میان این دو دلاور چه خواهد شد و چه کدام بر دیگری غالب خواهد آمد
شال بالشکر خود تیر می انداخت چنانچه بهیکهم در میان تیرها نهان بود و بنظر در نمی آمد
تماشائیان باواز بلند شال را آفرین میکردند بهیکهم ازین آوازهای ناساز شعله
خشم تیز تر ساخت و گردون را نزدیک شال رسانید چهار اسپ گردون شال را
پی کرده شال را زنده گرفت و از روی قدرت بگذاشت تا بولایت خود رفته
بکار و بار سلطنت مشغول شد بهیکهم در اندک فرصت قطع بحور و جبال کرده
کامیاب به تختگاه ستنا پور آمد و سرگذشت احوال باز نمود و در مقام تهیه اسباب
کدخدائی او شد و درین کار با ودر و ستیوتی مشورت نمود درین حال دختر کلان که
انبا نام داشت بزبان آورد که دل من بجانب شال میل نموده پدر منهم مرا بوی

داده واو هم مرا بزنی خواسته درین معامله آنچه مقتضای نیکوکاری و سازواری
باشد بعمل باید آورد بهیکهم ازین سخن اندیشه مند شده با برهمنان گفت چیز دادن
بکسی سه گونه دارد یکی آنکه در دل بگذرانند دوم آنکه بر زبان رانند سوم بعمل آرند
مناسب حال چنان مینماید که او را بشال بدهیم که این دختر دل خود را با و بسته
است و خود را با و سپرده باتفاق دانایان آن دختر را بآئین مردمی پیش شال فرستاد
و دو دختر دیگر را که انبکا و انبالکا نام داشتند به برادر خود بچترببرج عقد بست و
درین کار آنچه مراسم پادشاهی ست بتقدیم رسانید و تا مدت هفت سال شهرها
نوجوان با این نازنینان دلستان داد کامرانی داده بهزار گونه
عیش و شادمانی زندگانی کرد وقت وداع عالم رسیده بود بمرض سل که عبارت
از زخم شش ست مبتلا شد طبیبان حاذق و حکیمان موافق در چاره جوئی جهد
بلیغ کردند اما از تقدیر چاره نبود بناچار این جهان فانی را پدرود کرد و بعالمیان را
مصیبتی تمام روی نمود بهیکهم باین گفت ستوتی سوگوار ماتم زده سر رشته صبر
از دست داده با ناله های آتش آلود و گریه های جگر پالا تسلی
بخش عروسان سراپرده و فرزند گرامی شد و بعد از مراسم ماتم داری شیوه
ناموس و ننگ نامی خانواده خود داشته با بهیکهم گفت که تو امروز رسم ننگان را
تو نیک میدانی و نگاهداشت ننگ و ناموس زمام بچترببرج منحصر در تست و پیداست
که چنانچه براستی و درستی زیادتی عمر بازبسته است همچنین نیکوکاری و خجسته کرداری
در ذات تو سرشته می بینیم و تو تفصیل و اجمال و صریح و کنایت همه میدانی و اسرار
بید و احوال سیاه و سپید بر تو ظاهر ست آنچه میگوییم بگوش رضا شنیده بکار بند
بر تو روشن ست که پسر من بچترببرج برادر خرد تو که دوست داشته تو بود بی فرزند از
عالم رفته و این دو زن که دختر راجه کاشی اند صورت و سیرت آراسته دارند و بجز از
فرزند همه چیز ایشان را حاصل ست و همین آرزو دارند و نمیخواهم که ازین خاندان
قطع نسل شود و تو دست رس داری بجهت رضای خاطر من و صلاح دولت این

ودو ومان ازانها فرزندی بهیرسان که متضمن چندین خیر خواهد بود و بکار روای سلطنت سردار و
اولاد بهرت را فرمان بردار خود ساخته مهمات آنها را رواج ده و چنان کن که این خاندان
گمنام نشود معلوم تست که خواندن بید و تعظیم کردن آتش که روشن ساز عالم
تاریک ست و پیدا کردن فرزندان سعادتمند همه برای نجات عالم باقی ست
بهیکهم این معنی را شنیده در جواب گفت هرچند درانچه میفرمائی سراسر خیر ست اما
من عهد کرده ام و بخدا پیمان بسته که اگر سلطنت روی زمین بمن عرض کنند اختیار
نکنم و دیگر زنان که منبع شهوات بهیمی و معدن لذات نفسانی اند نگردم آتش از گرمی
و خشکی و هوا از گرمی و تری و آب از سردی و تری و خاک از سردی و خشکی توانند
گذشت ولیکن من از قول نگردم ستوتی گفت این عهد که تو کرده بودی برای خاطر
من بود که سلطنت بفرزند من رسد و الحال ضرورتی پیش آمده نگاهداشت خاطر من
در ان ست که اگرچه پاس عهد داشتن نیکوست اما حفظ اولاد راجه شانتن در
روی زمین بر همه خیرات تقدیم دارد که چندین مطالب دینی و دنیوی در ضمن آن
مندرج ست بهیکهم گفت که اگر به سخن من عمل میکنی از برهمنان دانا که باریک بینان
عالم معنی اند بپرس و بتحقیق این مطلب غور کن و انچه مقتضای حال باشد بتقدیم
رسان و شنیده باشی پرسرام که برهمن عالیقدر بود بجهت کینه جوئی پدر خود که
راجه هزاردست پدر او را کشته بود آن راجه را با تمام قوم او بقتل رسانید و هزار دست
آن راجه را ببرید و هرجا در روی زمین چهتری بود دفعه دفعه گشت و باین طریق
بست و یک مرتبه کمر انتقام بسته چهتریان را از عالم نیست و نابود کرده چون در
روی زمین تخم چهتری نماند زنان چهتریان جمع شده پیش برهمنان که دانایان علم
بید بودند التماس نسل کردند و استدعای صحبت نمودند و گفتند که نطفه تا را از شما
حاصل شود تا بقای قوم باشد برهمنان آرزوی آنها قبول کرده بنیت نیکوکاری
صحبت داشتند و از نسل آنها باز طائفه چهتری پیدا شد بهیکهم گفت درینباب
سرگذشتی غریب بشنو که اتتهه نام عابدی بود کامل و عالمی عامل و زنی داشت

ممتا نام و برادر خرد آن عابد برهسپت نام پروهت دیوتها بود و این برهسپت
بخیال صحبت پیش ممتا آمد ممتا گفت من از برادر کلان تو حامله شده ام و پسر
در شکم من ست و این پسرش علم بید را میخواند و نطفه تو هم نقش خواهد بست
در شکم من جای دو فرزند چگونه خواهد بود لائق آنست که ازین خیال بگذری
برهسپت چون از شهوت طبعی پر بود خود را نتوانست نگاهداشت و به صحبت
درپیوست چون هنگام آن شد که قطره طوفان هوس جدا شود فرزندی که
در شکم او بود گفت جای مرا تنگ مساز برهسپت آن سخن ناشنیده انگاشت
و تخم افشانی کرد بچه پای خود را پیش آورده سر راه رحم را ببست و آب از میان راه
بر خاک ریخت برهسپت ازین واقعه در خشم شده چنین دعای بد کرد که چون تو
مرا از عیش باز داشتی از خدا خواستم که نابینای مادرزاد گردی چون مدت حمل گذشت
نابینا متولد شد و نام او دیرگهه تما نهادند یعنی همیشه تاریک اما دیده باطن او بینا
بود و علوم بید میدانست و اعمال نیکوکاران داشت از آنجا که لطافت جوهر ذات
بود زنی در غایت حسن ملاحت و نهایت لطف و صفا بدست او افتاد پردوکهی
نام و ازو گوتم نام پسری متولد شد و غیر او دیگر پسران هم شد اما زن باوجود
اینهمه فرزندان از شوهر راضی نشد و دلگیر میبود روزی شوهر ازو پرسید که سبب
ناخوشی طبع چیست زن در جواب گفت شوهر را که بهتر میگویند بجهت آنست که
او شکم عیال خود پر میسازد از خورش و پوشش و آنچه در کار است بی نیاز میکند
تو خود نابینایی بزور تو اینها هیچ بوجود نمی آید بلکه بر عکس اهل عالم کار ترا من سامان
مینمایم دیگر به تنگ آمده ام و از عهده نمیتوانم برآمد شوهر جواب داد که جایی که چنین
باشند مرا آنجا ببر تا زر گرفته در کنار تو نهم زن برآشفته گفت زری که بدین نوع گیری
حاصل کنی نمیخواهم و بعد ازین سامان کار و تدبیر منازل تو نخواهم کرد هر چه
میخواهی بکن شوهر گفت من امروز از این چنین قاعده درستی بنیاد می نهم که هیچ زن
در عالم غیر یک شوهر نکند و اگر بکند درین عالم رسوا شود و در آن عالم بعذاب ابدی

گرفتار گردد زن این حرف شنیده در خشم شد و با پسران خود گفت که او را بدریا
سر دهید پسران بی سعادت آن پیر نیک سیرت را بر تخته چوب نشانده
بدریای گنگ سر دادند او همچنان تخته بند بر روی آب میرفت تا آنکه بجایی رسید
که راجه بل بجهت غسل بکنار دریا آمده بود او را دید گرفته بخانه برد بوقت آنکه زن
مرد زنان من فرزندان حاصل کنند نابینا قبول نمود راجه زن سدوشنا
نام را باو سپرد زن او را پیر و نابینا دیده تن بنزدیکی او نداد و بجای خود دایه را
فرستاد و آن دایه را از وی یازده پسر شد فرزند بزرگ او کاکهیوان نام داشت نابینا
همه علوم را آموخت و تعلیم بید داد راجه گفت اینها فرزندان من اند و نابینا گفت
پسران من اند زیرا که زن خود را پیش من فرستاده بودی او نیامد کنیزی را بعوض
خود پیش من فرستاد پس اینها فرزندان من اند راجه بل نابینا را از خود راضی ساخت
و سدوشنا را پیش او فرستاد نابینا دست بر بدن او رسانید و گفت ترا پسرے
پر زور راستکار خواهد شد بمجرد گفتن زن حامله شد و پسری بوجود آورد انگ نام
و چهار پسر دیگر بنگ کلنگ پند سهج نام و این پنج پسر بهر ملک که راجه شدند آن
ملک بنام او موسوم شد بهیکم گفت این طور برهمنان نیکوکار از برهمنان پیدا
شده اند من این سخن را بتو معلوم کردم آنچه در خاطر تو برسد تو نیز آنچنان کن نیز
میگویم که برهمنی نیکو کیش و نیک اندیش را بمال و منال راضی ساخته از زنان بچترج
فرزندان حاصل کن ستوتی را ازین سخن شرم آمد و تبسم کرده گفت آنچه تو میگویی
راست ست مرا هم موافق سخن تو سرگذشتی بیاد آمده است اگرچه لایق من نیست
اما میگویم و بگوش تو هم رسیده باشد که راجه بس را قطرات منی در آب افتاد و ماهی
آنرا فرو برد و آن ماهی را صیاد گرفت و شکم او را بشگافت من از شکم او برآمدم
صیاد مرا بخانه خود آورد و تمام سرگذشت خود را که بالا گذشت تا احوال بیاس
بیان کرد و گفت این مشکل را او حل خواهد کرد که هم تصرف عالم ظاهر دارد و هم
متکفل عالم باطن بهیکم چون نام بیاس شنید تعظیم بجا آورد و گفت از ان

بزرگوار هرچه گوید می‌آید ستوتی همان دم او را یاد کرد و اعیان ظاهر شد که
گویا همانجا بوده مادر از روی مهربانی بیاس را دریافت و چشم پر آب کرده بپیالهٔ اشک
از چشم او پاک ساخت و تعظیم بجا آورد و گفت هرچه فرمائی بجا آرم گفت بر تو
ظاهر است که چنانچه بهیکهم از جانب پدر برادر بچترببرج است همچنان تو از طرف من
گویا در تو ام برادر بچترببرج میشوی بهیکهم بجهت راستی قول و درستی عهد که
در باب کدخدائی و فرمانروائی کرده است بگرد زنان بچترببرج نمیگردد و از سلطنت
اجتناب مینماید و خاندان برادر تو نزدیک رسیده که بی نام و نشان گردد و
عالمی زیر و زبر گردد و به زمره کرم تو لازم است که فکری اصل درین باب نمائی و از این
دو زن که در کمال حسن و جمال اند فرزندان دولتمند حاصل کنی و در مقام
احیای این دولتخانه شوی بیاس چون خواهش مادر و خرابی خاندان برادر
و دیانت چاره جز قبول ندید گفت اطاعت حکم تو میکنم اما باید که این زنان تا
یک سال بریاضات و عبادات مخصوص که تعیین نمایم مشغول شوند و طهارت کامل
حاصل کنند تا من نزدیک شوم ستوتی گفت که از رفتن بچترببرج تفرقهٔ عظیم در
خلائق راه یافته و ولایت رو بخرابی آورده میخواهم که زودتر در مقام انتظام جهانیان
شوی و در تحصیل فرزندان اهتمام فرمائی تربیت آنها به بهیکهم خواهد رسید بیاس گفت
اگر وقوع این امر زودی میخواهی باید که طاقت دیدن صورت مهیب و تاب
شنیدن بوی نامطبوع من بیاورند ستوتی این معنی را اقرار داده انبکا را که زن
بزرگ بود فرموده تا در خلوت سرائی ترتیب داده و بساط فاخره گسترده و بستر و بالین نگاری
مهیا سازد که هنگام آن رسید که چراغ مرده دودمان تو زنده شود و از تو فرزندی
بوجود آید که سریر سلطنت را بفر قدوم بیاراید عروس را از اطاعت فرمان گزیر نبود
ستوتی عابدان و برهمنان شهر را طلب کرده مهمانی نمود و عروس تازه نهال
جان پرور را شست و شو داده و لباسهای رنگین در بر کرده در خوابگاه
تا تکیه کرد اما درین اندیشه او را خواب نبرد که بهیکهم خواهد آمد یا دیگری درین فکر

بیدار بود و چراغ خانه روشن که بیاس پیدا شد موهای سرخ و سیاه درهم پیچیده و
چشمهای چون اخگر سوزان و محاسن و سبل سرخ زن چون آن پیکر مهیب دید
از هیبت او چشم بر هم زد بیاس کام او روا ساخته برآمد ستوتی پرسید که
از پیوند مندی این نجم سعادت بگو و از نشو و نمای او آگاهی بخش بیاس گفت صاحب
طالع قوی بازو و توانا و در دانش کامل و در سلطنت شیر عالی خواهد بود و نیز به صد پسر خواهد شد
اما بسبب آنکه مادرش وقت دیدن من چشم پوشید این پسر نابینا خواهد بود چنانچه
بعد انقضای مدت حمل دهرتراشت نابینا پیدا شد ستوتی افسوس کنان
گفت راجه کوروان چرا باید که نابینا باشد میخواهم یک پسر دیگر که بدانش و بینش
آراسته باشد از زن دوم حاصل کنی بیاس قبول نموده شبی بهمان صورت پر هیبت
پیش آن زن دوم که انبالکا نام داشت آمد و بدیدن آن شکل هولناک رنگ روی
زن تغیر یافت بیاس بصحبت او پیوست و از ستوتی گفت چون از دیدن من
ترسیده و سفید و زرد شده فرزند او پاند خواهد شد یعنی رنگ او سفید و زردی
آمیز خواهد بود و بنام پاند اشتهار خواهد یافت ستوتی گفت یک پسر دیگر هم میخواهم
بیاس قبول کرد چون مدت حمل انبالکا بسر آمد پاند بهمان رنگ متولد شد
بعد از آن چون انبکا را باز نوبت آن رسید که شایسته حمل شود ستوتی فرمود
که مستعد قدوم آن بزرگوار باش انبکا آن شکل و بدبوی زشت او را بخاطر
آورده قبول نکرد و بصورت کنیز خود را که بخوبروئی ممتاز بود لباس خود را در بر او
کرده بجای خود فرستاد کنیز چون دید که آن بزرگ می آید از جای خود پیش رفته
سر نیاز بر پای او نهاد و رعایت آداب نموده بصحبت او پیوست و بیاس شب به
همه شب از همدمی او حظ تمام یافت و گفت تو دیگر از قید بندگی نجات یافتی و این
فرزند تو نیکوکار و بردبار و دانا و سردار خواهد شد بیاس این سخنان گفته برآمد و از این
کنیز بدر نام فرزندی متولد شد که برادر پاند و دهرتراشت بوده باشد و این بدر در اصل
دهرم نام دیوته بود که از دعای بد مانڈبیه که عابد کامل بود از کنیز ولادت یافت پس

بیاس به ستوتی گفت که انبالکا همین دغلبازی کرده بجای خود کنیزی را فرستاد
و او را چنین پسری خواهد شد این بگفت و از نظر غائب شد بهیسم این خبر گفت
بچترسیج را باین طریق فرزندان موجود آمدند که از آن فرزندان خاندان شانتن
خانواده کورو قائم است جنمیجه پرسید که از بهرم چه گناه سرزده بود که مستوجب نفرین شده
و آدمی نژاد شده و از شکم کنیز ولادت یافت بیسم پاین گفت ماندب عارف بود
نزدیک تکیه گاه خود درختی داشت در پای درخت عبادت میکرد و ریاضت میکشید
مدتی گذشته بود که دستها را در هوا دراز کرده برپا ایستاده بود وقتی جماعتی دزدان
اموال بدست آورده در مقام او رسیدند پاسبانان مال آگاه شده و نشان گرفته
از دنبال آمدند دزدان این معنی را دریافته [illegible] بردن مال را همانجا گذاشتند و
خود هر جا پنهان شدند خبرداران اموال را نزد عابد پیدا کرده پرسیدند که دزدان کجا
رفتند و راه در پی ایشان بنما تا از عقب آنها دریابیم عابد جواب نداد و زبان به سخن
نکشاد خبرداران جستجو نموده دزدان و اموال را در آن نواحی یافتند خبرداران عابد
را سردار دزدان خیال کرده با دزدان یکجا ساخته با اموال پیش راجه عهد بردند
و صورت حال باز نمودند راجه فرمود که همه را بدار کشند جلادان عابد را با دزدان
بردار کشیدند عابد همچنان زنده بعبادت اشتغال داشت و سر مو از و تفاوت
نیافته بود درین اثنا بخاطر رسانید که چه شود که جمعی از عابدان پیدا شوند ناگاه
جمعی از کاملان مکمل در رسیدند حال این عابد عالی مقام را مشاهده نموده
و متالم شدند تا کسی برحال آنها اطلاع نیابد بصورت پرندها برآمده بر سر او جمع شدند
و احوال پرسیدند که از تو چه سرزده بود که بچنین مکافات از آن رسیده عابد گفت
اندک جرمیه در نیکار نکرده بودم که چنین آزرده خار بلا است شده ام برحال عابد جمعی
واقف شده بعرض راجه رسانیدند که یک کس از دزدان که حال آنها معروض داشته
بودم زنده است راجه با مقربان سر برهنه برخاسته بخدمت عابد آمد و عذر خواهی نمود
که این امر از من به نادانی واقع شده امیدوار عفو ام عابد عذر پذیرفته گفت ترا در این

گناهی نیست چون خواستند که او را از دار بکشند بیرون نیامد بضرورت از آنجا ببریدند
و آن قدر سکه اندرون محکم شده بود همچنان ماند نام آنی ماندیه شد عابد بپیش [illegible]
دهرم رفت و گفت من گناه خود را نمیدانم تو بچه گناه مرا باین عذاب مبتلا ساختی
گفت تو روزی پرنده را در دم سرخاشاکی خلانده بودی این پاداش آنست
عابد پرسید من چه وقت اینکار کرده بودم گفت در طفلی عابد گفت تو از
گناه خرد مرا جزای بزرگ دادی و برهمن را که چنین عذاب کردی ازین عظیم تر گناهی
نیست از شما امیدوارم که آدمی شده از طائفه شودر پیدا شوی بسیم باین گفت باین نفرین
آن دیوته بدر شده بوجود آمده صاحب نفس امر و متخلق باخلاق پسندیده بود بساز
جسم و دانای احوال آینده و دیگر کارخانواده خود شد القصه این سه فرزند نشو و نما
یافتن کار ولایت نیز سرانجام یافت باران بوقت می بارید و زمین برکشت شده
و دانه بالیده می برآمد درختان گلهای سیر بوی و میوه های سیراب
میدادند و حوش و طیور در کمال فربهی و تازگی سیر و طیر میکردند و اهل صنایع و
حرفت سودمند میبودند و دزدان و رهزنان نیست و نابود می گشتند و دلهای
خلائق دردمندی نمیکشیدند فتنه و فساد از میان خلق برخاسته بود و امن و
امان بجای آمده اهل عالم بطاعات و عبادات رغبت مینمودند و دشمنی و کینه و رزی
و خشم از میان مردم برطرف شده بود عالمیان در شهر و به باغ و راغ داد عیش و
عشرت میدادند و غم و اندوه رخت بصحرای عدم کشیده بود و بخل و امساک و دیگر
صفات ذمیمه از طالع بر افتاده و عمرهای خلق دراز کشیده و بهیکهم در آئین
عدالت و پاس ولایت توجه تمام می نمود و در تربیت آن سه فرزند از همه جهات
بلیغ داشت و اسباب شاهانی عالم آماده میکرد آنچه حق پرورش بود بهیکهم در باره
این سه گوهر دریای شهریاری بجا آورده و پدری نموده تعلیم علوم و فنون
سپاهگری بروجه کمال کرد از جمله آنها پاندو در علم کمانداری از سایر کمانداران عالم
ممتاز شده و دهرتراشت در زور و توانائی بی نظیر زمان گشت و بدر در نیکوکاری

از همه گذرانید و دختران راجه کاشی بوجود این اولاد امیّد نام ور شدند و ولایت
بخوبی و آراستگی علم گشت چون دهرتراشت نابینا بود و پدر کنیززاده سلطنت
به پاندر رسید و بهیکهم با خود گفت هزار شکر که چراغ خانوادهٔ ما از سر نو روشن شد
و سلطنت ازین سلسله بیرون نرفت و لطف ازلی از قطع نسل نگاه داشت
اکنون مرا در کثرت اولاد سعی باید کرد با پدر گفت در میان جادوان (जादव) دختری است
مناسب خاندان ما و یک دختر راجه سبل (सुबल) گاندهاری (गांधारी) نیز شنیده ام که لیاقت
دارد و اوصاف دختر راجه ولایت مدر (मद्र) هم بگوشم رسیده اینها همه قابل قرابت اند
اگر قبول داشته باشی خواستگاری نمایم پدر گفت پدر و استاد و سزاوار قبیلهٔ ما
توئی آنچه بخاطر تو بگذرد عین صلاح دولت خواهد بود بهیکهم چون صفت گاندهاری
دختر راجه سبل شنیده بود که پرستش مهادیو نموده و مهادیو ازو راضی شده دعا
کرده است که صد پسر یابد بزرگان دین و اعیان دولت را برای خواستن او بجهت
دهرتراشت پیش راجه سبل فرستاد و سبل را اگرچه نابینائی او معلوم بود اما خاندان
بزرگ و سلطنت عظیم و ملک وسیع این طبقه ملاحظه نموده قبول کرد و گاندهاری
چشمهای خود را بپارچه چند توبرتو بست که چون شوهر من نابینا باشد مرا چه مناسب
که دیده باشم شکنی (शकुनि) که برادر گاندهاری بود خواهر خود را با جهاز بادشاهانه بهستناپور (हस्तिनापुर)
آورد و بآئین سلاطین سپرد گاندهاری در آداب فرمانبرداری و پرهیزگاری و جمیع
سائر لوازم حسن معاش شمهٔ فروگذاشت نمیکرد بشنپایم باین گفت شورسین (शूरसेन)
نام از قوم جادوان مردی بود که پدر بسدیو بود دختری داشت در نهایت
خوبی و راجه کنت بهوج (कुंतिभोज) که عمه زادهٔ شورسین بود فرزند نداشت کنت بهوج از
شورسین دختر را بفرزندی گرفت و کنتی (कुंती) نام نهاد و در تربیت و تعهد احوال او
توجه تمام نمود و گفت هرکه بخانه بیاید تو در لوازم مهمانداری او خود را معاف
نداری و خدمت مهمانان کردن سعادت دین و دنیای خود پنداری روزی
دُرباسا (दुर्वासा) نام عابدی بخانهٔ او در آمد دختر بمراسم خدمت پرداخت درباسا احوال آیندهٔ او

دریافته از روی مهربانی افسونی باو یاد داد و گفت هرگاه ترا کاری پیش آید این
افسون بخوان و از مجردان عالم علوی و سایر روحانیات هر کرا خواهی یاد کن
که بحاجت روائی تو حاضر خواهد شد و از مدد او ترا پسر خواهد رسید دختر بجهت امتحان
راستی قول عابد افسون را خواند و روی نیاز بجناب حضرت نیر اعظم که فیض بخش
ذرات عالم است آورد یک ذره نور التماس نمود ناگاه ذره نور بصورت آدمی
نورانی که در آفرینش نظیر او محال باشد بظهور نمود و خطاب کرد که چه میخواهی
دختر را از ترس و بیم هوش پرانیده پنهاست و لرزه کنان گفت عابدی مرا
افسون یاد داده بود من بامتحان خواندم و گستاخی کردم امیدوارم که از
گناه من درگذری آدمی نورانی تسلی داده خاطر او شاد کرد و گفت وعده را بخاطر
راه مده که نائب درگاه خورشیدم و فروغ بخش چراغ امیدم فرستاده بارگاه آفتابم و نور عین
نیر عالمتابم نظر تربیت بحال تو میکنم از دریای فیض محیط افضال قطره نورانی
که ستاره دولت و اقبال تواند بود در تو می افگنم سخن گفتن همان بود و نظر سعادت
کردن همان در ساعت از دختر پسری سرتاقدم پیکر نور زره زرین در بر و حلقهای
در گوش بظهور رسید چون نظر نورانی و توجه روحانی بود دختر را از ولادت پسر بکارت
زائل نشد اما دختر او آن پسر را دیده و از پدر و مادر ترسیده اندیشه مند شد
بی اختیار شده و اضطراب نموده طفل را در دریای کاویری [कावेरी] سر داد و ادهرته [अधिरथ] نام
پهلوانی که راده [राधा] نام زنی داشت آن نور مجسم را از آب برآورد و آن گوهر شب تاب را
از دریا کشیده همت به تربیت او بست و بفرزندی شهرت داد و چون زر بسیار
با او بود بسوکهین [वसुषेण] نام او نهادند و بنام کرن [कर्ण] هم مشهور شد او را روز بروز ترقیات
صوری و معنوی دست داد و در یزدان شناسی و بلندبینی یگانه آفاق شد و
در نور پرستی بحدی بود که پیش از صبح صادق بر میخاست و رو بمشرق نموده در
انتظار طلوع حضرت نیر اکبر و نور اعظم بر پا می ایستاد و بزبان حال میگفت ابیات
هر چند ز فیض صبح آگاه نه ایم + از رایت نور دوست کوتاه نه ایم + در یوزه نو

میکنیم از ورد صبح * در حضرت خورشید کم از ماه نه ایم * و چون وقت طلوع
میشد سر نیاز بر خاک می نهاد و چشم امید را سرمه نوری می بخشید و همچنین روی بجانب
آن قبله هدایت کرده تا شام ایستاده می بود و درین حال برهمنان هر چیز
می طلبیدند اگر همه جان میبود منت بر جان نهاده می بخشید شبی در خواب
دید که مردی نورانی با و میگوید که فردا اندر بصورت برهمنی شده پیش تو خواهد آمد
و این زره و حلقه از تو خواهد طلبید تو هشیار باش و مده کرن گفت هرگاه اندر
بصورت برهمن بیاید و دریوزه گری کند من چون نتوانم داد مرد گفت اگر
با و خواهی داد باری خیال کن که چون او با تو بگوید که چیزی از من بطلب تو از وی
نیزه او را که کشنده دشمنانست بطلب کرن از خواب بیدار شده درین خیال
بود که تا از پرده غیب چه رو نماید ناگاه اندر بصورت برهمنی پیدا شده زره او را
بجهت فائده ارجن طلب نمود کرن بی توقف بر آورده داد و منت بر خود نهاد
اندر جبه را گرفت و خوشدل شده با خود گفت این پسر بسیار بزرگ همت و
عالی فطرت ست و در هیچ طائفه از طوایف مخلوقات مثل این همت نبوده که
او ورزیده و با کرن گفت من ازین عمل شایسته تو منت دار شدم هرچه میخواهی
از من بطلب کرن گفت من از تو نیزه التماس دارم که کشنده دشمنان باشد
اندر نیزه با و داد و گفت لشکر آدمی و دیو و هر که بکمر عداوت تو بندد به نیروی این نیزه
میتوانی کشت و پوشیده نماند که اول نام کرن بس کهین بود چون زره از بدن
بریده به اندر داد نام او کرن شد القصه چون کنتی بحسن و جمال پیراسته و بهنر کمال
آراسته شد پدرش کنت بهوج بخیال نسبت او دانایان را پیش راجهای اطراف
که شایستگی این پیوند داشتند فرستاده بهر طرف پیغام قرابت داد چون این مهم
غائبانه صورت نه بست قرار به سیمبر داده فرمانروایان اکناف و سلاطین آفاق
را طلبید بعد از انکه مجلس عالی منعقد شد کنتی را حاضر ساختند کنتی از
میان همه راجها پاندو را اختیار کرده حائل که در دست داشت در گردن او

انداخت و بآئین سلطنت و طور راجها اس میدها صورت بست و پانڈو بمقصود
کامیاب شده بوطنگاه آمد بهیکهم را چون کثرت اولاد و احفاد مطلوب
و منظور بود در فکر کدخدائی دیگر بجهت پانڈ شده با لشکر بیکران بولایت مدر
توجه نموده راجه مدر که شلیه نام داشت استقبال نموده باعزاز و اکرام بهیکهم را
بسرای خود برده منازل مناسب بجهت او تعیین کرد بتقریبی نقل و حرکت
پرسید بهیکهم گفت اوصاف مادری که خواهر گرامی تست شنیده بودم شایستگی
پانڈ به همه ظاهرست و مناسبت این نسبت بر همه پیدا الائق آنست که
قرابت صورت بندد شلیه گفت منهم میدانم که این خویشی عین صلاح است
و دیگر چنین نسبتی نمیتوان یافت اما خود میدانی که از لوازم این کار رسمیست
این مهم که تشریح آن لائق نیست چاره نمیباشد همه نیکان و پاکان و بزرگ
نشان درین باب سخن گفته اند و من بضمیر منیر تو که آئینه جهان نماست
گذاشتم بهیکهم مقصود دریافته در مقام تهیه اسباب نسبت شد و از زیور و زر بسیار
و طلاآلات و جواهر بسیار و فیلان کوه پیکر و اسپان پری گوهر و گردونهای گردون
منظر با چندان اقمشه فاخره و امتعه نادره فرستاد و او پسندیده قبول کرده خواهر خود
را بصد هزار آراستگی چنانچه آئین پادشاهان عالی قدر باشد تسلیم بهیکهم نموده او
گرفته بهستناپور آمد و بقانون بزرگان خود براجه پانڈ پیوند کرد و بعیش و کامرانی مشغول
ساخته بعد از مدتی راجه پانڈ بآهنگ ملک گیری و سیر عالم با لشکر گران بیکران
بیرون آمده از بهیکهم و دهرتراشت رخصت حاصل کرد اول مرتبه راجه دشارن را
زبون ساخته مطیع و منقاد کرده متوجه ولایت مگده شده و راجه های آن ملک را
که نافرمانی از انها سر زده بود و غرور و زور خود داشتند بعد از جنگ بقتل رسانید و بر ولایت
آنها متصرف گشت و خزائن آنها بدست آورد و از انجا بترهت نهضت رایات
نموده فرمان روای آن ملک را مسخر ساخت و از انجا بجانب کوه سنهیم ملک کالنجر
و ولایت پنڈ رسیده سلاطین آن ممالک را فرمان بردار خود کرده عساکر فتنه

فسادرا پایمال فیلان سپهر تمثال ساخت و نام گم شدهٔ خاندان کوروان را از سر نو
بلندی بخشید و طالع خفتهٔ این خاندان عالی را سرمهٔ بیداری کشید چون این
سلاطین زیردست او شدند هر جا فرمان روایان بودند آوازهٔ زبردستی او
شنیده سر بر زمین اطاعت نهاده همه تحف و هدایای بقیاس از نقود و اجناس
فرستادند و سکهٔ پادشاهی بنام سعادت فرجام او زدند راجه پاند بفتح و نصرت بتوجه
تختگاه شهر هستناپور نزدیک ولایت خود رسید بهکهم با بزرگان دولت مملکت باعیان
استقبال او کرد و پاند سر بپای بهکهم نهاد و لوازم آداب بجا آورد و دیگر مردم
تفقدات نمود و عنایات کرد بهکهم را از نهایت خوشحالی آب در چشم گردید و شکر
خداوندی بجا نمود و باتفاق یکدیگر بشهر درآمدند شهر را درون و بیرون
آیین بسته بودند و در و دیوار کوچه و بازار به تماشاهای رنگارنگ آرایش عجیب
یافته بود راجه پاند اینهمه غنایم را بمشورت دهرتراشت به بهکهم و ستوتی و
دادر و دیگر خویشان و دوستان بخش کرد و ستوتی و انبالکا انچه از راجه پاند یافته
تحفهٔ بهکهم کردند مادر راجه پاند بدیدن پسر گرامی شادی کرد و از این اموال
صد جگ اسمید کرد و راجه پاند هر دو زن خود را همراه گرفته بعزیمت شکار
بجانب کوه و دشت قطع راه می نمود و در شکرگاه او و در دلهای مردم جا کرده بود
دهرتراشت انچه او را در شکارگاه بکار بود پیهم می فرستاد و درین میان بهکهم شنید که
راجه دیوک देवक دختری دارد در نهایت خوبی جمعی از بزرگان را با اسباب و اموال فرستاد
و دختر را خواستگاری نمود و به بدر که خدا ساخت و بدر را ازو فرزندان صاحب کمال شدند
و گاندهاری را از دهرتراشت صد پسر بوجود آمدند و دهرتراشت را از زن دیگر که از
قوم بیس بود یک پسر دیگر هم شد و برای پاند کنتی سه پسر و مادری دو پسر از دیوتا حاصل
کردند جنمیجی از بیشم پاین پرسید که گاندهاری را صد پسر چگونه شد و دهرتراشت با وجود
گاندهاری که در نسبت همسر بود از زن دیگر بچه تقریب خواست و پاند را که به همین جا
کرده بود او را از دیوتها چگونه پسران حاصل شدند میخواهم که احوال بزرگان خاندان خود

بشنوم که از شنیدن آن سیری ندارم بهیسم پایین گفت وقتی بیاس در خانهٔ
گاندهاری آمد و از ماندگی در و ظاهر بود گاندهاری خدمت او کرد و خوشدل ساخت
بیاس گفت از من چیزی بطلب او صد پسر که بشوهر او برابر باشند طلبید و
بیاس دعا کرد و درجهٔ قبول یافت بعد از مدتی گاندهاری از وی بار برداشت حامله شد
و دو سال حامله ماند و ازین واقعه محنت عظیم کشید درین حالت کنتی را پسری نورانی
متولد شد گاندهاری با خود اندیشید که کنتی اینچنین پسر زائید غالباً مرا از بار برداشته
پسری نخواهد شد ازین معنی آزار یافته بر شکم خود دست زدن گرفت و گریه کردن
بنیاد نهاد درین حالت پاره گوشت درهم پیچیده از شکم او برآمد خواست که این
افگانه را دور اندازد بیاس اطلاع یافته شتابان آمد و گفت این چه حالت است
بچه نارسیده ۱۲
گاندهاری گفت تو مرا نوید صد پسر داده بودی و مرا گوشت پاره حاصل شد نمیخواهم
[illegible] بیاس گفت آنچه من گفته‌ام سخن همانست و دروغ نمیشود پس فرمود
که صد کوزه پر از روغن حاضر ساختند و بران گوشت پاره آب سرد پاشیدند این
گوشت پاره صد و یک پاره شد هر یکی برابر بند انگشت و آن پارچها را یکان یکان
دران صد کوزه انداخت و یک پارچه که ماند آنرا در کوزهٔ دیگر انداخته گفت این کوزه
را جدا نگاهدار و بجا حفاظت همه کوزه‌ها اهتمام فرمود و گفت بهمان قدر مدت که این
افگانه در شکم مانده بود این گوشت پارها را درین کوزه نیز نگاه باید داشت بیاس این کار
کرده بجانب کوه برف رفت بعد انقضای مدت ازان پارچه که اول در کوزه انداخته
بودند درجودهن شد چنانچه جدهشتر در میان برادران کلان بود انجا درجودهن
بزرگ شد و بهیکهم و بدر را خبر پیدا شدن درجودهن کردند و در همان روز بهیمسین را
کنتی زائید و درجودهن بمجرد برآمدن از کوزه زمین کافتن گرفت و بانگ خر برداشت
آواز او شنیده خران و شغالان و کرگسان و زاغان فریاد برآوردند و گرد و غبار
پیدا شد و چهار رکن عالم در رنگ شفق سرخ گشت از ظهور اینحالت دهرتراشت
متحیر و متفکر شد و برهمنان و بهیکهم و بدر و دیگر خویشان و دوستان را طلبید

و گفت جدهشتر پسر کلان پاندو که خاندان ما ازو بپا شده است درین شک نیست
که سلطنت خواهد یافت و در پیش دریودهن قائم مقام خواهد شد حقیقت این
واقعه با من بگوید درین حال شغالان و دیگر جانوران دون فطرت بانگ تیره
برآوردند برهمنان گفتند که این شگونهای بد بران دلالت میکنند که این فرزند
تمام خانواده ترا برهم خواهد کرد بعضی دانایان به دهرتراشت گفتند که صلاح است
که بجهت سلامتی خاندان خود این فرزند را بگذار که خردمندان گفته اند که اگر
بگذاشتن یک کس خانواده سلامت ماند او را باید گذاشت و اگر بگذاشتن یک
خانواده یک موضع سلامت ماند دست ازان خانواده باید کشید اگر بگذاشتن
یک موضع ولایتی سلامت ماند در برابر سلامتی یک ملک یک موضع را گذاشتن
اولی ست و اگر بوجه زمین جان تلف میشده باشد زمین را باید گذاشت هر چند که
درینباب سخن گفتند بجائی نرسید دهرتراشت قبول نکرد و از پسر قطع نظر نتوانست
نمود بعد از مدت یکماه صد پسر و یک دختر از همه خرد تر موجود شدند گاندهاری در مدت
حمل خدمت دهرتراشت نمیتوانست کرد بالضرورة یک دختر بیس بخدمت او قیام
مینمود ازو یک پسر متولد شد ججتس [युयत्सु] نام جنمیجی پرسید که بیاس برای صد پسر بگاندهاری
دعا کرده بود پس یک دختر زیاده از صد پسر چگونه پیدا شد بیشم پاین گفت
وقتیکه از شکم گاندهاری گوشت پاره بدر آمد و بیاس حاضر شد آنزمان بیاس
بران گوشت پاره آب پاشید که آن گوشت پاره صد پاره شد گاندهاری بدل
گفت که بیاس راست فرموده بود که صد پسر خواهند شد لیکن اگر سوای این
صد پسر یک دختر هم بوجود می آمد خوش بود زیرا که از دختر دخترزادها حاصل میشوند که
از وجود آنها شوهر مرا آن مقامهای سرگ نیز که بوجود دخترزاده حاصل میشوند حاصل شوند
و من نیز صاحب پسرها و دخترزادها میشدم و در جهان خویش را نکونام و نیک انجام میدانستم
الکنون اگر من باعتقاد صادق خدمت پیر خود کرده باشم ازین گوشت پاره
سوای صد پسر یک دختر هم بوجود آید گاندهاری درین اندیشه بود که بیاس گفت

صد پسر ترا حاصل خواهند شد و یک پاره که زائد از صد شده است ازین یک
دختر پیدا خواهد شد و ازین دختر یک پسر متولد خواهد شد جنمیجی گفت من نامهای
پسران دهرتراشت بترتیب شنیدن میخواهم بشیم پاین گفت که نامهای آن
یک صد و یک پسر و یک دختر و بزرگی و خوردی آنها برین ترتیب است ۱- درجودهن

दुर्योधन युयुत्सु दुःशासन दुःसह दुःशल जलसंध समसह
۲ ججیس ۳- دهشاسن ۴- دهسه ۵- دهسل ۶- جل سندهه ۷- سمسه

विंद अनुविंद दुर्धर्ष सुबाहु दुःप्रधर्षण दुर्मर्षण दुर्मुख
۸- بند ۹- انبند ۱۰- دردهرکه ۱۱- سباه ۱۲- دهپردهرکهن ۱۳- درمرکهن ۱۴- درمکهه

दुःकर्ण कर्ण विविंशति विकर्ण शल सत्व सुलोचन
۱۵- دهکرن ۱۶- کرن ۱۷- ابنشت ۱۸- بکرن ۱۹- شل ۲۰- ست ۲۱- سلوچن

चित्र उपचित्र चित्राक्ष चारुचित्र शरासन दुर्मद दुर्विगाह विविंशु
۲۲- چیتر ۲۳- اپچیتر ۲۴- چتراچه ۲۵- چارچیتر ۲۶- شراسن ۲۷- درمد ۲۸- دربگاه ۲۹- ببنس

विकट ऊर्णनाभ सुनाभ नंद उपनंद चित्रबाण
۳۰- بکت ۳۱- اورن نابهه ۳۲- سنابهه ۳۳- نند ۳۴- اپنند ۳۵- چیتربان

चित्रवर्मा सुवर्मा दुर्विमोचन अयोबाहु महाबाहु चित्रांगद
۳۶- چیتربرما ۳۷- سبرما ۳۸- دربموچن ۳۹- ایوباه ۴۰- مهاباه ۴۱- چیترانگد

चित्रकुंडल भीमवेग भीमबल बलाकी बलवर्द्धन
۴۲- چیترکنڈل ۴۳- بهیم بیگ ۴۴- بهیم بل ۴۵- بلاکی ۴۶- بل بردهن

[illegible] कुण्डोदर महोदर चित्रायुध निषंगी
۴۷- [illegible] ۴۸- [illegible] ۴۹- کنڈودر ۵۰- مهودر ۵۱- چترایده ۵۲- نکهنگی

पाशी वृन्दारक दृढवर्मा दृढक्षत्र सोमकीर्ति अनुदर
۵۳- پاشی ۵۴- بنداک ۵۵- درهبرما ۵۶- درهچهتر ۵۷- سوم کیرت ۵۸- انودر

दृढसंध जरासंध सत्यसंध सद्सुवाक उग्रश्रवा
۵۹- درهسندهه ۶۰- جراسندهه ۶۱- ستسندهه ۶۲- سدرساک ۶۳- اگرشروا

उग्रसेन सेनानी दुष्पराजय अपराजित कुण्डशायी
۶۴- اگرسین ۶۵- سینانی ۶۶- دشپراجی ۶۷- اپراجت ۶۸- کنڈسایی

विशालाक्ष दुराधर दृढहस्त सुहस्त वातवेग
۶۹- [illegible] ۷۰- درادهر ۷۱- درهست ۷۲- سهست ۷۳- بات بیگ

सुवर्चस आदित्यकेतु बह्वाशी नागदत्त अग्रयायी
۷۴- سبرچس ۷۵- ادت کیت ۷۶- بهباشی ۷۷- ناگ دت ۷۸- اگریایی

कवची क्रथन कुण्डधार धनुर्द्धर उग्र भीमरथ वीरबाहु
۷۹- کوچی ۸۰- کرتهن ۸۱- کنڈدهار ۸۲- دهندهر ۸۳- اگر ۸۴- بهیم رتهه ۸۵- [illegible]

अलोलुप अभय रौद्रकर्मा दृढरथाश्रय
۸۶- الولپ ۸۷- ابهی ۸۸- رودرکرما ۸۹- درهرتهاسرے

अनाधृष्य कुण्डभेदी विरावी चित्रकुण्डल प्रमथ प्रमाथी
۹۰- اناده‌رشے ۹۱- کنڈبهیدی ۹۲- براوی ۹۳- چیترکنڈل ۹۴- پرمتهه ۹۵- پرماتهی

दीर्घरोमन् पराक्रमी दीर्घबाहु महाबाहु घोर
۹۶- دیرگهه روم ۹۷- پراکرمی ۹۸- دیرگهه باه ۹۹- مهاباه ۱۰۰- گهور

कनकध्वज कुण्डाशी वीरजा
۱۰۱- کنک دهج ۱۰۲- کنڈاشی ۱۰۳- بیرجا- دهجتس از ما در دیگر است و بعد ازین

दुःशला
یک صد و یک پسر یک دختر دهشلا نام بوجود آمد و این فرزندان همه استوار

و بیدخوان و عالم فنون جنگ و ماہر اقسام سلاح شدند دہرتراشت در تربیت
آنها توجه تمام نمود و چون وقت رسید هریکی را بترتیب کدخدا ساخته زنان
لائق حال و سزای همه پیدا کرده دختر را نیز ملاحظه اصل و نسب نموده بجی
داد جنمیجی به بیسم پاین گفت قول را والا دهرتراشت که نه برآئین آدمیت بود
گفتی میخواهم که احوال پاندوان از آغاز تا انجام بشنوم و سرمایه عبرت خود
سازم بیسم پاین گفت راجه پاندو روزی در شکارگاه سیران هوا و هوس
جولان میداد دید که دو آهوی نر و ماده باهم صحبت میداشتند بیک تیر جگر
نر و ماده حال آنکه آهوی نر پسر عابدی بود که بجهت منع صحبت در روز بصورت
متمثل شده بود و با زن خود صحبت میداشت چون تیر به آهو رسید فریاد کنان
بر زمین افتاد و بزبان آدمیان گفت هرکس بدکار است او هم وقت صحبت
ملاحظه میکند تو که از خاندان نیکوکاری بیش تو بزرگی نیست چرا چنین
حیف نمودی و برای جهان آرای تو چهان مانع نه آمد پاندو گفت که بیشتر
آهو شکار کردن درست است و به زنجیر تیر زدن گرفت نیست و با وجود این اگر
گناه باشد تو از کرم ببخش اگست که عابد بود و صاحب تصرف کامل وقتی جگ
کرده در آن جگ وحشیان صحرائی را آبی که بر وی افسون خوانده بود پاشیده
و حلال ساخت و او شکار را جائز داشته و آنچه در دین ما جائز باشد بران گرفت
و گیر نتوان کرد و در حقیقت اگست این عمل کرده نه من آهو گفت زدن
وحشیان گو در دین شما درست بوده باشد اما وقت را ملاحظه باید کرد در چنین
وقت که من در عین حظ بوده ام و با محبوب خود صحبت میداشتم هیچ بیدردی
روا نمیداشت که ناوک میداد سردهی پاندو گفت شکار آهو را وقت مقرر نکرده اند
که در فلان وقت توان کرد و در فلان زمان نتوان خواه آهو غافل باشد
خواه آگاه شکار کردن او رواست آهو گفت تو لذت صحبت زنان میدانی
و از خاندان خیر و سعادتی ترا باید که پشت به ستمگران و بیدادگران باشد

بسیار حیف است که در دین روا هست اما اگر نکنند بر ایشان گرفت نیست بلکه
پسندیده است نمیدانی که بزرگان این راه بردل موری آزاری نه پسندیده
انداز خدا میخواهم که چنانچه تو مرا در وقت وصال بجان کردهٔ تو هم در چنین حالتی
بخوابه اجل شوی و معلوم تو کردم که نام من کندم است किंदम و من از آدمیان گناه
گزیده متمثل باین صورت شده بودم و خلع لباس بشری کرده بصورت وحوش
بر آمده میگشتم و در این طایفه بسر می بردم و چون تو مرا از وحوش خیال کرده
نشانه تیر هلاک ساختی جزای گناهی که از خونریزی برهمن مقرر است تو نخواهد رسید
اما چون عالم مکافات است زود باشد که ترا هم با معشوقه چنین صحبت دست بدهد
و تو قالب تهی کنی و معشوقه تو همراه تو سوخته شود و آهوی جان بر لب رسیده
این سخنان را سراسیمه وار گفت و نفس سرکشیده همان نفس خود هم سرد شد
از این واقعه غریب و حادثه مهیب پاندراد و دوتا سخت بدماغ رفته خود
را ملامت کرد و ندامت نمود و با همدمان و همرازان ماتم کشته خود داشت اما
از ماتم چه سود که تیر از شست جسته بود و کار از دست رفته بصد ناله و زاری
میگفت کسی که از خاندان نیکوکاری باشد و مصدر بد کرداری شود
یقین که بلائی گرفتار میگردد و محنت ابد سزاوار میشود پدر من هم
با وجود این همه شرافت نسبت و رفعت قدر مبتلای شهوت نفسانی
و مستغرق لذت جسمانی شده بری از نخل حیات نه چیده بوی از بهار دولت
نشنیده رخت زندگانی از عالم بربست و از زن آن مرد شهوانی بپاس سبب
ایجاد و تکوین من شده من بخت برگشته را اینچنین عقل کوتاه اندیش بسوی
عمل زشت و شوق تگاپوی شکار در سر افتاد و سرگرانی بیهوده پیش آمد
اکنون مرا کاری باید کرد که از آن بسا همراه نجات پی برم و از بن شیب
هوا و هوس بگذرم که گذرگاهی است جانکاه و سلوک بپاس پیش گیرم
در عبادت و ریاضت در آویزم و سنیاسی شوم و موی سر بتراشم و از لذت

نفسانی در سر خود نگذارم و از برگ درخت بخاکساری و خاک نشینی بسر برم و در
تنگنای تنهائی و خلوت عمر بگذرانم یا پای درختی بگزینم و آن را خانه مستغنا خیال
کنم و از نیک و بد عالم شادمان و غمگین نشوم و پیش کسی سر فرو نیارم و نه کسی را بخود
سر فرو آوردن گذارم و از مدح و ذم مردم و دعا و دشنام خلق اعتبار نگیرم
و گرم و سرد عالم و محنت و راحت بنی آدم یکسان دانم و دل مهربان بدست آورم
و از آزردن جانداران دست کوتاه کنم و بوحوش و طیور بیگانه سلوک نمایم و
در قناعت و توکل زنم اگر چیزی از خوان غیب رسد قوت تن و قوت بدن سازم
و اگر نرسد به فقر و فاقه خورسند باشم و یافت و نایافت را بر خود برابر گردانم
اگر کسی یک بازوی مرا به تیشه تراشد و بازوی دیگر را صندل مالد نه از آن
آزار یابم و نه از این آسایش بینم و بروش گروهی که زندگانی جاودانی میخواهند
یا مرگ بدعا می طلبند نباشم و وجود و عدم خود را یکسان اعتبار کنم و اعمالی که
مردم برای فایده زندگانی خود میکنند ترک دهم و خود را از علائق خلائق
خلاص سازم چون خاک آرام گیرم و مانند باد بقید هیچکس در نیایم و از بیم
و امید جوانیان چشم بپوشم و از سیاه و سفید عالم امید ببرم و آئین آبا و
اجداد خود بگذارم و از قانون این دیر خراب آباد بگذرم این سخنان درد
آمیز گفته نفسهای سرکش به روی جانب کنتی و مادری کرده گفته اند اکنا
دیگر روز دهرتراشت و ستوتی و بهیکم و برهمنان پاک سرشت و بزرگان شهر
و اعیان قبائل و جمیع منتسبان سلطنت را خبر رسید که پاند بسنیاسی شد
و رو بانبرستی نهاد و از دار و گیر عالم گذشت چون کنتی و مادری این
سخن شنیدند دانستند که او راه ترک و تجرید پیش گرفته با راجه گفتند که
راه دیگر هم درین روش هست دران راه ما را با خود همراه داشته بریاضت عظیم
قرار داده از قفص بدن خود را خلاص سازد که ما نیز حواس و قوای خود را
زبون ساخته و قطع هوا و هوس در نوردیده و بساط عیش و عشرت طی کرده

همتن بریاضت میدهیم واگر تو ما را بگذاری یقین که همین نفس بجان میشویم پاندو
گفت اگر شما باین حال قرار دادید من اساس زندگانی به آئین بانپرست خواهم
نهاد و ترک مستلذات حواس خواهم کرد و از بیخ و بار و خس و خار قوت خود خواهم
ساخت و صبح و شام با دو ودام بسر خواهم برد و با وحش و طیر همتک و هم سیر
خواهم بود موی ژولیده و تن کاهیده فارغ از خورد و خواب با درون بی تب و
تاب در کوه و بیابان خواهم گشت و جز یاد یزدان در حریم ضمیر و بخانه خاطر نخواهم
گذاشت و منتظر فانی شدن ترکیب خاکی و خرابی قالب عنصری خواهم بود
بعد ازین گفت راجه پاندو این سخنان را گفته آنچه از زر و زیور با خود و با زنان
خود داشت همه را به برهمنان داد همه همراهیان از غربت بهای های گریستند
و بی اختیار وداع کرده براه هستناپور پیش گرفته بشهر در آمدند و دهرتراشت
ازین خبر وحشت اثر اندوهگین شد و آسایش بستر و بالین بر خود حرام کرد و پاندو
با دو مطلب از کوه ناگ ست (नाग शत) گذشته بجائی که چیتررتهه (चैत्ररथ) نام داشت رفت و از انجا
بکوه همالی رسیده بکوه سکنده مادن که معبد بزرگان دین و مقام سالکان راه
یقین است آمد از انجا بحوضی که اندردمن (इन्द्रद्युम्न) نام دارد رفت بعد ازان بهنس کوٹ
رسیده بسترنک نام کوه رفت و انجا بدوام ریاضت مشغول شد و بعبادتی که ثواب
ان وصول بعالم بالا باشد اشتغال نمود و بصحبت واصلان کامل و کاملان
مطلق در پیوست و ببرکت عبادات و خلوص طاعات کار او بالا گرفت و مرتبه
والا یافت و در سلک برهمنان پاک نهاد در آمد چون ماه تحت الشعاع شد عابدان
آن مقام بدیدن برهما روان شدند پاندو پرسید که ای بزرگان کجا می روید عابدان
گفتند برهما مجلسی ترتیب داده و عابدان صاحب کمال و بزرگان کامل یقین
همه انجا جمع شده اند ما هم آنجا میرویم که مگر ببرکت آن مجلس فیض یابیم پاندو
هم همراه ایشان روان شد و زنان همراه بودند کوه و بیابان نوردیدن گرفت
و به دریاهای بیکران رسیده گذشت و سلوکش بجائی کشید که آنجا برتامے

بوانهای که بر آن دیوتها سوار شده در هوا میگردند و آن بوانها از شمار بیرون و هم
باتفاق دیوتها میشد. و آن مقام بغایت سرد بود چنانچه از حیوانات و نباتات
اثری نداشت و بعضی کوهها دید که بران همیشه ابر رحمت الهی می بارید و بعضی
کوهها چنان مشکل نما بود که پرندها بران نتوانند پرید چه جای عبور آدمیان پاندو این
حال را دیده بخاطر آورد که این زنان نازپرورد اینجا آزار یافتند پس بطایفه عابدان
کامل گفت مرا فرزندی نیست و بزرگان دین گفته اند که هر کرا فرزند نباشد درین
درگاه بار نیست دل من ازین رهگذر میسوزد و جان ازین اندوه میگدازد و این مرض
بدرست که ادای آن فرض است و چون بدن فانی میشود چهار قرض بر آدمی
می ماند و ران عالم مقام عالی نمی یابد اول قرض دیوتها و آن بجگ کردن
ادا میشود دوم قرض طایفه رکهه و آن بکثرت علم و نور عبادت ساقط میگردد
سوم قرض پدران و بزرگان صاحب حق که پیدا کردن فرزندان و خیر کردن
به نیت ارواح طیبه ایشان مودی میشود چهارم قرض سایر مردم است که معامله
ظاهری مرادسته رسمی صورت می بندد من از سه قرض خلاص شده ام مگر
چهارم که قرض پدران است بر گردن من است چنانچه من در خانواده خود
از عابدی بظهور آمدم اگر این زنان من هم از کسی برای من فرزندان پیدا سازند
دور نباشد عابدان گفتند ما بنور باطن دریافته ایم که ترا فرزندان صاحب کمال
شوند تو درین باب توجه و تردد چنانچه باید بجا آر که کامیاب خواهی شد
پاندو این سخنان گفته اندیشه مند شد که بجهت نفرین آن برهمن که بصورت
آهو بر آمده بود صحبت با زنان داشتن از عقل دور است و صحبت نا داشتن
تا مقدور کنتی را طلبیده گفت که ایام بد پیش من آمده است که فرزند
ندارم درین باب آنچه توانی تقصیر مکن در کیش من یازده طور فرزند پیدا میشود
منو گفته یکی آنکه شوهر با زن خود صحبت دارد دوم آنکه زن را درمیان چندی
از برادران و خویشان خود مختار سازد که هر کدام را تو خواهی اختیار کن یا گوید

ازو برای من فرزند بهم رساند سوم آنکه پسری را در قوم خود از ما در عوض زر بخرد چهارم
زنی را که یکبار شوهر کرده مرتبه دیگر شوهر دیگر کند و این شوهر را ازو فرزندی
بوجود آید پنجم آنکه پسر دختر خود که عهد کرده باشند که دختر را باین شرط میدهیم که پسری
که اول ازو متولد شود ازو باشد ششم آنکه زنی را که خواهند مدت پیش از
کتخدائی در ایام دختری فرزندی حاصل شود این پسر هم پسر درست هفتم فرزندی
که از زنا پیدا سازد هشتم آنکه پسری را مادر و پدر بجهت تنگی معیشت گذاشته باشند
از قوم اینکس ست و آنکس این پسر را بردارد و تربیت کند نهم آنکه کسی پسر خود را
بکسی بخشد و بگوید که من بزیارت معبد میروم این پسر از تو باشد دهم پسر خواهر
که از قوم خود بگیرد و تربیت نماید یازدهم آنکه پسری که خود به پیش کسی بیاید و بگوید
که من فرزند تو میشوم اینچنین یازده پسر در عالم میباشد در راجه منو گفته است
که اگر کسی را روزبروز پیش آمده باشد و زنش برای او فرزندی از برادر شوهر
بهم رساند بهتر از فرزند شوهر ست ازینجهت بتو میگویم که قدرت من رفته است
و طاقت من طاق گشته ام میگویم که ترا از هر کس فرزند شود برو پسری پیدا کن
درین باب حکایتی بتو میگویم پیش ازین مردی بود بغایت دلیر و دلاور از قوم ککی
زنی داشت شارَدَندایی (शारदंडायनी) نام این زن را شوهر ما در و دیگر خویشان رضا دادند که تو
پسران پیدا ساز زن در روزی که قمر در برج سرطان بود غسل کرده بر سر چهار راهه
ایستاده ناگاه برهمنی در رسید با او گفت تو از من کام ستان شو برهمن او را بخانه خود
برد زن آنجا رفته هوم کرد و در منزل او آرام گرفت برهمن در ایام موعوده با او
صحبت میداشت و تخم اصالت میکاشت و ازو سه پسر متولد شد پسر کلان درجی (दुर्जय)
نام داشت همچنین تو هم بفرموده من از برهمنی پسران پیدا کن کنتی در جواب
سخن پاند گفت تو با من این سخن مگوی که پیوند من بتو خواهد بود و بس از انجا
که اخلاص درست دارم امید دارم که پسران قوی شوکت صاحب دولت از من
بوجود آری اگر تیغ بر سر من بیارد دیگری نگیرم کسیکه پیوند جانی و رشته باشد

چون می پسندد که بدیگری کامرانی کنی من نیز قصه پنجمی یاد دارم با تو میگویم
که از اولاد راجه پورو فرمان روائی بود بیوکهتاشو (व्युषिताश्व) نام چون نبیا و جگ کرد عالمان
کامل و مجبوران عالی حاضر شدند اندر از خوردن افشره هوم خوشدل شدند
نشاط کرده و برهمنان از گنج افشانی و گوهر ریزی آسوده شدند و این فرمانروا
به نیروی طالع و اقبال چهار رکن عالم زیر فرمان خود در آورده و او زن داشت
دختر کاچهی وان (काक्षीवान) نام راجه که بهدرا (भद्रा) نام داشت و از زمان صغر و عنفوان جوانی
که شعبه ایست از جنون مفتون زن و مجنون این جادو فن بود ناچار روغن
چراغ حیات او بزودی تمام شد زنش بهدرا بسوگواری نشست و ماتم عظیم
داشت و در میان ناله و شیون میگفت زنی که بعد از مردن شوهر زنده
باشد زندگانی بر وی وبال ست زن همان بهتر که بعد از مردن شوهر همخوابه
اجل گردد نوحه کنان بشوهر خطاب میکرد که مرا پیش خود بطلب که بی تو
زیستن محال میدانم ناگاه آوازی از غیب رسید که بهدرا برخیز که من ترا
پسران میدهم باید که چون پاک شوی شبهای چودس (۱۴) و اشٹمی (۸) برجامه خود خواب کنی
که من آنجا حاضر خواهم شد و با تو صحبت خاص خواهم داشت زن آنچنان کرد
دید که شوهرش پیدا شد و صحبت او پیوست همچنین بدفعات میکرد تا آنکه از این
زن سه پسر بوجود آمد و لقب هر سه شالو (शाल्व) شد و چهار پسر دیگر بهدر (भद्र) نام شدند ای
راجه تو نیز بقوت عبادت و بصرف همت از من پسران پیدا کن پاندو گفت
من قصه این فرمانروا شنیده ام او از دیوتها بود و در زمان پیشین زنان
شوهر دار بسر خود می بودند و آنها را فرزندان میشدند و شوهران تربیت
فرزندان میکردند و هیچکس را ننگی بدنمی آمد این روش در سائر
حیوانات باقی مانده است و در میان شمال نیز این رسم تا حال است چنانچه
آتش از خوردن هیزم و سوختن آن سیری ندارد و دریای محیط از همراه شدن
و پیوستن آب دریاهای دیگر پر نمیشود و اجل از گرفتن جان جانداران

بس نمیکنند همچنین زنان از صحبت دیگر مردان سیر نمیشوند و هر نوع مردی را
به بینند خواه بیگانه خواه خویش مایل میگردند اما رسم و قاعده حال آنست
که هیچ زنی را روا نیست که غیر شوهر خود بصحبت دیگری بپیوندد و از کسی که این
آئین بظهور آمده با تو میگویم و آن چنین ست که اوداتک (उद्दालक) نام عابدی بود دل نهاد
او را فرزندی بوجود آمد شویت کیت (श्वेतकेतु) نام و این فرزند بعنفوان رسید و این قاعده
بنیاد نهاده در پرستش و ریاضت و عبادت مرتبه عالی داشت در موسم گرما
چهار طرف خود آتش میسوخت و چراغ نوری افروخت و رو بروی حضرت
نیر اعظم می نشست و در ایام باران بیرون می بود و ابر بر سر او می بارید و در
هوای سرما در میان آب میگذرانید و مخالفت نفس و هوا میکرد و آسایش
بدنی بر خود وبال میدانست و فرزند گرامی در خدمت پدر بزرگوار می بود روزی
برهمنی بمهمان او رسید و او در مهمانی دقیقه فرو گذاشت نکرد و مراسم تعظیم و
احترام بظهور رسانید و آنچه از ما حضر بود بطبق اخلاص نهاده و فرزند هم در
خدمت بود در اثنای حرف و حکایت برهمن اوداتک گفت زن من دختر
کسک ست و در پارسائی عدیل ندارد و محبت او با من از هر چه خیال تو آید
زیاده است و این پسر من ازین زن شده و با پدر با جمیع علوم آن دانسته
و اعمال او موافق بید ست برهمن پیر گفت تا حال روی زن ندیده ام و
رنج با عمر و من ضعف تمام پیدا کرده و قرض پدر بر سر من ست بهر ادای قرض
اراده دارم که پسری بهم رسانم و زن ترا میخواهم که نسبت او عالی ست
و از خاندان سعادت ست این بگفت و دست زن بحضور شوهر و پسر گرفته
بگوشه روان شد پسر ازین واقعه بر افروخته گشت پدر چون دید که شعله
خشم پسر زبانه میزند تسلی بخشش او شد و گفت این همه غصه مخور که روش
قدیم ست و در روی زمین زنان چهار طائفه از برهمن و چهتری و بیس و
سودر در قید شوهران نیستند و بسر خود میباشند پسر گفت این رسم نا درست

قبول ندارم محتاجان بهزاران فقر و تعصب دست ما در خورد را از دست برهمن
کشیده شمشیر ملامت بنیاد کرد و با پسر گفت که من پیر شده ام و برای خود اولاد
میخواهم چه تو از قرض سبکبار شده و من هنوز نه یارم و میدانی که مرا درین
پیری دختر جوان کسی نخواهد داد بگذار که ازین صورت عفت یک گوهر حاصل
کنم پسر ازین سخنان برآشفت و آرزوی او را بر نیاورد و این قاعده قدیم را
محو کرد و آیین تازه و قانون نو بنیاد نهاد و قهر باز گفت قصه دیگر درین باب یاد
دارم و آن اینست که راجه بید مالی قدر والا شکوه سوداس (सौदास) نام او زنی داشت مدینتی
نام آن زوجه به رسانیدن پسر نزد عابد صاحب کمال که بسشت نام داشت
فرستاد و او را اشمن (अश्म) نام پسری از آن عابد متولد شد و ولادت منهم شنیده باشی
که چگونه از بیاس شده است غرض من آنست که این سرگذشت های بزرگان
قدیم را پیش بید خود ساخته از صلاح من بیرون نروی و آنچه میگویم بجا آری کنتی
گفت از من هرگز نخواهد شد که روی دیگر مردم ببینم تنها دیگر آنکه در ایام
طفولیت که در کنار پدر می بودم و نظر تربیت او دیده بودم پدرم گفته بود که اگر بر
خانه من بیاید آداب مهمانداری او بجای آری من قبول کرده پیش پدر خود هر رکهیشری
و درویشی که بخانه می آمد خدمت او میکردم بجان و دل تا آنکه وقتی رکهیشر دربارسا
نام بخانه من آمد و او چنان عابدی بود که در تمام دنیا مثل خود نداشت من خدمت
او را شب و روز چنان میکردم که زیاده بر آن نباشد و هرگز از خدمت بجای
نمیرفتم چندان خدمت او کردم که او از من بغایت خوشنود گشت و مرا افسونی
یاد داده با من گفت این افسون را بخوانی هر کس از دیوتها و روحانیان بخواهی
پیش تو حاضر شود و با تو صحبت میدارد و ترا از ایشان پسری متولد شود
من میدانم آنچه تو با سارکهیشر گفته است راست نخواهد بود حالا یعنی مرا
میفرمائی که از برای من پسر حاصل کن من محالست که بغیر از تو با هیچکس
از آدمیان صحبت دارم اما اگر تو بفرمائی هر کدام از دیوتها و روحانیان را

که خواهی بطلبم ازو فرزند برای تو حاصل کنم راجه چون این سخن از کنتی شنید
بغایت خوشحال شد و با کنتی گفت همین لحظه دهرم یعنی خیر را بطلب و ازو
فرزندی برای من حاصل کن امیدوارم که از دهرم انچنان فرزندی برای
من شود که در عالم عدیل و نظیر نداشته باشد پس کنتی از شوهر رخصت گرفته
بخلوت رفت راجه پانڈ را بخاطر رسید که مبادا این عورت این سخن دروغ
میگفته باشد و باین بهانه خواهد که با کسی سر و کاری پیدا کند پس در خانه که کنتی
آنجا رفته بود محکم به بست چنانچه احتمال نداشت که هیچکس از آدمی زاد تا بآنجا
تواند رفت و راجه پانڈ خود برون خانه نشست و منتظر می بود تا زمانی که کنتی
آبستن از ان خانه بدر آمد کنتی چون بآنخانه در آمد آن افسون را بخواند دهرم
حاضر شد بصورتی که از ان بهتر نباشد و روشنی روی او همچو آفتاب بود دهرم
خندان با کنتی گفت که ای عورت مرا بچه جهت طلبیدی و از من چه میخواهی
من بتو بدهم کنتی گفت از تو میخواهم که بمن پسری بدهی پس دهرم با او صحبت
داشت و برفت و کنتی آبستن شد دهرم از نظر غائب گشت کنتی از ان خانه
بدر آمد و قصهٔ آمدن دهرم و فرزند دادن او با شوهر خود گفت راجه پانڈ بغایت
خوشحال گشت چون نهم ماه گذشت در نصف روز بساعت سعید از کنتی
پسری متولد شد که از نور روی او تمام خانه منور گشت در همان لحظه آوازی از
جانب آسمان آمد چنانچه تمام مردم که در آنجا بودند شنیدند که این فرزند نیکوکار
ترین همه مردمان خواهد بود و نام او راجه جدهشٹر نهید و مردمان در سه عالم
اوصاف او خواهند گفت راجه پانڈ از تولد این فرزند بغایت خوشحال شد و
شادکام گشت و خیرات بسیار به مستحقان داد بعد ازان راجه پانڈ با کنتی گفت
که چه بهتر باشد که ما را فرزندی باشد که بغایت قوی و زبردست و شجاع باشد تو یک فرزند
دیگر ازینچنین که گفتم از باد پیدا کن پس کنتی در خلوت برفت و همان افسون
بخواند و باد را طلب نمود باد بصورت شخصی بر آمده بر آهوی سوار پیش کنتی
آمد

ظاهر شد و گفت ای کنتی از من چه میخواهی کنتی خنده کنان گفت که از تو
فرزندی میخواهم که بغایت قوی و زبردست و شجاع و پرزور بود که کسی حریف
او در زور و قوت کم بوده باشد پس باد با کنتی صحبت داشت و برفت و او
آبستن شد بعد از مدتی پسری زائید در همان زمان آوازی آمد که این پسر
چنان پرزور خواهد شد که کسی حریف او نخواهد شد راجه پاند او را بهیم سین نام نهاد
و در روز تولد او امری عجیب واقع شده و آنچنان بود که کنتی بهیم را در بغل
داشت و بر بالای سنگ کلانی نشسته بود ناگاه شیری پیدا شد مردمان بفریاد
در آمدند که شیر آمد شیر آمد کنتی ترسید و از غایت ترس فراموش کرد که فرزند
در بغل دارد از جای خود برجست فرزند از بغل او افتاد بر سر آن ضرب تمام خورد و
از آن سنگ چند ریزه خرد جدا شد و افتاد و هیچ آسیبی بفرزند نرسید مردمان از آن
عجب ماندند و راجه پاند بغایت خوشحال گشت و گفت که این فرزند من چنان
قوی و پرزور خواهد شد که هیچکس حریف او نتواند شد و در همین روز که کنتی
بهیم را زائید در جودهن از گندهاری متولد شد چون پاند دو پسر پیدا کرد
بعد از آن به کنتی گفت که از برکت تو فرزند نیک پیدا شد میخواهم که یک پسر
دیگر پیدا سازم که بسیار شجاع و عاقل و تیرانداز و صاحب جمال و خصال نیک
داشته باشد با کنتی گفت اینچنین فرزند از ایندر حاصل میشود اگر ایندر را
توانی حاضر کرد اینچنین فرزند از و حاصل میشود راجه پاند و کنتی هر دو بعبادت
و ریاضت مشغول شدند و راجه پاند تا یک سال چون آفتاب بدر می آمد بیک
پا می ایستاد و بعبادت مشغول میشد تا زمانی که آفتاب فرو میرفت بعد از آنکه یکسال
اینچنین ریاضت کشید ایندر بر راجه پاند ظاهر شد و گفت ای راجه پاند تو بجهت
فرزند اینقدر ریاضت کشیدی من تو را آنچنان فرزندی بدهم که مثل او دیگری کم
بوده باشد و تمام دشمن را بکشد و دوستان از و خوشحال و آسوده شوند این سخن
گفته از نظر غائب شد راجه پاند با کنتی گفت ببرکت این ریاضت که من کشیدم

اندر بمن ظاهر شده مرا گفت که ترا چنین فرزندی خواهم داد که مثل او دیگری
نبوده باشد در روشنی و تیزی او همچو آفتاب خواهد شد و بصورت او هیچکس نباشد و
و در شجاعت و مردانگی و کمال عقل و همت عدیل و نظیر خود نداشته باشد دشمنان
را برانداخته دوستان را نوازد حالا تو همان افسونی که میدانی اندر را بطلب تا
از وی فرزند حاصل کنی کنتی غسل کرده لباسهای فاخره پوشیده بخلوت در آمد
و افسون را بخواند و اندر را طلبید اندر بصورت خوبی بر کنتی ظاهر شد و به او
صحبت داشت و رفت کنتی آبستن شده پسری زائید دران وقت
कार्तवीर्य
آوازی از آسمان آمد که این فرزند آنچنان کسی خواهد بود که کارت بیرج
شده بود و در زور و قوت مثل مهادیو خواهد بود و هیچکس حریف او نخواهد شد
و همه دشمنان را خواهد کشت جمیع اسلحه که دیوتها دارند همه را از دیوتها خواهد گرفت
چنانچه دیوتها آن اسلحه را کار سفرمانید این هم همان طور خواهد فرمود چنانچه
اندر بر همه غالب آمده است این هم بر همه غالب خواهد آمد نام مادر و پدر از این
پسر مشهور در عالم خواهد شد و همه راجهها را که در زمان او باشند زبون خواهد کرد
परशुराम
و جنگ عظیم بجا خواهد آورد و چنانچه پرسرام بر همه چهتریان غالب آمده بود این هم همچنان
بر همه کس غالب خواهد آمد کنتی چون این ندا شنید بغایت خوشحال گشت و
شکر الهی تقدیم رسانید راجه پاندو هم بشنیدن این مژده بسیار خوشحال گشت و
اموال و اسباب از نقد و جنس بسیار بفقرا و مساکین و رکهیشران و جمیع سایر
مردمان را داد چون ارجن متولد شد اندر فرمود تا نقارههای شادی بنوازند جشن
و اپسرابار قصیدند و جمیع رکهیشران و بزرگان که دران زمان بودند چون
अंगिरा बृहस्पति मरीचि वशिष्ठ विश्वामित्र गौतम कश्यप भरद्वाज
بهردواج و کشیپ و گوتم و بسوامتر و بشست و مریچ و برهسپت و انگرا
दक्ष क्रतु पुलह
اتر و کرت و پلهه و دچهه دران روز بجائی که ارجن متولد شده بود آمدند و
گفتند که تو از این فرزند نام خواهی برآورد و مشهور خواهی شد و معضی
काली चित्ररथ नारद धृतराष्ट्र हू हू हाहा उग्रसेन गन्धर्व
گندهربان چون اگرسین و هاها و هوهو و دهرتراشت و نارد و چترته و کالی

विश्वावसु सूर्यवर्चा नारद
نارد و سورج برچا و بیشواابس بانجا آمده براجه پانڈو در تولد فرزند تهنیت گفتند
उर्वशी
و آغاز سرود گفتن کردند و بعضی از اپسراهون اوربسی وغیره سرود میگفتند
तक्षक वासुकि अश्विनी कुमार रुद्र
یازده رودر و اشنی کمار و مهادیو و چندی از ماران چون باسک و تچهک وغیره
و دیگران همه از دیوتها و جانوران به پرستش راجه پانڈو آمدند و اورا بآمدن
این فرزند تهنیت کردند چند روز راجه بمهمانی و خوشحالی گذرانیدند بعد از آن
از تولد ارجن مدتی گذشت مادری زن دومی راجه پانڈو با شوهر گفت که
من و کنتی هر دو زنان تو ایم تو با هر دو عنایت و التفات داری حالا کنتی
سه فرزند پیدا کرد چنان کن که مرا هم فرزندان شوند و خاطر من هم خوشحال گردد
راجه پانڈو گفت ازین چه بهتر که ترا هم فرزندان پیدا شوند راجه پانڈو مادری را
بسیار دوست میداشت و مادری از کنتی بیشتر عزیز بود راجه پانڈو با مادری گفت
که تو میدانی که ترا چه مقدار دوست میدارم و میخواهم که مرا از تو فرزندی شود
اما خود میدانی که من با تو صحبت نمیتوانم کرد بچه نوع فرزندان شوند مادری گفت
که اگر چنان میشد که کنتی یکی از دیوتها را برای من میطلبید تا مرا هم فرزند میشد
خوب می بود راجه پانڈو گفت تو کنتی را بگو مادری گفت که مرا شرم می آید که این سخن
با کنتی بگویم و دیگر میترسم که مبادا سخن مرا قبول نکند اگر شما با کنتی این معنی بگویید
شاید سخن شما را قبول نماید راجه پانڈو گفت منهم این را در خاطر داشتم اما ملاحظه
آن میکردم که مبادا او را بد آید حالا که تو گفتی من به کنتی میگویم و گمان من
آنست که کنتی سخن مرا قبول کند پس راجه پانڈو کنتی را بگوشه برده گفت
که تو از جان من دوست تری و حالا بحبت من بی آنکه خود را به من رسانی
فرزندان رشید پیدا کردی دوستی تو در دل من شده است و از تو میخواهم که
ورزیار بی اولاد و در حق من سعی میکرده باشی کنتی گفت که من سه پسر برای
تو بهم رسانیدم هر کس که بیشتر از سه فرزند جای از غیر شوهر بهم رساند آنرا بد
باید دانست راجه گفت این مادری دوست تست اگر چنان کنی که او را هم

فرزندی شود خوب است هر چند که فرزند بیشتر شوند بهتر است کنتی گفت من امر
فرموده شما چاره ندارم اما از یک مرتبه بیشتر این افسون را برای مادری نخواهم
خواند پس راجه پاندو مادری را طلب فرمود و کنتی با او گفت من یک مرتبه افسون
را خوانده دیوته بجهت تو حاضر کنم و ترا از و فرزند شود مادری با خود گفت که مرا
अश्विनीकुमार
کسی باید که از و دو پسر شوند بعد از فکر بسیار بخاطر رسانید که اشنی کمار دو کس
از دیوتها که از هم جدا نمی باشند ایشان را میباید طلبید تا شاید که از ایشان
مرا دو پسر حاصل شوند به کنتی گفت که برای من اشنی کمار را حاضر کن کنتی
افسون را بخواند و اشنی کمار را طلبید اشنی کمار حاضر شدند و با مادری صحبت
داشتند او آبستن شد بعد از مدتی دو پسر زائید هر دو با کمال حسن و صاحب
جمال بودند چنانچه برابر حسن ایشان در آدمی زاد دیگر نبوده برادر کلان که پیشتر
از شکم مادری بر آمد او را نکل و خورد را سهدیو نام نهادند در آنوقت که ایشان
متولد شدند از هوا آوازی آمد که این دو پسر دولتمند و صاحب جمال خواهند بود
آن پسران زور تر از دیگر پسران کلان میشدند و در خوردی آثار دولت
و شجاعت و کمال زور و قوت و عقل و علم از ایشان ظاهر میگشت و دیدار
دیدن ایشان بغایت خوشحال میگشت راجه پاندو با کنتی گفت که پسران
مادری بسیار خوب شدند اگر دیگر چنان کنی که او را پسر دیگر هم شود بسیار
خوب است کنتی گفت من نخواستم که او را یک پسر شود او بازی داده
دو پسر یافت و مرا دیگر باین سخن تکلیف مکن راجه پاندو را پنج پسر شدند آن
پنج برادران را پاندوان خوانند بعد ازین در کتاب هر جا که پاندوان
مذکور خواهند شد مراد ازین پنج برادران باشد آنها آنچنان کسان
شدند که هر کس ایشان را میدید چنانچه از دیدن آفتاب خوشحال میشود
آنچنان خوشحال میشد و در غایت حسن و جمال و ضیا بودند و آنوقت که همه
در کوه هماچل بودند اکثر اوقات بسیر میگذرانیدند نوبتی راجه در جای لطیف

که آبهای روان و سبزهای درختان خوب داشت تنها نشسته بود ناگاه زن
او که مادری (माद्री) نام داشت خود را آراسته پیش راجه آمد این مادری در نهایت
حسن و جمال بود راجه پاندرا چون نظر بر جمال او افتاد میل کرد که صحبت دارد
او هر چند خواست که خود را نگاه دارد نتوانست با وجود آنکه میدانست که از
نزدیکی کردن با زن هلاک خواهد شد صبر نتوانست کرد پیش آمد و او را
بگرفت مادری فریاد و زاری کرد و راجه را منع نمود و گفت که از برای
آفریدگار دست از من بدار و مرا بگذار و گرنه هلاک خواهی شد راجه را چنان
شهوت غالب شد که هیچ وجه ضبط خود نتوانست کرد او را بزور ساخت
با او آغاز صحبت کرد در اثنای صحبت چنانچه که آن عابد دعای کرده
بود فی الحال افتاده هلاک شد چون راجه از هم گذشت مادری خود را از و
جدا کرد و بنیاد فریاد و زاری کرد و کنتی (कुंती) و فرزندان راجه پاندو همه از فریاد مادری
بر سر راجه پاندو آمدند و او را دیدند که افتاده و هلاک شده بنیاد فریاد و زاری
کردند و کنتی از همه بیشتر زاری و بیقراری کرد و با مادری آغاز عتاب نمود
و گفت که تو میدانستی که راجه بمجرد صحبت با زنان هلاک میشود چرا او را منع
نکردی و گذاشتی که با تو صحبت داشت تا اینحال او را پیش آمد و فرزندان او را
یتیم ساختی مادری گفت تو هر چه میگوئی راست است اما آفریدگار شاهد حال که
من در منع او تقصیر نکرده ام لیکن چون اجل او رسیده منع فائده نه کرد
بعد از آنکه فریاد و زاری بسیار کردند در پی برداشت و سوختن راجه شدند و هر دو
زن راجه خواستند که خود را با راجه بسوزند مادری با کنتی گفت که پسران راجه پاندو
خرد سال مانده اند یکی از ما باید که بر سر آنها بوده باشد چون راجه بصحبت من هلاک
شده است مرا باید که همراه راجه بسوزم و رکهیشران و غیرهم که آنجا بودند گفتند
که مادری معقول میگوید و همه کنتی را از سوختن منع کردند مادری پسران
خود را در بغل گرفته بگریست و دست هر دو را گرفته به کنتی سپرد و کنتی را گفت

ای خواهر از تو التماس دارم که پسران مرا عزیز داری و مثل فرزندان خود
اینها را ببینی باوری این سخن گفته روان شد و همراه راجه خود را بسوخت گفتن آن
و جمعی از بزرگان که در آنجا بودند با هم گفتند که راجه پانڈ ترک سلطنت کرده و میان
نامی بود و حالا مناسب آنست که فرزندان او را بوطن برسانیم پس جمعی از
رکهیشران پسران راجه را با کنتی همراه گرفته و هم سوخته راجه پانڈ و مادری
بر تخت نهاده برداشتند و متوجه هستناپور شدند پس کس بخدمت عم راجه
پانڈ بهیکهم پتامه و برادر او دهرتراشت فرستاده خبر کردند که سر راجه پانڈ را و فرزندان
او را آورده ایم چون این خبر بخویشان راجه رسید همه از شهر بدر آمده بانجا
آمدند و تمام مردمان هستناپور آمده موها کشاده گریه میکردند بهیکهم پتامه و
دهرتراشت و بدر و ستوتی و مادر راجه پانڈ انبکا و انبالکا و گندهاری چون بر سر
راجه پانڈ آمدند اول مرتبه که رکهیشران که همراه آمده بودند آنها را تعظیم و احترام
نمودند بعد از آن فرزندان راجه پانڈ را دیده ایشان را نوازش کردند و بجهت راجه
پانڈ بسیار گریستند و مادر راجه پانڈ که انبالکا نام داشت آن مقدار زاری در فراق
فرزند نمود که از هوش رفت و بعد از مدتی بهوش آمد ستوتی و انبکا و گندهاری و
بهیکهم پتامه و دیگران آمده او را تسلی بسیار کردند بهیکهم پتامه او را و دیگر زنان را
که موکشاده گریه میکردند منع می نمودند چون غوغا تسکین یافت بهیکهم پتامه
آن رکهیشران را که همراه سر راجه پانڈ آمده بودند دست ایشان را بوسید
و کمال تعظیم و احترام نمود و گفت که این سلطنت ما تعلق بشما دارد و در التماس
از شما داریم که شما سلطنت میکرده باشید تا ما همه کمر بسته در خدمت و ملازمت شما
بوده باشیم چون بهیکهم پتامه این سخن گفت یکی از رکهیشران که از همه پیرتر
بود و موهای ژولیده را گره داشت و در پوست آهو نهان گشته بود در جواب
و گفت ای بهیکهم پتامه آفریدگار ترا خیر دهاد ما مردم فقیرانیم و دنیا ترک کرده ایم
سلطنت و حکومت تعلق بشما دارد و پدر بر پدر بشما آمده غرض ما فقیران از این

آمدن آن نبود که سلطنت از شما بگیریم پانڈ راجه بزرگی بود ترک حکومت کرده در جوار
ما می بود و بطریق برهمه چاری زندگانی میکرد و این فرزندان که یکی از دهرم جدهشتر است
و بهیم سین از باد ست و ارجن از اندر یادگارست و آن هر دو یکی نکل و دوم سهدیو
از اشنی کمار اند چون راجه پانڈ از عالم رفت چون در منزل ما مردم میبود فرورشد
که فرزندان یتیم او را بوطن و خویشان برسانیم حالا شما هر یکی که با ما می کنید
با این پسران میکرده باشید التماس از شما داریم که انچه حق یتیمان ست
با ایشان برسانید راجه پانڈ در زمانی که موت یافت او را میسوزانیدند مادری
زن او بخود را با او بسوخت ما سر این هر دو همراه آورده ایم انچه شرایط عزای
او بوده باشد آنرا بجا آرید ما از جائی که آمده ایم باز همانجا میرویم و این پسران
راجه پانڈ را بشما سفارش میکنیم و شما را بخدا می سپاریم رکهیشران این سخن گفته
همه از نظر غائب شدند و همه مردمان حیران ماندند که این مردمان چه شدند و
به کجا رفتند پس دهرتراشت با بدر گفت که ای برادر حالا انچه زر و مال ضرور
باشد از خزانه ما بگیر و انچه شرائط عزای برادر عزیز ما راجه پانڈ باشد آنچنان بجا آرید
بهیکهم پتامه و بدر و دیگر بزرگان سر راجه پانڈ و مادری را به اعزاز تمام بر داشته
نقاره و نفیر نواختند و زر و مال بسیار همراه برده به فقرا و مساکین میدادند و زنان
موها کشاده نوحه کنان میرفتند تا به کنار آب گنگ رسیدند پس جثه راجه پانڈ
و مادری را در آب گنگ انداختند بعد از آن بهستناپور باز گشتند و چند
روز طعام بمردمان میدادند و زر و اسباب بسیار به برهمنان و سائر مردمان دادند
بعد از آن بیاس به پیش مادر خود ستوتی آمد و گفت ای مادر نزدیک شد که
کلجگ شود و خیر نقصان خواهد یافت و فساد بسیار خواهد شد و اذیت دریودهن
پسر دهرتراشت خانواده کوروان خواهد بر افتاد ای مادر اگر تو خیریت خود میخواهی
از میان این مردمان بدر رو و بیا با من ترا بجنگل برم تا تو موت و هلاک این مردمان
نه بینی ستوتی چون این سخن از بیاس شنید هر دو عروسان خود انبکا و انبالکا را

طلبیده سخن بیاس را با ایشان گفت و بگفت که من از میان مردم بدر رفته
بجنگل میروم ایشان گفتند هر جا که شما میروید ما هم در خدمت شما میرویم پس
ستوتی بهیکهم تیامه را طلبید و گفت ای فرزند من پیر شده ام حالا وقت آنست
که من بجنگل بروم و بعبادت مشغول باشم پس از بهیکهم تیامه رخصت گرفته
باتفاق انبکا و انبالکا بجنگل رفت و در جنگل بعبادت و ریاضت مشغول شدند
و روز بروز ریاضت می افزودند تا کار بجائی رسانیدند که ترک طعام و آب کردند
و عبادت می نمودند تا زمانی که ازین عالم رفتند بهیکهم تیامه و دهرتراشت
فرزندان راجه پانڈ را بغایت عزیز میداشتند و این پنج برادر باهم میزیستند
می بودند و گاهی با پسران دهرتراشت بازی میکردند و این پنج برادر اگر
چه بهابر پسران دهرتراشت میرفتند غالب بودند درجودهن که پسر کلان
دهرتراشت بود ازین برادران حسد میبرد و بهیم در چلدی و زور بر همه
فرزندان دهرتراشت غالب بود و گاهی که پانڈوان با پسران دهرتراشت بازی
میکردند بهیم بر ایشان غالب می آمد و پنج شش برادر درجودهن را در بغل برداشته
میبرد و بر زمین می زد و ایشان در قهر میشدند و هر چند میخواستند که انتقام ازو
بکشند نمیتوانستند و بهیم چند کس ایشان را بر میداشت و در آب می انداخت
و چند غوطه میداد که نزدیک بهلاک میرسیدند آنگاه ایشان را بر زمین می انداخت
و اعضای ایشان بدرد می آمد و بهیم چندان طعام میخورد که چهل و پنجاه کس
آنقدر نمیتوانستند خورد درجودهن چون آن قوت بهیم را میدید بغایت حسد
میبرد و بر بهیم غالب نمیشد در فکر آن شد که بهیم را بکشد پس درجودهن با برادران
خود در کشتن بهیم مشورت نمود قرار برین دادند که هر گاه بهیم را در جائی تنها بیابند
در آب گنگ باندازند تا غرق شود پس نوبتی بکنار آب گنگ بسیر رفته بودند
و خیمه ها در آنجا زده بودند زمینی بلند بود آنجا طعام خوردند طبقی چند را که در پیش
بهیم انداخته بودند درجودهن زهر دران کرده بود و بهیم نادانسته آن طعام را بخورد

آنگاه بکنار گنگ خوابید چون شب شد بهانجا ماند و دیگران همه بخانها رفتند
و بهیم بکنار گنگ خوابیده ماند و بیهوش بود برادران او از حال او خبر نداشتند
درجودهن بهیم را بآن حال دید خود آمد دستهای او را محکم بربست و او را در آب
انداخت بعد از لحظه بهیم به شعور آمد خود را بسته در آب دید زور کرده بندهای خود را
پاره کرد و از آب بر آمد باز بکنار آب بخواب رفت درجودهن خبر یافت که بهیم
از آب سلامت بر آمده خسپیده است بفرمود تا چند مار افعی بیاورند و آن
ماران را بر بهیم انداختند تا اکثر بدن او را گزیدند بهیم از درد آنها بیدار شد آن
ماران را بآن کسی که آنها را آورده بود بکشت و بخانه آمد درجودهن نوبت دیگر
زهر بابل در طعام کرده بخورد او داد بهیم از اثر آن زهر بیهوش گشت پس بفرمود
تا او را محکم بستند و در آب انداختند اتفاقاً باسک مار در آن وقت به غسل گنگا
رفته بود چون بهیم را بآن حال دید رحم کرد چند ماران را بفرمود تا زهر او را
میکشیدند تمام زهر از بدن او بیرون آمد بفرمود تا بهیم را بقعر زمین ببرند بهیم
را تا که بانجا رسید بهوش آمده بندهای خود را پاره کرد و در قعر زمین هشت حوض
آب حیات بود هر کس از آن حوض آب میخورد او را زور و قوت هشت پیل
باسک بهیم را بر سر آن حوضها آورد و گفت ازین آب بخور که ترا زور ده هزار
فیل خواهد شد بهیم دم در آن حوض نهاد و هر هشت حوض را یکباره آشامید
چون آب را بخورد او را خواب گرفت باسک فرمود تا بجهت خواب او تخت
راست کردند بهیم بر بالای آن بخواب رفت و تا هشت روز بخواب ماند درجودهن
که بهیم را زهر داده در آب انداخته بود برادران دیگر او در آن زمان بجای دیگر ببازی
مشغول بودند بعد از آن که از بازی فارغ گشتند هر چند بهیم را طلبیدند نیافتند
گمان بردند که بخانه رفته باشد پس کوروان و پانڈوان همه بخانهای خود
رفتند و درجودهن بگمان آنکه بهیم را کشته است در نهایت خوشحالی بود و برادران
بهیم چون بخانه آمدند از مادر پرسیدند که بهیم بخانه آمده است کنتی گفت که او

هم اتفاقاً بمیرن رفته است معلوم از آن باز از و خبر ندارم کنتی کس فرستاده بدر را طلبید و گفت
که بهیم پیدا نیست و هیچ نمیدانم که کجا رفته باشد میترسم که مبادا درجودهن او را
کشته باشد چرا که او در نهایت عداوت است و با پسران من حسد میبرد بدر
گفت ای کنتی غم مخور که پسر تو سلامت خواهد بود و فرزندان تو همه عمر دراز
خواهند بود و دولت عظیم بآنها خواهد رسید بدر تسلی کرده بمنزل خود رفت
اما کنتی از غم بهیم محزون و برادرانش نیز بنهایت اندوهناک می بودند اما
بهیم بعد از هشت روز از خواب بیدار شده زور و قوت دیگر یافت و
باسک پیش آمده طعام بسیار آورد و بهیم تمام آن طعام را بخورد بعد از آن باسک
لباسهای نیک بجهت بهیم آورد و بهیم غسل کرده آن لباسها را بپوشید باسک
حمائل از جواهر نفیس در گردن بهیم انداخت آنگاه بهیم را وداع کرد و چند
مار را امر نمود تا بهیم را بکنار آب گنگ بجائی که درجودهن او را در آب انداخته
رفته بود رسانند ماران بهیم را آنجا آوردند و بهیم بعد از هشت روز ایشانرا
وداع کرده بخانه خود آمد مادر و برادران از دیدن او بنهایت خوشحال گشتند و
پرسیدند که درین چند روز کجا بودی بهیم سرگذشت خود را و زهر دادن جودهن
او را و در آب بسته انداختن و بردن باسک مار او را و خوردن آب حیات و خوابیدن
هشت روز تمام را گفت برادران و مادر او را در بغل گرفتند و از خوردن آب حیات
بهیم بنهایت خوشحال گشتند آنگاه جدهشتر که برادر کلان بود گفت ای بهیم این
حکایت درجودهن را بعد ازین بزبان میار و با همه برادران گفت که ما نمیدانستیم
که درجودهن بکشتن ما آماده است بعد ازین از خود و یکدیگر غافل مباشید بعد از آن
برادران از حال یکدیگر خبردار می بودند درجودهن از جدهشتر و برادرانش بسیار حسد
بود میخواست که ایشان را هلاک سازد و با شکنی که خال او بود و کرن که برادر خرد
درجودهن بود برای دفع پاندوان مشورت مینمود و در بازی با هم بجنگ می افتادند
و دهرتراشت که پدر درجودهن و عموی پاندوان بود چون شنید که پسران عموی

باهم در بازی جنگ و نزاع میکنند آزرده خاطر گشت کرپاچارج را طلبید ایشان را
با و سپرد که پیش او چیزی بخوانند باهم علم بخوانند و بازی ترک کنند تا بجز عداوت
و دشمنی نشود و راجه جنمجیه به بشیشمپاین گفت میخواهم که پیدایش کرپاچارج بمن بگو بید
शरद्वान
بشیشمپاین گفت که رکهیشری بود گوتم نام داشت بغایت عابد و شردوان نام پسری
داشت که بید و علم اسلحه نیکو میدانست و طبعش چنانکه در علم کمانداری مائل بود
در هیچ علم دیگر مائل نبود و چندان عبادت کرد که اندر از و بترسید که مبادا این شخص
जानपदी
بزور عبادت جای مرا بگیرد خواست که در عبادت او خلل اندازد یکی از اپسراها جانپدی نام را
پیش او فرستاد تا خاطر او مائل اپسرا شود و اندکی از عبادت باز آید پس آن
اپسرا به پیش رکهیشر آمد او را دید که نشسته است و یکدست کمانی دارد و در دست
دیگر تیر آن اپسرا لباسهای نازک پوشیده چنانچه بدنش از زیر لباس نمایان بود
و چند مرتبه در پیش شردوان گذشت چون شردوان آن حسن و جمال و خوبی آن اپسرا را
دید دلش مائل شد چنانچه کمان و تیر از دستش بافتاد و شهوت در حرکت آمد
آب منی بی اختیار از و جدا شد و بران تیر که از نی بود افتاد نصف یک طرف و
نصف بطرف دیگر دو فرزندان از ان آب منی تولد شدند یک پسر و یک دختر
دران وقت روزی راجه شانتن بشکار رفته بود یکی از کسان راجه بر سر آن
دو فرزند و آن تیر و کمان برسید و رکهیشر در انجا نبود آن شخص دانست که این
دو پسر از رکهیشر خواهند بود بیاورد و راجه شانتن را خبر کرد راجه بر سر ایشان آمد
دید بغور تا هر دو را بر داشتند و همراه خود بشهر آورد ایشان را مثل فرزندان
می پروردید تا کلان شدند پسر را کرپ نام نهاد و دختر را کرپی نام نهاد بعد از ان
شردوان پسر گوتم رکهیشر بنور باطن دریافت که پسر و دختر مرا راجه شانتن پرورش کرد
نزد راجه آمد هر دو فرزند خود را دید خوشحال شد و پسر را جمیع علوم و همه فنون سپاهگری
و چهار نوع تیر اندازی تعلیم داد و در اندک روزی پسر در جمیع علوم و انواع سپاهگری سرآمد
زمان خود شد و راجه شانتن بعد از ان کرپ را بسیار عزیز میداشت و کوروان جمیع

فرزندان خود رامی فرمودند که پیش او میخوانند و اورا کرپاچارج (कृपा चार्य) نام نهادند و بهیکهم پتامه
فرزندان پانڈو را هم پیش کرپاچارج آورده سفارش کرد که کرپاچارج همه ایشان را تعلیم
علوم میداد تا در اندک زمانی بغایت دانا گشتند بعد از مدتی درونا چارج (द्रोणा चार्य) که در دانش
جمیع علوم و فنون سپاهگری عدیل و نظیر خود نداشت بهستنا پور آمده و بهیکهم پتامه
اورا بغیر معتبر داشت و پسران راجه پانڈو و فرزندان دهرتراشت را به درونا چارج
سپرد و درونا چارج ایشان را تعلیم میداد و شفقت بسیاری به ایشان میکرد چون
بهیکهم باین حقیقت آمدن درونا چارج به هستنا پور و تعلیم دادن او کوروان و
پانڈوان را بطریق اجمال گفت راجه جنمیجه با بیسم پاین گفت که میخواهم قصه تولد درونا چارج
و حکایت پسر او که اسوتهاما (अश्वत्थामा) نام داشت و آمدن او به هستنا پور مفصل
با من بیان فرمائید بیسم پاین گفت که در دیوانه رکهیشری بود بهردواج نام
بغایت عابد و زاهد بود روزی یکی از اپسرا که گهرتاجی (घृताची) نام داشت به آب گنگ در آمده
غسل میکرد و این اپسرا بغایت کمال در حسن و خوبی از دیگر اپسرا ممتاز بود چشم
بهردواج بر وی افتاد بی اختیار آب منی از و جدا شده بر کوزه که نزدیک او بود
افتاد و آن کوزه از برگ درختان بود در ان کوزه پرورش یافت بعد از مدتی
پسری از ان پیدا شد پدرش اورا درونا چارج نام نهاد چراکه در کوزه پرورده شده
بود و آن کوزه را درونه میگویند از ان سبب اورا درونه نام نهادند چون کلان
شد چهار بید را و انگهای بید را نیکو خواند بعد از ان دیگر علوم را نیکو بخواند و چنان شد
که در ان زمان مثل او هیچکس نبود بعد از ان پدرش اورا به پیش رکهیشری برد
که اورا اگن بیس (अग्नि वेश) نام میگفتند و انواع تیراندازی را نیکو میدانست درونه پیش او
انواع تیراندازی آموخت در ان زمان در کمپله راجه بود پرکهت (पृषत) نام با بهردواج
رکهیشر دوستی تمام داشت در ان روز که از بهردواج درونه متولد شد در خانه
راجه پرکهت هم پسری متولد شد درپد (द्रुपद) نام چون درونه چارج و درپد کلان شدند
با یکدیگر بازی میکردند و باهم دوست بودند روزی درونا چارج میگفت که اگر من

راجه شوم نصف ولایت خود را بتو میدهم بعد چندی پدر درونا وفات یافت و
راجه پرکهت نیز از عالم رفت پسرش بجای پدر راجه شد پدر درونا چارج با پسر گفته بود
تو بعد ازین البته زن بخواهی که ترا پسر شود درونا چارج بوصیت پدر خود آب

کرپا چارج که کرپی نام داشت بخواست و کرپی شب و روز خدمت شوهر میکرد
بعد از مدتی از درونا چارج و کرپی پسری متولد شد همین که متولد شد آواز
گریه مثل آواز اچی شروا اسپی که از دریا بر آمده بود از آسمان آواز آمد که ازین پسر
وقت تولد آواز اسپ آمد لهذا او را اسوستهاما نام خواهد شد و در زور و قوت
این پسر مثل اسپ اچی شروا خواهد بود پدر را از تولد فرزند بغایت خوشحالی
رو می نمود و او را عزیز تر میداشت در روز بروز کلان میشد او را تعلیم علوم تیراندازی
و انواع فنون سپاهگری یاد میداد چنانچه خود میدانست باو تعلیم میداد روزی
درونا چارج با شاگردان خود به پیش پرسرام رفت و تعظیم او کرد او گفت تو
چه کسی درون گفت که من درونا چارج ام پسر بهردواج رکهیشر پرسرام او را
تعظیم و احترام کرد و از وی پرسید که بچه جهت پیش من آمدی درونا چارج گفت که
من باحتیاج زر و مال آمده بودم تا تو بدره زر بمن بدهی پرسرام گفت زر و مالی که داشتم
پیش از آمدن شما تمام به برهمنان بخشش کردم حالا بغیر ازهمین سلاحی که همراه من است
هیچ چیز دیگر ندارم اگر تو بگوئی سر خود را بتو بدهم اگر بگوئی انواع تیراندازی و سلاح بتو
بیاموزم درونا چارج گفت سر شما سلامت باشد اگر شما عنایت میفرمائید تیراندازی
و سلاح بازی چنان بمن تعلیم فرمائید که هر تیری که من بیندازم چنان بخواهم باز آن
تیر پیش من بیاید پرسرام جمیع علوم تیراندازی به درونا چارج تعلیم داد چنانچه
درونا چارج در انواع تیراندازی و دیگر سلاح بمثل زبان خود شد پس درونا چارج
از پرسرام وداع شده پیش راجه درپد آمد و او را بدید و باو گفت من دوست
قدیم توام درپد را ازان سخن بد آمد و گفت تو بسیار بی عقل برهمن بوده که
با راجهائی او بانه میگوئی که من دوست توام در خردسالی اگر باهم بازی کرده باشیم

حالا که من بمرتبه سلطنت رسیده ام ترا نمیرسد که انچه در کودکی میان ما و تو
گذشته باشد ازان منظور داری اگر در خدمت من باشی از کمال مروت انتقام
تو میدهم که وجه کفاف توهم شده باشد درونا چارج این سخنان را از راجه
درویدشنید اعتراض گشت و تا دوساعت سر برزانو نهاده غضب خود را
فرو خورد آنگاه برخاست و از مجلس درروپد بدر آمده بهستناپور متوجه شد
چون به آنجا رسید بخانه کرپاچارج رفت او از دیدن او بغایت خوشحال شد و
مدتی او را درخانه خود نگاه داشت دران ایام راجه جدهشتر با برادران هر روز
بخانه کرپاچارج می آمد گاهی کرپاچارج از منزل خود جهت مهمی بیرون می رفت
بیسر درونا چارج جدهشتر و برادرانش را بعضی از فنون سپاهگری تعلیم میداد
و هیچکس بغیر از کرپاچارج این راز نمیدانست القصه بعد از مدتی در جودهن با
برادران خود یکجا بازی میکرد و گوی از ریسمان بود و او را بچوگان میزدند و
هر طرف از عقب میدویدند اتفاقا گوی ایشان در چاهی افتاد همه بر سر آن
چاه آمدند هر چند خواستند که آن گوی بدر آرند نتوانستند دران اثنا انگشتری
راجه جدهشتر هم از دست دران چاه افتاد در همان وقت درونا چارج
بآنجا رسید چون ایشان را در برآوردن گوی عاجز یافت بخندید و گفت
شما اولاد راجه بهرت اید گوی را از چاه بدر نمیتوانید آورد آنها گفتند که تو
میتوانی برآورد درونا چارج گفت ببینید که من چطور برمی آرم پس چند چوبی
را که ازان جاروب میسازند یکی ازان چوب بدست گرفته چنان بانداخت
که بران گوی خورد بعد ازان چوب دیگر را انداخت که بسر چوب اول بند شد
و چوب دیگر انداخت همین طور بند میکرد تا بسر چاه رسید بعد ازان چوبها را
که باهم پیوند شده بودند بکشید و گوی را برآورد همه آن مردمان که در اطراف
چاه ایستاده بودند تماشا میکردند حیران ماندند آنگاه با درونا چارج گفتند که
هیچ میتوانی که آن انگشتری را بدر آری درونا چارج گفت آری پس تیری

کمان را بدست گرفت چنان تیری دران چاه انداخت که آن انگشتری
بر پیکان تیر بند شد و تیر را درونا چارج باز طلبید و انگشتری با تیر بیرون آمد
همه مردم حیران ماندند و انگشتری را برداشتند و همه جوانان آمده او را
تعظیم و احترام کردند و پرسیدند که تو چه کسی گفت نزد بهیکم پتامه بروید و
صورت مرا و این کار مرا بگوئید او با شما خواهد گفت که من چه کسم
پس آن جوانان همه بملازمت بهیکم پتامه رفتند و گفتند که مردی اینچنین
کاری کرد بهیکم پتامه گفت صورت او را بمن بگوئید چون حلیه او را بیان کردند
بهیکم پتامه گفت این شخص درونا چارج خواهد بود که اینها از دست او برآمد پس
خود برخاست و باتفاق بعضی از بزرگان پیش درونا چارج رفت چون از دور
بدید تعظیم او بجا آورد و درونا چارج هم پیشتر آمده تعظیم بهیکم پتامه کرد و یکدیگر را
دریافتند بهیکم از دیدن او بغایت خوشحال شد ازو پرسید که از چه سبب باینجا
تشریف آورده اید او گفت من پیش اگن بیش برهمن رفته بودم که بعضی از
انواع تیراندازی را که بغیر ازو کسی نمیداند یاد گیرم و بعضی از علم نجوم پیش او خوانم
چون پیش او رفتم راجه درپد که حاکم کنپله بود پیش او آمد میان من و او دوستی
بسیار بود شب و روز با هم می بودیم روزی او با من گفت که پدر مرا دوست میدارد
و میگوید که سلطنت بتو داده خود بجنگل رفته عبادت خواهم کرد هرگاه من راجه شوم
سلطنت و ولایت من تمام تعلق بتو خواهد داشت اگر چیزی بمن خواهی داد خواهم
گرفت و الاخیر با من شرط کرد که هرگاه من سلطنت بیابم پیش من خواهی آمد بعد
از مدتی که من بفرمان پدر خود خواهر کرپاچارج را خواستم و آن عورت آنچنان حاجت
من بهکیر که زیاده بران نتواند بود و من از خدمتگاری او خشنود می بودم بعد از
مدتی آفریدگار مرا پسر کرامت فرمود او را اسوستهاما نام نهادم و این پسر در تمامت
خوبیست و در زور و قوت و جلدی و دلیری نظیر ندارد و من از دیدن این پسر
بغایت خوشحال شدم و این پسر چون اندکی کلان شد با پسران چهتریان

بازی میکرد و نوبتی که آنها شیر میخوردند و او را هم میل شیر شد گریه کنان پیش من
آمد که من شیر میخواهم هر چند خواستم گاوی شیردار بهم رسانم میسر نشد یا در سیر
چند برنج را کوفته آب در آن ریخت چون آب سفید شد آنرا بوی داد و پنداشت
که شیر است از خوردن او بغایت خوشحال شد و از خوشحالی بهجت و خنده میکرد
مرا از دیدن آن حال بسیار طاقت نماند گریه بسیار کردم و با خود گفتم که این چه وقعات
است که من نمیتوانم یک پیاله شیر بجهت اطفال بهم رسانم در آن ایام شنیدم
که دروپد پسر راجه کنبله که دوست من است به سلطنت رسیده است من آن شرط
که با وی کرده بودم بیاد آورده پسر و زن خود را همراه گرفته پیش وی رفتم چون
او را دیدم گفتم که من آن دوست قدیم توام که با من شرط کرده بودی که چون
به سلطنت برسی پیش من بیایی او در برابر من سخن چنان گفت که مرا شرم می آید
که پیش شما بگویم و با من اعتراض کرد آخر گفت چون تو اینجا آمده از کمال مروت
آنقدر که تو میخورده باشی مقرر خواهم فرمود که تو به منزل من بغایت شرمنده و
پریشان شدم و از مجلس او برخاسته پیش شما آمدم بهیکهم پتامه گفت ای برادر
شما عنایت فرمودید که باینجا آمدید این سلطنت تعلق بشما دارد صد لعنت
بر دروپد باد که قدر همچو شما را ندانسته و طالع قوی بود که شما تشریف فرما شدید بهیکهم پتامه
دست او را گرفته بمنزل خود آورده و منزل مناسب حال بجهت او تعیین کرد و بعد
از آن مال و اسباب بی نهایت برای او فرستاد و آنگاه دست پسران پاندو
و دهراشت گرفته پیش درونا چارج آورد و گفت که ایشان فرزندان برادران
من اند ایشان را بملازمت شما آورده ام که در غلامی شما باشند و شما از ایشان
شفقت و مرحمت باز ندارید درونا چارج گفت که آنها فرزندان من اند و من
ایشان را عزیز خواهم داشت پس درونا چارج آن فرزندان راجه پاندو و دهراشت
را گفت که شما را تعلیم خواهم داد و آنچه من میدانسته باشم خواهم آموختن اما
در خاطر من چیزی هست هرگاه که شما چیزی بخوانید و انواع فنون سپاهگری از

من بیاموزید آن چیز را به شما خواهم گفتن شما قبول کنید و آن کار رسانید همه آنها
سر در پیش انداخته جواب نگفتند ارجن از میان آنها برخاست و گفت که من بنده
شمایم هر خدمت که شما را بوده باشد بجا آرم درونا چارج چون سخن ارجن بشنید بسیار
خوشحال شد و او را پیش طلبیده در بغل گرفت و دعا کرد و گفت ای فرزند همه رحمت
بر تو باد امیدوار هستم که آفریدگار ترا سعادتمند در هر دو جهان گرداند پس درونا چارج
پسر خود اسوتهاما را طلبیده گفت چنانچه تو فرزند منی ارجن هم فرزند عزیز من است
شما هر دو با هم بوده باشید پس ارجن پای درونا چارج گرفت باز درونا چارج او را دعای
خیر کرد پس پسران راجه پاندو هر ساعت در خدمت درونا چارج تعلیم می گرفتند
و پیروی علوم می نمودند و فنون سپاهگری از وی می آموختند چون خبر باطراف عالم و
ولایت رسید که کوروان و پاندوان در پیش درونا چارج تعلیم میگیرند اکثر راجهای
اطراف ولایت نیز پسران خود را فرستادند که پیش درونا چارج چیزی بخوانند چنانچه جادوان
از شهر دوارکا فرزندان خود را بملازمت درونا چارج فرستادند و تعلیم سپاهگری میکنند و کرن هم
برای آموختن سپاهگری و تیراندازی می آمد دران اوقات که آن جماعه در خانه
درونا چارج به تحصیل علم و آموختن فنون سپاهگری مشغول بودند کرن با درجودهن
بنیاد دوستی نهاده و با پاندوان دشمنی میکرد و از میان همه مردمان درونا چارج
توجه و التفات با ارجن داشت و تعلیم خوب میداد که بدیگری نمیداد و ارجن نیز
از توجه استاد سرآمد همه شاگردان شد و فهم و ادراک ارجن از همه کسانی که در خدمت
او بودند بسیار شد چنانچه اکثر درونا چارج مسئله از علم تقریر میکرد اول از همه مردم
ارجن مدعای استاد را در مییافت و دیگران در دو سه مرتبه هم نمی یافتند استاد
چون فهمید که ارجن فهم عالی و ادراک بزرگ دارد با او توجه بیشتر میکرد و دیگران
خصوصاً درجودهن و کرن بر ارجن از جهت حسد بسیار می بردند یک روز درونا چارج
بعضی از شاگردان خود را کوزه ها داد و گفت آنها را زود پر آب کنید از شاگردان
او یک یک کوزه برداشته رفتند تا آب بیاورند دیر کردند درونا چارج با اسوتهاما

پسر خود گفت که ای پسر دیگران دیر کردند تو زود آب برای ما بیار و زود حاضر کن
اسوتهاما هم کوزه برداشت و برفت تا آب بیارد او هم دیر کرد درونا چارج
با ارجن گفت که ای فرزند تو برو برای من آب بیار ارجن فی الحال تیری که از خاصیت
آن آب پیدا میشد بر کمان نهاده انداخت در زمانی که آب از زمین بر آمد
ارجن تمام کوزه را که در آن خانه بود پر آب کرده بملازمت استاد آورد و هنوز وقت
اسوتهاما کوزه آب از گنگ پر کرده آورده درونا چارج ارجن را دعای خیر
کرد و گفت ای فرزند تو خدمت مرا بهتر از دیگران میکنی ترا چیزی چند تعلیم میدهم
که دیگری آنها را نداند ارجن پیش رفته پای اوستاد را بوسید درونا چارج ارجن
را انواع سواری و انواع اسپ سواری و جنگ پیاده و گرز بازی و شمشیر بازی
و نیزه بازی و کمند اندازی و چند نوع تیراندازی که آتش از انداختن تیر بدر آید و
تیری چنان بیندازد که آدمی از نظر غائب شود و غیر آن بیاموخت چنانچه دیگران
از آن واقف نبودند و آنچه اوستاد به همه شاگردان بیاموخت آنها را هم ارجن
از دیگران یاد میگرفت و آن کسانیکه در خدمت درونا چارج تعلیم میگرفتند
اندک زمانی بسیار ترقی کردند و ایشان خوب دانا گشتند که هیچ یکی از علمای آن
زمان مثل ایشان نبود این خبر باطراف جهان رسید که شاگردان درونا چارج
چنین ترقی کرده اند اکثر راجها و بزرگان اطراف عالم فرزندان خود را بهستناپور
بخدمت درونا چارج فرستادند و هر کس که در ملازمت درونا چارج چیزی میخواند
در اندک زمانی بر امثال و اقران فائق می آمد در آن وقت بهیلان را راجه
بود هرن دهنس نام او پسری داشت ایکلب نام آن پسر را در خدمت
درونا چارج فرستاد درونا چارج او را تعلیم نداد و گفت این جماعه اکثر گناهکار
میباشند و دزدی و رهزنی میکنند که گناهکاریست اینچنین کسان را علم هنر آموختن
نباید آن پسر گفت که اگر مرا تعلیم علم و آموختن فن سپاهگری نمی کنید باری
بشاگردی خود قبول نمائید پس درونا چارج بآن پسر گفت که من ترا بشاگردی

قبول کردم اما ترا تعلیم نمیدهم ایکلب گفت مرا همین سعادت ست که شما مرا
بشاگردی قبول فرمودید پس پای درونا چارج را بوسید و بازگشت چون بولایت
خود رسید صورت درونا چارج را از گل راست کرد و گفت این صورت استاد منست
و شب و روز تعظیم آن صورت می نمود و در برابر آن صورت تیر اندازی میکرد از برکت
اخلاص آنچنان تیراندازی آموخت که عدیل و نظیر خود نداشت یک روز درونا چارج
با همه شاگردان خود مثل جدهشتر و بهیم و ارجن و دیگران راجه زاده ها در جنگل
بشکار رفته بود و سگ شکاری همراه داشتند چون بصحرا رسیدند شخص سیاه پوش
چرک آلود پیدا شد تیر و کمان در دست داشت سگ چون بیگانه را دید بفریاد آمد و
بروی حمله کرد او دهان مضطرب نشسته هفت تیر بازگشتی آهسته چنان زد که دهن
آن سگ بسته شد و دیگر فریاد از وی برنیامد حاضران در آن کار حیران ماندند بایکدیگر
میگفتند که از زمین برکشیدن کمان ندیدیم و نه انداختن تیر وقتی خبردار شدیم که
که دهن سگ را دوخته بود و همه آن مردم تعجب کنان نزد او رفتند و پرسیدند
که تو چه کسی و از کجائی و تیراندازی را از که آموخته جواب داد که من پسر هرن دهنش
راجه بهیلان ام و ایکلب نام دارم و در تیراندازی شاگرد درونا چارج ام ارجن
دانست که شاگرد درونا چارج ست او را غیرت شد و پیش استاد آمد و گفت شما عهد
میفرمودید که مثل تو شاگردی که سرآمد روزگار باشد ندارم حالا عجب ست که پسر راجه بهیلان ترا
شاگرد بهتر از من دارید درونا چارج گفت که ما تو را آنچه گفته ایم راست و درست گفته ایم
و یاد نداریم که بغیر از تو دیگری را تعلیم داده باشیم یاری بیا تا برویم و او را ببینیم چون
رفتند دیدند که صورت درونا چارج در پیش خود دارد و بتعظیم تمام او را پرستش
می نماید و بحضوری خود و زندش تیراندازی میکند چون نظرش بر درونا چارج افتاد
از دور او را بشناخت تیر و کمان را از دست انداخته بملازمت استاد آمد سجده و تعظیم
که در میان هندوان رسم ست بجا آورد و گفت من همان شاگرد کمینه شما ام ایکلب
نام که بآرزوی خدمت و شاگردی بملازمت شما رفتم و شما مرا قبول نفرمودید

و از خدمت دور ساختید پس بآرزوی خدمت باین ولایت خود آمدم و صورت
مبارک شما را در نظر داشته غائبانه خدمت شما را بجا آورده ام و از طفیل اخلاص که
بخدمت شما حاصل کرده بودم این علم نصیب من شد درونا چارج گفت چون
اینهمه نسبت اخلاص خود با اظهار میکنی انگشت شصت دست راست خود را من بده
او گفت جان و سر طفیل شماست انگشت شصت چه باشد درخواست که انگشت
خود را بریده به استاد دهد درونا چارج گفت که احتیاج بریدن
انگشت نیست همین قدر بس است که باین شصت که ازو تیر
می اندازی بگیر مندانه او قبول کرد همه برهمن از خدمت او آفرین کردند
و درونا چارج تیر او را دعا کرد و گفت حالا باری کمان بکش و تیر بانداز او دو
انگشت میانه کمان را کشیده تیر انداخت میگویند که از آن روز در میان بهیلان
این رسم کمان کشی مانده است چون درکمان کشی آنها بی نقصان دید یقین کرد
که این فن بر او مسلم شد و دیگری شریک او نیست القصه درونا چارج چنانچه
ارجن را در تیر اندازی یکتا متفق ساخته بود نیزه بازی بجدهشتر آموخته بود و
چنانچه سواری نکل را و شمشیر بازی و سپرداری سهدیو را و گرز بازی بهیم را و
بتقریب تعلیم دادن ایشان را سبق اسوستهاما همه فنون را ورزیده بود
و علم نجوم و ریاضی که حکمت باشد نکل و سهدیو هر دو را آموخته بودند و درجودهن
اگرچه برادران از هر قسم فنون سپاهگری حسد میبرد اما از ارجن بیشتر می برد
و خود را به همه برادری ازو بهتر میدانست و با او دعوی برابری میکرد درونا چارج
برای امتحان تیر اندازی ایشان صورت طلسم جانوری کرده بود که هیچ جا
قرار نمیداشت و هر لحظه بشاخی میجست چنانچه محقق کرده نمیشد که چه چیز است
پس به شاگردان گفت که هر که این نشانه را بزند او در تیر اندازی از همه
بهتر است اول جدهشتر را طلبیده تیر بدو داد و گفت برین درخت چه می بینی
گفت جانوری می بینم نشسته است گفت آن را به تیر بزن جدهشتر چله کرده

و خواست که تیر بیتاب دهد درونا چارج گفت که حالا چه می بینی گفت غیر از درخت
چیزی دیگر نمی بینم گفت بگذار که این کار تو نیست که نشانه بسیار نازک است در نظر تو
قرار نمیگیرد بعد از ان دریودهن را طلبید او را همانطور پرسید او هم گفت چنانچه
جدهشتر گفته بود القصه همه ایشان را که تیر اندازی آموخته بودند گفت و هر کدام تیری
میکردند و گاهی نشانه را میزدند و گاهی نمیزدند بعد از ان ارجن را طلب داشت
و پرسید که تو چه می بینی گفت سر جانوری می بینم فرمود تا کمان را کشید باز پرسید که
حالا چه می بینی گفت غیر از سر جانوری چیزی دیگر نمی بینم سه مرتبه او همین جواب داد
مرتبه چهارم پرسید که حالا چه می بینی گفت که نظر شما را و نظر خود را یکی دانسته همان
سر جانور را می بینم او گفت بزن ارجن تیر انداخت و آن تمثال را برید درونا او را
به تیر اندازی مسلم داشت درونا چارج چون او را درجه اعلا در تیر اندازی یافت
خواست که در آب نیز او را بر تیر اندازی قادر گرداند باین تقریب از جهت غسل کردن
به آب گنگ درآمد درین اثنا نهنگی پای درونا چارج را کشید خواست که در آب
فرو برد از برای امتحان گفت که کیست مرا ازین بلا خلاص سازد از ان جماعه
ارجن پیشدستی نموده پنج تیری بر دم نهنگ زد تا بپای استاد آسیب نرسد بعد
از ان راس و جیب از بدن نهنگ را جدا ساخت و استاد را خلاص کرد و این
کار ارجن موجب زیادتی حسد دریودهن شد بعد از ان درونا چارج ارجن را
بطلبید و گفت تیر دیگر هم مرا هست او را تو میدهم و خاصیتش این است که
هرگاه در جنگ آن تیر را باندازی طوفان آتش از ان خواهد برآمد و هر کسی
و هر را که خواهی بسوزد اما بشرطی که شرط بکن که این تیر را در آخر جنگ بندازی تا حریف
به تیرهای دیگر دفع شود این تیر را کار نفرمائی اگر بی ضرورت خواهی انداخت عالمی
را خواهی سوخت ما را و ترا وبال خواهد شد القصه چون درونا چارج پسران دهتراشت
و راجه پاندو را بسیار از علوم و انواع فنون سپاهگری تعلیم داد دهتراشت گفت
که من میخواهم بدانم که این پسران هر کدام چه هنرها نیک آموخته اند و چون من

چشم ندارم که کارهای ایشان را توانم دید میخواهم که در جائی باشم و بفرمایم
این جماعه که هنرها از شما یادگرفته اند همه بعمل آورند و بیدر که برادر من است آنها
را به بیند و بمن میگفته باشد پس دهتراشت بیدر را طلبید و این سخن با وی
درونا چارج باز گفت که بیائید بیرون شهر جائی خوش کنم که پسران
درانجا هنرهای خود نمایند پس درونا چارج و بیدر با مردمان بسیار از شهر
بیرون رفتند و زمینی که سبزه زار لطیف بود خوش کردند بفرمود تا این زمین
را هموار ساختند و ساعت خوش کرده عمارت عالی در نهایت لطافت بر یک
طرف آن زمین جهت نشستن دهتراشت و مردمان ساختند بعد ازان بساعت
سعید بهیکهم پتامه که جد همه بود و دهتراشت و بیدر و کرپاچارج و بیاس و درونا چارج
با همه شاگردان و دیگر بزرگان که در هستناپور بودند همه بآنجا آمدند و گندهاری
زن دهتراشت و کنتی زن راجه پاند با زنان بزرگان همه آمدند و جائی که جهت
زنان راست کرده بودند نشستند و آن مقدار از مردمان اطراف عالم بتماشا
آمده بودند که از حد حصر بیرون بود و چون مردم جا بجا قرار گرفتند درونا چارج
در میان میدان آمد با پسر خود اسوتهاما رخت های سفید پوشیده بود و
نور روی درونا چارج همچو آفتاب منور در نظر خلایق در می آمد پس درونا چارج
شکر و سپاس الهی بتقدیم رسانیده آنگاه بفرمود تا پاره زر و مال و جامه های
بسیار بفقرا و مساکین بخشش کردند بعد ازان شاگردان خود را بفرمود تا همه تیر
و کمان بمیدان در آیند و میانهای خود را محکم بسته بودند و جامه های گوناگون
در بر داشتند و بترتیب ایستادند آنگاه اوستاد در میان ایستاده شد
ایشان یک یک آمده پای اوستاد را بوسیدند آنگاه بمیدان رفته اول مشق
تیر اندازی کردند هر یک بیک طریق تیر اندازی میکردند اول پیاده تیر انداختند
گاه از پس و گاه از پیش میزدند و گاه هدفی را که نشانه بوده بودند آنرا می زدند
بعد ازان یک یک بر اسپ سوار شده آنرا میزدند بعد ازان بر فیل سوار گشته

ایشان

انواع تیراندازی کردند چنانچه جمیع نظارگیان حیران جلدی و آن تیرهای ایشان
میشدند چون از تیراندازی فارغ گشتند شمشیر و سپر بدست گرفته شمشیربازی
میکردند بعد از آن همه نیزه‌ها بدست گرفته نیزه بازی کردند بعد از آن گرزبازی
کردند در اثنای گرزبازی درجودهن و بهیم سین بجوش آمده بر همدیگر دویدند و
با گرزها یکدیگر را بنیاد جنگ کردند و مدت مدید بر گرد یکدیگر میگردیدند چون هر دو
دران کار بغایت ماهر بودند هر گرزی که بر همدیگر میزدند بجلدی و چالاکی از یکدیگر
میگردانیدند مردمانی که در اطراف معرکه بودند همه تماشای جنگ ایشان آمده
بعضی بطرف درجودهن و بعضی بجانب بهیم سین بودند غوغای عظیم در میان
مردمان پیدا شد چون درونا چارج ایشان را دید که باهم اینچنین جنگ میکنند
پسر خود اسوستهاما را طلبید و گفت برو اینها را از هم جدا کن که مبادا یکی کشته
شود اسوستهاما پیش آمده بایشان گفت که استاد میفرماید که دست از جنگ
بدارید باهم جنگ مکنید ایشان هر دو چنان گرم جنگ بودند که هیچ نمیدانستند که
استاد کیست و شاگرد کدام است اسوستهاما چون دید که ایشان سخن را گوش
نمیکنند با پدر گفت که ایشان سخن من گوش نمیکنند درونا چارج خود برخاست و
پیش آمد بیک دست درجودهن و بدست دیگر بهیم سین را بگرفت و هر دو را از هم
جدا کرد چون آن جوانان همه هنرهای خود را نمودند درونا چارج ارجن را طلبید گفت که
ای فرزند حالا تو بمیدان برو آنچه آموخته بعمل در آر پس ارجن پیش آمده
باستاد سجده نمود و پای استاد را بوسید بعد از آن مستعد گشته بمیدان در آمد
زرهی از طلا پوشیده بود تیر و کمان همچو قوس قزح در دست بود اندر منظر خلائق
در همی آمد مردمان چون ارجن را بآن وضع دیدند همه حیران گشتند و غوغای
در میان خلائق افتاد که پسر اندر آمد کنتی مادر اوست و هنرهایی که او میداند
هیچ کس دیگر نمیداند و در علم و دانش نظیر خود ندارد کنتی این سخن را از خلائق
شنیده بسیار خوشحال شد پس تیر و کمان گرفته آغاز تیراندازی کرد اول

مرتبه تیر باز انداخت که آتش ازان پیدا شد مردمان ازان آتش ترسیدند و رو
بگریز نهادند و ارجن از عقب تیری انداخت که ازان تیر باران پیدا شد و تمام
آتش را بکشت و خلایق همه حیران کار او شدند بعد ازان ارجن تیر انداخت
که ازان باد پیدا شد آنگاه تیر دیگر انداخت ناگاه کوهی بنظر خلایق در آمد و را
آن باد را بربست فریاد و فغان ازان کار از خلایق بر آمد آنگاه باز تیر انداخت
که آن کوه و آن باد همه برطرف شد بعد ازان تیر دیگر انداخت چون این تیر از کمان
بدر رفت ارجن از نظر خلق نهان شد و مردمان متحیر شدند که آیا ارجن کجا رفت
ناگاه دیدند که آواز کمان ارجن آمد و ارجن پیدا شد فغان از نظارگیان بر آمد بعد
ازان ارجن تیر دیگر انداخت مردمان ارجن را دیدند که بغایت بلند شد چنانچه سر او را
نتوانستند دیدن از بسکه بلند شده بود بعد ازان تیر دیگر انداخت مردمان ارجن
را دیدند بصورت اول بر بالای ارابه ایستاده و باز او را بر زمین دیدند و باز
تیری انداخت که بغایت لاغر و ضعیف بنظر خلایق می نمود از عقب آن تیر دیگر
انداخت بغایت فربه و تنومند بنظر می آمد بعد ازان ارجن فرمود تا صورت خوکی
را که از آهن راست کرده بودند بمیدان آوردند و آن را بر بالای چوبی نهاده بودند
که می لرزید ارجن پنج تیر بر کمان نهاده هر پنج را بیک مرتبه انداخت و همه بر دهن آن خوک
آهنی خورد و شاخ گاوی را بریسمان بسته بودند و از چوب آویخته بودند ارجن بیست و یک تیر را
یکمرتبه انداخت و همه بر سوراخ آن شاخ زد بعد ازان ارجن بر ارابه سوار شد و ارابه را دوانیده
از دست چپ تیرها انداخت انواع هنرمندی که نظارگیان از دیدن آن همه حیران گشتند چون از تیراندازی
فارغ شد شمشیر بدست گرفته انواع بازیها کرد بعد ازان چکر را که سلاح جوگیاست
گرفته بانواع طور بگردانید و نشانه ها را بآن زد آنگاه کمند بدست گرفته انرا بانواع
طریق بانداخت و چیزها بآن میگرفت و دیگر کارها کرد که تفصیل آن موجب تطویل
میشود ارجن چون از کارهای خود فارغ شد بملازمت اوستاد در ونا چارج آمد و
اوستاد او را در بغل گرفته نوازش بسیار کرد و مردمان از غوغا باز بایستادند

و نقاره ها و نفیرها که می نواختند ترک کردند ناگاه ازین طرف کرن پیدا شد و
دست خود را بطریق کشتی گیران بر بازوی خود میزد و آواز آن مثل رعد بگوش
خلائق در می آمد چنانچه بعض مردم پنداشتند که زمین ترقیده یا آواز رعد از
آسمان می آید درین وقت راجه جدهشتر با چهار برادر نزدیک درونا چارج و در جودهن
با نود و نه برادر نزدیک اسوتهاما ایستاده بودند چون این آواز را شنیدند همه
متوجه گشتند که این آواز از کجا می آید همه را چشم بر کرن افتاد که آن زره طلا
که در تن او مادرزاد بود نمایان شد و هم گوشواره طلا در گوش داشت تیر و کمان
در دست و ترکش در میان بسته بود همچو کوه سیم بنظر خلایق می آمد و روی
او همچو آفتاب می درخشید و همه مردمان حیران صورت و آن صلابت او
گشتند و کرن همچنان می آمد تا به درونا چارج رسید پس تعظیم درونا چارج
کرد بعد ازان به ارجن گفت ای ارجن تو همه هنرهای خود نمودی
حالا تماشا کن و ببین که آنچه تو کرده من همه را بهتر ازان خواهم کرد در جودهن
از شنیدن این سخن کرن بسیار خوشحال شد پس کرن از درونا چارج رخصت
گرفته آنچه ارجن کرده بود همه را همان طور کرد ارجن ازان کارهای کرن
شرمنده شد و در جودهن خوشحال گشت که زیاده بران نتواند بود و در جودهن
پیشتر آمده کرن را در بغل گرفت و او را نوازش بسیار کرد و گفت تو برادر منی
و این سلطنت و ولایت من از تو خواهد بود کرن گفت من از شما دو چیز
میخواهم یکی آنکه با من دوستی داشته باشید دیگر آنکه چنان کنید که من با ارجن
تنها جنگ کنم در جودهن عهد کرد که تا زنده باشم با شما دوست باشم و این سلطنت
و ولایت من از تو خواهد بود ارجن آن دوستی کرن و در جودهن را دیده با کرن
گفت تو میخواهی با ما برابری کنی من ترا چنان بکشم که بگفتن راست نیاید
اینجا که مردمان بی طلب بیایند و یاوه بگویند سزای خود خواهند یافت کرن
گفت ای ارجن از سخن گفتن هیچ نمیشود وقتیکه میان من و تو جنگ شود

آنوقت معلوم شود که چه کس کشته خواهد شد و اما نیام طعنه میزنی که بی طلب آمده
این میدان از تو نبود که من بی رخصت تو نتوانم آمد و دیگر سخن مردان از تیر
و شمشیر میباشد من در برابر استاده ترا چنان بکشم که همه مردمان حیران مانند و تماشای
دست و شمشیر بازی من نمایند درونا چارج چون این سخن از او شنیده غضبناک
شد و ارجن را گفت تو چه تحمل میکنی ترا رخصت دادم برو با او جنگ کن پس
ارجن با برادران خود بمیدان در برابر کرن آمد و درجودهن با برادران
خود نکوبات کرن آمده در پس سر کرن استاد درین وقت کرپاچارج به پیش
کرن آمده گفت ای جوان تو که آمده با ارجن دعوی برابری میکنی ارجن
پسر راجه پاندست و مادر او کنتی پدر و مادر تو چه کسانند نام ایشان را بگو تا معلوم
شود که ترا میرسد که در برابر ارجن توانی آمدن کرن چون این شنید شرمنده گشت
و سر در پیش انداخت درجودهن حمایت کرن آمده با کرپاچارج گفت که بزرگی
بزور و لشکر میباشد و بزور و قوت این جوان بر هیچکس پوشیده نیست که من
अंगदेश
او را راجه ولایت انگ دیش کردم آن ولایت را باو دادم پس او را
گرفته بر تخت زرین نشانده بفرمود که اسباب سلطنت از چتر و جواهر وغیره بر سر
کرن باشتند و کرن با درجودهن گفت که شما این عنایت با ما کردید من در برابر
این خدمت شما چه بکنم درجودهن گفت من از تو آن میخواهم که با من دوستی کنی
و بهیچ وجه ترک دوستی من نکنی کرن گفت من شرط کرده ام که تا زنده ام هرگز ترک
अ-धि-रथ
دوستی شما نکنم پس درجودهن پیش آمده کرن را در بغل گرفت بعد از آن ادهرتهه
پدر کرن هم آنجا رسید عصا در دست داشت و همه اعضای او می لرزید کرن
چون پدر را دید تیر و کمان را از دست بگذاشته پیش رفت و پای پدر را
بوسید و بجامه خود گرد کفش او را پاک میساخت ادهرتهه کرن را در بغل
گرفت و روی او را ببوسید و از دیدن اسباب سلطنت برگرد کرن بسیار
خوشحال شد و پسر را مبارک گفت پاندوان چون پدر کرن را دیدند خندیده

و بهیم سین پیش آمده باکرن گفت که میخواهی با وجود این پدر با ارجن
برابری کنی تو پسر ملبان باشی مناسب حال تو آنست که چوبی را که ازان
ارابه میرانند بدست گیری و از عقب این عیده خود سر بسته باشی و گاوان ارابه
میرانده باشی ترا به تیر و کمان چه نسبت ست که آنرا بدست گیری و با ارجن دعوی
برابری داشته باشی ترا با سلطنت چه مناسبت ست کرن چون این سخن
از بهیم شنید در قهر شد بجانب او نظر انداخت یعنی سر پست من از
آفتاب بسته درجودهن پیش آمده با بهیم گفت تو سخن پیش کرن چه چه بت
میکنی چهتریان شجاعت و هنر سپاهگری دارند ایشان را قوت میباید اگر
در کرن قصوری از هنرها بوده باشد تو او را سرزنش کن و دیگر چیزی
تو او را چه میگوئی اوستاد شما که درونا چارج باشد در کوزه پیدا شده
است او را این نقصان نمیرسد این سخنان شما با کرن از حسد است لایق
آنست که او پادشاه تمام دنیا باشد اگر این لایق کمینه نوکران من است هرکس این
سخنان قبول ندارد انیست میدان سوار شوید با کرن جنگ کنید تا
هنر هرکس ظاهر شود در همین وقت آفتاب فرو رفت درجودهن دست کرن
گرفته بمنزل خود برد و مردمان هرکدام بخانه های خود رفتند درجودهن
را از یاری کرن ترسی که از پاندوان در خاطر بود از دل او بدر رفت
راجه جدهشتر دانست که مثل کرن امروز کسی کم خواهد بود و بهیشم پاین
با راجه جنمجه گفت چون درونا چارج کوروان و پاندوان را تعلیم داد و
کوروان و پاندوان تمامی هنرها آموخته دست بر دست بسته پیش او ایستا
ایستادند که حالا با چه حکم میشود که بجا آریم درونا چارج با ایشان گفت که در
تربیت شما قصور نکرده ام حالا از شما چیزی میخواهم که بمن بدهید همه گفتند
جان و مال همه تعلق بشما دارد هر چیز که شما بفرمائید پیشکش میکنیم درونا چارج
گفت از شما میخواهم که حاکم کنپله را که راجه درپد نام دارد بگیرید پیش من

بیاورید کوروان و پاندوان همه سوار شده از خدمت درونا چارج بر سر
راجه کنپله رفتند دروپد چون شنید که این مردم بر سر او آمده اند او هم با خویشان
و لشکر خود مستعد جنگ شده بدر آمد ارجن با درونا چارج گفت که این جمع انان
اگرچه تند و تیز بجنگ میروند اما زود پشت خواهند داد و حریف راجه دروپد
نخواهند شد من چندان تحمل میکنم که این مردم خود باز بیایند چون عاجز
خواهند شد آنوقت شما به بینید که من چه خواهم کرد پس ارجن با برادران
در یک طرف شده تماشا میکرد چون کوروان بجنگ در آمدند راجه دروپد
ایشان را تیرباران کرد چنان عاجز گشتند که هیچ کدام نتوانست در پیش
قدم نهاد و با او جنگ کرد درجودهن آمده بسیار جنگ کرد آخر دروپد غالب آمده
درجودهن را عاجز ساخت و لشکریان راجه دروپد که ایشان را لشکر پانچال میگویند
دلیر گشتند بیک مرتبه بر کوروان حمله کردند و لشکر ایشان را شکست داده
غالب آمدند درجودهن را از میان بر داشتند و کوروان با لشکر ایشان
در جائیکه پاندوان ایستاده بودند رسانیدند بهیم سین این حال را مشاهده
میکرد گرز خود را بدست گرفته از درونا چارج رخصت طلبیده بعزم جنگ
پیش آمده بوق خود را نواخت و ارجن هم تیر و کمان بدست گرفته روان شد
چون لشکریان پانچال آواز بوق شنیدند و آمدن آن دو برادر را
دیدند بر هم خوردند و راجه دروپد به بهادران لشکر خود فرمود تا پیش رفته
جنگ کنند بهیم و ارجن دو شیر در میان دشمنان در آمدند جنگی کردند که
دوست و دشمن بر دست و بازوی ایشان آفرین کردند بهیم سین بضرب گرز
فیلان مست بسیار را کشت و ارجن بناوک جانستان بسیاری از سرکردگان
لشکر دشمن را بخاک هلاک انداخت مخالفان تاب مقاومت ایشان نیاورده
رو بگریز آوردند چون راجه دروپد گریختن لشکریان خود را دید با باقی لشکر
حمله کرد در میان او و ارجن و بهیم چنان جنگی شد که بصورت آن کم کسی

یاد داشت ارجن بضرب تیر مردم بسیار از مخالفان بکشت و چندان تیر انداخت
که روی هوا را تیرهای او گرفت راجه دروپد چون دید که لشکریان هیچ کدام
حریف ارجن نمیشوند خود در برابر ارجن آمده بنیاد جنگ کرد و میان ایشان
آنچنان جنگی شد که با جنگ اندر و برتاسر دیو مشابهت میکرد و هر دو بهادر
بهادران بسیار را برهم زدند ارجن تیری زده کمان راجه دروپد را بشکست
دروپد کمان دیگر بدست گرفت و چند تیر بر ارجن زد ارجن را غیرت شد و چند تیر محکم
بر سینه راجه دروپد چنان زد که دروپد تاب آن نتوانست آورد و روبگریز نهاد
ارجن از عقب او در آمده شمشیر بکشید و خود را بر رته دروپد رسانید و بر جست و
برابر او سوار شده او را بگرفت او هر چند جهد کرد که خود را خلاص تواند ساخت
نتوانست چون لشکریان دروپد دیدند که سردار گرفتار است هر یکی بطرفی گریختند
و لشکریان کوروان و پاندوان بشهر کنپله که مقام راجه دروپد بود در آمده
و شهر را غارت کردند و ارجن راجه دروپد را موی سرش گرفته پیش استاد
خود درونا چارج آورد درونا چارج گفت ای بیمروت یاد داری که با من عهد
کرده بودی شکر خدا که بسزای اعمال خود گرفتار شدی اما مثل تو بیمروت نیم
که با تو در برابر بدی بد کنم همین قدر که سزا یافتی بس است ترا من همان دوستی
قدیم میگذارم اما همان شرطیست که در خرد سالی باهم کرده ام که نصف ولایت
تو که درین طرف آب گنگ است از تو باشد و دیگر نصف که در آن طرف است
من میگیرم همان دوستی قدیم در میان ما و تو بوده باشد راجه دروپد گفت
که من بد کرده ام بسزای اعمال خود رسیدم و تو حالا بر من غالب آمدی
ولایت حالا از تو شده است هر چه که تو بمن بدهی همان را میگیرم و اگر
نمیدهی هم تو میدانی درونا چارج بارجن گفت ای فرزند حالا دست ازین
مرد بدار ارجن او را بگذاشت درونا چارج او را در بغل گرفت و بعد ازان
رخصت داد که بجای خود برود و درونا چارج با همه شاگردان خود بهستناپور

معاودت نمود و راجه دروپد از گرفتاری خود و غلبهٔ درونا چارج و آنکه نصف
ولایت او را گرفت بغایت غمگین و اندوهناک میبود شب و روز از این غصه
گریان می بود و میگفت که من حریف درونا چارج نیستم اما از آفریدگار
میخواهم که مرا پسری بدهد که انتقام مرا از درونا چارج بکشد جنمیجه گفت حالا
میخواهم که قصهٔ تولد راجه دروپد را با من بگوید بیشمپاین گفت راجه پانچال
پرکهت (पृषत) نام داشت پسر نداشت به نیت آنکه او را پسر شود بجنگل رفته و عبادت
میکرد و تنها آنجا ریاضتی کشید که زیاده از آن نتواند بود چنانچه وقتی بهمین باد
که بروی می وزید قناعت کرده عبادت مینمود بعد از مدتی بکنار آب گنگ
بغسل کردن آمد دران وقت مینکا اپسرا هم بکنار آب گنگ بغسل کردن آمده
بود در آنوقت چون راجه مینکا را بدید میل صحبت او کرد اما خود را نگاهداشت
و تحمل کرد لیکن منی از او جدا شد و بر زمین افتاد راجه پای خود را بر آن نهاد
تا کسی او را نبیند بعد از مدتی چون پای خود را از سر آن برداشت پسری دید
که پیدا شده بود راجه شکر الهی بتقدیم رسانیده آنرا برداشته بمنزل خود آورد
و او را دروپد نام نهاد و برداشته بولایت خود آمد چون آن فرزند کلان شد او را
به بهردواج برهمن پدر درونه چارج سپرد تا در پیش او علوم بخواند دران زمان
درونه چارج هم خردسال بود بهردواج او را هم تعلیم میداد هر دو را برابر
نگاهداشت ایشان باهم دوست شدند هرچه میخواندند باهم میخواندند بعد
از مدتی پدر دروپد وفات یافت چون خبر فوت او بدروپد رسید پیش استاد
آمده فوت شدن پدر را گفت بهردواج او را دعای خیر کرده رخصت داد
تا بولایت پدر خود رفت و بجای پدر حاکم شد بیشمپاین چون این قصه
تولد راجه دروپد تمام گفت راجه جنمیجه گفت حالا حکایت پاندوان و کوروان
را بگوید بیشمپاین گفت که چون راجه جدهشتر کلان شد دهرتراشت
دانست که او لایق پادشاهی ست و آن چیزی که در پادشاهان می باید

همه درو هی ست با بزرگان و دانایان مشورت کرد و گفت این فرزند من جدهشتر
لایق بادشاهی شده است من میخواهم که تمام کار سلطنت خود را به او
بسپارم و او را جانشین خود سازم تمام بزرگان و دانایان دهرتراشت را
درین کار تحسین کردند اما دریودهن با برادران اندیشید و ازین خیال
پدر در غصه آمده اند و بهیکم و دهرتراشت کار بار سلطنت را بجدهشتر
سپرد و دهرتراشت بغایت دانا و عاقل بود با بزرگان میگفت که این فرزند
من جدهشتر همه اخلاق خوب که لائق بادشاهان میباشد دارد اول
بردبار است که باندک گناهی عقوبت نمیکند و در عذاب های محکم در عقب
نمی نهد و صبر و تحمل بسیار دارد و با هیچکس عداوت ندارد و بر رعیت و سپاهی
بغایت مهربان است و از دوستان خود ترک دوستی نمیکند ازین جهت
من او را جانشین خود کرده ام و کار بار سلطنت را هم باو سپرده ام مردمان همه
تحسین به دهرتراشت کردند راجه جدهشتر چون وکالت عم خود اختیار کرد
در اندک زمانی آنچنان سلوک با مردم کرد که همه او را دوست گرفتند و بهیمسین
گرز بازی و شمشیر بازی و فنون کشتی گیری و جنگ سواری اسب و فیل بهادر
اموخت چنان شد که در دنیا مثل او دیگری نبود و در چالاکی و یکدستی نظیر خود
نداشت و ارجن در فنون تیراندازی از پرسرام و جدگن بیشتر بود ارجن
شب و روز در خدمت برادر کلان خود راجه جدهشتر می بود و درونا چارج
علم نجوم را خوب تمام بسهدیو یاد داد و سهدیو در عالم بعلم نجوم چنان ماهر شد
که عالمی که نظیر خود در جهان نداشت لیکن دریودهن چون دید که پاندوان
در همه هنر و در همه چیز برتری زیادتی دارند و کار بار سلطنت تمام بدست ایشان
در آمده است بغایت غمگین شد و با خال خود شکنی و کرن و دوساسن راز خود
در میان نهاد ایشان گفتند ما را کاری میباید کرد که پاندوان کشته شوند دیگر
آن شد که بچه طریق کشته شوند که ایشان خبردار نشوند و دنیا ر چنان کنند که

که دوستان ایشان نبدانند روزی در وقتی که دهرتراشت تنها بود درجودهن
پیش او رفت وگفت ای پدر بزرگوار هیچ نمیدانم که باعث بی عنایتی و
بی توجهی شما بفرزندان خود چیست تو که برادر کلان پاندو بودی سلطنت
بتو میرسید تو پادشاهی را باو دادی حالا که ما فرزندان توایم و از هیچکس کمی
نداریم و در خدمت تو میباشیم ما را گذاشته به پسران پاندو پادشاهی میدهی
و ما را در خلق خوار و بی اعتبار میکنی نمیدانیم که باعث این کار چیست
دهرتراشت گفت ای فرزند برادر من پاندو آنچنان کسی بود که در عالم مثل
او هیچکس نبود که سلطنت میکرد و او سلطنت را آنچنان میکرد که هیچ بیگانه این
نمیدانستند با وجود آنکه من چشم نداشتم جائز نبود که سلطنت کنم بعد از آن
پسران او همه هنرها آراسته اند و چنان سلوک میکنند که بیگانه و آشنا
از ایشان خوشنود و راضی هستند چنانچه تو فرزند منی ایشان هم فرزند من اند
چون روا باشد که من ایشان را محروم کنم و جدهشتر آن طور کسی ست که
بصفات حمیده آراسته است و با هیچکس در مقام عداوت نیست انچه
او دارد در تو آن صفات نیست من چون روا دارم که او از سلطنت محروم
باشد درجودهن گفت از اینکه جدهشتر صفات نیک دارد ما را از سلطنت
محروم باید کردن نمیدانم که جدهشتر چه چیز بر من زیادتی دارد من خیال
میدانم که در میان همه از جدهشتر غالب ام حالا اگر مرا از شما سلطنت
محروم میکنی من خود را میکشم و ازین غصه نیاب خلاص میشوم دهرتراشت
گفت ای فرزند تو چرا اینقدر بی طاقتی میکنی اگر ترا سلطنت میباید
نصف بتو میدهم و نصفی را باو تا در میان شما نزاعی نشود درجودهن گفت
ای پدر این خوبست اما نصف ولایت ایشان را داده بفرستید تا
در آنجا حکومت میکرده باشند من در ملازمت شما بوده باشم و از دوری
ایشان فائده بسیار است و اگر ما و ایشان یکجا بوده باشیم میان ما و ایشان

جنگ میشود و عزیزان در میان کشته میشوند و دیگر آنکه چون ایشان ازینجا
میروند ما در نظر مردم اعتبار پیدا میکنیم دهرتراشت گفت بزرگ و مخدوم ما
همه بهیکهم تپامه است او هرگز به بدر کردن ایشان راضی نمیشود و کرپاچارج
و درونه چارج و بدر هم باین رضامند نخواهند بود من چون ایشان را بدر
توانم کرد درجودهن گفت نسبت خویشی ما و پاندوان به بهیکهم تپامه و
و بدر برابر است ایشان پاندوان را برما ترجیح نخواهند داد شما را لازم نیست بکسی
مشوره کردن که شما را از فرستادن ایشان منع خواهد کرد شما پاندوان را طلبید
و بگوئید که شما به برناوه بروید و چند روز در آنجا باشید ایشان خلاف حکم شما
نخواهند کرد دهرتراشت مدتی متفکر میبود بعد از آن کنک را که وزیر بود طلب
نمود و ماجرا تمام بگفت کنک با درجودهن یک زبان بود مرتبه اول همچنان گفت
و آخر سخن باینجا رسانید که هرچه درجودهن میگوید راست است صلاح در آنست
که پاندوان را به برناوه بفرستید پس دهرتراشت راجه جدهشتر را طلبید و باو
گفت ای فرزند برناوه شهر بزرگیست زر و جواهر بسیار در آنجا هست تو چند
روزی در آنجا باش باز شما را باینجا می طلبم راجه جدهشتر گفت ای بزرگوار هر حکمی
که شما بفرمائید بجان و دل قبول دارم امیدوار هستیم که توجه خاطر شریف با این
بندها دارید جمیع کارها خوب خواهد شد دهرتراشت ایشان را تسلی کرد راجه
جدهشتر با برادران پای دهرتراشت را بوسید و ازو رخصت گرفت وبخدمت
بهیکهم تپامه و بدر و درونه چارج و کرپاچارج رفت و از ایشان رخصت گرفت
ایشان همه او را دعای خیر کردند بعد از آن راجه جدهشتر با والده خود
کنتی و برادران خود متوجه برناوه گشتند و در وقت بیرون آمدن از
هستناپور مال و زر بسیار بفقرا و مساکین و سایر مردمان بخشش کردند و
جمیع مردمان هستناپور زر و مال گرفته دعای خیر راجه جدهشتر و برادران
میکردند چون ایشان از هستناپور بر آمدند همه مردمان تا دو منزل بمشایعت

ایشان بقتند دریودهن با پانڈوان بطریق کنایت گفت که زینهار خود را از آتش
محافظت کنید راجه جدهشتر دانست که بدر چه گفت پس پانڈوان بکمی
مردمان را وداع کرده متوجه برناوه شدند دریودهن بسیار خوشحال شد
دریودهن نام شخصی را که وکیل او بود طلبید و باو گفت که این سلطنت من
تمام تعلق بتو دارد میخواهم که تو کاری بکنی که این سلطنت بمن باند و من
تمام ملک را بتو خواهم گذاشت پروچن گفت هر خدمتی که شما را بوده باشد
من تا جان دارم تا شم سعی دران میکنم حالا چه خدمت می فرمائید
که بجا آرم دریودهن گفت تو میدانی که هیچ دشمنی برابر پانڈوان نیست
و از هیچکس بغیر ایشان ترسی نیست ترا کاری میباید کرد که ایشان هلاک شوند
پروچن گفت چه نوع میفرمائید تا آنها را بکشم دریودهن گفت پدر من
ایشان را برناوه داده فرستاده است ترا می باید که پیشتر از ایشان آنجا
روی و خانه برای ایشان از لاکه و ریسمان و تیر و چیزها که چون آتش دران
خانه افتد دیگر ایشان آن آتش را نتوانند فرو نشانند بسازی و آن خانه را
نقاشی کنی که هیچکس ندانسته باید که خانه را چنان از لاجورد نقش کنی
که از آن بهتر نباشد چنانچه پانڈوان آنجا برسند بهیچ جای دیگر از آن
خانه نروند تو ایشان را آنچنان خدمت میکرده باشی که زیاده بران
نتوان بود بعد از آن در شبی هرگاه که هر پنج برادر با مادر ایشان کنتی دران
خانه خسپیده باشند تو در آن خانه را محکم بسته کرده آتش در آنخانه بزن و
چنان کن که ایشان را بسوزانی و مرا از دغدغه ایشان خلاص کنی چون
تو این خدمت میکرده باشی این سلطنت و ولایت همه تعلق بتو خواهد
داشت پروچن بتعجیل برارابه سوار شده و زودتر برناوه رفته خانه از لاکه و غیره
برای بودن پانڈوان به تکلف بسیار احداث نمود و نیز در نزدیکی آنخانه
برای بودن خود از خشت و غیره و سنگ خانه مهیا ساخت روزیکه راجه جدهشتر

با برادران آنجا رسیدند پروچن بفرمود تا شهر را آئین بستند و تمام مردمان شهر را
باستقبال بیرون برده و ایشان را باعزاز تمام بشهر در آورده ایشان چون
بشهر برناده رسیدند اول بتخانه زاهدان آنجا رفتند و ایشان را خدمت
کردند زاهدان ایشان را دعای خیر کردند بعد ازان پروچن در پیش شده
ایشان را در همان منزل که بجهت سوختن ایشان ساخته بود فرود آورده
و انواع طعامها و میوه‌ها و زر و جواهر و امتعه و اقمشه چنانچه لائق پادشاهان
باشد برای ایشان دفعه بدفعه می آورد راجه جدهشتر چون در آنجا
قرار گرفت با هم گفت که از دیوارهای این خانه بوی روغن و غیره که
می آید معلوم نیست که چیست که در دیوار اینخانه نهاده باشند چنان
میدانم که درجودهن این پروچن حرامزاده را برای این بخدمت ما داده
است که در هلاک ما سعی کند و بدر هم هنگام بیرون آمدن از هستناپور
ما را بکنایت سخنان گفته است حالا دانستیم که او چه غرض داشت ما را
می باید در اینخانه باحتیاط بوده باشیم چنان شود که از دشمنان بازی نخوریم تا دانستیم
که این را برای چه ساخته اند حالا ما را می باید که از میان این خانه رخنه
بیرون کنیم چنانچه کسی واقف نشود و شخصی بخدمت راجه جدهشتر آمده گفت
من همه عمارتها را خوب میتوانم ساختن بدر مرا بخدمت شما فرستاده است که
که در شب چهاردهم این ماه شما از آتش در حذر باشید پس راجه جدهشتر
فرمود که از میان خانه رخنه بیرون کند چنانچه کسی واقف کار نشود و
پروچن هر روز بخدمت پاندوان می آمد و آن مقدار مال و اموال و اسباب
که زیاده ازان نباشد بجهت ایشان می آورد کنتی روزی جماعت برهمنان
و فقرا و مساکین را طلبیده طعام داد و در میان ایشان زنی از بهیلان
با پنج پسر خود بآنجا آمد چون طعام خورد بیرون رفته شراب بسیار خورده
بخواب رفت چون شب شد آتش عظیمی برخاست بهیم برخاسته و در خانه

پروچن را محکم بست بعد ازان اول خانه اورا آتش داد آنگاه بآن خانه
که خود میبودند با کرو برادران خود را بر دوش گرفته براه نقب بیرون آمد
چون آتش دران خانه افتاد آنچنان شعله برآورد که زبانه بر فلک میزد
مردمان شهر بزاده چون آتش را دیدند از خانه ها بیرون آمدند و تماشای آتش
میکردند و گمان بردند که پانڈوان دران خانه بودند سوخته شدند دهتراشت را
دشنام میکردند که اینچنین مردمان را که فرزندان او بودند از پیش خود دور کرد
که ناحق سوخته شدند پانڈوان چون از نقب بیرون آمدند راه بیابان
پیش گرفتند چون پاره راه بیابان طی کردند سرما بسیار بود کنتی و راجه جدهشتر
و دیگران بغیر از بهیم مانده شده بودند و راه نتوانستند رفتن بهیم مادر را با جدهشتر
بر دوش خود نشاند و نکل و سهدیو را در بغل گرفت و مثل باد میدوید و
ارجن در عقب بهیم میرفت تا صباح راه بسیار رفته بودند چون روز شد بکنار
آب گنگ رسیدند و بر کنار آب نشستند صباح مردمان بزاده بآنخانه آمده
دیدند که هنوز آتش میسوزد هرچند آب میریختند شعله آتش زیاده میشد بعد
از مدتی چون شعله آتش تسکین یافت مردمان آمده دیدند که پروچن
در نزدیکی آن خانه منزل داشت با همه مردمانش و آن بهیل زن با پنج پسر
دران خانه سوخته شدند مردمان خیال کردند که کنتی و فرزندان او
خواهند بود برایشان گریستند و خبر به هستناپور بردند که پانڈوان در آنخانه
سوختند درجودهن با دوستان خوشحال شد اما بهیکهم پتامه و دروناچارج
و دهتراشت غمگین شدند بدر بهگت میدانست که ایشان سلامت بجا
رفته اند بهیکهم پتامه بیشتر از همه گریه و زاری میکرد و نام هریک ایشان را
میبرد و صفات حمیده ایشان را یاد میکرد چون بدر دید که بهیکهم پتامه
بغایت غمناک و پریشان است و زاری بسیار میکند آهسته با او گفت که
شما بسیار گریه بر ایشان مکنید که ایشان سلامت خواهند بود بهیکهم پتامه

از شنیدن این خبر اندک تسکین یافت و ترک زاری کرده بخانه خود رفت
دران شب شد بدر را طلبیده و پرسید که این چه سخن بود که با من گفتی بدر گفت
که شما خاطر جمع دارید که پانڈوان سلامت هستند قصه نقب کردن بدر تا
ایشان را گفت تا همه یکدم خوشحال شده و بدر را در بغل گرفت در روی او را بوسید
و گفت ای بدر آفرین بادا تو مرا خوشحال دارد که مرا خوشحال ساختی و از غم
بدر آوردی پانڈوان کشتی پیدا کرده دران نشسته از آب گنگ گذشتند
و بجانب جنوب روان شدند و هر کدام از رفتن مانده میشد بهیم او را
بر دوش خود برداشته میرفت گاه کنتی را و گاه دیگری را و گاهی که همه مانده
میشدند بهیم هر پنج را بر میداشت در میان میدوید که باد باو نمیرسید و چنین
میرفتند که بآن جنگل رسیدند که بغایت مهیب بود که آدمی کم بآنجا میرسید
درانجا فرود آمدند کنتی بسیار گرسنه و تشنه شد بهیم تفحص کرده حوض آبی پیدا
کرده و کوزه شکسته یافت پر آب نموده بجهت مادر آورد دید که مادر و برادرانش
بر زمین خسپیده اند گریه برو غلبه کرد با خود گفت که این مادر و برادران من اند
که همیشه در ناز و نعمت میبودند الحال بر زمین افتاده اند بهیم بمحافظت ایشان
بایستاد که مبادا دشمنی یا جانوری قصد ایشان کند دران جنگل دیوی منزل
داشت هڑنب (हिडम्ब) نام که دایم آدمیان را میخورد و در غایت زور و قوت و بشکل
بد و چشمهای زرد داشت چون پانڈوان در نزدیکی منزل او بخواب رفتند
آن دیو بوی آدمی شنید با هڑنبا (हिडम्बा) نام خواهر خود گفت که درین نزدیکی آدمیان
خوابیده اند ایشان را برای من بیار تا بخورم که بسیار گرسنه شده ام خواهرش
روان شده بجائی آمد که بهیم سین ایستاده بود و مادر و برادرانش در آن نزدیکی
خوابیده بودند چون هڑنبا بهیم سین را دید نزدیک آمده دید که مردیست در
غایت بزرگی و خوبصورتی و دستها دراز و لباسهای خوب و جواهر آبدار
پوشیده است با خود گفت که اگر این مرد شوهر من شود بهتر است

پس پیش آمده گفت ای مردم شما چه کسانید که اینجا آمده اید و چنین بفراغت
خوابیده اید که اینجا مقام دیوانست و من برادری دارم هڑنب نام دیو
او میخواهد که شما را بخورد و من که ترا دیدم عاشق شده ام تو بیا بر پشت
من سوار شو تا ترا بخانه ببرم و دیگران را برادر من بخورد بهیم سین گفت
که اینها برادران من اند و این عورت مادر من است من هرگز از خدمت
ایشان دور نخواهم شد هڑنبا گفت اگر همراه من نخواهی آمد برادر من شما
همه را خواهد خورد من بجان ترا خلاص میکنم بهیم گفت من زندگانی این دنیا هرگز
نمیخواهم و از برادر تو هیچ نمی ترسم اگر می آید او را بخورد من با او جنگ میکنم
و او را میکشم چون هڑنب دید که خواهرش دیر کرد برخاست و پیش ایشان
آمد تا بخورد بهیم را دید که با خواهرش حکایت میکند در قهر شد و گفت ای
آدمی زاد ترا اجل نزدیک من آورده است بهیم سین گفت اگر مردی
داری پیشتر بیا مرا بگیر تا من ببینم که چون مرا میتوانی خوردن هڑنب
پیش آمده با بهیم بنیاد جنگ کرد و هر دو هم پشته با جنگ کردند آنگاه درختها را بیانداختند و بر سر یکدیگر
میزدند و سنگهای کلان را برداشته بر یکدیگر می انداختند از صدای ایشان
راجه جدهشتر و دیگران که در خواب بودند بیدار شدند دیدند که دیو زنی و ارجن نزدیک
ایستاده است بهیم را دیدند که با شخصی در نهایت بزرگی جنگ میکند همه حیران و
شدند و با او میگفتند که تو کیستی و این شخص چه کس است که با برادر ما جنگ میکند
او گفت این برادر من است هڑنب نام دارد مرا فرستاده بود که شما را ببرم تا او
بخورد من این مرد را خوش کردم گفتم که مرا از آن خود ساز حالا برادر من آمده است
با این مرد جنگ میکند ایشان چون این سخن شنیدند پیشتر رفتند و تماشای این جنگ
میکردند ارجن نزدیک ایشان میگردید و از کمال گرد و غبار ندانست که دیو
کدام است و بهیم کدام ارجن فریاد کرده گفت ای بهیم مردانه باش که منهم
آمده ام بهیم گفت که تو تماشا کن و ببین که من چون دیو را میکشم ارجن گفت

هر چه میکنی زود تر بکن پس بهیم گرگادان دیو را بگرفت و خدا را یاد کرد و او را از
زمین برداشته بر گرد سر گردانید و بضرب تمام بر زمینش زد و هڑنب را
قتل کرد و آنچنان آوازی میکرد که تمام جانوران که در آن جنگل بودند روگردان
شدند بهیم سین او را بحکم گرفت و چندان مشت و لگد زد که تمام استخوانهای
بدنش نرم گشت و آن دیو را بکشت برادران بهیم یک یک او را در بغل
گرفتند و تعریف میکردند بعد از آن ارجن گفت بیایید تا زود تر ازین جا
برویم که شهری درین نزدیکی پیدا نیست تا مردمان انجا مرا شناسند و سبب
مهمات پدر رسانند پس همه از انجا روان گشتند و هڑنبا خواهر هڑنب دیو
همراه ایشان روان شد با بهیم میگفت که ترا شوهر خود کرده ام و از شما جدا
نباشیم و هر خدمتی که شما را بوده باشد مثل کنیزان خدمت را میکنم و از
راه رفتن اگر مانده شوید من شما را بر پشت خود برداشته هر جا بفرمایید برسانم
و هر چیز که خاطر شما بخواهد بجهت شما بیاورم پس هڑنبا در پای کنتی افتاد
و بنیاد گریه و زاری کرد و گفت ای کنتی این پسر خود را بگو که مرا بخواهد که تا حال
من شوهر نکرده ام و بغیر از بهیم دیگر کسی را نخواهم ساختن و اگر بهیم مرا نگیرد
من خود را می کشم کنتی براجه جدهشٹر گفت ای فرزند من چنان میدانم که اگر
بهیم این عورت را بگیرد بسیار خوب خواهد بود اگر فرزندی ازین دو کس شود
بغایت شجاع و زبردست و پر زور خواهد بود راجه جدهشٹر گفت که شما خوب
میفرمایید پس به برادران با بهیم سین گفتند که این عورت خوبی مینماید
تو او را بخواه بهیم قبول کرد پس راجه جدهشٹر بطریقی که در بابت ایشان
جایز بود هڑنبا را عقد کرده به بهیم سین دادند هڑنبا گفت که من حالا بهیم را
میبرم هر وقت که بفرمایید بخدمت شما آرم راجه جدهشٹر گفت روزها او را
نگاهدار و شبها پیش من بیار هڑنبا گفت چنین کنم پس هڑنبا بهیم سین را
بر پشت خود سوار کرده در هوا پریده میرفت تا بر سر کوهی رسید که انواع

گلهای شگفته بودند و آبهای روان داشت و انواع میوه آنجا بود بهیم سین
را در آنجا فرود آورده و هڑنبا خود را بصورتی که بهیم هرگز چنین صورتی صورت را
نکروه بود لباسهای خوب و جواهر نفیس پوشیده بیاراست و بوی خوش
ازو می آمد بهیم سین عاشق آن صورت شد و با او صحبت داشته و او
بهیم سین را بجاهای لطیف می برد و با هم سیر میکردند و صحبت میداشتند
طعامهائی که بهیم سین میخواست هڑنبا بجهت او می آورد بهیم تمام روز با او
صحبت میداشت و چون شب میشد هڑنبا او را پیش مادر و برادران او
می آورد و بهیم انواع طعامها میداد بجهت مادر و برادران می آورد و
با هم همچنین بودند تا آنکه از بهیم هڑنبا آبستن شد و پسری زائید چون این پسر
متولد شد همان زمان بزرگ شد با پدر خود برابر شد و همان لحظه برخاسته پیش آمد
پای مادر را بوسید و این پسر صورتی داشت بغایت با مهابت و چشمان
چون چشمان دیوان بود و روی بزرگ و گوشهای کلان و لبها همچو لبهای شتر
و دستها در غایت بزرگی پدرش او را گهٹوتکچ نام نهاد که او باسم گهٹوتکچ
مشهور شد و این پسر در اندک زمان انواع شعبده و حیلهای که دیوان
میدانند یاد گرفت و آنچنان زور و قوتی داشت که هیچکس حریف او نشد
و گهٹوتکچ را که بهیم سین نزد مادر و برادران آورده همه از دیدن او
خوشحال شدند گهٹوتکچ گفت که شما هر خدمتی که مرا بفرمائید من از آنجا آرم
کنتی گفت من میدانم که از دست تو همه کارها می آید من چنانچه بهیم را دوست
میدارم ترا هم همچنان دوست میدارم و میدانم که تو در تربیت مشکل را آسان
میکنی و در هستی و این پسر در جنگ مهابهارت از دست کرن کشته خواهد شد
چنانچه این مفصل مذکور خواهد شد القصه پاندوان بصورت زاهدان برآمده
در ولایتها و معبدها سیر میکردند درین اثنا بیاس با ایشان ملاقی شد و ایشان
چون بیاس را دیدند همه دست بر دست نهاده او را تعظیم کردند و در برابر او

استاده‌اند بیاس گفت من میدانم که شما از بلا خلاص شده‌اید درین مدت
بهر جا که رسیده‌اید من دانسته‌ام و کشته شدن دیو و خواستن بهیم سین هڑنبا
را و تولد شدن گهٹوکچه را میدانم شما ازین محنت و تشویش هیچ غم و اندوه
مکشید که عاقبت شما بخیر خواهد بود و بر همه دشمنان مظفر و منصور خواهید گشت
پانڈوان این سخنان بیاس شنیده بغایت خوشحال شدند پس بیاس بایشان
گفت که درین نزدیکی شهریست شما آنجا بوده باشید تا من پیش شما بیایم باز بکنتی
گفت ای دختر من تو هیچ غم مخور این جدهشٹر آنچنان کسی خواهد بود که تمام
سلاطین عالم بملازمت آدمی بوده باشند و این هر دو پسر تو بهیم و ارجن
همه دشمنان را خواهند کشت و فرزندان تو اسمید جگ خواهند کرد و نام
ایشان تا انقراض عالم خواهد ماند پس بیاس ایشان را وداع کرده برفت
و ایشان نفرموده بیاس بآن شهر میگردیدند و شب در خانه برهمنی می آمدند
و روزها هر طعامی که می یافتند پیش مادر می آوردند و کنتی آن را دو بخش میکرد
و یک بخش را خود با چهار پسر میخورد و یک حصه را تنها به بهیم میداد مدتی بموجب
وعده بیاس دران شهر که ایک چکر نام داشت توقف کردند و در پهلوی
آن خانه که ایشان آنجا می بودند خانه برهمنی دیگر بود یک روز آواز گریه
ازان خانه شنیدند کنتی با فرزندان خود بآنجا رفته دید که برهمنی با زن و پسر
و دختر خود نشسته زاری میکند بلحظه بلحظه برمیخیزد و در گردن پسر می چسپد
بزاری تمام گریه میکند کنتی پرسید که شما چرا اینچنین گریه میکنید برهمن گفت
که گریه از آفریدگار است که کسی تلافی آن نمیتواند کرد و کنتی مبالغه نمود و گفت
که از اینکه شما بگوئید شما را زیانی نخواهد بود گفت در نزدیکی این شهر دیویست
بک نام هر روز یک آدمی و یک گاومیش و یک ارابه از روغن و کهیچری مردم
این شهر برای او میبرند تا میخورد و یک روز اگر نمی برند می آید مردمان را میکشد
و شهر را خراب میکند ازان سبب مردم نوبت کرده اند هر روز یک کس را

از خانه می‌بندد امروز نوبت پسر من است که بجهت خوردن دیو میرود و ما همین
یک پسر داریم گریه ما را جهت اینست کنتی گفت که گریه مکن امید هست که
آفریدگار پسر ترا خلاصی دهد تو یک پسر داری و من پنج پسر دارم یکی را بعوض
پسر تو می فرستم برهمن گفت تو مهمان ائی من کجا روا دارم که بر پسر تو آفتی رسد
من اگر هزار پسر داشته باشم همه را بعوض شما بکشتن بدهم و هرگز روا ندارم که
شما را بجهت من آزاری رسد کنتی گفت صد رحمت باد ای برهمن اما خاطر جمع دار
که این دیو حریف پسران من نمیشود برهمن خوشحال شد و کنتی با بهیم گفت
ای فرزند میخواهم که پسر این برهمن را خلاص سازی بهیم گفت منت دارم
راجه جدهشتر گفت ای مادر تو برادر ما را پیش دیو میفرستی مبادا با او آفتی رسد
ما را بغیر از بهیم زندگانی نخواهد بود کنتی گفت هرگز شفقت برادران با شفقت
مادران برابر نخواهد شد من اگر دانم که با او آفتی برسد هرگز او را نفرستم تو
مترس که برادر ترا آفریدگار از جمیع آفات در امان خود خواهد داشت هیچ
مکروهی باو نخواهد رسید پس بهیم بر بالای آن ارابه که طعام پر کرده بودند
سوار شد و بجانب آن دیو روان گشت مردمان شهر همه تاسف میخوردند که
اینچنین جوانی را آن پلید خواهد خورد و بعضی مردم تماشا همراه رفتند بهیم از
شهر بیرون آمد بجانب دیو روان شد و میرفت تا نزدیک درخت بری که
مقام آن دیو بود رسید مردم تماشائی بگریختند بهیم در انجا بود که اعضای
آدمیان که دیو آنها را خورده بود افتاده بود و بوی ناخوش می آمد بهیم
از انجا دمی رفته بنشست و تمام آن طعامها را که بجهت آن دیو آورده بود
بخورد و کوزه روغن که بران ارابه بود آنرا نیز بخورد و عوض آن خاک و سرگین
بر ارابه و در کوزه بجای روغن شاشه پر کرده بعد از لحظه آن دیو پیدا شد
بغایت گرسنه شده بود چون بهیم را دید بر ارابه بهیم بدو دید بهیم صورت آن دیو
را بغایت مهیب دید چشمانش چون دو طشت خون و زبانش مثال غاری بود

اما بهیم اصلا بان التفات نکرده پشت بجانب او کرده نشسته بود و دیو اول
بهیم را بر آنچه طعام رفت چون سر آنرا برداشت غیر از سرگین و خاک هیچ ندید
چون کوزه روغن را نگاه کرد و بر دریای ایستاده شاشه تمام به سر و رو دست و
دهنش بریخت دیو در غضب شد و از عقب بهیم بر آمده هر دو دست خود را
بر پشت بهیم زد بهیم اصلا التفات نکرد و دیو گفت ای آدمی زاد تو چه کسی
که باین زدن من هلاک نشدی بهیم بخندید و دیو رفت و درختی کلانی
از بیخ برکنده بدوید تا بر سر بهیم زند بهیم نیز برجست و درختی را برکنده
با وی روبرو شد با یکدیگر بنیاد جنگ کردند و درختهای جنگل را می کندند
و بر سر همدیگر میزدند و می شکستند تا درختهای جنگل تمام شد بعد از آن
بمشت یکدیگر را زدن گرفتند و گاه بیکدیگر می چسپیدند و یکدیگر را بر زمین میزدند
همچنین مدتها با هم جنگ کردند آن دیو گفت ای آدمی زاد تو چگونه آدمی
هستی که با مثل من اینچنین جنگ میکنی بهیم گفت همین لحظه تو دمی نمایم که
من چگونه کسی بوده ام چون مدت مدید بجنگ گذشت دیو زبون شد بهیم
دیو را بضرب تمام چنان بر زمین زد که زمین همچو کوزه سیماب بلرزید و سنگهای
آنجا خورد شد و بهیم بمشت و لگد دیو را بسیار زد بعد از آنکه دیو سست شد بهیم
پاهای او را بگرفت و سر و پای خود را بر پشت او نهاده زور کرد و کمرش را
خرد شکست و در نیوفت دیو آنچنان فریادی کرد که مردمان شهر گمان بردند
که مگر آسمان پاره شد بسیاری از زنان حامله بچه انداختند بعد از آن بک دیو
خود را بمالکان جهنم سپرد و در آن دم خون از دهانش همچو جوی آب روان شد
مردمان شهر بشنیدن این آواز آنچنان ترسیده بودند که دیو خدا هنا آمد
و ایشان را خواهد خورد همه میخواستند که بگریزند کنتی و پسرانش ایشان را تسلی
کرده نگذاشتند که بگریزند چون بهیم دیو را بکشت دیوانی که تابع بک دیو بودند
ترسیدند و دست بر پیشانی نهاده پیش بهیم آمدند و زاری کرده گفتند که

مارا گناهی نیست مارا هیچ مگو بهیم گفت اگر شرط بکنید که گوشت آدمی نخورید
آزار بمردم نرسید گناه به بخشم والا همه شما را میکشم اینها همه سوگند خوردند
که آدمی آزار نرسانیم پس بهیم پای آن دیو را گرفته میکشید می آورد و تا
بدروازه شهر رسانید و بانداخت و از راه دیگر بشهر آمد مادر و برادران او قصه
جنگ را گفت ایشان خوشحال شدند و او را تحسین کردند راجه جدهشتر گفت
حالا زودتر ازین شهر باید رفت که مردمان ما را نشناسند پس ازانجا روان شدند
و بشهر دیگر رفتند و در خانه برهمنی فرود آمدند مردم آن شهر چون بیرون آمدند دیدند
که دیو کشته بحال سگ افتاده است همه از کمال خوشحالی بفریاد آمدند و گفتند که
اینچنین دیو را که مثل کوه بزرگ میماند چه کس کشته است و شر این ملعون را از سر
این بندهای خدا دور کرده پس همه مردم بشکرانه هلاک آن دیو صدقات بمستحقان
دادند آنگاه گفتند که به بینید که امروز نوبت چه کس بوده است چون نشان یافتند
که نوبت فلان برهمنی بود بخانه او رفته پرسیدند او گفت که در همسایگی من برهمنی
چند فرود آمده بودند چون گریه و زاری ما دیدند یکی از ایشان بعوض پسر من
ارابه طعام را پیش آن دیو برده بود شاید که آنکس دیو را کشته باشد گفتند که
آنها کجا رفتند گفت نمیدانم که کجا رفته باشند هرچند تفحص نمودم اثری از
ایشان نیافته ام راجه جنمجیه با بیشمپاین گفت که حالا با ما بگو که پاندوان چون
بآن شهر دیگر بخانه برهمنی فرود آمدند چه کردند بیشمپاین گفت آن برهمنی که ایشان
در خانه او فرود آمده بودند بسیار دانا بود و هر روز در میان ایشان حکایات میگفت
روزی گفت که در خانه راجه درپد سیمبر درپدی دختر اوست که از آتش هوم
برآمده است و مردم به تماشای آن بیرون میروند راجه جدهشتر با برهمن گفت در
خانه راجه کنپیله که راجه درپد نام داشت پسری و دختری از میان آتش جگ
بیرون آمدند حکایت ایشان با من بگوئید برهمن گفت که در هردوار رکهیشری
بود روزی آن رکهیشر بکنار آب گنگ بغسل کردن رفته بود ناگاه یکی از اپسرا

घृताची

گهرتاچی نام بجهت غسل آنجا آمده بود ناگاه باد دامنی ورا برداشت و چشم
بهردواج بر بدن آن پسرا افتاد شهوتش بحرکت آمد آب منی بریزید افتاد و
برهمن منی خود را برداشت و در میان برگی که مثل طبق آنرا میسازند یعنی
کوزه که در دونه میگویند نهاد چون مدتی بگذشت پسری از آن میان بر آمد
بهردواج آن پسر را درونا چارج نام نهاد چون پسر وی اندک زمانی از
بهردواج اکثر علوم را نیکو بخواند و از آنجا که پنچال راجه بود پرکهت نام داشت
و با بهردواج دوست بود و زمانی که از بهردواج پسری درونا چارج حاصل شد
در خانه راجه پرکهت هم دروپد نام پسری حاصل شد راجه پرکهت پسر
خود را بخدمت بهردواج فرستاد تا پیش او علوم بخواند بهردواج او را علم
میداد و هر چه درونا چارج پسر خود را تعلیم میکرد بدروپد هم تعلیم میکرد درونا چارج
و دروپد با هم کمال دوستی و صحبت داشتند بعد از مدتی راجه پرکهت وفات
یافت و دروپد بجای پدر راجه شد در آن زمان درونا چارج پیش پرسرام رفت
که از وی چیزی بگیرد اتفاقا وقتی رفت که پرسرام مال و اسباب را به برهمنان
داده بود و چیزی در بساط او نمانده بود چون درونا چارج از وی چیزی طلبید پرسرام
گفت که من هر چه داشتم همه را بخشش کردم اگر خواهی ترا تیر اندازی و دیگر هنرهای
سپاهگری از شمشیر و گرز و نیزه بازی و کمند اندازی وغیره بیاموزم درونا چارج
گفت که من از آموختن اینها هزار مرتبه بیشتر منت دارم از آنکه مرا
گنجها میدادی پس پرسرام جمیع علوم و فنون سپاهگری را بدرونا چارج
آموخت درونا چارج در تیر اندازی وغیره آنچنان ماهر شد که عدیل و
شریک و نظیر خود نداشت بعد از آن درونا چارج به امید دوستی قدیم پیش
راجه دروپد رفت باو گفت که من درونا چارج ام دوست قدیم تو راجه دروپد
با او کمال درشتی کرده او را رنجانید درونا چارج اعتراض شد اما در جواب او
چیزی نگفت و از پیش او بر آمده به پیش پاندوان رفت و بهیکهم پتامه چون

درونا چارج را دید کمال تعظیم و احترام کرد و فرزندان دهتراشت و راجه پاند
را با و سپرد تا ایشان را تعلیم علم سپاهگری بدهد پس درونا چارج
با ایشان گفت که من بشرطی شما را تعلیم میدهم که چون شما همه چیز از من بگیرید
خوانید و بیاموزید یک کار برای من بکنید اول با ارجن پسر راجه
پاند گفت که هر خدمتی که شما را بوده باشد من از انجا آرم پس از آن همه آنچه ارجن
گفته بود گفتند چون درونا چارج ایشان را تعلیم داد بعد از آن با ایشان
گفت که پسر راجه پرکهت که درپد نام دارد و در کنپله حکومت میکند از
شما میخواهم که او را بگیرید و پیش من بیارید ایشان بجنگ راجه درپد
رفته جنگ کردند او را گرفته پیش درونا چارج آوردند درونا چارج نصف
ولایت از و گرفت و نصف او را بگذاشت راجه درپد ازین غصه که
درونا چارج بر و غالب آمده بسیار غمگین میبود و میخواست که او را فرزندی
شود که درونا چارج را بکشد و باین آرزو بکنار آب گنگ رفت که شاید آنجا
رکهیشری مستجاب الدعوات پیدا سازد که بجهت او دعا کند تا آفریدگار
او را آنچنان فرزندی کرامت کند که درونا چارج را بکشد در کنار آب گنگ
उपयाज याज
دو عابد را دید که یکی جاج نام داشت و دیگری اپجاج مدتی خدمت ایشان کرد
و آنچه ایشان را می بایست می آوردند تا بعد از مدت مدید روزی به اپجاج گفت
میخواهم چنان سازید که مرا پسر شود که درونا چارج را بکشد اگر تو این کار بکنی من
ده لک گاو ترا میدهم و دیگر هر چیز که خواهی دیگر هم تو میدهم او قبول نکرد باز
درپد مدتی خدمت ایشان کرد باز به اپجاج این التماس کرد او گفت تو
پیش برادر کلان من که جاج نام دارد برو که به دنیا اندک میل دارد تا بجهت تو
جگ بکند تا آفریدگار ترا آنچنان فرزندی کرامت کند که تو میخواهی راجه درپد
پیش جاج برفت و آنچه اپجاج گفته بود با او گفت که اگر تو بجهت من جگی بکنی
و فرزندی شود که درونا چارج را بکشد ده لک گاو من ترا میدهم جاج گفت

که درونا چارج چه نوع کسی ست که حیرت یافته و شیدائی شد درپد گفت که درونا چارج
آنچنان کسی ست که در فنون سپاهگری عدیل و نظیر خود ندارد در کمان آرش
از جمله دست و هیچکس در دنیا نیست که حریف او تواند شد چارج گفت من بجهت
جنگ بکنم اما اگر برادر من آنچاج با من شریک شود راجه درپد چارج هردو پیش
آنچاج رفتند آن مقدار زاری کردند که او راضی شد که با آن جنگ حاضر شود
پس ایشان هردو برای راجه درپد بنیت فرزندی که درونا چارج را بکشد
جگی بزرگ کردند از میان آتش هوم پسری ناگاه برآمد که زرهی در تن داشت
و کمانی بر یک دست و شمشیر در دست دیگر و تاجی بر سر داشت از هوا همان لحظه
آوازی برآمد که این پسر آنچنان کسی ست که تمام ترسی که این راجه را از دشمنان
هست دور خواهد کرد و نام این راجه از این پسر بلند خواهد شد و درونا چارج
از دست این پسر هلاک خواهد شد راجه درپد چون این پسر را دید و آن
ندای غیبی را شنید خوشحال شد و از عقب آن پسر یک دختر از میان همان
آتش برآمد سبز رنگ در کمال حسن و نمک و موهای دراز [illegible] گیسو
و صورتش چنانکه بزنان دنیا نمی ماند که هرکس او را میدید گمان می برد که
که از زنان بهشت ست و بوی خوش از بدن می آمد چون این دختر از آتش
بدر آمد از هوا آوازی آمد که این دختر آنچنان کسی ست که در دنیا بحسن و جمال هم
دیگری نیست راجه درپد و مردمش همه از خوشحالی فریاد کردند بعد از آن راجه
درپد در پای چارج رکهیشر افتاد و گفت که شما دعا کنید که این پسر و دختر ما را
و زن ما را پدر و مادر دانند چارج دعا کرد و گفت که این پسر و دختر شما را پدر و مادر
خواهند دانست بعد از آن پسر را دهرشت دمن و دختر را کرشنا نام نهادند حالا آن
زن را درپدی میگویند و درونا چارج آن پسر را برای نیکنامی خود با وجود
گفته خود دانستن تیراندازی اموخت برهمن این قصه به راجه جدهشتر و برادرانش
بگفت بعد از آن گفت که حالا پدر آن دختر سیمبر کرده است که جمیع راجه ها که در اطراف

جهان هستند همه بجهت خواستگاری آن دختر در کنپله جمع شده‌اند پانڈوان چون
حکایت دروپدی و تعریف حسن او را شنیدند غایبانه عاشق دختر گشتند که
خواب و خور ایشان رفت آن شب تا صباح بیدار بودند صباح همه متوجه
کنپله شدند در وقتیکه ایشان روان میشدند بیاس بپیش ایشان آمد چون
ایشان بیاس را دیدند همه تعظیم بیاس کردند و دست بر دست نهاده در پیش
او ایستادند بیاس ایشان را گفت که بنشینید بعد از آن بیاس حکایتی بجهت
ایشان نقل کرد و گفت که عورتی بود در نهایت حسن و جمال و شوهری داشت و
آن شوهر با آن زن میلی داشت و با او التفات میکرد لیکن بقضای الهی فوت شد
و آن عورت خدمت مهادیو بنیاد کرد و چندان خدمت کرد که مهادیو ازو
خشنود شده باو گفت که ای عورت بطلب از من هر چه میخواهی زن پنج مرتبه
گفت که من شوهر میخواهم مهادیو بخندید و گفت چون تو پنج مرتبه شوهر طلبیدی
تو هلاک خواهی شد مرتبه دیگر بدنیا خواهی آمد و پنج شوهر یک مرتبه خواهی کرد
بیاس گفت آن زن حالا در خانه درپد پیدا شده است و شما هر پنج برادر شوهر
او خواهید شد زود به کنپله بروید آن دختر را که دروپدی نام دارد بگیرید چون او را
خواهید خواست دولت و راحت بشما بسیار خواهد شد بیاس این سخن گفته رفت
ایشان بخوشحالی تمام متوجه کنپله شدند و شبها در روز میرفتند و شب ارجن
چراغی روشن کرده پیش پیش میرفت و چهار برادر دیگر در عقب میرفتند در اثنای
راه یکی از گندهربان با زن خویش در کنار آب گنگ غسل میکرد ایشان را دید که می آیند
فریاد کرده گفت که شما چه کسانید که بجایی که حرم من است می آیید ارجن از همه
پیش بود گفت که ما جماعه هستیم و نمیدانستیم که کسی این نزدیکی هست گندهرب گفت
که من شما را خواهم کشت که نزدیک حرم من آمده آید پس گندهرب هفت تیر برو
انداخت ارجن تیرهای او را از خود گذرانید بعد از آن ارجن تیر بکمان گرفته تیر
آتش برو انداخت و آن تیر برتهه گندهرب خورد ارابه او سوخت ارجن پیش آمده ۰۱

به گندهرب درآویخت چون اندک باهم کشتی گرفتند ارجن موی سر او را بگرفت
و او را بر زمین زد آنگاه با او گفت تو ناحق قصد کشتن ما کرده تیر بیانداختی
من حالا میتوانم که ترا بکشم اما ترا هیچ نمیگویم و ترا آزاد میکنم پس او را بگذاشت
گندهرب گفت که تو جان مرا بخشیدی من ترا علمی و هنری بیاموزم که آنرا
मनु विश्वावस
راجه منن بماه آموخته بود و ماه به بسوابس گندهرب آموخته و بسوابس مرا
یعنی چندرمان
آموخته و کسی که این را خواهد که از کسی بیاموزد شش ماه میباید که بیک پا
بایستد بعد از آن آنکس که میداند باو تعلیم میدهد چون تو مرا جان بخشی
کردی من همین لحظه ترا می آموزم و این علم را هر کس بداند هر چیزی که بخواهد
ببیند اگر هزاران کروه دور باشد این علم آنکس آن چیز را ببیند و این
علم جاجکی نام دارد ارجن گفت که اگر این علم را بجهت جان بخشی از می آموزی
من باو نمیگیرم چرا که من ترا برضای آفریدگار گذاشته ام گندهرب گفت
پس تو این تیراندازی که آتش از آن ظاهر میشود بمن بیاموز که عوض
آن این علم را بتو بیاموزم و باهم عقد دوستی کنیم ارجن گفت خوش این را
میکنم پس ارجن آن تیراندازی را باو آموخت او نیز آن علم را بارجن
تعلیم داد و باهم عقد دوستی کردند آن گندهرب گفت ای ارجن من ترا تعلیم
این علم دادم برادران ترا چیزی ندادم هرگاه میخواسته باشند برادران
تو چند اسپ بدهم که از رفتن ماندگی نداشته باشند بعد از آن گندهرب گفت
که من خوشحال شدم که با شما دوستی کردم و شما از فرزندان تپتی هستید ارجن
پرسید که تپتی که بود که ما فرزندان او هستیم او گفت یکی از جدهای شما راجه سنبرن
نام داشت و او بغایت راجه کلانی بود در حسن و جمال و صورت و علم و دانائی
و عدل و شجاعت و سخاوت و دیگر صفات حمیده او را نظیر نبود در زمان او
هیچکس در روی زمین برابر او نبود و او روزی بشکار رفته بود در اثنای
از پی جانوری تاخته از لشکر خود جدا افتاد و تنها میرفت تا بزمین گلزاری

رسید در لطافت و خوبی مثل آن زمین جای دیگر راجه ندیده بود راجه ازانجا
فرود آمد ناگاه درانجا دختری دید راجه پرسید که تو چه کسی و درینجا چه میکنی
آن دختر چون این سخن بشنید از نظر راجه غائب شد راجه بافتاد و دراز
بیهوش رفت بعد ازان که راجه بهوش آمد دختر را دید بر بالای سر خود نشسته
برخاست و گفت ای آفتاب تابان با من بگو که تو چه کسی و مرا بشوهری
قبول کن دختر گفت که من دختر سورج ام یعنی آفتاب اگر تو مرا میخواهی پیش پدر من
برو و مرا ازو بخواه و خواستگاری بکن اختیار مرا او دارد و من تپتی نام دارم
این بگفت و باز غائب شد و باز راجه درین وقت بیهوش افتاد و پس مردم
و وزیر گلاب بر روی او پاشیدند تا بهوش آمد آنگاه وزیر راجه که بغایت دانا
و عاقل بود نزدیک آمد و گفت که باعث چه بود که شما اینچنین بیهوش افتاده
بودید راجه گفت این مردم را دور بکن تا ما با تو بگوییم وزیر مردمان دیگر را
گفت تا همه رفتند پس راجه قصه آن دختر را با وزیر گفت وزیر گفت که مرا
رخصت بدهید تا بروم و بشسٹ رکهیشر را پیش شما بیاورم و او این دختر را
از پیش پدرش برای شما می آورد راجه سنبرن گفت زود برو و او را بیار پس
وزیر بطلب بشسٹ رکهیشر رفت و راجه بخدمت سورج رفت و سورج را تعظیم
کرده بخدمت مشغول شد بعد از دوازده روز وزیر بشسٹ رکهیشر را آورد و
راجه درین دوازده روز نه طعام خورده بود و نه آب چون بشسٹ آمد راجه پای
او را پرستش کرد و آنچه لوازم پرستاری بود بجا آورد و طعام باو خورانید بعد ازان
قصه دختر سورج باو گفت و التماس کرد که پیش سورج رفته آن دختر را برای
وی بخواه بشسٹ قبول کرد و بخدمت سورج رفت سورج را تعریف بسیار
کرد چنانچه سورج خوشحال گشت و گفت که من از تو خشنود شدم هر چه از من
بخواهی بخواه که بتو بدهم بشسٹ گفت از شما التماس میکنیم که دختر خود را که تپتی نام دارد
به سنبرن که راجه بزرگست بزنی بدهید سورج گفت که چون شما آمده اید بجا طلب شما

تپتی را آن راجه داد م رتپتی را طلبیده حوالهٔ بشست نمود بشست تپتی را آورده براجه داد و تپتی و راجه باهمدیگر بخوشحالی و عیش میگذرانیدند راجه کورکه کوروان و شما همه از نسل او اید از این راجه سنبرن و تپتی حاصل شده اید ارجن از شنیدن این حکایت خوشحال شد آنگاه ارجن گفت که بشست چه کس خواهد بود گندهرب گفت که پسر برهما بود آن عبادتی که او کرده است کم کسی کرده خواهد بود بشست تهوت و غضب را زبون خود کرده بود ارجن گفت که من شنیده ام که میان بشوامتر و بشست جنگ شده بود میخواهم که آنرا با من بگوئی گندهرب گفت که در زمان راجه بود گادهه نام و بشوامتر پسر او بود وقتی بشوامتر بشکار رفته بود لشکریان بسیار همراه داشت و در اثنای راه بمنزل بشست رسید بشست را گاوی بود کامدهین نام که هر چیزی که میخواست از پستان آن گاو میآمد بشست بشوامتر را مهمانی کرد و در انواع اطعمه و اشربه و عطا داده رسیده گوناگون بجهت بشوامتر چندان آورد که جمیع لشکر او از آنها سیر گشتند چون از خوردنی فارغ شدند بشوامتر پرسید که تو در کهیستی پیش تپتی این اطعمه و اشربه و میوه ها گوناگون از کجا آوردی مردم راجه گفتند که هر چه یکم میشر آورده از کامدهین گاو آورده بود پس بشوامتر به بشست گفت که این گاو را بمن بده اگر میخواسته باشی عوض این گاو کرور گاو و تیو بدهم بشست گفت که تو بادشاهی عالم داری و من فقیرم یک گاو دارم تو این گاو را نمیتوانی دیدن من اوقات خود را از این گاو میگذرانم تو که میگوئی که صد لک گاو عوض این گیر من آنقدر کس از کجا آرم که آن قدر گاوان را نگاه توانند داشتن بشوامتر گفت که بادشاهی خود را ترا میدهم تو این گاو را بمن بده بشست گفت که مرا هیچ حاجتی بپادشاهی تو نیست من خود بد نکرده ام که تو بمنزل من آمده بودی ترا مهمانی کردم که حالا طامع شده بدین گاو من طمع کرده بشوامتر گفت که من اینها نمیدانم اگر تو نخواهی داد من بادشاهم میغرمایم که بزور از تو می ستانند بشست گفت تو حاکمی بادشاهان را نمی باید که

بر فقیر و زیردستان زور میکرده باشند و اگر تو بظلم این گاو مرا میگیری آخر گاو دیگر
دادم مرا از تو خواهد گرفت بسوامتر نپذیرفت آن گاو را بزور گرفتند و روان
شدند گاو نمیرفت بشوامتر آن گاو را به تحکم برد گاو فریاد عظیمی کرد و سر از دست
کسان بشوامتر کشیده بدویده پیش بشسٹ آمده سر در پای او نهاد و آب
از چشمان میرفت کسان بسوامتر هرچند میخواستند آن گاو را ببرند بهیچ وجه
نمیتوانستند برد گاو فریاد میکرد بشسٹ چون گریه و زاری گاو را دید گفت
که ای گاو چه کار کنم که بشوامتر چهتری است و من برهمن ام و او بر من زور
میکند و من نمیخواهم که با کسی جنگ و نزاع کنم آن گاو بفرمان آفریدگار بسخن آمد
و گفت ای صاحب من مگر زور برهمن از چهتری کمتر است که در برابر تو مرا
همچو کسانی که صاحب نداشته باشند او را میبرند اینچنین میبرند و تو تحمل میکنی بشسٹ
گفت که ما هرچند که تحمل و صبر کنیم ثواب ما حاصل میشود و از آنجهت من این
مردمان را چیزی نمیگویم گاو گفت اگر تو مرا بخوشی خاطر خود بکسی نخواهی داد این
مردم هرگز نمیتوانند برد من حریف اینها هستم بشسٹ گفت که من هرگز بخوشی
خود بکسی نمیدهم گاو گفت اگر شما مرا نمیدهید حالا ببینید که من برین لشکر چه میکنم
گاو این سخن گفته فریادی در نهایت صلابت نمود و رو بلشکر بشوامتر آورد و از
هر موی گاو لشکری پیدا شد و هر کس را که بشاخ خود میزد هلاک میشد و دم خود را
بنیاد افشاندن کرد آتش از دم او ریختن گرفت و مخالفان را میسوخت
و سرگین که می انداخت و شاشه که می شاشید از هر دانه سرگین او و از هر قطره
شاشه او شخصی پیدا شد در نهایت بدشکل و زورآور و انواع اسلحه داشتند و با لشکر
بشوامتر بجنگ پیوستند و کسان بشوامتر را کشتند و بقیه مانده منهزم شدند
و باقبح وجوه گریختند تا دوازده کروه آن لشکر را زده زده برده بودند
بشوامتر چون این حال را مشاهده کرد با خود گفت من بعد ازین با دشمنان
نمیآیم و کاری میکنم که برهمن شوم پس ترک سلطنت کرده در عبادت مشغول ۲۰

شد و چندان عبادت کرد که برهمن شد و در جنگ چنانچه اندر حصه میگذرد نوبت او هم
گرفت و دران زمان راجه بزرگی بود کلماکهپاد نام از فرزندان اچهواک و (इक्ष्वाकु) (कल्माषपाद)
بشوامتر نوبتی میخواست که بجهت این راجه کلماکهپاد جگ کند و آن میسر
نشده بود از جهت میان بشسٹ و بشوامتر نزاع و کلفت شد چرا که برهمن
ایشان بشسٹ بود چون بشوامتر خواست که برای او جگ کند بشسٹ را
ازان بد آمد و میان ایشان کلفت شد و این راجه کلماکهپاد روزی بشکار
رفته بود در اثنای شکار پسر بزرگ بشسٹ که شکت نام داشت براجه ملاقی شد (शक्ति)
راجه او را گفت که از راه من بکناری برو چند مرتبه راجه او را گفت او نشنید
راجه اعتراض شد تا زیانه محکم بروزد شکت گفت تو چنانکه دیوان بی رحم میان
و آدمی را آزار میرسانند بمن آزار رسانیدی امیدوارم که تو از صورت آدمیان
بدر آمده بصورت دیوان شده چون دیو آدمی را میخورده باشی در نفرین شکت
که پسر بشسٹ آن راجه را دعای بد کرده بود بشوامتر دران نزدیکی بود و
آنرا می شنید برفت با کنکر دیو گفت که تو برو در بدن کلماکهپاد درآمی یعنی (किंकर)
در قالب راجه کلماکهپاد درآمد و او برای میرفت برهمنی او را دید گمان برد که
راجه کلماکهپاد است چون دیو در بدن کلماکهپاد در آمده صورت او بحال خود بود
اما روح راجه از بدن او بدر رفته بود و روح دیو در قالب راجه در آمده برهمن
او را دیده گفت که ای راجه من گرسنه ام مرا خوردنی بده که گوشت داشته باشد
دیو گفت خوش ای برهمن تو اینجا باش و ساعتی توقف کن که من از خانه
برای تو خوردنی بیارم این سخن گفته بخانه درآمد و بخواب رفت تا نصف
شب در خواب بود چون بیدار شد بیادش آمد که برهمن از و طعام طلبیده بود
او را وعده کرده بود پس طباخ را طلبید و گفت که بیرون برهمنی نشسته است
بحال طعامی که گوشت داشته باشد برای او بپز مطبخی گفت طعام حاضر است
الحال گوشت حاضر نیست دیو که بصورت راجه بود گفت آدمی را بکش و گوشت او را بده

برای پختن بر مطبخی فی الحال بجائی که دزدان کشته بودند رفت و پاره گوشت
آورده طعام پخته برای برهمن برد برهمن گفت که راجه خوب طعام برای من
فرستاده است از خدا میخواهم که این راجه گوشت آدمی را میخورده باشد و دیو
چون سخن برهمن شنید که او را تفاعل انچنین نمود فی الحال بیرون آمدن همین برین
راکبشت و گوشتش را تمام بخورد بعد از آن برهم سکت رفت او را هم بخورد آنگاه
بر سر نود و نه پسر بشست رفت آنها را هم خورد بشست چون شنید که صد پسر
او را آن دیو خورد بغایت غمگین و محزون گشت وکو بهاغم بدل او آمد
با خود گفت که این بلا بفرزندان من بجهت بشوامتر رسید حالا بعد از رفتن
پسران زندگی را چه کنم بهتر آنست که من هم از جهان بروم پس بر بالای میر
رفت و بر بالای آن کوه کوهی بلند بود دامان کوه خود را
انداخت به قصد هلاک چون بر زمین رفت هیچ آزاری به بدنش نرسید چون شد
هم هلاک نشد پس آتش عظیم بر افروخت و در میان آن آتش در آ
آفریدگار هیچ جای او نسوخت چون دید که ازین هم هلاک نشد بدریا رفت و
سنگ کلانی در پای بسته خود را در آب انداخت دریا موج زده او را بکنار انداخت
هیچ آزار بوی نرسید چون از آنجا بسلامت بدر آمد با خود گفت که بی حکم
آفریدگار اجل بکسی نمیرسد پس بخانه باز گردید جای فرزندان خود را خالی
دید چندان اندوه بر دل او غلبه کرد که ضبط خود نتوانست کرد دیوانه وار
از خانه بیرون آمده میرفت در راه آب عظیم دید که بغایت تند میرفت
بشست دستهای خود را بسته در آب انداخت بقدرت آفریدگار دست
کشاده شد و آب او را بکناره انداخت پس بشست بصحراها شب و روز
تا اکثر عالم را سیر کرد و در اثنای سیر نزدیک کوه هماچل رسید در آن
دید که آبی در غایت تندی از کوه میریزد از نهایت اندوه باز خود را در آن
انداخت آنجا هم آزاری نرسید پس برگشت بمنزل خود آمد و معلوم شد که

انداخت به قصد
هلاک ... شاید ازین تدبیر
بقدرت

زن سکت بود بیاید و اورا دید و آن عورت پیش از هلاک شکت آبستن شده بود
و هنوز نزائیده بود بشسٹ چون اورا دید بگریست و اورا نوازش بسیار کرد
پس روان شد و آن عورت عقب او میرفت فرزندی که در شکم آن عورت
بود بید خواندن گرفت بشسٹ آواز بید خواندن را شنیده و پس کرد و گفت
ای دختر که بید میخواند عورت گفت اینجا بغیر از من و شما کسی دیگر نیست بشسٹ
گفت آواز بید خواندن بگوش من میرسد که بآواز پسر من شکت میماند وقتیکه
شکت بید میخواند همین آواز بگوش من میرسید عورت گفت که دوازده سال
شد که شوهر من مرده است درین مدت من آبستن مانده ام حالا آواز خواندن
بید از شکم خود می شنوم بشسٹ از شنیدن این سخن خوشحال شد و گفت شکر
آفریدگار که از فرزندان من فرزندی مانده است که قابل باشد حالا من مردن
خود را نمیخواهم پس ناگاه چشم ایشان بر همان کس که صد پسر بشسٹ را خورده
بود افتاد و او بشسٹ را دید در غضب شد خواست که بشسٹ و عروس اورا
بخورد عروس با بشسٹ گفت که این دیو پلید قصد خوردن من و ترا دارد از برای
خدا از شر این سگ نگاه دار بشسٹ گفت که این راجه کلماکهپاد است بدعای
شوهر تو و برهمن دیگر بدین حال شده است تو مترس که من نمیگذارم که از و
بتو آفتی برسد چون نزدیک آمد بشسٹ آب بدست گرفته دعای بر و خواند
بر وی پاشید فی الحال دیو از قالب کلماکهپاد برفت و راجه بحال خود
چنانچه اول بود آمد دوازده سال بود که راجه بآن بلا گرفتار شده بود و
بتوجه بشسٹ از آن بلا خلاص شد پس راجه دویده آمده سر در پای بشسٹ
نهاد و گفت ای مخدوم هیچ از خود خبر نداشتم که چه میکنم حالا همین توجه شما از آن
بلا خلاص شدم و عقل و هوش اول بمن آمد التماس دارم که شما بجهت من
متوجه گشته جگی بکنید که تا از من گناه که درین دوازده سال بوقوع آمده
دفع شود بشسٹ گفت تو حالا بجای خود باز رو و سلطنت خود را میکرده باش

و بعد ازین با برهمنان بدی کلمن راجه پای او را بازبوسید و گفت هرچه
بفرمائید چنان خواهم کرد اما التماس دارم که دعا کنید تا مرا پسری قابل شود
و برای من جگی بکنی بشست همراه او بشهر اوده که پای تخت آن راجه بود
آمد و راجه زر و مال بسیار بخش کرد و بسیاری از آن مال و جواهر و زر پیشکش بشست
کرد و چون زن راجه از حیض پاک شد راجه او را بخدمت بشست فرستاد
و گفت حالا نوعی کنید که از وی پسر شود او پاره آب بدست گرفته دعای برآن
بخواند و آن آب را بر شکم زن راجه پاشید و گفت حالا به پیش شوهر خود برو
زن پیش راجه آمد راجه آن شب با او صحبت داشت و زن او آبستن شد
بشست از راجه رخصت طلبیده متوجه منزل خود شد راجه او را با اسباب بسیار
پیشکش او کرده او را وداع کرد زن مدت دوازده سال آبستن بود چنانچه
آن عورت به تنگ آمد تنگی گرفته چند مرتبه محکم بر شکم خود زد ناگاه از شکمش پسر بر
آمد و پسر زائید در نهایت حسن و جمال راجه از آن فرزند بغایت خوشحال شد
او را اشمک (अस्मक) نام نهاد و بشست چون بمنزل خود آمد عروس او که زن سکت پسر کلان
او بود پسر زائید در نهایت خوبی که بتصویر پدر بغایت مشابه بود بشست از تولد نبیره
بغایت خوشحال شد و او را پراشر (पराशर) نام نهاد بیاس که این مهابهارته را
تصنیف کرده است پسر این پراشر است چنانچه در بالا گذشت و این پسر چون
کلان شد پنداشت که پسر بشست است و او را بابا بابا میگفت و مادرش هرگاه
می شنید که بشست را بابا میگوید گریه میکرد یک روز با پسر خود میگفت ای
نور دیده این پدر پدر توست پدر ترا دیو خورده است پسر چون این شنید در
غضب شد و گفت من در عوض خون پدر خود تمام مردم دنیا را می کشم
بشست چون سخن از وی شنید او را منع کرد و گفت ای پسر این غضب را
از خاطر خود دور کن که حکایتی با تو گویم راجه بود کرت بیرج (कर्तवीर्य) نام او صفات جمیله
که در بادشاهان میباشد تمام داشت و بهرگ رکهیشر بخدمت او جگ عظیم

عظیم کرده آن جگ تمام شد راجه آنقدر زر و مال و اسباب به بهرگ رکهیشر داد
که از حصر افزون بود چون آن راجه وفات یافت فرزندان او بجای او حاکم
شدند هر چند تردد کردند از هیچ جا زری بهم نرسید گفتند که پدر ما بهرگ کهیشر را
زر بسیار داده بود از وی قرض بگیریم پس بخانهٔ او آمدند و گفتند که ما را زر احتیاج
شده است و از هیچ جای دیگر بهم نمیرسد از آن زر که پدر ما بتو داده بود بخویشان
تو اهدا کرده است پاره بما قرض بده که آنرا زود بشما خواهیم داد بهرگ بآنها گفت
پدر شما بفرزندان خویشان من نیز بتصدق داده بود ما اکثر اموال را خرچ کرده ایم
و چیزی که مانده است ما را بیشتر از شما احتیاج است پدر شما بازی سپرده بود که
ما بجهت شما نگاهداشته باشیم که امروز بشما بدهیم ایشان در قهر شدند و تمام فرزندان
و خویشان بهرگ را کشتند و هر زنی که از زنان ایشان آبستن بود شکم او را پاره
میکردند و فرزند از شکم بر آورده می کشتند و تمام خانهای ایشان را خراب کردند
و هر زری که در خاک پنهان کرده بودند همه را بدست آورده بردند بعضی از زنان ایشان
بجانب کوه هماچل گریختند یک زن آبستن همراه آنها گریخته بود اینها خبر یافتند
که زن آبستن از میان بدر رفته است پس همه ایشان عقب آن رفتند تا
آن کودک را از شکمش بر آورده بکشند چون نزدیک رسیدند از ترس ایشان طفل
از شکم او بیفتاد و آن ظالمان قصد کشتن او کردند هر کس را از ایشان چشم بر آن
طفل می افتاد هر دو چشمش کور میشد همه آنها کور شدند هر چند قصد کردند راه نمی
یافتند که بخانهای خود بروند آخر همه پیش مادر آن کودک آمدند و بنیاد زاری
کردند که ما را بخانهای خود برسان عورت گفت این بلا از جهت آن عمل شما
بود که ناحق همه فرزندان بهرگ را کشته اید حالا این طفل از اولاد بهرگ
مانده است این کودک در هنگامیکه در شکم بود بید میخواند و مدت صد سال این
پسر در شکم من بوده است همه چیز را میداند اگر شما از آن عمل خود توبه کنید و خدمت
این فرزند من باخلاص نمائید امیده هست که آفریدگار ببرکت این پسر چشمان

شما باز روشن گردانید ایشان نیاز و زاری کردند آن پسر بفرمان آفریدگار چشمان
در آمد و گفت ای ظالمان شما ظلم بسیار بر پدر و خویشان من کرده اید من حالا شما
را چکنم میدانم که آفریدگار در آخرت جزای شما را خواهد داد حالا از آفریدگار درخواست
میکنم که چشمهای شما روشن شود تا شما از پیش من بدر روید چون طفل این دعا کرد
همه ایشان بینا گشتند و از آن کوه فرود آمده بخانهای خود رفتند مادر آن کودک
و دیگر زنان خویشان او گفتند که فرزند خلف آنست که خون پدر و خویشان
خود را از خصمان بگیرد تو چرا آنها را دعا کردی تا بینا شدند و سلامت بمنزل خود
رفتند آنها همه خویشان ترا و پدر ترا کشته اند آن پسر از این سخن در غضب شده
و گفت که من در عوض خون پدر و خون خویشان خود تمام آدمیان و دیوان را
بکشم پس با این نیت عبادت کرد که آفریدگار او را این قوت بدهد که تمام عالمیان
را بکشد همه ترسیدند بسیاری از آدمیان و دیوان پیش برهما رفتند و گفتند
که فلان کس عبادت میکند تا همه را بکشد ما بسیار ترسیده ایم شما کاری بکنید که این
بلا از سر ما دور شود برهما چون این سخن شنید خود برخاسته پیش آن پسر آمد و گفت
ای جوان چرا قصد کشتن این مردمان کرده او گفت چهتریان پدر و خویشان
مرا بناحق کشته اند برهما گفت اجل ایشان رسیده بود که همه کشته شدند همه
در آن جهان بمراتب اعلی رسیده اند و تو مرتبه اعلی از نادره تعداد پیش چشمهای
ایشان را کور کردی و باز رحم کردی و دعا کردی تا همه بینا شدند حالا باز غصه
میکنی و قصد هلاک این عالم نمائی ترا گناه عظیم خواهد شد چرا که اگر پدران ترا
چند کس کشتند دیگران چه گناه دارند بیا و از این اراده بگذر آن پسر گفت
خوش من بحکم شما ترک این اندیشه میکنم اما چون غصه بسیار دارم اگر غصه را کم
نه نمایم هلاک میشوم برهما گفت که این غصه خود را بدریا انداز که دریا گاهی زیاده
میشود و خلق عالم را غرق میکند تو چون غصه خود را بدریا می اندازی این آتش
غصه تو آن آب زیادتی را میسوزد و دریا از کثرت باز ماند و بمردم آزار نرساند

بنابران آن پسر پنفر موده پرنهاغصه را بدریا انداخت بشت با پراشر گفت ای فرزند
چنانچه آن پسر از خون پدر و خویشان خود نگفته پرنهاگذشت و غصه خود را دور کرد
تو هم بگفته من از خون پدر و عموان خود بگذر و غصه ایشان از خاطر برآر پراشر
برخاست و پای بشست را بوسید و گفت من هم این غصه را از حکم شما از دل
بدر کردم اما یک کار عظیمی دارم که دیوان را میسوزم بشست هیچ نگفت پس
پراشر بنیاد جگ کرده دران جگ دیوان را میسوخت ناگاه پلست و اتر و
مهاکرت و کرت هر چهار رکهیشران بزرگ پیش پراشر آمدند پلست با و گفت
تو بجهت آنکه یک کس گناه کرده باشد چندین هزار کس را چرا میسوزی و قو پسر
شکت و نبیره بشست هستی چرا کاری که خلاف قاعده باشد میکنی اگر یک کس
گناه کرده باشد دیگر مردمان را چه تاوان و بزرگان پیش اگر آزاری از کسی
ایشان میرسید با نکس عقوبت میکردند نه آنکه بگناه یکی هزاران هزار میسوزانند
حالا دیگر کسی را مسوز و آنکه پدر و عموی تو هلاک شدند ثواب بسیار یافتند تو
چرا آن ثوابهای ایشان را برطرف میکنی پس پراشر بفرموده پلست و دیگر
رکهیشران ترک آن جگ کرده آتش جگ را یکجهتی بجانب شمال انداخت و
آن آتش در انجا همراه شعله میکشد و دران شعله زدن هر دیوی که نزدیک آن
آتش می آید میسوزد چون آن گندهرب این حکایت را تمام کرد ارجن باو گفت
که من از صحبت تو خوشحال شدم از تو یک چیزی می پرسم گندهرب گفت هر چه میخواهی
بپرس ارجن گفت من پروهت یعنی وکیل دانا ندارم تو همه چیز را میدانی میخواهم
که یک برهمن دانا را با نشان بده که او را طلبیده پروهت وکیل خود سازم
گندهرب گفت بسیار خوب پرسیدی مثل شما را تا وکیل نباشد کار ایشان نیک
نمیگردد حالا در نزدیکی کینله تیرتهی یعنی معبد در کنار آب گنگ ست درانجا دهوم
برهمن عاقل و دانا و فاضل ست که همه چیز را نیک میداند او را شما پروهت خود
کنید و او برادر خورد دیول رکهیشر ست چون بکار شما آید همه کارهای شما اصلاح

خدا باد ارجن چون این سخن را شنید بآن گندهرب گفت رحمت بر تو باد که
از صحبت تو خلاص و خوشحال گشتم پس پاندوان آن گندهرب را وداع کرده
متوجه کنپله و آن تیرتهه شدند تا دهوم را پیدا کنند و سیر نمودند تا بمنزل دهوم رسیدند
و دهوم چون ایشان را دید تعظیم و احترام کرد و مهمانی نیک ایشان را کرد
بعد از ان پرسید که باعث آمدن شما بمنزل فقیران چیست گفتند تو با ما آشناسی
ما پروهت نیکی نداریم که همه مهمات ما تواند کردن و ما تعریف عقل و دانش شما
را بسیار شنیده ایم میخواهیم که ما را سرفراز کرده همراه ما بوده باشید و همه مهمات ما
سرانجام میکرده باشید و ما از سخن و صلاح شما بیرون نخواهیم رفت دهوم گفت
من اگرچه ترک خدمت سلاطین کرده بگوشه نشسته بودم اما چون شما بزرگی
آمده و بخانه من آمده اید در خدمت شما میروم ایشان خوشحال گشته دهوم
را همراه گرفته متوجه کنپله شدند تا سیمبر دروپدی را تماشا کنند چون به کنپله
رسیدند دهوم پیشتر رفت و بصحبت ایشان منزلی بیرون شهر گرفت پاندوان
مادر خود را در ان منزل گذاشتند و دهوم پیش کنتی ماند و ایشان می آمدند نزدیک
مجلس سیمبر رسیدند دیدند که آنقدر راجها و بزرگان با لشکرها و برهمنان و چهتریان
و بازیگران و رنان بازیگران جمع شده اند که از حد حصر افزون است آنها چون
بمجلس در آمدند نزدیک راجه دروپد رسیدند منازل و باغهای راجه دروپد را
دیدند و بعد از ان دیدند که چوبی در نهایت بلندی مثل قبقی در یک طرف
آنجا که سیمبر بود نشانده اند چنانچه بر بالای آن چوب به تشویش میتوان دید ماهی
طلا را چنان نشانده اند که یکجا قرار ندارد و پیوسته چنان تند میگردد که هیچ جای
آنرا نمیتوان دید و در پایان چوب قبق دیگ کلانی پر روغن بر دیگدان نهاده
بیجوشانند و کمانی در نهایت بزرگی و پر زوری در نزدیک آن چوب نهاده
پاندوان که بصورت برهمنان بودند چون آنرا دیدند حیران ماندند که آیا چوب و ماهی
و دیگ و روغن را بجه جهت آماده ساخته اند ایشان در گوشه جائی گرفته نشستند

ناگاه دیدند که جماعتی از کسان راجه درو پد فریاد می کنند و خانه بخانه از راجها
و جماعتی که بخواستگاری این دختر آمده اند میروند و میگویند که هرکس در دیگ
روغن نگاه کند و باین کمان جسم آن ماهی را که بربالای چوب تعبیه است تیر بزند
او این دختر درو پدی را میگیرد پاندوان این آواز شنیدند و حیران شدند
راجه درو پد در میدان وسیع و عریض بجهت هرکدام از راجه های بزرگ مثل
درجودهن و کرشن و بلبهدر برادر کلان کرشن و سسپال و جراسندهه و شل
و غیره علیحده علیحده تختهای مرصع ساخته بود و بجهت دیگر مردمان جاها راست
کرده بود روز دیگر جمیع راجهای کلان و دیگر بزرگان مردمانی که از اطراف عالم آمده
بودند بمیدان مجلس آمده جابجا نشستند و نقاره و نفیر و غیره را بنوازش
در آوردند و در اطراف مجلس کسان راجه درو پد سلاح بسته ایستاده بودند و سقایان
گلاب و صندل و عود و سوده مشکها را پر کرده می آمدند و در اطراف تمام و در
گرد آن مجلس می پاشیدند و راجه اشیای با تجمل بآن مجلس در آورده بود که هیچ
کس از آن راجها و مردمان ندیده بودند بعد از آن درو پدی دختر راجه درو پد
که این مجلس بجهت خواستگاری او منعقد گشته بود غسل کرده لباسهای شاهانه
بپوشید و زرینهای نفیس بخود راست کرده عقدی از جواهر آبدار بدست گرفته
بآن مجلس آمده بایستاد همه اهل مجلس از دیدن او حیران شدند و برهمنان
بید میخواندند آنگاه درشت دمن برادر درو پدی بمجلس آمده در پهلوی خواهر
بایستاد و بآواز بلند گفت هرکس باین کمان نظر در دیگ روغن کرده صورت
ماهی را به تیر بزند این زن او خواهد شد بعد از آن درشت دمن با خواهر گفت
که ای خواهر این راجه ها و بزرگان که ما را نوازش کرده باین مجلس تشریف آورده
भगदत विराट शल्य
اند مثل راجه درجودهن و شلیه و راجه بیراٹ با دو پسر و سهامت راجه بنگاله و
शाल्व
شل راجه ولایت سین و شل راجه کابل و نواحی آن با پسران و برادران و
केक शंख अंशुमान सोमदत्त
سوسرت اجهیان و آب با سه پسر و انشومان و اده و کنک شانکه دمین و

روچمان و برهدبل راجه کوه و کرشن و برادرش بلدیو و پسرانش پردمن سانب
و چارودیشن و اکرور و ساتک و کرت برما پسر پردمن که این قبیله جادوان اند و
جی درتهه راجه پنجاب با خویشان و برادران و ششپال راجه چندیری با
خویشان و بتس راج راجه اوده و کرن با پسرش برکهسین و غیر اینها راجه ها و
بزرگان بحبت خواستگاری تو آمده اند حالا هر کدام ازین بزرگان که شرط ما را
بجا آورد و آن ماهی را که بر سر آن چوب قبق تعبیه کرده اند با این کمان که
در پایان این چوب ست و بر بالای آن صفحه نهاده است بزند
تو عقد جواهر را که در دست داری در گردن او می اندازی او
ترا خواهد خواستن و درشت دمن چون این سخن را بخواهر گفت بعد ازان روی
باتن راجها و بزرگان که دران مجلس نشسته بودند کرد و گفت انیست خواهر من
ایستاده هر کدام از بزرگان که در خود این قوت می یابد که تواند این عمل را در
بی غیر و شرط ما را بجا آورد راجها که دران مجلس نشسته بودند همه برخاستند و نزدیک
آن چوب قبق آمدند در آن وقت اکثر دیوتها و گندهربان و بعضی جانوران
مثل گرر یعنی سیمرغ و غیره تماشای آن صحبت آمده بودند کشن سید نهست که آن
دختر زن پاندوان خواهد شد و با خویشان خود گفته بود هنگامی که همه راجها نزدیک
آن چوب قبق آمدند راجه جدهشتر با چهار برادر خود بهیم و ارجن و نکل و سهدیو
بمیان آن مردم در آمده در گوشه قرار گرفتند چنانچه کسی ایشان را نه شناسد
کرشن در میان خلایق ایشان را بشناخت و با برادر خود بلبهدر گفت که این
پنج کس که بصورت برهمنان بر آمده در فلان گوشه ایستاده اند
پاندوان اند بلبهدر گفت که پاندوان سوخته اند کشن گفت ایشان
سلامت اند هیچ آسیبی بایشان نرسیده است بلبهدر خوشحال گشت چون راجها نزدیک
آن چوب قبق آمدند اول مرتبه دریودهن و ششل و اسوتهاما و بهورسرواه
رسیده اند و ششپال و غیره نزدیک آن کمان که در نزدیکی آن قبق بر بالای

آن صفحه نهاده بودند بدیدند هیچیک ازین جرأت نمیکرد که قدم پیش نهد آن کمان را
چله کنند چراکه این ملاحظه داشتند که مبادا نتوانند چله کردن دیگران بایشان
بخندند چون مدتی همچنان گذشت آخر یکی از ایشان پیش آمد تا کمان را بردارد
هرچند سعی کرد که کمان را از زمین بردارد نتوانست برداشت شرمنده گشت و
دیگری قدم پیش نهاد او هم نتوانست برداشتن او هم برگشت همچنین یک یک از
راجها پیش آمدند بعضی نتوانستند آنرا از زمین برداشتن و بعضی دیگر که از
زمین برداشتند چله نتوانستند کردن چون اکثر راجها ازان کار عاجز گشتند
کرن اعتراض شده قدم را پیش نهاد که هدف را بزند پاندوان چون دیدند
که کرن کمان را برداشت و چله کرد و قدم پیش نهاده بجانب هدف متوجه شد با هم
گفتند که این پسر شرط را بجا می آرد درین وقت دروپدی دید که کرن متوجه
زدن نشانه گشت پیش آمده گفت که ای کرن تو خود را هرزه زحمت مده
که من زن تو نمیشوم چراکه تو مرا مثل برادری تو پسر آفتاب هستی و من از آتش
بر آمده ام آتش از توابع آفتاب است و ازو حاصل شده است ترا روا نیست
که مرا بخواهی کرن این را از دروپدی شنید بخندید و روی بجانب آسمان کرده
تنها نظر بجانب آفتاب داشت بعد ازان کمان را بگرفت تا بردارد هرچند
زور کرد نتوانست که تمام آنرا بردارد بهزار زحمت تا زانو آورده ازان بیشتر
نتوانست برداشتن دست ازان برداشته بشرمندگی تمام برگشت بعد
ازان جراسنده همچو کوهی قدم پیش نهاده خواست که آن کمان را بردارد
چون کمان را بگرفت و زور بسیار کرد نتوانست آنرا کشیدن چراکه او در تیراندازی
چندان مهارتی نداشت جراسنده هم دست از کمان برداشته شرمنده گشت
چون دیگر راجها و بزرگان دیدند که مثل جراسنده و امثال او نتوانست کشیدن
همه از ترس و شرمندگی خلق جرأت نکردند که آن کمان را کشند ارجن با برادران
بصورت برهمنان ایستاده بود چون ارجن دید که دیگر کسی قدم پیش نمی نهد

آمده دست بکمان برد بعضی از مردم خندیده در آمدند و گفتند که همه راجها و کسانی
که سالها تیر اندازی کرده بودند نتوانستند کاری کردن این برهمن ست میخواهد
که از میان اینقدر راجها دختر را بگیرد و بعضی دیگر گفتند که این مرتا در خود این
قدرت و قوت نمیدید که اینکار تواند کردن هرگز قدم پیش نمی نهاد پس ارجن
پیش آمده اول استاد خود را یاد کرد بعد ازان کمان را برداشت زه و در آنرا
زه کرد آنگاه پنج تیر بر کمان نهاد و نظر بران دیگ و روغن کرد بعد ازان
کمان را بکشید و جسم آن ماهی را چنان زد که ماهی از بالای آن چوب قبق
جدا شده بر زمین افتاد و فریاد از خلق برآمد و از هوا گل بر سر ارجن باران
شد و نقاره و نفیری که در آنجا بود همه را بنوازش در آوردند و غوغای عظیم
از میان خلق برخاست و راجه دروپد خوشحال شد و دروپدی آن عقد جواهر
را آورده در گردن ارجن انداخت و ارجن دست او را گرفته روان شد و آن
راجها که حاضر بودند گفتند که ما این دختر را نتوانستیم گرفتن این برهمن آمده
از میان ما او را برد و بعضی راجها گفتند که من این برهمن را میکشم و دختر را
ازو میگیرم و بهیم پس بسیاری راجها تیر و کمان گرفته متوجه کشتن ارجن شدند
بهیم چون آمدن آنها را دید فی الحال بدوید و درخت بزرگی را که دران نزدیکی
بود آنرا برکنده متوجه جنگ دشمنان شد و ارجن تیر و کمان را گرفته بجنگ
درآمد و بعضی از برهمنان نزدیک ارجن آمده گفتند ای برهمن تو دختر را گرفته
چه لازم ست که جنگ میکنی سبب چیست این دختر گرفته برو ما ازین مردم التماس
میکنیم که از عقب شما نروند ارجن گفت شما تماشا کنید که من برین راجها
چه خواهم کرد پس ارجن تیرباران کرده چندکس را بکشت و بسیاری از مردم
را زخمی کرد و بهیم نیز بان درخت بسیاری از دشمنان را بکشت و بسیاری
دشمنان را که قصد ایشان کرده بودند از پای در آورد کرن چون جنگ
ارجن را دید گفت این برهمن همه مردمان را خواهد کشت من جواب او بدهم

پس تیر و کمان را گرفته متوجه ارجن شد ارجن سه تیر چنان بر سینه کرن زد که
بیهوش شده بافتاد و بعد از لحظه به شعور آمده باز متوجه ارجن شد میان ایشان
مدت مدید جنگ بسیار شد کرن گفت ای برهمن من مثل تو کسی ندیده ام که
با من اینچنین جنگ کند تو پرسرام یا اندر یا ارجن هستی ارجن گفت که من
نه پرسرام و نه اندر لیکن باینقدر هستم که جواب تو میتوانم داد پس کرن دست
از جنگ باز داشت و گفت این برهمن خواهد بود من برهمن را نمیتوانم
گشت و بهیم از یک طرف جنگ بسیار کرده اکثر مردان را که
در برابر او جنگ میکردند منهزم گردانید و کس بسیاری کشت
شل چون آن جنگ دید در قهر شد شمشیر کشیده بر سر بهیم دوید بهیم آن
درخت را میان بر شمشیرش زد که خورد شکست شل اعتراض شده دوید
مشتی بر بهیم زد بهیم هم مشت محکم بر وی زد میان ایشان مدتی مدید همچنان جنگ
بود آخر بهیم شل را برداشته چنان بر زمین زد که بی شعور گشت و دیگران
ضرب و جنگ سخت بهیم را دیدند ترسیده برگشتند و مردمان تماشائی جنگ
بهیم را تعریف میکردند چون کرن دست از جنگ باز داشت دیگری متعرض نگشت
قدم پیش نهاد پس ارجن و بهیم دروپدی را گرفته بخانه باز گشتند و
کرشن جیو با بلبهدر گفت ای برادر دیدی که چکار کردند بلبهدر گفت
صد رحمت بر پسران کنتی باد که مثل این دو برادر کم دیده ام و کنتی
که در خانه کمهار بود چون مدت مدید شد که پسران او پیدا نشدند خاطر
او بسیار پریشان گشت و با کمهار گفت که پسران من دیر کردند میترسم
که مبادا پسران دهرتراشت ایشان را بشناسند و آزاری با ایشان برسانند
کمهار گفت ای ملکه تو خاطر جمع دار که هیچکس پسران ترا نمیتواند کشتن
ایشان بسلامت بخدمت تو می آیند کنتی را از سخنان کمهار تسلی دست داد
ارجن و بهیم با دروپدی متوجه ملازمت مادر شدند چون از میان غوغا بدر

آمدند راجه جدهشتر و نکل و سهدیو که در گوشه تماشای جنگ میکردند از آ
دیگر خود را به ارجن و بهیم رسانیدند راجه جدهشتر ارجن و بهیم را در بغل گرفته
هر دو را نوازش و تعریف بسیار کرد و همه روان شدند آخر روز وقتیکه آفتاب
فرو رفته بود بخانه آمدند بمادر گفتند که ای مادر ما امروز چیزی خوب یافته
ایم کنتی گفت بروید هر پنج برادران با هم بخش کنید و بخورید راجه جدهشتر
گفت ای مادر این چه سخن بود که تو گفتی ارجن امروز دختری را گرفته است
ارجن دست دروپدی گرفته بیاورد و در پای کنتی انداخت کنتی گفت که
من گنهگار شدم که گفتم شما پنج برادر بخش کرده بخورید کنتی گفت ای فرزند سخن
از زبان من برآمده حالا تو کاری بکن که هم سخن راست شود و هم گناهی بشما
عائد نگردد راجه جدهشتر تا دو ساعت در فکر فرو رفت انگاه با ارجن گفت ای
برادر دختر را تو گرفته حالا بیا تا این دختر را چنانچه قاعده است عقد کنیم و به تو
بدهیم ارجن گفت ای راجه ما غلام شما ایم و هر خدمتی که غلامان میکنند ما بجای
آریم این دختر را مناسب آنست که شما بخواهید راجه گفت کاری باید کرد
که رضای آفریدگار در آن باشد و دیگر این دختر را پدرش راجه دروپد
اختیار داده بهر کدام از ما که پدرش راضی بوده باشد به او این دختر زن او
خواهد شد چون راجه جدهشتر این سخن را بگفت هر پنج برادر را میل خواستگاری
دروپدی شد راجه چون دانست که همه برادران مائل او شده اند سخن بیاس
بخاطرش رسید که گفته بود که شما هر پنج برادر شوهر او خواهید بود درین وقت
کشن جیو و بلبهدر جیو پیش راجه جدهشتر و برادرانش آمدند کشن پیش آمده راجه
جدهشتر را دریافت بعد از آن بلبهدر راجه را دریافت انگاه کشن و بلبهدر ارجن و
بهیم و دیگران را دریافتند راجه جدهشتر با کشن گفت که شما این گمشده ها را چون شناختید کشن
بسخن در آمد و گفت آفتاب هرگز پنهان نمی ماند بغیر از ارجن کسی دیگر نمیتوانست
اینکار کردن و این دختر را گرفتن من میدانستم که آتش شما را آسیبی نرساند

در هنگامی که شما در میان آن مردمان بصورت برهمنان درآمدید من همان
ساعت شما را شناختم و به بلبهدر گفتم حالا شکر خدا میکنم که شما را سلامت دیدم
و بشما مژده میدهم که ایام محنت شما بآخر رسیده است و دیگر مژده آنست که پسر
دهرتراشت بشما دشمنی میکنند آخر شما بر وی غالب خواهید شد خاطر خود را جمع دارید
راجه جدهشتر و برادرانش ازین سخن خوشحال گشتند آنگاه کشن و بلبهدر
پاندوان را وداع کرده برفتند چون ارجن این مدت را زده دروپدی را ببرد
درشٹ دمن برادر دروپدی با جمعی از مردمان خود به تفحص حال پاندوان روان
شد تا معلوم نماید که آنها چه کسانند که از میان این راجها و بزرگان خواهر مرا
بردند درین وقت کشن و بلبهدر رفتند. درشٹ دمن بآنجا رسید از دور چنانچه
او را نشناسند ملاحظه میکرد تا ببیند که اینها چه میکنند درانوقت پاندوان
طعام را پخته بودند و در پیش مادر خود آورده کنتی با دروپدی گفت ای دختر
ازین طعام اول حصه بجهت فقرا جدا کن بعد ازان گفت نصف دیگر ازین
طعام به بهیم جدا کرده بده که او طعام بسیار میخورد دروپدی تقسیم کرده نصف
به بهیم داد نیمه را نیز برابر بهر کدام از برادران داد باقیمانده را کنتی و
دروپدی خوردند چون طعام خوردند شب شد ایشان در پایان پای مادر خود
خوابیدند و دروپدی در پهلوی کنتی تکیه کرده برادران باهم حکایت آن مجلس
و جنگها که بهیم با دیوان کرده بود و جنگ ارجن را با آن گروه برب میگفتند
درشٹ دمن تمام سخنان را شنیده دانست که ایشان پاندوان اند بسیار
خوشحال شد چون ایشان بخواب رفتند درشٹ دمن برگشته بخدمت پدر
آمده پدر را دید که بغایت غمگین است چون درشٹ دمن را دید گفت ای فرزند
هیچ دانستی که خواهر ترا چه کسان بردند من دایم میخواستم که آن دختر خود را که
مثل او کسی در دنیا نبود با ارجن بدهم بطالع او ارجن با جمله برادران گم شد حالا
نمیدانم که کدام مردم و کدام کس او را بردند میترسم که مبادا آن مردم

بدراحل بوده باشند درشت دمن گفت ای پدر حالا من از پیش آنها می آیم
و ایشان را شناختم برهمن نیستند از راجهای بزرگ اند خاطر خود را پریشان
مدار راجه بشنیدن این سخن خوشحال شد و گفت ای فرزند بیا با من بگو
که از ایشان چه سخنان شنیده ای تمام آنچه از ایشان شنیده و دیده بود
با پدر گفت راجه درپد گفت ای پسر من به یقین دانستم که آن عورت
کنتی ست و آن پنج پسر او پانڈوان اند شکر آفریدگار که آنچه من از آفریدگار
میخواستم بمراد خود رسیدم آن شب چون گذشت وقت صباح راجه درپد
پروهت یعنی وکیل خود را پیش پانڈوان فرستاد تا تحقیق کند که ایشان
پانڈوان هستند وکیل نزد ایشان آمد و گفت ای بزرگان من وکیل راجه درپد
ام میخواهم که تحقیق کنم که شما چه کسانید تا خاطر من خوش شود راجه جدهشٹر گفت
راجه را از من دعا برسان و بگو که خاطر جمع داشته باشد که دختر شما در خانه کسی
نرفته ست که شما را از و ننگ و عار باشد و دیگر راجه درپد را می بایست که بدانند
که آن کمان را همه کس نمیتوانند کشید و آن نشانه را نمیتوانند زد مگر جماعتی
که از بزرگان باشند بیسم پاین با راجه جنمجه گفت که راجه جدهشٹر چون این جواب
داده وکیل را فرستاد و گفت دعای ما برسان وکیل آمده گفت راجه درپد
بوکیل گفت تو باز پیش ایشان برو و دعای ما برسان و بگو که درینجا تشریف
آورده ما را مشرف سازید وکیل بخدمت راجه جدهشٹر باز رسید و التماس
نمود که راجه دعای بندگی عرض نموده که میان ما و شما خویشی شده حالا التماس
دارم که منزل ما را سرفراز سازید که شما را ضیافت بکنم و از عقب آن مرد جماعتی دیگر
ارابهای مرصع که اسپان بادپا آن ارابه را میکشیدند آوردند و التماس کردند که
برین ارابه ها سوار شوید و تشریف آورید راجه جدهشٹر با برادران گفت که
چه مصلحت می بینید رفتن بخانه درپد مناسب باشد یا نه بهیم و ارجن عرض نمودند
که هیچ قصوری ندارد پس راجه جدهشٹر و برادران هر یک بر ارابه ها سوار شدند

روانه خانه دروپد گشتند و کنتی با دروپدی بر یک ارابه سوار شدند و کنتی بخانه
رفته با دروپد گفت که این مردم راجهای بزرگ اند مردم این زمان نیستند
بلکه به دیوتهای مانند شما را دولت عظیم دست داده است که دختر شما بخانه
این مردم افتاده است راجه دروپد خوشحال شده با تمام امرا و بزرگان باستقبال
ایشان بیرون آمده تمام مردم کنپله بدیدن ایشان بیرون آمدند چون راجه
دروپد نزدیک راجه جدهشتر رسید از ارابه فرود آمد و راجه جدهشتر و برادرانش
نیز فرود آمدند و همدیگر را دریافتند و کنتی و دروپدی بحرم خانه راجه رفتند زنان
راجه ایشان را دریافته بسیار از دیدن دختر خوشحال شده راجه ملاحظه اوضاع
و اطوار ایشان نموده دانست که ایشان بزرگ اند بغایت خوشحال شد
چون بخانه راجه دروپد رفتند راجه جدهشتر رفته بر تخت دروپد نشست و
برادرانش دست بر دست نهاده در برابرش ایستادند راجه بایشان اشارت
فرمود تا هر یک بجای مناسب نشستند بعد از لحظه راجه دروپد گفت که طعام
مهیا شده است اگر لطف نموده غسل کنید تا طعام بیاورند راجه جدهشتر برخاست
کسان راجه دروپد جدهشتر را پیش شده با برادران بردند تا غسل کردند
پس لباسهای بادشاهانه برای ایشان آوردند ایشان بفراغت طعام
خوردند بهیم بیشتر از همه بخورد بعد از طعام راجه دروپد پیشکشهای بسیار بجهت
ایشان آورد و بعد از آن پیش راجه جدهشتر آمده گفت که من میدانم که
شما راجهای بزرگ اید اما میخواهم که بدانم که شما چه کسانید تا خاطر ما آرام یابد
راجه جدهشتر گفت که ما مردم فقیرانیم اگر تو نمیدانی که لائق دامادی
تو هستیم نگفتی ما زور نمیکنیم دروپد گفت که من شما را بخدا سوگند میدهم که
با من راست بگوئید که شما چه کسانید راجه جدهشتر گفت که ما پسران راجه پاند
ایم جدهشتر نام و اینکه نشانه شما را زده است و دختر شما را گرفته است ارجن است و آن دیگر
که با راجها جنگ نموده بهیم است و آن دو کس نکل و سهدیو اند و آن عورت

همراه دروپدی آمد مادر کنتی ست دروپد چون این بشنید یقین دانست که
ایشان پاندوان اند از نهایت خوشحالی نمیدانست که چه کند پیش آمده پای راجه
جدهشتر بوسید راجه جدهشتر سر او را برداشته در بغل گرفت بعد ازان راجه
دروپد برادران راجه جدهشتر را دریافت آنگاه پیش آمده نشست و گفت
میخواهم احوال شما را بدانم که ازان آتش چون خلاص شدید و درین مدت
کجا بودید راجه جدهشتر تمام آنچه درین مدت بر سر ایشان گذشته بود باز گفت
راجه دروپد دهرتراشت را بسیار نکوهش کرد و گفت اگر شما بفرمائید من لشکرها
جمع کنم و داد شما را از کوروان بستانم و سلطنت ایشان بگیرم و بشما بدهم
راجه جدهشتر گفت راجه دهرتراشت عم ماست او را درین تاوانی نیست
اگر ازو چیزی بما بدی کرده آفریدگار او را جزا خواهد داد پس راجه دروپد منازل
پادشاهانه بجهت ایشان تعیین کرد و ایشان را چند روز خدمات لائقه
نمود بعد ازان وقتی براجه جدهشتر گفت اگر حکم شما باشد این دختر را
با ارجن کتخدا بکنم راجه جدهشتر گفت که این کار بی بیاس میسر نمیشود درین
سخن بودند که ناگاه بیاس پیدا شد همه از دیدن او خوشحال شدند و تعظیم بجا
کرده او را آورده بر تخت نشاندند راجه دروپد راجه جدهشتر و برادران و دیگر
بزرگان همه دست بر دست نهاده برابر بیاس ایستادند بیاس اشارت کرد تا
هر یک بجای خود نشستند بعد ازان دروپد پرسید که شرط این دختر ارجن
بجا آورده است و این دختر من حالا تعلق براجه جدهشتر دارد حالا شما
چه میگوئید بیاس گفت که این دختر تو زن پنج برادر بوده باشد راجه دروپد
گفت که شما بزرگ ما همه اید هر چه شما میفرمائید کسی را ازان چاره نیست اما
شما بفرمائید که جایز هست و در هیچ کتب نوشته اند که یک زن پنج شوهر بکند و در خاطر
من قرار نمیگیرد که زنی از یک شوهر زیاده کند دهرشت دمن برادر دروپدی گفت
کار ما را نمیرسد که جائیکه مثل بیاس بزرگی نشسته سخن بکنیم اما انچه بگستاخی نموده

میبینم که بموجب شرط این خواهر من زن ارجن شده است برادر کلان را زن
را نمیرسد که با او صحبت بدارد راجه جدهشتر گفت این سخن راست است
که تو میگوئی اما من بسر دهرم یعنی خیر ام اگر چیزی خلاف رضای آفریدگار
باشد خاطر من هرگز نمیباشد و اگر این کار چیزی خلاف ثواب میبود هرگز خاطر
من بآن مائل نمیشد دیگر آنست که ما سخن مادر خود را راست میدانیم و در آن
وقت که ما این دختر را بخانه آوردیم ما در غرور بردیم و گفتیم که ما تحفه آورده ایم مادر
ما گفت که هر پنج برادر باهم بخش کنید حالا چون خلاف قول مادر بکنیم بعد از آن
بیاس برخاست و دست راجه درپد را گرفته بخانه خلوت رفت و گفت ای
راجه من درباب دختر تو حکایتی با تو میگویم جماعتی دیوتها در نیمکهار جای جگ میکردند
و جم که جانستان آدمیان است و روح آدمیان را قبض میکند در کار و بار آن
جگ بود از مشغولی جگ بقبض جان آدمیان نمی پرداخت از ینجهت خلائق
بسیار شدند پس اندر با دیوتها پیش برهما رفت و گفت که ما می ترسیم و نیاز
بشما آورده ایم تا ترس ما را دور کنید برهما گفت من میدانم که شما از آدمیان
میترسید چرا که جم بکار جگ مشغول است و آدمی نمی میرند شما از ینجهت ترسیده اید
ما مترسید چرا که این کار جگ تمام خواهد شد باز جم خلائق را خواهد کشت پس
دیوتها را وداع کرد ایشان روان شدند بکنار آب گنگ آمدند ناگاه دیدند که
یک گل نیلوفر در غایت بزرگی و خوش رنگی بر روی آب گنگ میرود دیوتها
از دیدن آن گل حیران شدند و باهم گفتند که این گل از کجا آمده باشد اندر گفت
من میروم و تحقیق میکنم که این گل نیلوفر از کجا آمده است اندر دیوتها را وداع
کرده از جائیکه گل نیلوفر آمده بود روان شده میرفت تا جائی رسید که منبع
برآمدن آب گنگ بود در آنجا زنی دید که ایستاده است و گریه میکند اشک او
چون بآب میرسد نیلوفر میشود اندر حیران مانده پیش عورت رفته گفت که تو چه
کسی و چرا گریه میکنی گفت تو مرا خواهی شناخت و خواهی دانست که من چرا

گریه میکنم حالا هر جا من میروم تو هم همراه ما بیا تا حقیقت حال من بر تو ظاهر
شود آن زن این سخن گفته روان شد اندر عقب او میرفت تا بکوهی رسید
که بالای آن کوه تخت مرصع نهاده و بر آن جوانی نشسته بازی میکند
اندر را دیده در قهر شد و با خود گفت که این چه کسی ست که مرا تعظیم نمیکند
فی الحال آن جوان بجانب اندر نگاه کرد و بجنبید اندر همانجا که ایستاده
بود خشک شد و هیچکدام اعضای او حرکت نمیکردند مدتی بهمان حال ماند
تا آنکه بازی را تمام کرد بعد از آن بآن زنی که اندر را همراه برده بود گفت که
آن مرد را بیار آن زن چون نزدیک اندر آمد دست باندر گردانید فی الحال
بافتاد پس آن زن باندر گفت که تو بد کردی تکبر نمودی که اینحال ترا روی داد
فی الحال پشیمان شو که دیگر تکبر نکنی هنوز ترا تنبیه نشده است این کوه را بشکاف
و اندرون سنگ برو به بین که چه کسان نشسته اند همین که آن زن این سخن بگفت
در اندر قوتی پیدا شد برخاست بدرون کوه رفت دید که چهار کس بصورت اندر
نشسته اند اندر بترسید و بخاطر رسانید که اگر اندرون این سنگ بروم چنانچه
این چهار کس درین سنگ مانده اند منهم بمانم ازین ترس همانجا که رسیده بود
بایستاد و آن مرد که بر بالای تخت نشسته بود مهادیو بود چون باندر گفت چرا
ایستاده باندرون نمی آئی اندر باندرون رفت مهادیو گفت چنانچه تو تکبر کردی
این چهار کس نیز تکبر کرده بودند از آنجهت باین سنگ مانده اند حالا از آفریدگار
میخواهم که شما از آدمی زاد متولد شوید ایشان چون دعای شنیدند بنیاد
گریه کردند مهادیو گفت شما که بدنیا میروید بسیار نیکی و خیر خواهید کرد و آدمیان
بسیار از دست شما کشته خواهند شد ایشان گفتند چون شما میفرمایید که از
آدمیان متولد شویم دعا کنید که از دیوتها متولد شویم مهادیو دعا کرد که یکی از دهرم
و دیگری از باد و دیگری از اندر و دیگری از اسنی کمار پیدا خواهند شد بیاس گفت
آن زن که گریه میکرد و اندر همراه او آمده بود دنیا بود مهادیو چون بآن پنج کس گفت

بان زن نیز گفت که تو هم از آدمی متولد خواهی شد و زن این پنجکس خواهی شد
بعد از آن آن پنجکس با آن زن بکوه بدری پیش نرنارایِن رفتند مهادیو باو
گفت که من این شش کس را این دعا کرده ام نارایِن گفت خوب کردی
بیاس چون این سخن گفت راجه درپد از شنیدن این سخن بسیار خوشحال
گشت و گفت ازین حکایات شما آن دغدغه که در خاطر من بود برطرف شد بیاس
گفت من حکایت دیگر هم جهت تسلی خاطر تو بگویم در نزدیکی هردوار کهشیری
بود و دختری داشت در نهایت حسن و جمال دبزنی برهمن داد و بغایت
بدشکل بود چون بمرد آن زن که از جوانی تمتع نیافته بود بگوشه رفته بخدمت مهادیو
مشغول شد بعد از مدتی مهادیو بروی ظاهر شد و گفت از من چه میخواهی
آن زن پنج مرتبه گفت که شوهر خوب میخواهم مهادیو گفت اگر یک مرتبه میخواستی
ترا پنج مرتبه شوهر طلب مینمودی حالا چون تو زاری میکنی دعا میکنم که
چون تو از عالم بروی و دیگر مرتبه بدنیا آئی پنج شوهر ترا خواهند بود آن
زن الحال دختر تست حالا دل فارغ دار این دختر را با این پنج برادر بزنی
بده ترا این دختر دولتی ست که با این پنج برادر میرسد راجه درپد گفت که
شما اینها میفرمائید من باین راضی شدم پس بیاس گفت که امروز ساعت
خوب است درپدی را با این پنج برادر عقد بکنید درپد با پسر خود دهشت دمن
گفت که همشیره خود را بفرما تا غسل کرده بیاید و بگو تا برهمنان و بزرگان جمع شوند
درپدی غسل کرده بلباسهای فاخره و جواهر آبدار خود را آراسته کرد پس
بقاعده زنان خود را با پنج برادر منعقد ساخت و درپد جواهر و زر و اموال
بسیار و چند ارابه که تمام روی آنها بطلا گرفته بودند هر ارابه را چهار اسپ تازی
میکشیدند و صد فیل که هر یکی را زنجیر و پیاتها از طلا گرفته بودند و صد کنیز صاحب جمال
هنرمند با دیگر چیزهای بسیار به راجه جدهشتر و برادرانش داد و باندوان از جهت این
درپدی بسیار خوشحال شدند بخویشی راجه درپد هر کسی که از دشمنان داشتند

تمام از ایشان رفت و بعیش و فراغت افتادند چون دروپدی آمده پای
کنتی را بوسید کنتی او را دعای خیر کرد و گفت که از آفریدگار میخواهم که چنانچه
پاربتی با مهادیو و سیتا با رام و اندر با اندرانی بودند تو هم با شوهران خود همچنان
باشی و آفریدگار ترا فرزندان رشید کرامت کند و امید که به برکت قدم تو
فرزندان من بسلطنت برسند راجه دروپد آنقدر جهاز و اسباب و مرصع
آلات و کنیز و غلام وغیره که نهایت نداشت براد و کشن چون بشهر خود رفت
زر و جواهر و اسپ و فیلهای مست و ارابه‌های مرصع و دیگر اسباب سلطنت بجهت
راجه جدهشتر بی نهایت فرستاد و دیگر راجها چون شنیدند که دختر راجه دروپد را
پانڈوان گرفتند آنها نیز سوغات فرستادند و درجودهن تفصیل عروسی دروپدی
و آنچه کشن به پانڈوان فرستاده بود تمام شنید بغایت پریشان خاطر گشت
برادران و دوستان او همه غمگین شدند بهیکهم پتامه و بدر و درونه چارج و دیگر
دوستان پانڈوان از سلامتی ایشان خوشحال گشتند و درجودهن از پانڈوان
بسیار ترسیده تمام اوقات با دوستان خود سخن ایشان میکرد و از سلامتی و دولت
ایشان در اندوه و غصه می بود روزی بدر بخدمت دهرتراشت آمد و گفت
پسران برادر ترا آفریدگار بسلامت نگاهداشت و زنده اند و قصه خواستن
دروپدی و آنچه کشن و راجها فرستاده بودند باز گفت دهرتراشت از اظهار همین
خوشحالی کرد و گفت من از آن روز که خبر هلاک ایشان شنیده بودم بغایت پریشان
و غمگین خاطر بودم حالا غم از خاطر من برفت بدر گفت رحمت بر شما باد آفریدگار
شما را برین نیت ثابت قدم دارد چون بدر از پیش او بدر آمد درجودهن
و کرن پیش وی آمدند و گفتند که شما سخن بدر را درباب پانڈوان گوش
میفرمائید ما هیچ دشمنی مثل ایشان نداریم دهرتراشت گفت ای فرزند من هم
با ایشان کمال دشمنی دارم اما بجهت خاطر بدر در برابر او چنان میگویم درجودهن
گفت من بخاطر رسانیده ام که کسان دانا و عاقل به کنیله بفرستیم تا آنها بگویند

که در میان برادران دشمنی اندازند یا میان ایشان و درویدی نزاع پیدا کنند یا
بنوعی درویدی را از ایشان بگردانند کرن گفت این همه تدبیر هیچ نیست
و اینها هرگز نخواهد شد کارهای هرزه نمی باید کرد آنچه بخاطر میرسد آنست که پیش
از آنکه ایشان را قوت بسیار شود لشکرها جمع کرده بجنگ ایشان باید رفت
هنوز ایشان را لشکر و حشم بسیار بهم نرسیده است کار غرور را با ایشان تمام
باید ساخت دهرتراشت گفت این تدبیر خوب ست اما بی مشورت بهیکهم پتاما
و درونا چارج نمیتوان کرد کرن گفت پس شما ایشان را با دیگر بزرگان طلب باید
دهرتراشت ایشان را طلبید و در وجود هر این همه سخنان را با هم گفت
بهیکهم پتامه گفت که نزد من شما و فرزندان راجه پاند برابر اند من از جانب
شما با آنها جنگ نخواهم کرد و با دهرتراشت گفت که تو بجهت دوستی پسران خود
حق میگذاری و در واقعه تو عم پسران راجه پاند هستی از تو مناسب نیست که
حق برادرزاده ها را به پسران خود دهی و قصد هلاک ایشان نمائی بعد از آن
بهیکهم پتامه روی بجانب درونا چارج و دیگر آچارج و دیگران کرده گفت که
شما همه میدانید که بعد از چترانگد و بچتربیرج راجه پاند بر سلطنت نشست همه گفتند
بلی گفت که سلطنت بعد از پاند بفرزندان او میرسد گفتند آری بهیکهم پتامه گفت
ای دهرتراشت پاندوان از راه نیکی و خلق حمیده تخت ترا که عم ایشان بود
شنیده ملک را به پسران تو گذاشته در بعضی ملک پدر خود قناعت کردند حالا
چه مناسب باشد که شما قصد کشتن ایشان کنید و بخواهید که ایشان را از
ملک موروثی محروم سازید و همه را هلاک گردانید فردا بخدا چه جواب خواهید داد
صلاح در آنست که کسان فرستاده بطلبید و نصف ملک را با ایشان بدهید
و با یکدیگر در مقام دوستی باشید و این را بدانید که ایشان از شما حصه خود خواهند
گرفت و با ایشان جنگ کردن کار آسان نیست این مردمان که حالا لاف
مردانگی میزنند وقتیکه بهیم و ارجن برابر ایشان بجنگ در آیند آنزمان خود را

خواهند شناخت اینها همان مردمان اند که براجه دروپد جنگ کرده لشکر
او را شکست داده او را دستگیر کردند نه غور را در بازی میندازد حق ایشان بزور
نمیتوان گرفت درونا چارج گفت سخن همین است که این بزرگ گفت اگر شما
خلاف این خواهید کرد آفریدگار را خوش نخواهد آمد و عنقریب اثر بدی و دشمنی
بشما عائد خواهد شد بهتر آنست که دل خود را از دشمنی و بدی صاف بکنید بعد ازان
ایشان را بطلبید و با ایشان مثل سائر برادران زندگانی کنید نصف ملک
را با ایشان میباید داد نه آنکه خاطرها در کدورت بوده باشد و در ظاهر اظهار دوستی
با یکدیگر میکرده باشید و من میدانم که این هرگز نخواهد شد که شما از پانڈوان
تمام ملک و مال خواهید گرفت بدر گفت این بزرگ یعنی بهیکهم تا پامه و درونا چارج
در عقل و علم و ادب و سخاوت و شجاعت و عبادت و بزرگی نظیر کم دارند هرچه صلاح
ایشانست میفرمایند دیگر شما را نمیرسد که خلاف صلاح ایشان سخن بکنید دیگر
آنکه حالا پانڈوان مثل کشن و راجه دروپد و درشٹ دمن پسر او و خویشان کشن
کومکی دارند و ارجن و بهیم برادران ایشان را می شناسید شما را در جنگ ایشان
غالب شدن آسان نیست و این را میدانید در جائی که کشن است البته آنمردم
بر همه غالب خواهند آمد دهرتراشت گفت هرچه عم بزرگوار ما بهیکهم تا پامه و
استاد همه درونا چارج میفرمایند هیچکس را ازان جائز نیست که بیرون رود حالا
صلاح در آنست که در پیش ایشان بروید و ایشان را تسلی داده با عزاز و اکرام
تمام بیاورید تا نصف مال را با ایشان تسلیم کنم همه مردم از سخن دهرتراشت خوشحال
شدند پس دهرتراشت اموال و اسباب بسیار بجهت ایشان همراه بدر فرستاد
پس بدر به کمپله رفت پانڈوان باستقبال بدر آمدند و او را به شهر بردند خبر
سلامتی همه خویشان پرسیدند پس بدر انچه دهرتراشت فرستاده بود با ایشان
گذرانید و گفت که همه خویشان اشتیاق ملاقات شما دارند و شما را پیش ایشان
بسیار کرده اند و براجه دروپد گفت که راجه دهرتراشت و بهیکهم تا پامه با همه بزرگان

و کوروان شما را دعا بسیار رسانیده اند راجه درپد بدر را تعظیم کرده نوازش بسیار کرد
و او را مهمانی نیک نمود پس بدر گفت که حالا از شما التماس دارم که پاندوان را
زود رخصت فرمایند که همه خویشان اشتیاق ملاقات ایشان دارند راجه
درپد گفت از من مناسب نیست که ایشان را بگویم که از خانه من بروید
شما با ایشان بگوئید پس بدر بجهت راجه جدهشتر گفت که حالا شما بوطن خود
متوجه شوید که همه خویشان مشتاق شما اند مرا بجهت آمدن فرستاده اند که شما
را بیارم راجه جدهشتر گفت که کشن اینجا هستند هرچه بفرمایند آن خواهیم کرد پس
بدر با کشن ملازمت نمود و گفت تا کوروان به بردن پاندوان فرستاده اند
و ایشان بی حکم شما کاری نمیکنند التماس دارم که شما ایشان را زود متوجه ملاقات
خویشان سازید و خود هم التفات فرموده به هستناپور همراه ایشان تشریف ببرید
بغایت خوب است کشن گفت تو عموی ایشان هستی از فرموده تو تجاوز نخواهند
کرد من هم بفرموده تو همراه ایشان میروم پس کشن با جدهشتر ملاقات کرده گفت
که صلاح چنانست که متوجه ملاقات خویشان شوید و من همراهی ایم پاندوان
ازین سخن کشن همه خوشحال شدند پس درپد همه را وداع کرده و آنها متوجه
هستناپور شدند و بخوشحالی تمام منزل بمنزل می آمدند چون نزدیک هستناپور
رسیدند اکثر خویشان گفتند که باستقبال ایشان میرویم چنانچه همه باستقبال
پاندوان آمدند و همه بملاقات یکدیگر خوشحال گشتند باعزاز و اکرام ایشان را
بشهر بردند و ایشان اول بملازمت عم بزرگوار بهیکهم پتامه رفتند و پای او را
بوسیدند بهیکهم پتامه از دیدن ایشان بسیار خوشحال شد ایشان را نوازش
بسیار کرد دهرتراشت هم آنجا بود او هم بسیار اظهار شادمانی کرد و جمیع بزرگان
و سائر متوطنان هستناپور از آمدن ایشان خوشحال شدند چون ایشان
چند روز آسوده گشتند روزی دهرتراشت بخدمت بهیکهم پتامه رفت و
راجه جدهشتر را با برادرانش طلبیده با ایشان گفت که صلاح درینست که شما

بشهر اندرپرست یعنی دهلی بروید و نصف ولایتی که در تصرف ما است شما میدهیم
همه بلکه تمامه گفت که دهرتراشت بسیار خوب میگوید حالا شما بدهلی بروید نصف
ولایت را متصرف شوید و بفراغت در آنجا بوده باشید پاندوان خوشحال گشتند
و از همگی تمامه دهرتراشت و درونا چارج و بدر و از دیگر بزرگان وداع گشته
باتفاق کشن متوجه دهلی گشتند و در ساعت سعید بدهلی آمدند و قلعه در غایت
رفاقت و محکمی تیار کردند و چندان خلق در شهر جمع شد که از حد و حصر افزون بود
و دهلی چنانکه شهر امراوتی که از اندر است گشت و راجه جدهشتر با برادران هریکی
علیحده باغی در غایت لطافت دران شهر برای خود ساختند و دران باغ هرکدام
عمارت عالی تیار کردند بعد از مدتی کشن از پاندوان رخصت گرفته بدوارکا رفت
راجه جنمجه با بیشم پاین گفت میخواهم بدانم که این پنج برادر با دروپدی چه نوع
سلوک میکردند دیگر بفرمایند که در مدتی که در دهلی بودند چه واقعه ایشان را
دست داد بیشم پاین گفت که چون پاندوان بدهلی رسیدند و آرام گرفتند روزی
نارد پیش ایشان آمد ایشان بکمال تعظیم و احترام او را بجا آوردند و مهمانی نیک
بجهت او کردند و دروپدی نیز آمده نارد را دعا کرد و نارد دروپدی را اشاره کرد تا
بخانه رفت پس هر پنج برادر را در خلوت نشانده با ایشان گفت که شما هر پنج برادر
یک زن دارید شما کاری بکنید که میان شما بجهت این زن نزاع نشود چنانچه
در میان آن دو برادر شد ایشان پرسیدند که قصه دو برادر چگونه بود نارد گفت
دو برادر بودند در زمان پیشین یکی سند (सुंद) نام داشت دیگری اوپسند (उपसुंद) و ایشان باهم
در غایت دوست بودند و محبت ایشان با یکدیگر نوعی بود که شبها یکجا خواب میکردند
از جهت زن اپسرا هر دو یکدیگر را کشتند چون نارد این سخن را گفت راجه
جدهشتر گفت ای نارد سند و اوپسند پسران چه کس بودند و زن اپسرا چه
چه کس بود که آن دو برادر بسبب او کشته شدند نارد گفت دیتی بود در ایام
گذشته هرن کشپ (हिरायक पुपप) نام داشت و یکی از پسران او نکنبهه (निकुंभ) نام داشت و این نکنبهه

بغایت زبردست بود از دو پسر پیدا شدند یکی سند دوم اوپسند و ایشان بنوعی
قوی وزبردست بودند که هیچکس در عالم حریف ایشان نبود و این دو برادر
با یکدیگر در غایت محبت بودند و از گفته یکدیگر بدر نمیرفتند و در خوی و خصال آن
دو برادر یک نوع بودند و هر دو برادر سالهای بسیار عبادت کردند و ریاضت را
بجائی رسانیدند که ترک طعام و آب خوردن کردند بهمین بادی که بر ایشان می وزید
قناعت کردند و چندین هزار سال بیک پا ایستاده عبادت میکردند و چشم بر هم
نمیزدند بعد ازان آتش عظیم برافروختند و گوشت را بریده در آتش می انداختند
و دیوتها بسیار کارها کردند که شاید ازان عبادت باز آیند نتوانستند آخر همه دیوتها
پیش برهما رفتند و گفتند که دو برادر اینچنین عباتی میکنند که مقدور هیچکس
نیست و ما هر چند تدبیر کردیم ایشان را باز نتوانستیم آوردن برهما چون این
سخن بشنید خود متوجه شد و نزد ایشان آمد چون ایشان برهما را دیدند هر دو
دست بر پیشانی نهاده بتعظیم تمام در برابر ایستادند برهما گفت که شما ریاضت
بسیار کشیدید حالا هرچه مدعای شما بوده باشد با من بگوئید که من دعا بکنم
آفریدگار آنرا عنایت کند ایشان گفتند ما آن میخواهیم که جادوگری هرچه بوده
باشد همه را بدانیم و هر صورتی که میخواسته باشیم بآن صورت توانیم برآمدن و
در زور و قوت بر همه مردم زیاده باشیم و هرچه آداب سپاهگری بوده باشد همه را
خوب بدانیم و هیچکس ما را نتواند کشتن و ما هرگز نمیریم برهما گفت انچه شما طلبیدید
من دعا میکنم تا همه را آفریدگار بشما کرامت کند بغیر ازانکه شما هرگز نمیرید چرا که
چنین تقدیر کرده اند که هرکس که بدنیا بیاید روزی ازین دنیا برود ایشان گفتند
در عوض این دعا بکنید که در عالم از هیچکس ما را ترس نباشد و بیگانه ما را نتواند
کشتن برهما انچه ایشان درخواست کرده بودند دعا کرد مستجاب شد نارد گفت
چون برهما این دعا بجهت ایشان کرد و ایشان ترک عبادت کرده بمنزل خود آمدند
و آغاز سلطنت کردند و مردمان خود را جمع کرده بر سر دیگر سلاطین که در زمان

ایشان بودند رفتند و بر همه غالب آمدند و هیچکس از آدمیان و دیوان حریف
ایشان نشد و چون تمام دنیا را مسخر ساختند قصد ولایت اندر کردند و بر اندر
غالب آمده ملک تمام دیوتها را گرفتند و بعد ازان بزیر زمین رفتند و همه ماران
وغیره که ساکن زیر زمین بودند بر آنها نیز غالب آمدند بعد ازان بجزایر دریا رفتند
و آنها را تمام گرفتند چون ایشان را در تمام جا منازعی نماند بعد ازان بنیاد
فراغت کردند و در ایام سلطنت ایشان بغیر از شراب خوردن و سرود شنیدن
و زر افشانی کردن در ان ایام هیچ چیز دیگر مردمان نمیکردند چون مدتها بهمین
طور گذرانیدند بخاطر ایشان رسید که هر برهمن و عابدی را بیابند بکشند پس
حکم کردند که هر جا عابدی را بیابند بکشند دیوان در عالم میگردیدند و هر جا عابدی
و زاهدی در کهیشری مییافتند میکشتند و در آب غرق میکردند و می سوختند و
به انواع عذاب میکشتند و جمعی را که از ترس بکوهها میگریختند اگر خبر
مییافتند آنجا رفته همه را میکشتند ازین جهت رسم جگ وغیره کل از عالم رفت
و عالم رو بخرابی نهاد و بید خواندن نماند و سندواپ سند را دشمنی نماند بفراغت
خاطر میگردیدند و از هیچکس ترسی نداشتند چون دیوتها و بعضی رکهیشران که
در گوشه ها پنهان مانده بودند دیدند که هیچکس حریف این دو برادر نمیشود و از
فساد ایشان عالم تمام خراب شد همه جمع گشته پیش برهما رفتند و از فساد
ایشان با سائر زیادتی آنها بعرض رسانیدند که از بودن ایشان عالم تمام
विश्व कर्मा
خراب میشود و در برابر برهما ایستادند برهما بشوکرما را طلبید بفرمود یک زن
پیدا کن که در خوبی نظیر نداشته باشد و هر کس او را ببیند شیفته و فریفته او
گردد بشوکرما هر خوبی و حسن و لطافت که در دیوتها و آدمی زاد و دیگر مخلوقات
بود چیده چیده از همه آنها جمع کرده از و صورت زنی ساخت بعد ازان دست دعا
برداشته از آفریدگار درخواست کرد که آن صورت را جان بدهد دعای او مستجاب
گشت آفریدگار آن صورت را جان داد بقدرت ایزدی آنچنان زنی موجود شد

که در سه عالم زنی بخوبی او نبود بهر عضوی از اعضای او که نظر می افتاد منتهاست
که بجای دیگر نظر نکند و اگر عضوی دیگر را میدید آن عضوش را فراموش میکرد
तिलोत्तमा
او را تلوتما نام کردند بشوکرما آن زن را پیش برهما آورد برهما باوی گفت که
تو بجای سند و اپسند برو و کاری بکن که هر دو فریفته تو شوند آن زن تعظیم برهما
کرده روان شد مهادیو چهار رو پیدا کرد بجهت دیدن آن زن هر طرف که میرفت او را
میدید و اندر بجهت دیدن او هزار چشم در بدن خود پیدا کرد و نارد گفت سند و
اپسند بفراغت خاطر در اطراف عالم سیر میکردند هر جا در عالم گل و ریاحین
و آبهای روان و میوه های خوب میشد در آنجا رفته شراب میخوردند و گبرای ایشان
خواندها سرود میکردند اتفاقا دران زمان در کوه بودند و نشسته شراب میخوردند
که آن زن در آنجا آمد و بنیاد گل چیدن کرد چشم سند و اپسند بران زن
افتاد و هر دو چنان عاشق او شدند که هیچ ندانستند که چه میکنند پس هر دو برخاسته
پیش تلوتما آمدند و هر کدام یکدست او را گرفته بجانب خود میکشیدند سند که برادر
کلان بود گفت ای برادر این زن من گرفتم او حالا بر تو حکم مادر دارد ترا نمیباید
که دست او بگیری اپسند گفت که من اول گرفته ام او حالا حکم دختر بر تو دارد
ترا نمی باید که دست او بگیری هر دو باهم نزاع کردند هر یک گرز خود را گرفته بیکمرتبه
بر سر همدیگر زدند و هر دو هلاک شدند تلوتما چون دید که آنها هر دو مردند از آنجا پیش برهما
رفت برهما او را تحسین کرد چنانچه آن دو برادر را تلوتما با یکدیگر جنگ کنانیده
کشت شما کاری بکنید که میان شما هم بر سر دروپدی نوبت نزاع نرسد پس
پاندوان بفرموده نارد قرار دادند که در روزی که دروپدی در خانه یک برادر
بوده باشد هر برادری که دران روز بخانه آن برادر بیاید دوازده سال در جنگل
و بیابان بوده باشد پس نارد جدهشتر و برادرانش را وداع کرده رفت پاندوان
بهمین زیست عمل میکردند و در دهلی میگذرانیدند و بضرب تیغ خود راجهای دیگر
را که با ایشان مخالف بودند مغلوب ساختند و ولایت بسیاری تصرف آوردند

ونام ایشان در اطراف عالم منتشر گشت و همه راجهای عالم از ایشان ترسیدند
و اکثری دوستی نمیاد کردند در آن ایام شبی دزدان بخانهٔ برهمنی در آمده گاوان
او را گرفته بردند آن برهمن بخانهٔ ارجن آمده و فریاد زده گفت که در سلطنت شما
دزدان چنین ظلم بر من میکنند که گاوان مرا بردند اگر شما گاوان مرا خلاص نسازید
من در آخرت دامن گیر شما خواهم شد چون این آواز بگوش ارجن رسید بتعجیل
از خانه بدر آمده به آن برهمن گفت تو فریاد مکن که گاوان ترا خلاص میکنیم در آن وقت
اسلحهٔ ارجن و برادرانش همه در خانهٔ جدهشتر بودند در و بدی در آن ایام در
نوبت راجه جدهشتر بود ارجن فکر کرد که اگر بخانهٔ راجه که نوبت نیست میروم تا دوازده
سال مرا در جنگل میباید رفت و اگر نمیروم و سلاح خود را نمیگیرم دزدان گاوان
این برهمن را میبرند آخر گفت گاوان این برهمن خلاص کردن بهتر است
نهایتش دوازده سال بجنگل و غربت بسر خواهم برد پس ارجن بخانهٔ راجه جدهشتر
آمده زره خود را پوشید و تیر و کمان بدست گرفته شمشیر و سپر را برداشت و بدر
آمده بتعجیل تمام میرفت تا به دزدان رسید چون دو سه کس را تیر زد دزدان
گاوان گذاشته گریختند و ارجن همه گاوان را خلاص کرده بازگشت چون صباح
شد ارجن بخدمت راجه جدهشتر آمده حکایت آمدن خود در خانهٔ وی عین نوبت
بجهت کار برهمن عرض کرد و رخصت طلبید که بحکم قرارداد مارا دوازده سال بجنگل
و غربت باید بود راجه جدهشتر بغایت ازین سبب ملول شد و گفت تو که در خانهٔ من
آمده من برادر کلان توام حکم پدر تو دارم همچنان است که بخانهٔ پدر و مادر خود
آمده باشی ترا درین کار هیچ گناهی نیست اگر من در نوبت تو بخانهٔ تو می آمدم مرا
گناهی میبود هیچ بخاطر مرسان و بجای مرو ارجن قبول نکرد و گفت من از هنگامی
که در حضور شما قرار قبول میکردم این شرط نکرده بودم که اگر بخانهٔ برادر کلان بروم
گناه نباشد چون آنوقت این شرط نشده است حالا ایستادن من معنی ندارد
این بگفت و پای راجه جدهشتر را بوسید و مادر و برادران را وداع نمود

متوجه جنگل گشت و جمع کثیری از برهمنان و دانایان همراه ارجن رفتند ارجن ولایتها
و معبدها و شهرها سیر میکرد و چون بکنار آب گنگ به هردوار رسید در آب گنگ غسل کرد
و آنوقت الوپی (उलूपी) دختر باسک ناگ هم بکنار گنگ بجهت غسل آمده بود و چون ارجن را
بدید بگرفت و بشهر ماران بقعر زمین برد ارجن ازو پرسید که تو چه کسی و این چه
شهرست و مرا برای چه اینجا آورده الوپی گفت که من دختر باسک ناگم این شهر ماراست
بهوگولی نام دارد و من بغسل کردن گنگ رفته بودم چون ترا دیدم عاشق تو
شدم و ترا اینجا آوردم و من خود را بزنی تو میدهم تو مرا بخواه ارجن گفت که
من دوازده سال در عزبی بخواهم گذشتن حالا مرا وقت آن نیست که زن بخواهم
و در خانه بنشینم الوپی گفت من ترا می شناسم که تو ارجن پسر راجه پاندو هستی و میدانم
که بچه سبب از برادران جدا شده من حالا بتو چنان دل بسته ام که اگر مرا
نخواهی من خود را بکشم و گناه من در گردن تو باشد ارجن گفت که اگر سخن او را
نشنود و خود را میکشد او را بخواست و چند روز با او می بود و بعد از آن از الوپی
رخصت گرفته پیش مردم خود آمد و قصه خود را با ایشان گفت برهمنانی که همراه
ارجن بودند بسیار خوشحال شدند و ارجن از همانجا بکوه هماچل رفت و آنجاها
سیر کرده بولایت پنجاب رفت و آن ولایت را سیر کرده بولایت بهار رفت و
از بهار به بنگاله رفت و از بنگاله بولایت کامروپ رفت و از آنجا در کشتی نشسته
بولایت دکن آمد و بیجاپور و دیگر ولایت را سیر کرده بکوه بدری رفت و
پرسرام او را نوازش کرده بعضی از اسلحه خود را بوی داد و ارجن بعضی
علوم سپاهگری از پرسرام آموخت و پرسرام را وداع کرده سیر نمود و بشهر
منی پور (मणिपुर) رسید در آن شهر راجه بود چترباهن (चित्र वाहन) نام و دختری داشت چترانگدا
نام که در حسن و جمال او عدیل و نظیر نداشت آن دختر ارجن را دید عاشق شد
و خود را به ارجن نمود او هم عاشق شد و ارجن پیش پدر دختر رفت او چون
ارجن را بشناخت بسیار تعظیم و احترام کرد و پرسید که باعث چه بود که تو از برادران

جدا گشته باین ولایت آمدهٔ ارجن قصه را تمام باز گفت بعد ازان دختر او را
خواستگاری کرد راجه گفت من حکایتی با تو بگویم یکی از بدران ما را فرزندی نمیشد
او بعبادت مشغول شد بعد از مدتی مهادیو بروظاهر گشته گفت که از من تو چه
میخواهی تا دعا کنم که خداوند آنرا بتو کرامت کند او گفت فرزند میخواهم مهادیو
دعا کرد که ترا یک پسر خواهد شد و همچنین پسر ترا یک پسر خواهد شد
و نسل شما را همین یک پسر خواهد داشت ازان سال بدر مرا یک پسر شده است
و چون نوبت بمن رسید از طالع مرا همین یک دختر شده این دختر بکسی میدهم
که ازین دختر من که پسری تولد شود آنرا بمن بدهد تا من بعد از خود سلطنت را
باو بدهم اگر شما این شرط را قبول دارید مارا چه سعادت برابر آن باشد که با مثل شما
خویشی داشته باشم ارجن چون بغایت عاشق آن دختر شده بود شرط کرده
آن شرط قبول نمود و چتربا هن دختر خود را بارجن داد و ارجن سه سال در انجا ماند
تا آنکه ازو پسری متولد گشت و او را ببهربا هن نام نهاد و ارجن زن و پسر خود
را بوعدهٔ خود در انجا در پیش مادرش بگذاشت و بعد از تولد ببهربا هن ازان
شهر برفت و سیر ولایت میکرد تا بجای رسید که پنج حوض آب کلان بود و هر
حوض را یکی از رکهیشران بزرگ ساخته بود هیچکس را نمیگذاشتند که دران حوض
غسل کند ارجن ازان مردم پرسید که چرا نمیگذارید که کسی درین حوضها در آید
گفتند که در حوض سیه سار کلانیست هر که در حوض در آید او را مے گیرد
ارجن گفت که من از ایشان نمیترسم پس برهنه شد در نزدیکی آن حوضها
حوضی بود که آنرا سوبهدر اگست میگویند یعنی سهیل راست کرده بود در آمد
فی الحال سیه سار پای ارجن گرفت ارجن زور کرده آن سیه سار را بدر آورد
سیه سار همان لحظه دختری شد در غایت حسن و جمال ارجن حیران ماند باوی گفت
که تو چه کسی او گفت اپسرا برگا نام دارم و چهار کس مثل من هر یکی در هر حوض
ازین حوضهاست پانچ اپسرا روزی به مجلس اندر در آمدیم و مدتی در خدمت اندر

می بودیم روزی شنیدیم که یک عابدی درزمین ست و سالهاست که مشغول
عبادت میباشد ما را بخاطر رسید که پیش او برویم چون پیش او رفتیم او را حال
متوجه نشد ما او را به تنگ آوردیم که از ان عبادت باز آید او اعتراض شده گفت
از خدا میخواهم که همه سیار شوید که در آب مردمان را میگرفته باشید ما ازین نفرین
شدیم و بآن عابد گفتیم که مر خوب هستی ما گناه کرده ایم التماس داریم که گناه
ما را به بخشی او گفت دعای من بر نمیگردد اما شما که همه سیار شده مردمان را
خواهید گرفت چون کسی بیاید و شما را از آب بدر آرد شما باز بحال خود خواهید آمد
تو مرا بدر آوردی و من بحال اصلی خود آمدم التماس دارم که آن چهار زن
دیگر را که هم دوستان من بودند و دران حوض دیگر هستند خلاص گردانی ارجن آن
حوضهای دیگر رفت و همه را همچنین بدر آورد همه بحال اصلی خود آمدند ارجن ایشان را
وداع کرده روان شد و در دیگر ولایت سیر میکرد تا نزدیک شهر دوارکا رسید کشن
آمدن ارجن را شنیده فی الحال پیش ارجن آمد و پرسید که باعث چیست که تو
از برادران خود جدا شده ارجن تمام احوال خود را به کشن جیو التماس نمود کشن جیو
فرمود که تا شهر را آیین بندی نمایند ارجن را بشهر برده مدتی نگاهداشت هر روز
مهمانی میکرد و هر روز ارجن را بطریق سیر و شکار و سیر و نوبتی کشن جیو ارجن با کوهی که
همه بزرگان دوارکا همراه بودند و دران کوه سیر میکردند ناگاه مجلس زنان نزدیک
رسیدند زنان چون کشن را دیدند اکثر نزدیک کشن آمدند و در انمیان خواهر
کشن را که سبهدرا نام داشت نظر بر ارجن افتاد و ارجن هم او را دید حیران
حسن و جمال او شد کشن آنرا دریافت و بارجن بطریق ظرافت گفت که شما
بلباس درویشی میگردید نگاه بر زنان کردن و دل از دست دادن چه معنی دارد
ارجن گفت که چون صورت خوب بچشم در آید دل را اسیر و مرا چه یارا ان که منع گر خواهش
کنند دل شیدا مرا چه جرم * ارجن این سخن گفت و از آنجا بطرف دیگر متوجه گشت
کشن گفت این جمع اهر است شما اگر میخواهید باید خود بگویم که او را بدهد ارجن گفت چه

سعادت برای این باشد که خواهر شما در خانه کسی باشد کشن گفت این خواهر مرا
بلبهدر میخواهد که بدریجودهن بدهد اما من او را بتو میدهم کشن بعد از دو روز
که دران کوه بصحبت گذرانید روز سوم باتفاق ارجن و همه برادران متوجه
دوارکا شد کشن ارابهٔ خاصهٔ خود را که از جواهر نفیس مرصع بود و در شب اطراف
آن از شعاع آن جواهر روشن منیر و در چهار اسپ بادپا آنرا میکشیدند که بپای ایشان
نمیرسید بارجن داد تا سوار شده باز گفت من این خواهر را بتو دادم و پدر من
بسدیو نیز باین راضی است حالا درین راه که بدوارکا میروی سبهدرا خواهر مرا بگیر
و برارابهٔ من سوار کرده بتعجیل بولایت خود ببر تا بلبهدر را خبر شدن می باید که بدهلی
رسیده باشی پس ارجن کشن را وداع کرده در راه که مردم دوارکا میرفتند ارجن
تفحص سبهدرا میکرد ناگاه سبهدرا را دید که با دو سه زنان برارابه سوار بوده میرفت
ارجن آهسته بان طرف که سبهدرا بود رفت تا آنکه باو نزدیک شد از ارابهٔ خود جست
و آمده دست سبهدرا را گرفته برداشته برارابهٔ خود سوار ساخت و خود هم سوار شد
و بتعجیل تمام متوجه ولایت خود شد مردمان بنیاد غوغا کردند و بعضی مردم دویده بدوارکا
رفتند و بمجلس که کشن و بلبهدر و بسدیو بودند در آمده فریاد کردند که ارجن سبهدرا
را برد بلبهدر گفت بفرمائید تا مردمان سوار شوند چاچیان در شهر میگردیدند که ایشان
سوار شوند مردمان همه مسلح گشته سوار میشدند کشن جبرا اصلا حرکت نمیکرد بلبهدر
مردمان را گفت که شما برای چه مستعد سواری گشته اید کشن که خواهر او را برده
هیچ متوجه نمیشود و تغافل میکند پس با کشن گفت که از تغافل شما این ظاهر میشود
که ارجن برضای شما سبهدرا را همراه خود برده است از شما مناسب نبود که خواهر را بغیر
گفته من بدهید ارجن مرگ خود را همراه برده است من میروم ارجن را با همه
خویشان کشته سبهدرا را می آرم کشن گفت ای برادر این قدر از تندی چرا میکنی
ارجن هم خویش شماست و بزرگ زاده است بصفات حمیده و اصالت و جلال
و مردانگی آراسته اگر خواهر ما در خانهٔ او باشد هیچ عیبی نخواهد بود دیگر تو اگر حالا بروی

وخواهر مرا بیاوری بعد ازین بدیگری کسی خواهی داد حالا درین کار تغافل بهتر نیست و
دیگر دائم میان ما و ایشان سلسله خویشی شده آمده است ارجن انچنان کسی
نیست که آسان او را بدست توان آورد حالا مناسب آنست که کسی را بفرستم
و ارجن را بطلبم و خواهر خود را بقاعده بزرگان عقد کنم و با و بدهم بلبهدر گفت
چون شما راضی شدید شما دانید پس کشن کسان فرستاده ارجن را طلبید و عروسی
عظیم کرده سبهدرا را بوی داد و او زیاده از یک سال در دوارکا بود و بعیش
و عشرت گذرانید بعد ازان ارجن با کشن گفت که حالا دوازده سال نزدیک شد
که من از برادران و خویشان جدا شده ام و اشتیاق دیدن ایشان دارم
و شوق غلبه بسیار نموده است میخواهم که مرا رخصت فرمائید تا خود را با ایشان
برسانم کشن آنقدر اموال و اسباب و جواهر و اسپ و فیل به ارجن و سبهدرا داد که
زیاده ازان نتوان بود ارجن با سبهدرا کشن و دیگر مردم را وداع کرده به پشکر
آمد و چند روز در آنجا مقام کرد تا دوازده سال تمام شد بدهلی آمد راجه جدهشتر
و برادران از رسیدن ارجن و آوردن سبهدرا خواهر کشن با کنتی و دروپدی با هم
خویشان گفتند و همه از دیدن ارجن بغایت خوشحال گشتند و صدقات بفقرا و
مساکین دادند راجه جدهشتر و برادران هر یک چند روز مهمانی کردند و
نشاط و شادمانی نموده بعد ازان ارجن بخانه دروپدی رفت دروپدی گفت
تو بخانه سبهدرا برو اینجا برای چه می آئی ارجن زبان عذرخواهی کشود و بملایمت
دل او را بدست آورد و کنتی چون سبهدرا را دید بسیار خوشحال شد و او را نوازش
کرد کنتی و راجه جدهشتر و برادرانش علیحده سبهدرا را تحفهای لائق از جواهر
نفیس و لباسهای فاخره و کنیزان خوب وغیره فرستادند و بلبهدر و کشن و اکرور
و ساتک و کرت برما و دیگر بزرگان از دوارکا بدر آمدند و متوجه دهلی شدند چون
راجه جدهشتر خبر یافت که کشن و بلبهدر با اکثر بزرگان می آیند راجه نکل و سهدیو
را چند منزل باستقبال ایشان پیشتر فرستاد و بفرمود تا شهر را آئین ببندند

چون بدو منزلی دهلی رسیدند آنچنان لشکری و فوجها بنظر ایشان در آمد که آن
مقدار لشکر تصور نکرده بودند راجه جدهشتر را نظر بر کشن و بلبهدر افتاد از ارابه
فرود آمد و کشن و بلبهدر با بزرگان پیاده شده یکدیگر را دریافتند و از دیدن
یکدیگر خوشحال شدند و باتفاق بشهر دهلی در آمدند راجه جدهشتر فرمود تا همه مردمان
را بمنازل لطیف فرود آوردند کشن و بلبهدر اسباب و اموال که جهت سبهدرا آورده
بودند از انجمله هزار ارابه بود همه را با طلا گرفته بودند و هزار ارابه را که چهار اسپ تازی
دونده میکشیدند و بیست و یکهزار گاو شیردار و دوازده هزار گاو و ده هزار بار
کرده دار بودند و یکهزار فیل مست و دو هزار پانصد استر رهوار باربردار و دو هزار کنیزک
هنرمند و صاحب جمال که همه ایشان حمایلهای جواهر در گردن داشتند و صد هزار اسپ
عراقی و عربی و ده خروار طلا و جواهر بسیار و قماشهای نفیس کشن بجهیز خود سبهدرا داد
و بلبهدر هم هزار فیل مست با دیگر اسباب جواهر و قماشهای لطیف بارجن داد چند روز
راجه جدهشتر آنچنان مهمانیها کرد که شرح آن را امکان نیست بخوشحالی بسر در گذرانیدند که
که زیاده از آن نتواند بود کشن چند روز در دهلی توقف کرد بعد از مدتی سبهدرا پسری آورد
در نهایت حسن و خوبی که چشمهای پر فروغ و دستهای دراز داشت هر کس دران جمع بروی او میدید
عاشق جمال او میگشت او را ابهمن نام نهادند و راجه جدهشتر هزار گاو شیردار و ده هزار اشرفی
در روز تولد او به برهمنان و سائر فقرا و مستحقان داد و کشن او را بغایت دوست
میداشت چون چار ساله شد او را بمکتب دادند و او در اندک زمانی اکثر علوم
را نیک دانست و آنچه ارجن از فنون سپاهگری میدانست همه را نیک باو تعلیم داد
و در اندک فرصتی بر اکثر اهل عالم زبان خود غالب آمد و راجه جدهشتر و کشن و
ارجن و دیگر خویشان نوعی آن پسر را دوست میداشتند که اگر یک لحظه او را
نمیدیدند نزدیک بود که هلاک شوند و سهدیو علم نجوم باو نیک آموخت و دیگر
प्रतिविन्ध्य
دروپدی را از هر یکی از پنج شوهر پسری متولد گشت پسر راجه جدهشتر را پرتبندهه
सुतसोम
نام نهادند و پسر بهیم را ستسوم نام نهادند این بغایت صاحب جمال و پسر ارجن را

شرت کرما پسر نکل را شتانیک و پسر سهدیو را شرت سین نام نهادند و این پسران
بید و دیگر علوم خواندند و فنون سپاهگری از ارجن و درونا چارج یاد گرفتند
بیسم پاین با راجه جنمیجه گفت که دران ایام که کشن در دهلی بودند روزی ارجن با
کشن گفت که هوا بغایت خوب شده است و صحرا سبز و خرم گشته کشن گفت خاطر من هم
میخواست ارجن سهدرا و دروپدی را همراه گرفته بصحرا رفتند هر روز شکار
میکردند و هر جا که ایشان را خوش می آمد سیر میکردند و سازها می نواختند
همچنین چند روز سیر رفت تا روزی برهمنی پیش کشن و ارجن آمد و ایشان چون
او را دیدند بتعظیم او برخاستند و او را در پهلوی خود نشاندند آن برهمن گفت
که من گرسنه ام و طعام بسیار میخواهم مرا سیر کنید ایشان گفتند هر چه میل داشته
باشی بگو تا حاضر سازم برهمن گفت طعامهای شما نمیخواهم گفت پس چه میخواهی
او گفت که من آتشم به بینید که خوردنی من چه چیز است من میخواهم که جنگل کهاندو بن
بسوزم اندر باران از آسمان می ریزد بجهت آنکه ماری تچهک نام که دوست اندر است
دران جنگل میباشد و جانوران بسیار بفراغت درانجا میباشند اگر شما محافظت
من بکنید من او را بسوزم پس جنمیجی گفت که چرا آتش میخواست که آن جنگل را
بسوزد بیسم پاین گفت در زمان پیشین راجه بود سوتیک نام و در زور و قوت
و عقل و شجاعت مثل اندر بود نوبتی آن راجه اراده کرد که مدت چهار سال
جگ کند هر برهمنی که می آورد تا بجهت او جگ کند هیچکس نمی آمد و می گفتند
من نمیتوانم مدت چهار سال بیک کار مشغول شدن راجه دید که هیچکس جگ
او را اتمام نمیکند اعراض شد و متوجه کوه کیلاش گشت و درانجا مدت مدید
عبادت میکرد و در بیست روز یا یک ماه یک نوبت طعام میخورد چون مدتها
اینچنین عبادت کرد مهادیو برو ظاهر شد و گفت ای راجه من از تو خشنود
شدم هر چه میخواهی از من بطلب راجه گفت آن میخواهم که شما متوجه شده
جگ مرا اتمام کنید مهادیو گفت من بجهت هیچکس جگ نمیکنم اما تو زحمت بسیار

کشتی بیک شرط بجگ تو حاضر میشوم که تو دوازده سال آتش عظیم برافروخته
از چهار طرف آن آتش جو بهارا ست کنی و دران جهوی با روغن بآتش میریخته
باشی و دوازده سال همچنان روغن بآتش میرفته باشد اگر چنین میکنی من
بجگ تو حاضر میشوم راجه قبول کرد چنانچه مهادیو گفته بود تا دوازده سال
همچنان روغن بآتش ریخت بعد از ان پیش مهادیو آمد مهادیو گفت جیست
بر تو باد که مرا از خود خشنود ساختی حالا من بجهت تو جگ نمیکنم درباسا که بیست
که او صورت منست او را میفرستم تا جگ را تمام میکند تو حالا برو و اسباب جگ را
مهیا کن که من درباسا رکهه را میفرستم راجه بخوشحالی تمام بولایت خود رفت
و اسباب جگ را تیار کرد پس مهادیو درباسا گفت که برو و جگ راجه شود تمک را
تمام کن درباسا آمده بجهت آن راجه جگی عظیم کرد چون آن جگ بعد از سالها
بسیار تمام شد راجه از عالم رفت بهشتی باین گفت از ان روغن که دوازده سال
آن راجه روغن بر آتش ریخته بود آتش را امتلا گشته بود از جهت امتلا رو پیش
زرد شده بود و هیچ چیزی نمیتوانست خورد آتش نزد برهما رفت و گفت که هیچ رو
در من نمانده است میخواهم که این تشدد پیش من بر طرف شود برهما گفت آن دوازده
سال متصل جو بهاری روغن از چهار طرف ریخته اند این زحمت بر تو عارض شده
و اشتهای تو رفته حالا علاج تو آنست که جنگل کهاندو بن را بسوزی چرا که
دران جنگل انواع جانوران و گیاه نافع بسیار است چون تو آنرا بسوزی این علت
از تو میرود آتش برهما را وداع کرده بآن جنگل رفت چون در انجا برافروخت همان
زمان اندر از بالا باران چندان ریخت که آتش را بکشت و چندین مرتبه آتش
دران جنگل رفته اندر باران می بارید و انرا میکشت باز آتش پیش برهما رفت
و این قصه را بگفت برهما گفت تو چند روزی صبر کن تا نر و ناراین بصورت
کشن و ارجن بدنیا برآیند آنگاه تو پیش ایشان برو که انها ترا نگاهبانی
خواهند کرد تا تو آن جنگل را بسوزی آتش برهما را وداع کرده برفت در نیوقت

آتش پیش کشن وارجن آمد این قصه را گفت والتماس کرد که ایشان محافظت
او نمایند تا او این جنگل را بسوزد ارجن گفت من نگاهبانی تو میکنم و سلاح دیگر
نیک میدارم اما کمانی که لایق دست من باشد ندارم اگر تو کمانی نیک و ارابه و اسب
نیک که ارابه را خوب توانند کشید و مثل باد باشند بدهی من چنان نگاهبانی
تو میکنم که اندر نتواند ترا کشتن آتش که بصورت برهمن آمده بود به پیش برن
رفت و گفت مر کمان خوب با دو اسپ با دیای اعلی ضرور شده است من
شنیده ام که چند رمان یعنی یاه کمانی گاندیو نام و ارابه که بر بیرق آن صورت
هنومت را کشیده اند و دو ترکش که هر چند تیر از آن می اندازند تمام نمیشوند
نزد تو است میخواهم که آنرا بمن دهی که مرا احتیاج تمام شده است برن
آن کمان وغیره با آتش داد و آتش بر ارابه سوار شده پیش ارجن آمده گفت
که من آنچنان سلاح برای تو آورده ام که اگر تو با دیوتها جنگ کنی بر ایشان
هم غالب میشوی ارجن بران ارابه سوار شد بعد از آن کشن هم بر ارابه سوار شده
مسلح گشته چکر خود را بدست گرفته پس ارجن با آتش گفت که تو حالا برو و آن
جنگل را با آتش جوع خود بخور که من نگاهبانی تو میکنم و جائیکه من با این سلاح
ایستاده باشم و کشن همراه من مددگار باشد امید هست که هیچکس حریف تو نتواند
بود پس آتش ایشان را وداع کرده برفت و آن جنگل را بنیاد سوختن کرد
و ارجن مسلح در کنار آن جنگل ایستاده بود چون آتش دران جنگل افتاد چنان
شعله ها بر آورد که با آسمان کشید و جانورانی که دران جنگل بودند هر کدام که میخواستند
که از هیچ جا بگریزند ارجن و کشن اینها را تیر میزدند در نوبت دیوتها پیش اندر رفته
گفتند که جنگل کهانڈو که تچهک مار دوست شما آنجا هست آتش دران جنگل گرفته
آنجا را میسوزد اندر فی الحال بر فیل ایراوت سوار شده باران را همراه گرفت و
نزدیک آن جنگل آمد اندر باران را فرمود تا به بارد چون باران در گرفت ارجن
چندان تیر بر یکدیگر بزد که بر سر آن جنگل آنقدر جایی نماند که یک قطره باران برزمین

سه بارانی که میبارید از هر طرف آن تیرها بعضی آب و چون بعضی طرف دیگر بحیث
در آن وقت تچهک مار در آن جنگل نبود به کرکهیت رفته بود هر چند اسوسین अश्वसेन
تچهک جهد کرد که از آن آتش بدر تواند رفت نتوانست از دست تیر ارجن
خلاص شدن مادرش چون پسر را مضطرب دید اسوسین را فرو برد چنانچه
غیر دم چیزی بیرون نبود و از آن جا بر پریده خواست که بدر رود ارجن را خشم
بر آن مار افتاد تیری زده سر آن مار را از تن جدا کرد اسوسین که در شکم مادر
بود چون دانست که سر مادرش بریده شد فی الحال از شکم مادر بدر آمده بهوا
رفت و خلاص شد اندر چون دید که هر بارانی که میبارد هیچ بآن جنگل نمیرسد
اعتراض شد بارانی در نهایت زور بارید که شاید بزور این تیرهای را که ارجن بهم
بسته تواند خراب کرد ارجن چون آنرا بدید فی الحال تیری که از انداختن آن
باد قوی وزیدن گیرد انداخت ناگاه بادی تند پیدا شد چنانچه تمام آن باران را
با ابرها برد و آفتاب ظاهر شد اندر آنحال را چون دید بغایت در قهر شده دیوتها
و گندهربان و دیوان و یاران دیگر را که همراه او بودند بقصد مدد که بودند با ارجن و
کشن جنگ کنند آنها بر کشن تیرباران کردند ارجن تیرهای ایشان را به تیرهای
خود دو نیمه برید این دیوتها اکثر کشته شدند و دیگر منهزم گشته گریختند خود را
باندر رسانیدند این احوال را گفتند اندر در غضب شد و خود بر فیل ایراوت
سوار شده متوجه جنگ کشن و ارجن شد چون نزدیک رسید بجر را که سلاح
خاصه او بود بر ارجن انداخت در وقتیکه اندر بجر را انداخت جماعه که همراه
اندر بودند همه یک مرتبه اسلحه خود را بر کشن انداختند چون اندر متوجه جنگ
کشن و ارجن شد شگونهای بد او را روی داد چون ارجن دید که بجر اندر با دیگر
اسلحه بجانب او می آید چنان تیرها بانداخت که تمام آن اسلحه را در راه نگاهداشت
جماعتی دیوتها از اندر رخصت گرفته بجانب ارجن دویدند ارجن ایشان را
تیرباران کرده که اکثر مجروح گشتند و چندکس کشته شدند باقی گریخته خود را

باندر رسانیدند اندر خود پیش آمده آغاز جنگ کرد و سنگهای گران بجانب ارجن
انداخت ارجن آن تمام سنگها را از تیر در راه شکست اندر مناره را که در بالای کوه
مندراچل بود برداشته بارجن انداخت ارجن در راه آن مناره را پاره کرد
درینوقت که ارجن بجنگ اندر مشغول شد بعضی از دیوان و جانوران که در
کهانڈو بن می سوختند خواستند که بگریزند کشن آنرا بدیده چکر خود را بجانب ایشان
انداخت و تمام ایشان را که قصد بدر آمدن کرده بودند بکشت اندر بسیار
جنگ کرد دید که حریف ارجن و کشن نمیتواند شد جماعتی که همراه اندر بودند همه
گریختند اندر کشن و ارجن را تعریف کرد درینوقت یکی از دیوتها باندر گفت
که تچهک مار که دوست تو بود درین جنگ را بجهت او میکردی درین جنگل
نیست به کرکهیت رفته است و پسرش اشوسین هم بدر رفت تو چرا اینقدر
با کشن و ارجن جنگ کردی و از هوا آوازی بگوش او رسید که هیچ تو حریف
کشن و ارجن نشود چرا که اینها نر و نارایَن اند باین صورت بدنیا آمده اند چون
اندر این ندا شنید از انجا برگشت به بجای خود رفت و همه دیوتها بجای خود
رفتند کشن و ارجن چون دیدند که اندر رفت بغایت خوشحال گشتند باز
بکنار جنگل آمدند و هر جانوری که مانده بود از اسپ و فیل و کرگدن و جانوران
پرنده همه را نگاه میداشتند تا آتش بفراغت تمام آن جنگل را بسوخت
و دیوی میدیت نام که خواهر او در خانه راون راجه لنکا بود و آن دیت درین
جنگل بود درین وقت خواست که بگریزد کشن خواست بچکر او را بزند دیت
گفت که مارا مزنید که من بکار شما خواهم آمد ارجن او را حمایت کرده نگاهداشت
و آتش تمام آن جنگل را بسوخت تا هر چه در انجا بود بغیر از شش جاندار هیچکس
دیگر از انجا خلاص نشد یکی اشوسین نام مار و دیگری میدیت دیو چار جانور
دیگر پرنده باقی همه سوختند و آتش از آن تشویش خلاص شد راجه جنمیجه
با بیشم پاین گفت این چهار جانور پرنده چون خلاص شدند باعث خلاصی ایشان

چه بود بشیم باین گفت که یک رکهیشر بزرگی بود مندپال [मदपाल] نام که بعبادت و ریاضت
و بزرگی او دیگری نبود چون او ازین عالم رفت روح او بجائی که پدران او بودند
اما روح او خوشحال نبود چراکه او در دنیا پسری نداشت روح او از ساکنان عالم بالا
پرسید که من هیچ خوشحالی ندارم و چشم من هیچ چیز نمی بیند ایشان گفتند چون
فرزند نداری ازان جهت ترا این حال پیش آمده است مندپال گفت که حالا هیچ
علاجی نیست که مرا فرزندی شود ایشان گفتند ترا یک مرتبه دیگر بدنیا باید رفت
تا آنجا ترا فرزند شود پس مندپال بصورت جانور پرنده بدنیا آمد و دو زن از
پرندها کرد یکی جرتا [जरिता] نام داشت و دیگری لپتا [लपिता] نام از جرتا چهار بیضه شد مندپال چون
دید که از یک زن چهار بیضه شد پیش آن زن دومی رفت که لپتا نام بود که شاید
ازو هم فرزندی شود درین وقت که آتش در جنگل کهاندو بن افتاد از چهار بیضه او
بچه بیرون آمده بودند مندپال چون دید که آتش دران جنگل افتاد پیش آتش آمد
و تعریف بسیار کرد آتش گفت از من چه میخواهی تا بتو بدهم او گفت آن میخواهم که
فرزندان مرا نسوزی آتش گفت نمیسوزم جرتا که در انجا بود دید که آتش در گرفت
هر چهار فرزندان خود را در سوراخ موشی جا کرده پارهٔ خاک بر سر آن سوراخ ریخت
و خود در وقتیکه ارجن بجنگ اندر مشغول بود چنان بدر رفت که کسی اورا
ندید چون گرمی آتش بآن سوراخ رسید بچه ها بنیاد زاری کرده آتش را
تعریف کردند از آواز ایشان آتش را مندپال یاد آمد پس گرمی را از نزدیکی
آن سوراخ دور کرد آن چهار پرنده دران سوراخ سلامت ماندند و بعد از
تسکین آتش مادر و پدر آنها بر سر فرزندان آمدند مادر خاکها را از سوراخ
دور کرده فرزندان خود را بدر آورده بر سلامتی ایشان شکر بجا آورد مندپال
زن خود را با فرزندان برداشته بجای دیگر برد بشیم باین گفت باعث آن
بود که چهار پرنده نسوختند و گفت که چون آتش آن تمام جنگل را بسوخت
و تمام جانوران پرنده و چرنده و گیاهای آنجا همه را در شانزده روز بسوخت

و از آن تشویش خلاص شده به پیش کشن و ارجن آمده گفت که به همین
اهتمام شما من از تشویش خلاص شدم حالا هرچه از من بطلبید بجهت شما
بیاورم ارجن گفت که اگر کاری از دست تو می آید بمن از اسلحهٔ خوب هرچه
بوده باشد بده آتش گفت که اسلحهٔ خوب دارم اما تو خدمت مهادیو بکنی
او از تو خشنود شود من آنها را بتو نمیتوانم داد و من تا آن وقت که مهادیو راضی
نشود اسلحهٔ خوب بتو نخواهم داد پس آتش با کشن گفت که منت میکنم که مرا
خدمتی بفرمائید و از من چیزی بطلبید کشن گفت که از تو آن میطلبم که میان من
و ارجن همیشه دوستی بوده باشد پس کشن و ارجن آتش را وداع کرده
سیر کنان بکنار آب جمن می آمدند و میده بیت همراه ایشان بود فقط

غلطنامهٔ آدپرب مهابهارت فارسی

صفحه	سطر	غلط	صحیح
٦٠	١٥		بونه بواو مجهول ستهنی بر شاخ و برگ که بسیار بلند نشود
١٤٤	٩	بعد از هزار و سی سال	بعد از هزار سال سی سال
"	١٤	سدهان و مهنت	سدهان و دیوتها ــ

بحسن صنائع و ملکین کان و فضل خلائق زمرۂ امثال

مجموعہ حالات نوادر بیان تاریخ اشرف افغانستان [illegible]

کہ کتابیست بسیار معتبر و صحیفہ ایست از تاریخ [illegible]

در مطبع نامی منشی نولکشور در لکھنؤ بحلیۂ طبع محلّی شد

نامہا و الفاظ وغیرہ مندرجۂ پرب دوم مہابھارت فارسی کہ آنرا سبھا پرب گویند

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۱	۱	کشن	کِرِشن	कृष्ण
″	″	ارجن	اَرجُن	अर्जुन
″	۲	جنگل گاندو بن	کھانڈو بَن	खांडवबन
″	″	می دیت دیو	مَی دَیت	मयदैत्य
۲	۴	جدھشٹر	یُدھشٹر	युधिष्ठिर
″	۹	کنتی	کُنتی	कुंती
″	″	سبھدرا	سُبھدرا	सुभद्रा
	۱۲	دارک	دارُک	दारुक
۳	۱۳	دوارکا	دُوارَکا	द्वारका
″	″	بسدیو	بَسُدیو	बसुदेव
″	″	بلبھدر	بَل بھَدر	बलभद्र
″	۱۵ و ۲۰	کیلاس	کَیلاس	कैलास
″	۱۶ و ۲۰	بندسرور	بِندُسر	बिंदुसर
″	۱۷	برب سرا	برکھ پَرَبا	वृषप्रवा
″	۱۸	بھیم سین	بھیم سین	भीमसेन
″	۱۹	دیودت	دیو دَت	देवदत्त
″	″	برن	بَرُن	वरुण
″	۲۱	مہادیو	مَہا دیو	महादेव

صفحه	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۲	۲۱	اندر	اَنْدَرَ	इन्द्र
″	″	نرناراین	نَرنارَاین	नरनारायण
″	″	جگ	یَگیہ	यज्ञ
۳	۱۳	پرسرام	پَرَشُورَام	परशुराम
″	″	بیاس	بیاس	व्यास
۳	۱۴	سکاچارج	شُکاچارِیَه	शुक्राचार्य
″	۱۵	بلیسم پاین	بَیشَمپاین	वैशंपायन
″	″	چمن	جیمِن	जैमिनि
″	″	سمت	سُومَنت	सुमन्त
″	″	مارکنڈی	مارکَنڈیہ	मार्कंडेय
″	″	بهرگ	بهرگ	भृगु
″	″	گوتم	گوتَم	गौतम
″	۱۷	اپسرا	اَپسرا	अप्सरा
″	۲۰	نارد	نارد	नारद
″	″	بید	بید	वेद
″	۱۸	برهما	برهما	ब्रह्मा
″	″	جم	یَم	यम
″	″	ساده	سادهیه	साध्य
۵	۹	پراسر	پَراشَر	पराशर
″	″	سین	شیین	श्येन

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۵	۹	برگ سرہا	گوُرُشِرا	गौरशिरा
〃	۱۰	سرہان	پَوِتّر پانِ	पवित्रपानि
〃	〃	اوداُلک	اُودّاَلَک	उद्दालक
〃	〃	س	شْوِیت کیتُ	श्वेतकेतु
〃	〃	راجہ ہرچند	ہَرِشْ چَنْدر راجا	हरिश्चन्द्र राजा
〃	〃	بالیک	باَلمیک	वाल्मीक
〃	〃	بساک	بشاکھ	विशाख
〃	〃	کال	کاَل	काल
〃	〃	بسکرما	بشوکرما	विश्वकर्मा
〃	〃	سرت	سَمْبَرت	संवर्त्त
〃	۱۵	برہپت	بُرہَسْپَت	बृहस्पति
〃	〃	سکرو	شُکْر	शुक्र
۶	۳	ججات	یَیاتِ	ययाति
〃	۴	پور	پُرو	पुरु
〃	〃	ماندہاتا	مانْدھاتا	मानधाता
〃	〃	سیوک	نَہُوکھ	नहुष
〃	〃	ترس دس	ترشدسیہ	त्रसदस्य
〃	〃	کرہ سرج	کرت بیرج	कृतवीर्य
〃	〃	کرت سگ	کرت بیگ	कृतवेग
〃	〃	سرون	پرتردن	प्रतर्दन

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
शिबि	شِیب	ست	۴	۵
मरुत	مُرت	برت	″	″
कार्तवीर्य	کارت بیرج	کارت سرج	″	″
सुरथ	سُورتھ	سرب	۵	″
नल	نَل	راجہ بل	″	″
अंबरीष	انبرِیکھ	انبریک	″	″
भागीरथ	بھاگیرتھ	بہگرت	″	″
अष्टक	اَشٹک	اوسک	″	″
महाश्व	مہاشو	مہال	″	″
ध्रुव	دھرو	ارد	″	″
दिलीप	دِلیپ	دلیپ	۵	۶
ययाति	ننرجات یاشریات	پرجاپت	″	″
अंगुरिष्ट	اَنگ رِشٹ	انک	″	″
दुष्यंत	وکھنت یا دُشنینت	دسکت	۶	″
वाह्लिक	بَاہلِک	ماہلیک	″	″
राम चन्द्र दशरथ के पुत्र	رام چندر پسر دشرتھ	رام پسر جسرت	″	″
लक्ष्मण	لچھمن	لچھمن	″	″
भरत	بھَرت	بہرت	″	″
शत्रुघ्न	شتروھن	سترکن	″	″
जनक	جَنک	جنک	″	″

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
वार्हषद	بَرْہَدْرَہ یا بَرْہشد	سرکد	۷	۶
उपरिचर	اُپَرِ چَرَہ	ابرچر	"	"
सुद्युम्न	سُدِیُومَن	سدمن	"	"
ब्रह्मदत्त	بَرَہْمَدَتّ	برہمدت	"	"
बैराय	مَیْنَنّ	من ہین	"	"
धृतराष्ट्र	دِھْرِتَراشْٹرَہ	درتراشٹ	"	"
जनमेजय	جَنَمیجَی	جنیمجہ	"	"
पांडु	پَانڈُ	پانڈو	۸	۷
बासुकि	بَاسُکِ	باسک	۱۸	"
राजाबलि	رَاجَابَلِ	راجہ بل	۱۹	"
महाशिरा	مَہَاشِرَا	برکاشر	"	"
संह्राद	سَنْگھرَاد	پرہلاد	"	"
रावणदशग्रीव	رَاوَن دَہ سَر	راون دہ سر	"	"
बाली	بَالِی	بال	"	"
मेघवासा	میگھ بَاسَا	میگھناد	"	"
संध्या	سَنْدھیَا	سحاب	۲۰	"
विशल्या	بِشَلْیَا	سل	۲۱	"
नर्वदा	نَرْبَدَا	نربدہ	"	"
त्रिस्रोतसी	تِرِشْرُوتَسی	اسوارس	"	"
शोणभद्र	شُوْنِ بَھدَّر	سون	"	"
जेष्ठला	جیشْٹلا	حسل	"	"

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
٦	٢٢	سماب نام	سُونابھ نام	सुनाभनाम
"	٢٣	کُبیر	کُبیر	कुबेर
٧	١١	نندی	نندیشور	नंदीश्वर
"	"	مہاکال	مہاکال	महाकाल
"	"	سک کرن	شنک کرن	शंकुकर्ण
"	١٢	دلبسوان	بشوابسس	विश्वावसु
"	"	سرہ	تُنبر	तुंबर
"	"	پربت	پربت	पर्वत
"	"	ہاہا	ہاہا	हाहा
"	"	ہوہو	ہوہو	हूहू
"	"	حرب	چترسین	चित्रसेन
"	١٣	بھبیکن	بھبیکھن	विभीषण
"	"	ہماچل	ہماچل	हिमाचल
"	١٤	بند	بندھ	विंध्य
"	"	کیلاس	کیلاس	कैलाश
"	"	سدر	مندر	मंदर
٧	١٤	سگندہ مادن	سگندھ مادن	सुगन्धमादन
"	"	سمیرپربت	سُمیر پربت	सुमेरुपर्वत
"	١٦	برمھا	برمھا	ब्रह्मा
٧	"	ست جگ	ست یُگ	सतयुग

صفحہ	سطر	مطابق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۸	۵	درج	دکچھ	दक्ष
//	//	مریچ	مریچ	मरीच
۲	۶	کشپ	کشیپ	काश्यप
//	//	بہرگ	بہرگ	भृगु
//	۸	بسشٹ	بششٹ	वशिष्ठ
//	[illegible]	گوتم	گوتم	गौतम
//	//	انگرہ	انگرا	अंगिरा
//	۹	پلست	پلستیہ	पुलस्त्य
//	//	اگست یعنی سہیل	اگستیہ یعنی سہیل نام ستارہ کہ آنرا سہیل یمن گویند	अगस्त्य
//	//	پرہلاد	پرہلاد	प्रह्लाद
//	//	بال کھل	بال کھلیہ	बालखिल्य
//	[illegible]	بید	بید	वेद
//	۱۰	تر	تارا یعنی مقدار اقل از زمان	तारा
//	۱۰	جمدگن پدر پرسرام	جمدگن پدر پرشورام	जमदग्नि
۸	۱۲	درباسا	دُرباسا	दुर्वासा
//	//	کرد	کردم	कर्दम
//	//	سمرت	سنبرت	संवर्त
//	//	رکھ سرنگ	رکھیشرنگ	ऋष्यशृंग
//	//			
//	//	چون	چیون	च्यवन

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
वसु	ہشت بس	ہشت بس	۱۳	۸
विश्वकर्मा	بِشْوکَرْما	بسکرما	″	″
राजा हरिश्चन्द्र	راجا ہرش چندر	راجہ ہرچند	۶ و ۷ وغیر	″
यज्ञ राजसूय	یگیہ راجسوئی	جگ راجسو ـ صفحہ و سطرہ دیگران	۲۳	″
धौम्य पुरोहित	دھومیہ پروہت	دھوم پروہت	۲۰	
इन्द्रसेन	اندرسین	اندرسین	۲۰	۱۰
सुभद्रा	سبھدرا	سُبھدرا	۳	۱۱
परशुराम	پرشو رام	پرسرام	۱۲	″
पुरुरवा	پُرُرَوا ایلسران	پروروا	″	″
इक्ष्वाकु	اِچھواک	اچھواک	۱۳	″
जरासंध	جراسندھ	جراسندھ	″	″
शिशुपाल	ششپال	سسپال	۱۵	″
चंदेरी	چندیری	چندیری	۱۵	
भीष्मक	بھیشمک	بھیلمک	″	″
मेघ वाहन देशाका	راجہ ملک میگھ باہن	سک باہن	″	
राजा दंत वक्र	دنت بکر			
आकृति	آکرت	کرت	″	″
शाल्य	شالیہ	رسال	″	″
कुन्ति भोज	کنت بھوج	کنت بھوج	″	″
कंस	کنس (نام برادر کنتی)	کنس	″	″

صفحه	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۱۱	۲۰	کیشی	کیشی	केशी
۱۲	۴	کوہست	کوہ نیت	नीति
〃	۷	سمرتہہ	سَمَرتھہ	समर्थ
〃	۲۴	ماندہاتا	مانْدھاتا	मांधाता
۱۳	۲	بھگیرت	بھاگیرتھہ	भागीरथ
〃	۳	کارت بیرج	کارتت بیرج	कार्तवीर्य
〃	۴	بھرت	بھرت	भरत
۱۳	۴	دہنکیت	دُھینیت	दुष्यंत
〃	۵	مرت	مرُت	मरुत
〃	۱۷	برہرت	بِرِہدْرتھہ - وور صفحہ ۱۶ سطر ۵	बृहद्रथ
〃	۱۸	کھونہی	اَچھوہنی	अक्षौहिणी
〃	۱۸	مگہر	مَگدھ - وور صفحہ ۱۶ سطر ۱۹ و ۲۱	मगध
۱۵	۲	چندکوسک	چَنڈکوشک وور صفحہ ۱۶ سطر ۵	चंडकौशिक
〃	۱۴	جُرا	جَرَا	जरा
۱۶	۳	جُراسندہ	جَراسَندھ	जरासंध
〃	〃	سندہو	سَندھ	संध
〃	۲۱	کدیور	گدَا وسَان	गदावसान
〃	〃	گنڈک	گَنڈکی	गंडकी
〃	〃	سون	شون بھدر	शोणभद्र
۲۰	۴	کلندرکالکوٹ	کُلند وکال کُوٹ - براو معروف	कुलिंद व कालकूट

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
٢٠	١٢	ساکلدیپ	شاکل دویپ منجملہ ہفت دیپ	शाकल द्वीप
″	″	کامروپ	پراگجیوتکھہ	प्राग्ज्योतिष
″	١٧	بکدت	بھگدتّ	भगदत्त
٢١	٥	سیرپور	سنگھ پر	सिंहपुर
″	″	حرامد	چترآیدھہ	चित्रआयुध
″	٧	کنتومان	کامبوج یا وہ پرمان۔	काम्बोज लोहपरम
″	٨	رکک	رکھک	ऋषिक
″	١٣	یانچال	پانچال	पांचाल
″	″	درویدر	درپد	द्रुपद
″	١٥	سارن	دشارن	दशार्ण
″	″	سدرما	سودھرما	सुधर्मा
٢١	١٧	سسپال	ششپال	शिशुपाल
″	١٨	چندیری	چندیری	चंदेरी
٢٢	١	برہدبل	برہدبل	बृहद्बल
″	٢	گوپال کچ	گوپال کچھہ	गोपालकक्ष
″	٥	داوده و بار	دنڈ و دنڈدھار	दण्ड और दण्डधार
″	١٢	سہدیو	سہدیو	सहदेव
″	″	سدوان بند	بند وآن بند	विंद और अनुविंद
″	١٢	بیسکمک	بھیکھمک	भीष्मक
″	١٧	رکمنی	رکمنی	रुक्मिणी

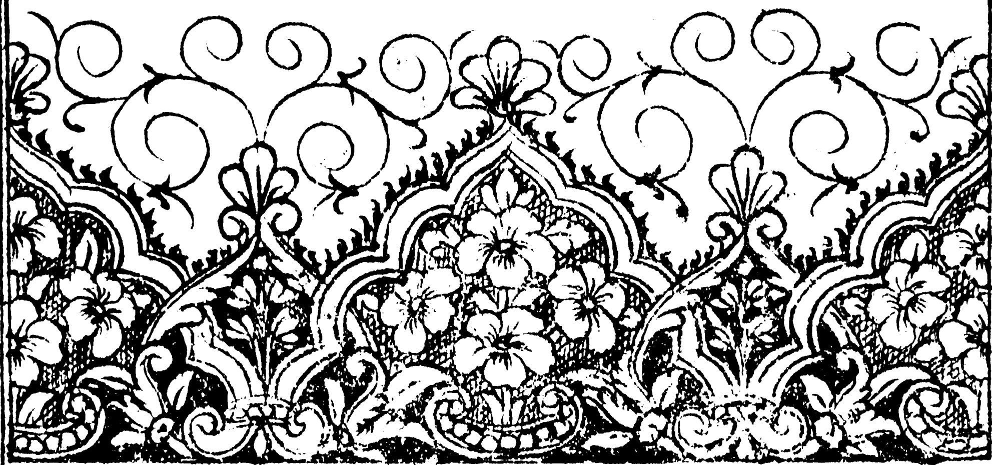
صفحه	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۲۲	۱۹	یکی بدرو مادیگری دوید	یکے مَینْد دیگرے دُوبِد	मयन्द द्विविद
〃	۲۱	سندو مادرو	شہر ماہِشمتی	माहिष्मतीपुरी
〃	〃	نیل	نیل	नील व नीलध्वज
۲۴	۱۰	رکم	رُکم	रुक्म
〃	۱۳	وندکادن	وَنْڈَکارَن	दण्डकारण्य
〃	۱۴	ملچھائی	ملیچھ ہائی	म्लेच्छ
〃	۱۶	کول کر	کولاگر	कोल्लागिरि
〃	〃	سرلی مین	سُربھی پٹن	सुरभीपट्टन
〃	۱۹	رماد پربت	بہ تامراہوی دویپ	ताम्राह्वयद्वीप
〃	۲۱	رام برت	بہ راماک پربت	रामकपर्वत
〃	۲۱	میکل	تمنگل	तिमिंगिल
〃	۲۳	سنجنی	سنجینتی	संजयंती
۲۵	۱	کمند	پاکھنڈ	पाषंद
〃	〃	کرناٹک	کرناٹک	कर्हाटक
〃	۲	ماندویس	پانڈیہ دیش	पाण्ड्यदेश
〃	۳	وراڑ	دِرَوِڑ	द्रविड़
〃	〃	کرل	کیرل	केरल
〃	〃	اندہر	اندھر	आंध्र
〃	〃	او	اوڈر	ऊड्र
〃	〃	مال من	تال بن	तालवन

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۳۵	"	کلنک	کَلِنْگ	कलिंग
"	۴	اشتوکرن	اُشْتْرکَرنک یعنی کسانیکہ گوش ایشان مثل شتر بود ۱۲	उष्ट्रकर्णिक
"	۵	کچ	کَچّھ	कच्छदेश
"	"	بھبیکن	بِبِھیکھَن	बिभीषण
"	۱۱	سرک	رُوہِتیک	रोहीतक
"	۱۳	پھکر	پُشْکَر یا پُکھار	पुष्कर
"	۱۵	اربربت	اَمَرپَرْبَت	अमरपर्वत
"	۱۶	مرسور	کَٹ پُر	कटपुर
"	"	مدور	مَدْر	मद्र
"	"	شل خالوی نکل	شَلیہ غال نکل	शल्य
"	۱۹	پہلو	پَہْلَوَ	पल्हव
"	"	برائی	بَرْبَر	वर्वर
"	"	کرات	کِرات	किरात
"	"	حون	یَوَن	यवन
"	"	سک	شَک	शक
	۹	اندرسین ولبسوک	اِنْدَرسین وِشوک	इन्द्रसेनविशोक
"	۱۴	دہوم پروہت	دَھومیہ پُرُوہِت	धौम्यपुरोहित
۳۸	۱	برہما	بَرَہما	ब्रह्मा
"	۴	جاگبل	یاگیہ بلکیہ	याज्ञवल्क्य
۳۸	۴	سمسامہ	سُسَاما	सुसामा

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۲۸	۴	مال	پَیْل	पैल
"	"	متہ	سَتِیَہ	सत्य
"	۲۱	بھیکھم تپامہ	بھیشم پتامہ	भीष्मपितामह
"	"	درونہ چارج	دروناچاریہ	द्रोणाचार्य
"	۲۲	دھرتراشٹ	دھرتراشٹر	धृतराष्ट्र
"	"	بدر	بِدُر	बिदुर
"	"	جرجودھن	دُریودھن	दुर्योधन
۲۹	۲	سال	شالو	शाल्व
"	۴	تسل	شلیہ	शाल्य
"	۵	بدر	مدر	मद्र
"	"	جیدہرت	جیدرتھ	जयद्रथ
"	"	باہلیک	باہلک	वाह्लिक
"	"	بوروسروا	بھوری شروا	भूरिश्रवा
"	"	سل	شل	शाल
"	"	جگ سین	یگیہ سین	यज्ञसेन
"	"	مکہرت	بھگدت	भगदत्त
"	"	برن	ببردھن	विवर्द्धन
"	۶	کوح راجہ	کچھو راج	कच्छराज
"	"	ہور	بھور	भूरि
"	"	برمدل	برہدبل	बृहद्बल

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۲۹	۶	سسپال	شِشُپال	शिशुपाल
"	"	بیکمک	بھیشمک	भीष्मक
۲۹	۶	رکمی	رُکُمی	रुकुमी
"	"	براٹ	بِراٹ	विराट
"	۷	اترکیور	اُتَرا کُمار	उत्तरा कुमार
"	"	سنک	شَنَک	शानक
"	"	درویدپدر درو پدی	دُرُپَد پدر دُروپدی	द्रुपद
"	"	درشسٹ دمن	دھرشٹ دیمن	धृष्टद्युम्न
"	"	سکانڈی	شکھنڈی	शिखण्डी
"	۸	بلبھدر	بَل بھدر	बलभद्र
"	۱۵	کرپاچارج	کرپاچارِیَہ	कृपाचार्य
"	۱۶	اسواستھامان	اشوتھاما	अश्वत्थामा
"	۱۶	س سس	بِبِن ثت	विविंशति
۳۰	۳ و ۷ و ۹	جرجودھن	دُریودھن	दुर्योधन
"	۱۳	سومدت وجیدرت	شوم دَت وجَی دِرتھ	सोमदत्त, जयद्रथ
"	۲۰	ابھاییک	ابھاییک	अभिषेक
"	۱۴	سل وبکمک ودلیسرس رکمی	شلیہ وبھیشمک ودلیپرس رکم	शल्य, भीष्मक, रुक्म
۳۷	۱۹	دسرنام	بھُرنام	वसु नाम
"	۲۰	برادر درو پدی ورشت دمن	برادر دُرُپدی دھرشت دیمن۔ دور سطر ۲۲	द्रोपदी का भाई धृष्टद्युम्न
"	۴	راجسو	راجسوی	राजसूय

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
भीम	بھیم	بھیم و	۱۴	۳۹
चित्ररथ	چتررتھ	چترت	۱۵	״
राजसूय	راجسُوی	راجسو	۲۲	״
प्राप्त कामी	پرات کامی	برات کامی	۲۲	۵۱
दुश्शासन	دُشّاسن	دوساسن	۹	۵۲
कौरव	کوروان جمع کورو	کوروان	۱۲	״
कर्ण, शकुनि	کرن و شکُن	کرن وشکن	۳	۵۳
विकर्ण	بکرن	بکرن	״	״
सुधन्वा	سُدھنوا	سدیو	۲	۵۵
अंगिरा	انگِرا	انگرا	״	״
विरोचन	بِروچن	باوچن	۲	۵۵
प्रह्लाद	پرہلاد	پرہلاد	״	״
कश्यप	کشیپ	کشب	۶	״
देवल	دیوَل	دیول	۱۹	۵۶
बृहस्पति	برہسپت	برسپت	۱۸	״
युयुत्सु, भूरिश्रवा	جُجُتس و بھوری سروا	جیس وبورسودا	۸	۵۹
संजय	سنجی	سنجو	۳	۶۵

آغاز فن دوم از کتاب مهابهارت که آنرا سبها پرب گویند

راویان اخبار این قصه چنین روایت کرده اند که چون کشن و ارجن از جنگل
کاندیوبن برگشته بکنار آب جون آمدند می دیت دیو که ارجن اورا از سوختن محافظت
کرده بود هر دو دست را بر سینه نهاده به برابر ارجن آمده بزبان عجز و نیاز عرض کرد
گفت ای ارجن تو مرا جان نو دادی که از این آتش که اگر کوه ها دران می بود خاکستر
میشد نه محافظت کردی حالا در برابر آن چه خدمت مرا میفرمائی که بجا آرم ارجن گفت
من که ترا از آتش نگاه داشتم از تو طمع ندارم بغیر از آنکه با من دوستی کرده باشی حالا
ترا رخصت میدهم که هر جا که خواهی بروی می دیت گفت من آنچنان هنرها میدانم که
بغیر از من امروز هیچکس یاد ندارد میخواهم که بجهت شما کاری بکنم که نشانی از من بماند
ارجن گفت من اگر ترا خدمتی بفرمایم مردم گمان برند که من ترا بجهت خدمت از آتش
خلاص کرده بودم اما تو اگر میخواهی که خدمتی برای من بکنی هر چه خدمت کشن جیو بفرمایند
بکن پس می دیت به پیش کشن آمده گفت التماس دارم که بمن خدمتی بفرمایید که چنان
بکنم آنرا بجا آرم کشن ساعتی سر در پیش انداخت بعد از ان گفت اگر تو کاری میخواهی
که بکنی میباید که بجهت راجه جدهشتر منزل عظیمی که در روی زمین نظیر نداشته باشد راست
کنی چنان باشد که از آدمیان هیچکس آنچنان جائی نتواند ساختن و آنچه در میان
دیوان و دیوتها و آدمیان و ماران و غیر آن بوده باشند تمام درین منزل بوده باشد که

صورت جمیع دیوتها و دیوان و آدمیان و جانوران و ماران در انجا نقش کنی می دیت
خوشحال شد و گفت قبول کردم که چنان جای راست کنم که از آدمیان هیچکس نتواند
ساخت پس کشن و ارجن می دیت را گرفته متوجه دهلی گشتند چون به دهلی رسیدند راجه
جدهشتر از دیدن ایشان بغایت خوشحال شد و می دیت را نوازش نمود و می دیت
در ساعت نیک طرح منزلی در نهایت وسعت و فسحت انداخت و ده هزار گز طول
و ده هزار گز عرض آن جا را تعیین نمودند بسیم باین بار راجه جنمیجه گفت که چون کشن جیو
به دهلی آمد و می دیت طرح انداخت کشن از راجه جدهشتر رخصت گرفته متوجه دوارکا
شدند هنگامیکه روان میشدند خواهر خود را دیدند او را نصیحت بسیار کرده گفتند که زنهار
در خدمت کنتی و ارجن تقصیر نکنی بعد از آن کشن جیو و سبهدر را هر دو گریستند و کشن او را
و سایر دوستان را وداع کرده تمام اسلحه خود برارابه خود نهاده روان شدند راجه جدهشتر
با برادران و جمیع بزرگان بمشایعة او تا دو کروه رفتند پس کشن جیو همه را رخصت دادند
که بازگشتند و ارک که مهلبان کشن جیو بود ارابه کشن را بتعجیل تمام رانده در اندک زمانی
بدوارکا رسید. بسدیو پدر کشن و بلبهدر برادر کلان کشن با تمام برادران و فرزندان و
خویشان کشن از دیدن او بغایت خوشحال گشتند و بعد از آنکه کشن جیو از دهلی رفت
می دیت دیو با ارجن گفت که من بکوه کیلاس و آن طرف میروم تا طلا و جواهر بسیار
بجهت راست کردن این منزل بیاورم و در نزدیکی آنجا حوض کلانی هست بندسرور نام
و در کناران حوض گرز کلانی افتاده است و آنرا راجه برکسر آنجا نهاده است آن گرز
بجهت بهیم سین می آرم و آنرا معلوم نیست که بغیر از بهیم سین دیگر کسی کار تواند فرمود
و بوقی هم آنجا هست دیودت نام که برن آنجا گذاشته و آوازه آن بوق مثل آواز رعد ست
آنرا برای شما می آرم پس می دیت بجانب شمال رفته بکوه کیلاس و بند سرور رفت در آنجا
جائی بود که مها دیو و اندر و برن ازاین جگ بسیار کرده بودند می دیت آن گرز و بوق با جواهر
بسیار و طلای خالص بی نهایت برداشته بدهلی آورده گرز را به بهیم و بوق را با ارجن داد
و آن بوقی بود که دیوتها و دیوان و آدمیان و ماران وغیرهم از آواز آن می ترسیدند

و می دیت بنیاد عمارت کرد و آنچنان منازل ساخت که در عالم عدیل و نظیر آن نبود تمام
آن عمارت را از طلا بساخت و بجواهر آبدار و لالی شاهوار همه مرصع کرده انواع باغ ها و
منظرها و حوضها دران عمارت بساخت و جانوران بسیار از جواهر ساخته بود که هرکس
ایشان را میدید گمان میبرد که جان دارند و در حوضهای عمارت ماهیان از طلا و جواهر
تعبیه کرده بود که حرکت میکردند و از کمال هنرمندی آن عمارت را چنان ساخته بود که بنظر
بدخواهان انچه از آب بود آن دیوار مینمود و انچه دیوار بود آب بنظر در می آمد و انواع گلها و
لاله ها در باغها از جواهر راست ساخته بود که هیچکس فرق نمیکرد که این گلی اصلی ست یا
از جواهر ساخت کرده اند و آن عمارت را در چهارده ماه تمام کرد و آن عمارتی شد که مثل آفتاب
میدرخشید و در شب تار مثل روز روشن می تابید چون آن عمارت تمام شد راجه جدهشتر
در ساعت سعید باتفاق برادران و خویشان بآنجا در آمد و تمام آن منزل را تماشا کرد
و جمیع مردمان که همراه راجه بودند معیران عمارت شدند راجه اول ده هزار برهمن را انجا طلبید
تا بید خواندند بعد ازان طعام بسیار بجهت ایشان آوردند چون از طعام فارغ گشتند راجه
هر برهمنی را سه هزار گاو داد و همه ایشان را خلعت داده رخصت کرد تا برفتند بعد ازان
براجه جدهشتر از اطراف عالم رکهیشران مثل پرسرام و بیاس و بیسرش و سکاچارج و
شاگردش بسیم پاین و جیمن و سمنت و مارکنڈی و بهرگ و گوتم وغیره آنجا آمدند راجه جدهشتر
همه ایشان را تعظیم و احترام بسیار کرد و از راجهای کلان که در اطراف عالم بودند مثل راجه
پنجاب و بنگاله و بهار و گجرات و دکن وغیره اکثر بانجا آمدند و سریکشن جیو با جمیع فرزندان
و برادران و خویشان و سایر جادوان آمدند و دران مجلس آغاز سرود و گفتن کردند و بسیار
رقص میکردند و آنچنان مجلس شد که مثل آن کسی از آدمیان یاد نداشت و درین اثنا که مردمان با این
مجلس مشغول بودند نارد پیدا شد و نارد آنچنان کسی بود که جمیع اکثر علم را میدانست و قصه های
گذشته همه را نیک یاد داشت و هر جا که اراده میکرد از عالم بالا و قعر زمین و جزایر دریا میرسید
آن همه جا میرفت راجه جدهشتر و سایر اهل مجلس همه بتعظیم برخاستند و کمال احترام او بجا
آوردند چنانچه نارد خوشحال شد و راجه جدهشتر را با برادران دعای خیر کرد پس راجه نارد را

بر صدر مجلس نشاندو خود در سبها برابر او نشست آنگاه نارد گفت ای راجه شما طریق عدل وداد که پدران شما آن طریق بر رعایا که ودایع خالق تواناند عمل و سلوک میکردند وانچه آداب سلطنت ست همه را نیک میدانند و سپاهی خوشحال و رعیت آسوده اند و سایر علما و زاهدان و درویشان و فقیران و سوداگران و غیر ایشان در امن و رفاهت و فراغت میگذرانند یا نه اکثر همه این مردم در امن و فراغت میباشند شکرانه این را که خداوند تعالی شما را بر نعمتی توفیق کرامت فرموده بجا می باید آورد اگر کار بر عکس این باشد میباید که آنرا تلافی و تدارک نمایید و یقین دانید که سپاهی و رعیت پادشاهان را بجای دو بازو میباشد اگر این دو بازوی پادشاهان قوی ست ملک برقرارست و دشمنان مقهوراند و همه اهل عالم دعای پادشاه میکنند و درین عالم نام نیک ایشان باقی میماند و در آن عالم بدرجات عالی میرسند خدا و خلق از پادشاه راضی میباشد چون نارد امثال این سخنان بسیار گفت راجه جدهشتر گفت ای نارد آنچه از دست من می آید در امن و عدل میکوشم و به تقصیر از خود راضی نمیشوم و شب و روز از درگاه حق تعالی مسالت مینمایم که مرا توفیق بخشد که انچه رضای او باشد همان دستور عمل نمایم و مرا توفیق خیر کرامت کند نارد گفت انچه گفتی میکنی امیدوار میباشی که در دنیا و آخرت خداوند تعالی ترا سرفراز گرداند راجه جدهشتر از سخن نارد خوشحال شد بعد از آن راجه بانارد گفت که شما بزرگید هر جا که اراده نمایید میروید حالا من از شما تحقیق میخواهم که بکنم که آیا شما مثل این عمارت که می دیت برای ما ساخته است در هیچ جای دیگر دیده اید نارد گفت من در آدمیان ندیده ام که هیچکس مثل این عمارت ساخته باشد اما من مجلسها و عمارت جم و برن و اندر و برهما را دیده ام اگر میل تعریف آن مجالس و خوبیهای آن داشته باشی من شمه از آنها با تو میگویم راجه جدهشتر چون این سخن از نارد شنید برخاست و هر دو دست بر سینه نهاده با نارد گفت که من میل شنیدن تعریف آن مجالس و عمارت بسیار دارم تا بدانم که در آن مجلس چه کسان می نشینند و عرض و طول آن مجالس چه مقدار است نارد گفت خوش چون خاطر شما میخواهد من تعریف آنها را با تو میگویم اولا تعریف عمارت و مجالس اندر را بگویم بدانید که عمارت اندر را اندر خود ساخته است و طول آن عمارت یکصد

کروه و عرض آن دویست کروه است و بلندی آن عمارت بیست کروه و انواع هوا اختیار
ساخته اند که هر جا که خواسته باشد آنرا میتوانند برد و درآنجا صعوبت و ماندگی و ترس
بیماری نیست و انواع منازل عالی و باغها و حوض ها و منظرها دران عمارت ساخته اند
که عقل از دیدن آنها حیران میشود و تخت عظیمی درمیان آن عمارت بجهت خاصه اندر
نهاده است و اندر بران تخت می نشیند و حرم او که اندرانی نام دارد و اندر تاج مرصع
بر سر می نهد و جواهر بر بازوی خود می بندد و لباسها می پوشد که هرگز چنین دیده نشده و نور و روشنی
و خوبی بصورت یکی از دیوتها بر آمده شب و روز در خدمت اندر ایستاده خدمت میکنند
همه دیوتها با زنان خود و جماعت ساده و غیره که ایشان را گناه نیست دران مجلس می نشینند
و جماعتی از رکهیشران مثل پراسر و بسهست و کالورسک و ویاسا و سمن و برگ سرامه
سرمان و اودالک و کشیپ و بسست و راجه هرچند و بیاس و گوتم و بالمیک و ساکه کال
و ابسکرها و سرپ و غیر اینها دران مجلس اندر می نشینند و جمیع دریاها و کوه و برق و
باران و باد و بس و خاک و ایام هفته هر کدام بصورتی بر آمده دران مجلس حاضر میشوند
و گویندگی میکنند و اپسرها بصورتهائی که هرگز آدمی زاد تصور بابریک ان حسن نکرده
لباسهای و جواهر در سر و بر آن نسبت که شعاع اینها مثل آفتاب تابان است پیوسته
برقص و بازی درون مجلس میباشند و برهسپت و سکر و اکثر دران مجلس صدرنشین میباشند
و محفهای مرصع که روشنی آنها عالم را منور میسازد در اطراف انجا نهاده است و اگر گاهی
اندر بجائے رود دیوتها بران محفها می نشینند آنها را بی آنکه کسی برد هر جا که اراده
نمایند میروند و دیگر چیزها در مجلس اندر است که اگر بگویم سخن دراز است و دیگر عمارت
و مجلس جم را بگویم و عمارت جم را ابسکرما ساخته است و آنچه از مصالح عمارت از گل و
خشت و چوب و غیره میباشد دران عمارت همه اینها از طلا است و چهار صد کروه طول و
چهار صد کروه عرض آن عمارت است و جم هر جا که خاطرش میخواهد آن عمارت را می برد و
درانجا یک هوا قائم میباشد و گرمی و سردی نیست و هر کس که درانجا میرود هرگز گرسنگی
و غم و اندوه و پیری و ناداری و ماندگی و امثاله درانجا نمیباشد و هر کس که درانجا بیاید

هر چیز که بخاطرش برسد از خوردنی و پوشیدنی و بوهای خوش دماغ و عطر وغیره در آنجا
حاضر است و درباغهای آنجا درختان هست هر چیز که کس اراده نماید فی الحال بران
درختان اپیدا میشود و در مجلس جم بسیاری از راجهای بزرگ مثل راجه ججات و پسرش
پورو و ماندهاتا و سوک و رس و نس و کرسرج و کرتسک و سرون و ست برت و کارتاسرج
و سرت و راجه بل و رانبرکیه و بهگیرت و اوسک و مهابل و ارو و دلیپ و پرجاپت و مالک و
و بهکمت و رماهلیک و رام پسر جسرت و لچهمن و بهرت و سترگن برادران رام و دیوسلام و جنک
و سرکدا و جر و سدمن که اول مرد بود و آخر زن شد و صد راجه که همه رحدب نام دارند و صد
راجه بهن بهن نام و صد و یک راجه دیگر شست نام و هشتاد راجه جنمیجه نام و دیگر شما پاندبا هزاران
راجه بزرگ که در دنیا عدل و داد کرده اند و در جنگها کشته شده اند و عبادت بسیار کرده اند میباشند
و مرگ و اجل و نزدیک جم میباشد و خدمتگاران جم منتظر ایستاده اند که هر کس را جم حکم فرماید
فی الحال جان او را قبض میکنند آنجا هم گندهربان بسیار میباشند و گویندگی میکنند و اپسرها
میرقصند بعد از آن نارد گفت ای راجه جدهشتر مجمل از احوال جم را گفتم حالا از تعریف
مجلس برن بشنو برن عمارتی دارد که چهار صد کروه طول و همانقدر عرض دارد و آن عمارت
را هم بسکرما در میان آب طرح انداخته است و در آنجا باغها بسیار است که درختهای آن از جواهر است
بعضی از لعل و بعضی از زمرد و مروارید وغیره و در آن عمارت خانهای لطیف بسیار است
که درختهای آن از جواهر آبدار است و در مجلس که برن می نشیند تختی است در نهایت عظمت
بانواع جواهر که چشم آدمی مثل آنها ندیده است مرصع کرده اند و برن با زن خود بر آن تخت
می نشیند و آفتاب با دوازده برج و باسک مار با بسیاری از ماران خوبصورت و دیوان
بسیار مثل راجه بل و بکاشر و پرهلاد و دراون ده سر و بلل و میگهناد وغیره در مجلس برن
میباشند و چهار دریا که هر یک در طرفی از اطراف عالم می باشند و آب گنگ و جمن و سمان
و مل و نربده و اموارس و سعول و جهل وغیره با جسمها و بیکها و کوهها و معبدها
همه بیک صورتی بر آمده در آن مجلس میباشند و برن منتری دارد ابهساب نام که
با پسران خود پیوسته خدمت برن میکنند و دیگر مجلس کبیر را با تو بگویم نیکو گوش دار

کبیر هم عمارتی دارد که چهار صد کروه طول و دویست و هشتاد کروه عرض دارد و کبیر این
عمارت را تمام بعبادت و ریاضت خود ساخته است و درین عمارت انواع قصرهای بلند و
خانهای بلند و خانها بعضی کوچک و ایوانها وغیره هست همه از طلا و جواهر مرصع نفیس
که چشم آدمی زاد مثل آنها ندیده است و فرشها در انجا افتاده است که مناسب آفتاب
روشنی دارد و باغها در اطراف و جوانب آن عمارت بسیار است و درختهای آن باغها
بوی خوش دارند که تا صد کروه میرود و در انجا هم بسیاری از گندهربان
هستند و شب و روز از سرود و رقص و خوشحالی انجا خالی نیست و بسیاری از جچهها که
خویشان کبیر اند و هر کدام کرورها لشکر تابع دارند در مجلس کبیر صدر نشین میباشند و
بسیاری از رکهیشران و راجها که ترک سلطنت کرده بعبادت و ریاضت پرداخته اند در ان
مجلس میروند و بانواع نعمت و فراغت میرسند و مهادیو و پاربتی بسیار بانجا می آیند
و از خدمتگاران مهادیو نندی و مهاکال و سک کرن وغیره بان مجلس میروند و از
گندهربان و بسوان و سره پریت و هاها و هوهو و حب لازم آن مجلس شب و روز هستند
بهبیکهن برادر راون با بعضی از دیوان خود گاهی آنجا میرود و از کوهها کوه هماچل و
کوه بند و کیلاس مندر و سکنده مادن و سمیر پربت بالکیه یگر کوهها بصورت آدمی برآمده
اکثر پیش کبیر میروند نارد گفت ای جدهشتر چون مجلس اندر و جم و برن و کبیر را شنیدی
حال مجلس برهما را بگویم در ست جگ روزی نشسته بودم ناگاه سورج یعنی آفتاب را
دیدم بصورت آدمی برآمده پیش من آمد من پرسیدم از کجا می آئی گفت از مجلس برهما
می آیم من گفتم میخواهم که تعریف آن مجلس را بجهت من بکنی او بنیاد کرده گفت که
آن مجلس عماریست که از بسیاری کلانی هیچکس طول و عرض آنرا بیان نمیتوان کرد و هیچ
نمیتوان گفت که آن عمارت چه رنگ دارد از غایت صفا و خوبی نادر میگویم چون
تعریف آن عمارت را از سورج شنیدم خاطر بسیار بسیار مایل دیدن آنجا شده با سورج گفتم
چکار کنم که بانجا توانم رفت او گفت اگر هزار سال روزه بداری و عبادت کنی بانجا توانی
رسید من بکوه هماچل رفتم و تا هزار سال روزه داشتم و شب و روز بعبادت و ریاضت

مشغول می بودم بعد ازان سورج به پیش من آمد و گفت حالا اگر خواهی میتوانی بانجا رفتن
پس من همراه سورج بانجا رفتم و از انچه تعریف شنیده بودم مراتب زیاده ازان یافتم
هر چند خواستم که طول و عرض آنرا بدانم و هر چند اراده کردم که آیا آن چه رنگ و لطافت است
که آن دارد بهیچ وجه نتوانستم هرگز انچنان رنگی و روشنی و لطافت آن خانه تصور نکرده
بودم و در انجا شب و روز و گرسنگی و تشنگی و گرمی و سردی نمیباشد و نه روشنی آفتاب
و نه روشنی ماه باید و تابش و روشنی آفتاب پیش روشنی آنجا هیچ نمی ماند و برهما در انجا
تنها بر تخت می نشیند و جماعه دیگر در انجا راه دارند مثل مرج و مریچ و کشیپ و بهرگ و بسشت
و بسشت و گوتم و انگره و پلست و اگست یعنی سهیل و پرپلاد و جماعت بالکهل بلا و غیر انها
همه دست بر دست نهاده در برابر برهما می نشینند و آسمان و عقل و چهار بید و دیگر
علوم و ماه و آفتاب و ایام هفته و سال و چهار جگ و دل و آب و آتش و خاک و باد
و طعم و لون هر کدام بصورتی در نهایت خوبی برآمده در خدمت برهما بر یکطرف استاده
میباشند و بطرف دیگر جمدگن و برم و دریا و ساگر و سمرت و رگ و سرک و صوت و هشت
بسی و بسکرما و غیر انها بر طرف دیگر میباشند و برهما بر همه کسانی که بمجلس او میرسند انواع
لطفها میکند نارد گفت ای جده شتر این بود مجمل از تعریف مجلس مهاراجه جده شتر گفت
شما عنایت کرده تعریف مجالس ان بزرگان کردید و جماعتی را که در مجالس ایشان
میباشند نام بردید در مجلس اندر چه نیست که از راجها بغیر از راجه هر چند هیچکدام دیگر را
نام نبردید که در انجا میرفته باشد راجه هر چند چکار کرده بود که از میان انهمه راجها یکه
گذشته اند او را این میسر شده است که بمجلس اندر همراه رکهیشران می نشیند و
دیگر پدر مرا فرمودید که در مجلس جم دیدم آیا پدر من با شما سخن گفته بود نارد گفت
راجه هر چند راجه بزرگی بود او جمیع راجها که در زمان او بودند زبون خود کرده بود و قوت
او خود بمرتبه بود که خود تنها بر ارابه سوار گشته یکبار جهان گردیده بود و تمام عالم را گرفته بود
و تمام راجها را منهدم گردانیده همه زبون او شده بودند بعد ازان جگی کرده بود که
آنرا جگ راجسو گویند آنچنان جگی که راجها زر و مال برداشته بخدمت او آمده بودند و

بتمام خدمت آن جگ را راجها کرده بودند بعد ازان جمیع برهمنان را که بآن جگ حاضر شده بودند آنقدر جواهر و زر و مال داده بود که دیگر هرگز ایشان را بمال احتیاج نشد و دیگر مردمان را که بآن جگ آمده بودند همه را آنقدر زر و مال داده بود که دیگر ایشان را در رویشی روی نداد و از جهت این جگ بود که راجه هرچند بمجلس اندر راه یافته هست و دیگر حال پدر خود را که از من پرسیدید آنست که با من گفت که شما بزرگ میدبر زمین میروید چنانکه خواهید میروید اگر پسر من جدهشتر را ببینید با او بگویید که ای فرزند تو لائق آنی که تمام زمین را مسخر گردانی و مثل کشن دوستی داری که یاری او همه کار میتوانی کرد و من در ایام سلطنت خود جگ راجسو نکرده ام از انجهت بمجلس اندر نمیتوانم رفت اگر تو بعد فوت من آن جگ را بکنی هم ترا ثواب بسیار حاصل میشود و هم ازین عهده بدر می آیم نارد میگوید من با پدر شما گفتم که چون بزمین میروم این پیغام را به پسر شما خواهم رسانید حالا من بشما گفتم اگر تو برای راجه این جگ را بکنی هم پدر تو خوشحال میشود و بمجلس اندر و دیگر دیوتها میتواند رفتن و هم شما را ثواب بسیار حاصل میشود و شما هم چون بآن عالم بروید بمجلس اندر و همه جا خواهید رفت اما این جگ را کردن بسیار مشکل است چرا که می باید که همه راجهای عالم را زبون کنی تا این جگ میشود و میتوانی کرد و راجها وقتی زبون میشوند که با همه کس جنگ کند و خون بسیار ریخته میشود چرا که میباید که همه راجهای عالم را کسی زبون سازد تا این جگ را توان کردن و راجها وقتی زبون میشوند که با همه کسی جنگ کند و مردمان از طرفین کشته شوند حالا شما با برادران و دوستان خود مشورت کنید نارد گفت من حالا از شما رخصت گرفته بدوارکا میروم راجه جدهشتر نارد را رخصت داد و خود همه برادران و دوستان و مردم معتبر را که مدار مشوره ایشان بروی بود طلبیده در باب جگ کردن با ایشان مشوره کرد همه گفتند که چون شما توجه کنید این جگ میتوانید کرد و بهیم و ارجن برخاسته عرض کردند که شما بر خدمتی که درین جگ ضرور باشد بما بفرمایید که تا جان در بدن داریم درین کار سعی کنیم و جانهای خود را فدا سازیم راجه جدهشتر ایشان را

دعای خیر کرده روانه شد بند آن شدند که جگ کنند و دران ایام از دولت راجه جدهشتر
و اثر عدل او همه مردم در امن و فراغت بودند باران بوقت میبارید و دزد و حرامیان
اصلا نبودند و خلق همه به نیکی اوقات میگذرانیدند و دروغ و دغل در مردم نبود القصه
چون راجه جدهشتر بران شد که جگ بکند برادران و بزرگان کبار از امرا و بعضی از علما
را طلبیده گفت که من اراده کرده ام که جگ راجسوی چنانچه راجه هرچند کرده بود بکنم
شما درین باب چه مصلحت می بینید برادرانش باتفاق همه حاضران گفتند که ای
راجه خوب بخاطر گذشت امیدواریم که خداوند تعالی ترا توفیق بدهد که این جگ
راجسوی بکنی همه گفتند که اگر تو این جگ باتمام رسانی از همه راجها که امروز در دنیا
هستند بزرگتر میشوی و آنچه مصالح این جگ بوده باشد بهمت تو همه میسر می شود
چراکه برادران تو آنچنان کسانند که هرچه خواهند میتوانند کرد و همه آنچنان با اعتقاد
خدمت تو میکنند اگر تو ایشان را بفرمائی که تنها بروند میروند و کار بانجام میرسانند راجه
جدهشتر چون این سخنان را بشنید خوشحال شد روز دیگر بیاس و دهوم برهت را
که مدار کار و بار سلطنت راجه جدهشتر بر او بود و از مشوره او تجاوز نمیکرد طلبید و هر چهار
برادران هم آمدند آنگاه راجه جدهشتر با ایشان گفت که شما همه مرا میفرمائید که جگ بکنم
این جگ را کردن بسیار مشکل است و من چندروز است که ازین فکر نه خواب میکنم و نه طعام
میخورم بیاس گفت ای راجه همه چیز بهمت بلند میشود تو اگر همت به بندی این جگ را
میکنی راجه گفت این کار بغایت مشکل است مرا این بخاطر میرسد که اگر کشن درین کار
ممد و معاون باشد این کار سرانجام می یابد همه گفتند بسیار خوب بخاطر رسانیدی هرگاه
کشن درین کار ممد شود البته این جگ به بهترین وجهی بآخر میرسد پس راجه یکی از امرای
بزرگ خود را که اندرسین نام داشت بدوارکا بطلب کشن فرستاد و اندرسین بتعجیل تمام
پیش کشن رفته دعای راجه جدهشتر و برادران رسانیده گفت که راجه مرا بطلب شما
فرستاده است کشن در همان روز بر ارابه خود سوار شد و دارک که سهلبان او بود ارابه را
به تعجیل تمام رانده در اندک زمانی بدهلی رسید راجه جدهشتر چون آمدن کشن را شنید

بغایت خوشحال شد و برادران با جمیع بزرگان که در دهلی بودند همه پیش سریکشن جیو
آمده تعظیم کردند و دست بر دست کرده استادند و سریکشن جیو همه را بکنار گرفتند و پرسش
کردند و ارجن کشن را بخانه خود برد و سبهدرا خواهر کشن آمده در پای برادر افتاد و کشن
خواهر را در بغل گرفته نوازش بسیار کرد ارجن آن شب مهمانی لایق کشن را تمام آن
شب ایستاده خدمت را خود میکرد روز دیگر همه به پیش راجه جدهشتر آمدند مجلس
کلانی شد پس راجه جدهشتر با کشن گفت که ما قرار داده‌ایم که جگ راجسو بکنیم و این بی
اعانت شما نمیشود و شما آن چنان کسی هستید که هرچه خواهید میتوانید کرد اگر صلاح
میدانید یا از سر این اراده در گذریم کشن گفت جگ راجسوی جگ کلانیست شما
این جگ را میتوانید کرد و این چهار برادر شما آنچنان کسانند که در دنیا عدیل و نظیر
ندارند و هر کاری که اراده نمایند میتوانند کرد و این برادران که در خدمت شما باشند شما
هرچه اراده کنید به هر وجهی میتوانید ساخت حالا من در این کار شما سخنی بگویم چون
پرسرام چهتریان را قتل کرد چهتریانی که از تیغ او جان بردند یکی از فرزندان راجه پروروا
و بعضی از فرزندان راجه اچهواک اند و امروز کسی که بر سر همه چهتریان حاکم است جراسندهه
است که در ولایت کشمیر نشسته است و هیچکس حریف او نمیشود و بعضی دیگر از راجها
مثل راجه سسپال راجه چندیری و بهیمک و سک باهن و کرت و رسال که همه راجهای
قوی و شجاع اند با بعضی راجهای دیگر هم که تا امروز سلطنت میکنند همه بدوستی و اطاعت
جراسندهه در ملک خود میباشند و رکمت که خویش راجه کنت بهوج ست و خویش ما و شما ست
او نیز دوست است که جراسندهه اطاعت نمیکند و دیگر از راجها و حکام بلاد هر کس که امروز
حکومت دارد اطاعت جراسندهه میکند و کنس خالوی من که هیچکس را در زور و قوت برابر خود
نمیدانست و جراسندهه با او دوستی و خویشی کرده بود من باتفاق برادر خود بلبهدر او را
با همراهیانش کشتم و دو دختر جراسندهه که زن کنس بودند به پیش پدر خود رفته قصه
کشته شدن شوهر را گفتند و گریه بسیار کرده گفتند که تو آن قدر زور و قوت لشکر داری
که هیچکس حریف تو نمیشود و خون بگذاری که خون کنس هرزه رود و جراسندهه اعراض کشت

ولشکرها جمع کرده و قصد جنگ ما کرده ما با یکدیگر مشورت کرده متهرا را گذاشتیم و بدوارکا که
در کنار دریا واقع ست رفتیم و تمام زنان و مردمان خود را آنجا گذاشته من و برادر باز
به متهرا آمدیم جراسنده با لشکر بسیار بجنگ ما آمده متهرا را محاصره کرد من و برادر گریختیم
و بکوهی که در نزدیکی کوه ست رفتیم و آن کوهی بود که دوازده کروه بلندی داشت
جراسنده بآنجا آمد و ما را محاصره کرد و هژده روز لشکر او بر گرد آن کوه نشسته بود
قوی ای راجه جدهشتر از همه راجهائیکه در جهان هستند بهتر و نورانی تری و امروز تو لی
که ترا سمرتهه میتوان گفت و سمرتهه کسی را میگویند که از همه راجها بزرگتر باشد و تو وقتی
که این جگ راجسو کنی اما تا جراسنده زنده باشد تو این جگ را نمیتوانی کردن و جراسنده
هشت هزار و هشت صد راجه را که در اطراف جهان سلطنت میکرده اند بضرب دست خود
گرفته هست و در بند کرده هست و اراده دارد که جگ نمید بکند و همه راجها را بنیت
خشنودی مهادیو بکشد و جراسنده بقوت و مردانگی خود بگرد جهان گردیده و همه راجها
در جنگ گرفته ست و در بند دارد و من با همه خویشان و قبیله از متهرا که وطن اصلی
ما بود از ترس او گریخته بدوارکا رفته ایم ای جدهشتر تو اگر میخواهی که این جگ بکنی اول
فکر کشتن جراسنده باید کرد و سلاطین را که او در بند دارد خلاص ساخت تا ایشان هم درین
جگ همه خدمت را بکنند سرکشن جیو با راجه جدهشتر گفت آنچه بخاطر رسیده باشد درین کار بگوید
جدهشتر گفت آنچه شما فرموده اید سخن همانست و دیگر امروز چه کس هست که عقل او از همه بیشتر باشد ما اگر این جگ
را بکنیم معاونت و یاری شما خواهد بود و این جراسنده را که شما گفتید ما هم از وی می ترسیم و
جائیکه مثل شما کسی از و بترسد ما یان خود چه باشیم بهیم گفت ای راجه هر راجه که تردد
نکند و دشمنان را منهدم نگرداند و در کارهای مشکل که پیش آید سعی و تردد ننماید و را
نتوان گفت راجها و بندگان را همت عالی می باید که بهمت عالی کارهای مشکل آسان میشود
اگر تو همت خود را بلند داری ما جراسنده را میکشیم حالا اگر سنیر مائی کشن و ارجن و من
میرویم و جراسنده را بتوفیق الله تعالی میکشیم کشن گفت ما شنیده ایم که در عالم پنج راجه
گذشته اند که تمام جهان را گرفته اند و تا این زمان در عالم نظیر خود نگذاشته اند یکی راجه [illegible]

که مشرق و مغرب و بر و بحر عالم را گرفته بود تا امروز سلطنت چون او هرگز کسی راجه نکرده دوم راجه
بهگیرت که نگهبانی دنیا را نیکو کرده و آب گنگ را از مهادیو التماس نموده از کوه کیلاس
برآورده روان ساخت سوم کارت بیرج او در عبادت و بندگی خداوند تعالی بر دیگران
فائق بود چهارم راجه بهرت پسر راجه دشمنت او را زور و قوت بر دیگران زیاده بود پنجم راجه
مرت او در اموال و اسباب از همه کس زیاده بود در وقت جگ او کپیر همه جواهر طلا آلات
خود را به پیش او فرستاده و این پنج راجه سمرتهه بودند که همت عالی نمود جهان را زیر نگین
آوردند ای راجه جدهشتر اگر تو هم همت بلند داشتی ششم ایشان شوی و مقدمه انگار
کشتن جراسنده است ترا حالا این کار میباید کرد که بهر طریق که توانی جراسنده را دفع
کنی و حالا هر راجه بزرگی که در جهان هست همه اطاعت و خدمت جراسنده میکنند و هر کسی
خلاف با او میکند یا حکم او نمی شنود جراسنده میرود او را گرفته بند میکند و ملک او را
خود متصرف میشود و کسان خود آنجا میگذارد او بغایت بی رحم و سنگدل است هر که او را
میکشد نام نیک او تا انقراض عالم میماند راجه جدهشتر با کشن گفت که من شما را با بهیم
و ارجن بکشتن جراسنده بفرستم و این هرگز در دل من نمی آید که شما را بجنگ او بفرستم
بهیم و ارجن بجای دو چشم من اند و شما بجای دل من اگر بشما آسیبی برسد من بی چشم
و بی دل میشوم و من بی چشم و دل چون زندگانی بکنم و جراسنده آنقدر زور و قوت
و لشکر دارد که جم اگر با او جنگ کند بر او غالب نمیتواند آمد شما چون با او جنگ توانید
کرد پس مناسب آنست که از سر این کار جنگ بگذریم و دست ازین کار مشکل بداریم
و سنیاسی شوم و برادران و خویشان را بکشتن ندهم ارجن ازین سخن برآشفت و
از روی غضب با راجه گفت که این چه سخنان است که نه نیکوست که هر ساعت از شما سر میزند
ما را خداوند تعالی این قدرت و قوت و شوکت داده باشد و چنین کمانها و تیرها و دیگر
اسلحه که میدانی داشته باشیم و لشکر خوب همراه ما باشد و کشن کمک ما میکرده باشد اگر
با جان و دل با دشمنان جنگ نکنیم و این اسلحه را بکار نفرمائیم پس زندگانی ما بچه کار خواهد
آمد سپاهی راجه را برابر همت بلند نیست هر کس همت بلند دارد بر همه کس غالب میشود

و ما این را امیدانم که اگر جراسنده را بکشیم هم فایده دنیا ما را حاصل میشود که نام نیک ما تا انقراض
عالم میماند و دیگر ثواب آخرت می یابیم که چندین هزار راجه را از کشتن خلاص میسازیم و
دیگر آنست که بعد کشتن جراسنده آنقدر غنیمت بدست ما می افتد که از حساب و شمار
افزون باشد و دیگر چون کشن همراه ما باشد خاطر ما جمع است که البته فتح و نصرت نصیب ما
خواهد بود کشن چون این سخنان را از ارجن شنید او را آفرین کرد و گفت ای ارجن
تو که از اولاد راجه بهرت باشی و مادر تو کنتی باشد امثال این سخنان از تو عجب نیست و
ما را در کشتن او نیکان اعتماد نیست که اگر این کار راست شود بطفیل همت تو خواهد بود و بعد
از آن کشن جیو به راجه جدهشتر گفت هیچکس نمیداند که فردا زنده خواهد ماند یا نه اگر کسی سخن
کند این چنین سخنان نگوید که ارجن گفت و حالا ما را در جنگ جراسنده فکر دیگر میباید
کرد و اگر ما بجنگ او برویم ما را لشکر بسیار همراه میباید بردن چرا که او لشکر و جمعیت بسیار
دارد و اگر با لشکر همراه بگیریم او خبردار خواهد شد و سر راه بر ما خواهد گرفت و جنگ عظیم خواهد
دست دادن بلکه مناسب آنست که با چند کس چنان بشهر او رویم که او خبردار
نتواند شد و اگر سر راه بر ما خواهد گرفت در جنگ کار او را بسازیم و چون جراسنده
بر خود غرور بسیار دارد امید هست که زود بسر در آید و ما برو غالب آییم راجه جدهشتر
با کشن گفت که این جراسنده چه کس است و زور و قوت او چه مقدار است که چندین
مرتبه لشکر به شما آورده و هلاک نشد قصه جراسنده بفرمایید کشن جیو گفت من قصه
جراسنده و آنکه من قصد کشتن او نکردم همه با تو بگویم راجه بود برهدرت نام و سه
کهونی لشکر داشت حاکم ولایت مگهد بنهایت صاحب تجمل و نیز قوت بود و مال
و اسباب بی نهایت داشت و سلطنت او مشابه سلطنت اندر بود و در صبر و تحمل مثل
زمین بود و در قهر و غضب مثل جم بود و خویشان بسیار داشت و همه را ولایت بخشیده بود
که بفراغت حکومت میکردند و او دو دختر راجه بنارس که هر دو بیک شکم از مادر متولد شده
بودند خواسته بود و آن هر دو دختر در نهایت حسن و جمال بودند و راجه را با ایشان محبت
بسیار بود اما هیچ کدام ایشان را پسر نمیشد راجه بنیت پسر بسیار اموال فدا کرده

چندین جنگ کرد اما او را پسر نشد آخر آن راجه شنید که رکهیشری هست در غایت زهد و ورع
عبادت چند کوسک نام پسر گوتم راجه با هر دو زن به پیش آن عابد رفت او را دید که
در پایان درخت انبه نشسته استغراق تمام دارد راجه مدتی خدمت او کرد و هر چه
میطلبید راجه فی الحال حاضر میکرد چنانچه آن زاهد از و خشنود گشت و گفت ای راجه
از من چیزی مطلب که ترا بدهم راجه بغایت گریه کرد و گفت که ای بزرگوار من ترک حکومت و سلطنت کردم
بجهت آنکه مرا پسری شود حالا امیدوار شده ام که از برکت نفس شما مرا خدای تعالی
پسری کرامت کند آن زاهد چون این سخن شنید مدتی متفکر شد ناگاه از آن درخت
یک انبه در دامان او افتاد زاهد آن انبه را برداشت و افسونی بران بخواند و باز راجه
داد و گفت ای راجه این انبه را بزنان خود بده که مقصود تو حاصل خواهد شد راجه انبه را
گرفته بشهر خود باز گشت و چون هر دو زن او از حیض پاک شده غسل کردند راجه
انبه را دو پاره کرده بهر دو زن داد هر کدام نصف آن انبه را خوردند آبستن شدند
و بعد از گذشتن مدت حمل هر یک نصف آدمی زائیدند و زنان چون آنرا بدیدند
ترسیدند و هر دو آنچه زائیده بودند در پارچه پیچیده بزنی دادند که آنرا برده در بیرون
شهر انداخت و در آن وقت دیوزنی جرا نام که گوشت و خون آدمی میخورد بآنجا رسید چون
دید که دو نصف آدم افتاده است هر دو را برداشت و بر مقام بر هم زد ناگاه آن
هر دو بهم چسپیدند و طفلی درست شد و بغایت گریه کرد آن دیوزن حیران ماند و از آن
طفل آواز آدمی بر می آمد نچنان سنگین بود که آن دیوزن آنرا نمیتوانست که بر دست
نگاهدارد چون آواز آن طفل بگوش مردم شهر رسید راجه با هر دو زن و دیگر مردم از
پی آن آواز برآمدند آن دیوزن که قصد خوردن طفل داشت چون راجه را با هر دو زن
بدید دانست که این طفل را هر دو زائیده اند و را بر ایشان رحم آمد و آن طفل را
برداشته پیش راجه آورده گفت ای راجه این پسر طفل تست که هر دو زن تو زائیده
اند و من هر دو را بهم چسپیدم طفل درست شد من میخواهم که این را بخورم اما من چون
در شهر تو میباشم ترا و مادران این پسر را دیدم بر شما رحم کردم و پیش شما آوردم راجه بغایت

خوشحال شد و طفل را بگرفت و بمادرش سپرد و آن دیوزن از نظر غائب شد و راجه
در غایت خوشحالی بمنزل باز آمد و مهمانی عظیم کرد و آن اموال و اسباب بخشش کرد که
از حد و حصر افزون بود و چون جرا آن پسر را پیوند کرده بود او را جراسنده نام کردند و سنده
پیوند را گویند و آن پسر روز بروز بزرگ میشد و آثار رشد و جهانگیری بر ناصیه او ظاهر میشد
بعد از مدتی روزی آن زاهد که چند کوسک نام داشت و آن انبه براجه برهدرت داده
بود بشهر راجه آمد راجه چون خبر آمدن او شنید باتفاق زنان و پسر و سایر اقربا و
بزرگان بدیدن او رفت و همه در پای او افتادند راجه گفت من این فرزند را ببرکت
نفس مبارک تو یافته ایم حالا این ملک و پسر تعلق بشما دارد زاهد گفت من ترا مژده
میدهم که این پسر تو آنچنان شجاع و پرزور خواهد شد که هیچکس را با او قوت مقاومت
نباشد و بر اکثر سلاطین عالم غالب آید و اگر با دیوتها هم جنگ کند غالب می آید
و سردار تمام چهتریان خواهد شد و هرکس از راجها که لشکر بهمراه آورد مغلوب خواهد شد
و این پسر عالم را نگهبانی خواهد کرد و همه کس حکم او را خواهد شنید و مهادیو را خواهد دید
راجه چون این سخن شنید خوشحال شد و راجه را صحبت آن زاهد خوش آمد و سلطنت را
به پسر سپرد و وداع و نصیحت های نیک کرد و با هر دو زن خود همراه آن زاهد بجنگل
رفت و بعبادت مشغول شد جراسنده بعد از رفتن پدر در مقام عالمگیری شد
و هرکس که اطاعت او کرد او را چیزی نگفت و هرکس اطاعت نکرد از و جنگ
کرده ولایت او را متصرف شد و او را گرفته در بندیگاه داشت کشن گفت بعد
از آن که من کنس را که داماد جراسنده بود کشتم میان من و او دشمنی شد و او هفده
مرتبه لشکرهای عظیم جمع کرده بر سر من آمد و یک مرتبه جراسنده از شهر مگهر گرز خود را
بقصد من بجانب متهرا انداخت و آن گرز   متهرا افتاد در جاییکه آن گرز [illegible]
افتاده است آنجا را گدیه میگویند و گدا بزبان هندوی گرز را گویند و از مگهر تا متهرا
چهار صد کروه راه است والله تعالی اعلم و العهدة علی الراوی کشن چون احوال جراسنده
را بتفصیل بیان کرده براجه جدهشتر گفت ای راجه اگر جراسنده قوت و شجاعت

دارد اما دفع او بتدبیر آسان میتوان کرد و زوال دولت او نزدیک رسیده است
و ما را مصلحت نیست که با لشکر بجنگ رویم چرا که با لشکر هیچکس حریف او نمیشود و صلاح
در آنست که ما باتفاق بهیم و ارجن بر سر او رویم و من چنان میدانم که او با بهیم جنگ
خواهد کرد و بهیم او را خواهد کشت کشن براجه جدهشتر گفت که تو بهیم و ارجن را بجد اینکار
و ایشان را همراه من بفرست و هر دو را از من بستان جدهشتر گفت که شما صاحب اید
چون صلاح چنین میدانید شما را بخدا سپردم پس کشن و بهیم و ارجن بلباس برهمنان
بر آمده بقصد جراسنده متوجه ولایت بهار شدند بجهت آنکه جاسوسان جراسنده خبر باو
نبرند و از راه راست نمی رفتند از آب گنگ و از آب گندک و آب سون گذشتند و رفتند
تا بشهری که جراسنده آنجا میبود رسیدند آنچنان شهر آبادانی باغها و عمارت بنظر ایشان
در آمد که بلطافت آن دیگر جایی ندیده بودند و مردمان این شهر همیشه خوشحال
می بودند و برفاهت و فراغت اوقات میگذرانیدند و جراسنده در راه خانهٔ خود
نقاره داشت اگر دشمنی بقصد او می آمد آن نقاره بی آنکه آنرا بنوازند آواز عظیم میداد
و جراسنده واقف میشد و مستعد جنگ دشمن میگشت ایشان از جهت آنکه جراسنده
از قصد ایشان آگاه نشود و از دیوار قلعه بالا رفتند و به برابر جراسنده آمدند و او
با وزرا و نزدیکان خود نشسته بود و آن روز شگونهای نحس رو داده بود بجهت دفع
آن زر و مال جدا میکرد که بخش کند ناگاه چشم جراسنده بر ایشان افتاد که بی سبیل
می آیند جراسنده چون ایشان را بوضع برهمنان دید برخاست و خواست که ایشان را
خدمت کند چون نزدیک ایشان رسید بفراست دریافت که ایشان برهمنان نیستند
ترسی در دل او راه یافت و گفت شما برهمن نمی نمایید همانا که از راه دروازه نیامدید
که من واقف نشدم راست بگویید که شما چه کسانید کشن گفت بخانه دوست از راه
می باید رفت و بقصد دشمن از دیوار میباید در آمد چون ما قصد تو داشتیم بجبر بر سر تو
آمدیم جراسنده گفت مرا با شما آشنایی و دشمنی نیست شما را با من چه دشمنی است و من با کسی
بدی در خاطر ندارم کشن گفت این چه نیکی و خیر است که تو اکثر چهتریان را کشته و شهرها

هشت صد راجه را دربند کرده میخواهی که بجهت خشنودی مهادیو همه را بکشی ما نگهبان
غریبیم هر کس که بدی میکند ما او را می کشیم توکه میخواهی که اینقدر راجها را بجهت خاطر دیوی
بکشی ما هم قصد کشتن تو میکنیم اگر تو آن مردم را بگذاری ما هم بتو کاری نداریم و اگر قبول
نمیکنی میان ما و تو جنگ خواهد شد یا ما بر تو غالب شده ترا بکشیم یا تو ما را بقتل رسانی
جراسنده گفت که شما را این اندازه هست که با من اینچنین کنید یا با من جنگ توانید کرد
من این مردمان را بزور مردانگی خود گرفته ام بمکر و حیله نگرفته ام کشن گفت که تو بسیار
بزور و مردانگی خود مغرور مباش بسیاری از راجها که بمراتب از تو در زور و قوت و شجاعت
و پادشاهی زیاده بودند کشته شده اند و ما در خود اگر این قوت و قدرت را نمییافتیم که با تو
جنگ توانیم کردن اینچنین بر سر تو نمی آمدیم بدانکه کشنم و این بهیم و آن ارجن است
تو حالا یا این مردم را بگذاری و یا همراه ما پیش راجه جدهشتری آئی یا آنکه هر کدام از ما
که خواهی جنگ کن بهتر آنست که خود را بکشتن ندهی و این مردمان را
بگذاری و بدوزخ نروی پس جراسنده برخاست و بدرون حرم رفت
و کسان خود را طلبیده وصیت کرد بعد از ان همه امرا و بزرگان را
طلبیده و پسر خود سهدیو نام را بجای خود نشاند آنگاه مستعد جنگ شده بیرون آمده
با کشن گفت شما سه کس بجنگ من آمدید من هم با سه کس شما جنگ میکنم کشن گفت که
انکار از انصاف دور است که یک کس با سه کس جنگ کند از ما سه کس هر کدام که خاطر
خواه را اختیار کن که با تو جنگ کند جراسنده با کشن گفت که تو خود هفده بار از پیش من
گریخته مرا شرم می آید که دیگر بار با تو جنگ کنم و ارجن مرد نیست که از دور تیر می اندازد
بهیم بد نیست با او جنگ میکنم پس جراسنده تاج مرصع که بر سر داشت از سر برداشت و موهای
خود را محکم بست و بهیم نیز استعداد جنگ کرده آن دو دلاور نامدار با اول هشت جنگ
کردند بعد از ان هر دو بهم چسپیده گاهی جراسنده او را بر زمین می زد و گاهی بهیم او را
بر خاک می مالید و گاه هر دو سرها چنان بر هم می زدند که صدای آن تمام مردم می شنیدند و
مردمان شهر و سپاه و زنان و کودکان چندان بتماشای جنگ آن دو دلاور نامدار ا

آمدند که از حد و شمار افزون بود جراسنده چون هجوم مردمان دید بفرمود تا مردمان تماشائی
را زده زده دور کردند و باز هر دو بهم چسپیدند چنانچه اندر با ترا مسر جنگ کرده ایشان
همچنان تا سیزده روز با هم جنگ میکردند روز چهاردهم جراسنده چون سست بر بود
اندکی زبون شد کشن در همین وقت برابر بهیم آمده گفت اگر کاری میتوانی کرد حالا
وقت است چرا که جراسنده مانده است بهیم گفت من حریف این مرد عاصی نمیتوانم شد
کشن گفت تو پسر بادی چرا دل خود را زبون کرده این مرد جراسنده است و کشن خسی را
گرفته در برابر بهیم آمد و آن خس را دو پاره کرد بهیم دانست که کشن میگوید که چنانچه
آن مرد را بهم پیوند کرده اند همانطور او را از هم جدا کن و کشن پیش آمده دستی بر
پشت بهیم زد و از زور خود هم پاره بوی داد بهیم را قوتی دیگر شد بعد از زحمت بسیار
جراسنده را از زمین برداشت و بر سر گردانیده چنان بر زمین زد که همچو کوزهٔ سیماب بلرزید
چنانچه مردم گمان بردند که مگر آسمان پاره شد بهیم یک پای جراسنده بزیر پای کرده
یک پای او را بدست گرفته فریادی در غایت صلابت کرد و چنانچه جراسنده را
پیوند کرده بودند دو پاره شد و غوغا از خلائق برخاست ایشان جثهٔ جراسنده را
بر در خانهٔ او نهادند تا همه کس مرده او را به بینند سهدیو پسر جراسنده آمده ایشان را
ملازمت نمود کشن او را نوازش کرده جای پدرش را باو ارزانی داشت و آن هشت هزار
هشتصد راجه که در بند جراسنده بودند همه را از بند خلاص کردند کشن بفرمود تا همه
ایشان را خلعت دادند ایشان همه تعظیم کشن بجا آورده گفتند که تو جانهای ما را
خلاص کردی ما را خدمت میفرمای که بجهت تو بکنیم کشن با ایشان گفت که شما همه
بولایتهای خود بروید سامان کار خود کرده سال دیگر که راجه جدهشتر جگ می کند
همانجا حاضر شوید همه قبول کردند و هر یک بولایت خود بر سر حکومت و سلطنت رفتند
و ارابه را که جراسنده از دیوان گرفته بود آن را کشن به بهیم و ارجن داد تا سوار شوند
و خود بر سیمرغ سوار شده بدهلی بخدمت راجه جدهشتر آمدند و از اسباب جراسنده
جواهر بسیار و بعضی از نفایس اجناس که در سرکار او بود همراه آوردند راجه جدهشتر

از دیدن کشن و برادران بغایت خوشحال شد و اموال بسیار بشکرانه سلامتی ایشان
بخشش کرد کشن تعریف مردانگی بهیم و جنگ او را با جراسنده تمام به راجه گفت و از خود
هیچ نگفت اما راجه دانست که آنچه بهیم کرده بود همه به تدبیر و توجه سری کشن شده
است کشن چون چند روز بدهلی بود پس از راجه رخصت گرفته متوجه دوارکا شد
همراهان را که از جراسنده گرفته بودند سوار گشته بدوارکا رفت بیسم پاین با راجه جنمیجه
گوید که بعد از رفتن کشن راجه جدهشتر با برادران و امرا و دهوم که وزیرش بود
مشورت کرد که این جگ را چون باتمام باید رسانید همه گفتند درین جگ راجسوی
دو چیز می باید یکی راجه بسیار و آن خود بهم رسیده اند دیگر مال بسیار و درین باب فکری باید
کرد ارجن گفت بدولت شما لشکر و حشم بسیار دارم و در قوت و شجاعت کسی برابر من نیست
و من این کمان گاندیو و یراق خود را که داشته باشم بر همه راجها غالب آمده از چهار
طرف عالم مال ها گرفته در موعد جگ بملازمت شما بیایم راجه جدهشتر ازین کلمه ارجن
خوشحال شد و هر یک از برادران خود را بطرفی از اطراف عالم بجهت جمع مال فرستاد
اول ارجن را بجانب شمال و بهیم را بطرف مشرق و نکل را جهت جنوب و سهدیو را
بولایت مغرب فرستاد اولا ارجن با لشکر بسیار بولایت کلندو کالکوت رفت و به راجه آنجا
جنگ کرده غالب آمد و اموال آن ولایت گرفته و راجه آنجا را با لشکر همراه گرفته
بولایت ساکلدیپ رفت و با راجه آنجا غالب آمده او را هم همراه گرفت بکامروپ رفت
و با راجه آنجا که بگدت نام داشت تا هشت روز محاربه عظیم کرد و در روز نهم بگدت بخدمت ارجن
آمده اطاعت نموده اموال بی نهایت پیشکش کرد و همراه ارجن شده از آنجا بکوههای
میان هندوستان و خطا و ختن در آمدند و با حکام آنجا جنگ کرده بر همه غالب آمدند
و غرایب و نفایس که در آنجا ها بود گرفته بجزایری که نزدیک چین ماچین بود و جمیع آن
ولایت را مسخر کرد و از آنجا بچین ماچین در آمد پادشاه آنجا چند روز محاربات قوی
کرد آخر ارجن غالب آمد و انقدر اموال و جواهر و قماشهای نفیس و ظرفهای فغفوری وغیره
بدست ارجن افتاد که از حد حصر افزون بود بعد از آن ارجن با لشکر بی نهایت از

ولایت چین و خطا گذشته متوجه دست قبچاق شد و با سلاطین آنجا جنگهای قوی کرده
مظفر شد و از آنجا بولایت تبت آمده آنجاها را تسخیر کرده به کشمیر آمد و آن ولایت را
گرفته طلای بسیار از آنجا بدست آورد و از آنجا به پنجاب آمد از آنجا متوجه ملک سند شد
و آنرا بگرفت و از آنجا بولایتی که درمیان سنده و گجرات بود آمد و تمام آنجاها را گرفته
بشهری رسید که انرا سیر پور میگفتند راجه آنجا که جرامد نام داشت بجنگ ارجن آمد ارجن
بسیاری از لشکریان او را بکشت و او عاجز آمده اطاعت نمود و اسپان خوب بسیار
پیشکش کرد و همراه ارجن شد بولایت کنتومان آمد و آنجا را گرفته بولایتی که آن را
رنگ خوانند آمد و با مردم آنجا بسیار جنگ کرده غالب شد و در آنجا هشت اسپ
بدست ارجن افتاد که برنگ طوطی بودند و چند اسپ دیگر یافت که برنگ طاوس بودند
ارجن با اموال و اسباب بسیار و نفایس بی حد و نهایت در هنگام موعود بخدمت
راجه جدهشتر آمد آنچه آورده پیش کرد راجه از دیدن ارجن بغایت خوشحال گشته او را محمدت
بسیار کرد و بهیم با لشکر و فیلان بسیار که بجانب مشرق رفته بود اول به کنیله رفت
لشکریان آنجا را پانچال میگفتند که حاکم آنجا را جه درود پدر زن پاندوان بود
بهیم را مهمانی نیک کرده اموال بسیار باو داد بهیم از آنجا گذشته بولایت ترهت رفت
و آن جا را فتح کرده بولایت سارن رفت و در آنجا با سدرما نام جنگ کرده غالب آمد
و لشکر و اموال بسیار از ایشان بگرفت و از آنجا پیشتر بولایت بنگاله رفته به حکام
آن ملک غالب آمده اموال بسیار از ایشان گرفت و از آنجا متوجه سسپال شد
که حاکم ولایت چندیری و کرهه وغیره بود سسپال چون شنید که بهیم بر سر او می آید
با امرای خود در باب صلح و جنگ مشورت کرد عاقبت رایش بر صلح قرار گرفت چون
بهیم نزدیک شد سسپال به استقبال او رفت و اموال بسیار پیشکش کرد و بهیم او را
نوازش بسیار کرد باو گفت که راجه جدهشتر داعیه دارد که جگ کند و برادران بجهت
اموال باطراف عالم فرستاده است سسپال بهیم را بشهر خود برد و چند روز او را با لشکر
مهمانی کرد بعد از آن از زر و جواهر و اقمشه و دیگر نفائس بسیاری به بهیم داد بهیم از آنجا

روانه شده به اوده آمد راجه آنجا که بیدهل نام داشت و لشکر بسیار داشت بجنگ بهیم آمد
بعد از جنگ منهزم گشت اموال بسیار پیشکش بهیم کرد و بهیم از آنجا رفته راجه کوسل را
را فتح کرد و از آنجا بکوده درآمد و آن ولایت را گرفته از آن باز به بنارس آمد و با راجه
آنجا جنگ کرد در جنگ غالب آمد و مال آنجا را گرفته به گیا رفت و آن جا را بگرفت
و در آن نواحی هر حاکمی که بود همه را فتح کرده به بهار و مادبده و بار جنگ کرده مظفر شد
و از آنجا به ولایت حاس رفت که تعلق بکرن داشت کرن با او جنگ کرد برو غالب گشت
از آنجا به تامرلی که در نزدیکی دریا بود رفت و آنجا را گرفته زر و جواهر بسیار و صندل
و عود و مروارید و اقمشه نفیسه چندان بدست بهیم و لشکرش افتاد که از حد حصر افزون
بعد از این بهیم برگشته متوجه دهلی شد و در سر راه او هر ولایتی که بود همه را فتح کرده اموال
گرفته در هنگام موعود بخدمت راجه جدهشتر آمد و آنقدر اموال و جواهر و قماشهای نفیس
و دیگر چیزها آورده بود که از حد حصر افزون بود راجه جدهشتر بغایت خوشحال گشته بهیم را
نوازش بسیار کرد و سهدیو را که با لشکر بسیار رفته بود اول بجانب متهرا و پتیاله رفت و
بطرف نارنول درآمده اموال آنجا ها را گرفت بعد از آن از آب چنبل گذشته بگوالیار
آمد و حاکم آنجا را که خویش ایشان بود بدید و از حاکم گوالیار اموال گرفت بولایت
رن تهنبور آمد و از آنجا متوجه ولایت مالوه شد و با حکام آنجا مدتی جنگ عظیم کرده
غالب آمده و اموال آنجا را گرفته متوجه ملک دکهن گشت و با بهیکمک حاکم آنجا که پدر
رکمنی زن کلان کشن بود جنگ بسیار کرده مظفر گشت آنگاه بطرف بیجانگر رفت
به حکام آن ولایت جنگهای عظیم کرد و همه را منهزم گردانید و از آنجا بولایت میموبان
رفت و با حاکم میموبان که یکی مادر و یا دیگری دوبدام داشت تا هفت روز جنگ کرد آخر ایشان
در مقام اطاعت درآمده جواهر بسیار پیشکش به سهدیو کردند سهدیو از آنجا
برگشته به سندرماهدو آمد و با حاکم آنجا نیل نام جنگ عظیم شد چندان که هر دو لشکر بغایت
خسته و کوفته شدند ناگاه آتش بکومک راجه نیل آمد و به لشکر سهدیو افتاد و آدم و فیل
و اسپ بسیار و اموال و اسباب همه سوختن گرفت سهدیو حیران باند هیچ ندانست

که چه کند راجه جنمیجه از بیسم پاین پرسید که باعث چه بود که آتش بکومک آن راجه آمد و لشکر سهدیو را میسوخت بیسم پاین گفت که راجه ماند و که نیل نام داشت دختری داشت در نهایت حسن و جمال و آن دختر پیوسته خدمت آتش میکرد اگر او میخواست می افروخت و اگر باد میکرد آتش روشن میشد و حاضر میشد و اگر میخواست فرو می نشست اگر برهمنی باد میکرد همان ساعت روشن و برافروخته میگردید روزی آتش بصورت برهمنی برآمده به پیش راجه نیل که او را انیل و هیچ نیز میگفتند آمد راجه بکمال تعظیم و احترام او بجا آورد پیوسته در پیش آن راجها آتش بسیار افروخته می بود و ایشان تعظیم آتش بجا می آوردند و در زمانی که این برهمن به پیش راجه آمد آتشی که نزدیک آن راجه میسوخت شعلهای بزرگ برکشید راجه از کمال فراست دریافت که این برهمن آتش خواهد بود و آن برهمن راجه را گفت که از من چیزی بطلب راجه گفت من آن میخواهم که لشکر مرا از هیچکس خوفی نباشد برهمن گفت که هر غنیمی که قصد ملک تو کند من آنرا بسوزم راجه را حالا یقین شد که آن برهمن آتش است پس راجه با آن برهمن گفت که از من چیزی بطلب برهمن گفت دختر خود را بزنی بمن ده راجه دختر باو داد و این خبر چون براجهای اطراف رسید هیچکس از ترس آتش قصد جنگ مردم آن شهر نمیکرد و لشکریان آن شهر بشهرهای دیگر تاخت می بردند بیسم پاین گفت چون سهدیو دید که آتش در لشکر افتاده است و همه چیز را میسوزد سهدیو غسل کرد و آنگاه دستها بر سینه نهاده با آتش خطاب کرد و گفت ای آتش تو دهن دیوتهائی و هر چه در تو می افتد پاک میشود و از تو آب پیدا شده و ما این جگ را میکنیم از آن جهت است که همه را در آتش بسوزیم و تو از ما خشنود گردی ترا میباید که درین کار ما را امداد و معاونت نمائی و از آن میخواهم که با ما آشنائی کنی و دوست ما باشی نه آنکه ما را بسوزی درین وقت آتش بصورت برهمن برآمده در برابر سهدیو آمد و گفت ای سهدیو من آزموده‌ام تا به بینم از پیش من می گریزی یا تاب می آوری و یا قائم میکنی در من مسیدانم که راجه میخواهد که جگ کند من

قول کرده ام که تا راجه نیل و فرزندان او حاکم درین پوری باشند من دائم نگاهبانی
این شهر کنم کسان راجه نیل خبر بردند که آتش با سهدیو صلح کرد راجه نیل امرا و بزرگان شهر
خود را طلبید و با ایشان گفت که ما بامید نگاهبانی آتش با سهدیو جنگ میکردیم حالا
که آتش با او صلح کرد تاب جنگ با او نماند چکار میباید کرد آن مردمان همه گفتند که صلاح
در صلح ست پس راجه نیل با تحفهای بسیار زر و جواهر و اسپان و فیلان بخدمت سهدیو
آمد آنچه آورده بود همه را پیشکش کرد سهدیو او را نوازش بسیار کرده با او مقرر کرد که هنگام
جنگ در دهلی بخدمت راجه جدهشتر حاضر شود بعد از آن سهدیو بجانب ولایت
که خاندیس بود رفت حاکم آن ولایت را زبون کرد و اموال آنجا ها را گرفته
پیشتر روان شد و بسیاری از راجها را منهزم گردانید اموال بیحساب از ایشان بگرفت
آنگاه سهدیو بولایت راجه رکم که برادر زن کشن بود رسید حاکم ولایت سورت اموال
بجهت راجه رکم فرستاده بود راجه تمام آن اموال را با اموال بسیار و نفایس و اقمشه و
امتعه از خود بسهدیو گذرانید و سهدیو از انجا گذشته پیشتر روان شد و بسیاری ولایات
را گرفته اموال بسیار از حکام آنجا ها گرفت به بیابان دندکارن که نزدیک گوداوری است
رفت و از انجا گذشته بجزائر دریای شور رفت و در انجا با ملچهائی که در انجا می باشند
جنگهای عظیم کرده همه را زبون ساخته مروارید و یاقوت و الماس و دیگر نفایس از ایشان گرفت
بعد از ان از خیر ابر گذشته بولایت گلیم پوشان رفت و ایشان را زبون کرده اموال
بگرفت انگاه بولایت جماعه کال مکهه یعنی حبشیان رفت و آن ولایت را تسخیر کرد
و از انجا بکول گر رفت و از انجا به سرلی مین آمد و آنجا ها تمام گرفته اموال بیحساب بدست آورد
انگاه به داو بریت رفت و آن قلعه ایست که به بلندی و بزرگی و محکمی آن در عالم هیچ
قلعه دیگر بنا نشد سهدیو آنرا بصلح بگرفت و اموال و نفایس بیحد و نهایت از حاکم
آنجا گرفته برام برت رفت و راجه آنجا را که میکل نام داشت زبون کرده پیشکش از و
گرفته پیشتر رفت و بجای رسید که مردم آنجا یک پا داشتند و جماعه دیگر بودند که
پیچیده در جنگل بودند سهدیو تمام آن مردم را زبون کرده پیشتر رفت بشهری رسید که سنجنی

نام داشت و نزدیکی آنجا چند شهر دیگر بود مثل مکند و کرنالک وغیره سهدیو رکیلان
را بحکام آنجا فرستاد و اموال بسیار از ایشان بگرفت آنگاه بولایت دیگر مثل ماندیس
و دراڑ و کرل و اندهرا و پال من و کلنک سیر کرده همه را مسخر کرد بعد از ان بولایت
استوکرن یعنی مردمان که گوشهای ایشان مثل گوش اسپست رفت و ایشان را
زبون کرده مال گرفت آنگاه بولایت کج رفت و دو کیلان را به بهبیکن برادر راون
که حاکم لنکا بود فرستاد و بهبیکن جواهر و طلا و قماشهای نفیس بسیار و صندل و عود و دیگر
تحفهای بی نهایت و بیحد پیش سهدیو فرستاد و از انجا بازگشته متوجه دهلی شده
در اندک زمانی بفتح و فیروزی بملازمت راجه جدهشٹر رسید و آنقدر اموال و اسباب
و جواهر آبدار و تحفهای نفیس که آورده بود همه را براجه گذرانید راجه بغایت خوشحال
گشت و سهدیو را نوازش بسیار کرد و نکل که بجانب مغرب با لشکر بسیار رفته بود اول
به سرسک رسید حاکم آنجا با نکل جنگ کرد منهزم شد و نکل از انجا گذشته بولایت ٹاروا
د آنجا را مسخر کرده پیشتر رفت و بسیاری از ولایت ها گرفته اموال بسیار بدست آورد
آنگاه به بهیکر رفت و از انجا بجانب ٹهٹه دیگر رفت و ولایاتی را که در کناره دریای سند
بود همه تسخیر کرد پس بولایت پنجاب آمده بعض از حکام انجا را بکشت و بعضی را
مطیع گردانیده همراه خود بگرفت پس از آب سند گذشت امرسر را بگرفت آنگاه
به مرسور و از انجا به مدر که حاکم آنجا شل خالوی نکل بود رفت و شل نکل را تعظیم و احترام
کرده اموال بسیار باو داد و نکل هرچه در خدمت از اموال و اسباب نفیس جواهر و غیره
که یافته بود همه را بملازمت راجه جدهشٹر فرستاد و خود بطرف دریای شور روان شد و جماعت
مهلو و برالی و کرات و جون و سک را که در ولایت کنار دریا بودند همه را زبون و مطیع
گردانید و آنقدر نفایس از جواهر و اقمشه و اسپان تازی وغیره گرفت که از حد حصر
افزون بود و از ان ولایات ده هزار شتر ماده را از اموال و جواهر و سایر نفایس بار
کرد و از انجا بازگشته متوجه دهلی شد و در راه بسیاری از ولایات مسخر گردانید و زر و
اموال و سایر نفایس بی نهایت بگرفت تا در هنگام موعود بملازمت راجه جدهشٹر رسید

و از خزاین و جواهر و سایر نفایس بی نهایت و اسپان و شتران و دیگر تحفها آنچه آورده بود
همه را گذرانید چون هر چهار برادران نال چهار رکن عالم را بدهلی آوردند چندان خزاین و
نفایس و اموال در خزانه راجه جدهشتر جمع شد که از حد حصر و شمار و حساب افزون بود
بیسم پاین با راجه جنمیجه گفت که دران ایام بسبب حسن سلوک و صفائی نیت راجه جدهشتر
همه مردمان در امن و فراغت بودند و باران بوقت می بارید و آبادانی ولایت
بجائی رسید که دیگر جای زراعت در تمام ولایت راجه نمانده بود غله آن مقدار حاصل
میشد که از ضبط آن رعایا عاجز بودند و از دزد و قطاع الطریق و سایر مفسدان نام
و نشان نمانده بود از آن جهت آن مقدار حاصل در ملک راجه میشد که تمام خزینه با از
زر و مال پر گشته بود و آنچه برادران راجه از اطراف عالم آورده بودند و آنچه از ولایت
راجه حاصل شده بود آن مقدار اسباب و اموال در سرکار راجه جمع شد که زیاده از آن
متصور نتواند بود اگر راجه اراده میکرد که تمام مردمان را معمور گرداند می توانست چون
راجه جدهشتر دید که این قدر اسباب و اموال که چندین جگ توان از آن کردن در خزانه
آمده در مقام آن شد که آن جگ را که در خاطر داشته بکند پس راجه برادران و امرا
و دهوم مرهت را طلبید و گفت که بحمد الله تعالی اسباب جگ به بهترین وجه مهیا
شده است حالا اگر صلاح می دانید شروع در جگ بکنید همه گفتند که وقت رسیده است
و تاخیر در هنگام کار خیر نمیباید کرد در همین وقت بیاس بمجلس راجه جدهشتر در آمد متعاقب
او کشن از دوارکا با تمام خویشان و بزرگان و جادوان با اموال و اسباب بی نهایت
که از حساب و شمار افزون بود رسید و کشن تنها پیش آمده بود و اردوی او روز دیگر
بشهر رسید چون راجه جدهشتر و اهل مجلس سری کشن جیو را دیدند بغایت خوشحال
گشته همه برخاسته باستقبال سری کشن جیو آمده به تعظیم و احترام تمام او را آورده
بر صدر مجلس جا دادند چون از پرسش راه باز پرداختند راجه جدهشتر با کشن گفت
که ما به یمن و توجه و التفات و فرموده شما شروع در کار و بار جگ کردیم و برادران
من باطراف عالم رفته آنچه مصالح جگ بود همه را آوردند حالا از شما التماس دارم

که خود توجه فرموده نوعی نمائید که این جگ باتمام رسد ما هر کاری که میکنیم بحکم شما میکنیم
حالا شما هرچه بفرمائید چنان کنیم کشن گفت ای راجه امروز بغیر از تو هیچکس دیگر نیست
که مثل این جگی که تو اراده کرده تواند کرد و اسباب این جگ همه مهیا شده است
دیگر شروع در کار بکنید راجه گفت هر نوع که شما بفرمائید آنچنان بکنم گفت شما شروع
در کار بکنید هر کاری که بوده باشد من مدد خواهم کرد پس راجه جدهشتر بفرمود که تا
اسباب جگ را جمع کرده شروع در کار کنند و راجه سهدیو را گفت که ترا می باید که
باتفاق دهوم پروهت آنچه مصالح جگ بوده باشد جمع سازی و هر کسی را
بهمی تعیین نمائی پس راجه فرمود که هر کس را که دهوم صلاح داند بهم تعیین نماید پس
اندرسین و بسوک را که از ملازمان مخصوص ارجن بودند بر سر غله ها و روغن و شیر
و جغرات و غیره تعیین نمودند و انواع خوشبوها چون گلاب و مشک و عنبر و صندل
و چوه و غیره بسهدیو فرمودند که بجهت جمیع مردمانی که باین جگ حاضر میشوند مهیا
دارد و همه کس از راجها و امرا و رکهیشران و برهمنان و سایر مردمان از همه نوع
خوشبو میرسانیده باشد و آنچه برهمنان و رکهیشران روزگار باشند از انواع
خوردنی و غیره همه را حواله دهوم پروهت کردند که او و کسان او انیکار بکنند و
راجه بفرمود که مهمانخانهای بسیار برای مردم راست کنند و آنچه آن مردم را که
باین جگ بیایند در کار میشده باشد همه را بی نهایت تیار کنند چون اسباب
جگ تمام مهیا شد راجه به بیاس گفت که ما این جگ را بامید سعادت و توجه
شما بنیاد کرده ایم التماس از شما داریم که توجه فرموده ما را میفرموده باشید که چکار
کنیم و جماعتی از برهمنان دانا را که بید را خوب میدانسته باشند و پرهیزگار باشند
طلب فرمایید و ایشان را بفرمایید که هوم میکرده باشند بیاس گفت ای فرزند
کار تو کار من است من درینکار خود را معاف نخواهم داشت پس جمعی از دانایان برهمن
را که در علم و دانش و زهد و پرهیزگاری عدیل و نظیر نداشتند طلبیده بجهت هوم
کردن مقرر فرمودند و مقرر است در جگ ها که یکی از برهمنان که زیاده عالم و بزرگ باشد [illegible]

برهما تعیین میکنند و هرچه او میفرماید دیگر برهمنان همان نوع میکنند درین جگ
بیاس را برهما مقرر نموده پنج برهمن دانا را که در زهد و عبادت نظیر نداشتند و بید
را کسی دران زمان به از ایشان نمیدانست بجهت هوم کردن تعیین کردند اول آن
برهمنان یکی جاگبل و دوم سسامه و سوم پال چهارم دهوم پنجم متّه و بغیر از نیها دیگر
آن مقدار از برهمنان که اکثر دانا و پرهیزگار بودند و بید مے خواندند آمده بودند
که از حد و حصر افزون بود راجه جدهشتر کسان بطلب راجه های اطراف فرستاد که
همه با لشکرهای خود به یمه جگ حاضر شوند و در ولایات ایشان هر برهمنی دانا
یا درویشی یا سنیاسی یا زاهدی بوده باشد البته او را همه همراه بیاورند چون کسان
راجه خبر براجه ها رسانیدند همه راجهای اطراف با فرزند و خلاصه لشکر و بزرگان و
علما و درویشان و برهمنان دانا که در ملک ایشان بودند و اموال و اسباب بسیار
و پیشکشهای لائق بجهت راجه جدهشتر گرفته متوجه دهلی شدند و روز بروز جماعت
جماعت از عقب می رسیدند و راجه جدهشتر پیشتر فرموده بود تا طعامهای بیحساب در
نهایت لطافت و خوبی بجهت راجه ها و برهمنان مهیا کرده بودند و خدمتگاران
ایستاده بودند چنانچه هر راجه یا بزرگی که میرسید او را بجائیکه بجهت او و مردمش
مهیا ساخته بودند می آوردند و آنچه او را می بایست همه در انجا آماده بود چنانچه او را
هیچ احتیاجی نمیشد که از جای دیگر هیچ چیز بطلبد و جمیع راجها و بزرگان هر سازنده
و گوینده و خواننده و مسخره و امثاله از زنان و مردان که داشتند همه همراه آورده
بودند ازین مردم آنقدر از اطراف عالم آمده بود که از حد و حصر افزون بود و هر چند
راجه بزرگی که می آمد فراخور بزرگی خود انواع انواع پیشکشهای لائق بجهت راجه
جدهشتر و برادرانش می آورد و چون اکثر راجها و بزرگان که در اطراف عالم و برهمنان
و دانایان آمدند راجه جدهشتر نکل را به هستناپور بطلب بهیکهم و درونه چارج
و دهرتراشت و بدر و غیرهم و دریودهن و برادرانش فرستاد که به هستناپور آمده جمیع بزرگان
و خویشان را ملازمت کرده و دعای راجه جدهشتر رسانیده التماس کرده که همه درین

جگ حاضر شوند همه آنها بدهلی متوجه گشتند جدهشتر به عظمت و شوکتی بدهلی
آمد که هیچکس آن شوکت و عظمت نداشت جمیع مردم حیران گردیدند و بسال حاکم
ملک بلار که پدر گاندهاری مادر جودهن بود با فرزندان و خویشان باین جگ آمد و
شل که خال پاندوان بود با برادران و خویشان باین جگ آمد و لشکر بحساب از ولایت
بدر آمد و دیگر راجهای بزرگ مثل جدهشتر با هلیکه بود و تیروار ستی جاکسین و نکرت سن
کوچ راجه و هورو هرمل و سنپای ... بیکانک رکمی و حاکم کشمیر که جگمهین نام داشت و راجه بیراث
با هر دو پسر امرکهو بدسکه راجه درویدیه پدر درپدی با پسران دهشت و من سکندی وغیره کشن
با برادر کلان خود بلبهدر جمیع تا ... و سایر بزرگان جادوان و سایر راجهای بزرگ که اسامی ایشان بطول
میکشد باین جگ آمدند و راجه جدهشتر همه این راجها ... را بکمال تعظیم و تکریم
میکرد و هر یک را در منازل لائق ایشان فرود می آوردند و ... نعمت بوده
باشد همه در منازل مهیا می بود ... از آنچه راجها در ممالک خود میدیدند
جمعیتی دران جگ دست داد که در مدتها آنچنان جمعیتی بلکه نزدیک آن نیز هیچ جا
دست نداده بود بهیم سین با راجه جدهشتر گفت که چون اسباب جگ همه مهیا شده و همه
راجها و بزرگان و رکهیشران و برهمنان و سایر خلائق از اطراف عالم آمدند راجه
جدهشتر دست بدست نهاده در برابر بهیکهم پتامه و درونه چارج و کرپاچارج و جدهشتر
و اسواستهامان و سرس ... ایستاد و گفت از شما التماس دارم که درین جگ سرفراز گردم
هر کاری که بوده باشد شما آنرا بفرمائید که ما میکرده باشیم و من با امید عنایت و التفات شما
درین کار شروع کردم و ما برادران خدمتگار شما ایم آنچه اسباب این جگ بوده باشد
بتوجه شما همه سرانجام یافته است حالا هرچه شما حکم بفرمائید خدمت میکرده باشیم بهیکهم پتامه
و دیگران گفتند این کار کار ماست او درین جگ خود را معاف نخواهیم داشت بعد ازین
شروع در کار جگ کردند و بر سر تمام خوردنی ها از طعام و میوه بجهت سلاطین دساسن را
تعیین کردند و نیز بر سر مهمانان برای خدمت ایشان و تحقیق حال ایشان تعین نمودند
که هر کدام را بقدر مرتبه و حالش در مجلس بنشانید و زر و طعام میداده باشید بهیکهم پتامه

و درونه چارج بجهت این مهم معین شدند که بفرمایند که درین جگ چه کار میباید کرد و چه نمی باید
کرد و بفرمایند که هر کدام از راجها را کجا بنشانند و هر کس راجه جدهشتر و کرپاچارج را بجهت
زر و جواهر و سائر اسباب براجها دادن هر کدام را بقدر مرتبه اش معین کردند سری
کشن جیو براجه جدهشتر گفت که در دست راجه جرجودهن خاصیتی هست که اگر از جای
زری بکسی بدهد هر چه بدهد میداد برابر آن در همانجا زیاده پیدا میشود او این را نمیداند چه جای
دریافت کرد او را مهتر خزاین تعیین کنید که هر چه از زر و درم میداده باشد آن خزینه
زیاده میشده باشد چون راجه جدهشتر این سخن را از کشن جیو شنید خوشحال شده
پیش جرجودهن رفت و گفت چون ما برادریم و این کار ناموس هست التماس از شما
داریم که شما مهتر خزینه داده باشید زر و جواهر و اسباب را شما براجها و سائر مردمان میداده
باشید [illegible] تعیین کردند که هر کس را هر چه باید داد او بجرجودهن بگوید که فلان را
[illegible] بده او میداده باشد چون این مهمات سامان یافت مجلس جگ را ترتیب
دادند و راجه جدهشتر راجها و بزرگان هر کدام را بقدر مرتبه ایشان نشانیدند و هر ترتیب
و با لباسهای رسوم دست و جیبی رست را که بزرگان راجها بودند بر صدر مجلس جا دادند آنچنان
مجلس ترتیب یافت که بخوبی آن نشان نداده اند و هر چیز که خوشتر می بوده باشد همه
دران مجلس بود و خزاین راجه جدهشتر مثل خزاین کبیر شده بودند و اکثر راجها جواهر
پیشکش آورده بودند پس برهمنانی که بجهت هوم کردن تعیین شده بودند در یک
طرف آن مجلس آتش برافروخته هوم بنیاد کردند و آن چیزی که مقرر است که در جگها
در آتش می اندازند همه آنها را فرمودند تا دران آتش انداختند و آتش را خشنود
گردانیدند و دیوتاها همه خشنود گشتند و برهمنان همه شاد شدند بهیکهم باین با راجه
جدهشتر گفت که این مجلس یک چند روز بود تا روز آخر جگ رسید که آن روز را ابهکیک
گویند دران روز راجه جدهشتر جمیع مردمان را طلبیده در یک خانه نشستند راجها
در یک طرف و رکهیشران و برهمنان و دانایان بزرگ بر طرف دیگر و بعضی را در جاهای
بجاهای مناسب نشانیدند و نارد هم درمیان ایشان بود برهمنان و دانا سخن اند

تو مهدهٔ ... گفتگی و بیان اوصاف صفات حق میگفتند و بعضی از دانایان سخنان
را که تفصیل بسیار داشت مختصر عبارتی نیک بیان میکردند و بعضی دیگر در کلام
تطویل بسیار می نمودند و بعضی علما برهمنان گذشته اعتراض میکردند و بعضی دیگر
در برابر ایشان جواب اعتراض میدادند و دران مجلس مردم کم اصل و کسانیکه دیدار
علم و طاعتی نداشتند و برهمنان فاسق و طایفهٔ سودر تیوه نبودند و چون ایرجهشتر
آن ترتیب دید آن جمعیت برهمنان و مشغولی ایشان را بکار حق سبحانه تعالی
جل جلاله دیده بغایت خوشحال شد و بخاطرش رسید که چون از جنگ کردن غرض آنست
که روی زمین از گناهان مردم پاک شود و مردمان مفسد و بدکار در عالم نمانند و جراسنده
که مفسدی عظیم بود بتقریب این جنگ کشته شد حالا اگر سسپال هم که بسیار موذی
بدکار است کشته شود عالم از شر او نیز پاک شود و سری کشن جیو بر آنکه در خاطر راجه گذشته بود
وقوف یافتند و این فکر او را به پسندیدند بهیکهم پتامه درین امر اتفاق کرد پس
بهیکهم پتامه با جدهشتر گفت که حالا این راجها که جمع گشته اند هر کدام را بقدر مرتبهٔ ایشان ستایش نما
و تعظیم ایشان بجا آر و شش جماعه را بسیار عزیز و محترم میباید کرد یکی آستاد را و دیگر کسی را
که هوم میکنند و دیگر دانایان را که آنها بزیارت معبدی میروند و دیگر دوستان را و ششم راجها را
و درین جنگ شما ازین شش جماعت بسیار آمده اند شما را میباید که از میان این راجها
و بزرگان هر کس را که از همه بزرگتر باشد اول او را تعظیم و خدمت کنید و پیشکش
اول باو بگذرانید راجه جدهشتر گفت درین مجلس از راجها و بزرگان نشسته اند
اول چه کس را خدمت میباید کرد که همه را خوش آید و موجب آزار خاطر دیگران
نشود بهیکهم لحظه فکر کرده پس گفت که اول سری کشن جیو را تعظیم و خدمت کنید
او را همه کس بزرگی قبول دارند و هیچکس را از خدمت او چاره نیست پس راجه جدهشتر
اول پیش سری کشن جیو آمده پای او را ببوسید و آنچه از نفایس و جواهر و قماش
مهیا بود بخدمت سری کشن جیو گذرانید و از اسپان و فیلان و ارابه و دیگر چیزها
هم پیشکش گذرانید سری کشن جیو خوشحال گشت و همه را قبول کرد و اتفاقات

براجه جدهشتر کرد و سسپال که راجه ولایت چندیری بود بیشتر [illegible] کشن جیو دوست
بارادن حاکم لنکا برابری میکرد و در تقدیم نمودن راجه جدهشتر سری کشن جیو را
در غضب شد و بهیکم تپامه و جدهشتر را طعنه بسیار می زد و سری کشن جیو را
دشنام داد و گفت که با وجود این همه راجهای کلان و بزرگان عظیم الشان مناسب
نبود که اول کشن را تعظیم بدادند و با راجه جدهشتر گفت که تو ابن نادان و بی عقل هستی
که قدر و مرتبه هر کس را نمیدانی من گمان میداشتم که بهیکم عقل داشته باشد حالا
معلوم شد که او پیر و مبهوت شده است و از بس که کس خودش آمرگفته است عقل
خود را گم کرده است و او را بر همه بزرگان تقدیم میدهد اگر شما پیشی سال منظور میداشتید
بس بسدیو پدر کشن را تعظیم بایستی کرد که هیچکس را در باب او سخن نرسد و اگر بزرگی
را مقدم میداشتید راجه درویدرا مقدم می بایست کرد و اگر تعظیم از جهت علم
و دانش یا عبادت بود پس درونه چارج یا بیاس را اول تعظیم بایستی نمود و اگر راجه
جوان کلانرا مقدم میکردید راجه جرجودهن را میکردید تا هیچکس را در ایشان سخن
نمیرسید چون شما از ینها هیچکدام را منظور نداشتید پس معلوم شد که غرض شما
از بیحرمتی ما بوده است جائیکه راجهای بزرگ مثل سل و بهگیک و درو پسرش رکمی و
راجه درم و غیره و مثل کرن بهادری که شاگرد پرسرام است و مثل اسوستهامان
که هم برهمن و هم بهادر و بر زور و غیر ایشان بزرگان نشسته باشند چنین کسی را که سالها
گاوبانی کرده است اول تعظیم و احترام میکنید و کشن آن نظور شخصی ست که کنس را
که خال و ولی نعمت او بوده بظلم بکشت و سسپال براجه جدهشتر گفت که ما میدانستیم که
تو فرزند دهرم یعنی خیر بوده باشی حالا معلوم شد که آن برخلاف واقع بوده است
و این هم معلوم شد که کشن حریص و طامع بوده است که با وجود آنکه درین مجلس مردم
از و در همه چیز بزرگتر نشسته اند او را که بر همه تقدیم میدهید او هیچ نمیگوید و آنچه باو
میدهید میگیرد این کشن را کوروان خوب شناخته اند که اصلا باو التفات نمیکنند
سسپال مثال این سخنان گفته از مجلس برخاست و جماعتی از راجها وغیره که

تابع سسپال بودند همه با او برخاستند چنان شور و غوغا ظاهر گشت گویا تمام
برخاسته راجه جدهشتر بعذرخواهی پیش سسپال آمده گفت از تو التماس آن
داریم که این صحبت ما را برهم نزنی از تو و از ما همه بزرگتر بهیکهم تیامه است او
چنین مصلحت دانسته و چنانکه او کشن را می شناسد تو نمی شناسی و درین مجلس با
جماعه که از تو بزرگتر اند هیچکس درین باب سخن نه گفت تو هم انچه همه قبول کرده اند
قبول کن و صلاح نیست که با تو کشن دشمنی کند و هر کس با کشن دشمنی کند ما را هم
با او هیچکاری و دوستی نیست و کشن را همین من تعظیم و احترام نمی کنم بلکه جمیع
عالمیان او را تعظیم میکنند و برخود تقدیم میدهند لائق نیست که تو ما را در تقدیم
کشن ملامت نمائی سسپال اصلا التفات بسخن راجه جدهشتر نکرد و بهیکهم تیامه و
دیگر بزرگان هم آمده او را نصیحت کردند اما سسپال هیچ وجه سخنان ایشان را قبول
نکرد و بهیکهم گفت ای سسپال ترا مناسب نیست که سری کشن جیو را بدخوانی و سری
کشن جیو را همه کس از راجه ها و رکهیشران و سائر مردمان تعظیم میکنند تو بیعقلی مکن
و با کشن مخالفت منمای تو زور و قوت و شجاعت و همت و علم و دیگر صفات سری کشن
را میدانی و با وجود این همه با او دشمنی میکنی ترا زیان خواهد شد بهیکهم امثال این
سخنان چون بگفت سهدیو برخاست و گفت سری کشن جیو کسی است که مثل کیشی
دیوی را که در تمام دنیا بقوت و بزرگی او دیگری نبوده است کشته و در زور و قوت
هیچکس مثل کشن جیو نیست هر کس که تقدیم و تعظیم کشن جیو نمیکند ما پا بر سر او
می نهیم سسپال چون این سخن را از سهدیو شنید از غایت غضب چشمانش
سرخ شدند و با مردمی که تابع او بودند گفت که ای یاران هیچکس ازین مردمان
در زور و قوت برابر من نیستند همه شما استعداد جنگ بکنید ما همه این مردمان را
بکشیم و این جگ را برهم زنیم تابعان او همه مسلح و مکمل شده آمدند راجه جدهشتر چون
این حال را بدید بخدمت بهیکهم تیامه آمده گفت شما صاحب همه اید این مردم
میخواهند که این جگ ما را برهم زنند شما چه صلاح می دهید و ما را چه میفرمائید بهیکهم گفت

تو هیچ وقت این را بخاطر خود مرسان که سگ هرگز شیر را نمیتواند کشت سسپال مرد بیعقل است
که سخن ما را نمی شنود سری کشن جیو حریف او هست دفع او خواهد کرد سسپال خون
این سخن را از بهیکم پتامه شنید با وی گفت که تو پیر و خرف شده و عقل از تو رفته
است سخنان ترا چه اعتبار خواهد بود و تو چرا سخنی نگوئی که نه مردی نه زن و بجهت
کارها خود را پارسا مینمائی و از جمله قباحت های تو آنست که دختر راجه بنارس را گرفتی
و او را گذاشتی و آن دختر فقیر را بی خانمان کردی باین وبال برگردن تو مانده و از تو
هیچ نسل نمانده و هر چیزی که میکنی همه ضائع میشود و ترا در بهشت جا نخواهد بود و عقل
و دریافت تو آنست که کشن را که گاوبانی بیش نیست بخدائی برداشته پرستش او
میکنی و ازین که او پوتنا و بکاسر دیو را کشته باشد او را خدا نمیگویند چه زنی یا کنجشکی
را کشتن چه مقدار است و همین طور اگر یک اسپی و یا گاوی را کشته باشد چه کار کرده باشد
چه حیوان طریق جنگ نمیداند و ازین که او ارابه را از زمین بپای خود برداشته باشد
چه کار کرده باشد چه حیوان طریق جنگ را چه میداند و ازین او راجه میشود و از اینکه میگویند
که او کوه گوردهن را برداشته و هفت روز بر دست خود نگاه داشته چه قدر کار است
سنگی را برداشتن و ازین اعتقاد باطل که در خاطرهای شما جا گرفته است ما را خنده
می آید و این چه عقل و دانش بوده باشد که کسی آدمی را از آدمیان خدا نام نهد
و از جمله چیزهائی که بار نسبت میکنند آنست که او کنس را که خال او بود کشته است
چه عقل باشد که او کشنده ولینعمت گشته است و چه عقل باشد که بجهت کشتن ولینعمت
کسی او را تعریف کند سسپال با بهیکم پتامه گفت که تو زبون ترین کوروانی که مردی را
تعریف و اعتقاد میکنی که گناهکار و بدکردار است و همه بزرگان گذشته گفته اند که چهار
کس را بهیچ وجه نمیتوان کشتن ولینعمت و زن و گاو و برهمن کسیکه ولینعمت خود
کنس را و زن را و گاو را کشته است تو با این چنین کسی اعتقاد داری و تعریف او میکنی
همه کس میگفتند که بهیکم داناست حالا بر همه ظاهر شد که این سخن دروغ و خلاف قاعده
و واقع بوده است اگر بهیکم چیزی میدانست باین چنین گنهگاری اعتقاد نمی داشت

و تعظیم و تقدیم او بر همه بزرگان نمیکرد و پاندوان که سخن او عمل میکنند از همه مردم
عالم زبون تر شده و بدتر و بعقل تر بهیکهم طریق بزرگان گذشته را گذاشته است اگر
در واندک عقل میبود هرگز اینچنین کسی را پیشوای خود نمیکرد و بهیکهم که میگوید من صاحب
خیرم و عمل ناشایسته از من بوجود نمی آید این چه کار خیر بود که چون بچترنیرج که برادر
او بود از عالم رفت و زن او را بدیگری داد تا هر چه خواست با ایشان کرده و فرزندان
ازان آورده و این برادرزاده های بهیکهم از چنان عملی حاصل شده باشند عمل ایشان
ازان بهتر نخواهد بود که کشن گاوبانی بیش نیست و انواع گناه کرده است به پیشوائی
خود برداشته اند و سخن او عمل میکنند و او را بر همه بزرگان تقدیم میدهند حال
بهیکهم بحال آن قاز میماند که در کناره دریای محیط آشیانه داشت و بجانوران که
در انجا می بودند خود را پارسا می نمود و ایشان را نصیحت میکرد زنهار که بدی مکنید و
هیچ کس آزار مرسانید آن جانوران تعظیم و احترام او میکردند و هر خوردنی که مییافتند
حصه بجهت او می آوردند چون بآن قاز اعتقاد نیکی و صلاح داشتند همه ایشان
چون بجائی سیر رفتند بیضه های خود را باو می سپردند چون آن جانوران از نظر غائب
میشدند آن قاز بیضه ها را میخورد چون آن جانوران آمده احوال بیضه ها را میپرسیدند
میگفت که من نمیدانم آخر روزی یک جانوری در گوشه نهان شد و دید که بیضه ها را
او میخورد رفت و همه جانوران را خبر کرد ایشان همه آمدند و آن قاز را چندان
زدند که به بدترین حالی بمرد ای بهیکهم چنانچه آن جانوران آن قاز پیر را کشتند ترا هم
همچنان خواهند کشت بعد ازان سسپال با کشن گفت که اگر تو خدا می بودی چه لازم
بود که بر سر جراسنده از دیوار قلعه بالا رفتی و اگر خدا می بودی چرا بزور و قوت خود بر
جراسنده نرفتی و بطریق برهمنان باتفاق بهیم و ارجن به پیش او رفتی و کدام نیکی
بود که چون پیش جراسنده رفتید و او شما را تعظیم و احترام میکرد و میخواست که شما را
مهمانی کند شما او را کشتید و من حیران کار پاندوان شده ام که کشن ایشان را بانواع بدی
امر میفرماید و ایشان پیروی او میکنند اما ما چون می بینیم که بزرگ ایشان بهیکهم است

که نه مرد است و نه زن انکار از ایشان عجبی نیست بهیم چون این سخنان را از سسپال
شنید بغایت پر غضب شد و چشمانش سرخ شد و لب را بدندان گرفت و رنگش همچو
آتش افروخته گشت برخاسته بجانب سسپال دوید تا با او جنگ کند همه مردم ترسیدند
اما سسپال اصلا متزلزل نشد و تبسم کرد و بهیکهم بدوید بهیم را در بغل گرفت و
نگذاشت که با سسپال جنگ کند سسپال گفت ای بهیکهم او را بگذار تا خود را
به آزماید بهیم ازین سخن سسپال بغایت در قهر شد و باز قصد کرد که با سسپال جنگ
کند بهیکهم مانع شد و گفت ای فرزند تو او را هیچ مگو و غضب مکن که کشنده او دیگری
هست و او میداند او را نمیکشد مانع نشو و گفت قصه او را با تو بگویم در هنگامیکه
این سسپال از مادر متولد شد سه چشم و چهار دست داشت چنانچه خر آواز کند همچنان
گریه میکرد و پدر و مادرش ازان صورت و آواز گریه او ترسیدند و اراده نمودند که
او را در صحرا بیندازند در آن وقت نارد آمده بانها گفت که شما ازین پسر مترسید که در ساعت
خوب متولد شده است و او بغایت شجاع و دلاور و بزور خواهد بود و این پسر
نخواهد مرد مادر سسپال که پرسوا نام داشت و عمه کشن بود با نارد گفت که با من بگو که بدست
چه کس مرگ این پسر خواهد گشت نارد گفت این پسر را در کنار مردمان می نهاده باشید
در کنار کسی که این دو دست زیادتی او نهفته و این چشم زیادتی او دور شود قتل این
پسر بدست او خواهد بود چون خبر به اطراف عالم رفت که در خانه راجه چندیری پسری
متولد شد که چهار دست و سه چشم دارد اکثر راجها و بزرگان از اطراف عالم تماشای او
می آمدند هر کس که می آمد پدرش او را در بغل ایشان می نهاد و در
کنار هیچکس آنها از وی دور نمیشد تا نوبتی کشن و بلبهدر بدیدن عمه خود آمدند مادر سسپال
پسر خود را آورده در کنار سری کشن نهاد فی الحال آن دو دست بیفتاد و آن چشم زیاد نیز
باطل شد همه کس دانستند که بغیر از کشن دیگری او را نمیتواند کشت مادر سسپال
که عمه سری کشن بود با کشن گفت که از تو یک چیزی التماس میکنم که این پسر مرا
نکشی کشن گفت تا از پسر تو صد گناه نسبت بمن واقع نشود که هر یکی موجب کشتن

باشد من او را انگشم بهیکهم پتامه با بهیم گفت که این کشن جیو حالا از روی تحمل بهیکند
وا او را چیزی نمیگوید از ان جهت که صد گناه او تمام شود بعد از ان کار او را خواهد ساخت
و بهیم سخن بهیکهم پتامه برگشت پس بهیم باواز بلند گفت که عقل این مرد یعنی سسپال
رفته است که با سری کشن جیو دشمنی میکند و در خون خود سعی مینماید درین مجلس
بسیاری از راجها از روی همه چیز بزرگتر نشسته اند هیچکدام از ایشان در باب تقدیم
کشن جیو حرفی نگفت این مرد ابله را اجل رسیده است که سخنهای هرزه و بیهوده
میگوید سسپال چون این سخن بشنید با بهیکهم گفت که مرد ابله ترا اجل آمده با تو حکایت نکنیم
تو از باد فروشی مثل بهیمی که همچنین تعریف کشن گاوبان میکنی و اگر تو میل باد فروشی
داری راجها و بزرگان از کشن بهتر در مجلس هستند مثل درونه چارج و پسرش اسوتهاما
که بدانائی و علم و شجاعت و فنون سپاهگری نظیر ندارد و کرن نشسته است که بر جراسنده
غالب آمده است و جراسنده همانست که هژده مرتبه بر کشن آمده بود و راجهای بزرگ
مثل جرجودهن و پدرش و راجهای دیگر و شل و غیرهم که از کشن بمراتب بزرگتر اند درین
مجلس نشسته اند تو بجهت ایشان باد فروشی بکن و تعریف ایشان میکرده باش
و این کس پیش من از همه مردمان کمتر و زبون است و سسپال تا صد دشنام تهیج سری
کشن جیو را داد و کسان خود را گفت که بیائید تا کشن را بکشیم و شمشیر از غلاف بدر آورد
و کشن تبسم کنان رو بمردمان کرده گفت که من تا این زمان با این مرد هیچ نگفتم و تا
صد دشنام از روی محبت خاطر عمه خود گذرانیدم و این پلید در هنگامیکه من بطرف
کامرو رفته بودم آمده دوارکا را بسوخت و مردمان را بی تقریب کشت و آنچه دران
شهر بود همه را غارت کرد و سر نام مرد عابدی فقیری بود در گوشه نشسته بعبادت
مشغول می بود این سسپال زن او را بزور کشیده برد و دیگر اعمال زشت او را
از تکبر و خود بینی و بدزبانی و فسق و فجور و غیره چه گویم من حالا سزای اعمال او را
باو میرسانم کشن این سخن بگفت و چکر خود را طلبید فی الحال چکر بدست او حاضر
شد چکر را بجانب سسپال زد و سرش را از بدن جدا کرد و سسپال همچو کوهی بزمین افتاد

و همه مردم دیدند که روشنائی از اندرون سسپال برآمده بجانب آسمان رفت و از آسمان
برگشته بجانب سری کشن جیو آمد و بپای سری کشن جیو افتاد و مردمان همه حیران شدند
و درانوقت بی ابر باران بارید و برق بسیار بجهید و زمین بلرزید راجه جدهشتر با برادران
خود گفت بفرمائید تا جثهٔ او را بردارند ایشان بفرزندان سسپال گفتند تا جثهٔ او را
برداشته بردند و بطریق هندوان سوختند و جای سسپال را به پسر کلان او دادند
کشن براجه جدهشتر گفت که دشمنان شما کشته شدند و جگ شما هم خوب شد و دیگر
راجها هم راجه جدهشتر را تعریف کردند بعد ازان جدهشتر بفرمود تا راجها را که از اطراف
عالم آمده بودند هر یکی را بقدر مرتبه و حالت او تشریف بسیار از جواهر و زر و نفایس و
اقمشه وغیره داده همه را وداع کنند و هر کس را راجه جدهشتر میفرمود که فلان مبلغ
بدهند چون بجر جودهن که بر خزینه بود میگفتند او ده برابر انچه جدهشتر گفته بود
بآن کس میداد تا باشد که خزانهٔ پاندوان آخر شود و ران جگ با تمام نرسد و هر چه میداد
مقدار آن بخاصیت دست او در خزینه زیاده میشد و جر جودهن غصه میخورد و نمیدانست
که چه علاج کند و از خاصیت دست خود خبر نداشت و چون جمیع راجها و بزرگان که از اطراف
عالم آمده بودند همه ازانچه در خاطر داشتند ده برابر بهر کس داد بلکه زیاده داده بر همه
راجها بغایت خشنود و معمور گشتند پس همه بخدمت راجه جدهشتر آمده اظهار کمال
شکرگزاری کردند و گفتند که اینچنین جگی که شما کردید هیچکس دیگری نخواهد کرد و ازین
جگ نام شما تا انقراض عالم به بزرگی و نیکی خواهد ماند راجه جدهشتر ازان سخنان
خوشحال گشت ایشان را عذرخواهی بسیار کرد بعد ازان جمیع راجها و بزرگان که
از اطراف آمده بودند از راجه جدهشتر رخصت طلبیدند تا به اوطان خود باز گردند
راجه برادران خود را با برادر درویدی درشٹ دمن طلبیده با ایشان گفت که
این بزرگان رخصت می طلبند شما هر کدام را بقدر مرتبهٔ ایشان تعظیم و احترام کرده
وداع کنید برادران راجه و درشٹ دمن یکیک را از راجها و بزرگان بقدر مرتبهٔ
ایشان خلعت فاخره میدادند بعد ازان هر یک را از اسپ و هاتهی و فیل بقدر مرتبه

میدادند و رخصت میکردند و بقدر مرتبه آنها بمشایعه ایشان می رفتند و راجه جدهشتر
خود انواع تحفهای نادر و تماشهای نفیس و انواع عطریات به پیش سری کشن جیو
آورد و سری کشن جیو قبول کرد و راجه را بغایت نوازش نمود و گفت ای راجه این
طالع قوی بود که این جگ راجسو که کم کسی را میسر شده است به بهترین وجهی باتمام
رسید و این نام تو تا انقراض عالم ماند و در آخرت ترا ثواب بسیار حاصل شد راجه
جدهشتر گفت اینهمه همین توجه شما بود که این جگ باتمام رسید و گرنه من چه باشم
که اینچنین جگی را تمام توانم کردن پس کشن جیو رخصت طلبید و راجه از اسپ و فیل
و ارابهای مرصع با بسیاری تحائف پیش سری کشن جیو گذرانیده او را وداع کرد
چون کشن جیو روان شدند راجه جدهشتر با برادران بمشایعه همراه او براه بسیار رفتند
و هنگام وداع سری کشن جیو ایشان را نصیحتی چند کرد آنگاه راجه را با برادران
رخصت کرده بجانب دوارکا رفت بعد ازان راجه جدهشتر با بهیکم پتامه و راجهای
دیگر یا چاچ و دهرتراشت و بدر و جبر جودهن و سائر خویشان انواع تحف و هدایا از
جواهر آبدار مرصع آلات و زر و تماشهای نفیس و دیگر اجناس چندان پیشکش کرد که
از حساب افزون بود بعد ازان ارجن و بهیم جبر جودهن و شکن را همراه گرفته بدیدن آن
عمارتی که مدیت بجهت راجه جدهشتر ساخته بود رفتند و چون جبر جودهن و شکن را
نظر بران منازل افتاد جائی دیدند که هرگز در خیال ایشان نگذشته بود در انجا
همه صورت و منازل و مجالس و ایوان منقوش بود حیرت بر ایشان غالب گشت
ناگاه بجای رسیدند که از سنگ بلور زمین آنجا ساخته بود مثل حوض آب بنظر
می آمد جبر جودهن و شکن کفشها کشیده جامهای خود را بالا داشته بگمان آن که
باب در می آیند چون پا درانجا نهادند آن خود زمین بود بیفتادند جبر جودهن و شکن
منفعل گشتند بعد ازان جائی رسیدند که مثل زمین مینمود چون جبر جودهن و شکن
پا درانجا نهادند آن خود آب بود هر دو در آب فرو رفتند بهیم بخندید و دست
ایشان را گرفت و از آب بدر آورد پس ارجن را فرستاد که بجهت ایشان لباسهائی دیگر

آوردو ایشان را پوشانید جرجودهن و شکنی بغایت منفعل گشتند و از کمال غم و غصه
عقل از ایشان برفت بعد از آن بجائی رسیدند که دیواری از سنگ بلور ساخته بودند
و از کمال لطافت بنظر هر کس که آنجا را ندیده بود در نمی آمد جرجودهن و سکنی از کمال
اعتراض و غصه پیش پای خود را نمی دیدند ناگاه سر ایشان بران دیوار بلور خورد
و بشکست غصه و انفعال و حسد ایشان چندان زیاده شد که تحریر در نیاید پس
ارجن گفت شما را هر ساعت درین خانه آفت پیش میرسد برگردید پس همه برگشتند
و نزد راجه جدهشتر آمدند راجه جدهشتر ایشان را چنانچه لائق بود خدمات پسندیده
کرد و تحف و هدایای بسیار داد و پس ایشان رخصت گرفته متوجه هستناپور شدند
و اکثر کوروان خصوصا جرجودهن با دلی پر غصه و پریشان به هستناپور آمد جرجودهن
از آن سلطنت و بزرگی راجه جدهشتر شب و روز در غم و غصه میبود و روز بروز ضعیف
میشد و به هیچکس اظهار آن نمیکرد یک روز شکنی در پیش جرجودهن نشسته بود که
جرجودهن آه سرد از دل پر درد برکشید شکنی گفت ترا چه حال پیش آمده که اینچنین
لاغر و ضعیف میشوی و هر ساعت آه دردآلود میکشی جرجودهن گفت چگونه غمگین
نباشم که تمام راجهای عالم را زبون جدهشتر می بینم و این سلطنت که او را و برادران
او دست داده است معلوم نیست که هیچکدام از آبا و اجداد ما را میسر شده باشد و آن
جگی که جدهشتر کرد من گمان نمی برم که هیچکس دیگر اینچنین تواند کرد از سلاطین
گذشته هم شاید که بکسی اینچنین جگی میسر شده باشد و ارجن بزور و شجاعت خود
بر همه غالب آمده است و اندر حریف او نتوانست شد من اینها را ببینم و غصه نخورم
سر کیشن جیو بحیثیت خاطر ایشان سسپال را کشتند و هیچکس از ترس پاندوان
حکایت نتوانست کرد شما را انواع ایذا و اهانت درین جگ ایشان رسید با هیچ وجه
حریف ایشان نمیتوانم شد اگر زهر ایشان را میدهم هم نمی میرند و اگر ایشان را در آتش
می اندازم نمیسوزند بهیچ وجه ایشان را نمیتوانم کشت علاج آفت که خود را بیک طریق بکشم
حالا خود را در آتش می اندازم یا زهر میخورم یا خود را در آب غرق میکنم و ازین اندوه

و غم خود را اخلاص میسازم که دشمنان خود را باین سلطنت و حکومت و مال و جاه ببینم
و من آنقدر زور در خود ندارم که حریف ایشان توانم شد و ملک و مال را از ایشان
توانم گرفت و تحمل آن هم ندارم که ایشانرا باین حالت توانم دید پس بهتر آنست
که خود را بکشم ترا ای خال به بهیکهم و دهرتراشت سپردی و این سخنان را که من با تو گفتم
تمام را باو میگوئی شکنی گفت ای راجه تو چرا اینقدر غم میخوری پاندوان هیچ چیز
از ملک و مال تو نگرفته اند بلکه آنچه حصه ملک پدر ایشان بود همان را در تصرف خود
دارند و زندگانی با همه کس بطریق خیر و نیکی میکنند تو با ایشان هیچ نمیتوانی کرد وقتی
که تو ایشان را به بن فرستادی تا کسان تو ایشان را در آنجا بسوزند ایشانرا این
این نتیجه دست داد که مثل دروپدی زنی را خواستند مانند راجه دروپد بزرگی یار ایشان
و خویشان بکمک ایشان شد حالا آنچنان شده اند که کسی حریف ایشان نمیتواند شد
ارلا ارجن مثل گاندیو کمانی بدست آورده است و دو ترکش دارد که هرچند تیر از آن
بیندازد تمام نمیشود و آن تیرها که ارجن از دیوتها یافته است معلوم نیست که کسی دیگر
داشته باشد و بهیم آن گرز را بدست آورده است که اگر بر کوه میزند نرم مے سازد
و دیگران هم هرکدام تیرها دارند که کسی دیگر ندارد و آنها با وجود این شوکت و عظمت بشما
کمال فرزندی و متابعت میکنند و ایشان پنج برادر اند و تو صد برادر برابر داری مثل
بهیکهم پتامه عموی تو در کمک تست و مانند درونه چارج و بیرش اسوتهامان و مثل
کرپاچارج و کرن و مثل من و برادران و خویشان من کسان با تو هستند اگر تو اراده
کنی بیاری این بزرگان تمام دنیا را میگیری ترا با وجود این حال غم بیفایده خوردن
هیچ خوب نیست جرجودهن گفت ای خال اگر تو میفرمائی من باتفاق شما و برادران
خود و بهیکهم پتامه و دیگران که نام آنها بردی با پاندوان جنگ کنم و ملک و مال را تمام از ایشان
بگیرم تا خاطر من قرار و آرام گیرد چون ایشان را زبون کرده باشم دیگر هیچکس با من
برابری نمیتواند کرد شکنی گفت با پاندوان جنگ کردن آسان نیست جائی که راجه
جدهشتر با چهار برادر و مثل کشن کنکی و راجه دروپد با درشت دمن و سکهندی وغیره

والشکر بوده باشد اگر دیوتها تمام یکجا شوند حریف ایشان نمیتواند شد ترا با ایشان
جنگ کردن هیچ وجه مناسب صلاح نیست اما من یک تدبیر دیگر میدانم اگر تو خواهی
تمام ملک و مال پانڈوان را بگیری میسر است جرجودهن خوشحال شد و باشکن گفت
ای خال البته بگو که بچه طریق بر پانڈوان غالب میتوان آمد شکن گفت راجه جدهشتر
میل قماربازی بسیار دارد و بازی نیک نمیداند من انواع قماربازی را بنوع خوب
میدانم که در سه عالم کسی مثل من نمیتواند باخت تو با پدر خود دهرتراشت این سخن
را بگو و بفرما که او جدهشتر را بطلبد او فی الحال می آید آنزمان من چنان کنم که تمام
سلطنت و اموال و اسباب هرچه داشته باشد تمام آنرا از وی ببری جرجودهن گفت ای
خال تو به پیش پدر من برو و این سخن را با او بگو و قرار بده که جدهشتر را بطلبد پس
شکن در ساعت نیک که خاطر دهرتراشت فرح و انبساط داشت باتفاق جرجودهن
به پیش دهرتراشت برفت و گفت ای راجه پسر تو جرجودهن از غایت غم و غصه
زرد و ضعیف شده است از شما دور است که فکر پسر خود نمی کنید این چنین پسری که
تو داری هیچ بادشاهی نداشته باشد از شما بسیار عجب است که بحال او نمیرسید و غم
او را دور نسازید دهرتراشت گفت که باعث غم و غصه و اندوه او چیست شکن گفت
فرزند تو حاضر است خود با شما خواهد گفت پس دهرتراشت بجرجودهن گفت که ترا
چه کم است که غم میخوری آنچه سلاطین را باید ترا بخوشترین وجهی میسر شده است
غم چرا میخوری آنچه دیوتها را میسر است ترا هم میسر است دیگر باعث اندوه چیست
جرجودهن گفت من از جهت اینها غم نمیخورم بلکه بجهت بخت و طالع نامرادی خود ست
که غم مرا زرد کرده است من که آن سلطنت و شوکت جدهشتر را دیده ام از آن وقت
مرا از عمر زندگی خود هیچ لذتی نیست و می بینم که روز بروز کار جدهشتر و برادرانش در
ترقی است و از جمله شوکت و حشمت یکی آنست که هر روز هشتاد و هشت هزار برهمن
از و وظیفه میگیرند و هر یکی از آن برهمنان سی کنیز خدمتگار دارند بغیر از زنان و فرزندان
و ده هزار برهمن هر روز در کاسه و طبق طلا از مطبخ او طعام میخورند آنها را با اینان

میدہند و بانہ روز دیگر طبقہای طلا ہمہ نو می آورند چنان طور چون
طعام میخورند برہمنان آن ظرف طلا را می برند و راجہای اطراف ہمہ از نفایس و
اقمشہ و امتعہ پیوستہ بجہت جدہشٹر میفرستند و آنقدر فیلان مست و اسپان
تازی و شتران و گاوان در سرکار او ہست کہ از حد حصر افزون ہست و سہ کھرب
اشرفی از اطراف و جوانب پیشکش بجہت جدہشٹر می آورند و محال نمی باشد کہ آنرا
بنظر جدہشٹر نگذرانند من انہا را بہ بینم چون زندہ باشم و غم و غصہ نخورم انیقدر
قماشہای نفیس ابریشمی و زربفت و شال وغیرہ از اطراف روز بروز بجہت او
می آورند کہ از حساب افزونست و اینقدر اموال و اسباب و عظمت و شوکت کہ
من در سرکار جدہشٹر دیدہ ام در ہر کار اندر و جم و برن و کبیر نخواہد بود از ان
زمان کہ من دولت و حشمت جدہشٹر دیدہ ام از ان ہنگام نہ آرام در من
ماندہ است و نہ ہیچ فراغت کردہ ام شکن با جرجودہن گفت ای راجہ من
تدبیری میکنم کہ ہر چیزی کہ جدہشٹر داشتہ باشد تو تمام آنرا از وی ببری من
انواع بازی ہا را چنان خوب میدانم کہ ہیچکس در عالم مثل من نمیداند و جدہشٹر
میل بازی کردن بسیار دارد اما ہیچ بازی را خوب نمیداند من بدولت تو میتوانم
کہ تمام ملک و مال انچہ داشتہ باشد ہمہ از و ببرم پس شکن با دہرتراشٹ گفت
ای راجہ ولینعمت این پسر تو از اندوہ ہلاک خواہد شد اگر تو این پسر خود را میخواہی
میباید کہ کس بطلب جدہشٹر بفرستی و جدہشٹر را بطلبی تا بیاید و من با او
بازی کنم انچہ او دارد از و ببرم دہرتراشٹ گفت من با بدر درین کار مشورت بکنم
آنگاہ جواب شما بگویم انچہ مصلحت خواہد بود بدر با من خواہد گفت جرجودہن گفت
ای راجہ بدر ہرگز بقمار بازی پاندوان راضی نخواہد شد و شما را ہم ازین کار منع
خواہد کرد و نخواہد گذاشت کہ این صحبت بہم رسد من خود را خواہم کشتن دہرتراشٹ
بعد از شنیدن این سخن وکیل خود را بطلبید و گفت بفرما تا منزل خوب بزودی
بسازند و بطلا و لاجورد منقش سازند و بجواہر مرصع گردانند تا در انجا قمار بازی کنند

چون آن منزل تمام شود مرا خبر گردانند بعد ازان دهرتراشٹ کس فرستاد و بدر را
طلبید بدر بخدمت دهرتراشٹ آمد و تعظیم و احترام برادر بزرگ بجا آورده بایستاد
دهرتراشٹ گفت ای برادر فرزندان من میخواهند که با پاندوان قمار بازی کنند
تو چه صلاح می بینی بدر گفت ای راجه قمار بازی باعث هزار کلفت و کدورت است
دهرتراشٹ گفت امید هست که کلفت درمیان خویشان نه شود و خدا با رحم کند
حالا این فرزندان من بسیار خواهش دارند که با پاندوان بازی کنند و جائیکه من
نشسته باشم و بهیکهم پتامه و درونه چارج و شما و دیگر بزرگان نشسته باشند کار به نزاع
نخواهد انجامید حالا ای برادر ترا میباید که زود بروی و جدهشتر را بیاری و اورا
بگوئی که ایشان میخواهند که ملک و مال تو از تو ببرند بدر دانست که انکار سرنجیه
ندارد و اما خلاف فرموده برادر کلان نتوانست کرد بی صلاح برارا به سوار گشته متوجه
دهلی شد راجه جنمیجه با بیسم پاین گفت که با من بگو که مجلس قمار بازی میان خویشان
چه نوع بود و دران مجلس چه کسان بودند و کدام کسان ازان قمار بازی خوشحال
و راضی بودند و چه کسان راضی و خوشحال نبودند بیسم پاین گفت که چون بدر بطلب
پاندوان بجانب دهلی رفت دهرتراشٹ جرجودهن را تنها طلب داشت و با او گفت
ای فرزند بیا ازین قمار باختن بگذر چرا که بدر در علم و دانش و عقل عدیل و نظیر ندارد
اصلا باین قمار بازی شما راضی نیست من میدانم که آنچه بدر میگوید صلاح کار با در آنست
و قمار باعث صد هزار فتنه و فساد ست تو آنقدر ملک و مال و سلطنت داری که کم
کسی امروز در عالم دارد و اکثر سلاطین عالم اطاعت و انقیاد حکم تو می نمایند هیچ نمیدانم
که تو چرا این مقدار غم بیهوده میخوری و بر برادران خود حسد می بری جرجودهن گفت
ای راجه شما راست میفرمائید اما من آن سلطنت و شوکت و حشمت و خزینه و
اسباب و لشکر که از جدهشتر دیده ام ده یک آن در سرکار من نیست و من تاب
نمی آرم که جدهشتر را با آن سلطنت به بینم اگر شما میل زندگانی من دارید پس
بگذارید تا من با پاندوان بازی کنم و الا همین لحظه خود را هلاک میکنم و خود را از شما

خلاص

خلاص میسازم اگر شما تجمل و اسباب سلطنت جدهشتر بدانید مرا هرگز ملامت نه کنید
و از ولایت ختن و خطا تا ولایت بربر زمین حکم او میرود و از انجا ها بجهت او تحفها که چشم
هیچکس ندیده است میفرستند آنچنان اسپان و خچران و شتران و خران در سرای او
من دیده ام که هرگز تصور آن چاروا نه کرده ام و قماشها از سقرلات و ابریشمی
در سرکار او دیده ام که از اطراف عالم مردمان بجهت او آورده اند که هرگز آنچنان چیزها
تصور نکرده است و از اطراف عالم مردمان عجیب و غریب بدرگاه جدهشتر آمده
اند که بعضی چشم دارند بعضی یک چشم در میان پیشانی دارند بعضی مردمان که آمده اند یکپا
دارند و بعضی یک شاخ بر سر دارند این همه مردم تحفها را که در ولایت ایشان میباشند
برداشته آورده اند و درین جگ چه گویم که چه چیزها از اطراف عالم برای جدهشتر آورده اند
اول جماعتی که در نواحی سمیر پربت میباشند آنچنان طلا بجهت او آورده اند که مثل موم
نرم بوده هر چه میخواهد از ان بدست میتواند ساختن و از کوه هماچل آنچنان دارو ها
آورده اند که هر جا که آنها باشند هر چه آنجا بنهند از تاثیر آنها هیچ ازان چیزها کم نمیشود
هر چند ازان بر میداشته باشند و دیگر راجها از اطراف عالم چیزها از برای او آورده اند
که شرح آن نمیتوانم داد و فیلان که مثل کوه مینمایند آنقدر در سرکار او دیده ام که نتوان
گفت و حرب گنه هرب چهار صد اسپ که در سرکار گندهربان میباشند بجهت جدهشتر
فرستاده است و راجه دروپد چهار ده هزار کنیز بدختر خود داده است و ده هزار غلام هم
داده برین قیاس دیگر چندان اسباب تجمل او را است که من تعریف آن نمیتوانم
کرد و از ولایت کنار دریا آنچنان جواهر از مروارید و یاقوت و غیره و آن مقدار از صندل
و عودی که اندکی ازان که میمالیده بوی آن تمام آن نواحی را معطر میسازد چندان بجهت
جدهشتر آورده اند معلوم نیست که در سرکار هیچ پادشاهی بوده باشد و از سنگلدیپ
پدمنی زنان چند بجهت او آورده اند ای راجه من این چیزها را چون در سرکار جدهشتر
دیده ام ازان جهت بی طاقت شده ام درین جگ راجسو که جدهشتر کرد چگویم که مردم
از اطراف عالم و راجها برای او آورده اند و در روز آخر که انرا بهکیک میگویند من چه

عرض کنم که جدهشتر بچه عظمتی آنروز گذرانید اول سسپال که او را می شناسیم او در اول انروز
علم جدهشتر را بدست گرفته بود و راجهای دکن جبه و جوشن او را بدست گرفته داشتند
و پسران جراسنده مثل خدمتگاران دستار و حمائل جواهر او را داشتند و راجه بیراٹ پانسه
بازی او را بدست نگاه داشته بود و ساتک چتر او را داشت و ارجن و بهیم تجویز او را یاد
میکردند و درین جگ جدهشتر مثل بیاس و پرسرام و نارد و دیول و دیگر مثل این بزرگان
جگ او را تمام کردند و مثل درونه چارج بزرگی بوق را که بسکرما سالها می بسیار
دران کار کرده آنها مرصع ساخته است پر آب کرده بر سر جدهشتر ریخت مثل کشن جیو
کسی برخاست و آب بدست خود بر سر او ریخت مرا ازینها رشک آمد و کار مسپر کنتی
بجائی رسید که امثال این بزرگان خدمت میکنند و بعد از اتمام مجلس جگ او هشت
بوق نواختند پنج پاندوان و سری کشن جیو و دهشٹدمن و ساتک من و دیگر راجها
را که دران مجلس حاضر بودند دیده بیخود گشتم و ارجن از آن حال من بسیار خوشحال گشت
آنچه من عظمت و حشمت جدهشتر دیدیم نه راجه اندر آنچنان بوده است و نه راجه بهگیرت
و نه راجه بهرت و نه راجه ماندهاتا و غیر ایشان و نه جگی آنها کردند یکی راجه هرچند جگ کرده بود
و دیگر راجه جدهشتر کرد جرجودهن گفت من اینهمه سلطنتی را که از جدهشتر به بینم چگونه
تاب توانم آورد و نظاره توانم ماند من از انروز که آنها را دیده ام طعام و آب بفراغت
نخورده ام و لاغر و ضعیف گشتم دهرتراشت گفت ای فرزند تو در سلطنت و عظمت و
شوکت از هیچ کس کمی نداری و این پاندوان خویشان تواند اگر ایشان سلطنت و مال
داشته باشند ترا نمی باید که بر ایشان حسد بری من بدستور پدران توام بیا و ازین حسد
حسد خود را بگذران و اگر ترا بران جگی که جدهشتر کرده است حسد شده است تو هم میتوانی
که جگ بکنی بیا و جگ بکن آنچنان که راجها بجگ جدهشتر حاضر شده اند بمجلس جگ تو
هم حاضر شوند و آنچنان که بجهت ایشان برده بودند برای تو هم خواهند آورد و این
پاندوان برادران تواند و حکم دستهای تو دارند تو دستهای خود را مشکن و قطع صلهٔ رحم
مکن که عاقبت بلا بسر تو نازل خواهد شد جرجودهن معترض گشت و گستاخی کرده با پدر گفت

که تو چنانکه چشم نداری مرا هم میخواهی که کور کنی و تو پیر شده و عقل تو گم شده است چیزی
را میباید که باهمت باشد که بر همه کس غالب آید و مدعای خود را حاصل کند خواه خویش
باشد خواه بیگانه بدی و نیکی را کی میباید دید و راجه که قناعت پیش گیرد ازو خیر و رشد
پیش نمی آید بلکه میباید که همیشه در میدان باشد که ملک و مال خود را زیاده کند و دشمنان
را مغلوب گرداند و در پادشاهی هیچ ملاحظه خویش نمیباشد که شما میفرمایید که برادران هیچ
ما این پانڈوان را بگذاریم که قوی میشده باشند حکم آن دارد که مرضی که در تن آدمی بوده باشد
بگذارند که زیاده میشده باشد تا آخر او را بکشد و من با خود قرار داده ام که یا سر می نهم و یا
بمراد خود میرسم و این زندگی را که روز بروز می دیده باشم که پانڈوان زیاده میشده باشند
و من از ایشان کمتر باشم نمیخواهم شکن درینوقت گفت ای راجه تو که اینقدر از
از زیادتی پانڈوان محنت داری بگذار تا جدهشتر بیاید من تمام ملک او را ازو برده
بدهم جنگ من و ایشان به تیر و کمان نیست بقمار بازیست جرجودهن با پدر خود گفت
که این خیال من علم شما را خوب میداند شما حالا رخصت بدهید تا او تمام ملک و مال
جدهشتر را ببرد دهرتراشت گفت تو بدی را پیش گرفته میترسم که این حسد و بدی تو بجائی
رساند که خانواده چندین هزار ساله ما برباد رود و من ترا هرچند نصیحت میکنم سخن مرا
قبول نمیکنی پس هرچه خاطر تو میخواهد بکن اما روزی خواهد بود که ازین پشیمان شوی
و آنوقت پشیمانی سود نداشته باشد پس جرجودهن از پدر رخصت گرفته بدرآمد و
بفرمود تا مجلس قمار را زود درست کنند یک کروه تا یک کروه زمین را بفرمود تا فرش
کرده هزار ستون زرنگار آنجا نصب کردند و سر آن ستونها پوشیدند و هزار معمار در آنجا
کار میکردند تا در اندک زمانی آن مجلس را تمام کردند — آمدیم به سخن بدر چون پیش پانڈوان
رسید و ایشان از آمدن او خبر یافتند و را استقبال کرده از دیدن او بغایت خوشحال
گشتند و راجه جدهشتر کمال تعظیم و احترام بدر بجا آورده احوال خویشان و دوستان
ازو پرسید بعد ازان گفت من شما را چندان خوشحال [illegible] باشند [illegible] بدر گفت
خویشان همه بصحت و سلامت اند همه شما را بسیار [illegible]

مجلس عالی ترتیب داده است و شما را با برادران طلبیده است تا درانجا خویشان باهم
صحبت دارند و قمار بازی بکنند و مرا برای همین کار پیش شما فرستاده اند تا شما را ببرم
راجه جدهشتر گفت شما میدانید که قمار بازی نیکو نیست بدر گفت من میدانم که خوب نیست
بیخ فتنه و فساد است من ایشان را منع کردم اما برادر بزرگ من دهرتراشت مرا
بخدمت شما فرستاده مرا علاجی نماند پیش شما آمده ام و قصه را با شما گفتم و دیگر شما میدانید
جدهشتر پرسید که دران مجلس قمار بعد از جرجودهن و برادران دیگر چه کسان خواهند بود
بدر گفت اهل کسی که دران مجلس خواهد بود و بازی خواهد کرد شکنی است و او در باب
قمار بازی و دغل ورداشتن پانسه عدیل و نظیر خود ندارد و دیگر پسر بیت خبر سین دیگران
بازی خواهند کرد جدهشتر گفت این جماعت همه بازی بازان بی نظیر اند و به دغل بازی
مثل ندارند و من بازی نیک نمیدانم من هیچ خیری در رفتن نمی بینم اما چه کنم که خلاف
حکم عم دهرتراشت نمیتوانم کرد هرچه خواسته خدا باشد چنان خواهد شد و دیگر عادت من آنست
که هرکس مرا بطلبد میروم پس راجه جدهشتر بفرمود تا یراق رفتن کنند و بازنان و جمیع
اسباب و اموال متوجه هستناپور شدند اما چون حق سبحانه تعالی امری که تقدیر کرده
است بکند بنده را هیچ علاجی نیست راجه جدهشتر که دران راه میرفت بسیار شگونهای بد
رو میداد و خاطر راجه پریشان می بود همچنین منزل بمنزل میرفت تا به هستناپور رسید
و او را بسیار شگونهای بد از راه رسید باتفاق برادران بخدمت عم خود دهرتراشت رفت
و بهیکهم پتامه و درونه چارج و کرپا چارج و کرن و دیگر بزرگان همه در منزل دهرتراشت
بودند راجه با بزرگان همه را دریافت بعد ازان رفته گاندهاری را دیدند بعد از ان محل
دروپدی با زنان بسیار آمده گاندهاری را ملازمت کرد و تمام عروسان گاندهاری آنجا
بودند همه آمده دروپدی را دریافتند و زنان جرجودهن و دوساسن و کرن وغیره از ان
صورت دروپدی و آن تجمل و آئین او بغایت پریشان خاطر گشتند و رشک بردند
دهرتراشت بفرمود تا منازل نیک بجهت ایشان ترتیب داده و آن شب ایشان را
بآن منازل برده بعضی از دوستان ایشان آن شب با ایشان صحبت داشتند و چون

روز دیگر شد هنگام صباح همه غسل کردند با راجه جدهشتر باز بخدمت دهرتراشت آمدند و دهرتراشت ایشان را همراه گرفته بآن منزل که بجهت قمار بازی راست کرده بودند رفت و جرجودهن و جمیع راجه‌ها و بزرگان آنجا آمده و مجلس منعقد گشت شکن با راجه جدهشتر گفت که این منزل را بجهت قمار بازی ترتیب داده اند حالا اسباب بازی همه مهیا شده است شروع در بازی باید کرد راجه جدهشتر گفت قمار بازی گناه است و باعث صد هزار فتنه و فساد میشود و دیگر برای چهتری کار معرکه جنگ ست قمار کار مردمان زبون مے باشد و دیگر من میدانم که تو در اقسام قمار بازی نظیر خود نداری بازی چنان با بازی میکنی و غل بازی مکن و راست بازی میکرده باش شکن گفت اگر تو بسیار میترسی برخیز و بازی مکن جدهشتر گفت که از جنگ و قمار بازی نمیترسم و بازی میکنم و دیگر هرچه خدا خواسته باشد همان خواهد شد حالا چه کس با من بازی میکند و هرچه بریم و ببازیم که میدهد و میگیرد جرجودهن گفت هرچه تو می بری من میدهم و با تو بازی میکنم اما از جانب من این خال من شکن مے بازد و کعبتین را می اندازد جدهشتر گفت این چه معنی از که یکی بازی کند و گرو را دیگری میداده باشد و دیگر شما میدانید پس شروع در بازی کردند در جائیکه بازی میکردند بهیکهم پتامه و درونا چارج و کرپاچارج و دهرتراشت و بدر حاضر بودند و دیگر مردمان دور تر نشسته بودند بعضی بر صندلیها و بعضی بر قالی نشسته بودند اول مرتبه راجه جدهشتر دری بغایت قیمتی که از دریا بجهت جدهشتر آورده بودند آنرا بدر آورده گرو بست و گفت شما در برابر این چه بندید جرجودهن گفت که مثل این جوهری دارم اگر تو ببری من مثال او بتو بدهم و اگر نه ببری من آنرا میگیرم پس شکن کعبتین یا پانسه را بینداخت و آنرا برد پس جدهشتر گفت در این مرتبه بهل مرصع دارم که بجواهر مزین است و باطراف آن زنگهای طلا راست کرده اند هشت اسپ بادپا می برند چنان آوازی ازان بهل در روز جنگ مے آید که دشمنان ازان هراسان میشوند آنرا گرو می بندم شکن کعبتین را بانداخت و آنرا هم برد بعد ازان جدهشتر گفت و دیگر هزار فیل ست که عماری آنها همه مرصع از جواهر نفیس ست و تمام نجیبا

و زنگهای آنها از طلاست و هر کدام ازان فیلان تنها صفهای دشمنان را منهزم
میگردانند و قلعه های محکم را ویران میسازد گروی بندم شکن کعبین را بینداخت و
آنها ببرد و بعد ازان جدهشتر صد هزار غلام که مرصع پوشیده و همه هنرمند و شجاع و
دلیر بودند گرو بست شکن آنهارا ببرد و بعد ازان صد هزار کنیز صاحب جمال که از سر
تا پا به زیور گوهر بودند درباخت پس شکن براجه جدهشتر گفت که تو بسیار زر و اموال و
جواهر باختی حالا بگو که دیگر چه داری تا انرا گرو بندی راجه جدهشتر گفت از کرم خداوندی
چندان خزینه و زر و زیور و ملک و مال دارم که از حساب شمار افزونست و با تو همه را گرو
در بازی میکنم شکن بازدل بر دغلبازی نهاد پس اول جدهشتر خزینه را گرو بست
و شکن پانسه دغلی انداخت و همه خزاین را ببرد بعد ازان جدهشتر تمام گاوان
و اسپان و گوسفندان و بزان خود را که از کنار بنارس تا کنار آب سندی چریدند گرو
بست شکن آنهارا ببرد راجه تمام ولایت خود را که در انجا سلطنت مینمود سوای جاگیر
برهمنان را گرو بست و شکن به کعبین آنهارا ببرد راجه گفت حالا از جواهر ذخیره که
برادران من پوشیده اند همه را گرو می بندم شکن باز بانسه انداخت و گفت انهارا
ببردم راجه گفت که حالا برادر خرد نکل را که چشمان سرخ و صورت خوب دارد گرو بستم
شکن اورا هم ببرد و دست نکل را گرفته در پس سر خود آورده بنشاند بعد ازان راجه
جدهشتر که تمام عقلش رفته بود گفت حالا برادر خود سهدیو را که در علم نجوم عدیل و نظیر
ندارد و من بغایت اورا دوست میدارم گرو می بندم شکن کعبین انداخت و گفت
این را هم بردم پس شکن گفت این هر دو پسران مادری را باختی حالا چه میگوئی در باب این
هر دو پسران کنتی بهیم و ارجن جدهشتر گفت ای شکن تو دغل می بازی و از خدا نمیترسی
ما سه برادران را که حکم یک کسی داریم میخواهی که مخالفت درمیان ما اندازی پس
جدهشتر گفت که ای برادر من ارجن را که در شجاعت و دلاوری در دنیا عدیل و نظیر نداشت
و ندارد و دشمنان را همچو آتش میسوزد گرو می بندم شکن کعبین انداخت و اورا هم
ببرد و گفت ای راجه از برادران تو کسی که بکار می آمد بردم حالا بغیر از بهیم سین کسی نداری ۱۷۱

او را گرو به بند جدهشتر گفت که این بهیم که مثل اندرست در عالمگیری با دشمنان
غضبناک میباشد و عدیل و نظیر خود ندارد او را گرو می بندم شکن باز کعبتین انداخته
او را هم برد و گفت ای جدهشتر حالا چیزی داری که گرو بندی جدهشتر گفت حالا که برادران خود
در باختم خود را گرو بستم شکن باز نقش مراد آورده راجه را هم برد و گفت ای راجه جدهشتر
بسیار گنهگار شدی که خود را باختی حالا زن خود دروپدی را گرو به بند اگر بردی تو آزاد
شدی و اگر باختی او را هم ما میگیریم جدهشتر گفت حالا این دروپدی را که در لطافت
و خوبی مثل و مانند ندارد گرو بستم جماعتی که در مجلس نشسته بودند همه جدهشتر را دشنام
دادند و برو لعنت کردند و گفتند کسی زن گرو نمی بندد و بدر دست بر سر نهاده از
هوش برفت و بهیکهم پتامه و درونا چارج و کرپا چارج را رنگ از رخ برفت اما
دهرتراشت خوشحال میشد و آهسته می پرسید که فرزندان من چه چیزها بردند کرن و
دوساسن اظهار خوشحالی کردند و بغیر ازین سه چهار کس دیگر همه مردمان را اشک از
چشمان روان شد پس شکن پانسه را بینداخت و دروپدی را هم برد جرجودهن
با بدر گفت که برو و دروپدی را بیار تا خانه ما را جاروب میکرده باشد بدر گفت تو
بد عمل بوده این چه معنی دارد که زن اصیل بزرگی را که زن برادران تست میگوئی
که او را بیار تا خانه مرا جاروب میکرده باشد ترا هم روزی میباید مردن و تو این چنین بیانها
می آزاری هیچ ملاحظه روز دیگر نمی بینی و این دروپدی کنیز نشده است چرا که این
جدهشتر بعقل اول اگر دروپدی را می باخت او از آن شما میشد اما اول خود را
باخته است بعد از آن دروپدی را این دروپدی کنیز نمیشود پس بدر به بهیکهم پتامه
و درونا چارج و دیگران رو کرده گفت که شما این بی عقل را هیچ نمیگوئید و او هیچ
ملاحظه روز مردن خود نمیکند و به جرجودهن گفت که ملاحظه روز دیگر بکن هرچه امروز
از دست تو می آید بکن و خانواده خود را برباد مده جرجودهن گفت لعنت برین بدر
باد که هیچ کار از و نمی آید آن ملازم من برات کامی را طلبید چون برات کامی آمد
جرجودهن با او گفت که برو دروپدی را بیار و از پایندوان هیچ ملاحظه مدار او پیش دروپدی

آمد و گفت که راجه جدهشتر ترا باخته است تو کنیز جرجودهن شده بیا و همچون کنیزان
دیگر خدمت راجه کرده باش دروپدی گفت من کنیز نیستم که مرا کسی ببازد کدام
مرد بیعقل و نادان باشد که زن خود را ببازد پرات کامی گفت راجه جدهشتر خود را
و چهار برادران خود را و ترا به راجه جرجودهن باخته است ترا دیگر سخن نمی رسد برخیز و بخانه
راجه برو دروپدی گفت که تو اول برو و بپرس که راجه اول مرا باخته است یا خود را
باخته دیگر مرا نمیتواند باختن پرات کامی بمجلس آمده از جدهشتر پرسید که تو اول
خود را باختی یا دروپدی را راجه جدهشتر از شرمندگی سر در پیش انداخت و هیچ نگفت
جرجودهن گفت اینها چه سخن است برو دروپدی را گرفته بیار تا هر چه سخن داشته باشد
در حضور بگوید پرات کامی از ترس بهیم نمیرفت جرجودهن با برادر خود دوساسن گفت
که این از بهیم میترسد تو برو و دروپدی را بیار دوساسن بخانه رفت و پیش دروپدی
آمد و گفت که جدهشتر ترا به راجه جرجودهن باخته است راجه ترا می طلبد برخیز و بخانه
راجه برو و هر سخنی که داری همانجا بگو دروپدی گفت هلاک کوروان نزدیک رسیده است
که اینچنین کارها می کنند دروپدی در آنوقت حائض بود و لباس چرکین پوشیده
بهمان لباس برخاسته روان شد چون نزدیک خانه دهرتراشت رسید بگریخت همان
زمان دوساسن عقب او دوید و موهای دروپدی را که بغایت سیاه و دراز بود بگرفت
و کشان کشان او را بمجلس در آورد و دروپدی میگفت ای عاصی من پاک نیستم مرا بگذار
و از خدا بترس دوساسن اصلا گوش بسخن او نکرد و گفت تو هر چه میخواهی میگفته باش
تو کنیز شده کنیزان را شرمی نمیباشد به اینچنین احوال دروپدی را آورد چون اهل
مجلس دروپدی را دیدند که بآن وضع آوردند همه از شرمندگی سرها در پیش انداختند
و دروپدی رو بجماعه بزرگی که در مجلس بودند مثل بهیکهم تا مه و درونا چارج کرده گفت
که شما بگوئید که راجه مرا اول باخته است یا خود را اگر اول خود را باخته است پس مرا
نمیتواند باختن جماعتی که بزرگان بودند سر در پیش انداخته هیچ نگفتند دروپدی بجانب
هر یک نگاه کرد شاید که یکی از ایشان او را اخلاص کند پاندوان را نگاه دروپدی

از هزار تیر بدتر بود اما هیچ نگفتند دوساسن چون دید که درودپدی به پاندوان نگاه میکند
دست او را گرفته بطرف دیگر کشید گفت ای کنیزک هر طرف چه نگاه میکنی کرن و شکنی چون
شنیدند که دوساسن او را کنیز گفت گفتند شاد باش خوب گفتی درودپدی گریه کنان
گفت که شما همه زن و فرزند دارید چون روا میدارید که اینها اینچنین با من میکنند من
یک سخن از شما میپرسم دوساسن درودپدی را بنیاد دشنام دادن کرد خیال مقنعه او را
بکشید که مقنعه از وی جدا گشت بهیم درین وقت از قهر بیطاقت شد و براجه بهشتر گفت
که قماربازان که در عالم میباشند همه چیزها را میبازند اما هیچ کدام از ایشان زن خود را
گرو نمی بندد تو این چه کار بود که زن خود را باختی تا این مردمان عاصی زن ترا در برابر
تو باین مجلس آورده اینکارها با او میکنند و تو هر چه از ملک و مال باختی سهل بود
و مرا بد نمی آمد اما این را طاقت ندارم که زن خود را بازی ارجن گفت ای بهیم تو هرگز
با راجه اینچنین گستاخ حکایت مکن درین جا همه از هیچ چیز این مقدار خوشحال نخواهند شد
که ازین گستاخی تو براجه مناسب نیست که با برادر کلان خود اینچنین سخنی کنی بهیم گفت
من حالا این هر دو دستهای خود را در آتش میسوزم که در برابر من این گناهگاران
این کارها بکنند و تو هم مرا منع میکنی که هیچ مگو و دیگر این دستها بزور بچه کار خواهد آمد
اگر من حرمت برادر کلان خود را نگاه نمیداشتم دستهای او را از بازو میکندم چرا که
درودپدی را حالا نوبت آنست که در خانه من باشد انچه تقریب زن مرا می بازد بکرن از
برادران جرجودهن گفت یاران شما هم بزرگانید از خدا بترسید یک سخن راست
بگوئید این عورت سخنی راست میگوید یا دروغ که اگر راجه اول خود را باخته است مرا
نمیتواند باخت راست گفت یا نامعقول اگر راست گفته باشد شما چرا نمیگوئید و حق
را می پوشید هیچکس از اهل مجلس جواب او نداد و هیچ نگفتند و بکرن دست بر دست
زده گفت که راست گوئی درمیان این مردم نمانده است این عورت راست میگوید
که او کنیز نشده است و راجه بعد ازانکه خود را باخته باشد دیگری را نمیتواند باختن اهل
مجلس جمعی که انصافی داشتند بکرن را تعریف کردند و دوساسن را دشنام دادند جرجودهن

برخاست و دست بکرن را گرفت و گفت تو بی عقلی و نمیدانی که چه میگوئی حق آنست
که جدهشتر دروپدی را باخته است و او کنیز شده زن را میباید که یک شوهر داشته باشد
این زن یعنی دروپدی که پنج شوهر دارد حکم قحبه دارد اگر باین مجلس درآید او را هیچ عیب
نخواهد بود بعد ازان کرن بجرجودهن با دوساسن گفت که این برادر تو بکرن بی عقل است
گوش بسخن او مکن و جامه را از تن پانڈوان و دروپدی بدر کن پانڈوان چون این
سخن را از کرن و جرجودهن شنیدند همه رختهای خود را خود از تن برآورده انداختند و
برهنه نشستند دروپدی از ترس آنکه مبادا جامه او را هم از تنش بیرون آورند می لرزید
دوساسن بجانب دروپدی روان شد تا جامه را از تن او بیرون آورد دروپدی درین وقت
سریکشن جیو را یاد کرده مدد طلبید ناگاه در بدن دروپدی بسیار جامه پیدا شد دوساسن
درین وقت پیش دروپدی آمده جامه را از تن او بیرون آوردن گرفت از اندرون
جامه که در تن دروپدی بود از عنایت الهی جامه دیگر ظاهر میشد مردمان که آنرا دیدند
همه حیران ماندند و فریاد از خلق برآمد بهیم را طاقت نماند و از قهر دستها را محکم بهم زده گفت
ای کسانیکه درینجا حاضر اید بشنوید یا من هرگز دروغ نگفته ام و نخواهم گفت اگر من
دوساسن را نکشم و خون او را نخورم هرگز بسرگ نروم چنانچه اجداد من دران جهان
بمراتب رسیده اند من نرسم حاضران مجلس چون سخن را شنیدند همه بروی آفرین
کردند و در دل جرجودهن و کرن را نفرین کردند دوساسن هر جامه که از تن دروپدی
بدر می آورد جامه دیگر در تن او ظاهر میشد و چندان جامه از تن دروپدی برآورد
که دوساسن خسته شد و دیگر قوت در دستهای او نماند چون دیگر در وی قوت نماند
دست از دروپدی باز داشت حاضران مجلس اکثر بآواز بلند بر دوساسن لعنت
کردند و مردم دهرتراشت را دشنام دادند که پسران او چنین اعمال شنیع میکنند
درین وقت بدر برخاست و بدست مردم را اشارت کرد که خاموش شوید چون خاموش
شدند بدر گفت ازین بدتر مجلس هرگز نبوده است که درین مجلس همه گناه میکنند
و راستی و خیر ازین مردم رفته است یک بکرن درین میانه سخن براستی گفته بود

آنرا هم گوش نکردند نمیدانم که چه بلا برین مردم نازل خواهد شد من حکایتی بگویم
در زمان قدیم سدیوا از اولاد انگرا و بلوچن پسر پرهلاد بر سر زنی نزاعی کردند سدیو گفت
من کلان ترم و این زن را میخواهم بلوچن گفت بزرگتر منم این عورت را میگیرم
هر دو نزد پرهلاد آمده بحث خود را باوی گفتند و گفتند راست بگو که از ما نزد تو کدام اصیل
تر است و کدام را لایق ست که این زن را بگیرد و اگر تو دروغ میگوئی سر تو از تن جدا
خواهد شد پرهلاد بترسید و همراه ایشان پیش کشب رفت و باوی گفت که این هر دو
ابنای تو اند راست بگو که ازین هر دو کدام یک اصیل تر و بزرگتر ست کشب گفت
هر کس که سخن راست را نگوید بدوزخ میرود لائق آنست که مردم سخن حق را
بنیوشد و راست بگویند و در هر مجلسی که شخصی دروغ بگوید بیشتر آن گناه بکسی
میرسد که صاحب مجلس باشد و اهل مجلس هم گنهگار میشوند و اگر کسی گواهی دروغ
بدهد هر ثوابی که در عمر خود کرده باشد تمام بگناه مبدل میشود و هیچ گناهی برابر گواهی
دروغ نمیباشد و هیچ ثوابی برابر راست گفتن نیست پرهلاد چون این سخنان را از کشب
شنید بسیار ترسید و گفت من خود نمیدانم که از میان دو کس کدام بزرگتر ست پس
چون حق را بپوشم پس با پسر خود گفت که ای فرزند سدیو راست میگوید حق بجانب
اوست و او از تو بزرگتر ست و پدر او از من که پدر توام بزرگتر ست و مادر او از مادر تو
بهتر ست سدیو چون این سخن بشنید با پرهلاد گفت که رحمت بر تو باد که این سخن
حق بنیوشیدی و راست گفتی حالا من از خدا میخواهم که این پسر ترا عمر دراز کند
بدر گفت ای یاران بزرگان همه راست را تعریف کرده اند و راست را از فرزند باز
نداشته اند حالا شما را چه شده است که درین مجلس سخن راست را در باب دروپدی
نمیگوئید هیچکس از اهل مجلس گوش به سخن بدر نکرد و دریودهن با دوساسن گفت
که این کنیز راجه را نگاه داشته است بفرما که او را بخانه جرجودهن برند تا مثل دیگر
کنیزان خدمت میکرده باشد دوساسن دست دروپدی را گرفته بزور کشید
دروپدی گفت صد لعنت بر تو باد که اینچنین گناهی میکنی و من عورت بیگناهی را

که هرگز بمرد بیگانه نگاهی نکرده ام میرنجانی بمجلس که چندین بیگانه نشسته اند مرا برهنه
میگردانی معلوم میشود که هلاک شما نزدیک رسیده است بهیکهم تیامه گفت ای درروپدی
تو خاطر جمعدار که خداوند تعالی عزت ترا درین معرکه نگاهداشت ولباسها از غیب تو فرستاد
و عقل و دانش ما همه رفته است که اینچنین امور ناخوش را می بینیم و سخن حق نمیتوانیم
گفت ازین معلوم میشود که غضب خدا درین نزدیکی به کوروان خواهد رسید و همه ملک
برباد خواهد شد و جدهشتر اگر بگوید که درروپدی کنیز شده است ما هم قبول کنیم جرجودهن
گفت جدهشتر یا یکی از برادران هرچه در باب درروپدی بگوید یا ازان برنمیگردیم پس همه
مردم جرجودهن را با این سخن تحسین کردند و منتظر بودند که آیا راجه جدهشتر یا برادرانش
چه خواهند گفت بهیم گفت ای حاضران مجلس بزرگ ما همه جدهشتر است و ما را نمیرسد که
بروی اعتراض کنیم من این همه تحمل بجهت خاطر برادر کلان خود میکنم و هیچ علاجی
ندارم و می بینیم که موی درروپدی را گرفته میکشند و اگر این نمی بود من همین دستهای خود
این پسران دهتراشت را چنان میکشتم که تمام اعضای ایشان خورد میشد کرن گفت
سه کس درجهان اختیار خود ندارند غلام و کنیزک و زن اختیار ایشان بدست دیگری میباشد
اگر جدهشتر غلام شده است زن او هم کنیز شده است پس درروپدی را گفت تو چرا
سخن بسیار میگوئی حالا بخانه راجه جرجودهن برو و خاطر جمع دار که او ترا بشوهر دیگر خواهد
داد که او ترا بقمار نبازد بهیم این سخنان را بشنید و از غضب دستهای خود را بگزید بجهت
خاطر برادر کلان خود سخن درشت نگفت و گفت ازینکه ما را کرن غلام میگوید بدی نمی آید
ازین غصه می آید که عورت بزرگی را کنیز میگوید جرجودهن با راجه جدهشتر گفت که تو
راست بگو که این زن شما درروپدی کنیز شده است یا نه هرچه تو بگوئی من بران عمل
میکنم جدهشتر هیچ نگفت پس جرجودهن بدرروپدی اشارت کرد و گفت بیا بر زانوی
من بنشین بهیم را طاقت ضبط نماند و بآواز بلند گفت ای مردمان که درین مجلس
نشسته اید بشنوید اگر من بضرب گرز خود این زانوی جرجودهن را نشکنم بدوزخ نصیب
من شود این سخن گفت و از غایت غصه از هر بن موی او مثل شعله آتش بدر آمد و گفت

ای یاران دشمنی و بدی درمیان شما پیدا شده نمیدانم که چها از باعث قمار بازی
بر سر کوروان خواهد رسید ارجن گفت ای یاران چون جدهشٹر که صاحب بزرگ ماست
اول خود را باخته است هرچه داشت از تصرف او بدر رفت دیگر برادران میتوانند باختن
درینوقت از ان خانه دهرتراشت که آتش دروی بود آوازی مثل آواز شغال برآمد
و شغالان صحرا چون آن آواز شنیدند همه بنیاد فریاد کردند بهیکم پتامه و بدر و درونا چارج
و کرپا چارج و گاندهاری درخانه همه گفتند خدا خیر آورد که عجب شگون بدی ظاهر شده
گاندهاری و بدر پیش دهرتراشت آمده او را بگوشه بردند و با او بگفتند که اینچنان شگون
بدی حاصل شده است که از ان بدتر نباشد دهرتراشت کس خود را بفرستاده درجودهن
را طلبیده گفت ای فرزند تو کاری کردی که همه خانوادهٔ ما از ان زیر و زبر خواهد شد
تو با همه برادران کشته خواهی گشت بعد از ان دهرتراشت کس را فرستاده دروپدی را
طلبیده با او گفت ای دختر پسران من بد کردند که ترا رنجانیدند حالا از من چیزی
بطلب که بتو میدهم دروپدی گفت آن میخواهم که راجه جدهشٹر را بگذارید و غلام نکنید
دهرتراشت گفت دیگر هم چیزی بطلب دروپدی گفت دیگر آن میطلبم که بهیم ارجن
و نکل و سهدیو را با ارابها و اسلحهٔ ایشان بگذارید دهرتراشت گفت این را هم قبول
کردم دیگر چیزی هم بطلب دروپدی گفت همین لطف که با من کردید از شما منت دار
گشتم دیگر چیزی از شما نمیخواهم که شوهران مرا خلاص کردید کرن درینوقت اینجا آمد
و چون سخنان را شنید گفت در عالم مثل این زنی که دروپدی است نبوده است
و نخواهد بود که شوهران خود را خلاص کرده بهیم گفت این پسران پاندو حالا اینچنین
کسان شدند که زن ایشان را خلاص کند دیول نام رکھیشری بوده است او گفت
که سه چیز بسیار خوب میباشد فرزند و هنر و زن که اگر همه کس و همه چیز از این کس برود
و این سه کس نمیرود پس بهیم با ارجن گفت که ای برادر من میخواهم که این جماعت را
که با من اینچنین کارهای بد کردند همه را بکشم و غضب من بغیر از این کار که همه مردم را
بکشم تسکین نمی یابد درینوقت که بهیم این سخن را میگفت از غایت قهر او دود و شرار از

آتش از سوراخهای گوش و بینی او سر زده بود راجه جدهشتر چون این حال او دید او را
نصیحت کرد و تسکین داد و پس راجه و برادرانش پیش دهرتراشت رفته دست بر دست
نهاده ایستادند و گفتند ای راجه خوشحالی ما دایم این بود که خدمت شما را میکرده
باشیم و حکم شما را می شنیده باشیم حالا هر خدمتی که بفرمایند آنرا بکنیم دهرتراشت گفت ای
جدهشتر شما فرزندان گرامی من هستید خیریت شما را از خدا درخواست میکنم حالا شما بولایت
خود بروید و بسلطنت و حکومت خود مشغول باشید و تو ای راجه جدهشتر هر چیز را میدانی
ترا حاجت نصیحت نیست اما اینقدر بشما میگوییم که از خورد سالان بزرگان در مقام عزت
و حرمت بوده باشید و با کسی عداوت نورزید و جرجودهن این بدی که کرد شما آنرا
بدل خود میارید و شما من که جای پدر شما ام و گاندهاری که بجای مادر شماست نگاه
کنید و بجرجودهن و اعمال او نظر مکنید و من جرجودهن را پیشتر از آمدن شما از قماربازی
بسیار منع کرده بودم اما جماعتی مردمان بد در گرد جرجودهن هستند او را بحال خود نمیگذارند
حالا شما را رخصت دادم که بولایت خود بروید پس پاندوان دهرتراشت را وداع کرده
ارابهای خود تیار ساختند و میخواستند که سوار شده روان گردند درین وقت دوسان
از همین خبر یافته تعجیل تمام دوید و پیش جرجودهن رفت و گفت ما بعد از محنت
مشقت بسیار کاری کرده بودیم که پاندوان را زبون ساخته بودیم این پدر نادان
تو همه محنتهای ما را ضایع کرد پس جرجودهن و کرن و شکنی پیش دهرتراشت آمدند
جرجودهن گفت ای راجه آن سخن برسپت را که باندر گفت نشنیده اید که گفته
بود بهر نوع که میتوانی کاری بکن که دشمن زبون شود تا توانی چنان بکن که بی جنگ
دشمن را معدوم گردانی ما بعد از زحمت بسیار کاری کرده بودیم که پاندوان را
زبون ساخته بودیم و اموال و اسباب ایشان را گرفته بودیم حالا شما ایشان را
میگذارید تا بروند و ازین غصه باز گرد آمده همه ما را بکشند شما ما را رخصت بدهید
تا باز با پاندوان بازی بکنیم این شرط که هر کس بازد دوازده سال بجنگل و بیابان
برود و سال سیزدهم نهان باشد و اگر درین سال جائی ایشان را شناسند

تا دوازده سال دیگر در جنگل باشند چون تا دوازده سال ایشان در آن جنگل هر آینه
خدا داند که ایشان زنده بمانند یا هلاک شوند بسال سیزدهم که ایشان را پنهان
باید بود هرگز نخواهد بود چرا که ایشان مردمان بزرگ اند هرگز پنهان نخواهند ماند و
باز دوازده سال دیگر سرگردان خواهند گردید و ما از بلای ایشان خلاص میشویم
دهرتراشت گفت این تدبیر خوب ست زود کس نفرستید و ایشان را باز گردانید
چون این خبر را مردم شنیدند که باز این جماعه میخواهند که با پاندوان قمار بازی کنند
درونا چارج و بهیکهم پتامه و سومدت و باهلیک و کرپا چارج و بدر و اسوستهامان و
جیجیس و بورسوا و بکرن در مقام منع آمدند و دهرتراشت را گفتند مگذار که قمار بازی
کنند دهرتراشت گوش بسخن این مردمان نکرد و کس فرستاد تا پاندوان را طلبیده
آورند گاندهاری درینوقت با دهرتراشت شوهر خود گفت که در هنگامی که جودهن
متولد شده بود و آن آواز از و ظاهر گشته بدر گفته بود که ازین پسر خانواده شما
خواهد افتاد آیا بیاد تو مانده است حالا آنوقت را می بینیم که رسیده است که آنچه بدر گفت
بظهور آمد و بشومی اعمال این پسر خانواده چندین هزار ساله کوروان زیر و زبر شود
و تو همه چیز را میدانی ترا چه شده است که گوش بسخن این نادان میکنی و تو پاندوان
را که ایشان هم فرزندان تو اند و ترا رعایت احوال ایشان کردن لازم است یکمرتبه
رخصت دادی تا بخانه های خود بروند حالا بار دیگر ایشان را طلبیده تا باز ایشان را
آزار کنند چه معنی دارد از من بشنو خیر و صلاح و صله رحم را از دست مده و بگذار
که پاندوان بولایت خود بروند دیگر ایشان را مرنجان که نتیجه اخوش نخواهد آمد و نتیجه
این بدی بتو و فرزندان تو خواهد رسید دهرتراشت گفت من میدانم که تو راست
میگوئی اما چه کنم با این پسر خود بس نمیتوانم آمد سخن مرا نمی شنود بگذار هر چه خواهد
بکند و هر چه خدا تعالی خواسته است چنان خواهد شد پس دهرتراشت پراتکامی را
در عقب پاندوان فرستاد در هنگامیکه پاندوان روان شده بودند در میان
در اثنای راه با ایشان رسید و گفت که عم شما راجه دهرتراشت شما را طلبیده است

پاندوان باهم مشورت کردند که آیا برویم یا نرویم راجه جدهشتر گفت من یقین میدانم
که درین رفتن اصلا خیر و صلاح نیست و آنچه کمال بدی و زبونی بوده باشد بما
خواهد رسید اما سخن عموی خود را خلاف نمیتوانم کردن این بگفت و بازگشت و گفت
ما میدانیم که درین رفتن اصلا خیر و صلاح نیست و آنچه کمال بدی و زبونی بوده
باشد بما خواهد رسید اما سخن عموی خود را خلاف نمیتوانم کردن این بگفت و
بازگشت و گفت ما میدانیم که درین رفتن همه چیز ما خواهد بردن بی اختیار میرویم
و چون کسی را بلائی خواهد رسید عقل او هم میرود پس با برادران می آمد تا بمنزل
دهرتراشت رسید باز جرجودهن و شکن پیش آمده با جدهشتر آغاز بازی کردند
شکن بجدهشتر گفت که آنچه از ملک و مال داشتی همه را باختی همه از ماست
حالا باین شرط بتو تمنا میبازیم که اگر تو ببری آنچه از ملک و مال باخته تمام را برده باشی
و ما بجنگل رفته دوازده سال آنجا بوده باشیم و کر ببازید تا دوازده سال شما بجنگل بروید
و سال سیزدهم باید که شما هیچ جا ظاهر نشوید و اگر شوید تا دوازده سال دیگر بجنگل بروید
اهل مجلس چون این سخن را شنیدند همه بغایت آزرده خاطر گشتند و همه گفتند
لعنت برین خویشان باد که با خویشان خود درچه مقام اند راجه جدهشتر ازین
سخنان بسیار آزرده خاطر گشت اما هیچ اظهار نکرد پس بهمین شرط مذکور شکن بلیکر
یعنی کعبتین دغل انداخت و نقش مراد آورد راجه جدهشتر این شرط را نیز باخت
باتفاق برادران همه لباسها را از تن بدر آورده پوست آهو پوشیدند درین وقت
دوساسن گفت حالا سلطنت براجه جرجودهن قرار گرفت و این جماعه رفتند چه بلا
که بسر ایشان نخواهد آمد و خدا داند که اینها زنده خواهند ماند یا خواهند مرد درین
دوازده سال بنوعی هلاک خواهند شد حالا خود دولت از ما باشد بهیم گفت شما
بسیار خوشحالی مکنید عنقریب ست که این محنت ما بسر آمده است بجنگ شما خواهیم آمد
ترا و برادرت جرجودهن را من خواهم کشت و این کرن را که باو می نازید برادر من
ارجن خواهد کشت و این شکن دغلی را سهدیو خواهد کشت و خانمان شما زیر و زبر خواهیم کرد

دوساسن گفت حالا دولت از ما باشد اگر میان ما و شما جنگ شود آنوقت هم بر شما
غالب خواهیم آمد بعد از آن دوساسن با دروپدی گفت که تو هم همراه این مردان
میروی اینها حکم خواجه سراها دارند چرا یکی را از ما شوهر نمیگیری تا فراغت میکرده
باشی بهیم گفت ای بیحیا در برابر با حرم ما این چنین سخنان میگوئی و شرم نمیکنی
اگر من ترا با این برادر به گنهگار رت نکشم پس پسر کنتی نباشم دوساسن گفت مرا
ازین سخنان تو هیچ پروائی نیست این سخن گفته برخاست و در مجلس بنیاد رقص نمود
بهیم گفت اگر من سر ترا نبرم و خون ترا نخورم بدوزخ روم این سخن گفته همه پانڈوان
برخاسته رفتند و راه جنگل پیش گرفتند بهیم فریاد کرده گفت که ای دوساسن سخن
مرا یاد کن و نگاه دار که عنقریب است که ترا با همه برادرانت خواهم کشت ارجن گفت
ای برادر با اینها سخن چه میگوئی وقتیکه کارزار بکنم آنوقت همه خواهند دید کرن
کرن را با تمام دوستداران خواهم کشت و سلطنت را به راجه جدهشتر خواهم داد
راجه جدهشتر گفت درچنین وقت بسیار سخن نمی باید گفت جدهشتر با بهیکهم پتامه
و درونا چارج و کرپاچارج و بدر و دیگران گفت که حالا از شما رخصت میخواهم و از خدا
امید میدارم که یک مرتبه شما را ببینم اهل مجلس هیچ جواب از شرم ندادند بدر گفت
شما خود میروید این مادر پیر خود را پیش من بگذارید راجه جدهشتر گفت تو بجای
پدر مائی هرچه حکم میکنی ما را از آن چاره نیست اما التماس داریم نگذاری که او هم
بسیار رنج و محنت بکشد بدر بگریست و گفت حالا شما را بخدای سپارم و این نصیحت
میکنم که درین غریبی و محنت چنان سلوک کنید که در برابر از شما هیچ کس مطلع نشود
و این وزیر شما دهوم مرد غریب دانا و عزیز است او را عزیز دارید و از سخن او بدر نروید
پس پانڈوان بدر و دیگر عزیزان را وداع کردند و متوجه صحرا گشتند دروپدی بخدمت
کنتی رفت تا رخصت بگیرد کنتی او را نصیحت ها کرده باز گشت پانڈوان بجنگل
متوجه شدند و همه زنان که در هستناپور بودند از رفتن ایشان گریه بسیار کردند
و دهرتراشت بدر را طلبیده گفت برو و ببین که پانڈوان هر کدام بچه طریق میروند

چه میکنند بدر رفت وایشان را بدیده بازگشته بادهرتراشت گفت که راجه جدهشتر
در وقت رفتن سر وروی خود را بپارچه پوشیده بود وسر در پیش انداخته میرفت و
بهیم سین هر دو دستهای خود را دراز کشاده بود برانها نگاه کرده میرفت وارجن
ریگ بسیار بدست گرفته پاشیده پاشیده میرفت ونکل گل ولای بسیار بر تمام بدن
خود مالیده بود وسهدیو همین گل بروی خود مالیده بود هر دو در عقب جدهشتر میرفتند
ودروپدی موهای خود را که بغایت سیاه ودراز است برروی فروگذاشته چنانچه تمام روی
اورا پوشیده بود وگریه کنان میرفت ودهوم پروهت که وزیر بدار علیه پاندوانست از
سام بید افسونهای را که ازان بلا نازل نشود با آواز خوش میخواند وپارهٔ علف مستی
بر دست داشت وعقب ایشان میرفت دهرتراشت بابدر گفت که با من بگو که پاندوان
بچه جهت اینچنین کارها کرده میرفتند بدر گفت اگرچه پسران تو با جدهشتر این قدر
بیحرمتی وبدی کردند اما او هنوز نیکی خود را نمیگذارد وچون از اعمال فرزندان تو بسیار
قهر دارد روی خود را پوشیده است که مبادا نظر غضب آلود او برکسی ویا چیزی افتد وبلائی
بدو رسد وناپود شود وبهیم سین که هر دو دستهای خود نگاه میکرد با خود میگفت که هر قدر
دست من زور ده هزار فیل دارند هیچکس در روز حرب حریف این دستهای من نیست
اگرچه این جماعه بدغا بازی ملک ومال واسباب ما را گرفتند بزور این دستهای خود
زود از زود انتقام خود از ایشان خواهم کشید وانچه دارند همه از ایشان خواهم گرفت
وارجن که ریگ می پاشید اشاره بان کرده که چنانچه این ریگ بی نهایت است
تیرهای من هم بی نهایت اند آنقدر تیر می اندازم که دشمنان خود را بکشم وعالم را
بگیرم وانتقام خود را از ایشان بکشم ونکل چون بغایت خوش صورت است گل و
لای بر خود مالیده است که مبادا زنان را نظر بروی افتد وفریفتهٔ او شوند موجب
گنهگاری او شود وسهدیو از غصه چون این کارها بر ایشان واقع شد رنگش متغیر گشت
ازان گل بر روی خود مالیده است تا کسی تغیر روی او را نه بیند ودروپدی که موهای خود
را کشاده گریه میکرد اشاره بان کرده است که آن جماعتی که این کارها بمن کرده است

کاری بکنم که همه کشته شوند و زنان ایشان موهای خود را بر کشته های ایشان بکشایند و بر حال ایشان نوحه و زاری کنند و هم که افسون شیام بید میخواند اشاره بآن میکرد که چنان افسونها میخوانم که همه کشته شوند و علف سبز که بدست گرفته بود یعنی بعد از هلاک ایشان من جگ بکنم و انس ایشان را هم بگنگا میکه پاندوان بیرون میرفتند تمام مردمان شهر هستناپور از فراق ایشان می گریستند و بنام کوروان لعنت میکردند چون پاندوان رفتند برق و صاعقه بی ابر پیدا شد و زمین بلرزید و اگرچه وقت گرفتن آفتاب نبود آفتاب تمام کسوف گشت و در روز ستاره از آسمان در کمال مهابت بیفتاد و بر کنار هستناپور بگشت و جانوران صحرائی بجانب آبادی آمدند و شغالان در روز به بازار شهر آمده فریاد میکردند و کرگس آمده بر بالای دروازه نشست بدربا دهرتراشت گفت که بجهت مشوره و تدبیر بودن تو و اعمال ناصواب فرزندان این شگونهای بد رو نمود و نتیجه آنها اینست که بعد از اندک مدت تمام کوروان هلاک خواهند شد درینوقت که بدربا دهرتراشت این سخنان میگفت همه کوروان در مجلس نشسته بودند که ناگاه نارد بآن مجلس درآمد و گفت ای یاران شما بسیار بد کردید که آن برادران خود را که بصفات حمیده آراسته بودند رنجانیدید و ایشان را بجنگل و بیابان فرستادید از من بشنوید که ایشان را تسلی و دلجوئی کرده باز گردانید ورنه بعد از سیزده سال بشومی اعمال جرجودهن و بزور و شجاعت بهیم و ارجن همه شما نخواهید ماند و همه شما را هلاک و نابود خواهند کرد و خانه های شما خراب خواهند گشت و اثری از شما نخواهد ماند نارد بعد از این حکایت رو به دهرتراشت کرده گفت بشومی این پسر یعنی جرجودهن نسل تو خواهد برافتاد و من هرچه بود با شما گفتم نارد این سخن گفته از نظر غائب شد و کوروان چون شنیدند که بعد از سیزده سال بلا بر ایشان نازل خواهد شد برای دفع این بلا باهم مشورت کردند رای ایشان برین قرار گرفت که درونا چارج فنون سپاهگری را به پاندوان یاد داده است اگر او بجانب ما باشد با پاندوان غالب خواهیم آمد پس جرجودهن و کرن و شکنی با همه کوروان

بخدمت درونا چارج رفتند و گفتند که ما این سلطنت و ملک را ببرکت تو یافته ایم
و ما همه بنده و خدمتگار تو ایم و این سلطنت و ملک ما تعلق بتو دارد التماس میداریم
که تو این سلطنت را قبول کنی و ما را در ظل حمایت خود نگاهداری درونا چارج گفت
من میدانم که غرض شما ازین آنست که بواسطهٔ امداد من بر پانڈوان غالب آئید
من با شما سخن راست بگویم پانڈوان جماعتی هستند که کسی بر ایشان غالب نشوانند
آمد و ایشان را هیچ کس نمیتواند کشتن یاران از دست من کاری نمی آید و من
بشما اتفاق میکنم و از شما جدا نمیشوم قدری که من توانم در نگاهبانی شما تقصیر
نخواهم کرد و میدانم که بعد از سیزده سال متهم در سر شما خواهم رفت و من چون
مدتی شد که با شما میباشم و شما امروز التجا بمن آوردید مرا بجهت خاطر شما با پانڈوان که
شاگردان نیک من اند و بجبیر و خوبی زندگانی مینمایند دشمنی میباید کرد و پیشتر میان
من و راجه درپد محبت و دوستی بود او با من بدی کرد و من سلطنت او را یک مرتبه
از و بزور گرفتم و او بجهت کشتن من جگی کرد باین نیت که پسری او را پیدا شود
که مرا بکشد آخر از میان آتش هوم آن جگ پسر بدر آمد بصورت شعلهٔ آتش که
زره پوشیده بود و تیر و کمان در دست داشت مرا از دیدن آن پسر ترس عظیم پیدا شد
او درشت دمن نام دارد و من میدانم که کشندهٔ من او خواهد بود و او حالا بطرف
پانڈوان است و من ارجن را که شاگرد نیک منست از جان دوست تر میدارم
حالا مرا بجهت خاطر شما با او جنگ میباید کرد ازین بدتر غمی چه تواند بود و این سلطنت
خواب و خیالی بیش نیست و عنقریب ست که این دوازده سال سلطنت شما باخر
رسیده است اگر از من می شنوید این برادران خود را که همه نکوکاراند بی جای مکنید
و ایشان را دلجوئی کرده باز گردانید که مصلحت دنیا و آخرت شما همینست و بهتر آنست
چون این سخنان درونا چارج را شنید بابدر گفت که استاد ما را آنچه خیر و صلاح است
بما نمود گفت حالا ترا میباید رفت و چنان باید کرد که پانڈوان را باز گردانی و اگر بسخن تو
باز نگردند پس اشیائی که سلاطین را در سفر در میباشد از عقب ایشان بفرست تم اینان

محنت نکشند و ایشان فرزندان من اند بهیم باین باراجه جنمیجه گفت که چون پاندوان
از شهر بدر رفته رو بجنگل و بیابان نهادند دهرتراشت را بغایت غم و الم رو داد
و از کمال غم و فکر هیچ نمیدانست که چه کار کند و سخن با کس نمیکرد سنجو که وکیل صاحب
اختیار دهرتراشت بود و در عقل و تدبیر عدیل و نظیر نداشت به پیش دهرتراشت آمد
و گفت ای راجه تو و فرزندانت تمام ملک و خزاین را که هرگز هیچ پادشاهی نداشته
باشند گرفته‌اند و پاندوان را از ولایت بدر کرده سر بصحرا دادند حالا دیگر باعث غم
اندوه تو چیست دهرتراشت گفت کسی که مثل پاندوان جماعتی را دشمن خود کرده
باشد او غم نداشته باشد پس چه کس داشته باشد سنجو گفت این کاری که پسران
تو با پاندوان کردند کار سهل نبود کاری کردند که تمام خانوادهٔ شما با فنا خواهد رفت
همه کشته خواهند شد و این اعمال که پسران تو کردند که دروپدی را بمجلس کشیده آوردند
و پاندوان را برهنه کردند نیک کاری نبود و چون خداوند تعالی خواهد که خانواده را
خراب کند عقل ایشان را میبرد تا کارهای نیک را میگذارند و اعمال بد میکنند
و دروپدی آنچنان عورتی ست که مثل دیگر زنان نیست دیگران از مادر متولد
میشوند و این دروپدی در هنگامیکه هوم میکردند از آتش بدر آمده است و پسران تو
در هنگامیکه دروپدی حایض و ناپاک بود و یک پوشش بیشتر در بر نبود او را کشان
کشان بمجلس آوردند و این اعمال موجب زوال دولت اند دهرتراشت گفت
من میدانم که اگر دروپدی به غصه و قهر بزمین نظر کند تمام زمین را تواند سوختن
و این پسران من در پیش قهر او چه وجود دارند در هنگامیکه دروپدی را بمجلس
آوردند تمام زنان کوروان پیش گاندهاری آمده زار زار گریستند و گفتند انگاه
بد که شوهران ما کردند همه هلاک خواهند شد و همه برهمنان در قهر آمده هوم گذاشتند
و از آسمان آوازی در نهایت بلندی و مهابت آمد و در روز از آسمان ستاره‌ها فرو
ریخت و آفتاب بی هنگام تمام گرفته شد و اینها علامت آنست که بلای عظیم بر
خلق نازل شود و در جاییکه اسلحهٔ کوروان بود در آنجا بی تقریب آتش پیدا شد و تمام

دارابهای ایشان بخشیا و در خانه جرجودهن که آتش درانجامی افروخت شعلها
آسنجا آمده فریاد کردند و خران شهر همه بفریاد آمدند در آنوقت که این شگونها
ظاهر شد بهیکهم تیامه و درهنا چارج و کرپاچارج یکجا شده پیش من آمدند و بر این
حکایات را همه با من گفت من بسیار ترسیدم و دروپدی را طلبیده گفتم ای
دختر تو هر چه از من بطلبی من بتو بدهم دروپدی آزادی پانڈوان را خواست
من گفتم که ایشان را با ارابهها و یراقها گذاشتم و بدر با من گفت که دولت و
حکومت کوروان تا زمانی بود که دروپدی را بمجلس نیاوردند بعد ازین دولت
کوروان تمام رفت و پانڈوان این بدی را تحمل نخواهند کرد و هنگامی که ارجن
باتفاق کشن کمان و تیر گرفته بیاید و بهیم آن گرز خود را بدست داشته باشد و
مثل راجه دروپد و پسرانش و خویشان کشن همراه ایشان باشند این کوروان
حریف ایشان نخواهند شد پس مصلحت در آنست که با پانڈوان صلح کنید و کار
با ایشان بجنگ نرسانید و دهرتراشت گفت من یقین میدانم که پانڈوان از
کوروان بیشتر زور دارند اما بجهت خاطر جرجودهن این کار نکردم که با پانڈوان صلح
کنم و یقین میدانم که دولت پسران من بنهایت رسیده است فقط

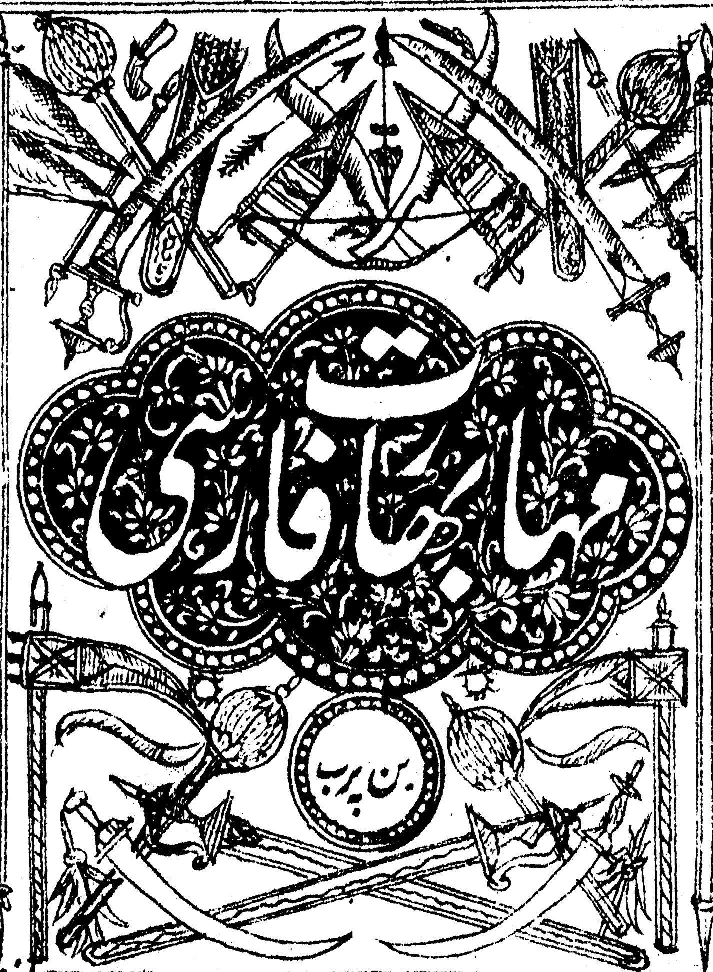
غلطنامه مهابهارت فارسی پرب دوم

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
״	۱۲	اگرتوکاری	اگرتوکارے	۱۱	۱۹	کنس خالوی من	گنس خالِ من
״	۱۵	بادکه	باید که	״	۲۳	خون بگذاری	چون بیگذاری
۴	۲	طریق	طریق که	״	۶	تو اے راجه	هرچند تو اے راجه
״	۳	میدانند	میدانید	״	۱۸	مایان	ما
۵	۲	می تواند	می توانند	۱۴	۱	نمی دانیم	میدانیم
۶	۳	درختان ا	درختان	״	۲	می یابم	می یابیم
۶	۵	پرسرام	آن گذشته پرشورام	״	״	می سازم	می سازیم
״	״	صد	چند	״	۱۱	برا	برما
״	۸	صدونگ	صد	״	״	نیزقوت	پُرقوت
״	״	جمها	چاهها	״	۲۲	میخواهم	میخواستم
״	״	حسمها	چشمها	״	۲۰	گرزمتهرا	گرز در متهرا
״	״	هرکها	برکها جمع برکه بمعنی حوض	״	۲۴	کرده	کرد
۷	۱	دولست	دولشت	۱۷	۸	وازراه	ازراه
۸	۷	اام	ایام	۱۴	״	وازدیوار	ازدیوار
۹	۱۲	شماهم	شماهم	״	۲۰	بگوئند	بگوئید
״	״	عام	عالم	۱۷	۱۲	به دشمنی	چه دشمنی
״	۲۲	هرخدمتی	هرخدمتے	۱۸	۵	بالمن	بامن
۱۱	۱۱	سناخت	شناخت	״	۸	باتر	باتو
״	۱۷	ورحمت که خویش راجه کنت بهوج ست وخویش ما ور شماست	دیدنجهت که خویش شما راجه کنت بهوج ست وبرادر ما دهیمست	״	۱۵	من هم بارسه کس لشما	من باشما هرسه کس

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
١٧	١٤	ہفت دہ بار	یکبار	٣٧	٧	بھیکھم	بھیشم
١٩	٣	بستایر	پست تر	٣٨	٣	جسہ	جُثہ
٢١	١٢	کپنیلہ	.	"	٧	پسن	پس
"	١٣	ترہست	.	٤٠	١٩	ترسش	ترسِ
"	٦	بولایت جانب رفت	بجانب ولایتے رفت	٤٢	٢٢	الغیر	غیر
"	٧	بہ شاوری	بہ تنہا ورے	٤٣	٦	نگذرانند	بگذرانند
"	١٢	پٹیالہ	بیانہ	٤٥	٥	ہرگز	ہرگز کسے
"	١٣	کولوان	گڈھوال	"	٦	بدرگاو	بدرگاہ
"	١٥	رن بھور	رُن تھنبور	٤٩	٥	راجد ہشتر	جدھشتر
٣	٣	بدہنے یاد	بدہن باد	٥١	١٦	ازبچہ	اُو بچہ
٢٣	١١	قسکر	لشکر	٥٥	٣	میگرم	میگیرم
٢٥	٣	اسپ	شُتر	٥٦	١٢	خورد	خُرد
"	٦	تانتہاے	تنہا تنہاے	"	٢٢	نشنوید	بشنوید
"	"	بکر	بھکر	٥٧	٢١	واین سہ کس	این سہ چیز
٢٧	٨	بمہی	بہیی	"	"	خراریاے	خزارہاے
"	١٢	مرنہا	ترنہا	٥٨	٣	بفرایند	بفرمائید
٣٢	٣	النشان	الیشان	"	٢٣	بالپشان	بایشان
٣٦	٨	تااور انمیکشد بانغ نشود	تا اور انمیکشد فانغ نمیشود بسبی رابھی ۱۲ ار	٦٠	١٥	پاے نسہ	پانسہ
"	١٢	ابن پسر	این پسر از دست کسے	٦١	٦	بود	نمود
"	١٣	نخواہد مرد	نخواہند مُرد کشتہ او فقط مہاکال ست کہ در دنیا پیدا شدہ است	٦٢	٨	نشود	شود
				٦٣	"	علف ستبر	عَلَفِ سبز
"	١٥	ہفتند	بخفتند				

بعون صانع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و زمان

مجموعه حالات نوادر جهان تاریخ انتخاب واقعات باستان مخزن کوائف صدق و راستی موسوم

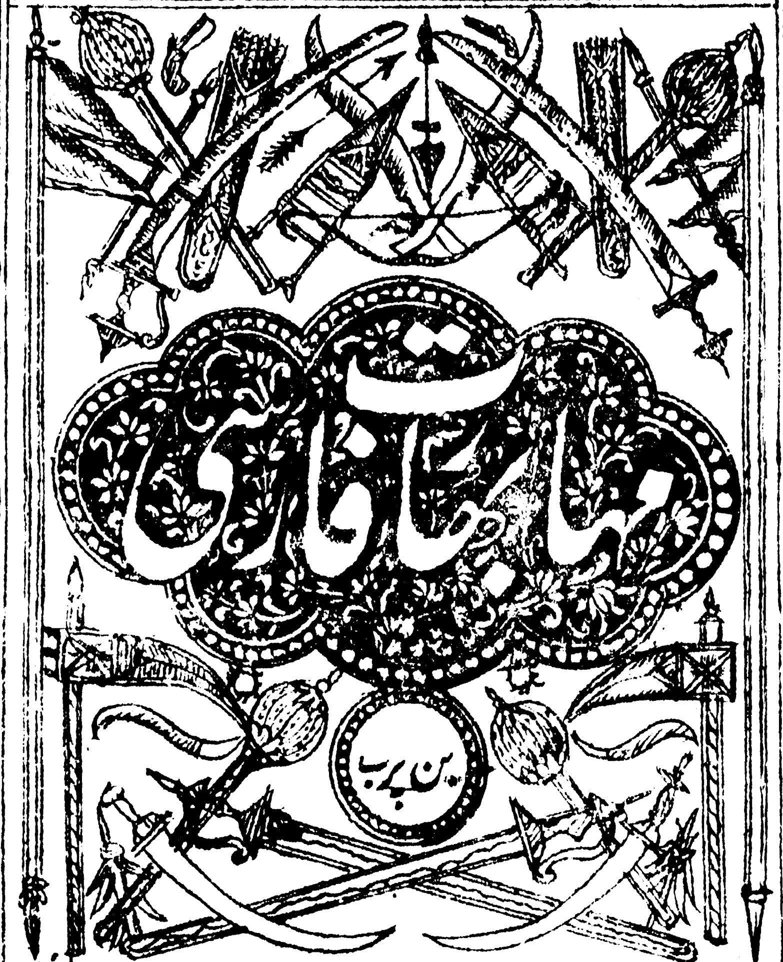

که کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفه ایست بهر دل عزیز و معتمد ترجمه علامی معقول [illegible] ابوالفضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکهنو بحلیه طبع محلی شد

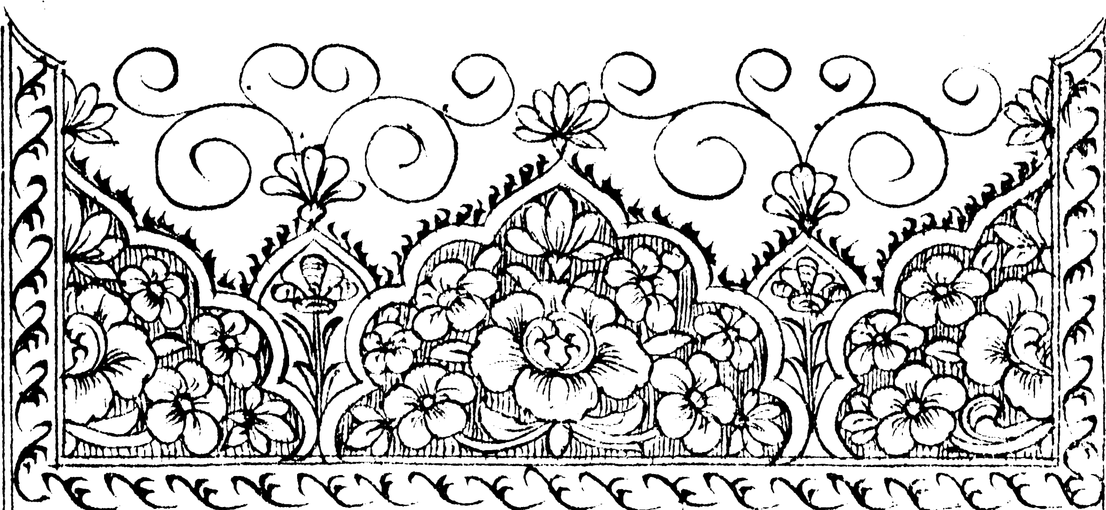
بسعی صانع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و زمان

مجموعہ حالات نوادر جہان تاریخ انتخاب واقعات باستان مخزن کنوز الف صدق و راستی موسوم

کہ کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفہ ایست بہر دل عزیز و معتمد مترجمہ علامۂ معقول و منقول جناب ابوالفضل

در مطبع منشی نولکشور واقع لکھنؤ بحلیۂ طبع محلی شد

سری گنیش آی نمه

آغاز فن سوم از مهابهارته که بن پرب گویند

راویان اخبار چنین روایت میکنند که قصه قمار بازی راجه جدهشتر را
با درجودهن بهیسم پاین با راجه جنمیجه گفت و راجه پرسید که حالا با من بگوئید که
درجودهن به قمار و دغل بازی تمام ملک و مال از پاندوان که اجداد من بودند
با ایشان دشمنی و عداوت ظاهر ساخته و ایشان را آزرده و غمگین ساخته به جنگل و
صحرا فرستاد و ایشان در بیابان چه کار میکردند و کجاها بودند و دروپدی که دایم
در ناز و نعمت پرورده شده بود هرگز غم و پریشانی ندیده بود در محنت چطور میگذرانید
میخواهم که تفصیل این حکایت از شما بشنوم بیسم پاین با راجه جنمیجه گفت که چون
پاندوان متوجه جنگل شدند از شهر هستناپور بدر آمدند بآن دروازه که گنهکاران
را بجهت کشتن بدر میبردند ایشان را بهمون دروازه بدر کردند پاندوان
اسلحهٔ خود را همراه داشته روی بجانب شمال کرده روان شدند دروپدی نیز
همراه ایشان روان گشت از خواص چند خدمتگاران پاندوان و اندرسین
با سیزده کس از خواص و چند اهل و عیال همراه ایشان رفتند و بزرگان شهر از رفتن
پاندوان بسیار غمگین و متفکر شدند و گفتند که پاندوان خیلی بزرگان بودند ای دهرتراشت
تو بسیار بد کردی که درجودهن و طفلان بی عقل را منع نکردی عاقبت کوروان
هلاک خواهند شد و درین جنگ بسیار مردمان کشته خواهند شد همه بزرگان شهر گفتند

که صلاح درین است که ما همه مردمان همراه پاندوان برویم همه عقب ایشان رفتند چون بایشان
رسیدند گفتند که شنیده ایم که کوروان بدغابازی ملک و مال و تمام متاع از شما
گرفته اند و شما را بجنگل و بیابان فرستاده اند ما بخدمت آمدیم و میخواهیم بهر جا که شما میروید
همراه شما ما هم رویم چرا که درجودهن پادشاهی خواهد کرد و بر ما همه مردم ستم و ظلم خواهد
و بزرگان گفته اند که از صحبت بدان دور میباید بود و در خدمت نیکان بسر
باید فرستاد و ما میدانیم که درجودهن بسیار بدعمل و گنهگار است ما از صحبت شما جدا
نخواهیم ماند و بزرگان گفته اند هر کس که با کمینه صحبت از خود دارد از آنچه هست
زبون تر میشود اگر با برابر خود صحبت دارد نه تنزل میکند نه ترقی با زیاده از خود
صحبت باید داشت تا روز بروز ترقی میکرده باشد. ازین بخدمت شما خواهیم ماند
که در دنیا و آخرت ترقی خواهد شد. راجه جدهشتر گفت ازین به چه سعادت است که ما
در صحبت چنین بزرگان باشیم مع برادران حاضرم هرچه بفرمایید بجا آرم اما التماس من
اینست که بجهت خاطر من خود را در تصدیع نیندازید بهتر آنست که شما خود باز بروید
و در خدمت بهیکهم پتامه و درونه چارج و مادر کنتی بوده باشید آن مردمان گریه بسیار
کردند و از فرموده راجه جدهشتر باز گشتند و پاندوان روان شدند تا کناره گنگ
रसीदन्द در بیابان پریان نام درخت بر در نزدیکی گنگ نشسته شب همانجا گذرانیدند برهمنان
هم در صحبت ایشان بودند چون صباح شد پاندوان خواستند که ازین جا روان شوند
برهمنان پیش راجه جدهشتر آمده باستادند راجه با ایشان گفت که بر شما ظاهر است
که نزد ما هیچ ملک و مال وغیره نمانده است ما بجنگل و صحرا میرویم و میوه های جنگل اوقات
خواهیم گذرانید و انواع تشویش و محنت در صحرا هست شما بجهت خاطر ما خود را
در رنج نیندازید ازینجا بازگردید اگر ما باز بسلامت می آییم شما را خواهیم دید برهمنان
گفتند که ما مردم فقیریم بانذک چیز قناعت خواهیم کرد هیچ چیز تصدیع به شما
نخواهیم داد هر جا که شما میروید همراه شما هستیم شب را برای شما سخنها و حکایت گذشته
خواهیم گفت شما را هیچ وجه دلگیر شدن نخواهیم داد هر جا که باشید خوردنی بهم رسانیم

شمارا تصدیع نخواهیم داد شونک نام برهمن از میان گفت که ای راجه این مردم
بی عقل و نادان هزار ساعت هزار فکر بیهوده میکنند و هزار ترس بخاطر میرسانند
اما مردان عاقل و دانا را هیچ فکر و غمی نمی باشد چرا که ایشان میدانند که هرچه خدا تعالی
تقدیر کرده است بهیچ وجه تغییر نمیشود پس فکر بیهوده و غم هرزه نمیدارند تو ای راجه
عاقل و فاضل هستی هیچ کس مثل تو نیست تو از راه خداوند باشی و میدانی پس ما را به شما
نصیحت کردن مانع ندارد راجه جنک گفته است که از چهار چیز غم و اندوه بسیار
میرسد یکی از بیماری و آفت تن دوم آنکه جانورے او را بگزد و یا زحمتی باو برسد
سوم مشقت بسیار بدل رساند چهارم آنکه آنچه آدمی آنرا دوست میداشته باشد
از نزد او برود و عاقل آنست که بیکی ازین چهار که باو برسد زود درمند علاج آن شود
و نگذارد که درد بماند و هریکی ازین چهار چیز را آنچه دفع آن میدانم این قدر شما میگویم
بر شما ظاهر است که گیان علم و فهم دارید بغیر از توجه بزرگان و بدرگاه ایزد متعال
دیگر هیچ کس توجه و دوستی نمیدارید عاقلان هرگز حرص دوستی دنیا را بخود راه ندهند
اگر حرص در خاطر جای گیرد هیچ طبیبی او را علاج نتواند کرد شونک گفت غرض ازین
سخنان آنست که شما ازین محنت بسیار دلگیر مباشید و از سلطنت و اموال و اسباب که
از دست شما رفته است غم بخاطر میارید و شکرانه حق سبحانه تعالی بجا آرید که آن اموال
روزی شما از معبود خواهد شد و مال چیزیست که آفات بسیار دارد آب آنرا غرق میکند
و آتش میسوزد و حاکم بزور میگیرد و دزدی برد و خویشان و دوستان را بجهت آن
با یکدیگر دشمنی جانی می شود و پیدا کردن آن از کمال محنت و رنج و صد خون جگر
و بیک لحظه از دست میرود و از مال چند خصلت مذموم پیدا میشود اول غرور دیگر نهکه
دیگر اندوه و آنکه مبادا آزاری بآن برسد صاحب کمال کسی است که از رفتن کسے
اندوه و غم بخاطر نرساند و دانا آنست که صبور باشد و آمدن و رفتن مال نزد او یکسان و هردو
برابر باشد بلکه از رفتن مال زیاده از آمدن آن خوشوقت شود حالا صلاح شما و را آنست که صبوری پیش گیرید
و چند چیزیست که اصلا ثبات دوام ندارد البته زوال می یابد جوانی و حسن و عمر و مال

وجاہ وحکومت وصحبت یاران موافق شونک گفت من ہیچکدام را ندیدیم کہ ہمیشہ مال
وجاہ داشتہ باشد ای راجہ ترا بہتر آنست کہ اصلا حرص نداشتہ باشی راجہ جدہشٹر گفت
ای شونک من ہیچ طمع وحرص ندارم اما غم آن دارم کہ اینقدر چیزی ندارم کہ آن برہمنان
کہ ہمراہ من اند خدمت ایشان کنم این جماعہ بزرگان کہ ہمراہی من اختیار کردہ اند
جای صحبت نشستن ایشان وطعام خوردنی بجا بدیا آوردو ایشان باشد کہ خاطر ما آزردہ
گردد مباد اگہ این گرسنہ باشند وجای برای نشستن وخوابیدن نداشتہ باشند صاحب
آنست کہ بدوستان سخنان نیک گوید وبرای نفس خود طعام وشراب نخواہد بلکہ اول
برای ایشان بیارد وانچہ اسباب باعث راحت ودلخوشی ایشان باشد بکند پس
راجہ جدہشٹر با دہوم پروہت گفت کہ این برہمنان از من جدا نمیشوند ومن آنقدر
زر ندارم کہ ہر روز ایشان را خوردنی بدہم وازین جماعت دل ہم نمیتوانم کندن برای
بنا کہ من حکیم دہوم پروہت دو ساعت سر در پیش انداختہ گفت کہ چون آفتاب
فیض بخش عالم ست مناسب ست کہ شما خدمت او بکنید تا او مددی کند اول بار
کہ این عالم موجود گشت وخلق ظاہر شد ہمہ گرسنہ بودند پس آفتاب بجانب شمال رفت
وآب بخود کشید وبر خلق باران بارید غلہ از ان در عالم پیدا شد حالا تو ہم بخدمت
آفتاب مشغول باش ببین کہ آفتاب ترا چہ میفرماید بسیار راجہ ہا از
از خدمت کردن آفتاب بمراتب رسیدند ببیم باین بار راجہ جنمیجہ گفت کہ
اول مرتبہ دہوم پروہت با جدہشٹر گفت کہ من یکصد وہشت نام با تو
بگویم تو بآن نامہا آفتاب را یاد کن او ترا مدد خواہد کرد دہوم گفت کہ نامہا این اند
سورج ارجما بھگس تشٹا پوکھا ارک سبتا ربہ ۔ گبھس تما نجہ کالو مرتر دھاتا پربھاکر

सूर्योऽर्यमा भगस्त्वष्टा पूषार्कः सविता रविः। गभस्तिमानजः कालो मृत्युर्धाता
(۱) پرتھیبا پچھنی تیجس بایشو پیاینم ۔ سومو برہسپت شکر و بدھو انگارک
प्रभाकरः १ पृथिव्यापश्च तेजश्च खं वायुश्च परायणम्। सोमो बृहस्पतिः शुक्रो
ایوچہ (۲) اندر و بسوان دیپتا و ہ اوچہ شو ر شنیچرہ ۔ برہما بشنشچ
बुधोऽङ्गारक एव च २ इन्द्रो विवस्वान् दीप्तांशुः शुचिः शौरिः शनैश्चरः। ब्रह्मा विष्णुश्च
رودرش چسکند و وی برن و یمہ (۳) بید تو جا ٹھر شوا گن رید ھنس تجساپتہ ۔ دھرمدھوجو بید
रुद्रश्च स्कन्दो वै वरुणो यमः ३ वैद्युतो जाठरश्चाग्निरैन्धनस्तेजसां पतिः। धर्मध्वजो
کرتا بید انگو بید باہنہ (۴) کرتن تریتا دوا پرشچ کلہ سرب ملا یہ ۔ کلا کاشٹا
वेदकर्ता वेदाङ्गो वेदवाहनः ४ कृतं त्रेता द्वापरश्च कलिः सर्वमलाश्रयः। कला काष्ठा

مہورتا شچہ چھپا یامس تتھا چھنہ (۵) سنبتسر کروشچہ تتھہ کال چکر و بہاوسو - پروکھہ شاشوتو یا
मुहूर्ताश्च क्षपा यामस्तथा शाक्षणाः ५ संवत्सरकरोश्चत्थः कालचक्रो विभावसुः। परुषः शाश्वतो या
گا بیکتا بیکتہ سناتنہ (۶) کالا دھیکھہ پرجا دھیکھا بشو کرما تمونده - برنہ ساگر و انسچہ
गा व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ६ कालाध्यक्षः प्रजाध्यक्षो विश्वकर्मा तमोनुदः। वरुणः साग
جیمو توکی بنوریا (۷) بھوتا شریا بھوت پت سرب لوک مسکرتہ - سرشٹا سنبرتکا
रोंशश्च जीमूतो जीवनो रिहा ७ भूताश्रयो भूतपति सर्वलोकनमस्कृतः। सिष्टा संबर्तकाय
بہنہ سرب سیا در لولپہ (۸) اننتہ کپ لو بھانہ کامدہ سربتو مکھہ - جیو بشالو بدہ ہ
ह्निः सर्वस्यादिरलोलुपः ८ अनन्तः कपिलो भानुः कामदः सर्वतोमुखः। जयो विशालो
سرب دھات نشچیتہ (۹) منہ سپرنو بھوتا دہ سیگھر گہ پران دھارنہ - دھنونتر دھوم
वरदः सर्वधातुनिषचितः ९ मनः सुपर्णो भूतादिः शीघ्रगः प्राणधारणः। धन्वन्तरिधूमके
کیتر ادو دِتہ ستہ (۱۰) دوادشاتمار بندا چھہ پتا ماتا پتا مہہ سرگ دوار پرجا دوار ماچھہ دوار
तुरादिदेवः सुतः। १० द्वादशात्मारविन्दाक्षः पितामाता पितामहः स्वर्गद्वारप्रजाद्वार मोक्षद्वारं
تر بشٹ یمہ (۱۱) دہ کرتا پرشانتاتما بشواتما بشوتا مکھہ - چراچر اتما سو چھما تما متریہ کرنانو
त्रिपृष्ठपः ११ देहकर्ता प्रशान्तात्मा विश्वात्मा विश्वतामुखः चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा मैत्रेयः करुणान्वि
(۱۲) دہوم با راجہ جدہشٹر گفت کہ اینہارا برہمان جہت کہ آفتاب گفتہ

ہر کس ہنگام برآمدن آفتاب این نامہارا در برابر آفتاب خواند ہر چہ طلب
باشد بیابد پس راجہ جدہشٹر آب گنگ درآمد و این نامہارا خواند بعد ازان گفت
کہ ای آفتاب تو چشم ہمہ عالمی و فیض تو ہمہ عالم میرسد و روشنی ہمہ از تست برگ
ارائیہ تو میرود گندہربان و ماران و سدہان وغیرہ ہمہ از پئے میروند و ترا تعریف میکنند
و قوت ہمہ آبہارا تو میکشی و بازبا برمیدہی تا ہیبار خداوند تعالے ترا بواسطہ خیر و
خوبی ہمہ عالم و عالمیان آفریدہ است و روز و سال و ماہ ہمہ را از تو میدانند و اندرون
آتش دل وغیرہ تو ئی و ترا دیگر نامہاہست مثل آدتیہ بیبوان بود ہرم و آتش
تپن آرک رب وغیرہ من ترا نمسکار یعنی تعظیم میکنم چون راجہ جدہشٹر نامہارا
بگفت آفتاب بصورت شخصی برابر راجہ آمدہ و گفت کہ ای جدہشٹر من از تو بسیار خشنود
شدم تا دوازدہ سال ترا خوردنی میدہم و دیگر نگاہ میکنم کہ بعد از سیزدہ سال سلطنت عظیم
خواہی یافت بعد ازان آفتاب دیگی مسی براجہ جدہشٹر داد و گفت کہ خاصیت این دیگ
آنست کہ ہر روز ہر قسم طعامی کہ طلب کنی درین دیگ پیدا خواہد شد اما شرط آنست
کہ اول برہمنان و فقرا را طعام بدہید بعد ازان برادران را و ہر کہ بسال خورد تر
باشد او را بدہید بعد از ہمہ در دیدی طعام خورد و طعام ازین بر طرف نخواہد شد چون
طعام خواہد خورد آنگاہ طعام ازین دیگ آخر خواہد شد آفتاب این سخن گفتہ از نظر

نمائب شد راجه جدهشتر بنهایت خوشحال شد و آن دیگ را آورده به درو پدی سپرد و نصیحت
آنرا با او گفت که تا تو از ین دیگ طعام نخواهی خورد طعام منقطع نخواهد شد بعد ازان راجه جدهشتر
پیش دهوم پروهت آمده پای او را بگرفت و گفت که برکت و رهنمونی شما از من آفتاب
خشنود گشت و آنچه آفتاب داده بود به دهوم پروهت گفت و به برادران هم گفت همه
काम्यकवन
ازان بسیار خوشحال شدند پس پانڈوان به کامیک بن رسیدند و دهرتراشت از رفتن پانڈوان
بنهایت غمگین با بدر گفت که ای برادر در عقل و تدبیر برابر تو کسی نیست حالا پانڈوان
بجنگل رفتن خاطر همه مردمان ازما رنجیده شد تو هیچ تدبیری توانی کرد که مردم ازما در آزار
نشوند بدر گفت ای راجه دهرتراشت سلطنت همه راستی و عدل ست شما راستی را
برطرف کرده اید که پانڈوان را که خویشان شما بودند طلبیده بدیه و شکن بدغلبازی مال و ملک
ازایشان گرفته با نواع بدی فضیحت کرده اگر شما میخواهید که نام نیک شما باند و بدی
بشما نرسد پس کسان خود فرستاده پانڈوان را باز بطلبید و تسلی و دلاسا نمایید تا نام شما
در هر دو جهان باشد اگر اینچنین نخواهید کرد تمام خانواده شما برطرف خواهد شد دهرتراشت
گفت که ای برادر اگر تو میباشی پیش ما باش یا پیش پانڈوان برو من خاطر فرزند خود دریودهن
را آزرده نخواهم کرد بدر را رنجانیده و این سخن گفته برخاست و اندرون حرم درآمد
بدر از ین سخنان نهایت دلگیر شد خود قرار داد که پیش پانڈوان برود در آنوقت پانڈوان
در کامیک بن بودند روز دیگر بوقت صباح بدر بر عرابه سوار شده به تعجیل تمام میراند تا در
کامیک بن پیش پانڈوان رسید راجه جدهشتر و برادران و درو پدی نشسته بودند ناگاه بدر را
دیدند که از دور می آید راجه جدهشتر و برادران باهم گفتند که بدر برای چه می آید مرا خاطر میرسد که باز
شکنی فرستاده باشد که بازا و نرد او به بر دو او بازی کنند و مارا بغیر همین اسلحه که همراه
دارم چیزی دیگر نمانده گویا میخواهد که باز بازی کنند و این اسلحه را ببرد بدر چون نزدیک آمد
همه برخاسته تعظیم بدر کردند و او را آورده بجای مناسب نشاندند بعد از لحظه سبب آمدن
پرسیدند او آنچه دهرتراشت گفته بود به تفصیل گفت که حالا آمده ام که همراه شما باشم
راجه جدهشتر گفت شما مهربانی کردید که مارا مشرف ساختید ما از سخن شما بدر نیستیم

چون دهرتراشت از رفتن بدر خبر یافت بسیار متفکر شده از غم و اندوه بعد از ساعتی
بهوش آمد سنجی را طلبیده باو گفت که ترا باید رفت برادر بدر را باید آورد که دل من از
جدائی بدر بیقرار است سنجی بتعجیل تمام رفت تا بکامک بن رفته پاندوان را دید که همه
برادران نشسته اند و بدر هم برابر ایشان هست مثل ایشان جرم پوشیده و هست سنجی
پیش آمده راجه جدهشتر را تعظیم کرده راجه از احوال دهرتراشت پرسید که باعث
آمدن شما چیست سنجی گفت که دهرتراشت مرا به طلب بدر فرستاده است که از مفارقت مبتلا
بدر دهرتراشت نزدیک بهلاک رسیده است پس بدر از پاندوان رخصت گرفته بخدمت
دهرتراشت آمد دهرتراشت او را در بغل گرفته گفت اگر تو بمن نمی آمدی من هیچ زندگانی
نمیتوانستم کرد تا تو رفته بودی من آب و نان نخورده بودم بدر گفت غرض من از سخنان
آن بود که درجودهن فرزند تست و پاندوان هم فرزند تو اند نمیخواستم که درمیان فرزندان
تو نزاع نه افتد درجودهن چون شنید که بدر باز آمد بسیار غمگین شد کس خود را فرستاده
کرن و دساسن را طلبید و با ایشان گفت که بدر باز پیش پدر من آمده است او وکیل
پاندوان است البته در پیش پدر از جانب ایشان سخن خواهد گفت و احتمال دارد که پدر
مرا نزد آنها بفرستد و پاندوان را بطلبد من تاب آن ندارم که باز پاندوان را ببینم خود را
میکشم و زهر میخورم شکن گفت که ای درجودهن پاندوان شرطی کرده اند که تا دوازده سال
نگذرد به گفته هیچ کس نخواهند آمد چون دوازده سال بگذرد دران وقت فکر
پاندوان باید کرد دساسن گفت که خال سهو است میگوید که تا دوازده سال بگذرد
خدا داند که ایشان زنده باشند یا میرند غم چرا میخورید کرن گفت که صلاح درین است که چون
پاندوان تنها یند نه لشکر دارند و نه حشم و کرشن جیو هم از ایشان بسیار دور اند باید که
با فوج بر سر ایشان باید رفت و ایشان را باید کشت و خود را از ایشان خلاص باید ساخت
چون درجودهن را سخن کرن بسیار خوش آمد کرن را بسیار نوازش کرد و لشکرها جمع
کرده خواست که پیش پاندوان برود درین وقت بیاس پیش دهرتراشت آمده گفت
این فرزندان شما بسیار گناهکار اند که ملک از پاندوان بدغا بازی گرفته

حالا میخواهند که پسران ایشان بروند بگشند ایشان را از رفتن مانع باید شد بعد از سیزده
سال که درجودهن با همه برادران مع دوساسن کشته خواهد شد حالا چرا پیشتر خود را در عذاب
میدهید اگر گفته ما قبول کنی پس درجودهن را از عقب پاندوان رفتن باز دار و ایشان
بآن مدت که شرائط ایشان بگذرد نخواستن شهر و لایت نخواهند کرد دهبراشت گفت
که من هم میگویم تا به درون چارج و گاندهاری و بدر را هلاک به قمار بازی راضی نبودیم اما بجهت
خاطر فرزندان چیزی نگفتم من میدانم که پسران من صریح بد میکنند اما آنها را گفتن نتوانستم
بیاس گفت چنانکه درجودهن غیره فرزندان تو اند پاندوان نیز فرزندان تو اند چه نیست که تو جانب داری
آنها میکنی و با ایشان مهربان نمیباشی و نظیر این قصه با تو میگویم که گاوی کامدهین نام داشت
پیش اندر رفت و گریه بنیاد کرد اندر پرسید چرا گریه میکنی او گفت که فرزندان دارم
یکی قوی و پر زور است و دیگری ضعیف و لاغر یکی از دهقان هر دو را برابر بار میکند و
چوب بر گردن نهاده قلبه رانی میکند آنکه قوت دارد بفراغت میبرد دیگر که ضعیف است
دهقان او را میزند و عذاب بسیار میدهد من از دیدن این حال بیطاقت میشوم و همیشه
بی اختیار گریه میکنم اندر گفت تو بسیار فرزندان داری اگر یکی از ایشان در محنت باشد
تو چرا این مقدار غم میخوری گاو گفت اگرچه من فرزندان بسیار دارم اما با همه ایشان دلبستگی
و تعلق خاطر برابر دارم این فرزند که زبون و ناتوان است بیشتر اندوه او دارم اندر گفت که
خاطر تو میخواهد که آن فرزند تو از محنت خلاص شود گفت آری پس اندر چندان باران بارید
که دهقان نتوانست قلبه راندن آن گاو فرصت یافته فربه شد و قوت پیدا کرد بیاس
به دهبراشت گفت که شما هر دو فرزندان من اید مهر و محبت چنانچه با تو و بدر است با راجه پاند
هم هست و بفرزندان شما هم برابر محبت دارم شما صد پسر دارید از پاند پنج کس فاضل و
قابل و صاحب خرد و دانا هستند حالا ایشان بمحنت و اندوه گرفتار اند چنانچه آن گاو
بجهت محنت فرزند ضعیف غم داشت من هم بجهت پاندوان غم میخورم بنا بر آن با تو
میگویم که پسران خود را منع نمیکنی که دیگر ایشان را آزار ندهند هرچه پاندوان داشتند
از مال و ملک همه را بدغابازی پسران تو بردند حالا بقصد جان ایشان در آمده اند

دهرتراشت با بیاس گفت که از شما التماس دارم که خود توجه فرموده پیش دُرجودهن
بروید و او را از رفتن منع کنید بیاس گفت میتری[1] نام رکهیشر یست او از پیش १मैत्रेय
پانڈوان می آید او دُرجودهن را نصیحت خواهد کرد اگر جودهن گفته او را قبول نخواهد کرد
او بد دعا خواهد کرد بیاس این چنان گفته برفت بعد از لحظه میتری نام رکهیشر پیش دهرتراشت
آمد در آن وقت دُرجودهن مع برادران در خدمت دهرتراشت نشسته بود همه
تعظیم و احترام او کردند دهرتراشت با میتری گفت که شما از پیش پانڈوان می آیید
ایشان سلامت هستند شاید از آمدن شما چنان شود که در میان فرزندان من و
ایشان صلح رود میتری گفت که من بزیارت معبدها و تیرتهها میگردم پانڈوان را
در کامیک بن دیده ام که موهای سر بر میان سر گره کرده و چرم پوشیده اند و پیش
ایشان بعضی از رکهیشران بودند ایشان با من گفته اند که دُرجودهن بدغا بازی
مال و ملک از ما گرفته من چون این حقیقت شنیدم مرا بحال پانڈوان رحم آمد
از ایشان رخصت گرفته پیش شما آمده ام که شما و بهیکهم پتامه بسیار مرد بزرگ اید
مناسب نبود که از پانڈوان بدغا بازی مال و ملک گرفته اید و بعد از لحظه میتری روی
بدُرجودهن کرده گفت که ای فرزند با پانڈوان بدی مکن من از راه اخلاص با تو میگویم
ترا اصلاح نیست که با پانڈوان جنگ کنی ایشان آنچنان کسانند که مثل جراسنده کسی را
کشتند و دیگر کارهای عظیم از دست ایشان شده است همه نوع دیوان زبردست را
مثل هڑنب[2] و بک[3] و کرمیر[4] دیو را بهیم سین کشته است از من بشنو و با ایشان دشمنی مکن و از २हिडम्ब
سر جنگ و نزاع ایشان بگذر میتری مثل این سخنان هرچند گفت دُرجودهن چشم بر زمین ३बक ४कर्मीर
دوخته بود اصلا بر سخن او گوش نکرده دست بر زانوی خود میزد میتری در غضب آمد
و گفت من هرچند با تو سخن میگویم تو سخن من نمی شنوی از خدای تعالی میخواهم که بعد
از چهارده سال هلاک شوی و بهیم سین گرز بر زانوی ترا خواهد شکست دهرتراشت
چون شنید که میتری در قهر شده فی الحال بر پای او افتاده گفت که این گناه پسر مرا
مرا ببخش میتری گفت اگر پسر تو گفته من بشنود این دعای بد او را اثر نخواهد کرد

را اگر گفتهٔ من قبول نخواهد کرد هرچه گفته‌ام همان خواهد شد ویرتراشت با میتری گفت
با من بگو که پانڈوان کرمیر دیو را چگونه کشتند مطلب ویرتراشت آنکه او از قهر باز آید
میتری گفت هرگاه تو در سبب تو سخن من نه شنید چرا با تو سخن گویم و کشتن کرمیر را بهیم
میداند از وی بپرسید میتری این سخن گفته برفت پس ویرتراشت بدر را طلبید و گفت
که تو پیش پانڈوان رفته بودی طور واوضاع ایشان را چه دیدی بهیم کرمیر
دیو چگونه جنگ کرده او را کشته است از آنها با من بگو بدر گفت که بهیم آنچنان کاری کرد
که دیوتاها نتوانند کرد چون پانڈوان از اینجا رفتند در سه روز آخر روز بکامیک بن رسیدند
آن جنگلی در نهایت مهابت مقام دیوان بود پانڈوان خواستند که در آن جنگل تا
کرمیر دیو بکنارهٔ جنگل بوده دهن خود را مانند غار بغایت عظمت کشاده دستها را
از هم باز کرده تمام آن جنگل را احاطه نموده دندانها هریکی برابر درخت بلند در نظر
می آمد وموهای سرش راست استاده بودند ورنگ آن دیو بغایت سیاه بود همچو
آواز میکرد واز دهشت آواز آن دیو جانورانی که دران جنگل بودند چون شیر و فیل
مست وگرگ وبگاومیش وخرس وخوک وغیره از صلابت آواز آن دیو بیخود شده
افتادند وبعضی گریخته رفتند وجانوران پرنده از هوا بزمین افتادند آن دیو
همچنان بود که اگر پانڈوان نزدیک او میرفتند البته او همه را میخورد دروپدی از آن
صورت مهیب ترسیده هر ساعت از خوف بطرف یکی از برادران میگریخت چون
ارجن دروپدی را بآن حال دید او را دربغل گرفت وتسلی نموده عقب خود نگاهداشت
آن دیو بنابر سحر کرده گرد عظیم از آسمان می برانگیخت وآتش از هوا ظاهر ساخت
دهومیه رکهیشر افسونی خواند چنانچه تمام آن سحر او را باطل ساخته آن گرد وغبار
وآتش را برطرف ساخت آن دیو بحال خود باز آمد درینوقت راجه جدهشتر از وی
پرسید که تو چه کسی ودر اینجا برای چه آمدی گفت من کرمیر نام برادر بکاسر دیوم درین جنگل
هیچکس از خوف من نمی آید من آدمیان را کشته میخورم چون شما را دیدم آمدم که تا شما
را بخورم شما بگوئید که چه کسانید وچه نام دارید راجه جدهشتر گفت راجه جدهشتر نام دارم

واین برادران من اند میخواهم که چند روز درین جنگل گذران نمایم آن دیو چون این
سخنان شنیده بغایت خوشحال شده گفت مدتهاست که بهیم را می طلبیدم تا عوض
برادر خود او را بکشم حالا طالع من قوی بوده است که شما خود پیش من آمده اید من عوض
خون برادر شما همه را میکشم و میخورم حالا ببین که بهیم برادرم را چه طور کشته است او را بخورم
راجه جدهشتر گفت که خداوندا بهیم را مدد کند که آنرا بکشد. دران وقت بهیم سین درخت
کوه برابر را که بلند بود از زمین بیخ و ریشه برکند ارجن کمان خود چله کرد بهیم سین طرف
آن دیو دویده بقوت تمام بآن درخت بزد که بر سر آن درخت را بدست گرفته شکست
باز هر دو دویده درخت ها برکندیدند و بر سر همدیگر می زدند و خرد میکردند گاهی سنگهای
کلان را بر سر میزدند چون چوب و سنگ کم ماند هر دو دویده بجنگ چسپیدند گاهی
بهیم کیرمیر را بر زمین میزد گاهی او بهیم را میزد چون چند ساعت همین طور با هم جنگ کردند
دروپدی نزدیک بهیم آمده نگاه کرد و تبسم نمود و بهیم سین از قهر برخاست و کمر آن دیو
بزور تمام گرفته و بالای سر گردانیده چنان زد که تمام اعضای او پاره پاره شد و
آن جنگل کامیک بن از آن دیو بدذات پاک شد و هر سه بهشت چون این حکایت را از بدر شنید
نفس سرد از جگر برکشید و گفت پاندوانی که این دیوان را بآسانی میکشند کار
فرزندان من نیست که با ایشان نزاع توانند کرد بیشم پاین بعد از قصه کشتن کرمیر
با راجه جنمیجه گفت که چون پاندوان بجنگل رفتند این خبر بهر چهار طرف رفت بعضی
دوستان متوجه دیدن پاندوان شدند از آنجمله کرشن از دوارکا مع فرزندان و
خویشان و مهتران و راجه دروپد و درشت دمن و سکندی و پسر سیسپال دهرشتکیت
از چندیری برای دیدن پاندوان متوجه شدند از آنجمله چون کرشن جیو به پاندوان
برسید و باین حال پریشان دیدند اشک از چشم ریختند و بغایت دلگیر شدند
و متفکر گردیدند اول سخنی که گفته بودند این است که عنقریب زمین خون دریودهن
و کرن و شکنی و دوساسن خواهد خورد کرشن جیو چون شنیده بودند که کوروان
به قمار بازی تمام ملک مال پاندوان برده اند بغایت در قهر آمده گفتند که حالا بر سلطنت

راجه جدهشتر را باید شناند و همه کوروان را بکشم چرا که ایشان بدغلبازی تمام مال و ملک
از پاندوان برده اند اگر براستی میگرفتند مضائقه نداشت ارجن این سخنان با کرشن جیو گفت
دل اورا از قهر باز داشت و گفت که ای کرشن جیو شما بسیار سالها درین عالم بتپسیا بوده اید
و بسیار عبادت کرده اید و دیوان بسیار کشته اید دیگر کارها کرده اید مثل سیسپال و دنت بکر و جرسند
و کالجمن و دیگر کسان را کشته اید و من میدانم که شما شهر دوارکا را در آب غرق خواهید کرد
آن کارها که شما در متهرا باتفاق بلبهدر برادر کلان خود کرده اید درین عالم هیچ کس نکرده باشد
ازین سخنان ارجن مهر کرشن کمتر شده بعد ازان دروپدی با کرشن گفت که ما همه از
وابستگان شما ایم انصاف کنید که پسران دهتراشت چرا بی عزت کردند و شوهران
من صریح نامردی نمودند که آنها را تنبیه کردن نتوانستند دوساسن مرا در مجلس موکشان
آورده درحالیکه من ناپاک و خون از من میریخت جبر جودهن فرمود تا مرا برهنه کردند
شوهران من میدیدند هیچکس مرا اخلاص نکرده صد لعنت بر آنها باد و من بغیر از وسیله شما
هیچکس دیگر ندارم که انتقام مرا از ایشان بگیرد و جرجودهن و دوساسن و شکنی را
بکشد تا انتقام من گرفته شود و کرن بر حال من خنده که و این مصائب از دل من دور نمیشود
کرشن جیو گفتند که ای دختر گریه مکن خاطر خود جمعدار چنانکه تو گریه میکنی انشاء الله
درعنقریب ایام زنان کوروان نیز گریه خواهند کرد این سخن خلاف نمیگویم بعد ازان
ارجن به دروپدی گفت تو خاطر جمعدار انچه کرشن جیو فرمودند همان خواهد شد
درشت دمن با دروپدی گفت که ای خواهر من درونه چارج را و ارجن کرن را خواهند کشت
و سکندهی برادر من بهیکهم پتامه را خواهد کشت و جرجودهن را بهیم سین خواهد کشت
کرشن جیو با پاندوان گفتند که شما غم و پریشانی نه کنید من برای شما در دوارکا
غم و اندوه کشیدم و با خود قرار دادم که دران مجلس قمار بیایم و شما را منع کنم مرا شغلی عظیم
پیش آمده بود نتوانستم آمد قمار باختن بسیار کار زبون بود اگر من دران مجلس
می بودم کوروان را منع میکردم اگر سخن مرا قبول نمیکردند ایشان را میکشتم اما مرا
مشکلی پیش آمده بود من در دوارکا نبودم چون در دوارکا آمدم حقیقت قمار بازی

شمارا ساتک بمن گفت من بسیار غمگین شدم راجه جدهشتر با کرشن جیو گفت که شما کجا تشریف
برده بودید کرشن گفت راجه بروشالُ نام شهری داشت سوبهه نام من برای کشتن او १ शाल्व
رفته بودم باعث نزاع من با شالُ این بود که چون من سسپال را کشتم او در قهر شد چرا که او २ सौभ
با سسپال دوستی داشت آنوقت که من اینجا بودم او لشکر جمع کرده در شهر دوارکا آمد
اکثر بزرگان و جادوان همراه من در جنگ آمده بودند و جماعتی خردان دران شهر بودند
ایشان با شالُ جنگ کردند او بسیار کس را کشت و گفت که آنکس کجا گریخته است کرشن
و سسپال را کشته است من بعوض خون ایشان او را بکشم و آن شهر سوبهه چنان بود
که هر کجا میخواستند میبردند خواه بزمین خواه بر آسمان من چون از شما رخصت شده
به دوارکا رفتم شالُ در آنوقت بمیان دریا رفته بود من از عقب او روان گشتم در میان
دریا او را یافتم با او جنگ عظیمی کرده او را کشتم بعد از کشتن او بدوارکا آمدم در آنجا
شنیدم که واقعه بسیار روی داده بسیار متفکر و دلگیر شدم و بخدمت شما آمدم راجه جدهشتر
گفت که از شما التماس دارم که این را تفصیل بگوئید که با شالُ چطور جنگ کردید و کشتید
کرشن جیو گفت بعد از کشتن سسپال شالُ بر سر دوارکا آمده از هر چهار طرف محاصره کرد
آن شهر سوبهه در میان آسمان و زمین بر بالای دوارکا ایستاده است شالُ در آن شهر بوده
از آسمان تیر می انداخت و بسیار کسان را کشته و عمارت شهر دوارکا خراب کرده بعضی مردم با او
جنگ بسیار کردند شهر را بند دادند اوگرسین آنچنان شهر را نگاهداشته که بهتر از آن
نتوان نگاهداشت در میان لشکر آنچنان بریراق دلیری داشت که بهتر از آن نباشد
و پیاده بسیار و اسپان خوب همراه شالُ بودند و پسران من پردمن سانب چارودیشن
در جنگها مردانگی کردند و با وزیر شالُ چهیم رتهه نام که در شجاعت و دلیری و لشکر آراستن
نظیر نداشت پسر من سانب با او جنگ بسیار کرده او را گریزانیده بعد از گریختن او بیگوان وت
نام از امرای شالُ بجنگ سانب آمد سانب بردست او گرزی زده که بزمین افتاده مرد
و یک پسر دیگر چارودیشن با بنده نام یکی از امرای شالُ بود جنگ بسیار کرد آخر او هم کشته
شد شالُ چون ایشان را کشته دید خود متوجه جنگ شد مردم دوارکا بسیار ترسیدند

پسر کلان سن پردمن مردمان را دلداری داده خود بجنگ سال آمده باو جنگ عظیمی کرد و
بسیار مردمان و لشکریان شال را کشته چون شال سحر و دغابازی بسیار میدانست از سحر
عرابه چهار اسپ پیدا کرد و بران سوار شده بجنگ پردمن درآمد پردمن هم افسونها خوب
میدانست شال پردمن را تیرباران کرد پردمن همه تیر اورا در راه به تیر خود می شکست
آخر پردمن چنان تیری بر سینه اش زد که شال بیهوش شده بر زمین افتاد مردمان
سال را دیده همه رو بگریز نهادند شال بعد از لحظه بهوش آمد باز با پردمن بنیاد جنگ
کرد آنچنان تیری بر بناگوش پردمن زد که بیهوش افتاد هنگامیکه پردمن
بیهوش گشت بهلبان او پسر دارک عرابه گردانیده رو بگریز نهاد در اثنای راه پردمن
بهوش آمد عرابه خود را از میدان جنگ دور دیده پسر دارک را دشنام داد و گفت که من
بچه رو گریخته بدوارکا روم مردمان مرا چه خواهند گفت مرا مردن از گریختن بهتر است
پسر دارک گفت شما بی اختیار شده بودید شال بی طرح شما را میکشت من از جهت
عرابه شما را برگردانیده ام حالا ببینید که چون شما را بجنگ میبرم پس تعجیل تمام عرابه را
دوانیده در میان لشکر آورد سال شه تیر بر بهلبان پردمن زد باز در میان پردمن
و شال جنگ عظیم شد شال درین وقت نیز تیر افسونی بجانب پردمن انداخت پردمن
آنچنان افسونی کرده که همان تیر برگشته بر شال افتاد درین وقت اندر نارد را
پیش پردمن فرستاد و پیغام داد که تو چرا اینقدر جنگ میکنی او از کرشن جیو هلاک خواهد شد
پردمن خوشحال شده دست از جنگ باز داشت شال هم ترک جنگ کرده بشهر خود
بجانب هوا رفت درین وقت من بدوارکا رسیدم و شهر برهم خورده و مردمان را همه اندوهناک
دیدم و احوال پرسیدم آمدن شال و جنگ کردن او را با من باز گفتند من بر قهر شده
عقب شال روان شدم و با مردمان دوارکا گفتم که تا من شال را نکشم باز نخواهم گشت
و لشکر من سوار و پیاده و فیلان همراه من روان نشوند اندک راهی که رفتم در میان دریا
بشال رسیدم شال چون مرا دید بران شهر خود که سوبهه نام داشت و آنرا مهادیو جیو باو
داده بودند سوار شده با من گفت که من ترا می طلبیدم حالا ببین که با تو چه میکنم

این سخن گفته تیرها بر من انداخت که تمام روی هوا را تیر او گرفته بودند مرا با دارک عیلبان من
و عرابه مرا آنقدر تیر زد که هیچ جا اعضای من سلامت نمانده من ده هزار تیر باران کرده
کسان شالُّ را بسیار کشتم شالُّ با آن شهر خود در هوا بر بالای سر من تا یک کروه بلند
استاده بود و از آنجا مرا تیر میزد من هم تیرهای افسون بر دو به لشکر او می انداختم و مردمان
شالُّ را بسیار کشتم و اهل لشکر شالُّ با آن شهر که تیر من رسیده از آنجا بهوا سرنگون بدریا می افتادند
و جانوران دریا آنها را میخوردند بوق خود را بآن هیبت نواختم که لرزه بلشکرش افتاد شالُّ
پیشتر آمد و بجادو اسلحه بسیار بر مردم زد من بافسون او را دفع میکردم و چنان میکردم که
اسلحهٔ او بر او رو میگردید شالُّ چون اینحال را بدید آنچنان جادو کرد که آتش باریدن
گرفت گاهی شمشیر و گاهی سنگ و گاهی تیر از هوا بر من بارید من اکثر آن جادو را
دفع میکردم و پیش رفته با شالُّ آغاز جنگ کردم شالُّ چون مرا بر خود غالب دید
آن شهر خود را بهوا بالا برد از آنجا تبر و گرز و تیر و نیزه و آتش و ضرب زن و غیره می انداخت
من اکثر آنچه او می انداخت در راه به تیرهای خود میزدم در آن وقت دارک گفت
که حالا مرا طاقت نمانده است که عرابه شما را توانم راند چون بر بدن او نگاه کردم مانند یک مو
بر تن او خالی از جراحت نمانده است و خون از آن مانند آب جو میریخت اینحال دیده بغایت
غمگین شدم ناگاه مردی در برابر خود دیدم که بر عرابه سوار شده گریه میکرد باو پرسیدم
که تو چه کس هستی گفت که من تعلق باوگرسین دارم او مرا از دوارکا به تعجیل فرستاده است
و پیغام داده که باکرشن جیو بگو که آنجا با چه کس جنگ میکنی سال بدوارکا آمده پدر شما را
که بسدیو نام دارد کشته است من ازین خبر بغایت غمناک شدم بلبهدر و سانک و دیگر
برادران را بسیار دشنام دادم که من شما را بشهر دوارکا گذاشته بودم شما بچه بلا گرفتار شدید
که سال پدرم را کشت من لشکر برابر سال گذاشته روانه دوارکا شدم در اثنای راه بخاطر
من رسید که اگر پدر من کشته شد برفتن من زنده نمیشود از همانجا بازگشتم که انتقام از
سال بگیرم با سال بنیاد جنگ کردم سال از هوا بجادو پدرم را کشته بزیر انداخت چنانچه
اصلا فرق از او با کشته نمیتوان کرد من چون آنرا دیدم تیر و کمان از دست من افتاد

و بیهوش شدم بعد ساعتی چون بحال خود آمدم نه جسته پدر خود را دیدیم نه کشتن لشکرش را
دانستم آن جادو بود خاطر من مطمئن شد باز عقب سال روان گشتم چون نزدیک او
رسیدم سال از هوا سنگها بر من انداخت بعضی مردمان کشته شدند و بعضی گریختند
چنانچه من تنها ماندم در انوقت بجز که سلاح اندر بود بران سنگها انداختم و تمام آن سنگها
را بشکسته دور کردم دارک با من گفت اینک سال نزدیک شما رسیده است و
تیر میزند من ملاحظه کردم که بسیار دیوان همراه دارد من تیری را که آتش از آن میبرآید
بدر آوردم و آن افسونرا بران تیر دم کردم که همان دیوان کشته شوند آن تیر را انداختم
سال فی الحال بدرون شهر خود در آمد اکثر لشکرهای او به تیر مذکور هلاک شدند چون سال را
دیدم که بشهر خود در آمد من گرز خود را بران شهر چنان زدم که تمام شهر او ویران گشته
خراب شد اکثر مردمان که دران شهر سکونت داشتند از هوا بر افتادند و هلاک شدند سال
تیر و کمان را در دست گرفته برابر من آمد و بسیار جنگ کرد من چکر خود را بران انداختم
و سال را دو پاره کردم و باقی مردمان او گریخته رفتند این طور با سال جنگ کرده و را
کشتم ای راجه جدهشتر وقتی که شما با راجه درجودهن قمار بازی میکردید من در جنگ
سال بودم اگر این واقعه مرا پیش نمی آمد البته در مجلس قمار پیش شما می آمدم کرشن چند
بعد این حکایت راجه جدهشتر و برادرانش و دردپدی را دلاسا و بشارت خلاصی ازین
محنت داده گفت که خاطر خود جمع دارید انشاء الله تعالی دشمنان شما همه مقهور خواهند
و شما بر تخت سلطنت خواهید نشست بعد ازان کرشن جیو از راجه جدهشتر رخصت گرفته
بطرف دوارکا روان شدند و سبهدرا خواهر خود را که زن ارجن بود با پسرش ابهمن همراه
خود برگرفته و درشت دمن پنج پسر دردپدی را که از هر یک برادری بودند همراه خود گرفت
و پاندوان و خواهر دردپدی را وداع کرده بشهر خود رفت و درشت کیت پسر سیسپال هم
رخصت گرفته خواهر خود را همراه برد بغیر از برهمنان هیچکس همراه پاندوان نماند پاندوان
ازانجا روان شدند بست غلام از غلامان راجه جدهشتر اسلحه بر عرابها بار کرده پیش
پیش میرفتند اندرسین که خواص خیلان راجه جدهشتر بود و بعضی راجها دردپدی را

ز عقب می آوردند راجه در راه بارجن گفت که ما را دوازده سال بیرون ماندن ست
جاییکه شکار مناسب حال ما باشد تجویز باید کرد ارجن گفت که شما جای نیکو خوب میدانید
واگر از من می پرسید جنگلی هست دویت بن نام (द्वैतवन) که آنجا میوه بسیار و شکار های
بسیار و حوض های آب بسیار خوب دارد ماندن شما آنجا مناسب ست پس راجه جدهشتر
باتفاق برادران و دروپدی و برهمنان بجنگل دویت بن رفتند آنجا درختان
میوه دار و گلهای رنگارنگ خوشبودار بسیار بودند و انواع جانوران چرنده و پرنده مثل
فیل و گاومیش و آهو و طوطی وغیره دران جنگل بی نهایت بودند جماعتی رکهیشران
و عابدان که درانجا سیر میکردند بدیدن راجه جدهشتر آمدند و دهوم رکهیشر که همراه راجه
جدهشتر بود هر کدام از ایشان چیزی داد و درانجا رکهیشری بود مارکنڈی نام بغایت
عابد مرتاض که روشنائی از روی او میتافت بدیدن راجه آمد راجه جدهشتر و برادران
و دروپدی همه بتعظیم او دست بر دست نهاده پیش او استادند مارکنڈی همه را گفت
که بنشینید و تبسم کرد جدهشتر ازو پرسید که سبب تبسم تو چیست او گفت که چون شما را
دیدم احوال رام پسر دسرته بخاطر آمد که او را همین طور در جنگل دیده بودم که همراه
برادر خود لچهمن تیر و کمان در دست در کوه رکهیه موک (ऋष्यमूक) بود رام را هم مثل شما از بدبختی پیش آمده بود
همچنین ناجهاک و بهاگیرته و الرک وغیره سلطنت را گذاشته در بیابان وطن گرفته بودند
چون قوت از میوهای جنگلی و بیخ گیاه کرده بودند شما هم ازین حال دلگیر نباشید که در
دنیا چنین میباشد شاید حکمت غیبی ازین حال که شما را پیش آمده آن باشد که قدر
محنت زدها و محتاجان بدانید و قیاس حال محتاجان و مسکینان و غریبان
بر حال خود بکنید مارکنڈی این سخنان گفته بجانب شمال رفت ایشان ازین سخنان
دل شاد کرده با خود عهد کردند که اگر خدای تعالی جل جلاله ما را ازین محنت خلاصی دهد
قدر بیکسان و فقیران بیشتر از بیشتر دانیم و بخلق نفع رسانیم بعد رفتن مارکنڈی
دران جنگل سیر میکردند و برهمنان بید میخواندند ایشان گاهی تیراندازی میکردند و گاهی
کشتی میگرفتند و گاهی حکایات گذشتگان از برهمنان می شنیدند روزی بک دالبهم (बक दालभ्य) نام رکهیشر

باجدهشتر گفتند درین جنگل عبادت بفراغت میکنید و در کتب نوشته اند که هر که خدمت
برهمن کند و برهمنان را دعا میکرده باشند آن کس عالم را میگیرد و راجه بل
که همه عالم را گرفته بود چون با برهمنان بدی کرده عاقبت آن ملک و مال سلطنت
از دست او برفت من ترا نصیحت میکنم که علما و فضلا را رعایت میکرده باشی و
عابدان را از خود راضی داشته باشی تا دولت تو روز بروز افزون خواهد شد
برهمنان که آنجا بودند بیک مرتبه راجه جدهشتر را تعریف بسیار کردند چون شب شد
بعضی از برهمنان حکایات بصحبت راجه جدهشتر میگفتند دروپدی با راجه جدهشتر
گفت که من از ملک و مال با خلق شما هیچ غم نخورده ام اما از چیزی که اندوه کشیدم
آن بود که شما لباس بادشاهی را از تن برآورده چرم پوشیده بصحرا آمدید دل
درجودهن هنوز مهربان نشده ازین جهت اندوه در خاطر من ست در هنگامیکه شما
متوجه بیابان شدید مردمان گریه کردند مگر چهار کس اصلا گریه نکردند یکی خود جودهن
دوم کرن سوم سکنی چهارم دوساسن این چهار کس از رفتن شما نهایت خوشوقت
شدند اول شما را بآن مرتبه دیده بودم الحال برخاک و ریگ خواب میکنید از دیدن
شما مرا گریه می آید شما این قدر صبوری و تحمل بر خود قرار داده اید و دشمنان شما بسیار
شوخ و زبردست شده اند من درین باب حکایت پهلاد که با بل فرزندزاده خود گفته
بود با شما نقل میکنم وقتی که بل پسر بیروچن پسر پهلاد از جد خود پرسید که تحمل بهترست
یا غضب مرا بفرمائید که بران عمل میکرده باشم پهلاد که از همه چیز و نیکی و بدی واقف
بود در جواب او گفت که ای فرزند از من بشنو که دائم صبر و تحمل نیک نیست و پیوسته
غصه و غضب مذموم است هر کدام از صبر و غضب در وقت ضرورت بهترست اگر دائم
کسی صبر و تحمل میکرده باشد بسیار محنت و تکلیف باو میرسد و خدمتگاران در خدمت
او نمیرسند و اولاد ضایع میشود میخواهند که هر چیز صاحب ما دارد از و بگیریم و هر بدی
که خاطر ایشان میخواهد میکنند زیرا که ایشان را عقلی کامل نیست و دیگر خدمتگاران
عزت و حرمت او را نگاه نمیدارند و کار بجائی میرسانند که مردن بهتر از زندگانی

باشد فرزندان نخواهند ترسید هر از عمل ناشایست از ایشان صادر میشود و دیگر مقصدهای
بسیار دارد که شرح آن طویل میشود سهیلا دگفت که ای فرزند عقده صبر دائم
شنیدی حالا عقده غضب غصه از من بشنو کسی که دایم در غضب باشد یاران
دوستان همه با او دشمنی کنند و اهل خلق همه از و متنفر باشند پیوسته بدی او را
نقل کنند و همه کس با او در مقام قتل باشند و هر کس از سلاطین و حکام که دائم
در قهر و غضب باشد سلطنت و حکومت او در زوال باشد و غائبانه او را نفرین
کنند پس آدمیان را لازم است که در هنگام لطف نرمی و نیکی کند و در غضب غصه
قهر کند هر کس که این چنین کند هیچگاه ضائع نمیشود چون دریودی از این سخنان
فارغ شد دراجه جده شتر گفت تو غم و اندوه مانخوری ما را هم در الم می آری به بین که اصل
همه عیشها و کارها گذاشته ام تو چرا اندوه در دل میرسانی که آدمی از بسیاری اندوه بهلاک
میرسد پس علاج اینست که بنده رضا بقضای الهی دهد و هر امریکه بر سر آدمی زاد درد بجز
تحمل و صبوری کند تو چی عابدی کشیپ نام با من گفت که اصل همه عبادتها رضا
بقضای الهی ست و نزدیک ترین راهها بخداوند تحمل و صبوری ست و هیچ چیز بجز صبر
و تحمل دیگر نیست و چیزیکه از عبادتها حاصل شود از صبر حاصل میشود بزرگان تمام عمر نیک
کسانی کرده اند که صبر و تحمل داشته باشند بزرگان گفته اند که راستی از دروغ و مهربانی
از قهر و صبر و تحمل از بی صبری بهتر است و بزرگان و استادان مرا صبر و تحمل نصیحت
کرده اند یقین که همه را فنا در پیش است و اجل موی سر همه را گرفته است بنابران
اگر شیوه صبر و تحمل در پیش نگیریم چه چاره کنم اگر همه کس در عوض بدی دائم بدی کند
فساد بسیار بر خلق پیدا شود و دوستی از خلق برطرف گردد دریودی گفت شکر بدرگاه
الهی که شما را این چنین صبر و تحمل توفیق داده با وجودیکه مملکت و شوکت برباد داده اند
اینقدر صبر میکنید که مناسب حال عابدان و مرتاضان باشد هوا و حرص شهوت و غضب همه
را از خود دور کرده اید ای راجه شما از خیر متولد شده اید هرگز خیر و نیکی را از دست نخواهند داد
ایشان از شما جدا نخواهند شد پیوسته همچو سایه همراه شما خواهند ماند در هنگامیکه شما مملکت

سلطنت تمام عالم را گرفتید در آنوقت هم هرگز تکبر و غضب نکردید خدمت صالحان و فقرا میکردید
و جگها بسیار کرده هر روز فقرا و برهمنان را زر و نقره هم میدادید اینکه شما ملک و مال برباد داده اید قضا
الهی بود هر کس میگوید که این کار من کردم یا خواهم کرد سراسر حجاب میگوید خدا تعالی همه میکند
راجه جدهشتر گفت ای دروپدی چنانکه کسی بید خوان سخنان میگوید تو با من میگوئی سخن با تو سخنی
است میگویم که من هر چیزی که از تصدق و جگ وغیره میکنم همه بی غرض برضای خدا میکنم هر کس که
خیر و نیکی میکند از معصیت دور میباشد و بعضی که بزعم خود بهشت و بیاس ندارد و امید بس و
مارکندی و سوکاچارج بزرگان عمل نیک کنند بدوزخ میروند دروپدی گفت من مذمت هرگز نمیکنم مذمت
ایشان چگونه خواهم کرد که او مالک تمام خلق است من از نهایت محبت غم و الم گفته ام و باز میگویم که دانا را عمل
ضرور است زیرا که غیر کوه وغیره جمادات دیگری نیست که بی عمل زندگانی کند لیکن حیوانات خصوصاً
آدمی را از عمل رزق بهم میرسد موافق آن عمل میشود همچنین بسیار سخنان در باره عمل گفت راجه جدهشتر
چون این سخنان از دروپدی شنید در تعجب ماند و گفت ای این سخنان از چه کس شنیدی دروپدی گفت در
خانه من برهمنی بود و حکمت نام او اطفال را تعلیم میداد این سخنان از و شنیده ام اما بهیم سین این سخنان از دروپدی
نهایت در غضب شد و گفت ما برهمن نیستیم که در جنگل بسر برده باشیم ما چهتری ایم کار ما است که سلطنت خود
را بگیریم هرچه در من سلطنت و مال و ملک از زور مردانگی نگرفته است دیگر بار باز و میتوانیم گرفت با نیکی کرده
این تشویش و محنت کشیده ایم وقتیکه با او جنگ میکردیم آن زمان فتح او معلوم میشد ما اگر در جنگ کشته
میشدیم هم در دنیا و آخرت نیکی مییافتیم حالا چه کنیم چهتری را دو چیز میباید یکی نیکی دوم خیر دادن
بندگان خداوند تعالی را ای راجه جدهشتر شما بسیار بد گناه کرده اید که در قمار مال و ملک را برباد داده اید حالا
این برهمنان که همراه شما اند بسیار دانا و عاقل هستند با ایشان بپرسید که چه کار باید کرد که دفع این گناه شود
شما را می باید که سلطنت باز بدست شما آید و عظمت و شان سلطنتی که دشمنان بمکر و حیله
گرفته در بند بدست آوردن آن نمیشوید شما مثل ارجن خدمتگاری دارید که در
تیراندازی عدیل خود ندارد و مثل من غلامی دارید که در گرز بازی و کشتن دشمنان
هیچکس مثل من نیست و نکل و سهدیو و کرشن جیو در جان نثاری در خدمت شما حاضر اند
با وجود ما مردم که همچنین در خدمت شما حاضریم عجب که در گرفتن سلطنت کوشش نمیکنید

شما حکم آفتاب دارید که در سایهٔ خود تمام عالم را نگاه میدارد شما را هم میباید که اهل عالم را در ظل
حمایت خود نگاه دارید دُریودهن باستحقاق سلطنت نمیکند بلکه حکومت و سلطنت باد مردار
شده است اگر گفته ما قبول کنید شما هم آماده شوید یک نگاه دُریجودهن را با مردباش
بکشم شما سلطنت خود بگیرید چه لازم که در جنگل و بیابان سرگشته میگردید هرگاه برادر ارجن
کمان گاندیو خود را بدست خواهد گرفت بسیار دشمنان را خواهد کشت هیچکس تاب آن
تیرها نخواهد آورد و وقتی که من گرز خود را خواهم گرفت هیچکس در هستناپور تاب گرز
نخواهد آورد نگاهبانی ما کرشن جیو میکنند ایشان را هم می طلبیم که با خویشان خود
مدد ما خواهند آمد پس مناسب آنست که کرشن جیو را بنویسید که زود بیایند و سلطنت خود را
بگیرید راجه جدهشتر گفت که ای بهیم سین انچه تو گفتی راست است اما مرا نمی شاید
خلاف قول خود بکنم که دُریودهن از ما قول گرفته است که دوازده سال در جنگل و بیابان
باشم حالا مرا نمی شاید که خلاف عهد خود کنم کسانی که گناه میکنند آخر نتیجه آنرا می یابند و
بسیار پشیمانی میکشند و جماعتی که باضطراب و تعجیل کار میکنند هرگز آن کار را نیکو بآخر ١ भूरिश्रवा
نتوانند رسانید بهورسرو و شل و جلسنده و بهیکهم پتامه و کرن و اسهوتهاما و درونا چارج با هم ٢ शल ٣ जलसन्ध ४ भीष्म
پسران دهرتراشت در گفته دُریودهن اند و هرچه میفرماید ایشان میکنند و این جما ५ कर्ण
عت نام مردم در شجاعت و دلاوری فرد و در قوت و انواع سپهبازی نوعی هستند که زیاده ६ अश्वत्थामा
ازان نمیباشد این مردم در کار دُریودهن جان بازیها میکنند اگرچه نسبت بهیکهم پتامه ७ कृपाचार्य
و درونا چارج و کرپاچارج با دکوروان برابر است اما حالا ایشان از جانب او جنگ
میکنند هیچکس بر ایشان غالب نمیتواند شد کرن مردیست که غصه و قهر مزاج او
غالب است و در فن سپاهگری بی نظیر و عدیل است ای بهیم درین جنگ تا کسی این
جماعت را که نام بردم تمام نکشد دُریودهن را نمیتواند کشت تو گمان میبری که من فکر آن کار
ندارم غلط گمان میکنی بلکه آنقدر من غم و اندوه دارم که شما ده یک ازان هم ندارید
مرا ازین فکر نه اشتها است نه خواب می آید فکر میکنم که بچه تدبیر بر دشمنان غالب آییم
ای بهیم این کار باضطراب نمیشود بلکه از صبر خواهد شد بهیم سین چون این سخنان را شنید

دانست که راجه جدهشتر راست میگوید دیگر هیچ سخن نگفت بهیم با ارجن با راجه هیچ نگفت در وقتی
که راجه جدهشتر با بهیم سخن میگفت ناگاه بیاس پیدا شد راجه جدهشتر با برادران به تعظیم او
برخاستند بیاس با راجه جدهشتر گفت من دانسته ام که بخاطر شما ترسی رسیده است
برای دور کردن آن ترس نزد شما آمده ام یک سخن بشما میگویم که شما خاطر جمع دارید عاقبت
شما بر همه دشمنان غالب خواهید آمد بعد ازان بیاس دست راجه جدهشتر را گرفته بگوشه
برد و با او گفت که هنگام دولت و ترقی شما نزدیک رسیده است این ارجن برادر شما
همه دشمنان شما را خواهد کشت یک افسون ارجن را یاد خواهم داد چون آن افسون را
بیاموزد بهر جا که خواهد پیش اندر و کبیر و برن و جم و مهادیو وغیره همه جا
میتواند رفت شما با برادران ازینجا جای دیگر بروید بیاس ارجن را بگوشه
برده آن افسون را یاد کنانید بعد ازان پیش راجه جدهشتر آمده افسونی که آنرا جوگ [illegible]
گویند براجه جدهشتر آموخت آنگاه بیاس غائب شد پاندوان بفرموده بیاس ازانجا
روان شده میرفتند تا در نزدیک آب سرستی بجنگلی که آنرا کامیک بن گویند رسیدند
درانجا روزها بشکار و تیراندازی میگذرانیدند و شبها برهمنان بصحبت ایشان افسانه و
حکایات سلاطین گذشته نقل میکردند روزی راجه جدهشتر به ارجن گفت که ای برادر
بهیکهم پتامه و درونه چارج و اسوتهاما در انواع تیراندازی و کمانداری نهایت مهارت دارند
و درجودهن کمال خدمت ایشان کرده است و ولایات با ایشان داده ایشان آنچنان
کسانند که در جنگ قوت ایشان کم نمیشود و من در برابر ایشان ترا میدانم آن افسونی
که بیاس آموخته است میباید که پیش اندر برو و اسلحه نیک از دیگری ترا می باید که
در مدت رفتن و آمدن پاک بوده باشی پس ارجن غسل کرده زره پوشید و ترکش خود را
بر میان بست و کمان گاندیو را در دست گرفته از راجه جدهشتر و برادران و دهومیه پروهت
وغیره و برهمنان که آنجا بودند رخصت گرفت دروپدی با ارجن گفت شما میدانید که دشمنان
مرا بیغیرت کرده در هنگامیکه از هستناپور بدر می آمدیم عوام هنسی با ما تمام یاد میکردند گاه دل
میروند آن از خاطر من بدر نمیرود مبادا که چون بمجلس اندر بروی اپسراهای خوب را

دران مجلس هنی مبتلا نشوی و مرا فراموش کنی آنجا بسیار ربانی دیگر کسی نباشد که این انتقام
مرا از کوروان بکشد ارجن گفت من ملازمت برادر کلان ولی نعمت خود و صحبت برادران
و ترا برابر میکنم زود نمود و با شما میرسانم پس رر ویدی ارجن را دعای خیر کرد آنگاه ارجن
آن افسون را که بیاس یاد داده بود بخواند و بجانب آسمان نگاه کرد همه اندیشه و
خیال در یک لحظه از انجا بکوه هماچل رفت از انجا به سکند مادن (गन्धमादन) از انجا هم گذشته
بکوهی که آنرا اندرکیل (इन्द्रकील) گویند رفت چون خواست که از انجا هم بگذرد آواز شنید که باش
از انجا قدم پیش منه ارجن بهر طرف نگاه کرد شخصی را دید در نهایت روشنی که موهای
ژولیده داشت از کمال ریاضت نحیف گشته بود ارجن چون او را دید همانجا باستاد
آنکس به ارجن گفت که تو چه کسی که اینجا با سلاح و اسباب برای محاربه آمده این جای
فقیر و عبادت هست و جای کسانی ست که ایشان را غصه و غضب نباشد تو سلاح خود را
بانداز و بعبادت مشغول شو پس آن شخص بخندید و گفت ای ارجن مرا می شناسی من اندرم
از من هرچه میخواهی طلب کن تا بتو بدهم ارجن گفت ای بزرگوار من برای طمع اینجا نیامده ام
هیچ نمیخواهم غیر ازانکه به برادران خود برسم و از دشمنان خود انتقام بگیرم اندر گفت که پس
چندان ریاضت بکش که مهادیو جیو را ببینی بعده من ترا اسلحه خوب خوب خواهم داد
و علم تیراندازی وغیره انچه من میدانم بتو خواهم آموخت اندر این سخنان گفته از
نظر غائب شد ارجن همانجا باستاد و دیگر هیچکس در انجا نبود و دران نزدیکی جنگلی بود
ارجن بآن جنگل رفت و انواع جانوران و آب های روان و میوه های گوناگون
در جنگل هم بغایت لطافت و بزرگی و خوبی داشت ارجن انچه سلاحها بر تن داشت
فرود آورده بعبادت حق تعالی مشغول گشت تا یکماه هر سه روز یک میوه که از درخت
می افتاد ارجن آنرا میخورد در ماه دوم هر شش روز یک میوه میخورد و در ماه پنجم هر پانزده
روز یک میوه میخورد و در ماه ششم بر سر انگشتان یک پای استاده ریاضت میکرد
دران ماه هیچ نمیخورد رکهیشران و مرتاضان که در انجا بودند ریاضت او مشاهده کرده
همه متعجب شدند و بخدمت مهادیو جیو آمده گفتند که شخصی درین جنگل آمده عبادتی

میکنیم که ما طاقت نداریم که مثل او عبادت کنیم معلوم نیست که غرض او چیست
نزدیک ست که از تیزی ریاضت او ما بسوزیم او را منع میباید کرد که ترک این ریاضت
کند مهادیوجیو گفتند که من او را میدانم که ارجن ست و با شما هیچ مطلب ندارد و شما
خاطر خود جمع داشته بر مکان خودها بروید پس ایشان از مهادیوجی رخصت گرفته
بجای خود رفتند پس مهادیوجیو بصورت بهیلان که روشنی او همچو آتش بود تیر و کمان
بدست گرفته روان شدند پاربتی و زنان دیگر همراه بودند از رفتن مهادیوجیو شور و
٨ غوغای عظیم برخاست دران وقت دیوی موک نام بصورت خوک شده در کمین
ارجن شده بود که او را بکشد ارجن او را دیده گفت که مرا با تو کاری نیست چرا قصد
من میکنی آن خوک از انجا برفت ارجن قصد زدن او کرده تیر و کمان بدست خود
بگرفت خواست که او را بزند دران وقت مهادیوجیو رسیده گفت که تو چرا این خوک را
میزنی بگذار من خواهم زد ارجن گفته او نشنیده تیری بران خوک انداخت مهادیو
هم همان وقت تیری بجانب آن خوک انداخت هر دو تیر بر آن خوک خورده از ان
تیرها آواز همچو رعد برآمد آن خوک بمرد دیوی از میان آن خوک پیدا شده بصورت اصلی
خود گشت دران وقت چشم ارجن بر مهادیوجیو افتاد که بصورت بهیلان ایستاده ا
ارجن گفت که تو چه کسی که شکار مرا زده ترا زنده نمی گذارم مهادیوجیو خندیده گفت که
تو بقوت خود مغرور شده بمن گستاخی میکنی من ترا چنان خواهم زد چنانچه آن خوک را
زده ام پس هر دو تیر و کمان بدست گرفتند ارجن تا دو گهری بر مهادیوجیو تیر باران
کرده مهادیوجیو ایستاده میدیدند ارجن چون بجانب مهادیوجیو دید که از ان تیرها
هیچ جا مجروح نشده ارجن بسیار حیران شده باو گفت که تو چه کسی مگر دیوی یا گندرب
و یا جچهی و یا مهادیوجیو هستی ارجن این سخن گفته باز تیرها باران کرد تا بحدیکه همه تیرها
انداخت ارجن دید که در ترکش تیر نماند متحیر شده با خود گفت که این ترکش را آتش
داده بود و گفته است که هر چند تیرها ازین ترکش خواهی انداخت کم نخواهد شد این
چه شد که همه تیرها کم شد پس ارجن کمان را بدست گرفته بجنگ مهادیوجیو در آمد

مها دیو جیو فی الحال دست دراز کرده کمان ارجن را بگرفت ارجن در قهر آمده شمشیر
کشیده بر مها دیو انداخت آن شمشیر بشکست بعد ازان درخت های کلان اگندیده
باو جنگ میکرد و تیغ که همه درختها ریزه ریزه شد آن زمان سنگهای کلان برداشته
بران بهل انداخت بعد ازان ارجن نزدیک آمده مشت باهم پیوستند ازان هم
مانده شدند بعد ازان باهم چسپیدند گاهی ارجن مها دیو جیو را زیر می انداخت و
مها دیو جیو ارجن را زیر می انداختند دران وقت آتش عظیم ازان برخاست که
شعله آن بر فلک میرود باز مها دیو جیو ارجن را گرفته او را چندان تاب داده بمالید
که از هوش برفت چون دیدند که ارجن بیهوش شد مها دیو جیو او را بگذاشتند
چون ارجن بهوش آمد همان ساعت از گل صورتی مثل صورت مها دیو جیو بساخت
پاره گل دیگر بوبهای خوش بران صورت انداخت پیش او سر بر زمین نهاده از
مدد طلبید چون سر از سجده برداشت آن گلهای بوهای خوش که بران صورت مهادیو
انداخته بود دید که همه بر سر آن بهل ست آنزمان ارجن دانست که این بهل مهادیو جیو
پای او را بگرفت مها دیو گفت چون بجهت من ریاضت بسیار کشیدی من بدرگاه
حق سبحانه تعالی درخواست کردم که تو بر همه دشمنان غالب خواهی شد همه را مغلوب
گردانی در میان شما و کوروان جنگهای عظیم خواهد شد اما فتح بجانب تو مقرر خواهد شد
من سلاح ترا همچنان خواهم داد که ازان سلاح با هر کس که جنگ کنی غالب آئی این
سخنان گفته مها دیو جیو صورت بهل را دور کرده بصورت اصلی شدند ارجن چون
مها دیو را دید که ایستاده اند و پاربتی نیز در پهلو ایستاده است دست بسته تعریف
مها دیو جیو بسیار کرد مها دیو از خوشحال شده بخندید ارجن را در بغل گرفته گفت که من
خیال کردم که تو چه قدر تیرها اندازی من کمان گاندیو را از دست تو گرفتم کمان
خود و هر دو ترکش خود را بگیر حالا این ترکش تو انچنان خواهد شد که هر چند ازان ترکش
تیرها پرتاب کنی اصلا کم نخواهد شد تو بجهت من درین جنگل بسیار محنت کشیدی از حد
میخواهم که ترا ازین قوت زیاده کند ارجن قدم گرفته عرض کرد زهی طالع است که

१ पाशुपति अस्त्र شما دیدار خود را نمودید میخواهم که تیر خود را که پاشپت استر[1] نام دارد مرا عنایت کنید مهادیوجیو
آن تیر را بارجن داد خاصیت آن تیر آن بود هرجا که می انداخت فتح و نصرت مییافت
مهادیوجیو گفت که این تیر را برن و کبیر هیچکس نمیداند آدمی بیچاره چه خواهد بود ترا نصیحت
میکنم تا آنکه ضرورت بسیار نباشد این تیر را نخواهی انداخت خبر شرط است و خاصیت
آن تیر آنست وقتی که خواهی انداخت آتش عظیم پیدا خواهد شد تمام اهل عالم را
خواهد سوخت اما افسونی خواهم آموزانید که این تیر در عمل نیاید بعد ازان ارجن غسل کرد
مهادیوجیو آنرا باو داد و نزد ارجن چون آن افسون را یاد کرد آن تیر بلرزید آوازی عظیم
از آسمان آمد هر بدی که از حقد و حسد و معصیت و دشمنی در ذات ارجن بود همه ازو جدا شد
بعد ازان مهادیوجیو گفت که حالا نزد اندر برو ارجن دست بردست نهاده مهادیو را تعظیم بسیار
کرد مهادیوجیو و پاربتی بجانب کوه هماچل رفتند و از نظر غایب شدند ارجن همانجا
२ वरुण ایستاده ماند ناگاه برن[2] که موکل ابر و باران و دریاست بارجن ظاهر شد تمام دریاها و آبها
३ कुबेर روان بصورت انسان برآمده همراه او بودند و کبیر[3] و جم[4] و تمام گندهربان[5] و ناگان[6] و اپسران
४ यम
५ गन्धर्व
६ नाग
७ इन्द्र پیش ارجن آمدند بعد ازان اندر[7] بر فیل ایراوت[8] سوار شده باتفاق اندرانی پیدا
८ ऐरावत شدند تا پیش ارجن رسیدند ارجن تعظیم اندر کرد پس جم بنیاد سخن کرده گفت که ای ارجن
ما بجهت دیدن تو آمده ایم تو قبل ازین نر بودی هزار سال عبادت حق سبحانه تعالی کردی
بجهت مصلحتی خداوند بدینصورت در دنیا آورده است تو بجهت ملاقات ما محنت بسیار
کشیدی تو مهادیوجیو را از خود خشنود کردی ترا این مژده میدهم بر چندین هزار دیوان که
در بحر و بر میباشند غالب خواهی آمد و در جنگ فتح خواهی یافت نام نیک تو در عالم خواهد
९ वरुण पाश ماند جم عصای خود را به ارجن داد و بعد ازان برن بارجن گفت که کمندی دارم برنا[9]
نام ترا خواهم داد آن کمند است هرکس را خواهی میتوانی گرفت پس برن کمند خود را بارجن
داد بعد ازان کبیر هم ارجن را تعریف بسیار کرده گفت من هم ترا سلاحی میدهم که آن
سلاح که نیزه است بر همه دیوتها غالب خواهی آمد هرکس که عداوت داشته باشد این
سلاح را خاصیت این است که هنگامی که او را بیندازی هیچکس او را نه بیند و او دشمنان را

بکشد واین نیزه از مهادیو است وقتی که مهادیوجی با تریپر دیو جنگ کرد باین نیزه همه १ त्रिपुर
دیوان را کشته بود بعد ازان مهادیوجی این نیزه را بمن بخشیده است پس ارجن غسل
کرده برابر کبیر آمد کبیر آن نیزه را بارجن داد بعد ازان اندر بارجن گفت حالا همراه ما
بسرگ بیا جائیکه ما میباشیم آنجا ترا ببریم ماتل رتهه بان من خواهد آمد ترا بر عرابه من سوار २ मातलि
کرده خواهد آورد من آنچنان اسلحه بتو خواهم داد که هیچکس نداشته باشد پس اندر
باجمیع دیوتها بمقام خود رفت ارجن تنها ماند بعد از مدتی ناگاه ماتل پیدا شد که بر عرابه
اندر سوار بود آن عرابه مثل آفتاب میدرخشید و همچو رعد آوازی داشت چون ماتل عرابه
آورد ارجن دید که انواع اسلحه گرز و تبر و چکر و کمند و شمشیر وغیره بران عرابه است و بیرقی
در غایت بلندی چنان که نزدیک ماه میرسید دران نصب کرده بودند و ده هزار اسپ
دونده که هریک رنگ علحده داشتند آنها عرابه را می کشیدند پس ماتل بارجن گفت که اندر
ترا طلبیده است ارجن غسل کرده پارچه پاک پوشیده بران عرابه سوار شد ماتل عرابه را
بجانب آسمان راند مثل باد عرابه میرفت در راه بسیار دیوتها و گندهربان و اپسراها و راجها
که در دنیا به تیغ کشته شده بودند و عبادت بسیار کرده بودند و عابدان وغیره را میدید که
میرفت تا بدروازه شهر اندر رسید که اراوتی نام داشت فیل ایراوت دید که چهار دندان
داشت چون پیشتر رفت شهری دید آنچنان که گاهی ندیده بود خانه با همه از طلا و مرصع
بودند القدر محفلها اندر دیوتها در انجا بودند و گندهربان سرود میکردند اپسراها در رقص بودند
و جماعه سادهیو مرت و دوازده آفتاب و اسونی کمار و یازده رودر و هشت بسو انرا
را دیده ارجن می آمد تا بجائی که اندر بود رسید اندر را دید که بر تخت نشسته و گندهربان حسن
میگردانیدند و تمام دیوتها در مجلس اندر نشسته اند اندر چون ارجن باین شوکت و
حشمت دید سر بر زمین نهاده تعظیم بسیار کرد اندر ارجن را نزدیک خود طلبیده نزدیک
تخت خود جا داد و در مجلس اندر چند اپسرا مانند گهرتاچی و منیکا و رنبها و پوربچتی و
سویم پربها و اوربسی و مترکیشی و ڈنڈگوری و برتهنی و گوپالی و سهجنیا و کومبهیونی و
پرجاگرا و چترسینا و چترلیکها و سها و مدهرسوا و دیگران نیز در رقص کردند و دیوتها

१ घृताची
२ मेनका
३ रम्भा
४ पूर्वचिति
५ स्वयंप्रभा
६ उर्वशी
७ मिश्रकेशी
८ दण्डगौरी
९ वरूथिनी
१० गोपाली
११ सहजन्या
१२ कुम्भयोनि
१३ प्रजागरा
१४ चित्रसेना
१५ चित्रलेखा
१६ सहा
१७ मधुरस्वरा

گندهربان بموجب فرموده اندر تاب آورده پای ارجن را شستند و هریک از ایشان تحفه
بجهت ارجن آوردند اندر ارجن را مثل فرزند نگاه میداشت مدت پنج سال ارجن بخوشحالی
و خرمی گذرانید درین مدت هرچه هنر تیراندازی وغیره اندر میدانست به ارجن آموخت
चित्रसेन روزی اندر با ارجن گفت که رقص کردن و سازها نواختن از چترسین گندهرب بیاموز
روزی بکار تو خواهد آمد چترسین قبول کرد و انواع انواع علم با ارجن داد که آنرا سنگیت گویند
روزی اوربسی در مجلس اندر آمده رقص بازی میکرد ارجن آنرا دیده حیران حال او گشت
اورا تعریف بسیار کرد اندر گمان برد که ارجن با او مائل شده باشد چون آن مجلس باخر رسید
ارجن بمنزل خود رفت اندر چترسین را گفت که من این اپسرا را با ارجن بخشیدم شما او را
گرفته جائیکه ارجن نمایید چترسین نزدیک اوربسی آمده گفت که ترا اندر با ارجن بخشیده
است ارجن آنچنان مردیست که مثل او امروز در دنیا کسی کم خواهد شد آنچه هنرها وغیره
دیوتها میدانند او نیز میداند اوربسی خندیده گفت من خود اپسرا دارم آدمی صحبت ما
با او چگونه راست خواهد آمد چترسین گفت که ارجن پسر اندر است زنهار اینچنین مگو که مبادا
اندر این سخنان شنود و خاطرش رنجیده شود اوربسی گفت که من فرموده اندر قبول
کردم حالا تو برو و منهم از عقب تو می آیم چترسین رفت اوربسی فی الحال غسل کرده پارچه
فاخره پوشیده و پارچه خوشبو کرده بخانه ارجن رفت ارجن چون اوربسی را دید پیش
آمده چنانچه مادران را تعظیم میکنند همان طریق تعظیم کرده باو گفت تو خدمتگار
اندری مادر منی و اندر پدر ماست باعث آمدن تو چیست و چه میفرمائی اوربسی با ارجن
گفت که چترسین را اندر پیش من فرستاده است چترسین با من گفت که ارجن پسر
اندر است و در شجاعت و دلاوری نهایت پرزور است ترا با ارجن بخشیده است حالا
بسیار خوب شده است چنانچه از درگاه ایزد تعالی میخواستم میسر شد ارجن اوربسی را
گفت تو بجای مادر منی ترا که در مجلس اندر میدیدم نیت این بود که تو زن اجداد پروروا
بوده تو پنج پسر بخانه اندر زائیده بودی پانڈوان کوروان همه از نسل آن فرزندان راجه
پرورو ایم بخاطرم میگذشت که خاندان ما از نسل این عورت است ازین جهت بنظر تو

نگاه میکردم و الا مطلب دیگر نبود اوربسی گفت من انچنین اپسرا نیستم که زن یک کس
بوده باشم بلکه هرکس که باین مقام میرسد با من صحبت میدارد تو هم آنها را بخاطر رسان
مرا مثل زن خود ببین با من صحبت بدار تو با من بازی کن ارجن گفت تو از من طمع
مدار من چنانچه مادر خود را میبینم اینچنان ترا می بینم میباید که تو هم مرا مثل فرزندان نگاه کنی اوربسی چون
این سخنان از ارجن شنید در قهر آمده گفت که خاطر من بسیار بتو مایل بود اندر مرا
پیش تو فرستاده تو مرا از خود نا امید کردی از خدا امید دارم و دعا میکنم که تو یک سال
نامرد شوی و در میان زنان همچو حیزان سماع میکرده باشی اوربسی اینچنین گفته خشم
از خانه ارجن بیرون آمده پیش چترسین گندهرب رفت انچه ماجرا گذشته بود باو گفت
چترسین پیش اندر رفته عرض کرد که اوربسی ارجن را اینچنین سخن ناسزا گفت اندر
ارجن را در خلوت طلبداشته گفت که ای فرزند رحمت خدا بر تو و بر کنتی مادرت باد که
مثل تو فرزندی دارد هیچکدام از رکهیشران و عابدان بزرگ که اوربسی را دیده اند خود
را نگاه نتوانست داشت با وجودیکه من اورا بتو داده بودم تو با او صحبت نداشتی خاطر
تو از این دعای بد اوربسی ملول نشود که آن دعا روزی بکار خواهد آمد چرا که درجودهن
بشما شرط کرده است که تا دوازده سال در جنگل و صحرا باشید و در سال سیزدهم بصورت
سازندها و گویندها در میان زنان خواهی بود و ترا هیچکس نخواهد شناخت بعد از یکسال
بحال اصلی خواهی آمد ارجن از گفته اندر بسیار خوشحال گشت و ترسی که در دل داشت
برطرف شد بیسمپاین با راجه جنمیجی گفت در هنگامیکه ارجن در خدمت اندر بود
رکهیشری لومس نام برای دیدن اندر آمد چنانچه قواعد بود تعظیم بجا آورده اندر او را ١लोमस
فرمود که بنشیند لومس دید که بر تخت اندر ارجن در پهلو نشسته است بخاطر لومس
رسید که این مرد چه تپسیت چه طاعت و خیر کرده باشد که باینجا رسیده است انچه بخاطر
لومس گذشت اندر بران آگاهی یافت اندر با لومس گفت که این فرزند منست از
کنتی متولد شده است برای آموختن نیزه بازی وغیره انواع علم باینجا آمده است
مرا هم با او کاری ضرور بود او را نزد خود طلبیده ام ای لومس تو این مرد را نمی شناسی

نروناراین که درکوه بدری بودند وسالهای دراز عبادت میکردند حالا بجهت آنکه
بار زمین بسیار گشته بزمین آمده اند ارجن نرونار این کشن ست من حالا که ارجن را درینجا
९ निवात कवच طلبیده ام برای اینکه جماعتی دیوان در زمین وبیابان هستند که ایشان را نواتت کوچ
میگویند وایشان اصلا دیوتها را اعتبار نمیکنند و با دیوتها جنگ میکنند کسی که
دیوان را خواهد کشت همین ارجن ست ارجن بجنگ ایشان همه را خواهد کشت بعد
ازان به سرزمین خواهد رفت اندر بالومس گفت که تو بزمین در کامیک بن پیش
جدهشتر و برادرانش بروی و پیغام من بده که شما از طرف ارجن خاطر جمع دارید
که او بصحت وسلامت ست آنچنان سلاح میدارد که دیگری نداشته باشد آن
اسلحه چنان اند که از دهمیکهم تیامه و درونا چارج را خواهد کشت همه دشمنان را مغلوب
خواهد ساخت و علم موسیقی بلغات نیک آموخته است براجه جدهشتر خواهی گفت که
تا آمدن ارجن شما زیارت تیرتهها و معبدها میکرده باشید ببرکت این سلطنت فی الفور
بدست تو خواهد آمد و همه دشمنان را خواهی کشت اندر بالومس گفت که از شما امید دارم
که شما همراه راجه جدهشتر و برادرانش بوده باشید و ارجن بالومس التماس کرد که مهربانی
نموده درینوقت که پریشانی وسرگردانی رو داده همراه برادران من بوده باشید و نگاهبانی
بواقعی فرمائید و دعای خیر کنید که ازین محنت زود رهائی یابند بیس لومس گفته اندر و
ارجن قبول کرده و رخصت گرفته متوجه بجانب کامیک بن شد راجه جنمیجی با بسیم پاین
گفت که حالا با من بگوئید که چون دهرتراشت شنید که ارجن پیش اندر رفته چه گفت
بسیم پاین گفت که رفتن ارجن را بخدمت اندر و دامرادتی بیاس بدهرتراشت گفت
سنجی را که صاحب مشورت و محرم اسرار مجلس او بود طلبیده گفت شنیده ام که ارجن
پیش اندر رفته است اندر اسلحه بسیار باو داده است واین پسران بی عقل من همه
کشته خواهند شد من از فرزندان خود هیچکس را نمی بینم که حریف ارجن تواند شد کسی که
دربرابر ارجن خواهد ایستاد با او جنگ میتواند کرد اما بر او غالب نمیتواند آمد چرا که
بهیکهم تیامه و درونا چارج هر دو پیر شده اند کرن اگرچه جوان دلیر و صاحب سعیست

و نهایت بهادر اما عیب او آنست که بسیار رحیم دل ست وقتیکه این دو کس کشته شوند
که پیش پاندوان ایستاده شود دیگر کیست در میان پسران من که با پاندوان در جنگ
ایستاده شود ازین طرف تا بهیکهم پتامه و درونه چارج و کرن کشته نشوند و از آنطرف
ارجن کشته نشود جنگ آخر نخواهد شد من میدانم که ایشان ارجن را نمیتوانند کشت
و آنها کشته خواهند شد ارجن کسی ست که کاندیوبن را سوخت اندر حریف او نتوانست شد
در جگ راجسو همه راجهای کلان را زبون ساخته مال و ملک ایشان بتصرف خود آورد
هر کس با ارجن شمشیر گرفت آنرا نیست و نابود خواهد ساخت میدانم چنانچه صاعقه را
کسی نگاه نمیتواند داشت تیرهای ارجن را هم همچنان کسی نگاه نمیتواند داشت و تیرهای
ارجن همه فرزندان مرا مثل تاب آفتاب و گرمی آتش خواهند سوخت وقتیکه ارجن
بر عرابه سوار شده تیر و کمان گاندیو را بدست خواهد گرفت هیچ مردم حریف او نخواهد شد
سنجے بعد از شنیدن این سخنان با دهرتراشت گفت که ای راجه آنچه حقیقت ارجن
گفتید همه راست ست شما یقین دانید که درجودهن البته درین جنگ کشته خواهد شد
چراکه پاندوان از غصه او دل بر دارند از آن کارها که پسران شما با ایشان کرده اند و
و زن ایشان را به یکبارگی بغیرت نمودند شنیده ام که ارجن با مهادیو جیو جنگی عظیم
کرده ست جائیکه مهادیو جیو بر ارجن غالب نیامد کسی چطور بر ارجن غالب تواند آمد
شما ای راجه یقین بدانید که درمیان فرزندان تو و پاندوان جنگی عظیم خواهد شد پاندوان
پسران و فرزندان ترا خواهند کشت کرن و دوساسن و شکنی و درجودهن را همه بد آموز
میکنند درجودهن دور اندیشی نکرده گمراه شده با پاندوان بدی نموده هرگاه کشن
محافظت آنها میکنند و همیشه در معرکه جنگ کمک پاندوان میکنند جائی که کرشن جیو
صاحب کشف یکجا باشند هیچکس بر ایشان غالب نخواهد آمد راجه جنمیجے از بیسم پاین پرسید
وقتیکه پاندوان در جنگل بودند خوردنی از کجا بهم میرسانیدند بیسم پاین گفت که ایشان
در جنگل شکار میکردند و آنقدر آهو و خرگوش و دراج و دیگر جانوران شکار کرده می آوردند
که همه را کافی می بود تا مدت پنج سال ایشان همین طور در جنگل و بیابان گذرانیدند

دهرتراشت چون این حقیقت پانڈوان شنید بسیار ملول گشت و با سنجی گفت وقتیکه
سخنان بدی فرزندان خود که با پانڈوان کرده اند یاد میکنم نهایت غمگین میباشم هیچ
خوشحالی در من نمانده بلکه خواب از چشم من رفته است من میدانم جائیکه کرشن جیو
پشتیبان باشند ممکن نیست که فرزندان من بر پانڈوان غالب آیند سنجی گفت
فی الواقع راست میگوئید من شنیده ام کرشن جیو پیش پانڈوان آمده دلداری
و مهربانی بسیار کرده فرموده است که فتح و نصرت شما خواهد شد خاطر را از همه ابواب
جمع دارید و راجه های دیگر مثل راجه درپد و پسران سسپال وغیره به پانڈوان عهد
بسته اند که بروز جنگ بجانب شما خواهیم شد و دیگر راجها که در جگ راجسو نزد راجه
آمده بودند آنها نیز با راجه جدهشتر عهد بستند که در معرکه رفیق شما ایم سرکشین گفته آنچه
کوروان از پانڈوان گرفته اند انشاء الله تعالی آنرا بجنس و دیگر که کوروان خود دارند
واپس خواهیم گرفت درجودهن و کرن و دوساسن و شکن همه را نیست نابود خواهیم کرد
راجه جدهشتر این سخنان شنیده بسیار خوشحال گشت راجه جدهشتر با کشن جیو گفت
تا آنکه وعده ما نزدیک آید شما بجای خود تشریف ببرید کرشن جیو با دروپدی گفتند
کسانیکه ترا رنجانیده اند در عنقریب ایام کشته خواهی دید و سگها لوت آنها را بر
زمین خواهند کشید سنجی چون این سخنان را گفت دهرتراشت گفت که ای سنجی
در هنگامیکه پسر من درجودهن میخواست که با پانڈوان قماربازی کند بدر با من گفته بود که
پسران شما بدغلبازی مال و ملک از پانڈوان خواهند گرفت لیکن در اندک مدت همه
کشته خواهند شد آنچه بدر گفته بود مارا یقین آمده بعد ازان راجه جنمیجا از بیسم پاین
پرسید دران هنگامیکه ارجن بخدمت اندر رفته بود پانڈوان چه کردند بیسم پاین گفت راجه جدهشتر با برادران نشسته
بود او را عجب فکری روی داده با خود گفت که مال و ملک از من برفته ارجن هم
جدا شد و بهیم سین گفت ارجن قابل برادر شما بود شما او را رخصت دادید تا او رفت
حالا هیچ فکری بخاطر نمی آید اگر بلائی پیش آید معاذ الله پس زندگانی ما برادران بیکار
خواهد آمد راجه جدهشتر با بهیم سین گفت که ای برادر تو از طرف ارجن خاطر جمع دار

که ارجن را بخدا سپرده ام بدرگاه الله تعالی امیدوارم که در عنقریب ایام بصحت و سلامت
پیش ما می آید اسلحه چنان خواهد آورد که در جنگ بسیار کسان را روگردان خواهد کرد و ارجن
از مهادیو و اندر علم ها و هنرهای بسیار آموخته است بهیم سین و دیگران ازین سخنان
راجه جدهشتر بسیار خوشحال شدند درین وقت برهدشو نامی زاهدی پیش پاندوان آمد ١ बृहदश्व
راجه جدهشتر و دیگران تعظیم او کردند برهدشو پرسش کرد راجه جدهشتر تمام حقیقت پریشانی
خود و قمار باختن دریودهن وغیره با برهدشو گفت که بسیار راجه ها و بزرگان بوده اند
که از شما آنها را بسیار محنت سخت تر رسیده بود راجه جدهشتر گفت از شما التماس دارم که
حقیقت پریشانی ایشان با من بگوئید برهدشو گفت راجه کلانی بود بیرسین نام २ वीरसेन
او پسری داشت نل نام بعد از پدر سلطنت یافت برادر خرد نل پشکر نام تمام ملک و مال ३ पुष्कर
راجه بقماربازی ازو برد و او را با زنش از شهر بدر کرده بجنگل و صحرا فرستاد راجه جدهشتر گفت
میخواهم که قصه راجه نل و تا قمار باختن پشکر آنچه بر سر او گذشته باشد بتفصیل با من
بگوئید برهدشو گفت که راجه نل پسر بیرسین بود او راجه بود که در عالم مثل او دیگری
نبود صاحب حسن و کمال و در سواری اسپ نظیر و عدیل خود نداشت و اسپ را بنهایت
خوب می شناخت و در بندگی خدای تعالی مشغول میبود و هرگز دروغ نگفته بود مثل
راجه منّ بود و پای تخت راجه نل در ولایت مالوه بود و حکام اکثر ولایات در اطاعت ४ मनु
او بودند دران زمان در ولایت دکهن در شهر بندر راجه کلانی بود بهیم سین نام
بنهایت شجاع و قوی پرزور صاحب همت و سخی بود و این راجه بهیم را فرزند نمی شد
رکهیشر دمن دران زمان بود که در ریاضت او دیگری نبود و این دمن نوبتی ५ दमन
به پیش این راجه آمد راجه با زن خود گفت که خدمت این عابد خوب میکرده باشی
که از تو خشنود شود زن راجه چند روز آنچنان خدمت او کرد که او از ایشان خشنود
شده دعا کرد و از خداوند تعالی درخواست که این را سه پسر و یک دختر روزی شود
دعای او مستجاب گشت در خانه بهیم سین سه پسر و یک دختر تولد گشت یکی را دمن نام ६ दमन
دیگری را دم و سوم را دانت نام نهادند این پسران هر سه در داد و دهی دانش و ७ दम

کسان از پدر بهم شدند دختر را دمینتی نام نهادند و این دختر در حسن و جمال چنان بود २९म पन्नी
که در تمام دنیا عدیل و نظیر نداشت و آوازه حسن و خوبی این دختر همه جا شهرت گرفت
چون راجه نل تعریف این دختر شنیده غائبانه عاشق او شد دمینتی هم صفت حسن
راجه نل را شنیده مائل شد راجه نل روزی در باغ خود نشسته بود ناگاه چند جانور پرنده
دید که در باغ در آمدند بالهای ایشان از طلا بود راجه حیران آن صورت مرغان شد فرمود
تا این جانوران را بگیرند ناگاه کسان راجه از محنت بسیار یک جانور را از آن میان گرفته
پیش راجه آوردند دیگر جانوران پریده رفتند چون آن جانور را راجه نزد خود طلبید
آن جانور در گویائی آمده گفت ای راجه مرا مکش راجه متفکر شد گفت ای جانور بچکار
خواهی آمد آن مرغ گفت من پیش دمینتی که امروز در روی زمین بحسن و جمال او
زنی ثانی نیست میروم تعریف حسن تو بسیار باو خواهم گفت او بغیر از تو زن دیگری
نخواهد شد راجه نل بسیار خوشحال شد آن جانور را بگذاشت آن جانور پریده پیش یاران
خود رفته همه باتفاق یکدیگر بشهر دمینتی رفتند دمینتی در باغ با مصاحبان خود سیر میکرد
ناگاه نظر بر همان جانوران افتاد در نهایت خوبی و بالها از طلا بود دمینتی حیران شد
با خدمتگاران خود بدوید که یکی را از اینها بگیرد همه جانوران پریدند بغیر از همان جانور
که آن پیش دمینتی آمد با او بسخن آمده گفت که من از نزد راجه نل پیش تو آمده ام
او آنچنان راجه بزرگیست که درین زمانه بر روی زمین مثل او دیگر نخواهد شد تو شوهری
میخواهی مناسب تو باشد که زن او بشوی هیچکس را مثل راجه نل ندیده ام تمام گندهربان
را دیده ام اما مثل راجه نل ندیدم دمینتی گفت ای جانور حالا تو سخنی میگوییم که راجه نل مرا
بخواهد آن جانور گفت خوب پیش راجه نل بروم از زر اقرار بکنم آن جانور فی الحال
پریده پیش راجه نل آمد و آنچه دمینتی گفته بود یکیک پیش راجه نل گفت پس اشتیاق
راجه نل بدیدن دیدار دمینتی بسیار شد آن جانور گفت ای راجه نل بفراق تو رنگ
دمینتی متغیر گشته است شب و روز بیقرار میماند چون پدر دمینتی را مردمان غمگین دیدند
پرسیدند که ای راجه چرا رنگ خود را متغیر کردی او گفت که مرا فکری در پیش آمده است

که دختر من کلان شده است شوهری میخواهد پس برهمنان را باطراف عالم فرستادند
تا خبر کنند که راجه بهیم سین دختر خود را بشوهر میدهد هر کس میل داشته باشد پیشتر از همه
راجها بیاید راجهای اطراف عالم با لشکر و حشم و اموال متوجه شهر پدر دمینتی شدند
اکثر راجها بانجا حاضر شدند نارد در انوقت پیش اندر خبر جشن دمینتی را که پدرش راجها
بجهت دختر خود طلبیده است و نیز تعریف دمینتی پیش اندر و جم و برن و آتش که
حاضر آنجا بودند بیان کرد ایشان نیز عاشق دمینتی شدند پس اندر باتفاق جم و
برن و آتش متوجه شهر پدر شدند بامید آنکه دمینتی بدست آید چون راجه نل شنید که
پدر دمینتی میخواهد که دختر خود بشوهری بدهد راجه نل هم باموال و اسباب بسیار متوجه شهر
پدر شد اتفاقاً با اندر و دیوتها ملاقات شد اندر گفت کجا میروید راجه نل گفت که
بتماشای مجلس راجه بهیم سین میروم اندر گفت چون آنجا میروی یک پیغام ما برسانی
تا ما را بشوهری قبول کند راجه نل جواب داد که من هم او را میخواهم از رسانیدن پیغام
معزول خواهم شد مناسب آنست که دیگری را بگوئید اندر مبالغه بسیار نمود که بواسطهٔ ما
آنجا رفته پیغام به دمینتی بگوئی راجه نل بخاطر اندر انکار صریح نتوانست کرد اما بهانه نمود
که مرا قدرت پیش آن دختر نیست پس اندر نل را افسونی آموخت و گفت که خاصیت
این افسون آنست که هر جا که روی هیچکس ترا نه بیند پس راجه نل افسون را خوانده
بر خود دمید جائیکه دمینتی با مصاحبان خود نشسته بود آنجا رفت و دمینتی چنان مینمود
که ماه میان ستاره ها در رفتن او هیچکس مانع نشد یکبارگی در میان آنها رفت از دیدن
جمال او همه حیران شدند و با یکدیگر گفتند که این فرشته است که باین خوبی آراسته شده
اگر آدمی میبود پس باین احتیاط درینجا چگونه میتواند رسید حقیقت حال از وی پرسیدند
و گفت که من آدمی زاده ام پسر راجه بیرسین و نل نام دارم از برای خواستگاری
تو آمده ام که در راه دیوتهای عالم علوی بمن دچار شدند افسونی آموختند که اینجا
آمدم حالا پیغام ایشان بتو میدهم تو از انها هر کدام را خوش کنی اختیار داری دمینتی
نام نل شنیده چشم پر آب کرد و بآرزوی تمام برخاسته بر پای او افتاد و گفت که تمنیت

که از شنیدن آوازهٔ حسن و جمال تو مرا نه خواب ست و نه آرام حالا ترا که دیدم چنانچه شنیده بودم بهتر از آن دیدم از همه عالم ترا بدل و جان قبول دارم داین ترتیب مجلس و جماعت مردم همه برای خاطر تو بود اگر ترا میل خاطر بجانب من نیست و پیغام دیگران بمن میگذاری زهر خورده خود را هلاک خواهم کرد و وبال من بر گردن تو خواهد ماند نل گفت من آدمی ام و آنها که مرا پیغام فرموده اند کارگذاران عالم بالا اند و بمقدار خاک پای آنها ام اگر فرموده ایشان نمیکردیم دعای بد میگفتند و در زبان ما راستی نیست و نابود میکردند مرا از جانب ایشان بتو سخن گفتن ضرورت بود و الا هرگز کسی تجویز میکند که معشوق او جای دیگر شود دمینتی گفت تو بلی ملاحظهٔ خاطر آنها در مجلس حاضر شو ترا بحضور جمع ایشان اختیار خواهم کرد نل از آنجا برگشت صورت واقعه را به ایشان گفت بعد از آن ساعتی خوب از برای خواستگاری خوش کردند و راجهای اطراف عالم در مجلس حاضر شدند هر کدام راجها گوناگون لباسها پوشیده خود را در نظر دمینتی جلوه میدادند دیوتها مثل جم و اندر و کُبیر و برن وغیره همه دانستند که میل آن دختر بجانب نل است بنابر آن ایشان همه خود را بصورت نل مبدل ساختند دمینتی نیز آن روز خود را بزیور آراسته ساخته دران مجلس حاضر شد با روشنی که زاهدان و پارسایان را از راه برد همه اهل مجلس از نظارهٔ او حیران شدند از بس که چند صورت در آنجا بصورت نل نقش شده بود هر که میدید او را نل خیال میکرد چون عاجز شد دیوتها را بصورت نل یافت در دل خود بخدای عز و جل مناجات کرد و گفت که ای کشایندهٔ کارهای بسته و ای رهنمای گم شدگان تو میدانی که مقصود دل ازین میان کیست چون صورت نل میان دیوتها برین بیچاره معلوم نیست او را بر من ظاهر ساز چون شناخت دیوتها را سه علامت است یکی آنکه ایشان را سایه نباشد دوم آنکه چشم بر هم نمی زنند سوم آنکه قدم ایشان بر زمین نمیباشد بنابران دمینتی باین سه علامت نل را شناخت بعد از نل بسیار در یافت که نل میباید که کسی باشد که صاحب این علامت بود پس برفت دمینتی و نل را بگرفت حمائلی که از گل در دست داشت در گردن راجه نل انداخت اندر و دیگر دیوتها چون دیدند

که دمینتی نل را قبول کرد بسیار حیران شده با خودها گفتند که بسیار خوب شد که همجنس با جود
پیوستند بعد ازان اندر و دیگر دیوتها پیش راجه نل آمده گفتند که چون با شما آشنا شدیم
هر کدام یک چیز بتو خواهیم داد اندر گفت هر کس را که نمی شناخته باشی از نظر ما و محفوظ باشی
ورای تو همیشه باصواب باشد و هرگز خطا نخورد آتش گفت ای راجه نل هر وقتی که
مرا یاد کنی همان لحظه پیش تو حاضر شوم همچنین شب را روشنی خواهم کرد که روز برابری آن
شب نتوانست کرد بعد ازان جم گفت که همچنین طعام خواهی پخت که دیگری همچنین مثل
طعام تو نخواهد پخت دوم آنکه بر دین هم قایم خواهی ماند آنگاه برن گفت ای راجه هر وقتی
که تو آب را طلب کنی همان لحظه آب پیش تو حاضر کنم و یک حمایل گل براجه نل داد که هرگز
خشک نشود و بوی او همیشه خوش باشد و دیگر راجها همه بازگشتند و راجه نل رانی دمینتی را
همراه گرفته بولایت خود رفت و بعیش و عشرت مشغول گشت و بشکرانه این نعمت بسیار
خیرات به فقرا و چندین جگ اسمید وغیره کرد و دران جگ اموال بسیار صرف نمود
چون دمینتی راجه نل را گرفت دیوتها هر کدام بجای خود رفتند راجه اندر که در راه
بجای خود میرفت دید که کلجگ و دواپر می آیند اندر ازایشان پرسید که شما کجا می روید
کلجگ گفت شنیده ام که رانی دمینتی را عروسی میکنند بانجا میروم تا دمینتی را بخواهم
اندر گفت که اورا عروسی کرده براجه نل دادند کلجگ گفت که اورا بحضور من عروسی کردند
من ایشان را دعای بد میکنم اندر گفت که دمینتی بحکم ما نل را شوهر خود کرده کدام زن
چنان خواهد بود که نل را شوهر خود کردن آرزو نخواهد کرد چرا که نل همه هنرها و بیدها و دهرم
فائق است چنین کس را هر که بد دعا خواهد کرد گنهگار خواهد شد و نرک یعنی دوزخ خواهد رفت
اندر این بگفت و برفت کلجگ بدواپر گفت که من غصه از راجه نل دارم انتقام خود
را ازو بکشم و اورا آواره خانمان سازم بعد ازان کلجگ روان شد تا بخانه راجه نل
درآمد دوازده سال در منزل او بماند اصلا وقت نیافت که اورا ضرری رساند چرا که
راجه نل همیشه در بندگی رب العزت مشغول بود و در ولایت خود انصاف خوب میکرد
یک لحظه ناپاک نمی بود یک وقت شام راجه نل عبادتی که نزد ایشان مقرر است آنرا

خوانند بجا آورد چون قاعدهٔ ایشان چنان است که بعد از عبادت پای خود می شویند
و خواب میکنند راجه نل پا ناشسته بخوابید کلجگ وقت را دریافت بدرون نل در آمد
عقلش ببرد بعد ازان کلجگ نزد پهکر برادر خورد راجه نل رفت و باو گفت که عقل راجه نل
رفته است بیا باو بازی کن تمام مال و ملک را ازو بگیر پهکر نزد راجه نل آمده کلجگ نیز
بصورت گاو سپید شده آنجا آمد پهکر براجه نل گفت که بیا با تو بازی کنم همین گاو شرط
می بندم هر کدام برد این گاو ازو باشد راجه نل گفت که مال و اموال ندارم که باین گاو
شرط به بندم پس بفرمود تا مال و متاع و زر بسیار آورده حاضر کردند تا پهکر نیز بازی کرد
مرتبهٔ اول نل بازی ابرد بهمان بازی مغرور شده خیال کرد که همه بار خواهم برد بزرگان
شهر شنیدند که راجه نل قمار بازی میکند پیش رانی دمینتی آمده گفتند که راجه نل را
منع کن که قمار بازی نکند قمار بازی کار نهایت زبون است مبادا ملک و مال را برباد
دهد رانی دمینتی فی الحال برخاسته همراه بزرگان را گرفته پیش راجه نل آمده التماس
کرد که ای راجه قمار بازی مکن که نهایت زبون است راجه نل دمینتی و غیره را
هیچ جواب نداد رانی دمینتی به بزرگان گفت که ای بزرگان چنان معلوم میشود که عقل
راجه نل برفت بزرگان بخانهٔ خود باز گشتند برهدسو گفت که ای راجه جدهشتر نل چند باره بازی
२ वृहतसेना میکند هر چه گرو می بست پهکر میبرد چون اکثر اموال و اسباب را باخت دمینتی برهت سینا
نام دایهٔ خود را گفت که تو برو از وزرای راجه بپرس که درین مدت راجه چه چیز باخته است
و چقدر باقی مانده است وزرا بدایه جواب دادند که آنچه راجه با خود داشت همه را باخت
و حصه سپاهیان باقی مانده است دمینتی چون این سخن بشنید سرزنش بسیار کرده غمگین
२ वार्ष्णेय گشت بهلبان راجه نل را که وارشنیه نام داشت بفرمود که بهل حاضر آورد پس پسر خود را
اندرسین و دختر را با وان بهل سوار کرده پیش پدر خود بهیم سین فرستاد و بهلبان
ایشان را بخانه بهیم سین آورده قصهٔ قمار بازی را بیان کرد بهلبان عازم راجه شد
آنچه نزد راجه نل بود پهکر همه را یک یک گرفت پهکر گفت اگر چیزی دیگر نداری زن
خود را بباز راجه نل اعراض شد و لباس خود را که پوشیده بود گرو بست پهکر آنرا هم

برو نزد راجه نل هیچ نماند از شهر بیرون رفت و رانی دمینتی همراه راجه نل بیرون گشت
چون از شهر روان شد پهکر تمام مردم را حکم کرد وای برجان آنکس است که نل را آب
یا طعام یا جای بدهد بنابر از ترس پهکر راجه نل را هیچکس تعظیم و جای نمیداد و تا سه روز
گرسنه و تشنه ماندند بعد ازان راجه نل بجنگل و صحرا رفت ناگاه چشمش بر جانوری افتاد
که بالهای او زرین بود راجه نل از کمال گرسنگی خواست که آن جانور را بگیرم و
بخورم جامه که برتن داشت آنرا برآورده برسر آن جانور انداخت آن جانور جامه را
برداشته در هوا پریده رفت او برهنه ماند و آن جانور چون بهوا رفت براجه نل گفت
که من نزد تو آمدم تو تعظیم من نکردی بلکه قصد خوردن من کردی بنابران ترا برهنه
کردم و این کلجگ بود که بان صورت آمده بود تا او را برهنه سازد راجه نل چون این حال را
بدید به رانی دمینتی گفت که حال تا باینجا رسید که می بینی یک جامه که باقی مانده بود او هم
رفت تو همراه ما چرا تکلیف میکشی اگر توانی پیش پدر خود برو درین راه جنگل بسیار
است میوه جنگل خورده برو رانی دمینتی گفت که این کدام سخن است که ترا تنها درین
جنگل بگذارم از من زنهار این طور نخواهد شد که تو میگوئی نل گفت که تو راست میگوئی
که در همه عالم مطلوب است و زن نیک آنست که در نیکی و بدی همراه شوهر خود رفاقت
نماید هیچگاه که تو با من محنت میکشی من ترا نمیگذارم رانی دمینتی گفت رفتن من
پیش پدر آنزمان مناسب بود وقتیکه مال و ملک و حشم داشتم شما را باین حالت گذاشته
پیش پدر رفتن نهایت عاری آید بعد ازان راجه نل و دمینتی هر دو ازانجا روان شدند
ناگاه دو ماهی یافتند راجه نل آن هر دو ماهی را نزد رانی دمینتی گذاشته برای غسل رفت
رانی دمینتی چون آن دو ماهی را برداشت که جائی نگاه دارد چنانچه در دست رانی آمده
بود فی الحال آن دو ماهی زنده شدند و در آب رفتند راجه نل چون غسل کرده آمد آن
ماهیان را ندید خیال کرد که از کمال گرسنگی رانی خورده باشد هیچ نگفت و هر دو روان شدند
تا رسیدند بدهی که جماعتی از مردم آنجا نشسته بودند رانی دمینتی از کمال گرسنگی خواب
غلبه کرد بگوشه رفته بخواب آمد راجه نل سلطنت خود را یاد کرده که یا رب العالمین من ۰۰۶

چه سلطنتی داشتم حالا باین حال رسیدم که این زن مرا که آفتاب و ماهتاب هم ندیده
مصیبت میکشد و بغربت شده شهر بشهر و ده بده همراه من این محنت و تکلیف میبرد
ازین زندگانی مردن بهترست راجه نل بخاطر گذرانید که دمینتی را بگذارم و جائی
بروم که مرا نه بیند و بخانه خود برود و ازین محنت باخلاص شود و راجه نل برهنه بود دمینتی
چادری داشت راجه نل نصف چادر دمینتی را بریده پوشیده رفت چون پاره راه
رفت باز بخاطر تنهائی دمینتی رسید و باز آمد دمینتی را دید باز در محنت نتوانست دید
و باز روان شد تا پنج مرتبه همین طور آمد و رفت کرده کلجگ در دل انداخت که دمینتی
را گذاشته رفت دمینتی چون بیدار شد راجه نل را ندید بفریاد گریه کرد با خود میگفت
تو شوهر من از جان و دل عزیز بودی و با من میگفتی که هرگز از تو جدا نخواهم شد حالا
از گفته خود بازگردیدی مرا درین وقت عاجزی تنها گذاشتی همین سخنان را میگفت و
میگریست و راجه نل را یاد میکرد و همچو دیوانه ها و مستان در اطراف عالم سیر میکرد و درین
اثنا ناگاه یک مار طاری گشت دمینتی را بدم در کشید گاوبانی درین حوالی میگردید دید
که آن مار زنی را بدم در کشید فی الحال آن مار را بکشت و دمینتی را خلاص کرده
پرسید که تو کیستی گفت که من دمینتی زن راجه نل ام گاوبان چون صورت و شکل
او را دید خود را محافظت کردن نتوانست چون خواست که دست بجانب او دراز کند
دمینتی او را دعای بد کرده آن گاوبان همانجا بمرد دمینتی باز دران جنگل میگردید آن
جنگلی بود که دران مثل فیلان جانوران آدم خوار بسیار بودند دمینتی ازانجا
پیشتر روان شد تا بجائی رسید که درانجا دریا و حوضها و آب های روان میگشت درانجا
یک شیر عظیم بود دید که ایستاده است دمینتی خواست که پیش او بروم او مرا بکشد
و از محنت خلاص شوم چون دمینتی پیش آن شیر رفت آن شیر دمینتی را هیچ نگفت
بهر کوه و زیر درخت که میرفت از فراق نل می نالید و سراسیمه میگشت بدان حال هرچه
میبافت از وی می پرسید تا سه شبان روز دران جنگل همین طور میگردید و غائبانه
سخن با راجه نل میگفت روز چهارم جماعتی از زاهدان و عابدان را دید که در کنار

آبی روان نشسته اند و در یاد حق تعالی مشغول اند چون نظر به شکل دمینتی افتاد گفتند
که تو چه کسی انچه بر سر دمینتی گذشته بود ظاهر کرد ایشان بسیار تسلی داده گفتند تو غم
مخور روزی مقصود تو خواهد رسید شوهر تو بدستور سابق به سلطنت خواهد رسید این قدر
سخنان گفته از نظر دمینتی غایب شدند دمینتی حیران گردید که این جماعت کجا
رفتند و چه شدند دمینتی از انجا روان شد و هر سو میگردید از انجا در کنارهٔ آب
کلانی رسید دید که اردوی عظیمی با فیلان و سواران بسیار و شتران با بار و
دیگر مردمان از ان آب میگذرند دمینتی چون آن مردمان را از دور بدید همانجا
بایستاد مردمان چون دیدند که زنی ایستاده است چند کس آمده او را دیدند چون نظر
بر جمال او افتاد اکثر مردمان حیران شدند و پرسیدند که ای عورت تو کیستی و با این
خوبی و لطافت در جنگل و بیابان تنها میگردی گفت که من آدم زادم دمینتی نام
دختر راجه بهیم سین ام و شوهر من راجه نل نام دارد و آن مردمان لشکر سباه راجه
چندیری بودند که از لشکر بازگشته به پیش حاکم خود میرفتند دمینتی هم همراه این جماعت
روانه چندیری شد قضارا گذر این مردمان بجنگل افتاد که مسکن فیلان و شیران و
دیگر جانوران درنده بود آن جماعه دران جنگل فرود آمدند چون شب شد حلقهٔ از
فیلان مست بر سر ایشان آمده بعضی را پایمال کرده هلاک ساخت ازان جماعه
چند برهمنان و دمینتی جان بسلامت بردند باقی همه فیلان پایمال ساختند
دمینتی ازین هلاک شدن غمناک شد و گفت که این شومی ما بود که آنها کشته شدند
دمینتی همراه برهمنان در چندیری آمد جمعی از جوانان و کودکان را نظر بر دمینتی افتاد
همه مائل او شدند هر جا که میرفت مردمان عقب او میرفتند اتفاقاً گذر دمینتی بنزدیکی
قصر راجه انجا افتاد راجه یکی از خدمتگاران خود را بطلب دمینتی فرستاد دمینتی را
پیش راجه آوردند راجه احوال او را پرسید و نوازش بسیار کرد و گفت تو چندروز
پیش من باش تا آنکه خبر راجه نل تحقیق کرده بطلبم دختر خود را که سونندا نام داشت
در خدمت دمینتی گذاشت تا خدمت او میکرده باشد

سرگذشت نل بعد گذاشتہ رفتن دمینتی را

القصہ راجہ نل چون دمینتی را گذاشتہ در بیابان آنروز تمام شب میرفت
روز دیگر بصحرا رسید کہ دران آتش افتادہ بود ناگاہ ازان آتش آوازی شنید کہ کسی
میگفت کہ ای راجہ نل تو راجہ بزرگی لحظہ نزدیک من بیا راجہ نگاہ کرد ماری دید کہ درمیان
१ ककोटक آتش ماندہ بود راجہ نل نزدیک آن مار رفت آن مار گفت ای راجہ نل من کرکٹک[1]
نام دارم برہمنی را گزیدہ بودم او مرا دعای بد کردہ کہ یا رب چنان بشوی کہ حرکت
نتوانی کرد حالا من بدعای او ازینجا نمیتوانم جنبید و این آتش مرا میسوزد تو ازین
آتش مرا خلاص کن آن مار بغایت کلان بود راجہ نل چون مار را برداشت برانگشت
خردی شد راجہ از آتش آن مار را برآورد بعد ازان آن مار راجہ را گفت کہ تو دہ قدم
بشمار بعد ازان مرا بگذار چون راجہ نل بزبان ہندوی از یک تا دہ شمرد و بدہ رسید
گفت کہ دس بگفتن دس آن مار راجہ را بگزید دس گزیدن را ہم میگویند ازان
تمام صورت راجہ مبدل گشت رنگ سیاہ شد راجہ بآن مار گفت کہ من با تو چہ
بدی کردہ بودم کہ مرا گزیدہ مار گفت من بتو نیکی کردہ ام چرا کہ ہنگام بدی طالع تست
ہر کس کہ ترا بآن صورت میدید ترا آزار میداد و می شناخت من صورت ترا مبدل
کردہ ام ہرگاہ مرا بطلبی پیش تو آمدہ حاضر شوم و زہر خود را از بدن تو بکشم تو بہمان
صورت خود خواہی بود ازین زہر کہ در بدن تست ترا چند فائدہ است یکی آنکہ ہیچ
از ترس زہر من پیش تو نخواہد آمد ہر جا کہ جنگ کنی در آنجا فتح یابی از دشمن آسیبی
२ वाहुक نخواہد رسید از امروز تو نام خود را بکس اظہار مکن و خود را باہک[2] نام کن حالا پیش
३ ऋतुपर्ण راجہ شہر اودہ رتپرن[3] کہ او علم قمار بازی را خوب میداند باو بار بکن تا او
تمام فنون قمار بازی را بتو بیاموزد تو در خدمت او برو و فرزندان خود را خواہی رسید
دو جامہ دیوتہا من دارم ہرگاہ کہ تو خواہی بہمان صورت اصلی خود بشوی آن
دو جامہ را کہ بتو خواہم داد بپوش کہ بہمان صورت خواہی نمود و آن دو جامہ را
براجہ نل داد و ناپدید گشت راجہ نل پوست از بدن خود دادہ گشت ہرگاہ این پوست را در آتش

بانداری من فی الحال پیش تو آمده حاضر خواهم شد این سخنان گفته مار برفت
راجه نل متوجه اوده شد تا ده روز میرفت تا آنجا رسید بملازمت راجه رتپرن
رفت و گفت من باهک نام دارم اسپان را خوب می شناسم و نگهبانی هم خوب میکنم
راجه او را بر اسپان تعیین کرد نل گفت اگر شما را مشکلی پیش آید آنرا علاج میدانم
و در انواع طعام پختن مهارت تمام دارم و تصویر هم خوب میکشم راجه او را عزیز میداشت
و او را گفت که چنان بکن که اسپان هر چند بروند مانده نشوند ده هزار اشرفی ماهانه او مقرر
کرده تمام طویله سپرد و آن مهلبان راجه نل که پیش راجه اوده رفته بود بارشنوی نام ١ वार्ष्णेय
و مهلبان قدیم جیون نام هر دو را تابع باهک کرد چون شب میشد باهک در فراق دمنتی ٢ जीवन
نقشها میخواند و میگفت آیا تو کجا گرسنه و تشنه بوده باشی و انواع چیزها میخواند و میگریست
جیون ازو پرسید که این نقشها برای چه کس میخوانی گفت بیعقلی بود زنی داشت که
در تمام عالم نظیر نداشت از گرسنگی و تشنگی با شوهرش خفته بود شوهر بیعقل بی تقصیر
آن زن را بگذاشت من حکایت او میگویم و حکایت راجه نل و دمنتی و سرگردانی
ایشان را بهیم سین پدر رانی دمنتی شنید مردمان خود را طلبیده گفت هر کس که
راجه نل را و دختر دمنتی را پیدا کند من هزار گاو و دیهه کلانی که مثل شهری بوده باشد
بآن کس بدهم برهمنان این مژده را شنیدند هر یک بطرفی برای جستجوی ایشان
رفتند سدیو نام برهمنی بچندیری رسید در جائیکه برهمنان بید میخواندند در انجا دمنتی را ٣ सुदेव
دید که لباس چرکین پوشیده استاده بید می شنود سدیو دمنتی را بشناخت خوشحال
گشت نزد دمنتی برفت نام خود گرفت و گفت من دوست برادر تو ام بطلب تو آمده ام
دمنتی چون بشنید او را بشناخت و احوال فرزندان و مادر و پدر وغیره خویشان ازو
پرسید او گفت که همه بصحت و سلامت اند چون شنیدند که تو و راجه نل آواره شدید
بسیار غمگین شده اند مردم بطلب شما باطراف عالم فرستاده اند من حسب اتفاق ترا
اینجا یافتم دمنتی آغاز گریه کرد و تا آنکه رانی او را همراه دمنتی کرده بود چون گریه
دمنتی را دید او را هم گریه آمد و گریان پیش رانی آمد و گفت که دمنتی را شخصی

بشناخت او گریه کرد مرا هم از گریهٔ او گریه آمد رانی خود بیامد دید که دمینتی با کی در سخن ست
پرسید که این کیست شدیو گفت من کس راجه بهیم سین ع این دختر راجه بهیم سین ست
دمینتی نام دارد و زن راجه نل ست حقیقت آواره شدن و قمار باختن و بطلب ایشان
آمدن گفت رانی پرسید که دمینتی را چون شناختی گفت درین عورت علامت
چیزی هست که هیچکس بغیر او ندارد و همچون آفتاب تابان ست از همین جهت اورا شناختم
رانی چندیری بدمینتی گفت که من تا نشناختم که تو دختر خواهر منی چون دمینتی خالهٔ
خود را شناخت بپای او افتاد و خوشحال گشت بعد ازان گفت که اشتیاق دیدار فرزندان
بسیار دارم اگر رخصت کنید تا بروم رانی اسباب و اموال مناسب او داده یک بهل خاصهٔ
خود را برای سواری موجود کرده اورا بولایت راجه بهیم سین فرستاد دمینتی چون
بخدمت مادر و پدر رسید فرزندان و برادران و خویشان را دید همه از دیدن او بسیار
خوشحال شدند زنارداران را هزار گاو و دو دیه کلانی داد روز دوم دمینتی با در خود گفت
که اگر تو زندگی من میخواهی پس خبر راجه نل بطلب که کجاست مادرش فی الحال پیش
بهیم سین رفته گفت که اگر دختر خود را زنده میخواهی پس راجه نل را تلاش کن راجه
بهیم همه برهمنان را جمع کرده فرمود که اطراف ولایت تفحص نمایید هر جا مجلسی
و جماعتی بینید در انجا بروید و بگوئید که هیچکس زنی را که در عالم نظیر نداشته باشد
در محنت ناداری همراهی شوهر قرار داده باشد بی تکلف میگذارد هرکس در
برابر این سخن بگوید آن شخص را نشان کنید و آمده با بگوئید که او چه گفت دمینتی
گفت در هر جا که کسی ببینید بگوئید که کسی زن را در جنگل هم گذاشته هرکس که نشان
بدهد حقیقت او را بما خواهید گفت برهمنان جمیع باطراف بلاد متفرق شده هر جا که معبدی
می دیدند میگفتند از هیچکس جوابی نشنیدند تا آنکه پرناد نام برهمنی باز آمده در محفلی که
باهک نام آنجا بود این سخنان را گفت باهک چون بشنید آغاز گریه کرد و آن برهمن را
طلبیده گفت که زن نیک آنست که از شوهر اگر امثال این مشاهده کند کینهٔ شوهر
در دل نگاه ندارد و بداند که هرکس که این طور کاری میکند بضرورت کرده باشد شوهرها

نتواند که در گرسنگی و پریشانی به بیند و صبر و تحمل کند و از شوهر هرگز برنگردد او از زنان
دنیا نیست بلکه از حوران خواهد بود برهمن چون سخنان را از باهک شنید او را بگوشه
طلبیده گفت که تو چه کسی و درینجا چه کار میکنی گفت من باهک نام دارم راجه بر سر
اسپان مرا تعیین نموده و مصوّران را تابع من ساخته بر سر طعام راجه هم میباشم زیاده
برهمن بملازمت بهیم آمد و حکایت باهک و سخنان که ازو شنیده بود باو عرض کرد او گفت
که این همه حقیقت به دمینتی بگوئید چون این سخنان دمینتی شنید گریه بسیار کرد که او
چه صورتی دارد برهمن گفت که سیاه و بدشکل است دمینتی پیش مادر آمده گفت که من
بغیر از راجه نل شوهر دیگر نخواهم کرد یا راجه نل را پیدا ساز یا در جدائی او خواهم مرد شخصی که
خبر آورده است من یقین میدانم او البته راجه نل خواهد بود سخنی گفته میفرستم او
درینجا خواهد آمد پس پرنادرا انعام بسیار داد و گفت وقتی که راجه نل درینجا خواهد آمد
هر قدر که خواهی گرفت بتو خواهم داد بعد از آن دمینتی سدیو برهمن را طلبیده گفت
باوده بروی جائیکه پرناد نشان میدهد در انجا با راجه رت پرن بگوی که دمینتی دختر
راجه بهیم سین سمیبر کرده است پس فردا مجلس سمیبر منعقد میشود آن راجه چون این १स्वयम्बर
سخن را بشنود البته قصد آن کند که خود را درینجا رساند اگر راجه نل درانجا باشد
البته در یک روز آن راجه را درینجا خواهد آورد چراکه او افسونی میداند که از آتش
منتر میگویند آن افسون را از اندر یاد گرفته است آن افسون را بر اسپ بخواند
در یک روز هر جا که اراده کند آن اسپ برساند سدیو زود رخصت گرفته روانه اوده شد
در مجلس راجه اوده سدیو رفت و گفت که رانی دمینتی پس فردا ساعت خوش کرده
سیمبر خواهد کرد هر کس که درانوقت درانجا خواهد رسید او را میگیرد راجه رت پرن بباهک گفت
که تو دعوی میکردی که اسپ را خوب می شناسم و میگفتی که اگر شما را مشکلی پیش آید
علاج میتوانم کرد باید که این قسم اسپ پیدا کنی که امروز مرا بانجا برساند باهک چون
این سخنان دمینتی شنید در گریه آمده با خود گفت که من دمینتی را بسیار رنجانیده‌ام
مبادا از قهر من شوهر دیگر بکند باز بخاطر رسانید که او هرگز بغیر از من دیگری را

تنخواه دیده هاناکه غرض او ازین حکایات آنست که مرا پیدا سازد پس براجه گفت
که من اسپانی پیدا کنم که امروز تا چهار صد کروه برونده راجه گفت بیار باهک رفت در میان
اسپان دو اسپ را که میدانست که اینها چهار صد کروه میتوانند رفت پیدا کرده آورد
راجه دید که اینها بسیار لاغر اند گفت اینها کی میتوانند رفت باهک گفت آن اسپان
که در یک روز شمارا بشهر بدربه برند همین اسپان اند اگر راجه میداند که دیگر اسپان ازین
بهتر باشند انهارا بطلبد پس راجه بفرمود تا از اسپان خاصه خوب آوردند انهارا بر
عرابه بست اندک راهی که رفتند هر دو بیفتادند باهک گفت من نگفته بودم اینها بکار
نمی آیند راجه بفرمود همان دو اسپ را که باهک اورده بود بیارند باز راجه باهک را
پرسید که چه طور میدانی که اینها چهار صد کروه میروند باهک گفت هر اسپی که در یازده جای
موهای او گردیده باشد او چهار صد کروه میرود راجه دران اسپان که جدا کرده آن
نشان بیافت پس بفرمود که آن اسپان را به عرابه ببندند راجه رت پرن بر عرابه سوار
شده باهک را و بارشنوی و جیون را همراه سوار کرد باهک را بفرمود تا اسپان را براند
همچو باد روان شدند راجه رت پرن و دیگران حیران ماندند بارشنوی که اول در خدمت
راجه نل بود با خود گفت که راجه نل ست این شخص یا سالوتر ست که علم اسپان او
تصنیف کرده بود یا ماتل مهابان اندر پس گفت که این تحقیق راجه نل ست چراکه
بغیر از ایشان دیگر هیچکس این را نمیداند بعد ازان بارشنوی با جیون گفت همه
اندام وقد و طور این باهک براجه نل میماند اما رنگ و صورت او نمیماند ایشان هم
باهم تعریف این باهک و اسپ شناسی و راندن عرابه میکردند راجه رت پرن را
خوش می آمد و میدید که باهک چنان ناظر اسپان ست که بهتر ازان نباشد اگر اندکی
مانده میشد فی الحال آمده نگاه میداشت تیمار میکرد و باز میراند راجه را بسیار
خوش آمد و آن عرابه همچو ابر غریده میرفت درین اثنا دوپته راجه از دوش بیفتاد
راجه با باهک گفت که اسپان را نگاهدار که دوپته من افتاده است باهک گفت آن
دوپته دور مانده درین اثنا نظر راجه رت پرن از دور به درخت بلیله افتاده

باپک گفت تو علم شناختن اسپ میدانی من علم شناختن این درخت میدانم که چند
برگ دارد و چند میوه این درخت بار داشته و حالا تا چند ازان برین درخت ست و
چندها بر زمین افتاده است ده هزار برگ درین درخت ست و پنج هزار به یک شاخ دیگر
دو هزار نود و پنج میوه درین درخت ست و یک هزار و چهل هفت بر یک شاخ و دیگر
میوه بر زمین افتاده ست باپک چون این سخنان از راجه رت پرن شنید اسپان
بجانب درخت رانده براجه گفت که من ازین درخت برگ ها و میوه های آنرا بشمارم
تا بنیم که تو راست گفتی راجه گفت که ما را رفتن دور ست درین وقت مناسبت ندارد
باپک گفت اگر اضطرابی میکنید پس شما بروید من آن برگهای درخت شمار کرده
از عقب خواهم آمد راجه گفت هرچه تو میخواهی تو خواهم داد لیکن قصد شمار برگهای درخت
مکن باپک قبول نکرد راجه بالضرور توقف نمود باپک چون برگ درخت را بشمرد آنچه آن
گفته بود همون قدر برگ درخت شدند باراجه گفت که این علم را بمن بیاموز من ترا
شناختن اسپان خواهم آموزانید پس راجه رت پرن اول علم پانسه انداختن قماربازی
و شناختن نقشهای آن تعلیم داد چراکه تا اول آنرا نیک نیاموزد دانستن برگ و میوه
درخت بلیله نمیتوان و دیگر نشان بیان قماربازی و درخت بلیله آنست که اندر درخت
قرارگاه کلجگ ست و در جائیکه قمار دغل می بازند آنجا هم گذرگاه کلجگ ست باپک
ازان مار شنیده بود که کلجگ ترا چنین سرگردان کرده است و میدانست که اگر این علم
درخت بلیله بیاموزد و از بیخ برکند بر کلجگ غالب میشود ازین معنی اینقدر مبالغه کرده
تا آنرا از راجه رت پرن بیاموخت القصه راجه بعد ازان که علم پانسه را و نقشهای
آنرا بدیهه شناختن به باپک آموزانید علم دانستن برگ و میوه درخت بلیله بباپک
معلوم شد چون باپک این را دانست درخت را بدیده همان زمان کلجگ آنجا
حاضر شد نل خشمناک شده خواست که او را بددعا کند کلجگ از خوف دست بسته عرض کرد
که چون دمینتی مرا بددعا کرده است که یا رب خدایا هرکس که شوهر ما را چنین سرگردان
کرده است خانه او خراب شود به برکت دعای او این درخت که مکان من بود بریده شد

من بیجا شدم حالا التماس میدارم که گناه مرا ببخش الحال تو هم مرتبه رسیده بدولت و سعادت
خواهی رسید هنگام تو نزدیک رسیده راجه نل از گناهان کلجگ درگذشت کلجگ برفت
بعد ازان بر عرابه سوار شدند در پهر سوم روز به کندن پور که شهر راجه بهیم سین بود رسیدند १ कुंडिनपुर
دمینتی چون آواز عرابه را شنید دانست که همان راجه نل می آید بسیار خوشحال گشت و بالای
بام رفته آن عرابه را دید که می آید راجه رت پرن را با باهک و بارشنوی بنظر در آورد راجه
چون دران شهر قرار گرفت ایشان از عرابه فرود آمدند رت پرن پیش راجه بهیم سین رفت
بهیم سین چون آمدن او شنید استقبال او کرد او را به تعظیم تمام بخانه خود آورد و
بارشنوی و جیون نگهبانان راجه بهیم گفتند که ما امروز چهار صد کروه آمدیم ایشان با راجه بهیم سین
گفتند بهیم حیران ماند راجه رت پرن در خانه بهیم سین اثر عروسی نیافت نه مردم را حاضر دید
نه آواز نقاره و سرنائی شنید راجه بهیم ازو پرسید که سبب آمدن شما چیست که امروز چهار صد
کروه آمدی راجه رت پرن گفت برای دیدن شما آمده ام راجه بهیم سین حیران ماند که
این راجه کلانی ست باعث آمدن او چه خواهد شد پس راجه بهیم سین رت پرن را
منازل مناسب حال ایشان مقرر کرد مهمانی و انواع میوه ها بجهت راجه رت پرن
فرستاد و عذر خواهی بسیار کرد که شما برای دیدن ما از چندین کروه محنت کشیده آمدید
چون در منزل قرار گرفت باهک عرابه را جائیکه بجهت عرابه و اسپان تعیین کرده بودند
برده نگاه داشت رانی دمینتی کنیز را که از محرمان او بود پیش ایشان فرستاد تا معلوم
کند که چه کسانند کنیز از باهک پرسید که شما چه کسانید و بچه کار اینجا آمدید باهک گفت این راجه
رت پرن ست دمینتی را عروسی میکند بخواستگاری او آمده است و این بارشنوی نام
دارد و بر اسپان راجه میباشد من باهک نام دارم ما همه کسان راجه ایم رانی عقب استاده شده
می شنید که ایشان درمیان خود ها چه میگویند رانی بارشنوی را بشناخت ازو پرسید که شما
هیچ خبری از راجه نل دارید که بکجا رفته باشد باهک جواب داد که زن و فرزند راجه نل درین
شهر میباشند و بارشنوی از نزدیکان راجه نل ست هر جا که این خواهد بود همانجا راجه نل هم
خواهد بود کیشنی[۲] نام کنیز پرسید که سابق پرناد برهمن را فرستاده بودم که خبر او آرد و جواب ২ केशिनि

این سخنها که کدام مرد زن خود را که با همه محنت همراهی او قرار داده باشد نصف چادر او را
پیش بریده او را در صحرا و بیابان تنها گذاشته میرود بمن رساند چه کس از شما او را جواب داده بود
باهک چون این سخن بشنید بگریست و گفت که از ما دو کس یکی در جواب او گفته بود که زن
نیک آن نیست که با شوهر این طور بکند کیشنی چون اینها بشنید پیش رانی دمینتی آمده گفت
که در میان این مردم باهک جواب داد و چون نام تو می شنود گریه بسیار میکند پس رانی
بفرمود که جنس برنج وغیره پیش باهک ببرید اگر او راجه نل خواهد بود بی آب و آتش طعام
خواهد پخت چرا که آتش با او عهد کرده است هر جا که مرا طلب نمائی حاضر شوم پس کسان رانی تمام
اشیا را و گل سوای آب و آتش پیش بردند باهک اول گل را بدست گرفته مالید هر چند که
بیشتر می مالید بوی او بیشتر میشد اصلا پژمرده نمیشد دیگر چون به کوزه خالی نگاه کرد
فی الحال پر آب شد و اشیای طعام را در دیگ انداخت و دیگ را بدست گرفت
فی الحال آتش پیدا شد و آن دیگ بجوش آمد و اصلا دست او نمی سوخت هر که
همراه او بود ملاحظه می نمود بعد از آن پیش رانی دمینتی مردمان رفته آنچه که دیده بودند
همه را بیان کردند رانی فرمود که طعام را گرم گرم بیارید مردمان آن طعام را آوردند رانی
دمینتی بوی کرده بخورد همان لذت یافت یقین او شد که او راجه نل است پس اندرسین
پسر خود را و اندرسینی دختر خود را بفرمود که پیش باهک بروند چون پیش باهک آمدند
باهک بی اختیار شده هر دو را در بغل گرفت و زار زار بگریست راجه رت پرن او را
دید که دو کس را در بغل گرفته می آید پرسید که اینها کیستند گفت منهم همین طور دو فرزند
داشتم آنها را یاد میکنم و به کیشنی گفت تو برو من فرزندان را دیده یاد فرزندان خود کردم
بگو من غریب ولایت آشنایم چون کیشنی پیش رانی رفت آنچه دیده دانسته و شنیده
بود یک یک بیان کرد دمینتی پیش مادر خود رفته تمام حقیقت را بگفت که این شخص
راجه نل مینماید این را بطلب مادرش کیشنی را فرستاده او را بحضور خود طلبید باهک
لباس گنده و زبون پوشیده بود دمینتی نزدیک او آمد و گفت آیا مناسب است که
مردم خوب در میان صحرا زن خود را تنها گذاشته برود باهک چون این سخن بشنید نمیا

گریه کرد و علامتی داشت که اگر اشک در چشم می بود سرخ می نمود چون از چشم او جدا
میشد عقد می بست دمینتی بشناخت و راجه نل دیگر خود را نتوانست نگاه داشت
در جواب دمینتی گفت مرا درین گناهی نیست چراکه کلجگ در پی من افتاده بود
هوش و عقل مرا نمانده بود که از من این طور فعل ناشایسته صادر شده حالا با من
آشتی کرده برفت اما ترا مناسب نبود که بجهت عروسی خود مردمان اطراف را طلبیدی
دمینتی گفت خلاصه مطلب من آن بود که میدانستم که هیچکس غیر از تو در یک روز
چهارصد کروه نخواهد آمد میخواستم که هر جا که باشی بیائی اگر ترا درین گمانی هست
پس روز را آفتاب و شب را ماه تحقیق کن ایشان با تو راست خواهند گفت یا از
باد و آتش بپرس که چه میگویند همدران وقت باد و آتش حاضر شدند و بر پاکی دمینتی گواهی دادند
آب و آتش که هم عهد راجه نل بودند راجه نل را گفتند که در حق دمینتی گمان بد نبری که
او پاک است میگویند که همدران وقت از هوا بر سر راجه نل گل فرود آمد و آواز نقاره از
آسمان برآمد راجه نل دمینتی را بفرمود تا غسل کرد و لباسهای فاخره جواهر بپوشید
و راجه نل آن مار را که با او عهد کرده بود که هرگاه ضعف طالع و محنت کلجگ از تو برود مرا
بطلبی تا زهر خود را از بدن تو بکشم یاد کرد آن مار فی الحال حاضر شد و تمام زهر خود را
از بدن او بکشید و بفرمود تا آن دو جامه را که به راجه نل داده بود بپوشد صورت
راجه نل بمراتب از آنچه اول بود بهتر شد آن شب راجه نل و دمینتی در غایت
خوشحالی با هم گذرانیدند بیشمپاین با راجه جدهشتر گفت که روز دیگر راجه آمده پدر زن
خود راجه بهیم را بدید بهیم و زنش و همه خویشان از دیدن راجه نل بغایت خوشحال
گشتند بهیم سین راجه نل را در بغل گرفت و دلداری بسیار کرد چون این خبر بمردم
شهر رسید همه بسیار خوشوقت شدند بیشمپاین گفت این خبر به رت پرن رسید
که این بائک که در خدمت شما بود راجه نل بود پیش راجه نل آمده عذر خواهی بسیار
کرد که تا حال ترا نه شناخته بودم التماس میدارم که تقصیرات مرا عفو کنید راجه نل گفت
شما درباب این بنده مهربانی و احسان بسیار کردید راجه رت پرن گفت که از شما التماس

دارم که میان ما و شما دوستی شده باشد راجه نل گفت همیشه ما و شما باهم دوست خواهیم بود
احسان بر من بسیار کردی من علم شناختن اسپان بسیار خوب میدانم آنرا بشما تعلیم
میکنم راجه رت پرن خوشحال شد. آن علم آموخت بعد ازان جمیع اقسام قماربازی
و شناختن نقشهای پانسه را براجه نل بیاموخت آنگاه راجه رت پرن از راجه نل
رخصت خواست و راجه بهیم سین زر و اسباب بسیار باو گذرانید و بارشنوی بهلبان
راجه نل ازوی رخصت گرفت و در خدمت راجه نل ماند راجه رت پرن بهلبان
دیگر بهم رسانیده روان گشته بولایت خود رفت راجه نل تا یکماه در شهر بدرب
در خانه راجه بهیم مانده بعد ازان رخصت گرفته متوجه ولایت خود شد یک ارابه مرصع
که ازان بهتر نباشد و شانزده فیل و پنجاه سوار و شش صد پیاده در خدمت
راجه نل بودند او بتعجیل می آمد تا بولایت و شهر خود رسید در راه بخانه برادر خود پهکر
رفت او از آمدن راجه نل بغایت غمگین و اندوهناک گشت راجه نل باو گفت
که من زر و مال بسیار آورده ام با تو بازی میکنم اگر تو ببری تا زن من دمینتی و همه
از تو باشد اگر من ببرم سلطنت که بقمار از من برده از من باشد اگر قماربازی
نمیکنی و جنگ میکنی تا من و تو بر عرابه سوار شده باهم جنگ کنیم هر کدام که غالب آید
سلطنت ازو باشد پهکر بخندید و گفت من هم همه چیز دارم اما مثل دمینتی زن ندارم
چون او را هم ببرم مثل من هیچکس نخواهد بود راجه نل ازین سخنان بسیار در قهر شد
و خواست که پهکر را بکشد لیکن از تمکین و وقار بسیار اعتراض شد اما هیچ اظهار نکرد و با پهکر
گفت خوش بیا تا بازی کنیم اگر تو ببری آنوقت هر چه خواهی بگوی پس باهم گرو بستند
که اگر راجه نل ببرد ملک و مال پهکر را بگیرد اگر پهکر ببرد آنچه راجه دارد با زن دمینتی از
پهکر باشد چون راجه نل علم قماربازی را از راجه رت پرن خوب آموخته بود مرتبه اول تمام
ملک و مال را ببرد بعد ازان خندید و گفت تو خیال نکنی که ببازی ملک و مال از من
برده بلکه آنها را همه کلجگ با من کرد من از تو اصلا نرنجیدیم همه محبت و شفقت که
پیش ازین با تو داشتم دارم آن ولایتی که بتو داده بودم همه چیز دادم تو برادر خورد منی

مهر و شفقت را از تو دور نمیکنم حالا تو بهمان ولایت خود برو مهیکر چون این عنایت دید
از راجه نل بغایت خوشحال گشت پای برادر کلان را بوسیده دعای خیر کرد و یک ماه
در خدمت بود پس رخصت شده بهمان جا که راجه او را داده بود رفت راجه نل جمیع
بزرگان و سائر مردمان ولایت خود را طلبیده همه را انعام داده خوشحال گردانید رعایا
از دیدن او بسیار خوشحال شدند و راجه نل با دمینتی مثل اندر در اندرلوک میبود و چند
سال بعیش و عشرت میگذرانیدند برهدشو با راجه جدهشتر گفت که محنت راجه نل از شما
زیاده بود شما به نسبت او فراغت دارید که برادران و زن شما همراه دارید و برهمنان
بسیار فاضل در خدمت شما میباشند و بید میخوانند و حکایات سلاطین گذشته نقل میکنند
و شما را یک ساعت دلگیر نمیگذارند و خدمتگاران همراه شما هستند بدرگاه خداوند
امیدوارم که چنانچه محنت راجه نل براحت رسید اینقدر محنت شما هم بانصرام رسیده
دشمنان همه هلاک شوند شما بسلطنت خود برسید و ولایت دشمنان هم بدست شما آید
برهدشو چون این قصهٔ راجه نل تمام گفت پس گفت که ای راجه اگر خاطر تو میخواسته باشد
چنانچه راجه رت پرن علم قماربازی و پانسه انداختن راجه نل را تعلیم داده بود من هم
همچنان آنرا به شما یاد بدهم راجه جدهشتر خوشحال گشت و گفت اگر شما این علم را بیاموزانید
بسیار خوب است منت شما بر ما خواهد ماند پس برهدشو علم قماربازی و پانسه انداختن
را تمام براجه جدهشتر آموخت راجه از یاد گرفتن آن بغایت خوشحال گشت بعد از آن
برهدشو پاندوان را وداع کرده برفت روزی پاندوان باهم گفتند مدتی گذشت که
ارجن از نزد ما رفته است نمیدانم که او پیش اندر چه کار میکند ما بغیر او مثل پرنده که
بالهای او ریخته باشد میباشیم بهیمسین با راجه جدهشتر گفت که بعد از رفتن برهدشو
پاندوان مدتی دیگر در کامیک بن بسر بردند بشکار و تیراندازی و شنیدن حکایات
از برهمنان اوقات میگذرانیدند روزی دروپدی با راجه جدهشتر گفت ای راجه تا
ارجن رفته است دل ما هیچ چه تسکین نمیگیرد نکل و سهدیو ارجن را یاد کرده گریستند
و سهدیو گفت ما را درینجا بودن خوش نمی آید منبعد هم بهر جا که ارجن هست آنجا بردم

چون راجه جدهشتر این سخنان از درو پدی و برادران شنید راجه جدهشتر هم ارجن را یاد کرده غمگین شد درین اثنا نارد آنجا پیدا شد راجه جدهشتر و برادران تعظیم او کردند و پرستش نمودند نارد آمده بنشست راجه جدهشتر و برادران در برابر نارد نشستند و درو پدی در عقب ایشان نشست پاندوان انچه خوردنی داشتند او را بجهت نارد آوردند چنانچه نارد آنرا قبول کرده و با راجه جدهشتر گفت انچه پرسیدن باشد از من بپرسید راجه جدهشتر مع برادران دست بسته پیش نارد باستاد و گفت التماس آن دارم اگر کسی اطراف عالم گردیده تیرتهها را زیارت کرده باشد چه نتیجه نیک بیابد نارد گفت ای راجه این سخن را بشما میگویم که این سخن را بهیکهم تیامه از پلست رکهیشر پرسیده بود انچه در جواب پلست رکهیشر با بهیکهم تیامه گفت همان سخن را بشما میگویم راجه پرسید که بهیکهم تیامه در کجا با پلست ملاقات کرده بود نارد گفت که نوبتی بهیکهم تیامه در هردوار بر کناره آب گنگ نشسته بعبادت و پرستش آفریدگار مشغول بود که پلست پیش او آمد بهیکهم تیامه از دیدن او خوشحال شده برخاسته تعظیم او کرد و گفت ای بزرگوار من بهیکهم تیامه ام خدمتگار شمایم پلست پسر برهما و پدر کلان راون ست بغایت بزرگوار بود در عبادت و ریاضت و علم عدیل و سهیم و نظیر نداشت چون پلست تعظیم و فروتنی بهیکهم تیامه را بسیار دید خوشوقت شده گفت ای بهیکهم تیامه تو مرا از خود خشنود کردی تو آنچنان کسی هستی که مثل تو در هیچ جا نخواهد شد من انچه بر آسمان و در زمین هست همه را میدانم تو هرچه خواهی از من بپرس بهیکهم تیامه گفت چون شما را دیدم گویا که مراد خود را یافتم دیگر التماس دارم که اگر کسی تمام معبدها و تیرتهها را زیارت کند چه نتیجه ازان حاصل آید پلست گفت ای فرزند ثواب تیرتهها بیقیاس ست هرکس تیرتهه میکند همچنانکه جگ کرده باشد که کار هرکس نیست همان حال دارد وانیقدر می باید دانست که تیرتهه ازان کس معقول میشود که دست از نا کردنی نگاهدارد و پیش کسی بطمع نگشاید و کسی را کشتن او جائز نباشد نکشد و دیگر پای را از جائی که نباید رفت محافظت کند و کار ناحق که باعث آزار کسی شود نکند و برای طمع بخانه کسی نرود و دیگر جاها را از بدی و ناشایسته پاک دارد بغیر از یاد حق سبحانه تعالی چیزی دیگر را جائز ندارد

دیگر زبان را از ناگفتنی مثل دشنام و دروغ و غیبت و سخن چینی و امثال آن باز دارد اگر تواند سخن حق بگوید والا ساکت باشد و دیگر می باید که بداند هر تیرتهی چه ثواب دارد باید که عبادت میکرده باشد و اخلاق حمیده داشته باشد پلست گفت ای بهیکهم تا پته هر کس این صفت داشته باشد او ثواب تیرتهه ها می یابد و دیگر هر کس که غصه دل را از خود دور بکند و راست گو بوده باشد و بهر عبادتی میکرده باشد آزار کس نکند همه کس را خیر گفتن و حیله و دغابازی از دل دور کند هر کس که این اوصاف داشته باشد پس جگ ایشان آنست که زیارت تیرتهه ها بکند مالداری که در تیرتهه رفته خیرات بفقرا نکند یقین که مال او برباد خواهد رفت و از همه تیرتهه ها ثواب تیرتهه پهکر بهتر ست آنگاه نارد تفصیل ثواب تیرتهه یک یک چنانچه پلست با بهیکهم تا پته گفته بود با راجه جده شتر گفت که اگر درینوقت چون شما را مهمات سلطنت نمی باید پرداخت بهتر آنست که زیارت همه تیرتهه ها بکنید و هوم پرمهت با راجه جده شتر گفت که منهم همین ستوده زیارت کرده آمده ام بهتر آنست که شما هم متوجه تیرتهها شوید راجه جده شتر گفت اگر درینوقت ارجن همراه می بود بسیار خوب میبود لیکن چه باید کرد ارجن بسیار دور ست درین اثنا لومس رکهیشر که اندر و ارجن باو پیغام گفته بودند پیش راجه جده شتر آمد ایشان مع برادران و برهمنان بتعظیم لومس برخاستند و جای مناسب برای نشستن لومس را دادند راجه جده شتر پرسید که از کجا می آئید گفت که من بسیر عالم میگردم اتفاقاً بمقام اندر رسیدم دیدم که ارجن برادر شما برابر تخت اندر نشسته است حیران شدم که این چه کس ست و اینجا بچه سبب رسیده آخر اندر بمن گفت که این ارجن فرزند من ست تو چرا حیران شده بعد از آن اندر و ارجن بدست من پیغامی فرستاده اند شما و برادران و دروپدی یکجا نشینید تا من بگویم راجه جده شتر مع برادران و دروپدی نزدیک لومس نشستند لومس گفت که اندر گفته ارجن بجهت آموختن علم تیراندازی و چکربازی نزد من مانده است و دیگر علم ها مثل نیزه بازی و کمند بازی و تیر انداختن بر آسمان از مهادیو جیو هم

و برن و کبیر و آتش آموخته است و ارجن بعد از محنت بسیار مهادیو را دیده است و
انواع گویندگی و رقص کردن وغیره و فنون سپاهگری یاد کرده است و دیگر علم موسیقی
از گندهربان یاد کرده است و دیگر اندر گفته است که درین نزدیکی برادر شما علم دیوتها
آموخته بخدمت شما میرسد دیگر بر شما واضح است که کرن بغایت پرزور و صاحب شجاعت است
چنانچه پسر مهادیو کرن هم آنچنان است حالا ارجن در فن سپاهگری از کرن غالب شده است
ترسی که از کرن داشتید آن خوف را ارجن دور خواهد ساخت و ارجن پیغام داده است
که در رفتن تیرتها هیچ وجه تقصیر مکنید و مرا گفته است که شما در نگهبانی برادران خود خواهید ماند
من دو سه مرتبه بر تیرتها گردیده ام سوم مرتبه همراه شما تیرته میکنم راجه جدهشتر گفت که من
از آمدن شما بسیار خوشوقت شدم و پیغام بسیار خوشحالی آوردید پس راجه جدهشتر در مقام
تیرتها شد لومس گفت که ای راجه همراه شما بسیار مردم اند ایشان را نزد دهرتراشت بفرستید
راجه جدهشتر از گفته لومس همه برهمنان و سناسیان چندانکه همراه ایشان بودند همه را گفتند
که بخدمت دهرتراشت بروید تا آمدن ما شما را بخوب وجه نگاه خواهد داشت و گرنه اختیار دارید
پیش راجه دروپد بروید همه مردمان موافق فرموده راجه در هستناپور نزد دهرتراشت رفتند
و دهرتراشت همه را عزیز کرده نگاهداشت راجه جدهشتر باتفاق برادران و دروپدی و
لومس و دهوم پروهت و چند برهمنان متوجه تیرتها شدند و بعضی رکهیشران که دران
جنگل سکونت داشتند پیش راجه جدهشتر آمده گفتند که ما را هم همراه خود ببرید که همراهی شما
تیرتها بکنیم و درین صحرا دیوان قصد هلاکت ما میکنند اگر همراه شما خواهیم بود کسی ضرری
گفتن نتواند راجه گفت بسیار خوب شما را هم همراه میبرم و درین راه خدمت می کنم
القصه چون راجه جدهشتر از انجا روان شد بدران رفت بیاس و نارد نزد راجه
جدهشتر آمده گفتند که ای راجه اگر شما قصد تیرتها کردید پس هوا و حرص و غصه کدورت
از دل دور کنید و ازین عیب ها دل خود را پاک کنید تا زیارت شما مقبول شود راجه جدهشتر
گفت بسیار خوب آنچه خواهید فرموده همان خواهم کرد پس راجه از بیاس و نارد وداع شده
متوجه تیرتها شد از خوف دشمنان بهوشیاری تمام میرفتند اول بجانب مشرق روان

شدند راجہ جدہشٹر بالومس گفت کہ عجب امریست کہ من شنیدہ ام ہر کس در خاطر خود
نیکی داردو باکسی بدی نکند زنہار او را بہیچ وجہ غم پیش نمی آید مطلب این سخن آنست کہ
کہ من در عمر خود باکسی بدی نکردہ ام ما را اینقدر غم واندوہ روی دادہ است لومس گفت
ای راجہ ہر کس ظلم و تعدی بر مردمان میکنند اگر چند روز بدولت رسیدہ باشند مضایقہ
ندارد و عاقبت بر احوال آنہا نظر باید کرد کہ بدرگاہ اللہ تعالی بانواع عذاب گرفتار
خواہند شد و بشما بزرگان ہر کس آزار دادہ پشیمان خواہد شد باید کہ شما زود
زیارت تیرتہا کنید تا برکت تیرتہا ہمہ کام شما تا در مطلق بانعام رساند مبین کہ
نرگ[1] شب[2] بھگیرتھ[3] کہ گنگا را از آسمان آوردہ است بسمان[4] گئی[5] پرہ[6] پرروا[7] اچھواک[8]
مچکند[9] ماندہاتا[10] مرت[11] این راجہای بزرگ کہ ہمہ تیرتہا را زیارت کردہ اند بہ برکت تیرتہا
ہمہ مراد خود رسیدند و نام نیکی در جہان ماندہ است شما بر ہمہ دشمنان خود ظفر خواہید یافت
راجہ جدہشٹر لومس را دعای خیر کرد بعد از ان راجہ جدہشٹر مع ہمراہیان او ان نیمکہا[12]
رفت و زیارت کرد و زر و اموال بسیار بہ برہمنان خیرات کرد از انجا پانڈوان بہ پراگ[13]
کہ آنجا گنگ و جون باہم میرسند آنجا رفتہ غسل کردند و خیرات بہ برہمنان بسیار دادند از انجا
بکوہی کہ گیگسر[14] نام دارد و بہ گے نام بزرگے منسوب است رفتند از انجا آب کلان مہاندی[15] نام
کہ از انجا میگذرد رفتند آنہا را زیارت کردند از انجا بہ چیترکوٹ رفتند و در انجا تیرتھے
رک جت نام بود کہ اگست در انجا پیش جمراج رفتہ بود پانڈوان آنجا رفتہ زیارت کردند
در انجا درخت بڑی بود اچھی بٹ نام پانڈوان چہار ماہ در انجا ماندند و رکھیشران بسیار
نزد ایشان آمدند و در میان ایشان رکھیشری بزرگ بود شمٹھ[16] نام کہ حکایات سلاطین
گذشتہ ہا پیش پانڈوان میگفت روزی گفت راجہ بود امورت رجس[17] نام او پسری داشت
گے نام ان گے در این مقام جگ کردہ مال و متاع بسیار صرف نمودہ و چندین کوہہا
پر از شیر و جغرات کردہ بود و چندین ہزار برہمنان را انواع انواع طعام میخورانید برہمنان
باواز بلند بید میخواندند کہ آواز ایشان اہل آسمان می شنیدند ہیچ کدام در ان جگ
از انعام راجہ محروم نشد و انچنان جگی ہیچکس نکردہ باشد و نخواہد کرد راجہ جدہشٹر

१ नृग
२ शिबि
३ भगीरथ
४ वसुमान
५ गय
६ पुरु
७ पुरूरवा
८ इक्ष्वाकु
९ मुचुकुंद
१० मान्धाता
११ मरुत
१२ नैमिषारण्य
१३ प्रयाग
१४ गयशिर
१५ महानदी
१६ शमठ
१७ अमूर्तरयस

دران مقام بآن قدر که دسترس داشت جگ کرده انچه میسر بود خیرات به برهمنان داد
بعد ازان راجه جدهشتر با برادران و جمعی که همراه بودند میرفتند تا بشهر درجیا پری ١ दुर्जयापुरी
که مقام سهیل یعنی اگست بود رسیدند راجه جدهشتر از لومس پرسید که شنیده ام که درین
شهر سهیل باتاپی را کشته باعث قهر و کینه سهیل چه بود که باتاپی را کشت لومس گفت که درین شهر
منمتی دو دیو قوی و زبردست حاکم بودند اَلل و باتاپی روزی اَلل با یکی برهمن گفت ٢ मणिमतीपुरी ३ इल्वल
که دعای بکن که مرا فرزندی مانند اندر پیدا شود برهمن گفت محال است که مثل ४ वातापी
اندر فرزندی شود اَلل در قهر شد و قصد کشتن آن برهمن کرد و برادر خود باتاپی را
که بهر صورتی که میخواست برمی آمد فرمود که او بصورت بزی آمد او را میکشت و پخته
بخوردن برهمنی میداد بعد ازان فریاد کرده باتاپی را می طلبید باتاپی شکم او را می شگافت
و بصورت خود شده خندان بدر می آمد آن برهمن می مرد اَلل باین طریق برهمنان
بسیار را کشت درین اوقات اگست بسیر برآمده بود سه کس از پدران خود را دید که در
چاهی آویخته اند اگست از ایشان پرسید که شما چه کسانید چرا اینچنین سرنگون
آویخته شده اید ایشان گفتند که پدران تو ایم چون تو پسر نداری ما باین عذاب
گرفتار شده ایم هرگاه تو پسر بهم رسانی ما ازین عذاب رها شویم اگست گفت بسیار
خوب گفته شما قبول کردم من فرزند پیدا خواهم ساخت پس اگست در پی آن شد
که زنی که صاحب جمال باشد تلاش نمایم درین اثنا راجه شهر بدربه که راجه بدربهه ५ विदर्भ
نام داشت و فرزندی نداشت بجنگل رفته عبادت میکرد باین امید که خدای تعالی
فرزندی کرامت کند پس اگست اراده نمود که راجه بدربهه را دختری شود که از همه
خوبیها و حسنی داشته باشد آن دختر را اگست بخواهد پس اگست نزد راجه بدربهه رفت
او را گفت بچه سبب درین جنگل عبادت میکنی راجه بدربهه گفت که باعث آنکه
فرزند ندارم اگست دست دعا برداشت که ای خداوندا این راجه را دختری کرامت کن
که آن دختر صاحب جمال باشد اگست این دعا کرده بازگشت بعد از چند روز بخانه
راجه دختری تولد شد که در حسن و جمال نظیر نداشت راجه از دیدن آن دختر بسیار خوشحال

و مسرور شده مال و متاع بسیار به برهمنان داده گفت که شما درباره این دختر دعای
خیر بکنید مهاجبان آن دختر را که لوپامدرا نام نهاد و او را از جان عزیز میداشت صد دختر ١ लोपामुद्रा
دیگر از خویشان و امرا همراه آن دختر کرده و صد کنیزک صاحب جمال در خدمت او
داد آن دختر چون کلان شد بغایت صاحب حسن برآمد پدرش در فکر آن شد که
این دختر را بکدام کس بدهم هر کس خوبی شکل دختر داشته باشد او را باید داد پس
بعد از چند روز اگست بخدمت راجه آمده گفت که میخواهم که از دختر
تو کتخدا شوم راجه سرنگون شده با خود گفت که این مرد برهمن است
پیوسته در جنگل به عبادت باری تعالے مشغول میباشد و اسباب دنیا هیچ
ندارد اگر دختر را باین بدهم پس محنت بسیار خواهم کشید اگر ندهم
از دعای بد او می ترسم درین اندیشه فرو رفت و این فکر با مادر
دختر گفت تو درین کار چه میفرمائی آن عورت هیچ جواب نداد آن دختر
که لوپامدرا نام داشت بشنید که پدر بجهت او اندیشه بسیار میکند نزد پدر آمده
گفت که من چه فرزندم که برای من مادر و پدر غم میخورده باشند باید گفت که شما
هیچ فکر بخاطر راه مدهید مرا به اگست بدهید که مبادا شما را نفرین کند پدر این سخنان
شنیده بغایت خوشوقت شده دختر را به اگست داد اگست او را برداشته بجنگل رفت و
به لوپامدرا گفت چون تو زن من شدی این لباس فاخره را بدر کن بطریق من
بپوش لوپامدرا آنچه پوشیده بود تمام از تن بدر آورد و پوست آهو پوشیده هر دو بر
کناره دریای گنگ بعبادت مشغول شدند لوپامدرا آنچنان خدمت اگست کرد که او
از او بسیار راضی گشت نوبتی لوپامدرا غسل کرده بود اگست آن خوبی لوپامدرا دید دلش بسیار
مائل صحبت او شد بلوپامدرا گفت که بیا باهم صحبت داریم لوپامدرا گفت چنانکه پدر ما
پوشاک می پوشد تو هم بپوش و پوشاکی که مادر ما می پوشد آنقدر من هم بپوشم آنزمان
با تو صحبت دارم اگست گفت من درویشم آنقدر پوشاک که تو میگوئی از کجا پیدا کنم
لوپامدرا گفت تو این قدر عبادت و ریاضت کشیده در یک لحظه صد برابر آنچه مین

گفته ام میتوانی بهم رسانید من بعد شانزده روز از حیض پاک خواهم شد تا آنکه انچه
گفته ام اگر بهم رسانی با تو صحبت خواهم داشت وگرنه ما و تو همین طور عبادت خواهیم کرد
تا آن زمانی که از عالم بروم اگست گفت من درین شانزده روز آنقدر زر و اسباب
از کجا پیدا کنم لوپامدرا گفت چرا از درگاه خداوند تعالی درخواست نمیکنی تا هرچه
طلب کنی بیابی اگست گفت اگر خداوند تعالی دنیا بدهد بآن مشغول شده از عبادت
باز خواهم ماند پس عبادتی که کرده ام ضایع خواهد شد لوپامدرا گفت تو آنچنان کسی نیستی
که چنان بدنیا مشغول شوی که از عبادت باز ایستی و دیگر آنست که اگر میخواهی که
عبادت تو ضایع نشود پس همچنان که تا این زمان زندگانی کرده ام بیا با همین طریق
عبادت میکرده باشیم آرزوی صحبت مرا از خاطر بدر کن یا انچه با تو گفتم بکنی اگر نکنی
من هرگز با تو صحبت ندارم اگست گفت پس تو اینجا بعبادت مشغول شو تا من بروم
گدائی کرده انچه ترا می باید بهم رسانم اگرچه از گدائی اکثر ریاضت میرود و نهایت کم همتی است
که برهمن را دو چیز جائز داشته اند که باعث اوقات ایشان باشد یکی اینکه هنگامی
که غله را در خرمن می برند انچه ازان بر زمین می ماند آنرا چیده قوت خود کنند که آن
حق کسی نیست و دیگر اینکه پیش صاحب دولتی رفته دعای خیر بکنند و حاجت خود را
بر زبان نیارند اگر آن دولتمند انعامی و احسانی بکند هرچه بوده باشد کم و بیش بهان
قناعت کنند پس اگست زن خود را وداع کرده خود روان شد تا بولایت راجه
شرتایُن رسید آن راجه شنید که اگست بدین او می آید پس امرا و وزرای خود بجانب ١ स्मृतु वीरा
اگست فرستاده او را به تعظیم تمام بشهر آوردند راجه دست بر دست نهاده پیش اگست
بایستاد و عرض کرد که موجب تشریف آوردن چیست اگست گفت که ما را احتیاج زر
و مال شده است بشرطی اینکه از خرج تو باقی ماند ما را بدهی راجه گفت انچه حاصل است
همانقدر مرا خرج هم هست هرچه شما بفرمائید همان کنم اگست گفت چون خرج تو با دخل
برابر است من ترا تکلیف زیاده نکنم پس بیا باتفاق تو جای دیگر برویم از انجا چیزی
بیاریم راجه همراه اگست روان شد سر راه پیش راجه بردهشت رفتند او هم به استقبال २६४६२

آمده اگست و راجه را بشهر خود آورده با رزوی تمام پرسید که او مدعای خود ظاهر ساخت
او نیز همین گفت که دخل من از خرچ زیاده نیست او را هم همراه گرفته پیش راجه ترسدسیا ۲ बसदस्य
رفت و این راجه از اولاد راجه اجهواک بود چون خبر آمدن اگست و آن دو راجه شنید
استقبال ایشان کرد و بتعظیم تمام بخانه خود آورد بعد ازان دست بر دست نهاده پرسید
که سبب آمدن چیست اگست گفت که مرا احتیاج زر و مال بسیار شده است اگر میسر باشد
بی آنکه از رعایا چیزی گرفته مدد کنی بده والا تو هم همراه ما باش تا بجای دیگر برویم این هم همراه
ایشان روان شد با خود مشورت کردند که پیش کدام باید رفت که از انجا چیزی بیابیم
آخر بران قرار گرفتند که بشهر منمتی پیش الل میباید رفت پس همه متوجه بشهر منمتی شدند
چون اگست وغیره راجها نزدیک شهر راجه الل رسیدند الل با چند امرا باستقبال آمده
بتعظیم تمام ایشان را بخانه خود آورد برای مهمانی انواع طعامها بجهت ایشان آورد
و الل چه کرده بود که برادر خود واتاپ را بصورت بز ساخته گوشت او را در طعام زده
آورده بود چون این خبر راجها شنیدند بترسیدند اگست گفت شما اندیشه مدارید تمام
آن گوشت و طعام را من خواهم خورد پس الل طعام آورد و اگست و دیگران چون بر
خوردن طعام نشستند الل بخندید و هر طعام که از گوشت واتاپی پخته بود تمام پیش اگست
نهاد او خورد و بعد از آنکه از طعام فارغ شدند الل فریاد کرد که ای واتاپی کجائی بیا اگست در انوقت
ضراطی صادر کرد مانند آواز رعد باز الل فریاد زده گفت که ای واتاپی بدر آی واتاپی
در معده هضم شده الل بغایت متفکر شد اگست بخندید و گفت واتاپی بجائی رفته است
که باز نخواهد آمد الل بسیار ترسیده که این بسیار بد بلائیست که برادر مرا هضم کرده است
بجز عاجزی چاره ندید بعد ازان دست بر دست نهاده پیش اگست استاده شد و گفت
موجب تشریف آوردن چیست اگست بخندید و گفت که ما را احتیاج زر شده است
تو زر و مال بسیار داری من میشنوم بخانه این هرسه راجها که همراه من اند رفته بودم لیکن
ایشان زر سوای خوردن نداشتند همراه ما شدند الل گفت ای اگست هر قدری که
زر و مال خواهش داشته باشی بمن بگو تا ترا بدهم اگست گفت بهر یک ازین راجها که

همراه من اندوه هزار گاو و همین قدر زر بده هشت هزار گاو و همراه و چند آن زر و دو اسپ
که در طویله تو است یکی سراب و دیگری براب نام دارد مع عرابه که از طلا ساخته اند بده १सुराथ
اتل انچه گفت فرموده همانقدر سرانجام کرده پیش ایشان آورد گست بران عرابه خود २विराथ
سوار نشده راجها را سوار کرده بسرعت تمام راند در یک لحظه بخانه گست رسیدند بعد ازان
اگست بتعظیم تمام همه راجها را رخصت کرد که بولایت خود بروند و انچه مدعا لوپامدرا بود
اگست بجا آورد لوپامدرا خوشحال گشته با سهیل گفت که انچه تو گفته بودم تمام آوردی
حالا چنان کن که مرا پسری متولد شود گست گفت یک پسر را چه میگوئی اگر هزار پسر طلبی
بدهم و هر قدری پسران درکار باشند بمن بگوی که ترا بدهم لوپامدرا گفت اگر پسران
بسیار شوند پس باهم نزاع خواهند کرد و همه جنگ خواهند کرد و کشته خواهند شد یک
پسر میخواهم که برابر هزار پسر باشد پس اگست با لوپامدرا بخوشحالی تمام صحبت داشت
لوپامدرا آبستنی شد گست بطرف جنگل برفت تا هفت سال بعبادت مشغول گشت در همین
هفت سال او آبستن ماند بعد ازان پسری متولد شد صاحب جمال مثل آفتاب
و ماهتاب برآمده همچنان در نظر می آمد که گویا هفت ساله است بعد ازان اگست بخانه
آمد چون این پسر را دید بغایت خوشحال شد و شکرانه بدرگاه الله تعالی بجا آورد
بعد ازان گست دست آن کودک را گرفته بجنگل رفت و جمیع هنرها انچه که خود میدانست
آن طفل را تعلیم داد و آن فرزند دو نام داشت یکی درڈهسیه و دیگری اذهم باه ازان ३दृढस्यु
خدمت پدر میکرد و آب و آتش و جمیع ضروریات بجهت پدر می آورد لومس با راجه ४इध्मवाह
جدهشتر گفت که قصه اگست و کشتن باتاپی پسر پهلاد را انچه بود با تو گفتم راجه جدهشتر
با لومس گفت میخواهم که من احوال اگست دیگر بشنوم لومس گفت اگر شما میل
شنیدن دارید پس من میگویم متوجه شده بشنوید در ست جگ جماعتی از دیوان
بودند که ایشان را کالکیه میگفتند و سردار ایشان بتراسر بود ایشان بسیار قوی زور ५कालकेय
بودند هرجا که برهمنان و عابدان را میافتند می کشتند پیوسته با دیوتها جنگ
میکردند و دیوتها بسیار از دست ایشان بجان آمدند پس همه برهمنان و دیوتها

باتفاق اندر پیش برهما رفتند و دست بر دست نهاده پیش برهما ایستادند برهما
گفت مطلب آمدن شما معلوم شد تدبیری بشما گویم آن تدبیر برترا سر را بکشید
१२ वीच که یک کهست که او را ددهیچ میگویند شما پیش او بروید و استخوان بدن او را از او
بگیرید از ان استخوان او مثل بجر سلاح بسازید بصورت شمشیر آنرا به اندر بدهید تا اندر
بمن آن سلاح برترا سر را بکشید دیوتها چون این سخن از برهما شنیدند همه دیوتها
بشن را پیش کرده نزد ددهیچ آمدند و ددهیچ در کناره آب سرستی مقام داشت
جانوران در غایت خوبی و صاحب جمال دران نواحی بمقام او میگردیدند
دیوتها چون ددهیچ را دیدند که روشنی او همچو آفتاب بود دیوتها همه در برابر
ددهیچ ایستاده او را دعای خیر کردند ددهیچ گفت که باعث آمدن شما چیست
دیوتها گفتند از شما احتیاج میخواهیم گفت شما از من هر چه بطلبید بشما میدهم
ایشان گفتند بدن شما میخواهیم ددهیچ گفت هر چه شما را می باید بدهم جان
خود را فدای شما میکنم پس ددهیچ گاوی را طلبید و خود بر بالای صندلی نشست
آن گاو را بفرمود که حیوان او را بلیسید که تمام گوشت بدن او برفت دیوتها
२ तख استخوان بدن او را بر داشتند و بشوکرما که او را تشتا نیز گویند او در رو دیگر دیوتها
بود طلبیدند و گفتند می باید که ازین استخوان سلاحی همچو بجر سازی بصورت شمشیر
تشتا چنانچه فرمودند سلاح ساخته آنرا بدست اندر داد اندر اول غسل کرد بعد ازان
سلاح بدست گرفته باتفاق دیوتها بجنگ برترا سر رفت برترا سر انچنان دیو مهیب
که سرش به آسمان میرسید و همه دیوان همیشه خدمت او میکردند چون برترا سر شنید
که اندر برای جنگ پیش من می آید همه دیوان خود را بفرمود که مستعد جنگ شوید پس
برترا سر مع مردمان خود برای جنگ پیش اندر آمد تا درمیان ایشان جنگی عظیم واقع شد
و از طرفین بسیاری بقتل آمدند و دیوتها بسیار کشته شدند تا بحدی که دیوتها روی بگریز
نهادند چون اندر دید که همه دیوتها گریخته رفتند و برترا سر را دید که لحظه بلحظه قوت و زور او
زیاده میشود اندر هم دست از جنگ باز داشته پیش بشن رفت و قصه جنگ باو گفت

بشن پارهٔ قوت از روز خود داده کهیشران که در خدمت بشن بودند پاره پاره روز
باندره داوند اندره از قوت آنها بغایت قوی گشت و برترا سر شنید که بشن وغیره کهیشران
اندر را قوت داوند در قهر شد و از کمال اعتراض فریادی کرد که از آن آواز آسمان و زمین
و کوهها بلرزیدند چون آن آواز را شنید بترسید و همان سلاح بجر خود را که از استخوان
ددهیچ ساخته بود بجانب برترا سر انداخت آن سلاح برترا سر را کشت آنچنان فتاد که
کوه مدراچل از دست بشن افتاده بود اندر ندانست که او کشته شده است اندر از ترس
او بحوض آبی در آمده پنهان شد دیوتها چون دیدند که برترا سر افتاده بسیار خوشحال
شدند و سلاح خود را گرفته بسیار دیوان را کشته باقی دیوان بدریا در آمدند شب را از
دریا بر آمده هر جا که رکهیشران و دیوتها و برهمنان را می یافتند میخوردند تمام روز
گریخته بدریا می بودند بسیار زاهدان و عابدان را هلاک گردانیدند از انجمله از مردم
هشتصد و نود کس را کشته خوردند چنانکه چیون رکهیشر بود صد کس زاهدان
آنجا بودند آن دیوان آن زاهدان را خوردند تا بیقدر از رکهیشران و زاهدان را خوردند
که از حساب افزون بود و دیگر رکهیشران و زاهدان که مانده بودند از ترس آن دیوان
گریخته بکوه رفتند و بعضی از ترس مردند جماعتی از بزرگان و رکهیشران بجهت دفع ایشان
در آمدند اما هیچ وجه حریف نشدند رسم جگ از عالم برخاست برهمنان و عابدان گم شدند
پس اندر همه دیوتها را گرفته پیش نارایین رفتند و تعریف نارایین بسیار کردند و گفتند
وقتی که هرناکچه دیو زمین را برداشته بقعر آب برده بود تو بصورت باراه شدی از عقب او
رفته او را کشتی و زمین را باز بجای خود آوردی برادر او که هرناکس نام داشت دعوی
خدائی میکرد و از خلق پرستش خود میکنانید تو بصورت نرسنگه بر آمده او را بیجان کشتی
و خلق را از ظلم او خلاص کردی و تو بودی که بصورت برهمن کوتاه قد بر آمده سلطنت
را از بل گرفتی و او را بسته بقعر زمین فرستادی و دیگر تو همچنین کارها کردی که کسی نکرده
و نخواهد کرد حالا ما را مهم پیش آمده است ما همه در پناه تو آمده ایم از تو آن میخواهیم
که این دیوان کالکیه هلاک شوند که ایشان عالمی را کشته اند و همه رسم جگ از عالم

رفته است وقتی که اندر برتر ناسر برگشت ایشان در بنیاد و دریا درآمده اند شب با بدر
می آیند و مردمان را می کشته و رو بدریا میروند شما میدانید که تا آنکه دریا خواهد ماند ایشان
دفع نخواهند شد مگر آب دریا خشک شود تا نوقت آن کسان میتوانند برآمد
کسی که دریا را خشک سازد اگست است چون دیوتها این سخن را از نارایین شنیدند همه
از و رخصت گرفته پیش اگست آمدند اگست را دیدند که نشسته است گرد دیگر و آنهم رکهیشران
نشسته اند دیوتها پیش اگست ایستاده شدند و او را تعریف بسیار کردند و گفتند هنگامیکه
२ नहुष راجه نهکهه همه برهمنان را فرموده بود که محفه را بر دوش بردارند تو ایشان را خلاص
१ विंध्य کردی و نهکهه را دعا کردی که بصورت مار برآمده بقعر زمین رفت و دیگر کوه بندهه
میخواست تا بلند شود و چنانکه شعاع آفتاب را بپوشد تو نگذاشتی که آن بلند شود
حالا ما را ترسی عظیم رسیده است پناه بتو آورده ایم لومس چون سخن اینجا رسانید
راجه جدهشتر گفت که این سخن فرمودید که کوه بند بلند میشد باعث بلند شدن او
چه بود لومس گفت که از همه کوهها سمیر پربت بلندست و آفتاب بر گرد آن میگردد
کوه بندهه با آفتاب گفت که تو چنانکه بر گرد سمیر پربت میگردی بر گرد من نمیگردی
آفتاب گفت که من برضای خود نمیگردم بحکم او که مرا آفریده است میگردم او بر تو حکم
نکرده است که بر گرد تو بگردم کوه بندهه چون این سخن از آفتاب شنید در قهر شد
با خود گفت که من هیچ با آفتاب نمیتوانم گفت باید که آنچنان بلند شوم که راه
آفتاب را بگیرم پس این داعیه کرده هر روز بلند شدن گرفت چون دیوتها دیدند
که او بلند میشود پیش کوه بندهه آمده گفتند که بس کن حالا بلند مشو زیرا که تمام عالم
را آزار میرسد کوه بند گفته دیوتها را گوش نکرده باز هر روز بلند میشد همه دیوتها
پیش اگست آمده قصه بلند شدن کوه بندهه گفتند که اگر باین طور بلند خواهد شد راه
آفتاب و ماهتاب را خواهد بست ما تحقیق کرده دیدیم که بغیر شما دیگر هیچ از بلند شدن
باز نخواهد داشت پس اگست مع زن خود نزد کوه بندهه آمده گفت که من بجانب جنوب
میروم مرا راهی بده کوه بندهه از دهشت آنکه مبادا دعایی بد کند بجهت راه او را دان

بسیار پست شد چون اگست از کوه بگذشت بآن کوه گفت که تا آمدن ما تو همین طور پست
بوده باش آن کوه قبول کرد اگست بجانب جنوب رفت هنوز اگست نیامده کوه بند
بر قول اگست بلند نشده لومس گفت که حقیقت بلند شدن کوه بنده این بود که گفتم
بعد ازین لومس گفت که چون دیوتها تعریف اگست کردند اگست پرسید که باعث آمدن
شما پیش من چیست دیوتها حال نهان شدن ایشان در دریا تمام با اگست گفتند
اگست باتفاق دیوتها متوجه بکناره دریا شد بسیاری از رکهیشران و گندهربان و
ماران و آدمیان و جهیان همراه اگست رفتند چون بکناره دریا آمد دریا در موج
بود مثل کوهها از ان دریا یک موج می بر آمد پس اگست بکناره دریا ایستاد با دیوتها
و رکهیشران گفت که من بجهت شما کاری میکنم که این دیوان کالکی را از پناه دریا
بدر می آرم چون برآیند شما دانید و دیوان دانند اگست این سخن گفته از روی قهر
بدریا متوجه شده تمام آب آن دریا را بیک دم نوشید چنانچه اصلا نشانی از آب در انجا
نماند دران وقت دیوتها و گندهربان سرود شروع کردند و اپسرها در رقص آمدند
از آسمان گل بر اگست ریخت دیوتها بسیار تعریف اگست کردند چون اگست تمام آب دریا
را خورد آن دیوان نمایان شدند پس دیوتها اسلحه گرفته دیوان را می کشتند
دیوان هر قدری که قوت داشتند با دیوتها جنگ کردند وقتی که دیوان کم شدند
دیوتها دیوان را کشتند و بعضی دیوان از ترس زیر زمین فرو رفتند ایشان را
از جین خواهد گشت القصه چون خاطر دیوتها از طرف دیوان جمع گشت پیش اگست
آمده تعریف کردند و گفتند که از مدد شما همه خلق آرام یافت حالا التماس داریم
چنانچه دریا را نوشیده اید همانقدر پر آب شود اگست گفت آن آب دریا که آشامیده
بودم همه هضم شد حالا این قدر آب از کجا پیدا کنم که این دریا پر شود پس همه دیوتها
غمگین شده اگست را وداع کردند و باتفاق بشن که آنرا ناراین گویند پیش برهما
رفتند قصه خشک شدن دریا گفتند برهما گفت که حالا شما خاطر خود با جمع داشته
بمنازل خود بروید بعد از مدتی دیگر بار دریا مثل سابق پر خواهد شد راجه بزرگی بهگیرته نام

پیدا خواهد شد و بجهت آمرزیده شدن بزرگان خود گنگا را از آسمان خواهد آورد که
چون این سخن اینجا رسانید راجه جدهشتر باو گفت که میخواهم قصهٔ آوردن گنگ
१सगर و بهاگیرته را بتفصیل بگوئید لومس گفت از فرزندان اچهواک راجه بود سگر نام که در ولایت
२हैहय مشهورتر بود و در صورت و حسن نظیر و عدیل نداشت او راجه ملک هیهی و راجه
३तालजंघ تال جنگهه را که هر دو راجهای عظیم بودند و دیگر بسیار راجها را بقوت و شجاعت خود کشته
و بر سلطنت و ولایت ایشان متصرف شده و این راجه سگر را فرزند نیست. و آرزوی
فرزند بسیار داشت او دو زن صاحب جمال داشت که مثل ایشان دیگر کم خواهد شد
راجه سگر بامید آنکه خدای تعالی او را فرزند کرامت کند باتفاق هر دو زن بکوه کیلاس
رفته بعبادت مشغول گشت مهادیو در آن جنگل مکانی داشت راجه سگر پیش مهادیو
رفت و تعریف بسیار کرد که در حق من دعا کنید که مرا فرزندی روزی شود مهادیو گفت
که این ساعتی است که از یک زن تو شصت هزار پسر و از دیگر زن تو یک پسر متولد خواهد شد
و شصت هزار پسر هلاک خواهند شد از ایشان نسل نخواهد ماند و از آن یک پسر
نسل خواهد ماند مهادیو این سخن گفته از آنجا غائب شد بعد از آن راجه سگر بولایت
१शैब्या خود آمد بعد از مدتی هر دو زنان آبستن شدند یک زن او که شیبیا نام داشت یک پسر زائید
२वैदर्भी و آن زن دیگر که بیدربهی نام داشت کدو آورد و راجه سگر آن پسر را اسمنجس نام نهاد
३असमंज و میخواست که آن کدو را دور کند ناگاه از آسمان آوازی آمد که این کدو را نیک
نگاه دار که شصت هزار فرزند درین کدو است بفرما تا آن کدو را بشکنند شصت هزار
تخم ازین کدو بیرون خواهند آمد هر تخمی را در کوزهٔ پر روغن بکنند و آن کوزه ها را
در جای پاک نهند. بعد از مدتی از هر کوزه پسری بدر خواهد آمد راجه فرمود که هر تخمی
را در کوزهٔ پر روغن بکنند تا همچنان کردند چون مدتی برین بگذشت از هر کوزه پسری
بدر آمد راجه سگر هر کدام از آن پسران را بدایه سپرد تا ایشان را کلان کردند چون ایشان
بزرگ شدند بر زمین آغاز ظلم و فساد کردند هیچکس از آدمیان و دیوتها و گندهربان
و جچهان و دیوان حریف ایشان نمی شدند. بسیار آدمیان و دیوتها و غیره را

کشتند پس دیوتها جمع شده فریادی پیش برهما رفتند و تمام حقیقت کشتن از
برهما گفتند برهما گفت که شما ازین وادی خاطرجمع دارید که هرکدام از حرامزادگی
خود در اندک مدت کشته خواهد شد دیوتها هریک خوشحال شده بمکان خود رفتند
بعد از مدتی از اسمنجس پسر راجه سگر که تنها از مادر متولد شده بود پسری حاصل شد
او را انشمان نام نهادند و این انشمان بغایت ظالم بود مردمان را آزار میداد ۱ अंशुमान असमंत
هرکس را که میدید میگرفت در آب غرق میکرد مردمان از دست او بغایت تنگ آمدند
پیش راجه سگر بداد خواهی آمده گفتند که تو نگهبان هستی پسر تو مردمان را هلاک
میکند راجه سگر وزیران خود را بفرمود که این پسر را از شهر بدر کنید راجه سگر یوتی اسمید جگ
میکرد و اسپ جگ را چنانچه رسم است سردار و شصت هزار پسران خود را به نگاهبانی
آن اسپ تعین کرده آن اسپ میرفت تا بزمین دریا جائی که خشک شده بود رسید
در انجا اسپ گم شد هرچند که جستند نیافتند پس بملازمت پدر آمدند و گفتند که اسپ
جگ را از ما گم گشته راجه سگر گفت شما در تمام عالم تفحص نمائید تا اسپ را پیدا کنید
ایشان تمام روی زمین را دیدند هیچ نشانی از آن اسپ نیافتند باز بملازمت
پدر آمده عرض کردند که ما تمام روی زمین و جنگل و شهر بشهر ده بده تلاش
کردیم هیچ جا اثر آن اسپ نیافتیم راجه سگر بغایت غمگین گشت که آن اسپ را
پیدا سازید یا از پیش ما دور شوید ایشان باز در تلاش اسپ رفتند تا بزمین
دریا جائیکه خشک شده بود آنجا رسیدند در انجا نقبی دیدند و نشان پای اسپ
در انجا یافتند چون آن نقب تنگ بود آن راه را بنیاد کندن کردند و
میرفتند بسیاری از ماران و دیوان که در زیر زمین جا داشتند پسران راجه
سگر چون ایشان را میدیدند می کشتند سالهای دراز ایشان را دران کار
گذشت تا بعد از مدتها بجائی رسیدند که قضای ایشان ظاهر شد آن اسپ را
دیدند که در انجا بسته اند و شخصی کپل نام یکی از اوتارهای بیشن آنجا نشسته بود
روشنی روی او همچو آفتاب بود پسران راجه سگر را چون چشم بر آن اسپ افتاد (۱۵۱)

اصلا ملاحظه کپل نکردند و فریاد بر آوردند که اسپ را یافتیم و دویدند که اسپ را بگیرند کپل
چون آواز شنید بنظر قهر بر ایشان نگاه کرد فی الحال آتشی عظیم پیدا شد بر ایشان
افتاد و در یک لحظه آن شصت هزار پسران راجه سگر را سوخته خاکستر ساخت نارد
خبر سوختن پسران به راجه سگر رسانید سگر بغایت غمگین گشت و با خود گفت که این
پسران را از پیش خود راندیم از کارها سوخته شدند بعد از آن پسرزاده خود را که
انشمان نام داشت طلبیده با او گفت که شصت هزار عموی ترا کپل سوخته است
و پدر ترا که همه خلق را آزار میرسانید من از پیش خود راندیم حالا بغیر از تو فرزندی
نداریم بهتر آنست که تو پیش کپل رفته آن اسپ را بیاری که من این جگ خود را
تمام کنم و از آتش دوزخ خلاص شوم انشمان پای پدر کلان را بوسیده روان شد
و از همان راه که عموان او کنده بودند میرفت تا به پیش کپل رسید کپل را دید
چنان روشنائی از روی او تابان بود که هیچ جیتی تاب دیدن نداشت انشمان
برابر کپل آمده دست بر دست نهاده سرنگون کرده استاده شد کپل تبسم کنان
پرسید که ای فرزند چه میخواهی انشمان گفت پدر من جگ اسمیده میکند و این
اسپ مدتی ست که گم شده است پدرم بجهت این اسپ بخدمت شما فرستاده است
کپل گفت بسیار خوب این اسپ را بگیر و دیگر آنچه از من میخواهی بتو بدهم انشمان گفت
آن عموان که از آتش غضب سوخته شده اند ایشان را مغفرت دست دهد کپل گفت
که ای فرزند صد رحمت بر همت تو باد از تو بسیار خشنود شدیم اما ترا فرزندزاده ای خواهد شد
که او مهادیو را خشنود کرده گنگا را از آسمان خواهد آورد چون آب گنگ تا اینجا که عموان تو
هلاک شده اند خواهد رسید ایشان همه از گناهان پاک شده آمرزیده خواهند شد
انشمان چون این سخن شنید بغایت خوشحال شد کپل را دعا کرده اسپ را گرفت
بخدمت پدر کلان خود آمد راجه سگر از دیدن او بغایت خوشحال گشت و او را در بغل
گرفت و روی او را بوسید انشمان تمام احوال را بیان کرد راجه جگ خود را تمام کرد
بعد از مدتی ترک سلطنت کرده جای به انشمان داده خود از خلق کناره گرفت و

به عبادت حق سبحانه تعالی مشغول گشت تا از عالم رفت انشمان را بعد از مدتی که سلطنت
کرده بود خدای تعالی پسری کرامت فرمود اورا دلیپ[1] نام نهاد چون او بزرگ شد پدرش ١ दिलीप
گفت که جد من راجه سگر که از من داناتر بود ترک سلطنت کرده منهم همچنان میکنم پس سلطنت
خود را به پسر داده خود بجانب جنگل رفت بعبادت خداوند تعالی مشغول گشت و دلیپ هم
بدستور پدران خود حکومت میکرد و فرزندی برآورد نام او بهاگیرتهه نهاد چون او کلان شد
دلیپ هم بدستور پدران خود جای خود را باو سپرده خود از نظر مردمان گوشه گرفت
بهاگیرتهه تمام راجهارا بفرمان برداری خود آورده و هیچکس دران عصر مثل او نمانده
بهاگیرتهه که از نسل انشمان بود شخصی بود که گنگا را خواهد آورد پس بهاگیرتهه سلطنت
و حکومت حواله وکلای خود نموده بجانب کوه هماچل رفت تا مدتی برگ درختان
خورده عبادت کرد بعد از هزار سال گنگا بصورت زنی پیدا شده برابر آمده گفت که
ای راجه تو بسیار عبادت و زحمت کشیدی حالا هرچه بطلبی بتو بدهم بهاگیرتهه گفت
که بزرگان مرا کپل باتش غضب سوخته است ایشان همه در دوزخ رفته اند جائی که
ایشان سوخته اند آنجا ترا ببرم که ایشان از جمله گناهان پاک شوند گنگا گفت که من از آسمان
می آیم تاب تیزی من بغیر از مهادیو دیگرے ندارد این سخن گفته از نظر غائب شد بهاگیرتهه
بکوه کیلاس رفت چندین سال خدمت مهادیو کرد تا مهادیو از و خشنود شده نزدیک
او آمده گفت که چه میخواهی که بتو بدهم بهاگیرتهه گفت میخواهم که شما گنگا را از آسمان بیارید که
بغیر از شما هیچکس دیگر تاب ندارد پس مهادیو بهاگیرتهه را همراه گرفته بکوه هماچل رفت
آنگاه مهادیو بهاگیرتهه را گفت که تو گنگا را بطلب من نگاه خواهم داشت پس بهاگیرتهه
گنگا را بطلبید گنگا از آسمان متوجه زمین شد مهادیو سر خود را پیش داشت تا تمام گنگا
در سر مهادیو درآمد بعد از ان گنگا بصورت زنی برآمده برابر بهاگیرتهه آمده گفت که ای راجه
حالا هرجا میخواهی مرا ببر من از عقب تو می آیم پس بهاگیرتهه روان شده و گنگا از عقب او
میرفت بهاگیرتهه بر زمین دریا که خشک شده بود آمد از آنجا بجائی که بزرگان او سوخته بودند
رفته گنگا هم از عقب آنجا رسیده گناهان آنجماعه را فروشست ایشان همه از گناهان

پاک شده بسرگ رفتند بعد ازان راجه بھاگیرتھ گنگا را بدختری قبول کرده گفت ترا
دختر خود خواندم ازان نسبت گنگا را بھاگیرتھی میگویند دریا که خشک شده بود بار گنگا
آنرا پُر کرد لومس حکایت خشک شدن دریا و قصه بھاگیرتھ و گنگا را براجه جدهشتر گفت
१ हेमकूट بعد ازان راجه از شهر مینی گذشته بولایت دکن در آمده بکوهی رسید که آنرا ہیم کوٹ
२ नन्दा میگویند و نزدیکی آن دو جوی آب کلانی میرفت که یکی را نندا و دیگری را اپرنندا میگفتند
३ अपरनन्दा در انجا بسیاری از عجائب و غرائب دیدند که هیچکس بالای کوه نمیتوانند رفت و دیگر
جانوران گزنده و پرنده بسیار در انجا سکونت داشتند بران کوه همیشه باران میباریدی
و از بالای آن کوه آواز خواندن بید می آمد معلوم نیست که آنجا چه کس بید میخواند
هنگام صبح تا شام روشنی آن کوه میتافت راجه جدهشتر از لومس پرسید که سبب
४ ऋषभ این روشنی چیست لومس گفت درین کوه رکھب نام عابدی بود چندین هزار
سال از عمر او گذشته بود و زود رنج بسیار بود هرکس که با او حکایت میکرد او در قهر
می آمد نوبتی شخصی بیوقت با او حکایت کرد آن عابد در غضب شده و بآن کوه گفت
هرکس باین کوه بیاید و حکایت کند تو بروی سنگ بباری و بباد گفت هرکس درین
نزدیکی فریاد کند تو چنان آواز کن که آواز او برطرف کند و بدینها از ترس آن عابد
ازین راه نمی آیند پس آدمی چه خواهد بود که درینجا تواند آمد آن عابد هنوز بالای
آن کوه نشسته است این آواز خواندن بید اوست صبح و شام آتش می افروزد
لومس به راجه جدهشتر و برادرانش گفت که درین آب غسل کنید ایشان غسل
५ विश्वामित्र کردند بعد ازان بیشتر روان شدند بجایی که بشوامتر رکھیشر بود آنجا رسیدند
६ कौशिकी در آنجا آب روانی کوشکی نام بود دران مقام رکھیه سرنگ از شکم ماده آهو
७ ऋष्यशृङ्ग متولد شده بود و پیش از تولد او در عالم باران کم می بارید و قحط بسیار شده بود
بعد از تولد او اندر باران بسیار بارانید و عالم آباد شد و رکھیه سرنگ با شانتا نام
دختر راجه لومپاد کدخدا شده بود و راجه جدهشتر از لومس پرسید که میخواهم که بدانم
که رکھیه سرنگ عابد بچه طریق از شکم آهو متولد گشته بود و باعث چه بود که در

راجه لوم — تا نام را خواسته بود من شنیده ام که راجه لوم پاد بغایت عابد و عادل
و نیکوکار بود باعث چه بود که در زمان او باران نمی بارید لومس گفت که یک رکھیشر
بھانڈک نام بهشت او بغایت عابد و مرتاض بود و بزرگی او مثل برهما باید گفت ۱ विभांडक
او بر کناره آب حوض کلانی نشسته بود و پیوسته بعبادت مشغول میشد نوبتی
اوربسی اپسرا در مقامیکه بھانڈک رکھیشر غسل میکرد بانجا آمده چون چشم او بر اوربسی
افتاد بی اختیار آب منی ازو جدا شد و در آب افتاد ناگاه ماده آهو بکنارهٔ آب
حوض برای خوردن آب آمده بود آن آب منی بھانڈک همراه آب در شکم او رفت
آن ماده آهو در اصل دختری از دیوتها بود که بنفرین برهما آهو شده بود و از برهما
پرسیده بود که من کی ازین صورت خلاص خواهم شد برهما گفته بود هرگاه رکھیشری
از شکم تو متولد شود تو ازین صورت بصورت اصلی خود خواهی شد چون این ماده
آهو آبستن شد بعد از مدتی پسری ازو متولد شد یک شاخ در سر خود داشت ازین
جهت او را رکھیه شرنگ نام شد معنی این لفظ آنست که رکھیشری که شاخ دارد
و آن پسر بغیر از پدر خود روی دیگری را از آدمیان ندیده بود او در جنگل بطریق برهمچاری
عبادت میکرد دران زمان در ولایت پٹنه راجه بود لوم پاد نام او دوست راجه دسرت
پدر رامچندر بود و آن راجه لوم پاد نوبتی با برهمنان بدی کرده بود همه برهمنان از
پیش او بدر رفتند و آن راجه بغیر از برهمنان جگ نمیتوانست کرد ازین جهت اندر از
آسمان باران نمی بارید راجه لوم پاد برهمنی را پیدا کرد ازو پرسید که سبب چیست که باران
نمی بارد آن برهمن گفت که تو برهمنان را رنجانیدهٔ ازین جهت باران نمی بارد
راجه لوم پاد گفت حالا چه کار کنم که باران ببارد برهمن گفت در جنگل پسر برهمنی هست
او اصلا روی زنان ندیده است و پیوسته در عبادت مشغول میباشد اگر تو او را بیاری همان
لحظه باران در ملک تو خواهد بارید راجه لوم پاد برهمنان را که از پیش خود رانده بود باز
طلبیده همه را خشنود گردانید و گفت که من چه کار کنم که رکھیه شرنگ بشهر ما آید پس
باتفاق جمعی از زنان فاحشه را که بغایت صاحب جمال بودند طلبیده و راجه لوم پاد

ایشان

بایشان گفت شمارا میباید که بآن جنگل که رکهیه شرنگ پسر بهاندک رکهیشر میباشد بروید بهرطریق که توانید اورا فریب کرده درینجا بیارید آن زنان گفتند که این کار از دست ما نمی آید ما از دعای بد او می ترسیم درمیان زنان زنی پیر بود او گفت که ای راجه اگر حکم کنی من اورا بیارم بشرطیکه انچه بطلبم مرا بدهی راجه باو گفت انچه تو خواهی بطلبید تو خواهم داد پس زن پیر جمعی از زنان همراه خود گرفته بجائی که رکهیه شرنگ می بود روان شد چون نزدیک بآن رسید که جنگل کلان بود در آنجا آب روان کلان میرفت آن زن بفرمود تا کشتی راست کردند درختها و زیورها و میوه وغیره در کاغذ و پارچه وغیره تعبیه کردند و بفرمود تا آن کشتی را برداشته نزدیک آنجا برده نهادند بعد ازان آن پیرزن خود را بصورت دختر صاحب جمال آراسته کرده پیش رکهیه شرنگ رفت باو سخنان فریبنده گفتن گرفت که رکهیه شرنگ هرگز اینطور سخنان نشنیده بود چون صورت آن زن و آراستگی او را دید و آن سخنان او را شنید خیال کرد که او هم یکی از عابدان خواهد بود بآن زن گفت تو عجب عابد بزرگی مینمائی و جای آن دارد که کسی ترا سجده کند آن گاه رکهیه شرنگ او را طلبیده در پهلوی خود نشاند و پرسید که جای شب گاه تو کجاست آن زن فاحشه گفت که منزلم ازینجا دوازده کروه است من آمده ام که با تو صحبت دارم و ترا در بغل بگیرم پس رکهیه شرنگ از میوه های جنگلی پاره بجهت مهمانی آن زن آورد و زن گفت که این میوه ها لائق خوردن نیست من میوه ها و طعامهای لذیذ برای تو آورده ام پس آن زن گوی چیدگی بدر آورد و بنیاد بازی کرد بعد ازان بنیاد دیگر بازیها کرد و سرود میگفت و انواع گلها و میوه ها به رکهیه شرنگ داد و چندان او را فریفته کرد که دل او را طرف خود مائل گردانید و او را در بغل گرفته بوسه گرفت همان زمان آن زن ازانجا برفت رکهیه شرنگ از رفتن او بغایت متفکر گشت بعد از لحظه بپدر رکهیه شرنگ از جنگل آمده احوال پسر را متغیر یافت با فرزند گفت که ترا چه واقعه روی داده است مگر کس بیگانه درینجا آمده بود گفت آری یک عابد بزرگواری که نهایت خوش حسن داشت درینجا آمده بود از تمام دیوتها روشنی زیاده بر روی ادمی و از خورشید و چشمان سیاه و

بوی خوش از وجود او می آمد موهای سیاه و دراز داشت هیچ مو در بغل او نبود و لباسی
پوشیده بود که هرگز آن طور لباس ندیده بودم پیش من تماشا و کارها کرده و میوه‌ها و
طعام آورده بود که بخوبی آنها نخورده ام او مرا در بغل گرفت الحال از پیش من رفته است
من بسیار دلگیر شدم خواهش بسیار دارم که او را باز بینم بهاندگ گفت ای فرزند شیاطین १ विभांडक
در عالم بسیار میباشند و لباس خود را مبدل ساخته جانداران را بازی میدهند تو بسیار
بد کردی که سخن او شنیدی و از وی چیزی خوردی مناسب تو نبود بهاندگ زود
برخاست دران جنگل تفحص میکرد هرچند که دران جنگل تلاش کرد او را نیافت و
تا سه روز از پیش پسر نرفت که مبادا دیوی آمده او را ببرد بعد سه روز برای خوردن
میوه وغیره بجنگل رفت آن زن فاحشه جاسوس گذاشته بود همین که بهاندگ رفت
فی الحال باو خبر رسانید آن زن فاحشه خود را آراسته کرده نزد رکهیه شرنگ آمد
رکهیه شرنگ چون او را دید بغایت خوشحال گشت آن زن پاره بازی کرده میوه
برای خوردن او آورد بعد از ان آن پسر گفت که هر جا تو میروی من می آیم آن زن
دست او را گرفته بجائی که آن کشتی بود آورد و زنان صاحب جمال بسیار درانجا بودند
همه بر کشتی نشسته بودند چون رکهه سنگی بانجا آمد آن زنان بنیاد بازی کردند او را
بخود مشغول ساختند آن زن بفرمود که تا کشتی به تعجیل رانده بشهری که پای تخت
راجه لوم پاد بود رسانیدند چون راجه شنید که رکهیه شرنگ آمده بهت خوشحال شده
باستقبال او بیرون آمده او را به تعظیم تمام بخانه خود آورده به مهمانی طعامهای طرح بطرح
آوردند بمجرد آمدن رکهیه شرنگ باران بسیار دران ولایت بارید و قحط سالی برطرف
شد و رکهیه شرنگ چند روز درانجا بود بعد از ان راجه لوم پاد دختر خود را که شانتا[2] نام داشت २ शान्ता
باو داد و مال و متاع و اسباب بسیار بخشید بیسم پاین براجه جنمیجی گفت که چون رکهیه شرنگ
را آن عورت فریب داده برد بعد از لحظه بهاندگ میوهای جنگلی گرفته بمنزل خود آمد
رکهیه شرنگ را ندید بغایت متفکر شده هر چهار طرف تفحص کرد هیچ جا خبر نیافته بغایت
اضطراب شد ساعتی سرنگون تصور نموده دانست که راجه لوم پاد او را برده است

پس متوجه بشهر لوم پاد شد و با خود قرار داد که البته راجه را مع شهرش و همه مردم او را
خواهم سوخت چون پاره راه آمد مردم آنجا بملازمت او آمده آنچه داشتند همه را پیش
کردند کسانی را که راجه فرستاده بود و بعضی در آنجا بودند بهاندک پرسید که شما چه کسانید
همه گفتند که ما خدمتگار رکهیه شرنگ ایم بهاندک خوشحال گشت بهر منزل که می رسید
مردمان بخدمت او می آمدند تعظیم و تواضع بهاندک میکردند همین طور منزل بمنزل رفته
تا به پیش راجه لوم پاد رسید و دید که رکهیش در پهلوی او مانند اندرانی نشسته است بهاندک
ازین دیدن بغایت خوشحال گشت آن روز آنجا ماند و راجه لوم پاد بهاندک در خدمتگاری
او تقصیر نکرده روز دیگر بهاندک متوجه جنگل شد بار رکهیه شرنگ گفت که ای فرزند
وقتیکه ترا پسر شود البته پیش من بیائی بهاندک این سخن گفته بطرف جنگل روان
شد و او را دعای خیر کرد بعد از مدتی بخانه رکهیه شرنگ پسری متولد شد بعد ازان
رکهیه شرنگ بخانه پدر رفت* لومس براجه جدهشتر گفت که اینجا مقام رکهیه شرنگ و
بهاندک بود پس راجه جدهشتر در آنجا غسل کرده پیشتر رفتند تا بجائی رسیدند که گنگا
بدریا ملحق میشود و در آنجا همه غسل کردند بعد ازان بولایت کلنگ[1] رفتند بکناره آب ١ कलिंग
روانی رسیدند لومس گفت که این آب بیترنی[2] نام دارد در کناره این آب دهرم ٢ वैतरणी
یکمرتبه جگ کرده بود و رکهیشران هم بسیار جگ کرده اند و در انوقت در جگ حصه
مهادیو را نمیدادند ازین جهت مهادیو اعتراض گشته بیک نوبت در وقتیکه یکی از
رکهیشران جگ کرده است آن جانوری را که در جگ میکشند مهادیو گرفته برده
پس رکهیشران تعریف مهادیو بسیار کردند تا مهادیو از ایشان راضی گشته آن جانور
را باز آورده داد و ایشان حصه مهادیو را ازان روز جدا کرده اند و میدهند پس
پاندوان و دروپدی در آب غسل کردند و بارواح بزرگان گذشته خود آب دادند
و ازانجا هم پیشتر رفتند تا بآبی رسیدند که در کناره آن آب جنگلی بود لومس گفت که
این جنگل جائیست که برهما در اینجا جگ کرده بود بعد ازان تمام زمین را به کشیپ
بخشیده بود و زمین با برهما گفت که تو چرا می بخشی من به پاتال میروم زمین این سخن

گفته متوجه پاتال شد پس کشپ زمین را بسیار تعریف کرد و زمین ازو خشنود گشته
ببالا برآمد لومس گفت این جائیست که زمین ازین جا به پاتال رفته بود باز بالا
زمین جا برآمده است لومس با راجه جدهشتر گفت که این بلندی را که می بینی هر کس که
بالای این بلندی برآید بسیار پرزور میشود پس راجه جدهشتر مع برادران بران
بلندی رفتند و قوت ایشان را بیشتر از پیشتر شد آن شب آنجا مقام کردند دران جا
اکرت برن[1] نام شخصی از شاگردان پرسرام بود راجه جدهشتر ازو پرسید که پرسرام ١ अकृत व्रण
درینجا می آید او گفت در هر ماه دو مرتبه می آید و نوبت آمدن او نزدیک رسیده است
شاید که فردا بیاید پس راجه جدهشتر باو گفت که با من بگوئید که پرسرام بر چهتریان
چه طور غالب آمده بود باعث آن چه بود که با چهتریان جنگ میکرد و ایشان را میکشت
اکرت برن گفت که این قصه دور و دراز است بشنو تا با تو بگویم او گفت پرسرام[2] پسر ٢ परशुराम
جمدگن[3] از اولاد بهرگ[4] رکهیشر بود پرسرام کارت بیرج[5] را بکشت چرا که کارت بیرج ३ जमदग्नि
پدر پرسرام را کشته بود و او هزار دست داشت و مصحفه از طلا داشت که بران سوار ४ भृगु ५ कार्तवीर्य की
میشد هر جا که اراده میکرد آن مصحفه او را آنجا میبرد بر همه آدمیان و جانوران و
دیوتها غالب آمده بود بسیار دیوتها جمع شده پیش بشن رفتند و گفتند که کارت بیرج
خلق را آزار میرساند التماس میداریم که شما او را بکشید زور و قوت کارت بیرج القدر است
که اندر را هم از جا بیجا کرده است بشن چون این سخن شنید هیچ نگفت برخاسته
بجانب کوه بدری رفت و دیوتها بمکان خود ها رفتند دران زمان در قنوج
راجه بود گادهه نام او بجنگل رفته مقام کرده بود او را دختری بود در غایت حسن
و جمال برهمنی رچیک[6] نام پیش راجه گادهه آمده دختر او را خواستگاری کرد راجه ६ ऋचीक
باو گفت که خوش قبول کردم لیکن رسم مقرره بزرگان ما آنست که هر کس هزار اسپ
که بدنهای آنها سفید همچو ماه باشد و یک گوش آنها سیاه باشد بیارد من این دختر
را باو بدهم رچیک گفت من هزار اسپ چنین می آرم پس همان زمان رچیک
پیش برن رفت ازو هزار اسپ انچنان طلبید برن هزار اسپ آنچنان از آب

گنگ بدر آورده داد و از جائیکه آن اسپان بدر آمده بودند آنجا را اشوتیرتهه میگویند
رچیک آن اسپان را پیش راجه گادهه آورده راجه دختر خود را که ستوتی نام داشت
به رچیک داد و رچیک ستوتی را بمنزل خود آورد پدر رچیک که بهرگ نام داشت از آمدن
فرزند و عروس بسیار خوشحال گشت و با عروس گفت که از من چیزی بطلب که تا ترا بدهم
ستوتی گفت که التماس آن دارم که دعا کنی که خدای تعالی مرا پسری کرامت کند
بهرگ گفت هرگاه که شما از حیض پاک شوید و غسل کنید تو و مادرت بجائی که درخت پیپل
و درخت گولر بوده باشد تو درخت پیپل و مادرت آن درخت گولر را در بغل گرفته باشند
تو از این طبق برنج بخوری و مادر تو دیگر طبق را بخورد ایشانرا جدا جدا کرده داده
بود لیکن هر دو چنانچه او گفته بود نکردند بغلطی ستوتی درخت گولر و مادرش درخت
پیپل را در بغل گرفت و آن طبق برنجی را که به ستوتی داده بود مادرش بخورد و آنچه بمادرش
داده بود ستوتی خورد بهرگ چون آنرا شنید با عروس گفت که شوهرت برهمن است از تو
چهتری متولد خواهد شد و مادر ترا که شوهر چهتری است برهمن ازو متولد خواهد شد عروس چون
این سخن شنید زاری بسیار کرد و گفت که چنان شود که فرزند من چهتری نباشد بهرگ
گفت چون تو بسیار مبالغه میکنی پسر تو چطور برهمن شود پسر تو چهتری خواهد شد پس
از آن از عروس پسری در وجود آمد و او را جمدگن نام نهادند او بسیار عاقل و فاضل
بود و از زاهدان و عابدان غالب شد و در تیراندازی عدیل و نظیر نداشت و
جمدگن نزد راجه پرسین رفت و دختر او را خواستگاری کرد و راجه دختر خود را که
رینکا نام داشت باو داد و از آن دختر پنج پسر متولد شدند خردترین ایشان پرسرام
بود او در تیراندازی و در فنون سپاهگری در عالم عدیل و نظیر نداشت روزی جمدگن
پسران را بجنگل بجهت هیزم و میوه ها فرستاده و رینکا که مادر پسران بود بغسل کردن رفته
و بر کناره آب دید که راجه چترتهه با حرمهای خود غسل میکرد و اسباب تجمل بسیار همراه ١चित्ररथ
ایشان بود و راجه با حرمهای خود بازی میکرد و رینکا چون آن سلطنت و فراغت
ایشان را دید با خود گفت که این مردمان چه فراغتی دارند و ما برهمنان در محنت و تنگی

میگفتند انیم رنیکا هرگاه که بکناره آب میرفت از ریگ کوزه رست میکرد و آنرا پر آب کرده
بخانه می آورد و امروز که چشمت آن راجه بخاطر رسانیده هر چند خواست که از ریگ کوزه
رست کند نتوانست پس رنیکا بخانه آمد و جمدگن اورا دید که در صورتش تغیر فاحش
شده بود جمدگن چهار پسر خود را که یکی رمراوان نام و دیگری سوشیت و دیگرے ١ रुमरावान
سکهین بس نام و دیگری بشواپس نام داشتند طلبیده یک یک از پسران را گفت ٢ सुपुष
که مادر خود را بکشید و هیچ یکی از ایشان سخن پدر را قبول نکرد پدر بر ایشان غضب ٣ सुषणावसु
شد و ایشان را نفرین کرد و گفت که شما سخن ما نشنیده اید از خدا میخواهم که ٤ विश्वावसु
عقل شما برود مثل جانوران بی عقل میگردیده باشید بعد از ان پرشرام پسر خورد
آمد باو گفت که ای فرزند مادر خود را بکش او فی الفور سر مادر را از تن جدا کرد جمدگن برا
این فرمان برداری آن پسر بسیار خوش آمد باو گفت که ای فرزند ارجمند صد رحمت
خدای تعالی بر تو باد از خدا میخواهم که در جنگ بر همه کس غالب شوی و هرگز نمیری
بعد از ان جمدگن با پسر خورد گفت که من ترا این دعا کردم تو هم از من چیزی طلب نما
که ترا دعا کنم تا خدا استجابت کند پرشرام گفت که همین میخواهم که دعا کنی که مادر من
زنده شود و فراموش کند که من او را کشتم و دیگر عقل برادران من بحال خود آید جمدگن
دعا کرد تا مادر او زنده شد و از فراموش گشت که پسر مرا کشته بود و عقل برادرانش بحال خود
آمد بعد از ان روزی پسران جمدگن همه بصحرا رفته بودند و راجه کارت بیرج راجه ولایت
مالوه که او هزار دست داشت بخانه ایشان آمد و رنیکا او را تعظیم بسیار کرد چرا که یک
خواهر رنیکا در خانه او بود و رنیکا گاوی داشت که هر چه میخواست از پستان گاو بدر
می آمد پس رنیکا انواع طعام و اشربه و حلوا بجهت کارت بیرج مهمانی کرد کارت بیرج شخصی
از ملازمان خود را گفت که این زن همه اطعمه و اشربه از کجا می آورد آنکس تفحص کرده
دید که همه را از ان گاو میگیرد پس آنکس آمده قصه گاو را به کارت بیرج گفت کارت بیرج
کسان خود را فرمود تا آن گاو بزور کشیده بردند پرسرام در قهر شد و بجنگ کارت بیرج
رفت و با او بجنگ در آمد میان ایشان جنگ عظیم رو داد پرسرام در قهر شده هزار دست

او را به تیرها انداخت بعد از آن او را بکشت و بخانه باز آمد نوبتی پرسرام در خانه نبود پسران
کارت بیرج بعوض خون پدر آمده جمدگن را که پدر پرسرام بود کشتند در آن وقت جمدگن
پرسرام را یاد کرد بعد از لحظه پرسرام بخانه آمد دید که پدر کشته افتاده است پرسرام بنیاد
گریه و زاری کرد و گفت که بشومی من پدر من کشته شد ورنه او که در عبادت و بندگی
خداوند تعالی نظیر نداشت کشته نشدی پس پدر را بطریقی که رسم هندوان آنزمان
بود برداشت چون از ماتمداری پدر فارغ شد پرسرام گفت که بعوض خون پدر خود یک
چهتری را در عالم زنده نگذارم پس سلاح خود را برداشته بجنگ پسران کارت بیرج رفت
و همه ایشان را با لشکر بکشت بعد از آن بیست و یک مرتبه بر گرد عالم گردید و تمام
چهتریان را که در عالم بودند همه را بکشت و تخم ایشان را بینداخت و در کرکهیت پنج
حوض کلان راست کرد تمام آن حوضها را از خون چهتریان پر کرده از آن خون آب بجهت
پدران خود داد بعد از آن تمام روی زمین را به برهمنان داد و صفحه از طلا راست کرد
که ده قدم آدمی درازی و پهنائی داشت برابر نه قدم آدمی بلندی آن صفحه بود آن
صفحه را با سلطنت تمام روی زمین به کشب داد و بخشید کشب آن صفحه طلا را به برهمنان
१ महेंद्र که در دهلی بودند بخش کرده با ایشان داد پرسرام بکوه مهندر رفته بعبادت مشغول
گشت بیسم پاین براجه جدهشتر گفت که آن روز که راجه جدهشتر قصه پرسرام را شنید
بحسب اتفاق روز دیگر پرسرام آنجا آمده راجه جدهشتر و برادران تعظیم و
احترام او کردند پرسرام با راجه جدهشتر گفت که کوه مهندر نزدیک است شما
البته آنجا بروید و خود بطرف جنوب روان شده رفت راجه جدهشتر بفرموده
پرسرام بکوه مهندر رفته سیر کرد آنجا جائی دید که هرگز بآن خوبی ندیده بود از آنجا
روان گشته بجائی رسید که آب گنگ بدریای محیط متصل میشود در آنجا غسل کرده
२ गोदारी خیرات به برهمنان داد از آنجا به گوداوری که بدریای محیط متصل شده آمد از آنجا
३ अगस्त्य तीर्थ بجائی که آنرا اگست تیرته میگفتند زیارت کرد بعد از آن بجائی دیگر که آنرا ناری تیرته
४ नारी तीर्थ گویند رفته زیارت کرده هزاران گاو بفقرا داد بعد از آن راجه جدهشتر باتفاق

برادران بسیاری تیرتھہا زیارت کرد آنگاه دران نزدیکی بدوارکا که آنرا پربھاس १ प्रभास
تیرتھ گویند آمدند آنجا غسل کرده دوازده روز راجه جدهشتر آنجا عبادت کرده بغیر
آب چیزی دیگر نخورد و آتش بر چهار طرف برای احتیاط برافروخته درمیان آن
نشسته بود و این خبر به کرشن و بلدیو رسید ایشان با همه خویشان پیش راجه جدهشتر
آمدند کرشن چون راجه جدهشتر را بآن محنت دید بسیار گریه کرد و همه خویشان که همراه کرشن
آمده بودند همه گریه کرده برگرد جدهشتر نشستند و احوال راجه و برادرانش را پرسیدند
ایشان هر چه درین مدت محنت بر سر گذشته بود تمام بکرشن و بلدیو گفتند کرشن پرسید که
ارجن کجاست راجه جدهشتر گفت که او در خدمت اندر رفته است کرشن از نادیدن
ارجن ملول شد راجه جنمیجی با بهیم گفت که با من بگوئید که کرشن با پاندوان چه گفتند
بیسمپاین گفت که بلدیو با کرشن گفت که جدهشتر که بغایت نیکوکار است ببینید که مو های
سرش مثل نمد شده است و از ریاضت بسیار لاغر شده و دریودهن با فراغت سلطنت
میکند او را هیچ نمیگوئید دوستی شما بچه کار خواهد آمد جدهشتر را میدانید که از دهرم پیدا
شده است تحمل و صبر بسیار دارد و این مرد در جنگل و بیابان سرگردان میگردد و دریودهن با
بدکار و اعمال زبون از در سلطنت میکند و شما دائم تعریف میکنید که بهیکم پتامه بسیار بزرگ
است و درونه چارج و کرپاچارج همه مردمان خوب اند و این چه خوبی دارد که این چنین
راجه جدهشتر بزرگ را سرگردان کرده اند و این بسیار تکلیف و محنت میکشد و
ایشان بفراغت اوقات میگذرانند پس ساتک گفت که حالا وقت آن نیست که
تحمل بخوریم بلکه وقت آنست که فکری درکار جدهشتر بکنیم چنانچه شئیب وغیره همه کار ٢ धौम्य
راجه حجابات کردند او را که از شرک افتاده بود باز بسرگ رسانیدند شما را هم می باید که
فکر این راجه بکنید که او را باز بر سلطنت بنشانید در جائیکه مثل کشن و بلدهر و پردمن
و سانب و مثل من و دیگر بزرگان بوده باشند کی روا باشد که گذارم که اینچنین ٣ सांब
بزرگان نیکوکار بمحنت و مشقت میگذرانیده باشند لهذا باید که کشن و بلدهر
با همه جادوان یراق کرده بروند و دریودهن را بکشند و راجه جدهشتر را بسلطنت

برسانند بعد از آن ساتک با بلدیو گفت که هیچ احتیاج نیست که کشن و دیگران تصدیع
کشند بلکه شما تنها اهل عالم را زبون میتوانید کرد شما چرا متوجه نمی شوید مرا رخصت دهید
که بروم و دیار از روزگار دریودهن و لشکریانش برآرم چنانچه آتش خس و خاشاک را
میسوزد منهم تمام کوروان را خواهم سوخت و این فرزندان و فرزندزاده های کشن
هر یک تنها دریودهن را با برادران و لشکریش میتوانند کشت و سزای آن کج بحثی دریودهن
در قمار بازی براجه جدهشتر رسانیده است او را با همه مردمان بکشند چون شاتک این
سخنان بگفت کشن جواب داد که ای ساتک آنچه تو گفتی خوب گفتی از دست تو می آید که ایشان را بکشی این کار
بی رضای راجه جدهشتر نمیتوان کرد که او مردیست که بحجت ملو و مرجس هرگز بدی بخاطر راه نداده است او
با کوروان عهده کرده است تا آن مدت که عهد بسر نشود او بجنگ هرگز راضی نشود چون آن وعده او
تمام شود آن وقت خواهد شد آن زمان شما باتفاق ارجن و بهیم سین و نکل و سهدیو
پسران جراسنده و راجه دروپد با پسران دشت دمن و سکهندی و شسپال
و دیگران بجنگ دریودهن خواهند رفت بعد از آن راجه جدهشتر با کشن گفت که
آنچه شما میفرمائید آنچنان توجه می باید کرد التماس آن دارم که چنان بکنید که وقتی که
ساعت خوب آید آن زمان شما خبردار باشید راجه جدهشتر با ساتک گفت که شما تنها
برای جنگ دریودهن کافی اید اما موقوف بر وقت است حالا التماس آن دارم که
شما باز توجه نموده بمنازل خود تشریف برید هنگامیکه آن وقت خواهد رسید البته شما
خبر خواهیم کرد پس کرشن و بلدیو و ساتک و جادوان را وداع کردند راجه با برادران و
دروپدی از آنجا روان شدند بجانب جنوب رفته بسیار از تیرتها کردند لومس نام
آن تیرتها را تعریف میکرد همچنین میرفتند تا بکوهی رسیدند که آنرا بیدورج میگفتند لومس ١ वैदूर्य
با راجه جدهشتر گفت که این کوهی است که راجه شرجات درینجا جگ کرده بود در آن ٢ शर्यात
جگ اندر آبحیات خورده بود چیون رکهیشر در آنجا از قهر خود اندر را چنان کرده بود
که حرکت نمیتوانست کرد و راجه شرجات دختر خود را به چیون رکهیشر داده بود اشونی کمار
درینجا آمده دعا کردند تا چیون جوان شد راجه جدهشتر از لومس پرسید که باعث چه بود

که اندر قعر کرده بود لومس گفت که چیون رکهیشر کلانی بود و از دنیا کناره گرفته عبادت
میکرد و در عبادت چنان مشغول گشته بود که هیچ خبر نداشت و مثل چوب خشکی می نمود
تا مدتی همین طور کرده و خاک چندان بر بدن او افتاده بود که هیچ جا از خاک
بدن او خالی نمانده بود کرمهای بسیار افتاده بود نوبتی راجه شرجات بانجا آمد چهار
هزار زن داشت و همه زنانش همراه او بودند تا یک دختر او جائی که آن رکهیشر عبادت
میکرد آمد رکهیشر را خبر نبود راجه با زنان و دختر در انجا سیر میکرد و گل از درختهائی
که در همان نزدیکی بودند میچیدند دختر راجه شرجات ناگاه بر سر آن رکهیشر آمد چشم آن
رکهیشر بر آن دختر افتاد و در خوش آمد آن دختر را طلبید از بسکه گلو خشک شده بود
آن دختر آواز او نشنید اما روشنائی چشمان او را دید که درمیان آن خاک گرد میدرخشید
آن دختر ندانست که روشنائی چه چیز است و سفالی برداشته چندان بر هر دو چشمان آن
رکهیشر زد که او کور شد و ازین گناه بلائی بر سر ایشان نازل شد و تمام آن مردمان را
بول و براز بند شده هیچ چیز از پس و پیش بدر نمی آمد آن مردمان نزدیک هلاک رسیدند
راجه شرجات چون این حال را مشاهده کرد گفت که ای یاران من شنیده ام که چیون
رکهیشر درینجا عبادت میکند شاید که از کسی باو آزاری رسیده باشد این بلا همانست
که بر ما نازل شده است پس راجه از زنان و دختر و از سایر لشکریان پرسید که راست
بگوئید که کدام کس از شما بآن رکهیشر آزاری رسانیده است همه کس گفتند که ما هیچکس را
ندیده ایم چون مدتی همچنین در کلفت گذشت شکمهای آن مردمان ورم کردند و
نزدیک هلاک شدند دختر راجه بگفت که من چیزی روشنی دیده بودم سفالی برداشته
انداختم نمیدانم که آن چه بود راجه چون این سخن بشنید فی الحال برخاست جائیکه
دختر نشان داده بود دویده آمد آن خاک را دور کرد ناگاه آن رکهیشر دیده شد
بسیار ناتوان و لاغر شده بود و راجه سر خود را بر پای آن رکهیشر نهاد و از روی
عاجزی گفت که ای بزرگوار این دختر من از نادانی بشما گستاخی کرده است شما این
گناه مرا ببخشید که از غضب تو ما همه هلاک میشویم آن رکهیشر گفت ای راجه اگر آن

دختر را که چشمان نا کور کرده است بزنی من بدهی از تو خشنود شوم راجه فی الحال دست
آن دختر را گرفته بآن رکهیشر داد رکهیشر خوشحال شد همان لحظه بلا از مردمان فرو نشد
وگره از شکمهای ایشان کشاده گشت و راجه شرجات دختر را گذاشته با همه مردمان
کوچ کرده بشهر خود آمد آن دختر شب و روز خدمت آن رکهیشر میکرد و از جنگل
میوه آورده بآن رکهیشر میداد و خود هم میخورد بعد از مدتی ناگاه اسنی کمار تا آنجا
آمد و آن دختر غسل کرده بود و رخت می پوشید چشم اسنی کمار بران دختر افتاد
که مثل آن دختر جای دیگر ندیده بودند پیش آن دختر آمده پرسید که تو چه کسی و
درین صحرا چه میکنی پیش چه کس میباشی آن دختر گفت من دختر راجه شرجاتم
پدر مرا به چیون رکهیشر داده است او گفت پدر ترا بچه سبب باین کور ضعیف
داده است بیا مرا بشوهری قبول کن من ترا بسیار خدمتگاری خواهم داشت و این حسن
و خوبی چرا ضائع میکنی آن دختر گفت که شما بزرگ مینمائید از شما التماس میدارم که
دیگر بار این سخن مرا نگوئید شوهر ما آنست که پدر مرا باو داده است من اورا از همه
بزرگتر میدانم اسنی کمار چون این سخن شنید گفت صد رحمت بر عصمت تو باد من
ترا می آزمودم چون ترا پاک نظر دیدم حالا اگر تو بمن یک شرط میکنی من چنان کنم
که شوهر تو جوان شود و چشمانش روشن گردد ما طبیب دیوتهاایم دختر گفت شما
بکدام شرط شوهر مرا جوان و روشن چشم میکنید گفت باین شرط که ما دو کس با
شوهر تو سه کس باین آب درآئیم و چون از آب برآئیم تو شوهر خود را بگیری
آن دختر فی الحال پیش شوهر خود آمده آنچه شنیده بود باو گفت شوهرش بسیار
خوشحال گشت و گفت که اورا بطلب آن دختر اورا طلبید او پیش چیون رکهیشر
آمد او را برداشته بمیان آب درآورده هر سه در آب فرو رفتند بعد از لحظه که سر
برآوردند هر سه بیک صورت شده بودند پس بآن دختر گفتند که حالا هر کدام را
خواهی بگیر آن دختر گفت خداوندا اگر من باعتقاد خدمت شوهر خود کرده ام
آنچنان کن که من شوهر خود را بگیرم پس پیش رفته شوهر خود را بگرفت چیون بسیار

خوشحال گشت واسنی کمار را دعای خیر کرده واسنی کمار سر دو رفتند چیون جمع شن صورتی شد
با آن دختر بعیش و عشرت مشغول گشت بعد از مدتی این خبر براجه شرجات رسید که خویش تو
جوان شده است راجه بغایت خوشحال شده بالشکر روان شد بجائی که دختر راجه بود
آمده تعظیم و تواضع بسیار کرد چیون احوال خود را تمام بگفت بعد از آن چیون گفت
که من میخواهم که برای تو جگی کلان بکنم راجه ازین سخن خوشحال شده بجای خود
بازگشت واسباب جگ را تیار کرد پس چیون آمده آن جگ را تمام کرد در هنگامیکه
چیون حصه دیوتها را میکرد چون اراده کرد که اسنی کمار را هم حصه بدهد دران وقت
اندر آمده گفت که اینها را حصه دادن واجب نیست چراکه اسنی کمار طبیبست دست
هر ناپاک می بیند چیون گفت که این مرا جوان کرده است حصه میباید داد چیون
سخن اندر گوش نکرد و اسنی کمار را حصه داد اندر گفت که ای چیون تو سخن ما را
نمی شنوی من ترا بصاعقه چنان بزنم که نابود شوی چیون گفت که ای اندر
اسنی کمار با من بسیار نکوئی کرده است بنابران اورا حصه دادم تو هرچه توانی بکن
پس اندر در غضب شد از دست صاعقه را برداشت که بر چیون بزند دستش در هوا
بماند و هیچ حرکت نمیتوانست کرد پس چیون گفت که من هوم خواهم کرد باین نیت که از
آتش کسی پیدا شود که اندر را بکشد پس چیون بنیاد هوم کرد ناگاه از میان آتش
شخصی پیدا شد بسیار دهشتناک که هیچکس از دیوتها برابری او نتوانست کرد
یک لب او بر زمین و دیگر لب بر آسمان و چهار دندان او چهار صد کروه بلندی داشت
و باقی دندان بالا و زیر چهل کروه درازی داشت و بازوهایش مثل کوههای
چهل چهل هزار کروه دراز و یک چشمش مثل آفتاب بود و دیگری مثل ماهتاب و دهان
مثل تیزی اجل بزبان خود دهن خود را می لیسید و زبانش مثل برق سوزنده بنظر
در می آمد پس آنکه دهن کشاده بر اندر دوید اندر چون آن صورت هیبتناک را
دید دانست که حریف این بلا نخواهم شد فی الحال گریخته عقب چیون آمده گفت که
حصه اسنی کمار در همه جگ بدهید من منع نخواهم کرد تو مرا ازین بلا نگاهدار پس

چیون آن شخص را گفت که من از اندر خشنود شدم تو غایب شو او گفت که من کجا
دفع شوم پس چیون اورا چهار بخش کرده یکی شراب خوردن دوم بزنان سوم بقمار
باختن چهارم بشکار کردن داد و از آبحیات اندر و دیوتها و اسنی کمار را سیراب کرد
چون آن بلا رفت پس جگ راجه شرجات بخوبی تمام شد و همه دیوتها خشنود شدند
بمکانهای خود رفتند لومش براجه جدهشتر گفت این بود قصه راجه شرجات که
گفتم و یک کوه درین نزدیکی دیگر هم هست پس راجه جدهشتر باتفاق برادران بانجا
رفتند دران کوه سه چشمه آب روان کلانی جاری بود لومس گفت که این چشمه است
که اکثر دیوتها و راجه های بزرگ درینجا غسل کرده اند پس راجه جدهشتر و برادران
و دروپدی دران چشمه غسل کردند و ازانجا پیشتر روان شدند تا بکوهی دیگر رسیدند
لومس گفت که این جائیست که راجه مان دهاتا درینجا جگ کرده است و چند زمان یعنی
ماه دران جگ آبحیات را آورده خورده بود راجه جدهشتر گفت راجه مان دهاتا بزرگ
راجه بود میخواهم که پیدایش او بشنوم و شنیده ام که او در همه عالم مشهور شده
بود و بسیار راجه ها را زبون کرده بود میخواهم که معنی مان دهاتا بدانم لومس گفت که از
१इक्ष्वाकु نسل راجه اکهواک[1] جوناش[2] نامی راجه بزرگی بود مملکت بسیار و لشکر عظیم و اموال و
२युवनाश्व اسباب بسیار داشت آن راجه را فرزند نبود بامید آنکه پسری شود یک هزار اشمید جگ
کرده بود و دیگر انواع جگ و خیرات به فقرا و برهمنان داده اما اورا فرزند نصیب
نشد پس راجه مملکت خود را بوکلا و وزرا سپرده خود بجنگل و بیابان رفته در عبادت
حق سبحانه تعالی مشغول گشت بهرگ نام رکهیشر شنیده بود که راجه جوناش بجهت
فرزندی ترک سلطنت کرده بجنگل سکونت گرفته بهرگ رکهیشر به نیت آنکه حق سبحانه
تعالی راجه جوناش را پسری نصیب کند جگ خوبی کرده بعد ازان کوزه پر آب
کرده افسونی بران خواند و آن کوزه آب را به راجه جوناس داد که راجه بیکی
از زنان خود بخوراند از و پسری شود اتفاقاً همان روز بخانه بهرگ راجه جوناش آمد
بهرگ اورا تعظیم کرده آن شب مهمانداری کرد و راجه جوناش از گرسنگی و تشنگی که

گذرانیده بود بسیار آرام یافت طعام از خوراک زیاده خورد و شب را خواب کرد
بغایت تشنه شد همان کوزهٔ آبی که بران افسون خوانده بود تمام آن آب را
بیاشامید صباح شد بهرگ دران کوزه آب نیافت گفت که این آب چه کس
خورد راجه جوناش گفت که من خورده ام بهرگ گفت خوب نکردی من از بسیار
ریاضت و عبادت بران افسون خوانده بودم که هر که او را بخورد از و آنچنان
پسری شجاع و قوی و پر زور شود که اندر هم حریف او نتواند شد حالا تو آن آب را
خوردی افسون من ضائع نخواهد شد تو حامله شده پسری خواهی زائید من
دعا کردم که ترا پسری شود در غایت خوبی چنانچه همه عالم را مسخر سازد و در
هنگام زائیدن او ترا هیچ الم نرسد بهرگ این دعا برای راجه کرد آن فرزند
مدت صد سال در شکم پدر بماند بعد از صد سال از پهلوی چپ پدر بقدرت
الله تعالی بدر آمد همان زمان از انجا که بدر آمده بود خوب شد آن پسر روشنائی
مثل آفتاب داشت بسیاری از دیوتها باتفاق اندر تماشای آن پسر آمدند باهم
گفتند که این پسر را چه کس شیر خواهد نوشانید اندر چون سخن از ایشان شنید
گفت من خواهم نوشانید اندر این سخن گفته انگشت سبابهٔ دست راست خود را
در دهان طفل نهاد پس آنرا مکید ببرکت مکیدن انگشت اندر آن طفل همان روز
کلان شد چنانچه در برابر دیگر مردمان شد ماندهاتا نام او شد و معنی این لفظ اینست
که انگشت مرا خواهد آشامید همان سخن را که اندر گفته بود نام او شد ماندهاتا همچنین
بادشاهی شد که شرق و غرب را متصرف خود آورده بود برهما کمانی باو بخشیده بود
و زرهی داشت که هیچ سلاح بروی کارگر نمیشد و آن راجه با نیکی بود و نگاهبانی
خلق میکرد و در عصر او خلق آسوده حال بود فقر و فاقه به هیچکس نبود او تمام
عالم در یک روز سیر میتوانست کرد و از اولاد چندربان یعنی ماه راجه در غایت
عظمت و شوکت و حشمت سومک نام در ولایت قندهار بود در راجه
ماندهاتا با او جنگ کرده او را بکشت تمام ملک او را متصرف خود کرد و پس

نیز

براجه جدهشتر گفت درین کوه ماندهاتا جگ عظیم کرده بود قصه او این بود که
گفتم راجه جدهشتر گفت که سومک چه کس بود که شما نام او گفتید که ماندهاتا او
گشته هست لومس گفت که راجه سومک نام راجه قندهار بوده است او صد زن
داشت اما هیچکدام از ایشان را پسر نبود سومک سعی میکرد پسر نمیشد بعد از
جंतु ? مدتها پیدا بخانه او یک پسر متولد شد پدر آن پسر را جنت نام نهاد هر صد زن
سومک آن پسر را عزیز میداشتند روزی آن پسر نشسته بود مورچه در میان تهیگاه
او بگزید پسر فریاد نمود هر صد زن راجه بفریاد آمدند سومک در دیوانخانه در میان امرا
وارکان دولت نشسته بود کس را فرستاد و پرسید که این چه غوغائی بود خبر بردند
که خیریست راجه زاده را مورچه گزیده است راجه بحرم آمده پسر را تسلی کرده باز بدیوانخانه
آمد و گفت یک پسر بسیار کم ست اگر او را از حکم خدای تعالی تشویشی شود این کس
هیچ ندارد من صد زن خواسته ام از همه ایشان غیر از یک پسر ندارم ازین جهت
بغایت پریشان خاطر میباشم بعد ازان راجه سومک بطرف امرا و برهمنان و دانایان
گفت که شما همه بزرگانید و همه مشکل پیش شما آسان میشود باید که تدبیری بکنید
که مرا فرزندان بسیار شوند یکی از برهمنان رتک نام که از همه داناتر بود او گفت که
ای راجه یک کار مشکل ست اگر شما آن کار توانید کرد من انچنان اقرار میکنم که صد
پسر از تو شود معلوم نیست که آن کار از شما خواهد شد. باز راجه گفت که مرا صد پسر شود
انچه تو میگوئی من آن میکنم بگو آن کار کدام ست رتک گفت که تو بگو که آتش افروزند
و این پسر را بکشند من از گوشت او هوم کنم و تمام زنان راجه بر گرد آن آتش باشند
و گوشت آن پسر را که من در آتش می اندازم بوی آن همه زنان شما که میرسد آن زنان
آبستن میشوند و همه پسر می زایند مادر این پسر همین را خواهد زائید و نشان آن که
همین پسر را مادرش خواهد زائید آنست هر نشانی که در بدن این پسر ست آن در بدن
آن پسر خواهد شد. راجه چون این سخن بشنید ساعتی متفکر شد بعد ازان سر
برآورده گفت که ای برهمن مرا فرزندی بسیار می باید هر چه دانی بکن آن برهمن

بفرمود تا آتش عظیم برافروختند بعد ازان رفت تا پسر راجه را بیارد زنان راجه
گریه کرده بآن پسر چسپیدند از یکطرف آن برهمن باکسان راجه میکشید از طرف
دیگر زنان راجه اورا محکم گرفته بودند نمیگذاشتند آخر آن پسر را از دست زنان
کشیده آوردند بفرموده برهمن آن پسر را کشتند و گوشت اورا پاره پاره کرده
در آتش می انداختند و آن زنان راجه را آورده نزدیک آن آتش نگاهداشتند
چون بوی آن گوشت بایشان رسیده بیهوش شده افتاده بعد از چند ساعت
همه بحال خود آمدند بعد ازان همان لحظه هر یک پسری زائیدند و همان حملا ماتی که
اول داشت آن فرزند از مادر خود متولد گشت و راجه نام اول اورا نهاد همه زنان
راجه آنچنان جنت را دوست داشتند که فرزند خود را دوست نمیداشتند چون جنت
کلان شد ماندهاتا بجنگ راجه سومک آمد و سومک با او جنگ عظیم کرد و جنت دران
جنگ از جانب پدر خود آنچنان جنگی کرد که دوست و دشمن همه اورا آفرین کردند آخر
ماندهاتا برو غالب آمد و راجه سومک را بقتل رسانید جنت را بگرفت چون ماندهاتا
درو کمال شجاعت مشاهده کرده جای پدر را باو داد و راجه سومک چون از تیغ دران
جنگ کشته شده بود دران عالم بسرگ رفت وآن برهمن زنگ را دید که در جهنم
سومک ازان برهمن پرسید که تو چه گناه کردی که باین عذاب گرفتار گردیدی آن
برهمن گفت نتیجه آنست که پسر ترا کشته گوشت او در آتش هوم کردم راجه سومک
با مالک دوزخ گفت که این برهمن را از آتش بدر کن مرا بجای او در دوزخ انداز
مالک گفت حکم خداوند تعالی آنست که هر کس عمل بد کند عوض او دیگری را عذاب
نمیکنم راجه گفت که چون این برهمن بحبت کار من باین بلا گرفتار شده است حالا
از تو میخواهم که نیم گناه اورا بمن ببخشید مرا نیز در دوزخ اندازید بعد ازان مالک دوزخ
بحکم خدای تعالی نیم گناه برهمن براجه داد راجه را هم در دوزخ برده بعد ازان
خدای تعالی از هر دو خشنود شد حکم شد که این هر دو را بسرگ برند لومس گفت
که این قصه راجه سومک بود که درین مقام ماندهاتا جگ کرده است راجه جدهشتر

برآمد گفت ای راجه من اندرم و این فاخته آتش آمده بودیم تا همت ترا آزموده‌ایم
چنانچه ترا شفقت بود بهم حالا دیدیم تا قیامت نیکنامی تو در عالم خواهد ماند پس اندر بهترین اجتهاد
راجه دست مالید آن جراحتها در حال نیکو شد پس اندر بهشت بعد از این حکایت دیگر
لومس گفت که زمان سابق دو کس عالم بودند یکی اشتابکر پسر کهوڑ دوم سفیت کیت
پسر اوداَلک هر دو بخدمت راجه جنک رفتند و راجه جنک باد فروشی داشت نهایت دانا
کبندی نام داشت این دو کس چون آنجا رسیدند بزور علم خود بر باد فروش غالب آمدند
و او را در آب غرق کردند راجه جدهشتر پرسید که آن دو برهمن چه زیادتی داشتند که
آن باد فروش را غرق کردند لومس گفت که اوداَلک نام رکهیشری دانا بود او مریدی
داشت کهوڑ نام که شب و روز بجان و دل خدمت استاد میکرد چندان بعهد و اخلاص
خدمت او کرد که استاد بر او مهربان شده دختر خود را باو داد و آن دختر بعد از مدتی
آبستن شد و هر صباح که کهوڑ بید میخواند فرزندیکه در شکم مادر بود فریاد بر آورده باپدر
خود میگفت که تو غلط میخوانی من تمام بید را نیکو یاد میدارم پدر را این سخن بد آمد
اعتراض شده گفت که تو عیب مرا میگوئی از خدا میخواهم که هشت عضو از اعضای تو کج
شود دختر اوداَلک با شوهر خود گفت که من هیچ چیزی ندارم چون فرزند برایم چیزی
می باید که خرج بکنم کهوڑ گفت من بجائی میروم تا چیزی پیدا کرده بیارم پس کهوڑ بخواهش زر
بخدمت راجه جنک شد و راجه جنک باد فروشی داشت بندی نام که هر برهمن دانا
که پیش راجه می آمد آن باد فروش باو بحث میکرد چون غالب می آمد آنکس را
غرق میکرد چون کهوڑ بخانه راجه جنک آمد آن باد فروش باو بحث کرده برو غالب آمد
و او را بدستور غرق کرد و بعد رفتن کهوڑ زنش پسری زائید که هشت عضو از
اعضای بدنش کج بود اول گردن و دو دست و پشت و دو ران و دو پای او
بغایت صورت خوب داشت مادرش او را اشتابکر نام نهاد این پسر چون بزرگ
شد بغایت دانا و عاقل شد شب و روز بعبادت حق سبحانه تعالی مشغولی میکرد
اوداَلک رکهیشر که پدر مادر اشتابکر بود با دختر خود گفت که با این پسر خود مگو که پدر تو

१ अष्टावक्र
२ कहोड़
३ श्वेतकेतु
४ उद्दालक
५ बंदी

پیش راجه جنک رفته است مبادا او در قهر شود و در ماهی بد کند چنانچه عالمی بسوخت
مادرش آن پسر را بغایت نیکو نگاه میداشت و هرگز باو نگفت که پدر شما را
راجه جنک کشته بود باو میگفت که این اودالک پدر تست چون دوازده سال
از عمر اشتاوکر بگذشت روزی اشتاوکر پیش مادر آمده گفت که پدر من کجاست
مادر نتوانست باز ماند قصه کشته شدن پدر باوی گفت و گریه و زاری بسیار
کرد اشتاوکر هیچ نگفت بعد از مدتی خبر یافت که راجه جنک جگ میکند اشتاوکر
با خال خود سویت کیت گفت که بیا پیش راجه جنک میرویم او جگ عظیم میکند
و مجمع بسیار جمع شده است برهمنان و دانایان بسیار در آنجا آمده اند سویت کیت
گفت بسیار خوب است پس هر دو بطرف راجه متوجه شدند تا آمده راجه جنک
دیدند که با بسیار لشکر و با حشم می آید کسان راجه جنک با اشتاوکر گفتند که یک
طرف رو اشتاوکر گفت که از راه فقیر و غریب کور و لنگ و راجه همه میروند را
از کسی نمی باشد تو چرا مرا منع میکنی راجه جنک گفت ای جوان جوش اندام مرا بگ
تو براه خود میرفته باش که هیچکس ترا منع نمیکند اشتاوکر گفت صد رحمت بر
خلق تو باد خدای تعالی ترا از جمیع بلاها نگاه دارد پس راجه بجانه رفت اشتاوکر
و سویت کیت میرفتند تا بجائی رسیدند که راجه جگ میکرد چون خواستند که
در مجلس نهند دربان ایشان را منع کرد و گفت درین مجلس پیران و دانایان
می آیند خردسالان را راه نیست مرا بندی باد فروش درینجا گذاشته است که
بی رخصت او من هیچکس را آمدن نمیدهم شما از وی رخصت بگیرید اشتاوکر گفت
که پیران و دانایان درین مجلس می آیند منهم از پیران و دانایان کمتر نیستم و خدمت
بزرگان کرده ام دربان گفت ای خردسال معلوم نیست که تو چه مقدار علم
خوانده باشی اشتاوکر گفت که بزرگی و دانائی را از سالها تعلق نیست اگر کسی دانا و
عاقل باشد من دانائی و علم خود را باو خاطر نشان کنم من میخواهم با آن باد فروش
ملاقات کنم و با او بحث نمایم تا راجه و دیگر بزرگان تماشا ببینند چون دربان این سخنان

اتراشتابکر شنید گفت من با تو در سخن پیش نمی آیم بیا در مجلس برو پیش اشتابکر
بمجلس درآمد مردمان خردسالی ها دیدند که اکثر اعضایش کج بوده همه حیران صورت
او شدند اشتابکر بنیاد سخن کرده و راجه را تعریفات نیکو کرده گفت ای راجه من
شنیده ام که در ملازمت شما آنچنان دانان هستند که در بحث هیچکس حریف ایشان
نیست بهر کس که غالب آیند آن کس را در آب غرق میکنند من این حکایت
شنیده آمده ام میخواهم که آن بادفروش که بر دانایان غالب می آمد او را ببینم
چنانچه ستاره ها از شعاع آفتاب غائب میشوند من بزور علم و دانش خود بادفروش را
نابود گردانم راجه گفت تو آن بادفروش را ندیدهٔ و قدر علم او را نمیدانی بسیاری از
برهمنان دانایان که سالها در تحصیل علم کوشیده بودند و عمرهای دراز داشتند
بدعوی بحث او آمده بودند آخر پریشان شده در آب غرق شدند و تو
خود خردسال معلوم است که تو چقدر مایه علم داشته باشی که برابری او توانی
کرد و بسیار از دانایان بدعوی بحث نزد او آمده بودند چنانچه ستاره در پیش
آفتاب غائب میشوند در پیش او نابود شدند اشتابکر گفت ای راجه تو او را
شیر کرده از بسکه در نظر تو عظیم آمده تو پنداری که در عالم مثل او دیگری نیست هنگامی
که روبروی من شود آن زمان بدانی که در عالم دیگر مردمان هستند که در پیش ایشان
از موش هم کمتر ست راجه گفت ای جوان برهمن آن بادفروش من شش و دوازده
و بیست چهار و سیصد و شصت را میداند آیا تو هم آنرا میدانی اشتابکر گفت ای راجه
این عبارت از سال ست که دوازده ماه و بیست چهار پکه یعنی نصف ماه و شش
موسم و سه صد و شصت روز دارد و باز راجه پرسید که آن کیست که خواب میکند و
چشم بر هم نمیزند و آن چه چیز ست که بعد از کاشتن بروید و کیست که دل ندارد و آنکه در
شتابی بزرگ میشود چه چیز ست اشتابکر گفت آنکه خواب میکند و چشم بر هم نمی زند
آن ماهی ست آنکه بعد از کاشتن نروید بیضه مرغ ست آنکه دل ندارد سنگ ست
و آنکه برودی بزرگ میشود سیلاب ست باز راجه گفت که تو آدمی نمی نمائی بلکه دیوته هستی

حالا معلوم میشود که بر تو کسی را غالب آمدن محال می بینیم از امروز ترا حکم کردم که پیش من
می آمده باشی اشٹاکر گفت درین مجلس راجهای بزرگ و برهمنان صاحب فطرت
نشسته اند خصوص بندی که بر دانش مغرورست اگر شخصی دیگر خواهد بپرسد این بندی
در علم پیش من چنان ست که درخت در کناره دریا و همه پیش آتش و با بندی گفت که
شیر خفته را بیدار مسازد و مار غضبناک را در وقتی که زبان بر می آرد در دست من
بحث علم تو با من بدان ماند که کسی خواهد که کوه بناخن نخراشد چنانکه پیش این
راجه جنک راجه های دیگر زبون میشوند تو پیش من وجود نداری اشٹاکر این را
بگفت و باز باواز بلند با بندی گفت یا من چیزی می‌پرسیم تو جواب بگو یا تو چیزی
بپرس من جواب بگویم بندی گفت آتش یک وجود دارد لیکن از بسیار جاها را
می افزاید و آفتاب یکیست لیکن بسیار جاها را روشن میسازد و اندر یکیست که امرا
بر همه کس ست و پادشاه دیوتان جم هم یکیست اشٹاکر گفت هر جا اندر ست آتش با و
دوست و نارد این دو رکه میباشند و اسنی کمار نیز دو شخص اند و عرابه هم دو چرخ
دارد و زن و مرد نیز دو وجود دارند و این را آفریدگار ساخته است یعنی جیو آتما و پرماتما
هر دو هستند بندی گفت آفرینش خلایق سه گونه است یعنی از ثواب دیوتا و از ثواب
و گناه آدمی و از گناه مار و غیره که کج میروند و باجبی یعنی اعمال سه آسرم از سه قسم میکنند
و برهمنان که جگ میکنانند سه عمل میکنند یعنی دیو جگ و پتر جگ و رکهر جگ و عالم
نیز سه است یعنی سرگ و نرک و زمین و روشنی نیز سه است اشٹاکر گفت برهمنان
چهار آسرم دارند چهار طایفه خلق ست و چهار بید ست و گاو چهار پای دارد و چهار [illegible]
اند بندی گفت آتش پنج ست و چهره ست از شعر که پنج رکن دارد و در پوران ها [illegible]
جگ نیز پنج است و آله حواس نیز پنج ست و در بید اپسرای پنج چهلی وارنده است
یعنی پیر و پروچ چیت نام ها ست که او را پرمان بیرمی بکانب [illegible] است پنج چهلی [illegible]
و در عالم پنج دریا ست اشٹاکر گفت که شش جگ ست و بعد از جگ کردن شش قسم
خیر ست که آنرا در هندوی دچهنان گویند و شش موسم و شش آله حواس ست یعنی

پنج آله حواس و ششم آنها دل ست و شمش عقد پروین ست و ششم شاستر باز
بندی گفت هفت قسم غله ست که میکارند و هفت قسم غله صحراست و هفت بحر
آن نظم ست که در وقت جگ بید را دران بحور میخوانند و هفت رکهیشر اند و هفت
نوع پرستش است و هفت تار بر سازی بندند که آنرا هفت پرده میگویند و هفت
دیپ که آنرا هفت اقلیم میگویند اشتابکر گفت از هشت سرخ یک ماشه میشود هشت بیت
که هشت پا دارد که در هندوی سرجهر میگویند و موکل لذات هشت بس اند و در جگ
هشت ستون نصب میکنند بندی گفت که در بتر جاب یک رچا نه بار خوانده شود
و حصه های کم و بیش گن های یک بر کرت را اگر آمیزند آن گن ها نه قسم اند و از آنها
پیدایش نه قسم گفته اند و از چهار رکن نه عدد فی جمع کردن بر هتی چهند پیدا میشود که آن ١ वृहती छंद
نام بحر بیت از بحور شعر هندی و نوشتن ترتیبهای مختلف نه شکل مشهوره اعداد را هر قدر که
خواهند مقدار حاصل میشود همین طور نه گن ها یا بسیار شکل میگیرد اشتابکر گفت اطراف
عالم ده ست و از ده صد و هزار میشود و ده ماه حمل میمانند بندی گفت یازده رودر ست
و یازده ستون جگ و یازده اندری را یازده فعل ست اشتابکر گفت از دوازده ماه
یک سال میشود و مصرع جگتی نام بحر از دوازده حروف حاصل میشود و پراکرت جگ آنست ٢ जगति छंद
که در دوازده روز تمام میشود و بقول برهمنان دوازده آفتاب ست بندی گفت ३ प्रकृत यज्ञ
تاریخ سیزدهم از تاریخ دیگر بهتر ست و سیزده اقلیم روی زمین ست چون بندی نیم
اشلوک متضمن این سخن خوانده خاموش ماند اشتابکر نیم اشلوک باقی مانده بدین مضمون
گفت که سیزده روز جنگ سرکرشن جیو و کیشی نام دیت فراموش کردی و سیزده
بحر که خاصه بید ست نیز نگفتی بعد ازان اهل مجلس اشتابکر را آفرین کردند و برهمنان
صاحب دانش دست بسته پیش او استادند باز اشتابکر با بندی گفت که بهمین
دانش و عقل بر برهمنان غالب آمدی و ایشان را غرق کردی کدام قاعده است
که هر کس که در بحث علم زبون آید او را در آب غرق کنند اکنون ترا هم غرق
می بایدکرد بندی گفت که من اول دوازده سال در جگ بران بودم و اکنون در جگ شما

آمدم وآن برہمنان را کہ غرق کردم ایشان نمردہ اند ہمہ در جگ برن حاضر اند
آن برہمنان برای پرستش اشٹابکر خواہند آمد اشٹابکر گفت کہ آن برہمنان را
کہ در آب غرق کردی ایشان چگونہ زندہ ماندند کہ باز خواہند آمد بندی گفت کہ
پدرم برن جگ میکند پدر ترا و دیگر برہمنان را ہمانجا فرستادہ ام اینک می آیند و
من ترا پرستش خواہم کرد کہ از باعث تو اکنون پدر را خواہم دید اشٹابکر گفت کہ
راجہ جنک مرا طفل دانستہ بر سخن من اعتبار نمیکند تعجب است کہ چنین دانائی چنین
نادان شود راجہ گفت ای اشٹابکر ترا معلوم کردم کہ تو آدمی نیستی دیوتہ ہستی
کار آدمی نبود کہ بر بندی غالب آید تو بر بندی غالب آمدی الحال بندی را بخش
اشٹابکر گفت کہ من این را زندہ نمیگذارم این خود را پسر برن میگوید او را غرق
میکنم بخانہ پدر برود بندی گفت مرا غرق شدن عیبی نیست خانہ پدر است
اگر باور نداری دو ساعت توقف کن کہ آن برہمنان پیدا خواہند شد آنگاہ لومس
گفت کہ ای راجہ جدہشتر چون سخن بانیجا رسید برن با برہمنان گفت کہ
پسر مارا در آب غرق میکنند شما زندہ شدہ در مجلس راجہ جنک بروید در یک لحظہ
آن ہمہ برہمنان در مجلس راجہ جنک حاضر شدند کہوڑ پدر اشٹابکر پیش راجہ جنک
آمدہ گفت کہ پسران در ہمین وقت بکار می آیند بندی راجہ را دعای خیر کرد و ہمہ
برہمنان بخانہ خود رفتند بندی در آب رفت اشٹابکر پدر را گرفتہ بخانہ خود رفت
چون این قصہ لومس تمام گفت راجہ جدہشتر از انجا روان شدند تا بر تیرتہ دیگر
رسیدند لومس گفت کہ این تیرتہ چنان ست کہ اندر برتراسر دیو را کشتہ در این آب
غسل کردہ بود شما در اینجا غسل کنید ثواب بسیار خواہید یافت پاندوان غسل کردہ
१भृगुतुंग از انجا روان شدند تا بکوہی رسیدند کہ بھرگ[1] تنگ نام داشت لومس گفت بعد ازینکہ
२रैभ्य ऋषि مقام ریبھ[2] رکھ ست اینجا پسر بہردواج مردہ بود راجہ جدہشتر گفت کہ او چگونہ مردہ بود
३अर्वावसु لومس گفت کہ بہردواج ریبہ نام دوستی داشت او دو پسر داشت یکی اربابس[3] و دیگری
४परावसु ५यवक्रीत پراوس[4] و بہردواج یب کرتیت[5] نام یک پسر داشت و ریبہ با ہر دو پسرانش عبادت

بسیار میکردند و پسران ریکهه با پسر بهردواج دوستی تمام داشتند و مردمان بجهت عبادت
بهردواج البته خدمت او میکردند پسر بهردواج را هم بخاطر رسید که من عبادت بسیار
بکنم تا مردم مرا هم مثل پدر خدمت میکرده باشند باین نیت عبادت بسیار میکرد بعد
ازان آتشی عظیم برافروخت و خواست که خود را بسوزد درانوقت اندر آمده گفت که
چرا خود را میسوزانی او گفت که من چیزی نخوانده ام و میل علم بسیار دارم ازین جهت
خود را میسوزم شاید ازین تکلیف علم مرا نصیب شود اندر گفت از سوختن علم حاصل
نمیشود باید که خدمت استادی بکنی جوکریت پسر بهردواج از گفته اندر از آتش محافظت
کرده در عبادت مشغول گشت مدتها عبادت کرده بعد ازان اندر بصورت برهمن
پیری برآمده بجائیکه جوکریت غسل میکرد آمده ریگ بسیار در انجا پاشیدن گرفت هر چند
جوکریت منع کرد او قبول نکرد و بکار خود مشغول بود جوکریت بخندید و گفت ای
بنده خدا خام خیال میکنی آن پیر گفت میخواهم که برین آب گنگ پلی بندم تا مردم
ازین پل میگذشته باشند جوکریت گفت که ای پیر مرد باین ریگ پل بستن کی
میتوانی آن پیر مرد گفت که من اندرم برای فهمانیدن تو آمده ام چنانچه تو باین عبادت
علم نخواهی یافت منهم باین ریگ پل بستن کی میتوانم جوکریت گفت تو مرد بزرگ
و دیوته هستی چرا درباب من دعا نمی کنی که خدای تعالی مرا علم نصیب کند پس
اندر دست دعا برداشت و گفت یا بارخدایا هر علمی که جوکریت میخواهد همان
نصیب او گردد چنانچه دعایش قبول شد بعد ازان جوکریت اندر را دعا کرده
بملازمت پدر خود آمده گفت که ای پدر من علم بسیار از دعای اندر یافته ام
حالا علم من از علم تو زیاده شده است پدر را این سخن بسیار بد آمده گفت که
ای پسر تو ازین علم مغرور مباش ناگاه چون مرگ شوی با تو حکایتی میگویم که شیری بود
بالده نام داشت او را فرزند نمیشد او در عبادت و ریاضت مشغول شد با میدانکه
او را فرزندی شود که دیوته باشد دیوته ها او را گفته بودند که ترا فرزندی خواهد شد
اما دیوته نخواهد شد بالده گفت چون دیوته نخواهد شد فرزندی میخواهم که تا آنکه این کوه است

او زنده ماند پس از مدتی بخانهٔ او فرزند متولد شده او را میدهابی نام نهاد و آن
پسر چون کلان شد شنید که عمر من تا برابر کوه خواهد شد بسیار مغرور شد هرجا که
عابدان و رکهیشران را میدهابی ادائی میکرد تا آنکه نوبتی پیش رکهیشری بزرگ
१ धनुषाक्ष که دهنشاچه نام بود رفت او را سخنان ناسزا گفت و آن رکهیشر در قهر شده گفت
از خدا میخواهم که تو خاک شوی او بر زمین افتاد پس آن رکهیشر با گاومیشان گفت
که این کوه را بکنید گاومیشان بشاخهای خود آن کوه را با زمین برابر کردند چون
آن کوه نماند میدهابی هم همان زمان هلاک گشت پس پدر او از هلاک شدن فرزند
گریه و زاری کرد اکثر بزرگان پیش او آمده تسلی کردند و گفتند که پسر تو بسیار مغرور
می بود و میگفت تا آنکه کوه هست من نخواهم مرد خدای تعالی آن کوه را بشاخهای
گاومیشان بزمین برابر ساخت تا مغروری او برطرف شود تو گریه و زاری مکن
بالده از گفته بزرگان ترک گریه و زاری کرد بهردواج گفت تو هم زنهار متکبر و مغرور مشو که
مبادا تو هم مثل آن برهمن هلاک شوی و دیگر ریبهه رکهیشر بسیار بزرگ است زنهار
در خدمت او سخن بی ادائی مکن که مبادا ترا نفرین کند جوکریت چون بمنزل ریبهه رکهیشر
آمد عروس او را دید خاطرش باو میل کرد باو گفت اگر همراه من بیائی من ترا
از جان بهتر نگاه خواهم داشت آن عورت شرمگین شده برخاسته بخانه درون
رفت بعد از لحظه ریبهه بمنزل خود آمد عروس خود را دید که گریه میکند او را پرسید
چرا گریه میکنی او حال آنچه بود گفت ریبهه دعای بد کرده گفت که از خدا
میخواهم که جوکریت هلاک شود جوکریت همان زمان هلاک شد دران زمان راجه
२ बृहद्युम्न بود برهدیمن نام او آغاز جگ کرده کس را فرستاده دو پسران ریبهه را که یکی
ارباتس و دیگر پراباس نام داشتند دران جگ طلب نمود و ریبهه ایشان را
رخصت داد که بآن جگ آمده حاضر شدند و ایشان بفرمودهٔ پدر بجگ راجه
برهدیمن رفتند و راجه در مقام جمع اسباب جگ بود درین اثنا پراباس بخانه خود
بازگشت که از زن خود خبری بگیرد و در شب بخانه خود آمد چون بمنزل خود آمد پدر

خود را دید که پوست آهو پوشیده بیرون خانهٔ خود هر طرف میگردید پر ابس خیال کرد
که آهوئی ست که اینجا میگردد و شمشیر کشیده زد و بر پدر بمرد و صباح شد و دانست که پدر را
کشته است بنهایت دلگیر شد و بعد از آن آنچه رسوم بود آتش داد و بعد از آن
پیش آربابس بازگشت با برادر گفت تو تنها جگ را نمیتوانی کرد من میتوانم کرد
من بغلط پدر خود را کشته ام تو برو عوض من عبادت کن تا خون پدر از گردن من
ساقط شود و من جگ را تمام میکنم برادرش قبول کرده بخانه بازگشت چندان
عبادت و خیرات کرد که گناه پدر را از گردن برادرش دور شد بعد از آن پیش برادر
خود بازگشت برادرش با راجه برهمن گفت که این برادر من پدر خود را کشته است
و گنهگار ست او را نگذارید که باین جگ حاضر شود راجه بکسان خود بفرمود تا او را از
شهر بدر کنند این برادر که بی گناه بود و بجهت برادر آنقدر محنت کشیده بود چون از
برادر این بیمروتی را شنید گفت پدر خود را نکشته ام این گفته گریه کنان بازگشت
و در جنگل رفته بعبادت حق سبحانه تعالی مشغول گشت و چندان عبادت کرد که
آفتاب و دیوتها ازو خشنود شدند و همه پیش او آمده بازگفتند که آنچه مطلب تو باشد
ازما طلب کن تا ترا بدهیم او گفت من آن میخواهم که پدر من زنده شود و او را
فراموش شود که این برادر من او را کشته است و گناه کشتن پدر از گردن برادر
گنهگار من برود و بهردواج و ریبهرش چوکریت هم هر دو زنده شوند دیوتها دست
برداشته از درگاه خداوند تعالی آنچه او خواسته بود درخواست کردند دعای ایشان
مستجاب شد ریبهه و بهردواج و چوکریت بقدرت الله تعالی همان زمان زنده شدند
و آن گناه از گردن برادرش برطرف شد و جوکریت بعد از زنده شدن با دیوتها
گفت که من بید خوانده بودم و ریبهه هم خوانده بود سبب چه بود که دعای او در باب
من مستجاب شد دیوتها گفتند که باعث این بود که ریبهه علم را پیش استاد خوانده
بود و تو بعبادت علم یافته بودی ازین جهت او بر تو فضیلت دارد دعای او در باب
تو مستجاب شد چون لومس این حکایت را تمام کرد پاندوان او را دعا کرده از آنجا

روان شده میرفتند تا بکوه گندمادن رسیدند دران کوه انواع درختان و آب روان
و درشتهای کلان و گلهای رنگارنگ دیدند پس مدتی درانجا مقام کردند عبادت میکردند
گاهی دران دشت جانوران عجیب بنظر ایشان درمی آمدند و دران کوه نوبتی
باد بسیار وزیدن گرفت و گرد عظیمی برخاست چنانچه چیزی بنظر کسی نمی آمد
و تاریکی شده درختان کلان ازان باد ازجای برافتادند راجه جدهشتر با دهوم
پروهت زیر درخت کلان نشستند و بهیم و دروپدی در زیر سنگ پناه آوردند
سهدیو در غاری درآمد و نکل و لومس یک جای ایشان هم گرفتند بعد از چند ساعت
باد کمتر شد باران بسیار باریدن گرفت و ازان کوهها جوهای آب مانند دریا روان
شد آنگاه باران از باریدن بماند و آسمان صاف شد پانڈوان هرکدام از گوشه
برآمده یکجا جمع شدند و از انجا روان گشتند چون یک کروه رفتند دروپدی مانده شد
و از غایت کوفت و محنت بیهوش شده بزمین افتاد نکل آمده سر اورا در کنار نهاد
راجه جدهشتر این حال دروپدی دلگیر شد با برادران گفت این دروپدی بجهت
خاطر داشت ما اینقدر رنج و محنت کشیده است فی الواقع آن تقصیر ماست که قمار باخته
بر سر خود بلا انداختیم دهوم پروهت دلداری راجه جدهشتر بسیار کرده فهمانید بعد
ازان دهوم پروهت آب افسون خوانده برروی دروپدی انداخت دروپدی
بهوش آمد آنگاه راجه جدهشتر با بهیم سین گفت که ای برادر این بلا بر سر ما از بودن
آمده است درین راه دروپدی آزار خواهد کشید بهیم سین گفت ای راجه تو غم مخور ترا
مع برادران بر دوش گرفته خواهم رفت و پسر من گهتوکچ که از هڈنبا متولد شده است
درینوقت اورا میطلبم پس بهیم گهتوکچ را یاد کرد همان لحظه گهتوکچ آمده حاضر شد دست
بر دست نهاده پیش ایشان استاد و گفت مرا چه خدمت میفرمائید که آنرا بجا آرم راجه
جدهشتر گفت که ای فرزند مادر خود را برداشته همراه ما بیا گهتوکچ گفت اگر حکم بفرمایید
من همه شما را برداشته هرجا که بفرمائید آنجا برم راجه گفت معلوم ست من ترا از
خود کمتر نمیدانم لیکن همین دروپدی را ببر گهتوکچ دروپدی را برداشت و برادران

نیز برداشت وبعضی دیوان را بفرمود که آن برهمنان را بر داشتند باز روان شدند
بکوه بدری رسیدند درانجا معدن طلا وانواع جواهر دیدند ودیگر از عجائب بنظر ایشان
درآمد جانوران گوناگون ودرختان کلان وآب روان آنجا بودند وبسیار دیوتها
بودند درانجا عبادتگاه نرنارایـن که چندین هزار سال درانجا عبادت کرده بودند از
نور عبادت آن مکان مانند آفتاب می درخشید وعابدان بسیار درانجا در عبادت مشغول
بودند وبرهمنان بسیار بید میخواندند راجه جدهشتر وبرادران آن عابدان را زیارت کردند
عابدان ایشان را دعا کردند وکوه هیاک را ازانجا دیدند وحوض بندسر ودرهم ملاحظه کردند
وآب گنگ ازان نواحی میگذشت پاندوان دران آب غسل کردند وشش روز دران
مکان مقام نمودند وچشم آن داشتند که ارجن پیدا شود بعد از شش روز ناگاه باد
در نهایت لطافت وزیدن گرفت چنانچه هر کس میرسید بغایت خوشحال میشد دران وقت
ناگاه گلی در نهایت خوشبوی وخوش رنگی که هزار برگ داشت از هوا در نزدیکی
درویدی افتاد وآن گلی بود که هر کس که بوی شنید اگر پیر باشد جوان شد اگر غمی
میداشت خوشحال میشد درویدی آنرا برداشته بوی گرفت بغایت خوشحال شد
با بهیم گفت که این گل را براجه جدهشتر میدهم تو برو ودیگر این گلها را چیده بیار تا برادران
خود برفته مردمان را بنمایم آن مردمان هرگز این قسم گل را ندیده باشند بهیم بآن طرف
رفت ور بطرفی که باد می آمد زود روان شد چون او پسر باد بود بسرعت راه میرفت
تا بکوه رسید که دران درختان میوه دار بسیار ومرغان خوشرنگ وآبهای روان
بود وخوشبوی گلها در نهایت لطافت بسیار بود بهیم سین چون بوی آن گلها را شنید
ازان میوه پاره بخورد تمام کوفت ماندگی او برطرف شد ودران کوه اپسرها وگندهربان
وجهیان بسیار بودند آن صورت بهیم را که مثل ماه روی او میدرخشید چون بدیدند حیران
او گشتند بهیم سین دران کوه ازان گل که درویدی طلبیده بود نیافت پس ازانجا
بیشتر روان شد مثل باد میرفت از قوت رفتار او زمین می لرزید آن وقت
درختهای بزرگ چون پای بهیم سین میرسید شکسته میشدند جانوران قوی مثل ۱۰۰

شیر و ببر و فیل که در انجا خسپیده بودند بهیم سین پای بر ایشان نهاده میگذشت و اکثر
جانوران خود در میشدند بهیم سین فریاد کرده میرفت و جانوران جنگل از آواز پای او
میگریختند بعضی فیلان مست که دران راه بودند بر سر راه بهیم سین آمدند بهیم سین
یک مرتبه چندین فیلان را گرفته بر زمین میزد و هلاک میکرد همین طور میرفت از چند
جنگل گذشت ناگاه بجنگلی عظیم رسید بهیم سین بدستور بتعجیل میرفت اتفاقا هنونت
میمون دران جنگل مقامی داشت چون آواز بهیم سین شنید و آن رفتن او را دید
که درختان عظیم زیر پای او خرد میشوند بر سر راه بهیم سین آمد و خود را بصورت میمون
خردی بر آورده دم خود را بر راه دراز کرده خسپید و خود را در خواب انداخت ناگاه بهیم سین
بانجا رسید او را بدیده پیش آمده او را بیدار کرد هنونت گفت ای مرد خدا مرا چرا
ازین خواب خوش بیدار کردی تو چه کسی باین مقام بچه جهت آمدی آدمی را درین جا
قدرت نیست که درینجا تواند آمد تو کیستی از کجا می آیی بکجا خواهی رفت و ازینجا پیشتر
دیوتها میتوانند رفت من از راه دوستی با تو میگویم اگر زندگانی خود را میخواهی ازینجا
باز برو بهیم سین گفت تو چه کسی که با من اینقدر سخنان میگویی من چهتریم و از کنتی
متولد شده ام و پسر راجه پاندم مرا و برادران مرا پاندوان میگویند هنونت بخندید و
گفت ای آدمی من ترا میگویم اگر چند روز با دنیا میخوری ازینجا باز پیشتر مرو بهیم
من باز نخواهم رفت هر چه شدنی ست خواهد شد تو مرا بگذار که من پیشتر بروم هنونت
گفت من بسیار ضعیف و ناتوانم طاقت ندارم که ازینجا برخیزم اگر تو میتوانی از بالای
من بگذر بهیم سین گفت من در بید خوانده ام که از بالای هیچ جانداری نباید رفت
و گرنه من میتوانم که از بالای تو بگذرم این چه قدر کار است من از بالای هنونت میتوانم
جست از تو گذشتن بسیار کار سهل ست هنونت گفت کدام هنونت را میگویی آن هنونت
که از دریای شور جسته بود او را میگویی بهیم سین گفت آری همون هنونت را میگویم
او از همه میمونان بزرگتر ست [illegible] و برادر [illegible] منست چرا که [illegible] پسر باد [illegible] ست و منهم پسر بادم
او چنان جسته بود که راه دریا را یک مرتبه جسته بود خدمت راجه رامچندر بسیار کرده

امروز زور من نزدیک زور اوست چراکه ما هر دو از بادییم حالا تو مرا راه بده وگرنه بزنم
چنان خواهم زد که استخوان تو پاره پاره شود هنومنت بخندید و گفت اگر گفته من
قبول نمی کنی پس دم مرا اگر میتوانی از راه دور کن من بسیار ضعیفم طاقت برخاستن
ندارم بهیم سین با خود گفت که این میمون مرا نمی شناسد راه مرا حرج میکند پس
بهیم سین در قهر شد پیش آمده بدست چپ دم او را بگرفت و چندانکه قوت کرد
اما نتوانست که دم او را از جای جنباند پس بهیم سین باز در غضب آمده از دست
راست دم او را گرفت چندانکه قوت داشت حمله کرد اما نتوانست که دم او را جنبانید
بعد از آن بهیم سین بغایت دلگیر شد و افسوس خورده دست بر دست نهاده
پیش آن میمون ایستاد و گفت من نادانسته با تو بی ادبی کردم و این تقصیر مرا
ببخش اما با من بگو که تو چه کسی و چه نام داری مرا یکی از مریدان مهادیو می نمود
گفت ای بهیم سین من پسر بادم و مادر من انجنی نام دارد و شوهر انجنی رکهیشری بود
اما مرا از باد مادر من زائیده است و نام من هنومنت ست و با میمونان لشکر و پادشاه
داشتیم یکی بالی که پسر اندر بود و دیگری سگریو پسر آفتاب همه میمونان متابعت این دو کس
میکردند مرا هم بزرگ خود میدانستند مرا با سگریو دوستی و محبت بود چنان واقعه شده
که میان بالی و سگریو عداوت پیدا شده بود و بالی سگریو را بدر کرده بود او آمده در کوه
منزل کرده منهم همراه او آنجا بودم تا آنکه رامچندر پسر دسرتهه تیر و کمان در دست و
برادر و زنش در بیابان بودند که راون حاکم لنکا بصورت سنیاسی برآمده زن
رامچندر را برده ایشان هر دو برادران جایی رفته بودند زن رامچندر که سیتا
نام داشت برابر آفتاب بود او را دزدیده برد رامچندر با برادر در تفحص و جستجو در اطراف
عالم میگردیدند تا بکوه رکهیه موک رسیدند سگریو او را دیده خدمت رامچندر بسیار کرد ऋष्यमूक
رامچندر بر سگریو مهربان شده بالی را کشته سلطنت سگریو را داد و سگریو در برابر این
عنایت خواست که بجهت رامچندر خدمتی بجا آرد پس اکثر میمونان را بطلب سیتا
باطراف عالم فرستاد تا خبر سیتا بیارند من با چندکرور میمونان بجانب ولایت جنوب

رفتم من خبر سیتا را از کسی سنپات نام شنیدم او با من گفت که سیتا را راون
به لنکا برده است پس من بکناره دریا آمدم و چهار صد کروه جسته بشهر لنکا رفتم سیتا
را در انجا دیدم بعد ازان لنکا را سوخته از انجا بخدمت رامچند آمدم و خبر سیتا را
بگفتم بعد ازان رامچندر با برادر بر دریا پل بسته ازان آب درگذشته با چندین کرور
میمونان و خرسان بلنکا رفت و با راون چند روز جنگ عظیم کرد بعد ازان رامچند
१विभीषणा بر راون غالب آمده با خویشان و فرزندان و لشکر او را بکشت و لنکا را ببهیکهن
برادر راون که پیشتر از جنگ بخدمت رامچند آمده بود داد و سیتا را گرفته بولایت
خود که اوده باشد آمد بعد ازان رامچندر را جودهیا که حالا به اوده مشهور است
بسلطنت نشست من برامچند گفتم که من چیزی بده رامچند گفت هر چه میخواهی بگو
من ترا بدهم من گفتم از شما آن سوالم که دعا کنید تا زمانیکه در عالم نام شما را اهل عالم
میگفته باشند مرا عمر بوده باشد. و سیتا مرا این دعا کرد که هر چیزی را که تو میخواسته باشی
آن چیز پیش تو حاضر خواهد شد و از برکت آن دعا انچه مطلوب میشود حاضر می آید
رامچند یازده هزار سال بادشاهی کرد بعد ازان ازین عالم برفت بهر جا که من میباشم
گندهربان و اپسرها بجهت گویندگی پیش من می آیند و رقص میکنند ای بهیمسین
این راهی که تو میروی بسیار دشوار است و ازین راه بغیر از دیوتها آدمی هیچکس
نرفته است بنابران ترا راه ندادم که پیشتر روی بهیم باین گفت که چون هنومنت
این سخنان گفت بهیم سین پیش آمده پای هنومنت را بوسید گفت که این
سعادت من بود که بخدمت شما ملازمت میسر شد حالا از شما التماسی دارم هنومنت
گفت انچه از من طلبی بتو بدهم بهیم سین گفت از شما آن میخواهم که آن صورت
که از دریا جسته با راون جنگ کرده بودید آن صورت را ببینم هنومنت گفت آن
زمانه دیگر بود مردمان آنچنان صورت را میتوانستند دیدن حالا مردمان تاب
دیدن نخواهند آورد احوال انچنان وقت نیست ست جگ و ترتیا و دواپر هر
جگها را علیحده علیحده مقتضا میباشد اندرینوقت صورت من عیان نتواند شد در

درست جگ همه ثواب بود و گناه هرگز نبود و زوال رعیت و خلقت نمیشد و مردم کس
مهاپرکهوتم رامی پرستیدند و یک بید مجموعه چهار بید بود و دروغ و حسد نبود و در ان جگ
برهمن و چهتری و بیس و سودر برابر بودند و دهرم هر چهار پا داشت و در ترتیا جگ جگ
رائج شد درین جگ دهرم را سه پا باقی ماند و یک حصه پاپ بعد از ان دواپر شد
نصف گناه و نصف ثواب شد و یک بید را چهار حصه جدا جدا کرده شد و در کلجگ
از چهار دانگ ثواب یکی خواهد بود و سه دانگ گناه خواهد شد و در مردم حسد و نفاق
پیدا خواهد شد و دزدی و دروغ پیدا خواهد گردید و بغض در سینه ها خواهد آمد بعد از ان
بهیم سین با هنومنت گفت که از تو التماس دارم که همان صورت که دریا جسته بودی
همان صورت پیش نمائی هنومنت گفت اگر من تمام صورت خود را بتو بنمایم تو تاب
نخواهی آورد بلکه نزدیک هلاک خواهی شد اما انقدری که دیدن توانی بتو بنمایم
و این صورت من خاصیتی دارد که دشمنان از ان صورت میترسند و اکثر هلاک
میشوند پس هنومنت از هر چهار طرف بزرگ شدن گرفت چنانچه برابر کوه بندهه
که چهل هزار کروه بلند بود و بلند شد باز بالیدن گرفت و در بزرگی برابر آفتاب شد
بعد از ان بهیم سین گفت که تو آن صورت را مرا بنما که بجنگ راون رفته بودی
هنومنت گفت که تو آن صورت را تاب نخواهی آورد من آن صورت را برای
ترسانیدن راون کرده بودم و راون هم از ان صورت ترسیده بود تو این خیال
مکن بهیم گفت مرا شکی ست که با وجود مثل تو صاحب زوری رامچندر جی خود
برای کشتن راون چرا رفتند هنومان گفت ای بهیم سین تو راست میگوئی
راون با من برابری نمیتوانست کرد اگر راون را میکشتم و لنکا را فتح میکردم
پس نام رامچندر کسی نمی برد ازین جهت من راون را نکشتم رامچندر کشتند و نام
و تعریف رامچندر در سه عالم مشهور گشت اکنون ای بهیم سین برو بجهت دروپدی آن
گل که طلبیده است بسیار تو برای آوردن گل پیشتر میروی آن گل در باغ کبیرست
و بسیار دیوان و جنیان نگاهبانی آن باغ میکنند وقتیکه آنجا برسی زنهار با ایشان

بلی ادای نکنی و انچنان کنی که دیوان از تو خشنود شوند و کاری مکن که ثواب از دست برود
آدمی را باید که بهر نوع که داند تعظیم و سر فرود آوردن و بنجیر داشتن و منتر خواندن دیوتها را راضی
سازد بعد ازان هنومنت بهمان صورت اول شده بهیم را در بغل گرفت و گفت اگر تو بخواهی
همین جا یک کوه را پرتاب کنم که بر سر کوروان رسیده هلاک کند بهیم گفت موقوف بر وقت است
وقتی که آن هنگام خواهد رسید انوقت مددی خواهم طلبید هنومنت قبول کرده او را رخصت
نمود بهیم از انجا روان شده بجائی رسید که حوضی و باغی لطیف بود و سبزه بسیار پاکیزه و
آبهای روان مثل آب زلال بود و دران حوض عمارت بلند تر و گلهای نیلوفر بسیار بود
وآن باغات وغیره تعلق براجه کبیر داشت باغبانان چون بهیم را دیدند گفتند که تو درین
باغ چگونه آمده و تو کیستی و چه نام داری او گفت که نام من بهیم از پاندوان ام برای
چیدن گل اینجا آمده ام باغبان بهیم را از چیدن گل منع کرد بهیم گرز را گرفته بر سر
ایشان دوید باغبانان گریخته در کوه کیلاس رفتند حوض میدان خالی شد بهیم
خاطر خواه خود دران حوض غسل کرد و گلها را چید چون خبر او به کبیر رسانیدند که شخصی
بهیم نامی تمام باغ و گلها را ضایع و خراب کرده است کبیر تبسم نموده بهیم را طلبید بهیم پیش
کبیر آمده او را دریافت او نوازش بسیار کرده بعد ازان پرسید که باعث آمدن تو چیست
بهیم گفت که دروپدی بجهت گل فرستاده است کبیر کسان خود را بفرمود هر قدری گل که درکار
باشد به بهیم بدهید بهیم تنها در باغ رفته خاطر خواه گلها چید درین وقت راجه جدهشتر
برادران نشسته بودند ناگاه ستاره از آسمان بافتاد و برق جستن گرفت راجه پرسید
که این چه سبب آن گاه بهیم را طلبید او انجا نبود دروپدی گفت که بهیم را بجهت گل
فرستاده ام راجه جدهشتر گفت که برخیز برویم تا از بهیم خبری بگیریم پس گهتکچ دروپدی را
بر دوش بر داشته روان شد در هیچگاه جائی که بهیم بود رسیدند بهیم را دیدند که گرز
در دست گرفته ایستاده است راجه و برادرانش باهم دریافتند راجه بهیم را گفت که
همچنین جا تنها از برادران جدا شده نباید رفت و جا را ملاحظه باید کرد و آن گل ها که
بهیم سیمین چیده بود براجه جدهشتر گذرانید راجه جدهشتر بوی آن گرفته به دروپدی داد

و نشستند نگاهبانان آنجا آمده ملازمت راجه کرده همراه ایشان دیوی جٹاسر نام بصورت १ जटासुर
برهمن بامر راجه او را ونڈوت کرد او نشست و آن بدبخت حرام زاده میخواست که
ایشان غافل شوند ضرری برسانم با راجه جدهشٹر گفت که من شاگرد پرسرام بودم
حالا میخواهم که در خدمت شما باشم راجه جدهشٹر او را نوازش بسیار کرد او زور و قوت
ایشان را میدید آخر دانست که در میان این جماعت بهیم سین قوی و زبردست
این حرامزاده میخواست وقتی که بهیم نباشد این جماعت را بکشم اتفاقاً یک روز بهیم سین
دیگر و که بشکار جای رفته بودند آن دیو اول سلاح گرفته بعد از ان راجه جدهشٹر و
نکل و سهدیو و دروپدی را بگرفت و روان شد و سهدیو از راه بگریخت و بطلب بهیم
روان شد و راجه جدهشٹر به جٹاسر گفت که تو چند گاه همراه ما می بودی و نمک ما
میخوردی حالا ما را کجا میبری جٹاسر گفت که مرا نمی شناسی که من دیوم گوشت آدم میخورم
من ترا برای خوردن آورده ام و با دروپدی نکاح خواهم کرد و راجه جدهشٹر که بر دیو
سوار بود سنگی بران دیو انداخت و دیو در رویدن اندک سست شد راجه بنکل و دروپدی
گفت که شما مترسید که من زور او را کم کرده ام این آهسته میرود و بپای این دیو بهیم سین
خواهد رسید این حرامزاده را خواهد کشت و سهدیو بهیم را نیافت باز از عقب راجه
جدهشٹر آمد و گفت اگر بفرمائید من این را جنگ کرده بکشم راجه هیچ نگفت درین اثنا بهیم
از شکار باز گشت چون برادران را ندید از عقب ایشان نشانی گرفته مثل باد دویده
روان شد تا با ایشان رسید چون دید که آن دیو ایشان را می برد با خود گفت که من دانسته
بودم که این برهمن نیست این دیو بود پس بهیم در قهر شد گرز خود را گرفته متوجه سوی جٹاسر شد
و آن دیو راجه جدهشٹر و دروپدی را گذاشته متوجه بطرف بهیم شد باو گفت که هڑنب دیو
که خویش من بود او را کشته بودی و دیگر دیوان را کشته مغرور شده ترا کار با مردمان
نه افتاده بلکه با طفلان افتاده بود من بعوض خون آنها ترا میکشم زنده نخواهم گذاشت
پس این سخن گفته باهم بنیاد جنگ کردند و درختان کلان را کنده برسر بهیم میزد چون
چون مانده شدند بعد از ان سنگهای کلان برداشته باهم میزدند آخر باهم چسپیدند بهیم

آن دیو را گرفته بالای سر گردانیده بزمین زد و او را کشت بعد ازان متوجه به بدر که
جای نارائن است شدند چون بانجا رسیدند راجه گفت که پنج سال درینجا مقام خواهیم
تا ارجن بیاید هر روز در اطراف آن کوه سیر میکردند و شب را بمقام خود می آمدند از انجا
١ वृषपर्वा پیشتر برکهپربا نام عابدی بود آن عابد پیش راجه جدهشتر آمده گفت که شما منزل ما
بیائید و ایشان را بمنزل خود برد تا سه روز ایشان را مهمانی خوب کرده رفت مهاراج پاندوان
گفتند که ما را می باید که ارجن را پیدا کنیم پس از انجا روان شدند بکوه کیهمن رفتند همراه
ایشان دهوم ولومس هم بودند از انجا پیشتر روان شدند و سیرکنان بکوه ها رسیدند
٢ आर्ष्टिषेण॥ آنجا رکهیشری بود که او را ارشٹ کهین میگفتند و درانجا باغ های خوب و میوه های
بسیار دران باغ بود آن رکهیشر با ایشان گفت که ازینجا پیشتر مروید پس پاندوان
درانجا چند ماه مقام کردند و سال پنجم آنها را در دشت گردی شروع شد و چند ماه بهمین
زاید گشت روزی درودپدی با بهیم سین گفت که من اشتیاق دیدن قله این کوه دارم پس
بهیم سین برادران را گذاشته پیشتر روان شد ناگاه با دیوان نوکر کبیر ملاقات شد
با بهیم سین بنیاد جنگ کردند بهیم آنها را کشت بعد ازان کبیر پیش ایشان آمد ملاقات
کرد و گفت که من با شما به صحبت خوشی داشتم چند روز درینجا در مقام ارشٹ کهین باید
بمانید پاندوان قبول کردند و چند روز قیام کرده پیشتر روان شدند و ارشٹ کهین همراه
ایشان روان شد و ایشان هشت کس بودند چهار برادر و درودپدی و لومس و دهوم
پروهت و ارشٹ کهین ایشان در فکر ارجن بودند بسیار گریه و زاری کرده میرفتند
ناگاه روشنائی بنظر ایشان درآمد که مردمان بر عرابه های مرصع بهوا میرفتند بعد ازان
نور عظیمی پیدا شد دران نور ارجن را دیدند که تجمل تمام می آید که هرگز روشنی چنان ندیده بودند
بعد ازان ارجن نزدیک آمده پای راجه جدهشتر را بوسید بعد ازان دست بهیم وغیره
را گرفته بوسید ایشان از دیدن ارجن بغایت خوشحال شدند ارجن بسیار اسباب طلا
همراه خود آورده بود پیش راجه جدهشتر نهاد بعد ازان جماعه که از مجلس اندر همراه
ارجن آمده بودند ایشان را وداع کرد و پاندوان از انجا روان شدند بعد ازان

بهیم و برادران یکجا نشسته احوال ارجن را پرسیدند ارجن تمام کیفیت و سرگذشت
و هنرها آموختن از مهادیو مرا انچه جواب سوال از اندر شده بود یک بیک را
بتفصیل عرض کرد آن شب بخوشحالی گذشت چون روز شد باز باهم صحبت داشتند
ناگاه آواز نقاره و نفیر از آسمان بگوش ایشان رسید چون نگاه کردند اندر را دیدند
که بر عرابه خود سوار می آید محفه های بسیار پیدا شد اندر چون نزدیک رسید راجه جدهشتر
مع برادران بتعظیم او برخاستند و دست بر دست نهاده بایستادند و اندر راجه جدهشتر
را پرسش کرد و گفت که شما بسیار خوب کردید که تمام تیرتهها را زیارت کردید ثواب
بسیار یافتید حالا مصلحت آنست که باز بکامیک بن بروید من ارجن را آن طور
هنرها آموخته ام که بیکوروان همین ارجن بس است پس اندر ایشان را
وداع کرده برفت اما بوقت رفتن اندر ارجن را گفته بود که حالا از من جدا میشوی
بر تو حق استادی باقیست یک کار بجا خواهی آورد که بسیار دیوان در دریا
سکونت میدارند اکثر عالم را کشته اند و میکشند و در عالم فساد انداخته اند از ترس
آن دیوان هیچکس رفتن نمیتواند و جمعیت ایشان بسیار است باید که تو به ایشان
زحمت بکشی ثواب بسیار خواهد شد و من از تو بسیار خشنود خواهم شد پس ارجن گفته
او قبول کرده اندر عرابه خاصه خود را بارجن داده و یک جامه داد که آن جامه نهایت
کهنه نشده و بران جامه سلاح هیچکس کارگر نشود القصه چون ارجن بجانب دریا
روان شد و عجایب مخلوقات دریا را بدید در صنع خدای تعالی متحیر گشت و آن سفیدی
را که از زاهدان و عابدان باو رسیده بود بنواخت غلغله عظیم در دیوان افتاد پس
دیوان مثل مور و ملخ از هر طرف روان شدند نزدیک ارجن آمده همه متفق شده
سلاح باکشیده برارجن حمله کردند عرابه ارجن را تیرباران کردند و به یک مرتبه سه هزار
و شصت تیر انداختند ارجن ماتل بهلبان را بفرمود تا عرابه پیش راند و خود تیر می انداخت
اول ده ده تیر دیوان را به یک تیر خود می برید و رد میکرد و چون تیر بیشتر روان شد
یک تیر هزار هزار تیر آنها را باز میداشت و بیکار میساخت چون جوشن اندر را پوشیده بود

هیچ تیری براو کارگر نمیشد وجمعی از دیوان بشنیدن آواز عرابه بنوعی می‌مردند و از ایشان
هلاک میشدند و بمقام پناه میرفتند ماتل پهلوان هرجا که ارجن میگفت عرابه می‌برد و
دیوان بر تهور ارجن آفرین می‌گفتند و سلاح ها آخر شد بعد ازان جنگ سنگ کردند
بر ارجن سنگ انداختن گرفتند چون ارجن دید که دیوان باز بسیار شدند ارجن حیران
ماند باز تیر و کمان بدست گرفته تیرباران کرد اکثر دیوان را کشت و اندر را یاد کرد آن
२ माघव تیر را که ماگهو نام داشت پرتاب نموده جمله اسلحه که دیوان انداخته بودند بشکست و آن قدر
دریا که دیوان در انجا بودند خشک شد دیوان را جای پناه نمانده بضرورت در خشکی
در آمدند بعد ازان ارجن سلاحهای ایشان را بزور گرفت کوهها را برداشته بر ارجن
انداختند ارجن همان کوه را گرفته بر ایشان میزد بعد ازان از تیر ارجن آتش عظیم
برخاست و بعضی دیوان بآن آتش سوخته شدند و بعضی گریخته بکوه دیگر رفتند
ارجن چون دید که ازین آتش عالم خواهد سوخت آن تیر را که بانداختن او باران
از آسمان می‌بارید بانداخت چون آتش فرونشست آن تیر را ارجن که زمین را خشک
میساخت بانداخت باران بطرف و زمین خشک شد دیوان یکبار آتش سنگ با
و سلاح بر ارجن می‌انداختند روز را تاریک کردند ماتل پهلوان اندر که همراه ارجن
بود از کمال طوفان او را نمیدید فریاد کرده ارجن را طلبید ارجن او را جواب داد
ماتل گفت که من جنگ های عظیم به مهادیو و اندر که با بلوچن و بتراسر شده
دیده بودم اما مثل این جنگ دیوان ندیده بودم و چوبی که بآن اسپان را میزدم
از دست من افتاده است و دیوان برمن دغا کرده اند و عالم را تاریک ساخته اند ارجن
گفت که من تاریکی را دور میکنم ارجن یک تیر دیگر بانداخت که آن تاریکی دور شد عالم
روشن شد باز دیوان تاریکی پیدا کردند ارجن باز تیر انداخت تاریکی برطرف شد چند مرتبه
همین طور جنگ کردند ارجن یک تیر همچنان انداخت که تمام دغابازی دیوان دور شد
دیوان باز صف بسته در برابر ارجن آمدند ارجن تیر بر ایشان باران کرد دیوان
بر هوا رفتند از هوا کوهها و تیرها بر ارجن انداختند ارجن بضرب تیر همه ایشان را

در هوا بگشت پس ماتل تعریف ارجن کرد بعد ازان گفت که حالا متوجه هرنیه پور[1] १ हिरण्यपुर
باید شد که درانجا بسیار دیوان مانده اند و ایشان را پولوم[2] میگفتند و ایشان دشمن २ पौलोम
اندر اند ایشان را می باید انداخت و چنین گویند که پولوم هزار سال برهما را عبادت
کرد آنگاه برهما بروی مهربان شده فرمود چه مدعا داری پولوم گفت که از تو آن میخواهم
که دعا کن که فرزندان مرا هیچ دیو و دیوته نتواند کشت برهما همین دعا بر فرزندان او
کرد ازین جهت پولوم آدمی را بخاطر نمی آورد لهذا نام آدمی نه برده بود بسیار فرزندان او
شدند ارجن چون نزدیک ایشان رسید بوق خود را نواخت دیوان دانستند که کسی
بجنگ ما آمده است همه دیوان مستعد شده برای جنگ بیرون آمدند با ارجن مقابله
جنگ شد ارجن با ایشان تیرباران کرد بسیار از ایشان را بکشت دیوان از پیش ارجن
منهزم شده بقلعه شهر خود پناه بردند و قلعه ایشان تمام مرصع بود ارجن بر سر قلعه
ایشان رفت تمام اهل شهر را برداشته بجانب هوا پرواز کردند ارجن تیر رسید که مبادا
ایشان بآسمان بروند چندان تیر بجانب آسمان انداخت که راه هوا را ببست چون
دیوان دیدند که راه هوا بر ایشان بسته شد تمام ایشان ازان شهر خود بدریا درآمدند
ارجن بکناره دریا درآمد بضرب تیر ایشان را از دریا بدر آورده دیوان آن شهر را
برداشته رو بگریز نهادند ارجن سر راه ایشان گرفت دیوان همه بر عرابه ها سوار شده
با شصت هزار عرابه از شهر بدر آمدند با ارجن انچنان جنگی کردند که ارجن هر چند خواست
که بر ایشان ظفر یابم اما نتوانست درآن وقت ارجن مهادیو جیو را یاد کرد ناگاه مهادیو
بنظر او درآمد سه سر داشت و نه چشم و شش دست و سرش مثل آفتاب بود ارجن بر پای
مهادیو جیو افتاد مهادیو جیو سلاح با ارجن داد ارجن چون آن تیر بر کمان نهاد
همان زمان تمام ساکنان آسمان بزمین آمدند از ارجن التماس کردند که زنهار این
تیر را بار دیگر نه اندازی ارجن گفت شما اندیشه مکنید من با دیوان کاری دارم چنان تیر
نخواهم انداخت که بشما ضرری برسد پس ارجن آن تیر را انداخت تمام دیوان کشته شدند
اندر دران وقت تعریف ارجن بسیار کرد ارجن آن تیر مهادیو جیو را که انداخته بود

بگرفت و آنرا در میان ترکش خود نهاد زنان دیوان بگریه و زاری در آمدند و آن شهر از دیوان خبیث پاک شد پس ماتل عرابه را بجانب آسمان راند ارجن بملازمت اندر آمده اندر او را نوازش بسیار کرد آنگاه بارجن گفت که از دیوان بسیار عاجز بودم آفرین باد ترا و این مژده بتو میدهم که تو عنقریب بدولت میرسی برادر تو راجه جدهشتر سلطنت تمام عالم را خواهد کرد و دشمنان تو کشته خواهند شد بعد ازان اندر ارجن را گفت که برادران تو منتظرند سوار شده برو بایشان ملاقات کن ماتل بفرموده اندر ارجن را بر رتهه سوار کرده در نزدیک راجه جدهشتر آورد راجه جدهشتر و برادران و دروپدی از دیدن ارجن بغایت خوشوقت شدند احوال ارجن را پرسیدند ارجن تمام قصهٔ دیوان را بتفصیل بیان کرد ایشان بر مردانگیهای ارجن آفرین کردند ارجن خواست که سلاحها و تیرها که از مهادیو جیو و اندر یافته براجه جدهشتر نماید ناگاه دیوتهای عالم بالا حاضر بودند ارجن را منع کردند که این سلاحها را در وقت جنگ باید برآورد بعد ازان پانڈوان با یکدگر مجلس کردند که مدت یازده سال ست که ما در بیابان سرگردان شده میگردیم و نزدیک رسیده که میعاد دوازده سال تمام شود و یک سال دیگر نهان در خلق بسر بریم حالا مناسب است که ازینجا برگشته باز بگربهیت برویم و فکر دفع در جودهن بکنیم برین قرار عزم مصمم بمراجعت کردند و لومس رکهیشر گفت که شما آهسته بیایید پیشتر میرویم ازانجا روان شدند ازان راهی که رفته بودند برگشتند برهمنان آن راه چنانچه اول بدرقه شده بودند حالا هم رهبری کردند تا آنکه از تمامی کوهستان گذشته بکامیک بن رسیدند روزی این برادران نشسته بودند که گرد و غباری عجیب پیدا شد علاماتی که باعث پریشانی خاطر باشد ظاهر شدن گرفت گفتند ببینید که ما هر پنج برادر یکجا ایم یا از ما کسی غائب هم هست آخر معلوم شد که بهیم سین نیست بشکار رفته بود راجه جدهشتر و دروپدی و برادران را بارجن و دهوم پروهت سپرده خود متوجه بیابان شد مطلب آنکه خبری از بهیم بیابد پیشتر رفته دید که اژدهای بزرگ بهیم را تا گردن فرو برده همین سر و چشم بهیم نمایان ست راجه جدهشتر

بهیم را که بآن حال دید چشم پرآب کرد چنانکه بهیم را طلبید بهیم جواب نتوانست داد و
راجه جدهشتر و اژدها باهم بسیار سخنها در میان آمد آخر راجه جدهشتر دست خود را بر سر
او نهاد فی الحال اژدها بصورت آدمی ظاهر شد و نام جدهشتر را بزبان راندن
گرفت راجه جدهشتر را دعا و ثنا گفت و پرستش کرد راجه جدهشتر گفت که تو نام
من از کجا دانستی و احوال خود را بگو آن اژدها که بصورت آدمی شده بود گفت که
من پیشتر راجه بودم نهکه نام من است ولایت بسیار در تصرف داشتم روزی برهمنان २७कुम
را میگفتم تا سنگهاسن مرا بردارند در آن برهمنی صاحب نفس بود چون از من
آزار یافت مرا دعای بد کرده گفت که تو اژدها شوی من دانستم که دعای آن برهمن
رد نخواهد شد آخر پشیمان شدم ازو پرسیدم که من کی از صورت اژدها خلاصی خواهم
یافت آن برهمن گفت که زمانیکه راجه جدهشتر که صاحب خیرات و نفع رسان مکارم
بخلایق است از معبدها برگشته بیاید تو خدمت او کنی آنوقت ازین حالت نجات
خواهی یافت بعد ازانکه پای او بر تو رسد از برکت پشت پای او تو از گناهان پاک
خواهی شد و باز آدمی خواهی شد اژدها چون این سخنان بگفت راجه جدهشتر را دعا
کرده بگفت چنانچه تو مارا نجات عطا کردی تو هم از محنت خلاص شوی چنانچه من
حاکم ولایت خود بودم بعیش و عشرت گذرانیدم بدرگاه الله تعالی و دعا میکنم که تو
هم به سلطنت برسی و بعشرت و شادمانی گذرانی برای همین گناه بهیم برادر
ترا آسیب رسانیدم این گناه مرا عفو کنی راجه جدهشتر او را نوازش بسیار
کرده او را وداع کرده دست بهیم را گرفته بمکان خود آمد چون بجای یک بن قرار گرفتند
هوای برشکال رسید رکهیشران و برهمنان نیز بتقریب خوبی آب و هوای برشکال
پیش راجه جدهشتر می آمدند تا آنجا موسم را بگذرانند راجه ایشان را دلبری بسیار
کرد با ایشان صحبت داشت شب و روز معرفت خدا تعالی میگفتند روزی برهمنی مرتاض
پیش او آمده بگفت که شما را بشارت باد که کشن جیو از دوارکا بجهت دیدن شما می آیند
و دیگر مارکنڈیه رکهیشر می آید که بهمه باب از لومس بزرگتر است در زهد و علم و معرفت २मार्कं६४

سخنان دلبند و حکایت بی نظیر قرین خود ندارد بسکه اشتیاق دیدن تو داشتند تجلی
تمام می آیند پانڈوان را از شنیدن خبر آمدن کشن جیو و مارکنڈیه خوشحالی بر
خوشحالی افزود درین اثنا کشن جیو و مارکنڈیه و ست بهاما زن کشن جیو بر ارابه
سوار شده رسیدند راجه جدهشتر و برادران و دهومیه پروهت پیش کشن جیو آمده
دست بردست نهاده بایستادند کشن جیو هر کدام را درکنار میگرفت و احوال گذشته را
می پرسید و هر کارها که از ایشان درین مدت مسافرت بظهور آمده بود و تیر تهماکی بسیار
بجا آورده بودند یک بیک پیش کشن جیو بیان کردند کشن جیو ایشان را دلداری
بسیار کرده گفت که مردانه باشید ایام شادمانی شما رسیده و ایام محنت از شما برطرف
شده خصوص ارجن قصه جنگ کردن با مهادیو و پیشتر رفتن و کشتن دیوان
و پاک نمودن عالم و آموختن هنرهای تیر تفنگ وغیره بتفصیل با کشن جیو بیان کرد
کشن بر مردانگی ها تعجب نمود و دست او را گرفته بوسید باز کشن با ارجن گفت که
پسر تو ابهمن که از سبهدرا متولد شده و تو گذاشته آمدی الحال بزور برابر بهیم
میتوان گفت و بلبهدر برادر من ابهمن را علم تیراندازی و فنون سپاهگری خوب
آموخته است القصه چون کشن گفت که از احوال فرزندان که از درو پدی متولد
شده اند بهتر اطلاع دارم که همه بصحت و سلامت اند چون کشن جیو ازین حکایات
فارغ شد از مارکنڈیه راجه جدهشتر پرسید و گفت که چون صفت بزرگی و اخلاق
حمیده شما بسیار شنیده ام خاطر از حد زیاده مشتاق است میخواهم که اخبار پیشینیان
و احوال گذشتها و حکایتی مناسب حال فرمائید و از روزگار کلفت و محنت بسیار رسیده
صحبت شما و عزیزان و شنیدن سخنان ایشان دل را قوت تمام می بخشد بهر حال از
عجائب و غرائب عالم آنچه دیده اید بیان فرمائید مارکنڈیه گفت که روزگار را رسمی
قدیم است که بیک رفتار نمیگردد گاهی راحت می بخشد گاهی رنج و درد در حالت فراغت
خود همه کس صاحب تهور ظاهر میشود اما عاقل و دانا کسی است که در وقت محنت صبر و
تحمل را شعار خود سازد و رنج و راحت دنیا را خواب و خیال پندارد از ان نگیرد و ازین

خوشحال نباید بود مکه تا چشم برهم زدن این روزگار گذشته است و راحت تمام نزدیک
رسیده است و این محنتی که شمارا پیش آمده است مناسب حال راجه شت برت ست و
قصه او چنان بود که راجه شت برت بعبادت خدای تعالی مشغول میبود روزی بکناره
آب بغسل کردن رفته بود ناگاه ماهی خوردی پیش راجه آمد و گفت که درین آب ماهی
کلان هست مرا میخورد من پناه به تو آورده ام که مرا از دست او خلاص کن و این ماهی
همان بود که بزنار این شده بود در علم هندوان همین اوتار ماهی ست راجه ماهی را
بگرفت و در آفتابه که همراه داشت بانداخت آن ماهی بزرگ شد چنانچه در آفتابه
نگنجید راجه آن ماهی را از انجا بر آورده در طشت کلانی انداخت آن ماهی آنجا هم
کلان شد راجه ماهی را از انجا هم بر آورده در چاهی انداخت ماهی باز کلان شد
از ان چاه هم در گذشت راجه آن ماهی را بر آورده در دریا انداخت ماهی در
دریا هم کلان شد چون راجه دید که از انجا هم کلان میشود جائی دیگر از دریا بزرگتر
ندید ماهی را بگذاشت خود روان شد آن ماهی براجه گفت چنانچه تو جان مرا خلاص
کردی من جان ترا از بلا خلاصی میدهم پس راجه را گفت که کشتی کلانی زود
تیار کن و در ان کشتی با کسانی سوار خواهی ماند و طوفان عظیمی در دنیا پیدا خواهد شد
هفت دریا بر زمین یکجا خواهند شد راجه شت برت از هر حیوانی در کشتی آورده هفت
پسر برهمنان را در کشتی در آورد تمام تخمها و نهالها و درختان را همراه گرفته بود آن
ماهی راجه را بفرمود که ریسمان ها درست کنید و گفت که ریسمان را در کشتی ببندید
و یک سر ریسمان را در شاخ من ببندید و سر دیگر در کوه همانچل که اندکی از ان آب
نگرفته است بند کن راجه چنان کرد از ان طوفان آن کشتی چنان می لرزید
که برگ درخت از باد تند مارکنڈیه براجه جدهشتر گفت که من مستغرق در عبادت
بودم که خبر از ان کشتی نداشتم ناگاه طوفان مرا از زمین در ربود گاه در موج آب
غوطه میخوردم و گاه بر سر آب می آمدم بخاطر گذشت که آیا چیزی باشد که من دست
در ان بزنم و ازین غرقاب نجات یابم ناگاه درخت بری که در دریا می تیرست

بنظر من در آمد خود را باو رسانیدم و دست در یکی از شاخهای آن درخت زدم
دیدم که در یک برگی از برگهای آن درخت کودکی نشسته انگشت خود را می مکد
مرا حیرت آمد که در چنین طوفانی این برگ چگونه مانده است گفتم یا باری تعالی
این طفل چه کس است که در چنین بلا بسلامت مانده است چون این سخن گفتم
این طفل مرا بدم در کشید از راه بینی در شکم آمدم در انجا تمام شهرها و دیها و اکثر
ملک ها بدیدم با خود گفتم که این چه تماشاست که من می بینم متفکر شدم که کجا بودم
و به کجا افتادم این در خواب است یا بیداری ناگاه ندائی بگوش من رسید که تو
دائم میخواستی که همه قدرت ما را ببینی این قدرت را به تو نمودیم حالا بجای خود
برو بهمان راه که رفته بودم باز گشتم ساعتی بیهوش گشتم چون بحال خود آمدم دیدم
که همان آب و همان درخت و همان کودک بنظر من در آمد آن کودک چنان
صاحب جمال بود که هرگز آن صورت ندیده بودم آن طفل که بزبان انگشت پای
خود را می مکید حالا دیدم که چار زانو نشسته است و شانه ها و دست بر بدن او
دیدم چون مرا دید بخندید من گفتم تو چه کسی او گفت تو برهمن بسیار بید خوانده
علم را میدانی و آن کرشمه را ندانی که آن همه منم که آب شده ام و عالم را
گرفته ام و بنظر تو در آمدم که ترا فرو بردم و عالم را بتو نمودم و باز آوردم من
گفتم چون همه توئی چرا خود را بیک صورت نمی نمودی تا یقین من همان مرتبه
حاصل میشد او گفت که چون آب همه عالم را فرو گرفته است و در همه جا هست
و بینا در دنیا و عالم پر آب است ازین جهت یک مرتبه خود را بصورت آب نمودم
تا بدانی که آب یکی از مناظر من است و مرتبه دیگر بصورت طفل بنظر تو آمدم چرا که
طفل را غم نمیباشد و همیشه خوش میباشد بعد از ان بانصورت نموده نمودم که ترا
اندرون بردم و آنها را به تو نمودم تا بدانی که همه منم و در هر جگی مرا صورتی و
رنگی میباشد در ست جگ سفیدم و در ترتیا سرخ و در دواپر زرد و در کلجگ سیاه
میباشم بعد از ان گفت که تو چون خدمت من بسیار کردی و بید را از تو راضی

شده بود ترا عمر دراز دادم مارکنڈیه گفت که چهار جگ را دیدم و تجربه بسیار حاصل
کردم حالا مقصود ازین حکایات آنست که شما هم ازین محنت غمگین مباشید این
مشقت بر شما مانند خوابی خواهد گذشت راجه جدهشتر و برادران و دروپدی
ازین حکایات بغایت خوشحال شدند و پای مارکنڈیه را بوسیده بعد ازان
التماس کردند که حکایت دیگر گذشته را بیان کنید مارکنڈیه گفت که در اوده
راجه بود پرچهت نام یک روز بشکار رفته بود آهوی بنظرش در آمد راجه از عقب
آن آهو اسپ تاخت هر چند سعی کرد باو نرسید در بیابان افتاد راجه گرسنه و تشنه شد
و هیچکس همراه خود نداشت و هیچ خوردنی هم همراه او نبود از دور حوضی دید انجا رفت
و آب بخورد و اسپ را بدرختی بست و برگهای نیلوفر که بر زمین افتاده بود بر و تکیه کرد دران
حالت خوش آوازی بگوش رسید آن راجه حیران شد که درین بیابان سرود گوینده
از کجا پیدا شد چون نگاه کرد دختری چهارده ساله را دید که در غایت خوبی گل می چیند
راجه خواست که باو رغبت پیدا کند باو گفت که اصل و نسب تو چیست آن دختر نام
و نشان را بیان کرد راجه گفت که بیا با تو صحبت بکنم او گفت من پیش تو می آیم
اما بشرطی که بعد از صحبت داشتن بمن بحضور من آب نه طلبی تا زمانی که من پیش تو
باشم می باید آب اصلا در نظر نیاید راجه آن شرط را قبول کرد و آن دختر پیش راجه
آمده نشست با یکدیگر حرف و حکایات میگفتند درین اثنا لشکر راجه پیدا شد و
خدمتگاران او از هر چهار طرف جمع شدند راجه سوار شد و دختر را در محفه سوار ساخته
همراه خود بخانه برد با وی چندان الفت پیدا کرد که هیچ یک از زنان خود محبت نداشت
راجه شب و روز در محل آن دختر مشغول میشد و یک ساعت بیرون نمی آمد روزی
وزرا و وکلاسی راجه پیش رانی کلان کس فرستادند که باعث چیست که راجه بیرون
نمی آید رانی گفت که راجه باین دختر که همراه آورده است عهد کرده است که در حضور
او آب نه طلبند و جائیکه او باشد آب حاضر نکنند و یک ساعت بی او نباشد او بیرون
نمی تواند آمد که مبادا کسی بحضور او آب بطلبد و باعث جدائی آن دختر گردد ایشان

گفتند که ما باغ ساخته ایم که در انجا آب نیست براجه باید گفت که دران باغ باشد و
گاهی بآن دختر صحبت دارد و گاهی به سر دیوان به نشیند و بکار و بار ملک بپردازد
راجه همچنان کرد دران باغ قرار گرفت بآن دختر صحبت میداشت هرگاه بدیوان بجهت
مهم سازی مردم می آمد آن دختر را همراه می آورد اگر راجه تشنه میشد از پیش آن دختر
برمیخواست و بیرون امده آب میخورد روزی راجه بر سر دیوان نشسته بود راجه تشنه شد
برخاست دختر را بمنزل برد و خود بیرون آمده آب بخورد و چون راجه اندرون باغ آمد
حوض کلانی دران باغ بدید که پیشتر ازان ندیده بود آن دختر براجه گفت که مرا بگذار
که بروم و آب بخورم راجه اورا رخصت داد چون آن دختر بآن حوض رسید دران آب
در آمد و غائب شد راجه هرچند تفحص کرد پیدا نشد راجه چون بکناره آن حوض آمد
دختر را ندید غوکی را دید که درکناره حوض نشسته است راجه در دل خود گمان کرد که
این غوک زن مرا خورده است راجه حکم کرد هرجا که غوک بوده باشد بکشید کسان راجه
هرجا که غوک را می یافتند می کشتند تا روزی یک غوک پیش راجه آمده گفت که چرا برای
کشتن من مردمان را تعیین کرده راجه گفت برای آنکه یکی از شما زن مرا خورده است
آن غوک گفت که او دختر راجه من بوده است تو اورا بگذار که ترا ازو چیزی حاصل نخواهد شد
راجه گفت من بغیر ازو زندگانی چه طور کنم و انچه بجهت او مرا بفرمائی قبول دارم تو اورا
البته برای من بیار غوک گفت فرزندانی که ازو متولد شوند خوب نخواهند شد راجه
گفت من اورا هر عیبی که دارد قبول دارم پس آن غوک برفت بعد از لحظه همان
دختر پیدا شد راجه از دیدن او بغایت خوشحال گشت صدقات بسیار داد بعد ازین
१ शल ازو سه پسر بوجود آمد نام یکی شل [1] و دیگری دل [2] و سوم بل [3] چون ایشان بزرگ شدند
२ दल ३ वल راجه جای خود را به پسر شل نام داد و خود در جنگل و بیابان رفته در عبادت الله تعالی
مشغول گشت شل روزی بر عرابه سوار شده بشکار رفت آهو بنظرش در آمد شل از
عقب آن آهو عرابه چندان براند که اسپان مانده شدند مهابان براجه گفت درین
نزدیکی برهمنی هست دو اسپ کره خوب دارد اگر آن دو کره مابرین عرابه به بندید تا

این آهو را بگیر بده راجه شل بفرمود تا پیش آن برهمن آن دو کره بعاریت بیارند کسان
راجه رفتند و آن دو کره را از برهمن بعاریت آوردند و بشرط آنکه چون راجه از سواری
فارغ شود اسپان مرا بمن باز بدهد راجه آن اسپان را بر عرابه خود بست و آن عرابه
زود راند فی الحال بآن آهو رسیده او را بزد آنگاه گفت که این اسپان لایق
بادشاهانست از همان راه بشهر خود آمد برهمن چون دید که اسپان نه اوردند شاگرد خود
پیش راجه فرستاد آن شاگرد پیش راجه آمده اسپان را طلبید راجه گفت این اسپان
لایق بادشاهانست تو در عوض آن دو گاو بگیر که مثل شما مردم را گاو بهتر از اسپست
شاگرد او اتری نام داشت پیش آن برهمن باز آمد و حکایت را گفت برهمن خود ۲ आत्रेय
برخاست و نزد راجه آمده اسپان خود را ازو طلبید و گفت که این اسپان را برن
بمن داده است یکی از آن فرزند آب و دیگری فرزند آتش اگر بمن نخواهی داد
ترا خوب نخواهد شد راجه گفت در عوض آن چهار اسپ دیگر بگیر برهمن گفت ترا
مناسب نیست که اسپان مرا نگاه داری بهتر آنست که بخوشی مرا بدهی تا از من آفت
بر تو نرسد راجه اعتراض شده بفرمود که این را بکشند آن برهمن همان لحظه
افسونی خواند چهار دیو آمده حاضر شدند او گفت که این را بکشید دیوان راجه را
کشتند ارکان دولت برادر او دل نام را بجای او نشاندند بعد از آن برهمن پیش
دل آمده اسپان خود را بطلبید دل اسپان را نداد برهمن گفت که برادر تو اسپان
مرا نداد و بسزای خود رسید اگر تو هم نخواهی داد بسزای خود خواهی رسید دل برو
اعتراض شد بکسان خود گفت که تیر و کمان مرا بیارید تا این برهمن را بزنم که
برادر مرا کشته است مردم تیر و کمان آورده دادند برهمن گفت چون اسپان
مرا نمیدهی اختیار نداری راجه خواست که او را بزند برهمن دعا کرد و راجه را گفت
که پسر خود را بزن راجه بی اختیار تیر بر پسر زده بکشت بعد از آن گفت که دیگر زن خود را
بزن راجه چون تیر بر کمان نهاد زن راجه دویده بر پای آن برهمن افتاد و گفت مرا
درین گناهی نیست مرا ببخش برهمن گفت ترا بخشیدم آنگاه راجه را گفت که مرا ازین

تا به بینیم چون منیرفی راجه هرچند خواست که او را بزند دستش یاری نداد بی قوت شد
راجه و زنش هر دو با برهمن بنیا و گریه و زاری کردند زن راجه گفت که من ام منع
راجه میکردم که بفقرا آزار مرسان او نمی شنید آخر به سزای خود رسید برهمن را برو
رحم آمد گفت از تو خشنود شدم هرچه خواهی از من بطلب زن راجه گفت از تو آن
می طلبم که فرزند مرا زنده کن و گناه شوهرم عفو کن و اسپان خود را بگیر برهمن دعا کرد
فرزند او زنده شد و از گناه راجه در گذشت هر دو اسپ خود را گرفته بخانه خود آمد مارکنده
این قصه را براجه جدهشتر گفت راجه پرسید که کسی از تو هم در عمر زیاده است مارکندیه
१ इन्द्रद्युम्न گفت که راجه بود اندردمن نام در ایام حکومت خود خیرات بسیار میکرد چون وفات
یافت او را بسرگ بردند تا زمانیکه در دنیا ذکر خیرات او بسیار میکردند او در سرگ می بود
چون مدتی گذشت یاد او فراموش مردم شد موکلان سرگ براجه گفتند تا ذکر خیر تو
در دنیا باقی بود درینجا جای تو بود حالا ذکر تو از زبان خلق بیفتاد دیگر اینجا جای تو
نیست راجه گفت من در دنیا خیر بسیار کرده ام از زبان مردم ذکر من چون افتاده شد
ایشان گفتند تو بزمین برو اگر هیچکس از ساکنان دنیا ترا بشناسد باز ترا اینجا
بیاوریم این گفته او را از بهشت بدر کردند و دو کس همراه او بدنیا فرستادند تا گواه باشند
که اگر در دنیا او را کسی بشناسد او را باز بسرگ رسانند و گرنه گذاشته باز گردند راجه بر من
آمده مرا دید از من پرسید که مرا می شناسی گفتم همیشه در تیرتها میگردم و در یاد الهی میباشم
از خود و کسی دیگر خبری ندارم او از من پرسید که کسی که در عمر از تو زیاده باشد نشان ده
२ प्राकारकर्ण گفتم پراکارکرن نام چغدی که در کوه هماچل میماند از من سن زیاده دارد او بشکل اسپی شده
مرا بر پشت خود سوار کرده نزد چغد مذکور برد دید که چغدی بزرگ در خرابه نشسته است راجه
پیش آن چغد رفت باو گفت که تو مرا می شناسی چغد فکر بسیار کرد و گفت من ترا
نمی شناسم راجه گفت هیچ در دنیا از تو بزرگ ترست او گفت که در فلان تالاب بوتیماری هست
३ नाडीजंघ ناری جنگه نام که از من بسال کلان ترست راجه گفت پس آنرا بمن بنمای پیش او
بروم چغد همراه او شد او را بکناره آن تالاب آورد جائیکه آن بوتیمار بود در آن تالاب

१इन्द्रद्युम्न اندردمن نام داشت همین راجه در ایامی که در دنیا بادشاهی داشت آن تالاب ساخته
چون من و راجه و چند آشنا رسیدیم پیش آن بوتیمار که نام آن ناڑی جنگهه بود رفتیم راجه گفت
تو مرا می شناسی گفت من خود نمی شناسم اما درینجا سنگ پشتی هست که بسیار از من کلان
ترست بیا تا نزد او برویم شاید که او ترا شناخته باشد پس من و آن هر سه پیش آن سنگ پشت
२अकूपार رفتیم که اکوپار نام داشت راجه ازو پرسید که تو اندردمن را می شناسی سنگ پشت چون
فکر کرد دریافت راجه را بشناخت آغاز گریه کرد و گفت که من در قعر زمین بودم آن راجه
در دنیا جگ کرده بود چندان آتش افروخته بود که قعر زمین ازان آتش گرم شده بود
من بجهت آن گرمی آتش باین تالاب آمدم و سکونت گرفتم ازان وقت درین آب
میباشم آن دو کس که همراه راجه آمده بودند چون گواهی آن سنگ پشت را شنیدند از
آسمان محفه آورده او را بران سوار کردند باز بسرگ بردند مطلب ازین حکایت آنست
که هر کس بدنیا عمل نیک میکند آخر ثمره آن را می یابد بعد ازان مارکنڈیو قصه دیگر بجهت
३कौशिक راجه جدهشتر بگفت که کوشک نام رکهیشری بود عبادت الله تعالی میکرد روزی
جانوری بخیال بر رکهیشر کرد رکهیشر نظر غضب بران جانور کرد همان لحظه آن جانور
بمرد رکهیشر را ازین گمان شد که حالا دعای من مستجاب میشود هر کس را که دعای بد
خواهم کرد او هلاک خواهد شد روزی بطلب رزق بشهر رفته بود بجا نه زنی که او خدمت
شوهر نیکو میکرد بی رخصت شوهر هیچ کاری نمیکرد ازو چیزی طلبید زن بخدمت شوهر
مشغول بود هر چند رکهیشر ازو چیزی طلبید او بی رخصت شوهر نداد رکهیشر نظر غضب
بدو نگاه کرد آن زن پیش رکهیشر آمد و گفت هر چند تو عبادت بسیار کردی هنوز
دشمن خود را رفع نکردی رکهیشر گفت دشمن من کیست زن گفت دشمن تو غضب
و خشم تست خیال آن جانور کرده که او را کشتی بهمین خیال خواستی که مرا بکشی زاهد
دعا به آنست که آنچه رضای خداوند تعالی باشد بران صبر نماید که چون جانوری را
کشتی گمان بردی که حالا عبادت من مقبول شد نمیدانی که آن تمام نقصان ست
عابد آنست که بخواند و دیگران را نیز باید تا بخوانند و عبادت کنند نه آنکه نظر غضب کنند

تو اول نیک وبد وثواب وگناه را بدان بعد ازان خود را عابد نام نه در شهر متهلا پور
صیادیست ترا پیش او میباید رفت واز و ثواب وگناه را باید آموخت آن کهیتری گفت
تو راست میگوئی من نفس خود را مغلوب نساخته ام حالا بقول تو پیش آن صیاد
میروم آن رکهیشر بشهر متهلا پور برفت خانه آن صیاد تحقیق کرده چون پیش او آمد
دید که او گوشت آهو وگوشت گاو میش میفروشد چون چشم آن صیاد بران رکهیشر
افتاد گفت خوش آمدی ازان زمان که آن زن مرا بتو نشان داده است
من انتظار تو بودم رکهیشر حیران شده با خود گفت که آن زن چگونه دانست که
من آن جانور را کشته ام واین صیادی میکند وجانوران میکشد ومیداند که
آن زن مرا پیش او فرستاده است من خود هیچ نبوده ام ونفس او بسیار شکسته
شد آن صیاد گفت این حالت مرا برضای مادر وپدر و آنکه هیچ نامحرمی بنظر
خیانت نمی بینم ازین حاصل شده است من ازینجهت درین شهر مقام اختیار کرده ام
وراجه این شهر بر هیچکس ظلم روا نمیدارد وهمه مردم بکار خود مشغول میباشند و
وهمه مردم از عدل راجه آسوده اند واین صید را من نمیکنم از دیگران گوشت
خریده میکنم ومیفروشم وهرچه ازان حاصل میشود قوت مادر وپدر وعیال میکنم ومن
گوشت نمیخورم ای رکهیشر مرد آنست که دایم در رضای خداوند تعالی باشد هر کس نیک
عملست ونیکی میکند خدای تعالی نیکی را ضایع نمیکند ونخواهد کرد رکهیشر گفت تو
چرا بلباس صیادان میباشی وگوشت میفروشی صیاد گفت گناهی از من بوجود
آمده بود ودو برهمنی را رنجانیده بودم او دعا کرد که من این کار میکنم باندک گناهی باین
گرفتار شدم تو هم بدان اگر بدی بکنی جزای آن البته بتو میرسد آن رکهیشر ازو
آداب بندگی آموخت بعد ازان ازو رخصت گرفت وعبادت میکرد تا بمراد خود رسید
مارکنڈی مثال این حکایات بسیار براجه جدهشتر گفت راجه را گفتار او بسیار خوش آمد
درینوقت که راجه جدهشتر وبرادران از کوه برگشتند وارجن از پیش اندر آمده بدیوان
جنگ کرد این خبر بکوروان رسید بسیار غمگین شدند باهم نشسته مصلحت کردند که دعا

پاندوان نزدیک رسیده است وایشان این نوع کارها کرده اند وارجن از اندر هنرها
عجایب آموخته است اگر ایشان را قوتی میشود مردم جمع شوند ما حریف ایشان نخواهیم شد
درجودهن گفت پیشتر از انکه ایشان لشکر جمع کنند بر سر ایشان میباید رفت که خاطر
از ایشان جمع گردد میدانستند که اگر بجنگ پاندوان رفتن را به دهرتراشت بگویند
او بآن راضی نخواهد شد پس پیش دهرتراشت آمده گفتند که گلهای اسپان گلهای گاوان
وگوسفندان ما در کامیک بن میچرند رخصت میخواهیم که بدیدن آنها برویم دهرتراشت
گفت درانجا پاندوان هم هستند من از رفتن شما راضی نمیشوم اگرچه شما لشکر عظیم
دارید اما حریف پاندوان نخواهید شد من شنیده ام که ارجن از مهادیو و اندر سلاح ها
آورده است اگر او بهمان اسلحه با شما جنگ کند شما را هلاک خواهد کرد شکنی گفت مطلب ما
این نیست مارا با پاندوان کاری نیست ایشان درانجا بعبادت مشغول اند ما بجهت دیدن
گله انجا میرویم با ایشان کاری نداریم دهرتراشت گفت که اگر کاری ندارید اختیار دارید پس
درجودهن بفرموده تا لشکرها از اطراف عالم طلبند عرابه ها و اسپان و آتشخانه وغیره را
همراه گرفته متوجه کامیک بن شدند تا عظمت و شوکت خود را به پاندوان نمایند منزل
بمنزل تا بکامیک بن رسیدند و دران نزدیکی فرود آمدند و هر روز بشکار میرفتند مطلب
ایشان این که پاندوان بشنوند که درجودهن با این شوکت آمده است بفرمود تا
هر جا که درین نزدیکی جائی خوب باشد بجهت او عمارت عالی میساختند و مردم را انعامات
وافر میداد و بخشش های فراوان میکرد و این خبر به پاندوان رسیده دران نزدیکی
تالابی بود که تعلق بچترسین گندهرپ داشت کسان درجودهن خواستند که در کناره آن تالاب
منزل بجهت درجودهن راست کنند کسان چترسین همه جمع شده گفتند اینجا تعلق
ما داریم شما چه کسانید که درینجا منزل راست میکنید مردمان این گفتگو را بدرجودهن
گفتند او فرمود که این ولایت تعلق بما دارد شما بروید منزل راست سازید با کسان
چترسین و کسان درجودهن جنگی عظیم شد آنهام مردمان درجودهن را کشتند چون
این خبر بدرجودهن رسید اعتراض شد باتفاق کرن و سکنی و همه برادران با لشکر تمام

بجنگ

بجنگ درآمد و با ایشان و با کسان چترسین جنگی عظیم شد آخر گندهربان برکوروان غالب
آمدند کسان درجودهن همه روی بگریز نهادند درجودهن و کرن و سکن ماندند چون
کرن این حال را دید اعراض شده در فوج ایشان درآمده چندین کسان را نیست و
نابود کرد آخر کسان چترسین بر کرن بخیتند اورا بسیار زدند و درجودهن را با اهل و عیال
گرفتند چون سکن این حال را دید روبگریز نهاد و ایشان درجودهن را گرفته بردند
نزدیکان درجودهن زاری کنان پیش راجه جدهشتر قصه گرفتاری درجودهن را گفتند
راجه جدهشتر بر چترسین اعتراض کرد بهیم سین گفت که من میدانم که درجودهن آمده که
عظمت و شوکت خود را بنماید خوب شد که آنچه ما را بر درجودهن می بایست کرد چترسین و
کسان او کردند بگذارند تا هر جا که خواسته باشند ببرند راجه جدهشتر گفت ای بهیم سین
چنین نباید گفت ما پنج برادریم و ایشان صد برادر در حکم یک لشکر داریم ما را کمک البته میباید
کرد اگر باهم جنگ شود آن زمان ما جداییم و ایشان جدا حالا درجودهن را از دست خصمان
خلاص میباید کرد و منت بر سر درجودهن خواهد ماند بعد از آن ارجن و نکل و سهدیو را
فرمود که شما بروید اگر بصلح او را بگذارند بهتر والا آن زمان جنگ خواهید کرد بهر صورت
او را خلاص کرده بیارید لشکر درجودهن نیز همراه ارجن شده رفتند چون چترسین
و کسان او رسیدند ارجن با ایشان گفت که شما بزرگ اید و ایشان اولاد و برا
اند برادران اند خوب نیست که ایشان را باین حال می برید ایشان را بگذارید چترسین
گفته ارجن قبول نکرد آخر در میان ایشان جنگی عظیم شد گندهربان نکل و سهدیو را از
عرابه انداختند و بر سر ارجن زور آوردند ارجن تیر مهادیو را بدست گرفت گندهربان تیر رسیده
درجودهن را گرفته بطرف آسمان متوجه شدند ارجن چندان تیر بر هوا انداخت که راه
آسمان بر ایشان بست چترسین گندهرب که سردار گندهربان بود دغا کرده پنهان شد
ارجن را تیر می زد ارجن چون شنید هر گاه آواز کمان او بر می آمد ارجن بر همان آواز
تیر می انداخت و تیرهای او را در راه میزد چترسین گرز خود را بر ارجن انداخت ارجن تیرے
بران زد که گرز صد پاره شد چترسین چون آنرا بدید خنده کنان برابر ارجن آمد و یکدیگر را

دریافتن ارجن پرسید که چه بود که تو با من جنگ کردی چترسین گفت که اندر مرا گفت
که ارجن فرزند من است و مرا از جنگ منع کرد ارجن گفت که حالا درجودهن را بگذار چترسین
گفت اگر راجه جدهشتر بفرمایند او را بگذارم وگرنه او در بند هست او را نخواهم گذاشت
پس همه بخدمت راجه جدهشتر آمدند چترسین درجودهن و اکثر عیال کوروان که بند کرده بود
پیش راجه آورد راجه جدهشتر چترسین را دریافت و درجودهن و همه عیال ایشان را
از رو بگرفت همه را از بند خلاص کردند بعد ازان چترسین درخدمت اندر رفت و گفت
که مردم من کشته شده اند اندر از آسمان امرت بارید و هر کس که کشته شده بودند از
گندهربان و کوروان همه زنده شدند کوروان از پاندوان بسیار شرمنده شدند و درجودهن
نیز بر خواری کوروان بخندید راجه جدهشتر او را منع کرد تمام فرزندان و زنان کوروان را
طلبیده مهمانی کرد و به درجودهن گفتند که ازین گرفتاری غمگین مباشید گاهی فتح میشود و
گاهی هزیمت بعد ازان راجه جدهشتر همه ایشان را رخصت کرد درجودهن غمگین و شرمنده
میرفت که هزار بار بیشتر از مرگ راضی بود که پاندوان او را خلاص کردند و آنچنان شکستی که
یافته بود چون نزدیک بمنزل خود رسید همه لشکر خود را رخصت داد بمنازل خود رفتند
درجودهن در آب گنگ غسل کرده همانجا بگوشه نشست و با هیچکس ملاقات نمیکرد
بخانه نمی آمد کرن درین وقت برسید چون از احوال درجودهن خبر نداشت کرن گمان برد
که درجودهن فتح کرده آمده باشد در برابر او بایستاد و او را تعریف کرد که مثل تو راجه بزرگ
می باید که آن طور گندهربان را که هیچکس حریف ایشان نمیشود منهزم کردی و درجودهن
خجل میشد چون کرن بسیار بگفت درجودهن او را نزدیک خود طلبیده گفت که تو
خبر نداری که گندهربان مرا برده بودند و آنچه بر سر او گذشته بود از جنگ ارجن و آنچه
راجه جدهشتر با او کرده بود به تفصیل بکرن گفت و باز گفت که هیچ چیز مرا انقدر [illegible]
نکرد که عیال ما را با آن خواری پیش پاندوان بردند و دروپدی بر ایشان خندید هزار
بار مردن بهتر ازان بود کاشکی اگر نمیرفتم پس این خواری نمیدیدم حالا میخواهم که خود را
بسوزم و یا زهر خورده بمیرم بهر طوری که باشد خود را بکشم و روی بمردم ننمایم وقتی که بنجا نه

بروم آن مردمان که ما را از رفتن منع میکردند حالا چه خواهند گفت بعد ازان با دوستان
گفت که من این سلطنت را بتو میدهم همه فرزندان و لشکر را بتو می سپارم من
بگوشه رفته از مردمان کناره کرده عبادت کنم دوساسن بنیاد گریه کرد و گفت که
اگر آفتاب بزمین آید تا هم از من این گستاخی نمیشود بعد ازان همه برادران
در پای درجودهن افتادند که ازین خیال بگذر کرن گفت که پاندوان حالا در دولت
تو میباشند چنانچه دیگر لشکری و رعیت از دولت تو میخورند ایشان همان طور زند
حکم نوکران دارند تو راجه و صاحب ایشانی اگر ایشان یک مرتبه ترا خلاص کرده
باشند چه شد غم نباید خورد شکن گفت که کرن راست میگوید اگر ایشان یکبار
برای تو این خدمت کرده باشند این همه ترا غم نباید خورد مردانه باید بود کسی
پادشاهی ترا نگرفته است تو چرا دلگیر میباشی درجودهن گفت پس چند روز مرا بگذارید
تا من سحری که میدانم بکنم پاندوان را بکشم درجودهن همه مردم را از پیش خود دور کرده
آغاز افسون کرد و موکلان در انوقت پیش درجودهن حاضر شده گفتند که تو حالا
این افسون را بگذار که بعد یک سال درمیان پاندوان و تو جنگ خواهد شد ما بجانب
شما خواهیم بود و پاندوان را خواهیم کشت درجودهن باین سخن بسیار خوشحال شد
بعد ازان همه برادران و خویشان نزد درجودهن آمدند و بالتماس بسیار او را در منزل
آوردند اول بخدمت بهیکهم پتامه رفتند بهیکهم پتامه گفت که من نمیگفتم که شما خودنمائی
کرده پیش پاندوان مروید حالا معلوم کردید که بچه عزت و حرمت باز گشتید گندهربان
شما را بسته پیش پاندوان برده بودند اگر پاندوان نمی بودند شما را میکشتند اما پاندوان
نیکوکار بودند که حق خویشی بجا آوردند که شما را خلاص کردند و چیزی نگفتند چون بهیکهم پتامه
ملامت بسیار کرد کرن بکوروان گفت که شما هر مرتبه پیش این پیر بی عقل میروید و
او تعریف پاندوان میکند و انها را بر شما ترجیح می نهد ایشان گفتند ازین هم میدانیم
بعد ازان کرن گفت که ایشان جگ کردند و خیرات و انعام بسیار دادند و نام نیک
پاندوان در اطراف عالم شد شما از دیدن اینطور چیزها غمگین شدید حالا علاج آنست

گر شما هم مثل ایشان جگی بکنید و اموال و اشیائی که در قمار از ایشان گرفته اید صرف نمائید
تا نام نیکی شما را هم شود و اعتبار زیاده گردد و بر تقدیری که در آخر حال پانڈوان بر شما هم
ظفر یابند باری اموال ایشان را تلف کرده باشید از تلف اموال حسرت برند کوروان
برین قرار دادند و در استعداد جگ شدند و کسی به طلب پانڈوان فرستادند و گفتند که
ما میخواهیم که جمعیتی عظیم شود و جگی بکنیم می باید که شما هم آمده بما اتفاق فرمائید ایشان جواب
دادند که یک جگ که کرده ایم این نتیجه داد که در میان ما و شما این طور خصومت افتاد
که هنوز از شرط قمار بدر نیامده ایم یک سال دیگر از میعاد مانده که در میان خلق پنهان هم
ولی عهد و نام نشان باشیم بعد از آن وعده خود وفا کنیم انشاء الله تعالی در میان ما
و شما معرکه خوب خواهد شد بمعرکه جنگ خواهیم آمد حالا که شما جگ میکنید اختیار دارید
ما نمی آئیم گوینده برگشته پیغام بدر جودهن گفت و در جودهن کرن را بفرمود چنانچه
ارجن هر چهار طرف عالم گردیده مال و متاع حاصل کرده آورده است تو هم برو هر که را دانی
از قبائل همراه گرفته مصالح جگ تیار کن کرن برفت همچنان کرد مالهای ولایت را آنچه
توانست بهم رسانیده بدر جودهن گذرانید و همه راجها متفق شدند تا در جودهن
جگ کرد و بعضی از خویش آمده گفتند که تو خاطر جمع دار که جگ تو آن طور جگی شده
است که به تقویت آن بر پانڈوان ظفر می یابیم و ایشان را منهزم می سازیم
پانڈوان هم هرگز این طور جگ نکرده بودند در جودهن را این مقالات بسیار خوش
آمد بعد از آن فرمود که اهل مجلس را خوردنی بخورانند کرن سوگند خورد که بعد
ازین جگ تا ارجن را نکشم پا بهارا نشویم آمدیم بر قصه راجه جدهشتر چون
پانڈوان بکامیک بن رسیدند اوقات بمیوه و برگ درخت های بیابان میگذرانیدند
و بر زمین خواب میکردند روزی پانڈوان دلگیر بودند ناگاه بیاس پیدا شد ایشان
را تسلی داده گفت که خاطر جمع دارید در عنقریب ایام خوشحالی روی خواهد داد
بزرگان گفته اند که ریاضت آنست که خیرات به فقرا و مساکین بدهد و خود تشنه
و گرسنه باشد در راه خدای تعالی راجه گفت سرمایه ندارم که بمستحقان بدهم بیاس گفت

بهترین انعام و خیرات آنست که در تنگی مربی نوائی بدهد شما نیز اندک قدریش
دسترس دارید و هیچکس را محروم نمیگذارید بدرگاه خداوند تعالی چون ضایع شود
حکایت یک برهمن که در حالت افلاس گرسنه را سیر کرده بود و بآن ثواب بالای
آسمان رفته از مقربان شد شمانه شنیده اید راجه جدهشتر پرسید که این حکایت
१कुरुक्षेत्र حگونه بود بیاس گفت که در زمین کورکهیتر برهمنی بود خوشه چین مدگل نام که اوقات
२मुद्‌गल خود را اهل و عیال خود را از وجه خوشه چینی میگذرانید و پنج کس از عیال داشت سالی
دران ولایت محطا افتاد و آن برهمن خوشه چینی میکرد تا آنکه بعد از یازده روز مشتی
از غله صحرائی که بکشت و کار کسے تعلق نداشت بهم رسانید و اهل و عیال او
خوشحال شدند که باری بعد از یازده روز فاقه خواهد شکست چون آن غله را از پیش
دسترس کرده بجهت آن طعام را شش حصه کردند و هر کدام میخواستند تا بخورند که
سدرمق ایشان بود در همین وقت برهمنی غریبی دربا سا نام که ذکرش بالا
گذشته بصورت فقیری ظاهر شد و از برهمن چیزی سوال کرد و گفت که مارا چند روز است
که گرسنه ام و بی قوت شده ام برهمن حصه خود را بوی داد تا بخورد بعد فراغ طعام
او پرسید که تو سیر شده گفت هنوز نه آن زمان فرزندانش هر کدام برضای خود
و شوق دل حصه خود را بوی دادند از قوت خود گذشته دل او را بدست آوردند
دربا سا گفت که من برای امتحان شما آمده بودم چنانچه می شنیدم آنچنان دیدم
کرم شما بغایت ست از خدا خواستم که همه شما را نیک جا دهد در همان ساعت جماعتی
محفه از عالم بالا که بزبان هندی آنرا بوان گویند فرود آوردند تا آن برهمن را به سرگ
برند برهمن از آن کسانیکه محفه آورده بودند پرسید که شما تعریف سرگ بکنید ایشان
گفتند که در انجا هیچکس را غم نیست بیا برین محفه سوار شو تا ترا ببریم و هر تعریفی که
خواهد بود در راه با تو خواهیم گفت راجه جدهشتر از بیاس پرسید که بغیر از صفت
سخاوت و کرم دیگر کدام صفتهاست که آدمی بواسطه آن سایسته قربت خدا تعالی
شود و او را بر آسمان برند بیاس گفت که غیر ازین صفات دیگر هم بسیار است مثل آنکه

دروغ نگوید در زیر تیغ کشته شود و بظاهر و باطن پاکی دارد و آزار خلق نداند و بد اندیشی
کسی نخواهد این طور مرتبه نیک حاصل میشود و آنکس داخل بهشت میشود و بعد ازان
بیاس تعریف بهشت و بیان لطافت هوای انجا و دیگر خوبی ها از انچه مشهور و معروف
است یک بیک بخدمت راجه جدهشتر گفته از نظر غائب شده روزی راجه جدهشتر
در خواب دید که آهوان کلان پیش آمده داد خواهی میکنند که از بسکه شما درین بیابان
سکونت گرفتید و شکار جانوران کردید تمام جانوران تمام شدند اگر چند روز دیگر هم
قرار خواهید گرفت هیچ نسل ما نخواهد ماند راجه جدهشتر دروپدی را آنجا گذاشته هر چهار
برادران روان شدند جائیکه دروپدی را گذاشته بودند رکهیشری عابدی ترن بند نام ۱ तृणबिंद ऋषि
و دهوم را نیز جمعیتی برای محافظت دروپدی گذاشته بودند پانڈوان جنگل بجنگل شکار
کرده میگشتند و دروپدی که تنها مانده ناگاه راجه سندهو جیدرتهه نام که برای کتخدائی ۲ जयद्रथ
از ولایت خود برآمده بود دران جنگل گذر کرد چون نظرش بر دروپدی افتاد مایل
شده با خود گفت که هیچ زنی برابر این حسن نداشته باشد خوب ست که همین را هم
این معنی با خود قرار داده اول یک دوست خود را که کوٹکاسیه نام داشت و پسر ۳ कोटिकास्य
راجه سورتهه بود طلبیده با او دروپدی را پیغام کرد من راجه و راجه زاده ام و در ۴ सुरथ
اصل و نسل از پانڈوان کمتر نیم مناسب آنست که همراه ما بیائی تا این محنت و تکلیف
یافته بعیش و عشرت بگذرانی حیف ست که صاحب جمالی چون تو باین طور پریشانی
کشد کوٹکاسیه چون این پیغام باو گفت دروپدی سخنان اورا برروی او باز زد
و گفت که شغال را میسر که بجای شیران دخل کند با وجود آنکه پانڈوان زنده باشند
کسی راچه مجال که در حرم ایشان نظر بد به بیند کوٹکاسیه نا امید شده پیش جیدرتهه
رفت انچه دروپدی گفته بود باو گفت که جیدرتهه بی طاقت شده پیش دروپدی
رفت دروپدی چون دانست که راجه بزرگ ست بطریق مهمانی اول اورا تعظیم کرده
و جای مناسب برای نشستن او داده دروپدی خواست که اورا مهمانی کند آهوان را
که پانڈوان شکار کرده پیش دروپدی فرستاده بودند خواست که پیش راجه نذر کند

راجه جیدرتهه بزور و ضرب دروپدی را بر عرابه خود نشانیده روان شد د سوم و
ترن بتدهه عا بدسر جنید راجه را منع کردند و قبول نکرد ایشان راجه را دعای بد کرده
گفتند که زود تر جزای این بدعملی خواهی یافت در زمانی که جیدرتهه دروپدی را می برد
اول راجه جدهشتر را آگاهی شد و شگونهای بد روی نمود مثل اینکه در زیر عرابه
آفتاب دیده پرندها فریاد میکنند و آهوان در گریه آمدند با برادران خود گفت که
خاطر ما از جانب دروپدی جمع نیست اگر غلط نکنم او را واقعهٔ پیش آمده است همه
برادران را گرفته قصد کامیک بن نمودند از آنجا روان شدند تا بمنزل خود رسیدند
خبر یافتند که دروپدی را جیدرتهه گرفته میبرد عرابهای خود را بسرعت تمام رانده رسیدند
چون جیدرتهه آواز عرابها شنید از دروپدی پرسید که عرابه سواران چه کسانند که
می آیند او گفت که آن پاندوان اند پنج برادر نزدیک تو می آیند جیدرتهه برگشت
بایستاد با ایشان جنگ عظیم کرد آخر مغلوب شد دروپدی را گذاشته روی بگریز
نهاد و راجه جدهشتر دروپدی را گرفته برگشت و قصد دیگر نکرد اما ارجن و بهیمسین
تعاقب نموده جیدرتهه را دستگیر کردند و سرش را تراشیده پنج کل بر سرش گذاشتند که
چنانچه غلامان را میکنند پیش راجه جدهشتر آوردند راجه جدهشتر گفت که این را که
بنمایید آنرا از بند خلاص بکنید بهیمسین گفت که این گنهگار دروپدی است هرچه
دروپدی در حق او بگوید بران عمل باید کرد دروپدی گفت بسزا رسید حالا از پیش
دور کنید بهیم دست او را گرفته گفت که تو حالا اسیر دروپدی هستی باید که بزبانی و
اقتی و اقرار غلامی کنی راجه جیدرتهه گفت که شما جان مرا بخشیده اید من غلام شده ام
هرکه از اصل و نسب ما خواهد بود او هم خانه زاد شما خواهد شد راجه جدهشتر چون عاجزی
و عجزی و غربتی او دید تبسم کرده گفت شما بار دیگر چنین کار نخواهید کرد و در خانه کسی
نظر بد نخواهید نمود جیدرتهه از کردهٔ خود پشیمان شده عذرخواهی بسیار کرد از
شرمندگی بخانهٔ خود نتوانست رفت از آنجا بجانب هردوار رفت و در گنگ غسل کرده
در عبادت رب العالمین مشغول شد مطلب آنکه حق تعالی مرا دسترس بدهد تا از

پاندوان انتقام بگیرم چون بدرگاه خداوند تعالی محنت کسی بر باد نمی‌رود ناگاه مهادیو جیو
پیش جیدرته آمده پرسیدند که مقصود تو چیست جیدرته گفت که ای مهادیو جیو
پاندوان مرا بسیار بیعزت و بی حرمت کرده اند و سر مرا تراشیده بانواع خواری جابجا
گردانیده اند بنوعی که از شرمندگی بخانه هم رفتن نمیتوانم حالا از شما التماس آن میدارم
که مرا تفاول کنید و قوتی به بخشید که بر پاندوان غالب شوم و انتقام خود را از ایشان
بگیرم مهادیو جیو گفتند که بر چهار برادر غالب خواهی شد بخلاف یک برادر که آن ارجن است
ترا بر وی دسترس نخواهد بود جیدرته گفت بچه تقریب او مغلوب نشود مگر رتبهٔ او از شما
زیاده است مهادیو جیو گفتند رتبهٔ او از من زیاده نیست اما بتقریب اینکه کشن مرلی
و حامی اوست و اندر را باو نسبت پدری و اوستادی ست و برای خاطر آنها من
ترا تفاول نکردم و تیر خاصهٔ خود را باو بخشیده ام بنابران از سخن خود چون گردم که
دادهٔ خود را از وی چون بستانم تو این تیر و سلاح که خاصهٔ ماست این را بگیر و کار بفرما
که بران چهار برادر غیر از ارجن ظفر خواهی یافت و بجائی که هر که را که در قوت و زور
مثل ارجن ست مغلوب خواهی ساخت مهادیو جیو سلاح خود را که پاشپت نام داشت
به جیدرته عنایت کرده او را تفاول داده غائب شدند بعد از رفتن جیدرته
پاندوان روزی نشسته بر احوال پریشانی خود تاسف میخوردند و از ستم زمانه و جور
روزگار ضعیف بتیانی داشتند ناگاه مارکنڈیو پیش پاندوان آمده دلاسای
پاندوان نمود راجه جدهشتر به مارکنڈیو گفتند که هر روز بلا از دست زمانه می بینید که
چه محنت تازه رو مینماید و چه غم بی اندازه میرسد کاشکی میدانستم که این پریشانی
تا کجاست و طریقهٔ خلاص ازین ورطه چیست در کار خود چنان خرابی دارم که سر رشتهٔ کار
بر ما هیچ پدید نیست مارکنڈیو گفت که هیچ محنت نباشد که بالای آن تصور نتوان کرد
آن رنج و بلا آزمایش خداوندیست که مند بخانهٔ الهی ست و آدمی که در بند می افتد بهتر ازین
نیست که دل خود را در خدا نهد و کار خود بدو سپارد تا وقتی که نماند که او را از بلا خلاص
سازد و پیش از رسیدن آن وقت نالیدن و بی طاقتی نمودن سودی ندارد و محنت

شما زیاده تر از محنت راجه رام نخواهد بود مگر حکایت او نه شنیده اید راجه جدهشتر پرسید
که حکایت رام چگونه است مارکنڈیو گفت در اودهه شخصی بود از اولاد آفتاب که او را اج
میگفتند او پسری داشت دسرته نام و این دسرته سه زن داشت یکی کوشلیا و
دیگری کیکئی و سومی سمترا کوشلیا از راجه یک پسر آورد او را رام نام نهادند و کیکئی
را هم یک پسر شد او را بهرته نام نهادند و سمترا را هم دو پسر شد یکی لچهمن و دیگری شترگهن
و در زمان آن دسرته از فرزند زادهای برهما راون نام دیوی بود که ده سر داشت
و راون پسر بشروا بود و بشروا پسر پلست و پلست پسر برهما بود و آن راون چند
برادر دیگر داشت از همه بزرگ کبیر بود و نام دیگری کنبهکرن و سوم بهبهیکهن و دیگر کهر
و دیگر خواهری داشت شورپنکها نام و این راون بنهایت قوی و زبردست بود یکبار
با برادران خورد و خواهر بکنار آن کوه رفتند دیدند که کبیر برادر کلان بر زانوی پدر ایشان
بشروا نام نشسته است ایشان چون برابر پدر رفتند پدر با ایشان هیچ التفات نه کرد
ایشان را از آن بسیار غیرت آمد ترک خدمت پدر کرده بخدمت برهما رفتند تا ده هزار
سال باد خورده خدمت برهما کردند بعد از آن ده هزار سال دیگر از یک پا استاده بودند
و ده هزار سال دیگر برگی که از درخت می افتاد آنرا میخوردند بعد از آن بکوه بدری
رفتند راون آتشی عظیم برافروخت و یک یک سر خود را بریده در آتش می انداخت
چون نه سر خود را در آتش انداخت همان لحظه برهما حاضر شد و گفت که ای فرزند بجهت
من رنج بسیار کشیدی من از تو خشنود شدم و دعا کرد همان ساعت سرهای او درست
شد و بنهایت صاحب جمال شد گفت که تو بهر صورتی که خواهی توانی بآن صورت برآمد
راون گفت که چون تو از من خشنود شدی از تو آن میخواهم که چنان دعا کن که مرا
از دیو و سنگ و آهن و آب و باد و آتش و چوب و دارو و چچه و دیوتا و کوه و از کف دریا
و پری و جن و گندهرب و شیطان و بهوت و غیره ترسی نباشد و ایشان مرا ضرری نتوانند
رسانید برهما آنچنان دعا کرد آنچه مدعای راون بود مستجاب شد بعد از آن برهما
بکنبهکرن گفت که تو هم از من چیزی بخواه او گفت من از تو زور و قوت بسیار بخواهم

१ अज
२ दशरथ
३ कौशल्या
४ कैकेयी
५ सुमित्रा
६ रामचन्द्र
७ भरत
८ लक्ष्मण
९ शत्रुघ्न
१० रावण
११ विश्रवा
१२ पुलस्त्य
१३ ब्रह्मा
१४ कुबेर
१५ कुंभकर्ण
१६ विभीषण
१७ खर
१८ शूर्पणखा

و میخواهم که چون من زحمت بسیار کشیده ام خواب میکرده باشم بعد از ان بهبهیکهن را گفت
که تو هم چیزی بخواه او گفت من میخواهم که از من بدی نشود و تیر بکه تو آنرا می اندازی منهم توانم انداخت
چون این دعاها از برهما یافت اول راون شهر لنکا رفت آنرا از برادر کلان خود کبیر گرفت
و محفه اورا که باسمان میرفت ازو بگرفت پدرش بشروا راون هر چند گفت که این محفه برادر
کلان را بگذار راون قبول نکرد بشروا گفت چون سخن ما را نمی شنوی آنکس که ترا خواهد کشت آن
محفه را از تو خواهد گرفت و بهبیکهن هیچکس را آزار نمیرساند دیوتها آن زمان پیش برهما رفته گفتند
که شما راون را قوت داده اید او ما را میکشد برهما گفت که هیچکس حریف او نخواهد شد مگر رام
پسر دسرته چون او بدنیا خواهد آمد انتقام شما را از او خواهد گرفت ایشان گفتند که رام آدمی
خواهد بود با دیو چون حریف خواهد شد برهما گفت که بمغروری خود آدمی را بنظر خود آورده است
از نجهت وقتیکه او پیش من التماس میکرد نام آدمی را نبرده خدای تعالی راون را از آدمی هلاک
خواهد کرد و دیگر میمونان را هم نام نبرده است و مغروری این کرده که آدمی و میمون پیش من چه چیز
وارند از این تکبر از دست آدمی و میمونان هلاک خواهد شد شما همه بروید و در خرسان و میمونان
قوی و زبردست که برابر ده هزار و صد صد فیلان زور داشته باشند پیدا شوید راون را هلاک
سازید دیوتها بجای خود بازگشته باز آمدند و از قضا و ل برهما فرزندان ایشان بصورت میمونان پیدا
پیدا میشدند بغایت بزرگ هر جا که میخواستند میرفتند بسرعت باد در یک چشم زدن میتوانستند رفت بعد
از مدتی بخانه دسرته چهار فرزند متولد شدند او را بسیار خوشحالی رو داده این برادران خبردار شده کمال
یافته انواع علوم پیش استاد میخواندند و در فن تیراندازی و ورزش کشتی گیری بسر آمدند و پدر چهار را
کدخدا ساخت و از برای رام دختر جنک راجه ترهت که سیتا نام داشت خواستگاری نمود و این سیتا چون १ जनक
در حسن نظیر نداشت و رام نیز چنان لطیف بود هر کس که ایشان را میدید حیران میشد هر دو با هم بغایت محبت २ सीता
صحبت داشتند بعیش و عشرت میگذرانیدند چون دسرته در چهره رام معاینه کرد وزرا و وکلا
طلبیده الخصوص خاص و عام او را جانشین خود سازد و منجمان برای جلوس و ساعت خوب
اختیار کردند که قمر در پشتره که منزل هشتم بود از منازل بیست و هفتگانه در این حین خبر یافت که کیکیی
که راجه دسرته میخواهد که بهرت پسر ترا معزول ساخته رام پسر کوشلیا را ولیعهد خود سازد از شنیدن این خبر

آتش غیرت درجان کیکئی افتاد وراجه دسرته باو محبت بسیار داشت کیکئی در وقت
خاص باو عرض نمود که تو با من عهد نموده بودی و بارها میگفتی که هرچه از من
خواهی طلبید بتو خواهم داد یقین میدانم که در فرموده تو خلاف نیست اما الحال
از تو التماس آن میدارم که مرا در میان خدمتگاران ممتاز و سرفراز سازی راجه
دسرته گفت آری هرچه بطلبی از جان و دل حاضرم مال و ملک وغیره هرچه خواهی
از تو دریغ ندارم بخواه کیکئی گفت من شنیده ام که نوازش بسیار و سلطنت و حکومت
برای رامچند مهیا ساخته میخواهی که اورا جانشین خود سازی درین معنی بر من
بغایت ستم میشود اگر تو مهربانی بر من میکنی پس بهرت پسر مرا قائم مقام خود سازی
تا مراتب خود را او را بدهی و رام را اخراج کن تا او جلاء وطن شده راه صحرا و بیابان
بگیرد راجه دسرته چون این سخن شنید بغایت دلگیر و متفکر شده هیچ نگفت و در کار
حیران شده با خود گفت اگر گفته کیکئی نمیکنم پس خلاف وعده میشوم و رام جگر گوشه
ست قصه مختصر چون رام ازین ماجرا آگاه شده حال پدر را معلوم کرد در خدمت
پدر آمده قدم بوسید و راه جنگل و بیابان گرفت لچهمن و سیتا همراه او بودند راجه دسرته
چون خبر رفتن رام به بیابان شنید از غصه و غم سر خود را پیچیده از فراق فرزند
بیفتاده جان بجان آفرین داد بعد از واقعه شدن راجه دسرته کیکئی بر همه زنان راجه دسرته
غالب شده دست تصرف دراز داشت پسر خود بهرت را از پیش خالان او طلبید
تا راجه شود چون بهرت آمد مادرش اول مراسم ماتم شوهر بجا آورده بعد از آن بحضور
اعیان و ارکان دولت باو گفت که پدرت از عالم رفت و برادرت رام که شریک
بالادست و قوی بود و لچهمن نیز همراهی او قبول کرده حالا این مملکت و ولایت عظیم
و بی شریک و بی سهیم ترا میسر شده می باید که شکرانه الله تعالی بجا آورده مردانه قدم
در ملک نهی و چراغ پدر را روشن سازی بفراغ خاطر و دل جمع بحکومت بپردازی بهرت
ازین سخنان پدر و برادران را یاد کرده بگریست و بسیار بیطاقت گشت با مادر گفت که
تو از بی عقلی و شومی حرص دنیا از شوهر چیزی طلبیدی که او از غصه آن مرد حالا

مرا تکلیف میدهی مطلب تو اینست که منهم آواره شوم رام برادر من که بجای پدر بود
او چرا ولیعهد نشده که راه جنگل گرفت مرا خوش نمی آید که در دنیای فانی برای چندروز
حکومت کنم معلوم ست که این حکومت به پدرم چه وفا کرده که مرا خواهد کرد اگر بار دیگر
تو این سخنان بمن خواهی گفت خود را خواهم کشت بعد از آنکه من نباشم چنانکه بی شوهر
ماندی بی پسر هم میشوی آن زمان اختیار داری هرچه خواهی بکنی کیکئی چون دید که
او درین وادی نمی آید و قبول نمیکند گفت در ترقی تو بودم تو قبول نکردی خوش
باش پس بهرت بوزرا و وکلا گفت که اگر رضامندی من میخواهید هرچه بگویم قبول
بکنید و آن اینست که ما و شما و هر سه مادران برای طلب رام برویم و عذر خواهی
نموده او را باز آریم تا او راجه باشد ما خدمتگاری او را بجان و دل بجا آریم
القصه بهرت و مادران و اعیان ملک از خواص و عوام بطلب رام از شهر بیرون
آمدند خبر یافتند که رام گنگ را گذشته نزدیکی کرّه مانکپور گذر کرده بکوه چترکوت
رفته همه ایشان جمع شده آنجا رفتند تا آنکه در چترکوت رام را دید که بصورت سناسیان
برآمده لباس از چرم آهو پوشیده و مونهای ژولیده بر سر دارد و تیر و کمان
بدست گرفته با لچهمن و سیتا در بیابان سیر میکند اوقات از برگ درختان و
گیاه صحرائی و میوه جنگلی میگذراند اول بهرت بپای او افتاد و ماتم و گریه و زاری
از سر نو بنیاد کردند بعد از آن در حرف و حکایات مشغول شدند بهرت از رام التماس
کرد که بجانب ملک خود قدم رنجه فرمائید اهل عالم انتظار شما دارند ما همه در خدمتگاری
شما خواهیم ماند رام بهیچ وجه گفته ایشان قبول نکرد و گفت که چون پدر ما بواسطه
خاطر کیکئی و خاطر جوئی او وعده کرده بود و او وقت التماس برای آواره شدن من ظاهر کرد
پدر من خاموش مانده از روی شرم بر روی ما هیچ نگفت من خاموشی او را
رضا دانسته قدم در بیابان نهادم و تا وقتیکه میعاد خواهد گذشت و آن وقت خواهد بسر
من بشهر خواهم رسید تا به بینیم که خدای تعالی چه میکند چون بهرت از و ناامید شد
گفت که نعلین چوبی خود را عنایت فرمائید که او را بجای تاج بر سر خواهم داشت

و هر مشکلی و مهمی که پیش خواهد آمد از توجه نعلین چوبی مرا آسان خواهد شد پس رام
نعلین چوبی خود را بدو داد ایشان رخصت گرفته روان شدند چون بهرت بشهر اوده رسید بشهر
در نیامد و گفت که افسوس است که درینجا بزرگان حکومت میکردند بی رضای ایشان
چطور بحکومت پردازم بنا بران در دیهی که حالا انرا نندگانو میگویند از اوده
سه کروه اینجانب واقع است نعلین را در انجا نگاهداشته حکومت میکرد و رام
१शरभग २दण्डक बन از انجا روان گشت بجای سربنگ نام که رکهیشری بود رسید و از انجا به ڈنڈک بن رفته
بود و باش اختیار کرد انجا شورپنکها نام خواهر راون بصورت خوبی بر آمده پیش
رام آمده گفت که مرا بخواه رام گفت که من یک زن دارم دیگر نمیخواهم بعد ازان
نزد لچهمن آمده گفت که تو زن نداری مرا قبول کن او گفت که من بی حکم برادر خود
رام هیچ کار نمیکنم لچهمن پیش رام آمده گفت که من این زن نمیخواهم درین وقت ضایع
آدمی نمی بینیم رام از رکهیشران که دران جنگل بودند پرسید که این زن چه کسی ست
ایشان گفتند که غضب کردید که ازین زن بازی نخوردید این زن آدمی نیست
دیو است شورپنکها چون دانست که ایشان مرا شناخته اند بهمان صورت اصلی
خود بر آمده قصد خوردن ایشان کرد چون بر رام دوید رام تیری بر بینی او زده
بینی او را ببرید شورپنکها از انجا پیش کهر برادر خود رفت و گفت که دو کس
در فلان جنگل میباشند و یک زن صاحب جمال همراه دارند و ایشان بینی مرا بریده اند
खर दूषण پس کهر و دوکهن وغیره چهارده هزار دیو جمع شده بجنگ رام آمدند رام چنان تیراندازی
کرد که تمام دیوان را بکشت بعد ازان شورپنکها پیش راون رفت راون پرسید
که بینی ترا چه شده است او قصه رام و لچهمن و خوبی سیتا و رفتن کهر و دوکهن بر سر
ایشان و کشتن رام لشکر او را تمام براون گفت راون اعراض شده گفت که او
چه کسی ست که بینی خواهر مرا تراشیده است من رفته به بینم که ایشان چه کسانند که این کار
کرده اند بکناره آمده بر تخته که بر جهاز داده بود سوار شده از دریا بگذشت در انجا ماریچ
که اول وزیر راون بود او را عزل کرده بود میماند ماریچ از رکهیشری شنیده بود که

مرگ راون بدست رامچند خواهد شد درین جنگل آمده عبادت خداوند تعالی میکرد باین امید که
رام او را بکشد راون پیش ماریچ آمده نشست ماریچ از خوردنی و میوه آنچه بود به راون داد
چون از خوردنی فارغ شد ماریچ از راون پرسید که درین نزدیکی باعث آمدن تو چیست مگر
در لنکا محل نیافته باشی راون گفت که درین نزدیکی دو کس میباشند و زنی صاحب جمال
همراه دارند و بینی خواهر مرا بریده اند و چهارده هزار دیوان مرا کشته اند من میخواهم که
که ایشان را بکشم ماریچ براون گفت که این چه عقل است هرگاه شخصی چهارده هزار دیو را
بیک مرتبه کشته باشد تو او را کی میتوانی کشت راون او را ملامت کرده گفت که تو
می ترسی که کسی چه قدرت داشته باشد که برابر من تواند ایستاد اگر یک کار مرا بکنی
بهتر و الا ترا میکشم ماریچ با خود گفت اگر گفته او نکنم مرا بکشد خوب نیست براون گفت
چکار میفرمائی راون گفت که تو بصورت آهو شو که تمام از طلا باشد و آنجا برو چون آن رام
ترا خواهد دید بشوهر خود خواهد گفت که این را بگیر چون شوهرش عقب تو خواهد رفت
من این زن را گرفته به لنکا خواهم برد پس ماریچ بصورت آهوی طلا بر آمده پیش
سیتا رفت سیتا او را دید بسیار خوشوقت شده با رام گفت که این آهو را گرفته
بمن ده رام لچهمن را برای نگاهبانی سیتا گذاشته خود در پی آهو روان شد هر چند
خواست که تیر کم خطای خود را بر آهو اندازد فرصت نیافت آهو پیش او میرفت و گاهی
از نظر غائب میشد و برنگی دیگر بر می آمد عاقبت رام دانست که این آهو نیست دیو است
فریبنده تا آنکه بقوت تمام بر آن آهو تیر زد در وقت رسیدن تیر آهو فریاد کرده نام سیتا
و لچهمن بر زبان آورد این فریاد بگوش لچهمن و سیتا رسید خیال کردند که مگر رام را زخمی
رسیده است که دردمندانه فریاد میکند ما را می طلبد سیتا لچهمن را گفت که بشتاب و بخبر برادر خود
بگیر که او را چه واقع رو داده است لچهمن گفت که همچنین در عالم کیست که رام را تواند زد تو
دو ساعت توقف کن شاید که رام بیاید اگر نخواهد آمد آن زمان مرا ضرور است که برای تفحص
او بروم و مرا بجهت محافظت تو گذاشته است مناسب نیست که ترا تنها گذاشته بروم سیتا گفت
که مگر ترا خوش می آید که رام را حادثه روی دهد اگر تو نمیروی خود را هلاک میسازم لچهمن را

ضرورت شد بطلب رام روان شد چون از نظر سیتا غائب شد راون بصورت سنیاسی
برآمده نزد سیتا آمده گفت چیزی بمن بده سیتا از روی اعتقاد او را اکرام کرد بخیال
آنکه او فقیری و محتاجیست و کمر او را نداشته پاره از میوه ها که غذای او بود آورد
سناسی باز گفت که من راون راجه لنکا ام از برای گرفتن تو خود را باین صورت
ساخته ام از من مترس باین بگفت و بصورت اصلی خود برآمده بر سیتا ظاهر گشت
و مقدمات فریب آمیز در میان آورده گفت که رام فقیریست بیکس از خانمان آواره
صحرا بصحرا میگردد تو همراهی او را با خود چه قرار داده چرا مرا قبول نمیکنی تا صاحب دولت
باشی بر همه زنان من حکم تو جاری خواهد شد سیتا گفت اگر آسمان زمین شود و زمین
آسمان گردد ممکن نیست که من غیر از رام شوهر دیگر قبول کنم از پیش من دور شو من
میدانستم که تو نظر بد داری سیتا دست و پا افشانده خواست که در صحرا رفته خود را
پنهان سازد راون دست اندازی کرده موی سر سیتا را گرفته بر دوش انداخته
بطرف لنکا روان گشت سیتا دران زمان رام رام میگفت و چیزی دیگر بر زبانش
١ जटायु نمیرفت چون راون در هوا میرفت کرکسی که جٹایو نام داشت شنید که زنی رام رام گفته
میرود و این جٹایو با راجه دسرته محبت بسیار داشت بشنیدن نام رام دانست که
سیتا را کسی دزدیده میبرد او سر راه راون گرفت و نیقار و جنگها با و جنگ بنیاد
نهاد و بمقدار طاقت خود بدن راون را خراشیده بمرتبه که راون غرق خون شده مجروح
گشت راون در قهر شده و شمشیر کشیده بازو و پر آن کرکس برید و آن کرکس بر
زمین افتاد و راون سیتا را گرفته روان شد سیتا هر جا که از هوا جانب زمین میدید میدید
که جای زاهدی و عابدیست زیور و زرینه خود را از دست و گردن و بازو جدا کشید
و در آنجا می انداخت برین امید که شاید رام برای طلب من درین راه بیاید
همین طور بر خاک و آب روان و درخت سایه دار که میدید یک چیز خود را به یادگار
میگذاشت تا دید که سر کوهی بلند رکهموک نام پنج میمون یکجا نشسته اند سیتا جامهٔ
زرد از جامه های خود بران کوه باند اخت سیتا با دل ماتم زده و خاطر اندوهناک

گریه کنان وجامه دران میرفت تا آنکه بلنکا رسید وراون اورا در محل خود برده
آمدیم بر قصه رام چون رام آهو را تیر زده بخانه برگشت در راه لچهمن را دید رام او را
ملامت کرد که درین بیابان دیوان بسیار سکونت دارند سیتا را چرا تنها گذاشته
آمدی لچهمن ماجرای خود وسیتا تمام گفت در خاطر رام پریشانی وخواری افتاد
ودلش گواهی داد که سیتا را واقعه پیش آمده باشد خالی از علت نیست چون
بمنزل رسیدند سیتا را ندیدند بغایت اندوهناک شدند لچهمن با برادرش بسیار گرد
بطلب سیتا هر چهار طرف روان گشتند تا رسیدند بآن کرگس که برای سیتا با راون
جنگ کرده بود رام را گمان شد که شاید همین کرگس برده باشد تیر وکمان بدست گرفت
بقصد آنکه کرگس را بزند کرگس فریاد برآورد که من از دوستان پدر توام راون سیتا را
از همین راه میبرد من با او باندازه خود جنگ کردم او مرا مجروح ساخته او مرا شمشیر زده
باین حال رسانیده است رام تیر وکمان را گذاشته پیش آن کرگس آمده بنشست و
احوال سیتا را از و تحقیق کرد که راون او را بچه نوع برد و کدام طرف رفت بعد از آن
کرگس گفت که از خدا میخواهم که مرگ من در قدم تو باشد پس بجانب رام نظر کرده
جان بداد رام آتش افروخته آن کرگس را بسوخت بعد از آن پیشتر روان شد
رام پیش پیش میرفت ولچهمن از عقب رام بود درین اثنا دیوی با لچهمن ملاقی شد
او را بدهن نهاده فرو برد لچهمن فریاد برآورده رام را طلبید رام چون نگاه کرد که دهن
نیست دیوی کلان ایستاده است رام تیر وکمان گرفته بدست راست او تیر انداخت
بعد از آن شمشیر کشیده آن دیو را که کبنده[1] نام داشت بکشت لچهمن فی الحال از شکم او ١ कबंध
بیرون آمد چون دیو کشته شد ناگاه از بدن او شخصی دیگر بصورت نیکو ونورانی
بدر آمده بجانب آسمان بلند میشد رام پرسید که تو چه کسی او گفت که من گندهرب
بودم بسوابس[2] نام داشتم روزی پیش برهما سرود میگفتم در اول خطا کردم برهما مرا २ विश्वावसु
دعای بد کرده گفت که تو بصورت دیوی خواهی شد من گفتم کی ازین صورت
۲۰ خلاص خواهم شد برهما گفت وقتی که رام برای تفحص سیتا باین راه گذر خواهد کرد

ترا رام از آن صورت خلاص خواهد کرد حالا از برکت تو بدعا رسیدم بجای اصلی خود میروم
چون تو مرا از آن صورت خلاص ساختی منهم ترا نصیحتی میکنم که چون تو ازینجا پیشتر می روی
تالابی ست [1]پنپا نام در آن نزدیکی کوهی هست [2]رکهموک نام در آنجا میمونی [3]سگریو نام میباشد
تو پیش او برو و حقیقت خود را ظاهر کن او زنی دارد تارا نام زن او را برادرش که بالی
نام دارد از او گرفته است تو زن او را از برادر گرفته به سگریو بدهی بعد از آن او
لشکر خود را که میمونان بدرست اند خواهد طلبید و در خدمت تو با راون جنگ خواهد کرد
و زن ترا از او خلاص خواهد ساخت بسوا بس گندهرب این سخن را به رام گفته خود
بجانب آسمان روان شد رام از حکایت آن گندهرب حیران ماند آنگاه چنانچه
او گفته بود رام و لچهمن از آنجا روان شدند در راه رام سیتا را یاد کرده گریه بسیار کرد
بهر درخت و کوهی که میرسید میگفت که آیا سیتا هم ازین راه گذر کرده باشد از آن
کوه و درخت می پرسید که از سیتا هم خبر داری لچهمن برام گفت که تو پسر راجه دسرتهی
و همه مردم را تو نصیحت میکردی و عقل می آموختی اگر تو تاب محنت نداشتی چرا
که برادرت بهرت وغیره بزرگان برای ولایت می طلبیدند نصیحت ایشان را
قبول نکردی و خود را در اندوه انداختی حالا وقت بی طاقتی نیست کاری میباید کرد
چنانچه آن گندهرب گفته است خود را بسگریو میباید رسانید پس روان شدند و خود را
به پنپا سرور رسانیدند و در آنجا غسل کردند بعد از آن بجانب مسکن سگریو آمدند
سگریو ایشان را از دور دیده با مردم خود گفت که این دو کس بجانب من می آیند آیا
چه کس باشند پس هنومنت را که وزیر او بود بفرستاد که احوال ایشان را بپرسد هنومنت
آمده بپرسید لچهمن گفت که این شخص رام ست پسر راجه دسرته و من برادر کمتر بلکه غلام او
هنومنت چون نام رام شنید بسیار خوشحال شد فی الحال بازگشته گفت که این پسر راجه
دسرته است سگریو با همه لشکر باستقبال رام آمد رام را به تعظیم تمام بخانه خود آورد و
مهمانی بسیار خوب کرد رام گفت که سیتا را راون برده است میخواهم که بر سر لنکا بروم و
زن خود را خلاص کنم سگریو گفت که همچنانکه ترا واقع شده مرا نیز دست داده است

[1] पंपा
[2] ऋष्यमूक
[3] सुग्रीव

زن من تارا را برادر من بال بزور از من گرفته برده است رام گفت که من زن ترا از
دست بال خلاص کنم سگریو گفت اگر شما این کار کنید من با همه لشکر خود در رعیت تو
باشم یاراون تا جان در بدن داشته باشم جنگ کنم تا زن ترا از و خلاص سازم وقتی که
راون سیتا را میبرد سیتا جامه خود را بر همین کوه انداخته بود در رام رام گفته بود
هنونت آن جامه سیتا را پیش رام آورد و چنین گفت که این جامه سیتاست آن گاه
یقین دانستند که این رام است همه برخاسته در پای رام افتادند آنگاه بادشاهی
همونان را به سگریو داد و جاسوسان خبر آمدن رام و بادشاه ساختن سگریو را به بال بردند
بال از کمال مغروری فی الحال متوجه جنگ رام و سگریو شد سگریو چون بال را دید از جا
برخاسته با و بجنگ در آمد و ایشان چندان با هم جنگ کردند که تمام بدن ایشان غرق
خون شد و رام نمی شناخت که بال کدام است و سگریو کدام و این بال قوی تر زبردست
بود چون هنونت دانست که رام بال و سگریو را از هم فرق نمی کند مالا سگریو را که پیش او
او بود در گردن سگریو انداخت رام آن زمان دانست که سگریو این است پس تیری
بر کمان نهاد و چنان بر سینه بال زد که او بیفتاد خون از دهان او بیرون می آمد بال
گفت رام رام آنگاه رام دانست که از مخلصان ما بود از کشتن او پشیمان شد آنگاه
سگریو دید که بال بمرد آمده بر پای رام افتاد و عذر خواهی بسیار کرد از و رخصت گرفته
به پیش زن اصلی خود تارا به شهر کشکندها که جای بال بود برفت در این اوقات برشکال १ किष्किन्धा
شد همونان از رام التماس کردند که درین برشکال همین جا مقام کنید و گفتند که درین
برشکال تردد نمیتوانیم کرد چون برشکال بگذرد همه در ملازمت تو هر جا که فرمایی برویم
رام چهار ماه حسب التماس ایشان در آنجا مقام کرد آمدیم بر قصه راون راون سیتا
را بلنکا برد در باغی که اشوک بن نام داشت تعلق با و داشت سیتا همیشه نام رام
بر زبان میراند و از فراق رام نه شب خواب و نه روز آرام داشت خود را به صورت
ماتم زده ها ساخته نه پروای پوشیدن جامه میکرد و نه خود را می آراست طعام هم نمیخورد
و بلکه اوقات آب میگذرانید و یا میوه راون چیزی را از زنان دیوان نگاهبانیت او

१ त्रिजटा گذاشته بود سر آن همه زنی بود راستکار و مهربان که ترجٹا نام داشت و آن زنان دیگر
که بصورت و شکل غم انگیز پیش سیتا می آمدند و میگفتند که تو چرا براون که صاحب تست
رام مشوی و آرام نمیگیری اگر گفته ما قبول کردی خوب ست و الا ترا انواع عقوبت
خواهیم کرد سیتا میگفت هرچه کردنی باشد زودتر بکنید از من این نخواهد شد که بغیر
از رام بخوشی خود بدیگری تن بدهم اگر مرا زنده میخورید بهتر ست من هم از زندگانی
خود بیزارم میخواهم که زودتر ازین تکلیف خلاصی یابم زنان پیغام سیتا را پیش راون
رفته گفتند و در میان اینها ترجٹا در خدمت سیتا آمده بار گفت که صد رحمت بر
پاکی تو و ترا همین طور می باید مژده میدهم ترا رام و لچهمن در پی جمع ساختن لشکر مقید اند
بعد ازان با راون جنگ کرده ترا خلاص خواهند ساخت سیتا از ترجٹا پرسید که چه
२ अविन्ध्य طور دانستی ترجٹا گفت که درینجا ویدیست ابنده نام او را بعضی از امور غیبی اطلاع است
و از جمله معتقدان رام ست چون او شنیده که سیتا را راون آورده است مرا بخلوت
بتو این پیغام فرستاده است که تو خاطر جمع دار راون از من پاکی ترا آلوده نتواند کرد
من هر روز و در شب خواب می بینم که سر راون غلطیده افتاده است حالا نیست
که اجلش نزدیک رسیده است و کوهکرن را در خواب چنان می بینم که بر عرابه
کهنه شکسته سرنگون نشسته است و آن عرابه را خران ضعیف و لاغر میرانند دیگر
در خواب و خیال دیده ام که رام آمده با جمعیت تمام از دریا گذشته و تیرهای او جمله
دریا را گرفته است گویا رام و لچهمن بر کوهی سفید بر آمده اند همانا که آن پل از استخوانها ست
بران شیر و برنج با شهد خالص میخورند تعبیر این خواب آنست که ایشان راون را
با جمله خویشان خواهند کشت ترجٹا باز گفت که من ترا هم در خواب چنان می بینم که تو
شب و روز گریه و زاری میکنی و پارچه بر بدن تو بسیار زبون ست این دلالت آنست
که ترا درین نزدیکی مهاراج خلاصی میدهد و خوشحالی حاصل آید و گریه در خواب دلیل
خنده است و دیگر دلیل خواب آنست که ترا رام زیور گوناگون خواهد پوشانید ترجٹا
چون بشارت از جانب ابنده گفت سیتا را بهر حال تقویت بسیار شد ترجٹا بر جاست

بخانهٔ خود رفت بعد از آن راون خود را بلباسهای فاخره آراسته کرده نزد سیتا آمده
گفت که زنان هر چهار عالم در خانهٔ من اند بعیش و عشرت هستند و از هیچ چیزی کمی
ندارند و سر زنان مندودری است که تصرف تمام ملک من دارد و از وی هم بتو محبت بسیار
دارم چون بمن نزدیکی خواهی کرد یقین که از مندودری مرتبهٔ تو بالا خواهد شد اول
امثال این مقدمات فریب آمیز بسیار گفت آخر سیتا جواب داد که من اصلا فریب تو
نمیخورم نصیحت من بشنو که پدر تو پسر زادهٔ برهماست که در تمام عمر خود بطرف هیچ زنی
بنظر خیانت ندیده است و بر هر زنی بیگانه که نظر او می افتاد او را دعای خیر میکرد و برادر
تو کوبیر او هم بطرف زنان ندیده است هر کس را که میدید بنظر پاک میدید تو که طریقه
پدر و برادر را گذاشته طریقهٔ گنهگاران را گرفتی این چه سبب است و درست که مرا بنظر بد
بینی تو دیو و من آدمی از تو چگونه برابرم سیتا دامن خود را که بر رو انداخته بود از گریستن
تمام تر شد و گفت که ای راون از خیال خام بگذر بعد از آن راون از پیش او برخاست
و بخانه آمد و با اهل صحبت گفت اگرچه مرا قدرت این هست که بزور و ضرب سیتا را بگیرم اما
بهتر آنست که او راضی باشد اگر امروز نشد فردا راضی خواهد شد برین امید راون
سیتا را مهلت داد و در آن مدت چهار ماه برشکال که رام در کوه کسکندها آرام گرفته بود
و راون هر روز پیغام به سیتا میفرستاد و او را فریب میداد که ناید رام شود او بر سر حرف
اول بود و گفته راون بهیچ نوع قبول میکرد و چون برشکال گذشت رام لچهمن را پیش
سگریو فرستادند و گفتند که بواسطهٔ خاطر تو بال را کشتم و عده که با تو کرده بودم بجا
آوردم حالا باید که تو هم بمقتضای وعدهٔ خود همراهی ما بکنی تا باتفاق راون را
زبون سازم و لنکا را بگیرم اگر ترا همین خوش آید که در خانهٔ خود بفراغت باشی و من
در صحرا و جنگل ضایع و خراب میشده باشم زهی مروت تو آنگاه به لچهمن گفت که تو برو
و ببین که سگریو بملایمت اگر مطلب تو آید خوب است و الا فکری عظیم بحال او بکنم
لچهمن پیش سگریو در حرم بی دهشت و بیحجاب در آمد و سگریو از روی اضطراب برای
لچهمن همراه تارا زن خود پیشوا بر آمده بر پای لچهمن افتاد و اخبار خیریت رام پرسید

لچهمن پیغام رام را باو گفت سگریو از روی اعتقاد گفت که نیکی را عوض سلیم ورزیدیت
که از خدمت رام جدا ماندم برای اینکه جاسوسان بسبب پرنکال رفتن نتوانستند
حالا بمراجعت شده است لشکرها از هر طرف انبوه میرسند جاسوسان که بطرف لنکا
بوعده یک ماه رفته اند وقت برگشتن ایشان نزدیک رسیده است چشم در راه
ایشان دارم لچهمن گفت ترا پیش رام باید رفت آنچه گفتنی باشد بحضور رسانیدن
باید گفت سگریو همراه او روان شد تا بخدمت رام رسید و عذر تاخیر آمدن خود
بگفت رام عذر او را قبول کرد درین اثنا میمونان که بطرف لشکر برای طلب
رفته بودند خبر آوردند که لشکرهای عظیم جمع شده است متعاقب بکومک خواهد رسید
درین وقت هنومنت و انگد را که سگریو بخبر لنکا با جمع میمونان کلان فرستاده بود رسیدند
چون هنومنت و انگد آمدند از دور خوشحالی بر روی ایشان ظاهر شد رام بفراست دریافت
که سیتا بسلامت است بعد ازان بتفصیل یک یک احوال را گفتند که اول بکوه افتادیم
١ प्रभावती که در آنجا آب و باد هیچ نبود زنی را دیدیم که پربهاوتی نام داشت از وی خوردنی طلبیدیم
اندکی میوه صحرائی با داده ما را راه نمود بعد ازان از کوه ما گذشته بکوهی بلند در آمدیم
دریا را دیدیم که نهنگی عظیم بنظر ما در آمد ترسیدیم که جان سلامت بردن دشوار است
با خود حکایت راون و سیتا می گفتیم بتقریب آن نام جٹایو بر زبان ما گذشت
ناگاه دیدیم که کرگسی بر سر کوهی بنظر ما در آمد با ما گفت که شما چه کسانید که نام برادر جٹایو
میرانید گفتیم که تو کیستی گفت که من احوال خود را با شما میگویم که من سنپات برادر
جٹایوام میرسیدیم که پر و بال تو چه شد گفت که من با برادرم میگفتم که کدام از ما تیز
تر با دیگری خواهد بود پس بجانب آفتاب پرواز کردیم و چون نزدیک آفتاب رسیدیم
پر و بال من از آتش بسوخت و بپا افتادیم و خبر آن برادر ندارم شما چیزی خبر از وی
دارید گفتیم که برادر ترا راون کشت بجهت سیتا و سیتا را گرفته بلنکا برده رام ما را
بجهت خبر سیتا فرستاده است آیا تو چیزی خبر داری کرگس ازین خبر شنیدن بغایت
غمگین شد و بسیار بگریست و بعد ازان گفت که سیتا تحقیق در لنکاست من با همه

مصلحت کردیم و گفتیم که بیائید من و شما از ینجا بجهیم و خود را بلنکا رسانیم از همراهیان ما
بعضی گفتند که ما نصف دریه میتوانیم جستن و بعضی هم میگفتند که ما چهار دانگ
می جهیم هر کدام سخن میگفتند آخر هنونت گفت که من از پدر خود که باد ست مدد
طلبیدم و گفتم اگر تو مرا مدد کنی من ازین دریا بجهم چون از باد مدد یافتم از بالای
آن کوه جستم و در راه زنان دیوان خواستند که مرا بگیرند من آنها را کشتم و خود را بلنکا
رسانیدم و خبر سیتا میگرفتم تا او را در باغ اشوک بن یافتم که از غم رام رنگ زرد
شده است موهای ژولیده و جامه چرکین بر تن دارد نزدیک او رفته گفتم که من فرستاده
رام برای خبر تو فرستاده است او از شنیدن نام رام بسیار خوشحال شد حقیقت رام
و لچهمن پرسیدن گرفت من گفتم که هر دو بسلامت اند و در منزل سگریو نشسته اند
سیتا با من گفت که پیشتر از انکه تو بیائی خبر ترا و حقیقت رام و لچهمن انگد و یو مرا پیغام
فرستاده بود لعل که سیتا بر پیشانی داشت بمن نشانی داد که برام خواهی رسانید حالا
مرا معلوم شد که بصورت هنونت هیچ دیوه نمیتواند شد پس سخن دیگر برای نشان
بمن گفت که وقتی که بکوه چترکوٹ بودم من بکاری مشغول بودم یک زاغ آمده
پایم بمنقار زد و رام یک چاروب باو انداخت یک چشم زاغ کور شد این نشانه بخاطر
رام یاد باشد هنونت چون این سخن نشانه گفت رام گفت هیچ نشانه بهتر ازین
نشانی نیست مرا یقین شد که هنونت راست میگوید از پیش سیتا آمده است
هنونت گفت که بشارت دیگر هم میدهم که من لنکا را از اول تا آخر سوخته آمده ام رام
چون خبر سوختن لنکا را شنید خوشحالی بر خوشحالی حاصل شد و گفت که این قصه
بتفصیل بگو که چگونه لنکا را سوختهٔ هنونت گفت که چون بلنکا رسیدم دیدم که باغ
و آب روان کلان است و در ان باغ که سیتا میباشد رفتم و بخوردن میوه ها مشغول
شدم باغبانان که مرا منع کردند من با نها جنگ کرده بعضی را کشتم و بعضی پیش راون
بداد خواهی رفتند راون پسر خود را که اچهی کمار نام داشت برای جنگ من فرستاد
او را هم کشتم چون این خبر براون رسید پسر کلان خود را که میگهناد نام و لقب

اندرجیت

اندرجیت دارد بجنگ من روان کرد این میگهناد کمندی داشت که برهما باو داده بود
بدل گفتم که این را پاره کنم او گفت که این کمند برهماست من بملاحظه برهما هیچ نگفتم
آخر او مرا بآن کمند محکم بست و بسیار مرا زده و بسته پیش راون برد من خود را
آهن کردم هرچند که ایشان مرا می زدند اصلا مرا اثر نمیکرد بلکه اسلحه ایشان شکسته می
راون گفت که این پسر مرا کشته است او را بکشید ببهیکهن برادر راون گفت که این
چه مناسب است که عوض عوران اچهی کمار این میمون را بکشند این بیچاره را بگذارید
تا برود راون ازین سخن در غضب شد بفرمود دم این را ببرید هرچند راون
وغیره خواستند که دم مرا ببرند اما نتوانستند آخر گفت که دم این میمون را
بسوزند پس پنبه بسیار بر دم من بستند من دم خود را دراز کردم چندانکه پنبه
و ریسمانی و روغن که در لنکا بود تمام آورده بدم من بستند چنانچه روغن وغیره
در لنکا نماند من جستم و بخانه راون نشستم و دم خود را چنان بر پیشانی خود مالیدم
که آتش ازان بدر آمد و آنچه بر دم من بسته بودند تمام آتش شد اول خانه
راون را سوختم بعد ازان دم خود را دراز کرده تمام لنکا را آتش زدم پس
ازانجا جسته بالای دروازه نشستم و دیدم که تمام شهر میسوزد بعد ازان خواستم
که راون را بکشم و سیتا را برداشته بیارم باز بخاطر رسانیدم که اگر من این کار کنم
پس فتح بنام رام نخواهد شد و بغیر از فرموده رام چطور این کار کنم چون تمام لنکا سوخت
من خورد شدم و آن کمند را از خود دور کرده بدریا فرو رفتم تا آتش فرو نشست بعد ازان
بالای کوه میناک که بلندی آن چهل کروه بود رفتم و ازانجا جسته از دریا گذشتم آن کوه
از زور جستن من بزمین فرو رفت بعد ازان بخدمت شما رسیدم از شنیدن این
حکایت هنونت و خبر سیتا رام بسیار خوشحال شدند هنونت را سگریو شاباس کرد
١ सुखेण — بسیار نوازش کرد لشکر میمونان کروه در کروه از عقب یکدیگر رسید ازانجمله سکهین[1] پدر
२ गज — زن بال با هزار کرور میمونان بملازمت رام در رسید گج[2] و گوچهی[3] میمونان با صد کرور
३ गवय
४ गवाक्ष — میمونان آمدند گوکش[4] که سردار لنگوران بود با شصت هزار کرور بیامدند و پنس[5] که سردار
५ पनस

میمونان اسگند معدن بود با صد کرور میمونان رسید و دهمُوکه با دوازده هزار کرور १दधिमुख
میمونان که روی ایشان سفید بود بملازمت رام آمد و جامبونت که سردار خرسان २जांबवान
بود با صد هزار کرور خرس بملازمت رام درآمد و دیگر بسیاری از میمونان آمدند که از
حد زیاده بودند و بعضی از ایشان از کوهها بزرگتر و کلانتر بودند و بعضی رویهای
ایشان سرخ و باقی بدن زرد و دیگر انواع که تفصیل همه موجب طوالت میشود و این
میمونان می جستند و فریاد میکردند سگریو اشارت کرد میمونان قرار گرفتند چون
این لشکرها جمع شد رام بساعت نیک متوجه لنکا شدند و هنومت را سردار لشکر
کردند و لچهمن را با لشکر بسیار در عقب تعیین فرمودند رام و سگریو در میان لشکر بودند
درین لشکر همین رام و لچهمن شمشیر و تیر و کمان و همه اسلحه داشتند میمونان و خرسان
بعضی درختهای کلان در دست و بعضی کوههای کلان بر سر گرفته بودند سگریو
نل و نیل و انگد و کرات و میند و دوبد را که از سرداران و مبارزان مشهور بودند ३नल
هر یک را از ده هزار فیل و هشت هزار فیل بلکه بیشتر بود تعیین نمود که در اطراف ४नील ५अंगद
و جوانب لشکر میگشته باشند که مبادا راون دغا کرده از عقب درآید و ضرر ६किरात ७मैंद
رساند و در هر جا که آبهای بسیار می بود و درختان میوه دار و در زمین بیخ گیاهها ८द्विविद
و میوه‌ها که در زمین پیدا شدی می بود در آنجا منزل میکردند و میمونان زمین‌ها را
می کندیدند و بیخ گیاه و هر چه در زمین بود بر آورده میخوردند و بعضی عسل و میوهای
درختان میخوردند بهمین دستور تا کناره دریا رفتند و در کناره دریا لشکر فرود آمد
و این لشکر هم کم از دریا نبود چنانچه دریا موج میزد این لشکر هم موج میزد رام از سگریو پرسید که
ازین دریا چگونه بگذریم سگریو گفت آنقدر کشتی که این لشکر یکمرتبه بگذرد پیدا
نمیشود اگر دفع دفع بگذریم دیوان هر کس را میکشند و میخورند کاری باید کرد
که لشکر بجمعیت یکبارگی درآید رام گفت که امشب شما درینجا باشید ببینیم که خدا چه
خواهد کرد و از دریا هم خواهم پرسید که چون بگذرم و اگر دریا مرا راهی نمود بهتر ورنه
یک تیر آتش به دریا می اندازم که تمام دریا خشک شود و ما در خشکی به لنکا میرویم

پس رام و لچھمن هر دو غسل کردند و گیاه درخس بر زمین انداخته متوجه بدرگاه حق تعالی
شدند و بران گیاه بخواب رفتند رام در خواب دید که مادرش آمده است و دریا هم بصورت
برهمنان آمده استاده است کوشلیا مادر رام به رام گفت که دریا تابع تو آمده با این دریا
چه میگوئی رام با در گفت که از دریا آن میخواهم که مرا راه بدهد که ازو بگذرم کوشلیا سخن
رام را بدریا گفت دریا گفت که شما کاری بکنید که حرمت من باند و شما هم بمقصود برسید
اگر من از میان خود راه بدهم پیش دیگران هم همین طور تصدیع خواهند داد [illegible] تدبیر آن
بکنید که پل بر بندید و در میان لشکر شما نل این خاصیت دارد که کوهها [illegible] باید
و نل دست بران بمالد آنرا برروی دریا بنهید و پل راست کنید تا [illegible] لشکر [illegible] فراغت
بگذرید و رام از خواب بیدار شد سگریو را طلبیده این خواب باو گفت [illegible] سرداران سگریو
و رام سرداران لشکر را طلبیده فرمودند که میمونان قوی و زبردست را بفرمائید تا
همه بروند و از شولک پربت کوههای کلان کنده بیارند و هر کوهی که بیارند نل دست
بران بمالد و برروی دریا باندازند تا پل راست شود سرداران موافق فرموده رام
مستعد پل بندی شدند میمونان هر یک بقدر قوت خود کوههای عظیم کنده می آوردند
و نل دست بران نهاده آنرا در آب می انداخت غوغای عظیم افتاد تمام ساکنان دریا
که در قعر زمین بودند همه ازان شور حیران ماندند همه دانستند که [illegible] رام پل می بندد
همه بتفرج آمدند در دو سه روز پل که چهل کروه عرض و چهار صد کروه طول داشت باتمام رسید
پس رام را خبر کردند رام و سگریو آمده ملاحظه کردند آنرا نل سیت بند نام نهادند گویند که
این خاصیت دست نل را بسبب آن بود که نل در جائی که می بود جابجا گاذران چون
رخت بر سنگ می شستند میمون آن سنگ را بآب می انداخت گاذران ازو تنگ
آمدند پیش رکهیشری که دران زمان بود براه خواهی رفتند و گفتند که میمونی سنگهای
ما را در آب می اندازد آن رکهیشر دعا کرد که هر سنگی را که دست نل برسد بآب فرو نرود
آن خاصیت ازان وقت در دست نل پیدا شد چون خبر به لنکا رسید که رام [illegible]
پلی بر دریا بست ببهیکهن از راون برگشته با چهار کس بملازمت رام آمد سگریو بجامن گفت

که مبادا ببهیکهن برای جاسوسی آمده باشد رام گفت که من میدانم که باعتقاد و صدق
آمده است هیچ نظر در بدی ندارد چون ببهیکهن ملازمت کرد رام او را بسیار مهربانی
و التفات کرده گفت که من حکومت لنکا را بتو دادم ببهیکهن تعظیم کرده بسیار خوشوقت
شد پس رام بفرمود لچهمن و ببهیکهن و سگریو با خود عقد برادری بستند پس اول
هنومنت که صاحب فوج و سردار بود گذشت بعد از ان رام باتفاق سگریو و ببهیکهن
روان شد و لچهمن از عقب باین ترتیب تمام گذشتند رام بفرمود تا میمونان در
باغ راون فرود آمدند تمام میوه آن باغها و سبزیها را میمونان خوردند چون خبر براون
رسید شک[1] و سارن[2] را که وزیر او بودند راون فرمود که بصورت میمونان در آمده ۱ शुक ۲ सारन
جاسوسی لشکر بیایند ایشان هر دو رفتند یک از امرا و مردم رام دیده می گشتند
چون برابر رام آمدند ببهیکهن ایشان را بشناخت و برام گفت که ایشان میمونان
نیستند دیوانند که باین صورت برآمده برای جاسوسی آمده اند رام بفرمود که هر دو را
رفتن ندهید بگیرید مردمان رام هر دو را گرفتند ایشان بصورت اصلی شدند رام
بایشان گفت که شما بجاسوسی آمده اید تا لشکر ما را ببینید پس رام کس خود را همراه
ایشان داد که ایشان را بگرداند لشکر بگردانند تمام لشکر را بایشان نمودند انگاه ایشان را
رخصت فرمود گفت که انچه دیده اید براون بگوئید بعد از ان رام انگد پسر بال را
بایلچی گری پیش راون فرستاد و پیغام داد و گفت که تمام این سخنان براون
بگوئید انگد چون بدر خانه راون رسید بایستاد و نگهبان راون را گفت خبر من
براون برید که من از پیش رام به ایلچی گری آمده ام کسان خبر او به راون گفتند
راون بفرمود تا جمیع امرا و ارکان دولت را حاضر ساختند و لباسهای فاخره
پوشیده بعظمت تمام بر تخت نشست بعد از ان انگد را طلبید انگد آمده برابر راون
نشست راون بحضور او انعام و اکرام مردم بسیار کرد بعد از ان انگد گفت
که راجه رامچندر بتو پیغامی فرستاده است آنرا بشنو و فرموده او را قبول کن بدی ۴۰
و ظلم به هیچکس روا مدار که خداوند تعالی آنرا روا ندارد و جزای آن را زود

بتو خواهد رسانید و سیتا را که از دغابازی و دزدی کرده آورده پیش راجه رامچندر
زود بفرست و در خدمت او عذرخواهی کن وگرنه من ترا و لشکر ترا خواهم کشت
و از دیوان تو هیچکس را زنده نخواهم گذاشت راون ازان پیغام انگد بسیار
در غضب شده گفت که تو چه کسی که با من این طور سخنها میگوئی انگد گفت که
من پسر بال ام تو بال را میدانی که چه کسی بود راون گفت صد هزاران میمون
در جنگل میگردند من او را چه دانم انگد گفت عجب که تو بال را فراموش کردی
بال همان ست که ترا گرفته بسر در دوانه خانه آویخته بود که کودکان تو بازی میکردند
راون گفت که حالا بال کجاست انگد گفت که بال را رام کشت راون گفت کدام رام
انگد گفت همین رام که من نوکر اویم از جانب او پیش تو آمده ام راون گفت آن
که پدر ترا کشته است تو چون نوکر او شدی انگد گفت که رام آن طور کسی ست که هر کس
خیریت خود خواهد باید که در خدمت او باشد اگر تو هم خیریت خود میخواهی پس خدمت
رامچندر اختیار کنی تا در هر دو جهان نیکی تو خواهد شد راون گفت که همان راونم
که بزور بازوی خود تمام مردم آسمان و زمین در فرمانبرداری خود آورده ام و آن پسر من
میگهناد همان ست که بر اندر غالب آمده بود اندر را باغبان من کرده است و
و اندرجیت خطاب یافته حالا من می شنوم که دو کس در جنگلهای بی سر و سامان
میگردند جماعتی از میمونان را که هر یک از دیوان من هزار ایشان را میخورند همراه
خود گرفته بر دریا پل بسته اند قصد جنگ من دارند همانا که از جان سیر شده اند انگد گفت
ای راون تو عجب بی عقل هستی که بزور و قوت دیوان خود مغرور شده میگوئی که
کوه کیلاس را که مهادیو و پاربتی بالای آن بودند برداشته ام حالا من پای خود را
در زمین بیفشارم به بینم که تو و پسران تو و لشکر تو توانند که پای مرا بردارند راون این
سخن انگد در قهر شد بفرمود تا چند کس دیوان بر پای انگد چسپیده او را محکم گرفتند
انگد قوت کرده چنان برجست که هر یک از دیوان بجائی افتادند انگد پیش رام
آمده آنچه گفتگو با راون شده بود تمام عرض [illegible] گفت [illegible] آنچنان [illegible]

قوت و لشکر خود مغرور نیست که به پیغام سیتا را بفرستد رام دانست که بغیر از جنگ هیچ
صلاح دیگر نیست و دیگر شنیده ام که راون زرهی دارد که بران هیچ سلاح کارگر نمیشود
ما را هم یک زره تیار میباید کرد که بر و سلاح کارگر نشود شنیده ام که برن که بدریا موکل
است او زرهی دارد پس رام بدریا پیش برن رفت چون برن رام را دید بغایت
تعظیم کرده پرسید که موجب آمدن چیست رام گفت شنیده ام که تو زرهی داری
آنرا من میخواهم پس برن آن زره و دیگر اسباب پیشکش رام کرد رام آنها را گرفته
از برن رخصت شده از دریا برآمده به لشکر خود رسید پس رام و سگریو و هنومت
و بهبیکهن و دیگر سرداران را طلبیده باهم مشورت کردند و قرار بران دادند که
جنگ بواقعی براون باید کرد که راون از شهر لنکا بدر آید تا با او جنگ کنیم روز
دیگر جمیع سرداران و بهادران لشکر را طلبیده هر یکی را از زور و قوت خود که
داشتند حکم کرد که بجنگ راون بروید و شهر را بگیرید هر یک از امرا و لشکرش بجائی
تعیین کردند از ان طرف که آمده بودند رام خود روان شد لچهمن و بهبیکهن با لشکر
بسیار بطرف دیگر فرستاد و دیگر فوجها هر طرف از طرفهای شهر رسیدند راون چون
شنید که رام بجنگ آمده است در برابر شد و آنها که از امرای کلان راون بودند
با لشکر بجنگ لچهمن و بهبیکهن فرستاد و میمونان هم چون مور و ملخ در شهر لنکا در آمدند چنانچه
بغیر از میمونان در لنکا هیچ چیز دیگر در نظر نمی آمد راون هم حکم کرد که دیوان بجنگ
بروند دیوان همه مسلح شده در برابر آمدند میمونان بغیر از چوبهای کلان و سنگ
چیزی دیگر نداشتند دیوان شمشیر و نیزه بر میمونان میزدند میمونان بدندان و چنگل
دیوان را پاره پاره میکردند و نیز بار شمشیرهای دیوان را بدندان گرفته می شکستند
و چنان جنگی در گرفت که همه دست و گریبان شدند میمونان موهای دیوان را میکندند
و بزمین میکشیدند آن زمان رام تیر و کمان خود را در دست گرفته آغاز تیر اندازی کرد و
تیر او مثل باران در لنکا می بارید بسیار دیوان را آن تیر میکشت و لچهمن هم تیرها
می انداخت که از آهن بود تا شام این طور جنگ کردند چون شب شد رام با لشکر خود

بن پرب

१ पर्बरा بمنزل آرام گرفتند و شب راون بعضی از امرای خود را مثل پربن[1] و تپن[2] و غیر
२ पतन ایشان را با دیگر دیوان بهادر و دلیر برای شبخون بر لشکر رام فرستاد و میمونان از
آمدن ایشان غافل بودند غیر از بهبیکهن از حال ایشان کسی آگاه نبود بهبیکهن
تنها از لشکر برآمده با ایشان جنگ کرد تا منهزم شدند راون دیگر باره دیگاه با حشم و سپاه
خود از قلعه برآمد چون در وادی فنون و علم جنگ بی نظیر بود آنچنان جنگ کرد که
३ बिरूपाक्ष کسی یاد ندارد رام و راون جنگ میکردند و لچهمن و میگهناد و سگریو و بیروپاچهه[3] که
४ नल हर دو چشم او بالای پائین روی بود و نل[4] و تند[5] همین طور یکی به یکی جنگ داشتند
५ तुंड جنگی در میان دو صف واقع شد که اکثر اصحاب عالم غیب حیران ماندند درین
६ प्रहस्त اثنا پرهست[6] نام دیوی گرز کلان بر بهبیکهن انداخت بهبیکهن را از ان زخم هیچ
مضرت نرسید و حکم آن داشت که سنگ فلاخن بکوه رسد پس بهبیکهن به تیری
७ धूम्राक्ष که هزار زنگوله بآن تعبیه کرده بود پرهست را کشت دهومراچهه[7] در غضب شد
و با نتقام برادر خود در معرکه درآمد و میمونان تاب جنگ او نیاورده بمجرد شنیدن
ناله او گریختند هنونت چون دید که صف میمونان مغلوب شده آن زمان بدر آمد او را
دیده میمونان دلیر شده بر دیوان برگشتند و طرح جنگ انداختند و چنان کشتاکشی
از هر دو جانب شد که جوبهای خون روان شدند دهومراچهه وقتی که حمله بر هنونت کرد
هر دو باهم دست و گریبان شدند هنونت او را محکم گرفت و خواست که بر زمین زند او از
دست هنونت خود را خلاص کرده جدا شده رو بگریز نهاد هنونت در وقت گریختن او را
بکنده چوب چنان زد که کمرش بشکست و استخوان او ریزه ریزه شد و بر زمین افتاد و
جان بداد و میمونان را از کشته شدن او دل قوی شده جمله بر همراهیان دهومراچهه
رفتند و اکثری را از ایشان بکشتند و باقی رو بگریز نهاده پناه براون آوردند و صورت حال
باو گفتند که ما را تاب جنگ با میمونان نیست راون از دیدن آنحال آه سرد از دل بدر
آورده متفکر شده گفت پرهست و دهومراچهه که هر دو سردار لشکر و بهادران زبردست
بودند کشته شدند غیر از کوهکرن کسی دیگر نمانده که از عهده جنگ میمونان برآید او را

از خواب شش ماه بیدار باید ساخت آن زمان فرمود که تمامی نقاره خانه بر روند و بالای
سر او نواختند بطوریکه آواز کوس و دهل و نفیر و قرنا زمین و زمان را گرفت اما او از
خواب بیدار نشد آنگاه فرمود که فیلان بسیار بر بدن او برانید فیلبانان راون هر چند
تمام فیلان را بر بدن کوبهکرن راندند اصلا کوبهکرن از خواب بیدار نشد بعد از آن
راون بفرمود که سازهای عظیم پیش او بنوازند و بآواز خوش آنجا سرود گویند شاید
باین تقریب بیدار شود همچنان کردند بشنیدن آن خوش آواز چشم وا کرده و برخاست
و بنشست راون گفت که این چه خواب غفلت ست که تو داری تمام عالم کشته شده
و بهادران سردار بجنگ رام کشته شده اند و میمونان حمله بسیار آورده اند که قلعه لنکا
بگیرند راون قصه کشته شدن پرهست و دهومراچه و غالب شدن لشکر رام بگفت
کوبهکرن گفت که تو آنها را کشتن نتوانستی که مرا تکلیف دادی بعد از آن کوبهکرن
در استعداد جنگ شده بالای بلندی بایستاد و لچهمن را نظر بر کوبهکرن افتاد تیر
و کمان در دست گرفته متوجه سوی او شد میمونان از هر جانب بر کوبهکرن حمله
آورده با او آویختند بدن کوبهکرن بزخم دندان و چنگل خراشیدند بطوریکه اندام
او مجروح شد او نیز در غضب شده قوتی که داشت کار فرمود بعضی میمونان را خام
خورده و بعضی را در هوا انداخته بر زمین زد سگریو چون این حالت را بدید درخت
سال از جا بر کنده بر پیشانی کوبهکرن زد او بیتاب شد بعد از آن کوبهکرن سگریو را
دویده بگرفت و خواست که پیش راون برد تا هر چه او خواهد بکند سگریو چون کوبهکرن را
اندکی بخواب آلوده یافت فی الحال گوش و بینی او را بریده گریخته پیش رام آمد و
گوش و بینی او پیش رام بسوغات آورد و گفت که کوبهکرن خواسته بود که مرا پیش راون
بکشد حالا بکرم و توجه مهاراج از وی خلاصی یافتم رام بهر دانگلی او آفرین گفت کوبهکرن
چون گوش و بینی بریده پیش راون رفت مردمان بر وی خنده کردند او شرمنده شده
باز در مقابله لچهمن آمد و با وی جنگ عظیم کرد لچهمن تیرباران کرد اما هیچ وجه که کوبهکرن زبون
نشد لچهمن برهما را یاد کرد و سلاحی که برهما باو عنایت کرده بود همان سلاح بر کوبهکرن انداخت

و بکشت ریوان بدیدن این حال همه رو بگریز نهادند بعد ازان کرکو بهکرن کشته شد
راون پسر خود را که میگهناد نام داشت و آنرا اندرجیت هم میگفتند طلبیده گفت
میدانی که ترا برای همین روز پرورده بودم از تو امیدها دارم که کو بهکرن و بهادران
و سرداران ازلشکر ما مثل پرهست و دهومراچه و کو بهکرن همه کشته شدند ترا
میباید که درین میدان درآئی و سگریو و لچهمن را بکشی تا خاطر من جمع شود هرگاه تو
برانها غالب آمده باشی دیگران چه خواهند بود و قوت میمونان معلوم ست پیش تو
کشته خواهند شد وقتی که عوض آنها ایشان را خواهی کشت موجب رضامندی
من درین ست پس میگهناد بفرموده راون زره آهنی پوشیده سلاحها بدست
گرفته بر عرابه سوار شده در میدان درآمد فریاد کرده و گفت که درین میان لچهمن کیست
بجنگ من درآید لچهمن این آواز شنیده تیر و کمان را گرفته بمقابله او درآمد چنانچه
شیر بر سر آهو آید بر وی بجنگ پیوستند هر سلاح که داشتند کار فرمودند و سلاح یکدیگر را رد
میکردند بعد ازان میگهناد نیزه بر لچهمن انداخت و لچهمن آنرا به تیر در هوا گرفت همانجا
بریده بعد ازان بسلاحهای دیگر جنگ میکردند لچهمن همان طور تیر زد وقتی که سلاحها
پاره شدند درختهای کلان از بیخ برکنده بر میگهناد زد و انگد میمون بر دست خویش
درختی کلان را بر سینه میگهناد زد میگهناد در قهر شده کمندی را بر لچهمن انداخت که
او را اسیر سازد لچهمن آن کمند را به تیر زده ببرید میگهناد خواست که انگد را دستگیر
کند انگد یک درخت عظیم سال را کنده گردانیده چنان بر سینه میگهناد زد که او از عرابه
فرود آمد چون اسپان عرابه او نابود شدند میگهناد بصورت اصلی خود برآمده یکبار
از نظر غائب شده در هوا رفت و از انجا تیر بر لشکر رام می انداخت کسی او را نمی دید و
میمونان بسیار بمقام فنا رسیدند و بسیار کس را زخمی ساخت چون میمونان آن تیرباران
را دیدند و او را نمی دیدند بسیار سراسیمه و حیران شدند و میمونان ساعت بساعت
خبر رام میگرفتند رام بفرمود که خبر بگیرید که این تیرها از کجا می آیند میمونان سنگهای کلان
برداشته بجانب هوا انداختند همان سنگها باز بر زمین می آمدند ایشان متفکر شدند

میگهناد از هر چهار طرف تیرباران کرد تا بحدی که اکثر میمونان را کشته و تمام لشکر رام
از هیبت تیرها یکجا شدند و فرصت دست کشادن نداشتند سگریو و بهبکهن وغیره
دلاوران گرد بگرد آمده محافظت رام کردند چون رام بسیار غمگین بود همه دلداری او
نموده درین اثنا میگهناد تیر کلانی دیگر انداخت آواز آن چنان شد گویا که آسمان
شکسته بزمین افتاد و بغیر از بهبکهن و رام و سگریو وغیره سرداران لشکر ازین بارش
تیرهای عجیب بترسیدند و سرنگون شدند گویا بخواب رفتند بهبکهن تیری داشت که آنرا
برن داده بود آنرا کبیر بان میگفتند و خاصیت آن تیر این بود که چون آنرا بیندازند
هر چیز که نهان شود از انداختن او ظاهر گردد آنرا برام داد و رام آن تیر را بانداخت
پیش راون تعریف میگهناد دیوان بسیار کردند و میگهناد از انجا بخدمت راون
آمد راون اورا درکنار گرفت و نوازش بسیار کرد میگهناد گفت انچه از من آمد
تقصیر نکردم اما حالا تیری بدست رام آمده حالا نهان شدن نخواهم توانست و
یک نیزه دارم که مرا برهما عنایت کرده است انرا برکاین میگویند بر هر کس که می اندازم
خطا نمیشود میخواهم که آنرا بر بهبکهن بیندازم و اورا بکشم که او سرمایهٔ فساد است
این همه کار از دست او بر آمده است پس راون پیشانی او بوسیده رخصت کرد که
اول بهبکهن را بکشد ابندویه که معرفت با راجه دوستی داشت و همیشه سیتا را
دلداری میکرد این واقعه اورا معلوم شد خود را به بهبکهن رسانید و این خبر باو گفت
که همچنین مصلحت راون کرده است خبردار باشید این بگفت و ابندویه رفت بهبکهن
این خبر برام و لچهمن بگفت ایشان گفتند بر حکومت لنکا که بهبکهن مامور گشته نشود که قول رام خلاف نگردد
پس لچهمن برای محافظت پیش بهبکهن بایستاد و هنومنت پیش بهبکهن بایستاد
چون شب شد هنومنت را خواب غالب شد پس میگهناد آن نیزه بر سینه لچهمن زد
لچهمن بیهوش شده بافتاد رام لچهمن را درکنار گرفت و گریه و زاری کرده گفت
اگر لچهمن خواهد مرد من نیز خواهم مرد و از فراق من سیتا نیز خواهد مرد و این بهبکهن که
از برادران جدا شده نزد ما آمده معلوم نیست که احوال او چه خواهد شد چون من

فکر میکرد تمام لشکر از غم رام متفکر شدند تمام میمونان بر سر لچهمن جمع شدند هنومنت
چون خبر لچهمن شنید از رام بترسید و آمده از عقب میمونان پنهان شده ماند و از
وحشت رام میلرزید رام گفت اگر بهرت برادر من میبود احتیاج هنومنت نبود
هنومنت چون این سخن از رام شنید بنایت دلگیر شد کسی برام گفت که یک دارو هست
کدرت سنجیونی نام دارد نزدیک کوه سکندبادن ست اگر کسی در یکوقت پیش از
بر آمدن آفتاب بیارد و بر زخم لچهمن بمالد همان لحظه فرصت میشود رام گفت
هیچکس باشد که درین وقت آن دارو بیارد نیل گفت که من در نیم روز میتوانم
رفت رام گفت پس چه فایده دارد انگد گفت که من در یک روز میتوانم رفت
رام گفت چه فایده کسی هیچو باشد که همین ساعت برود و پیش از بر آمدن آفتاب
آن دارو بر آورده بمن بدهد درانوقت هنومنت آمده ڈنڈوت کرده گفت اگر
گناه ما را عفو کنی من بروم همین لحظه دارو بیارم رام فرمود تقصیر ترا معاف
کردم آن دارو بیار پس هنومنت از انجا روان شد خود را بآن کوه رسانید و دارو را
درانجا بسیار دید نمیدانست که درت سنجیونی کدام ست متفکر شده پس تمام کوه را برداشته
از انجا روان شد درانوقت زمین و زمان بلرزید بهرت گمان برد که دیوان بر من غلبه
آورده اند تیر را بر کمان نهاده بر زانوی راست هنومنت زد هنومنت از هوا بر زمین افتاد
رام رام بر زبان راند بهرت گفت که این نام برادر من هستگیه گویا از کسان برادر
ماست پیش او آمده گفت که تو چه کسی او گفت که من هنومنت ام نوکر رام چون لچهمن
را میگهناد پسر راون نیزه زده ست دارو بجهت او گرفته میرفتم چون آن دارو را
نمی شناسم تمام کوه میبرم تو مرا تیر زدی حالا طاقت ندارم که پیش رام بروم بهرت
گفت اگر تو از زخم رفتن نمیتوانی بیا بر پیکان تیر من بنشین من ترا همین لحظه بلنکا
می اندازم هنومنت آن کوه را بر سر نهاده بر پیکان بهرت بنشست بهرت آن پیکان
را به کمان نهاده بکشید همان لحظه هنومنت گفت که ترا سوگند رام ست که کمان را بکش
من ترا می آزمودم اکثر تعریف زور تو رام میگفت ترا از آن زیاده دیدم من میروم

رفت پس بهرت اورا از پیکان فرود آورده گفت که زود این دارو برسان که بهیمن
برادر من هلاک نشود هنونت تیزتر از باد روان شد چون این خبر براون رسید
که هنونت برای گرفتن دارو جهت زخم بهیمن رفته است جماعتی را گفت که شما
بر سر راه هنونت بروید خود را بصورت رام و بهیمن کرده اورا فریب داده
چنان کنید که تا برآمدن آفتاب او در انجا باند پس بهیمن درینجا هلاک خواهد شد جماعه
دیوان همچنان کردند پیش هنونت آمده سخنان شیرین گفتن گرفتند هنونت چون
صورت رام و بهیمن را دید دریافت که این تمام فتنه انگیزی راون ست پس
آنها را نزدیک طلبیده پای دو دیو را گرفته گردانیده چنان بر زمین زد که پاره
پاره پاره شدند باقی ماندگان بگریختند هنونت از انجا روان شده تا نزدیک رام آمد
رام اورا دیده بغایت خوشحال شد یک لنگوته باو عنایت کرد خاصیت آن داشت
که هر کس آن لنگوته داشته باشد از مرکب هم تیزتر رود هنونت از یافتن آن
لنگوته بسیار ممنون شد که زیاده ازان نباشد پس آن دو میوها ان که این ارو
گفته بودند درین کوه یافتن آنرا بر زخم بهیمن ریختند بهیمن همان ساعت صحت کلی
یافت رام بهیمن را در کنار کرده که گویا زندگانی از سر نو یافته است و این محنت از
هنونت باید دانست رام تعریف هنونت را بسیار کرده گفت که این هنونت صحیح
یازده مهادیو ست که آنرا بزبان هندوی رودر میگویند راون عزت این را دو بزرگ داشته
درینوقت ببهیکهن خبر آورد که میگهناد به لنکا رفته است تا عبادت کند و درخواست نماید
که بر رام و بهیمن غالب شوم هنوز او در عبادت مشغول نشده بهتر آنست که بر سر او
رفته جنگ باید کرد و الا وقتی که او عبادت خواهد کرد پیش او دیوتاها حاضر خواهد شد
آن زمان هرچه از دیوتاها خواهد طلبید خواهد یافت پس آن زمان بسیار کسان را
هلاک خواهد کرد و کشتن میگهناد بسیار مشکل خواهد شد پس رام بهیمن و ببهیکهن را
با لشکر بسیار بر سر لنکا فرستاد ایشان چون بر سر میگهناد در شهر لنکا رسیدند میگهناد
از آمدن ایشان خبر یافت فی الحال زره آهنی پوشیده بر عرابه خود سوار شده برابر

ایشان آمد چون لچهمن میگهناد را دید گفت ای بیراون اگر مردانگی داری جنگ
راستبازی کن و دغا بازی از میان دور کن میگهناد دانست که این بهبیکهن
لچهمن را بر سر من آورده است وگرنه این جاعه چه میدانستند که من اینجا آمده ام
پس مرا نگذاشتند که من عبادت تمام کنم و ایشان را نیست و نابود سازم میگهناد
گفت که ای بهبیکهن برادر کلان بجای پدر تو بوده است او را گذاشته همراهی
رام گرفته او با تو چه بدی کرده است که تو دشمن او شدهٔ هر مرتبه رام و لچهمن را
بر سر من می آری تو خاطر جمع دار که سزای حرام نمکی بتو میدهم اگرچه پدر من
راون از روی غضب بتو اندک سزائی داده بود باز تلطف کرد ورنه کشتن تو
چه قدر کار بود حالا خدمت میهمانان اختیار کردی تو هم خود را مرد میگویانی
از تو زن هزار مرتبه بهتر است بهبیکهن گفت که ای پسر راست میگوئی اما هنوز شیر از لب
تو خشک نشده است اگر پدر تو عقل میداشت زن رام را چرا می آورد و باز قصد
جنگ با رام میکند هر روز ظلم و ستم بر مردمان روا میدارد و از خداوند جل جلاله
نمی ترسد و بر زنان بیگانه نظر خیانت میکند حالا معلوم شد که در باب راون قهر از
درگاه خداوند تعالی نازل شده و مرگ تو هم نزدیک رسیده اگر مردانگی داری لچهمن
برای جنگ پیش تو آمده است با این جنگ کن میگهناد ازین سخنها از غضب شد و تیر
و کمان را بدست گرفت عرابه خود را برابر لچهمن براند لچهمن گفت اگر خیریت خود میخواهی
باز رو من گناه ترا عفو کردم که تو نهان شده مرا تیر زدی این چندان مردانگی نبود
که تو کردی میگهناد ازین سخنان بغایت در غصه شد و تیر کمان بدست گرفته چنان
تیری بر سینه لچهمن زد که زره لچهمن ذره ذره شد و تیر در تن او نشست و خون مثل جوها
روان شد میگهناد فریاد بر آورده گفت که من ترا بارها میگفتم که از پیش من برو
و بیهوده خود را بکشتن مده سخن مرا نشنیدی حالا ببین سزا تو میدهم هم لچهمن
گفت که این تیر تو این طور نیست که تو خود را اینقدر ستایش کنی پس لچهمن هم تیر
بر سینه میگهناد زد میگهناد باز تیر دیگر بر لچهمن زد ایشان تا مدت مدید همین طور جنگ

کردند آخر لچھمن بر میگھناد غالب شد لچھمن دو سه تیر بر وی زد میگھناد تیر رسیده رنگش
زرد شد بهبیکهن با لچھمن گفت که میگھناد زبون شده است اگر میتوانی کار او بسازی
و کار او را بر فور دیگر مینداز که دیگر او را زبون نخواهی یافت لچھمن را از سخن بهبیکهن قوت
دیگر شد مدتها لچھمن و میگھناد باهم جنگ میکردند آخر لچھمن سه تیری در پی در سینه
میگھناد زد چنانچه میگھناد بیفتاد و بیهوش شد و بعد ازان لچھمن او را هیچ نگفت
تا میگھناد بهوش آمد باز در میان جنگ قایم شد و مدت مدید بر یکدیگر تیر می زدند
لچھمن دانست که میگھناد بغایت زبردست و مردانه است بعد ازان که مدتها باهم جنگ
کردند لچھمن تیری را که تمام از آهن بود چنان بر میگھناد زد که زره او ببرید و زره از
تن میگھناد جدا شد و باز میگھناد چندان تیر انداخت که لچھمن و بهبیکهن و هنومت را
که همراه لچھمن بودند زخمی و مجروح ساخت تیر لچھمن و میگھناد که باهم می انداختند تمام
روی هوا را گرفته بود بهبیکهن هم جنگ بسیار کرده بسیاری از دیوان که همراه
میگھناد بودند بکشت و با لچھمن گفت که اگر میگھناد را کشتی بدان که راون هم
خواهند کشت چرا که زور و قوت راون از میگھناد است بعد ازان خیلی جنگی میان
لچھمن و میگھناد و دیوانی که همراه او بودند و میمونانیکه همراه لچھمن بودند واقع شد که ازان
سخت تر جنگی کسی یاد نداشت آخر لچھمن چهار تیر انداخته هر چهار اسپ را که بعرابه میگھناد
بود بکشت میگھناد از عرابه جسته بر زمین فرود آمد و تیری بر بهبیکهن انداخته او را زخمی ساخت
و یک تیر بر لچھمن زد لچھمن بیفتاد و باز برخاست و یک تیر بدست گرفته رام را یاد کرد
و مدد ازو طلبیده آن تیر را چنان بر گردن میگھناد زد که سرش از تن جدا شد و
میگھناد بیفتاد و میمونانیکه همراه لچھمن بودند حمله بر دیوان میگھناد برده ایشان را
زده راست بلنکا بردند بهبیکهن و دیگران که همراه بودند همه لچھمن را ستایش کردند
و همه باتفاق پیش رام آمدند و قصه جنگ لچھمن و کشته شدن میگھناد بتفصیل عرض
کردند رام لچھمن را در کنار گرفت و بر پیشانی او بوسه داد و زخمهائیکه از میگھناد
خورده بود بدست خود مرهم نهاد و بسبت و گفت که انشاء الله تعالی راون را هم

خواهم کشت و لنکا را گرفته سیتا را خلاص خواهم کرد چون میگهناد کشته شد بهلبان
بهل او را پیش راون برد و راون چون میگهناد را بران بهل ندید پرسید که
میگهناد را چه شد بهلبان قصه رفتن او را به تیر لنگا بجهت خدمت برهما و زدن
لچهمن به تیر و کشته شدن او بتفصیل براون عرض کرد راون از شنیدن
قتل پسر نزدیک بود که هلاک شود آغاز گریه و زاری کرد و گفت مثل کوبهکرن برادری
و مثل میگهناد فرزندی که آفتاب و ماهتاب و باد و آتش و آب از ایشان میهراس
بودند چون از پیش من رفتند معلوم شد که مرا هم میباید رفت و جماعتی که کوبهکرن و
میگهناد ایشان را زبون من ساخته بودند مثل اندر و کبیر حالا بر من قصد خواهند
کرد بعد از ان راون تمام امرا و بهادران و دیوان که مانده بودند طلب نمود و گفت
از سستی و زبونی شما میمونان در جنگلها برهنه پا و سر میگردیدند و دو کس که بصورت
گدایان در صحرا سرگردان می گشتند حالا بر سر شما آمده اند و کسانی را که هزار هیچ ایشان
چاکر داشتند کشتند اگر بعد ازین سستی نمائید این که دیگر مانده اند همه کشته میشوند
و زنان و فرزندان شما بیوه و یتیم خواهند شد حالا سعی و مردانگی میباید کرد تا کار از
پیش نرود همه دیوان گفتند که ما این جماعت را در نظر نمی آوردیم ازین جهت ایشان
بر ما اینچنین دلیر گشتند بعد ازین کار بر ایشان بکنیم که ایشان ما را بشناسند راون
گفت که حالا وقت آنست که مردانگی نمائید و این جماعت را نیست و نابود کنید
پیش شما بروید عقب منهم می آیم و این جماعت برای سیتا جنگ میکنند سیتا را
از من رام نمیتواند گرفت ملکن اول سیتا را بکشم بعد از ان با این جماعت جنگ
کنم پس راون قصد کشتن سیتا کرد و سیتا خاصیت اندشت که هر کس که نظر بدی
کرده پیش او میرفت چون او را امید هیچ گفتن نمیتوانست راون چون
پیش سیتا رفت دستش یاری نداد که او را بکشد اندیو که دائم از جانب
رام دلداری سیتا میکرد با راون گفت که مثل دیگر جاهلان نیستی که بی فکر کاری
بد میکرده باشی نمیدانی که خون زنان شوم است و این زن نسبتی بزنان دیگر

نزار داده صورت دنیاست که باین لباس ظهور نموده زنهار که جاهلی و بی عقلی نکنی
و دست بخون او نیالائی اول این کار نبایستی کرد که او را از پیش شوهر جدا کردی
و حالا اگر مردانگی داری شوهر او را که بر سر تو آمده بکش بعد از آن هر چه میخواسته باشی
با او بکن راون را سخن آن دیو معقول آمد از سر قتل سیتا درگذشت و باز گشته بخانه
آمد و اتیس را که سپه سالار لشکر او بود بفرمود که با جمیع لشکرها بیرون رود و با لشکر رام
جنگ کند و گفت منهم بدر می آیم پس راون ترتیب لشکر کرده جیب را که سردار خاص
نامدار بود بدست راست تعیین کرده و اکندم را به میسره فرستاد و اتیس را مقدم سپاه
ساخت و سپاه در عقب گذاشت و خود در غول شده بشتن را که پهلوانان خاصه او
بود بفرمود تا عرابه خاصه او را حاضر ساخته و زره خود را که پوچک نام داشت بپوشید
در وقتی که راون سوار میشد شمشیر یکه در دست میداشت از دستش بافتاد و چهره
که بر سر او بود بجهتی بلرزید و فیلان در وقت رفتن سستی و زبونی میکردند و
اسپان بسر در می آمدند مندودری که بزرگ ترین زنان راون بود چون این حالت را
بدید دانست که زوال راون نزدیک رسیده براون گفت بیا ازین جهل بگذر و
سیتا را برام بفرست و این جنگ و نزاع را برطرف کن راون از غایت غرور و نخوت
سخن او گوش نکرده و از شهر بیرون رفته بفرمود تا انقدر نقاره و کورنی و نفیر
که در شهر لنکا بود همه را همراه گرفته بنوازش در آوردند لیکن آن آواز که دایم از آنها
می آمد ظاهر نشده و هر کس آن آوازها می شنید غمگین میشد و چون راون روان شد
آفتاب در نظر مردمش تیره بنظر در می آمد و باد از پیش روی او بوزیدن آمد و خبر
برام رسید که راون با تمام لشکر بجنگ بیرون آمد رام هم ترتیب لشکر کرده سوار شد
مقدم لشکر اتیس که هراول راون بود بجنگ در آمد و بهادران لشکر کوهها بدست
گرفته با دیوان بجنگ در آمدند و هر سنگی و کوهی که میمونان بر دیوان میزدند
دیوان آنها را چنان به تیر می زدند که همه ریزه ریزه میشد و هر نیزه و تیر و شمشیر
که دیوان بر میمونان می انداختند اکثر میمونان بدست میگرفتند و بدندان

پیشکستند و گرد و غبار چنان بالا گرفت که هیچ دیگری را نمیدید و دیوان با میمونان دست
و گریبان شدند از طرفین آنقدر کشته شدند که از خون ایشان جویها روان شد
و زمین گل و لای شد راون چون این جنگ را ملاحظه کرد خود با همه لشکر روان شد
و ده هزار فیل سوار و پیاده های بسیار در غول راون بودند در دست که
و چپ هم فیلان بسیار بودند راون بفرمود تا تمام نقاره و نفیر و کرنا که همراه بود
بنوازش در آوردند و از صدای آنها و آواز مردمان زلزله در زمین و زمان افتاد
و مردم رام چون دیدند که راون آمد هنومنت و انگد و میند و نل و نیل و جامونت
که سردار لنگرسان بود از رام رخصت گرفته پیشتر بجنگ راون متوجه شدند و خود را
به غول راون رسانیدند و بسیاری از بهادران و دیوان را بقتل رسانیدند و
هنومنت و انگد فیلان را برداشته چنان بر سر دیوان میزدند که همه با زمین برابر شدند
راون چون احوال را بدید سحری کرد که هزاران هزار دیو و شیطان برآمدند بهر میمونی
چندین کس میچسپیدند چون رام این حال را بدید کمان بدست گرفته شیطانانی
که از بدن او جدا میشدند او را بسیار به تیر میزد راون چون دید که هر کس ظاهر میشود رام فنا میکرد
را میکشد آن سحر را گذاشت سحری دیگر بنیاد کرده که مردم خود را بصورت رام و لچهمن
در نظر مردمان می در آورد میمونان دیوان را بصورت رام لچهمن میدیدند ایشان
میمونان را می کشتند رام چون آنرا بدید به لچهمن گفت که این سحر راون است تو هر کرا
که بصورت رام خود به بینی به تیر بزن لچهمن گفت که من گستاخی نمیکنم که کسی که بصورت تو
برآمده باشد او را بکشم رام گفت پس تو هر کرا بصورت خود به بینی بکشتی و من کسانی را
که بصورت من برآیند میکشم پس هر دو تیر و کمان گرفته کسانی که بصورت ایشان
برمی آمدند میکشتند میمونان چون دیدند که رام و لچهمن خود بجنگ در آمدند ایشان
همه دلیر شده با دیوان آغاز جنگ کردند و چنان جنگی واقع شده که هیچکس را یاد نبود
رام تمام دیوان و فیلان راون را کشته هنومنت و انگد و نل و نیل و جامونت وغیره که
پیشتر رفته بودند همه برگشته برام ملحق شدند چون مقدم راون همه کشته شدند راون

آمد و در میان ایشان جنگ عظیم واقع شد بعد ازان هنومت بخندید و گفت که ای راون
تو میدانی که دُم این سوخته بودم من ترا بازی داده تمام شهر ترا سوخته ام درین وقت
ماتل مهلبان عرابه اندر را پیش رام آورد و گفت که این عرابه ایندر ترا فرستاده است و
این عرابه است که اندر برین سوار میشود و دیوان را میکشد رام ملاحظه کرد که مبادا راون
جادو کرده باشد بهبکهن گفت که این عرابه بجهت فتح ایندر فرستاده است سوار شو رام
بران عرابه سوار شده خود متوجه جنگ راون گشت غوغهای عظیم از خلایق برخاست
که رام و راون باهم جنگ میکنند ازین دو یکی کشته خواهد شد راون نیزه خود را برام
انداخت رام چنان تیری بر نیزه راون زد که سه پاره شد راون ازین کار رام بترسید
گفت که این چه بلائی ست که این نیزه مرا که هیچکس رد نمیتواند کرد رد کرد در زمان رام
فریاد برآورده خوشحال شدند رام بخندید راون از خندیدن رام در غضب شده
تیر بر کمان کشیده چنان تیری انداخت که ازان هزاران هزار تیر پیدا شد لشکر رام
از آمدن آن تیرها رو بگریز نهادند پس رام چنان تیری انداخت که تمام تیرهای راون
را بشکست چون راون آن تیر را شکسته دید تمام سلاح را یکبارگی بر رام انداخت رام آن
همه سلاحهای او را در هوا خرد کرد بعد ازان رام چنان تیری زد که زره راون را پاره پاره
کرد و مهلبان راون را که بشین نام داشت بکشت چون راون شمشیر خود را بکشید
خواست که رام را بزند رام آن تیر را که برهما داده بود چنان بر سینه راون زد که
راون بر زمین افتاد و عرابه را بسوخت دیوان چون این حال را دیدند یکبارگی
بر رام حمله کردند و چندان جنگ کردند که کشته شدند رام بفرمود هر کس که سلاح در دست
گیرد او را بکشید پس رام راون را بکشت گندهربان بر آسمان آغاز سرود کردند گل
بر سر رام ریختند تمام دیوتها از آسمان آمده رام را مبارکباد دادند و باز بمقام خود باز
گشتند رام آن روز دران جنگاه فرود آمد تمام بهادران را که در جنگ مردانگی کرده
بودند بسیار نوازش کرد بهبکهن را فرمود که حالا حکومت لنکا بکن و میمونان را همراه خود
در لنکا مبر که مبادا در لنکا خرابی کنند و یا کسی را آزار دهند پس بهبکهن تعظیم رام کرد و

به لنکا رفت و سیتا را از بند هر دیو بر داشته نزد رام آورد که موهای ژولیده و جامه چرکین
پوشیده بود و از بند هر دیو دیگران حقیقت پاکی سیتا شنیده بودند سیتا گفت که من
برای تو اینقدر آزار کشیده ام و بسبب من چندین هزار مردمان کشته شدند رام گفت
که تو مدتی محبوس در دیوان بودی از کار رفتی بهر جا که دانی برو مرا با تو کاری نیست سیتا
چون این سخنان از رام شنید بیهوش شده بر زمین افتاد و هر جا که ایستاده بود همانجا
سرنگون شد چون اندکی بشعور آمد دست بر دست بسته پیش رام ایستاد و گفت که سوگند
میخورم که من بغیر از روی تو هیچکس را ندیده ام و هیچ وجه وسواس بخاطر من نگذشته بود
رام گفت باین سخن تو خاطر من جمع نمیشود مگر آنکه سوگند از صدق دل بخوری سیتا گفت
بسیار خوب هر سوگندی که بفرمائی بخورم تا کینه خاطر تو دفع شود رام هنومان را اشارت
کرد تا همه را هیزم بسیار یکجا کردند و بعد از آن آتش عظیم افروختند که شعله آن چندین کروه
میرفت پس سیتا بکناره آن آتش آمده گفت که ای آفتاب و ای ماهتاب و ای شب و روز
و ای آسمان و زمین گواه من باشید که اگر من بغیر از رام دیگری را بخاطر گذرانیده باشم
از شما آن میخواهم که بدرگاه خدای تعالی درخواست کنید که این آتش مرا بسوزد پس
سیتا پای رام بوسیده بعد از آن زمین را بوسیده گفت که خداوندا تو ظاهر و باطن بندها
را اطلاع داری اگر من آنچه میگویم راست ست مرا ازین آتش نگاهدار و اگر خلاف میگویم
مرا درین آتش بسوز این گفته در آتش افتاد همان زمان آتش چنان سرد شد که مردمان
که بر گرد آن آتش بودند از سردی رو بگریز نهادند و همه حیران ماندند چون مردمان آنچنان
آتش عظیم را سرد دیدند همه بر پای سیتا افتادند سیتا از آن آتش بسلامت بدر آمد
رام سر در پیش انداخته گوش میکرد تا بشنود که مردمان بر پاکی سیتا چه میگویند همه
مردمان بر پاکی سیتا تعریف میکردند بعد از آن سیتا گفت ای باد تو هم دانا و بینا هستی
اگر غیر از رام در خاطر من گذشته باشد تو درین مجلس ظاهر کن چون سیتا این سخن گفت
باد بصورت آدمی بر آمده پیش رام آمده گفت که در پاکی سیتا هیچ شکی نیست آنچه
میگوید راست ست ترا میباید که از طرف سیتا هیچ وجه بدی بخاطر نیاری و رخصه درا

در دوزخ نه اندازی که عاقبت بدرگاه خداوند تعالی چه جواب خواهی داد بعد ازان اندر
که موکل بر آب ست پیدا شده بر پاکی سیتا شهادت داد بعد ازان برهما پیدا شد همه
حاضران مجلس تعظیم برهما کردند و پیش برهما ایستادند برهما برام گفت که ازین جهت
آمدم که با تو بگویم که گمانی که بر سیتا میبری بد میکنی او پاک ست وقتی که دیوتها از
دست راون پیش من بفریاد آمده بودند من از درگاه خداوند تعالی درخواست
کرده بودم که ترا توفیق دهد که راون را بکشی و سیتا درین گناهی ندارد مدعا این
بود که تو بسبب سیتا در لنکا آمده راون را بکشی اصلا از سیتا چیزی بخاطر نیاوری
بعد ازان راجه دشرتهه که پدر رام بود بصورت خود بر آمده پیش رام آمده گفت
که مرا می شناسی رام چون نیکو ملاحظه کرد پدر خود را بشناخت فی الحال دویده برپای
پدر افتاد دشرتهه گفت که من از جدائی تو هلاک شدم باین جهان که رفتم از برکت نیکی
زن تو مرا بسرگ بردند زنهار تو گمان بد به سیتا نبری او را از همه عزیزتر داری حالا مدت
بودن در جنگل و بیابان که چهارده سال وعده کرده بودی آخر شده حالا متوجه اجودهیا
میباید شد چون آنجا برسی بجای من بر تخت بنشین رعایا و زیردستان را در پناه خود
آری راجه دشرتهه این بگفت آنگاه دست سیتا را گرفته به پهلوی رام آورد بعد
تا رام و سیتا را یکجا کردند بعد ازان جمیع بزرگان بغیر از برهما رام را وداع کرده
بجای خود رفتند آنگاه برهما رام را گفت از من چیزی بطلب رام گفت از تو آن
میخواهم که دعا کن تا چندانکه عمر من شود هرگز در عقل من نقصان نباشد دیگر آنکه
هیچکس در جنگ من بر من غالب نشود دیگر آن میخواهم که انقدر کسان که از لشکر
من درین جنگ لنکا کشته شده اند همه زنده شوند برهما هر سه دعا را بجهت رام کرد
همه مستجاب شد آنقدر میمونان و خرسان که همراه رام کشته شده بودند همه زنده
شدند پس برهما از نظر غائب شد بعد ازان ابندم دیو و ترجتا را که خدمت سیتا در مدت
مقام او در لنکا کرده بودند بسیار نوازش کردند و هرچه مطلب ایشان بود همه میسر شد
پس سیتا هنونت را دعا کرد تا آنکه نام رام در جهان باند تو زنده باشی و هرچه خواهی

میسر آمد هرگز غمگین واندوهناک نباشی وبعضی دیوتها که برای تماشای جنگ رام و راون
آمده بودند هر کدام بمکان خود رفتند وبدیگر یکجا طرح جمع نشستند وحکایات گذشته را
میگفتند پس رام بهبیکهن را گفت که تا آنکه آفتاب و ماهتاب وآب و زمین قائم است
حکومت لنکا ترا مبارک باد بهبیکهن عرض کرد چون شما را مدت چهارده سال است که
بطریق جوگیان وسناسیان در جنگل وبیابان سرگردان شده اید حالا بهتر آنست که بلنکا
خود رفته حکومت آنجا را بجا آورید ولباسهای فاخره بپوشید رام گفت آنچه یاران و
دوستان بگویند تو بگفتی مگر بهرت برادر من در فراق من خراب حال است مناسب نیست که
بغیر ازو لباس مبدل کنم بعد از ملاقات او لباس فاخره خواهم پوشید رام این بگفت و
محفه بجانب اوده متوجه شد لچهمن و سگریو و هنومنت وانگد و بهبیکهن وجامونت را نیز
همراه خود بردند و بر بوان سوار ساختند از پلی که بسته بودند ازان طرف گذشتند جمیع خرسان
و میمونان را وداع کردند و هر کدام را مناسب احوال جدا جدا نوازش کرده عذرخواهی بسیار
نموده رخصت نمودند و سگریو و هنومنت و بهبیکهن چند کس دیگر که همراه رام بودند چون رام
به کشکندها رسید سگریو پیشتر رخصت گرفته بخانه خود آمده بود مهمانی بسیار خوب کرد و رام
حکومت آنجا را بسگریو و وزارت و ولی عهدی بانگد عنایت کرد وانگد را نصیحت بسیار
کرد و گفت که سگریو ترا قائم مقام خود خواهد ساخت و بطریق نیک معامله کنی وآنچه
سگریو با تو بگوید بکنی ازانجا روان شدند بهبیکهن وانگد و سگریو تا اوده همراه شدند
بکوهی رسیدند که سهیل ازانجا طلوع میکرد نام آن کوه سری سهیل است سیتا خواست
که بدیدن او برود رام سیتا را گفت که تو آنجا خواهی رفت از تو قصه دیدن او و
وغیره خواهد پرسید آنچه واقعه شده یکیک خواهی گفت غیر این سخن که ما برروی دریا
پل بسته ام چرا که جائیکه سهیل دریا را بیکدم فرو کشیده باشد پل بستن با دریا نسبت
بآن چه مقدار بزرگواری خواهد بود پس این سخن را تو نخواهی گفت سیتا همچنان کرد
سهیل هم مهمانی رام بجا آورد و وقت رخصت سه لک مروارید دانه بزرگ که هر یکی ازان
خراج ولایتی بود پیشکش رام کرد رام ازانجا پیشتر روان شد منزل بمنزل می آمد

تا نزدیک اوده رسید هنومنت را پیش بهرت فرستاد تا خبر آمدن رام باو رساند بهرت بسیار
خوشحال شد گاهی سر و گاهی پای هنومنت را می بوسید بعد ازان بهرت نعلین چوبی را
همراه گرفته بملازمت رام آمد سجده و تعظیم بجا آورد و کفش رام را پیش پای او گذاشت
و گفت که تا حال این کفش را بر سر خود داشته بودم هر کاری و مهمی که پیش من می آمد
باین کفش آسان میشد حالا این بشما مبارک باد مرا حکم شود که مثل دیگران خدمتگاری
تو بکنم رام هر دو برادران را در کنار گرفت و سر ایشان ببوسید و ایشان را بسیار ثنا گفت
بعد ازان با دران خود ملازمت کرده بر پای ایشان افتاد و مادران در حق او دعای خیر
کردند بعد ازان همه خوشحال شده مهمانیهای نیک کردند بسیار مردمان جمع شدند چندی روز
همین طور گذشت تا آنکه امرا و وزرا همه جمع شدند از رام التماس کردند که چون بعد از مدت
مدید درینجا تشریف آوردی مناسب آن باشد که نیک ساعت دانسته بجای پدر
بنشین پس همه منجمان از برای جلوس رام بر مسند ساعتی که قمر در برج سعد بود اختیار
کردند و رام بر تخت نشست و رام لباسهای فاخره و خلعت های بیش قیمت و اسباب
بی نهایت بمردم انعام کرد و خیرات بسیار بفقیران داد و همه کس بهره مند گشتند و دعای خیر
کردند بعد ازان رام مالای مروارید بسگریو بخشید و انگد را بازوبند خاصه که مرصع بود بخشید
چون نوبت بهنومنت رسید رام سیتا را گفت که هنومنت را تو انعام بخش هر چه مناسب احوال
او باشد و او را رخصت کن سیتا حمائل گلوبند خود را بهنومنت داد و رام جواهر و لعل و
مروارید بی بها که از لنکا آورده بود به بهبیکهن بخشید بهبیکهن تعظیم کرده گرفت و بعد ازان
رام او را بجانب لنکا رخصت فرمود خود در میان مردم بعدل و داد و حکومت میراند تمام
خلق ازو و انصاف او بعیش میگذرانیدند مارکنڈی چون این حکایت رام را تمام کرد
براجه جدهشٹر گفت که شما نظر بر محنت های رام بکنید که چقدر رنج و پریشانی کشیده
بود مطلب ازین حکایت رام این بود که بدانید و معلوم کنید که شما ازو فراغت حال
دارید خاطر جمع دارید و صبر بکنید شکرانه بدرگاه الله تعالی بجا آورید از حال پریشانی
رام هزار گونه بهترید هرگاه مثل ارجن و بهیم سین و نکل و سهدیو برادران دارید

چه غم دارید بعد ازان راجه جدهشتر گفت که مرا غم خود و برادران نیست بلکه محنت
دروپدی که دیده بسیار غمگین و متفکر میباشم چراکه این عورت مسکین بصحبت خاطر ما
اینقدر محنت و رنج کشیده است شما میگوئید که رام را از شما حادثه بسیار سخت افتاده
بود ای مارکنڈی انچه تو گفتی فی الواقع راست ست لیکن هرگاه عورتی روی بیگانه
ندیده را این درجودهن مفرمود تا این عورت شرمناک را موی سر گرفته در مجلس
آورده بی عزتی کردند و ما را از خویش و خانمان علحیده کردند که از گرسنگی و تشنگی و پیاده
१ अश्वपति رفتن عاجز شدیم بعد ازان مارکنڈی گفت که راجه اشوپت[1] راجه مدر دیس[2] بود از سالها
२ मद्रदेश آرزوی فرزندی داشت چون مدت گذشت او را فرزندی نشد بگوشه رفته در عبادت
३ सावित्री حق سبحانه تعالی مشغول شد تا روزی زن برهما که ساوتری[3] نام داشت برو ظاهر شده
گفت که ترا از پسر نصیبه نیست اما دختری بخانه تو تولد خواهد یافت بسیار صاحب جمال اگر
نام من خواهی نهاد بعد از چند روز همان طور بخانه راجه دختری متولد شد بغایت
صاحب جمال نام او ساوتری نهاد چون آن دختر بحد بلوغ رسید پدرش خواست که
شوهر برای دختر نامزد سازم روزی نارد پیش راجه آمد راجه او را پرسید که جوانی
४ चित्राश्व که مناسب باشد این دختر را نسبت کنم نارد گفت جوانی ست چترا شو[4] نام ستیه وان[5]
५ सत्यवान خطاب اوست پسر راجه دومت سین[6] او را مناسب حال می بینم برای نسبت
६ द्युमतसेन این دختر خوب ست اما او را حادثه روی داده که دشمنان برو غالب آمده تمام
مال و ملک را ازو گرفته در تصرف خود آورده اند و راجه ازین حادثه بجنگل گوشه
گرفته بعبادت خدای تعالی مشغول گشت و از هر دو چشم نابینا شده آن
پسر هم همراه مادر و پدر در بیابان میباشد اوقات بفقر و فاقه میگذراننده با وجود
آن پسر از همه هنرها آراسته است پدرش این سخن بدختر گفت دختر جواب داد
که هرگاه نارد خوبی و سیرت او را تعریف میکنند من همون را قبول کردم پس برهمنان
را طلبیده آن دختر را بآن فرزند نامزد کردند پس راجه اموال و اسباب و دختر را
گرفته بجانب پدر آن پسر روان شدند چون دران جنگل رسیدند و نزدیک آمدند

دومت سین را هردو چشم نابینا دید که بر درختی تکیه زده نشسته است چون خبر
راجه اشوپت شنید برخاسته تعظیم بسیار کرد آب و میوه جنگلی انچه موجود داشت
پیش راجه نهاد بعد ازان حرف و حکایات با هم میکردند بعد ازان دومت سین
پرسید که باعث تشریف آوردن بخانه این غریب چیست راجه اشوپت گفت
دختری دارم و میخواهم که به پسر تو بدهم راجه دومت سین گفت که ما مردم فقیرانیم اوقات
از برگ درختان و میوه جنگلی بسر میکنیم لایق نسبت شما نیستیم راجه اشوپت گفت
که شما بزرگ و بزرگ زاده اید بر ملک و مال چه اعتبار درین اثنا زن دومت سین
بشوهر گفت که این دختر بخانه ما خواهد ماند محض دولت ست از آمدن او چیزی ضرری
نخواهد شد ملک و مال و متاع زر و زیور بسیار همراه خواهد آورد و تو زنهار درین باب مبالغه
نکنی دومت سین از گفته زن قبول کرد راجه اشوپت دختر خود را بآن پسر داد و مال
و متاع بسیار باو بخشید و بولایت خود برگشته آمد و ساوتری خدمت شوهر و ما در و پدر
شوهر میکرد چون دید ایشان همه برگ درختان برتن پوشیده اند او هم زیور و پوشاک
فاخره را از تن دور کرده طریقه ایشان گرفته در خدمت شوهر قیام داشت چون نارد
خبر گفته بود که از مدت عمر شوهرش از یک سال بیش نمانده او آن حساب را در دل نگاه
میداشت که از سال چه قدر باقی مانده است اما هیچکس را ازین معنی آگاه نمیکرد
چون مدت اجل شوهرش نزدیک رسید این دختر طعام خوردن ترک داده بآب
اکتفا کرد برین قرار داد که پیش از شوهر بمیرم و سوای شوهر خود روی دیگری را نبینم
هر چند که پدر و ما در شوهر او نصیحت کردند و گفتند که تو خرد سال هستی ترا میباید که
ریاضت نکنی از فقر و فاقه درگذر کنی آن دختر جواب داد که من روزی چند گرسنه
و تشنه باشم چون آن دختر دانست که عمر شوهر من دو سه روز مانده است آنزمان
آب هم ترک کرده روزی که وعده اجل ستیه وان آمد ستیه وان تبر در دست گرفته
برای آوردن هیزم در جنگل رفت آن دختر نیز از پدر و ما در شوهر رخصت طلبید که
منهم امروز همراه پسر شما بجنگل میروم ایشان گفتند که هرگز عادت تو نبود که

همراه شوهر خود بروی امروز چه سبب ست که خلاف عادت میکنی با آنکه از چند روز گرسنه
و تشنه طاقت راه رفتن نداری ساوتری گفت این سر گفتنی نیست مرا با پسر شما همین
روز کار ست اگر امروز همراه او نخواهم رفت همه راحتهای من ضایع خواهد شد چه
که سبب رفتن پرسیدند آن دختر هیچ نگفت بضرورت اورا رخصت دادند پس
آن دختر بر پای برهمنانی که همراه شوهر بودند افتاد و از ایشان نیز دستوری خواست
ایشان همه اورا دعا کردند و گفتند آنچه مطلب تو باشد خداوند تعالی ترا روزی
کند بعد ازان ساوتری همراه شوهر خود بجنگل رفت و این ستیه وان و ساوتری بجایی
رسیدند که آنجا درختان سایه دار و میوه دار بسیار بودند و طاؤسان از هر جانب بآواز
بلند فریاد میکردند و جایی بغایت خوش هوا دریافتند ستیه وان اول گل و میوه
ازان باغ بچید و بجهت مادر و پدر نگاه داشت بعد ازان چوبهای خشک را بتبر برید
همه جمع کرد وقت تبر زدن ضعیف شد و عرق از روی او روان شد و سرش بدرد آمد
ساوتری چون این حال بدید سرش را بزانوی خود نهاد و مالیدن گرفت و در دل
خود اندیشه کرد که سخن نارد دروغ نیست این روز همان روز ست که نارد گفته بود
در باطن این فکر داشت و بظاهر شوهر را دلاسا میکرد که تو بیتابی مکن زود صحت
می یابی همان لحظه دید که یک مرد جامه پوشیده کمند در دست گرفته با صورت هولناک
بر سر شوهر آمده ایستاده شد و ساوتری دریافت که این قابض ارواح ست برای
گرفتن جان شوهر من آمده است ساوتری گفت که من ترا از جنس آدمیان نبینم
یقین دانستم که تو ملک الموت هستی مطلب آمدن تو چیست او گفت که حالا عمر شوهر تو
با آخر رسید برای گرفتن جان او آمده ام پس از نامت ستیه وان مقدار انگشت شخصی بدر آمد
آن جان ستیه وان بود آن قابض ارواح کمند بر گردن آن شخص انداخت جان او از قالب بر آمد
قالب تهی شد چون ملک الموت اورا بصورت شخصی گرفته روان شد ساوتری نیز
همراه او میرفت چون پاره راه رفت ملک الموت گفت صد رحمت بر تو باد که تو خدمت
شوهر خوب کردی تا از حکم خداوند تعالی چاره نیست جایی که اورا میبرم ترا رسیدن

دشوار است تو از اینجا باز رو و آنچه رسم است بجا آر ساوتری گفت که کار اصل زنان
این نیست که شوهر را بگذارند بلکه خود را در آتش اندازند من می بینم که از خدای تعالی
چه میشود تا آنکه جان دارم همراهی شوهر نخواهم گذاشت اینکه تو میگوئی که پیشتر
رفتن نخواهی توانست راست میگوئی اما تا آنکه رفتن بتوانم میروم چندین راه
طی کرده آمده ام و همراهی شوهر خود نگذاشته ام در ملازمت تو می آیم ملک الموت را
از سخنان این زن در دل رحم آمد و گفت که تو بسیار سخنان دردآمیز گفتی مرا بسیار خوش
آمد آنچه مطلب داری بمن ظاهر کن تا آن را از خداوند تعالی درخواست کنم که ترا بدهد
اگر زندگانی شوهر خود میخواهی این ممکن نیست ساوتری گفت که مادر و پدر شوهر من ضعیف
و نابینا اند هیچکس نیست که خدمت ایشان کند از تو آن میخواهم که چشمان ایشان درست
شوند ملک الموت گفت که ای عورت تو از اینجا باز رو من چشمان او را دادم تو این گروه
را پیش آنها بگو ملک الموت این سخن گفته پیشتر روان شد ساوتری نیز از عقب او
رفتن گرفت جم چون در عقب نگاه کرد دید که آن عورت باز می آید جم گفت ای عورت
تو آنچه طلبیدی بتو دادم باز کجا می آئی ساوتری گفت تو در باب ایشان مهربانی
کرده چشمان دادی مارا درین هیچ نفع نیست و مارا نفع این است که همراه شوهر خود
باشم هر جا که تو خواهی رفت خدای تعالی مرا هم خواهد رسانید ملک الموت گفت ای
زن آفرین باد بر مادر و پدر تو من از تو بسیار خشنود شدم تو اعتقاد بسیار داری از
من چیزی بخواه ساوتری گفت چون بر پدر شوهر من دشمنان غالب آمده تمام ملک و
متاع از او گرفته جلاوطن کرده اند از تو آن میخواهم که ایشان مغلوب شوند و پدر شوهر من
غالب شود ملک الموت این هم قبول کرد و گفت که برو این خبر باو برسان جم از اینجا
پیشتر روان شد ساوتری نیز از عقب او روان شد چند قدم دور رفته
جم عقب نگاه کرد چه می بیند که باز همان عورت می آید ملک الموت گفت
که ای عورت تو عجب کس هستی هرگاه آنچه تو طلبیدی بتو دادم تو باز می آئی این
چه معنی دارد ساوتری گفت که تو ملک و مال پدر شوهر مارا دادی مارا چه فایده

دارد جم گفت که حاجت سوم بخواه ساوتری گفت که پدر من پسر ندارد میخواهم
که او را صد پسر شود جم گفت تو برو خداوند تعالی او را صد پسر کرامت فرموده
تو برو بایشان خبر کن جم این گفت و از انجا روان شد ساوتری نیز از عقب
او روان شد چون جم باز نگاه کرد دید که آن عورت باز می آید گفت ای عورت
آنچه تو خواستی بتو دادم حالا آنچه مطلب خاص تو باشد از من طلب کن گفت
از تو آن میخواهم که مرا صد پسر روزی شود جم گفت که بسیار خوب خداوند تعالی
ترا صد پسر خواهد داد ساوتری گفت ای جم من صد فرزند ازین شوهر طلبیده ام
شاید تو دانسته باشی که از شوهر دیگر طلبیده باشد جم گفت من ترا روز اول نگفته بودم
که طلب زنده شدن شوهر از من زنهار مکن ممکن نیست که شوهر ترا زنده کنم ساوتری گفت این
ممکن نیست که شوهر دیگر کنم هر جا که شوهر مرا خواهی برد همراهی تو نخواهم گذاشت جم
گفت تو مرا بازی دادی که چنین حاجت خود را از من درخواست کردی ساوتری
گفت که تو مرا صد پسر دادی اگر شوهر مرا زنده نخواهی کرد قول تو خلاف خواهد شد
جم لحظه متفکر شده دست دعا برداشت و گفت خداوندا در درگاه تو مناجات
میکنم که این جوان را بخشی همان لحظه دعای او مستجاب شد ملک الموت گفت
که جان شوهر ترا خداوند تعالی بخشید چهار پدارته که همه اهل دنیا آنها را در دنیا
می طلبند نصیب شوهر تو خواهد شد از ان چهار یکی دین و عقل کمال است دوم مال
بجهت آنکه در راه خداوند تعالی بدهد نه آنکه جمع سازد سوم آرزوی تعیش حسب مراد بهم رساند تا هر چه خواهد بهم رسد
مهیا طمع از مال دیگران نگذارد چهارم کار رغبت ختن بآخر کار از همه رستن که آنرا آزادی گویند دیگر آنکه چهار صد سال
عمر شوهر تو خواهد شد چون جم این سخنان گفت ساوتری بر پای او افتاد و ازو رخصت گرفته باز
گشت چون بر سر شوهر رسید دید که او هنوز در خواب است ساوتری ساعتی بنشست
شوهر را در کنار گرفت اصلا او بیدار نشد چون آفتاب زرد شد او را در بغل گرفته
بجنبانید او بیدار شد ساوتری گفت آری در کنار من بسیار خواب کردی گفت
آن شخص که صورت نیکو داشت بغایت خشمناک بود از دیدن او بیهوش شدم آن

شخص چه شد ساوتری گفت تو با وجه کار داری این حکایات را بگذار او بسیار مبالغه
کرده گفت که البته با ما بگو که آن شخص چه کس بود کجا رفت ساوتری گفت که او ملک الموت
بود حقیقت با تو خواهم گفت حالا برخیز که در خدمت مادر و پدر باید رفت که ایشان انتظار تو
دارند شوهرش چترا شو که به ستیه وان مشهور بود گفت حالا شب در آمده در راه تاریکی
بسیار شد سرگردان خواهم شد درین راه جانور بسیار مثل شیر و فیل و پلنگ می باشند
شاید ضرری رسانند بهتر آنست که امشب درینجا بگذرانیم ساوتری گفت بهتر پاره هیمه
بیاورم در گرد تو برافروزم که باعث مشغولی و دفع سرما شود تا شب بگذرد ستیه وان
قبول کرد ساوتری پاره هیزم و خس و خاشاک جمع کرده آورد آتش برافروخت چون
لحظه قرار گرفتند ستیه وان آغاز گریه کرد ساوتری گفت که بچه سبب گریه میکنی او گفت
که امشب مادر و پدر من که نابینا اند از اندوه من چیزی نخورده باشند و خدمت ایشان
کدام کس خواهد کرد شگفته باشند که ایشان را چه واقع رو داد آیا جانوری خورده باشد
ایشان نزدیک هلاک رسیده باشند ساوتری گفت گریه مکن و اشک چشم او پاک کرده
میدانست که من بسبب ایشان دعا از ملک الموت خواسته بودم اما برای تسلی خاطر او
گفت خداوندا امشب مادر و پدر شوهرم را بسلامت نگاه دار چون صبح صادق دمید
ساوتری گفت که حالا ازینجا روان باید شد ستیه وان گفت که من ازینجا پیشتر
نمیروم که مبادا مادر و پدر از غم من هلاک شده باشند میخواهم که خود را درینجا هلاک
سازم ساوتری گفت که تو خاطر جمع دار که ایشان سلامت اند پس دست او را
گرفته بر داشت چون خواستند که روان شوند چشم ستیه وان بران میوه ها که دیروز
برای مادر و پدر جمع کرده بود افتاد خواست که آنها را بخانه ببرد ساوتری گفت که این
خیال بگذار که من ترا زود تر بخدمت مادر و پدر میبرم ایشان از طرف تو متفکر اند ساوتری
تبر شوهر که بآن درختها می برید بر دوش خود نهاد و دو دست شوهر را گرفت پس هر دو ازانجا
روان شدند آنوقت که ملک الموت دعا کرده بود که چشم پدر ستیه وان دومت سین
روشن شود همانوقت هر دو چشم او بینا شد دومت سین که ناگاه چشم خود بینا یافت

بسیار خوشحال شد و شکرانه بدرگاه خداوند تعالی بجا آورد و چشم بر راه نهاده بود که
پسر کی می آید تمام شب چشم بر هم نزده خواست که صباح از عقب پسر بروم چون راه
ندیده بود آتشی برافروخته باو گفت که تو راست بگو که پسر من کی خواهد آمد ناگاه پسر را
از دور دید که می آید از کمال شوق باستقبال پسر بدوید برهمنان گفتند که اندکی صبر
کن که پسر تو می آید همان زمان ستیه وان و ساوتری هر دو بخدمت مادر و پدر آمده
برپا افتادند پسرش چون دید که چشم پدر روشن شده است حیران ماند برهمنان نهایت
دانا و عاقل که همراه پدرش بودند بفراست دریافتند و به ستیه وان گفتند که باعث
روشن شدن چشمان پدرت این ست که زن تو از ملک الموت درخواست کرده
دومت سین چون این سخن بشنید از ساوتری پرسید که راست بگو که ملک الموت را
کجا دیدی که این التماس از وی کردی ساوتری گفت که من در خانه پدر خود از نارد
شنیده بودم که عمر ستیه وان یک سال مانده است درین چند روز چون میدانستم که عمر او
بسر خواهد آمد ازان جهت ترک خوردن کردم که او چون وفات کند من همراه او جان
بدهم و نخواستم که بشکمی که دران خوردنی نابود شده بآن جهان بروم و دیروز وعده
موت او بود من ازین جهت همراه او شدم که هر جا که او بمیرد من در پهلوی او
بمیرم بعد ازان قصه ضعف او و آمدن ملک الموت و قبض روح او کردن و از عقب
او رفتن و درخواستها که از و کرده بود تمام تفصیل گفت و آن شب بحکایت و
خوشحالی بسر بردند روز دیگر همه غسل کرده و لباسهای خوب که پدر ساوتری بجهت ایشان
آورده بود بپوشیدند و نشستند که ناگاه جمعی کثیر از دور پیدا شدند ایشان در فکر شدند
که آیا چه کسان باشند چون نزدیک آمدند معلوم شد که ملازمان دومت سین اند بر
ملازمت او آمده اند و آن قصه چنان بود که چون دشمنان حکومت از دومت سین
گرفتند و او بجنگل و بیابان رفت ایشان آغاز ظلم و فساد کردند چنانچه جمیع مردم از
ظلم ایشان بجان رسیدند و بزرگان آنجا باهم نشسته قرار بران دادند که همه بملازمت
راجه دومت سین بروند و او را هر جا که باشد پیدا ساخته بیارند و باوجود کوری بر تخت

بنشانند و آن ظلم را دور کنند پس همه در تفحص راجه دومت سین شدند هر جا که نشان
او را شنیدند بانجا میرفتند تا آنکه امروز او را دریافته اند و همه در پای راجه افتادند چون
چشم او را روشن دیدند ایشان را خوشحالی بیشتر شد و از مفارقت او که درین مدت
کشیده بودند در گریه آمدند بعد ازان بعرض راجه رسانیدند که ولایت خالیست و تمام
رعایا و سپاهی وغیره همه انتظار مقدم تو دارند زود می باید آمد و بحکومت می باید نشست
تا همه مردم در پناه عدل تو آسوده گردند راجه اول قبول نمیکرد و میگفت که بگوشه گیری
عادت کرده ام تاب درد سر نشاندارم پس ایشان باتفاق زن راجه که شیبیا نام ۱ शैब्या
داشت و ستیه وان و ساوتری در پای راجه بتضرع و زاری افتادند تا راضی شد
همه در ملازمت راجه بشهری که پای تخت او بود آمدند راجه در ساعت نیک باز دیگر
بر تخت نشست و انعام و احسان بسیار بمردم کرد خلایق در سایه او آسوده گردیدند
و راجه ستیه وان را ولیعهد خود گردانید و همه بعیش و عشرت مشغول شدند و
ساوتری را از ستیه وان صد پسر شد و همچنان مادر ساوتری را که زن راجه
اشوپت بود و مالوی نام داشت صد پسر پیدا شد و هر چه ساوتری از قابض ارواح ۲ मालवी
خواسته بود همه بوقوع آمد پس مارکنڈی براجه جدهشتر گفت که بعضی از زنان همچنین
میباشند چنانچه قصه ساوتری را شنیدی که از برکت او شوهر و مادر و پدر شوهر همه
از غم نجات یافتند و بمراد خود رسیدند چون آن دوازده سال از محنت پاندوان و بودن
ایشان در جنگل و بیابان گذشت کرن شبی آفتاب را بصورت برهمنی در خواب دید
با او گفت که اندر بلباس برهمنان پیش تو خواهد آمد و پوست بدن تو که هیچ سلاحی بران
کار نمیکند و گوشواره ترا از تو خواهد طلبید اگر زندگانی خود را میخواهی زنهار باو ندهی
چراکه تا آنها با تو باشد ترا مرگ نخواهد بود کرن ازو پرسید که تو چه کسی او گفت که من
آفتاب پدر تو ام تو فرزند منی نیکی ترا میخواهم کرن گفت که تو این سخن برای خیریت من
میگویی اما من میدانم که تو بدی ما میگویی چراکه هر کس از کسی چیزی بطلبد او بدهد
بهتر ازین عبادت نیست بخاطر چنان میدارم که هر کس از من طلب پوست بدن

و یا گوشواره کند او را بدهم دریغ نکنم آفتاب گفت پس اختیار داری من برای
خیریت تو این سخن میگفتم چراکه بعد ازین درمیان کوروان و پانڈوان جنگی عظیم
خواهد شد ترا با ارجن پسر راجه پانڈ جنگ واقع خواهد شد اگر تو پوست بدن و گوشواره
داشته باشی هیچکس ترا کشتن نخواهد توانست کرن گفت که این چه سخن است که تو
میگوئی هر کس که در دنیا می آید روزی خواهد رفت اگر پوست من همین طور است
پس از پوست بدن و گوشواره چه خواهد شد هر کس که در دنیا می آمد مردنی است
اگر نیک نام شده بمیرم ازین چه بهتر باشد تو که میگوئی که در معرکه جنگ ارجن ترا خواهد کشت
اگر خداوند تعالی مرگ من بدست ارجن کرده است هیچ چاره نمیتوان کرد اگر چنین هم مردانگی
در جنگ کشته شوم و نام من در عالم به نیکی گفته باشد پس من نمردم گویا که زنده ام
و گر نه بنا مردانگی اگر عمر دراز باشد حکم مرده دارد آفتاب گفت اگر گفته من قبول
نمی کنی پس پوست بدن را خواهی داد و گوشواره را نگاه خواهی داشت اگر گوشواره
هم نزد تو خواهد ماند هیچکس بر تو غالب نخواهد آمد کرن گفت از قدر التماس آن ندارم
که این سخنان نصیحت مرا مگو اگر به نیک نامی بمیرم بهتر ازین عبادت نیست معلوم
است که در دنیا تا بکی زنده خواهم ماند من هیچ وجه از زن و فرزند و اسباب مال علاقه
ندارم امیدوارم که رفتن از عالم بطوری باشد که نام نیک من در عالم بماند و خوبی مرا
یاد کنند نام نیکی در هر دو عالم باشد من بر خود قرار داده ام که هر کسی هر چه از من
بطلبد باو بدهم و خلاف وعده نشوم ای آفتاب تو میگوئی که روزی ترا با ارجن
جنگ واقع خواهد شد مرا هیچ از ارجن و جنگ او غم نیست تیرها که پرسرام من داده است
با آن تیرها بر ارجن غالب خواهم آمد ازین به چه سعادتی دارم که اندر پیش من آمده
چیزی بطلبد اگر ندهم پس از قول خود خلاف شوم پس بهتر است که دل اندر هم نه
آرم و بر ارجن هم غالب آیم آفتاب گفت ای فرزند وقتی که اندر پوست بدن و
१ अमोघ शक्ति گوشواره تو بطلبد تو هم از و نیزه که اموگهه شکتی نام دارد خواهی طلبید که آن سلاح خاصه او ست
و آن نیزه چنان است که بر هر کس که خواهی انداخت خواهی کشت معلوم است که اندر از تو

دریغ نخواهد داشت واین سخنان آفتاب درخواب بکرن گفته غائب شد چون کرن از
خواب بیدار شد صباح غسل نموده از یکپای بطرف برآمدن آفتاب ایستاده شد چون
آفتاب برآمد باو گفت که امشب برهمنی درخواب بمن اینچنین سخنان گفته است
آفتاب گفت ای فرزند من بوده ام که بصورت برهمن شده پیش تو بجهت نصیحت
آمده بودم تو جواب داری کرن را ازان خواب باور شده درخواطر این بود که کی
اندر پیش من بیاید تا زره وگوشواره را باو بدهم اتفاقاً بعد از چندگاه اندر بصورت
برهمن شده پیش کرن آمد او در عبادت حق سبحانه تعالی مشغول بود اندر او را دید
خیر کرد و ازو سوالی کرد که چیزی درخواست کرن گفت که سوای پوست بدن گوشواره
متاع واسباب وغیره هر چه بطلبی بتو بدهم واین دو چیز بکسی نخواهم داد مطلب کرن
ازین سخنان این بود که این سائل را بداند که این اندر است یا کسی دیگر است پس
آن برهمن گفت که اگر میدهی همین دو چیز را میخواهم بمن بده وسوای این دو چیز چیز
دیگر نمیخواهم کرن گفت از مال وملکت هر چه بخواهی بتو بدهم اما این گوشواره و پوست
بدن که برمن زره است بمن معاف کن چون آن سائل مبالغه بسیار کرد کرن بخندید
وگفت که ای برهمن من میدانم که تو اندر هستی برای امتحان من آمده تو در میان
همه دیوتها بزرگ هستی من از جان و دل و ملک و متاع هر چه دارم پیش تو حاضر است
هر چه دانی بکن اما از تو یک التماس دارم که چیزی نشانی خود هم بمن بده که بطریق
یادگار پیش من باشد اندر تبسم کرد و گفت که از نصیحت آفتاب مطلب تو معلوم شده
یک برچهه خاصه دارم آنرا بتو میدهم اما یک سلاح را که آنرا بزبان هندوی بجر گویند
از من مطلب که من بتو نخواهم داد کرن قبول کرد پس گوشواره و پوست بدن
خود کشیده باندر سپرد و برچها ورا که اموده شکتی نام داشت از اندر گرفت اندر گفت
که تاثیر این نیزه آنست که یک کس را از سرداران نامدار میتوان کشت کرن گفت که
من همین میخواهم که یک کس را بکشم اندر جواب داد که این شرط است که سوای
ارجن هر کرا که خواهی بکشی اما بر ارجن نخواهی انداخت چرا که ارجن را خدای تعالی

از جمله بلاها نگاهداشته است هیچکس را بر دغالب آمدن دشوارست تو پوست
خود را جدا کرده بمن داری تمام بدن تو خراشیده شده است از خداوند تعالی
درخواست کردم که جراحتهای تو درست شود همان لحظه بدن کرن درست شد اندر
باکرن گفت که تا سلاح دیگر داشته باشی این را کار نفرمائی که کار نخواهد کرد بلکه ضرر
خواهد رسانید وقتی که کرن پوست و گوشواره خود را به اندر داد اندر بسیار خوشحال شد
اصلا هیچ فکر و اندوه در دل نماند همه دیوتها بر همت او آفرین کردند که زهی عالی همت
و تهور این مرد مردانه که پوست بدن خود را باندر داده است بعد از آن اندر کرن را
وداع ساخته خندان خندان روان شد چون کوروان خبر یافتند که اندر کرن را
بازی داده پوست و گوشواره را برده بغایت متفکر و غمگین شدند پانڈوان این خبر
شنیده بغایت خوشحال گردیدند از اندر بسیار منت دار شدند بعد از آن پانڈوان
از کامیک بن به اویت بن آمدند در انجا روزی شکایت از روزگار خود و محنتی که
بایشان رسیده بود با هم میگفتند که مارا این گمان نبود که برادران از ما اینقدر
دشمنی خواهند کرد که تمام مال و متاع از دغابازی گرفته دروپدی را بی عزت
کرده مارا در جنگل و بیابان سرگردان خواهند کرد و جیدرته خواسته بود که حرم مارا
گرفته بخانه خود برد در همین گفتگو بودند که درین اثنا برهمنی پیش ایشان آمده
گفت که شما همه بزرگانید و هر کرا که مشکلی پیش می آید نزد شما می آید من التجا بشما
آورده ام پانڈوان پرسیدند که ترا چه مشکلی پیش آمده است او گفت سنگ چقماق
من که از ان آتش پیدا می آوردم آنرا بر درختی آویخته بودم آهوی آمده
خود را بر اندرخت بمالید آتش زن در شاخ آهو بند شد آهو آنرا برداشته بگریخت
و من بآتش دیگر طعام نمی پزم از شما التماس دارم که آنرا پیدا کنید پانڈوان
با هم گفتند که برهمن با التجا آورده است بهتر آنست که کار این را با نصرام بر
سانید پس هر پنج برادران برخاسته بطلب آن آهو روان شدند بعد از
مدتی پی او را یافتند در پی او جستجوی بسیار کردند تا آهو را یافتند چون

اورا دیدند تیر برکمان نهاده بران آهو انداختند با خطر کردند آهو در پیش ایشان ایستاده
بود تیر ایشان خطا شده خواستند که آهو را بگیرند باز از ایشان گریخته دور رفت چون سه بار آهو همچنین کرد بعد ازان
هر پنج برادران یکبارگی تیر بر کمان نهاده بقصد آن آهو انداختند چون ملاحظه کردند هر پنج تیر
باز خطا شد آهو را در پیش خود میدیدند آن آهو چند مرتبه ایشان را همین طور فریب داده
که هر پنج برادر بغایت اعتراض شدند و از تشنگی و گرسنگی عاجز گشتند و هیچ وجه نتوانستند
که آن آهو را بزنند ایشان بسیار مانده شده هر پنج برادران آمده زیر سایه درخت آرام
گرفتند نکل گفت که من هرگز مال کسی بناحق نگرفته ام و هیچ کس را ناحق آزار
نرسانیده ام و هرگز دروغ نگفته ام و در تیراندازی من خطا نشده این بسیار عجب است
که تیر من چرا خطا کرد راجه جدهشتر گفت ای برادران درین محنت و پریشانی نتوان
معلوم میشود نه عذاب چراکه تیر منهم خطا کرده و بهیم سین گفت وقتی که تیر بجانب آن
آهو می انداختم بخاطر من میرسید که دشمن من دوساسن است این همه آزار و بیحرمتی
از وی بمن رسیده اگر بنظر بیاید دو دیده اورا برکنم ازین جهت خاطر من پریشان بود
نتوانستم که نظر راست کرده آن آهو را بزنم ارجن گفت وقتی که از هستناپور بجانب
جنگل و بیابان روی آورده بودم کرن از عقب من فریاد زده میگفت که پنج گاو
بی ماده گاوی میروند مرا مسخره قرار داده بود آن سخن هرگز از خاطر من فراموش
نمیشود وقتیکه کرن را بکشم آن زمان این سخن از دل من فراموش خواهد شد ازین
جهت خاطر من پراگنده بود تیر من خطا کرد راجه جدهشتر گفت که ای نکل من بسیار تشنه ام
تو بر درخت برو ملاحظه کن هرجا که آب باشد برای من بیار نکل برگشته آمد و گفت
جائی آواز سارس مرغ می آید گمان من آنست که آنجا آب البته خواهد بود پس راجه
جدهشتر فرمود که برو زود تر آب بیار نکل بآن طرف رفت از دور نظرش بر آب افتاد
چون بکناره آب رسید خواست که آب بردارد ناگاه از بالا شنید که باش که من از تو
سوالی خواهم کرد اول جواب آن را بده بعد ازان آب بخور نکل گوش بران نکرده
و در آب درآمد چون آب نوشید همان لحظه بی شعور شده بافتاد چون او نیامد

راجه جدهشتر سهدیو را گفت که برادر تو بسیار دیر کرده تو رفته ببین که او را چه حال
رو بداده است سهدیو روان شد چون بکناره همان آب رسید دید که نکل بی شعور
افتاده است از بسکه تشنه بود اول تا بآب در آمد که بخورد از آسمان آواز شنید که او
سوال را جواب بده بعد ازان آب بخور و گرنه تو هم بی شعور خواهی شد سهدیو
هم گوش بران نکرده آب در دهان انداخت همان لحظه او نیز بی شعور شده افتاد
چون او هم نیامد راجه جدهشتر حیران شد ارجن را فرستاد ارجن را نیز همان واقعه
پیش آمد بعد ازان راجه جدهشتر بهیم را فرستاد بهیم را نیز همان حالت رو بداد چون
راجه جدهشتر دید که هیچ یکی از برادران باز نیامد راجه جدهشتر خود برخاست بکناره همان
آب رسید دید که هر چهار برادران بی شعور افتاده اند بسیار حیران شده با خود گفت که
ایشان را چه واقع شد از کمال تشنگی خواست که آب بخورد ناگاه آواز از آسمان شنید که اول
शैबल سوال مرا جواب بده بعد ازان آب بخور و گرنه همین حال تو خواهد شد من شیبل نام
بر تمام دخورش من اهلیت بر کس که سوال مرا جواب ندهد او را میکشم راجه جدهشتر
گفت که تو چه کسی که این چهار برادر مرا که حکم چهار کوه دارند همچنین انداخته آواز آمد که من از
قوم جچهه ام چون برادران تو بر سخن من گوش نکردند و سوال مرا جواب ندادند ازین جهت
ایشان بیهوش شده افتاده اند این سخن گفته خود را ظاهر ساخت راجه او را دید که
قدش از درخت تار درازتر بود و بغایت قبیح منظر مینمود و پایهای دراز داشت راجه
گفت که جواب سوال مرا بده بعد ازان آب را خواهی بخور خواهی بردار راجه گفت من
جواب آن را بمقدار علم خود میتوانم داد اما باین شرط که تو این چهار برادران مرا بحال
خود کنی پس جچهه پرسید که کیست که آفتاب را طلوع میکند و هر روز از مشرق بمغرب
می آرد و نگاهبانان او چه کسان اند راجه گفت آنکه او را طلوع میسازد خدا تعالی است
و نور اوست که بر آفتاب تافته و فرشتگان که برو موکل اند بحکم خداوند تعالی نگاهبانی
او میکنند و عبادت باعث غروب اوست و راستی مقام اوست که به راستی معلق
میگردد راجه جدهشتر جواب این چهار سخن بگفت جچهه چهار سخن دیگر از راجه جدهشتر

پرسید که اول این که مردم شرو تری یعنی صاحب دانش کرا میگویند دوم آدمی را بچه چیز ١ श्लो श्री
شریف میگویند و سوم کسی که تنهاست اورا کی توان گفت که مصاحبی پیدا کرده از یک
کس دو کس پیدا شده اند چهارم عقل آدمی را از چه چیز حاصل میشود و کی توان گفت
که عاقل ست راجه جواب داد که برهمن صاحب دانش آن زمان باشد که شاستر و بید
بخواند آن زمان اورا شرو تری بگویند و آدمی زا داگر بعبادت و ریاضت مشغول باشد
اورا شریف و بزرگ میتوان گفت کسی که تنهاست صاحب جمعیت وقتی میگردد که
تحمل با خود داشته باشد و باستقلال و قوع صبر کسی را که نباشد او همیشه تنهاست
و عقل آن زمان حاصل میشود که کسی در خدمت بزرگان عمر صرف کند و بی خدمت کسی را
چیزی حاصل نمیشود و تجربه حاصل نمیکند جججه پرسید که برهمن را بچه چیز دیوته گویند و
بچه این مرتبه اورا حاصل میشود که همه کس تعظیم او بجا آورند و در برهمنان وضع و
خاصیت مردم چیست و آن کدام روش ست که از ان برهمنان مثل مردم هیچکاره میشوند
راجه گفت برهمن دیوته میشود اگر علم بخواند و خوانده را کار فرماید و بمقتضای آن عمل
کند و صعی که باعث رستگاری جاوید ست احتمال کردن و نفع رسانیدن ست بخلق
خدا انچه از دست برآید و مردن در برهمنان خاصیت مردم ست و در برهمنان بودن عیب
علامت مردم نادان ست چراکه نادان هرجا که به نشیند بحث و جدل بکند ججه باز پرسید
که در چهتریان وضع دیوتا چیست و بچه دهرم چهتری ست پورکه شمرده شود و در چهتریان
وضع مردم چیست و بکدام روش چهتری خلاف دهرم ست پورکه شمرده میشود
راجه گفت در چهتریان تیر اندازی و ورزش اسلحه وضع دیوتاهاست و جگ کردن
دهرم ست پورکه و خون کردن وضع مردم ست و غم مردم غمگین و درنکردن روش
خلاف ست پورکه هاست ججه پرسید که آن کیست که چشم واز کرده خواب میکند و کدام ست که
بعد پیدا شدن رفتار ندارد و تخمی که بکارند و نروید چیست و انچه در وقت رفتن ساعت
بساعت زیاده میشود کدام ست و انچه دل ندارد و در ان چیزی تاثیر نمیکند چیست
راجه گفت آنکه همیشه چشم واز کرده خواب میکند ماهیست و چشم مرتاضان و زاهدان

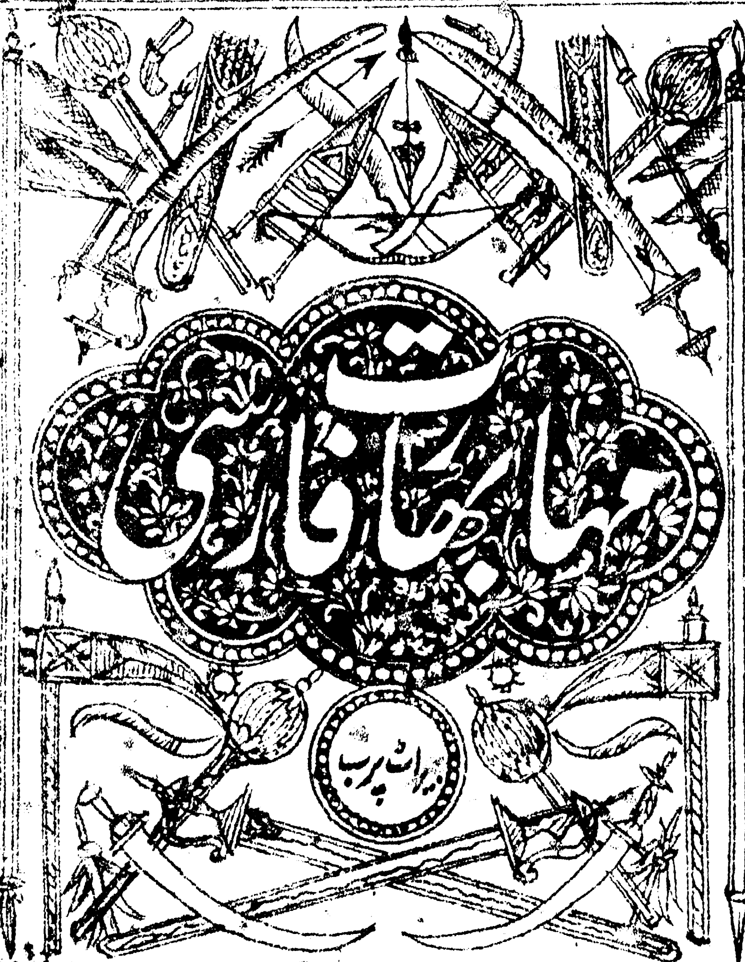
همین حال دارد وانچه بعد پیدا شدن رفتار نداره بیضه مرغ ست وتخمی که نمیرو بد غله
آتش رسیده وکهنه وسوده هست ونیکوی با مردم بد اصل همین حکم دارد وآنکه
در مسافرت می افزایند کار راه با لا میگردد و دریاست که هر چند میرود می افزاید آدمی
دانا ترا نیچنین میباشد وانچه دل ندارد و درو تاثیر نیست سنگ ست آدمی جاهل
و بی عقل همین حال دارد باز پرسید که دوست در سفر کدام ست و در حضر کدام و در
زحمت کدام وبعد از مرگ کدام راجه جواب داد که مصاحب خانه زن صاحب کار ست و مرشد
ومصاحب سفر همراه خوب ویار ایام رنج طبیب مشفق و همراهی که بعد از مرگ باشد
عمل نیک ست باز پرسید که اصل همه بهیا کدامست و نیکنامی یک قلم در کدام امر ست وسرمایه یافتن بهشت
بی تردد چیست وعیش نیک و یک قلم از چه چیز میسر میشود راجه گفت اصل هر خوبی
طاعت و اعتقاد درست و یقین راسخ ست و نیکنامی دنیا و آخرت یک قلم
از سخاوت ست و به بهشت بواسطه راستی گفتار و کردار توان رسید و عیش نیکو در
تواضع خلق ست جچهه چون این جواب سوالها از راجه جدهشتر شنید بغایت خوشحال
شده گفت من از تو ممنون شدم از من چیزی بطلب که مرا بر تو اعتقاد بسیار
آمده راجه جدهشتر گفت از تو التماس آن دارم که از درگاه خداوند تعالی درخواست
کن هر چهار برادران من زنده شوند جچهه گفت که این ممکن نیست که هر چهار برادران تو
زنده شوند اما از جمله ایشان یکی را که عزیز داری بگو تا او را زنده کنم و سه کس مرده باشند
راجه جدهشتر در مراقبه رفته بعد از ان سر بر آورده گفت که نکل برادر خرد ست او را
زنده کن جچهه گفت که مرا معلوم شد که تو چندان عقل نداری که از بهیم و ارجن نکل را
چه خوبی زیاده دیدی که نکل را زنده میخواهی راجه جدهشتر گفت که بواسطه بدنامی
خویشان که مبادا ایشان بگویند که برادر حقیقی را زنده کرد و پسر مادری را زندگانی نخواست
جچهه را ازین سخن راجه جدهشتر چشم پر آب شد بعد از لحظه هر چهار برادران را زنده ساخت
راجه جدهشتر بغایت خوشحال شده از وی پرسید که تو کیستی بگو که چه کس هستی ان جچهه
گفت پدر توام برای آزمایش تو این کار کرده بودم شکرانه بدرگاه الله تعالی

بسیار بجا آوردم میدانستم کہ درین محنت و پریشانی عقل و شعور تو برگشتہ باشد حالا
دیدم کہ عقل و خوبی تو بحال ست ہیچ تفاوتی ندیدم از تو بسیار خوشحال شدم
آن آہو کہ آتش زنہ آن برہمن را بردہ بود منم حالا این آتش زنہ را بگیر و
تفاول نیست کہ چون سیزدہ سال عہد شما نزدیک رسیدہ ہر جا کہ دانید بفراغت
خاطر سیر بکنید حالا در شہر بیراٹ بروید تا میعاد شما تمام شود پس راجہ جدہشٹر
گفت از طفیل برکت شما ہمہ چیز میسر خواہد شد اما از تو التماس دارم کہ در باب من
دعا کن کہ حرف بخل و غضب و غصہ و شومت و دیگر ازین صفات از دل من
بدر شود و خدای عزوجل مرا توفیق نیک بخشد و ہمیشہ عمر من در علم و عمل نیک و راستی
و درستی ہمت و شجاعت بگذرد آن حجیہ گفت کہ من بغیر از گفتن شما ہمین مناجات
بدرگاہ اللہ تعالی درخواست کردہ ام چون آن حجیہ این سخنان بگفت و از نظر
غائب شد راجہ جدہشٹر و برادران از انجا بمنزل خود آمدند راجہ جدہشٹر ہمہ را وداع
کردہ خود و برادران و دروپدی در پی استعداد رفتن ملک بیراٹ شدند برہمنان
چون دیدند کہ در مفارقت ایشان تاب نخواہیم آورد رو بگریز نہادند راجہ جدہشٹر ہمہ را
دلاسا دادہ کہ انشاء اللہ تعالی اگر زندہ میباشم بعد از یک سال باز با شما ملاقات
میکنم بعد از ان راجہ جدہشٹر ہمہ را وداع کردہ خود و برادران بجانب دکہن روان
شدند فقط

بمعونت صانع حکیم مکان فضل و خلاق زمین و زمان

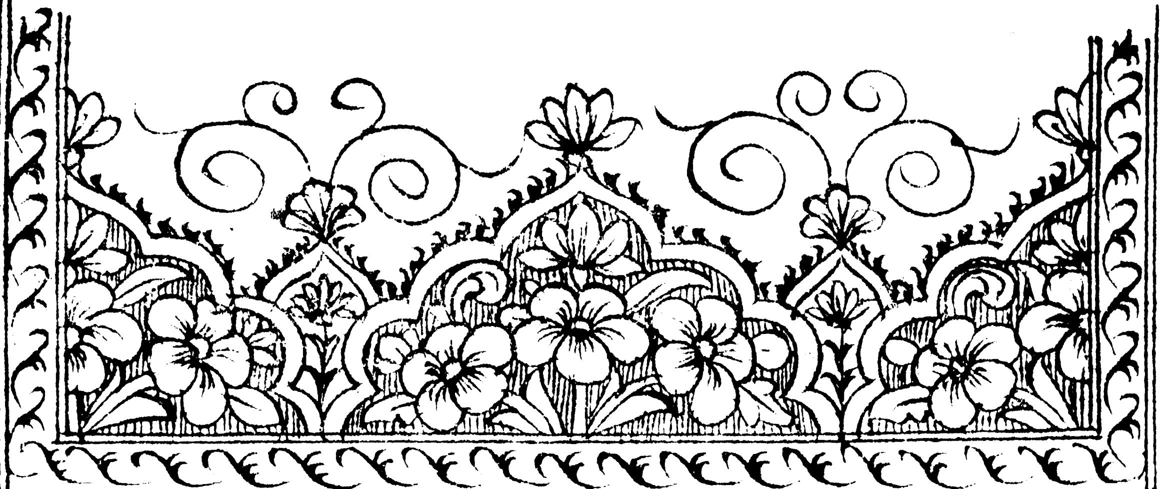
مجموعهٔ حالات نوادر جهان تاریخ انتخاب واقعات باستان مخزن الف صدق و راستی

مهابهارت فارسی

که کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفهٔ الهیهٔ هنود عزیز و معتمد ترجمهٔ علامی مغفور شیخ ابوالفضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکهنؤ بتحلیهٔ طبع محلی شد

سری کرشن جیو سهای

فن چهارم از کتاب مهابهارته که آنرا بیراٹ پرب میگویند

چون دهرم که پدر جدهشتر بود بصورت جچهه ظاهر گشته وداع گرفت و پاندوان
بمنزل خود رسیدند در استعداد آن شدند که فکر سال سیزدهم نمایند که یک سال
از چشم خلق پنهان باید بود مجلسی ساخته مشورت مینمودند و از ارجن پرسیدند که آن
دوازده سال خود بنوعی گذشت اما آن سال آینده بسیار دشوارست زیرا که
درمیان خلق بودن و از نظر ایشان پنهان ماندن نهایت مشکلست که اگر
ما را کسی درین سال به بیند و بشناسد باز دوازده سال دیگر در صحرا و بیابان
باید بود حالا آن طور جای مناسب که کسی ما را نشناسد میباید که آنجا بگذرانیم و تخصیص سوال
از ارجن آن بود که او این دوازده سال سیر ولایتها نموده در آن وادی بیشتر از برادران
مهارت داشت چنانچه بالا گذشت ارجن گفت که خاطر ازین امر جمع دارید از چندین
ولایات که من دیده ام آب و هوای هر شهری را تعریف کنم تا هر جا که قابل دانید
از برای سکونت اختیار فرمایند که هیچکس شما را نخواهد دید پس ارجن از همه ولایتها
شهر بیراٹ که راجه بیراٹ در انجا حکومت میکرد تعریف بسیار کرد اتفاق همه آن شد विराट
که بجانب شهر بیراٹ روان باید شد و تا یک سال در خدمت آن راجه باید بود ارجن
از راجه جدهشتر پرسید که تو چندین سال سلطنت و حکومت باستقلال کرده و مردم

بهرحال از صاحب خود درخو

آنزمان تلافی وتدارک آن بعمرهای دراز میسر نشود و معلوم است که نزاکت مزاج بادشاهان
وحاکمان درین مرتبه است که اگر فرزند که جگرگوشه است موافق مزاج ایشان کاری
نکند او در معرض تنبیه است چه جای آنکه بیگانه که نوکر ایشان است او خود بتادیب
وسیاست بطریق اولی سزاوارتر و رعایت وشرائط خدمت و مراسم بندگی لائق
ترست وقرب بادشاهان را تشبیه باتش سوزان داده اند که اگر ازین بسیار
دور مانند بی نور مانند واگر نزدیک تر شوند از خطا ایمن نشینند واگر کسی اختصاص یابد
تا تواند نیکوی خلق بعرض رساند واز بدگوئی و شکست رسانیدن در مهم کسی احتراز
بلیغ نماید که در دنیا و آخرت ثمرهٔ بد دارد و بشومی بداندیشی مردم هرچند رتبه قوی
داشته باشد از نظر ایشان می افتد و بغضب سلطانی گرفتار میشود نعوذ بالله
این از تجربه معلوم شد که در وقت ایستادن سعی بشبیه نمایند وجانب راست وچپ
بایستند واز ایستادن در محاذی و عقب ایشان پرهیز کنند مگر آنکه مامور باشند و
سخنی که بادشاهان بگویند بسمع رضا وکمال توجه بشنود و گوش دارد بلکه تمام هوش و
هرچه گویند آن را توجیه صحیح بکند وتا تواند تایید نموده بران سخن اثباتی روشن بیارد
که مثال چراغ بود و هیچ وقت خود را در گفتار و کردار نستاید و از هنرهای خود ننازد و
هرچه رعایت بیند محض از کرم ایشان حمل کند نتیجه خدمت خود نداند و در جمیع حرکات
و سکنات چه در نشستن و برخاستن وچه در خوردن و پوشیدن وچه در دیدن و
شنیدن باادب باشند و از سرفه و عطسه و خمیازه احتراز نمودن در حضور ایشان از
لوازم شمارد واگر او را محرم سری سازند پوشیدن آن را از واجبات داند اگر آنرا
برکسی ظاهر سازد جان وسر در معرض تلف است و خدمتی را که بفرماید خواه مناسب
منصب آن کس باشد یا نباشد بجان ودل قبول کرده آنرا بتقدیم رساند و آن
بخاطر نیارد که من شریف و خدمت چنین چه نسبت بمن دارد یا آنکه آن خدمت بر نسبت
از عهده او چگونه توانم برآمد در همه حال اخلاص خود را از دست ندهد اگر همه مالی
ومملکتی او را سرفراز سازند وامانت را لازم گیرد همین طور تصور نماید که

اگر بسباد اخیانت واقع خواهد شد یا کشته شدن ست یا در بند ماندن بنابرآن کمال
احتیاط و دیانت داری بجا آورد اگر خلعتی و تشریفی ارزانی فرمایند خود باید نپوشید
بدیگری نباید بخشید بعد ازان دهوم گفت که این نصیحتها که بشما گفته ام خود بهتر می
می دانید و ذکر آن تحصیل حاصل است و ظاهر است که این دب اگر رعایت خواهید نمود
یک سال بزودی و باسانی و بخیریت خواهد گذشت جدهشتر گفت که امثال این پندها
اگر شما نگویند دیگر که گوید من هرچند شما را امید انسته باشم اما بکار مردم خود می آید دیگر آنکه
پدر و مادر زنده نیستند که صلاح دید را بما نمایند ما محتاج مواعظ و نصیحت شما ایم از سهگوان
جزای خیر بیابید پس یک دیگر را وداع نموده پاندوان کنارهٔ دریای جمنا را گرفته راه صحرا
پیش گرفتند و اوقات بشکار میگذرانیدند و گوشت آهوی شکار میخوردند تا آنکه بسواد
شهر بیراٹ رسیدند و لباسهای خود را تغییر دادند و سلاحها را از خود جدا ساختند که مبادا کسی
ایشان را بشناسد در وقتی که در حواشی شهر می درآمدند در سواد شهر جای بلند و درختی چند
از جهت نگاه داشتن سلاحها دیدند که از رهگذر دور بود در انجا مردمان را می سوختند نشانی
در انجا گذاشته متاع و سلاح خود را بالای آن نگهداشتند و یک مرده را بالای آن درخت
آویختند و به بانگ بلند فریاد زدند و گفتند آن مرده ما در ماست تا یک سال بر تنه اندر درخت
آویخته خواهد بود و بعد یک سال فرود آورده خواهیم سوخت و آن فریاد جمعی که نزدیکی
آن موضع بودند همه شنیدند و شهرت در آن شهر یافت که جمعی از مسافران مرده خود را
بالای درختی بسته رفتند و وعده یک سال نموده اند بنابران از ترس ارجن هیچکس گرد
آن درخت نمی گشت چون خاطر از محافظت اسلحه جمع ساختند گفتند که ما را تغییر
اسامی خویش باید داد تا راجه و مردم شهر ندانند که ما پنج برادر پاندوانیم پس میان
خود برای نشانه جدهشتر نام خود جی و نام بهیم سین جینت و نام ارجن بجی و نام نکل १ जय
جیت و نام سهدیو جیدبل گذاشت و باتفاق بدر خانه راجه بیراٹ رفتند اول २ जयंत
جدهشتر بمجلس او درآمد و اهل مجلس چون در اوضاع و اطوار او دیدند از دور ३ विजय
گفتند که جوانی مسافر مینماید غالباً از دور می آید عجب حرکات پسندیده دارد جدهشتر ४ जयत
५ जयदबल

راجه براٹ را دعا و ثنا گفت و اہل مجلس تعظیم بجا آوردند و راجه سبب آمدن او پرسید جدهشٹر
گفت ما مردم غریب هیمیم و حادثه بما رسیده چون اوصاف حمیدهٔ شما را بسیار شنیدیم خود را
در پناه شما گرفتیم تا از حادثه خلاصی یابیم پس راجه براٹ پرسید که حسب و نسب تو چیست
گفت برهنیم و از خدمتگاران راجه جدهشٹرم که کنک نام دارم راجه براٹ پرسید १ कंक
که پیش راجه جدهشٹر چه خدمت میکردی گفت من ندیمی او میکردم و علم پانسه
او را تعلیم میدادم راجه براٹ گفت آمدن تو بسیار خوب شد من این طور کسی را میخواستم
که مرا تعلیم قمار بازی نماید چه حریفان قمار بسیار دغل بازند و چنانچه راجه برتو التفات
و مهربانی میکرد منهم آن طور ترا رعایت خواهم کرد پس از این بهیم آمد و کفچهٔ آهنی در دست
گرفته راجه را خدمت کرد و در یک دست بهیم شمشیری بود بی غلاف که زنگ بران نشسته
و رنگ و لباس او سیاه بود راجه و مجلس بدیدن هیات او حیران ماندند و همه گفتند که
عجب وضع ممتاز دارد چون راجه او را دید پرسید که تو کیستی و چه نام داری او گفت
من باورچی راجه جدهشٹرم و بلو نام دارم راجه براٹ گفت آن وضع که تو داری بآن २ बल्लव
نمی نماید که باورچی باشی گفت بلی من هم باورچی گری بر وجه کمال میدانم و انواع
طعام و نان خورش لذیذ می پزم و هنرهای دیگر هم دارم از انجمله علم جنگ را خوب میدانم
چون از راستی گزیری نیست و راجه از من حقیقت حال پرسید بنا بران پنهان نتوان
داشت و آن قدر زور دارم که مثل من شاید دیگری داشته باشد و روزی که کار افتد انواع
علوم جنگ را کار میفرمایم و جان سپاری در خدمت صاحب خود میکنم راجه براٹ
گفت منهم این طور کسی را درکار داشتم اگرچه نور سلطنت در پیشانی داری اما
چون خود قبول کردی مشرف جمیع باورچیخانه خود ساختم که بی وقوف تو کسی تصرف
نکند چنانکه راجه جدهشٹر ترا نواخته بود منهم آن طور نوازش خواهم فرمود بعد از ان دروپدی
پیش زن راجه براٹ آمد جامهای سیاه پوشیده و موهای خود را بر سر گره زده زن راجه
براٹ چون او را دید خوشحال شد و هر کس که انجا بود همه بسر او جمع شدند زن راجه که سدیشنا ३ सुदेष्णा
نام داشت از دروپدی پرسید که تو چه کسی او گفت من خدمتگارم هر کس که مرا خدمت فرماید

در پیش او میکنم زن راجه گفت که تو بزنان سلاطین میمانی خدمتکار نمی‌نمائی وعلامات بزرگی
در تو ظاهر بسیار است و من بصورت تو هیچ زنی ندیده ام راست گو که تو چه کسی تو یا زن
دیوته خواهی بود یا زن اندری یا زن برنی یا زن مثل آن بزرگان خواهی بود دروپدی
گفت من سیراندهری هستم یعنی آرایش کننده موی و مالنی نام دارم خدمتگاری کار ١ सैरन्ध्री
منست در پیش زن کشن بودم چون بزرگی ترا شنیدم بخدمت تو آمدم زن راجه گفت اگر २ मालिनी
من ترا در خدمت خود نگاه دارم و راجه ترا به بیند دیگر من نگاه نخواهد کرد من ترا نمیخواهم
دروپدی گفت که تو خاطر جمع دار که من پنج گندهرب دارم که مرا نگاهبانی مینمایند اگر کسی
نظر خیانت بیند آنرا هلاک مینمایند منهم خدمت مینمایم اما پای بیگانه را نمی شویم و طعامی
که کسی خورده باشد پس خورده او را و کسی را نمیخورم زن راجه گفت که اگر چنین است پس
در خدمت من بوده باش بعد ازان سهدیو آمد بصورتیکه گاوبان فریاد میکند او نیز بهمان
طریق فریاد کرده بیامد راجه او را بطلبید و پرسید که تو چه کسی گفت که من بقالم و ارشٹ نیمی ३ अरिष्टनेमी
نام دارم و در خدمت پانڈوان می بودم حالا ایشان رفتند و من از ایشان خبر ندارم بزرگی
ترا شنیده بخدمت تو آمدم راجه گفت که تو به بقالان نمی نمائی بهتر این میمانی راست
بگو که تو چه کسی و در پیش پانڈوان چه خدمت میکردی سهدیو گفت که من بر سر گاوان
پانڈوان سرداری بودم و شگون را خوب میدانم از هر جانب تا چهل کروه هرچه
بوده باشد من همه را نیکو میدانم و در هر جا که بوده باشم آنقدر گاوان که آنجا باشند
روز بروز زیاده میشوند و هیچ رنجی و آفتی بایشان نمیرسد و گاوان را خوب می شناسم
که هر کدام بچه کار می آیند و اگر چند گاو داشته باشد آنرا بهزار میرسانم و از هزار بصد هزار
راجه براٹ گفت که من یک لکهه گاو دارم همه را بتو سپردم بفرمود تا همه گاوان را حواله
او نمایند بعد ازان ارجن آمد بلباس حیزان گوشواره ها پوشیده بود و طوق در گردن داشت
دست برنجن بر دستها بسته راجه گفت که تو چه کسی گفت من برهنلا ام و خوب میخوانم و ४ बृहन्नला
و سازها را می نوازم و رقص خوب می کنم و آن هنر را خوب بدیگران تعلیم میتوانم داد
اگر تو دختر خود را بمن بسپاری من او همه هنرها را باو یاد میدهم راجه براٹ گفت که بسیار

بسیار

خوب ست منهم این طور کسی را میخواهم که دختر مرا تعلیم دهد پس دختر خود را باو سپرد که او را
تعلیم میداده باشد ارجن او را تعلیم میداد بعد از آن نکل آمد وقتی که راجه اسپان را
میدید نکل در انها نگاه میکرد راجه گفت که این مرد چنان مینماید که در اسپان وقوف
داشته باشد او را بطلبید نکل را پیش راجه بردند راجه را دعا کرد راجه پرسید که تو
چه کسی گفت که من میرآخور پانڈوانم و عیب و هنر اسپان را خوب میدانم هر اسپی که
حرون باشد من آنرا از حرونی زود بدر آرم و هر هنری که باید من اسپان را می آموزانم
و در هر طویله که من بوده باشم هیچ اسپی را بیماری نخواهد شد و راجه جدهشتر گرنتهک؟ १ ग्रन्थिक
نام نهاده است راجه براٹ ازین حکایات نکل خوشحال شد همه اسپان خود را باو
سپرد و هر پنج برادر و دروپدی بهمین طریق در خدمت راجه براٹ ماندند و کسان
راجه از امرا و غیره همه پیش راجه جدهشتر می آمدند و با او بازی میکردند راجه جدهشتر
از ایشان میبرد و همه را پیش راجه براٹ می آورد و می گفت که این زرها برده ام
و در پیش راجه می نهاد راجه آنها را باز میداد جدهشتر آنرا شش حصه میکرد و پنج
حصه با خود میگرفت و چهار برادران میداد و حصه دروپدی را خود نگاه میداشت
و ارجن در میان زنان که می بود دختر راجه و دختر دیگران را تعلیم میداد هر روز
ایشان او را از زر و جامه و غیره بسیار انعام میدادند اسباب ها را فروخته نقد میکرد
و پیش راجه جدهشتر می آورد راجه آنرا هم حصه وار در میان برادران بخش میکرد بهیم
و نکل نیز هر چه می یافتند بملازمت راجه می آوردند و راجه بدستور همه را برابر حصه میکرد
و حصه دروپدی را خود نگاه میداشت این طریق اوقات میگذرانیدند دروپدی از
احوال ایشان پیوسته خبردار میبود و مدام ایشان را پرستش مینمود و هر یک را
دلداری میکرد و همه بفراغت میبودند اما بترس آنکه مبادا کسی ایشان را بشناسد و
بدر رود همین خبر شود بغایت ملاحظه می نمودند و جماعه از کشتی گیران در خدمت راجه
براٹ آمدند همه مردان پر زور و هر کوش را در هم شکستند راجه براٹ روزی این همه
کشتی گیران را طلبیده بفرمود تا حضور او کشتی گیرند و خلائق بسیار بجهت تماشا از

اطراف بلاد آنجا آمده بودند جمعیت عظیم شده بود کشتی گیران بنیاد کشتی کردن گرفتند هر کدام
که دیگری را میزد راجه او را انعام بسیار میداد از میان ایشان کشتی گیری جیموت نام تنومند १जीमूत
غالب آمده همه را بر زمین میزد همه کشتی گیران را زبون و شرمنده می ساخت راجه
براٹ گفت هیچکس باشد که با این کشتی تواند گرفت هیچکس جواب نداد بعد از آن راجه
گفت که آن مطبخی میگفت که من زور بسیار دارم او را بطلبید شاید که با این کشتی
تواند گرفت چون بهیم را طلبیدند بهیم بیامد و گفت که من گرسنگی میخورم کشتی نمیتوانم
گرفت چون آنرا براجه گفتند راجه گفت آنقدر خوردنی که میخواهد باو بدهید تا بخورد
و او را بیارید کسان راجه طعام بیشمار به بهیم دادند بهیم خوردنی بسیار خورده روان گشت
و آهسته آهسته می آمد تا به پیش راجه رسید راجه او را دید خوشحال شد او را دلداری
داده بفرمود ناگاه کشتی گیران بهم پیوستند چون بهیم تیار شده با جیموت که همه را بر زمین
زده بود بنیاد کشتی کرد و ایشان باهم بجو دو فیل مست بکشتی گیری برآمدند این همه
انواع کشتی باهم گرفتند و مشت بروی هم جنگ کردند و بهیم ملاحظه راجه نموده او را
نمیزد کشتی گیران دیگر که از اطراف آمده بودند حیران بهیم ماندند باهم گفتند که این مرد عجب
کاری میکند که با جیموت اینقدر کشتی میکند راجه چون آن سخنان شنید گفت شما آن را
نمی شناسید خواهید دید که چه خواهد کرد بهیم چون دید که آن راجه گفت فی الحال بر دو پای
جیموت را گرفته از زمین برداشته از سر بسیار گردانید او فریاد میکرد آخر چنانش بر زمین
زد که همانجا جان بداد کشتی گیران دیگر همه حیران آن کار بهیم شدند و بغایت ترسیدند
راجه براٹ از خوشحالی از جای برجست و بهیم را نوازش بسیار کرده انعام بسیار داد
و امرای راجه هم هر یک موافق مرتبه بهیم را انعام بسیار دادند بهیم چون شب شد
این همه را نزد راجه جدهشتر آورد راجه بدستور آنرا بهمه برادران قسمت کرد بعد از آن
راجه براٹ به بهیم لطف و عنایت بسیار میکرد گاه گاه او را بحرم درمی آورد با شیر ببر و خرس
او را بجنگ می انداخت بهیم اکثر آنها را بیک مشت میکشت و راجه و زنان همه حیران آن
کارهای بهیم میشدند و بهیم را زر بسیار و دیگر چیزها انعام کردند و خوردنی بسیار به بهیم میرسانیدند

و خوردنی ادمی آورند بهیم آنها را میخورد و همه حیران میشدند و خوشحال میگشتند و
و اکثر اوقات در حرم ارجن را می طلبیدند و میفرمود تا دخترش و دیگران را تعلیم میداد
از آن هنرها خوشوقت میشد و او را انعام میداد هرگاه که راجه بطویله میرفت سیاه را
می گردانید هرگاه شنید که اسپان ترقی بسیار کرده اند چنانچه هر اسپی که عیب داشت
میدید که از عیب پاک شده خوشحال میشد و نکل را انعام بسیار میداد و شهدیو اکثر اوقات
هر چه بعد از این خواهد شد براجه خبر میکرد و هر چه میگفت چنان میشد و راجه هرگاه که
بر گله گاو و اوجه گاو بیشان میرفت میدید که گله ها ده بیست و ده سی بلکه ده چند شده
اند و هر چه بیشتر شیر میدادند حالا سه برابر چهار برابر زیاده شیر میدهند راجه حیران
میشد و سهدیو را مهربانی بسیار میکرد و انعام باو میداد الحاصل از ملازمت آن پنجکس
بغایت خوشحال میبود و ایشان اوقات میگذرانیدند اما هراسان بودند که مبادا ایشان
را کسی بشناسد و در جود هن بشنود روزی کیچک که برادر زن راجه بود و اکثر مهمات در १ कीचक
دست او بود بغایت معظم بود و در شجاعت و کمال قوت از جمیع مردم آنجا بسر آمده بود
و هیچکس در زور و قوت و مردانگی حریف او نبود بحرم راجه آمد در آنجا نظر بر دروپدی
افتاد حیران حسن و جمال او شد و گفت که من زنان صاحب جمال بسیار دیده ام و
دارم اما باین صورت آدمی ندیده ام و با خواهر خود گفت که این چه کس ست خواهرش گفت
خدمتگاریست که حالا آمده است کیچک گفت لائق آنست که صاحب تو باشد تو خدمت
او میکرده باشی بعد از آن گفت چنان کن که این زن با من راست آید خواهرش گفت
این میگوید که پنج گندهرب مرا نگاه میدارند و این عورت بغایت عفیفه و پاکدامن است
و درین نزدیکی بخانه ما آمده و ما بصلاح و نیکی او زنی ندیده ام تو بجهت خاطر من او را
هیچ مگو کیچک بسیار مبالغه کرد خواهرش گفت پس من پیاله شراب بدستش داده نزد تو
او را میفرستم آنجا تو با او راست بیا کیچک از نزد خواهر برخاسته نزد دروپدی آمد با او آغاز
نیازمندی کرد و میگفت که مانند تو زنی صاحب جمال ندیده ام و من غلام تو میشوم
و امثال آن سخنان بسیار گفت دروپدی گفت که تو با من این طور سخنان مگو چرا که

پنج گندهرب نگاهبانان من میباشند زنهار اگر زندگی خود میخواهی دست از من بدار با من
این نوع حکایات نگو کیچک بخندید و بخانه خود رفت بعد از لحظه زن راجه براٹ پیاله پر از
شراب کرده بدست دروپدی داد که این را بخانه برادر من ببر دروپدی چون او میداند که بحبت من
بسیار درد دل می گفت برادر تو را مرد بیحیا دیدم و من بخانه او نمیروم تو دیگری را بفرست چرا که
او البته بمن نظر بد خواهد کرد و او را غضب شما خواهد شد و من گنهگار خواهم شد زن راجه گفت
من ترا میفرستم او چه قدرت دارد که با تو نگاه کند تو خاطر جمع دار و پیاله شراب را
سر پوش طلائی بر سر نهاده باو داد و گفت که این را ببر دروپدی آنرا گرفت و گریان گریان
روان شد و گفت که بهگوان تو میدانی که من بغیر از این پنج برادر هیچکس را بنظر خیانت
ندیده ام مرا از شر آن مرد نگاهدار و در آن وقت به آفتاب نگاه کرد و از وی مدد خواست آفتاب
با او بسخن در آمد و گفت که تو اندیشه مساز من دو کس به نگاهبانی تو گذاشته ام دغدغه
مدار کسی با تو چیزی نمیتواند گفت دروپدی بخانه کیچک رفت کیچک را نظر بر او افتاد
برجسته پیش آمد و آغاز ملایمت کرد و گفت خوش آمدی من و همه ولایت نوکران
من اند غلام تو شویم و من آنقدر خزینه و جواهر و اسباب اسپان دارم که هیچکس ندارد
اگر مرا قبول فرمائی همه را نثار تو نمایم و چه مقدار حرمها دارم همه را خدمتگار تو کنم دروپدی
گفت که خواهر تو مرا نزد تو فرستاده است با من این طور سخنان مگو که ترا زیان خواهد داشت
کیچک دست دروپدی بگرفت دروپدی خود را از وی کشید کیچک باز دامن او را بگرفت
دروپدی چنان بر روی کیچک زد که دور رفته بیفتاد و بهیم که آنرا بدید از غایت غضب خود را
چنان گزید که خون از لب برآمد و خواست که برخاسته کیچک را بزند راجه جدهشتر پای خود را
بر آورد و گفت صبر کن حالا وقت آن نیست دروپدی بگریه در آمد و گفت جائیکه
پنج برادر نگاهبان من بوده باشند چرا دشمن مرا چیزی بگوید کسانیکه تمام عالم از ایشان
می ترسیدند اینجا چرا فراموشی کرده اند و مناسب این راجه نیست که من عورت فقیری
که بخدمت او آمده ام در مجلس او مرا لگد زنند و این گناه را به بینند و هیچ نگویند
راجه براٹ گفت که من خبر ندارم که پیشتر میان شما و او چه بوده است تا من منع کسی کنم

دروپدی آنچه میان او و کیچک گذشته بود همه را بگفت همه حاضران گفتند که این
عورت به زنان پادشاهان نمیماند آیا چه کس باشد و همه در صورت و حکایت دروپدی
حیران ماندند راجه جدهشتر گفت تو چرا مانند بیکسان گریه مینمائی ازینجا نزد رانی
ستارستنا برو او بخانه رانی رفت رانی ازو پرسید که باعث گریه تو چیست ترا که
آزرده است دروپدی گفت پیاله که تو فرستاده بودی من آنرا پیش کیچک بردم
او بنظر خیانت در من نگاه کرد ازینجهت گریه میکنم رانی گفت که او برادر منست
ازو می پرسم اگر فی الواقع همین است که تو میگوئی من او را تنبیه خواهم کرد دروپدی گفت
که تو او را نمی توانی زد اما نگاهبانی که من دارم او را بسزا خواهد رسانید و در یک
ساعت خواهی دانست که حال او بکجا خواهد انجامید ترا و مرا برای چه غم باید خورد
دروپدی درین اندیشه بود چون شب آمد غسل کرده و جامهای پاک پوشیده نزد
بهیم رفت او را در خواب یافت بهیم را بیدار ساخت و گفت چه در خواب غفلت مانده
منکه زن تو باشم کیچک مرا بنظر بد بنید و تو با هیچ نگوئی غیرت تو کجا رفت و اهل عالم
ترا چگونه نگویند بهیم از روی غضب برخاست و پرسید که رنگ روی تو بسیار متغیر می بینم
چه واقع شده هر چه واقع شده تفصیل بمن بگو دروپدی گفت که من چگونه که ازین قصه
دل همین خون شده است مرا دیگر تاب نمانده مجمل آنکه چه محنت ها درین عمر بواسطه شما
کشیدم و میکشم اول دریودهن مرا در دیوان تا آنکه مرا برهنه ساخته بیغیرتی و بی حرمتی بسیار
بمن آنطور رسانیدند مرا کنیز میگفتند بعد ازان که بجنگل رفتیم جیدرتهه نیز بطور
ایذا رسانید که معلوم شماست حالا کیچک مرا رنجانیده چون پیاله شراب را پیش او بردم
دست تعدی دراز کرده میخواست که در من بنظر خیانت ببیند چون تن ندادم مرا بلگد
زد و موی مرا بگرفت و انواع بیغیرتی در حضور تو و جدهشتر و همه مردم بمن رسانید این
مرتبه سوم است که من بدست نامحرمان می افتم و شما که شوهر منید اصلا غم ازین ندارید
که کیچک را بسزا برسانید من خود را بزهر یا نوع دیگر هلاک خواهم ساخت جدهشتر را که
ده هزار فیل با زنجیر و جرسهای طلا و یک لک غلام با کنیزها با کمرهای مرصع بود حالت

اینجا رسید که نوکر دیگر شده مردم را قمار بازی تعلیم میدهد این چه بی غیرتی و بی ناموسی ست
زنده نابودن هزار مرتبه بهترست و ترا که بهیم باشی می بینیم که نزد زنان راجه براٹ که مانند
او هزار کنیز خدمت من و تو میکردند حالا مثل بازیگران با شیر و خرس و فیل جنگ
میکنی و هنگامه گرم میداری من از ملاحظه حال تو شرمنده میشوم و از غصه میمیرم
و ارجن خود را بصورت زنان ساخته طوق و دستانه در گردن انداخته مانند نٹوه ها
بازی میکند که او نه داخل مردانست و نه از قبیل زنان و نکل خود را بسائیسی طویله
قرار داده که آخرش کار فرومتنی ست و سهدیو شبانی اختیار کرده و خود را شگون شناس
ساخته معلوم که این هر دو فن در میان مردم چه اعتبار دارند و من از دولت شاخته خدمتگاری
زن راجه براٹ مینمایم که بغیر از من زنی دیگر صندل را سوده نزد او نمیتواند برد و از دست او
قبول ندارد حالا تا چند محنت خواهم کشید بهیم گفت زنان اصیل را چون روزهای بد
پیش می آید و جلای وطن شده در ولایت دیگری می افتند همین طور بلاها می کشند
نمی بینی که سیتا وقتی که بخانه راون رفت چها پیش او آمد تو ازین مر هیچ غصه مخور که
بر آدمی زاد گاهی راحت می آید و گاهی رنج اما اینکه کیچک هر مرتبه بتو تعرض میرساند
میخواهد که با تو دست درازی کند تاب آن ندارم در زمانی که کوروان تو بی غیرتی کردند
میخواستم که ایشان را بقوت خود هلاک سازم جدهشٹر مانع شد و مرا نگذاشت که دمار
از روزگار کوروان برآرم چون جیدرت را بدست آورده سر او را تراشیدم و گفتم که این
را باید کشت جدهشٹر رضا نداد و او را زنده گذاشت و باز چون کیچک بی اعتدالی کرد
خواستم که او را تنبیه نمایم همان اشارت کرد و بکشتن او راضی نشد فی الجمله آن همه
آزار از دست جدهشٹر میکشم نه از کس دیگر پس بهیم بدروپدی گفت که مرا ملامت مکنی
من تابع راجه جدهشٹرم و اگر اختیار بدست من می بود من هرگز او را باین خواریها
راضی نمیشدم هم کوروان را بخاک سیاه برابر میکردم و هم دمار از روزگار جیدرت
بر می آوردم آن خود گذشت حالا علاج کیچک میتوانم کرد علی الصباح که کیچک ترا
ببیند با او وعده بکن و بگو که من با تو در خلوت ملاقات خواهم کرد و بوصال بهره مند

خواهی شد پس دروپدی گفت برای مشورتی که شما خیال کردید کدام جای را برای
وعده کیچک اختیار کنم بهیم گفت وقتی که ارجن رقص بازی میکنند و مردم از تماشا
فارغ شده بخانهای خود بروند آن دیوان خالی خواهد ماند همان وقت وعده آنجا با او
معین ساز تا خام طمع شده دران محل تنها خواهد آمد من می آیم و او را بسزا و جزا
میرسانم فردا می باید که بروی با او اقرار ملاقات بدهی چون آن شب گذشت و
روز دیگر شد دروپدی بر قرار معهود در خانه راجه بخدمت مشغول بود که کیچک نزد
دروپدی بیامد خودستائی و خودنمائی کرد و گفت راجه براٹ هرچند حکومت و سلطنت
دارد اما بمن هیچ نمیتواند گفت چرا که در سرکار او مانند من کسی دیگر نیست و هرچه هست
منم و حل و عقد او بدست منست دیروز که بحضور او ترا لگد زدم بمن چه گفت اگر
بخوشی خود بمن تن دهی بهتر و الا بزور هم هرچه میدانم بتو میکنم و اگر بمن با شوهری من
راضی میشوی بتو چه ضرر دارد قول و عهد من اینست وقتی که بخانه من بیائی
روزی خرج مایحتاج بتو میدهم و صد ده و صد غلام بجهت خدمت تو می بخشم
و ارابه که آنرا شتران میکشند و چیزی که غیر مکرر است برای سواری تو معین میسازم
دروپدی گفت تو چون بسیار بجدی من قبول کردم که بتو برسم اما بشرطی که بر
کیفیت من و تو کسی اطلاع نیابد و ترا میدانم که یاران محرم و دوستان همدم
میداشته باشی میترسم که مبادا راز در میان نهی و چنانچه عادت جوانانست
برای مباهات و فخر خود را و مرا رسوا سازی و من پنج گندهرب را از غیب نگاهبان
خود دارم اگر آنها این معنی را بدانند ترا میکشند کیچک آن شرط قبول نمود و گفت
بسیار خوبست یک جای خالی پیدا باید کرد که گندهربان را برانجا اطلاع نباشد
دروپدی گفت هیچ جای بهتر از دیوانخانه که در انجا رقص بازی میکنند نیست نیم شب
من و تو همونجا میرسیم قرار بود که به کیچک دروپدی آن وعدهای دروغ آمیز گفت
و او خوشحال شد و هر روز برابر دو ماه بود که گذشت و از غایت فرحت بخانه رفت
و غسل کرده جامهای پاک و لباسهای فاخره پوشیده و خوشبوها بر بدن و جامه مالید

منتظر بود که آنوقت برسد و ازین غافل که اجلش نزدیک رسیده در انوقت کیچک را
زیب و زینتی پیدا شده که وقتهای دیگر نداشت چنانچه چراغ را در آخر شعلهٔ دیگر روشنائی
خاص ظاهر میشود و دروپدی در مطبخ پیش بهیم رفت و گفت که من آتش کیچک را سنجیده ام
و وعدهٔ نیم شب باو کرده حالا تو دانی بهیم گفت تو بخانه خود برو و خاطر جمعدار که من بطوری
اورا پنهان بکشتم که هیچکس نداند چون میعاد رسید بهیم در تاریکی شب آنجا رفت و
در گوشهٔ پنهان نشست پس کیچک دران خانهٔ تاریک رفت و با دروپدی گفت که
از برای تو چیزهای خوب و تحفهای قیمتی را بخانه تیار کرده ام و من این طور خود را آراسته ام
که اگر در روشنائی ببینی من هرآئینه بمن مائل میشوی و امثال این سخنان بسیار گفت
آن زمان بهیم آواز خود را باواز دروپدی مانند ساخته اول بنرمی و آهستگی گفت که تو
همچنین طور مردی هستی که هر کسی ترا دوست دارد آثار مهربانی و دلجوئی از زبان تو
ظاهرست کیچک چون دست دراز کرد بعد از مساس دریافت که این زن نمی نماید
بهیم از روی غضب برخاست و گفت که حالا ترا بزمین زنم که ستارها خواهی تو
حساب گیری بهیم موی سر اورا گرفت او چون موی چرب داشت از دست بهیم خلاص
یافت و با قوتی که داشت با بهیم درافتاد و هر دو بیکدیگر دست و گریبان شده حمله چنان
میکردند که فیلان جنگ کنند اول کیچک غالب آمده بهیم را بزمین زد بهیم
بعجله برخاست و باز باو درآویخت بمرتبه که از ناخنهای تیز ایشان بدنهای
هر دو خراشیده گشت اتفاقاً بهیم باز مغلوب شده بزمین افتاد و باز از روی غضب
کیچک را گرفت و هر قوتی که داشت کار فرموده او را گرد سر خود گردانیده بزمین زد
کیچک چون بیفتاد بهیم را بزانو میزد و جبرعطا مانند مذبوح میکرد بهیم بر سینهٔ او نشسته
چندان زور کرد که کیچک را مجال قوت نماند و چندان مشت و لگد بر کیچک زد که جان
برآمد و بهیم هر دو دست او و پاهای او را جدا جدا مالش داده خورد شکست که گویا
بدن او خریطه استخوان بود و اعضای او هرگز ظاهر نمیشد پس دران وقت بهیم
چراغ روشن کرده مرده کیچک را به دروپدی نمود و گفت هر کس که بتو اراده نماید

این طور سزای خود خواهد دید که کیچک را دیدی دروپدی خوشحال شد بهیم بقرار معهود
در باورچیخانه آمد و در گوشه بخواب رفت دروپدی در وقت مراجعت آنجا با پاسبانان
و چوبداران گفته رفت که کیچک بدبخت از چندگاه میخواست که بمن کار بد کند و من
اورا از نگاهبانان خود می ترسانیدم او سخن مرا نشنود تا عاقبت آن گندهربان
نگاهبانان آمدند و امشب اورا کشتند و رفتند چوبداران چون چراغ گرفته دران
مکان رفتند انچه دروپدی میگفت همان طور مرده دیدند و ازین که اعضای او در بدن
ظاهر نبود متحیر ماندند و میگفتند که بالجزم گندهربان آنرا کشتند و بان نمینماید که آدمی
کشته باشند چون صباح شد شور و غوغا در عالم افتاد که کیچک را گندهربان از عالم غیب
کشته اند و کیچک صد و پنج برادر داشت آنها همه آمدند و اورا به بدترین حالت ملاحظه
نمودند خواستند که نعش اورا برداشته ببرند و بسوزند دران حین دیدند که درمیان
زنانی که بتماشای او آمده بودند دروپدی نیز بود بعضی برادران کیچک گفتند که برادر
ما بواسطه این زن کشته شده آنرا باید کشت دیگری گفت زدن زن مناسب نیست
بلکه همراه کیچک باید سوخت چون کیچک را در زندگی وصال او میسر نشد در آرزوی او
مرده بعد از مرگ باو رسد باهم اتفاق نموده نزد راجه برات رفتند و گفتند که بسمع راجه
رسیده باشد که کیچک از چندگاه با دروپدی گرفتار بود و حیلها از برای وصال او
می اندیشید و بجائی نمیرسید تا آنکه در حسرت او بود و بتقریب همین کسی اورا کشته است
حالا میخواهیم که دروپدی را همراه او بسوزیم راجه چون خسرپوره خود را زبون دید و از جمعیت
ایشان جمعیت تمام داشت نتوانست ایشان را منع کرد بزرگان گفته اند در خانه که
خسرپوره حاکم شد از و میباید ترسید القصه بزور دروپدی را بستند و بر تابوت او انداخته
بردند دروپدی را چون کار بجان افتاد بیانگ بلند فریاد زد و گفت که از پنج شوهران من
کسی زنده مانده است تا مرا از دست آنها نجات دهد پانڈوان را اسامی که میان
یکدیگر قرار داده بودند میخواند و هر زبان میگفت که اے جے و جینت و ای بجے و جبت و
جیدبل آن قوت و شوکت شما چه شد و آن سلاح و تیرها کجا رفت حالا که نخواهید آمد

دیگر بچه کار خواهید آمد بهیم چون تمام شب بیدار بود وصبح سر بخواب نهاده آواز دروپدی
بگوش او رسید او از خواب بیدار شد وبسرعت تمام روان شد وراه دروازه شهر
را گذاشته بالای قلعه بر آمد و از آنجا خود را انداخت بجائی که مرده ها را میسوختند رفت دید
که دروپدی را بحالی عجیب می برند و نزدیکست که در آتش اندازند بهیم سر برهنه کرد و موی
خود را بر روی خود فرو گذاشت تا او را کس نشناسد بعد از آن بسرعت تمام دوید در ان نزدیکی
درخت تاڑ بود بسیار تنه دراز بهیم آنرا بکند و بر دوش برداشت اول بجهت نمودن صلابت
خود هر طرف میدوید بطوریکه آن مردم از گرانی درخت و سبکی پای او حیران ماندند و دانستند
که آن گندهرب ست از آسمان فرود آمده و از صورت هولناک او ترسیدند بهیم از دور فریاد
زد که زن بیگانه را کجا میبرید او را بگذارید برادران کیچک را لرزه بر دست و پا گرفت دست
از دروپدی باز داشتند و او را خلاص دادند و نعش کیچک را هم در آنجا گذاشتند و گریختند
و در وقتی که اینها بجانب شهر روان شدند بهیم بآن تنه درخت هر صد و پنج برادر را کشت
که یکی از عقب دیگری می افتاد پس نزدیک دروپدی آمد و سر و روی او را بافشاند و
گفت دروپدی که بدخواهان تو بطور سزا رسیدند پس دروپدی براه دیگر بشهر در آمد و بهیم از
راه دیگر که کس او را نشناسد رفت ازین قصه عظیم غلغله در شهر افتاد خبر براجه رسید که
گندهربان صد و پنج برادر کیچک را کشتند و سیرندهری که عبارت از دروپدی ست او بر گشته
می آید پس امرا و وزرا براجه گفتند که آن سیرندهری زنی ست خوش شکل و خوش رفتار
هر کس او را می بیند فریفته گشته میخواهد که با او حکایت کند تا این زمان بواسطه او صد و پنج
کس بیک مرتبه کشته شدند غیر از کیچک اگر این زن روزی چند دیگر هم درین شهر خواهد ماند
خیلی از جوانان کشته خواهند شد فکری بحال این زن باید کرد راجه از شنیدن این سخنان
خاموش ماند پس از تامل گفت خیلی از جوانان کشته شدند هر چه مشورت باشد میکنیم اما
بالفعل آن مردمان را خود باید سوخت عاقبت همه را در آتش انداختند و از بسکه در دل
راجه خوف گندهربان افتاده هیچکس آن مشورت نکرد برخاست و زن خود را که سدیشنا
نام داشت طلبید و با او گفت که آن سیرندهری یعنی دروپدی ماده فساد ست او را بگو که ۱۰

از شهر بجای دیگر برود تا ولایت ما از فتنه پاک شود اما آن سخن او را بطوری بگوی که از من بد نبرد
که مبادا گندهربان خود را بر من متسلط سازد راجه بزبان خود گفت و آن قرار داد و زنش قبول کرد
چون دروپدی از آن گورستان هندوان برگشت در حوض آبی غسل کرد و رو بشهر نهاد و از
مردم هرکه او را میدید چشم خود می پوشید و میگریخت و فریاد میکرد که ازین زن الحذر الحذر که
گندهربان نگاهبانان او هستند دروپدی یعنی سیرندهری در راه گفته میرفت که هیچ شوهران
گندهرب که من دارم یکی آن بود که مردانگی او را دیدید وای برجان آنکس که بآزار اراده
بدی بمن کند آن زمان هیچ خواهند آمد و تمام شهر را زیر و زبر خواهند کرد باستماع این خبر
همه تماشائیان دور دور میرفتند و بهیم نزدیک او تنها در راه ایستاده ماند دروپدی چون
نزدیک رسید بهر دو دست بر پیشانی نهاد و تعریف کرد و گفت گندهربی را که مرا از دست
کیچک خلاص داده بروهه آفرین باد از جانب من او را انواع ستایش و تحسین باد
بهیم نیز سخن سربسته درمیان مردم گفت که هرکه تو بچشم خیانت نگاه کرد نها هست که سزای
خود بدین طرز می یابد دروپدی این گفت و پیشتر رفت و برهنتا یعنی ارجن را دید که در
در دیوانخانه برای تعلیم آماده است دختران که برقص و بازی مشغول بودند بدروپدی گفتند خوب
شد که از شر کیچکان خلاصی یافتی ارجن خود را نادانسته ساخت و از دروپدی پرسید که ای
سیرندهری قصه کشته شدن کیچک و برادرانش چطور بود و تفصیل بگو چون بتقریب بفریاد
نارسیدن او آزردگی داشت گفت ترا به سیرندهری چه کار است بصورت مخنثان به تعلیم
دختران مشغول شو تو که نه مرد باشی نه زن غم مرد و زن را چه شناسی برهنلا یعنی ارجن گفت
که اگرچه در اصل هیچ مرد و زن نیستم اما اینقدر هست که غم دیگران نمیدانم آخر عمرها است که
در مردم خوب اوقات میگذرانم هرچند ارجن میخواست که او قصه را بازگوید دروپدی با او
متوجه نشده دخترکان دست او را گرفته درون حرم راجه برده شد سدیشنا زن راجه گفت که
راجه براٹ از تو و از گندهربان تو بسیار ترسیده و از ترس ترا بحضور خود نمی طلبد میباید که
تو بیشتر ازین بجای که مکان تو باشد بروی برای خدمت ما زنی میباید که عیب ازین جنس حساب
نداشته باشد تو که بغایت صاحب حسنی و گفتار و رفتار فریبنده داری بکار نمی آئی امروز

بتقریب تو بی برادر شده ام متحیرم که فردا چه شود سیرندهری گفت هرچه بگویید بجا
قبول دارم مرا اعتماد رفته بود که بشهر شما آمدم و پناه گرفته بودم میخواستم که یک سال اینجا بمانم
الان میعاد سیزده روز دیگر باقی مانده تا آن زمان دیگر مهلت دهید بعد از سیزده روز
گذشته شوهران من بر خلق آشکارا خواهند شد و مرا همراه خود خواهند برد و شما را هم
دعای خیر خواهند گفت ست رانی هیچ نگفت و آنچه از وی شنیده بود باو گفت چون
کیچکان کشته شدند باز هیچکس به سیرندهری سخن نمیتوانست گفت و هم گفت او را میکرد
و خود را کشته و مرده میشمردند چون این خبر شایع باطراف عالم گشت جاسوسان را که
کوروان درین یک سال بجهت خبر پاندوان فرستاده بودند از آفاق برگشته آمدند که
هرچند در آبادانی و ویرانی گشتیم و به بحر و بر عالم و کوهستان و بیابان گذشتیم نشانی از
پاندوان و اثری و خبری نیافتیم و ندانستیم که ایشان چه شدند و کجا رفتند غایتش تحقیق
که از ولایت دکهن بشهر براٹ رسیدیم شنیدیم که کیچک مع صد و پنج برادر بتقریب زنی
کشته شده اند درجودهن باهل مجلس خود گفت که چون میعاد یک سال از نهان شدن
پاندوان کم مانده اگر درین مدت از ایشان نام و نشان می یافتم باز دوازده سال در جنگل و من
میگردیدم الا هیچ خبر و اثری یا هم خالی از تعجبی نیست تا کجا رفته باشند که جاسوسان
ما هم خبردار نشدند پس دروناچارج و کرن باهم گفتند که آن جاسوسان چه تحقیق ندارند
باز خبرداران دیگر می باید فرستاد شاید پاندوان را شیری در بیابان خورده باشد یا
دزدان و رهزنان کشته باشند یا بر واقعه دیگر پیش آمده باشد دروناچارج گفت که اینها
کار و بار را احتیاط تمام دارند آن دور می نماید که دزدان و شیر ایشان را تلف کرده باشند
یا در جایی مختفی مانده اند الا برهمنان و زاهدان دوربین را بفرستید بهکهم تا به تفحص
معلوم کنند دروناچارج که گفت خود همین طور است که آنها را کسی نمیتواند کشت الا که
ایشان نمیتواند در مجلس هم اگرچه سخن ناپرسیده گفتن عیب است اما بنابر دولتخواهی
گفته میشود و از قیاس معلوم میشود که در ولایتی که راجه جدهشتر خواهد بود مردم آن شهر
همه نیک اند باصلاح و پاکیزگی باشند و راستی شعار ایشان بود و در آن شهر سخاوت و

و نیک اندیشی شائع بوده باشد تا این طور صفات حمیده نداشته باشند راجه جدهشتر
میان ایشان قرار نمیگیرد و همیشه میباید که دران دیار برهمنان بید میخوانده باشند و
کسی بر کسی حسد نمی برده باشد و عیب و دروغ و دشنام بر زبان نبرده و بارانها بوقت
بارد و وزرا عقلا بواسطه نیت رعایا خوب شود و همه سال همه چیز فراوان و ارزان باشد
و دران دیار که پاندوان خواهند بود بیماری تپ و گرمی و سردی و دیگر علالتها
در انجا حادث نمیشده باشد و در همه جا خواه تابستان و خواه زمستان میوه های از سال
تا بسالی دیگر میرسیده باشد و لذت طعام و میوه های آن جا از تاثیر قدم ایشان بیشتر
از جای دیگر خواهد بود و علی هذا القیاس بهتر و خوب دیگر اسباب و اشیا را هم تصور باید نمود
و از برکت راجه جدهشتر در هر خانه شادمانی خواهد بود و مردم همه غریب دوست و مهمان نواز
باشند کرپاچارج گفت که پاندوان درین مدت محنت بسیار کشیده اند این زمان وقت
آن شد که دولت و فراغت روی نماید مناسب ست که راه بدی را گذاشته با ایشان
طریق صلح باید گرفت اگر از من میپرسید مشورت اینست که نزد ایشان جاسوسان و
خبرداران را بجهت آشتی باید فرستاد و ایشان را از انجا طلبیده رفع نزاع باید کرد مشیر
सुशर्मा شما دانید درین اثنا سوشرما راجه بجاره گفت که خبرداران من از براٹ آمده اند و خبر
آورده اند که کیچک که دشمن من بود او کشته شده آن ولایت خالی مانده و راجه براٹ پیر
فرتوت ست و قوت مقاومت ما و شما ندارد اگر حالا بر سر آن ولایت رفته بدست آرید
هم انتقام من از کیچک کشیده باشید و هم ولایتی شما فتح کرده بدست آرید چه دران ولایت
از زر و لعل و جواهر قیمتی بسیارست و از خزاین و نفایس و از اموال و مواشی در هر گوشه
بسیار بعد گرفتن آن ملک حکومت شما یکی بده میشود و آن آوازه از مشرق تا بمغرب میگیرد
کرن با درجودهن گفت که این مرد بسیار خوب میگوید فی الواقع همه عمر نمیتوان در فکر
پاندوان ماند و صرف هلاک و زوال ایشان شد خصوصا درینوقت که از ایشان
خبر و اثر منقطع شده باشد چرا غم باید خورد کوروان آنرا پسندیدند مشورت باتفاق
بران نموده عزم رفتن براٹ جزم کردند مسلح و مکمل متوجه آن دیار شدند راجه سوشرما را

مقدمهٔ لشکر ساختند و او بمسافت یک روز ده راه از ایشان پیشتر میرفت چون طی
منازل و مراحل نموده بولایت او رسیدند سوشرما مواشی براٹ را تاخت آورد اتفاقا
در همان ایامی که مواشی براٹ را تاخت آورد میعاد سال سیزدهم پاندوان تمام شده
و ایام نکبت آنها بسر رسیده بود و سال چهاردهم در آمد شبانان از دست بیداد لشکر
بیگانه نزد راجه بیراٹ داد خواهی نمودند که رمهای گاوان را سوشرما بتاراج برد راجه براٹ
برارابه سوار شده و سلاح پوشیده و مردم خود را فرمود که از هر جانب بفریاد رسید رعایا
و غیر از ارجن چهار برادران پاندوان نیز همراه بودند و برادر خرد خود شتانیک نام گفت १शतानीक
که ارابه و یراق و هرچه اسباب جنگ باشد باین چهار کس که در خدمت ما مشغول اند
و میدانم که ایشان جوانان نامور هستند جنگ خوب خواهند کرد و راجهای دیگر همه که
در ملازمت او بودند همه فیل سوار و بعضی اسپ سوار و بعضی رتهه سوار در رکاب او
روان شدند و سه هزار فیل و هشت هزار ارابه و شصت هزار اسپ سوار و شصت هزار
تیرانداز از شهر براٹ بر آمده پی مواشی گرفتند تا آنکه وقت زوال آفتاب به سوشرما رسیدند
و مردم سوشرما خواستند که به لشکرگاه در آیند که همین زمان گرد لشکر بیگانه دیدند برگشتند
و بجنگ ایستادند و میان فریقین کشاکشی بسیار شد و اکثری مجروح و معیوب شدند و
سرها بر طرف چون گوی غلطان بود و هر کسی که ارابه سوار بود با ارابه سوار جنگ
میکرد و فیل سوار با فیل سوار علی هذا القیاس از خونها جویها روان شد از بسکه
گرد در ان خون افتاده معرکه گل ولای سرخ گشت شتانیک برادر راجه صد کس را
کشت و مدراچه که برادر خرد تر از شتانیک بود چهار صد کس را کشت بعد از ان چون २मदिराक्ष
هر دو فوج یکجا شدند و سلاحها تمام شد کار بدست و گریبان رسید موی سر یکدیگر را کشیده
بر زمین می انداختند و بناخن و دندان جنگ میکردند و بمشت و لگد میزدند و راجه
براٹ پانصد فیل سوار و یک صد اسپ سوار و پنج مهارتهی را بر زمین انداخت و
مهارتهی آنرا میگویند که شخصی چندان جنگ کرده باشد که ده هزار کس را بکشد و در
علم جنگ و دیگر فنون ماهر گشته باشد و چون سوشرما خبر یافت که راجه براٹ خود آمده

متوجه جنگ او شد هر دو سردار بیکدیگر در دیده افتادند اول جنگ میکردند و نیزه و گرز
و خنجر حواله یکدیگری نمودند و آنچه قوت داشتند کار فرمودند تا آنکه شب افتاد لحظه
توقف نمودند چون گرد فرونشست و ماه طلوع کرد باز هر دو بجنگ در آمدند و آن طور
حمله کردند که بیشتر از آن تصور نتوان کرد و جنگی عظیم واقع شد آخر سوسرما غالب
شد و براٹ را ناچار بر زمین زد و دست او را بسته بارابه خود انداخت و روان شد
و در لشکر براٹ هزیمت افتاد چون خبر اسیر شدن راجه براجه جدهشٹر رسید به بهیم گفت
که از مدت یک سال نمک این راجه خوردیم حالا که روز بلا پیش او آمده اگر دستگیری
نمیکنیم اهل عالم چه گویند قدم پیش نهاده او را خلاص باید ساخت بهیم گفت که
تا این زمان راه شما میدیدم حالا که رخصت یافتم چنان میکنم که راجه براٹ را
ان شاء الله تعالی رها میسازم و سوسرما را بجای او بسته پیش شما می آرم می باید که
شما از اینجا نه جنبید و همراه نکل و سهدیو در جائی که ایستاده بودید قرار گیرید که از سرداران
سرداری خوب است و از ما فرمانبرداران فرمان برداری نمودن و در جان سپاری کوشیدن مطلوب است
چون شب ماه آمد و روشنائی ظاهر شد بهیم درخت بلند از بیخ بر کند که آنرا بدست گرفته
با دشمنان حواله نماید جدهشٹر گفت تو درخت را از جا نمی آری مبادا همه بدانند که تو
بهیم هستی و پی بر احوال برند مناسب آنست که بر ارابه سوار شده و سلاحها بدست گیری
و جنگ کنی و نکل و سهدیو نیز همراه تو باشند که پیش من چندان کار ندارند هر سه
برادران خشمناک شده حمله بر فوج سوسرما بردند و بجنگ در پیوستند و پسر بزرگ
راجه براٹ که شنکه نام و شتیک لقب داشت نیز از جا جنبید جدهشٹر نیز بموافقت
سنک روان شد و هر دو فوج چون دریای کین با هم افتادند و غلغله عظیم برخاست
راجه جدهشٹر نهایت خورداد مردانگی او داد و تنها در معرکه سه هزار کس را کشت و بهیم سین
شش هزار و نکل هفتصد و سهدیو شش صد کس را کشتند چون نظر راجه جدهشٹر بر
سوسرما افتاد او را به تیر گرفت و سوسرما نیز تیر بر وی می انداخت تا آنکه نه تیر بجدهشٹر رسید
و چهار تیر باسپ جدهشٹر آمد چون بهیم دید که او جدهشٹر را زبون ساخته و در محا

تیر انداز هیچ نمانده از روی غضب بر سوشرما حمله کرد و اسپان ارابهٔ او را بر زمین زده که ارابه
سرجلو ایستاده بود و کس دیگر را که پس پشت سوشرما بودند نیز کشت و مهلبان او را
که همین طور مشهور بودند که محافظت بهل او میکردند هر کدام را بر زمین انداخت چون
ارابهٔ او معطل شد براٹ از بالای ارابه جست و بر زمین آمد و گرز سوشرما را گرفته
بر وی زد که چه براٹ پیر بود اما چون جوانان حمله کرد سوشرما را طاقت ایستادن نماند
و از پیش او گریزان شد در وقت هزیمت او بهیم تبسم کرد که به همین زور و شجاعت
آمدن و گاو براٹ را گرفته بودی حالا باش کجا میروی سوشرما اندکی ایستاده
بود که بهیم او را بگیرد بهیم موی سر او را گرفت و کشیده بر زمین انداخت و پشت و
زانو بر سینه‌اش نهاد که اصلا او را هیچ طاقت نماند و هر چه اسباب و اشیای بود همه را
بدست آورد و مواشی که بغارت رفته بود گرفته باز آورد و زنجیر و طوق در دست
و گردن سوشرما انداخت و بالای ارابه خود انداخت و میبرد و میگفت که من آنرا
میخواستم که بجان بکشم اما آن بهتر است که زنده بحضور راجه براٹ ببرم تا هر
عقوبت که خواهد در حق او فرماید جدهشٹر گفت که آنرا چرا پیش راجه میبری
که این حکم هر روزه دارد و مرده را کسی نمیکشد او را بگذار تا هرجا که خواهد برود بهیم
بسوشرما گفت که هرچند فرموده راجه بزرگان هیچ عذری نیست بموجب فرموده
او میگذارم اما تو هم الهی باید که تو پیش راجه براٹ اقرار بندگی بکنی و اعتراف
بندگی خود بکنی تا مردانگی تو بر همه ظاهر گردد بانه جدهشٹر بحلیم گفت درین
چه حاجت غلامی او خواهی ناخواهی بنده راجه شده پس بهیم او را رها کرده آورده بر پای
راجه براٹ انداخت راجه او را هم فرمود تا آنجا که داند برود آن زمان راجه بجدهشٹر
گفت تا این زمان قدر شما را ندانسته بودم حقیقت شما امروز بر من ظاهر شد که مرا از
دست دشمن رهانیده دشمن را دستگیر کرده و لشکر را که از شما افزون بود شکست داد و دیگر
ملک و دولت شما است حالا هرچه از خزانه و نقد و جنس دارم پیشکش شماست باختیار
شما هر چه پیش آید تصرف بکنید جدهشٹر جواب داد که از طفیل شما همه خیر خواهد شد ۱۹

اما شما اینکه از دست سوشرما خلاص یافته اید هیچ دولتی و نعمتی مرا در برابر آن نیست
راجه براٹ گفت که من پیر شده ام و سفر آخرین نزدیک رسیده میخواهم که در حالت
زندگی ترا قائم مقام خود سازم و خود گوشه گرفته بعبادت حق تعالی مشغول باشم و
هیچکس غیر از تو مناسب ولی عهدی خود نمی یابم برهمنی و هم بصفات حمیده آراسته
می باید که همه گوهرهای قیمتی و مال و ملک هرچه دارم بگیری و باین عهد قیام نمائی
جدهشٹر گفت که این حکومت و سلطنت به پسران شما ارزانی باد ما مردم غریب ایم
با اینها کاری نداریم حالا کاری باید کرد که خبر فتح بمردم باید فرستاد جدهشٹر فرمود که
در شهر آئین بندی بکنید و کوچها را پاک سازید و مردم در خانها طبل بنوازند و بمهمانی
و شادمانی مشغول باشند و دختران بآواز سرود بگویند که باعث امن و عیش خلق شود
راجه براٹ فرمود تا همچنان کردند آمدم بر سر قصه درجودهن و دیگر کوروان جمیع شهر را
آن قصه خود رو داد و کوروان از جانب جنوب شهر براٹ رفته مواشی را گرفته
بودند و از احوال سوشرما هیچ خبر نداشتند که چها پیش او آمده تا آنکه شصت هزار
مواشی براٹ را تاختند و شبانی که موکل بود برارابه سوار شده فریاد کنان
२ भूमिंजय جانب شهر رفته بدر خانه راجه دادخواهی نمود بجای راجه پسر خرد او بهومنجی معروف باتر آن کیفیت را
شنیده تامل نمود و حیران شد و شبان باو میگفت که راجه شهر را بتو گذاشته و هر مرتبه
او مردانگی و شایستگی ترا تعریف میکرد و نظر از همه برادران و پسران بتو وارد ترا
بفریادرسی باید رفت پسر راجه بآن شبان گفت که من اسباب تجمل و سلاح جنگ و
و بیرق و علم و نقاره همه دارم اما بهلبان این طور ندارم که حسب خاطر ما بهل مرا
براند هر چند درجودهن با برادران و بهادران نامدار آمده باشد آنها چه میتوانند کرد
اگر بهلبان خوب پیدا شود من همین طور برانم و ایشان را هزیمت دهم پس برخاسته
بخانه رفت و در میان زنان لاف میزد و خود را می ستود و میگفت که کوروان چه کسان
باشند که بجنگ من بیایند در میان کوروان تنها ارجن را زورمند و زبردست میشنوم
او که در میان ایشان نیست از ایشان دیگر چه ملاحظه باید کرد درین میان دروپدی

که به سیرندهری مشهور بود به بسر راجه گفت که این برهنلا که حالا به تعلیم دختران مشغول ست
چنان می شنودم که چندگاه رتهبان ارجن بود و در جنگها با او همراهی میکرد و در علم
تیراندازی و در فنون جنگ بی نظیر ست همون را رتهبان خود ساز و بجنگ کوروان
برو اترا گفت که این سخن را کیست که با من بگوید سیرندهری گفت خواهر تو که اترا نام
و در علم اکهاره از وی می آموزد اگر او بگوید از گفته او عدول نخواهد کرد اترا خواهر خود را
طلبید و آن پیغام بدست او بارجن فرستاد اترا در غیر وقت نزد ارجن رفت
ارجن از آمدن او متعجب شد و گفت که در غیر وقت آمدن چه سبب بود اترا گفت
کوروان از این طرف شهر آمده مواشی ما را بغارت برده و پدر از شهر بر آمده
بجای دیگر رفته و برادر من اتر می خواهد که بجنگ کوروان برود اما رتهبان چابک و جلد خود
ندارد اگر تو رتهبانی او را میدانسته باشی همراه او برو و رتهبان او را باران درین بغض
عام ست که مواشی اکثر خلق بتاراج میرود و فرصت بسیار تنگ ست من اینجا بخصوص یاد در
برادر قبول کرده آمده ام که خواهی نخواهی بیهنلا را خواهم آورد بنابران ضرورت میشود
اگر تو قبول نمیکنی خود را میکشم و وبال من بگردن تو خواهد ماند برهنلا همواره او را
عزیز میداشت ناچار همراه او روان شد چون نزدیک به پسر راجه رسید راجه زاده بسیار
تعریف کرد و گفت این سیرندهری خواهر من همه هنرهای ترا با تعریف کرده خصوصا هنر
ارابه و علم تیراندازی ترا با گفته برهنلا گفت من از شیوه خیر بیش نیستم اگر رقص بازی
و تعلیم دختران بکنم سزاوارم رتهبانی و تیراندازی در من چه می بینید که آنرا دلیل
جنگی می باید اگر سرود و بازی یاد گیرید بیاموزم اتر گفت مسخره کاری را بگذار و بر ارابه
من سوار شو و همراه من باش برهنلا ناچار قبول کرد و از اترا رخصت شده
راهی شد چون برهنلا زره پوشید دختران همه یکباره بخنده در آمدند بطور مسخری می گفتند
که این برهنلا خود مخنث است او را به سلاح مردان چه کار پس اتر تیر و کمان و دیگر سلاحها
را بر ارابه انداخت و خود سوار شده برهنلا را گفت که ارابه بران در وقت راندن
ارابه دختران گفتند که این بار در خود را می سپاریم چنان سازی که از جنگ فتح و فیروزی ۱۲

بازآلی وبرای ما قماشهای خوب ولباسهای زیبا غنیمت سازی وکارهای پسندیده
ازشما توقع داریم برہنلا گفت که بعد ازفتح همه چیز میسرست پس برہنلا اسپان
ارابه را بسرعت تمام دوانیده بجانب کوروان روان شد چون نظر اترا بر فوج کوروان
افتاد دید که در فوج درجودهن و دوساسن وکرن و درونه چارج و بهیکهم پتامه و کرپاچارج
و دیگر بهادران نامدار که هرکدام درعلم جنگ بی بدل وضرب المثل بودند همه اینجا
حاضر بودند اترا چون خردسال وسپاه ندیده بود هرگز روی جنگ ندیده بود بدیدن
آن حشم واسباب جنگ موی برتن او برخاست وبغایت ترسیده به برہنلا گفت که
درمقابله این حشم ایستادن زهرهٔ من نیست بلکه کار دیوان زبردست هم نیست چه جای
آنکه همچو من تنها جنگ تواند نمود درین گفت گو بودند که دل اترا ضعیف شده
بیهوش افتاد چون برہنلا این صورت را دید دلداری میداد تا آنکه اترا بحال
آمده نزد برہنلا گریه بنیاد نهاد ومبالغه نمود که این ارابه را باز گردان برہنلا گفت
که تماشا میدیدی تو ترس ست وخوف ترا که دشمنان خواهند دید خوشحال خواهند
شد اول ترا نمی بایست که تکلیف آمدن من کردی حالا که آمدم برگشتنی نیستم
راست ترا درمیان قول خواهم برد ودرمیان زنان لافها میزدی واهانت
کوروان میکردی حالا که وقت کارزار رسیده هست میخواهی که بگریزی از خندهای
زنان خواهند کرد شرم وحیا نداری ومرا که سیرندهری چندان تعریف مردانگی
وبهادری کرده باشد اگر جنگ نکنم ومواشی را از کوروان نستانم او بمن چه
خواهد گفت ودیگر مرا بحضور راجه چه اعتبار می ماند اترا گفت که مواشی وملک ومال
هرچه رفتنی ست گو همه از دست رود هیچ چیز از جان من نزد من عزیزتر نیست
خنده زنان را در رسوائی در عالم قبول کردم اما درین معرکه نمیتوانم ایستاد این بگفت
وزره را ازبر انداخت وتیر وکمان را پیش ارجن گذاشت و از ارابه بزمین افتاد و
رو بگریز نهاد ومیدوید برہنلا گفت که ای نامرد بی غیرت ازمعرکه رو بفرار نهادن
کار مردان نیست اینجا کار می باید کرد ویا کشته می باید شد وزندگی که برسوائی باشد

مرگ از آن بهتر است این سخن را به هیلا گفت و از دنبال به سرعت روان شده
خواست که او را بگیرد و باز به ارابه نشاند چون کوروان دیدند که شخص سالی از پیش
گریزان است و شخصی دیگر از عقب او میرود بقیاس و تخمین دریافتند که رفتار این مرد
برفتار ارجن میماند و قد و قامت او نیز از عقب ملاحظه کردند مشابهت تمام بارجن
داشت بنا بران گفتند که این کودک چه مجال داشت که بمقابله ما تنها بیاید چون
شهر از راجه خالی مانده نماید آن ارابه سوار با این علامات و حکومت و سلطنت و
یراق پسر راجه بیراٹ خواهد بود که ارجن او را باعتماد خود بجنگ آورده چون آن طفل
از خوف گریخته است ارجن برای گردانیدن او میرود آنها در همین اندیشه بودند که
ارجن بسرعت تمام دویده مسافت یک تیر پرتاب بآن پسر رسید و از عقب موی
او را گرفته بجانب خود کشید و او گریه میکرد و ارجن را یاوه درپوچ میگفت که اگر جان
من می بخشی صد دینار و هشت بهل مرصع بزر و زیور و یک ارابه که ساخت او همه
از طلا است و ده فیل بتو می بخشم ارجن آنها را از او قبول نکرده بزور گرفته او را بر
ارابه سوار ساخت و گفت اگر تو بسیار خوف داری این اسپان را نگاهدار من مقابل
اعدا جنگ میکنم اما گریختن چه معنی دارد چون ارجن او را دلداری بسیار کرد و بر
ارابه نشسته جانب درخت چهونکر که سلاح و تیر و کمان خود بران درخت آویخته بود
روان شد درین رفتن و برگشتن کوروان را ملاحظه تمام شد که کسی که باین جرأت
تنها از پیش ما میگذرد و می آید غیر از ارجن نخواهد بود همه در دل خود گفتند بدجاے
در آمدیم بغنیم عجبی دوچار شدیم درونه چارج گفت که علامات بدی می بینیم باد به شدت
می وزد و سنگ ریزه از بالا می بارد و آسمان بسیار تاریک و تیره بنظر می آید و سلاحها
از تن بخودی خود جدا میشوند و گاه هوا مانند خون مینماید و تیرها در ترکش قرار نمی گیرند
و شغال جانب چپ و طرف آفتاب می بینند و فریاد می زنند و اسپان را از چشمان
اشک باروان ست این علامات آنست که جنگ عظیم واقع شود احتیاط تمام
نمیه باید کرد مبادا که امری واقع شود که تدارک آن نتوان کرد وبیس دیو جو در من معروف

تا صفها آراسته مستعد بجنگ ایستاده شدند و اتفاق بران کردند که مواشی را بیکجا
باید برد و نگاهبانان بران باید گذاشت و فوج خود را فرمود که باستعداد و باحتیاط
جای باید پس درونه چارج گفت که شجاعت او در نهایت اشتها است و اینجا
او را فرستاده و مهادیو جیو جنگ کرده است جای آنست که تنها با جنگ کند از و غافل
نباید بود کرن را این سخن درونه چارج خوش نیامد و گفت که تو همیشه مدح ارجن میکنی
و بحضور ما هر بار بر همه کسان او را ترجیح میدهی از ینکه او مهادیو جیو جنگ کرده چه
پیش راجه دُرجودهن خواهی دید که چه اندام میدهیم دُرجودهن گفت خالی ازین نیست
که این شخص ارجن است یا نه اگر ارجن است خوب شد که او ظاهر گشت ما باز دیگر به او
بازیم و تا دوازده سال دیگر او را بصحرا سر دهیم و اگر ارجن نیست من فتح میکنم فی الواقع
چنانچه مینماید و از رفتار او معلوم میشود که مخنث است به تیر میزنم و دمار از روزگارش
بر می آرم بهر تقدیر من از عهده او می برایم خاطر جمع دار بهیکم پتامه و درونه چارج و
دیگر پیران تجربه دیده او را بران سخن آفرین کردند که سرداری کا همین طور می باید
چنانچه تو داری و بر فرزند جنگ غنیم را بچشم کم به بیند و جنگ با او میتواند کرد پس ارجن
اُترا را فرمود که سلاح خاصه او از ان درخت جهونکر فرود آورده بده تا بکار آید
اُترا گفت یراقی که ما داریم چرا کار نمیفرمائید و آن سلاح که تو داری برین چند یاد تی وارد است
که عبارت از بره‌نلا است گفت که درین جنگ فیلان و پهلوانان و دلیران زبردست
را باید کشت سلاحهای شما بکار نمی آید کمان و تیر شما بیک کشش می شکنند و همین طور
سلاحهای دیگر را قیاس باید کرد و آن سلاحها که من دارم اعتماد نیست و بارها آنرا
کار فرموده ام باز اُترا گفت چنان شهرت یافته که بالای آن درخت که مرا میفرمایی که بفرمائی
مرده یک ساله است من از ترس نمیتوانم گرد آن گشت ارجن گفت تو که پسر راجه
باشی این طور بد دل و ترسناک چرائی ترسیدن از مرده و جن و امثال آن وهمی
بیش نیست چون ارجن دید که او با وجود این مقدمات هم بر رفتن دلیری نمی نماید
از جهت آنکه او دلیر شود با او گفت که ما در وقت در آمدن این شهر تعبیه کرده ایم

وگرنه آنجا هیچ مرده نیست تو برو و از دور ببین اگر مرده بالای آن آویخته باشد
برگشته بیا چه ارجن میدانست که آن مرده که اول بجهت مصلحت آنجا آویخته بودند
از هم فرو ریخته و نابود شده باشد و اگر بسیار وهم داری از عقب تو من آنجا می آیم
اُترا برفت و بر آن درخت برآمد و سلاحها که پاندوان بر آن درخت آویخته بودند
فرود آورده بارجن سپرد وقتی که آنها را کشاد و خواست که کمان را چله کند
اُترا از نظاره آنها حیران بماند و گفت که من هرگز در عمر خود با آنکه پسر راجه ام و
یراقهای گوناگون دارم این طور سلاحها ندیده ام این طور شمشیری و نیزه و کمان
و تیری و گرزی تا آن نبیند که از اهل روزگار باشد و آدمی آنها را نمیتواند برداشت
حالا راست بگو که آنها از کیست برهنلا گفت که آن پنج کمان از پنج پاندوان است و
آن تیرها و شمشیرها و سایر سلاح نیز از ایشان مانده اما کمانی که من بردست دارم جهت
ارجن است اُترا پرسید که این زمان پاندوان کجایند و بدست تو این یراقها از کجا
افتاده گفت چون از من پرسیدی چیزی از راستی چاره ندارم من خود ارجنم و بتعلیم
دختران مشغولم و نام خود را تغییر داده به برهنلا مشهور شده ام و آنکه راجه برات
را قمار بازی می آموزد و کنک نام یافته راجه جدهشتر برادر کلان [illegible]
ماست و مطبخی شما بهیم است که حالا بلب نام دارد و میر آخور طویله شما نکل است و
شبان که بر همه مواشی شما می باشد سهدیو است و زنی که بهر او کیچک کشته شد
دروپدی است چون این حال را گفت اُترا از ارابه فرود آمد و بر پای ارجن افتاد
و معذرت خواست که شما را نتوانستم شناخت و گستاخی نسبت بشما کردم معذور
داشته و از کرم درگذرید ارجن گفت این هیچ نیست این طورها می شود اگر
از روی دانستگی باشد بد بود اما وقتی که ما در جا ورته رسیده باشیم و خود را از نظر
مردم مخفی داشته باشیم ترا و دیگری را چه عیب من بهر حال از تو راضی ام اما
چون وقت کار نزدیک رسیده چشمداشت از تو این است که از پیش من جدا نشوی
و مترس امید آنست که همه لشکر را من تنها زبون سازم و سیکر یزانم آخر نام تو باشد

پس ارجن بصحبت تعظیم یکدیگر در آمد رخت چهونکر که بزعم ایشان مکان آتش ست بگشت
و او را به خود برد که در وقت کار از غیب نزد او حاضر شده یاد کرد و او را به مهمان بیرق که
هنومنت بران نشسته بود حاضر شد ارجن با اتر گفت میباید که سلاح ما را اهتمام کرده
بر همین ارابه جمع ساخته همراه داری و تیر و کمان مرا بمن سپاری اتر همین طور کرد
و محافظت سلاحهای ارجن مع دیگران مینمود و ارجن او را نصیحت کرد که تاثیر این ارابه آنست
که روز جنگ از صداهای عجیب و آوازهای هائل میخیزد بطوریکه در لشکر غنیم غلغله
عظیم می افتد میباید که تو اصلا چیزی بخاطر نیاری در وقت کشیدن کمان گاندیو و تیر
تو از شنیدن این شنید در عالم بیخودی تمام خواهد افتاد و اما چون من همراه توام زنهار نترسی
اتر گفت که من جنگ بارا که تو با دیو کرده و اندر را زبون ساخته غائبانه بسیار
شنیده ام اما از این تعجب دارم که ارجن بصورت مخنثان چون برآمد و برهنلا چگونه
نام یافته تا یک سال نوکری پدر اکند و برادرانش بچه تقریب گمنام باشند و ننگ و
ناموس را بر باد داده هر کدام بحرفه خسیس مشغول باشند ارجن گفت برای رضای
برادر کلان که راجه جدهشتر است این کسوت مخنثان پوشیده ام و این قصه دور و دراز
مدتی باید تا تو بتفصیل آن اطلاع یابی اتر گفت چونکه بر من بنظر عنایت دیده و دلی
داده اگر دیو تنها هم بیایند با ایشان جنگ میکنم چنانچه هائل پهلوانی اندر می کند و
دارک پهلوانان کشته است من بدل و جان در خدمت توام پس ارجن اول دستوانها
از دست و بازو کشاده تا وقت تیراندازی خلل با آن نرسد و جعد موی سر که بطور
زنان بافته بود از سر دور کرده و دستار بست و بطور ملت خود دست شست و
بجانب شمال بعبادت حق مشغول شد و چیزها بخواند و بمراقبه رفت و سلاحها بزبان
با او بسخن در آمده گفتند که ای نور دیده اندر ما حاضریم هرچه رضای تست همان طور
خواهیم کرد و اعدای ترا مقهور خواهیم ساخت پس ارجن دست به تیر و کمان برد و چله کرده
زه را در چاشنی آورده و از آن چاشنی آوازی ظاهر شد که زلزله در زمین و زمان
افتاده کوروان دانستند که مگر از آسمان جائی صاعقه افتاد و اتر از رده

مهربانی گفت که تو تنها و کوروان انبوه عظیم دارند چگونه با ایشان جنگ میتوانی کرد
او را که خوف کرده گریخته بودم مرا بدان اتر بهیسن با حشمت بود ارجن گفت که ای
پسر راجه تو هیچ غم مخور که وقتی که من با گندهربان جنگ کردم به عوض نگاهبانی و آنهم
حالا هم دارم و زمانیکه کاندیوبن را سوختم و با اندر محاربه نمودم کار من بود کسی را که
همراه آنوقت داشتم حالا هم امید به او دارم القصه ارجن آن ارابه پسر راجه
سلاح و بیرق او را که صورت شیر داشت زیر درخت چهونکر گذاشت و بر ارابه که هنومنت
بر بیرق آن بود سوار شد و مهره سفید بنواخت و یراق بدست گرفت و از جانب پشت
چپ آن درخت روان شد و در وقتی که بزور عقب ارابه نشست پشت اسپان
ارابه خم شده و از آواز سفید مهره و صدای آن ارابه اتر ترسید ارجن از وی پرسید
که تو هرگز هیچ جا ازین نوع آواز نشنیده بودی اتر گفت از صلابت و هیبتی که
از تو دیده ام و آواز سفید مهره و ارابه تو شنیده ام یاد ندارم و چون صدای آن ارابه
ظاهر شد و آن صورت هنومنت بر بیرق دیده بکوروان یقین شد که آن ارجن است
درجودهن از بهیکهم پتامه پرسید که ظاهر شدن ارجن آیا داخل سال سیزدهم است یا
بعد از آن اگر پیش از گذشتن آن سال آشکارا شده او را باید گفت که تو خلاف وعده
و میعاد کرده از سر نو باز جلای وطن باید شد و در صحرا باید بود بهیکهم پتامه گفت ظاهرا
سال سیزدهم تمام شد و سال چهاردهم آمده حالا این گفتگو فایده ندارد چون در ولایت
براٹ آمده ام با ارجن جنگ نا کرده نمی رودم کرن گفت که ازین دشمن غمند شدن
کمال اضطراب و بیطاقتی شما معلوم میشود چه بلا شده که همه شما بصحت و سلامت اید
و هیچکس از میان تلف نشده و خوف چرا میکنید بدل راه میدهید آخر ارجن تنها ست
بهیکهم پتامه گفت به بینید این دو تیر ارجن یکبارگی آمده پیش پای من افتاد و دو تیر
برابر هر دو گوش من آمده رفتند مراد از آنها اینکه من که بعد از سیزده سال شما را دیدم
سر بپای شما می نهم و خدمت بجا می آرم پس ارجن تیری انداخت که گوش گذار
درونه چارج رفت [illegible] تیر رسید درونه چارج گفت که دو تیر نزدیک من

رسیده

رسیدند که هیچ آزار نیافتم این تیرها البته از ارجن است که ما را به تیر اول تعظیم من
کرده در پایی من افتاده به تیر دوم خبر سلامتی از من پرسیده و نوید صحت خود بمن
رسانیده و حق شاگردی بجا آورده پس ارجن با اوتر گفت که این لشکر را دیدم که همه
در نظر من درون چارج و کرپاچارج و بهیکهم پتامه و دیگر سیران می در آیند و درجودهن
پیدا نیست غالباً شخصی که مواشی را میبرد او خواهد بود بسرعت ارابه را روان کن تا باو
برسم و اول مواشی را خلاص سازم بعد از ان هر چه رود رود چون درون چارج دید که ارجن
ارابه را بجانب درجودهن دوانید بسرداران لشکر گفت پیش از آنکه درجودهن را
واقعه شود فکری باید کرد در پی ارجن باید رفت تا دو دله نشود مبادا بر سردار ما
ارجن غالب آید آن زمان تلافی ممکن نباشد ایشان با جمعی افواج از عقب
ارجن روان شدند و ارجن تیرها از شست کشاده و یک تیر بر درجودهن زد که اینک
من آمده ام تو کجا میروی پس بوق را در دمید بشنیدن آواز بوق گوشهای لشکریان
کوروان کر شد و جا بجا ماندند و گاوان یک سو روان شدند و دویدند درجودهن
چون دید که ارجن رسید در مقابله او بایستاد و از عقب ارجن لشکر درجودهن نیز رسید
و ارجن را در میان گرفتند و اول از همه بکرن که برادر حقیقی درجودهن بود
تاخت و با ارجن جنگ عظیم کرد ارجن به تیر زه کمان او را برید و طوقی که داشت
آنرا بر زمین انداخت بکرن گریخت پس کرن در میدان درآمد و با ارجن
در اول حمله تیرهای بسیار انداخت ارجن تیرهای او را به تیر خود برید و بیکار ساخت
پس کرن آنقدر تیر انداخت که از کسی متصور نباشد و ارجن تیرهای او را آنطور
رد کرد که از دیگری نیاید هر حمله که ارجن میکرد کوروان از هم میریختند و میگریختند چنانکه
برگهای درخت از باد خزان پس ارجن بچهار تیر چهار اسپ عرابه کرن را کشت و به تیر پنجم
بیرق کرن را انداخت و به تیر ششم میان او را زد کرن در غضب شد و از غایت عرض
از ترکش خود تیرهای آهنی که تیرهای بهمن گشته به ارجن انداخت و ارجن هم
پی در پی تیرها بکرن انداخت و تمام بدن او را زخمی کرد چون سلاح کرن تمام شد و چند

زخم تیر باو رسید برگشت تا اسلحه دیگر را بیارد و با ارجن جنگ کند و لشکر درجودهن بعد
ازین حال یک مرتبه شست بر ارجن کشادند و او را تیرباران کردند پس ارجن با
به اوتر اگفت که این بیرقی که دران صورت چهارگوشه از طلا داره اند بصورت صفحه
برآورده اند از کرپاچارج ست او در بهادری و دلاوری کم از کرن نیست و کرن
چون رفته است که سلاحهای دیگر خود را بیاورد وقت غنیمت ست حالا بر سر کرپاچارج
باید راند تا با و جنگ کنم و این بیرقی دیگر را که صورت آفتاب آهنی بران کشیده اند
نشانه درون اچارج استاد منست آنرا که دست راست میباید گذاشت مقابل او نباشد
و پهلوی بیرق درون اچارج بیرق دیگر که صورت ماه بران کشیده اند از استاد زادهٔ
من اسوستهاما ست که ازین هم دورتر باید رفت و بیرقی که بر و تصویر فیل کرده اند
از درجودهن ست و بعد از جنگ درجودهن چون بیرق بیدا شود که صورت نخل بر
آن برداشته باشد یقین بدانی که آن نشانه بهیکهم پتامه است و چون نوبت جنگ
با ورسد و اقف باشی و احتیاط تمام لازم گیری که از همه آنها او بها در تر و دلیر تر است
و نه جبا به هم زده و در شمشیر نام برآورده ارجن آنرا را از احوال آنها خبر دار ساخت
و بجنگ متوجه گشت پس اتر ارابه را موده ارجن ارابه به سر کرپاچارج راند و هر دو
سنکهه های خود نواختند و بمثل رعد از هر دو جانب آوازهای هولناک بر خاست و تیرها
بر یکدیگر انداختند کرپاچارج تیری زده زه کمان ارجن را برید و خندید که زه کمان ترا
چگونه بریدم ارجن خشمگین شده فی الحال زه دیگر از ترکش برآورده و کمان را چله
کرده و از قوت و سرعت چند تیر حواله کرپاچارج کرد که او چشم نمی توانست کشاد و از
هر دو جانب غیر از تیر چیزی دیگر در نظرش نمی آمد تا دران کار زار حیران ماند اما
چون در علم تیراندازی استاد بود همه تیرهای ارجن را به تیر خود بیکار ساخت
و هزار تیر دیگر بجانب ارجن آنچنان انداخت که اگر یکبوه میرسید گرد میکرد ارجن
بچهار تیر چهار اسپ ارابه او را بزد و اسپان مجروح شدند و کرپاچارج از ارابه بزمین
افتاد و ارجن چون بر و دست یافت حرمت اوستادی او را نگاه داشت و گفت ۱۲۴۱

این را چه گفتم و ازینجا خواست که بیشتر گرز کرپاچارج خود را بهت کرده برخاست و دو تیر
حواله ارجن کرد ارجن تیری انداخت که زه کمان را شکست همین طور هر مرتبه که کرپاچارج
کمان را میگرفت ارجن به تیرها قبضه کمانش را می شکست و حلهٔ را می برید و تیر او را
بیکار میساخت بعد ازان ارجن به سیزده تیر کار کرپاچارج را تمام ساخت به تیر اول
چوب ارابه که بر گردن اسپان بود و آنرا بزبان هندوی جوه میگویند شکست بچهار
تیر دیگر چهار اسپ ارابه را کشت و به تیر ششم سر فیلبان را برید و بسه تیر چوب ارابه
زد و به دو تیر دیگر هر دو پای ارابه را شکست و به تیر دوازدهم هم برق انداز و تیر سیزدهم
بر سینه کرپاچارج رسید او زخمی شد چون کرپاچارج از ارابه بزمین آمد ارجن را
بگرز زد ارجن بیک تیر آنرا هم شکست بعد ازانکه گرز دو پاره شد لشکر کوروان
تیز دستی کرده کرپاچارج را از معرکه بدر بردند درونه چارج که این حالت را دید ارابه برابر ارجن
انداخت ارجن با اوتر گفت این اسپان ارابه سرخ او و آن نشانه هست که من
پیشتر گفتم استاد من درونه چارج ست اگر او ابتدای جنگ نکند من مقابل او نخواهم شد
اما اگر در جنگ سبقت نماید مرا هم ضرورت ست درهمین اثنا درونه چارج رسید ارجن از
ارابه فرود آمده و تیر و کمان بزمین گذاشته هر دو دست بر پیشانی نهاد و استاد خود را
سلام کرده بطریق عجز باو عرض داشت که تا دوازده سال برخصت شما در بیابان و
صحرا و کوهستان آواره بوده ام و محنت بسیار درین غربت و کربت بما رسیده چنانچه
شنیده باشید و با شما اعتقادی که داشتم دارم التماس اینست که با من نامهربان
نباشید و قصد جنگ نکنید و تا آنکه شما حمله نمیکنید من دست بالا نمیکنم درونه چارج
مقید باین سخنان نشده بیست و یک تیر را به یک شست حواله ارجن کرد ارجن آن
تیرها را پیش ازانکه بزمین برسد در هوا به تیر خود برید بعد ازان درونه چارج هزار تیر
دیگر سر داد و آنکه ارجن را مع اسپان زیر تیر گرفت چون ارجن دید که ابتدا از جانب
او شد او هم تیر انداختن گرفت و درونه چارج تیرهای او را می برید تا مدتی با یکدیگر
زد و بدل مینمودند و تیرهای یکدیگر را ضایع میساختند مردم تعجب کنان میگفتند که

شاگرد با اوستاد جنگ میکند بعضی این معنی را محمول بر بی انصافی ارجن مینمودند و
بعضی میگفتند که این از کمال تهور و دلیری و غیرت اوست بعد از جنگی عظیم و کارزار
سخت درونه چارج زبون شد و اسوستهاما پسرش درین حین بمدد او آمد و بجنگ ارجن
پیوست چون درونه چارج گریخت اسوستهاما هرچه تمامتر بقوت کوبد حمله برد و ارجن
اسپان ارابهٔ او را مجروح ساخت و اوزه کمان ارجن را به تیر برید و بدیدن این حال
اهل معرکه آفرین به اسوستهاما کردند که عجب کاری نمایان کرده که زه کمان همچو ارجن
را شکست و بعد از بریدن زه هشت قدم باز گشت و بحمله تمام تیر بر سینه ارجن زد
اما کاری نیامد ارجن بسرعت تمام کمان را چله کرد و بر اسوستهاما تیر پیاپی زد
چنانچه او را براند و از بسیاری تیرباران سراسیمه و حیران شد کرن چون این حال
دید از صف کوروان بر آمده بر ارجن دوید ارجن با او گفت که تو بارها در مجلس لاف
مردانگی میزدی و من بواسطه ادب راجه جدهشتر هیچ نمیتوانستم گفت حالا هم همین
حکم دارم و زیادتی از جانب شما می بینیم که این همه بلند پروازی میکنید کرن گفت
سخن نگو و هرچه داری بیار ارجن گفت متوجه توام گفت که بسیار بیغیرت واقع شدهٔ
و شرم نمی آید که همین زمان از پیش من بدر رفتی سلاحی که داشتی همه را کار فرمودی
و هیچ کار نساختی و حالا باز آمده لاف مردانگی میزنی پس ارجن تیرها بجانب او
انداخت بمرتبه که زره او سوراخ شده و کرن آن تیرها می خورد و سینه را سپر ساخته
باستقبال تیرهاے او کرن یک تیر آنچنان بر قبضه دست ارجن زد که
انگشتان او بیحس شد و نزدیک بود که کمان از دستش بیفتد پس لحظه ارجن
دست را نگاه داشت تا آزار کمتر شد بعد از آن باستقلال تمام تیر در شست نهاد
و کمان کرن را دو نیم ساخت و کرن نیزه را حواله ارجن کرد و درین حین مردم کرن
بر ارجن ریختند و او را درمیان گرفتند او جواب میداد و چندان جنگ کرد که همه
ایشان از پیش او گریختند و کرن تنها پیش او ماند پس انچنان تیری بر سینهٔ کرن
۶۵ زد که بیهوش افتاد و مردم او را از معرکه بیرون بردند ارجن باوترا گفت که

خاطر او جانب کرن جمع شد حالا ارابه را بر سر برقی که بران نقش درخت تال زرین تصویر
تصویر کرده اند بهیکهم پتامه در زیر اوست به او تیرا گفت عنان دل من از دست
من رفته که اسپان ترا محافظت نمیتوانم کرد در دل من از تماشای این جنگ و
غوغای دارگیر و صدای ارابه بوق و نفیر ضعیف گردیده و عنان اسپان از دست
من می افتد و اعضای من تمام میلرزد و حق بجانب من است که هرگز این طور
کشاکشی ندیده بودم بلکه در عمر خود خیال هم نکرده بودم ارجن گفت که بیا مترس
و اندکی مانده و همین زمان خواهی دید که من از دست راست و چپ کنیم کوروان
مغلوب را آنچنان بزیر تیر بگیرم که از چپ راست را نشناسند بلکه همین زمان احوال
دارند و مجال در اعضا و قوای ایشان نمانده نمونه بیش نیستند از این جماعه چه
می ترسی او تیرا دل قوی شد و ارابه بر سر بهیکهم پتامه برد چون ارجن قصد حمله کرد
گرد پیش بهیکهم ببشت[1] که برادر درجودهن بود و دوساسن[2] و دروسه[3] و بکرن[4] بودند بر حمله
در آمدند به تیر اول دوساسن او تیرا زخمی ساخت و به تیر دیگر سینه ارجن را نشانه
ساخت و ارجن به تیر اول حلیه کمان او را برید و پنج تیر انداخت که همه بر سینه دوساسن
رسید و او مجروح و معیوب گشته رو گردان شده پس بکرن جنگ به تیر میکرد چون
تیر ارجن به پیشانی او رسید هزیمت را از میدان غنیمت دانست و دروسه و ببشت
تیر دست و پا میزدند و تیر هم مضطربانه می انداختند عاقبت دیدند که چون کار بجای
نمیرسد قرار بر فرار داده چنان بگریختند که باز پس ندیدند چون بهیکهم پتامه پله را
دیگرگون دید فرمود تا همه لشکر بغیر ازو به یکبارگی بر ارجن ریختند پس بهیکهم پتامه
کمانی که زرنگار بود بدست گرفت و بوق را بقوت تمام در دمید و چتر سفید مرصع
را بر سر کشید و لوای منصور را برپا کرده مقابل ارجن در آمد و هشت تیر به او
انداخت و همه بر لوای ارجن که هنومنت بران بود رسید و ارجن بیک تیر چتر او را
انداخت و سیم برق را و به چهار تیر دیگر چهار اسپ ارابه او را بزد و تنگ تیر بهله بانش
را کشت و به تیر دیگر شخصی را که عقب ارابه برای محافظت میباشد انداخت پس

१ विविंशति
२ दु:शासन
३ दु:सह
४ विकर्ण

بھیکهم تیری را سر داد که بیک کشش هزاران هزار شست کشاد وان را دبان میگویند
وارجن نیز دبان خود را از شست کشاد و جنگی در میان هر دو سردار پیوست
که نظارگیان عالم بالا به تماشا آمدند و آفرین میگفتند پس ارجن او را چنداَن
زیر تیر گرفت که تیرها مانند چتر بالای هم بسته شد و بر بھیکهم تا مه در رنگ جانوران
بالای درخت پر در پر بافتند و هنری که بھیکهم تا مه از گن پرایان آموخته بود
در ودادی تیر اندازی کار فرمود و هر تیری و هر سلاحی که ارجن از و پیدا یادگرفته
بود همچنان سر داد تا مدتی مدید آنچنان جنگ میکردند که هیچکس را بر دیگری ترجیح
نمیتوانست داد آخر ارجن ده تیر پیهم بر بھیکهم تا مه زد که او قوی بد حال شد و
بیهوش افتاد و فیلبان ارابه او را گریزانیده زود در سرعت تمام از معرکه برآمد و
بکرن این حال را دیده خود را به سر فیل گرفته بار دیگر بر سر ارجن آمد ارجن تیری
بر پیشانی فیل او چنان زد که تا هشت صد قدم گریخته میرفت بعد از ان بکرن از فیل
فرود آمده بر ارابه نشسته رو بگریز نهاد و درجودهن بدیدن این حال بیحال شد و او از
اعتراض حمله بر ارجن کرد ارجن تیری به سینه او چنان نشاند که مهل را به زمین فرود انه
رسیدن آن تیر درجودهن قی کرد بیحال و بدحال شد و گریزان گشت ارجن و تیجال
خنده کنان به طریق تمسخر گفت که تو سالها خود را چه میگفتی و عمر بعیش و عشرت گذرانیدی
حالا میگریزی این نامردی را بخود قرار میدهی دیگر تا چند زنده خواهی بود مردانه رو
زدن و جوانه ۱۹ مردان از معرکه گریختن کار بهادران نیست بیت عروس ملک کسے
کنار گیر و چیست باد که بوسه بر لب شمشیر آبدار زند بود درجودهن را باز غیرت بحرکت آمد
هر چند دل باخته بود آخر بواسطه نام و ناموس برگشت و تمامی لشکر را که با خود داشت
فرمود تا یکبارگی بر ارجن بریزند و جنگ مغلوبه شد و ارجن میدان تنها جنگ کرده
آنکه تمامی شدند چون بھیکهم تا مه غلبه او را بدید بدرجودهن گفت برای خدا
که جنگ میکرد تا این زمان بشهر راجه رسیده بود از هیچ شام مردمان جنگی و
بهادران نامی اکثری کشته شدند و بقیه رو بگریز نهادند و جمعی که مثل شما بودند مانده

بنات النعش یک بیک پریشان گشتند حالا بکدام امید بیاشید بیا بدر راه خانه گرفت
سه چه بینی از یاران بناشنید یار + شهرت زمیداران غنیمت شمار + و دیگر مقدمه این
لشکر که سوی شهر ما بود و شما برای خاطر او اینجا آمده اید از نام ونشان پیدا نیست این مرتبه
بنا نازل میرویم با استعداد تمام لشکر بر ارجن برادران او میکشیم و نکار اصلی بحال ایشان
مینمائیم درین زمان جهل کردن و به ارجن مقاومت نمودن با بهشت بهم زدن و
مشت بر آتش زدن ست همه را این مقدمه معقول افتاده میدان جنگ را
پیشکش ارجن کرده ره بدیار خود آوردند دران حالت ارجن از عراده بزمین فرود
آمد و اول یک تیر بر جوی درجودهن را انداخت که در پای بزرگان گهر وصل نثار شد
و صدای تیر او بگوش ایشان رسید گویا معذرتی بود از جانب او با ایشان بعد
ازان تیر و کمان را گذاشته بهیکهم پتامه و درونه چارج و کرپا چارج را تعظیم که به سبب
بر پیشانی نهاده سر فرود آورده و گفت که درین بی ادبی من باعث نبودم از خود
میدانید که بواسطه تعصب درجودهن با ابنای عم خود مقابله نموده ام بهر حال
چون مینمند شما ایم کرده و ناکرده را معاف دارید مهربانی پدری را از من باز نگیرید
چون ایشان روان شدند ارجن در میدان ایستاده بوق فتح نواخت و
شادمان گشت بعد از دیری متوجه شهر شده در راه هزیمتیان کوروان که با
دو چار میشدند همه زنهار میدادند و میگفت که از من مترسید من آن طور کس نیستم که
از میدان جنگ گریخته کسی را بکشم چه گریخته و اسیر شده حکم زن دارد و هیچ مردی
شمشیری بزن نمی زند بعد ازان ارجن با اوترا گفت که ما پنج برادر پانڈوانیم که در
خدمت پدر تو میباشیم چنانچه حال خویش را بتو گفتم بعد ازین فتح را بنام خود سازی
و من خود را بهمان صورت بهنلا میسازم بر حال من هیچ کس را اطلاع ندهی که اگر
پدر تو برین قصه اطلاع یابد مملکت خود را خواهد گذاشت و سلطنت و حکومت از
خاندان شما خواهد رفت خبر که شرط بود که دیدیم آوترا گفت کاری که شاگرد دید از گفتن و
شنیدن بیرون ست بکدام زبان بیان توان کرد من پیش پدر و دیگران

خاموش می نشینیم تا زمانیکه مبالغه نمیکنند تا پرسیده نگوییم اما بعد از پرسیدن
از راستی گزیر نیست پس ارجن باز زیر آن درخت آمد که ارابه پسر براٹ و سلاحهای
او آنجا بود و ارابه که از آسمان فرود آمده بود باز بالا رفت و هنومنت را نیز
بآن ارابه بجای خود رخصت نمود ارجن سلاحهای خود را باز بران درخت آویخته
و دستیانه و لباس زنانه پوشیده بر ارابه نشسته مهلبانی میکرد تا آنکه بسواد شهر رسیدند
ارجن ازان کسوت مخنثانه چون محجوب و از خندهٔ مردم شهر ملاحظه میکرد بنابران
باوتر گفت که چون اسپان مانده شده زمانی درین صحرا توقف بنماییم تا آن زمان
شبانان خود را بشهر بفرست تا خبر بازگردان کردن مواشی و فتح کردن بر کوروان
برسانند او همچنان کرد چون شب شد ازان صحرا روبجانب شهر نهادند و پیشتر که
خبرداران روان شدند پیش ازان راجه براٹ بشهر آمده بود و مردم شهر مبارکباد
میدادند و پیشکش می آوردند راجه در حرم رفت بعد ازان بزبان خدمتگاران
گفت که همین میان اوتر را نمی بینیم او کجا رفت گفتند که چون شما باینجانب
رفتید جمعی از جانب جنوب شهر مواشی را رانده می بردند چون اوتر خبر یافت
بر ارابه سوار شده و بهنلا را بمهلبانی فرموده بر سر غنیم رفت تا مواشی را خلاص
سازد راجه براٹ گفت چون مقدمهٔ لشکر ایشان سرلشکر پرزور همراه ایشان سسرما
بود آنرا خود کشتیم و شکست دادیم ظاهرست که فوج مقابل اوتر از بودن خواهد شد
اما ملاحظه ما نیست که بهنلا مهلبان اوست مبادا اسیر گشته شکستی کنند پس کنک که
جدهشتر باشد گفت اگر فتح باشد از بهنلا باشد پسر شما خردسال است او را این سخن
خوش نیامد راجه بفرمود تا سپاهیان تازه زور بمدد او روند و خبر بگیرند درین اثنا
خبرداران اوتر رسیدند و قصه او را بعرض رسانیدند و کیفیت بازگردانیدن
مواشی را بتفصیل باز گفتند راجه خوشحال شد پس کنک گفت که بسیار خوش
شدیم و فتح کوروان ازان خوشتر اما جائیکه بهنلا باشد این طور کارها عجب نیست
راجه شنید یا نشنید تغافل داده هیچ نگفت پس فرمود که چون این طور فتح عظیم شده

یکی از من و دوم از فرزند نقاره ها بر سر دروازه ها ببرید و نفیر و دهل و دیگر سازها
نیز باید نواخت و شهر را آئین ببستند و دختران صاحب جمال خود را بزیورها آراسته
بسرود مشغول شدند و همه طوایف با طورهای لایق با تجمل باستقبال اوترا آمدند
چون مردمان به پیشوائی اوترا رفتند راجه براٹ بسیرندهری گفت که پاسه بجهت
بازی بیار چون پاسه آورد براجه براٹ کنک که راجه جدهشٹر باشد گفت که ای راجه
هیچ میدانی که در بازی چه زیانها میباشد پاندوان بر سر همین بازی تمام بادشاهی
خود را برباد دادند اما چون خاطر تو میخواهد خوش پس هر دو ببازی نشستند و در اثنای
بازی راجه براٹ گفت که یاران ملاحظه کنید که پسر من با وجودیکه خردسال است چگونه
با کوروان جنگ کرده و ایشان را منهزم ساخت و مواشی شهر را از ایشان باز
گرفته است راجه جدهشٹر گفت که تو چنان معلوم نکنی که پسر تو فتح کرده است هرچه
کرده است این برهنلا کرده است چون در جنگ می آید چیزی دیگر میشود و در جنگی
که او بوده باشد البته فتح میکند و دست از جنگ نمیدارد راجه براٹ گفت هر چند
تحمل میکنیم تو همین برهنلا را تعریف میکنی مخنثی چه باشد که تعریف او باید کرد زنده است
چه برآید چه جای آنکه پسر من فتح کرده باشد نام آن طور کسی میبری دیگر میخواهی که در دوستی
با من داشته باشی نام برهنلا را مبر کنک گفت که جائیکه مثل بهیکهم پتامه و درون اچارج
و کرپاچارج و کرن و دریودهن امثال اینها بوده باشند پسر تو با اینان جنگ
نمیتواند کرد حریف ایشان همین برهنلا خواهد بود که در معرکه فتح ها کرده است با دیوتها
و دیوان و غیر ایشان جنگ کرده همه را مغلوب ساخته راجه براٹ اعتراض شده گفت
هیچکس باشد که جواب این مرد ابلهی بدهد که این نوع سخنان دیگر نگوید و از کمال
قهر پاسه را که در دست داشت چنان بر روی راجه جدهشٹر زد که خون از بینی روان شد
دروپدی آنجا ایستاده بود فی الحال مقنعه خود را بدست گرفته در پیش خون راجه جدهشٹر
بداشت که مبادا خون بر زمین چکد و در همین وقت کسان راجه آمده عرض کردند که اوترا
کنوار پسر راجه و برهنلا فتح کوروان کرده آمده اند و بر در ایستاده دعا میرسانند راجه

براٹ گفت که ایشان را طلبید جدهشٹر کسان راجه را گفت که شما بهنلا را نگذارید
که بیاید چرا که اگر او به بیند که کسی مرا خون آلود کرده است آنکس را با تمام مردمش
خواهد کشت کسان راجه اوتر اکنوار را طلبیده آوردند و بهنلا را همانجا گذاشتند پسر راجه
چون آمد بپای پدر افتاد و دید که از بینی راجه جدهشٹر خون می آید و او از ارجن شنیده
بود آنکس که با راجه بازی میکند راجه جدهشٹر است با پدر گفت کدام کس روی
این را خون آلود ساخته است و این گناه را که کرده است راجه براٹ گفت که
من زده ام اوتر گفت ای راجه بسیار بد کردهٔ که این شخص را آزار دادهٔ من
احوال او را شنیده ام این کار که کردهٔ باعث آن میشود که تمام خانواده زیر و زبر
شود اگر سلامتی و خیریت خود میخواهی تلافی خاطر او بکن و عذر خواهی او بجا آر
راجه براٹ پیش راجه جدهشٹر آمد و گفت که من گناه کردم تو عفو کن و از این گناه
من بگذران راجه جدهشٹر گفت مدتهاست که من قهر و غصه را از خاطر بدر کرده ام
و این خون اگر بر زمین می افتاد بر شما شوم بود از این جهت سیرندهری خون مرا
بدست گرفته نگذاشت که بر زمین چکد چون خون از بینی راجه جدهشٹر بایستاد و
او دست و روی را شسته بیامد بعد از آن گفت که حالا بهنلا را بگذارید پس بهنلا را
که ارجن باشد رخصت دادند که بیاید پس ارجن بیامد اول تعظیم راجه براٹ نمود بعد
از آن آمده بپای کنک که راجه جدهشٹر باشد بافتاد پس راجه براٹ پسر خود را
نوازش و تعریف کرد و گفت که تو پسر خلف منی هیچ راجه همچو تو فرزند نداشته باشد
بهیکهم که بلای سیاه است از برای همگنان است بگو که تو او را چگونه مغلوب ساختی
و همچنین هر کدام درونا چارج و کرپا چارج و اسوتهاما وغیره هم بهادران نامی
اند که هر یکی از ایشان تنها لشکری را بس است تو چگونه با ایشان جنگ توانستی کرد
اوتر اکنوار گفت که من بهانه بیش نبودم و در دست من هم بکاری نرسید اما این
فتح که شده از پسر یک دیوته بود که آن دیوته پسر آمد و جنگ کرد و کوروان را شکست داد
و من از ترس کوروان اول گریخته بودم آن دیوته مرا بزور گرفته آورد و دل داد ٦

تا در جنگاه توانستم ایستاد و مواشی نیز او گردانیده است و جنگ هم او کرده است و زمانی
که بزرگان کوروان گریختند و بعد از همه درجودهن گریخت و او بطریق تمسخر
بدرجودهن میگفت که بهمین مردانگی بجنگ آمده بودی چرا گریخته میروی و باز
نمیگردی که مردان سلاح جنگ را برای بازی نمی پوشند و هرچند او از عقب
درجودهن نعره میزد درجودهن همچنان میرفت و باز نمیدید من درانحالت
تعجب میکردم و باز بخود میگفتم که این چه طرفه کسی ست که هیچکس را تا این زمان تهور و
دلیری او ندیده ام که لباسهای هر شش عرابه سوار و سلاح و اسباب ایشان را
تنها کشیده گرفت و ازو تمامی لشکر اعدا چنان گریخت که بدیدن یک شیر و پلنگ
رمه آهوان میگریزد چون اوتر کنوار تعریف او برین نهج کرده راجه پرسید که آن
دیوتا پسر حالا کجاست اوتر گفت که او همین بهنلا ست او را بشناس و بهنلا را فرمود که زیورها
و جامه ها که در جنگها غنیمت یافته باین اطفال و دختران قسمت کرده بده طفلان
ازان لباسها خوشحال شدند و راجه نیز خرم و خندان شده بعیش و عشرت میگذرانیدند و
باهم دم صحبت میداشت بعد چند روز ارجن و دیگر برادران به اوتر کنوار گفتند که
تو محرم ما شده و از حقیقت حال اطلاع یافته میخواهیم که باتفاق تو از کوروان سلطنت
گرفته راجه جدهشتر را که کنک مشهور ست بر تخت سلطنت بنشانیم و کاروبار او را
در نظر خاص و عام جلوه دهیم او قبول کرد و دیگر پاندوان غسل کرده و جامهای
پاکیزه پوشیده و خود را بصورت اصلی مرتب ساخته جائی که راجه براٹ بارعام
داده بود رفتند و راجه جدهشتر بر سریر او نشست و برادران دیگر فراخور مرتبه خود بآرام
برکرسیها نشستند راجه براٹ گفت که ای کنک برهمن ترا نمیرسد که اینجا بی ادبی نمائی
و بر تخت نشینی ارجن گفت که هیچ دانی که این کیست انکه بر تخت ایندر میتواند نشست
تو که باشی و تخت تو چه باشد پانزده هزار فیل مست و هوشیار عقب او میرفتند و سی هزار
عرابه و اسپ و یکهزار برهمن هر روز در مطبخ او طعام میخوردند و عالم از عدل و سخاوت
او معمور بود و چندان اوصاف حمیده و اوضاع پسندیده دارد که شرح آن بدفاتر

نگنجی پوا گر از نام و نسب او میپرسی پسر راجه پانڈ ست و راجه جدهشٹر نام دارد و به واسطه
حوادث ایام در ولایت تو آواره بود و یک سال درینجا گذرانیده و حالا که زمان نکبت
بسر رسیده و دولتش را وقت طلوع آمده اگر بسر پرستی شنید لیاقت سرداری دارد و راجه
براٹ ازین مقدمه حیران ماند و گفت از اخبار شنیده ام چنان شنیده ام که پانڈوان
مدتی ست که ملک و مال را در قمار باخته آواره شده در اطراف عالم منتشر گشته اند از
ایشان نام و نشان بجریده روزگار نمانده این چه سخن ست که تو میگوئی اگر فی الواقع
او جدهشٹر ست پس برادرانش بهیم و ارجن و نکل و سهدیو و زنش دروپدی کجا اند
ارجن اشارت کرد و گفت همین شخصی که باورچی تو بود بهیم ست و کیچکان را او
کشت و این زنی که اوقات بمزدوری میگذرانند و سیرندهری نام یافته دروپدی
است و نکل و سهدیو این هر دو برادران خرد راجه جدهشٹر اند پس اوترا کنوار گفت
این کسی که حرفت مخنثی و لباس مخنثان پوشیده و بتعلیم دختران مشغول بود ارجن ست
که مواشی را باز گردانیده بر کوروان غالب آمده من چه کس بودم که با کوروان و
بهادران که همراه ایشان بودند جنگ توانم کرد هر چه کرده همین ارجن کرده چنان
جنگها که آن روز کرده و مردمانی که هر یک از ایشان برای لشکرها بس بودند مغلوب
گردانیده اگر بیان بکنم حیران بمانید پس راجه براٹ دانست که اینها پانڈوان اند
بسیار شرمنده شد چنانچه می بایست خدمت ایشان نکرده بود و ندانسته آزار
با ایشان رسانیده بود پس به پسر گفت که من بسیار بد کردم که قدر هیچکدام ایشان را
نشناختم می باید که تو از جانب من ایشان را عذرخواهی بسیار کنی و اگر فی الواقع
این ارجن ست همشیره ترا که اوترا نام دارد باو بدهیم از وی بپرس که ازین نسبت راضی میشود اوترا کنوار
این را بسیار از پدر مستحسن نمود و گفت اینوقت دیگر کجا می یابیم حالا که درین ولایت غریب
آمده اند غنیمت باید شمرد باز که بولایت خود روند ما را کجا در نظر می آرند پس راجه براٹ زن
خود را این مصلحت کرد او را هم بسیار خوش آمد بعد ازان راجه براٹ بعذرخواهی پیش پانڈوان آمد
و دستار در سر کرده در پای راجه جدهشٹر افتاد و گفت که گناه مرا عفو کنید

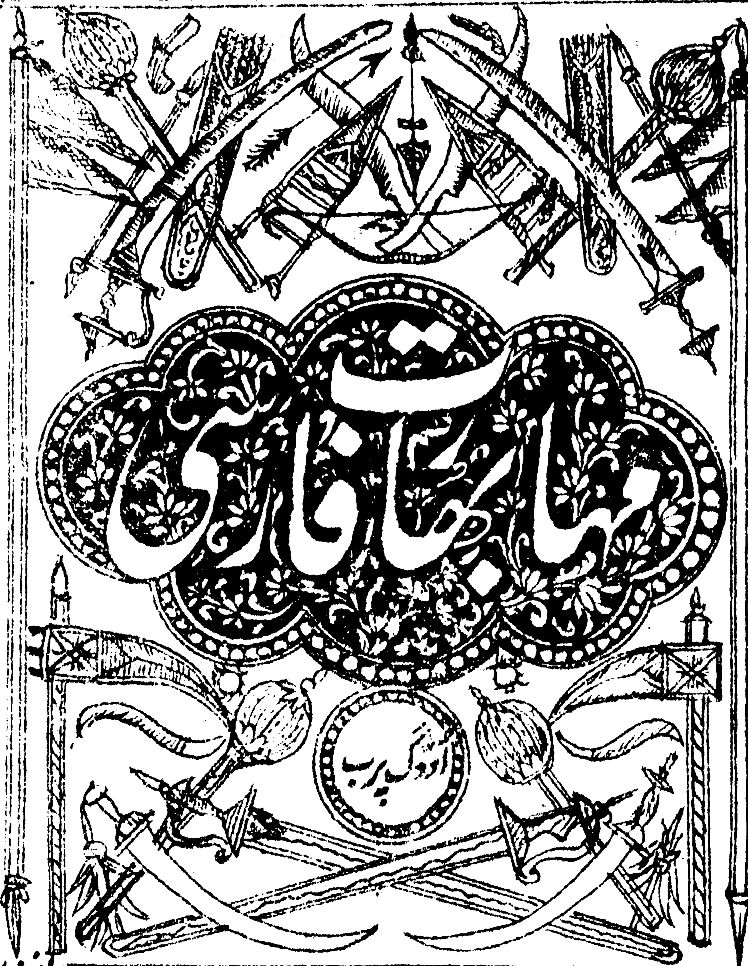
و شکر احسان شما را بکدام زبان توانم گفت که اگر جان مرا از دست سوشرما
خلاص داده اید شما بوده اید و اگر مواشی وا گردانیده کوروان را هزیمت داده اید از
شما بوده الحال هرچه از ملک و مال دارم از شماست و دختر خود اوترا را که بچندین هنر
آراسته است برای خدمت ارجن میدهم راجه جدهشٹر بجانب ارجن دیده باشارت
گفت که درین باب چه میگوئی ارجن براجه براٹ جواب داد که من آن دختر را
چندگاه تعلیم داده‌ام حکم پدر دارم مرا مناسب نیست که با او وصلت نمایم اما این کار
براجه جدهشٹر بگذار راجه جدهشٹر فرمود که آن دختر را بپیش من بیاور تا بهر که
فضیلت خواهم دانست نامزد خواهم کرد آن دختر حکم دختر ما دارد راجه براٹ
گفت که این دختر مع مال و ملک پیشکش است پس راجه جدهشٹر گفت من ایام
که میعاد یک ساله را گذرانیده ام و حالا در شهر براٹ ظاهر شده ام التماس است
که شما تا اینجا تشریف آرید و بدیدار خویش مشرف سازید که اشتیاق ملاقات شما
بسیار غالب شده کرشن با جمیع اهل و عیال و اطفال آمد و بل بهدر و ابهمن و سبهدرا
زن ارجن را نیز همراه آورده اند و رسیدن آنکه مهلبان راجه جدهشٹر بود نیز همراه گرفت
و از کنپله راجه درپد مع پنج پسران پانڈوان نیز ببراٹ رسیدند همه ایشان اوترا
را به پسر ارجن ابهمن نام دادند و طوی عظیم شده و کشتن و ران مهمانی ده هزار فیل
و صد هزار اسپ و یازده هزار ارابه و کنیزان و غلامان از حد بیرون پیشکش
پانڈوان کردند و در شهر براٹ در طوی ابهمن در هر خانه نقاره و دهل و نفیر می‌نواختند
تا آنکه ایام کتخدائی ابهمن درمیان بود حکم کرد که تمام مردم آزاد و مطلق باشند
و هر کس هر طوریکه خواهد بعیش و عشرت مشغول باشد و کسی را گرفت و گیر نباشد
و درانی سودیشنا که زن راجه براٹ بود آمده در پای درودپدی افتاد و
و هفت هزار اسپ داده و صد فیل مست و زر و خزینه بسیار داده و اوترا را
داده معذرت بسیار خواست و از نقد هزاران هزار و از لباسهای
فاخره و اسباب و اشیای بحدیکه بفقرا و غربا بخشید و شهر و ولایت از

نثار جواہر و درم و دنیار ریز شد و مردم به دعا و ثنا مشغول بودند و ملک را
جمعیت و رونق و شادمانی و فرخی و فارغ البالی دست داد فقط

تمام شد فن چہارم از کتاب مہابھارتھ که آنرا براٹ پرب گویند

بمعون صانع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و زمان

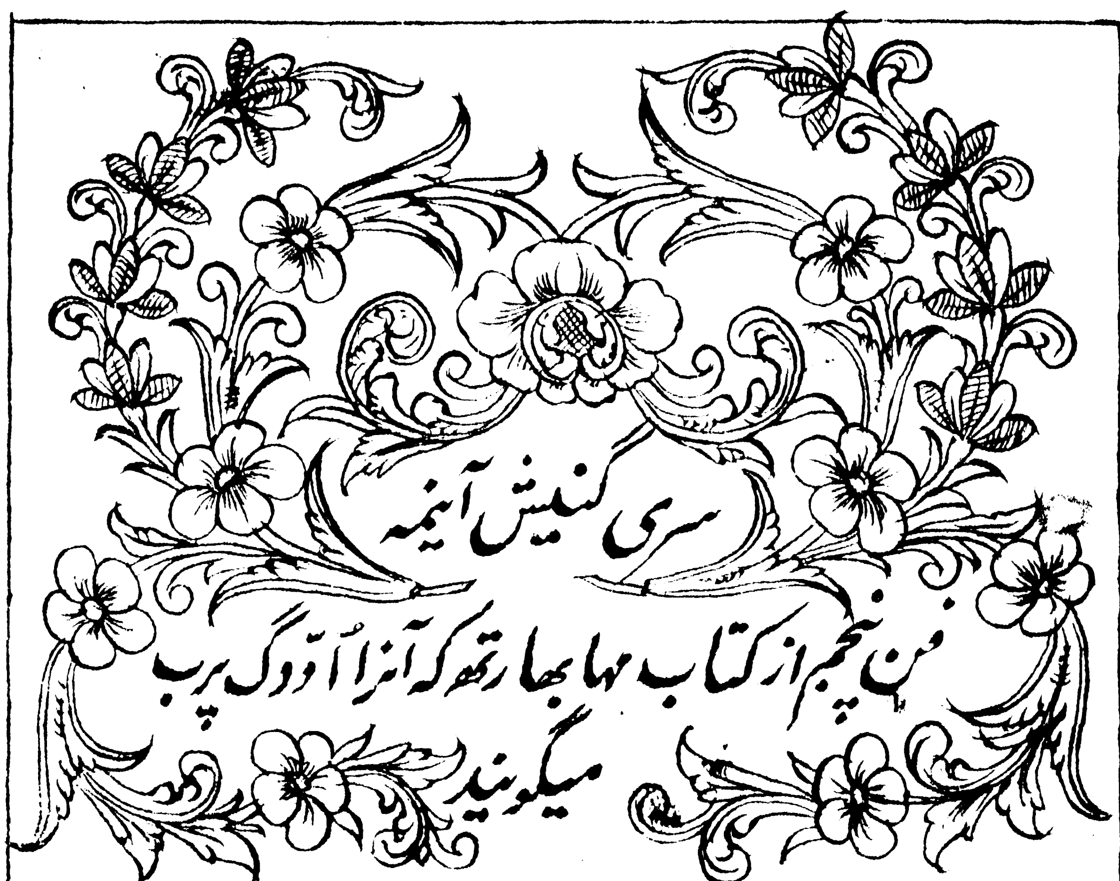
مجموعہ حالات نوادر جہان تاریخ انتخاب واقعات باستان مخزن گوہر صدق و آگہی موسوم

انتخاب مہابہارت فارسی

کہ کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفہ ایست بہر دل عزیز و معتمد ترجمہ علما معنون بن جہ ابوالفضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکھنؤ بہ تجلیہ طبع محلی شد

راویان اخبار و دانایان هندوان چنین روایت کرده اند که چون ایام
عروسی ابهمن پسر ارجن با اُترا دختر راجه براٹ بآخر رسید و مردم از سور و سرور
فارغ گشتند بعد ازان پاندوان آغاز مشورت کردند که چه باید کرد پس راجه جدهشٹر
با برادران و کشن و برادرش بل بهدر و راجه براٹ با دو پسر شویت و اوترا کنور
و راجه دروپد که پدر دروپدی بود با پسرش دهرشٹ دمن و پنج پسر دروپدی
و ابهمن پسر ارجن و غیر اینها مثل ساتک و گد و سانب از خویشان کشن همه یکجا
نشستند کشن آغاز سخن کرد و گفت که بر همه عالم روشن است که حکومت حق
راجه جدهشٹر است کوروان از کمال حسد حیله کردند و بدغا بازی ملک و مال را
ازین هر پنج برادر گرفتند و آنها را سیزده سال از خانمان و مال و ملک آواره
کردند حالا ایام نکبت ایشان بسر آمد و این پاندوان و کوروان همه خویشان
یکدیگر و من هم با این هر دو طایفه خویشی دارم لیکن این راجه جدهشٹر مردیست که
اصلا از هیچکس بدی در خاطر ندارد و کوروان جماعتی اند که کمال مکر و حیله
و بدی دارند حالا کاری میباید کرد که در میان کوروان و پاندوان صلح شود و

१ अभिमन्यु
२ उत्तरा
३ श्रीकृष्ण
४ बलभद्र
५ विराट
६ द्रुपद
७ धृष्टद्युम्न
८ सात्यकि
९ गद
१० साम्ब

بهترین سوتی آنست که چنان شود که نصف ملک با نها و نصف با نها قرار گیرد و حکومت
هم از پدر پاندوان و هم از پدر کوروان بوده است حالا بهتر آنست که مانند پدران
فرزندان هم بشرکت حکومت میکرده باشند و کوروان ملک را بزور شمشیر نگرفته اند که
دیگر پاندوان را نرسد و دران باب نزاع نمایند صد رحمت برین جدهشتر باد که
با وجودیکه آنها ملک را بدغا بازی ازوی گرفته اند او قبول کرده سیزده سال در
بیابان بغریبی و کمال محنت بسر برد حالا عاقلی و دانائی باید که پیش کوروان برود
و با ایشان قرار بدهد که مملکت درمیان این دو طایفه بالمناصفه باشد و ترک خصومت
و نزاع نمایند و چنان نشود که کار بجنگ کشد و چندین هزار خلایق درمیان تلف
شود و ملک ویران گردد و آسودگی از عالم برطرف شود چون کشن این سخنان گفت
همه تحسین کردند و گفتند سخن این ست و بهتر ازین مشورتی نیست بلبهدر برادر کشن گفت
که کوروان بدغا بازی ملک و مال وزر ایشان کجا برده اند راجه جدهشتر که خود به ایشان
بازی کرد و ایشان ازو برده باشند ایشان را چه تاوان ست او را نمی بایست که
بازی کند تا حکومت و مملکت را از دست بدهد ساتک که از خویشان کشن بود گفت
که هر کس فراخور عقل و حال خود سخن میکند کشن درانچه گفت جانب داری هیچکس نکرد
و سخن بلبهدر وقتی راست بوده باشد که راجه جدهشتر آنها را برای بازی خوانده باشد
کوروان پانسه دغل راست کردند بعد ازان این مردم را خواه ناخواه بخانه
بردند و دهرتراشت که بزرگ همه بود گفت البته بازی بکنید و مخیله هیچ معنی ندارد
و بحیله تمام ایشان را ببازی آوردند و بدغا بازی از ایشان بردند حالا این سخن
بلبهدر که ایشان را نبایست بازی کرد هیچ معنی ندارد و این سخن که کشن برود
و قرار صلح بدهد و ملک نصف نماید من چنان دانم که بجائی نمیرسد و اگر کسی
سخن با ایشان بگوید بهیکهم پتامه و درونا چارج قبول خواهند کرد و بدرجودهن
خواهند گفت اما او دان طوری مخالفتی ست که هرگز این سخن را قبول نخواهد کرد
و بر صلح راضی نخواهد شد مرا بگذارید که فارغ شده بر سر درجودهن بروم بضرب تیر ایشان ۱۶۱

اورا و کوروان را زبون سازم که ایشان خود آمده برابری نصف ملک را به پاندوان
بدهند جائی که مثل جدهشتر وارجن و بهیم برادران و فرزندان ایشان مثل
کهروکه دابهمن و غیره و مثل کشن صاحبی و مجو من دوستی بوده باشد
چه لازم ست که کسی با ایشان ملایمت کند چرا بدر جودهن چنان نه کنیم که ایشان خود
ریسمان در گردن خود ها کرده بیایند و بهزار منت ملک و مال بر راجه جدهشتر و
برادرانش بدهند راجه درود به گفت که سانک خوب میگوید در جودهن هرگز ملایمت
و پیغام جای پاندوان را نخواهد داد هرچند ملایمت با او بیشتر بکنند او بدتر خواهد شد
خر را تا نزنند راه نمیرود و باو تا ضربی نرسد هرگز براه نخواهد آمد مصلحت آنست که بر راجهای
१भगदत्त
२सेनाजित
३बाह्लीक
४मञ्जकेश
५सुपार्श्व
६एकलव्य
اطراف که با دوستی دارند مثل بهگدت[1] راجه کامرو و سیناجت[2] راجه مالوه و بالیک[3]
و منجکیش[4] که راجها درمیان گندهار و پنجاب میباشند و سپارش[5] راجه کشمیر قوم کشتو
که در شوالک جا کنند و چیت سین راجه پنجاب و ایک لبته[6] که درمیان بهیلان شجاعت
ممتاز ست و غیر این مردم بسیار که بسخن ما همه حاضر میشوند کسان میباید فرستاد تا
همه با لشکرهای خود بیایند بعد از ان کشن را پیش دهرتراشت باید فرستاد چون
ایشان این جماعت ما را بشنوند بالضرورة بصلح راضی شوند والا به ملایمت هرگز
صلح صورت نمی یابد کشن گفت صلاح انست که این مرد عاقل گفت تا چنین
نکنید در جودهن اصلا صلح نخواهد کرد بعد ازان کشن گفت که ما اینجا برای مهمانی آمده
بودیم حالا راه خانه میگیریم شما بزرگان هر طور که صلاح دانید میان برادران صلاح بدهید
و نسبت ما به کوروان و پاندوان مساویست این هر دو جماعه خویشان مایند کشن این
سخن بگفت و بجانب دوارکا روان شد و راجه براث و درود بعد از وداع کشن مردم
را باطراف و جوانب برای طلب کومک فرستادند و لشکر و خدم و حشم بسیار آمدن گرفت
و در جودهن نیز خبر استعداد ایشان شنیده از اطراف راجه ها را طلبیده و از برای جنگ
مستعد شد و درود به برهمنی را از نزدیکان او که براستی و دیانت موصوف بود
بخواند و گفت که قصه نزاع این دو جماعت نیکو تو معلوم ست چون دانش بسیار داری

در خدمت بزرگان بسیار کرده میخواهم که بطریق وکالت نزد کوروان بروی اول ایشان
را بلطایف الحیل نصیحت بکنی که نزاع از میان برخیزد و بدر برادر و هر ترشت که مردی
با انصاف ست و عاقبت اندیش اورا از خودگردانی و از هر باب سخنان گفته
خاطر نشان و هرتراشت سازی اگر درجودهن نصایح و مواعظ شمارا قبول کند فبها
و اگر بمقتضای جهل وغرور سخن شما درنیاید پس کاری کنی که بزرگان و دانایان
ایشان مثل دروناچارج و کرپاچارج و بهیکهم تامه وغیرهم را از خود سازی و سنگ
تفرقه درمیان جماعه ایشان باندازی تا آن زمان که میان کوروان نزاع می شود
و نفاقی درمیان ایشان پیدا آید پاندوان هم فی الجمله قوتی پیدا میکنند و بهترین
تدبیرها در جنگ اینست که دشمنان را باهم در اندازند و خود تفرج کرده باشند پیش ازانکه
وکیل برسد درجودهن خبر یافت که کشن جانب دوارکا رفت او بخاطر رسانید اگر
بنوعی من کشن را از خود سازم بسیار خوب ست بنابرین از هستناپور بسرعت
تمام خود را بملازمت کشن رسانید و پاندوان بشنیدن این خبر اتفاق نموده ارجن
را جانب کرشن جمید دوانیدند هر دو در یک روز بدوارکا آمدند درجودهن از دربانان
کشن گفتند که او در خواب ست درجودهن بگفته آنها مقید نشده از غرور و تکبر
بیجا بار رفت و برسر بالین کشن نشست و بجهت آنکه حاکم اندرپرست بود کشن را
بتعظیم کم دید اما ارجن بادب تمام رفت و بجانب پای کشن دست بسته بایستاد
چون کشن از خواب بیدار شد اول چشم او برارجن افتاد او را تعظیم کرد و پرسید که
خیر باشد کجا بودی و بچه تقریب آمدی پیش ازانکه ارجن جواب دهد درجودهن
ناپرسیده بگفت که من همین وقت باینجا رسیدم چون استعداد جنگ با برادران
میکنم شما جمعیت بسیار بکومک تعین بکنید و چون پیش شما من و ارجن هر دو ایم
چشمداشت اینست که هردو را بیک چشم ببینید و او را برمن ترجیح ندهید که من پیشتر
از و بخدمت رسیده ام و قاعده بزرگان را نیکو میدانید که هر که در خدمت ایشان
سبقت نماید اول التفات باو میکنند و شما که با وجود این نسبت مرا گذاشته

[illegible]

بارجن حرف زدید سبب این معلوم نشد کشن گفت که راست ست که شما پیشتر آمده
باشید اما چون اول نظر من بر ارجن افتاد اگر او را پرسیدم دل خود را ازین مهم
مرنجانید که یکی را از شما بچشم راست می بینم و دیگری را بچشم چپ چنان میسازم که
تسلی هر دو میشود و دیگر او چون خردسال بود و شما بزرگید ما توان اول او را خوردها
بدست باید آورد و بر ایشان مهربانی کرد کشن با ایشان این سخنان دلجوئی درجودهن
میکرد تا او تسلی یافت بعد ازان گفت که من تنها خود را در یک پله می نهم و برادر خود
بلبهدر را باجمع ملازمان لشکر خود مع یراق و سلاح و حشم و خدم در پله دیگر شما هر دو مختیرید
مرا تنها بگیرید یا تمامی لشکر را و بجانب هر کس که من خواهم بود یراق همراه نخواهم برداشت
و جنگ هم نخواهم کرد ارجن پیشدستی کرد و گفت که من خود تنها شما را اختیار
کردم خواه سلاح بندید خواه نه بندید خواه جنگ کنید خواه نه کنید بودن
شما در جنگ برابر صد هزار لشکر است و باعث قوت دل ماست درجودهن بطوع
رغبت خود همه لشکر کشن و بهادران نامی را درخواست کرده و در خاطر خود آورد که
یک کشن کجا و چندین هزار دلیران کجا کشن بفراست دریافت که او بدین معنی
خوشحال است گفت ببرید تمامی لشکر بتو نامزد کردم پس درجودهن ازانجا بخانه
بلبهدر رفت و کیفیت واقعی را باز نمود و گفت برای طلب مدد پیش کشن آمده
بودم کشن کار بدعای من کرد و شما را بجمع انبوه بکومک من نامزد کرده بلبهدر گفت که در
برای من از جانب شما سخنان بسیار بکشن گفتم و رعایت و جانبداری کوروان
کردم او هیچ گفته مرا قبول نکرد بنابران مرا سر دل جنگ نمانده میخواهم که همراه هیچکس
نباشم شما دانید و کار شما بروید و از روی راستی با پاندوان جنگ کنید و دغا بازی
دل را برطرف سازید که آدمی را در باید که بغیر از راستی سر نزند و دران بکوشید که باعث
نیکنامی شما شود بلبهدر این بگفت و درجودهن را در کنار گرفت و وداع کرد پس
درجودهن بخانه کرت[1] برما جا رفت او یک چهوهنی لشکر همراه درجودهن ساخت ۱ कृतवर्मा
او را استاده از دور رخصت کرد و یک کهوهنی عبارت ست از بیست و یک هزار و

هشت صد و هفتاد فیل و همین قدر ارابه و یک لکه و نود و شش هزار و هشتصد
و سی سوار و سه لکه و شصت هزار و پنجاه پیاده تیرانداز این مقدار جمعیت را
بزبان هندوی کهوهنی میگویند. و درجودهن از پیش کشن برخاست و جمعیت از دوارکا
همراه گرفت و بخانه خود آمد چون درجودهن از پیش کشن برخاست کشن از ارجن پرسید
که تو مرا بچه واسطه قبول کردی و از این که بی سلاح بمدد پاندوان بیایم از من چه کشاید
ارجن گفت که شما همه باب لایق اید اگر از مسافت چندین راه هم توجه نمایید بار کفایت
چه جای آنکه با ما در جنگ و لشکر باشید میباید که توجه دریغ ندارید و همت بکار برید که ما
بر اعدا مظفر و غالب باشیم کشن گفت که من صدق و یقین شما را می آزموده‌ام
خاطر همه باب جمع دارید چون من بجانب شما ام فتح خواهید یافت و آنچه مدعا خواهد بود
همان طور خواهد شد ارجن از انجا نزد راجه جدهشتر آمد چون خبر باطراف بلاد رسید
که پاندوان و کوروان لشکر جمع میکنند و داعیه جنگ با هم دارند شل که خالوی १ शाल्य
نکل و سهدیو برادران مادری زن راجه پاندو بود با لشکر بسیار چنانچه دو کروه زمین را
لشکر او میگرفت متوجه مدد پاندوان شد و همه لشکریش اسپان عراقی سوار و
کمان ولایتی و شمشیرهای مصری داشتند با کمال جمعیت و یراق روان شد چون
درجودهن شنید که شل باین لشکر و جمعیت کمک پاندوان میرود کسان باستقبال او
فرستاده التماس نمود که من در سر راه شما واقع شده‌ام چند روز اینجا آمده مهمان
شوید کمال کرم است بعد از آن هر جا که خاطر خواه شما بوده باشد هیچکس مانع نخواهد شد
شل حسب التماس او اول بلشکر درجودهن رفت درجودهن او را مهمانی بسیار کرد
چون شب شد تنها پیش شل رفت شل پرسید که سبب آمدن چیست درجودهن
گفت ما داعیه داریم که با پاندوان جنگ کنیم التماس از شما آنست که در لشکر ما
بوده باشید ما همه تابع رای شما میشویم و همه شما را بسرداری قبول داریم شل قبول
نمود بعد از آن پیش پاندوان آمد پاندوان همه او را استقبال نمودند و تعظیم او
بجا آوردند و شل ایشان را پرسش نمود و از محنت آنچه دران سیزده سال واقع

شده

شده بود. پرسید چون ایشان تفصیل احوال خود را باو گفتند شل گفت که حالا ایام
محنت شما باخر رسیده بعد ازین راحتها خواهید دید و قصهٔ آمدن درجودهن و وعده
که باو کرده بود بایشان گفت که من بجهت کومک شما آمده بودم حالا درجودهن در میان
راه بلشکر خود برد با وی وعده کرده ام که بلشکر او باشم حالا چه تدبیر سازم راجه جدهشٹر گفت
که شما و کرشن پیش ما برابر اید چنانچه کرشن را می بینیم همان طور شما را میدانم و شما که
با درجودهن از راه اخلاص و مهربانی وعده کرده اید خلاف وعده نمیتوانید کرد
اما یک التماس از شما دارم چنانچه کرشن برتهل ارجن خواهند بود شما برتهل کرن بوده باشید
بهر نوع که دانید چنان سازید که در روز جنگ زور کرن کم شود و ارجن برو غالب آید
شل گفت قبول کردم که چنان سخنان در وقت جنگ بکرن بگویم که ارجن برو غالب
گردد بعد ازان شل به پاندوان گفت که شما درین سیزده سال زحمت بسیار کشیده اید
در مقابل آن زحمت راحتها خواهید یافت چنانچه اندر بعد زحمت کشیدن از
برتراسر جمعیت یافته راجه جدهشٹر پرسید که قصه برتراسر چگونه بود برتراسر چه کس بود
१ बिस्वरूप و اندر را ازو چه زحمت رسیده بود شل گفت بشوروپ[1] نام دیوی بود بغایت زبردست و
سه سر داشت بیک سر بید میخواند و بیک سر مردم را می ترسانید و بیک سر شراب و
طعام میخورد و او بعبادت مشغول گشت اندر ازو ترسید که مبادا دعای بشوروپ
از کمال عبادت مستجاب شود و او جای مرا از خدای تعالی درخواست نماید و بر من مستولی
شود اندر خواست که او را از عبادت باز دارد و زنان صاحب جمال را پیش او فرستاد و
بایشان گفت که بهر نوع توانید او را از عبادت باز دارید آن زنان خود را آراسته
پیش بشوروپ رفتند و آغاز جلوه و گونیدگی در رقص کردند اصلا بشوروپ ملتفت
بایشان نشد و از عبادت باز نه ایستاد اندر چون دید که ازین زنان مقصود حاصل
نشد صاعقه او را زد و یک سر او را برید بعد ازان به تچهه درودگر گفت که دو سر دیگر
او را از بدن جدا کن تچهه باندر گفت این برهمن ست و کشتن او را گناه عظیم ست
من او را نمی کشم اندر گفت دشمن ماست بعد از کشتن او خیرات بسیار میکنم و چندان

عبادت حق سبحانه مینمایم که کفارت این گناه میشود نتیجه سرهای او را ببرید ازان سر
بشوروپ که بید میخواند کنجشکان زرد بدر آمدند وازان سری که مرده رائی تر سایشد دراجها
بدر آمدند وازان سری که طعام میخورد کنجشکان خانگی بدر آمدند چون بشوروپ کشته شد
اندر بی غم شد پدر بشوروپ که تشتا نام داشت چون شنید که اندر پسر را کشت بغایت २ त्वष्टा
غمگین و اعتراض شد و غسل کرده آتش افروخت و هوم بجا آورده با آتش میگفت که از
برای انتقام و کینه اندر می باید که از تو شخصی پیدا شود پس ازان آتش شخصی بدر آمد
چون تابش آفتاب و یک سر داشت و نام او برترا سر بود به تعظیم تمام پیش تشتا استاد
و گفت که مرا چه میفرمائی تشتا گفت که من ترا از خدا برای همین خواسته ام که اندر را
بکشی و انتقام برادر خود بشوروپ ازو بکشی او قبول کرد و قصد عالم بالا نموده از زمین
بر آسمان رفته و با اندر جنگ عظیم کرد برترا سر غالب آمد و دهن فراخ ساخته و اندر را
فرو برد دیوتها چون دیدند که اندر را از راه دهان او فرو کشید بیکبار گفتند که این بد
واقعه شد اتفاق کرده خمیازه را بر دهن برترا سر گذاشتند برترا سر چون خمیازه کشید اندر
از دهن او بر آمد باز با برترا سر بنیاد جنگ کرد در اثنای جنگ باز برترا سر بقوت عبادت
پدر خود می افزود و بزرگ میشد اندر این معنی را دریافت که او ساعت بساعت نشو و نمای
می یابد و قوت میگیرد ازو ترسید و همراه دیوتها گریخته در کوه مندراچل رفت
تا از معبود مطلق چه حکم درین باب نازل شود اندر در کوهستان بعبادت مشغول گشت
و بعد ازانکه عبادت و ریاضت بسیار کرد ندائی از انجا شنید که باز برگشته پیش برترا سر
برو و با او یگانه شو تا کار تو گشایشی یابد دیوتها بفرمود که بجانب او آمدند و برترا سر را
تحسین و ثنا گفتند که قوت تو مرتبه ایست که در تمام عالم صیتش اشتهار یافته و تابش
تو زمین و زمان را گرفته اندر را طاقت مقاومت نیست بیا و از سر جنگ او بگذر
که درین جنگ عالمی را ایذا بسیار خواهد رسید و اگر بالفرض جنگ هم بکنید اندر هم زود
شکست نخواهد یافت و جنگ با متداد می کشد از همه بهتر اینست که با یکدیگر صلح بکنید
برترا سر گفت که اندر هم میخواهد که حکومت عالم بالا کند و من نیز همین داعیه دارم

دو شمشیر در یک نیام نمی گنجد صلح میان ما و او صورتی ندارد باز دیوتها گفتند که
اندر کسی خوب ست بشرارت مایل نیست و سررشتهٔ یگانگی را تا میتواند از دست
نمیدهد چون در صلح مصلحت عام ست تو درین مضایقه مکن او چون مبالغهٔ دیوتها
را در باب آشتی یافت گفت خوش باشد من گفتهٔ شما را قبول کردم بشرطیکه
همه دعا بکنید تا هیچکس مرا نتواند کشت و هر زخمی که از آهن و چوب و سنگ
و مشت و غیر آن باشد بمن کار نتواند کرد نه روز و نه شب مرگ مرا نتواند دریافت
دیوتها و عابدان و برهمنان او را دعا کردند و گفتند همین طور باشد تو از چیزی خشک
که از چوب و آهن و غیره باشد نمیری و نه از چیزی تر که مثل آب و مانند آن و نه از
برق و صاعقه باشد بعد از چندگاه که برتراسر بکنارهٔ دریا نشسته بود و اندر نیز
بطریق سیر آنجا رفته و یک کف دریا که بغایت بزرگ بود دید بخود گفت که حالا وقت
غروب آفتاب ست نه شب ست نه روز مناسب این ست که باین کف دریا این
برتراسر را بکشم که کف دریا نه خاک ست و نه آب ست و دران کف نه تعبیه سنگ و قوت
ندارد بسر او زد و او را بکشت و چون برتراسر را اندر بکشت دیوتها همه خوشحال شدند
اما در بشرهٔ اندر آن فروغ نماند و بتقریب آنکه حیله کرد و پیمان را شکسته برهمنی را
بکشت قوتش کم شد اندر ازین شرم حکومت را گذاشت و در میان حوض آبی که
عمیق بود و در نزدیکی کوه سمیر در بیخ کمل نهان شد چون مردم اندر را دیدند که جائی
رفت و بعد از نهان شدن او ابر از باریدن و باد از وزیدن باستاد و زمین
خشک ماند و خرابی در عالم افتاد و دیوتها همه سراسیمه شدند با یکدیگر مشورت نمودند
२नहुष که نهکهه راجه که ساکن گرڑه مکتیسر ست بحکومت سزاوارست همه پیش او رفتند و
گفتند که ترا اندر می باید شدن و عالم را انتظام باید داد او گفت که اندر بسیار
قوی بود و من بسیار عاجزم که نه زور جنگی دارم و نه قوت ریاضت و عبادت معلوم ست
که از دست من چکار آید ایشان گفتند که زور طاعتی و عبادتی که ما داریم همه برای تو
میدهیم و ترا حاکم میسازیم پس او را بر مملکت و ولایت اندر تصرف تمام حاصل شد

و آن کارها که از دست ایندر ظاهر میشد از وهم نهوس بیرون است و هر جا که در کوهستان و در سایه درختان و کناره دریا و گوشه و آب هوای خوش و فضای دلکش و دلکش میوه و نهک راجه هم مثل ایندر بحرم و حشم و خدم خود میرفت و بعیش و عشرت میگذرانید و نارد پیش او میرفت و باغ و بستان همراه او میگشت تا هر میوه که در هر فصل طلب میداشت برای او حاضر بود روزی نظر او بر ایندرانی که زن ایندر بود افتاد و دید که بسیار شکل مطبوع و قد و قامت موزون دارد مایل او شد و گفت چون هر کسی که متصرف ولایت ایندر میشود اندرانی از و میباشد حالا که من ایندر باشم این زن ایندر سابق چرا پیش من نمی آید اندرانی ازین معنی ترسید و گریخته در پناه برهسپت رفت بطریق عجز و زاری بدو گفت که تو اوستاد و بزرگ مائی و همیشه مراد عای خیر میکردی حالا که راجه نهک در من بچشم حقارت بخیانت دیده میخواهد که دامن عصمت مرا آلوده سازد التماس آنست که مرا ازین شر خلاصی دهی و طوری سازی که خلل در پاکی من راه نیابد برهسپت او را دلاسا داد که خاطر جمع دار نزدیک است که ایندر شوهر تو اینجا برسد جاسوسان این خبر را به نهک بردند که برهسپت اندرانی را از آمدن مانع شده ازین خبر ناخوش شد و بر برهسپت اعتراض گشت دیوتها جمع شده نزدیک او رفتند و گفتند که این همه خشم بر که میکنی و در عالم کیست که تاب غضب تو داشته باشد اما از سخن راست گفتن چاره نیست بالضرورة میگوئیم که اندرانی زن دیگریست و شوهر او هنوز زنده است و احتمال دارد که زنده برگردد و غرض از وجود پادشاهان و حاکمان اینست که اهل و عیال مردم از ایشان امین باشند و کسی ضرر را زنها و اموال خلق نتوانند رسانید چون خود چشم طمع در زنان مردم بدوزید حال چه باشد مصرع چو کفر از کعبه برخیزد کجا ماند مسلمانی * نهک گفت مرا که از اندرانی مانع می آئید ایندر را وقتی که با زن برهمنی فساد کرده و او را در حالت حیات شوهر در تصرف آورد منع نکردید و کیفیت ایندر حالا مبهم است معلوم نیست که او به یقین زنده باشد و بدیهای دیگر که ایندر کرده است از شمار بیرون است

من تا چند تعداد کنم حالا اگر رضای من میخواہید ایندرانی را پیش من بیارید و دیوتہا
چون دیدند که نہک بسیار خشمگین شده است برای خاطر او پیش برہسپت رفتند
و گفتند که نظام عالم حالا به نہک مربوط است و او بر ایندرانی مایل شده ازین امر
بیقرار است ایندرانی را با بسپار تا پیش او بریم برہسپت گفت که ایندرانی زن نیک
و بربار است و پناه بمن آورده است چون روا باشد که او را گرفته بشما بدہم از بزرگان
شنیده ام ہر که بکسی پناه برده باشد و از ترس دشمنی التجا باو آورده اگر آن کس
او را گرفته بدہد ہرگز روی فلاح نه بیند و در ان شہر باران نه بارد و قحط افتد دیوتہا
گفتند که چون ایندرانی را کشیده نمیدہید فکری بکنید که ہم دل نہک بدست آید
و ہم خلل در پاکی ایندرانی راه نیابد برہسپت با ایندرانی گفت که حالا پیش نہک برو
تا از دیدن تو او را تسلی شود اگر خواہد که صحبت تو دارد وعده بروز دیگر باو کن
حیله کرده از پیش او برخیز دیوتہا به ایندرانی گفتند که بمجرد دیدن تو او را قدرت بدی
کردن نخواہد ماند در پاکی تو خلل انداختن نمی تواند ہمراه ما بیا که بسلامت بریم و بسلامت
بیاریم او را از گفتن ایشان چاره نماند برخاست و پیش نہک آمد نہک از دیدن او
چندان خوشحال شد که در جامه نمیگنجید و باو گفت که حالا ایندر زمانه منم و عالم بالا و
زیر زمین و روی زمین از منست ترا ازین چه بہتر که زن من باشی از شنیدن این سخن
ایندرانی ترسید و لرزید و نہک را تعظیم و خدمت کرد و بنرمی و آہستگی گفت ہر کس بر
تخت ایندر می نشیند من خدمتگاری او میکنم و چون از ایندر سابق ہیچ خبری
معلوم نیست و نمیدانم که او ہنوز زنده است یا مرده بنابران التماس دارم که
مرا مہلت چند روزه بدہید تا خبر تحقیق از او بگیرم بعد از انکه بدانم که ایندر سابق
تحقیق ازین عالم رفته است غیر از پیروی خاطر و رضاجوئی تو چه علاج دارم نہک گفت
خوش ست حالا بمنزل خود برو و اما وعده که میکنی می باید که بوفا رسد و خلاف نشود و
دیوتہا ایندرانی را ہمراه گرفته و آتش که معبود ایشان بود پیش انداخته نزد مشتری
رفتند و گفتند که بالفعل ایندرانی دفع الوقتی کرده بحیله از دست نہک خلاص یافته

اما از بسکه او گرفتار اندرانی ست مرتبه دیگر باز خواهد طلبید علاجی باید کرد که ایندر
سابق بیاید و از وی خبر باید گرفت برین قرار دیوتها پیش بشن که دیوتای بزرگ نزد
ایشان ست رفتند و از وی پرسیدند که ایندر برترا سر برهمن را کشته و بگناه عظیم گرفتار شده
هیچ میدانید که کجا رفته است او گفت که جانب کوه سمیر رفته بعبادت مشغول خواهد بود
شما بروید و با او بگوئید که او آمده جگی بکند که آنرا اسمید جگ میگویند و آن عبارت ست
ازین که آتش افروزند و برهمنان و مردم بسیار را طلبیده خیرات و انعام بسیار بدهند
و اسپی را که موصوف بصفات معهوده ست بکشند پس بشن گفت که اگر این طور جگی
خواهد کرد کفاره گناهان او خواهد شد و باز بر تخت خواهد نشست دیوتها تفحص کرده او را
طلبیده آوردند او چنانچه معهود بود جگ کرد و اندکی از اثر گناه او باقی ماند و دیگر گناهان
او محو شدند و بقیه شامت گناه او پنج جا قسمت یافت پاره بر آبها رفت رنگ تیرگی
آب از انجاست و قسمتی بدرختان ریختند که جمیع صمغ از ان پیدا شد و بهره بکوهستان
رسید که ریم آهن و زنگار و امثال آن حاصل آمد و قدری نصیبه زمین گردید که شوره
و نمک وغیره پیدا شد و اندکی نصیبه زنان که حیض ایشان از انجاست ایندر بی گناه شده
و بمنزل خود باز آمد دید که نهک بسیار غالب ست و ایندر طاقت مقاومت با او ندارد
باز گریخت ایندرانی را باز بی طاقتی و بیقراری دست داد و متحیر شد که کجا رفت و آغاز گریه
زاری کرده میگفت ای ناراین من پاک دامنم نظر خیانت بکسی ندیده ام پس شوهر مرا
بمن برسان درین وقت که او این زاری مینمود اپشرتی نام زنی پیش ایندرانی ?उपश्रुति
بیامد ایندرانی چون او را بدید تعظیم او بجا آورد و در پیش او بایستاد اپشرتی با او گفت
که من با تو بگویم که ایندر کجاست ایندرانی چون این بشنید در پای او افتاد اپشرتی گفت
که از کوههای جنوبی چون میگذری بدریا میرسی درمیان دریا جزیره ایست که همه ریگست
درمیان آن جزیره حوض ست و درمیان آن حوض گل نیلوفر ست و در نیلوفر ریشه
باریکی ست ایندر درمیان آن ریشه باریک نشسته ست ایندرانی چون آنرا شنید بغایت
خوشحال شده متوجه آنجا شد ایندرانی چون بآن گل نیلوفر رسید او هم باریک گشته برفت

و در پهلوی اینده نشست چون اینده زن خود را بدید بخندید و گفت تو چون مرا یافتی
اینده رانی قصه راجه نهک را گفت که او آمده بجای تو نشسته است و طمع در من بسته بود
دیوتها از و چند روز مهلت گرفته اند اگر تو مرا میخواهی از اینجا برخیز اینده گفت که
تو خوب کرده که با او وعده نموده حالا پیش او برو با او بگو که اگر تو مرا میخواهی بر محفه
سوار شو و بفرما که آن محفه را جماعتی بردارند که هرگز محفه برنداشته باشند و پیش من بیا
تا من با تو صحبت دارم و اینده با او گفت چون از اینجا بروی هیچکس را بر حال من
اطلاع ندهی و قصه ملاقات را با کسی نگوئی که هنوز وقت دولت من نرسیده است
آن وقت که میرسد من خود خواهم آمد و سلطنت خواهم گرفت اینده رانی اینده را
وداع کرده متوجه بجانب نهک شد چون پیش نهک رسید نهک بغایت خوشحال شد
و با اینده رانی گفت بسیار خوب کردی که وعده وفا نمودی و پیش آمدی اینده رانی گفت
که چون تو مرا میخواهی می باید که بر محفه اینده سوار شوی و بفرمائی تا رکهیشران و
برهمنان آن محفه را برداشته ترا پیش من بیارند چراکه اینده هرگز این کار
نکرده است چون تو این چنین خواهی کرد همه دیوتها از تو خواهند ترسید و
مطیع تو خواهند شد نهک ازین سخن اینده رانی بسیار خوشحال گشت و گفت
بسیار خوب راهی بمن نمودی چراکه همه دیوتها در تصرف من بودند حالا رکهیشران
و برهمنان را زبون خود گردانم نهک اندرانی را گفت که تو بجای خود برو
تا من چنانچه تو گفتی بخانه تو بیایم اینده رانی بجای خود رفت و نهک بفرمود تا
رکهیشران و برهمنان را گرفته آوردند پیش از آنکه نهک متوجه بخانه اینده رانی شود
اینده رانی پیش مشتری آمد و گفت که من با نهک راجه چنین وعده کرده ام حالا او
بخانه من خواهد آمد چه کار کنم مشتری گفت تو غمگین مشو که من هوم میکنم و خبر اینده
میگیرم پس هوم کرد آتش بصورت زنی برآمده پیش مشتری آمد مشتری با آن زن گفت
که برو هر جا که اینده بوده باشد پیدا کرده بیار آن زن رفت و تمام عالم را گشت و
تفحص اینده نمود هیچ جا از اینده نشان نیافت باز برگشته پیش مشتری آمد و گفت

عالم را گردیدم از اندر نشان نیافتم و شنیدم که اندر در دریاست امّا بدریا نرفتم
چرا که مرا بر آب دستی نیست مشتری گفت که من افسونی بر آب خوانده آن آب را
بر تو می پاشم که آب بتو آزاری نرساند بعد ازان مشتری آن افسون را خوانده آب
آن افسون را بران زن که از آتش برخاسته بود پاشید و او را گفت که حالا تو
با آب بهر آن زمان بدریا رفت و در دریا گردید از دریا با آن جزیره در آمد و از جزیره تا
بحوض رفت و در میان آن حوض گل نیلوفر را دید و در ریشه آن گل نیلوفر اندر را بیافت
آمده مشتری را خبر کرد که اندر را فلان جا یافتم مشتری باتفاق همه دیوتها پیش اندر رفت
و دیوتها تعریف اندر کردند و گفتند تو مثل برتراسر را کشتی حالا چرا گریخته در دریا پنهان
شدی اندر بمشتری گفت نهکه خود معلوم ست که چه قوت داشت اما این دیوتها او را
بر تخت نشاندند بچه قوت و کدام مصلحت مشتری گفت که تو از ترس گناه ولایت را
گذاشتی در عالم نزدیک بود که فتنه قائم شود دیوتها ازین معنی ترسیدند و نخواستند که
جهان از حاکم خالی باشد بنا بران چندروز او را برداشته بحکومت نشاندند و حالا که
دانستند که او مفسد ست او در زن تو طمع بسته و برهمنان را تکلیف داده که محفه بردار
خود سازد ضرورت شد که او را معزول سازند و ترا بجای او نصب کنند درین گفتگو
بودند که سهیل پیش اندر آمد مجبور نظر انداختن برو تعظیم کرد و پرسید که خیر ست تقریب
آمدن چیست سهیل گفت بشارت باد مر ترا که نهکه از پا در افتاد و از حکومت
هر دو جا معزول شد و بتقریب شومی ظلم و بی دیانتی از اینجا رانده و از آنجا مانده گشت
اندر بگفت که قصه او چه طور بود سهیل گفت که نهکه میخواست که بمنزل اندرانی محفه سوار
رود و فرموده بود که برهمنان محفه مرا بردارند و در راه با ایشان پرسید که سخنان بید
راست ست یا دروغ برهمنان و من که دران میان بودم گفتم راست ست دروغ
چون باشد او گفت که نی این حکایات همه ساخته است و اعتبار ندارد سهیل گفت
درین میان بر سر من پا نهاده بشومی این ادای او فی الحال رونق از بشره او
پرید و آن صلابت و مهابت در و نماند و من بزهر خشم برو دیدم یافتم که خجل شد و ترکی

درویش راه یافت باو گفتم که تو راه درویش خود را گذاشته وضعی پیدا کرده که
پسندیده نیست اول اینکه در زن بیگانه طمع بستی و بنظر خیانت درو دیدی دوم
برهمنان را محفه بردار خود ساختی و سوم آنکه پا بر سر مین نهادی و عزت مرا نگاه نداشتی
چهارم آنکه بیدرا دروغ گفتی و برانچه که مدار همه مردم و صلاح ایشان در آنست
شک آوردی از جگلوان خواستم که بشومی این افعال قبیح ترا مسخ سازد و بصورت
مار بر آمده تا ده هزار سال زیر زمین باشی پس سهیل به اندر گفت که چون از زبان
من این دعای بد در حق او بر آمد و برهمنان نیز بمن متفق شدند در ساعت او مار شده
بزمین سیاه رفت حالا بخاطر جمع بیا و بر تخت بنشین اندر با مشتری و سهیل و دیگر
دیوتها از جزیره دریا روان شد و بشهر امراوتی که ما بین زمین و آسمان هست آمد
و در شهر هر جا آئینه بندی شد و مردم با نقاره و نفیر و سازها باستقبال او روان
شدند و به دبدبهٔ تمام اندر را ببارگاه بردند و بر تخت نشاندند و دیوتها هر کدام بجای
لایق و مناسب نشستند و او مشتری را از همه تعظیم بیشتر بجا آورده و انعام
بسیار داده و سهیل را نیز با معذرت بسیار وداع کرده و خاص و عام را از احسان
و اکرام بهره مند ساخت و بهمه کس هر چه خواست بخشید و بهمانی و شادمانی
و کامرانی نشست چون این حکایت تمام شد شل بجدهشتر گفت که شما این خیال
مکنید که این محنت تنها نصیب شما شده است از شما بیشتر مردم رنجها دیده و
محنت ها کشیده اند چنانچه اندر و زنش را چه روزهای بد پیش آمد اما عاقبت
بعد هر رنج راحت و پس هر محنت عشرت است بیت در نومیدی بسی امیدست *
پایان شب سیه سپیدست * چنانکه کارهای اندر بعد از تلخی ایام و همه مشقت
تمام روی بانتظام آورد شما را هم وقت نزدیک است که اقبال باستقبال آید
و آب رفته بجوی باز گردد این همه کارها موقوف بر وقت و نتیجه صبر مصرعه
گرچه تلخست و لیکن بر شیرین دارد * و چنانچه نهک بد اندیشی اختیار کر
راه داد و بزن او طمع بست و سزای خود یافت همچنان دریودهن نیز

امید هست که بجزای فعل ناخوش خود گرفتار شود بعد ازین مقدمات راجه جدهشتر
براجه شل گفت که چون میدانید که او برناحق است و من برحق ام پس چرا رعایت او
میکنید و جانب مظلوم را گذاشته بمدد ظالم میروید شل گفت همین طور است اما چه
کار کنم که وعده باو کرده ام برای این ضرورت شد که آن وعده را وفا کنم چون شل
حکایت ایندر را گفت براجه جدهشتر عذر خواهی نموده خواست که رخصت گرفته بمنزل
خود رجعت نماید راجه جدهشتر ازو التماس نمود که چون ما را گذاشته بمدد کوروان
میروید باری اینقدر بکنید که کرن را بر ارجن غالب شدن ندهید و چنان
سازید که دست ارجن برو قوی باشد شل گفت همچنین خواهم کرد بعد از وداع
شدن شل راجه جدهشتر نیز در پی جمع ساختن لشکر شد و مردم از هر طرف بکومک
می آمدند از آنجمله جحجدهان نام جادو که صاحب کهوهنی بود خود را براجه جدهشتر رسانید १युयुधान
و پسر سیپال راجه چندیری که دهشت کیت نام داشت نیز با یک کهوهنی خود را براجه २धृष्टकेतु
جدهشتر رسانید و سهدیو و جیت سین پسران جراسنده نیز یک کهوهنی لشکر همراه
آوردند و همچنین درپد راجه کنپله و راجه برات نیز هر کدام با یک کهوهنی آمدند
تا آنکه هفت کهوهنی لشکر پاندوان جمع شد و پاندوان چون دیدند که این لشکرها
جرار و خونخوار تشنه خون کوروان ست دل ایشان تقویت یافت و شکرانه
خدای تعالی بجا آوردند و بجانب کوروان راجه کامرو بهگدت و بهور شوروا ३भगदत्त
راجه دیار مغرب و شل راجه مدر که عبارت از افغانست هر کدام با یک یک کهوهنی آمدند ४भूरिश्रवा
و یک کهوهنی تمام جادوان بجانب درجودهن جمع شدند و همچنین راجه جی درتهه ५जयद्रथ
نیز بدرجودهن و سدچهن راجه کامبوج و راجه تته هر کدام با یک یک کهوهنی ६सुदक्षिण
و نیل راجه باندو که لباس و یراق کبود داشت با یک کهوهنی و دو راجه اوجین
وران مندر راجه دیار انگری هر دو با یک کهوهنی آمدند و پنج راجه ولایت کیکی که هر پنج
برادران حقیقی بودند نیز با یک کهوهنی آمدند که تمامی جمعیت کوروان بیازده کهوهنی
کشید و چندان راجها و لشکرها جمع شدند که در هستناپور گنجایش ایشان نبود

بنابران بعضی از افواج در میان پنجاب توقف کردند و جمعی در نواحی تهانیسر در
روهتک و پاره در انبهت که شهریست در نزدیک بداون و قومی در کالپی مجا
در ماڑواڑ بودند علی هذا القیاس تا دو سه کروه از دو دویست کروه لشکرهای کوروان
متفرق شده انتظار جنگ می بردند و در کناره دریای گنگ چون مور و ملخ
لشکرها جمع شده سکونت اختیار کردند و زمین از بسیاری مردم و انبوه بستوه آمد
و سرداران لشکر اطراف فوجهای خود جا بجا گذاشته جریده برای مشورت پیش
کوروان آمده بودند درین اثنا برهمنی را که پانڈوان از براٹ بوکالت فرستاده
بودند در هستناپور رسید و درجودهن را ملازمت نمود و اهل مجلس بعد از تقدیم مراسم
و تعظیم از و خبر کشن جیو و پانڈوان و راجه براٹ و سایر توابع و لواحق پرسیدند او
احوال بتفصیل باز نمود بعد از آن روی بکوروان و دیگر سرداران کرده گفت که
چون وکیل در معنی زبان فرستنده است و امانت گذار است و چون فرستاده
خردمند است این خردمندی فرستنده است پس اگر در ادای امانت تقصیری
کند و هرچه صاحبش گفته باشد نگوید وکیل خیانت کرده باشد پیغامی که پانڈوان
فرستاده اند رخصت هست که بگویم همه گفتند که ترا چیست هرچه از ایشان شنیده
کم و کاست بگو او گفت که اول پانڈوان دعا رسانیده اند و گفته اند که راجه
دهرتراشت و راجه پانڈ هر دو برادران حقیقی اند چنانکه معلوم همه است پس سبب
چیست که اولاد دهرتراشت و دهرتراشت که کوروان اند وارث ملک باشند و پانڈوان
که فرزندان پانڈ اند محروم مانند بعد از آن بدرجودهن گفت که شما از زمان خردی باز تا
این وقت بجهت کشتن پانڈوان و برانداختن ایشان تقصیرات نکرده اید
تقدیر به همگیوان موافق تدبیر شما نیامد و زیان به پانڈوان نرسید چون شما
پانڈوان را بآن رشد و شوکت و عظمت دیدید از کمال حسد فکری بخاطر
رسانیدید و پانسه دغلی راست کردید و ایشان را به مهمانی و قمار بازی طلبیدید
و پانڈوان از ساده دلی قمار بشما باختند و شما بدغابازی مال و ملک از ایشان برد

و پاندوان تا دوازده سال جلای وطن شدند و یک سال دیگر از چشم خلق نهان
ماندند و چه سختی ها که درین مدت بایشان نرسیده و حالا ازان کلفتها هیچ بخاطر نمی آرند
و بشما نمیگویند و این زمان که در خلق ظاهر شده اند تصور می کنند که از سر نو
بعالم آمده حیات تازه یافته اند و میخواهند که بشما صلح نمایند و اهل عالم بواسطه
آن صلح در امن و امان و عیش و فراغت باشند و نمیدانید که بهگوان چهار
طبع آب و آتش و باد و خاک را بایکدیگر بهم آشتی داده تا نظام عالمیان و قوام
آدمیان بآن مربوط و مضبوط باشد اگر قرار شما برهمین جنگ افتاده بدانید ظلم
از شما خواهد شد و وبال ابدی را متصدی شمائید و شما هر چند بجمعیت و لشکرهای خود
مغرور باشید در میان لشکر ما یک کس که عبارت از ارجن ست تنها از عهده همه جمعیت می برآید
چنانچه یک مرغ هزاران هزار دانه را بیک بار می چیند او هم در یک ساعت شما را
با آن سپاهی و لشکر فرو می برد و ما را که مانند کشتی پشتی بآن بوده باشد از کسی چه غم ست
و ازین که مقدمات آشتی در میان می آریم حمل بر زبونی ما مکنید بلکه باعث برین صلح
رضای بهگوان و رفاهیت خلق خداست اگر طریق انصاف پیش گیرید صواب آنست
که حصه ما را از ملک ما بدهید تا فتنه که در خواب ست بیدار نشود و ما و شما باتفاق
جهان را بگیریم و اعدای زبردست را ویران سازیم و اگر روش عناد را نمی گذارید
و بر جهل خود راسخ اید یقین دانید که خون چندین خلق و آزار بلاد و عباد بر گردن شما
خواهد بود و این حیات چند روزه یکبارگی نمی کند که چندین بدنامی بگیریم و تا زنده
باشیم و بعد از مرگ هم نشانه تیر بلا گردیم خود بگوئید که آن بهتر یا این درین میان
بهیکهم پتامه جواب داد که زهی انصاف پاندوان و سیرت پسندیده ایشان که با وجود
چندین جمعیت و شوکت دل ایشان مایل بجنگ نیست و خواهان آشتی اند بعد ازان
بهیکهم پتامه با وکیل گفت که تو هر چه بیان کردی و گفتی معقول و مستحسن بود اما اینکه
بحضور ما ارجن را چندان تعریف شجاعت و مردانگی کردی خود میدانی که زیادتی
بود ما چه گوئیم تو برهمنی و تعظیم تو بر ما لازم ست هیچ نمی توانیم گفت خود منصف باش

وبعد ازین برای کسی مبالغه در تعریف مکن اگرچه در حقیقت ارجن چنانچه تو میگوئی
همین طور است و فرزند ماست و هرچه تعریف فرزند بیشتر کنند پدر را خوشتر می آید پس
کرن خشمناک شده با بهیکم پتامه گفت که این وکیل را خود حق بجانب اوست
که مداحی ولی النعمتان خود میکند اما ترا چه شد که تو هم مدح و ثنای ارجن میگوئی
و بوی موافقت مینمائی و پانڈوان را که بر طلب صلح ستودی مرحبا نمود چه بعد از آنکه
دوازده سال سرگردان شده اند و قوت و لشکر نداشته باشند غیر از طلب صلح
چکار کنند و اگر محنت و رنج کشیدند بر راجه منت نهند چرا در قمار بازی وا دند حالا
که میخواهند که بقوت در مرید و براٹ حصه ملک را از ما بگیرند کسی را که راجه درجودهن
نام دارد از روی حساب مال و ملک خود را از دشمن هم دریغ ندارد اما بی حساب
یک دینار را بکسی روا ندارد و پانڈوان در کار راجه ربونی دیده اند که اینهمه بلند پروازی
میکنند بعد ازان کرن به وکیل گفت که برو و به پانڈوان بگو که شما چون درمیان
سیزده سال آشکارا شده اید خلاف وعده کرده اید باز از سر نو در بیابان [illegible]
گذرانید بعد از گذشتن سیزده سال دیگر پیش درجودهن بیائید و بطریق ملازمت
و تملق حصه ملک را ازو بطلبید که از عنایت او هیچ دریغ نخواهد بود شما که نام راستی
برآورده باشید به بدعهدی و خلاف وعده چرا جنگ می خیزید و باز این طرفه تر که یارا
عهد شکن و ظالم میگوئید چون کرن این سخن را تمام کرد بهیکم پتامه بگفت
که روزی که شما شش سردار با جمعیت تمام مواشی براٹ را رانده بودید و ارجن
تنها آمده همه شما را مغلوب ساخت و از پیش گریزانید چرا این لاف میزنید
مگر آن روز را فراموش کرده اید که برای نمودن دبدبه خود بکامک بن رفتند و ارجن
با گندهربان جنگ کرده درجودهن را خلاص داد قوت شما کجا بود سخن را چند
پنهان داشته بگویم فردا همان معرکه و همان روز پیش شما می آید و ارجن همان ارجن است
که شما را در خاک سیاه خواهد نشانید و بضرب تیر و گرز و شمشیر روز روشن که در پیش شماست
تاریک خواهد ساخت و هر تراشت معذرت بهیکم کرد و گفت که کرن نیز فرزند شماست

وطفل ست وطریق حرف زدن نیکو نمیداند از دم تنجید بعد ازان خطاب بکرن کرد و
گفت که بهیکهم پتامه مشفق و مهربان هرچه میگوید متضمن فائده و صلاح ماست
تو چرا اهانت ارجن و دیگر پانڈوان میکنی و هر مرتبه به بهیکهم پتامه می پیچی آنچه پانڈوان
حرف صلح درمیان آورده اند بهیکهم پتامه نیز مصلحت دانست و ما هم برین رضا داریم
بعد ازان دهرتراشت باتفاق بزرگان کوروان و سرداران اطراف مصلحت چنان
دید که سنجی را همراه وکیل پانڈوان بوکالت فرستد و این سنجی در علم و دانش و ندیمی ۹ सञ्जय
بی قرین و خدمت ملوک کرده و صحبت اندوخته بود دهرتراشت او را طلبیده گفت
که جائی که پانڈوان اند برو با ایشان اول از ما دعا برسان و خبر خیر و احوال هر یک
از عزیزان بپرس بعد ازان پیغام برسان و بگو که دهرتراشت و پیران و بزرگان
و سرداران میگویند که شما پنج برادران از اوصاف حمیده و اطوار پسندیده
بمرتبه رسیده اید که هم دوست بر بزرگی شما قائل ست و هم دشمن و هم گرم و سرد
روزگار چشیده و در عالم دردها کشیده اید و حقیقت هر نیک و بد را به تجربه دریافته اید
امیدواریم که درمیان برادران رفع کلفت و نزاع شود و طریق صلح پیموده گردد
هر چند در جود هن و کرن و جوانان کوروان درشتند و غرور جوانی ورزیده از ندر صلح را
قبول نمی نمایند و مستعد جنگ شده اند اما اگر پیش ما بیائید شما را با ایشان صلح دهیم سنجی
همراه وکیل پانڈوان روان شد و طی مراحل و منازل کرده پیش پانڈوان رفتند
و دیدند که جهان جهان لشکر بی پایان در کنار دریا و کوهستان فرود آمده و دریای
آهن از هر طرف موج می زند چشم سنجی ازان چشم خیره شد تا آنکه در دیوانخانه راجه
جدهشتر رسیدند و تعظیم و خدمت چنانچه می بایست بجا آوردند و راجه و اهل مجلس
بقدوم سنجی شادمان شدند و او را با اعزاز و احترام بنشانیدند و اخبار خویشان و
عزیزان پرسیدند او گفت همه بصحت و سلامت اند و از آینده و رونده خبر راجه
جدهشتر و جمیع عزیزان پرسان میباشند و همه بدعا مشغول اند بعد ازان جدهشتر
به سنجی گفت کرشن و راجه براٹ و دروپد و دیگر راجهای اینجا حاضر اند هر پیغامی که

(۱۱۲۶)

داری بگذار سنجی گفت که راجه درجودهن با شما در مقام بیگانگی ست و به صلح
رضا دارد و مرا برای همین مصلحت فرستاده چنانچه وکیل شما هم واقف ست و در
همه خلق از کوروان و پاندوان اعتبار تمام ست اما اینکه یکدیگر تنازع از سبب
ایشان ست و اهل عالم همین میخواهند که نفع گیر باشند چون شما بزرگان یکجا اید
چنان سازید که جنگ برطرف شود راجه جدهشتر جواب داد هر که عاقل ست باین راضی
نخواهد شد که بی تقریب جنگ کند و چندین خلایق را بکشتن دهد تا ملک به تدبیر و آشتی
بدست آید کارزار چون توان کرد خصوصا جائیکه هر دو جانب خویشان و دوستان
باشند اما چون کار از حد گذرد و صلح صورت نه بندد آن زمان ضرورت ست هر چند در طلب
آشتی زبونی لازم می آید و مردان جنگی کارزار و کشته شدن را زیاده دوست میدارند
از آشتی اما بنابر عاقبت اندیشی و ملاحظه بدنامی ما زبونی را بخود قرار میدهم تا
میتوانم از جنگ پرهیز واجب می شمرم چه میدانم هر که بی تقریب فتنه میکند و طالب
جنگ میگردد نسل او ضائع میشود و در خان و مانش خلل راه می یابد چنانچه راون
حاکم لنکا ظلم کرد و به سری رام جنگ بنیاد نهاد سلسله چندین هزار ساله خود را برباد داد
این همه احتراز ما از جنگ بواسطه شفقت خلائق ست می باید که ایشان و ما همت
خود را بران گماریم که مردم آزرده نگردند و بندهای خدا تلف نشوند و مال و ملک بجا
پایدار بماند و وبال بما عائد نگردد و ما دولت پایدار آنرا میدانیم که بی خونریزی و تلف
خلق دست دهد چه بعد از آنکه خلق کشته شوند و خویشان و دوستداران همه از عالم
بروند بر تقدیریکه فتح هم شود و ما زنده باشیم ازین ملک و مملکت چه نفع و فراغت
خواهیم یافت دیگران چه بروند که ما خواهیم برد مصرع جم ازین بزم شد و جام نماند
و هر کس که در پی جنگ و کین ست او هم همیشه در کلفت ست و روز بروز آتش حسد
و کین در دل او زیاده میشود از لذت دنیا و عیش زندگی هم بهره مند نمی باشد و محروم
و بی نصیب میماند ما نمیدانیم که با کرن چه بدی کرده ایم که او دایم در پی هلاک و
برانداختن ما میباشد و دائم بدی ما بدرجودهن میگوید و او را تیزتر میسازد

و همه در آتش کینه می اندازد و ما را ازین نوع اندیشه های باطل و فکرهای
فاسد هیچ در خاطر نمی آید ما میدانیم که اگر آتش در ده مند آن بالا میگیرد عالمی
را میسوزد و اگر در ابتدای کار در پی کشتن آن شوند باندک بادی و قطرهٔ آبی
می میرد جنگ هم همین نسبت دارد بنابرین معنی ما بشیر خواهان صلحیم و دهرتراشت را
میدانیم که صاحب و ولی النعمت ماست نیک اندیش و کم آزار است و به فتنه و فساد
مائل نیست اما چه کند که بواسطه خاطر پسر خود و رعایت جانب او بحیله ها پیش می آرد
و سخنان فریب آمیز میگوید ما را میخواهد که بسخن نگاه دارد و بدر هم که در تمام قبیله
خیرخواه و نیک اندیش است هر چند درجودهن را نصیحت میکند اما چه فائده که
او مواعظ را قبول نمیکند و ما را یقین است که بدر اگر سخن راست نیز بگوید لیکن
دهرتراشت بجهت رضای خاطر درجودهن قبول نکرده باشد پس کشن جیو به سنجی گفت
که نزدیک من پاندوان و کوروان برابرند من همان میخواهم که بهبود هر دو جماعه
باشد اما چه توان کرد که دهرتراشت ریائی و خوش آمد گوست و محبت پسر او را بحدی
میدارد که عاقبت اندیشی نکند و هیچ عیب پسر در نظرش نمی آید و او را بر قباحت
افعال سرزنش نمی نماید بیت فرزند اگرچه عیب ناکست ٭ در چشم پدر ز عیب
پاکست ٭ پاندوان چون جمعیت بسیار دارند و از اوقات گذران جماعه را چاره نیست
اگر جمعیت بهم نرسانند و طلب حصه ملک از کوروان نکنند نمیشود و ایشان را ضرورت است
که ولایت را بگیرند خواه بصلح خواه بجنگ و همان مثل مشهور است که گرسنه خورد را
بشیر میزند و هر چند روزی مقدر است اما طلب و تردد شرط است چون هر کس را
برای کاری آفریده اند مثلاً برهمن را برای طلب علم و گوشه نشینان را برای عبادت
و ریاضت و هر حرفه برای کسبی معین همچنان شجاعان و بهادران را برای جنگ
آفریده اند و اگرچه کوروان نسبت به پاندوان تعدی فاحش کرده اند و دروپدی
را ایذای بلیغ رسانیده اند اما اگر حالا هم از کرده پشیمان شده و گذشته را تلافی
نمایند هنوز هیچ نرفته و اگرچه پاندوان بغایت غیرت دارند و میخواهند که انتقام کشند

امّا از گفته ما بیرون نیند و آنچه جودهن مثل درختی ست از دشمنی و کینه و کرن
شاخ و برگ آن درخت و سکن بمنزلهٔ شاخهای باریک اوست و دوساسن حکم
برگ و شگوفه و گل دارد و بیخ آن دهرتراشت ست که ریشهای او بزیر زمین فرو
رفته و بهر جانب دویده و مقابل دریجودهن جدهشتر درخت دوستی نیکویی ست
و بهیم شاخ و برگ آن درخت ست و ارجن شاخ خرد آن درخت و نکل و سهدیو
بمنزله برگ و گل و کشن بمثابه بیخ آن درخت ست پس انصاف باید داد که این
جماعه بهتر یا آن جماعه بیت درخت دوستی بنشان که کام دل ببار آرد +
نهال دشمنی برکن که رنج بیشمار آرد + و دیگر از روی تمثیل خیل و تبار دهرتراشت
مشابه بیشه اند و پاندوان دران بیشه حکم شیر دارند شیر و بیشه لازم و ملزوم
یکدیگرند چه اگر بیشه بی شیر باشد هر کس دران بیشه در می آید درختان آنرا
می برد و می سوزد همچنین شیر اگر بیشه را گذاشت در میدان آمد او را صید میکنند
و میکشند بنا برین مقدمات اگر کوروان عنان راست سازند و پاره بجانب
پاندوان بیایند کاری خوب میکرده باشند و در مقابله نیکویی و آشتی از پاندوان
نکویی به بینید که دنیا جای مکافات ست و ایشان هردو صفت دارند که با دوستان
دوستند و با دشمنان دشمن همین سخنان را رفته بگو که در هر چه مصلحت خود بینند
آن را مستعد باشند خواه جنگ خواه آشتی سنجی از کشن جیو وداع گرفته پیش
جدهشتر آمد جدهشتر با او گفت که آنچه از زبان کشن جیو شنیده بی غرضانه این
پیغام را به کوروان بگذار و یقین میدانم که دل تو بسیار صفا دارد و هرگز زنگ
کدورت بر آیینهٔ خیال تو ننشسته ست ظاهر ست که نصیحت را ازین جماعه
دریغ نخواهی داشت چنانچه سخنان دلپذیر و مقدمات تسلی بخش با گفته دل
سنگین ایشان نیز امیدست که بفرمودهٔ تو نرم گردد مصرع سخن از دل
برون آید نشیند لاجرم در دل + و ازینجا که بدی هر کس از زاهدان و عابدان
و مرتاضان و دانایان و صلاح کاران تجه دید خورند از جانب ما دعا برسانی

و همت طلبی و بگوئی که در زمان توجه و مراقبه ما را فراموش نفرمایند و درونه چلاچ
و اسوستهاما که استاد و استادزاده ماینداینشان را نیز تعظیم بجا آورده قدم بوس
برسانی و از عهد قدیم یاددهی و همچنین بخانه کرپاچارج که بزرگ و لئیم قبیلهٔ ماست
بروی و از ما نیازی بگوئی علی هذا القیاس بدر و بهیکهم تیامه و دهرتراشت و از
برادران و خویشان و دوستان هر کدام را جدا جدا تحیت برسانی و دست تواضع
بر سر نهاده پای بدر و بهیکهم تیامه و دهرتراشت و هر کدام از برادران و خویشان
به بوسی و این مضمون را با ایشان بگوئی بیت دنیا نه متاعیست که ارزد بنزاعی +
با دوست مدارا کن و با خلق مواسا + و از راجهای اطراف که بمدد ایشان آمده اند
هر کرا به بینی که بما اخلاص دارد بخانه او رفته دعا بگوئی و قدم بوس رسانی بیت
بوی وفا گر شنوی از کسی + پای بهوسیش ز خسرو مسی + راجه جدهشتر بعد
ازین سخنان انعام وافر و خلعت های فاخره و بخشش فراوان از یاقوت و
جواهر به سنجی داد و از برای یاران قدیم و دوستان و برادران موافق تحفه های
مناسب و لایق روانه کرد و جهت ضعفا و فقرا و غیره فراخور احوال هر یک
سوغاتها بدست سنجی فرستاد تا همه او را از دل خواهان باشند و در حق او دعا
بکنند و در وقت وداع سنجی را راجه جدهشتر بگوشه طلبیده پنهان بگوشش او گفت
که آخرین نصایح و خلاصه کلام اینست که بدرجودهن بگو تا اندرپری باز آید یا ره
انصاف در زر و ما تمام ملک و مال پیشکش او کرده ایم و نمیدانیم ازین پنج موضع
گذشت اول کمنول دوم کرنال سوم اندرپری و چهارم برناوه و پنجم اندرپت
که وطن اصلی ماست باز هر پنج برادر بواسطه دفع فتنه و فساد با اینقدر قناعت
میکنیم و بدرجودهن بطریق اخلاص و اتحاد سلوک میکنیم او هم باید که درین
باب مناقشه و مضایقه نکند که مضایقه در همه کارها شوم و عاقبت او معلوم است
مصرع سخت میگیرد جهان بر مردمان سخت کوش + و تحقیق بدانکه اگر دریودهن
آنرا قبول نمیکند آن زمان سخن میان ما و او بزبان تیر و شمشیر است و شمشیر حجت قاطع

قطعی ست پس سنجی که این سخنان نرم و گرم از جدهشتر شنیده بود ذخیره خود ساخت
و در تمامی راه تکرار کرده می آمد تا منزل بمنزل طی کرده نزد خانه دهرتراشت آمد
دربانان رفته خبر او به دهرتراشت بردند او را اندرون طلبید و اخبار پنهانی بچه
پرسیدنی بود در خلوت از سنجی پرسید و باقی را گفت که در مجلس بحضور اعیان و
فرزندان و مرا در آن بگوی بعد ازان دهرتراشت سنجی را رخصت خانه داد و بدست
دربانان خود بدر را برای مشورت طلبید و تمام شب بیدار بودند و سخن میکردند و اول
سخنی که دهرتراشت به بدر گفت این بود که پیش از آمدن شما سنجی از نزد پاندوان آمده
بود من اخبار آنها را می پرسیدم چندان تعریف اخلاق راجه جدهشتر و نکوئی پاندوان
او بیان کرد که بیشتر از و متصور نباشد سنجی چنین بمن گفت هر نیکوئی که هست پاندوان
دارند و هر بدی که در عالم هست از جانب تست و از پسر تو القصه سنجی مرا به شرارت و
خیانت چندان ملامت کرد که من سر بالا نتوانستم کرد و بعضی سخنان هنوز مانده اند که
بمن نگفته فردا بر سر مجمع آمده خواهد گفت و من ازان سخنان اندیشه تمام دارم که
مبادا چیزی بگوید که اهانت ما و قبیلهٔ ما نزد امرای بیگانه و خاص و عام شود و ازین
غم مرا امشب خواب نمی آید تو چه میگوئی بدر گفت چنین میگویند که چند کس را شبها
خواب نمی آید اول آنکه او را کار به زبردستی جنگ جو افتاده باشد و دشمنان او را
احاطه کنند دوم کسی که جمعیت او پریشان شود و لشکرش بهزیمت درآید سوم کسی که
او را مهمانی از خود کلانی و شادی بزرگ یا امری عظیم پیش آید و او را از مفلسی و قلاشی
به هیچ چیز دسترس نباشد چهارم آنکه مال او از دست رفته باشد خواه دزدان برند
خواه بتاراج حادثات رود پنجم آنکه عاشق باشد ششم آنکه دزد بود بدر به دهرتراشت گفت
حالا ازین شش حالت که مذکور شد فراخور حالت تو کدام ست دهرتراشت بفراست
دریافت که بدر با و کنایهٔ میگوید بطریق اعراض قصد تشنیع او دارد پس به بدر گفت
تو در میان قبیلهٔ ما بدانش و بزرگی پیشوائی وقت تشنیع نیست بلکه زبان را رهنمونی
و مدد کردن ست چه از کسی که مشورت می پرسند او امین ست اگر نصیحت و

صواب بدرا نگوید خائن بوده باشد پدر جواب داد که چون سخن راست می پرسی حالا
بشنو که غیر از راستی بتو نخواهم گفت بدانکه عمل اینست که بهر عاقل لازم ست که بعد از
خداشناسی هر کاری که نیک باشد بکند و از بدی احتراز کند و آنچه بزرگان و دانایان
در کتابها نوشته اند همه را حق داند و اعتقاد خود را فاسد نگرداند و از چیزی که ترسانیده
اند بترسد و مثل آنرا که بعد از مردن باو پرسیدنیهاست درست داند مصرع هر عمل
اجری و هر کرده جزائی دارد * و در امور دین و دنیا و عقاید آنچه بشنود حسن ظن را
کار فرماید و وسوسه را بخاطر راه ندهد که هر چه هست همه زندگیست بعد ازین که داند که چه میشود
چه آن عقیده سرمایه همه سعادتهاست و هر کس نیک را نیک داند و بد را بد داند و بمقتضای
دانش خود کار کند او دانا ست خواه چیزی بخواند خواه نی و هر چند کتابها بیشتر بخواند
و عمل نکند او از هزار جاهلان بدترست و یکی از علامات دانائی اینست که هر آنچه از دست
فوت شود افسوس نخورد و اگر کاری برحسب مراد او نشود غمگین و خشمناک نباشد و
بر آینده غورش نشود و هر چه از دست خود و دیگر بندگان ست همه را امانت سری
بهگوان شناسد و بود و نابود و آمده و رفته را یکسان داند و تمامی همت او میباید
که مصروف بر خیرات و طاعات و صدقات بود و در همه حال هر جا که باشد و با هر که
باشد رضامندی معبود حقیقی را از دست ندهد و هر چند در لذت و عیش و عشرت
و فراغت باشد از یادش غافل نباشد بیت دائم همه جا با همه کس در همه کار *
میدار نهفته چشم دل جانب یار * وصله رحم و پرورش عیال و تبار و رعایت
حقوق صحبت و خدمت را از مهمات و لوازم ضروریات شمرد و هر کس که حقی دارد
فراخور حال خود و حال او از عهده حق گذاری بر آید و تکبر و غرور و نخوت را
در دماغ راه ندهد و هر آنچه بکسی دهد خود را در میان نه بیند و بقبول بخشش
و خیرات و انعام منت بر خود نهد نه بر سائل و کسی را که داند که بد عقیده و
بد راه و روش بزرگان خود گذاشته و چرکین وضع و سفله طبع ست تا تواند از
صحبت او احتراز نماید و با او سخن نگوید که مبادا صحبت او درین کس تاثیر کند و

دانا آنست که بکسی وعده دروغ نکند و هرچه بگوید از قوت بفعل آرد و ازان قبیل
نباشد که یکی را بچیزی امیدوار سازد و باز پشیمان شده از سخن خود برگردد و دیگر علامات
دانائی آنست که هر تدبیری که کند کسی را بران اطلاع ندهد و هرچه کردنی باشد بسرعت
کند تا بعد ازان وقوع آن امر در زبان مردم افتد نه آنکه اول شهرت بدهد
و باز بعمل نیارد و مرد عاقل باید که گرم و سرد روزگار چشیده و صاف و درد رنج و
راحت کشیده بود و تن آسانی را بخود راه ندهد و سایه پرور و فراغت دوست نبود
و اسباب و اشیای دنیوی را بکلی مقصود نداند و اگر کسی را ببیند که در دانش و حسب و
نسب و سایر اخلاق ازین کس فروتر و باعتبار زر و مال و جاه افزون تر باشد برو
حسد نبرد و بقسمت قسام ازلی راضی گردد چه حسد بر خلق بردن در معنی اعتراض
بر خالق کردن است و یقین بدان که همه رنج و کلفت مردم ازین است که از قسمت
بیش میجویند و از وقت پیش میخواهند و از آن دیگران از خویش میخواهند و دیگر
روش بزرگی و دانائی آنست که اگر کسی او را مدح و تعریف کند خوشحال نگردد و
بآن ستایش از جا نرود چه هیچکس متاع دیگری را آنطور نمی شناسد چنانچه صاحب متاع
و ازین که بهر خود را باد دهد چه سود که عیب بر صاحب پیداست و همین طور اگر کسی
قدح کند و مذمتش بگوید ناخوش نشود و تامل باوضاع و اطوار خود کند و خود را خود
ببیند و اگر ازان عیب پاک است خدا را شکر کند که ازانچه میگویند بهتر است و گندم نمای
جو فروش نیست و اگر آن عیب در وهست تبدیل اخلاق ذمیمه بصفات حمیده بکند
بیت نیک باشی و بدت گوید خلق ٭ به که بد باشی و نیکت گویند ٭ اما اوصاف
نادان یکی آنست که بقسمت خود راضی نشده بطلب مال دیگران باشد بزبان دوستی
بمردم میکرده باشد و در دل غیر آن داشته باشد و دیگر کاری که زود باید کرد کاهلی
نماید و دیگر آنکه از برادران و پدران که از دنیا رفته باشند یاد نیاورد و طعام
بارواح ایشان در ایام فاتحه بفقرا و مساکین ندهد و دیگر آنکه بی طلب بخانهای
مردم میرفته باشد و چون بجائی که برود و راه برآمدن از خانه آنکس فراموش کند

وسخن ناپرسیده بسیار گوید و بمردمان احمق و نادان اعتماد نماید و چشم از عیبهای خود
پوشیده در عیب دیگران بوده باشد و لاف کارهای که بران قدرت نداشته باشد
و دیگر آنکس جهل و کمال حماقت دارد که خود را از جهل بدر نیاورده باشد و خواهد که مردم را
ارشاد نماید و دیگر کسی که با قوی تری از خود دست و گریبان میشود و با زیاده از
خود می بر افتد و کس دانا را لازم است که چند کار بکند اول بی ضرورتی به سفر
نرود و نفاق را شیوه خود نسازد و خیانت نکند و سخن چین نباشد شراب نخورد و
با خلق خدا هرزه گوئی و گفتگو نکند و هر کسی را ضائع نسازد و پای از اندازه
خود بیرون نه نهد اگر کسی او را بغضب آورد چندان غضب نکند که از اعتدال بگذرد
و فتنه انگیزی ننماید و اگر مالدار باشد بآن غرور نکند و با کسی که احسانی کند از و
پشیمان نشود و اگر بکسی چیزی بدهد آن را پیش مردمان بزبان نیارد و در هر جا که
بوده باشد هر چه دران ولایت رسم باشد همان دستور عمل میکرده باشد و رسم
ولایت دیگر را آنجا نکرده باشد و اگر کسی خواهد که بکسی نفع رساند مانع آنچیز نگردد و با کسی
بسیار دشمنی نکند و حواس ظاهری و باطنی را همه در کار حق صرف سازد و از هوای
نفس دور باشد و به همسران خود خویشی و پیوند کند و مهمات خود را به مردمان اصل
مفوض نموده باشد و بنده شکم نباشد و طعام کم میخورده باشد و در لقمه امتیاز مرعی دارد
و بیداری او بیشتر از خواب باشد و اگر [illegible] با او احتیاج آرد البته در انوقت دشمنی را
منظور نداشته احتیاج او بر آرد و راستی را شعار خود سازد و بیحیائی و بیشرمی را از خود
دور سازد و تا از او چیزی نه پرسند نگوید و سخنی که دران نفع کسی باشد دران سخن
خودداری نکند و در پی کاری که میسر نشود بیهوده کار بیفایده نکند و تا تواند کاری بکند
که مردمان او را دوست دارند و هر حاکمی که از حال خزانه خود و از حال رعیت خود
بیخبر باشد و نداند که از چه کس چه چیز میباید گرفت و بر حال لشکری خود آگاه نباشد او
شایسته حکومت نیست و هر حاکمی که بوده باشد بآن حکومت خود چنان مشغول نشود
که فرموده خالق را فراموش سازد و رعیت را خوار نه بیند و اگر فتنه از طرفی شود

نزد وتر دفع آن نماید و نگذارد که مجال رسد و دیگر از عهده آن بر نتوان آمد و بسیاری
از حکام اول فتنه را خورد دانسته نمی آید تا مجالی رسید که دیگر دفع آن فتنه نتوانستند
نمود و ملک و مال ایشان به سر آن رفت و دیگر صاحب جاه و حکومت که برا اشتغال
خود و نسا از روی طمع و رشیان به سر من گذارند آن باعث زوال وی شود چنانچه ماهی که بجهت
شومی طمع به شست صیاد گرفتار شود [illegible] با احتیاط بوده باشد و اکثر
طعامهایی را که [illegible] هضم باشد نخورده باشد و تدبیر را از جماعتی که تجربه یافته باشند
می پرسیده باشد و تدبیر از کم تجربه و مغرور کم پرسد و اگر کسی جرم کند تمام مال او را
نگیرد و حاکمی که بدل نیت خیر داشته باشد بخدم و حشم و رعایا بدیده مرحمت نظر
کند و بزبان شیرین تکلم نماید و احسان را شعار خود سازد ملک و مال و جاه او روز
بروز در ترقی خواهد بود و خلق او را دوست دارند نیکو خواه خواهند بود و حاکمی که عکس
این صفات داشته باشد خلق او را دشمن خواهند داشت و خدم و حشم و رعایا از
اخلاص او بیرون روند چنانچه آهو که از دام صیاد خلاص شده باشد دولت از او
بگریزد و هر چند تعاقب کند بدست نیاید و اگر گنهکاری بدر صاحب حکومت برود
کشتن او روا نیست بعدل و حلم دیگر از وجهت بنده حسن صفای ظاهری است که فرماید
و حسن و صفای ظاهر بغسل و استعمال عطریات و غیر آن و غذاهای موافق باقی
میماند سه کیفیت یکی کیفیت علم دوم کیفیت مال سوم زور و قوت باشد مثل
کیفیت شراب است که آدمی را مست و مغرور میسازد و این سه کیفیت بدان را
بدست و نیکان را نیک و صحبت تاثیر میدارد و اگر بدی بصحبت نیکان افتد او
نیک است و اگر نیکی بصحبت بدان گرفتار شود او را زیان میدارد [illegible]
گفت از این نصیحت ها که من گفتم غرض آن بود که شما با پاندوان دوستی و صلح
و نیکی کنید و کار بدشمنی و جنگ نرسانید و اگر شما را چند [illegible] صلح نمایید و دوستی
کنید او هرگز بدیهای که شما کرده اید بخاطر نخواهد آورد و با شما [illegible]
بخاطر خواهد آورد و نصیحت را دریغ نخواهد داشت با اتفاق او ملک و جاه [illegible]

از یکی هزار خواهد شد و هر کس که بعقل و بزرگی از همسران ممتاز باشد او را بزرگ
میباید دانست و از راستی و انصاف نباید گذشت نمی بینی که چون پرهلاد راجه بزرگی
بفضل سدهنوا برهمن قایل شد نام نیک او چگونه در عالم ماند دهرتراشت پرسید
که آن حکایت چگونه بود بدر گفت که در زمان سابق دیوی بود بروچن[1] نام پسر ١बिरोचन
راجه پرهلاد[2] و پدر راجه بل[3] که راون لنکا را اسیر کرده برده بود و زن بروچن २प्रहलाद ३बाल
که کیشنی[4] نام داشت روزی از شوهر خود پرسید که برهمنان بزرگ اند یا دیوان ४केशिनी.
و دیوته بروچن جواب داد اگرچه ما دیوانیم و برهمنان و دیوته با همه از برهما پیدا
شده اما نه پیش ما برهمنان وجود دارند نه دیوتها هر دو طایفه خدمتگاران
ما اند کیشنی گفت که حالا با تو چه گوییم فردا برهمنی سدهنوا[5] نام بمنزل من خواهد آمد ५सुधन्वा
آن زمان من ترا خبردار خواهم ساخت تا به بینم که تو بزرگی خود را بر او ثابت
میکنی یا او بدلایل فضیلت خود را بر تو مقرر میسازد روز دیگر بروچن کیشنی یکجا
نشسته بودند سدهنوا برهمن برقرار معهود بخانه ایشان آمد و دعا کرد بروچن جایی
بلند نشسته بود اشارت به برهمن کرد که بیا بنشین و هیچ تعظیم او بجا نه آورد سدهنوا
گفت جاییکه شما نشسته اید ما نمی نشینیم بروچن گمان برد که مگر پرهلاد ملاحظه ما میکند و نمیخواهد
در نشست گاه بروچن شریک باشد گفت از برای تو یک چیزی بلند مثل کرسی
وغیره که امتیاز داشته باشد بطلبم تا تنها بران نشینی سدهنوا گفت که نشستن من
از رهگذر دیگر است و آن این است که من پیش پرهلاد پدر تو می آمدم از دور که
نظر بر من می افتاد او برای تعظیم بر میخاست و جا را برای من خالی میکرد تو
ابرو هم خم نمیکنی اما چه توان گفت که تو خرد سالی و در خانه پرورش یافتی و در
صحبت بزرگان ادب نه اندوختی معذوری بروچن ازین سخن برهم شد سدهنوا
گفت من از تو سوالی میپرسم اگر جواب مطابق سوال من گفتی از مال و خزینه
هر چه دارم پیشکش تو میکنم و خود با جمعی دیوان از خویش و قرابتیان در خدمت تو
میباشم سدهنوا گفت ما مردم فقیریم و غریب ایم و مال و ملک نداریم شرط میان ما

وشما همین ست که اگر جواب سوال تو بدهم جان من نیز طفیل تو باشد والا قضیه برعکس
خواهد بود دُربروجین گفت قبول دارم بعد ازان دُربروجین پرسید که بیا راست بگو که برهمن
بزرگترست یا دیو سدهنوا گفت که این مسئله میان ما وتو مابه النزاع ست هرچند من
راست هم بگویم تو قبول نخواهی کرد مناسب انیست که من وتو پیش پرهلاد برویم تا او
منصف باشد داد مردیست که از انصاف نمیگذرد برین قرار هر دو در خدمت پرهلاد
رفتند نظرش که از دور برایشان افتاد بفراست دریافت که برای رفع شبهه پیش
من می آیند از دربروجین پرسید که ترا با سدهنوا مگر محبت ست که صحبت او را اختیار
کردی او گفت که محبت چندانی با او ندارم اما در یک چیزی با وبحثی دارم وشرط بسته
برای تحقیق آن شبهه پیش شما آمده ام پیش ازانکه دربروجین مشکل خود را بگوید پرهلاد
بمجرد دیدن سدهنوا از جای خود برخاست وبا وتعظیم وتواضع بسیار بجا آورده و
بخدمتگاران فرمود تا زود تر آب بیارند ودست وپای سدهنوا را بشویند وهمه
اهل مجلس میگفت که امروز سعادت ماست که سدهنوا اینجا قدم رنجه فرموده سدهنوا
به پرهلاد گفت که تعظیم وتواضع میکنید جزای خیر یابید حالا بطریق انصاف بگوئید
که برهمنان بزرگترند یا دیوان که پسر شما دربروجین درین باب سخن ما را قبول ندارد وخود
را برما ترجیح می نهد وبرین معنی شرط بسته که هر که بدروغ باشد جان خود را بدیگری ایثار کند
پرهلاد گفت مرا هر دو مشکل افتاده وشما طرفه شرطی بسته اید اگر راست میگویم دل پسر من
میرنجد بلکه بی پسر میشوم ومحبت اولاد بی اختیاریست واگر راست نمیگویم ومداهنه میکنم
دیانت وطاعت خود را برباد میداده باشم سدهنوا گفت شما خود بهتر میدانید هر وبالیکه
در قمار بازی وغصب اموال دیگریست همان وبال در پوشیدن سخن حق ست وهر که
گواهی دروغ میدهد تمامی طاعت وخیرات خود را ناچیز میسازد پرهلاد گفت از راستی
گزیر نیست خیل وتبار ما به بزرگی انگرا که سدهنوا از اولاد اوست اعتقاد دارند ومسر
سدهنوا بهترین اهل روزگار باشد وبعد از سدهنوا فضیلت کیشنی دارد که او قدر
سدهنوا شناخته است ودربروجین را از لاف برابری او منع میکرد بعد ازین پرهلاد

به سدهنوا گفت که این پسر شرط را بازی داده و اسیر تو شده است و جان او از تو گذشته
حالا تو اختیار داری اگر جان او را میگیری هیچ کسی را جای سخن نیست و اگر می‌بخشی
این پسر را عنایت تو میدانم سدهنوا گفت آفرین بر تو باد که راست گفتی و آنچه حق بود
ظاهر ساختی عوض من همین بود این فرزند ترا مبارک باد و چون این حکایت تمام شد
بدر بدهتراشت گفت چون پرهلاد سخن راست گفت هم دیانت خود را نگاهداشت
و هم پسر او از بازی دادن شرط خلاص یافت همین طور تو هم اگر مداهنه نمائی
و روی دریودهن را نه بینی و بزرگی حب بجهشتر قائل شده او را بر قبیله خود و بحکومت
و سرداری بر داری از برکت این راستی هم کارهای شما صلاح یابد و هم نیکی شما
در عالم بماند. انان بدهتراشت گفت که سری بهگوان کسی را که نگاهبانی میکند
اول او را عقل و دانش و نیت خوب میدهد و هر کرا میخواهد برد و سازد بیعقلی
در دل او می اندازد تا بشومی آن کارها میکند که باعث زوال او میباشد چون
عقل و دانش از صحبت بزرگان و دانایان می‌افزاید و موروثی کسی نیست بنا بر
آن صحبت نیکان گرفتن لازم است و حکایت دتاتریه زاهد و جماعه دیوتها दत्तात्रेय
که ایشان را سادهیه میگویند شنیده یا نه که آنجماعه را از صحبت آن زاهد چه بهره رسید
دهرتراشت گفت که آن کیفیت چگونه بود بدر گفت زاهدی بود در ولایت کهن
بسیار عابد دتاتریه نام که همیشه بطریق آزادها مسافرت میکرد روزی جمعی از طالبان
پیش او آمدند التماس نصیحت از وی کردند او گفت که اصل همه مواعظ اینست که
در آدمی دو صفت باشد یکی صدق و دوم صبر هر که این دو صفت دارد او را
هیچ احتیاج پندی دیگر نیست دیگر باید که کینه کسی در دل نگاه ندارد و دل به آسایش
آرد و کاری بکند که جز خدا بهیچ چیز دیگر او را علاقه نماند تا وقتی که از عالم برود
آزاد رفته باشد پس بدر گفت چون آن جماعت ساده این نصیحت را از آن
زاهد شنیدند همین شعار خود ساختند تا بمرتبه کمال رسیدند اگر تو هم باین سخنان
۱۱۰ من عمل نمائی هم در دنیا به نیکی و نیکنامی زندگانی کنی و هم در آخرت موجب نجات

شود دهرتراشت گفت که من پیر شده ام و این پسران ناخلف من بسخن من کار
نمیکنند ازان می ترسم که آخر کار پسران ایشان و پاندوان بجنگ انجامد و این
پسران و خویشان همه کشته شوند تو این پندها را که بمن میگوئی منهم آنها را
میدانم اما چه کنم که این جوانان سخن مرا نمی شنوند از کمال بی عقلی باین لشکر
و مال مغرور شده اند دیگر کسی را بنظر در نمی آرند و من بسیار هراسان ام که آخر این
غرور موجب زوال ایشان نشود و من در همین فکر و غم مانده ام از تو آن میخواهم که
ازین غم و فکر مرا بدر آری بدر گفت سه چیز است که فکر بیهوده و غمها را میبرد یکی مشغولی
بعلم و تو چشمی نداری که بعلم مشغول توانی شد دیگر ترک هوا و هوس و لذات نفس
و چون تو زنان و فرزندان داری بجهت خاطر ایشان هزار دروغ و راست میگوئی
و می شنوی ترک آنها بر تو مشکل است سوم این است که دست از همه باز دارد و
بگوشه برود و بسد رمقی قناعت نماید و این هم از دست تو نمی آید اگر کسی اندکی
از علم بشنود و بدان کار کند هزار مرتبه بهتر از انست که علم بسیار خوانده باشد و بدان
کار نکند و هر کسی که راستی و نیک اندیشی را پیشه خود سازد او بمقصود میرسد و آنکه
پسران تو با پاندوان قمار می باختند و من شما را ازان منع مینمودم شما اصلا گوش
بسخن نکردید چنانچه طبیبی که مریض را دوای تلخ میدهد و آن بیمار دارو را نمی خورد
و چون کار بجائی میرسد که دیگر دارو فائده نمیدهد پشیمان میشود که چرا آن وقت
دارو را نخورده بودم شما هم حالا خواهید دانست که آن سخنان من شما را آنوقت
اگر می شنیدید فائده میداد دهرتراشت گفت که تو راست میگوئی اما چون آدمی
نیک ملاحظه میکند میداند که او را در آنچه میکند اختیاری نیست و آنچه بهگوان او
مقدر ساخته خواهی ناخواهی پیش او می آید پس تو این اعتراضات را هرزه میکنی و
آدمی حکم لعبتی دارد که لعبت باز بهر نوعی که خواهد او را میگرداند بدر گفت این راست است
اما بهگوان بنده را اختیاری در کارها داده است و بهترین صفتی در آدمی است که
بخویشان خود نیکی کند خصوصا خویشانی که بمحنت رسیده باشند و هر چند خویشان

زبون باشند سری بهگوان فرموده است که با ایشان نیکوئی کند چه جای آنکه خویشان
نیک باشند و تو ببین که هیچکس مثل پانڈوان خویشان داشته باشد حالا بهتر است
که ایشان را به نیکی طلبداری و با ایشان جاهای ایشان را که داشته اند بدهی حالا
آنانچه که بیشتر در تصرف ایشان بوده است اگر کمتر هم بدهی ایشان راضی خواهند شد
و این جنگ و نزاع را برطرف سازید که من می ترسم که تمام خانوادهٔ شما بجهت این
لجاج پسر تو جرجودهن برافتد ای راجه تو میگوئی که من غم این فرزندان دارم حالا که
میتوانی اصلاح کار ایشان کردن میباید کاری کردن که ازین غم برآئی و قتیکه ایشان
همه کشته شوند آن زمان دیگر از غم بر آمدن تو صورت نخواهد داشت القصه آن شب
را بدر بوعظ و نصیحت گذرانید و بدهرتراشت گفت که تمامی بید از مواعظ و حکم و
امثال و اخلاق پر است من تا چند با تو بزبانی بگویم اگر کاربندی و در عمل آری
اینقدر که مذکور شد کافیست چون شب گذشت و روز شد دهرتراشت فرزندان و
برادران و اعیان و ارکان را طلبید و مجلسی آراست هرکدام را از بزرگان مثل
بهیکهم و دروناچارج و شلیه بر کرسی های زر و نقره نشستن فرمود و کسی را
برای طلب سنجی فرستادند او بدیوانخانه کوروان آمد و از عرابه فرود آمده در مجلس
ایشان رفت و دعا کرد و گفت که راجه جدهشتر به پیران و بزرگان قبیله قدم بوس
رسانیده و بهمراهان و مصاحبان کنار گرفتن فرموده و خرد سالان و طفلان را
دعا گفته اهل مجلس پرسیدند که پانڈوان با خیل و تبار خود چگونه اند و چون میگذرانند
سنجی گفت همه بصحت و عافیت اند و احوال هرکدام را بتفصیل میگفت درین
اثنا دهرتراشت گفت که ارجن چه حال دارد و چه گفته است سنجی گفت که اگرچه این
کیفیت را شما پرسیده آید می باید که درجودهن نیکو متوجه شده اخبار او را بشنود
که مقصود بالتمثیل اوست و ارجن هر سخنی و پیغامی که گفته باتفاق جدهشتر و
بصوابدید کشن گفته است در زمانیکه من وداع میگرفتم در حضور جمعی از راجها بآواز
بلند گفت که درجودهن صلح را قبول نخواهد کرد و در اندک فرصت نتیجه نیک نخواهد یافت ۲۰

شما همه با لشکر و حشم خود حکم جنگلی دارید که تیر از خس و خاشاک و گیاه خشک باشد
امید است که به تیرهای آتش بار من در یک ساعت سوخته شوید و غرق طوفان
آتش گردید بهیکهم پتامه گفت که ارجن هرچه میگوید می آید چه قولی که او دارد بجا
از و حساب گرفته است و نزد ما این که شنیده اید یکی بصورت کشن جیو بر آمده و دیگری
بصورت ارجن چنانچه بالا گذشته اگر ما را مخلص خود میدانید گفته ما را حمل بر غرض
نکنید آشتی خوب است و جنگ مصلحت نیست پس بهیکهم پتامه بدرجودهن گفت که
سه کس ترا راه زده اند و خوشامد گفته و تدبیرهای بد نموده اند اول کرن دوم سکن
و سوم دوساسن اگر اینها نمی بودند البته تو از سخن ما بیرون نمیرفتی کرن را
این سخن خوش نیامد و با بهیکهم پتامه گفت که شما چرا خلاف واقعه میگویید از ما چه بدی
ظاهر شده و درجودهن را کدام راه بد نموده ایم که موجب این همه ملامت باشد
صلاح ما صلاح ایشانست اگر شما بصلح راضی اید ما را چه پیش من جنگ و آشتی
برابرست بهیکهم پتامه دانست که کرن این همه مقدمات را از راه نفاق میگوید غرض
او چیزی دیگر است پس به دهتراشت گفت که درجودهن بسیار غافل است نیک و بد
خود را نمیداند و راهی که کرن با و مینماید راه غلط است و در سلوک آن هم زیان اوست
و هم زیان همه با او و از مردانگی خود که کرن لاف میزند روز جنگ براٹ آن مردانگی ها
کجا رفته بود که ارجن تنها شش عرابه سوار شما را زیر و زبر کرده گریزانید درناچارج
نیز گفت که بغیر سخنان کرن از راه نباید رفت که او چنانچه دیانت خود را بامی داده
میخواهد که ملک ما را نیز از دست بدهد حالا هم هیچ نرفته است میباید که حصه پاندوان را از
ملک بدهید تا بسلامت بمانید چه پاندوان همان اند که بارها آثار شجاعت ایشان را
دیده اید و دهتراشت دانست که سخن بهیکهم پتامه و درناچارج اصلی دارد گفت که صلح
بسیار خوب است اگر درجودهن و دیگر کوروان قبول کنند بشنیدن این سخنان بعضی
از جوانان را که باعث تحریک فتنه و فساد بودند رگ غیرت در حرکت آمد گفتند که بددلی و ترس
بر دلهای ایشان راه یافت و نمیخواهند که جنگ کنند این همه علامات زبونی است از ما اهم

که شما جنگ نکنید اما معرکه شکن هم نباشید حیف ست که نام بهادری بر شما نهاده اند
فی الواقعه اگر شما بهادر میبودید به پیری کے میرسیدید دهرتراشت این سخن را قطع کرده
از سنجی پرسید که تو افواج پاندوان را هم دیده و لشکر ما را نیز کسانی را که در افواج ایشان
صاحب داعیه اند بیان کن که چه کسان اند و دیگر شنیده میشود که قاید الجیش و میر
لشکر ایشان دهرشت دمن شده است و ترتیب صفها و آراستگی فوجها را بگو که چطور
دیدی آیا در لشکر ما جوانان کار طلب بیشترند یا پیش پاندوان سنجی را درین تصور
بیهوشی دست داد و مدتی در تامل ماند دهرتراشت گفت جواب نمیدهی بدر گفت
چنان از قیاس معلوم میشود که از تصور لشکر پاندوان و قوت و مدد و افزونی عدد
ایشان دل او ضعف کرده است جواب که گوید سنجی بعد از ان بهوش آمده گفت پنج
برادر پاندوان را دیده ام که اگرچه بواسطه محنت جلای وطن و تشویش غربت که
بدترین کربت ست زار و نزار ضعیف و بیمار شده اند اما باعتبار این که راستی دارند
و زنده دل اند و صلاح در میان ایشانست گمان ندارم که شما بر ایشان غالب آیید
و آنطور شجاعان و بهادران جنگ جو که با ایشان همراه اند از صد یکی و از بسیار اندکی
در میان شما پیدا نمی شوند و شما به سپاه و لشکر مغرور بیده میدانید که بقوت محتاج اند حقیقت
هر دو طائفه را گفتم دیگر شما دانید در انچه صلاح و بهبود شما باشد بکنید و پاندوان را
شما بهتر میدانید که چطور کسانند و حالا که این راجها و جوانان نوخاسته و بهادران
نامی بمدد ایشان آمده باشند قیاس کار ایشان باید کرد و از جمله یلان مشهور که
حالا بایشان ملحق شده اند سکهندی[1] پسر درپد ست که بعد از بهیم یکی را بزور ١ शिखंडी
او نمی بینیم و او اراده دارد که تنها با جمیع لشکر شما سر پنجه زند و راجه براث را با هر دو
پسران او چنان می بینیم که این جمعیت شما را تنها همان بس باشد و ابهمن پسر
ارجن اگرچه از چهارده سال بیشتر نیست اما تمام فنون سپاهگری را از کرشن جیو ٢ धृष्टकेतु
آموخته ست و در میان مردم شما مثل او جوانی و دلاوری معلوم نیست که بوده باشد ३ जरासन्ध
و پسر ششپال که دهرشت کیت[2] نام و دو پسر جراسنده[3] شهدیو[4] و جیت سین[5] یک ४ सहदेव ५ जयत्सेन

کهونی لشکر همراه ایشان اند و داعیه دارند که با همه لشکر شما جنگ کنند و دانع بلبید
چیتر و اشکر باشند و شل آن دو پسر جدا شده و لشکر ایشان در مردم شما کسی نباید
نبوده باشد دهرتراشت گفت که شما این همه لشکر و جوانان و پهلوانان را که نام بردید
من از هیچکس ایشان بیم ندارم که از بهیم سین دارم و در غره سالی چون با این پسران من
بازی میکرد هیچکدام از اینها حریف او نمیشدند و او اگرچه باتفاق هم بر وی می جستند همه را
میزد حالا خود بغل نهایت زور دارد و بمردانگی رسیده است و آن گرز را بدست دارد
با دیوان زبردست جنگ ها کرده بر همه غالب آمده است من چه دانم که او با پسران
من چه کند و معلوم نیست که از مردم ما هیچکس حریف او تواند شد و بهیم که جیب و
از ارجن هم بلند تر است و در وقتی که بهیم متولد شده بود بیاس با من گفت که راجه
پاندو را پسری شده است که تمام مردم و فیلان و اسپان شما را خواهد کشت و من
نمیدانم که در وقتی که او آن گرز گران خود بدست گیرد حال فرزندان من چه شود من
با اینها میگویم و میدانم اما چه کنم این سخن مرا فرزندان گوش نمیکنند و آخر که اینها همه
نابود شوند من زنان و فرزندان ایشان را بکیس نمیتوانم دید و ارجن را چه گویم
جائیکه کرشن پهلوان باشد و ارجن بهل سوار بر کمان خود را که گاندیو نام دارد
بر دست گرفته باشد من یقین میدانم که هیچکس از فرزندان و خویشان من مرد
ما حریف او نخواهند بود سنجی بدهرتراشت گفت که راست میگوئی و آنچه در تعریف
ایشان میفرمائی اینها همانطور اند بلکه زیاده از آن هستند حالا بهر طور که بوده باشد
چنان میباید کرد که در میان ایشان و شما صلح گردد و در جواب من چون این سخنان
شنید با من گفت که شما خاطر جمع دارید که از ایشان ما را پروائی نیست اول آنکه
میگوئید که کرشن نگهبان ایشان است در وقتی که ما ایشان را در جنگل و صحرا
سرگردان کرده بودیم کرشن آن زمان اگر میتوانست چرا نگاهبانی ایشان نکرده
و من شنیده ام که کرشن گفته است که من چنان کنم که همه کوروان بغیر از دهرتراشت
در بدر گشته شوند و این سخن را که گفته است از این نخواهد برگشت پس علاج ما

منحصر در دو چیز است یا آنکه پای کشن را میباید گرفت تا او بصلح راضی شود یا با او جنگ
میباید کرد من خود هرگز معذرتی را نخواهم کرد که پای او را بگیرم با او جنگ خواهم کرد یا آنکه
فتح از جانب ما خواهد بود و تمام دنیا را مسخر خواهیم ساخت چنانچه تا این دنیا باشد
این نام من بماند یا آنکه بمردانگی کشته خواهم شد این هم خوب است که بدین مردانگی ما
تا انقراض عالم مردم آفرین خواهند گفت اما همین اندک غم دارم که اگر مرا امری واقع
شود این پدر پیر من در غم و غصه هلاک خواهد شد چون سخن درجودهن را همه شنیدند
بهیکهم پتامه و درونه چارج و پسرش اسوتهاما و کرپا چارج هر چهار گفتند که چون
درجودهن در کار خود بجد است ما هم میکوشیم و تعریف که ما پانڈوان را می گوییم
سخنی بر سبیل حکایت میگوییم که شاید صلح درمیان آید حالا سخن راستی آنست که جائیکه ما مردم بوده باشیم
هیچکدام از پانڈوان حریف ما نمیشوند و ایشان تاب مقاومت ما ندارند و همه [illegible]
گفتند که شما شنیده اید هرگاهی که پدر بهیکهم پتامه وفات کرد بهیکهم تنها با لشکر خود
برخاسته بگرد عالم بگردید و تمام راجهای را که دران زمان بودند همه را مغلوب خود
ساخته بخانه خود باز گشت و حالا که ما چند نامردم و خویشان و فرزندان در ملازمت
او بوده باشیم پانڈوان چه باشند که با ما برابری میتوانند کرد امید چنان است که
فتح از جانب ما بوده باشد و اگر در ایشان مردانگی می بود و می دانستند که حریف
ما شوند هرگز از ما پنج ده التماس نمیکردند که ما آن پنج ده با ایشان بدهیم تا با ما صلح نمایند
ایشان از ما و سپاه ما ترسیده اند و رنه باین پنج ده هرگز راضی نمیشدند و شما که
میگویید که بهیم گرز دارد او چه میداند دو کس گرز را میتوانند کار فرمود یکی
درجودهن و دوم بلبهدر اگر بهیم با گرز روبروی درجودهن بیاید البته
درجودهن بهیم را میزند شما از بهیم غم نداشته باشید درجودهن گفت که با چوب
بهیم را زدیم دیگر ارجن را بآسانی خواهیم کشت و بهیکهم پتامه را پدرش دعا
کرده است که تا او مرگ نطلبد خدا تعالی او را موت ندهد همین بهیکهم پتامه
همه پانڈوان را با لشکر شان تنها خواهد کشت و درونه چارج و کرپا چارج که

بر جانب ما هستند اگر خواهند همه آن لشکر را ایشان بس اند حاجت بدیگری نیست
وانچه بهیکهم تا مه و درونه چارج و کرپاچارج هستند کرن تنها همان قدر هست و آن
نیزه که کرن از اندر گرفته است همان نیزه ارجن را بس ست حاجت بدیگری نیست درمیان
ایشان هفت کس را نام می برند پنج برادر و دهرشٹدمن و ساتک و دیگر کسی که ازو
اعتبار بوده باشد درمیان ایشان نیست و درمیان ما مردم بهیکهم تا به درونه چارج
१सोमदत्त و اسوستهاما و کرپاچارج و کرن و سومدت[1] و بهگدت[2] و بالهیک[3] و شل[4] و بند[5] و انبند[6]
२भगदत्त ३बाल्हिक و جیدرتھ[7] و دوشاسن[8] و درمکھ[9] و غیر اینها پهلوانان هستند که هر یک تمام پاندوان را
४शल्य ५बिन्दु جواب میدهند و در لشکر ما یازده کوهنی لشکر هستند و ایشان هفت کوهنی لشکر دارند
६अनुविन्दु ७जयद्रथ و پهلوانان زیاده از ایشان داریم ما را داعیه جنگ است سنجی گفت ایشان را چیزی که
८दुश्शासन ९दुर्मुख بخاطر نمیرسد لشکر شماست و ایشان هر یک ازین پنج برادر همین میگویند که با همه ایشان را
تنها میکشیم درجودهن گفت که ای سنجی تو بسیار جانب داری ایشان میکنی بگو که
اسپان ارابه و لوای بیرق ارجن را چه رنگ ست سنجی گفت که عرابه ارجن با جواهر و زیورهای
گوناگون آراسته است که چشم از دیدنش خیره میشود و بیرق آن بمسافت تا رسمانی
و بلندی دارد و اسپانی که عرابه ارجن را به میبرند هر چهار مثل سپیده سفیدند که چترسین
گندهرب وقت مراجعت ایشان از کبیر داده بود و آن طور اسپان در عالم پیدا نمیشوند
و اسپان ارابه راجه جدهشٹر از سر تا پا همه سیاه رنگ اند و مثل این اسپان هم خال خالی
بهم میرسد علی هذا القیاس هر کدام از برادران راجه جدهشٹر اسپانی دارند که در رنگ
و رفتار بی نظیرند و در لشکر شما مثل آنها کسی نمی بینیم و این تعریفی که کرده اند مگر در حق
آن نوع راست می آید مثال در گوشش دو پیکان که دیده + دو پیکان بیک تیر
تیران که دیده + بعد از آن دهرتراشٹ پرسید که از مردم لشکر که جانب پاندوان آمده اند
هر کدام چه داعیه دارند و چه میگویند و نام و نسب ایشان چیست سنجی گفت از همه
१चेकितान پیشتر کشن ست او را خود میدانید چه جای تعریف ست و چیکتان[1] جادو و
२युधामन्यु جدهامنیه[2] و ساتک و دروپد راجه پانچال با ده پسر نوخاسته جنگی و راجه براٹ

با دو پسر خود شنکھ و اُتر اکشوا رد و دو پسر جراسندھ سهدیو نام و دھرشت کیت راجه १ पांसव
چندیری و پنج برادران راجه کیکی که حالا به سرد مشهور است و غیر ازین که تعداد آنها २ केकय
طولی دارد و هر کدام ازین بهادران یگان یگان سرداری را از میان کوروان
تقسیم کرده گرفته اند و دھرشت دمن ... جارج را غنیم خود تصور نموده از برای
جنگ او مهیا شده اند و هر پنج پسران دروپدی که خواهر زاده های ارجن اند ...
خالوی خود مقرر نموده ... برادر خرد دھرشت دمن با جمیع لشکر براٹ برای
جنگ بهیکم پتامه نامزد شده و بدعوی تمام جنگ بهیکم پتامه را قبول کرده و راجه
جبار ... عمده جنگ شل ... دیگر گرفته و بهیم گفته که دُرجودهن را با صد برادران
فرزندان راجه بهگدت با جمیع لشکر مشرق و راجه دکهن با حشم و خدم خود بمن
رسیده ارجن کرن و جیدرت و اسوتهاما و بعضی از راجایان دیگر را متعهد شده
و پنج برادران کیکی راجه مالوه و شال و راجه ملتان و غیره و هر دو ستیک ملک ترگرت ३ शाल्व
را در تعهد گرفته و ابهمن پسر ارجن همه پسران درجودهن و جمله پسران دوساسن ४ सात्वत ५ त्रिगर्त
و راجه برہدبل را غنیم خود تصور کرده بقسمت گرفته چیکتان جادو و سوموت را در ६ बृहद्बल
عهد خود گرفته شهدیو غنیم خود شکن را مقرر نموده و با بهوج نسبی کرت برما ... که
جادو و جنگ خواهد کرد نکل پسر مادری آلوک برادر شکن و بعضی راجهای را که کناره
آب جون و گنگ سکونت دارند برای جنگ قبول نموده بعد ازان بدهرتراشت
گفت که جمعیت ایشان باین مشابه است هر کدام خود را بکشتن و مردن قرار
داده اند باین همه استعداد صلح را طالب اند و اکتفا باین پنج ده که بالا ذکر
شده مینمایند اگر صلح خواهی کن و اگر دانی جنگ کن هر دو شق بدست تست دهرتراشت
گفت دران روز که فرزندان من با پانڈوان قمار باختند من دانستم که خانه
پسران تمار خواهد رفت و حالا این پنج پانڈو با لشکر خود که هستند اندر ...
نیست این پسر بی عقل من داعیه جنگ با ایشان دارد و درجودهن گفت که ای
ما و پانڈوان یک ذاتیم ایشان را بر ما هیچ زیادتی نیست نمیدانیم که شما چرا ازین ...

اینقدر بهراسانید و ایشان را در بهادری بر ما ترجیح می نهید من اتفاق کرده و دوستان
با ایشان جنگ خواهم کرد یا آنکه مردانه غالب خواهم شد یا مرا خواهند کشت من ازین
عزیمت بر نخواهم گشت بجهت خود یک وجب زمین به پاندوان نخواهم داد بعد ازان
دهرتراشت به سنجی گفت که کرشن با ارجن چطور سلوک میکرد سنجی گفت که من چون بدر خانهٔ
کرشن رفته دعا فرستادم کرشن مرا در خلوتخانهٔ خود که هیچکس از فرزندان خود را آنجا
نطلبیده است طلب داشت چون باندرون رفتم دیدم که ارجن و دروپدی پیش کرشن
بربالای تخت مرصع نشسته اند و کرشن با ارجن شراب میخورد و انواع میوه ها و بوهای
خوش حاضر بود و لباسهای فاخره پوشیده بودند و انواع جواهری که چشم بیننده
ندیده بود در گردن و دست و پا بسته بودند و انواع جواهر در پای کرشن بود و پای
کرشن در کنار ارجن نهاده بود من چون برابر ایشان رسیدم ارجن بفرمود
تا چوکی صندلی از طلا آوردند و مرا گفتند که بران بنشین من ادب رعایت کرده
پای صندلی را بوسیدم و بر زمین نشستم و آن مجلس را که دیدم چنان هیبت بر من
مستولی شده که شرح نتوانم نمود و دانستم که کوروان حریف نخواهند شد و کرشن
بفرمود تا ازان میوه ها پیش من نهادند بعد ازان کرشن بمن گفت در جائیکه
بهیکهم و دروناچارج نشسته باشند از زبان من یک پیغام با ایشان بگو
که زوال شما نزدیک رسیده است چند روزیکه از عمر و دولت شما مانده است
بخوشی تمام و فراغت بگذرانید و فرزندان خود را کتخدا کنید آنوقت که شما
بدروپدی آن بیحرمتی میکردید او آن زمان مرا یاد میکرد آن وقت من با خود
قرار داده ام که همه شما را بکشم و حالا آنوقت رسیده است من با شما گفتم دیگر شما
بدانید و دیگر آنکه هیچکس بر ارجن غالب نخواهد شد دهرتراشت که این پیغام
کرشن جیو را شنیده با پسران خود گفت که ای فرزندان من میدانم که کرشن
آنچه میگوید می کند هنوز شما میتوانید که تلافی کار خود بکنید از من بشنوید و
صلح با پاندوان بکنید درجودهن گفت که مرا از ایشان هیچ پروائی نیست تا شما

خاطر خود جمع دا بیا میدهست که من همه ایشان را با شکست کشم و شما چنانچه تعریف
ایشان میکنید من چنان میدانم که همه ایشان حریف من نشوند چه جای که من بر
شل بهکهم پتامه تنها میخورده هیچ چاره نیست ها کیا چاره و کرن و دیگر برادران خود
باندو که هیچ لشکر نداشته باشم ایشان چه باشند که من بواسطه ایشان بکشم کرن گفت
جائیکه در جودهن شل من کسی داشته باشد او را چه غم باید خورد هزاران شل پاندوان
را من جواب میدهم بهکهم گفت که تو خود سالی و نمیدانی که چه میگوئی و میگذاری که
این فرزندان آنچه مصلحت باشد بکنند کرن گفت که شما سر پرست بسیار را میشناختید و مرا
بیرون میدانید تا من جنگ کردن بهکهم پتامه زنده باشد من سلاح جنگ بدست
نکنم وقتی که بهکهم پتامه نباشد آن زمان من بجنگ در آیم تا همه اهل عالم بدانند که از دست
من چقدر کار آمده است بعد از آن بدر گفت که من جنگ شما را با پاندوان مثل صیادی
میگویند که روزی صیادی دامی نهاده بود دو جانوران در آن دام افتادند چون دام
سبک بود آن دام را جانوران برداشته بهوا پریدند صیاد هم از پی ایشان دوان شد
هر جا که ایشان در هوا میرفتند او در زمین همراه میرفت شخصی او را بدان حال دیده
باو گفت که عجب بی عقلی بوده ایشان در آسمان و تو در زمین از پی ایشان میروی
کجا با ایشان خواهی رسید صیاد گفت که من میدانم که آن دو جانور با هم جنگ خواهند کرد
و هر دو بر زمین خواهند افتاد و من هر دو ایشان را با دام خواهم گرفت بعد از لحظه یکی از
جانوران با دیگری گفت که من این دام را از زمین برداشته ام و آن دیگری گفت که
زور منست که این دام را برداشته است و گرنه توکی این دام را توانی برداشت ایشان
هر دو بهمین با هم بجنگ افتادند و جنگ کنان بزمین آمدند صیاد هر دو را با دام
برداشت حالا جنگ شما با پاندوان حکم آن جانوران دارد که شما هر دو طائفه با هم
جنگ کرده مردمان خود را بکشتن خواهید داد و بیگانها ملک شما را خواهند گرفت
بعد از این حکایت سنجی بخانه خود رفت بعد از آن بیاس و گاندهاری مادر درجودهن
آمده درجودهن را نصیحت بسیار کردند که شاید بصلح راضی شود درجودهن اصلا

بصلح تن در نداده راضی نشد بیاس چون دید که در عهد من هیچ وجه قبول صلح نمیکنند
گفت که خداوند تعالی امری که تقدیر کرده است او دیگری آنرا تغییر نمی تواند داد
این سخن را بیاس گفته برفت در راجه جدهشتر دید که از رفتن سنجی مدتی گذشت
هیچ خبر از کوروان نیامد پیش کرشن آمده گفت که ما چشم میداشتیم که شاید کوروان
بر سر انصاف آمده با ما صلح نمایند تا حال اصلا اثری از صلح ایشان ظاهر نشد و ما را
هر مشکلی که پیش می آید به همین همت شما دفع آن مشکل میشود کرشن گفت که من پیش شما
ایستاده ام هر چه شما بفرمائید من آنرا میکنم جدهشتر گفت که ایلچی میباید که برود که
خبر باز فرستد بان سنجی بسیار پیغام داده ام که جواب آن را بمن باز آورد او رفت
و دیگر اصلا یاد ما نکرد و شما میدانید که ما چه محنت ها کشیده ایم با وجود آنکه کوروان بما
کمال آزار رسانیده اند و ما از ایشان طلب آشتی کرده ایم و باین راضی شده ایم که
پنج دیهه بما بدهند تا با ایشان صلح کنیم ایشان باین هم راضی نمیشوند و شما میدانید که
که در دنیا بی زر و مال بودن میسر نمیشود و من حالا محتاج شده ام شما را درباب ما فکری
میباید کرد کرشن گفت که مرا یک مرتبه پیش کوروان میباید رفت و با ایشان حکایت
باید کرد و شاید چنان کنم که آنچه صلاح جانبین باشد واقع شود جدهشتر گفت که مرا این
گستاخی نمیکنم که شما را بآنجا تکلیف رفتن کنم چرا که من میدانم که درجودهن مرد بدماغی و
زبون است و قدر شما را نمیداند چون سخن شما را نشنود و دیگر ما از شما بزرگتر کرا داریم که
دیگر او را بفرستیم آنها بد درون و منافق اند احتمال دارد که شما را در حبس نگاه دارند بعد
از آن کار ما بر ما دشوار میشود و این اهل و عیال و جان و جهان بچکار می آید کرشن گفت
من هم میدانم که درجودهن چنین است اما من آنچنان با احتیاط خواهم بود و سخن
نخواهم گفت مگر بوقت ضرورت و قدر حاجت و به تقدیری که مکر و غدر خیال کنند
پیش من تدبیر ایشان باطل خواهد بود و شما هیچ اندیشه بخود راه مدهید جدهشتر گفت
که رفتن مبارک باد اما این طور سازید که میان ما و ایشان بصلح انجامد اگر چه ایشان
غرور را بشما خویش میگیرند اما ما را آن حد نیست بلکه اقرار به غلامی شما داریم ظاهر است که

که هر دو ما را بیک چشم خواهید دید و انچه طریق صلاح ست بدان رهنمونی کرده زود تر
خواهید برگشت که چشم انتظار در راه شما خواهیم داشت کرشن گفت سخنانی را که از انجا
وکیل آمده گفته بود شنیده ام و حالت شما را نیز دریافتم این قدر معلوم شده که نیت
شما بخیرست و کوروان بظلم و تعدی خواهانند که کار از پیش برند اما انیکه هر بار بزبان
نام صلح می آرید عجب نیست اگر کوروان را هم نگاه دارید تا عمل بزبونی شما حمل نکنند
از بس که بنا بر عاقبت اندیشی اظهار صلاح کرده اید پیغام فرستادید کوروان دلیر
شده اند اینقدر نبایستی مبالغه کرد بعد ازان جدهشتر و بهیم و ارجن و دیگر برادران
بوقت وداع کرشن التماس کردند که آنجا میروید مبادا آن جا سخن درشت بگوئید که
و ایشان را اندیشه فاسدی بخاطر برسد بلکه هر چه بگوئید بنرمی و آهستگی بگوئید
اگر قبول کنند خوب والا از در تقریب خواسته بیائید کرشن تبسم نمود و گفت سخنان
ملامت از هیچکس آنقدر عجب نمی آید که از بهیم چه همیشه بزبان و سخن جنگ میگذرد
امروز چه دیده است که مقدمات صلح درمیان می آرد و هر وقتی که بهیم را دیده ام
چه در خواب و چه در بیداری و چه در مستی و چه در هشیاری و چه در آمدن و رفتن و
چه در گفتن و شنیدن بغیر از جنگ از وی چیزی دیگر نه شنیده ام بعد ازان
دروپدی در پای کرشن جبین افتاد و گفت راجه جدهشتر چندین مرتبه بجهت صلح بکوروان
زاری کرده فرستاده و پنج ده از ایشان بطلبید حق بجانب ایشان ست که با ما
درشتی میکنند ما را بچشم کم می بینند شما زنهار صد زنهار سخن زبونی آمیز مگوئید معلوم
است که وقت و حالت ایشان تا کجاست و اگر بالفرض پاندوان جنگ نکنند هر پنج
پسر من و پدر و برادران من و ابهمن و غیره هم بکوروان جنگ خواهند کرد و شما
از اذیائی که کوروان بمن کرده اند واقف اید و موی سر مرا در مجلس گرفته بر زمین
کشیده اند هنوز از خاطر من نرفته دروپدی این را بگفت و در گریه شد دل کرشن جمیع
بر و بسوخت و از روی مهربانی گفت که تو چرا گریه میکنی آن وقت نزدیک رسیده است
که کوروان از خرد و کلان کشته شوند و زنان ایشان چنانچه تو گریه میکنی خواهند گریست القصه

کشن ساعتی نیک را از ماه کاتک خوش کرده غسل بجا آورده بهگوان را پرستش نموده و
تعظیم بجانب آفتاب و آتش بجا آورده بجانب کوروان روان شد و مردم را گفت که
همه مسلح و مکمل شوند و جدهشتر هزار پیاده را همراه او کرد و گفت که درجودهن و کرن و
و دوساسن منافق اند از ایشان امین مدان بود کشن جیو را در وقت رفتن شگونهای
خوب روی داد مثل اینکه از جانب دست راست آهوان ظاهر شدند و از جانب چپ دراج
فریاد کردند و باد نرم از همان جانب وزیدن گرفت که کشن روان شده بود و تمامی راجها و
جدهشتر و برادران و راجه براٹ و دروپد و راجه کاشی وغیره هم قدری راه بمتابعت او رفتند
و در وقت وداع جدهشتر گفت که کنتی از زمان خردی تا این زمان محنت بسیار کشیده صبر نموده
گذرانید عذرخواهی او بکنید و بسیار دلجوئی او نمائید کشن قبول نموده ایشان را رخصت داد
و راهی شد و از آن روز یکه کشن از منزل خود روان شد او را روز بروز تفاءل نیک میشد و
در عیش میگذشت و کوروان را در منازل خویش آثار نکبت و کلفت پدید میشد و
شگونهای ایشان بد بود مثل اینکه بی ابر باران برق درخشیدن گرفت و هوا تیرگی پیدا
کرد که هر شش جهت نامشخص بود معلوم نمیشد که مشرق و مغرب کدام ست و آتشی که در
منازل می افروختند روشنی نداشت و غیر از دود چیزی دیگر حاصل نمیشد و آبهای چاه
بجوش در آمد و کوزهای خالی که در خانهای ایشان بود بخودی خود پر آب میگشت و از
آسمان آوازهای هائل بسیار می شنودند بی آنکه کسی را ببینند بادهای تند از جانب
مغرب و جنوب چنان می وزید که همه درختان را از بیخ بر می کند القصه کوروان را همه وقت
شگونهای بد میشد و کشن را در راه بعیش و عشرت میگذشت تا آنکه کشن در موضع
१३ कल्याल برکستهل آمد و منزل ساخت و برهمنان که در آنجا بودند همه پیشوا بر آمدند و در خانهای
عالی و منزلهای پاکیزه که داشتند فرود آوردند و مهمانی کردند و آن شب کشن با برهمنان
گذرانید و صحبت با ایشان داشته حرف و حکایت و سخنان خوب افسانهای گذشتگان
می شنود و خبرداران پیش کوروان فرستاد که امشب درینجا فرود آمده ایم و فردا در آنجا
میرسیم بدر وزرا و وکلا را همراه گرفته پیش درجودهن رفت و گفت که در کوچه و بازار

میان خاص و عام غلغله افتاد و چنان میگفتند که کشن بوکالت پانڈوان اینجا آمده
بیاید که شما جمعیت تمام بصحبت بزرگان و برادران و فرزندان خود باستقبال او
بروید و شرط تعظیم کماحقه بجا آرید که او به تعظیم و احترام بسیار خشنود میگردد و هر چند که
فروتنی و تواضع بیشتر میکنید باعث نیکنامی شما و موجب تحسین خلق میشود درجودهن
مجلس را ترتیب داد و فرشهای لطیف افگند و اشیای نفیسه و اسباب تجمل هر چه
داشت در روی کار آورد و بهیکهم تا یامه و درونه چارج و کرپاچارج و غیرهم را طلبیده
خدمتگاران صاحب حسن را بفرمود تا خود را به لباسهای فاخره آراسته و عطریات
بسیار بکار برده و پیالههای پر از صندل و چوه درست گرفته بهمراه کرشن باشند
و گل و غیره خوشبوها بر سر او بریزند و نثار لائق در پای او افشانند پس درجودهن خبر
بدهرتراشت فرستاد که کرشن جیو می آیند او گفته فرستاد که زهی سعادت ماست که این طور
کسی در منزل ما مهمان شود چون در میان جادوان حالا مثل او کسی دیگر نیست
در شرائط احترام و اکرام او دقیقه فرونگذاری و من چون از جانب باصره معذورم
حالا در مجلس نمی آیم وقت دیگر خواهم رسید پیش از آن که کرشن بیاید درجودهن
اول بفرموده دهرتراشت تحفهای لائق پیشکش او ترتیب داده بود از آن جمله
شانزده هزار ارابه مرصع از زر و زیور بود که هر کدام را چهار اسپان تازی با آن بسته
که از ولایت باهلیک که حالا ایقال و مشهور است برای درجودهن آورده بودند و
دیگر هشت فیل جنگی در رنگ کوه پاره برای کرشن مهیا ساخته بود که دنبال هر فیلی
هشت فیل دیگر میگشت مجموعه شصت و چهار فیل بود و صد کنیزک صاحب جمال
که از سر تا پا در زر و زیور و مروارید و گوهر غرق بودند همچنین صد غلام تازی سوار
با کمرهای مرصع بر میان و هژده هزار شال کشمیری نفیس و سه هزار ماده گاو
قسطاس که از ولایت چین آمده بودند و یک گوهری که در شب و روز در درخشندگی
آن مساوی بود و یک ارابه که آنرا اشتر لی برمیداشت در روزی پنجاه و شش کروه
میرفت و از مردم چار لوده وغیره که همراه کرشن بودند همه آنها را هشت چندان از

خرچ الیوم مقرر فرمود درجودهن چون خاطر از ترتیب مهمانی و اسباب و
پیشکش جمع ساخت میخواست که با قبائل و اولاد و اتباع خویش پیاده باستقبال
کرشن جیو روان شود و حکم عام کرده بود که از زنان پرده نشین و غیرها هر کرا
میل دیدن کرشن جیو باشد بر بام و قصر بر آمده به بینید و هیچکس مانع نباشد
و اهل بازار و کوچه ترتیب آئین بندی داوند و منتظر بودند و خانهای دساسن راکه
در هستناپور واقع شده نهایت ترتیب و صفا داده برای کرشن جیو خالی ساخت
بدر دهرتراشت را باین آرایش او آفرین بسیار نمود و گفت عجب خوب واقعه شده
که شما درجودهن را بدین آورده‌اید و از علو همت شما ظهور امثال این طور چیزها
عجب نیست چه پادشاهان و حاکمان که اسباب تجمل جمع میکنند برای همین روزها
بکار می آید بعد از آن بدر گفت که از مهمانی کرشن جیو هرچه مقرر کردید و در محل
و ترتیب مجلس نیز باین گونه خوب نهایت شده اما فکری اصل نیست که برای مهمی
که کرشن بوکالت آمده آن مهم را حسب دلخواه او بسازید و پنج موضع را که پاندوان
از شما طلب میدارند بدهید و اگر تعظیم ظاهری کرشن جیو بسیار کردید و مهمسازی پاندوان
نشد کرده و ناکرده برابر است و کرشن جیو آن طور کسی نیست که نفع خود را منظور میداشته
باشد نزدیک او داد و ستد قبول و ناقبول مساوی ست درجودهن در تامل شد و گفت
این سخن بدر راست میگوید که کرشن جیو برای هواخواهی پاندوان اینجا آمده به آنها
خصوصیتی دارد که با ما ندارد هرگاه که چنین باشد ما چرا اموال خود را تلف سازیم و با او
پیشکش کرده بسوزیم بلکه مناسب ست که او را تعظیم هم نکنیم و در رنگ سائر وکیلان
با او سلوک نمائیم و اگر ما با او پیشکش بدهیم و صلح را بطوریکه او میخواهد قبول کنیم اهل عالم حمل
بر زبونی ما خواهند کرد و خواهند گفت که ما ترسیده ایم در کاریکه مرد را اهانت باشد چرا
کند و این اندیشه هرگاه که بخاطر احاد الناس میرسد در خاطر حاکمان و صاحب
دولتان که دم از شجاعت و غیرت و شهره میزنند بطریق اولی باید که رسد بهیکهم پتامه
گفت که تعظیم او اگر کنید یا نکنید بخاطرش هیچ بد نمی آید و اما اینقدر بکنید که در باب صلح

هرچه بفرماید قبول دارید ورا رنجیده و آزرده از خود نفرستید درجودهن گفت مرا چنین
بخاطر میرسد که چون پیش پاندوان هرچه هست ونیست همین کشن ست و ایشان همه
بقوت او می نازند مناسب ست که او را بربندیم و در حبس نگاه داریم چه او تنها
آمده است و ما را آن قوت ست که هرچه خواهیم با او کنیم بعد از گرفتن او پاندوان
شکسته بال میشوند و قوت مقاومت ما ندارند دهرتراشت گفت که زنهار زنهار این
وسوسه بیهوده در خاطر نباید آورد که نسبت برایان و راجگان و حاکمان این سخن
عیب تمام دارد و راستی ایشان درین سخن نیست گرفتن و بند کردن وکیل مطلق
شوم ست و یمین ندارد چه جای آنکه همچو کرشن کسی بوکالت آمده باشد قطع نظر از
از خویشی و عزیزی ملاحظه بزرگی او باید کرد این طور اندیشه درحق او تصور نتوان کرد
دیگر تو چه طور او را می توانی بست که او قوتی دارد که در هیچکدام تا بطور قوت
نیست پس بهیکهم پتامه بطریق درشتی با دهرتراشت گفت که پسر تو دربر سنه پیسیار
ناخلف ظاهر شد شرارت و فتنه و فساد از و نمایان ست در او غیر از جنگ و بدی
چیزی دیگر نمی اندیشد و ما را یقین شد که زوال او نزدیک رسیده و ما می ترسیم که
مبادا بشومی او گرفتار شویم بهیکهم پتامه این سخن بگفت و بخانه رفته و بدر بیز
خشمناک شده با اتفاق او بدر رفت و کرشن چون روز شد غسل کرده عبادت مقرری که
داشت بجا آورده و از برکستهل بجانب هستناپور روان شد و چون
نزدیک شهر رسید کوروان از خرد و بزرگ هرقدر که بودند غیر از درجودهن پیاده
باستقبال او رفتند و زن و مرد و پیر و جوان تماشای او بیرون آمدند و کرشن همه
را به تعظیم تمام دیدند و از هرکدام خبر خیریت می پرسید تا آنکه در منزل دهرتراشت
آمد و در مجلس دهرتراشت برهمنان صندل و غیره بجهت پرستش آوردند و در آن
مهمانخانه درجودهن بعد از ساعتی آمد کرشن را چون دید کرشن هوای کار بفراست دریافت
و احوال را از استقبال ناکردن درجودهن و طرح غرور و تکبر و روش آشنائی او
معلوم کرد و ساعتی به تکلف در منزل دهرتراشت نشست و دارمداری میکرد

بعد ازان بہ بہانہ ملاقات بدر برخاستہ بمنزل او رفت بدر بتفصیل احوال پاندوہا
پرسید پس ازان کرشن جیو در حویلی بدر بدیدن کنتی رفت و کنتی پاندوان را یاد
کرد و در گریہ شد و از کرشن جیو پرسید کہ مدت چہاردہ سال ست کہ من از ایشان
جدا افتادہ ام و مرا گریہ کنان گذاشتہ رفتہ بودند و شنیدہ میشود کہ محنت بسیار پیش
ایشان آمدہ حالا چون اند و چگونہ می گذرانند و درویدی را کہ کوروان ایذای بلیغ
رسانیدہ بودند حالت او چہ شد درین جلای و پریشانی و سرگردانی چطور تواند
بسر برد و من از احوال پریشانی خود بشما چگویم کہ ازان باز کہ در خانہ پدر خود سورسین
متولد شدہ ام دادم مرا براجہ کونتال کنت بہوج نام بدختری داد و ازانجا بخانہ
راجہ پانڈ افتادم یک روز بخوشی نگذرانیدہ ام چون پانڈوان فرزندان من بدرجہ
کمال رسیدند و مرا از ایشان امیدوار بہا شد ایشان را این طور واقعہ پیش آمدہ
کہ بجنگل بجنگل کوہ بکوہ و دیہہ بدیہہ آوارہ شدند و من تنہا درینجا بہ کوروان
افتادم کہ شب و روز از سرزنش ایشان خلاصی ندارم کرشن جیو کنتی را
دلاسا داد و بہمان باو گفت کہ حالا خاطر جمع دار پسران تو بسیار لائق اند کہ
ہر جا مسافرت کردند دشمنان را مغلوب ساختند و دوستان بسیار بہم رسانیدند
وقت طلوع دولت ایشان نزدیک رسیدہ و چندین ہزار فوج بہ کمک ایشان
جمع شدہ عنقریب ست کہ آمدہ کوروان را نیز فتح کنند و ولایت موروثی
خود را از ایشان بگیرند این سخنان را کرشن بہ کنتی گفتہ ازانجا برخاست و
بخانہ درجودہن آمد و دیوانخانہ عالی دید کہ اسباب عشرت و کامرانی ہمہ درانجا
جمع بود و چون ترتیب مجلس را معاینہ کرد بسیار تعجب نمود و بہ صندلی زرین کہ برای
او ترتیب کردہ بودند بنشست و جمیع راجہای بزرگ صف بستہ گرداگرد او ایستادہ
بودند و درجودہن خود بہ تقطیع تمام بالای تخت خود نشستہ اند و از بسکہ غرور مال و مملکت
دہلی کہ عبارت از اندرپرست ست در سر او بود کرشن را در نظر نیاورد اولا فرمود
تا میوہ ہای گوناگون و خوشبوہا و عطریات و مال بسیار در مجلس آوردند بعد ازان

اسباب مهمانی از اطعمه واشربه مهیا ساختند وکرشن از انها هیچ چیز تناول نمیکرد درجودهن
گفت چرا بانها میل نمیکنید کرشن جیو جواب داد کسی که در خانه کسی می آید ومهمانی او
میخورد از دو حال بیرون نیست یا آنکه درمیان مهمان ومیزبان محبت بی تکلفی باشد یا
آنکه مهمان محتاج بخوردن اشام او باشد ازین هر دو صورت میان ما وشما هیچیک را وقوع نیست
که نه ما با شما محبت داریم ونه ما را افلاسی وتنگدستی روی آورده است درجودهن گفت هر چند
شمارا احتیاج بمهمانی کسی نیست اما محبت چرا با ما ندارید کرشن جیو گفت محبت میان ما وشما
دران زمان باشد که شما از مقام بداندیشی پاندوان بگذرید ودر مقام صلح آمده مدعای
که دارند قبول نمایید درجودهن گفت که نسبت عزیزی ما وایشان بتو مساوی ست
سبب چیست که جانب ما را گذاشته همه رعایت جانب ایشان میکنی کرشن جیو گفت
از این سبب ست که ما چون بشما هر دو جماعت خویشی داریم ازین جهت میخواهیم که
میان شما صلح شود وهیچکدام از شما هلاک نگردد وانکه من حالا از جانب پاندوان
سخن میکنم وترجیح جانب ایشان بر شما میدهم دو سبب دارد یکی آنست که من حالا
از جانب ایشان به ایلچی گری آمده ام بر من لازم است که از جانب ایشان سخن بگویم
ودیگر آنکه ایشان همه نیکوکاراند ودر ایشان اصلا بدی ونفاقی نیست وشما آن طور
نیستید پس مرا خوردنی شما خوردن حرام ست ودیگر خوردنی در خانه دوستان میباید خورد
من وقتی با شما دوست میشوم که شما سخن مارا بشنوید ومن هر سخنی که میگویم آن نیست که
که همین جانب پاندوان داشته باشم بلکه درین حکایت صلح بیشتر ملاحظه جانب شما
میکنم چرا که اگر کار میان پاندوان وشما بجنگ رسد غالب ظن آنست که پاندوان
بجهت نیکوکاری وخیرخواهی ونیکی که در ذات ایشان ست بر شما غالب آیند پس من با شما
دوستی میکنم که شمارا از جنگ منع میکنم ومیگویم که صلح بکنید مرا دشمن خود تصور میکنید چگونه طعام شمارا خوردن
روا دارم اگر شما مرا دوست خود میدانید وسخن مرا بشنوید من هم هزار مرتبه شمارا بیشتر
از پاندوان دوست میدارم وایشان را بر شما ترجیح نمیدهم وچون شما سخن مرا
قبول نکنید چون شمارا با پاندوان برابر دارم که ایشان اصلا از گفته من هیچ وجه

بجا نمی آید پس مرا در خانهٔ شما طعام خوردن روا نیست و اگر طعام بخورم در خانهٔ بدر
خواهم خورد کرشن جیو این سخنان گفته برخاست و بخانهٔ بدر رفته بهیکهم پتامه
و درونا چارج و کرپا چارج و همه برادران درجودهن همراه کرشن روان گشته بخانهٔ
بدر رفتند چون کرشن جیو از خانهٔ درجودهن برآمد هر کدام ازین بزرگان
او را بخانهٔ خود طلبیدند میمنودند کرشن گفت که اگر بخانهٔ یکی از شما بروم شاید خاطر
دیگری آزرده شود پس بهتر آنست که مرا بگذارید تا بخانهٔ بدر بروم و شما همه
انسانیت خود بجا آورید کرشن همه را وداع نموده بخانهٔ بدر رفت بدر آنچه
ممکن بود خدمتگاری کرشن جیو بجا آورد و همه خدمتها را خود میکرد و اصلا از
خدمت نمی نشست و شب تا صباح در برابر کرشن ایستاده بود و کسی دیگر را
نمیگذاشت که خدمت میکرده باشد بعد از ان بدر بکرشن گفت که شما را لایق نبود
که بهستناپور تشریف آرید چراکه درجودهن چنانچه شما هم میدانید مرد بدنفس و
گنهگار و عاصی است و قدر شما را چنانچه می باید نمیدانند و سخن شما را شاید
که نشنود و حالا کمال غرور بسیار خواهد کرد کرشن جیو هم نزد من آمد و درجودهن
آن مرد عاصی است که لیاقت آنکه مثل شما با او سخن بگویید ندارد و سخنی که او میگوید
می باید شنید و جواب او نمی باید داد کرشن گفت که تو راست میگویی اما آمدن من
ازین جهت بود که سخنان بسیار از ایشان می شنیدم و میخواستم که خود اینها را ببینم
چون مرا با ایشان نسبت خویشی در میان است خواستم که شاید نوعی شود که خانوادهٔ
این جماعت بیکبارگی ویران نشود و حالا که دیدم و دانستم که زوال اینها نزدیک رسیده
و من یک مرتبه دیگر هم در مجلسی که همه ایشان بوده باشند آنچه صلاح ایشان خواهد بود
خواهم گفت اگر شنوند بهتر و اگر نه شنوند دیگر خود دانند مرا یکبار نصیحت با ایشان
بجا آوردن باید آورد روز دیگر چون صباح شد کرشن غسل کرده تعظیم آفتاب چنانچه دستور
ایشان بود بجا آورده بعد از ان برهمنان و بادفروشان که در بهستناپور بودند همه
بدر خانهٔ کرشن آمده او را تعریف و دعا کردند کرشن جیو همه ایشان را انعامات فراوان

داد بعد ازان همه برادران درجودهن و بزرگانی که در هستناپور بودند همه بملازمت کرشن
آمدند بعد ازان درجودهن و کرن و دوساسن و شکنی آمدند کرشن ارابه خاصه خود طلبید انشست
کرشن جیو و بدر و ساتک و دارک که مهلبان کرشن بود برارابه خود سوار شدند و درجودهن و
سکنی برارابه دیگر و هر کدام از بزرگان برارابها سوار شده بدیوانخانه که دهرتراشت و
بهیکهم تیا نشسته بودند آمدند و دهرتراشت و بهیکهم تیامه باستقبال بسیاری گام پیش رفتند
بعد ازان کرشن جیو و دهرتراشت و بهیکهم تیامه و درجودهن بر تخت مرصع که خاصه درجودهن
بود نشستند و دیگران هر کدام از درونه چارج و کرپا چارج و اسوستهاما و سکنی و دوساسن
وغیره بر صندلی های طلا نشستند و بعضی دیگر بر صندلی های نقره و بعضی بر زمین
بقدر مرتبه خود نشستند بعد ازان کرشن جیو به بهیکم تیامه گفت که نارد و بعضی دیوتها
از بهر صحبت دیدن مجلس شما آمده اند و برای طلب ایشان بهیکهم تیامه برخاست و نارد
و دیوتهای دیگر را تعظیم کرده و ایشان را طلب داشت چون ایشان آمدند همه تعظیم
بجا آورده نارد و دیوتها را بجای مناسب جای دادند و همه ایشان دم فروبسته بودند
بعد ازان کرشن جیو به دهرتراشت گفت که شما پادشاهان بزرگ و اصیلید و حالا هیچکس در
عالم این سامان و لشکر و اساب و شوکت و عظمت که پسر تو درجودهن دارد ندارد
اما حالا این پسر تو تمام نیکی ها را در پس پشت انداخته بدی را شعار خود میسازد و شما
میدانید که پانڈوان خویشان شما هستند و شما شنیده اید که باوجود آنکه پانڈوان را
شما بی خانمان و بی سر و سامان بصحرا سر دادید ارجن چه کارها کرده چنانچه تمام مردمان
آسمان و دیوانی که تا این زمان هیچکس حریف ایشان نشده بود ارجن بر همه غالب
آمد و همه ایشان زبون او شدند و چه دیوان زبردست را بالشکر و حشم درهم شکسته
و همه را زیر و زبر ساخت اگر حالا چنان شود که ارجن با شما دوست گردد و همچو
برادران دیگر شما بوده باشد هرآینه باعث زیادتی عظمت و شوکت و نیکنامی شما
خواهد بود هیچکس جواب این سخن کرشن نداد پرسرام پسر جمدگن که همراه نارد و دیوتها
قصه آمده بود به سخن درآمد و گفت که یک راجه بود دمبهودبهو نام که تمام دنیا در تحت دम्भोद्भव

تصرف داشت و هر صباح که بر میخاست مردمان را می طلبید و میگفت که هیچکس
بوده باشد که با من جنگ تواند کرد چون مدتها این کار کرد و هیچکس نگفت که
کسی در برابر تو جنگ تواند کرد پس بفرمود تا جماعتی از عالمان و رکهیشران
و عابدان را که در کوهی بعبادت مشغول بودند طلبیدند و از ایشان پرسید که
شما مردمان دانا اید هیچ میدانید که در عالم کسی بوده باشد که با من جنگ
تواند کرد ایشان گفتند که در سگندره معدن دو کس هستند یکی نر و دیگری
نارایین نام دارد ایشان با تو جنگ توانند کرد راجه چون این سخن بشنید تمام
لشکر و حشم خود را از فیل و رت و تازی و غیره همراه گرفته متوجه سگندره معدن شد
چون بانجا رسید پیش آن دو کس رفت آنها را دید که از ریاضت بسیار زار
و نزار و لاغر و بیمار شده اند نه خبر از سر دارند و نه از پا ایشان راجه را پرسیدند
که به صحت و سلامت هستید و برای مهمانی او آب سرد آوردند و از گل و میوه
هر چه داشتند پیش او کشیدند و بعد ازان گفتند که تقریب آمدن شما درینجا
چیست راجه گفت که بزور خود تمام عالم را در تصرف خود آوردم و همه دشمنانرا
کشتم و کسی نمانده که با من سرکشی تواند کرد این زمان آمده ام تا با شما جنگ کنم و
مهمانی که از شما میخواهم همین است که با ما مستعد جنگ شوید زاهدان گفتند که ما را جنگ
یا حرص است یا غضب و ما مردم فقیرانیم و از همه خود را گذرانیده ایم و در بیابانی قرار
گرفته و برگ درختان و میوه جنگل قناعت کرده بای تقریب چرا جنگ میکنی
چون جهل راجه از حد گذشت و هیچ نوع آنها را معاف نداشت بعد از مبالغه بسیار
یکی از آنها که نر نام داشت پاره خس جاردب در دست گرفت و براجه گفت بیا
با من جنگ بکن تا قوت تو معلوم شود راجه بخندید که سلاح جنگ ما تیر و تبر و
گرز و شمشیر و سنان است تو که در برابر ما دسته خس و خاشاک آورده این چه نوع
سلاحی است و با این همه تو اگر قبول داری ما را چه مضایقه است بعد ازان زاهد
و راجه هر دو مشغول بجنگ شدند و تیری که راجه بزاهد می انداخت او در مقابل

بیک خسی ازان دسته جاروب راجه را میزد تا آنکه مجروح شد پس لشکر خود را بفرمود که
او را زیر تیر و شمشیر بگیرند هر سلاحی که باو حواله میکردند کارگر نمیشد او بهمان دسته
خس جاروب راجه را با تمامی لشکر او زخمی و مغلوب ساخت بمرتبه که بعضی را دست
از کار رفت و بعضی را سر از بدن برید و گوش و بینی بعضی بریده شد چون راجه
دید که هیچ وجه حریف ایشان نمیشود دانست که این زور و قوت ایشان از جای
دیگر است دست از جنگ باز داشت و هر سلاحی که داشت تمام را بینداخت و پیش آمده
در پای ایشان افتاد و از ایشان عذرخواهی نموده ایشان دل باو صاف کردند
و گفتند من بعد بچشم و لشکر و اموال و اسباب دنیاوی مغرور مشو و تکبر هیچ بنده
خدا مکن که تکبر خداوند تعالی را سزاوار است و هیچکس خصوصاً فقیر را بچشم کم نظر
مکن راجه از ایشان دعا التماس نمود و ایشان او را دعای خیر کرده گفتند که حالا
ما را بیشتر ازین از مشغولی و عبادت مانع مشو و بر سر سلطنت و ملک خود باز گرد و آن
برهمنان را که نزد پیش ما فرستاده اند از من دعا برسان راجه باز گشت و بولایت
خود باز آمد و من بعد دیگر تمنای با هیچکس خصوصاً با همچو ایشان نکرد پرسرام گفت
چنانچه که آن راجه بان لشکر و اموال و حشم از پیش آن دو فقیر بجهت غرور منهزم
گشت شما را هم میترسم که بجهت این تکبر و غرور همان حال بلکه هزار مرتبه ازان بدتر
پیش آید پرسرام باز بدرجودهن گفت که از شما لایق نیست که میگویید که هیچکس
حریف ما نمیشود چرا که حالا تو آن راجه را بمعبود بعبود هستی و ناراین کرشن و نر
ازین دست چنانچه آن زمان از نر منهزم گشتی حالا هم اگر لجاج و عناد کنی همان حال
پیش تو خواهد آمد پرسرام این سخن را بدرجودهن گفته خاموش شد بعد ازان १कराव
کنو نام برهمن که بغایت عابد و مرتاض و مستجاب الدعوات بود گفت که
پرسرام راست میگوید اگر شما خیریت و سلامتی خود را میخواهید باید که با پاندوان
آشتی بکنید اگر قبول نکنید شما را زیان خواهد آمد و من بنظیر این سخن حکایتی به شما
نقل میکنم ماتلی که مهابان اندر است در خانه او دختری متولد شد گن کیسی نام २मातलि ३गुणकेशी

کردند چون بحد بلوغ رسید بنوعی صاحب جمال شد که زیاده ازان تصور نتوان کرد
و ماتل بزن خود که سدهرما نام داشت گفت که این دختر کلان شده است و او را بشوهری
میباید داد زنش گفت که او را بکسی که لائق او باشد نکاح باید کرد ماتل گفت که من هم
درین فکر مانده ام و شبها قرار و خواب من رفته است چراکه هرجا ملاحظه میکنم نه در مردم
آسمان و نه در زمین و نه درمیان گندهربان هیچکس را نمی یابم که لیاقت شوهری
این دختر داشته باشد حالا اگر تو صلاح می بینی من بقعر زمین بروم چراکه شنیده ام که
آنجا مردمان صاحب جمال و عابد و فاضل و شجاع میباشند شاید درمیان ایشان
کسی را ببینم که لائق آن باشد که این دختر را باو بدهم زنش گفت بسیار خوب خیال
کرده ماتل متوجه قعر زمین شد در اثنای راه نارد باو ملاقی گشت پرسید که کجا میروی
او قصه خود را تمام بنارد گفت که حالا میخواهم که به قعر زمین بروم که شاید آنجا کسی
را بیابم نارد گفت اگر بگوئی من هم همراه تو بروم هر دو پیش برن رفتند و برن
خیر و خبر پرسید و بعد زمانی باز به قعر زمین رفته بجائی رسیدند که درمیان آب مقام
برن بود نارد بماتل گفت که تو دیدی که برن چطور فرزندان و نبیرها دارد و درین مقام
१पुष्कर نزهت فزا که می بینی پهسکر نام فرزند برن میباشد و پهکر بسیار جوانی خلیق متواضع
بحیاست و طریق و سلوک باهلخانه و مردم خویش خوب دارد و آب زلال که دیوتها
نوشیده اند همه ازینجاست و این مقامیست که لشکر شیش ناگ و آن عبارتست از
ماران قعر زمین درینجا بانواع فریادها میکنند و آتشی که درون دریا جا دارد درینجاست
و زمانی که مدت انقطاع عالم نزدیک خواهد شد آن آتش ازین مقام سر بر خواهد زد
و ایراوت فیل اندر ازینجا پیدا شده و آبهای دریا را بخرطوم خود ازینجا میکشد و به کلان
باد و ابر باران میدهد تا در عالم ببارد و پهکر حکومت اینجا دارد ماتل گفت مقصود تو
ازین سخنان معلوم شد من پهکر را هم دیدم و جای و منزل او را سیر کردم اما
دل من ازینجا آب نمیخورد و نمیخواهم که او را بدامادی قبول کنم ازینجا پیشتر
२हिरायपुर میباید رفت نارد و ماتل پیشتر روان شدند به هرن پور رسیدند نارد تعریف

آن شهر بنا کرده و گفت این شهر را معمار میدر بس کرما نام عمارت کرده و جای
بودن دیوان زبردست ست و ایندر و کبیر و برن را نیز اینجا مدخلی نیست و قلعه
بازوهای آن و دروازه و دیوارش همه از طلاست و براجه بهرن آنرا آبادان کرده و
کالکنج نام دیوان درین شهر مقام دارند و طائفه از دیوان که یکی نیرت و دیگری ١कालकञ्ज
جاتُ دهان نام دارد ساکنان این شهر اند و جمعی از دیوان که آنها نبات کوچ نام اند २नैऋर्त ३यातुधान
و دندانهای این دیوان مثل دندان فیل و کراز نیز میباشد و پاره از احوال دیوان
نبات کوچ بالا مذکور شده فی الجمله مردم شهر این طور اند که معلوم کرده می شود خانهای ४निवातकवच
زاهدان و عباد و بتخانهای ایشان درینجا بسیار ست و قصرهای عالی و منازل
پاکیزه بمثابه ایست که بالاتر از آن متصور نیست اگر قابل تو باشد کسی برای امادی
تو تفحص نمایم ماتل گفت که این مردم هم مناسب نیستند که با ایشان مصاهرت
یعنی سمدهیانه و قرابت توان کرد چه من در شهر دیوتها میباشم و این دیوان
منازع دیوتها اند و راه آمد و رفت میان من و ایشان مسدود خواهد بود و دیوتها نیز
از من میرنجند از انجا پیشتر روان شدند به طبقه زمینی رسیدند که درانجا مرغان گوناگون
و جانوران عجیب و غریب می بودند و سردار آن همه جانوران مرغیست که آنرا گرُر
میگویند و آن جانوریست مشهور و در هیات و وضع نادره روزگار پس نارد گفت
که ازین مخلوقات هیچ یکی را خوش میکنی ماتل گفت که اگر چه این جانوران را
آن قدرت هست که بهر شکلی که خواهند بآن صورت برآیند و بهره از آفرینش
دیوتها نیز در سرشت ایشان ست اما مرا خوش نمی آید که باین طائفه نسبتی واقع شود
از انجا نیز پیشتر روان شدند بشهر بهوگ وتی رسیدند نارد گفت این جائیست ५भागवती
که شیش نام ناگ درینجا میباشد و شهریست در غایت پاکیزگی و خوبی ضرب المثل اهل عالم
شده و شیش نام ماریست که بر جمیع ماران سردار ست و هزار سر دارد و هفت طبقه ६शेष
زمین با این کوهها و شهرها و دریاها و سایر اصناف مخلوقات بر یک سر او قائم ست
و انواع اصناف ماران رنگارنگ که سرهای اینها از یک تا هزار ست همه درین شهر اند

१ऐरावत وشمار اینها از حد اندیشه بیرونست و از جمله اولاد ماران مشهور که ایراوت[1] نام دارند ماریست
२सुमुख سومکهه[2] نام و نسبت بسائر اصناف ماران بغایت صورت خوب دارد و پدر آن مار
३ चिकर چکر[3] نام پسر آرجک[4] بود که در قبیلهٔ خود اعتبار تمام داشت و مادرش از نسل بامن[5] ست
४ आर्यक که او هم شهرتی دارد و قوت و زور در این جنس ماران دران مرتبه ایست که چون
५ वामन میان گرر و ماران جنگ شد گرر بر همه ماران غالب آمد اما زور او برین طائفه نرسید
ماتل به نارد گفت که از همه اصناف مخلوقات این سومکهه مرا خوش آمده است او را
بدامادی قبول دارم نارد بماتل گفت که تو همین جا توقف کن تا آنکه من پیش پدر او
چکر بروم و برای مصاهرت تو او را راضی سازم پس نارد پیش چکر رفت و گفت که مهابا
اندر ماتل نام در فلان جا ایستاده است و انتظار ملاقات تو دارد و او آنچنان مرتبه
تقرب دارد که اندر لحظهٔ بی او قرار نمیتواند گرفت و عرابهٔ اندر که هزار اسپ تازی
بر میدارد همین شخص می راند و در روز جنگ بر غنیم اولا این حمله میکند بعد از ان
اندر نارد با مثال این مقدمات ماتل را تعریف بسیار کرد و بعد از ان بچکر باز گفت
که مقصود از آمدن او اینست که او دختری دارد در حسن و لطافت بی نظیر و بانواع
هنرها آراسته میخواهد که آن دختر را بسومکهه فرزند تو بدهد چکر قبول کرد پس نارد گفت
که حالا همراه ماتل بعالم بالا میباید رفت و سبیل کتخدائی ساخته آن دختر را همراه باید آورد
درین ضمن ملاقات با اندر نیز واقع میشود چکر سومکهه را همراه گرفت و اسباب کتخدائی
را سامان ساخت و همراه نارد و ماتل جانب اندر روان شدند چون آنجا رسیدند
دیدند که در مجلس اندر بشن هم نشسته است و مردم دیگر که همنشین او بودند حاضر اند
بتعظیم تمام بپای اندر افتادند و از وی رخصت گرفته کار خیر سومکهه کردند و ماتل
بجهاز بسیار کارسازی نموده خویشان را رخصت داد و ایشان برای وداع
باز نزد اندر رفتند وقت وداع ایشان بشن با اندر گفت که سومکهه از قعر
زمین تا اینجا آمده چیزی دیگر لائق او نمی بینم غیر ازین که آب زلال بوی باید داد
اندر گفت آنرا چه احتیاج ست که از من نمی پرسید شما حاکم اید هر چه خوش آید

بدهمید بشن گفت چون من بشما میگویم بدست خود عنایت فرمائید چون دست شما
دست مست ایندر قدری آبحیات که بخوردن آن حیات ابدی می یابند بگلهر را
بطریق یادگاری ارزانی داشت پدر و پسر عروس را گرفته بجانب منزل خویش
روان شدند چون بشهر مهوگوتی رسیدند گرر که دشمن ماران ست این خبر
شنید که اندر آب زلال باران بخشیده و آنها را حمایت خود گرفته این معنی بروی
بنهایت ناخوش آمد و اندیشید که امروز بیکی آب زلال بخشیده فردا بدیگری خواهد داد
و این حرکات سبب تقویت ماران میشود گرر فی الحال پیش ایندر رفت و گفت که
حق سبحانه تعالی ماران را قوت ما ساخته شما چه کار کردید که آنها را در حمایت خود
گرفتید و آبحیات دادید بسیار نامناسب واقع شده چه قوت و کفاف من و
فرزندان من همه از ماران بود حالا باستظهار شما ماران قوت میگیرند و اهل و عیال
من از گرسنگی می میرند حاصل این وبال و نکال بذمه که خواهد بود و درمیان اهل عالم
مرا هم سر از جا فوران میگویند چنانچه شما حاکم ولایت خودید در آن زمان که ماران غالب
بیایند بالضرورة لازم می آید که من رعیت انها باشم اگر این عذر پیش آرید که آبحیات
بماران بشن داده هست مسموع نیست و من از بشن نمیرنجم چراکه صاحب تصرف شمائید و
داد و ستد تعلق بشما دارد و دیگری را چه گناه است و اگر تو بخود مغروری منهم در حسب
و نسب از تو کمی ندارم چنانچه تو پسر کشب و نواسه برهما هستی من هم درین نسبت
شریکم و اگر تو حکومت یک عالم داری من در هر سه عالم که عبارت از ترلوک ست سیر دارم
و اگر خواهم همه عالم را بر بال و پر خود گرفته بردارم و اگر مغرور باین شده که تو دیوان زبردست
مثل برتراسر و غیره را کشتی من هم دیوان قوی را خیلی کشته ام و در روادی زور
چنانم که اگر بال خود را بفشانم تمام دریا را در جنبش درآرم و زمین را بجنبانم و همه این
دیوتها که درین مجلس اند بزرگی تو قائل اند و از تو اعتبار میگیرند اما پیش من انقدر زور
نداری و دلیل این دعوی آنست که اگر خواهم همین زمان ترا بر بازوی خرد بگیرم و
از جا درآورده گرد سر خود بگردانم چون گرر لاف کرد و دعوی او از حد گذشت بشن را

این سخن بغایت دشوار آمد و گفت ترا این رتبه نیست که در حضور من این همه بلند پروازی
میکرده باشی سخن بقدر مرتبه خود گفتن لازم است نه آنکه دعوی بی معنی باشد و آنکه
میگوئی که تمام عالم را بر بال و پر خود بگیرم و بحرکت بال دریا را در موج در آرم محال صرف است
و بر تقدیری که راست هم باشد باین چیزها چرا مغرور باید شد چه کسانیکه قوت و مردانگی
دارند بر زبان نمی آرند که ما چنانیم یا چنین پس بشن بازوی خود را بزور بر پشت
گرڑ گذاشت و باو گفت که اگر بار دست مرا توانستی برداشت پس به یقین بار
عالم را میتوانی بر پر خود گرفت بمجرد دست نهادن بشن گرڑ بیتاب گشت و
بافتاد و نزدیک بود که بمیرد و پرهای او شکسته از هم جدا شد و بر بخت بعد از آنکه
بهوش آمد در پای بشن افتاد و گفت من بعجز خود اعتراف نمودم و دانستم که قدرت
من نسبت بشما مانند زور پشه است در جنب فیل بلکه از آن هم کمتر اینقدر معلوم
شد که مرا اینقدر ضرر بواسطه شوخی زبان من رسید چنانچه گفته اند بیت زبان
سرخ سر سبز میدهد بر باد + بهوش باش که سر در سر زبان نکنی + بشن را بر حال او رحم
آمد و آن گستاخی را معاف کرده در کنار گرفت و گفت تو عزیز ما هستی اما مقصود ما ازین
نمایش آن بود که هیچ کدام باید که بر خود غرور نکند و خود فروش نباشد و این قدر
بداند که بزرگی و کبریا حضرت عزت را می سزد چون این حکایت تمام شد آن زمان
کنتو بدرجودهن گفت چنانچه گرڑ تکبر و نخوت کرد و بزور مغرور شد و آنچه دید شما هم
تا آن زمان لاف مردانگی میزنید که پاندوان نیامده اند بعد از آن که با ایشان
کار خواهد افتاد سزای خود خواهید دید چنانچه گرڑ سزای خود دریافت درجودهن بعد
از آنکه این سخنان و حکایات را از پرسرام و کنتو شنید در دل از ایشان بسیار
رنجید و از درون نفسهای سرد بر کشید و پنهانی به نگاه خصمانه در ایشان بدید
اما بظاهر گفته را ناگفته تصور کرده هیچ بزبان نیاورد چون نارد بی فرگی درجودهن
را بفراست دریافت و دانست که پرسرام و کنتو حاکم دشمنان او دارند خطاب
باهل مجلس کرد و گفت که این بزرگان سخن راست و درست گفته اند و میگویند آگاهی

که بسمع رضا شنود و آنها را کار بند و کم ست و کسی که سعادتمند ست او را با جهل هیچ
کاری نیست و دانا آن کسی ست که از سر انصاف نگذرد و سخن حق را بسمع و طاعت
بشنود و بداند که انچه پیران و بزرگان گفته اند و میگویند از روی تجربه و عاقبت اندیشی ست
و صلاح دنیا و آخرت دران ست و گفته ایشان را حمل بر غرض نکند خلاف
آداب است که هرچه از بزرگان شنود و ایشان بفرمایند همان را نکند و رضای
ایشان را بر رضای خود مقدم دارد هرچند بظاهر مخالف عقل او باشد و مانند
گالو رکهیشر نباشد که با بشوامتر رکهیشر جهل کرد و گفته او را نشنود و او عاقبت ١ गालव
پشیمان شد اهل مجلس پرسیدند که حکایت آن هر دو زاهد چگونه بود نارد گفت که
بشوامتر زاهدی بود بغایت مرتاض و از خلق کناره گرفته بعبادت حق سبحانه تعالی
شب و روز مشغول بود وجه تسمیهٔ او همین ست که مجرد از خلق میبود روزی حق سبحانه تعالی
نیکی یعنی دهرم را بصورت زاهدی متجسد ساخت که نام او بسشت بود و خواهست که
خوبیهای او را بر خلق ظاهر سازد پیش بسشت پیش آمد و گفت که من گرسنه ام او
برای مهمانی وی دیگی از برنج پخت و آن دیگ را بر سر خود برداشته پیش مهمان آورد
مهمان بسوامتر را گفت که تو این دیگ را گرفته همین جا ایستاده باش تا من بکناره
دریا رفته غسل کرده بیایم و طعام را تناول نمایم مهمان این بگفت و از نظر غایب شد
تا صد سال تمام برفت و درین مدت که بسشت غائب بود بسوامتر دیگ را بر سر گرفته
مانده بود گالو که شاگرد بشوامتر بود دست بسته پیش استاد بخدمت قیام مینمود بعد از
صد سال آن مهمان باز آمد و دید که بشوامتر در همانجا که او را گذاشته رفته بود ایستاده است
بسیار خوشحال شده طعام را طلب داشت و باشتهای تمام آن طعام را خوردن گرفت و
چنان یافت که برنج را گویا حالا پخته اند بسشت بعد از فراغ طعام او را دعای خیر کرد و
گفت که من میخواستم که خیرات و طاعت ترا بیازمایم ترا در وادی جوانمردی و ترک و
تجرید چنانچه می بایست یافتم این بگفت و برفت و بشوامتر بشاگرد خود گالو گفت
که تو خدمت بسیار کردهٔ حالا برو و آسایش بکن که ما از تو راضی ایم گالو گفت که

اوستادی هرچه باشد از من بگیرید اما این نیست که بروم و از خدمت شما محروم
باشم هرچند اوستاد او را بمبالغه رخصت میداد قبول نمیکرد و بهر مرتبه همین میگفت
که از ملازمت خود مرا جدا نمیباید ساخت تا آنکه گفتگوی ایشان از حد گذشت
چون شاگرد ابرام بسیار کرد اوستاد بشوامتر در غضب شد و گفت که چون سخن مرا
نمی شنوی و ترک ادب میکنی پس هشت صد اسپ برنگ سفید خالص که
یک گوش هر کدام از آنها سیاه باشد برای من بیار تا از عهده حق گذاری آمده
باشی و موجب رضای من گردی او این معنی را قبول کرده رخصت گرفته در پی
آن شد که آن طور اسپان بهم رساند و در اندیشه آن او را نه روز قرار بود و
نه شب خواب از غم و اندوه نزدیک بهلاکت رسید و بزبان خود میگفت که چون
سخن استاد نه شنیده ام او برای تنبیه من این تکلیف مالایطاق کرده که
من هشت صد یابوی لاغر بهم نمی تواند رسید چه جای آنکه این طور اسپان که
شاید بغیر از پادشاهان کسی دیگر نداشته باشد درین اندوه قرار داد که چون
من با اوستاد سخنی گفتم و خود این خدمت را بر خود فراگرفتم و هیچ یاری و غمخواری
ندارم که درین امر مرا مددی فرماید هیچ چیز بهتر ازین نیست که مرا اجل دریابد که کار
دشوار بر من آسان سازد برین قرار خواست که آن طرف دریا شود و خود را
بکشد و یا از اندوه بمیرد و گفته اند که در عالم سه کس را اندوه بسیار میباشد
اول آنکه بمحنت و افلاس گرفتار شده باشد و عیال زیاده باشد دوم کسی که قوت
تصرف و تدبیر در امر معاد و معاش ندارد و همه کارهای خود را نامشخص بگذارد
سوم آنکه بدرگاه ملوک و سلاطین اول تقرب داشته باشد بعد از آن از پایه خود
افتاده باشد و این هر سه کس را نه ذوق خوردن و نه لذت خواب میباشد و نه از عمر
خود بهره دارند و من اگرچه دانش بسیار کسب کرده ام اما تا این زمان بدر جای
هیچکس عرضه و دست نگشاده ام نمیدانم حال من درین قضیه چه میشود بارے
توکل بر کرم خدای عزوجل نموده گالو بدان پیشتر نرسید که گرر جانور با او دوچار شد.

دیدیکه او از حد بیرون متحیر و متفکر است و از غم زار و نزار شده پرسید که تو دوست
قدیم منی ترا عجب لاغر می بینم بگو ترا چه قصه شده و چه واقعه پیش آمده است گالو
بزبان حال با او گفت بیت مرا گفتی عجب لاغر شدی گرد سرت گردم * عجب
این ست کاندر دوریت من زندگی دارم * گرر را برحال او رحم آمد و گفت بر
بال من بنشین تا هرجا که اراده داری من ترا انجا برسانم خواه در هوا خواه در زیر
زمین خواه بر روی زمین خواه در مشرق و مغرب خواه در جنوب و شمال گالو گفت
مرا بجانب مشرق ببر گرر او را بر پشت خود برداشت و مثل باد وزنده و برق جهنده و
تیر پرنده در رفتن سرعت مینمود گالو گفت از شتابی سیر تو سر من دوران و چشم
من خیرگی پیدا کرده و هیچ چیز را نمیتوانم دید قدری آهسته رو که مرا خود فکر هشت صد
اسپان که او نا و باید داد ناتوان ساخته است و باین رفتاری که تو داری مرا میباید مرد
گرر گفت اگر تو این قصه همانجا میگفتی من علاج تو همانوقت میکردم این قدر معلوم شد
که تو بسیار خوانده اما علم معاش نمیدانی و علمی که بی عقل باشد در رنگ درختی ست
که بی بر باشد و در زمانی که این تذکره در میان گالو و گرر واقع شد این هر دو در جزیره دریای
محیط بودند بالای کوهی که رکبهه نام داشت گرر او را از پشت خود فرود آورد و گفت که حالا ۱ ऋषभ
ساعتی بالای این کوه تو توقف باید کرد تا خبری بخورم و از همین جا باز گردم اتفاقاً دران
جزیره برهمن زنی بود عابده و زاهده شانڈلی نام که عمر دران کوه بعبادت حق عز و جلا ۲ शाण्डिली
میگذرانید این هر دو در انجا قرار گرفتند و اصلا تعظیم او مقید نشدند و خیر بادی هم
نگفتند آن زن از ترک احترام ایشان در دل خشمگین شد اما بزبان نیاورد و بطریق
مهمانی ماحضری نزد ایشان آورد و بعد از ان که مهمانان در سایه درختان طعام خوردند
لحظه خواب کردند چون از خواب بیدار شدند دیدند که پرهای گرر همه شکسته و ریخته بودند
و مثل پارچه گوشت سرخ مینمود گالو چون گرر را حیران و ابکم و عاجز و بیرگ یافت ازو
پرسید که این چه طور جائیست ناسازگار که ما آمدیم و ترا چه واقعه پیش آمده کاشکی
بدانم که تا کی درین حال خواهی بود گرر گفت مرا این محنت بواسطه دو چیز پیش آمده

یکی آنکه قدر این زن عابده نشناختم و او را تعظیم نکردم دوم بخاطر رسیده بود که چون درینجا
ادویه پرخاصیت بسیار است پاره از ینجا با یه برد و بشوم آنکه در مالک دیگر اندیشه بد
کردم حق تعالی مرا تنبیه داد گدهر هر دو دست بر سینه بسته نزد آن زن عابده بعجز
بایستاد و گفت چون من تعظیم شما نکردم جزای خود یافتم حالا از من بگذرید عفو کنید و از
خدای تعالی بخواهید که بال و پر من بحالت اصلی باز آید زن عابده گفت که تو خاطر جمع دار
هر کس که اینجا میرسد و مرا بچشم کم دیده رسم تواضع بجا نمی آرد او همین طور می بیند
که تو دیدی اما چون بطریق معذرت پیش می آید در مقام شرمساری او میگردد حالا
چون تو میخواهی تفاول کردم که بال و پر تو برآید اما بشرطیکه بجانب طالبان خدا هر چند
زن هم باشد بچشم حقارت نه بینی که گفته اند بیت خاکساران جهان را بحقارت
منگر * تو چه دانی که درین گرد سواری باشد * گدهر بال و پر برآورد و گالو را بر پشت
کرده جانب منزل خود روان شد در راه دید که بشوامتر از پیش می آید گدهر او را تعظیم
کرد چون نظرش بشاگرد افتاد پرسید وعده که تو کرده بودی چه شد و که وفا نه [illegible]
گالو عذر خواهی بسیار کرد و گفت که مهلت باید و روزی چند دیگر هم توقف فرماید
که در همان تردد م چون پیشتر زبان شد نه گدهر گفت که این کار آسان نیست [illegible]
عالم را یکجا جمع کنند معلوم نیست که این طور اسپان در عالم یافته هم شوند یا نه [illegible] الا
ما را بخدمت بادشاهی عظیم صاحب شوکت و حشمت باید رفت شاید که این کار [illegible]
پیش او کشاید چه گفته اند یا خدمت بادشاه بکن و یا ملازم دریا باش و این [illegible]
که تعریف میکنم بغیر از راجه پرتشتان که حالا بکاشی مشهور است نیست گالو [illegible]
که آن راجه از نسل کیست و چه نام دارد گدهر گفت که او پسر راجه نهکه ست [illegible]
ازین حکایتش مذکور شده و نام او راجه ججات ست و کشش جمیع و جمله [illegible]
نسل او میدیپس هر دو طی منازل کرده بشهر کاشی رسیدند و راجه [illegible]
مهمان نوازی از ایشان پرسید که کجا بوده اید و بچه تقریب آمده اید گدهر گفت که [illegible]
که گالو نام دارد یار قدیم منست و شاگردی و خدمت بشوامتر کرده [illegible]

کرده بتقریب اینکه سخن استاد را بجبل قبول نکرده او هشت صد اسپ معهود را ازو
طلب داشته بنابران در خدمت شما آمدیم راجه پرسید که پیشوا متر این اسپان را
چه میکند گالو در جواب داد میخواهد که جگ بکند اگر شما این مدد میکنید ثواب بی‌نهایت
شما خواهد رسید چه گفته اند هر کس بکسی اسپی بخشد به عدد هر موئی که بر اندام آن
است بخشنده را ثواب میشود و همانقدر نکوئی می یابد راجه ججات گفت که آمدن
شما ما را شرف تمام رسیده بلکه آبا و اجداد من باین سعادت مشرف شدند هر کس
راه دور و دراز را طی کرده بجا نیکی بیاید و او بقدر طاقت حاجتش بر نیارد
مثل او بی‌دولتی دیگر نباشد اما من چون وسع و امکان خود آن ندارم که کار
شما را برآرم بالضرورة شما را راهی مینمایم و من از عهده می برآیم باقی شما دانید و آن
اینست که من همان قدر اسپان ندارم و نه خزینه که قیمت اسپان باشد انچه من
میدارم دختریست صاحب جمال بشما پیشکش مینمایم و آنرا براجه بدهید شاید که مهم شما
را علاجی تواند کرد ایشان دختر را گرفته پیش هرجسپ راجه رفتند و گالو هرجسپ را ملازمت
کرد و گفت که این دختر را تحفه تو میارم بشرطی که مشکل مرا آسان سازی هرجسپ پرسید
که چه واقعه داری او قصه را از اول تا آخر گفت و مخلص سخن اینکه هر کس هشت صد
اسپ چنین میدهد این دختر با او ارزانی باد هرجسپ چون دران دختر نگاه کرد دید که
از سر تا پا بخوبی و هنر آراسته است و از بعضی علاماتش دانست فرزندی که ازین دختر
بوجود آید کشورگیر میگردد و بدل و جان عاشق او شد بگالو گفت که ازین جنس اسپان
که تو میخواهی در طویله من بغیر از دو صد نیست این راجه علاج باید کرد گالو گفت
خوب مقابله دو صد اسپ ازین دختر یک فرزند حاصل کن بعد از انکه فرزندی برآید دختر
را بمن بازده تا پیش راجه دیگر ببرم تا آنکه هشت صد اسپ تمام یافته شود هرجسپ این
سخن را قبول کرده اما در خاطر گالو این اندیشه گذشت هرگاه که یک مرتبه بکارت دختر
زائل شد دیگری چه خواهد کرد آن دختر بفراست دریافت که در دل گالو چه میرسد
با وی گفت که تو ازین سبب غمگین مباش چه وقتی از اوقات برهمنی بمن ملاقات

کرده بود و مرا تفاول کرده ام مرتبه که فرزند نرائی از سر نو دختر خواهی شد گالو دختر
را به هرجیش داد و در مقابله او دو صد اسپ را بگرفت و بطریق امانت در طویله راجه
نگاه داشت تا گاه و روانه از هر جا نجورند تا آنکه راجه را از آن دختر فرزند حاصل شد
१वसुमना نام او را بس منا کرد پس گالو از راجه دختر را طلبید و گفت که او را ببر میدید که فکر
دیگر بکنم و جای دیگر بریم راجه وعده را وفا کرده آن دختر را با دو صد اسپ پیش آن آمد
آور و گالو گفت دختر را بگیرم اما اسپان همین جا باشند تا آنکه هشت صد اسپ
२दिवोदास یکجا شوند من آن زمان همه را نزد استاد خود خواهم برد از آنجا پیش دیوداس راجه
آن دختر را برد او هم مثل هرجس سلوک کرده و دو صد اسپ باز داد از و هم پسری شد
३प्रतर्दन پرتردون نام نهاد و همین طور پیش راجه بهوج نگر که اشی نر نام داشت راجه مونگیر از دختر
४भोजनगर ५उशीनर ६शिवि نتیجه حاصل کرد و آن پسر را شب نام نهاد که قصه او بالا رفته همین طور گالو
از راجها شش صد اسپ را گرفته و دختر را با شش صد اسپ نزد بشوامتر آورد و گفت
که این شش صد اسپ بگیر و عوض آن دو صد اسپ باقی این دختر است بشوامتر
چون در بدن دختر به نهایت مقبول و زراه فریب یافت بجان و دل مایل او شده گفت
هرگاه چنین بود چرا دختر را اول پیش من نیاوردی تا عوض هشت صد اسپ او را
قبول میکردم فی الجمله بشوامتر آن دختر را بزنی قبول کرد و از و فرزندی حاصل شد
७अष्टक اشتک نام نهاد بعد از آن بشوامتر دختر را بگالو داد تا او را بخانه پدرش رسانیده
خود راه بیابان گرفت و بعبادت حق سبحانه تعالی بسر برد اشتک پسر او بخانه ماند و دختر
چون بخانه راجه ججات رفت او خوشوقت شد که از و کار گالو ساخته شد و دل او
८स्वयंवर بدست آورده بود و هم دخترش پیش او آمد پس ججات سویمبر شروع کرد سویمبر
آنست که چون راجه را دختری بلوغ میرسید برهمنان را میفرستاد تا اکثر راجها و
و بزرگان را خبر میکردند که فلان راجه دختری دارد میخواهد که او را بشوهر دهد پس کرام
از راجهائی که میل خواستگاری آن دختر داشتند اموال و اسباب گرفته بقصد خواستن
آن دختر می آمدند و چون همه راجها و بزرگان جمع میشدند پدر دختر مجلس ترتیب میداد

و همه راجها و بزرگان خود را آراسته بآن مجلس حاضر میگشتند بعد ازان دختر خود را آنجا
و با نواع زیور آراسته و حمائل جواهر و یا گل در دست گرفته به مجلس می آمد هر کدام را که
ازان مردم خوش میکرد حمائل را در گردن او می انداخت و آنکس او را نکاح کرده
میگرفت القصه چون راجه ججات همه راجها و بزرگان را طلب داشته مجلس عالی
ترتیب کرد دختر خود را آراسته بآن مجلس درآمد چون آن دختر همه راجها و
بزرگان را دید متامل شده با خود گفت تا این زمان چهار شوهر کردم و در هر وقت
که مرا دختر نامیده کدخدا سازند اهل عالم چه گویند خالی از رسوائی نیست بهتر آنست
که سر در بیابان نهم و ترک همه کرده راه خدا بگیرم و چنانچه گفته اند بیت ای دل
فراغتی ز همه کار و بار گیر + بگذر ز هر چه هست سر راه یار گیر + دختر متوجه صحرا و بیابان شد
اتفاقاً دران نزدیکی جنگلی بود بیاز درختان دختر حمائلی را که در گردن داشت بر
سر درختی آویخت و در مجمع با پدر گفت که من از میان این همه مردم این جنگل را خوش
کرده ام و عقد او بستم و مردم همه متفرق شدند و دختر با آهوان انس گرفته شب و
روز در آنجا بسر میبرد و طعام از برگ درختان و آب از دریا ها میخورد و عبادت حق تعالی
میکرد تا آنکه دختر پاکیزه گوهر در راه حق تعالی جان داد و در راه غریبی و بیکسی بی نام
و نشان مرد بعد از چند گاه راجه ججات پدر آن دختر ازین عالم برفت چون بالا
رفت اندر ازو پرسید که عالم و اهل عالم را چگونه گذاشتی او گفت که اخبار ازین
چه میپرسی از میان راجایان و کدخدایان که در روی زمین بودند هیچکس را مثل خود
ندیدم اندر چون دانست که او سخن متکبرانه میگوید و تعریف خود از حد میگذراند
فرمود که او را از مجلس برانند و در اسفل السافلین بیندازند اتفاقاً دران زمان
که ججات از عالم بالا بر روی زمین افتاد هر چهار نبیره های او که از چهار کس متولد شده
بودند بجگ مشغول بودند چون دیدند که شخصی را از بالا رانده اند و سرنگون بزمین
می آید ایشان سر بالا کرده بسوی او دیدند و بر حال او رحم آورده پرسیدند که تو چه کسی
و چه نام داری که چنین سرنگون افتادی او گفت که من پدر مادر شمایم راجه ججات نام

که بواسطهٔ غرور دمنی از مجلس اندر بزمین افتاده ام آن چهار برادران ما در پی تو آمده
بدو بخشیدند تا کفارت گناهان او شد و باز بعالم بالا رفت چون این حکایت تمام شد
نارد بدریجودهن گفت که مقصود از نمایاد این مثل آن بود که چون گالو جهل کرده
آن طور ایذا کشید و رسوائی تا بمرتبه که یک دختر را چهار جا داد و دیگر جیات غرور و تکبری
ساخت بواسطهٔ آن از ثریا بتحت الثری افتاد و همچنین در تو هم این دو خصلت
ذمیمه می بینم اگر جهل و غرور را نخواهی گذاشت همان خواهی دید که ایشان دیدند
فی الحال اگر عقل و دانش داری بگفته ما با پاندوان صلح بکن و از کرده پشیمان
باش والا این پندهای ما را بسیار یاد خواهی کرد اما آن وقت فائده نخواهد داد و
میگویند بیت هر چه دانا کند کند نادان + لیک بعد از کمال رسوائی + دریودهن را
باکشن جیو گفت که شما و نارد همه راست میگوئید اما من چه کنم که حیثی ندارم و این سه
سخن مرا نمی شنود پس کرشن جیو بدریجودهن گفت که من بدخواه تو نیستم و محبت
و دولتخواهی تو سخن میگویم و هر کس سخن دوستان را نشنود آخر پشیمان خواهد شد و
هر کس که بظاهر تواضع میکرده باشد و در باطن خلاف آن میداشته باشد او هرگز
روی فلاح و رستگاری نه بیند و این همه مردمان و زنان و اطفال بتو وابسته اند
از جهل خود خیال مکن که آنها را بیوه و یتیم و بیکس سازی نصف ملک را به پاندوان
بده و نصف را خود بگیر و ما را بگذار که بخانه خود برویم و با بحث آن مشو که این بنده های
خدا کشته شوند و خون همه را بر گردن خود مگیر و در میان خلق فتنه مینداز چون کرشن جیو
این مقدمات بگفت بهیکهم پتامه گفت که صلاح من در آنست که آنچه دهرتراشت
میگوید بکنید و از سخن کرشن جیو بدر نروید که خیر و صلاح همه شما درین ست بعد از آن
درونه چارج هم مانند سخن بهیکهم پتامه گفت بعد ازان بدر گفت و الله که اینها
آنچه صلاح همه بندهای خداست میگوئید و مرا بیشتر از همه غم دهرتراشت و
گاندهاری ست که اگر شما را واقع پیش آید دو کس بیکس خواهند شد اینها
از خانه پاندوان دریوزه باید کرد هر چند که ازین مقدمات گفتند اصلا دریودهن

بسر رضا نیامد بعد ازان کرشن و بهیکهم و تیامه و درونه چارج برخاسته پیش درجودهن
آمده گفتند که بیا ازین جهل و نخوت بگذر درجودهن برخاسته ایشان را بتواضع
بنشاند بعد ازان بکرشن جیو بگفت که هیچ نمیدانم که شما این همه پاندوان را
بریا ترجیح میدهید نسبت خویشی ما و ایشان بشما مساویست و من نسبت شما گناهی
نکرده ام و در تعظیم شما فروگذاشتی نمیکنم نمیدانم که این همه بی عنایتی شما نسبت بما
چراست و آنکه شما این همه تعریف پاندوان میکنید و ما را از ایشان میترسانید
در لشکری که شل و بهیکهم و تیامه و درونه چارج و کرپا چارج و کرن و اسوتهاما بوده باشند
اگرچه همه اهل دنیا و آسمان باشند برین لشکر غالب نمیتوانند شد پاندوان فقیر
چه کس باشند که شما این همه از ایشان میترسانید و من به پاندوان هرگز فروتنی
و تواضع نخواهم کرد هر چه خواهد بشود کرشن جیو بجنبید و بدرجودهن گفت که من
هر چند میخواهم که چنان شود که سلسله شما برهم نخورد تو اصلا از جهل خود نمیگذری این
دوساسن و کرن راه ترا میزنند نمیدانم که با تو چه دشمنی دارند درجودهن ازین سخن
در قهر شده برخاست دوساسن گفت که من راست میگویم که بغیر صلح این درجودهن
و کرن و دیگران همه مردم بجانب پاندوان رفته اند و داعیه دارند که ما را کشته ملک به پاندوان
بدهند من سخن راست میگویم ای درجودهن تو خود را نیک محافظت کن درجودهن
چون این سخن بشنید بخانه روان شد کرشن جیو بدهرتراشت گفت که صلاح دنیا و
آخرت شما درین است که این چهار فتنه که درجودهن و دوساسن و شکنی و کرن اند ببندید
و با پاندوان آشتی کنید و ایشان بجان و دل خدمت شما میکنند دیگر شما بفراغت
پادشاهی میکرده باشید دهرتراشت چون این سخن را بشنید به بدر گفت که گاندهاری
را به طلب و آن سخن را با او خاطر نشان بکن که او به پسر جاهل من بگوید که از سخن ما در
دیدر بیرون نزود بدر رفته گاندهاری را طلب داشت دهرتراشت باو گفت که
هر چند این همه مردم از روی شفقت و نیک خواهی آنچه صلاح همه است باین پسر تو
میگویند اصلا گوش به سخن نمیکند و حالا از مجلس باعتراض برخاسته رفت

گاندهاری گفت شما که بزرگانید او را بطلبید و نصیحت بکنید و من هم بسیار باو گفته‌ام
او جایی که سخن شما نشنود حرف مرا کجا خواهد شنید آنگاه گاندهاری به بدر گفت که تو
برو و درجودهن را بیار تا در حضور راجه با او سخن بگوییم بدر رفت و درجودهن را
آورد گاندهاری باو گفت که تو میدانی که من در عالم از تو عزیزتر کسی ندارم و میدانی
که سخن مادر و پدر نشنیدن بسیار گناهی عظیم ست حالا من و پدر تو و این همه ایشان
و بزرگان مثل بهیکهم پتامه و درونه چارج و کرپاچارج و غیره هم صلاح ترا و همه را در آن
میدانند و میگویند که از سر جهل بگذری و بصلح راضی شوی و سخن ما را شنیدن
همین صلاح و دولتخواهی خود تصور کنی درجودهن چون این سخنان شنید برخاست
و بدر رفت بعد ازان شکنی و دوساسن و کرن پیش درجودهن به مشورت نشستند
و باهم گفتند که این همه مردمان ما بر یک جانب شده اند و کرشن جیو ایشان را از
راه برده احتمال دارد که ما را بسته به پانڈوان بدهند صلاح دران ست که کرشن را
بگیریم و نگاه داریم اگر ما کرشن جیو را گرفتیم دیگر پانڈوان را هیچ قوتی نخواهد بود چنانچه
هرگاه دندان مار را بکنند دیگر ازو کاری نمی آید همین طور اگر کرشن جیو را گرفتیم دیگر از
پانڈوان هیچ کاری بر نخواهد آمد ساتک این سخن و مشورت ایشان را شنیده فی الحال
آمده بکرشن جیو و دهرتراشت و بدر گفت و ساتک بکرشن گفت که اگر تو مرا [illegible] بدهی در
همین جا من آنها را بکشم بدر گفت که ایشان خود کشته خواهند شد تو حالا چرا
زحمت میکشی و دهرتراست چون خیال فاسد ایشان را دریافت به بدر گفت
که زودتر برو و درجودهن را گرفته بیار مبادا قباحتی بکند چون درجودهن پیش
دهرتراشت آمد از روی تمثیل با وی گفت که باد را نتوان بدست گرفت و مهتاب
بکنه نتوان پیمود و نه زمین را بر سر توان برداشت و نه کرشن جیو را بزور توان بست
تو با بدان یار شده و میخواهی که قبیله خود را هلاک کنی و نسل ما را ضایع سازی
پس بدر گفت که تو حکایت کرشن جیو را نه شنیده که جراسنده و سال و بزرگان
१ दिपि६ دیو و غیره بد که میمون قوی بود و غیر ایشان چطور قصد او کردند و او را ضرری نشد

کرشن جیو گفت که این درجودهن مرا گمکته تنها دانسته قصد بستن من میکند و آنرا
نمیداند که اگر خواهم پاندوان و بهادران دیگر را که آنجا گذاشته ام همه را اینجا
حاضر سازم و اگر نخواهید ایشان را بنمایم پس بطلسم از هر سر موی خود مردم
بسیار را ظاهر ساخت و شکلی مانند ماه و آفتاب از پیشانی خود و از جنس ملیچهه
را از بازوی راست و چپ خود و دیگر پاندوان را از پس خود را ساخت و دیگر
لشکر پاندوان را بهمان ترتیبی که گذاشته آمده بود صف زده و آراسته در نظر درجودهن
و اهل مجلس عرض داد و از زمین میان درون خارج و هیکل تا مدد سنجی و بهدرد
رکهشیران میدیدند و میگفتند که کرشن جیو تنهاست و غیر از ایشان همه را یقین شد
که لشکر اصلی است که بعده کرشن جیو آمده است و از بالای سر ایشان آواز نقاره
می‌شنیدند و گلها از هوا باریده چون کرشن جیو تعبیه[۱] خود را با ایشان نمود و ترس در خاطر
مخالفان انداخت بعد از آن آن طلسم را برطرف ساخت چنانچه که تنها بود و رای ایشان
نمود و برعرابه سوار شده قصد مراجعت جانب پاندوان کرده در وقت وداع
دهترراشت عذرخواهی بسیار کرد و گفت گناه من نیست کرشن جیو گفت بلی ترا معذور میدارم
اما اینقدر هست که اگر پسر بد میباشد خلق بر پدر هم نفرین میکنند این بگفت و برای وداع
کنتی بخانه بدر رفت و به کنتی گفت که من بانواع نصیحت خواستم که درجودهن را از
جنگ پاندوان باز دارم او قبول نکرد و حالا پیش پاندوان میروم و با ایشان هر پیغامی
که گوئی برسانم کنتی گفت اول راجه جدهشتر را از من دعا رسانید و احوال که دیده
میروید بگوئید و هر کدام را از فرزندان دیگر نیز از جانب من در کنار بگیرید و نصیحت
اینست که چون فرصت غنیمت است درین وقت از گرفتن میراث پدر از کوروان تقصیر
مکنید و از بزرگی و جمعیت ایشان هیچ دغدغه مند نباشید که اگر چه بظاهر جمعند اما در معنی
بسیار هراسان و ترسانند چنانچه راجه مچکند[۲] بزور بازوی خود ولایت را از اعدا گرفت
شما هم در ولایت خود متصرف شوید میدانم که زراعت و تجارت و گدائی و حرفه دیگر از دست
شما نمی آید بغیر از اینکه جنگها بکنید و قرار بگشتن و مُردن دهید و کاری بکنید که سخاوت

[۱] واضح بود که لفظ تعبیه و طلسم مخفف تعبیه فارسی مترجم کا ۱۲

[۲] मुचुकुन्द

وزبان شیرین و منت و معذرت جمعیت لشکرها بکنید و یراق بهم رسانید و کاهلی نکنید و
و از کشتن و مردن باک ندارید چرا که اگر کسی بنام نیک کشته شود هزار مرتبه بهتر است
از زندگانی در خواری گذرانیدن البته نوعی کنید که نام پدر خود را چه باید باز زنده سازید
و کنتی بکرشن جیو گفت که قصه بشما میگویم و التماس میدارم که آن قصه را براجه جدهشتر بگویید که
بدلا نام زن راجه بود چون شوهرش از عالم رفت پسرش بجای پدر نشست اراده کرد १बिदुला
که بر سر ولایت راجه سندهو رود و آن ملک را بگیرد چون بر سر او رفت راجه سندهو با او २सिन्धु
جنگ کرد و او را منهزم گردانید و او شکست خورده بولایت خود بازگشت مادرش با او
گفت که اگر تو در جنگ کشته میشدی همه کس مرا به نیکی غمپرسی میکردند و میگفتند رحمت
بر تو باد که چنین فرزندی داشتی که چنین مردانه در جنگ کشته شد و بر پدر تو رحمت
میفرستادند و حقی که مردم توگر گریختند کشته شدن تو هزار مرتبه خوشتر از آن می آید که حالا
می شنوم که مردم میگویند که تو خواجه سرائی را زائیده حالا تو نام پدر خود و نام خود را
و مرا همه به بدی مشهور ساختی و فرزند خلف آنست که بخشنده باشد و همه مردم او را بنام
نیک مذکور میکرده باشند یا آنکه تحصیل علوم نموده باشد یا آنکه مردانه بوده باشد و
بزور شجاعت خود ملک و اسباب بدست آورده هر فرزندی که دشمن کام بوده باشد نبودن
او هزار مرتبه بهتر از بودن اوست و نامرد اگر در دنیا نباشد هزار بار بهتر از آنست که
که زنده باشد و دشمنان بر وی خندیده باشند اگر تو در آن جنگ کشته میشدی هم نام
خود و هم نام من و هم نام پدر را زنده میداشتی و حالا نام مرا به نیکی یادگار میگذاشتی
اگر خواهی که همه را از ننگ بدر آری می باید که باز لشکر جمع سازی و بر سر راجه سندهو
بروی و او را منهزم گردانی و نام خود را باز به نیکی برآری یا آنکه بمردانگی کشته شوی
و اگر بفتح باز آمدی و نام پدر خود را نیک ساختی من آن وقت از تو راضی میشوم
پسرش گفت مرا عجب کاری میفرمائی که مرا نه لشکر مانده نه زر که لشکر دیگر بهم رسانم
مادرش گفت که همه چیز از همت عالی میشود اگر تو همت بلند داری هر قدر کس که
همراه تو بوده باشد همان قدر مردم فتح میابی چه فتح و ظفر بدست حق سبحانه تعالی است

و بسیار بوده است که لشکرها شکست خورده باندک پامردی باز فتح کرده اند حالا همت از
بزرگان بخواه و توکل بر خدای تعالی کرده متوجه دشمن شو امید بفضل حق سبحانه تعالی
چنانست که فتح کنی و اگر کشته شوی هم خوب ست چراکه این بدنامی از تو و از خانواده
تو بدر میرود و بنام نیک مردن هزار مرتبه بهتر از زندگانی در عجز و خواری بسر بردن
پسر چون این سخنان از مادر شنید غیرت در وا اثر کرده و بهر نوع لشکر جمع ساخته باز
بر سر راجه سنده رفت و راجه چون یک مرتبه او را شکست داده بود ازو حسابی
نگرفت و بی ترتیب بجنگ او در آمد و پسر مردانه خود را بر لشکر غنیم زد و ایشان را
در هم شکست و فتح کرده ولایت سنده را گرفت بعد ازان مظفر و منصور بخدمت
مادر در آمد مادرش درین مرتبه او را نوازش بسیار کرد حالا چنانچه آن پسر از طعنهٔ
مادر خود آن طور فتح و نصرت کرد میخواهم که شما هم بعد از انکه بر کوروان فتح یابید و انتقام
خود از ایشان کشیده پیش من آئید چنانچه آن پسر فتح کرده و دشمن خود را مقهور گردانیده
بعد ازان بخدمت مادر در آمد او یک پسر بود شما پنج پسرید و یک سخن از من با ارجن بگوئید
که در هنگامیکه ترا زائیدم زنان برگرد من نشسته بودند که ناگاه از آسمان ندائی آمد که
این فرزند تو مثل اندر خواهد شد و همه دشمنان را مقهور خواهد کرد و بهیم برو کمک خواهد کرد
حالا وقت آن آمده اگر حالا آن سخنان راست نخواهد آمد دیگر کی راست خواهد شد و میباید
که از یاد حق غافل نباشید و مدد از حق جل و علا خواهید و کاهلی را از خود دور نمائید که
انشاء الله تعالی امیدوارم که انتقام از کوروان بکشید و نام پدر خود را که حالا ضایع شده
زنده سازید و با هر پنج برادر بگوئید که من شما را برای همین روز زائیده بودم حالا مرا در اهل
عالم نیکنام سازید که همه بگویند که کنتی فرزندان خلف زائیده بود نه آنکه عیاذاً بالله
بگویند که فرزندان زبون زائیده بود و دیگر دروپدی را بگوئید که رحمت بر تو باد که با فرزندان
من درین محنت همراهی کردی و چنانچه تو بزرگ زاده بودی همان طور سلوک کردی و من
ازین همه غمهائی که بفرزندان من پیش آمده از هیچکدام آن اندوه ندارم که موی سر
دروپدی را که عروس من بود گرفته در مجلس میان خلائق آوردند بفرزندان بگوئید

که اگر شما آن کار که با دروپدی کوروان کردند از ایشان انتقام نکشید پس زندگانی شما
بچه کار خواهد آمد اگر چه لایق آن بود که در همان روز که آن بی حرمتی به دروپدی کردند
شما انتقام میکشیدید یا می مردید چون آن زمان نشد حالا وقت از دست ندهید
و دیگر از شما التماس دارم که شما نگاهبانی ایشان میکرده باشید کرشن جیو قبول کرده
کنتی را وداع نموده بر ارابه سوار شد و کرن را بر همان ارابه سوار کرده از هستناپور
بدر رفت و کرن را در بیرون شهر سخنان گفت و نصیحت های بسیار کرد که شما باید که او را
بجانب پانڈوان آرد چنانچه تفصیل این سخنان بعد ازین مذکور خواهد شد کرن اصلا
قبول آن نصایح نکرد پس کرشن جیو کرن را وداع کرد و همین قدر در وقت وداع
بکرن گفت که درجودهن سخن مرا نشنید و من آنچه شرط دوستی و دولتخواهی بود در حق
او خویشی داشتم گفتم اما قبول نکرد حالا همین قدر با تو میگویم که درین ولایت
پادشاهی درجودهن نخواهد ماند کرشن جیو همین قدر گفت و روان شد و پیش
پانڈوان آمد بهیکهم پتامه و درونچارج بدرجودهن گفتند که هیچ شنیدی که
کرشن جیو با کنتی چه گفت که درجودهن اینقدر را که من آمدم حرمت من نگاه
نداشت و سخن مرا قبول نکرد حالا من تا این حکومت ایشان را نگیرم و پانڈوان را
بجای ایشان ننشانم دست از ایشان نخواهم برداشت حالا یک سخن از ما بشنو
هیچ یاد داری که ارجن در وقتیکه به شهر راجه براٹ رفته بود به تمام مردم راجه فوج زبون
کرده مواشی را از ما باز گرفت حالا که کرشن و پنج برادران یکجا بوده باشند حالت ما
چه خواهد شد هنوز کرشن جیو در میان راه است صلاح آنست که از عقب او برویم
و او را خوشنود گردانیم درجودهن ازین سخن روی درهم کشید ایشان گفتند که ما
دولتخواه تو ایم از ما بشنو اگر تو به جدهشٹر تواضع کنی و بهیم را در کنار گیری و ارجن
و نکل و سهدیو در پای تو بیفتند هیچ در بزرگی تو خلل نخواهد شد و نصف ملک را
که حصه ایشان ست با ایشان بده و این فتنه را از میان خلق بردار درجودهن
سر در پیش انداخت و در قهر شد بهیکهم پتامه چون آن قهر را دید گفت که خوب

چون صلح نمیکنی پس این خوب ست که بر دست پاندوان کشته شویم چرا که ایشان
مردمان نیکوکارند و بر دست ایشان کشته شدن ثواب عظیم ست و ما در دنیا دایم
نخواهیم ماند پس بدست ایشان کشته شدن بهتر ست که در خانه مردن و در سپاهیگری
همین بهتر ست که خویشان با یکدیگر جنگ کرده کشته شوند حالا ما را با فرزندان خود
جنگ کرده ایشان را باید کشت و انها ما را کشته میبایدید و بر دست ایشان کشته
میباید گشت و در لشکری که کرشن جیو تدبیر ایشان میکرده باشد و مثل ارجن سواری
جنگ میکرده باشد و مانند بهیم کمکی داشته باشد ظفر بران لشکر محال ست پس بدرجودهن
گفتند که چون کرشن جیو رفت کار خود را بکن و مردانه پای محکم کن که دیگر روز سخت آمد
و بهیکهم و درونه چارج این گفته بجانهای خود رفتند و دهرتراشت از سنجه پرسید
در وقتی که کرشن جیو میرفت با کرن چه گفت سنجی گفت کرشن کرن را بگوشه برده وار
او را به خود آورده با او گفت که تو بر بید برهمنان اعتقاد داری و در بندگی خدا تعالی
تقصیر نمیکنی تو از کنتی بوقت دختری زائیده شده همچنانکه آن پنج برادر از کنتی زائیده
شده اند و پسر راجه پانڈ میگویانید تو هم آن حال داری میخواهم که تو همراه من پیش
پانڈوان بروی و چون تو برادر بزرگ ایشانی ایشان ترا به بزرگی قبول دارند ترا
بپادشاهی بر میدارند و ترا این همه دو لشکر قبول دارند و اگر کسی قبول نکند تو جواب
او میتوانی داد و جدهشتر چون تو برادر کلانی خدمت ترا قبول دارد و ما همه ترا بپادشاهی
برداریم و خدمت بکنیم که هیچکس نکرده باشد جدهشتر چتر برا بردارد و چهور کنند یعنی مورچهل
و ارجن و بهیم بطریق دیگر نوکران خدمت تو میکرده باشند و دیگران همه و من هم بخدمت
تو دست بسته می ایستم و هر چه بفرمائی از خدمت و فرمان تو بدر نمیروم و راجهای اطراف
همه متابعت تو مینمایند کرن در جواب گفت که اینها که شما میگویید همه راست ست که
من هم میدانم که پسر آفتابم و مادر من کنتی اما مادر من بگفته آفتاب مرا در آب
انداخته بود و ادهرت مرا برداشت آنچه شفقت پدری و مادری بود او و زنش
در باب من بجا آوردند و سیزده سال ست که در عهد درجودهن پادشاهی را بمن گذاشته و

نام سلطنت برای ایشان ست اما من سلطنت میکنم حالا از مروت دور ست که این جماعت
کوروان را که اینقدر نیکوئی با من کرده باشد بگذارم و همراه شما بروم و من هرگز از خوف
دروغ نخواهم گفت من از درجودهن بسیار نیکی دیده ام این هرگز نخواهم کرد که در وقت
که او بمن احتیاج داشته باشد مدد او نکنم و او را بگذارم و شما اینکه خود را بجانب پاندوان
قرار داده اید من یقین میدانم که مرا ظفر نخواهد شد اگر ظفر نباشد این خود میشود که در
جنگ کشته شوم و دیگر آنست که در میان پاندوان نام ارجن ست و اینجا در برابر او
نام مرا میبرند اگر حالا من آنجا بروم شاید مردم حمل برین نمایند که من از ارجن کمی دارم
من اگرچه مردانگی ارجن را میدانم در معرکهای همدیگر دیده ام اما حالا مرا با او جنگ افتاده
تا بهگوان بکدام یک فتح بدهد و این جنگ که حالا میان ما و شما میشود حکم جگ دارد
چنانچه در جگ آتش می افروزند و چیزها را در آتش می اندازند اینجا آتش جنگ
افروخته خواهد شد و سرهای ما بجای آن چیزها که در آتش می اندازند در آتش این
جنگ انداخته خواهد شد و شما میدانید که هر کس که بدنیا می آید البته ازین جهان
روزی بمیرد پس خوش اگر در جنگ بمردانگی کشته شوم نام نیک من در عالم تا انقراض
عالم بماند و این همه گروه بهنی لشکر این زمان که بقصد جان یکدیگر جمع شده اند چهار
کس را میگویند که باعث این شده اند یکی درجودهن دوم من و سوم دوسا سن
و چهارم شکنی این زمان که جنگ نزدیک آمده باشد گذاشتن من این جماعت را
اصلا صورت ندارد و من از شگونهای بد خود یقین میدانم که مدت عمرم بآخر رسیده
و این شگونهای بد مثل اینکه شبها ستاره بسیار از آسمان می افتد و بی ابر آواز
رعد می آید و هوا در میان ما تیرگی دارد و آب از چشمهای اسپان ما میرود و همه اسپان
بیک مرتبه صهیل میکنند و اسپان دانه و کاه کم میخورند و سرگین بسیار می اندازند
و از جانب چپ ما آهوان می دوند و آوازها از آسمان می شنوم و نقارهها و نفیرها
اصلا آواز نمیدهد و آبها در چاه می جوشد و خون از هوا می بارد و از همه شگونها بدتر
آنست که وقتی که آفتاب بر می آید از جانب مغرب روشنائی عظیم ظاهر میشود چنانچه نیزار

تمام مغرب را آتش گرفته است و هنگام غروب از مشرق این علامت بظهور می آید
ازین علامات ظاهر است که با همه را کشته میباید شدن و من همیشه شگونهای شما را خوب
می بینم چنانچه در خواب دیده میشود که خانهٔ که هزار ستون دارد جدهشتر رختهای سفید پوشیده
بر بالای آن خانه نشسته است و در ظرف زرین شیر برنج میخورد و چنان در نظر من مهیب می درآید که
گویا تمام دنیا را هم خواهد کشید و بهیم را می بینم که گرز خود را بدست گرفته بر بالای کوهی
ایستاده است و ارجن را می بینم که با شما بر فیل سفیدی سوار است و نکل و سهدیو و ساتک
را می بینم که زیورهای نقره در دست و پا انداخته و کلاهها بر سر کج مانده و از مردم خود
اسوستهاما و کرپاچارج و کرت برما را می بینم که جامهای سرخ پوشیده اند و درونه چارج
و بهیکهم پتامه بر شتران سوار اند و آنها را بجانب جنوب می دوانند بعد ازان کرن گفت
که من بیقین میدانم که با راجهای دیگر در آتش جنگ ارجن و شعلهای تیر او در رنگ پروانه
خواهم سوخت کرشن جیو گفت اگر چون خود میگوئید که کشته خواهم شد و اجل مرا نزدیک رسیده
پس چرا سخن مرا قبول نمیکنید و آنچه کوروان میکنند میکرده باشند و چون میدانید که
پاندوان مظلوم اند چرا رعایت ایشان را بر خود لازم نمیگیرید کرن گفت هرچه میگوئید
راست میگوئید اما چون نمک کوروان خورده ام روی از ایشان چطور گردانم در مذهب
و مروت جائز نیست که نان و آب کوروان بخورم و جنگ از جانب پاندوان بکنم که
بهر حال عار را اختیار کرده ام و وعده ملاقات ما با شما در جزا افتاده چه دانم که سرنوشت
هر کدام ما چیست و حکم ازلی ما چه رفته است حالا بروید و در استعداد جنگ باشید اگر
ازین بلا خلاص یافتیم یکدیگر را باز بینیم و الا تقصیر را معاف دارید و این قصه مشهور است
که دو روباه پیر در وقت قصد صیاد در دام انداختن او با یکدیگر افسوس میخوردند یکی
مر دیگری را میگفت که چون از یکدیگر جدا میشویم باز ملاقات کجا خواهد بود آن دیگری گریه کنان
جواب داد که وعده دیدار ما و شما در دکان موئینه دوز است فی الجمله بعد ازین سخنان
کرن و کرشن جیو گریه بسیار کردند و یکدیگر را تا دیری در کنار گرفتند پس کرن کرشن جیو را
وداع نموده راه هستنا پور پیش گرفت و کرشن جیو بجانب پاندوان روان شد

وکرشن جیو ساتک عرابه را چنان راندند که باز پس ندیدند در منزل رایکی و چهار را
دوری ساختند که به پانڈوان ملحق شدند و کرن چون بمنزل رسید تدبر پیش کنتی رفته
گفت که کرشن جیو بانواع نصیحت خاطر نشان کرن کرد مر اورا از مخالفت جهت
با پانڈوان منع کرد اما کرن سخن کرشن جیو را قبول نکرد کنتی از روی حسرت گفت که
کرن زائیده من بود افسوس که سخن راست از کرشن جیو نه شنید و بگفته او عمل نمود
آیا اورا هم چه توان گفت زیرا که خدای عزوجل مسبب الاسباب ست تقدیری که
کرده است بتدبیر دفع نتوان کرد چون سرنوشت کوروان چنین ست که زوال
ایشان در رسیده گفته کسی چگونه قبول کنند کنتی این را بگفت و بکنار گنگ رفت تا
غسل نماید در کناره گنگ جمعی از برهمنان بید میخواندند و کنتی می شنید در این چنین
دید که کرن غسل کرده و مقابل آفتاب دست ها را برداشته استغراق تمام دارد
کنتی در سایه جامه کرن رفته از آفتاب پناه خود کرده بطوریکه اورا خبر نشد ایستاده
ماند کرن چون از عبادت فراغ یافت و نظرش بر کنتی افتاد اورا تعظیم کرد و گفت
که من کرنم پسر راجه ادهرت و مادر من رادها ست حالا هرچه تو بگوئی برضای تو
بروم کنتی گفت تو نه پسر ادهرتی نه پسر رادها من ترا زائیده ام نمیدانم چرا نام
دیگران میبری و مرا هیچ نام نمی بری و در زمانیکه دختر بودم ترا زائیده ام و از نور
آفتاب عالمتاب که روشنائی همه عالم از وست پیدا شده و گوشواره طلا و زره
همراه داشتی که آن از آفتاب بود حالا تو مرا که مادر توام گذاشته و برادران خود را
دشمن میدانی و با دشمنان ایشان همداستان شده این مناسب تو نیست که اهل
عالم که همین نام ارجن و کرن را می برند سبب همین ست که تو برادر اوئی حالا خوب
نباشد که شما برادران با هم جنگ بکنید و یکدیگر را بزنید اگر با ایشان اتفاق نمائی
ایشان همه ترا بسرداری و بزرگی چون او در کلان قبول دارند و همه خدمت تو بکنند بیا
و از سخن ما تجاوز مکن که پسر راجه پاند هستی چه لازم ست که خود را بنام ادهرت مشهور
سازی در این وقت از جانب آفتاب آواز آمد که کنتی مادر تو و من پدر توام خبر

تو دورانست که از سخن مادر و پدر بار برزوی و آنچه مادرت بگوید با آن عمل نمائی کرن
گفت اگر مرا میخواستی بآب نمی انداختی حالا که مدت العمر باین جماعه باشم و آنها
هیچ چیز از من دریغ نداشته باشند در نیوقت که ایشان را ضرر بدید افتاده باشد
من چون از ایشان جدا شوم و با دشمنان ایشان که برادران جانی من باشند
یار گردم و گو که مادر من بودی و مرا باین روز گرفتار کردی اگر نگاه میداشتی هرگز
کسی ترا عیب نخواستی کردن امروز ترا بکار چی آیدم آن روز تو مرا از فرزندی خود
دور انداختی من با فرزندان تو جنگ خواهم کرد کنتی گفت اگر من بد کردم اما حق
مادری من جای نمیرود از تو التماس میکنم که برادران خود را بمن بخشی و ایشان را نکشی
از جانب فرزندان من هفت کوهنی لشکر ست چه لازم ست که تو برادران را میکشته باشی
با دیگران جنگ کن و دیگران را بکش کرن گفت من با چهار پسران تو هیچ کاری ندارم
اما ارجن را نخواهم گذاشت یا او مرا بکشد یا من او را مادر در گریه در آمد و ترلزله در
اندام او افتاد و گفت که آن پسر دوستدار تست تو با او اراده جنگ داری من او را
بخدای عز و جل سپردم امید وارم که نارائن نگاهبانی او کند بعد ازین گفت و شنود
کرن بخانه رفت و کنتی بمنزل خود آمد آمدیم بسر سخن کرشن جیو که چون کرشن جیو متوجه
پاندوان شد بتعجیل تمام میرفت تا آنکه بیک ناگاه بمنزل پاندوان رسید ایشان برخاسته
تعظیم کرشن جیو کردند و در برابر او بر پای ایستادند کرشن جیو دست جدهشتر را گرفته
به پهلوی خود نشانید و دیگر برادران را فرمود که هر یک بجای خود نشستند پس کرشن جیو
ایشان را پرسش نمود و ایشان از کرشن جیو از مشقت راه پرسش نمودند و
عذر خواهی بسیار کردند و کرشن جیو آنچه میان کوروان گذشته بود دران مجلس هیچ
مذکور نساخت و بمنزل خود رفت چون شب شد کرشن جیو هر پنج برادران را طلبید آنها
چون پیش آمدند پرسیدند که شما چه ساختید صحبت میان شما و درجودهن چون
گذشت کرشن جیو جمیع واقعات از روزیکه از ایشان جدا شده بود تا آخر تفصیل گفت
که درجودهن آنچنان بیحیا فیتی نشده است که نصیحت کسی درو اثر کند هر چند من

و دہرتراشت و گاندہاری و بہیکہم پتامہ گفتند قبول نکرد و خندہ نمود و بہیکہم پتامہ را
خندہ او بسیار بد آمد در غضب شد و گفت که این که تو بہ سخن ما و بہ سخن کشن جیو نا
و بر پدر میخندی علامت زوال دولت تست و من بجای پدر تو میشوم و پدر من راجہ
سنتن بود و غیر از من فرزندی نداشت و از این رگہذر بغایت اندوہناک بود چرا
که یک فرزند حکم هیچ ندارد و دایم آرزوی فرزند دیگر داشت من پیش پدر جوجن گندہا
رفتم و جوجن گندہا را بجہت پدر خود خواستگاری کردم پدر و مادر او گفتند ما که
دختر خود را به پدر تو بدہیم و بعد از پدر تو سلطنت بتو خواہد رسید ما ہرگز این دختر را
به پدر تو نمیدہیم من گفتم که من قبول کردم که بعد از پدر بجای پدر پادشاہی نکنم
ایشان گفتند اگر تو نکنی جاییکه فرزندان تو پیدا باشند کسی پادشاہی بفرزندان
این دختر نمیدہد من گفتم شما گواہ باشید من شرط کردم که ہرگز کتخدا ہم نشوم چون
ایشان این را شنیدند راضی شدند دختر خود را به پدر من دادند من بجہت خاطر پدر
از سلطنت خود و از زن و فرزند ہمہ گذشتم و از آن زن پدر را دو فرزند چترانگد
و بچتربیرج شدند و از بچتربیرج دہرتراشٹ و راجہ پانڈ حاصل شدند شما و پانڈوان
فرزندان آن دو فرزند اید غرض آنست که من آنقدر رعایت خاطر پدر خود کردم
که از سلطنت و فرزند ہمہ گذشتم تو حالا سخن پدر را و نہ سخن ما را می شنوی و با
جماعتی که شما و ایشان از یک پدر حاصل شدہ اید بجہت ملک چند روزہ
که بہ ہیچکس بقا نکردہ تا بکشتن ہمراہی میکنی درونہ چارج و کرپاچارج و دیگران
ہم مثل این سخنان گفتند دہرتراشٹ و گاندہاری مبالغہ بسیار کردند اما در جودہن
را اصلا اثر نکرد و بصلح راضی نشد و از مجلس برخاستہ رفت و گفت که نقارۂ جنگ
بنوازند و امیری و سرداری تمام آن لشکر بہ بہیکہم پتامہ مقرر شد و علامت علم
بہیکہم پتامہ بصورت درخت تار است این بود آنچہ میان ما و در جودہن و دیگران
گذشتہ بی جنگ بشما چیزی نخواہد داد شما را ہم مستعد جنگ میباید شد جدہشٹر
با برادران خود گفت می شنوید که کرشن جیو چہ میفرمایند در جودہن گفتہ کرشن جیو

و ما در جود پدر و دیگران را اصلا نشنیده است و حالا کار بجنگ افتاده است خویش ما را هم
قدم مردانه میباید نهاد اگرچه ایشان لشکر و استعداد از ما بیشتر دارند اما امید داریم
که حق سبحانه تعالی ما را بر ایشان ظفر کرامت کند چراکه ما مظلومیم حالا شما بفرمایید لشکر
مستعد جنگ شده کوچ کند چراکه دیگر جای صلح نمانده حالا هفت چهوهنی لشکر داریم
سرداران تعیین میباید کرد و راجه براٹ را سردار یک چهوهنی کردند و راجه درپد را سرداری
یک چهوهنی دادند و یک چهوهنی به دهشٹدمن پسر درپد سپردند و یکی دیگر بساتک و دیگر
بسکنڈی و دیگری بچیکتان و دیگری بهیم را معین ساختند و این هفت چهوهنی لشکر را
با این هفت سردار سپردند بعد از آن جدهشٹر گفت که از ما کسی باید که تاب مقاومت با
بهیکهم پتامه داشته باشد پس بطریق مشورت اول از سهدیو که در علم نجوم و شگون و
در تدبیر بی نظیر وقت بود پرسید که تو کرا مصلحت میدانی که با بهیکهم پتامه برابر شود سهدیو
گفت من کسی را که در برابر بهیکهم پتامه پای محکم میتواند کرد غیر از راجه براٹ نمیدانم نکل
گفت سهدیو خوب میگوید اما من راجه درپد را که مرد بزرگ و شمشیر و با غیرت ست و
فرزندان و لشکر خوب دارد مصلحت میدانم که در برابر بهیکهم پتامه و درونه چارج ایشان
میتوانند برآمد ارجن گفت شما خوب میگویید اما صلاح من در آنست که دهشٹدمن
را که از آتش پیدا شده است و با سلاح و جهل از آتش برآمده است در برابر بهیکهم پتامه
و درونه چارج بدارید چراکه تیر بر اندام او کارگر نمیشود و خدای تعالی موت درونه چارج
را بر دست او تقدیر کرده است و چنانچه باد وزان می آید دهشٹدمن در جنگ
همان طور میرود و چنانچه آتش سوزان ست او هم همان طور ست و چنانچه پرشرام بقوت
و زور بوده است او هم همان طور ست بهیم گفت اینها که شما میگویید هیچ بخاطر من
نمیرسد چراکه کسی که خدای تعالی موت بهیکهم پتامه بدست او تقدیر کرده است شما
نام او نمی برید او شکهنڈی است که برادر خرد دهشٹدمن است که بهیکهم را او خواهد کشت
و هر دو برادر ابهای خود سوار شده همراه لشکر یکدیگر جنگ خواهند کرد پس بهیم گفت
که شما را این مقدمات لائق نمی نماید که با وجود سکهنڈی دیگری را تعریف کنند و

پیشرو لشکر سازند جدهشتر گفت که شما هر چهار برادران آنچه گفتید بسیار خوب ست
لیکن در خاطر من چنان میرسد که چون کشن جیو درمیان ما پاندوان بزرگ ست
کسی را که او بسرداری لائق بیند همان کس سردار باشد امشب که اینجائیم از کشن جیو
باید پرسید که او کرا پیشرو سازد تا فردا ترتیب لشکرها داده کوچ کنیم کشن جیو گفت هر کدام
را که شما قابل دیده اید او لیاقت پیشروی لشکر دارد اما رای من درین باب موافق
رای ارجن ست دهرشت دمن را قائد الجیش سازید بهتر می نماید تا در کوچ و مقام
و جُنبش و آرام هر جا که بفرماید لشکر محکوم او باشد و شما مددگار او باشید این را همه
قبول کردند و پیشروی لشکر بدهرشت دمن داده همه را بفرمان او کردند و گفتند
که هیچکس از حکم او بدر نرود و هر چه او بفرماید همه تابع حکم او باشند و صفها را ترتیب داده
نقاره کوچ نواختند بعزم جنگ جانب کورکهیت که عبارت از گرد نواحی تهانیسر ست
روان شدند پس مقدمهٔ لشکر دهرشت دمن شد و بهیم و نکل و سهدیو و ابهمن
پسر ارجن و هر پنج پسر دروپدی همراه او بودند و طلیعهٔ لشکر دیگر پسران دروپدی
بودند و دهرشت کیت پسر شیشپال راجه چندیری با فوج خود میمنه بود و سهدیو پسر
جراسندهه راجه راجگڈه میسره و راجه جدهشتر با براٹ و دروپد در قلب بودند و کشن جیو
و ارجن و ساتک ساقهٔ لشکر شدند و از همه عقب تر کیکی پنج برادران راجه پنجاب بودند
القصه پاندوان با لشکر انبوه و فوجی مانند کوه که غرق دریای آهن و تشنهٔ خون
بودند روان شدند و دروپدی وداع گرفته بجانب براٹ رفت چون یکدو منزل رفتند
از عقب ایشان بسرباکه در جنگ راجه براٹ اقرار بغلامی کرده بود بیار رسید و
و پاندوان وقتی که بکورکهیت رسیدند دیدند که لشکر کوروان جانب مشرق حوض فرود
آمده ایشان مغرب روی آن حوض فرود آمدند و حوض را درمیان داده غسل بجا
آوردند و در وقت مقام گرفتن کرشن جیو و ارجن مهرهٔ سفید را بقوت تمام نواختند
१हिरण्यवती بطوریکه غلغله دران زمین افتاده و دائره را بکنار آب هرنتیه وتی گرفتند و از جانب دیگر
پیش لشکر خندق عمیق برای احتیاط بکنانیدند و گذرها را بمردم بخش کردند و نیز کهبا

تعیین نمودند تا تمام مردم محافظت لشکرها و منازل خود نمایند و هوشیار باشند کوروان را
خبر شد که پاندوان آمدند درجودهن با کرن و دوشاسن و شکن مشورت کرد و گفت که چند مرتبه
پاندوان وکیلان بجهت صلح فرستادند ما قبول نکردیم خصوصاً در مرتبهٔ آخر کرشن جیو آمده
ما او را ناامید گردانیدیم کرشن جیو متحرک شده ایشان را بجنگ متحرک و تیزتر ساخت و
در جنگ هیچ تردد نمانده ما را میباید که مردانه بکوشیم و خود را بکشتن و مردن قرار دهیم تا
ننگ و ناموس مرده باشیم شما هم درین امر با من متفق باشید و عهد بکنید که تا جان در
بدن باشد روی از من نگردانید و اعدا را بزنید ایشان نیز عهد کردند که خاطر تو از
جانب ما جمع باشد که ما همه خود را کشته و مرده دیده ایم و درنگ دیگران نیستیم که بدولی
کرده راه صلح و گریز بپائیم برین قرار درجودهن مردم خود را از خواص و عوام طلبید
و بیگان بگیان را تسلی و دلاسا نموده لائق مرتبهٔ هرکدام احسان و انعام میکرد و صفها را
ترتیب داده برکها تعیین نمود و مستعد جنگ تمام شد و شب بیدار بوده مردم را امر مود
که تا خندق پیش روی لشکر بکنند و بر سر کنارهٔ کوزه های پر از ماران گزدم نصب
نمایند و در بعضی از کوزها ریگ گرم و اخاکستر گرم و سیاه تیار کرده نگاه دارند
و در راه پاندوان خارهای آهنی ریختند چون روز شد لشکر را بطوریکه مقرر است
پنج بخش ساخت و گرد بگرد لشکرها حلقهای فیل را با برگستوان با نامزد ساختند و عقب
هر فیلی پنجاه سوار و عقب هر سواری هفت پیاده گماشت تا هر وقت که فیلبانان
فیل را برانند این سواران و پیاده ها از دنبال روان شوند و رخنه در فوج دشمن
بیند از ند و همین طور عقب هرا را به نیز سواران تعیین کرده کوروان انچه ممکن
بود در استحکام کار خود بجا آوردند بعد از آن درجودهن مجلس عالی ترتیب داده
تمام راجهای اطراف را که بکومک او آمده بودند طلبداشت و دیگر بزرگان و امرا که
دران لشکر بودند همه را جمع ساخت و آنقدر مردم جمع شدند که ایشان را جز خدا تعالی
دیگری نداند و هرکدام از راجها و بزرگان بقدر مرتبهٔ خود بر تخت و صندلیهای طلا و نقره وغیره
نشستند آنگاه درجودهن در آن مجلس برخاسته در برابر بهیکهم پتامه آمده دست بر دست

نماده بایستاد و گفت برشما و بر همه مردم که درین مجلس حاضر اند ظاهر است که من این جنگ را
که پیش گرفته ام بامداد و اعانت شما بوده است و هیچکس را در بزرگی و مردانگی شما سخنی نیست
و بر همه عالم ظاهر است که در شجاعت و دلاوری و تدبیر حرب هیچ احدی برابر شما نیست حالا
این کار من و همه این مردم بشما و عنایت و التفات و تدبیر و شمشیر و صیانت شما وابسته است
و من حکایتی نظیر این عرض میکنم که در مالوه راجه بود در نسل هیهی نام راجه و در لشکر او همه هैहय
کهتریان بودند میان راجه و برهمنان و جماعت بیس که سودا و معامله مینمایند و غیر ایشان
جنگ واقع شد هر مرتبه که جنگ میکردند کهتریان با وجودیکه بسیار کمتر از ان جماعه بودند غالب
می آمدند آخر برهمنان پیش کهتریان رفته پرسیدند که سبب چیست که از شما مغلوب می شویم
کهتریان گفتند باعث آنست که مایک سردار داریم و هیچکس از قول او تجاوز جایز نمیدارد
هر چه او میفرماید چنان میکنیم و درمیان شما یک سردار نیست و هر جماعتی سرداری دارد
از ینجهت لشکر شما منهزم میشود برهمنان چون این را شنیدند همه اتفاق کرده یکی را که
به تدبیر و شجاعت و بسالت از میان ایشان اعتبار تمام داشت به سرداری برداشتند
و همه بر گفته او اعتماد میکردند آنگاه با کهتریان جنگ کردند کهتریان را منهزم کردند غرض
ازین مثل آنست که تا سردار شایسته نبوده باشد فتح و ظفر رو نمیدهد حالا که بر همه ظاهر است
که هیچکس درمیان این لشکر بزرگ تر از شما نیست و همه میدانند که در شجاعت و دلاوری و
تدبیر جنگ و شکستن مخالفان کسی مثل شما نیست حالا شما را متوجه این کار میباید شد
و نوعی میباید کرد که باعث سرخروئی ما شود و این همه مردمان که از اطراف عالم بجهت امداد ما
آمده اند همه چشم بر شما دارند بر شما لازم است که نوعی سازید که ما درمیان اهل عالم بسرخروئی
مشهور شویم و این مردمان همه از توجه شما بر دشمنان مظفر و منصور شوند چنانچه در آسمان
آفتاب سردار همه کواکب است شما هم درمیان ما همان طور سردار و بزرگ اید و پشت
این همه لشکر بشما گرم است شما را التفات فرموده سردار و پیش رو این لشکر میباید بود تا ما همه
به دلگرمی در پس سر شما شمشیر میزده باشیم تا زمانی که داد خود از مخالفان نه ستانیم
بهیکهم پتامه گفت که تو این راست میگوئی اما تو هم میدانی که نسبت من بشما و بادرون

که حالا بقصد جان ایشان کمر بسته ام برابرست اما چون من حالا درمیان لشکر شما میباشم
قبول کردم که درین جنگ آنچه از دست من برآید خود را معاف ندارم اما شما میگوئید
که میان لشکر پاندوان هیچکس باشد که در برابر من درآید با من جنگ میتواند کرد بلی
ارجن درمیان ایشان کسی هست که در فنون سپاهیگری و دلاوری بی نظیرست و
از مهادیو اندر چیزها آموخته است که غیر او کسی دیگر آنها را نمیداند و قابل آنست که
در برابر من درآید و جنگ تواند کرد اما یقین میدانم که او ادب مرا رعایت کرده در
برابر من نخواهد آمد مگر آنگه که او را ضرورت شود چون بحسب ضرورت در برابر من درآید
ادب من رعایت کرده اول او چیزی بر من نخواهد انداخت و من هم چون او فرزند
من ست از شفقت که بزرگان را بر خردان و فرزندان میباشد اول نخواهم بر و سلاح
انداخت پس جنگ میان ما و او مشکل دست دهد اما دیگر هر کس که بوده باشد من با همه
جنگ خواهم کرد بتوفیق بهگوان امیدست که هر کس که در برابر من درآید بر و غالب آیم
اما یک چیزست که کرن با من دعوی برابری بلکه زیادتی دارد اگر کرن جنگ کند من
نخواهم کرد کرن چون این سخن بشنید گفت که من پیشتر ازین هم گفته ام که تا بهیکهم پتاما
کشته نشود او جنگ میکرده باشد من نه سلاح خواهم پوشید و نه جنگ خواهم کرد بلی
وقتیکه بهیکهم پتامه را اگر قضا رد بدهد من با ارجن خواهم آمد و جنگ خواهم کرد تا
به بینیم که خدای تعالی کرا ظفر و نصرت کرامت فرماید چون این سخنان گذشت آن گاه
درجودهن از بهیکهم پتامه التماس نمود که شما عنایت فرموده بر سر تخت بنشینید ما همه
در خدمت دست بسته بایستیم تا همه بدانند که سردار لشکر شما باشید دیگران
هم از بهیکهم پتامه التماس کردند بهیکهم پتامه برخاست و غسل کرده لباس بادشاهی
در بر کرده خشبوها بر خود مالید آنگاه چتر شاهی بر سر داشته او را بمجلس آوردند و همه او را
بر تخت شاهی نشاندند و در پیش او دست بسته بخدمت او ایستادند و نقاره ها و شادیانه
بنام او بنوازش درآوردند چون این خبر به پاندوان رسید که در لشکر کوروان بهیکهم پتامه
را همه بسرداری برداشتند و پیشروی لشکر او را مقرر شد همه ایشان بغایت هراسان

گشتند راجه جدهشتر تمام بزرگان و راجها را که در لشکر او بودند و برادران خویش را هم طلب داشت
و گفت که کوروان سرداری لشکر خود را به بهیکهم پتامه دادند و بهیکهم پتامه را خوب میشناسید
اگر حالا ایشان بر سر ما بیایند کار ما بسیار مشکل خواهد شد پس ما را فکر کار خود باید کرد و کسی را
در برابر او تعین باید نمود که اگر ایشان متوجه جنگ ما شوند ما هم مهیا باشیم پس ایشان هم
باتفاق هم درشت دمن پسر راجه درپد را بسرداری و پیشروی لشکر برداشتند چنانچه
بهیکهم را کوروان بر تخت نشاندند و رایات و علم داده و خود دست بسته پیش او ایستادند
پاندوان نیز درشت دمن را بر تخت نشاندند و رایات و علم داده و طوغ ابر سر او برپا کردند
و ملازم خدمت او شدند درهمین اثنا بلبهدر از دوارکا با اکرور و پسر کرشن جیو پردمن نام
و دیگر خویشان رسیدند همه پاندوان و اهل مجلس به تعظیم او برخاستند و یکدیگر را
کنار گرفتند و اخبار و چگونگی حالات پرسیدند بلبهدر بجانب کرشن دیده و متوجه اهل
مجلس شده گفت که این هر دو فوج که مقابل شده است علامت بهبود نیست خلق
بسیار از جانبین تلف خواهد شد بلکه ازین طرح و وضع کوروان نسل جادوان هم
منقطع شده می بینم اما چه توان کرد که آنچه اراده خداوند است آنرا هیچکس و هیچ چیز
دفع نمیکند من چند مرتبه با کرشن جیو گفتم تا ممکن باشد میان این دو فوج برادران
صلح باید داد و فتنه را فرو باید نشاند این صورت نیافت مرا تاب دیدن این حال نیست
برای غسل کردن به تیرتها میروم شما را و کار شما را بخدا می سپارم چون بهیم و درجودهن
هر دو شاگرد من اند و حکم فرزند دارند دل من گواهی نمیدهد که ایشان را با یکدیگر کشتن
همراه باشم بلبهدر این گفت و کرشن جیو و پاندوان را وداع کرد و جانب پربهاس کهج
که کناره آب سرستی واقع شده و گورخانه پدران او بود روان شد بعد ازان راجه
کندن پور رکمی نام که خسر بوده کرشن جیو بود با یک چهوهنی لشکر مدد پاندوان رسید
جدهشتر تعظیم چنانچه باید بجا آورد و جای خوب و منزل پاکیزه برای او تعین نمود
و مهمانداری او بطریق مناسب کرد بعد از فراغ مهمانی او را در مجلس طلب داشت
رکمی در ان جمع ببانگ بلند خطاب با ارجن کرده گفت که من چندین راه را با این

لشکر چرا به برای مدد تو آمده ام زنهار زنهار ترس را بخاطر خود راه ندهی و کسی را که عموزاد
و مددگار مثل من بوده باشد او چرا از دیگران ملاحظه کند و قوت و زور من به مرتبه ایست
که اندر هم از من میترسد و از درونه چارج و کرپا چارج و بهیکهم و کرن و غیرهم هر که یک یک
کوروان بیاید من متعهدم که آنها را هزیمت بدهم اما شما عهد بکنید که چون ولایت
کوروان را متصرف شوید مرا هم حصه بدهید ارجن چون دید که رکمی بحضور کرشن جیو
و جد و شهر و براداران و دیگر امرا این طور فضولی کرده بسیار در هم شد و گفت ای رکمی
زمانی که مرا با گندهربان و دیوان و مردمان جنگ افتاده و بر آنها غالب آمدم همه بمدد تو
بود این چه سخن بیهوده است که میگوئی خود را باید شناخت و پا از اندازه بیرون نهاد
کسی که آن زمان و حالا بمدد او محتاجیم غیر از خدای تعالی نیست ما را چه بلا شد که جنگ
بدستیاری و مددگاری تو خواهیم کرد آمدن تو اینجا بسیار خوب و لاف مردانگی زدن و ما را
ترسیده خیال کردن بسیار بد حالا بتو هیچ رجوعی نداریم اگر میباشی و اگر میروی اختیار داری
رکمی ازین سخن رنجیده نقاره کوچ بنواخت و بجانب درجودهن روان شد و آمدن او
درجودهن هم اول تعظیم بوجه احسن بجا آورد و خوشحالی نمود چون آنجا هم سفلگی ظاهر
ساخت مثل مقدماتی که با ارجن گفته بود به درجودهن نیز گفت درجودهن دانست که او
[illegible] ولی ور دونی ست بطریق عذرخواهی با رکمی گفت که اگرچه تو پسر راجه بزرگی و با کرشن جیو
نسبت خویشی داری بمدد ما آمدی اما ما را به چه توقع یاری کردن نشاید هیچ احتیاج بتو و
لشکر تو نداریم هر جا که خاطرت بخواهد برو او از آنجا رنجیده بمنزل خود رفت آمدیم بر سر قصه
چون هر دو لشکر با هم مقابل شدند روزی دهرتراشت با سنجے گفت که من و دیگر
بزرگان هر چند خواستیم که جنگ بطرف شود نشد و از آن روزی که می ترسیدیم پیش آمد
تو از قیاس و قرینه و طرح و وضع چه می بینی و هیچ میدانی که عاقبت کار بچه انجامد سنجی گفت
که کسی را در نیک و بد دخلی نیست هر نیکی و بدی که پیش آید بسبب عمل این کس است هر کس
که بدگوئی و بداندیشی را شعار خود سازد و هنر را ضایع سازد با آن بدی گرفتار می شود و
جزای خود درین عالم و دران عالم ببیند پسران تو همیشه بدی و کینه با پاندوان داشتند

و همه روزه غمهای ایشان را میشمارند میترسم که مبادا زوال فرزندان تو رسیده باشد
و بزرگان گفته اند رباعی بیش از طلبی ز هیچکس هیچ مباش + چون مرهم و موم
باش و چون نیش مباش + خواهی که ز تو به هیچکس بد نرسد + بدگوی و بدآموز و بداندیش
مباش + چون نفع و ضرر بدست کسی نیست این همه فکر و اندیشه چرا باید کرد حالا
رضا بقضا باید داد و منتظر باید بود تا از عالم غیب چه ظاهر شود چون هر آنچه در لشکر
پاندوان و کوروان میگذرد فی الجمله اطلاعی هست اگر خواهی برای تو خبر ایشان را
بگویم دهرتراشت گفت مناسب است سنجی گفت از جمله اخبار امروزه اینست که
درجودهن و کرن و دوساسن و شکن در مجلس مشاورت نشسته بودند در این میان
الوک برادر خورد شکن را طلبیدند و با او گفتند که در لشکر پاندوان بوکیلی باید رفت
و با ایشان باید گفت که همیشه شما میگفتید که بعد از آنکه سیزده سال بگذرد میان ما
و شما جنگ عظیم خواهد شد حالا آن میعاد رسیده است می باید که وعده بوفا رسد و
زودتر با ما جنگ کنید و کاهلی را بخود راه ندهید و ایام بحیله نگذرانید و کسانیکه جلاء
وطن شده باشند و انواع کلفت و محنت کشند از ایشان عجب می آید که دل ایشان
چگونه نمیسوزد و در جنگ کردن چرا تاخیر میکنند مقصود ازین آنست که پاندوان در
غیرت شوند و اینقدر بدانند که میان ما و شما کار بجنگ تمام میشود پس ببینیم که بخت
کرا یاوری میکند و ملک را که وارث میشود این سخنان را کوروان با الوک گفتند و
او را بجانب پاندوان فرستادند بعد از آنکه الوک آنجا رسید پاندوان اکرام او بجا آوردند
و اخبار خیریت ایشان خود پرسیدند او گفت کوروان بشما پیغامی فرستاده اند و گفته که از دست
شما ملک رفته و محنتی که در مدت سیزده سال کشیده اید و اهانتی که بدروپدی رسیده همه
اینها را بخاطر رسانیده و غیرت ورزیده زودتر آماده جنگ شوید اینجا آمده در رنگ
بنجاره ها چه نشسته اید در خانه کمتری که فرزند پیدا میشود از برای همین است و آن روز
حالا پیش آمده چون حکومت و سلطنت شما را ما بزور گرفته ایم عجب است که شما هیچ
غیرت ندارید و روز بروز در جنگ تاخیر می اندازید این صورت از دل خود محو سازید

کہ بی جنگ ملک را از ما توانید گرفت بعد از آنکہ جنگ کردہ ما شما را می کشتیم یا شما ما را
آن زمان ولایت پاک و صاف میگردد و دیگر دیہ میشود و در جواب من گفتہ کہ از جانب
من بان کہ سہ جاہل شکم خوار یعنی بہیم بگو کہ تو ہمیشہ در مجلس تیز تر بجانب مردم میدیدی
و خشمگین میشدی این زمان آن غیرت کجا رفت کہ بجنگ نمی آئی و تو کہ دائم تشنہ
خون دوساسن بودی حالا دوساسن ہم آمدہ است ببینیم کہ از دست تو چہ می برآید این
ہمہ دعوی مردانگی شما تا آن زمان ست کہ بہیکہم را ندیدہ آید بعد ازان معلوم خواہد شد
و می شنوم کہ ارجن را ہمیشہ داعیہ سر پنجہ زدن با درونا چارج ست ازین شرم نمیدارد
کہ او علم تیر اندازی و نیزہ بازی از درونا چارج آموختہ او را چگونہ میتواند مغلوب ساخت
آری اگر این واقع باشد کہ کوہ سمیر با خاک برابر شود و زمین زیر و بالا گردد و باد را بدست
توان آورد آن زمان ممکن ست کہ ارجن درونا چارج را بدست آرد و چون شرط محال
مشروط کہ موقوف بر محال ست نیز محال باشد و در قبیلہ ما درونا چارج و بہیکہم تمامہ
آنچنان شہرت یافتہ اند کہ در مقابلہ ایشان ہر کس کہ بجنگ می آید خواہ آدمی باشد خواہ
فیل او زندہ بدر نرود و ہر چند شما برادران و خویشان ما اید و در میان ما نشو و نما یافتہ اید
اما ہنوز قدر و قیمت و زور و قوت ما نمیدانید و در نظر شما این بہادران جنگی و دلیران
نامی ہیچ نمی نمایند و این ہمان میماند کہ غوک در دریا پیدا شدہ از قعر دریا خبر ندارد
و اگرچہ ارجن حمایت کرشن جیو دارد و تکیہ بر کمانی کردہ کہ بہ بلندی درخت تار ست
اما یافتن ملک بقوت طالع ہست و بزور بازوہا شما حاکم و متصرف ولایت نمیتوانید شد و
و این ہمہ کہ بزور کمان ارجن و گرز بہیم می نازید روزیکہ اقرار بغلامی ما کردہ اید آن کمان
و آن گرز چہ شدہ بود اگر چون کرشن ہزار و چون ارجن دہ ہزار باشند برابری ما نمیتوانند
کرد و حریف ما نمیتوانند شد ازین سخنان الوک پانڈوان چنان در غضب شدند کہ نزدیکے
بران نباشد بہیم نگاہ بجانب کرشن جیو کردہ بمردم خود گفت جائی کہ کرشن جیو نشستہ باشند
مرا نمیرسد کہ فضولی کنم و الا میدانم کہ جواب این مردک چہ باید داد آنگاہ کرشن بالوک گفت
کہ شما این ہمہ لاف چرا میزنید جائی کہ من بودہ باشم این نوع سخنان بپیغام مکنید خود خواہید دید

که بزور دولت راجه جدهشتر و بزور همان کمان ارجن که شما در نظر نمی آرید چه بر جان شما و
لشکر شما خواهم کرد و چنان که آتش کاه خشک را میسوزد من هم انشاء الله تعالی تمام لشکر
شما را همان طور خواهم سوخت و من که بر رتهه ارجن سوار باشم درجودهن را بگو اگر تو به آسمان
روی یا بروی هوا یا بزمین هفتم بروی مرا آنجا خواهی یافت که رتهه ارجن را بر سر تو
آورده باشم و آنکه شما بخنده گفته فرستاده اید که چون دوشاسن را بهیم گفته بود خون تو بخورم
حالا به بینم که چون خواهد خورد من چنان میدانم که بهیم خون او خورده است چرا که درین
معامله چند روز معدود مانده که بهیم خون او را خواهد خورد جدهشتر و ارجن و بهیم مردانگی خود را
فردا در حضور همه ظاهر خواهند ساخت اینها مانند شما لاف های زنانه هرچه خواهد بود در
معرکه بشما خواهند نمود پس ارجن بالوک گفت که مرد آنست که هرچه گوید از خود نگوید آنکه
بمردی دیگران لاف میزده باشد درجودهن را بگو که اگر مردی بمیدان بیا تا همه بدانند
نه اینکه بمردانگی بهیکهم پتامه و درونه چارج لاف میزده باشد اگر او مردی بود از خود میگفت
معلوم شد که او زن بهیکهم و درونا چارج ست که بزور ایشان می نازد و بگو اگر تو مردی
بمیدان بیا تا همه بدانند که تو مرد بوده و خود را بیازمای و اگر درونه چارج و بهیکهم پتامه را
بمیدان میفرستی پس تو چادر بر سر بگیر و در میان زنان میباش بهیکهم پتامه بجای پدر ما
و صاحب ما و شماست و درونه چارج استاد ماست ما تیغ بر روی ایشان نمیکشیم مگر آنگاه اول
ایشان ما را بزنند اما ترا خود میزنیم خود بمیدان بیا تا مردانگی ما را مشاهده نمائی و این سخن که
در میان لشکر شماست من خوشحالم چرا که او شوم ست و در هر لشکری که بوده باشد آن لشکر
هرگز روی فتح و نصرت نه بیند این سخنان را که شنیدی برو و تمام را بدرجودهن بگو الوک
بازگشت درجودهن و کرن و شکنی و دوشاسن یکجا در خلوت نشستند و الوک را طلبیدند
او تمام آنچه گفته بود و جواب شنیده به تفصیل با ایشان باز گفت و دیگر گفت که پاندوان
گفته اند که ما یقین میدانیم که بهیکهم پتامه و درونه چارج و کرن درین جنگ کشته خواهند شد
و چون ایشان کشته شدند از میان لشکر شما بدر رفتند دیگر شما همه کشته شده اید و اثری از
شما نخواهد ماند کرن گفت که این همه سخنان گفتن و جواب شنیدن هیچ حاصلی ندارد

کار میان ما و ایشان از این در آن گذشته است سخن در جنگ و مقدمات آن میباید گفت
و نقیبان را تعیین میباید کرد که تا بر لشکر یکبر بند و بفرمایید که تا مردمان استعداد جنگ
کنند دُرجودهن گفت راست میگوئی پس کسان خود را طلب کرد و بفرمود تا طیار شوند
چنانچه هرگاه آواز طبل جنگ برآید همه سوار شده بجای خود قرار کنند چون الوک از پیش
پانڈوان بدر آمد راجه جدهشتر گفت که حالا جنگ نزدیک آمد فوج هارا می باید جا بجا تعیین
کرد و هر جا عی را تابع سرداری میباید کرد و مقرر نمودند که دهرشٹ دمن در برابر درونا چارج جنگ
میکرده باشد چراکه منجمان خبر داده بودند که دهرشٹ دمن درونه چارج را خواهد کشت و
گفتند که راجه جدهشتر با شل جنگ کند و نکل با اسوتهاما و بهیم با دُرجودهن جنگ نماید
و ارجن با کرن مقابل گردد و ساتک با برادرش کرت برما مقابله نماید و قرار چنان کردند که
با جیدرت جُجهه و هان جنگ کند و با پسر کرن که برکهکیت نام دارد ابهمن مقابل شود २युयुधान
و اگر در لشکر ایشان بهیکهم تیا مه و درونا چارج هستند در لشکر ما سکهنڈی و دهرشٹ دمن
در مقابل ایشان هستند و سهدیو با شکنی جنگ کند و ان افواج را پانڈوان مقرر کردند بعد
از ان بجنجه بدهتراشت گفت که دران وقت که بهیکهم را سردار لشکر کردند بهیکم تیا مه با
دُرجودهن گفت که شما همه مرا سردار نه بیشتر و لشکر عظیم کردید همه مرا مبعوث و شجاعت
میدانید امامن با هرکس جنگ نخواهم کرد با کسانیکه لائق آن باشند که در برابر من آیند
جنگ میکنم و با هر لی سرو پای مقابل نخواهم شد دُرجودهن گفت که شما سایه التفات بر سرما
انداخته باشید ما را دیگر اصلا ازین جنگ و ازین لشکر که در برابر ما آمده اند هیچ پروائی نیست
شما مختارید هرکس را که لائق دانید با او جنگ کنید و هرکس را که لائق ندانید مکنید هرکس را که
شما بفرمایید او جنگ کند پس دُرجودهن از بهیکهم تیا مه پرسید میخواهم که بدانم که درمیان
لشکر ما کسانیکه در شجاعت و مردانگی و سوارکاری و سرداری مرتبهٔ اعلی دارند کدامند
و چه کسان مرتبهٔ اوسط و ادنی دارند بهیکهم گفت از من بشنو که بسیار خوب پرسیدی
درمیان شما صد برادر در دلاوری سواری ارابه و نیز کشتن تو و دوساسن و بنشت و بکرن
و چترسین و دوستهه مرتبهٔ اعلی دارند و دیگر برادر تو مرتبهٔ اوسط دارند و من هیچ نیستم

مردمان مرا در مرتبهٔ اعلی می شمارند و کرن و درونه چارج و کرپا چارج و اسوستهاما و کرت برما و
१ भगदत्त
२ भूरिश्रवा
بهگ[1]دت و شل و بهورشرو[2]ا و جیدرت همه این مردم مرتبهٔ اعلی دارند و بعد ازین مرتبهٔ اوسط
دارند و دیگران رتبهٔ ادنی دارند و بعضی داخل هیچ نیستند بعد ازان بهیکهم پتامه با درجودهن
گفت که من حالا آن زور و قوت که پیشتر ازین داشتم ندارم و پیر شده ام و آن قوتی که
در جنگ پرسرام داشتم ندارم و در وقتی که گرد عالم گشتم و همه پادشاهان اطراف را
در تحت تصرف خود آوردم حالا آن ندارم اگر آن جوانی و آن زور و آن قوت که
داشتم حالا با من می بود هزار مرتبه این لشکر را تنها جواب میدادم اما حالا در من آن
زور و قوت نمانده و شما را محافظت من باید کرد و این کاری که بر سر تو افتاده کم کاری
نیست ترا بسیار هوشیاری باید بود در مدت العمر چنین درگرفتار نشده اگر درین مرحله
جان بری دیگر هیچکس با تو برابری نخواهد کرد اگر بصورت دیگر رود هر پس دیگر تمام جهان
شما خراب خواهد شد و دولت از خانوادهٔ شما بدر خواهد رفت پس ترا بهتر ازین بکار و با
این مردم باید پرداخت درجودهن از بهیکهم پتامه پرسید که حالا مرا خبر ده که میان پانڈوان
چه کسان در شجاعت و سوارکاری و مردانگی مرتبهٔ اعلی دارند و اوسط کدام بهیکهم گفت
که جدهشتر و ارجن و بهیم و پنج پسر دروپدی و ابهمن و ساتک و راجه براٹ و درپد و
دهرشٹ دمن و سکهنڈی و دهرشٹ کیت و پسر ششپال و کیکی هر پنج برادران و چیکتان
३ सत्यधृति
४ सेनाविन्दु
५ व्याघ्रदत्त
६ पुरुजित
७ कुन्तिभोज
८ गठतकच
ستیا[3]دهرت و سینا[4]بند راجه سورت و بیا[5]گهرت و چندر سین راجهای مالوه اینها سواران
کاری و اعلی اند و دروادی راندن ارابه بی نظیر و نکل و سهدیو و خالوی بهیم
پر[6]جت و کنت[7] بهوج و گهٹوت[8]کچ پسر بهیم اینها اوسط و سسرها مرتبه ادنی دارند
چنانچه کرن در میان شما در روادی عرابه ادنی ست بعد ازان بهیکهم گفت جماعت
که در جنگ شتاب و درنگ مشهورند از جانبین من پیش شما شمردم باقی همت عالی
تا کرا دهند و فتح آسمانی ست تا کرا روی نماید و هر کدام را از شما بخنیم خود مقابل میباید شد
اما من با سکهنڈی جنگ نخواهم کرد چه سکهنڈی حکم زن دارد و من بواسطه خاطر پدر
از زن احتراز کرده ام چنانچه شما میدانید قرار داد من اینست که از لشکر پانڈوان بجز شش کس

مقابل نشوم چه پانڈوان پنج برادر نبیرهای من اند و سکهنڈی در اصل زن است
و با زن چگونه جنگ کنم و دریودهن گفت شما مرتبه اول گفته بودید که هر کس پیش من برابر
خواهد شد من البته با او جنگ خواهم کرد حالا میفرمایید که از پنج برادران پانڈوان سکهنڈی
جنگ نخواهم کرد و با دیگران مقابل خواهم شد از این سخن و سخن پیشین اختلاف بسیار
در اینکه گفتید که سکهنڈی در اصل زن است این چه طور است بیان بکنید تا خاطر نشان
شود بهیکهم پتامه گفت که پدر من راجه سنتن چون از عالم رفت بغیر از من پدر ما را دو پسر ١शान्तनु
دیگر بودند یکی چترانگد و دوم بچتربیرج پس چترانگد را بجای پدر بسلطنت برداشتم چرا که پدر २चित्रांगद ३विचित्रवीर्य
من گفته بود هر کس را که بهیکهم پتامه بخواهد بسلطنت بردارد گندهربان بعد از یک سال او را
در شکارگاه کشتند بعد از وی من پادشاهی به بچتربیرج دادم بعد از مدتی مرا بخاطر رسید که او را
کتخدا سازم و تفحص دختری که لائق او باشد شدم شنیدم که راجه بنارس سه دختر صاحب جمال
دارد میخواهد که ایشان را بشوهر بدهد راجهای دیگر بخواستگاری ایشان در بنارس جمع
شده اند من تنها بر ارابه سوار شده آنجا رفتم و آن هر سه دختران را که یکی انبا و دیگری ४अम्बा
انبکا و سوم انبالکا نام داشتند دیدم هر سه در کمال حسن و جمال و غنج و دلال بودند ५अम्बिका ६अम्बालिक
من هر سه دختران را بر ارابه خود سوار ساخته روان شدم و بآواز بلند گفتم که من پسر راجه
سنتنم بهیکهم پتامه نام دارم و این هر سه دختران را بزور خود میبرم هر کس که با من دعوی
برابری داشته باشد بیاید و این دختران را از پیش من خلاص بکند تمام راجها که در آنجا
جمع شده بودند باهم گفتند که ما این شرم را کجا بریم که یک کس تنها بیاید و این دختران را از
پیش ما همه بزور ببرد پس همه باتفاق آمدند و اطراف من فرو گرفتند و با من جنگ آغاز کردند
آن مردم بسیار بودند و چندان فیل و اسباب محاربه همراه داشتند که شرح آن نتوان داد
من توکل بر بهگوان کرده با آن مردم و فیلان تنها بجنگ درآمدم و من بهر تیری یکی از آن
نامداران را با فیل بر خاک می انداختم و بهگوان مرا بر همه آن مردان ظفر ارزانی فرموده و همه
ایشان را منهزم ساختم و من بفتح و فیروزی به هستناپور مراجعت نمودم و تمام قصه را
بجوجن گندها که زن پدر من بود و من او را بجهت پدر خود خواسته بودم رسانیدم و ١योजनगन्धा

گفتم که همین توجه شما بهگوان مرا بدان قدر مردم فتح و ظفر ارزانی داشت و این دختران
را بجهت پیشتر شما آورده ام مادر من مرا بسیار نوازش نموده و ساعت خوش کرده برهمنان
را حاضر کردم که هر سه خواهر را برادر خود عقد نمایم دختر کلان که انبا نام داشت در
در حضور مادر من پیش من آمد و گفت که تو پسر پادشاه بزرگ هستی و حالا هیچ کس در
دنیا با تو برابری نمیتواند کرد من یک سخن بتو میگویم که پدرم مرا نامزد راجه شال کرده بود ١ शाल्व
و شال هم بجهت خواستگاری من پیغام فرستاده بود حالا تو مرا بدیگری عقد مکن و
من یک شوهر دارم و بهر زنی دو شوهر روا نیست با برادر خود گفتم که تو می شنوی آن
دختر چه میگوید چه چیز کنیم ما گفت که دو خواهر او پسر مرا بس است این را بگذار تا
بخانه شوهر خود برود من برهمنان را طلبیدم و او را با جمعی مردم اعتمادی پیش شال
فرستادم دختر تمام احوال خود را بشال گفت شال جواب داد وقتی که مرد بیگانه ترا بخانه
خود برده باشد من هرگز نمی خواهم هر جا که میخواسته باشی برو که در ذات ما زنی را که
روی مردم بیگانه را دیده باشد نگاه نمیدارند انبا گفت بهیکم آن کس نیست که بجانب زن
نظر خیانت کند و او مرا بجهت برادر خود برده بود و حالا چون من نام ترا بردم او مرا پیش تو
فرستاده است و حالا ما را بطریق دیگر کنیزکان نگاهدار که من غیر از خانه تو بجایی
دیگر نمیروم شال گفت این هرگز نخواهد شد من ترا که چشم مرد بیگانه بر تو افتاده باشد
نگاه دارم دختر گفت اگر تو مرا نمیخواهی من خود را خواهم کشت و خواهم سوخت شال گفت
تو دانی خواهی بمیر خواهی بمان من هرگز ترا در خانه خود نخواهم داشت و بفرمود تا او را از
شهر بدر کردند وقتی که دختر گریان از خانه شال بدر رفت شال گفت من ترا نگاه میداشتم
از بهیکم میترسم دختر چون از پیش شال بدر آمد و روان شد و بر بخت خود نوحه میکرد و
مرا دشنام میداد که این بلا مرا بجهت او پیش آمد آخر ترک دنیا کرده جایی که رکهیشران
بودند رفت و با ایشان گفت مرا که این حالت پیش آمده از شومی بهیکم تمام است
و مرا دشنام میداد حالا چه کنم که انتقام خود را از او بکشم و در پیش ایشان گریه و زاری
میکرد و ایشان گفتند که ما باین گوشه آمده بکناره صحرا قناعت کرده ایم و ما را باکسی

عداوتی نمیباشد که ما انتقام ترا از کسی که با تو بدی کرده بگیریم دختر گفت پس مرا بگویید
تا من هم در خدمت شما بندگی خدای تعالی میکرده باشم و بچه نوع عبادت و بندگی
نمایم ایشان با او گفتند که بیا تا ترا بخدمت پدرت بفرستیم تو گناهی نکرده که پدرت ترا
نگاه ندارد اگر ایشان سخن مرا نشنوند من دعای بد کنم او قبول نکرد و گفت حالا
بغیر از بندگی خدای تعالی هیچ نخواهم کرد بچه رو بخانه پدر یا جای دیگر بروم من خود
را از دنیا و اهل دنیا گذرانیده ام ایشان چون جدا او را دیدند بر و رحم کردند و در میان آن
رکهیشران هوتر باهن نام راجه بود که ترک دنیا کرده بعبادت مشغول گشته بود دختر این १ होत्रवाहन
هوتر باهن مادر انبا بود که پدرش در ایام حکومت خود او را براجه بنارس داده بود این
هوتر باهن نبیره خود را بشناخت و او را در کنار گرفت و گفت تو غصه مخور و پیش من
بوده باش که من علاج کار تو بکنم دختر چون جد خود را بشناخت بسیار خوشحال شد و با او
قرار گرفت بعد از چند روز هوتر باهن بانبا گفت که درین نزدیکی کوهی ست مهندر نام
پرسرام آنجا میباشد و او استاد بهیکم است تو پیش پرسرام برو و ازو التماس
کن که ترا بهیکم برادر خود عقد نماید چنانچه آن دو خواهر تو در خانه او میباشند تو هم
بوده باشی و اگر بهیکم سخن پرسرام نشنود او را بکشد و دعای مرا نیز به پرسرام برسان
او چون نام مرا بشنود علاج کار تو خواهد کرد درین نزدیکی از شاگردان پرسرام اکرت برن २ अकृतव्रण
نام آنجا آمد همه رکهیشران تعظیم او بجا آوردند هوتر باهن گفت که پرسرام را چون میتوان
دیدن او گفت که پرسرام امروز یا فردا اینجا می آید بقصد اینکه بجهت غسل بکرکهیت میرود
در راه او بدینجا ست و اکرت برن پرسید که شما مردان فقیر و درویش اید و در میان شما
این زن چه میکند هوتر باهن تمام قصه او را بگفت او گفت این را پرسرام علاج میکند
یا این را بشال سیدهها یا به بهیکم و هر کدام که سخن او را قبول نکند او ایشان را البته بکشت
روز دیگر پرسرام اینجا آمد بصورت سناسیان موهای ژولیده و رختهای ژنده پوشیده بود و تیر
و کمان در دست گرفته و سناسی بسیار همراه او بودند چون زاهدان و رکهیشران او را دیدند
همه برخاسته دست بر دست نهاده روبروی او ایستاده شدند بعد از لحظه پرسرام گفت تا

همه نشسته بودند هوتر باهن آن دختر را پیش آورده در پای پرشرام انداخت و قصه او را تمام
بپرشرام گفت پرشرام گفت دختر من است من قبول کردم که او را ببرادرش برسانم دختر
گفت چون مرا سرفراز کرده اید ای پدر دختر گفته اید حالا من در دریای غم گرفتار شده ام
امید از کرم شما دارم که دست مرا گرفته ازین دریا برآرید چون من بجهت بهیکهم تا پیما
باین غم گرفتارم شما او را بکشید چنانچه اید رب تراسر اگشت پرشرام گفت اگر او سخن مرا
قبول کند و ترا به برادر خود بدهد بهتر و اگر نکند آن زمان او را میکشم من چنان میکنم که
بهیکهم بپای تو افتد و ترا به برادر تو برساند پرشرام برهمنی را طلب کرد و نزد من فرستاد
و گفت که یا بر کیست میروم همراه من بیا بعد از سه روز من با جمعیت و حشم خود در سر راه یعنی بهیکهم تا پیما ١٢
با ورسیدم و یک ماده گاوی باوستاد خود پیشکش کردم و هر نیازی که بردم پرشرام
آن را قبول نکرد و گفت تو خوب نکردی که دختر راجه بنارس ابنا را بزور از خانه
پدرش کشیده آوردی و بعد از آن او را سر دادی او را ازین رهگذر تشویش
بسیار رسیده نه شال او را قبول کرده نه بخانه پدرش روی رفتن ماند این بالی بود
که برای خود حاصل کردی حالا برای خاطر من این دختر را بخانه ببر و بشوهری بده که عورت
و در همه هنرها آراسته گفتم که من برای برادر خود آورده بودم در وقت گفتند که او خود گفت
که مرا به شال نامزد کرده اند بنا بر آن او را پیش شال فرستادم حالا چون روا باشد زنی که
نامزد دیگری باشد او را بازبخانه ببرم و بشوهری بدهم پرشرام چون مبالغه بسیار کرد
مرا ترسانید من گفتم چیزی را که من قرار داده باشم این نیست که بواسطه خوف کسی آن را
تغییر بدهم و در سر آن هرچه شود گو بشو پرشرام گفت اگر سخن مرا قبول نخواهی کرد من ترا
با همه مردم تو می کشم من طریق عجز و زاری پیش گرفتم و هرچند خواستم که دل او را بملایمت
نرم گردانم فائده نکرد چون او را بسیار خشمگین یافتم گفتم من حق شاگردی تو
بجا می آرم و آزار ترا روا نمیدارم مرا ازین امر معاف دار این هرگز نخواهد شد که من
با برادر خود این دختر را بخواهم هرچند تو استاد منی اما بسیار تکلیف میدهی اطاعت تو
بر من لازم نخواهد شد و اگر تو بناحق دست بکشتن من بر میداری من هم برای دفع ضرر

از خود آنچه میتوانم با تو میکنم درین صورت معاتب و معاقب نخواهم شد چون بسیار میل
جنگ داری بیا تا درین میدان با یکدیگر جنگ بکنیم چنانچه تو بسیار کهتریان را در کرکهیت
کشته و نام پدران خود برآورده امید هست که من ترا بکشم و چراغ بزرگان خود را روشن سازم
پرشرام گفت ترا چه حد ست که نام جنگ بمقابله من بر زبان بری که من در همین کرکهیت
بیست و یک مرتبه با کهتریان جنگ کرده ام و ایشان را بعالم عدم فرستادم و از خون ایشان
چه دریا روان ساختم تمام این تالابهای کرکهیت را از خون کهتریان پر کرده ام تو پیش من چه
وجود داشته باشی من گفتم آری این سخن راست ست اما این جنگهای تو با کهتریان و
غالب شدن بر ایشان در زمانی بود که من متولد نشده بودم حالا که من بوجود آمده ام ببینم
که چطور بر من غالب می آئی باز پرشرام گفت فردا معلوم خواهد شد که من ترا چنان
به تیر و شمشیر بزنم که زاغ و کرگس از تو بهره مند شوند و گوشت و پوست از استخوان تو
شغالان ذره ذره جا بجا برند و مادر تو گنگا این حالت را به بیند و زار زار بر حال تو بگرید
من گفتم بسیار خوب هر چه رضای تو باشد بجان و دل قبول دارم اما من حالا میروم
و مادر را وداع کرده می آیم بعد از آن با تو جنگ خواهم کرد برین قرار تعظیم او بجا آورده برای
جنگ روزی معین نموده به هستناپور برگشته آمدم و از مادر رخصت حاصل کردم و خیرات
و انعام بفقرا دادم در ساعت خوب متوجه جنگ او شده بکرکهیت رسیدم حاصل آنکه
لباس و اسپ من همه سفید بود و لوای سفید بر سر داشتم و بجنگ پرسرام ایستادم پرسرام
از روی مهربانی بمن گفت ای فرزند جنگ کردن تو مناسب نیست چرا گفته من قبول نمیکنی و
خود را در معرض تلف می اندازی گفتم چنانچه تو میگوئی مادر من هم در وقت وداع مرا
نصیحت کرده و از تو ترسانیده بود اما بر کهتریان این عیب ست که برای حرب کسی
بطلبد او عذر بیارد منکه کهتری باشم این عار را بر خود چون روا دارم کشته شدن را
شرف خود میدانم چون این مقدمات تمام شد من با پرسرام گفتم که من ارابه سوارم و تو
پیاده میان پیاده و سوار جنگ کردن از انصاف دور ست از برای خود هم ارابه بهم رسان
و سلاح حرب بپوش او گفت عیب نیست من بهمه از دنیا و ما فیها گذشته همین زمان ۱۸

مرا بجای ارابه است و جوشن علم و زهد و پرهیزکاری در بر من بس است پس من از ارابه
فرود آمدم و تیر کمان را بتعظیم پیش او نهادم و گفتم که چون شاگرد تو ام اولا دستوری
از تو میخواهم تا براستی با تو جنگ کنم پرشرام گفت اگر ترا اذن هم و در حق تو دعا کنم پس
تو بر من ظفر می یابی این از عقل دور است که کسی بدشمن خود تفاول نیک کند از تو
خشنود باشد من گفتم چون شما اذن نمیدید من هم جنگ نمیکنم او بعد از مبالغه بسیار
گفت خشنودی من آنست که با من جنگ کنی اما به شرط راستی و
در وقتیکه مرا غفلت و بیهوشی دست دهد دران زمان ضرب نه اندازی و فریب نیز نکنی
من گفتم که تعظیم علم و زهد شما بحال خود است و مرا دران مرتبه با شما هیچ نسبت نیست
ازین سبب بشما تیر نمی اندازم اما باعتبار اینکه شما دعوی بهادری و قوت و
مردانگی دارید و درین نسبت بشما شرک دارم این اعتبار را منظور داشته نسبت
میکشایم کمان را حالا بگیرید درین گفتگو بودیم که پرشرام چابک دستی کرده
تیر بر من انداخت من در همان حالت شست کشادم و تیر او را در هوا باز داشتم
به تیر دیگر گوشه کمان او را شکستم و چله را بریدم و او را بپای به تیرها میزدم تا آنکه
ششصد تیر بیک شست انداختم و اکثری بدو رسید و از تیرباران من چنان شد
گویا که پر برآورده پرواز خواهد کردن و بدن پرسرام از بسکه خون آلوده شد چنان
مینمود گویی درخت پلاس است که گل کرده و آن گل گویا گل فتح بود بعد ازان پرشرام
یعنی درخت پیسو
در غیرت شده کمان دیگر را چله کرده تیر بسیار بمن انداخت و مرا فرصت نمیداد
تا آنکه آن روز تمام در جنگ گذشت چون شام شد هر دو بمنازل خود رفتیم و بکشیدن
تیرها از خود و اسپان خود و به بستن زخمها مشغول بودم و صباح رود و در معرکه حاضر
شدم و جنگ میکردم آن روز من تیرهای آتش بار که عبارت از افسون است
می انداختم پرشرام افسونها خواند که در هر یک تیر باران بود و آن آتش تیرهای مرا
به تیرهای آبدار خود فرو نشاند بهمین طور تا مدتی رد و بدل میکردیم نه او بر من توانست
غلبه کرد نه من بروی درین اثنا پرسرام تیری کاری بر سینه من چنان زد که

که بیهوش افتادم درین حالت همراهیان پرشرام وآن دختر راجه بنارس خوشحال
شدند و گفتند که خوب شد بهیکم زخمی شد و پرشرام غالب آمد چون بهوش آمدم
از روی غضب و انتقام تیری محکم بر سینهٔ پرشرام زدم که از پا درآمد خیال کردم که
کار او تمام شد او هوشیار شد و با من باز بجنگ پیوست و بمن چنین ضربتی رسانید که
ضعف کردم چنانچه روزی بدین روشنائی وجهانی بدین فراخی در چشم من تیره و تنگ
مینمود و این همه عیش و عشرت که در مدت عمر کرده بودم مرا خوابی و خیالی نمود و ازین
عالم بعالم دیگر آرسیدم تا بست و هشت روز درمیان من و او بهمین طور جنگ بود تا آنکه
بخاطر من رسید که امروز پرشرام را به تیری بزنم که بمجرد انداختن غنیم را در خواب آرد
این افسون را بزبان هندوی پرشواپن میگویند تاثیرش اینست که اگر خواهند غنیم را
بزور این تیر دست و پا بربندند و اگر خواهند سرش از تن جدا سازند او هیچ خبر نیابد
چون این داعیه بخاطر آوردم نارد پیش من حاضر شد و گفت همه دیوتها حاضرند
و ترا از انداختن تیر منع میکنند و میگویند که پرشرام استاد تست عزت و حرمت او را
نگاه دار من بگفته نارد این تیر را گذاشتم غالباً نارد و دیگر دیوتاها در زمان بیهوشی
من با او گفته باشند که هرچند بهیکم تا امروز بصورت آدمیان است اما بواسطه
تهذیب اخلاق بمرتبه گندهربان و اندر رسیده مناسب تو نیست که با او جنگ کنی
اگرچه تو دانش و زهد داری اما او هم پسر کهتری ست از مقام جنگ بگذر پرشرام گفت
من برهمنم مرا نبایستی که دست بسلاح می بردم و بعد از آنکه بجنگ درآمدم مناسب
نیست که فتح ناکرده تیر و کمان را از دست نهم شما اول بهیکم را از جنگ منع بکنید بعد
از ان مرا هم سلاح بگذارد منهم بگذارم نارد پیش من آمد بمن هم مثل این مقدمات
که به پرشرام گفته بود گفت بنارد گفتم تا آنکه پرشرام دست از سلاح باز داشته
با من در مقام آشتی شد من هم رفته بپای او افتادم و زبان بعذرخواهی
کشادم پرشرام تعریف مرا بسیار کرد و گفت مانند تو کهتری حالا مگر در خواب و خیال
توان یافت پس یکدیگر را دعا و ثنا گفته وداع کردیم و بمنازل خود رفتیم و من

چون بخدمت مادر رسیدم تمام قصهٔ خود را که با پرسرام جنگ کرده بودم بعرض مادر
جو جن گند بار سانیدم مادر من و همه دیگران از جنگ با پرسرام تعجب بسیار
کردند و مرا نوازش بسیار نموده دعاها کردند چون بهیکهم تیامه پرسرام را وداع
کرده برفت پرسرام به انبا گفت تو دیدی که من بجهت مهم سازی تو چها کردم
و با بهیکهم تیامه چه جنگها کردم آنچه کنم که با او بس نیامدم چه زخمها خوردم و چه زخمها زدم
حالا دیگر چه میفرمائی اگر بگوئی بجهت خاطر تو باردیگر با بهیکهم جنگ کنم انبا گفت تو در کار
من تقصیر نکردی امیدوارم که جزای این نیکی از بهگوان بیابی و آن قدر که قوت تو
بود محض بجهت سرانجام مهم من با بهیکهم جنگ کردی مرا از بهیکهم چشم داشت نبود که دربرابر
همچو شما آمده جنگ کند حالا معلوم شد که طالع و بخت من آن بود که در دنیا هیچ چیزی نرسم
شما را چه تاوان بوده باشد و من خدمتگاری شما اختیار کردم هر چه امر فرمائید چنان
کنم پرسرام گفت که خاطر تو چه میخواهد تا من در اتمام مهم تو دیگر آنقدر که توانم سعی نمایم
اگر بگوئی باز به بهیکهم جنگ کنم انبا گفت شما بجای خود بروید من همین جا میباشم و آنقدر
عبادت خدای تعالی میکنم که به بهیکهم ظفر دهد و انتقام از و بکشم پرسرام متوجه بکوه مندری
که مقام او بود شد انبا همانجا ماند و بعبادت قادر مطلق مشغول گشت تا خدا او را بر بهیکهم
فتح دهد جاسوسان خبر به بهیکهم بردند که انبا با پرسرام چه گفت من ازین معامله متفکر شدم
نه روز طعام میخوردم و نه شبها خواب میکردم نارد و بیاس از ان حال من خبر یافتند و
هر دو پیش من آمدند و با من گفتند که تو چرا این همه اندوه میخوری که هر چه مهاراج تقدیر
کرده است تبدیل نخواهد یافت و ترا این مژده میدهیم که تا مرگ نطلبی موت بتو نرسد پس
چرا غم بیهوده میخوری من اندکی از ان اندوه بدر آمدم و انبا مدتی در کرکیت عبادت کرد
بعد از ان بکناره آب جمن آمده ترک غله و دیگر طعامها که اهل دنیا میخورند نمود و بگیاه صحرا
قناعت کرد تا دوازده سال باین طریق بسر برد و هر جا تیرتهی یا جائی متبرکه میدید
آنجا میرفت و عبادت میکرد و در شش ماه آخرین دوازده سال ترک خوردن گرفت
بباد که بدو میرسید زندگانی میکرد و یک روز غسل کرده بود که گنگا بصورت زن برهمنی

پیش او آمده گفت که تو این همه ریاضت چرا میکنی بهیکهم فرزند من است و من او را
زاییده ام تو او را کی میتوانی کشت انبا گفت آنچه بهیکهم بر من کرده است من دست
ازو نخواهم برداشت جوانی و شوهر تمام کار مرا او خراب کرده است تا انتقام خود را ازو نکشم سر در
سر این کار می نهم بگفته جوی آبی که تو باشی دست ازو باز نمیدارم گنگا گفت تو مرا
جوی آبی میگویی و مرا گنگا میگویند که از آسمان فرود آمده ام و در تمام مردم عزت و آبروی
مرا بجا می آرند تو مرا خوار میداری و سخن مرا نمی شنوی از بهگوان میخواهم که تو آن آب
شوی که در برشکال زیاده میشده باشی و در غیر برشکال خشک گردی گنگا این سخن گفته
رفت و انبا همان طور در عبادت مشغول شد غرض عبادت آن عورت بر رکهیشران و عابدان
که در تیرتها بودند رسید همه جمع شده پیش او آمده گفتند که این همه زحمت چرا بر خود نهادی
غرض تو ازین ریاضت و عبادت چیست او گفت مرا با کسی کاری نیست بهیکهم مرا
باین روز نشانده است و من تا انتقام خود ازو نکشم دست ازین کار بر نمیدارم در آن
وقت مهادیوجی آنجا ظاهر شده و با انبا گفت که تو برو بهیکهم از دست تو قتل خواهد آمد انبا
گفت شما خود میگویید من عورتی و فقیرم و بهیکهم تا به مرد است که چه پرسرام حریف
او نشده او را از تو است کشت من چه طور او را خواهم کشت مهادیو گفت که تو ازین جهان
خواهی رفت بعد از آن در خانه راجه کنپله همین دختر خواهی شد و باز تو مرد شده بهیکهم را
خواهی کشت مهادیو این سخن گفته غائب شد و انبا هیزم بسیار جمع ساخته آتش عظیمی
برافروخت پس گفت ای بهگوان من از دست بهیکهم خود را در آتش میسوزم از کرم
تو امیدوارم که باز مرا بدنیا آوری بصورتی که من بهیکهم را بکشم و انتقام آن ظلمی که
او بر من کرده است ازو بگیرم این بگفت و خود را در آتش سوخت و راجه کنپله که
که دروپد نام داشت در خانه او پسری نیشد او بعبادت سری مهاراج مشغول شده
از سری جیو درخواست کرده گفت که مهاراج مرا پسری ده که بهیکهم را بکشد چرا که من
با ورونه مهاراج جنگ میکردم او به کمک آمده و مرا زبون ساخت مهادیوجی بر راجه
ظاهر شدند و گفتند که از مهاراج درخواست کرده ام که اول بخانه تو دختر متولد خواهد شد

بعد از آن سری جیو آن دختر را مرد خواهد ساخت تا او بصورت مردان
در مصاف درآید و بهیکهم را بکشد مهادیوجی این سخن گفته برفت. بعد از آن زن راجه
درو پد آبستن شده و در شب دختری زائید راجه درو پد با زن گفت که با هیچ کس مگو
که فرزند دختر است بگو که فرزند زائیده ام راجه بفرمود تا نقاره‌ها بنواختند و شادمانی
نموده گفت که در خانهٔ من فرزند تولد شده راجه مهمانی عظیمی ساخته زر و اسباب بسیار
بمردمان داد و او را سکهندی نام نهاد چون کلان شد او را بمکتب فرستاد و علوم
بسیار آموخت و هنرهای دیگر از سپاهگری وغیره او را تعلیم دادند بعد از آن او را
بدروناچارج سپردند و از او هم بسیار هنرها آموخت چون کلان شد راجه درو پد در دل خود
گفت مردم خواهند گفت که این پسر کلان شد آنرا چرا کتخدا نمیکنند برهمنان را طلب
१ दशार्ण داشته پیش راجه دشارن فرستاد که دختر خود را نامزد کنند راجه دشارن قبول کرد
و دختر را با آن پسر راجه درو پد که در اصل دختر بود داد درو پد او را با آن دختر خود کتخدا
ساخته در کنپله آورد چون شب شد هر دو یکجا خوابیدند سکهندی با او هیچ نگفت چون
صباح شد آن دختر به خدمتگاران خود گفت که پدر من مرا بدختری کتخدا ساخته است
دایه‌هائی که همراه دختر راجه دشارن آمده بودند خبر بآن راجه فرستادند که تو ننگ و
ناموس خود را برباد دادی و طرفه دشمنی بدختر خود کردی که او را بدختری کتخدا ساختی
راجه دشارن چون این خبر شنید بسیار غمگین شده براجه درو پد پیغام فرستاد که
این چه دغا بود که با من باختی و بمکر و حیله دختر مرا بدختر خود کتخدا کردی هرگز کسی
این کار نکرده است و نه جائی دیده و شنیده شده وکیل راجه دسارن به کنپله آمده براجه درو پد
در خلوت این پیغام بگفت بعد از آن از زبان راجه دشارن گفت که تو کاری کرده
که هم ننگ و ناموس من برباد دادی و هم ننگ خود را حالا مستعد جنگ باش که من بر
سر تو آمدم راجه درو پد از این سخنان حیران ماند و هیچ جواب نیافت که خاطر نشان
وکیل نماید بالفعل چند حرف ساختگی گفت که هر کس براجه دشارن این سخن گفته
دروغ گفته است ما از کجا این طور شده‌ایم که بدختر خود دختر او را کتخدا سازم پسر من

سکهندی بشکار رفته است او که بیاید من بشما بنمایم تا بدانید که او مرد است یا زن
وکیلان دانستند که او تکلف میکند و برای مصلحت دروغ میگوید رفته خبر تحقیق
براجه دشارن گفتند راجه دشارن لشکر بسر کنپلا کشید و بحضور امرا و وکلای خود
گفت که اگر فی الواقع این ادای ناخوش از راجه کنپلا سر زده من عهد کردم که ولایت
او را زیر و زبر گردانم و او را بسته بدامان بسپارم تا بهر نوع که خواهند او را بیعزتی و
بیحرمتی بسازند و پیش از رسیدن به کنپلا باز ایلچی بدروپد فرستاد و گفت من ترا
اخس ترین مردمان دانسته ام و بی اعتبار را معتبار کرده ام از زمان آفرینش جهان
تا این زمان معلوم نیست که هیچکس اینطور کاری کرده باشد من بسر تو رسیده ام
زود تر بیا و با من معرکه آراشو و جنگ بکن درودپد ازین سخنان بسیار ترسید و با زن خود
مشورت کرد و گفت که از من این حرکت ناخوش صادر شده و راجه دشارن با جمعیت
تمام بجنگ می آید علاجش چیست زن گفت که اگر ترا قوت مقاومت و طاقت جنگ
با او نیست و این چاره سپاه نداری که سامان داشته باشد در روز جنگ بکار آید چیزی
بهتر ازین نیست که در کناره دریای گنگ بعبادت مشغول باشی و خیرات و صدقات
بفقرا و مساکین بدهی باشد که بدین وسیله از شر این بلا خلاص یابی چه بغیر از کرم خدا
پناهی نمانده سکهندی چون دانست که بواسطه من این آفت بپدر میرسد با این تقریب
ملک و مال از خاندان میرود بر خود نفرین بسیار کرد و شباشب از خانه بدر آمده ترک دنیا
کرده راه بیابان پیش گرفت و آنطرف دریای گنگ در جائیکه استهوناکرن نام جچهه ١ स्थूणाकर्ण
شاگرد کبیر بعبادت مشغول بود این دختر نیز آنجا رفت و بصحبت استهوناکرن جچهه
طریق طاعت پیش گرفت استهونا جچهه دید که چهار پنج روز است که این دختر هیچ طعامی
نخورده و پیوسته بعبادت و ریاضت مشغول است بر حال او رحم آورد و گفت که
مقصود تو ازین رنج کشیدن چیست سکهندی قصه از اول تا آخر باو گفت بعد از ان
التماس کرد که چون از شرم خلق نتوانستم در میان مردم بود و لشکر عظیمی در ولایت
آمده میخواهد که سلطنت ما را برهم زند حالا پناه بشما آورده ام چنان توجه فرمائید که ملک پدرم

بماند و من هم زنده بمانم عابد گفت خاطر جمع دار این شرط بربست تو که مرا چنین خیال کرده
پناه بمن آوردی از مروت دور است که از پیش من محروم و نا امید باز گردی غایتش چند روزی
مرا محنت و ریاضت باید کشید و عشرت را بر خود حرام باید ساخت و شب بیداری
با خود قرار داد شاید که بهگوان دعای مرا مستجاب کند و مرا بصورت تو سازد و ترا بصورت
من اما شرط این ست که چون تو از صورت مبدل شده بصورت مردی برائی و برادر
و پدر و همه مردم ظاهر شود که تو قوت مردانگی داری و راجه دشارن و لشکر او از ولایت
پدرت دفع شود باز تو پیش من بیائی و بهمان صورت اصلی خود باز گردی لباس عاریتی
را بمن دهی آخر الامر بدعای آن عابد سکهندی مرد شد و بشهر رفته قصه را به پدر در خلوت
گفت درو پد با کسی این قصه را اظهار نساخت و براجه دشارن گفته فرستاد که تو راجه بزرگی
مناسب نیست که قصه را تحقیق ناکرده بسخن غرض گویان عمل کنی و راه عداوت پیش گرفته
لشکر برما آری اگر ترا باور نمی افتد مردم اعتمادی بفرست تا حقیقت پسر ما را معلوم کنند
و بدانند که او مرد است یا نه و من دروغ میگویم یا راست چون وکیلان درو پد پیغام پیش
راجه دشارن گذرانیدند او گفت که درو پد دغا بازی کرده و حالا که ولایت خود را
در معرض تلف دیده از ترس این سخنان دروغ میگوید این عذر را ازو قبول ندارم
تا من شهر او را نابود نسازم و آن خاک را باب گنگ نیندازم آرام نمیگیرم وکیل درو پد گفت
دایه ها را چرا نمی فرستید تا او را بیازمایند بعد از امتحان اگر سکهندی مرد بر نیاید
آن زمان هر چه خواهید بکنید دشارن این سخن قبول کرد و دایه ها را بجهت
آزمایش و تفحص احوال او گماشت و آن دایه ها از زبان دختر راجه دشارن شنیده
که او مرد است و با آن دختر زنا شوئی کرده آمده خاطر نشان راجه کردند که شوهر او
مرد است راجه دشارن ازین معنی بغایت خوشوقت شده بدرو پد راه خویشی و
یگانگی مسلوک داشت و یکدیگر را دیدند و بعد از مهمانی تحفهای بسیار پیشکشهای
لائق بجانبین فرستادند و راجه دشارن از فیل و اسپ و ارابه و غلام و کنیزک و
نقد و جنس هر چه همراه آورده بود بدختر و داماد داده خود براه دشارن پیش

گرفت و آنجا رفت آمدیم بر سر قصهٔ استهونا جچهه چون سکهندی مرد شد از نزد آن
عابد بخانه رفت و عابد بصورت زن شد و زری کبیر بر قرار معهود در منزل استهونا کرن جچهه
آمد و چشم داشت که چنانکه استهونا کرن جچهه هر روز باستقبال او بر می آمد و آب سرد و میوه‌های
بیابان می آورد شاید این بار هم چنان کند انتظار بسیار کشید و از آن عابد اثری
نیافت خادمی را برای خبر اندرون حجرهٔ او فرستاد تا ببیند که استهونا کرن جچهه چه شد
خادم خبر آورد که هیچ مردی درین حجره نیست بجای او زنی نشسته است کبیر دست
او را گرفته پرسید سبب چیست او قصهٔ سکهندی را تمام بیان کرد و گفت که
من صورت مردی خود را باو داده ام و بجای او این لباس برای خود حاصل
کرده ام کبیر را آن ادای او بسیار ناخوش آمد گفت که اگر از سری بهگوان چنان
میخواستی که او مرد شود و تو بجای خود میماندی مگر در خزینهٔ او کمی بود چون ترا این صورت
خوش آمده سزای بی عقلی تو آنست که همیشه زن باشی و سکهندی همانطور مرد بماند
عابد در پای کبیر افتاد و عرض کرد تا چند وقت زن خواهم بود کبیر گفت تا آن زمانی که
سکهندی در جنگ پاندوان کشته شود تو زن خواهی بود بعد از کشته شدن او باز مرد
میشوی چون کبیر عابد را تفاول بد داده بازگشت و بخانه رفت سکهندی بنابر عهد
که با عابد کرده بود در آنجا رفت تا لباس مردی باو دهد و خود بصورت زنی باز گردد
آن عابد گفت حالا تو همین طور بصورت مرد باش که قضای ازلی در حق من چنین
بود چون این حکایت تمام شد بهیکهم پتامه بدرجودهن گفت که چون سکهندی در اصل
زن ست لباس مردی برو عاریتی ست چنانچه بتفصیل باز گفتم از من چه لائق که
بجنگ زنی بروم و با او مقابل شوم این بود سبب امتناع من از جنگ کردن
با او درجودهن گفت اگرچه سکهندی در اصل زن ست اما باعتبار ظاهر او مرد است و
لباس مردانگی دارد از جنگ او چه عار ست بعد از تمام شدن این گفتگو کوروان بمنازل
خود رجوع کردند و جدهشتر و برادران و بزرگان لشکر خود را اکثر طلب داشت و گفت که درجودهن
جاسوسان به اردوی من فرستاده است هرچه میکنیم و میگوییم همه را باو خبر میرسانند پس

بعد ازین می باید که بملاحظه میباید بود و بعضی سخنان را که صلاح نباشد که مخالفان را
بران اطلاع باشد نوعی نباید کرد که بشنوند و باحتیاط میباید بود حالا جنگ نزدیک
رسیده است من بعد در کار خود هوشیار میباید بود و دیگر شنیده ام که درجودهن از
بهیکهم پتامه پرسیده است که میخواهم که بدانم که هر کدام از مردان ما چه مقدار قوت
و قدرت دارند هر کس این لشکر مخالفان را تا چند مدت میتواند کشت بهیکهم پتامه گفته
که تو اول بگو که چه میتوانی کرد درجودهن گفته است که تنها در یکماه همه پاندوان و لشکر
ایشان را میکشم و درونا چارج گفته است که من هم در یک ماه همه را میکشم و اسوتهاما
گفته است که در ده روز همه را میتوانم کشت و کرن بر ما گفته است که من در پنج روز
تمام را میتوانم کشت بعد ازان بهیکهم گفته است که من پنج پاندوان را که فرزند عزیز
من اند نمیکشم و بغیر از ایشان همه را در سه روز میکشم ایشان خود این گفته اند و
زور و قوت خود را نموده اند شما هم بگویید که از دست شما چه کمی بر آید و چه می توانید کرد
اول مرتبه ارجن گفت که بهگوان حافظ و ناصر ماست و ایشان انچه گفته اند از دست
ایشان می بر آید من بتوفیق نارایـن در یک گهری میتوانم کوروان را با یازده کهونی
لشکر شان بکشم بلکه در کمتر مدت ازان هم میتوانم چراکه یک تیری دارم اگر انرا باندازم
تمام آن لشکر را با فیلان و اسپان وغیره بیک مرتبه میزنم اما نمیخواهم که آن تیر را
باندازم چراکه اگر آن تیر را می انداختم پس این همه مردم را می بایستی طلبید این
راجها و بزرگان که آمده اند این جماعت را نمیتوان ناامید گذاشتن پس بهتر آنست
که مردمان همه جنگ کنند تا از همه نامی باند بعد ازان به تیر دیگر در یک روز همه ایشان
را میتوانم کشتن اما ننگ آن بهترست که بتانی و آهستگی واقع شود و کرن که این همه
دعوی میکند او در پیش من چه وجود دارد امیدست که او را در جنگ امان ندهم و
خیانش بکشم که همه مردم حیران شوند همچنین چند سخن از دیگر برادران خود پرسید چون روز
دیگر شد در هنگام صباح درجودهن بفرمود تا نقاره نواختند و حکم کرد که همه مردمان سوار
شوند و متوجه جنگ شوند و مردمان غسل کردند و صدقات بسیار بفقرا و مساکین دادند

و همه نذرها کردند که اگر بسلامت ازین مهلکه باز آیند این نذرها بجا آرند و همه لشکر دل
برجنگ نهادند و فوج فوج لشکر صفها راست کرده پیش درجودهن می آمدند و درجودهن
ایشان را رخصت میداد و میگفت که دریک جا بایستید اول بهیکهم پتامه با فوج
خود که همه غرق آهن و فولاد بودند و همه بر اسپان تازی نژاد سوار و در مقدمه روان
شد بعد ازان درونه چارج با فوجی بغایت آراسته و فیلان بسیار و بسیاری از
راجهای بزرگ عقب بهیکهم پتامه گذشتند بعد ازان اسوتهاما با لشکرهای آراسته
عقب پدر بگذشت بعد ازو بهگدت با لشکرهای خود بگذشت و در عقب او جیدرت
با مردمان خود صف بسته برفت بعد ازو شگن با بسیاری از راجها و مردمان رفت
و از عقب ایشان درجودهن با همه مردم و برادران و خلاصه لشکر همه در کمال آراستگی
و همه بر اسپان عراقی و زین های مرصع سوار و همه زره های زر اندوده و خودهای مرصع
پوشیده همه در کمال صلابت و فیلان مست بسیار که همه را آلات مرصع پوشانیده بودند
در قلب لشکر روان شد بصلابتی که زمین و زمان از هیبت او می لرزید و از عقب
درجودهن کرن و شل و بهورشرو با مردمان بسیار و سواران نامدار و بهادران
نامی روان شدند و فوج کوروان چون متوجه جنگ شد پاندوان نیز مستعد گشتند راجه
جدهشتر فرمود تا نقاره جنگ را بنوازند و آوازه نقاره و نفیر و کرنای ایشان چنان
صدائی داد که هرگز باین صلابت آوازی بگوش کسی نرسیده بود بعد ازان حکم شد که
مردمان یراق جنگ پوشیده سوار شوند و فوجها و لشکرها را ترتیب داده بعنوان نیکو
آراسته بنظر بگذرانند مردمان این لشکر ظفر اثر پاندوان هم اول غسل کردند و صدقات
بمستحقان رسانیدند و نذرها کردند بعد ازان همه یراق جنگ پوشیده سوار شدند از
از همه اول دهرشت دمن که مقدمه لشکر بود باتفاق برادر خود سکهندی و دهشت
برادر دیگر با خلاصه لشکر و فیلان مست بسیار همه غرق آهن و فولاد با هیبت و
صلابت با فوج عظیم از پیش روان شدند و همچنان از عقب او بهیمسین و ارجن
با فوجی آراسته و پنج پسر دروپدی و یکی که پنج برادر بودند گذشتند بعد ازان سومکا

با فوج خود گذشت بعد از و بهیم با گردان لشکر و سالک و چجه دہان در کمال آراستگی
گذشتند و از عقب ایشان راجه جدہشٹر و راجه براٹ با خلاصه مردم همه بر اسپان
عراقی سوار و زین های مرصع و اکثر مردمان که همراه او بودند مرصع پوشیده بودند و
چیکتان با لشکر چادوان که همه بهادران نامی بودند در کمال آراستگی بطرف دست
راست و سهدیو پسر جراسنده با بهادران نامور با زیب و زینت تمام در جانب چپ
با فیلان مست بسیار که تمام آنها را مرصع پوشانیده بودند بصلابتی که زمین و زمان
از هیبت آن فوج میلرزید در قلب لشکر روان شدند و از عقب راجه جدہشٹر
ارجن و کشن جیو با دو پسر راجه براٹ با بهادران نامی که هر یکی خود را برفوج ها میزدند
روان گشتند. هر دو لشکر در برابر هم باستادند و میان این دو لشکر بیست کروه فاصله
بود و از هر دو جانب نقاره های معرکه و حرب می نواختند و مستعد جنگ و حرب که فلک
را تاب محابا دکه آنها نبود میشدند فقط

تمام شد پرب پنجم
از کتاب مهابهارته که آنرا اودگ
پرب گویند فقط

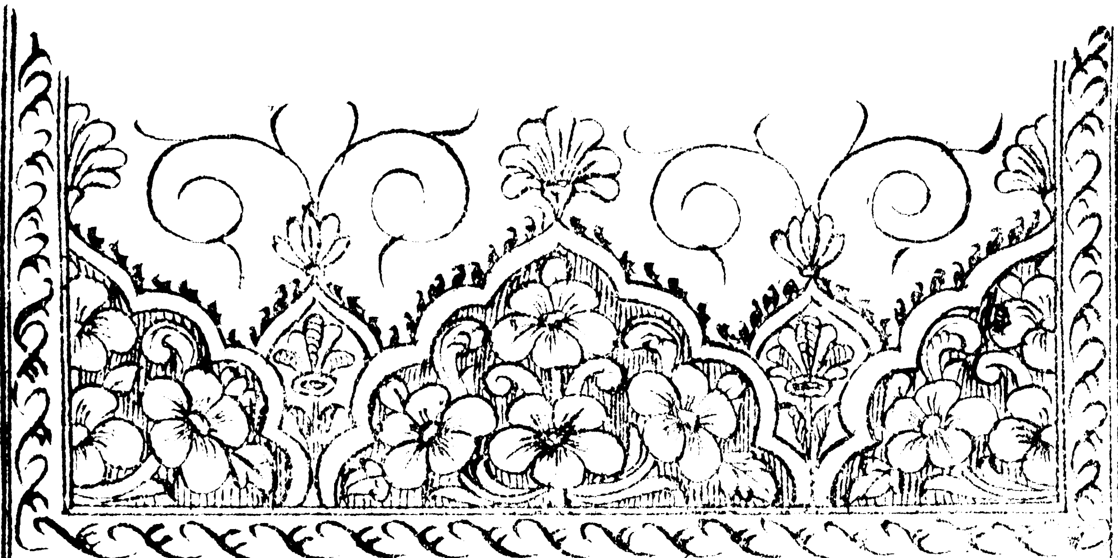
بمعو صنائع و مکارم حکیمان و فضل خلائق و رموز زمان

مجموعه حالات نوادر جهان تاریخ انتخاب واقعات پاستان مخزن کو الف صدق و سعی آنی

که کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفه ایست بهر دل عزیز و معتمد مترجمه علما معنون به جناب ابوالفضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکهنو بتحلیه طبع محلی شد

سری کرشن جیو سهای

آغاز فن ششم از کتاب مهابهارته
که آنرا بهیکهم پرب میگویند

راویان اخبار اهل هند چنین روایت کرده اند که چون هر دو لشکر در برابر
یکدیگر قرار گرفتند کوروان رو بجانب مغرب و پشت بجانب مشرق و پاندوان
بعکس آنها ایستاده بودند و در ولایت آن دو پادشاه عالیشان پیران و مردمان
بیمار و ناتوان در منزل خود مانده بودند و دیگر هر کس که قوت رفتار داشت همه درین
معرکه اکثر بجهت جنگ و بعضی بجهت تماشا حاضر شده بودند چون فوجها در برابر
همدیگر قرار گرفتند بهیکهم پتامه و درون و چاره کسان بخدمت راجه جدهشتر فرستاده پیغام
کردند که حالا میان لشکرها و شما قرار بر جنگ یافته می باید که این جنگ را براستی
میکرده باشیم مکر و حیله در میان نباشد دیگر آنکه چون جنگ کنیم در آنوقت باهم
تا کشتن و بستن همراه میباشیم چون دست از جنگ باز میداریم میباید که مردمان
ما و شما باهم بمنازل همدیگر رفته با همدیگر صحبت داشته باشند و دیگر میباید که گریخته را
از طرفین نکشند و میباید که اسپ سوار با اسپ سوار و فیل سوار با فیل سوار
و ارابه سوار با ارابه سوار و پیاده با پیاده جنگ کنند چون این پیغامها را پیش
راجه جدهشتر و کرشن جیو آوردند ایشان را این سخن بسیار خوش آمد و راجه جدهشتر

گفت که بهیکهم تاپه صاحب ماست و درونه چارج اوستاد همه ماست حکمی که ایشان
بفرمایند ما را چه حدّست که از آن کار تجاوز نمائیم درین وقت بیاس نزد دهرتراشت
آمد و گفت که پسران تو پند مردم نه شنفتند و حالا وقت آن شده که خان و مانها
خراب شوند و نسل کوروان برافتد اگر میل تماشای جنگ داری از خدا تعالی
میخواهم تا چشم تو روزی شود و بینا گردی دهرتراشت در جواب گفت در جمیع
مدت عمر نابینا ماندم حالا نمیخواهم که در آخر عمر پسران خود را کشته و مرده ببینم اما
مرا ایک کس میباید که هر روز خبر جنگ میرسانیده باشد و دل مرا بافسانه و حکایات
مشغول دارد بیاس گفت برای ندیمی تو سنجی را گذاشته ام و تفاول کرده ام که هر چه
هر روز از وقایع آنجا بگذرد او از همین جا ببیند و با تو بگوید بعد ازین بیاس
بدهرتراشت گفت که تو مرا فرزند رشیدی سخن راست از تو دریغ نمیدارم مرا از شگونها
چنان معلوم شده که کوروان همه کشته خواهند شد و پانڈوان ظفر خواهند یافت
دهرتراشت گفت که شگونها کدام ست بیاس گفت که زاغ و کرکس و شکره طاوس
را می بینیم که یکجا شده اند و باهم نشسته مرغول میکنند و این علامت آنست که خلقی
عظیم کشته شود وقتی که آفتاب طلوع میکند می بینیم که در هوا تنهای بی سر جامه
جامه و حلقه حلقه بر گرد آفتاب میگردند و با یکدیگر شمشیر میزنند و این را بزبان
هندوی کبندهه میگویند و در وقتی که ده هزار کس کشته میشوند یک کبندهه بنظر می آید و در
شب چهاردهم از برج میزان که ماهتاب در غایت روشنائی و صفا میباشد چنان
تیره می بینیم که در شبها که بواسطه گرد و غبار هوا تاریک مینماید و صورت دیوتهاها
را که در بتخانه کشیده اند بعضی در گریه و بعضی در خنده و جمعی عرق آلوده پارچهای
خود را گذاشته سرنگون بر زمین افتاده اند و از هوای آنکه ابر نمایان باشد آواز
صاعقه و برق و رعد می آید بجای باران گرد و غبار و خون میبارد و چنان دیدم
گاو بجای گوساله خرکره زائیده و این بدترین شگونهاست و درختان بی موسم
بار می آرند میوهٔ زمستانی در تابستان و تابستانی در زمستان پیدا میشود و همین طور انواع

یک زنی چهار دختر متولد شده و هر حیوانی بچهٔ غیر جنس زاییده فرزندی که از مادر بوجود
می آید بمجرد تولد نقش و سرود میگوید و در رقص و بازی میکند و گل نیلوفر از درختان
بیابانی شگفته شده و در کوچه و بازار کودکان بجای چوگان بازی شمشیربازی میکنند
و یکدیگر را میکشند و بی آنکه کسی بنوازد نقاره و طبل صدا میدهد و در غیر روز بیست و ششم
و شب چهاردهم آفتاب و ماه می گیرد و آب دریاها بالا رویه میرود و برعکس معهود جاری
میگردد و آب چاه ها جوشیده و کف زنان تا لب چاه میرسد و برهمنان در وقت
هوم کردن هر چند روغن و شیر و شکر و صندل را اگر در آتش می اندازند بوی ناخوش
می آید و در معرکه آنجا که طوغ و پرچم برپا میکنند دود می خیزد و در وقت نواختن نفیر
و قرنا آتش سر میزند و شعله های مثل گل افشان میشود و ازین دلایل و علامات
چنان معلوم میشود که در عالم خونریزی و کشاکشی بسیار واقع شود دهتراشت گفت
که حالا افسوس خوردن ما فائده ندارد و کاری که از ازل مقدر شده تغیر پذیر نیست
آری جماعه که براستی جنگ میکند او جزای راستی میابد و هر که بمکر و حیله و دروغ
خواهد بود او همان طور بجزا میرسد و اگر چه مردن حق ست و بهر رنگ میاید مرد
اما مرا کاشکی مرگ بشمشیر می بود چه نمیخواهم که بر بستر بمیرم که هیچ مردنی بدتر ازین نیست
و حالا که ضعیف و پیر و زار و بیمار شده ام نمیدانم که این دولت نصیب من میشود
یا نه دهتراشت گفت دیگر التماس از شما دارم که بفرمایید که شگونها که دلالت بر فتح
داشته باشند کدام ست بیاس گفت اول آنست هر جماعتی که فتح میکنند خاطر
ایشان در کمال قرار و آرام میباشد و نقاره و نفیر و کرنای ایشان بنهایت آواز
بلند داشته باشد و از علم فوج و لشکر ایشان روشنی و صفای عظیم ظاهر میباشد
و باد در عقب ایشان می وزیده باشد اینها علامات فتح ست و سردار میباید که در فوج خود
ایستاده باشد اگر از خدمتگاران خود چیزی طلبد او باز پس نکند که مبادا لشکری را
گمان شود که او راه گریز می بیند تدبیر اعلی در جنگ آنست که افواج خود را بنهایت
نیک ترتیب کند هر کس را در جائی که مناسب او باشد بازدارد و جماعه را که

کرپه جلوه باشند در پیش تعیین کنند و مردمان کاردان که در معرکه ها بسیار بوده باشند
در عقب لشکر باز دارد و مردمان بیدل را که در جنگها نبوده باشند در جائی که از
جنگ دور باشند نگاه دارد و در زمانی که جنگ نزدیک رسد ملازمان را و سپاه ها را
بعنایات بادشاهانه امیدوار سازد و وعده های نیک بایشان بفرموده باشد
و چون از مهم غنیم فراغت نماید آن وعده ها را بوفا رساند تا اگر دیگر بار معرکه
روی نماید لشکریان گرم شوند و بدانند که هرچه میگویند میکنند و در مقابل آن مزد خوب
می یابند و اگر کسی در جنگ یا در کاری دیگر جان نثاری کرده کشته شود بازماندهای
او را نوازش نماید تا دیگران بی دغدغه سربازی کنند و تدبیر اوسط آنست که تا
تواند تفرقه در لشکر غنیم و دشمن اندازد و مردم خصم را امیدوار سازد و ایشان را
تا تواند بخود آورد اما زود بر ایشان اعتماد نه نماید که مبادا آمدن او بمکری بوده باشد
و تدبیر ادنی آنست که مردمان مملکت خود را تا تواند بلشکر خود همراه بگیرد تا سپاه لشکر
در نظر غنیم بسیار نماید اما ایشان را در جائی باز ندارد که اول حمله دشمن بایشان باشد
و در افواج دشمن آنچه زبون تر بوده باشند اول بر آنها حمله کند تا دیگران شکسته دل
گشته منهزم شوند بیاس این سخن را بگفت و برفت و بعد از آن دهرتراشت سنجی را
طلب داشت و گفت من چشمی ندارم و حالا مرا بجهت آن جنگ که درمیان پسران
و برادران روی داده غمی پیش آمده که زیاده از آن متصور نتوان کرد از تو چشم آن دارم
که درین ایام مرا تنها نگذاری و بحکایات و روایات خاطر را مشغول میداشته باشی
پس سنجی گفت که با من بگو که این راجها که حالا درین دو لشکر جمع شده اند از کجا
آمده اند و طول و عرض آن اقلیم که آنرا جنبودیپ میگویند چه مقدار است سنجی
گفت که دور این جنبودیپ जंबुद्वीप چهار لک کروه است و درین جنبودیپ شش کوه عظیم
اول سمیر پربت[1] و آن کوه همه از طلاست و بلندی آن کوه سه لک سی و شش ١ सुमेरु
هزار کروه است و شصت و چهار هزار کروه در زمین فرو رفته است و آن بصورت گل २ सुगन्धदन
نیلوفرست و دو کوه دیگر یکی سگند معدن[2] و دیگر مالوانت[3] و این دو کوه در مقابل هم ३ माल्यवान

1 नील واقع شده سکند معدن درمغرب ست و مالیوان در مشرق و دو کوه دیگر نیل و
2 निषध نکده ست نیل درجانب شمال و نکده در طرف جنوب و دیگر کوه هماچل ست
हिमाचल
کوه سوالک پربت داخل این هماچل ست و این اقلیم نه قسم ست یکی الاورت
इलावर्त
و سمیر پربت درانجاست و دیگری بهرت کهنڈ و اکثر این ربع مسکون درین ست و
3 हरिवर्ष هربکهر دیگر هیم کوٹ دیگر هرنت ست و کرکیت مال ست دیگر بهدراشو ست و
4 हेमकोट 5 हिमवन्त دیگری هیرنیک ست دیگری ایراوت و درمیان هریک ازین شش کوه چهار هزار
6 केतमाल 7 भद्राश्व 8 हैरण्यक کروه مفاصله ست و زمین بهرت کهنڈ این خاصیت دارد هرکس که آنجا نیکی
9 ऐरावत میکند جزای نیکی میابد و گر بدی میکند جزای بدی می یابد در هماچل کوهی ست
کیلاس نام که مها دیو جیو درانجا مقام دارند و در پهلوی آن حوضی ست
कैलास
بغایت عظیم که بندسر نام دارد و راجه بهگیرت آب گنگ را ازانجا از مها دیو جی گرفته
बिन्दुसार
آورده ست و در هریک ازین شش کوه عجائب و غرائب بسیارست که خدا تعالی
آنرا میداند و درین بهرت کهنڈ چهار جگ ست ست جگ و ترتیا و دواپر و کلجگ
و شش اقلیم دیگر غیر ازین جنبو دیپ ست هریک دو برابر دیگری ست اقلیم دوم
10 दक्षद्वीप دچهه دیپ ست و آن دو برابر جنبو دیپ ست و اقلیم سوم کش دیپ دو برابر دچهه ست
11 कुशद्वीप 12 क्रौञ्चद्वीप چهارم کرونچ دیپ دو برابر سوم ست پنجم شاک دیپ و آن نیز دو برابر چهارم ست
13 शाकद्वीप 14 शाल्मल द्वीप ششم شالمل دیپ ست و در گرد همه جنبو دیپ دریای تلخ و شور ست و در گرد
اقلیم دوم همه دریای شربت ست مثل شربت نبات و در گرد اقلیم سوم همه دریای
شراب بکت و در گرد اقلیم چهارم دریای روغن ست و در گرد اقلیم پنجم دریای جغرات ست
و در گرد اقلیم ششم دریای شیر ست و در گرد اقلیم هفتم دریای آبحیات ست و برگرد آن
دریای آبحیات کوهی ست که آنرا بفارسی کوه قاف میگویند سنجی گفت که این
راجها که باین لشکر حاضر شده اند بعضی از بهرت کهنڈ آمده اند که حصه نهم از یک اقلیم
جنبو دیپ ست گمان نبری که همه دنیا اینجا آمده سنجی این سخن گفته از نزد
دهرتراشت بر وی برخاسته نزد درجودهن رفت دهرتراشت بوقت رفتن

باسنجی گفت که بدرجودهن بگو که پدر تو میگوید که بیاس کس بزرگیست شما همه بزرگی او را
میدانید و به پدر تو گفته است که این جنگ خانواده شما را خواهد برانداخت ازین
یک نصیحت بشنو هنوز اصلاح این کار میتوان کرد بیا و ازین جهل بگذر و با برادران
خود آشتی کن سنجی چون بلشکر رسید جنگ قائم شده بود و دید که کار از دست رفته است
هیچ ازین پیغام نگفت و سنجی آنجا بود که بهیکهم تامه بیفتاد سنجی چون این حال دید
برگشته بخدمت دهرتراشت آمده گفت که بهیکهم تامه بدست سکهنڈی کشته شد
دهرتراشت از کمال اندوه نزدیک بود که هلاک شود آغاز گریه و نوحه و زاری کرده
از سنجی پرسید که این همه مردم خواسته اند که محافظت بهیکهم تامه که سردار و شجاع ترین
همه لشکر بود بکنند با من بگو که کشته شدن او چون بود سنجی گفت که بهیکهم تامه بزرگ
همه شما بود حق بجانب تست که از من میپرسی آنچه قصه جنگ و کشته شدن او ست بگویم
در هنگامی که هر دو لشکر آغاز معرکه کردند درجودهن بدوساسن گفت که میگویند که
سکهنڈی بهیکهم را خواهد کشت تو با بهادران لشکر محافظت بهیکهم میکرده باش و
نگذار که سکهنڈی خود را برساند پاندوان محافظت سکهنڈی بسیار میکنند چنانچه
ارجن را بمحافظت او باز داشته اند تو هم محافظت بهیکهم باقصی الغایة میکرده
باش درین اثنا آواز طبل جنگ و صهیل اسپان از هر دو لشکر برآمد و سنگ
و سکن و شل و جیدرت بجهت محافظت بهیکهم تامه برگرد او در آمدند و بهیکهم در وقت
سواری سم مرکب خود را بوسید و دست دعا برداشت و گفت خداوندا ازین
هر دو لشکر هر کدام که براستی جنگ میکرده باشد ایشان را فتح نامزد به بعد ازان
سوار شد و راجهائی که باطراف او بودند همه را طلبیده با ایشان گفت که شرف
بهادران و شجاعان درین ست که در معرکه کشته شوند و از مردن بر بستر بغایت
میگریزند و این گرکهیت عجب معرکه ایست که نهک و حجات و مانندها تا دغیر هم از
راجهای بزرگ همه به تیغ کشته شده اند شما هم باید که غیرت را کار فرمایید تا جان
در بدن دارید بکوشید و با اعدا جنگ کنید تا فتح یابید یا کشته شوید که در عالم هیچ

نماری بدتر از آنکه نخستین در جنگ نیست بهیکهم تا پیر این نصیحت به لشکر خود گفت آمدیم بر سر
قصه پاندوان چون جدهشتر کثرت لشکر کوروان دید و استعداد ایشان را بیشتر از خود
یافت بغایت اندوهگین شد و ارجن را طلبید و به او گفت که بهیکهم تا پیر عجب
لشکری آراسته است این طور فوج تازه زور را شکست دادن خالی از اشکال نیست
مرا حیرت می آید که کار چگونه از پیش توان برد ارجن بجدهشتر گفت که جانب کمی و
بسیاری لشکر مبینید بلکه نظر بر کرم خداوندی بدارید که بسیار شده که صف اندکی
بر صف بسیار غالب آمده اند و فتح بکرم خداوندیست تا هر جانب او باشد نسیم
ظفر از آن طرف می وزد ما چون مظلومیم و نیت خوب داریم امید آنست که مظفر و
منصور گردیم پس جدهشتر گفت چون کوروان بر سر ما رانده می آیند مناسب آنست
ما هم پیشتر رویم افواج را بفرما تا از جا جنبد افواج ایشان نیز در حرکت آمده درین وقت
کرشن جیو بارجن گفت که تو بیا تا چیزی تو را بیاموزم که بدان چیز بر دشمن غالب خواهی آمد
بعد از آن ارجن بر عرابه سوار شد و کرشن جیو تازیانه را که اسپ بدان میرانند بدست
گرفته عرابه ارجن میراند چون هر دو صف مقابل ایستادند درجودهن بدرونه چارج
گفت که ما خیال نمیکردیم که لشکر پاندوان اینقدر خواهد بود و این چنین صفهای
آراسته داشته باشد این همه باهتمام شاگرد رشید تو دهرشت دمن ترتیب
یافته درونه چارج گفت که لشکر شما هم بسیار است بلکه میتوان گفت که دو چندان از
لشکر پاندوان است اما فتح موقوف بر طالع است بکمی و بسیاری لشکر وابسته نیست
درین میان ارجن بکرشن جیو گفت که عرابه مرا از فوج پیشتر بر تا بنظر اجمالی در لشکر
کوروان نگاه کنم و عدد سرداران و حالت بهادران ایشان را تخمین نمایم کرشن جیو
عرابه پیشتر برد ارجن دید که در صف مقابل خویشان و برادران و دوستداران و ...ید
ارجن بلرزه درآمد و سلاحهای خود پیش کرشن جیو نهاد و گفت که من تاب جنگ
با خویشان و برادران و یارای کشتن ایشان ندارم و سلطنتی که بعد از کشتن این
جماعه میسر شود بچکار می آید و چه فایده میکند بعد از فنا و هلاک خویشان بر تقدیری که

زنده هم بمانیم هر وقتی که نوحه و گریه بیوه‌ها و یتیمان ایشان شنوم و پریشانی احوال
مردم را به بینیم عیش بر ما مکدر و زندگی ناخوش میشود بنابران اگر من کشته شوم تا مصیبت
ایشان نه بینیم هزار مرتبه بهتر است از زندگانی بی ایشان درین حال که ارجن این سخن گفت
کرشن جیو دید که چشم او پرآب شده و عریو از و برخاسته پس کرشن گفت انچه تو میگوئی
مناسب این وقت و این مقام نیست لشکریان به شنیدن این سخنان بیدل میشوند
تدبیر ملک با مهربانی و ملاحظه خون ریزی کم راست می آید اگر کسی را خدای تعالی توفیق
دهد ترک دیار و حکومت و سلطنت بکند و در بیابان بعبادت حق تعالی مشغول باشد
تا تواند موئی را هم نه آزارد مصرع که رستگاری جاوید در کم آزاریست ٭ ارجن گفت
اگر بجانب بهیکم تیامه و درونه چارج تیر باندازم این وبال بر گردن که میشود چه ایشان
هر دو استاد من اند و استاد که وسیلهٔ حیات معنوی و واسطهٔ علم صوری است بهتر
از پدر که سبب حیات ظاهری است پس باید که بغایت دل سخت و سیاه باشد که خود
را بر کشتن ایشان قرار دهد کرشن جیو گفت عجب حالتی در تو مشاهده میکنم بر ایشان
غضب الهی نازل شده است و تو بر ایشان رحم میکنی این کار بدست تو و دیگری
نیست بدست خدا تعالی است جل جلاله و چیزی که او تقدیر کرده است تو و دیگری آنرا
کی تبدیل تواند داد و بیفائده غم خوردن صواب ندارد و این که تو میگوئی که من اینهارا چون
بکشم کسی روح کسی را نمیتواند کشت بلکه این بدن را از روح خالی میکند و آن روح جوهریست
لطیف که هرگز فانی نمیشود مگر وقتی که خداوند خواهد و هر کسی را که بکشند آن روح بحال خود است
و هر کس بدنیا آمده است البته او را از دنیا میباید رفت و این تقدیر خداوند تعالی است
تو چه باشی که میگوئی من این جماعت را بکشم یا نکشم اگر خداوند تعالی تقدیر کاری
کرده باشد تو آنرا چون تبدیل میتوانی داد و این سخنان زبونانه که تو در ینوقت میگوئی
علامت ترس و بددلی است اگر تو حالا جنگ این مردم را بگذاری همه عالم ترا از زنان
کمتر خواهند گفت و اگر تو در جنگ این جماعت که در حق شما کمال ظلم و قطع صلهٔ رحم و
بی مروتی کرده اند کشته شوی به بهشت میروی و اگر اینها را بکشی ملک خود را متصرف میشوی

ونام نیک تو در جهان خواهد ماند حالا اصلاح دنیا و آخرت تو درین است که تو جنگ بکنی
چراکه با ظفر مال و ملک خود را و پدران خود را متصرف میشوی و نام نیک تو در جهان بماند
و اگر کشته میشوی به بهشت میروی و نام نیک تو و مردانگی تو در جهان داستان خواهد بود
ارجن گفت شما راست میگوئید اما خود بگوئید که این جهان بر کس بقائی نکرده که بر ما
بکند و ما اگر این جماعت را بکشیم تا دنیا باشد نام بد خواهد ماند و تا انقراض عالم خواهند گفت که
فلان کسان بجهت ملک دو روزه خویشان را کشتند و بر ما لعنت خواهند گفت و
شاید که خدای تعالی بجهت این بی رحمی و قطع صلهٔ رحم که از ما شود بر ما غضب کند و
هم این دنیا آخر از ما خواهد رفت و هم آخرت را از دست داده باشیم کرشن جیو گفت
شما که این فکرها میکنید پس چرا ترک دنیا نکردید و بعبادت حق سبحانه تعالی مشغول نشدید
و این همه مردم را چرا زحمت دادید و کار را باینجا رسانیدید همان روزی که کوروان
مال و ملک شما را گرفتند می بایست که ترک همه میکردید و گوشه گرفته بعبادت مشغول
میشدید و این همه بندهای خدا را آزار نمی بایست داد و این فتنه قائم نمی بایست کرد
حالا که کار را باینجا رسانیدید اگر درین وقت ترک این جنگ بکنید یقین میشود که شما
چون لشکر دشمن را بسیار دیدید دانستید که حریف ایشان نمیشوید دست از پیکار
باز داشتید تا دنیا باشد این بدنامی از خانوادهٔ شما بدر نخواهد رفت و این بددلی را
ناراین دشمن میدارد اگر شما حالا ازین جنگ دست باز دارید شاید که گوبند بر شما
غضب کند آن زمان هم دنیا را از دست میداده باشید و هم آخرت را بعد از ان
کرشن جیو گفت که گوبند برین کوروان غضب کرده است و تقدیر کرده که ایشان
درین جنگ کشته شوند و باین که تو بددلی کنی ایشان خلاص نمیشوند اگر تو باور
نمیداری بیا در دهن من نگاه کن و دهن خود بکشاد چون ارجن در دهن
کرشن جیو نظر کرد تمام دنیا و آسمان را در آنجا دید و این دو صف جنگ را دید و دید که
همه کوروان در جنگ هر یک بطریقی کشته شده اند و بهیکهم و سکن و کرن و درجودهن
و درونه چارج و دوساسن وغیره را با هر کسی که درین جنگ کشته خواهند شد همه

بهمان طریق که گشته اعتاده اند و خود را با برادران و لشکر بطریق غضب که هم منع کرده
بودند بنظر در آورد بندگان حضرت خاقان سلیمان مکان خلد الله تعالی ملکه و سلطانه
فرمودند که این که کرشن جیو گشته شدن کوروان را در دهن خود بارجن نموده است
باین معنی خواهد بود که کرشن جیو کشته شدن کوروان را بنوعی بزبان خود بارجن تقریر
کرده باشد که دیگر او را دران هیچ شکی نمانده باشد و الا بغیر ازین هیچ معنی ندارد والله اعلم
چون ارجن همه را بدید در پای کرشن جیو افتاده عذر خواهی او کرد و گفت من بد کرده ام
که با تو مناظره کرده ام کرشن جیو گفت تا من چیزی ندانم که گوید قصد بیکرده است
هرگز دران دخل نمیکنم اگر من این حال کوروان و غضب نا راین را با ایشان میدانستم
هرگز باین معرکه حاضر نمی گشتم و شما را این همه مبالغه درین کار نمیکردم اما میدانم که همه
این را گشته میباید شد و خشنودی گوبند درین ست که این نفوس مطلق را ازین زندان
خلاص میباید داد ازین جهت این همه مبالغه درین جنگ میکنم حالا سلاح بپوش و مشغول
کار شو خشنودی گوبند درین ست ارجن برخاست و سلاح دربر پوشید و کمان خود را
که گاندیو نام داشت بر دست گرفت چون مردم لشکر دیدند که ارجن سلاح پوشید همه خوشحال
شدند و نقارها فرو کوفتند و ازین جانب همه لشکر را بجنبش در آوردند و میخواستند که هر دو جانب
بر یکدیگر بزنند که درین وقت راجه جدهشتر از ارابه فرود آمد و زره از بدن بدر کرد و پیاده متوجه
پابوس جد بزرگوار خود بهیکهم پتامه شد برادرانش چون آن بدیدند که راجه جانب لشکر
مخالفان میرود بهمراه بکس باتفاق کرشن جیو از عرابه فرود آمده همراه جدهشتر روان
گشتند و نمیدانستند که او کجا میرود ارجن دویده پیش راه با جدهشتر گرفت
و گفت که دشمنان بقصد جان ما مستعد گشته ایستاده اند و تیرها بر کمان دارند و تیرها
و شمشیرها آخته اند شما این چنین بصف ایشان بچکار میروید و آن سه برادر دیگر هم
همین سخن گفتند جدهشتر اصلا جواب ایشان نداد کرشن جیو بآنها گفت که شما هیچ
مگوئید و متابعت برادر کلان بکنید که من میدانم که او بچکار میرود ایشان از کرشن جیو
پرسیدند که کجا میرود او گفت میرود که پای بهیکهم پتامه را ببوسد و درونه جارج و

کرپاچارج و شل را هم ببینید و از ایشان رخصت جنگ بگیرید و شما هیچ مگوئید و همراه باشید
این قاعده است کسی که جنگ میکند اول از بزرگان و از استادان رخصت میگیرد
دعای ایشان بما می رسد چون راجه درجودهن و برادران او جدهشتر و برادران او را
دیدند که بآن حال می آیند آغاز خوشحالی و شور و غوغا کردند و گفتند که این راجه
لشکر یار و پیلداران زبردست دارد می دانند که شخص جدهشتر شفیع گناهان خود گردانیده
می آیند و همه با درجودهن را مبارکباد فتح گفتند درجودهن بگفت که من نگفتم که
شما تحت بیکاه این جماعت تاب جنگ ما ندارند این همه آوازه شجاعت و دلاوری
ارجن و بهیم که بود حالا ملاحظه نمائید که چه خواری به پیش من بعذر خواسته عفو گناهان
می آیند و بعضی گفتند که اینها پسران راجه پاند نیستند که با این همه زحمت کشیدیم که با ایشان
جنگ کنیم و ایشان وقت بعذر خواهی صلح می آیند و زحمت ما را ضایع کردند چون جدهشتر
بسمت ایشان رسید باتفاق برادران رفته در پای بهیکم پتامه افتاد و بهیکم پتامه
ـــ راجه جدهشتر را برداشت و در روی او را بوسید راجه گفت که بجهت رخصت
گرفتن بملازمت شما آمدیم چون شما صاحب و ولی نعمت همه اید ما را نمیرسد بی رخصت شما
گستاخی کرده تیغ در روی شما بکشیم بهیکم پتامه گفت اگر تو پیش من نمی آمدی من
ترا همه بد دعای بد میکردم چنانچه در حال شما نمی بود حالا از تو
خشنود گشتم بطلب از من هرچه میخواهی جدهشتر گفت مرا همین سرفرازی بس است
که بشرف پابوسی ـــ شما مشرف شدم بهیکم گفت که چون تو مرا خشنود ساختی
از پهلوان در خواست میکنم که ترا فتح و فیروزی دهد و باز گفت که شما میدانید که
آدمی در دنیا در طلب دنیا میباشد بجهت طمع زخارف دنیاست که من با آنکه خود
هرگز طمع بادشاهی ندارم کار من بجائی رسیده که نبیره برادر من سلطنت میکند
و من خدمت ایشان میکنم و این همه بجهت خاطر پدر خود اختیار کرده ام چون
در این مدت از جانب درجودهن بوده ام داد در خدمتگاری من خود را معاف نداشته
است لاعلاج حالا بجهت خاطر او با شما فرزندان جنگ باید کرد اما چنانچه با او

شفقت دارم با شما هم دارم بلکه شما را بجهت خصال حمیده که در شما می بینم از کوروان
دوست تر میدارم حالا چون به پیش من آمدید از من خیری بخواهید جدهشتر گفت چون
شما خود این عنایت میفرمائید و دعا کردید که بهگوان ما را فتح دهد پس بفرمائید که در جنگ
بشما چون غالب شویم بهیکم گفت اگرچه درین جنگ هیچکس بر من ظفر نمیتواند کرد هرچند
اندر بهم باشد اما درین معرکه شما فتح می یابید و ما همه کشته میشویم خاطر جمع دارید جدهشتر
تعظیم او بجا آورد و گرد او گشته از جانب دست راست او به پای پس میرفت و اورا
وداع نموده پیش درونا چارج رفت و با او هم مثل مقدماتی که با بهیکم پتامه گفته بود
درمیان آورد و گفت که شما بزرگ و استاد ما اید بی رخصت شما جنگ نمی توانم کرد
حالا هرچه بفرمائید بران عمل نمایم و امید هست که در حق ما تفاولی بکنید او گفت
من برهمنم و میدانم که حق بجانب شماست و درین جنگ بی اختیارید اما چه کنم که
نمک دیگری میخورم و با او عهد بسته ام از دست من نمی برآید که بجانب در جودهن جنگ
نکنم غیر ازین هرچه از ما میخواهید قبول دارم و تفاول ما برای شما همین ست که بر دیده و
بفتح و فیروزی باز خواهید گشت جدهشتر گفت که شما استاد همه اید و تیر اندازی و علم جنگ
که ما آموخته ایم طفیل شماست تا آنکه شما جانب کوروان اید ما چگونه فتح میابیم و بر شما
چگونه غالب میشویم درونا چارج گفت این معنی درست ست تا من زنده ام هیچکس کوروان را
مغلوب نمیتواند ساخت اما شما کاری بکنید که اول مرا بکشید باز راجه جدهشتر پرسید که این
آرزو چگونه توان برد و مرگ شما چطور ست و من چگونه راضی شوم اما خود بیان کنید که
طریق کشتن شما چیست درونا چارج گفت تا آنکه من در جنگ باشم و سلاح داشته باشم کسی
مرا نمیتواند کشت اما در وقتی که خبر مرگ از خویشان و برادران خود بشنوم و بی شعور شده
بر زمین افتم شاید مرا کسی میتواند کشت جدهشتر او را تعظیم کرد و رخصت از و گرفته
پیش کرپا چارج رفت او گفت آمدن تو درین وقت و دعا را آفرین نمودن بسیار
خوب واقع شد اگر نمی آمدید بر شما دعای بد میکردم بیایید که ما را بحل بکنید و ازینکه
از جانب کوروان بجانب شما بیائیم ما را معاف دارید چه برهمنه نزد جمیع عقلا پاس

نمک داشتن واجب و لازم است و عهد با کوروان چنین رفته با آنکه میدانم که ایشان
ستمکاره و شما بر حق اید اما مارا بهر حال از جانب آنها جنگ باید کرد تا نمک ایشان حلال
کرده باشم بیت من که بدولت نعمت خوان تو دیده میخورم * هست حرام خوارگی
گر نکنم دعای تو * جدهشتر گفت در حق من دعای خیر بکنید کرپاچارج گفت که
مرا خود درین جنگ مردن است اما تفاول میکنم که شمارا فتح روزی خواهد شد جدهشتر
اورا هم وداع کرده پیش راجه شل که خال او بود رفت شل هم اظهار خشنودی از و
کرد و آمدن جدهشتر را بسیار مستحسن دانست و بدو گفت که حالا درمیان ما و شما
دیدار آخرین است از من چه میخواهید تا بشما بدهم جدهشتر گفت که التماس من همانست
که چنان بسازید که ارجن را بر کرن غلبه باشد و اورا مقهور سازد نه آنکه قضیه برعکس
شود و در وقت وداع درباره هم التماس من همین بود شل گفت حسب المدعای شما
تفاول کردم که بهر طوریکه اراده دارید خواهد شد این سخن گفته وداع کرد و شل ایشان را
دعای خیر کرد بعد از آن راجه جدهشتر برگشته متوجه لشکر خود شد و کرشن جیو از ایشان
جدا شده به پیش کرن رفت و کرن تعظیم سری کرشن جیو کرده سبب آمدن او پرسید
کرشن جیو گفت شنیده شد که تو سوگند خورده که تا بهیکهم پتامه زنده باشد تو جنگ
نکنی و سلاح نه بندی تا بهیکهم زنده است تو بلشکر ما بیا و اگر بهیکهم کشته شود بعد از آن باز
باین لشکر ملحق شو کرن گفت به بهیکهم پتامه بحث کرده ام نه بدرجودهن کرده ام این
محالست که من خاطر درجودهن را آزرده نمایم و از و برگردم کرشن جیو چون این سخنان را
از کرن بشنید دیگر هیچ نگفت فی الحال بازگشت جدهشتر و برادران او منتظر آمدن
کرشن جیو بودند چون کرشن جیو بایشان رسید همه باتفاق متوجه لشکر خود شدند چون
بمیان لشکر خود و از لشکر مخالفان رسیدند راجه جدهشتر باآواز بلند فریاد کرده گفت
که یاران هر کس مارا میخواسته باشد بلشکر ما ملحق شود جیتس برادر درجودهن که از مادر युयुत्सु
دیگر بود جدا از برادران برگشته بخدمت راجه جدهشتر آمد و گفت که اگر شما مرا دست گرفته
چنان خواهید کرد که از اقران سرفراز شوم من بندگی شما اختیار کردم راجه جدهشتر گفت

بیا خوش آمدی من چنانچه این هر چهار برادر خود را می بینم ترا هم همچنان خواهم دید بلکه
از ایشان هم عزیزتر جحتبس چون این سخن بشنید با فوج خود از میان لشکر کوروان برآمد
نفیر و تا نقاره ها را بنوازش در آوردند و گفت که من بلشکر پاندوان میروم هر کس
مرا منع کند بیاید با من جنگ کند هیچکس مانع او نشد چون بخدمت راجه جدهشتر آمد
همه پاندوان و لشکریان خوشحال شدند و نقارهای شادیانه نواختند و راجه جدهشتر
زرهی را که خود پوشیده بود از تن خود بدر کرده باو پوشانید و خود زرهی دیگر طلبیده
پوشید و درشت و من و دیگران چون دیدند که راجه جدهشتر و برادران باز آمدند و
جحتبس با بسیاری از لشکر مخالفان همراه ایشان ست همه بغایت خوشحال شدند چرا
که در وقتی که راجه جدهشتر بلشکر کوروان میرفت هیچکس نگفته بود که من بچه کار میروم و
بعضی را گمان شده بود که مبادا ایشان بجهت آشتی رفته باشند چون سنجی حکایت تا اینجا
بدهرتراشت گفت دهرتراشت پرسید که اول چه کس بنیاد جنگ کرد سنجی گفت که چون
پاندوان بلشکر خود بازگشتند بهیکهم پتامه از پیش روان شد و دوساشن از عقب او
بالشکرها متوجه گشت و از جانب پاندوان بهیم در برابر بهیکهم پتامه در آمد و مردمان از
دو طرف همه نفیرها و نقارها و کرناها و پکاوج و سارنے و سنجه که بود بنوازش در آوردند و مردمان
شور انداختند و اسپان و فیلان بفریاد آمدند و از آواز اینها غلغله در زمین و زمان افتاد
و نزدیک بآسمان رسید و از جانب پاندوان بهیم نعره برکشید آواز او بر آواز همه مردم
غالب آمد اسپان که آواز او را شنیدند بجای آب خون انداختند و زمین بلرزه در آمد و
نزدیک بود که گوشهای لشکریان دشمن کر شوند و بهیم از همه پیشتر آمد و مردمان ازو
چنانچه کودکان از کس مهیبی بترسند ترسیدند چون بهیم متوجه لشکر دشمنان شد درجودهن
با صد برادران بگرد او آمده تیرباران کردند و درجودهن با ده برادر خود پیشتر آمده
با بهیم بجنگ در آمد و تیرباران ایشان با آواز بهادران و درخشیدن زره ها
و بلمعه بیرق و شمشیرها و تیرها همچو باران که رعد و برق داشته باشد بنظر در می آمد
چون لشکریان پاندوان دیدند که این قدر مردم متوجه بهیم شدند و او تنها متوجه

جنگ ایشان ست ابهمن پسر ارجن و نکل و سهدیو و درشتدمن و پنج پسران
دروپدی بکومک بهیم رفتند و این بهادران نامی با آن نامداران بجنگ درآمدند
بنوعی جنگ درمیان این جماعت درگرفت که هرگز کسی باین خوبی و شیرینی جنگ
ندیده بلکه نه شنیده بود و این دو جماعت شاگرد درونه چارج بودند هر دو جماعت
از دور تعظیم درونه چارج کرده هر هنری که از و آموخته بودند بکار می آوردند و تمام
لشکرهای جانبین نظاره جنگ این جماعت کرده انگشت حیرت بدندان گرفته
بودند چنانچه صاعقه بر کوه افتد تیر و شمشیر این جماعت بر بدنهای همدیگر می رسید
و گرد و غبار بالا گرفته بود بغیر از آواز کمان و ضرب شمشیر و آواز مبارزان هیچ چیز دیگر
بنظر نظارگیان در نمی آمد چون مدت مدید این هر دو جماعه انچه کمال مردانگی بود
بجا آوردند درجودهن بلشکریان خود اشارت کرد که متوجه جنگ شوند اکثر بهادران
او نیزه بدست گرفته و شمشیرها برهنه ساخته بر سر بهیم و فیلبانش تاختند و راجه جدهشتر
چون اینحال بدید او هم اشارت بلشکریان خود کرد ایشان هم شمشیرها کشیده بکومک
مردم خود رسیدند و جنگی عظیم درمیان این جماعت درگرفت و گرد و غبار
بالا گرفت که شعاع آفتاب از نظر غائب شد سه ز سم ستوران دران پهن
دشت * زمین شش شد و آسمان گشت هشت * و از کمال گرد و غبار دست
را از دشمن نمی شناخت فرق نمودند و مردم بسیار از طرفین کشته شدند و سرها چو
گوی در میدان غلطان گشت و تیرها تمام شده شمشیرها و نیزها بشکست مردم کاهای
اسپان را کشیده بر یکدیگر می تیزند همچنین مدتها جنگ قائم بود درین اثنا بهیکهم پتامه
تیر و کمان خود را بدست گرفته بفرمود تا ارابه او را برانند و فریاد برآورد که ارجن
کجاست ارجن چون آواز او را شنید او هم کمان گاندیو خود را بدست گرفته و
کرشن جیو ارابه او را دوانیده در برابر بهیکهم پتامه درآمد اول بهیکهم پتامه تیر
بارجن انداخت چون تیر او برابر ارجن آمد ارجن را از جا نبرد چنانچه تیر بر کوه آید ارجن
همانطور پا استاده بود انگاه ارجن هم تیری محکم به بهیکهم پتامه زد بهیکهم هم از تیر او

از جا نرفت و ایشان چند تیر بر یکدیگر زدند اما هیچکدام را از ان تیر گزندی نرسید
بعد از ان ساتک از جانب پاندوان بر سر کرت برما که پسر عم او بود برانده برو تیرهای
بسیار بیکدیگر زدند خون از بدن ایشان همچو باران که بر کوه شنجرف ببارد و آب سرخی
ازو روان گردد روان گشت و ابهمن پسر ارجن با برهدبل راجه اوده روبرو شد برهدبل
بیرق ابهمن را بانداخت و بیک تیر دیگر سهابان ابهمن را انداخت ابهمن بغضب شده
نه تیر پی در پی بر برهدبل زد و بیک تیر بیرق او را بینداخت و بیک تیر دیگر سهابان
او را سرنگون بینداخت و درجودهن با بهیم روبرو شد و تیرهای بسیار بر یکدیگر زدند
و همه لشکر چشم بر ایشان داشتند تا ببینند که کدام یک ازین دو پهلوان بر دیگری
غالب آید و دوساسن با نکل روبرو گشته تیرهای بسیار بر هم زدند و دوساسن بیرق
و اسپان ارابه نکل را بینداخت و درمکه برادر دیگر درجودهن با سهدیو برابر افتاد
و با هم جنگ بسیار کردند هیچکدام بر دیگری غالب نیامد و راجه جدهشتر چون دید که
درجودهن خود با برادران بجنگ درآمده است ارجن و بهیم و نکل و سهدیو با دیگران
در برابر ایشان جنگ نمایند خود هم متوجه جنگ شده و بر شل تاخت و شل چنان
تیری بر قبضه کمان راجه جدهشتر زد که کمان بدو نیم شد راجه جدهشتر در غضب رفته
کمان دیگر بدست گرفته چندان تیر بر شل زد که شل را از زیر تیر آورد و دهشت دمن
متوجه جنگ درونه چارج شد درونه چارج یک تیر بر کمان او زده کمانش بشکست
و تیری دیگر بر سینه اش زد و دهشت دمن با وجود آن حال کمان دیگر بدست گرفته
چهارده تیر بر استاد خود درونه چارج زد این بیت مناسب این مقام است بیت کس
نیاموخت علم تیر از من * که مرا عاقبت نشانه نکرد * و هر دو از هم جدا شدند و سنکهه
پسر راجه براٹ با سوم دت جنگ بنیاد کرد و تیری بر بازوی راست سوم دت بزد و او
در غضب شده تیری بر بناگوش سنکهه زد و هر دو از غیرت جنگ عظیم میکردند بالهیک
با دهشت کیت پسر راجه چندیری جنگ داشت و دهشت کیت تیر پیاپی بجانب
بالهیک انداخت و او را فرصت دست برداشتن نداد و درین روز گهٹوتکچ

پسر بهیم که از هڑنبای دیوزاد حاصل شده بود بپاندوان آمد و او را گهٹوتکچ هم میگویند و
१ अलंबुष مبارز خواست از جانب کوروان دیوی النبش نام درمیان آمد و نود تیر جانب
گهٹوتکچ انداخت و او هم تیرهای بسیار بجانب النبش انداخت و سکهنڈی با
استوتهاما مقابل شد و استوتهاما او را تیر آهنی زد و سکهنڈی نیز جواب تیرهای او میداد
و بهگدت راجه کاشمیر با براٹ بجنگ پیوست و کرپاچارج با یکی از پنج برادران کیکی که
२६६ क्षत्र بره‌چهتر نام داشت روبرو گشت و زمانی با یکدیگر چندان کارزار کردند و تیر انداختند
که کمانهای شکسته از دست افتاد و اسپان ارابه کشته و مجروح شده بر زمین آمدند
آن زمان هر دو پیاده ضرب شمشیر می انداختند و دروپد و جیدرت راجه سندهه هر یک
همدیگر بودند دست تیرکاری از دست جیدرت بدروپد رسید و آن تیرها را رد کرد و تیر بجانب
३ सुतसोम او انداخت و بکرن برادر درجودهن با ستسوم پسر بهیم مقابل شد و هر دو بتیرها یکدیگر
४ सुशर्मा را زخمی ساختند و یکی بر دیگری غالب نشد و سوسرما با چیکتان و شکن با پرت بنا پسر
५ श्रुतकर्मा جدهشٹر و شترت کرما پسر سهدیو با سدکهن راجه کامبوج روبرو شد بعد ازان اراون
इरावान
६ सुदक्षिणा پسر ارجن مقابله شرتایش مند و آن بند راجه های اوجین باگنت بهیم خال جدهشٹر و
अनुविन्द विन्द श्रुतायुध
پسرش و پنج برادر کیکی با تنمدرایان و بیرباد برادر درجودهن با اترا پسر براٹ و الوک
خال درجودهن با راجه چندیری روبرو مقابل شده جنگ میکردند همین طور سوار با سوار
و پیاده با پیاده حمله مینمودند و جنگ براستی بود تا یک دو ساعت بعد ازان در رنگ
دیوان مست باهم [illegible] و ترتیب را فراموش کردند و خویش را از بیگانه نمی شناختند
و پدر پسر را و برادر برادر را زخم میزد و عرابها را که میراندند در اثنای راه بهم میرسید
از قوت حمله خورد می شکستند و فیلان بهم چنان جنگ میکردند گویا دو کوه پاره
از جا می جستند و بهم میرسیدند چون نیمروز شد درجودهن ترکیه سنشت را که برادران
विविंशति दुर्मुख
او بودند و کرت برماجا دو کرپاچارج و شل را فرمود که فوج پاندوان را از پیش اندر
باز برگشته بیایند و محافظت بهیکهم تا منانید این پنج بهادران بر دهشت کیت و
راجه ولات چیدکاش و هر دو پسران راجه دروپد حمله بردند با ایشان جنگ عظیم کردند

و باز پیش بهیکهم تیا مه آمدند و نگاهبانی او نمودند ابهمن پسر ارجن چون دید که بهادران
فوج کوروان نزدیک بود که غالب شوند بمدد مردم خود آمد و حمله بر بهیکهم تیا مه کرد و در آن
حالتی که هر چهار اسپان او را به او سمند و بیرق او را به او مانند گل کچنار بریده و منقش ساخته
بودند در آن تاختن طلوع بهیکهم تیا مه را از بالای سرش انداخت و نه تیر بهیم
بهیکهم را زد و بیک تیر کرت برما را و پنج تیر شل را زخمی ساخت و بدو تیر دیگر هم برق
ورنکهم را فرود آورد و هم بهلبان او را کشت و در وقتی که خواست جانب لشکر خود برگردد
بهیکهم تیا مه تیرها فرستاد که از سه تیر بیرق ابهمن را انداخت و به سه تیر دیگر بهلبان
او را کشت و بسه تیر او را زخمی ساخت و کرت برما و کرپاچارج و شل او را به تیر گرفتند
اما او از غایت شجاعت و دلیری آن تیرها را چنان خیال میکرد که گویا قطرهای
ابریست که بر کوه می ریزد و کوه را از جا نمیتواند برد و التفات بحمله دشمن نداشت
شعری درین باب گفته اند بیت حلم ترا بحمله دشمن چه التفات * البرز را چه باک
ز سنگ فلاخن است * چون مردم جلادت و بهادری او درین سن ده سال دیدند
آفرین بر وی میگفتند و او هر تیری را که بهیکهم می انداخت در هوا میگرفت و تیری زده
آن را می برید بعد از آنکه جنگ بسیار در میان ایشان شد ابهمن نه تیر بیرق او را به
او را بینداخت و در وقت افتادن بیرق بهیکهم تیا مه او را بسیار ستود و گفت این خرد سال
در سن سیزده سال طرفه دلیری و دستی دارد که آفرین بر وباد در سن از اکثر مهابادران فوج ده ساله
این طور شجاعت و مهارت در جنگ ندیده ام در آن زمان بهیکهم بقوت تمام دست
بگشاد و او را به تیرها میزد چون جدهشتر دید که بهیکهم تیا مه آن خرد سال را خواهد کشت
ده بهادران نامی را که در سواری ارابه بی نظیر بودند بمدد ابهمن و نگاهبانی او فرستاد
و آن ده نفر براث با پسرش اتراکنوار و درشت دمن و بهیم و ساتک و پنج پسر کیکی بودند که
حمله بر بهیکهم بردند بهیکهم پیش از رسیدن و ضرب انداختن ایشان بسه تیر درشت دمن را
و بنه تیر ساتک را و راجه براث و پسرش را با دوازده تیر و هر پنج کیکی را با پنج تیر و بیک
تیر بیرق بهیم که صورت شیر را برو نگاشته بودند انداخت و بهیم سه تیر بر بهیکهم زد

و بیک تیر کمان چاج و بهشت تیر کرت برما را زخمی ساخت و نیز راجه برات اتر کنوار حمله
بر شل برد و فیل خود را برارابه شل راند چنانچه فیلش چهار اسپ شل را بخرطوم
پیچیده پامال ساخت و با خاک سیاه هموار گردانید و شل خود را از ارابه فرود آورد
و همان طور از بالای عرابه نیزه را بدست گرفته چنان بر اتر کنوار زد که از بالای فیل
بر زمین بیهوش افتاد و کسان پدرش او را بمنزل برده چندانکه در علاج او کوشیدند بحال
خود آمد چون اترا از پا در آمد شل خود را از بالای عرابه بزیر انداخته و تیغی بخرطوم فیل
چنان زد که مانند خیار دو نیم شد و فیل مانند مناره بزمین افتاد و مرد و شل برارابه
کرت برما رفت و نشست شنکهه برادر کلان اتر چون او را بدان حال دید با مردم بسیار
همه برارابه سوار بر شل راند مردم در جوده زن چون ... رفت ارابه سواران کورک
شل آمدند و میان آن دو جماعت جنگ بسیار شد مردمان شنکهه نزدیک بود که شل را
با همه مردمش بکشند که درینوقت بهیکم تیامه تیر و کمان خود را بدست گرفته فریاد کنان
بتاخت مردمان راجه جدهشتر از آمدن او بترس و لرزه افتادند ارجن دید که لشکریان
هراسان شده اند تیر و کمان خود را گرفته به تعجیل فریاد کنان برآمد و سر راه بهیکم تیامه
گرفت و میان این دو دلاور جنگ عظیم دست داد و همه لشکریان طرفین از مشاهده
جنگ ایشان فریاد بر آورده حیرت کردند شل درینوقت از عرابه خود بزمین آمده گرز خود را
بدست گرفت و بر سر ارابه شنکهه آمده هر چهار اسپ ارابه او را بکشت شنکهه از ارابه خود بزیر
جسته دوید و بر عرابه ارجن سوار گشت بهیکم تیامه چون مدتی با ارجن جنگ کرد بعده
از آن دست از جنگ او کشیده ارابه را بجانب دست چپ راند و بر سر راجه جدهشتر رفت
و تیر بسیار بر وی زد و هر کس که در مقابله او می آمد بیک تیر کار او را تمام میساخت و لشکریان
پاندوان فریاد برآوردند که هیچکس باشد که ما را از دست این خلاص سازد و اکثر
لشکریان از پیش بهیکم تیامه رو بگریز نهادند و ارجن از طرف دیگر همین طور لشکر کوروان
را درهم آورده اکثر را منهزم ساخت درین اثنا که ارجن اکثر مخالفان را درهم شکسته
خبر رسید که بهیکم تیامه لشکر شما را منهزم گردانید ارجن چون این خبر شنید فی الحال

بازگشته به تعجیل تمام ارابه را می راند تا برابر بهیکهم تاپه آمد یک تیری محکم به سینهٔ ایشان زد
چنانچه بهیکهم بیهوش شد و بعد از لحظه بهیکهم بشعور آمده در برابر به تیری برارجن انداخت
و ارجن آن تیر را بنیم راه بگذرانید و میخواست که تیر دیگر بر بهیکهم تاپه اندازد که آفتاب
فرو رفت و آواز طبل بازگشتن برآمد ارجن از ارابه فرو آمده گرد ارابه بهیکهم تاپه
طواف کرده سر فرود آورده گفت مرا ضرورت شد که با شما گستاخی کردم و هر دو برگشتند و
همه لشکریان بمنازل خود رفتند این بود حال جنگ روز اول از جملهٔ جنگ هژده روزه
کوروان و پانڈوان چون هر دو لشکر بمنازل خود آرام گرفتند در اثنای شب راجه جدهشتر
باتفاق برادران بمنزل کشن جیو رفتند و کشن جیو انها را تعظیم نموده همه در پیش او
با دب نشستند راجه جدهشتر گفت که شما امروز جنگ بهیکهم تاپه را دیدید یا خیال میکردید
که او پیر شده باشد امروز کاری بلشکریان ما کرده که ما تاب دیدن معرکهٔ او نداشتیم چه جای
آنکه با او برابری کنیم آخر روز ما اگر ارجن خود را نمیرسانید همین امروز لشکر ما را شکسته بود
و این برادران من اگر بانید هم و تیر و تبر بزن جنگ کنند بر ایشان غالب میشوند اما
تاب دیدن جنگ بهیکهم تاپه ندارند بهیکهم تاپه به علم دریای محیط دارد و ما دران دریا
غرق مانده ایم معلوم نیست که بچه کیده ام از ما از دست او خلاص شود مرا بخاطر میرسد
که این مردمان که بسبب ما این همه محنت را قرار داده اند همه را رخصت بدهم تا بمنازل
خود بازگردند و من گوشه صحرا رفته بعبادت مشغول شوم یا بجائی رفته خود را بکشم
این مردمان را نسبت به بهیکهم تاپه حکم پروانها دارند که خود را بر چراغ زنند و سوخته
شوند و این برادران فقیر من بجهت خاطر من هرگز فراغتی نکرده اند و دائم عمر در
محنت و تشویش میگذرانند کشن جیو گفت که ای راجه این همه چرا دل از دست
داده‌ای جائی که مثل این برادران داری بهیمسین و ارجن و نکل و سهدیو و دهشٹدمن و سکهنڈی
و غیره مردان داشته باشی که همه در خدمت تو سربازی میکرده باشند همه خود را بکشتن
مردان قرار داده باشند و مانند من پشتیبانی داشته باشی چرا این همه بیدلی میکنی
و غم میخوری چه شد که امروز بهیکهم تاپه بر لشکر شما زور آورده و کار جنگ چنین میباشد

هرگز همچنین نشده که باشی و در جمله اول باشند اگرچه امروز بهیکهم تا همه برما زیادتی کرده اما
در آخر ارجن او را از پای خواهد انداخت چنانچه او با لشکر ما زیادتی کرد ارجن هم
با مردم ایشان همان کار کرد چرا این همه پهلوان شده پهلوانان لشکر ما امروز جنگ خوب هم
نکرده اند و خاطر جمع دارید انشاء الله تعالی غلبه از تو خواهد بود و در لشکر ما کسی که دهشت و من
دیده باشد کسی نیست من میبرد و راجه بهیشم پای دهرشت دمن گفت که می شنید که کرشن جیو
شمارا چه تعریف کرده چنانچه در میان دیوتها اندر است حالا در میان لشکر شما امید
دهرشت دمن گفت که کرشن جیو شما هستند سفر مانید من خود هیچ نیستم اما اگر رحمت و
عنایت کرشن جیو بوده باشد امید هست که درون ناچاج و کرپاچارج و شل و جیدرت و
دیگران را بکشم چه جای … کرشن جیو و دهرشت دمن خوشحال گشت کرشن همه
کس را وداع کرده به منزل خود رفتند و باستراحت مشغول گشتند و در پهر آخر شب
راجه جدهشتر خبر بود تا همه لشکرها مستعد پیکار شوند و به دهرشت دمن گفت که امروز
افواج لشکر را چنان ترتیب کن که آنرا بزبان هندوی سوه گویند یعنی
ترتیب لشکر … دهرشت دمن پسندید و گفت که شما ترتیب افواج را خوب میدانید بیایید
تا در خدمت شما ترتیب سپاه بکنم و درین روز ارجن را با بیست ۲۰۰۰۰ هزار ارابه سوار ترتیب لشکر
در مقدمه تعلق کرده بجای منقار کلنگ و بعد از او راجه درپد را با دو لکهه سوار بجای
سر کلنگ … و راجه کوالیار و دهرشت کیت راجه چندیری را با ده هزار
ارابه سوار بجای هر دو چشم کلنگ باز داشتند و راجه مندرپور و راجه بیاک و راجه
جونپور با دو لکهه و هشتاد هزار سوار و سردار بهیلان را بجای گردن کلنگ نگاه داشتند
و راجه جدهشتر با دو لکهه و بیست هزار سوار و با چند راجه دیگر بجای پشت کلنگ ایستاد
و دهرشت دمن بجای بازوی راست کلنگ و بهیم بجای بازوی چپ هر یکی با
یک کرور سواران نامدار ایستادند نکل و سهدیو با تمام فیلان که در لشکر بودند و یک
کرور سوار بجای دم کلنگ قرار گرفتند و سهدیو پسر جراسندهه و راجه کاشی را با سی هزار
سوار ارابه بطرح انداختند که در هر جا که دشمنان زور آرند ایشان بکمک بروند و ایشان را

در عقب باز داشتند حکم شد که همه مردم درین روز لباس فاخره بپوشند تا در نظر دشمنان
مهیب نمایند و درجودهن چون شنید که امروز پاندوان بیوه کرده اند درجودهن و
درونه چارج و کرپاچارج و شل و سوم دت و اسوتهاما و دوشاسن وغیره را طلبیده
گفت که یاران امروز پاندوان ترتیب لشکر را بغایت خوب کرده اند ما که از جنگ
ده روزه ترسیده اند و سفارش ما همان است که شما در محافظت و نگاهداشت بهیکهم تامه
تقصیر نکنید و ده روز که محافظت بهیکهم تامه خوب کردید دیدید که فتح از جانب شما شد امروز هم
میباید که محافظت بهیکهم تامه بکنید تا ظفر بیابید پس کوروان هم افواج خود را مرتب
کردند و متوجه جنگ شدند که در اول جنگ ارجن و بهیم را بهمن و دهرشت دمن و
پنج کیکی میخواستند که یک جانب حمله نمایند بهیکهم تامه تنها برین نه بهادران تاخت
تاخت چون نزدیک رسید خیال برین جماعت تیر باران کرد که تمام افواج پاندوان
برهم خورد ارجن چون بهیکهم تامه را دید که بان دلیری می آید و مردان از آمدن او
هراسان اند با کرشن جیو گفت که بهیکهم تامه در غضب آمده است بجهت دولت راجه
درجودهن میخواهد که همه مردم را برهم زند اگر شما نفرمایید من در برابر او روم و او را
بکشتم کرشن جیو گفت که من ارابه ترا در برابر او می برم آنچه میتوانی با او بکن کرشن جیو
آنرا گفته ارابه ارجن را در برابر بهیکهم تامه آورد و جماعتی از راجها که بمحافظت بهیکهم
ایشان را باز داشته بودند همه بجهت محافظت او پیش آمدند چون ارجن و بهیکهم تامه
روبرو شدند اول مرتبه بهیکهم هفت تیر آهن و فولادی بر ارجن زد و درونه چارج بیست
و پنج تیر و کرپاچارج پنجاه تیر و سوم دت نه تیر بر ارجن زدند و این همه تیرها که بارجن رسید
چنان بود که سنگها بر کوهی زنند ارجن اصلا از آن تیرها متغیر نشد و کمان گانڈیو خود
برداشته بیست و پنج تیر بر بهیکهم زد و شصت تیر بر درونا چارج و نه تیر بر کرپاچارج و سه تیر
بر سوم دت و پنج تیر بر درجودهن زد مردم چون دیدند که ارجن تنها در میان باغیان
مانده است اول ابهمن پسر ارجن بر سر پدر تاخته رسید و ساتک از عقب او و پنج پسر دروپدی
یک مرتبه بمدد ارجن آمده با مخالفان آغاز محاربه کردند و دهرشت دمن بر سر درونه چارج

رفت دُرجودهن با بهیکهم پتامه گفت که شما را از تیرهای ارجن شکست می بینیم و کسی که
بغیر از شما با او روبرو تواند شد کرن ست آما او بجهت نزاع شما جنگ نمیکند و ارجن تمام
لشکر ما را منهزم خواهد ساخت بهیکهم پتامه چون این سخن شنید گفت هیچکاری از سپاهیگری
بهتر نیست و بنفس خود تا ارابه اورا برابر ارجن راندند و با ارجن بنیاد جنگ کرد و از طرفین
تیر بسیار بر یکدیگر زدند و بهیکهم پتامه سه تیر بر سینه کرشن جیو زد و خون بسیار از و روان
شد ارجن چون دید که کرشن جیو زخمی شد در غضب رفت و سه تیر بر پهلبان بهیکهم
زده اورا بکشت بهیکهم دیگری را طلبیده بر پهل خود سوار ساخت و با ارجن بنیاد جنگ
کرده یکدیگر را زخمی ساختند و دهرشت دمن با درونا چارج بجنگ در آمد و درونا چارج
شمشیر کشیده بر سر دهرشت دمن راند و پهلوان اورا با چار اسپ ارابه اش بکشت
دهرشت دمن هم شمشیر کشیده پهلبان درونا چارج را کشت و نیزه کشیده متوجه درونا چارج
شد درونا چارج تیری بر آن نیزه اش زد که از پاره کرد دهرشت دمن دست بکمان و تیر
برده چند تیر بر درونا چارج زد و درونا چارج چنان تیری بر کمانش زد که کمانش خرد کرد
دهرشت دمن کمان دیگر بدست گرفت القصه تا شش کمان بگرفت و درونا چارج همه
کمانهای اورا به تیرها بشکست و دهرشت دمن در غضب شده گرز بدست و
و درونا چارج تیری بر گرز او زد چنانچه گرز از دست او بر افتاد و بهیم چون دید که
درونا چارج دهرشت دمن را زبون ساخته بمدد او متوجه درونا چارج شد چون
بمیان دهرشت دمن و درونا چارج رسید راجه بهار سر راه بهیکهم گرفت و با بهیم
آغاز جنگ کرد و چون بهیم درمیان درونا چارج و دهرشت دمن درآمد درونا چارج
ایشان را گذاشته بر سر راجه براٹ و فوج او دوید و راجه بهار که کیت منت نام داشت
چون برابر بهیم آمد بهیم ارابه بر سر او راند مردمان راجه بهار با ده هزار فیل و پیاده
بیشمار بکومک صاحب خود آمده بهیم را درمیان گرفتند و بهیم گرز خود را گرفته بر هر فوج
که حمله میکرد از کشته پشته ها بر هم می انداخت و به گرزی چند فیل را میکشت آن طور
جنگی درمیان بهیم و ایشان دست داد که یاد از جنگ اندر با برترا سر میداد راجه

چندیری در دهشت گیت بکوبک بهیم آمد پسر راجه مهاره شکر دیو نام بکوبک پدر آماده با راجه
چندیری جنگ کرد و او را منهزم کرد و بهیم تنها در میان آن مردم مانده بود و از هر طرف
که حمله میکرد مردم بسیار و فیلان مست را میکشت و بر سر هم می انداخت پسر راجه بهار
چون راجه چندیری را منهزم گردانیده شمشیر کشیده بر سر بهیم آمد بهیم بجنگ مشغول بود که شکردیو
برسید و مهلبان بهیم را با چهار اسپ او را بکشت بهیم را چون چشم بر او افتاد و مهلبان
و اسپان خود را کشته دید در غضب شد و چنان گرزی به شکردیو زد که او را با مهلبان و
مهلش در زمین نرم کرد راجه بهار چون پسر را کشته دید عالم در نظرش تیره و تاریک
گردید شمشیر کشیده فیل را بر سر بهیم راند چون مهلبان و اسپان مهل او کشته شده بود
بهیم گرز خود را گذاشته شمشیر بکشید و از مهل بزیر جسته متوجه او شد تا بهیم با وی برسد
او چهار ده تیر بر بهیم انداخت و بهیم تمام تیرهای او را در راه بشمشیر رد و پسر دیگر راجه
بهار پیشتر از پدر فیل خود را بر سر بهیم راند چون نزدیک رسید بهیم پای بر دندان فیل
نهاده بر فیل سوار شد و سر پسر راجه بهار را که بهان منت نام داشت از تن جدا کرده بجانب
پدرش انداخت پدر چون هر دو پسر را کشته دید از غم نزدیک بود که هلاک شود فیل خود
نزد بهیم راند و بهیم هم بنیاد جنگ کرد میان ایشان چنان معرکه در میان گرفت که شرح
آن نتوان کرد و از گرد و غبار معلوم نشد که بهیم کدام است و کنت منت کدام بهیم دست
دراز کرده گرز خود از زمین برداشت و از روی غضب آنچنان بر راجه بهار زد که او را با
فیلش بزمین نرم کرده لشکرش چون سردار خود را کشته دیدند همه بیک بار بر سر بهیم دویدند
بهیم بوق فتح بنواخت و بعد از آن متوجه جنگ شد چون صدای بوق بهیم بلشکریان رسید
دانستند که بهیم فتح کرده و چون دیدند که مردم بسیار بر سر او آمدند دهشت دمن و ساتک
بکومک بهیم دویدند چون خبر کشته شدن راجه بهار بکوروان رسید همه غمگین و دل شکسته
شدند و بهیکهم تنامه بر سر بهیم راندند و ساتک و دهشت دمن سر راه بهیکهم تنامه گرفتند و
هر یک سه تیر بر بهیکهم تنامه زدند در این وقت ارابه دیگر بجهت بهیم آوردند بهیم بر ارابه سوار شده
متوجه جنگ بهیکهم تنامه گشت چون نزدیک رسید بهیکهم چندین تیر بر ارابه بهیم زده

اسپان او را انگشت و بهیم برچهه خود را برداشته بجانب بهیکهم تا مه انداخت و
بهیکهم به تیر برچهه او را دو پاره کرد بهیم گرز خود را گرفته از عرابه زیر جست متوجه بهیکهم تا آمد
شد دهرشت دمن با بهیم گفت که بهیکهم آن طور سواری نیست که تو پیاده در برابر او
درآیی او ترا خواهد کشت بر ارابه من سوار شو ساتک درین وقت نزدیک رسید بهیلیان
بهیکهم را انگشت و یک دو تیر بر اسپان بهل زد و اسپان چون نگاهبان نداشتند بهیکهم را
برداشته رو بگریز آوردند و از فوج درجودهن گذشتند ساتک و دهرشت دمن از بهیم
پرسیدند که تو کجا بودی بهیم قصه تمام جنگ خود را از کشتن راجه بهار و پسران او و
گریختن راجه چندیری را با ایشان بگفت و ایشان او را تحسین بسیار کردند و بر راجه
چندیری لعنت فرستادند درونا چارج بر سر راجه دروپد رفته بود پسرش اسوتهاما
بکومک پدر رفت و پسران راجه دروپد سکنڈی و دیگر برادران در برابر ایشان آمده
میان ایشان جنگ عظیم شد ابهمن پسر ارجن بکومک راجه دروپد آمد بحیمن پسر درجودهن
در برابر ابهمن آمد هر دو با هم بنیاد جنگ کردند بحیمن کمان ابهمن پسر ارجن را شکست
ابهمن کمان دیگر بدست گرفته چندان تیر بر بحیمن زد که او بیهوش شد درجودهن
چون دید که پسر زبون شده ارابه بکومک پسر بر سر ابهمن راند مردمان دیدند که درجودهن
نمود تاخت آورده بسیاری از راجها همراه درجودهن بر ابهمن تاختند لشکر پانڈوان
فریاد بر آوردند که ابهمن را میکشند ارجن چون آواز شنید همچو شاهین به
سر درجودهن و مردمش راند چون مردم درجودهن آواز ارابه ارجن را شنیدند
اکثر رو بگریز نهادند سلاح و فیل و اسپان را همانجا گذاشتند خود را با سلاح درمیدان
ماند و هیچکس نتوانست که در برابر ارجن درآید درجودهن چون دید که مردمان رو بگریز
نهادند هر چند فریاد میکرد و لشکریان را نام بنام می طلبید هیچکس گوش نمیکرد و
میگریختند چون دید که هیچکس نماند لاعلاج خود هم رو بگریز نهاد فتح عظیم نصیب پانڈوان شد
ارجن و سر یکیشن چیبه هر دو بوقهای فتح در میان نواختند و آن روز پانڈوان را فتح
عظیم دست داد پانڈوان و لشکریان ایشان بخوشحالی تمام بمنازل خود باز گشتند

و غنیمت بسیار گرفته بودند تا آنکه شب گذشت چون سوم روز شد باز فریقین صفها راست
کردند بهیکهم پتامه بمردم خود گفت که امروز نوبت آنست که بگوید کنم پس فرمود لشکر را
بصورت گرڑ ترتیب داده خود با جمعیت تمام بجای منقار گرڑ شده و درونا چارج و
و کریت برما را دو چشم اعتبار نموده و اسوستهاما و کرپاچارج بجای سر شدند و راجه بجاره
و باجهواره و پنج کیکی و راجه ماندهاتا که حالا به کالپی مشهورست و راجه بهورشروا و شل و راجه
سیالکوت و شلی راجه مدر و بهگدت راجه کامرو و راجهای سنده که مابین پنجابست
بهمراهی جیدرت بمنزله گردن شدند و درجودهن با صد برادران بجای پشت شدند و
پندروان بند و کنبوجان و جماعه مسلمانان بمنزله پای گرڑ شدند و سورسنیان و مردم
ولایت مگده و لشکر کلنک که حالا بهار مشهورست بازوی راست و فوج کاروکهه که
कारूष
به جونپور مشهورست و مردم بکنج که در دامن کوه واقع شده نزدیک با وده ست ۱ विकुंज
و جماعه افغانان سترا شده با راجه بربهل بازوی چپ و باقی مردم بجای سینه شدند
پانڈوان چون ترتیب لشکر کوروان دیدند افواج خود را بصورت هلال که آنرا ارده چند
میگویند راست ساختند و قرار دادند که هر وقتی که مقدمه لشکر ایشان بجانب
پانڈوان روان شود میباید که ما ترکی شویم و از هر دو جانب ایشان را زیر تیر بگیریم
بعد ازان که پریشان میشود آن زمان جمع شده می تازیم برین قرار بجنگ روان شدند
و طرف راست هلال بهیم با بهادران نامی بود بعد ازان راجه براٹ و درودپد و نیل
و نیلاوده و مهانیل و دهرشتکیت راجه چندیری که اول چندتام داشت و راجه کاشی
و مردم جونپور و دهرشت دمن و سکهنڈی ده پسران درودپد و پیش جدهشٹر و نکل
و سهدیو و ساتک و پنج پسران دروپدی و ابهمن پسر ارجن و گهٹوکچ پسر بهیم و پنج
برادران کیکی و کرشن جیو با ارجن در غول شدند و مابین جدهشٹر و ساتک قرار گرفت
و شروع در جنگ کردند و بطوری باهم می تاختند که اول در صفها ترتیب نمی ماند
و جنگ مغلوبه میشد و پانڈوان قرار چنان دادند که در لشکر غنیم غوطه خورده ایشانرا
پریشان ساخته باز بترتیب سابق یکجا شوند بهیکهم و ارجن با یکدیگر حمله آوردند و بجنگ

در پیوستند. و در معرکه گردی عظیم برخاست چنانکه یکدیگر را نمی شناختند و به آواز تیر می انداختند
و با آنکه از احوال همدیگر خبردار نبودند اما چون ازین طرف ارجن سردار بود و از آن طرف
بهیکهم پتامه این هر دو بهادران نمیگذاشتند که در بیوه خللی افتد و بعد از حمله
هر جا که رخنه در صف می افتاد باز بجای خود می آمدند و فیل سوار با فیل سوار و اراجی
با اراجی و پیاده با پیاده جنگ میکردند و در گوشه میدان از کشتها پشتها شد و از تیر و ترکش
و شمشیر و تیرها و دیگر سلاحها در زمین انبار افتاده بود و بسیار تن بی سر و بسیار اسپ
بی سوار میگشت و زمین از بسیاری نقشهای مختلف و صورتهای رنگارنگ
مثل نگارخانه چین شده و از خون جویها روان شد. و گرد و غبارها فرونشست و قالبها
در رقص در آمده هر سو فریاد میکردند و مستانه نعرها میزدند و جنگ کنان در آفت خیز
بودند گویا این بیت حسب حال ایشان بود بیت مستانه کشتگان تو هر سو فتاده اند ٭
تیغ ترا مگر که بمی آب داده اند ٭ و از کثرت خون ریزی و کشاکشی که دران روز واقع شد آن
جنگ مهارودر نام یافت یعنی قران عظیم شد و چون همه دیدند که قالبهای مرده در جنگ است
یقین دانستند که این علامت آنست که همه مردم کشته خواهند شد بنابران هر دو
فریق دل بر مرگ نهادند و زندگی را وداع کردند. بهیکهم پتامه و درونا چارج و جیدرت
پیشتر و کرپ و شلکن و شل بیکبارگی حمله بر پاندوان آوردند و نزدیک بود که آن فوج را زیر
و زبر سازند درین حین بهیم با کهروکه و ساتک و چیکتان و پنج پسران درودی بار جهای
دیگر مقابل بهیکهم. جا عمه او شدند درین حین جهان روشن از گرد مثل شب تاریک شد.
و هیچ چیز در نظر نمی آمد غیر از فیلبانان که از بالای فیل مانند ستارهای خرد نمودار میشدند و
درخشیدن تیغها دران تاریکی مثل شهابی بود که از آسمان می ریزد و چون بر درجودهن حال
لشکرش مخفی ماند ترسید که مبادا بهیکهم پتامه بهادران دیگر کشته شده باشند پس
با هزار ارابه چنان بر پاندوان دوید و پیش از همه که کهروکه استاده بود با او به جنگ
در پیوست و هر چهار پاندوان بغیر از ارجن با بهیکهم و درونا چارج جنگ بنیاد کردند و ارجن
در غضب شد و با بهیمسین و ساتک جادو رنگ شکل پیوستند و از جانب سن سپتک

چندین هزار ارابه سوار ارجن را درمیان گرفتند و هر جنس سلاحی که داشتند از تیر و شمشیر و
نیزه و برچهه و گرز و غیره همه را کار میفرمودند تا آنکه هر سلاحی را که بروی انداختند او به تیر
می برید و به تهابر و آفرین میگفتند و چون هیچ سلاحی نماند درختان را از جا میگرفتند
و حواله یکدیگر میکردند و چون کار از ان هم گذشت دست و گریبان شدند و مشت و لگد
میزدند و بدندان می گزیدند و ساتک و ابهمن با مردم قندهار و شل مقابل بودند و دران
معرکه داد مردانگی میدادند و شل چندان تیر برارابه ساتک زد که مقدار زخمی هم ازان
ارابه درست نماند و خرد شکست و اسپان هرکدام دست و پا مجروح شده بجانبی افتادند
و ساتک از ارابه بزمین آمده خود را برارابه ابهمن انداخت و هر دو بر یک ارابه سوار شدند
و لشکر شل را به تیر گرفتند چنان آن فوج را پریشان ساختند که باد تند کوههای ابر را
از هم جدا میسازد و درین زمان بهیکم و درونا چارج در لشکر پانڈوان رخنه انداخته و غنیم
را از پیش برداشته بر سر جدهشتر رسیدند و زور برآوردند و جدهشتر با نکل و سهدیو پای
ثبات افشرده حملههای بهیکم و درونا چارج را تحمل آوردند بعد ازان آنطور جنگ میان
پنج کس واقع شد که نظارگیان را از تماشای آن موی برتن ایستاد و چهره بیدلان چون ترلانرا
روی زرد میشد بیت اندران میدان که فرق از مرد نامرد بود + ای بسا کس را که
لبها خشک و روها زرد بود + چون درجودهن آمد و حملههای قوی بروی آورد و مردم هر دو
بازوی او را شگافته خواست که زخمی بروی زند درین اثنا درجودهن تیری بر کمان نهاده
تا سینه کهرو که را نشانه سازد و او را راهی عدم نماید بهیم این حالت را دیده پیشدستی کرده
تیری بر سینه درجودهن زد که او بیهوش بر ارابه افتاد و خواست که بزمین افتد درین وقت
پهلبان او چابکدستی نموده ارابه او را جانب لشکر خود روان ساخت درینحالت بهیم
در تبسم شد و فریاد زد که از معرکه مردان کجا میروی پس بهیم از عقب او روان شد و مردم او را
میزد و میکشت و از دنبال بهیم جدهشتر و دهرشت دمن رخنه در صف کوروان انداختند
و گریه در کوروان افتاد بهیکم پتامه و درونا چارج فریاد و غوغا بسیار میکردند و بلشکریان خود
دلداری میکردند و بلشکریان خود باش باش میگفتند هیچکس از گفته ایشان نمی ایستا

ایستادند

و ایشان هم از جنگ بیار مانده شده بودند اکتفا بزبان درازی کرده دست بسلاح نمی بردند
و از روی غیرت جنگ نمیکردند درجودهن چون آواز ایشان شنید و از حالت بیهوشی
بهوش باز آمده دید که پایه دگرگون شده است از روی تهور بانگ بلشکر خود زد که کجا میروید
برگردید که مرا هیچ تفضیه نیست بمجرد بازگشتن او افواج از هر طرف جنبان و موج آمده که دریا
در شبهای ماه دیگ ماه در حرکت می آید درجودهن خشمگین شده خطاب به بهیکم پتامه کرده
و ناچار کرده و گفت اگر شما مرا نمیخواهید زودتر میان پاندوان درآئید اگر با من یکجا
آمده براستی جنگ کنید و اتفاق را از دل دور سازید و الا این چه معنی دارد که لشکر ما گریزان
باشند و شما دو بهادر بی نظیر چنان تفرج میکرده باشید و بلشکر بیگانه جنگ نه کنید و مرهم را
نگرانید بهیکم پتامه شنیدن این سخنان تبسم کرده گفت از راستی گریزیست چون خشم در سر
شده بیا بگفت اگر ترا بآبای اختیار داری من اول تو نگفته بودم که پاندوان جماعتی
هستند که بر ایشان کسی غالب نمی تواند آمد و ایشان را مقهور نتوان ساخت چرا که
این پنج برادران بر اندرهم غالب آمدند تا از دست من آنچه خواهد برآمد در روا داری
جنگ تقصیر نخواهم کرد تا دو سه روز مانع میشوم تا لشکر شما را برهم نتوانند زد و آنچه بمقدور
منست این است اما این معنی از خاطر خود محو سازید که شما ایشان را توانید هلاک و نابود
ساخت پس از شنیدن سخنان بهیکم پتامه درجودهن را آتش غضب فرو گرفت
و بقوت تمام مهره سفید خود را بنواخت و دیگر برادران و لشکر نیز مهره های سفید را
نواختند بمرتبه غلغله در زمین و زمان افتاد پاندوان دانستند که این همه علامت
آنست که درجودهن باز در غیرت آمده قصد جنگ عظیم دارد پس پاندوان نیز فرمودند
تا بوق جنگ نواختند همه مردم مستعد جنگ شوند مرزبان از هر طرف بجهد تمام بجنگ درآمدند
و جنگی واقع شد که بصعوبت آن جنگی در هیچ تاریخی کسی یاد نداشت و خون از بدنها مثل
جویهای آب در زمین روان گشت و از بسیاری کشته ها عرابها و اسپان را راه گردیدن نمانده
و شعاع زره های زرنیخی که بر بدن کشته ها بود در زمین مثل روشنی ستاره ها در شبهای تار
در آسمان می نمود در میان جنگ بهیکم پتامه پیشتر آمده بنیاد تیر اندازی کرد و تیرها بجهد

باران روان کرده عرابه او همچو باد گرد برگرد لشکر میگردیدید و هر کس که اراده مینمود که در برابر او در آید تا نگاه میکرد او را بطرف دیگر میدید که مردمان را میزند و میکشد مردمان در کار او حیران شده بودند و بعضی میگفتند که او سحری میداند و تیر او بر هر فیل است برگستوان دار و یا بر اسپ و آدمی که میرسید دیگر از جا نمی جنبید و همچنین بسیاری از لشکریان پانڈوان را بر خاک انداخت درین وقت کرشن جیو بارجن گفت که تو دائم در ایام سرگردانی در جنگل که میکردی میگفتی که روزی بوده باشد که با کوروان جنگ کنیم و انتقام خود را از ایشان بکشیم امروز آن روز است و می بینی که مردمان شما چه نوع روی بگریز آورده اند اگر کاری میکنی حالا وقت کار است ارجن بکشن جیو گفت پس شما ارابه مرا برابر بهیکم تا مه برسانید کرشن جیو ارابه ارجن را بتعجیل تمام رانده در برابر بهیکم آورد چون آواز آمدن ارابه ارجن بگوش مردمان راجه جدهشتر رسید دیدند که ارجن برابر بهیکم میرود همه را قوت دیگر حاصل شد و مردمانی که میگریختند همه بازگردیدند بهیکم چون دید که ارجن متوجه اوست او نیز ارابه خود را برگردانیده با ارجن روبرو شد و بر ارجن تیر باران کرد چنانکه تیر او همچو باران بر ارجن و برارابه او می بارید ارجن تیری زده کمان بهیکم را دو پاره کرد بهیکم کمان دیگر بدست گرفت خواست که ارجن را بزند که باز ارجن کمانش را بشکست بهیکم گفت ای فرزند رحمت باد از تو این کارها می آید حالا مردانه باش و کمان دیگر بدست گرفت بیک مرتبه چندین تیر بر ارجن انداخت و بهیکم و ارجن برگرد هم گردیدن گرفتند کرشن جیو نوعی ارابه ارجن را میگردانیدند که اصلا تیر بهیکم تا مه باو نمیرسید و هر چند که بهیکم میخواست که او را به بیند میسر نشد بهیکم نیز ارابه خود را تیز کرد و چنان تیر باران بر ارجن کرد که وصف نتوان کرد کرشن جیو دید که ارجن زبون میشود با خود گفت که لشکر جدهشتر مغلوب شد پس بارجن گفت که من بهیکم تا مه را میزنم و این بلا را از سر پانڈوان دور میسازم درین وقت درجودهن بفرمود تا درونه چارج و جیدرت و بهورسروا و کرپاچارج و جمعی دیگر از بهادران و راجهای بزرگ آمده به محافظت بهیکم تامه ایستادند و جمعی بمدد او برگرد ارجن آمدند چون ساتک این حال را دید با مردم خود آمده ۵۰

خود را بر مخالفان به چنان جنگی کرد که کرشن جیو تعریف او کرده و مردمان مخالف از پیش
او روی بگریز آوردند درجودهن با مردمان تازه زور رسید چنان جنگی در گرفت که زیاده
از آن تصور نتوان کرد و زور بر پاندوان آوردند کرشن جیو را دیگر طاقت نماند از
اراده ارجن بی‌هیبت و چکر خود را بدست گرفت و بغضب و اعتراض تمام بجانب
مخالفان دوید و چکر خود را بر سر دست بگردش در آورد همه مخالفان چون کرشن جیو
را باین حال دیدند همه دست از جان شستند بهیکهم پتامه گفت که ای کرشن جیو اگر
تو بکشی مرا اول بکش چه دولت ما را از آن بهتر باشد که بدست تو کشته شویم و یاد داری
که روزی که درجودهن و ارجن بطلب شما آمده بودند شما گفته بودید که من درین جنگ سلاح
بدست نمیگیرم حالا معلوم شد که بدست بنده هیچ نیست بهگوان هر چه میخواهد میکند حالا
بهگوان چنان کرد که سلاح بدست گرفتی درین وقت که کرشن جیو چکر خود را بر سر دست گرفته
بود که بیندازد ارجن دید که اگر کرشن جیو این چکر را می اندازد تمام مخالفان را یکمرتبه خواهد کشت
خود را از ارابه بزیر انداخته بدوید و در پای کرشن جیو افتاد و گفت که گناه این مردم را به من
بخش و پاس همان سخن که گفته بودی که در جنگ سلاح بدست نگیرم بدار هیچ حاجت نیست
که تو زحمت خود را بدهی من متوجه شده همه این مردم را میکشم کرشن جیو این سخن از ارجن
بشنید و دید که او در کمال زاری در پا افتاده است چکر را از سر دست فرود آورده و ارجن
را برداشت و او را گرفته بازگشت و بر ارابه سوار شد و بوق خود را بنواخت مردمان مخالف
که همه دست از جان شسته بودند چون دیدند که کرشن جیو بازگشت همه خوشحال گشتند و چون
کرشن جیو بوق جنگ نواخت درجودهن نیز بفرمود تا باز نقاره جنگ را بنوازش
در آوردند و بهورسروا و شل و بهیکهم پتامه باز حمله بر لشکر پاندوان آوردند درجودهن
شمشیر بدست گرفت و شل گرز بدست و بهیکهم پتامه نیزه و بهورسروا تیر و کمان گرفته و
همه بر سر ارجن راندند ارجن تمام اسلحه ایشان را به تیر شکست چون آواز کمان
ارجن بگوش مردم رسید راجه براث و دراپد در رسید با لشکر خود بکومک ارجن در آمدند و
بر مخالفان تاختند فیلبانان درجودهن و لشکریان او یکبار بر ارجن و بر دانی که

بکمک او آمده بودند حمله آورد ارجن چون دید که مخالفان بغایت پر زور می آیند دست
بترکش کرده تیری را که اندر باو داده بود و آنرا اندر بان گویند از ترکش بر آورده
بانداخت بیک مرتبه هفت صد فیل را بکشت و ده هزار عرابه درهم شکسته و همه اسپان و
مردمان را که بران سوار بودند بکشت و بسیار سواران را بر خاک هلاک انداخت از انجمله
راجه پورب و راجه سورتهه درین مردم کشته شدند کوروان چون این را بدیدند بیک مرتبه
همه پشت دادند و رو بگریز آوردند بهیکم تپامه و درجودهن و جیدرتهه و دیگر راجه ها و
بزرگان لشکر برگشته آهسته آهسته بمنازل خود بازگشتند و همه کس تعریف این جنگ
ارجن میکردند و میگفتند که اگر او یک تیر دیگر می انداخت هیچکس از ما زنده نمی ماند
پاندوان بفتح و فیروزی و خوشحالی تمام بمنازل خود بازگشتند و همه آمده ارجن را مبارکباد
فتح میکردند تمام شد حال روز سوم از جمله هژده روز جنگ کوروان و پاندوان که ده روز جنگ
بهیکم تپامه بود تفصیل جنگ روز چهارم که درمیان کوروان و پاندوان واقع شد
اینست که چون روز دیگر شد اول صباح مردم طرفین غسل کردند و لباسهای تازه پوشیدند
و براسپان تازه سوار شدند و باز کوروان بیوه کردند بدستور ابر فوج فوج لشکر علیحده
علیحده صف بسته و از عقب هم فوجی مثل پارهای ابر روان شدند پیشتر از همه بهیکم تپامه
بود و از عقب او کرپاچارج و شل و بهورشرت و اسوتهامان و سویدرت و درجودهن بودند
و دیگران فوج فوج از عقب هم می آمدند پاندوان هم بهیبت و صلابت هرچه تمامتر
متوجه جنگ شدند پیشتر از همه ارجن بود و از عقب او پسرش ابهمن با مردمان
بهادر نامی و دیگران همه بعضی در غول و بعضی در دست راست و بعضی در دست
چپ بترتیب تمام رو بکارزار آوردند اول مرتبه بهیکم تپامه متوجه ارجن
گشت و ارجن نیز متوجه جنگ او شد و آن دو پهلوانان هر دو
در برابر هم در آمدند و آغاز تیراندازی کردند و چندین تیر بر یکدیگر زدند
درجودهن با جمعی که همراه او بودند بر کومک بهیکم تپامه بر سر ارجن
تاختند ازین جانب ابهمن پسر ارجن چون دید که آن قدر

جنگ روز چهارم

بهادران بر سر پدر او آمده اند او هم با بهادرانی که همراه داشت بکومک پدر بر مخالفان
تاخت بهیکم پتامه ارجن را گذاشته متوجه ابهمن شد جماعتی که بکومک بهیکم تعین بودند
مثل شل و اسوتهامان و بهورشروا و سودرت و چترسین ایشان هم متوجه ابهمن
شدند چنانچه پنج فیل بگروه شیری درآیند این پنج کس بگرد ابهمن درآمدند ابهمن
باین جماعت و این فوج جنگی کرد که همه کس از دوست و دشمن بر جلادت و دلاوری
او آفرین کردند و این پنج کس را زبون ساخت لچهمن پسر درجودهن چون این جنگ
ابهمن را دید غیرت آورده بر سر ابهمن تاخت ابهمن چنان تیری بر اسوتهامان زد که
او را بی شعور ساخت و پنج تیر بر شل زد چون دید که لچهمن می آید متوجه بجانب او شد
و چترسین و سودرت و بهورشروا از عقب او درآمدند ابهمن بازگشته هشت تیر بر
سودرت زد و دو تیر بر چترسین و پنج تیر بر بهورشروا زد این جماعت از عقب مبارز ایستاده
ابهمن خود را بلچهمن رسانیده چنان تیری بر او زد که بیهوش گشت درجودهن گفت که
یاران ابهمن پسر مرا میکشد و پنج لکهی و راجه بهار دهپند راجه دیگر با بیست و پنج هزار بهادر
نامی متوجه ابهمن شدند ارجن چون دید که آنقدر مردم پسر او را در میان گرفته اند
خود را به تعجیل به پسر رسانیده بران مردم تیرباران کرد و ایشان پدر و پسر را در میان
گرفتند راجه درپد با پسران خود و دهشت دمن و سکهنڈی و دیگران و فیلان مست را
از پیش برداشته به کومک ارجن آمدند کرپاچارج با مردم خود از یک طرف بر سر ارجن
رسید و دهشت دمن از یک طرف سه تیر بر بناگوش کرپاچارج زد پسر سودرت چون دید
که کرپاچارج زخمی شد از یک طرف درآمده ده تیر بر دهشت دمن زد دهشت دمن رو
بطرف او آورده بیست و پنج تیر بر وی زد و اسپان ارابه اش را انداخت او از ارابه بزیر
جسته شمشیر کشیده متوجه دهشت دمن شد دهشت دمن در غضب شده گرز خود را
بدست گرفت چون باو رسید آن گرز را بر سرش زد که با زمین هموار شد سودرت چون
پسر خود را کشته دید از روی غضب حمله بر دهشت دمن آورده شصت تیر بر دهشت دمن زد
اما اصلا در وی اثر نکرد و شل بر سر راجه درپد آمده با او آغاز جنگ کرد دهتراشت چون

تا اینجا از سنجی شنید گفت که همه چیز به تقدیر بهگوان وابسته است زور و حشم و لشکر هیچ
دخل ندارد با وجودیکه لشکر ایشان از لشکر پسر ما بسیار کمتر است از تو همین می شنوم که
فلان کس از مردم ما کشته شده و فلان فوج ما منهزم گشت فتح از جانب پاندوان می شود
سنجی گفت که شما راست میگویید این همه از شما و پسر شما شده حالا حکایت جنگ بشنوید
بعد از آن شل بر دهرشت دمن راند و درجودهن هم با مردم بسیار بر سر دهرشت دمن آمد
درجودهن چهار تیر بر دهرشت دمن زده چترسین هفت تیر و دیگری هشت و دیگری ده
و دیگری پنج و دوشاشن شش تیر این همه تیرها بیکبار بر دهرشت دمن خورد دهرشت دمن
با وجود آنکه این همه تیرها خورده بود اصلا از پا در نیامد و تیر و کمان خود را بدست
گرفته هر مرتبه ده تیر و بیست تیر و بیست و پنج تیر بر هر کدام ازین جماعه میزد بهیم چون
دید که مخالفان بر دهرشت دمن زور آورده اند گرز خود را بدست گرفته بر درجودهن
دوید درجودهن ده هزار فیل همراه بهگدت کرده امر نمود که سر راه بر بهیم بگیرد بهیم گرز
را بر گرد سر گردانیده هر مرتبه که فرود می آورد چند فیل را با فیلبانان بر زمین نرم
میساخت و اگر ارابه سواران نزدیک می آمدند چهار چهار پنج پنج ارابه را با سوارانش
بیک گرز خورد میکرد و بسیار فیلان را میکشت و سهدیو پسر جراسنده بر سر اسوستهاما
راند چندان تیر بر اسوستهاما زد که اسوستهامان بی شعور شد و بهلبان او را به پیش پدر
درونا چارج بردند درونا چارج بر سر سهدیو پسر جراسنده راند و تیر بسیار بر او زد او هم
با درونا چارج بجنگ در آمد درونا چارج نزدیک بود که سهدیو را از پا در آورد که نکل
سهدیو و سه پسر دروپدی یکویک پسر جراسنده در آمده با درونا چارج آغاز جنگ کردند
درونا چارج با همه ایشان جنگ غالبانه میکرد و بعد از مدتی لشکرها بر هم ریختند جنگ
مغلوبه شد و بهیم دشرو ا با ساتک بجنگ در آمد و درجودهن از یک طرف در آمده نه تیر
بر پهلوی بهیم زد بهیم به بهلبانان خود گفت با خبر باش و ارابه مرا بر سر این مردم بران
که اینها بر سر من می آیند ارابه او را بهلبان بطرف درجودهن راند بهیم ده تیر بر
درجودهن زد درجودهن بی شعور گشت و ده برادر درجودهن درین روز کشته شدند

و مردمانی که در اطراف او بودند از گرد پیش او متفرق شدند برادران دریودهن چون
این حال بدیدند بیک مرتبه متوجه بهیم شدند و او را تیرباران کردند و بهگدت فیل خود را
رانده بر سر بهیم آمد تتمه جنگ روز چهارم از هژده روز جنگ کوروان و پاندوان این بهگدت
در وادی شجاعت چنان شهرت یافته بود که او بلای سیاه هست از بلاهای بهگوان
و از برای خلق مرگیست طیار تیری بر سینه بهیم چنان زد که بیهوش شده تکیه بر ارابه
کرده افتاد و بهگدت تبسم کرد و فریاد زد گهتوکچ پسر بهیم بدیدن این حال تاب نیاورده
و خود را بر فیلی که از طلسم ساخته بود و ایراوت نام داشت و سه دیو دیگر را بصورت
خود ظاهر ساخته بر سه فیل ساختگی سواری فرمود چنانچه از یک گهتوکچ چهار گهتوکچ شده
متوجه جنگ بهگدت شدند و از آن سه فیل یکی انجن و دوم بامن و سوم مهاپدم نام
داشت و مهابت فیلان گهتوکچ چنان بود که هر کس آن را میدید بدهشت خیال کرده
از پیش او گریزان میشد پس گهتوکچ هر چهار فیل را بر بهگدت براند تا آنکه او را بخرطوم
می پیچیدند و فیلش را پایمال میکردند و او از بی طاقتی فریاد میکرد و مدد می طلبید
درین وقت نظر بهیکهم بر او افتاد و بانگ بر مردم خود زد که بزودی خود را به کومک
بهگدت برسانید پیش از آنکه تلف شود او را دریابید و درونا چارج با صف آراسته
بهادران چیده بجنگ گهتوکچ در آمد بهیکهم تا آمده درونا چارج را نصیحت فرمود که گهتوکچ
در اصل دیوزاده هست جنگ او بجنگ آدمیان نمی ماند و طلسم و دغابازی بسیار
میداند نه شما را از او با احتیاط باشی بلکه مصلحت چنان می بینیم که امروز با او جنگ موقوف
میباید داشت و چنانچه او طلسم کرده ما هم دغابازی و تعبیه بکنیم تا فردا هم بر او ظفر بیابیم
و هم بر پاندوان و مصلحت کوروان هم موافق رای بهیکهم بود اما با این همه درونا چارج
روان شد که بهگدت را خلاص سازد القصه جدهشتر چون دید که درونا چارج برای خلاص
ساختن بهگدت بجنگ گهتوکچ آمد بهیم را فرمود تا او خود را بمدد گهتوکچ رساند گهتوکچ را تقویت
تمام حاصل شده از روی شوق فریاد زده گفت که حالا لشکری عظیم بمدد من آمده شما از
پیش من کجا میروید و جان را چه طور میتوانید برد این را بگفت و بهگدت را گذاشته متعاقب

درونا چارج شده درونا چارج سخن بهیکهم را یاد کرده و جنگ با کهروکه مصلحت ندید و در نیت
شب هم نزدیک رسیده بود بنا بران عنان را بازکشید و برگشته باتفاق کوروان
راه دیره گرفت و پاندوان چون دیدند که کوروان دست از جنگ باز داشته رجوع بمنازل
خود نمودند ایشان نیز عنان بجانب دیره تافتند و خرم و خوشحال باز گشتند و دست
بر پشت کهروکه نهاده بر وتحسین میکردند و آفرین میگفتند چون شب شد درجودهن پیش
بهیکهم تا مه رفت و همه بزرگان و سرداران کوروان را بحضور طلبیده بطریق حسرت و
ندامت گفت که از جنگ امروزه و معائنه این حالت مرا ناامیدی بسیار رو داده
چه نسبت بشما مردم که هر کدام شما آن قوت و زور دارید که تنها فوجی را میتوانید کشت
معلوم است که کهروکه چه قدر زور و قوت داشته باشد عجب است که امروز همه متفق شده اهمال
ورزیدید و بحیل روز را بشب آوردید و از عهده جواب او نتوانستید برآمد و لشکر را
گرفته برگردانیدید این ادا های شما خالی ازان نیست که با من یگانه نیستید یا کم زورید
شوق اخیر را چه گونه باور دارم بآن شوق اول پس بفرمائید تا مرا فکری دیگر باید کرد بهیکهم
از جانب همه متصدی جواب شده گفت که اگرچه سخن راست خواه از من شنوی خواه
از دیگری پیش تو درجه قبول ندارد اما چون میپرسی بضرورت میباید گفت من اول هم
بتو میگفتم و حالا نیز میگویم که پاندوان مردم دیگر اند و ایشان را فتح کردن کار ما شما نیست
چه هرگاه که ایشان اندر را فتح میکرده باشند و مهادیو جیو از ایشان اعتبار گرفته افسون
و سلاح بطریق تفاول تفویض کرده باشند دیگری را چه مجال است که در جنگ با ایشان غالب آید
نمائیش از دست ما آنچه بر می آید اینست که با ایشان جنگی و جدلی بکنیم و دفع آن قوت
کرده ها زبلائی ایشان حذر نمائیم بنا برین مناسب آنست که تو هم حالا بر سر انصاف بیائی و با ایشان
بر آنچه میطلبند صلح نمائی چه هنوز هیچ نرفته در آشتی باز است و آنچه مهادیو جیو
و کشن جیو ارجن را تعریف کرده اند و گفته اند که این هر دو نر و نارایان وقت اند آن را
خود بارها از من و از دیگران شنیده چه احتیاج بتکرار است بعد ازان که این مقدمات
شنیده باشی بار بار برای چه ملامت میکنی و ما ازان قبیله نیستیم که نمک را بحرامی بخوریم

وجنگ نکنیم اما یقین میدانیم که پاندوان را نمیتوانیم کشت و نه فتح میتوانیم کرد درجودهن
به شنیدن این مقدمات از بهیکهم تاپامه بغایت ملول شد و از غضب برخاست و بخانه
رفت و سر پیچیده بخواب رفت چون روز چهارم گذشت و روز پنجم شد کوروان فوج خود را
بصورت نهنگ ترتیب دادند و پاندوان نیز بصورت سیچان یعنی شکره صف بستند
و بیوه کروه و بهادرانی که در ارابه سواری مرتبه اعلی داشتند از جانبین مقابل
شدند و هرکسی با غنیم خود متوجه شد فیل سوار با فیل سوار و پیاده با پیاده علی هذا القیاس
بهیم با چندین بهادران نامدار بجای منقار سیچان شد و سکهندی و دهرشت دمن
بمنزله دو چشم و ساتک جا داد بمنزله پیشانی و ارجن بمثابه گردن و ابهمن با یک کوهنی
لشکر بازوی چپ و دروپد با هشت پسران بازوی راست و یکی با یک
کوهنی پشت و راجه جدهشتر با نکل و سهدیو بجای دم شدند و ارجن این طرح ساختند
و بهیم سبقت کرده در مقدمه فوج کوروان که بهیکهم تاپامه سردار آن بود غوطه
خورده بضرب تیرباران صفهای انها را پنهان گردانید و بهیکهم در غضب شده
تیرهای بهیم را به تیرهای خود بهدین گرفت چنانچه از فوج پاندوان هرکس را نجات
را امید بحیرانی میماند و از ان تیرباران بهیکهم دست پا گم کرده معطل ماندند
ارجن از کنار لشکر چون دید که قصوری و فتوری در لشکر پاندوان راه یافته تاب
نتوانست آورد و هزار تیر پیاپی بر بهیکهم انداخت بهیکهم تاپامه نیز تیرها بروی انداخت
و این تیرها در هوا بر یکدیگر میرسید و معطل میشد درجودهن چون جنگ بهیکهم و ارجن
را بهدید بدرونا چارج گفت که اگر تو با من راست و یگانه هستی پاندوان را فتح کردن
چه مقدار است بجمعیتی که ما داریم میتوان اندر را مغلوب ساخت چه جای اینها حالا
موقوف بر یکجهتی و اخلاص یاران و دوستان هست درونا چارج گفت که من بتو
از ته دل اخلاص و اعتقاد دارم و جانسپاری پیش تو میخواهم که بکنم حالا صدنگاری
مرا ببین این بگفت و بر لشکر اعدا تاخت چون ساتک دید که درونا چارج در میان
فوجها در آمده مردم را درهم برهم زد خود مقابل درونا چارج شد و با او بجنگ پیوست

وکارزار عظیم درمیان این دو پهلوان واقع شده درونا چارج بده تیر کاری ساتک را
زده بطریق تمسخر تبسم کنان گفت که این طفل را به بینید که در مقابل من آمده جنگ میکند
بهیم برین حالت اطلاع یافت وبمدد ساتک آمده درونا چارج را تیر زد درونا چارج
خشمناک شده چندان تیر بر بهیم انداخت که او زیر تیر نهان شد درین اثنا ابهمن و
پسران دروپدی بکومک بهیم رسیدند وبا او جنگ کردند پس ازان درونه چارج و
بهیکهم تا مه یکجا شده مقابل ابهمن و پسران دروپدی شده معرکه عظیم کردند سکهنڈی
چون دید که آن هر دو استادان یکجا جمع شده اند و ابهمن و برادرانش هر دو خورد سال اند
مبادا ضایع شوند تاخته بجنگ بهیم ایستاده و داد تیر اندازی داد و چندان تیر انداخت
که نزدیک بود که روشنی روز پوشیده شود بهیکهم چون دید که سکهنڈی مقابل شده جنگ
میکند تبسم کرد که این خود زنست مرا حیف می آید که با او جنگ بکنم درجودهن چون
غلبه سکهنڈی و برادرانش دید ببانگ بلند فریاد زده و بدرونا چارج گفت که ازین
حریف غافل مباش و بهیکهم را ازو محافظت نمای مبادا که تلف شود بنابرین
درونا چارج دو تیر بسرعت ضرب بر سکهنڈی انداخت و بهیکهم خود سکهنڈی را گذاشته
متوجه جنگ دیگر برادران سکهنڈی و ابهمن شده بود درجودهن دریافت که بهیکهم
تنهاست و این جماعه بسیار بنابرین از جای خود جنبیده و خود را به بهیکهم رسانید و
شروع در جنگ کرد جدهشٹر با رجن گفت که درجودهن و بهیکهم باهم اتفاق نموده میخواهند
که ترا با دیگر برادران از جا براند مناسب انیست که ما و تو از جا جنبیده خود را بمدد
ایشان رسانیم پس ارجن و جدهشٹر با فوج خود از عقب او روان شدند و آنطور جنگی
بمیان فریقین واقع شد که زیاده ازان متصور نباشد و جائی که دو سردار باهم درافتند
که هر دو تشنه خون یکدیگر باشند و ازانطرف مثل بهیکهم و درونا چارج وغیره و ازین طرف
مثل ارجن و بهیم وغیره باشند قیاس باید کرد که چه مقدار کس کشته شوند و چندان دست
و پا و سایر اعضای آدمیان در زمین افتاد که جای پا نهادن نبود و دران معرکه
کسی مجال گذشتن نداشت و از گوش و گردن و بازوی کشتها چندان حلقه و انگشتری

وطوق زرین بر زمین افتاده بود که زمین مثل عروس آراسته در نظر می‌نمود و اسپ و فیل
و غیره هر طرف در آن بساط چون مهره های لت کرده شطرنج افتاده بودند و از سپر و
شمشیر و نیزه معرکه حکم نیستان پیدا کرده و هر جا از بسیاری خون زمین مانند ارغوان لاله
گشته القصه جنگ چنان کردند که حلقه حلقه از کشته‌ها بر میخاستند و تنهای بی سر در
حرکت بودند و اسپان بی سوار میدویدند و این را بزبان هندوی گبندهه میگویند که
بالا گذشت درین اثنا لشکر کوروان از بسیاری تیرهای ارجن سراسیمه حیران شدند و از
ترس پناه به بهیکهم آوردند و پس پشت او جای گرفتند کار بجایی رسید که هرگاه آواز کمان
ارجن می شنیدند کوروان از اسپ بر زمین می افتادند و همچنین فیل سواران از بالای
فیل سرنگون میشدند و پیادها را خود چه توان گفت آن زمان درجودهن فرمود تا جیدرتهه
و درونااسن و شل با چهارده هزار ارابه سوار مقابل ارجن شوند و پاندوان نیز در آمده
سر راه این هر کس را گرفتند و فوج ایشان را به تیر گرفتند و جنگی قوی میان ایشان
در گرفت ارجن همان طور بجنگ بهیکهم مشغول بود هر جنس از سلاح تیر و نیزه و شمشیر چی
تیر و غلاخن را هم کار میفرمودند و داد مردانگی میدادند و جماعه که در آن روز جنگ میکردند
غنیم یکدیگر بودند از آنجمله راجه اوجین با راجه بنارس و بهیم با جیدرتهه و چندهر با شل
و سهدیو با بکرن و چترسین با سکهندی و راجه براٹ با درجودهن و درویدیا با شکنی
و چیکتان و ساتک با درونا چارج و اسوتهاما و ور شنت دمن با کرت برما و درشٹکیت
با کرپا چارج مقابل بودند و با حریف خود چنان جنگ میکردند که در روزگار کسی ندیده
بود و نه شنیده بود وقتی که مردم بسیار کشته و مرده افتادند علامات خونریزی و شگونهای بد
ظاهر شدن گرفت که در روز ستارها میریخت و بی ابر باران و آواز رعد از آسمان شنیده
میشد که آنرا بزبان هندوی بهاوی میگویند و بادهای مخالف وزیدن گرفت آفتاب
چنان تاریک شد که مردم همدیگر را نمیدیدند و درینوقت جنگ نوعی اشتداد یافت که
مردمان همچو کوه بر بالای یکدیگر افتاده بودند و چندان اسپان و فیلان و ارابه در
میدان افتاده بود که مردم را مجال تردد نماند بعضی فیلان و ارابه های که سوار آن

کشته شده بودند بی سر در میان لشکر میگردیدند و از بسیاری تیر که در میدان افتاده بود
نام آن صحرا حکم نیستان داشت راجه براٹ و پسرش دسکھنڈی در برابر بهیکم در آمدند و
ارجن در برابر درونا چارج و کرپاچارج و جیدبرت در آمدند نکل با سلمار و سهدیو در مقابل
شل و پنج کیکی که بجانب کوروان بودند در آمدند و این کیکی وه برادر بودند پنج بجانب
پانڈوان و پنج بجانب کوروان و ساتک چیکتان و ابهمن و دهرشت کیت و گهروکه این
چند بهادر نامدار در برابر درجودهن و صد برادر او در آمدند و همه با یکدیگر آغاز جنگ کردند
نصف روز بود که این همه مردمان باهم باین ترتیب جنگ میکردند و بنوعی بشدت باهم
بجنگ در آمدند که زیاده بران متصور نتواند بود و خلق بسیار از جانبین کشته شدند هر کدام
از طرفین میخواستند که امروز فتح کنند و هر کدام از بهادران طرفین که باهم روبرو میشدند
تا آنکه یکی دیگری را نمیکشت دست از و بر نمیداشت و بهیم که در میان جنگ در برابر بهیکم در آمد
برچه بجانب او انداخت بهیکم تیری انداخته برچه او را در راه دوپاره کرد و بهیم کمان
بدست گرفت بهیکم بیک تیر دیگر کمان او را بشکست ساتک بکومک بهیم آمده دو تیر بر
بهیکم انداخت بهیکم تیری زده بهلبان او را بکشت و بعد تیر بر دو اسپ ارابه او زد
اسپان چون نگهبان نداشتند ساتک را برداشته رو بگریز آوردند مردمان فریاد بر آوردند که
ساتک را خواهند کشت جد هشتر چند کس بدوانید تا ارابه ساتک را گرفتند و بهیکم مثل آتشی که
در نیستان افتد در میان لشکر پانڈوان در آمد و از کشته ها پشته ها بر سر هم انداخت
دهرشت دمن خود را با رجن رسانید و گفت که تو اینجا مشغول شده ای بهیکم تمام
لشکر شما را کشت ارجن ارابه خود را بجانب بهیکم راند و با دهرشت دمن گفت که تو برو
راجه جدهشتر و بهیم را خبر کن دهرشت دمن پیش راجه جدهشتر آمده و با او همه حکایت
بهیکم را گفت جدهشتر و بهیم و راجه براٹ و دهرشت دمن با مردم بسیار متوجه جنگ
بهیکم شدند اگر ایشان دیرتر میرسیدند بهیکم دران ساعت تمام مردمان را نابود میساخت
راجه براٹ سه تیر به بهیکم زد بهیکم در برابرش تیری زد ارجن تیری بر بهیکم زد که بهیکم ساعتی
۱۶۵ بی قوت شد بعد از ان بهیکم تیری زده چله کمان ارجن را برید و نه تیر بر ارجن زد و هفتاد

تیر بجانب کشن چیو انداخت چنانچه بعضی از آنها بر کشن چیو خورد ارجن از این بغایت در
غضب شده تیری که کم کس از آن جان بیرد بر کمان نهاد که بر بهیکهم زند اسوتهاما
در این وقت رسیده در پیش بهیکهم ایستاد و آن تیر ارجن را گرفت اما بیهوش گشت و
خون بسیار از و برفت مردم اسوتهاما را بگوشه بردند و ارجن متوجه درجودهن شد
درجودهن از پیش ارجن گذشت و متوجه بهیم گشت چند تیر بر بهیم انداخت و بهیم هم تیر
بسیار بر وزد و میان ایشان جنگ بسیار شد و ابهمن در برابر بهیکهم درآمده و منقلی تیر
بر وزد و بهیکهم نیز مقابل تیر بر وزد و چترسین برادر درجودهن دو تیر بر ارجن زد و ابهمن
در برابر بهیکهم بود چون دید که چترسین تیر بر پدرش می اندازد یک تیر بر کمان او زد
چنانچه کمانش را خورد بشکست سنجی بدهرتراشت میگوید که مردمان شما متوجه ابهمن شدند هر کدام
که نزدیک او میرسید او ایشان را چنان میزد که دیگر نمی جنبید و مردمان همه گفتند امروز
کاریکه ابهمن کرده بکارهای اندر میماند که در جنگ دیوان کرده بود چنانچه دیوان از
اندر منهزم شده بودند لشکریان شما از ابهمن رو بگریز نهادند درجودهن با پسر خود لچهمن گفت
که تو پسر منی و ابهمن پسر ارجن چه کارها میکند تو نمیکنی و او از تو بسال خردتر است و تو
شاگردی درونا چارج و کرپاچارج کرده و همچو من پدری داری چرا او را نمیکشی لچهمن از
سرزنش پدر در غیرت آمده بغضب تمام متوجه جنگ ابهمن شد ابهمن چون آمدن او را
دید ارابه خود را بجانب او دوانید و سه تیر بر پهلوان لچهمن انداخت و لچهمن هر سه تیر او را
در هوا برید و ارابه بر سر ابهمن دوانید و ابهمن هر چهار اسپ ارابه او را بکشت و یک تیر
پهلوانش را انداخت لچهمن بر بالای ارابه خود ایستاد و برچهه را بر ابهمن انداخت
و ابهمن تیری انداخته در راه برچهه او را دو پاره کرده یک تیر چنان بر سینه لچهمن زد
که بیخود گشت و شمشیر کشیده خواست که او را بکشد. کرپاچارج نزدیک بود بدوید و دست
لچهمن را گرفته بر ارابه خود سوار ساخته او را بدر برد و دوست و دشمن بر مردانگی ابهمن
آفرین میکردند. درجودهن مردمان خود را گرفته در میان لشکر پاندوان درآمد بهیکهم
متوجه جنگ او شد و مردمان خود را دلداری داد و در این وقت دو لشکر دست و گریبان شدند

تا چهار گهری بشت باهم جنگ کردند ساتک درین وقت رسیده بر هر دو لشکر فریاد زد و گفت که
مردمان سپاهی تا سلاح وا ز نه بشت جنگ نمی کنند هر دو لشکر از ین سخن ساتک از همدیگر جدا
گشته رو برو با یکدیگر ایستادند و باهم تیرباران کردند درجودهن ده هزار سوار بر ساتک
و مردمانش ریختند بعد از جنگ بسیار مردم ساتک را منهزم گردانیدند درین وقت ارجن
خود را رسانید و بسیاری از بهادران نامی همراه ارجن بودند ارجن بفرمود تا شمشیرها
کشیده مردم درجودهن را درمیان گرفتند و تمام این ده هزار کس را کشتند و بعد
از ان متوجه دیگر مخالفان شدند تا پانزده هزار کس دیگر از بهادران لشکر درجودهن را کشتند
لشکر درجودهن از پیش ارجن رو بگریز نهاد درجودهن هر چند سعی نمود که مردم را برتابد
میسر نشد درین وقت آفتاب فرو رفت و ارجن هم برگشته و هر دو لشکر بمنازل خود رفتند
تمام شد جنگ روز پنجم از جمله هژده روز جنگ که درمیان کوروان و پاندوان شده و از
جمله ده روز جنگ بهیکهم تمام شد بتوفیق سری بهگوان چون صباح روز ششم شد مردمان
هر دو لشکر اول غسل کردند بعد از ان مبارزان زره های تنگ حلقه و عمامت های
زرنگار پوشیده خود را آراستند و همه سوار گشتند و راجه جدهشتر بدهرشت دمن گفت که
امروز هم بیوه باید کرد و امروز بصورت سیه سار بیوه کردند ارجن را با راجه دروپد بجای
سر سیه سار باز داشتند نکل و سهدیو را بجای هر دو چشم سیه سار گذاشتند و بهیم و ابهمن و
پنج پسران دروپدی و گهرودکه پسر بهیم را بجای دو بازو تعین کردند و جدهشتر با ساتک
بجای گردن ایستاده و راجه براٹ با پسران خود و دهرشت دمن و هشت پسر دیگر بجای
پشت ایستادند و پنج کیکی پهلوی راست شدند و دهرشت کیت و چیکتان بجای پهلوی چپ
و سکهندی و ابهمن پسر ارجن و ستانیک و کنت بهوج بجای دم گردیدند بهیکهم گفت
که شما امروز بصورت کلنگ بیوه زنید تا ببینیم که ما بیوه کلنگ بهتر کردیم یا پاندوان
پس درون چارج را بجای منقار کلنگ باز داشتند و کرپاچارج و اسوتهاما را بجای
دو چشم کلنگ و کرت برما و بالهیک بجای سر کلنگ و درجودهن با برادران بجای
گردن کلنگ و راجه بهگدت با مردم خود سینه کلنگ و جیدرت بازوی راست

و سومدت بانرومی چیپ و بهیکهم تیارهشت و لچهمن پسر درجودهن با فیلان بجای
دوم کلنگ و پنج ایکی را که همراه کوروان بودند بارا جه سورت بجای هر دو پای کلنگ
بازداشتند چون آفتاب یک نیزه بلند گشت هر دو لشکر آغاز محاربت نمودند اول
مرتبه ازین طرف ارجن و از آن طرف درونا چارج با لشکریان خود پیشتر آمده باهم
بجنگ درآمدند و ارجن اول مرتبه تیری بر کمان نهاده بانداخت چون از کمان او
یک گز دور شد ده تیر از آن جدا گشت چون پیشتر رفت صد تیر چون نزدیک دشمن
رفت هزار ظاهر گشته بر هزار کس آمده هزار کس را بکشت درونا چارج نیز مثل این تیری
بر لشکر ارجن انداخت ارجن چنان تیری در برابر انداخت که اکثر تیرهای درونا چارج
را رد کرده بازداشت و از آن تیرها زیاده از ده تیر بر مردمان لشکر ارجن نرسید درونا چارج فریاد
زده گفت شاباش شاباش ارجن تو کی که کار را از استاد گذرانیدی ارجن گفت که
این همه از شما آموخته ام بحکم شما این گستاخی میکنم درونا چارج گفت حالا وقت
عذرخواهی نیست و حمله بر مردم ارجن کرد و ارجن نیز برا و تاخت و جماعتی که از طرفین
در عقب بودند یک مرتبه بر هم ریختند ارابه سوار در برابر فیل سوار افتاده و اسپ سوار
با پیاده روبرو گشتند و این نوعی جنگ عظیم دست داد که بصعوبت آن هیچکس یاد نداشت
و بهیم گرز خود را در دست گرفته در میان دشمنان درآمد و مردمان بسیار را با زمین
هموار نمود و بهر طرف که حمله می آورد مردم بسیار را می کشت و دیگران میگریختند همچنین در میان
فوج درجودهن درآمد درجودهن گفت یاران بهیم تنهاست سعی نمائید که او را دستگیر
توان کرد همه بگرد بهیم درآمدند بهیم دانست که این مردم قصد گرفتن دارند گرز خود را
برداشت و از ارابه جسته بایستاد و هر کس که نزدیک او میشد چنان بر سرش میزد که با زمین
هموار میشد دهرشت دمن چون شنید که مخالفان بهیم را در میان گرفته اند ارابه
خود را دوانیده خود را نزدیک او رسانید دید که ارابه بهیم ایستاده است و بهیم بر آن سوار
نیست آتش در جان او افتاد از فیلبانان بهیم پرسید که بهیم کجاست او گفت که
بهیم جنگ میکند و مرا گفته که تو ارابه را همین جا نگاه دار که من در میان این مردم

درمی آیم و دهرشت دمن شمشیر کشیده و صفها را شگافته خود را بجائی که بهیم جنگ میکرد
رسانید و دید که تیر بسیار بر بهیم زده اند و دهرشت دمن شمشیر کشیده چند کس را بکشته و
همه مردمان را که بگرد بهیم درآمده بودند دور ساخته و فرود آمده تیرها را از بدن بهیم
بدر کشیده و او را بر ارابه خود سوار ساخت و تیری انداخت که تمام آن کسانی که در
نزدیک بودند بیهوش گشتند و همه سلاحها از دست ایشان بافتاد و دهرشت دمن
و بهیم این مردم را که بیهوش افتاده بودند کشتن گرفتند درونا چارج از جای خود این
حال را بدید فی الحال به تعجیل خود را بانجا رسانید و چنان تیری بانداخت که این
مردم همه بهوش آمدند و باز بهیم و دهرشت دمن آغاز جنگ کردند راجه جدهشتر
ابهمن و غیره دوازده ارابه سوار را بکومک ایشان فرستاد و درجودهن با مردم خود
رانده در برابر بهیم درآمد بهیم باو گفت که امروز آن روز است که غمهائی که کنتی و دروپدی ما
کشیده همه را از دل او دور کنم و غمی که دروپدی از آن موی گرفتن او و در مجلس آوردن
و درین دوازده سال خورده همه را از خاطر او بدر آرم و عوض آن زنان شما موها کشیده
و بازار بار بر شما نوحه کنند این گفته با مردمان خود حمله بر یکدیگر کردند کار از تیر و شمشیر بدست
دیگر بپایان رسید بهیم مردمان بسیار را بکشت و چند زخم کاری بر درجودهن زد چنانکه نزدیک
بود که درجودهن از پا درآید و دهرشت دمن هم بشمشیر جمعی کثیر را بر خاک هلاک انداخت و
مردمان درجودهن چندان تیر بر هر دو پهلوان پردل زدند گویا که در تمام اندام آنها
پر برآمده است و مردم درجودهن ستانیک را که بکومک بهیم آمده بود دستگیر کردند بهیم از
ارابه جسته با وجود این همه زخمها خود را با ستانیک رسانید و او را از دست دشمنان خلاص ساخت
و آن جماعه را که در برابر او بودند منهزم گردانید مردمان درجودهن چون دلاوری بهیم
را دیدند درجودهن را گفتند که ما حریف این لشکر نمیشویم درین اثنا آفتاب فرو رفت
هر دو لشکر دست از جنگ باز کشیدند و بمنازل خود باز گشتند جدهشتر بهیم و دهرشت دمن را
در کنار گرفته سر و روی ایشان را بوسه داد و گفت اگر شما این کارها را نکنید و همت
ما را نگاه ندارید من با این همه دشمن ها که تشنه خون ما ایستاده اند چون برابری میتوانم کرد

و ایشان را نوازش بسیار فرمود تا جراحتهای ایشان را مرهم نهاده بستند و ارجن را
نوازش بسیار کرد ارجن گفت که ای راجه اگر ما درین روز بکار تو نیائیم پس زندگی ما بچه کار
می آید تو خاطر جمع دار که تا ما جان در بدن داشته باشیم در خدمت و جان سپاری تو
دریغ نخواهیم کرد راجه جدهشتر بسیار خوشحال گشت و هر یک بمنازل خود رفته باستعداد
جنگ روز دیگر مشغول شدند تمام شد روز ششم از جمله هژده روز جنگ کوروان با پاندوان
و از جمله ده روز جنگ بهیکهم تا پامه تبوجه و توفیق سری جگدیس جگت گورو و جگت آتما
چون شش روز از جمله هژده روز جنگ گذشت در شب هفتم کوروان در یکجا جمع شدند
در جودهن از بهیکهم تا پامه پرسید که لشکر ما چنانچه میباید آراسته شده و بهادران ما می
جمع آمده اند اما ازین رهگذر که بهیم زخمهای تیر کاری بحضور شما بمن زده و مرا ایذای
بلیغ رسانیده کلفتی بسیار دارم و این چون روا باشد که مانند شما دلیران نامور بجانب
من باشند و بهیم بیشتر ک شود و از عهده جواب او نتوانید بر آمد بهیکهم گفت که من همیشه
فتح تو میخواهم و از برای خاطر تو بهیم چه باشد همه پاندوان را میخواهم که بکشم و از عالم
بر اندازم اما چکار کنم که ایشان هم فیل و اسپ و مردم بسیار دارند بیکمرتبه همه ایشان
را نمیتوان مقهور ساخت و فتح آسانی ست تا عنایت بهگوان کارساز هر کدام جانب
باشد بعد ازان بهیکهم تا پامه بر زخمهای در جودهن مرهم مالید که فی الحال در جودهن به شد
و بمنزل خود رفت و روز هفتم علی الصباح کوروان از خواب بیدار شدند و افواج
خود را گرو ر بصورت ماه ساختند و پیش از همه حلقهای فیلان مست بر گرد لشکر
ترتیب دادند و عقب هر فیل هفت ارابه نامزد کردند و عقب هر ارابه هفت سوار گماشتند
و عقب هر سواری هفت پیاده جنگی گذاشتند و همه جوشن پوش و تیر انداز و نیزه گذار
بودند و عقب هر پیاده جنگی هفت پیاده بی یراق تعین کردند بعد از ترتیب صفها در جودهن
فرمود تا بهادرش چتر سین با ده هزار فیل و ده هزار ارابه و ده هزار اسپ سوار عقب بهیکهم تا پامه
میگشته باشد و مجال غفلت او نماید بعد ازانکه افواج هر کدام بجای خود قرار یافت در جودهن
خود با دلیران و بهادران نامدار کارگذار پهلوی بهیکهم تا پامه با ایستاد و پاندوان چون

که کوروان این صفها بسته در معرکه آمدند ایشان نیز افواج خود را بهمان ترتیب آراستند
بصورت دائره نمودند و از هر جانب آواز بوق و نقاره و طبل تا بعیوق رسید و
گردی بر آمد که روی روز را پوشید و شجاعان دعوی دار هر کدام با حریف خود
کارزار بنیاد نمودند و درین روز درونا چارج با راجه براٹ و اسوتهاما با سکهندی
جنگ میکردند و درجودهن دید که سکهندی غالبانه در آمده خود بمدد اسوتهاما آمد
و آن هر دو بیک جانب بودند و سکهندی تنها بجای خود در میان این سه کس
جنگ قوی میدست و نکل و سهدیو حریف شل و بند و انت بند با راجها اونت یعنی
اجین جدهان مقابل شدند و چندین دیگر از راجها بجنگ ارجن آمدند بهیم با پسر
بارهک غنیم شده بود و چتر سین و بکرن ... مرکهن حریفان ابهمن و راجه پراگ جوتکه १ प्राग्जोतिष
در برابر گهتوتکچ و النبش دیو با ساتک و مهور شرما با دهرشت کیت و راجه سترایی با راجه جدهشتر २ अलम्बुष
و چیکیتان با کرپاچارج مقابل بودند باقی مردم که مانده بودند بمدد راجه پراگ جوتکه بجنگ بهیم
رفتند درین اثنا ارجن با کرشن جیو گفت که می بینی بهیکهم پتامه برای ما لشکر را چه طور
آراسته است خود مستعد شده ما را هم بجان میباید کوشید این بگفت و کمان خود را بدست
گرفت و تیر برزه نهاد و به شنیدن آواز چاشنی کمان او از هر گوشه غریو برخاست همه دانستند
که امروز قران عجب خواهد شد و ارجن تیری را که مها دیو جیو با او داده بودند سر داد و سیر
بجانب فوج اعدا چنان پیاپی انداخت که از آن سه تیر اکثر لشکر ایشان از فیل و اسپ
و آدمی مجروح شدند و دیوتها که این حال میدیدند آفرین بر ارجن میکردند و از ترس تیرهای
او لشکر کوروان جابجا متفرق شده پناه به بهیکهم پتامه آوردند تا شاید از آنجا خلاص یابند
در آن زمان که ارجن بجنگ مشغول بود درجودهن دید که ارجن پیش لشکر است
و سسرما همراه اوست فریاد بر مردم خود زد که دل چرا مایی میدهید اگر شما با ارجن جنگ
نمیتوانید کرد سسرما را باری جواب دهید که با ارجن بهیکهم جنگ خواهد کرد پس بهیکهم مقابل
با ارجن شده برو حمله آورد ارجن در برابرش بایستاد و از آواز رته ارجن و نفیر سنکهت که
[illegible] قرش مصور بود چنان زلزله افتاد و غوغا خاست که مردم دست و پا گم کردند

و هیچکس بجانب او تیر نمیتوانست دید و بهیکهم پتامه که در مقابلش بود میدان صلابت
و مهابت داشت که باعث حیرت نظارگیان بود هر دو برنگ دو دیو دیوانه با هم افتاده
رد و بدل میکردند و درونا چارج که حریف راجه براٹ بود تیری کاری بجانب راجه براٹ
انداخت که یک تیر بر سینه اش رسید و تیر دوم بر ترکش انداخت و تیر سوم کمان او را
از میان قبضه بشکست و راجه براٹ از روی غضب فی الحال کمان دیگر بدست آورده
و چهارده تیر بر درونا چارج انداخت از آنجمله به تیر درونا چارج را زخمی ساخت و بچهار تیر
بر چهار اسپ او را مجروح کرد و بیک تیر بیرقش را فرود آورد و به پنج تیر رتهبان او را زد
و بیک تیر کمان درونا چارج را ببرید درونا چارج در غضب شد و بچهار تیر اسپان عرابه
و بیک تیر رتهبان او را بکشت و راجه براٹ عرابه خود را گذاشته بر عرابه پسر خود که
شنکه نام داشت سوار شد و پدر و پسر با درونا چارج جنگ میکردند و درونا چارج
به تیر آهنی که مثل مار پیچان بود از ان شنکه را چنان زد که از سینه اش پران گذشته
بر زمین فرو نشست راجه براٹ چون دید که شنکه بجا نماند و جان بجان آفرین داد
تاب جنگ درونا چارج نتوانست آورد و مهر پدری و فرزندی را بیک سو گذاشته رو
بگریز نهاد بیت بی بلا نازنین شمرد او را + چون بلا دید در سپرد او را + سکهندی بعد از
دیدن این حال بمقابل درونا چارج آمد و دید که اسوتهاما بجنگ او ایستاده سکهندی
سه تیر بر پیشانی اسوتهاما زده او را مجروح ساخت پس از ان اسوتهاما در یک لحظه
رتهه و رتهبان و اسپان و اسلحه و علم سکهندی را به پیاپی تیرها نیست گردانید و سکهندی
شمشیری بدست گرفته از روی تیزدستی هر تیرها که اسوتهاما برا و میزد بعضی را بطول
و بعضی بعرض می شگافت و می برید بطوریکه یکی از ان تیرها کارگر نشد اسوتهاما
یک مرتبه او را غافل ساخته بسیار تیرهای پیکان دراز بر سکهندی زد و به تیر شمشیر
او را شکست سکهندی شمشیر دیگر بدست گرفت اسوتهاما آنرا هم به تیر انداخت و ارابه او را
نیز پاره کرد پس از ان او را نیز مجروح ساخت بعد از ان سکهندی از ارابه خود فرود
آمده بر ارابه ساتک رفت و ساتک با النبش دیو در جنگ بود از نهایت اعتراض النبش

را به تیر زد والمبش نیز به تیری که پیکانش بصورت هلال بود کمان ساتاک را پاره کرد و طلسمی
تعبیه کرد که مثل خود هزاران هزار دیوان مهیب و هولناک نمودار ساخت
که با فیلان بجنگ ساتاک برخاستند و او را به تیر می زدند ساتاک دران زمان تیری
بدست گرفت که منسوب باندر بود و بآن تیر خیابان المبش را زد که آن تعبیه او
برطرف شد و دیوان جابجا نابود شدند و المبش زخمی شده تنها گریخت و معلوم همه شد
که این دیو بسبب طلسم فوجی را از دیوان بهم رسانیده بود و این معنی باعث حیرت
مردم شد و آفرین ها بر ساتاک گفتند مقارن این حال دهرشت دمن برابر درجودهن
آمد و تیرها را بجانب او روان کرد لشکریان کوروان اسپان او را به تیر مجروح ساختند
و بیرق را انداختند و کمان او را بریدند و پیاده شده مقابل سردار آن لشکر
شد و میخواست که بیک ضرب انداز که شکن از پیش رسید و حمله بر دهرشت دمن برد
و شکن با آنکه او را به سوار و دهرشت دمن پیاده بود با وجود این غنیم خرد را در نظر
نمی آورد و داد مردانگی میداد و چنان جنگ میکرد که هیچ کس آن طور جنگ را نشان
نداده و تنها با فوج شکن می آمد درین اثنا خدمتگاران دهرشت دمن رسیدند و
او را به رته دیگر پیش او کشیدند تا او سوار شد و باز در جنگ در آمد و جواب اعدا میداد
و بهیم با کرت برای جنگ پیوست بهیم او را به تیر بدوخت او هم بهیم را زیر تیرها پوشید
پس بهیم خشمناک شد و چهار اسپان او را به او را انگشت و بیرقش را انداخت
و چندان تیر بر بدن او رسید که تمام بدن او بخون آلوده گشت و هر دو دلیران چنان
خروشان جنگی حمله بر یکدیگر مینمودند و جنگ براستی میکردند بی آنکه غدری و مکری
درمیان باشد و هر چند که تشنه خون یکدیگر بودند تا دو پاس روز کشش و کوشش
نمودند اما از هیچ جانب غلبه نبود و نسیم فتح نوزید و جنگ میان پهلوانان قایم بود
مقارن این حال بند و انو بند راجهای اوجین که مقابل ارارون بودند بیکدیگر
کارزار مینمودند و از هر دو جانب مقابل یکدیگر را زخمی ساختند و یکی به دیگری غالب
نشد آخر ارارون چهار اسپان بند را بچهار تیر زد و به دو تیر دیگر هم بیرق را انداخت

وهم کمانش را پاره کرد آن دو برادران که هر کدام در وادی مردانگی بی نظیر روزگار
بودند نوبت بنوبت بار او آن جنگ براستی میکردند و اورا به تیر باران گرفتند و
بند در غضب شد بهلبان اورا به تیر زد و کشت و جنگ ایشان تا آخر روز همین طور
قائم بود آمدیم بر سر قصه کهروکه و بهگدت چون هر دو این بهادران دیوزاد بودند و در
قوت از آدمیان افزون تر متعصب چنان جنگ کردند که میان اناره بر ابر سر دیو
شده بود که ذکرش بالا گذشت کهروکه چندان تیرها بر بهگدت زد که گویا موها از بدن
رسته و بر آورده بهگدت پای تحمل بر جا فشرده چابکدستی نموده جواب تیرهای او میداد
وکهروکه همه تیرهای اورا در هوا میگرفت و به تیرهای خود می برید و بهگدت در عین جنگ
آفرین بر مردانگی کهروکه میکرد پس تیرها پی زده اسپان ارابه اورا مغلوب و مجروح ساخت
کهروکه از روی اعتراض نیزه بدست گرفته بقوت تمام خواست که بر خرطوم فیل بهگدت زند
پیش از آنکه نیزه دستی او بفیل رسد بهگدت تیز دستی نموده نیزه اورا در هوا چنان به تیر زد
که سه پاره شد و بر زمین افتاد چنانچه تیر شهاب از آسمان بریزد کهروکه چون دیدکه
بهگدت حریف زبردست ست و سلاح بر او کار نمیکند تاب مقاومت نتوانست آورد از پیش او
گریخت بهگدت ازان حال خنده کرد و از روی شوق فریاد بر دم میگفت که حریف
را چه طور زبون ساختم پس بهگدت شیر گشت و غالبانه فوج پاندوان را زیر پای فیل
می مالید و درهم و برهم میزد و فیل او هر کس را که پیش او می آمد بخرطوم و دندان جدا
و بیچاره روست و پا جدا و دم جدا میزد و میکشت نکل و سهدیو با شل مقابل بودند سهدیو
تیرها بر شل می انداخت و شل نیز باو جنگ میکرد و نوبت بنوبت ضرب به یکدیگر
می انداخت چنانکه سهدیو مانده شد نکل بمدد برادر آمده باشل جنگ بنیاد کرد و شل
بر چهار اسپان اورا به تیر زد و نکل شل را به تیر کاری زد چنانچه او بیهوش افتاد و بهلبان
شل اورا از معرکه بدر برد کوروان از دیدن این حال دل شکسته شدند و گفتند که
شل راجه بزرگ ست از ولایت مدر که هم جمعیت بسیار دارد و هم قوت و مردانگی آنکه
از پیش نکل گریخت خوب نشد و درینحال نکل و سهدیو از خوشحالی بوق فتح نواختند

و پاندوان بر ایشان آفرینها گفتند چون نیم روز شد جدهشتر با راجه سرتایو مقابل شد
و او را نه تیر زد و او راجه جدهشتر را هفت تیر زد چنانکه هر هفت تیر ها از جوشن جدهشتر
گذشتند و بدن او را مجروح و خون آلود ساختند جدهشتر زمانی ضعف کرد چون
بهوش آمد بیک تیر برق او را انداخت او باز هفت تیر بر جدهشتر زد جدهشتر
در غضب شد در حالتی که دیوتها او را در غضب دیدند بیکدیگر گفتند که راجه جدهشتر
بغایت حلیم ست و بنیاد غضب و غصه را برانداخته حالا که خشمناک شد جهانی از آتش
غضب خود خواهد سوخت دعا باید کرد تا در سینه او کینه جا نگیرد بنا بران راجه جدهشتر از غضب
فرود آمد و بیک تیر کمان و تیرهای او را بریده و تیری دیگر بدست گرفته بر سینه او زد و
بهلبان او را نیز بکشت سرتایو چون دید که راجه جدهشتر خشمگین شد و بهلبان او را کشته
و برق او را انداخته تاب نتوانست آورد از پیش راجه گریزان شد چنانچه گریختن او
باعث ملال کوروان شد و بیک دیگر میگفتند که کار بد شد و او از پشیمانی و شرمندگی
سر در پیش انداخت آن زمان کرپاچارج بجنگ جدهشتر آمد در میان این دو حریف
جنگ قایم بود درین اثنا چیکتان از جانب پاندوان بجنگ کرپاچارج مقابل شد
کرپاچارج راجه جدهشتر را گذاشته متوجه چیکتان شد و بضرب چند تیر هم قبضه کمان او را
شکست و هم بهلبانش را کشت و از اسپان ارابه او بعضی را مجروح ساخت پس چیکتان
از عرابه فرود آمده و گرز گران را بدست گرفته اسپان کرپاچارج را چنان بگرز زد که
استخوان در بدن آنها خرد شد و کرپاچارج نیز پیاده شد و او را زیر شمشیر گرفت و
چندان تیرهای کاری بر او زد که از سینه پر آن گذشته بر زمین نشست در ان حالت
هر دو بهادران که از ارابه فرود آمده بودند شکنی کرپاچارج را بر ارابه سوار کرده چون هر دو
سر لب ماندند نوبت جنگ سومدت و دهرشت کیت رسید انها نیز مثل دیگران جنگ
آغاز کردند درین وقت بهورشروا پسر سومدت آمد و از جانب او بدهرشت کیت
تیر انداختن گرفت دهرشت کیت چون دید که او تنها ست و مقابل دو کس نمیتواند شد
و هیچکس از پاندوان نیز بکمک او نرسید فی الحال هزیمت را غنیمت دانسته رو بگریز

نهاد پس ازانکه درهشت کیت گریخته آمد بر عرابهٔ ستانیک سوار شد و حریفان جنگ
او خوشحال شدند و بوق فتح نواختند درین اثنا رکمرن و چترسین و درمکهن
مقابل ابهمن در جنگ شدند و با او مجادله بنیاد نهادند ابهمن تیزدستی نموده ایشان
ارابهٔ هر سه کس را بشکست و ایشان را بزمین فرود آورد و زخمی به بدن ایشان نرسانید
چه او شنیده بود که مرگ این سه کس بدست بهیم خواهد بود آن زمان بهیکم تاپامه با فیل
و اسپ و آدم بسیار متوجه ابهمن شد تا با او جنگ کند ارجن را مهر پدری در حرکت آورد
بکرشن جیو گفت که ارابهٔ مرا زودتر آنجا ببر که مبادا این بلای سیاه یعنی بهیکم نور دیده و
جگر گوشهٔ مرا ضایع سازد و جمعیت بهیکم چون دیدند که ارجن مقابل ایشان می آید
ابهمن را گذاشته با او روبرو شدند و ارجن ایشان را زیر تیر گرفت و ایشان نیز
بجانب او تیرها سر دادند بیک شصت هزاران هزار تیر بروی میکشادند و ارجن همت
خود را بران گماشت که دل از همهٔ ایشان پرداخته نوعی باید کرد که بهیکم کشته شود و هرچند
بقصد بهیکم عنان را تافته بود اما دید که مقدمهٔ فوج لشکر بهیکم جیدرت است و راجه
درجودهن نیز محافظت بهیکم مینماید و لشکر تازه زور را از عقب او گذاشته است ارجن با
اول مقابل جیدرت شد و با او بجنگ پیوست راجه جدهشتر چون دانست که
درجودهن متصل جیدرت است و بکومک بهیکم خود را رسانیده جدهشتر نیز از عقب
ارجن رسید و نکل و سهدیو همراه جدهشتر بودند بهیکم تاپامه با آنکه می دانست که
پاندوان مغلوب شدنی نیستند با وجود این هم از کمال تهور و مردانگی ابرو خم نمیکرد و
از آمدن ایشان باکی نداشت مردمان خود را گفت که تیرباران کنید و آمدن ندهید
و سر راه بر ایشان بگیرید درین اثنا جیدرت با پاندوان آغاز جنگ کرد و پاندوان
بیک مرتبه بر او شصت کشادند و او از تیزدستی چندان تیرها انداخت که همه تیرهای
پاندوان را در هوا برید و کمانهای ایشان را شکست و در پی آن به پیکان تیر هر کدام
را از پاندوان مجروح ساخت پس درجودهن و شل و کرپاچارج و چترسین نیز خود را
بکومک جیدرت رسانیدند و تیرها بر پاندوان انداختند جدهشتر که این صورت را د

پشت ساتک بترتیب صف ابستند و کهروکه را بهمن و پنج پسران دروپدی عقب
راجه جدهشتر جای گرفتند تا آنکه میان هر دو صف جنگ قایم شد و از جنبش سواران
فیلان زلزله در زمین افتاد و از بسکه شمشیر به شمشیر و تیر به تیر و نیزه به نیزه میرسید آنها
حکم آهن و سنگ چقماق پیدا کرده بودند و از آنها شعله های آتش بر میخواست آنها
که جرأت و غیرت داشتند مبارز میطلبیدند و جان برکف دست نهاده کارزار
میکردند و آنکه خود را به بیغیرتی مبدلی قرار داده بودند برای گریز بهانه می طلبیدند و
راه راست می دویدند درین روز بهیکهم تا به از همه بیشتر شروع در جنگ کرده
مثل جم در نظر آشنا و بیگانه می نمود هر کس که او را میدید از در خیال میکرد که بلایست
سیاه و پنجه او شکنجه اجل میماند و راجهای پنچال یعنی کنبایه و افغانان ... و راجه سونک
مقابل او شدند و اکثر مردم ایشان را بسر حد عدم رسانیده مغلوب و مجروح ساخت
چون این جماعت را طاقت مقاومت با او نماند بهیم مدد ایشان رسید و از انطرف
درجودهن بمحافظت بهیکهم آمد درمیان بهیم و بهیکهم تا به جنگ پیوست بهیم بیک ضرب
بهلبان بهیکهم را کشت و بضرب دیگر سونابهه را که یکی از برادران درجودهن بود کشت و ٢सुनाभ
سر او را از تن جدا کرد و بعد از کشتن سونابهه هفت برادران او بر بهیم تاختند و او را
به تیرهای بسیار زدند بهیم آن ضرب ایشان را بخاطر نمی آورد و ابرو خم نمیکرد و بعد
ازان بهیم نیز حمله بر ایشان آورد و بر هر یکی ازین هفت برادر تیری میزد و او را همراه
برادر دیگر یکایک بعدم میفرستاد تا آنکه همه ایشان را در طرفة العین چنان نابود
ساخت که گویا بعالم وجود نیامده بودند درجودهن از مصیبت برادران خود بگریست
و بیقراری و زاری بنیاد نهاد و شمه ازان سخنان که کرشن جیو و بدر و دیگر بزرگان
بطریق نصیحت باو گفته بودند یاد آورد اما کار چون از صلح گذشته بود هیچ ظاهر نساخت
و با بهیکهم تا به گفت که روا باشد که با وجود مثل شما دلیران و دلاوران بزرگ نامدار
هفت هشت برادر مرا که هر کدام بجان برابر بودند بهیم تنها بکشد و شما این حالت دیده
باشید و یار از روزگار بهیم برآید بهیکهم گفت حالا وقت گریه نیست کرده را ناکرده باید شمرد و

و چون جنگ باید خورسند و در کارزار باید کوشید و ما پیش ازین این معنی را میدانستیم و آن را نصب العین ما بود هر چند بتو نصایح و مواعظ دلپذیر با هم با دهم ما در و پدر تو گفتیم قبول نکردی و همه سخنان ما را حمل بر غرض نمودی و روز بروز که حیله می آوردیم و از جنگ احتراز میکردیم نه ازین رهگذر بود که صرفه جان خود و از ترس و بد دلی میکردیم بلکه برای این بود که یقین میدانستیم که درین مهابهارته ما همه بغارت خواهیم رفت و هر ساعتی که بگذرد غنیمت است و تو توقف را از نفاق شمردی و کار بجائی رسانیدی که نه بایستی رسانید حالا بی توقف و بی تحاشی میباید کوشید و دل بقضای بهگوان باید نهاد تا هر چه شدنیست زود تر شود این بگفتند و از جای خود جنبیدند و هر غنیمی بحریف خود مقابل شد و هرشت دمن و ساتک و سکهندی با بهیکهم جنگ میکردند و راجه براٹ و دروپد و کیکی و کنت بهوج و سوراث نیز نزدیک مقابل او بودند و ارجن و چیکیتان و پسران دروپدی حریف درجودهن شدند و ابهمن و گهٹوتکچ و بهیم با لشکر عظیم با دیگر کوروان رو برو گشتند و جدهشتر در قلب پا برجا بود و هر دو لشکر با هم یکی شدند و ترتیبی که در وقت آراستن قرار داده بودند نماند و جنگی میکردند که در جریده روزگار آثارش باقی نماند پانڈوان مردم بسیار را از کوروان چون تلف کردند درونا چارج نیز بر هر صف سرنجیان افغان زور آورد و ایشان را از جا راند و بهیم از جانب دیگر حمله کرده چند کوروان را گریزانید و دران جنگ کارستانی ساخت که هیچ کس نشان ندهد و از قوت بازو فیل را بر فیل و اسب را بر اسپ و آدمی را بر آدمی میزد که بعضی بجا می مردند و جمعی مجروح میشدند طایفه در هوا مثل جانوران می پریدند و از هر طرف ناله و فریاد و فغان بود و نکل و سهدیو هر دو برادران نیز همراه بهیم شدند و به تیرها بعضی اسپان ارابه را میکشتند و بعضی را پی کردند جنگ ارجن را نیز ازین حال بهیم قیاس باید کرد که او هم از جانب دیگر کوروان را از پیش انداخته بود و چندان چشم را به باد داد که شمار انرا بهگوان داند پس درینوقت شکن و شلی بر پانڈوان دویدند و ایراوان پسر ارجن در مقابل ایشان آمد او هر جا که اسپ تازی و عراقی در لشکر کوروان میدید به را میکشت و پی میکرد تا آنکه خیلی سواران را پیاده ساخت بعد ازان

ایشان را بہ تیر گرفت درینوقت شش برادران شل بجنگ ارآوان رسیدند و او تنہا
بہ ہمہ ایشان حملہ میکرد و ہر چند برادران شل نیزہا بر او انداختند کارگر نیفتاد و او از عقب
چندان تیرہا بر ایشان انداخت کہ مجروح شدند و غرق خون گشتند آنگاہ ارآوان تیغ
در دست گرفتہ قصد کرد کہ سرہای ایشان را از تن جدا سازد ہر شش کس او را در حلقہ
گرفتند و او بضرب تیغ سرہای ایشان را برید بعد ازان دو ہزار سوار کہ تابینان برادران
شل بودند بجنگ ارآوان آمدند او ایشان را بکشت درینحالت درجودھن آرشیہ شرنگ ‎१ आर्ष्य श्रंग
دیو را کہ برادر بک دیو بود و با بھیم کینہ برادر خود داشت طلبید و گفت کہ بھیم برادر ترا کشتہ
و حالا پسر برادرش یعنی ارجن ارآوان تنہا در میدان میگردد تو چون جنگ دغابازی
و طلسم را خوب میدانی بآنجا رفتہ جنگ بکن و او را بکش او بجنگ ارآوان آمد و ہر دو
مقابل ہمدیگر شدند آرشیہ شرنگ بطلسم و سحر دو ہزار دیو را برای مدد خود بہم رسانید
ارآوان ہمہ آنرا کشت و گریزانید تا آنکہ تنہا آن دیو برای جنگ او ماند پس ارآوان
کمان او را بہ تیر برید و آن دیو گاہی بصورت فیل گاہی بصورت اسپ و غیرہ می نمود و
جنگ بدغابازی میکرد ارآوان چون دراصل ماربود و ماران را دران زمان این قدرت
بود بہر رنگی کہ میخواستند میشدند بنابران ارآوان در ہوا رفت و از بالا آرشیہ شرنگ
را بہ تیر میزد و ہر مرتبہ کہ او را کشتہ خیال میکرد او باز زندہ میشد و از صورتی بصورتی انتقال
مینمود و با ارآوان جنگ میکرد تا آنکہ ارآوان ازان کار بار حیران ماند و پیش او عاجز شد
آنگاہ دیو خود را بصورت اژدہا ساخت کہ تا او را فرو برد ارآوان نیز طلسمی ساخت و تعبیہ کرد کہ
از یک مار ہزاران ہزار مار پیدا شدند و خود را بصورت سیس ناگ کہ باعتقاد ہندوان زمین
بر سر اوست ساخت درین اثنا آرشیہ شرنگ خود را بصورت گرڑ جانوری کہ ماران غذای اوئید
ساخت و ہمہ لشکر ماران را کشت و ارآوان را چون تنہا یافت سر او را از تیغ جدا کرد
و ارجن کہ در گوشہ با غنیمان خود مقابل بود از جنگ ارآوان خبر نداشت چون کوروان
خبر کشتن ارآوان شنیدند خوشحال شدند و طبل شادی نواختند و ایشان را فی الجملہ
تقویتی شد پس بھیکم دورونا چارج و کرپا چارج ہر سہ سرداران یکجا شدند و صفہای

ایشان

پاندوان را از پیش انداختند و برهم میزدند و اکثری را بی جان و بی سر و پا می ساختند
درینحالت گهتوتکچ نعره بلند زد که از صدای او لرزه در اندام شیر شرزه افتاد چه جای
آدمی زاد و نیزه بدست گرفت و متوجه کوروان شد و طلسمی کرد که از یک گهتوتکچ به طریق
تعبیه چندین هزاران هزار دیوان و دیوتا با او همراه شد درجودهن با ده هزار فیل مست
بجانب گهتوتکچ تاخت بطوریکه از جنبش فیلان نزدیک بود که زمین بلرزد و از گرد و غبار
هوا تاریک شد و دیوان گهتوتکچ که هر کدام بصورت هولناک شده بود بعضی پارچه کوه را
بدست گرفتند و جمعی درختان را از جا کندند و جماعه سپر و تیغ و نیزه و تیر و فلاخن و اشتنبند
القصه آلات جنگ هرچه یافتند بکار می بردند و کوروان را هلاک میساختند تمام حشم و فیلان
مجروح و مغلوب و مسلوخ گردانیدند آنگاه درجودهن خود دست بتیغ برده بجنگ
متوجه شد پس گهتوتکچ خود را بدرجودهن رسانید بقوت بازو تیری که در ترکش داشت
بر او انداخت اصلا کارگر نیامد گهتوتکچ در غضب شده گفت هر بدی که با پدر و عموان من
و درروپدی کرده ایشان را از ولایت بدر آورده جلای وطن داده امروز وقت آنست
که کینه ایشان را بکشم و یا خود کشته شوم و یا ترا بکشم این را گفت و در برابری درجودهن
شد ناگاه بهگدت راجه بنگاله از طرف کوروان فیل سوار بجنگ گهتوتکچ آمد و گهتوتکچ نیزه وستی
را بر فیل او انداخت و کشت درجودهن چون دید که فیل بهگدت را گهتوتکچ کشت خود تیرها
بر گهتوتکچ انداختن گرفت و گهتوتکچ تیرهای او را در هوا به تیر خود می برید و در آن اثنا نعرهای
بلند میزد بهیکم به یاران خود گفت گهتوتکچ دیوزاد ساحر است و بد فریاد دارد در جنگ
او همه مشغول است میترسم که مبادا آسیبی بدرجودهن رساند بنابران بهیکم و هفت هشت
نامدار امرا مثل درونا چارج و کرپا چارج وغیره بمدد درجودهن رسیدند و جنگ عظیم با گهتوتکچ
و دیوان او کردند و گهتوتکچ با پیکان آبدار کمان درونا چارج را برید و به نه تیر دیگر بیرق
سومدت را انداخت و باهلیک و کرپا چارج و بهورشروا و برهدبل و چترسین را به پیکان
تیر مجروح ساخت و یک تیر دیگر بر بازوی بکرن زد و او تکیه بر عرابه خود کرده بیهوش افتاد
گهتوتکچ بعد از آن بهلبان بنفشت و اسوستهاما را بکشت و کمان شل را به تیر شکست

برسید القصه ازین جماعه که با و مقابل بودند بعضی را زخمی ساخت و بعضی را به کشت چون
دل از ایشان جمع گردانید آنگاه بجنگ درجودهن آمد و برو حمله میکرد جدهشتر با بهیم
گفت که پسر تو با درجودهن جنگ میکند تو برای محافظت او برو و از حال او باخبر باش
و ارجن برای محافظت راجه های پنچال مقابل بهیکهم پتامه جنگ میکند اگر ارجن را
فرصت می بود او را بجنگ درجودهن میفرستادم بهیم روان شده بدهشت کیت و
پسران دراپهن و چند راجه دیگر را نیز با شش هزار فیل همراه گرفت و بجنگ درجودهن
مشغول شد تا آنکه قوت و طاقت داشتند سلاح ها را کار میفرمودند و آن طور جنگ کردند
که بالاتر از آن متصور نبود و دران انبوهی نه پدر پسر را نه برادر برادر را می شناخت و
هر کس که پیش می آمد به تیغ بیدریغ میزدند درجودهن بهیم را دید آتش غیرت در نهاد او افتاد
و تیری بر سینه بهیم زد بهیم با گهتوتکچ و دراپهن یکجا شده باتفاق حمله بر درجودهن بردند کرپاچارج
و درونا چارج و اسوتهاما و دیگر دلاوران نامی بحمایت درجودهن برآمده بهیم را زیر تیر گرفتند
و درونا چارج بر بهیم تیری زد بهیم نیز تیری کاری بر درونا چارج زد چنانکه بیهوش افتاد پس
درجودهن و اسوتهاما هر دو بر بهیم حمله کردند بهیم گرز را بدست گرفته از ارابه فرود آمد و
برجای ایستاد کوروان یکبارگی برو تاختند راپهن و دیگر جوانان مثل پسران دروپدی
با خود قرار دادند که حالا کار زور بر عموی ما رسیده است مناسب نیست که ما از جان گذشته
خود را کشته شاین قرار ده بهیم درینوقت راجه نیل که دعوی دار اسوتهاما بود و در مردانگی از جمله
مشهوران بود رسید و اسوتهاما را به تیر زد اسوتهاما بچند تیر ایشان او را مجروح ساخت و تیری
کاری بر راجه زد راجه نیل ساعتی بیهوش افتاد و گهتوتکچ انتقام او را از اسوتهاما کشید او را به تیر
زد و درونا چارج بمدد اسوتهاما آمده گهتوتکچ را به تیر زد گهتوتکچ زخمی که ضعف کرد در حالت
بیهوشی تعبیه کرده با نواع صورتها خود را نمودن گرفت و حشم کوروان را از زخمهای
گوناگون مجروح ساخته نزدیک بود که غالب آید بهیکهم پتامه بدرجودهن گفت که برای جنگ
گهتوتکچ بهگدت را باید فرستاد زیرا که هر دو دیوزاد اند درجودهن همچنان کرد و به بهگدت فرمود
که بجنگ گهتوتکچ برود بهگدت چون مقابل او آمد بهیم و راپهن و پسران دروپدی بمدد گهتوتکچ رسانیدند

درمیان

در میان پاندوان و بهگدت جنگ عظیم شد و فیلان بهگدت مردمان ایشان را بخرطوم
و دندان می انداختند ایشان کندهای درختان در دست گرفته فیلان را میزدند بهگدت
و بهیم با یکدیگر مقابل شدند و درین میان چندان خونریزی شد که از حساب افزون بود
و نعره های چیان بلند میشد که ازان آوازه گوشها کر میشد و راجه چتر دیو که حاکم ولایت دشاران
یعنی کرهیه کنپله بود چون دید که بهیم ارابه سوار است و بهگدت فیل سوار و زور بهیم چنانچه
باید باو نمیرسد بر فیل سوار شده فیل خود را بر بهگدت راند هر دو فیل با هم چون دو کوه
پاره رسیدند و در جنگ شدند فیل چتر دیو زمانی فیل بهگدت را معطل داشت بعد ازان فیل
بهگدت غالب آمده او را انجا راند و فوج پاندوان را زیر پای فیل خورد داد و بسیاری را
از مردم و اسپ پایمال ساخت پس کهروکه چند تیر خود را سر داد و پای جلادت در میدان
فشرده فیل بهگدت را خواست که از معرکه بگرداند درین هنگام بهگدت به تیر خود تیر
آتش بار کهروکه را بیکار ساخت بعد ازان نیزه دستی را حواله کهروکه کرد او بهر دو دست
آن نیزه را شکست بهیم درین اثنا نعره زد و کمان تیر بدست گرفت میان بهگدت و او
جنگ تیر شد و او یک تیر بر بهیم و نه تیر بر کهروکه زد و دیگران را نیز زخمی ساخت و
چند تیر باسپان ارابه بهیم و بهلبانش انداخت که بر جا ماندند بهیم ارابه را گذاشته
بر زمین فرود آمد و بگرز در مقابله او جنگ میکرد درین اثنا ارجن بمدد بهیم رسید عجب
تمام تیر اندازی نمود و بهگدت را با فیل زیر تیر پوشید پس درجودهن پیش بهگدت آمد و
خود را بکومک او رسانید و درین وقت که ارجن پیش بهیم آمد بهیم او را از کشته شدن ایراوان
خبردار ساخت او بر فوت فرزند گریه بسیار کرد و جزع و فزع نمود بعد ازان گفت که اگر
خواست بهگوان موافق تو میسر آمدی ببین که چطور دمار از روزگار کوروان می برآرم و بجای
هر قطره خون که از بدن ایراوان برآمده جویهای خون از بدن ایشان روان بسازم بعد
ازان ارجن بکرشن جیو گفت که زود ارابه مرا روان ساز پیش ازانکه ارجن بدیشان
رسد بهیکم و کرپاچارج و بهگدت و سشرما و جیدرت پیشوایی ارجن آمدند و با بیاوند
و کرت برما و بالهیک باساتک و انبشتک با ابهمن و با دیگران جنگ میکردند

अंबष्टक

بهیم باز حمله کرد و ایشان را تیر میزد و سرداری بزرگ را از جانب کوروان که بهیم رتهه
نام داشت کشت و متصل انجال گنگلی را نیز کشت و سر او را برید و باز تیری دیگر
بدست گرفت و راجه اناد هرشت و کندهر بید براث و دیرگهه لوچن و دیرگهه باهو و سنباده و
کنکا و سج پسران ترا و چند راجه دیگر را به تیر زده ایشان را غرق خون ساخت و بکشت و
پسران باقی تو از پیش بهیم گریختند و هر چند مردم کوروان دست و پا میزدند و تیر می انداختند
اما فائده نداشت و بهیم ایشان را فرصت نمیداد و در این حالت بهیکهم و درجودهن و
درونا چارج و کرپا چارج و شل میدیدند و با آنکه لشکر خود را تقویت میدادند هیچکس سخن
ایشان باز پس نمیگشت و بهیم کاری کرد که عجیب این کرد که پسران ترا کشته درونا چارج را
نیز سد راه شده و آمدن نداد و ابهمن امبشتک را از ارابه فرود آورده او از شرم سر
در پیش انداخته بر ارابه پراگ جوتش سوار شده و از آنجا شمشیر حواله ابهمن کرد او بچابکی
شمشیر امبشتک را به تیر زده برید چنانکه آفرین از اهل معرکه برخاست بعد از آن دهرشتدمن
هم با کوروان چنان جنگ کرد که پیش از آن کسی ندیده بود بهادران جانبین بر یکدیگر چنان
افتادند که گوشت را بدندان پاره میکردند تا آخر روز جنگ دست و گریبان بود و موهای سر
یکدیگر را گرفته بر زمین میکشیدند پیاده ها و فیلان و مردم بسیار چندان از هر طرف کشته افتادند
که گویا کوههای بلند است و خون چندان روان شد که گویا دریای خون است و سلاح و
یراق را کسی چه گوید و چه نویسد که عدد آن را محاسب نمیتواند شمرد زر و زیور و حلقه و طوق و
انگشتری بشایه بود که اگر کسی آنرا جمع میتوانست کرد تا ابد از نکبت و ادبار و محنت
خلاص می یافت اما از بسکه مردم را فرصت از معرکه و امیدواری حیات نبود هیچکس پروای
چیزی نداشت و پروای برداشتن کشتها از میدان نبود القصه آنروز تا شام همچنین
جنگ بود چون آفتاب فرو نشست هر کدام رجوع بمنازل کردند یکی بر مرده خود نوحه میکرد
و دیگری بر زخم خود مرهم می نهاد و جمعی در غم فردا بودند تا چه واقع شود و طایفه در اندیشه
این بودند که با حریف خود چه نوع جنگ باید کرد و علی هذا القیاس بسیاری شادمان بودند
و بعضی غمگین تا آنکه شب سرمه خواب در چشم مردم کشیده داروی بیهوشی داد تا همه

فراموشی و غفلت را غنیمت شمرند و سر بر بستر بالین نهادند این بود قصهٔ جنگ روز هشتم
از جمله ده روز جنگ بهیکهم پتامه سردار لشکر کوروان که با پانڈوان جنگ میکرد بعد ازان
شروع در جنگ روز نهم میشود انشاء الله تعالی درجودهن و کرن و دوساسن یکجا
جمع شده نشستند و گفتند که درین هشت روز که با پانڈوان جنگ کردیم با وجودیکه لشکر
ما زیاده از ایشان ست و مانند بهیکهم پتامه و درونا چارج و کرپا چارج و اسوستهاما و دیگر
بهادران که هر یک پانڈوان را با تمام لشکر شان جواب توانند داد در لشکر ما هستند اما
درین جنگها که درین چند روز با ایشان کردیم اکثر ایشان غالب می آیند و آن نیست که
بهادران و سایر لشکریان در جنگ ایشان تقصیری کرده باشند هیچ نمیدانم که باعث این
امر چه بوده باشد هر روز که میشود مردم ما کم میشوند و قوت پانڈوان بر ما زیادتی میکند
فکری درین باب میباید کرد کرن با درجودهن گفت که تو درین باب هیچ اندیشه
بخود راه مده همین که بهیکهم پتامه در لشکر ما نباشد یا آنکه او سلاح بنهد از دمن بجنگ ب
در آیم و همه پانڈوان را با لشکر شان بکشم بهیکهم پتامه یا ملاحظه ایشان مینماید یا پیر شده است
از دست او کاری بر نمی آید حالا تو یک کار بکن به خانهٔ بهیکهم پتامه برو و او را بگو
که سلاح بنهد و آنگاه ببینی که من بر جان این مردم چه میکنم درجودهن با همه
برادران سوار شده مشعلها و چراغ بسیار بر افروختند و بخانهٔ بهیکهم پتامه رفتند و خبر
به بهیکهم فرستادند بهیکهم پتامه ایشان را طلب داشت ایشان باندرون در آمده
همه تعظیم او نموده ایستادند بهیکهم فرمود تا همه نشستند بعد ازان پرسید که هرگز قاعده نبود
که شما درین وقت بیائید باعث آمدن چیست درجودهن گریه بنیاد کرد و گفت ما این همه
جنگ و نزاع که با پانڈوان کردیم بامید شما بود و حالا هشت روز جنگ با ایشان کردیم
و می بینیم که هر روز آثار فتح و ظفر از جانب ایشان ظاهر میشود نمیدانم که شما در جنگ ایشان
غمخواری میکنید یا آنکه شما حریف ایشان نمیشوید معلوم ست که این پانڈوان پیش شما
چه وجود داشته باشند اگر شما با همه دیوتها جنگ کنید همه را میکشید در آن جنگ که شما
با پرسرام کردید با آنکه اندر هم میبود نمیتوانست کرد حالا با آنکه شما خوب توجه میفرمائید

این پنج پاندوان را نمی کشیدم من بهمت شما پنج کیکی و دهشت دمن مر راجه درپد را که
خلاصه لشکر باد قبول کردم که بکشم یا آنکه ایشان بشما نسبت فرزندی دارند
ملاحظه جانب ایشان میکنید پس دو سه روز دست از حرب کشیده دارید تا کرن
در میدان درآید و کار ایشان را بسازد بهیکم پتامه ازین سخن چنان در غضب شد
که رنگ رویش سرخ شد و چشمانش بگردش درآمد پس بهیکم گفت که ای درجودهن
از تو عجب است که با من میگوئی که تو بنشین تا کرن جنگ کند همه مردم از غضب بهیکم بسیار
ترسیدند بعد ازان بهیکم گفت که این پاندوان هیچ مردمان زبون نیستند که اگر من دست
از جنگ ایشان بدارم کرن جواب ایشان میتواند داد درآن وقت که شما بجهت
خودنمائی نزدیک کاکبن رفته بودید و با گندهربان جنگ کردید کرن را چه شده بود
که شما را گذاشته هیچ زنان گریخت تا آنکه ارجن رفته با گندهربان چه نوع جنگها
کرده که گندهربان زبون شدند و ترا از دست ایشان خلاص ساخت این
بهادری کرن آن زمان کجا رفته بود و چون بشهر راجه برات رفته بودید و مواشی برات
رانده بودید ارجن بدر آمده تمام شما را گریزانده و تمام مواشی را باز گردانیده بود آن زمان
کرن خود همراه بود چرا آنجا آن بهادری نداشت که اینجا حالا پیدا کرده است و در وقتی که
ارجن بجنگ دیوان دریا رفته بود آن دیوان پیش کرن آمده گفتند که تو بیا و از جانب
با ارجن جنگ کن کرن قبول نکرد حالا این بهادری از کجا آورده که با من دعوی زیادتی
دارد هنوز جائی نرفته است که پاندوان همانند که من ایشان را می شناسم پس کرن را
نوبت بسیار جنگ خواهد رسید ببینیم که چه خواهد کرد و تو بیجا این هیچ نمیدانی که در برابر من
آمده این طور سخنان میگوئی فردا آنچه از دست من خواهد آمد دریغ نخواهم کرد و تو
حالا برو و بخاطر جمع تا صبح خواب کن فردا من راجه درپد و اکثر راجها و سرداران پاندوان
را بکشم و بغیر از آنکه سکهندی که او زن بوده است او را نخواهم کشت اگر چه او مرا بکشد
اما بغیر از و دیگری را ببین که چون خواهم کشت درجودهن و دیگران خوشحال شده از
خانه بهیکم پتامه بدر رفتند و همه میگفتند که بهیکم در غضب آمده است فردا

پاندوان

پانڈوان را با لشکر شان تا نکشد باز نخواهد گشت درجودهن به دوساسن گفت که من بهیکهم را
در غضب آورده ام میترسم که او بی تحاشی خود را درمیان باغیان اندازد و بدست غلبه
کشته شود شما فردا باید که دو کس از امرا و بهادران در نگاهبانی بهیکهم خود را معاف
ندارید و او را بیشتر از سکهنڈی نگاهدارید چرا که او سکهنڈی را نکشد مبادا سکهنڈی
او را بکشد چون روز نهم شد همه امرا در وقت صباح سوار گشته بدر خانه بهیکهم پتامه
رفته ایستادند و دیگر لشکریان همه بهمت و صلابتی سوار گشتند که زمین و زمان بلرزه
در آمد و این خبر به پانڈوان رسید که امروز بهیکهم پتامه در غضب آمده گفته است که همه
لشکر ما را با سرداران نامی بقتل رساند پانڈوان گفتند که ما را محافظت سکهنڈی
میباید کرد مبادا که دوران بروز بر آمدند و او را بکشند و امه بکار ما می آید چرا که مرگ بهیکهم
بدست اوست بغیر از او کسی دیگر بهیکهم را نخواهد کشت پس ارجن را بمحافظت سکهنڈی
تعیین نمودند و هر دو لشکر باستعداد تمام سوار گشته متوجه جنگ گاه گشتند و کوروان
۱ सर्वतोभद्र امروز سرب[1] تو بهدر بیوه کردند یعنی بطریق بساط شطرنج و کرپا چارج و کرت برما شیب[2]
२ शैब्य وشلن و جیدرت و ششبپتن و کنبوج و بهیکهم پتامه و برادران درجودهن در صف
پیش میوه بجای هراول صف کشیدند و درونا چارج و بهورشروا و شل و بهگدت صف در
دست راست بجای برنغار ایستادند و اسوتهاما و سودت و راجه امجین در طرف دست
چپ جرنغار صف کشیدند و درجودهن با مردم بسیاری و راجهایی نامی و بهادران نامی
که هر یکی خود را به صفها میزدند درمیان این جماعت بجای غول لشکر صف بسته مقام گرفت
در عقب لشکر بریهدبل را بجای میانه لشکر تعین کردند و در پیش فوج دست چپ درونا چارج با جمعی
از بهادران نامی قرار گرفته در پیش صف دست راست اسوتهاما و تری گرت نامی با فوجی از نامداران
بایستادند و پانڈوان نیز بهمین دستور لشکر خود را ترتیب دادند بهیم و نکل و سهدیو
و دهرشتدمن هراول شدند و مهارتهی بهیکهم جیدهشتر و راجه براٹ و راجه درپد با بهادران
نامی و بسیاری از راجها در غول صف کشیده مقام گرفتند و ارجن و سکهنڈی و چیکتان
و کنت بهوج در برنغار در مقابل درونا چارج ایستادند و ابهمن و پنج پسر دروپدی و کیکی

روز نهم

درجه نغار در برابر اسوستهاما وغیره صف کشیدند و ساتک با جمعی از مردم خوب در عقب
غول ایستاده در پیش ارجن درست گیت با فوجی از لشکر تعیین شد و سهدیو پسر
جراسندهه در پیش ابهمن و مردم جونغار قرار گرفتند قرنا و نفیر و نقاره و بوقها در هردو
لشکر بنوازش در آوردند فوجی با فوجی برابر خود با یکدیگر تاختند و باد وزیدن گرفت
و از آسمان آوازهای هایل بگوش مردم میرسید و آب از چشم اسپان روان گشت همه دانستند
که قران عظیم خواهد شد همه مردم هراسیدند اول مرتبه ابهمن پسر ارجن برارابه که بر چهار
اسپ سمند آنزامی کشیدند با فوجی از بهادران از جرنغار پاندوان متوجه غول گشته
بر سر درجودهن تاخت و چنان تیرباران کرد که باران از پاره ابر بریزد و جمعی که پیش
درجودهن بودند همه را کشته خود را بغول رسانید و ایشان را راند و جمعی را کشته
درجودهن را بیجا ساخت و بجای او ایستاده هیچکدام دیگر در برابر نیارست آمد باز
ابهمن بر چپ و بدست راست تاخت و کرپاچارج و جمعی را چنان بتیر زد که همه
بی شعور گشتند بعد از آن درونا چارج و فوج دست چپ حمله بر آوردند و درونا چارج را چنان
زد که از هوش برفت و مردم بسیار را بکشت و ابهمن چنان در آن معرکه داد مردانگی داد
که مردم ارجن را فراموش کردند درجودهن پیش النبس دیو رفت و گفت تو در قوت
و زور بر همه مردم زیادتی داری میخواهم که بروی و ابهمن را بکشی او امروز ما همه را
زبون و بی حرمت ساخته است النبس دیو فریاد عظیم کرده همچو ابر بغرید و هر دو دست
را چنان بر زمین زد که از آواز آن مردمان از ارابه ها افتادند پسر ابهمن لشکر پاندوان
دوید و چندان تیر بر لشکر پاندوان زد که اکثر فوجهای پاندوان را بگریزانید و پنج پسر
دروپدی در برابر النبس دیو آمدند و تیر بسیار بر النبس دیو زدند النبس هم بر ایشان
تیرباران کرده آخر پسران دروپدی چند تیر بر چشم و سینه النبس دیو چنان زدند که او
بی شعور شد و باز بهوش آمده بهر کدام از آن برادران پنج پنج تیر بزد و اسپان ارابه
ایشان را با بهلبانان بکشت ایشان پیاده شده بر النبش دویدند درین وقت ابهمن
خود را به النبش دیو رسانید میان او و النبش دیو جنگ تیر در گرفت اول مرتبه ابهمن

سه تیر کاری بر النبس دیو زد آن تیرها را او از بدن کشیده دور انداخت و باز ابهمن پنج تیر
دیگر به النبس دیو زد و النبس در غضب رفته نه تیر بر سینه ابهمن زد ابهمن آن تیرها
را از سینه بر آوردن گرفت النبس هزار تیر بر کمان نهاده بر جانب ابهمن انداخت
ابهمن هم چنان تیرها انداخت که تمام آن تیرهای او را در هوا بشکست النبس دیو
دید که با ابهمن حریف نمی شود سحری کرد که عالم تیره و تاریک شد و ابهمن چون
آن تاریکی را بدید دانست نتیجه سحر است فی الحال چنان تیری بینداخت که این همه
تاریکی برطرف شد و ابهمن را چشم بر النبس دیو افتاد چند تیر چنان برو زد که النبس را
طاقت نماند و روی بگریز آورده خود را در میان لشکر درجودهن انداخت و ابهمن چون
آن دیو را منهزم گردانید باز رو بلشکر درجودهن آورده ایشان را تیرباران کرد و چنان
شد که لشکریان کوروان روی بگریز آوردند بهیکهم تاپامه چون آنرا بدید با مردم خود گفت
که آن کودک تمام مردمان را گریزانیده بیائید تا او را در میان گیریم و نگذاریم که باز بدر
رود که بیک مرتبه بهیکهم تاپامه با همه بهادران و راجها از اطراف ابهمن در آمده او را
بمیان گرفتند ارجن این حال را بدید از جای خود در حرکت آمده بزودی خود را
به پسر رسانید کرپاچارج بیست و پنج تیر بجانب ارجن انداخت ساتک تمام آن تیرها را
در راه بگرفت و نگذاشت که یکی به ارجن خورد و کرپاچارج نه تیر بجانب کرشن جیو انداخت
ارجن در راه تمام آن تیرها را به تیر خود بزد که هیچکدام بکرشن جیو نرسید کرپاچارج باز
نه تیر بجانب ساتک انداخت و بر سینه او بزد ساتک در غضب شده تیری بر کرپاچارج
انداخت کرپاچارج آن تیر را به تیر خود بهوا برید ساتک تیر دیگر انداخت آنرا هم به برید
ساتک دست از جنگ کرپاچارج باز داشته با اسوتهاما بجنگ در آمد و چند تیر بر او
زد اسوتهاما کمان او را به تیر خود بشکست ساتک کمان دیگر بدست گرفته چندان
تیر بر اسوتهاما انداخت که اسوتهاما پر بر آورد و لحظه بیهوش گشته تکیه بر بیرق ارابه
خود کرد اسوتهاما بعد از لحظه بهوش آمده یک تیر زده بیرق ارابه ساتک را انداخت
ساتک در غضب شده تا هزار تیر بجانب اسوتهاما انداخت چون درونا چارج

از حال پسر خود خبر یافت بتعجیل خود را بگوبک رسانید و چنان تیری بر ساتک زد که ساتک بیهوش شد و اسو ستهاما را از دست او خلاص ساخت درینوقت ارجن بکومک ساتک آمد هر دو چندان تیر بر درونا چارج زدند که او مجال نمیافت که تیر بر ایشان زند درونا چارج بیک طرف رفت و تیر و کمان خود را گرفته ارجن و ساتک را بتیر گرفت ارجن ملاحظه درونا چارج میکرد چرا که هم استاد و هم برهمن بود و درونا چارج چند تیر بر ارجن زد چنانچه ارجن بیشعور شد بعد از مدتی بشعور آمد و در غضب رفته چنان تیرها بر درونا چارج زد که درونا چارج عاجز گشت درجودهن سشرما را بکومک درونا چارج فرستاد سشرما هر تیری که بر ارجن می انداخت ارجن در راه آنرا میزد و چند تیر بر ارجن زد ارجن در غضب شده چند تیر زد که سشرما بی شعور گشت درونا چارج بکومک سشرما آمد چند تیر بر ارجن زد ارجن در غضب شده چنان تیری بر درونا چارج زد که درونا چارج تاب نیاورده بگریخت درجودهن و کرپاچارج و شل و دسهجن و باهلیک بر سر ارجن راندند ارجن با ایشان بجنگ در آمد و دشتر اشتی و بهگدت با مردم خود بر بهیم دویدند بهیم گرز خود را گرفته متوجه ایشان گشت و چندین کس ایشان را با فیل و عرابه بزمین زد مردم ساخت ایشان از پیش او گریختند و ارجن هم با درجودهن و آن مردم جنگ بسیار میکرد و درجودهن پیش بهیکهم پتامه رفته گفت که شما حریف ارجن نشده اید شما او را از سر دور کنید بهیکهم پتامه بجنگ ارجن آمد میان او و ارجن حرب بسیار شد و هیچکدام بر یکدیگر غالب نمیشدند چون برادران ارجن دیدند که ارجن تنها ست مردم بکومک ارجن آمدند بهیکهم پتامه چندان تیر بر ایشان زد که اکثر از هوش رفتند و ساتک و ابهمن و جمعی دیگر بر سر بهیکهم پتامه دویدند و از جانب درجودهن هم مردم بکومک بهیکهم پتامه رسیدند و درمیان این دو جماعت جنگ عظیم واقع شد بهیکهم پتامه در غضب شده تنها درمیان پاندوان غوطه خورد درجودهن با دوساسن گفت که بهیکهم پتامه از آن سخن که شب با او گفته بودیم بسیار در غضب و غیرت آمده است و بی تحاشی درمیان دشمنان میرود البته نیک او را ملاحظه نمائید که اگر او در حیات ست ما را هیچ غمی نمی باید خورد خاطر ما جمع است

و اگر او را چیزی دیگر پیش آید آنوقت دیگر کارها مشکل خواهد شد پس چند راجه نامدار و چندین هزار ارابه سوار و چندین لک سواران نامدار با طراف بهیکهم ستاده در آمده بمحافظت او مشغول گشتند لیکن هر چند خواستند که تا بخود را به بهیکهم برسانند میسر نیامد چرا که او در میان افواج مخالفان چنان در آمده بود که چندین فوج مخالفان در پیش و پس بودند چنانچه گمان دروناچارج آن شده که مگر بهیکهم را کشته اند در این اثنا نظر ایشان بر بهیکهم افتاد و دیدند که راجه جدهشتر و نکل و سهدیو با طراف او در آمده اند دروناچارج سعی بسیار کرد که در میان مخالفان و بهیکهم تواند در آمد میسر نشد در جودهن ده هزار کس دیگر تازه بکومک بهیکهم و دروناچارج فرستاد تا ایشان بجد تمام شمشیرها کشیده بر سر پاندوان تاختند و پاندوان نیز با بهادران نامی بجنگ ایشان در آمدند آن طور جنگی دست داد که بصعوبت آن کس نشان ندهد و راجه جدهشتر و نکل و سهدیو بجانب کمان در آمده بسیاری از لشکر کوروان را بخاک هلاک انداختند و در زمین بغیر از کشته هیچ چیز دیگر بنظر در نمی آمد و لشکریان کوروان از پیش ایشان منهزم گشتند و ایشان بوق فتح نواختند و در جودهن بسیار از دیدن اینها پریشان خاطر گشت و با شل گفت که جدهشتر با دو برادر خود ایستاده است هیچکس بغیر از شما جواب او نمیتواند داد شما لشکر را گرفته متوجه جنگ او شوید شل با مردم بسیار بر سر جدهشتر رانده و جدهشتر ده تیر بر سینه او زد و نکل و سهدیو هم هر کدام هفت تیر بر وی زدند بهیم سین چون دید که راجه جدهشتر خود جنگ میکند گفت جائی که جدهشتر که صاحب ولی نعمت ماست خود جنگ میکرده باشد ما چرا ایستاده ایم این گفته بدوید و بجنگ در آمد چند کس نامدار را بگرز خود نرم ساخت در جودهن از دیدن این حال بسیار در غضب شد و خود با برادران و بهادران لشکر متوجه جنگ شد و بر لشکر مخالف تیرباران کرد سه تیر بر نکل و هفت تیر بسهدیو و دوازده تیر براجه جدهشتر پنج تیر بارجن و هشت دهمن و دوازده تیر به بهیم سین زد نکل دوازده تیر بدر جودهن زد و ساتک هم سه تیر بر او زد و دهشتدمن هفتاد تیر بر در جودهن و مردمانش که نزدیک او بودند زد و راجه جدهشتر دوازده تیر

بره بهیکهم تیامه زد و راجه هایی که در لشکر درجودهن بودند بگریز و لشکر پانڈوان هم آمد ایشان را
به تیرباران گرفتند و تیر همچو باران از طرفین بر یکدیگر میزدند بهیکهم تیامه در غضب شده
با لشکر مخالفان تیرباران کرد و چندان کس را بزد که همه لشکر رو بگریز نهادند کرشن جیو چون
دید که مردمان همه میگریزند بارجن گفت که لشکر شما همه گریخته حالا وقت سستی نیست آنکه
میگفتی که روزی شود که من انتقام از دشمنان بکشم حالا آن روز هست ارجن باز پس نگریست
بکرشن جیو گفت از کسی که مردم ما میگریزند عموی پدر من بهیکهم تیامه ست من اگر او را
بکشم بدروغ میروم اما چون شما میفرمایید بحکم شما جنگ میکنم پس شما ارابه مرا به او
رسانید کرشن جیو ارابه ارجن را برابر بهیکهم آورد و ارجن با بهیکهم آغاز جنگ کرد راجه
جدهشتر چون دید که ارجن بجنگ بهیکهم رفت او هم برگشت و اکثر لشکر همراه او باز گردیدند
و میان ارجن و بهیکهم تیامه جنگ بسیار شد بهیکهم چندان تیر بارجن زد که تمام
ارابه و اسپان و بدن ارجن زیر تیر پوشیده شد ارجن تیر زده کمان بهیکهم را بشکست
بهیکهم کمان دیگر بدست گرفت ارجن آن کمان را هم بشکست بهیکهم بخندید و
گفت که ای فرزند رحمت بر تو باد از چنان پدر و مادر اینچنین فرزند عجب نیست و
بهیکهم باز کمان دیگر بدست گرفت و ارجن را تیرباران کرد کرشن جیو ارابه ارجن را
بنوعی بگردش در آورد که بهیکهم هر چند خواست که ارجن را به بیند میسر نشد و ارجن هر چند تیر
بر بهیکهم زد بهیکهم ارجن را گذاشته متوجه طرف دیگر شد و چندان کس را از نامداران
لشکر پانڈوان بکشت که حد نداشت و مردم از پیش او رو بهزیمت نهادند کرشن جیو را
تاب نماند که این تمام مردمان را میکشد و هیچ کس حریف او نمی شود من او را میکشم
این سخن گفته برخاست ارجن فی الحال در پای کرشن جیو افتاد و گفت شما زحمت
نکشید و سخنی که گفته اید که من درین جنگ جنگ نمیکنم پاس همان سخن بدارید اما
توجه از من دریغ مدارید که من بمدد شما آن مردم را بکشم و بهیکهم در آن وقت آن طور
تیرباران بر لشکر پانڈوان کرد که آن افواجی را که در برابر بود منهزم گردانید اما دیگر جا ها
لشکرها رو برو جنگ میکردند چون بهیکهم این مردم را که خلاصه لشکر پانڈوان بودند

منهزم گردانید میخواست که متوجه دیگر افواج شود که آفتاب فرو رفت و همه مردم دست از
جنگ باز داشتند و کوروان را درین روز از جهت بهیکهم تا مه غلبهٔ عظیم بر مخالفان
بود و همه کوروان دران روز شادان و خرم بمنازل خود بازگشتند و پاندوان
پریشان و دل شکسته بجای خود آمدند تمام شد روز نهم از جملهٔ هژده روز جنگ پاندوان
و کوروان و از جملهٔ ده روز جنگ که بهیکهم تا مه کرده است چون پاندوان درین شب
پریشان خاطر و دل شکسته بمنازل خودها باز گشتند راجه جدهشتر باتفاق برادران
بمنزل کرشن جیو آمد و راجه جدهشتر بکرشن جیو گفت که امروز ملاحظه فرمودید که بهیکهم تا مه
چه کار کرد و چه نوع مردمان را منهزم گردانید و چه مقدار مردم را کشت و اگر بهیکهم بدان
لشکر خواهد بود محال است که کار ما پیش برود شما را فکری باید کرد که بهیکهم کشته شود
و اگر او کشته نشود ما همه را خواهد کشت کرشن جیو گفت ای راجه غم مخور جای که
کسی این طور برادران داشته باشد و مثل من کسی در مدد او باشد او چرا
غم را بخود راه دهد آن لشکر شما همه لشکر منست شکست شما شکست و فتح شما فتح من است
و ما اینجا با ارجن همراه ایم که اگر ضرور بود تمام گوشت بدن خود را بریده صرف کار ارجن
میکنم جدهشتر گفت شما عنایت میفرمایید و ما را دلخوشی که هست از همین توجه شماست
جدهشتر گفت مرا یک چیزی بخاطر میرسد اگر بفرمایید بگویم کرشن جیو گفت بگویید
جدهشتر گفت میباید که امشب در ملازمت شما بمنزل بهیکهم تا مه برویم و ازو التماس
کنیم که بگویید که ما چکار کنیم که فتح از جانب ما شود کرشن جیو گفت بسیار خوب گفتی همه
متوجه منزل بهیکهم تا مه شدند و دعا باو فرستادند او ایشان را طلب داشت
چون بدرون رفتند بهیکهم تا مه کرشن جیو را تعظیم کرد و او را در بالای مسند خود
نشانده و خود باادب پایان نشست و راجه جدهشتر و برادرانش را بسیار پرسش
کرد و گفت ای فرزندان خوش آمدید سبب آمدن شما درین نصف شب چیست
جدهشتر گفت ما همه فرزندان بلکه بندهای شما ایم و شما هم ما را با لشکر یاری و زیر
کردید حالا از شما یک التماس داریم بهیکهم تا مه گفت که کار جنگ چنین میباشد

اما چون مرا گفته آمده آید حالا از من هرچه بطلبید آنرا قبول مینمایم راجه جدهشتر
گفت میخواهم که شما بفرمایید که هیچ کس در جنگ حریف شما میشود و در جنگی که شما
بوده باشید کسی شما را مغلوب میتواند ساخت شما اول روز خود فرموده بودید که فتح
از جانب شما خواهد شد این سخن چطور راست می آید و نمیخواهم که بدی بذات ایشان
شود بهیکم بجواب گفت چون من بشما تفاول کرده ام میگویم اگرچه در هر جنگی که من
در آن جنگ بر عرابه خود سوار باشم هیچ کس آن لشکر را نمیتواند شکست داد
اگرچه اندر دیا پرسرام بوده باشد مگر وقتی که من به افتم آنوقت میتواند غنیم فتح کردن
راجه جدهشتر گفت همین را میخواهم که بدانم کسی شما را چون میتواند انداخت بهیکم پتامه
گفت من در جنگ قول دارم که هر کس از پیش من گریزد من او را نمیکشم و هر کس که
از من امان بطلبد و هر کس در برابر من سلاح بنهد و هر کس که بگوید که من تعلق تو دارم
و هر کس که در اصل زن بوده باشد بعد از آن بقدرت بهگوان مرد شده باشد
من این چنین کسان را نمیکشم و در میان لشکر شما بغیر از کرشن جیو و ارجن نیست که مرا
تواند کشت اگرچه من برهنه و در خواب باشم و در لشکر شما سکهندی مردیست که در
اصل زن بوده اگر او در برابر من درآید من دست بسلاح نخواهم برد چون شما بدیدن
من آمدید بشما میگویم که فردا ارجن را بگویید که سکهندی را در پیش خود بدارد که من دست
به سلاح نخواهم برد ارجن را میباید که به تیرها که بران اعتماد داشته باشد چندان بر من زند
که بیفتم آن زمان شما این لشکر را فتح میتوانید کردن این سخن را که با شما گفته ام با کسی مگویید
تا بگوش دریودهن نرسد والاصباح همه ایشان بیایند و مرا درمیان گیرند پس شما کاری
نتوانید ساختن حالا از و برخیزید بمنازل خود باز گردید و در فکر کار خود باشید ایشان
او را وداع کرده بمنازل خود باز آمدند ارجن بکرشن جیو گفت که عموی من بهیکم پتامه
میگوید که بغیر از ارجن کسی دیگر مرا نمیتواند کشت مرا دل نمیدهد که بهیکم را که عمو و ولی نعمت
من باشد بکشم کرشن جیو گفت تا بهیکم ازین جنگ دست کوتاه نمیکند شما را هیچ جا
که کاری نتوانید ساختن و فتح کردن و فردا لازم است که با او را بکشی و زخمی کنی و از ارابه اش

بزیر اندازی و حیران شود که او جنگ نتواند کردن تا کار شما پیش برود این سخن گفته هر یک
بجای خود رفتند چون صباح شد باز هر دو لشکر اول غسل کردند بعد از ان لباسها زره
پوشیدند و مستعد جنگ گشتند و هر دو لشکر پره کردند باین طریق که صف صف در پهلوی هم
ایستادند و از همه پیشتر در لشکر پاندوان سکهندی بود با افواج آراسته و بهیم سین با فوجی
در طرف راست و ارجن با جمعی از بهادران نامی بر دست چپ او قرار گرفتند و در عقب
انها پسران درپدی و ابهمن بودند و در جانب دست راست بهیم ساتک بود که با جمعی نگاهبانی
بهیم میکرد و بر طرف راست ارجن چیکتان با فوجی از نامداران به محافظت ارجن قرار
گرفت و راجه جدهشتر در غول مقام گرفت و نکل و سهدیو در دو طرف دست او و دهشتدمن
در پس سر او با فوج خود ایستادند و در عقب لشکر راجه درپد و راجه براٹ و پنج کیکی بودند
با فیلان مست و پیادها و غیره بهیکهم پتامه درین روز با درجودهن گفت که امروز من
تنها در پیش لشکر شما جنگ خواهم کرد و دیگر کسی امروز همراه من نبوده باشد و در عقب
بهیکهم پتامه افواج کوروان بترتیب فوج در فوج هر یک در جای خود قرار گرفتند چون
هر دو لشکر آغاز جنگ کردند اول مرتبه بهیکهم پتامه که دست از جان شیرین شسته بود
حمله بر لشکر پاندوان آورد و آنطور جنگی کرد که هرگز هیچکس در هیچ داستانی آنچنان جنگی یاد
نداشت و تنها آنقدر مردم را از لشکر پاندوان بر خاک هلاک انداخت که از کشته
پشته بر سر هم افتادند و نزدیک شد که تمام آن لشکر را از بنیاد براندازد و هیچکس قدرت
نداشت که در برابر او در آید راجه جدهشتر کس پیش ارجن فرستاد که زود تر خود را برسان که
بهیکهم این لشکر را برهم زد و درجودهن چون این کار بهیکهم را دید از خوشحالی نزدیک بود
که هلاک شود خود را بملازمت بهیکهم رسانید و دست او را بوسه داد و گفت اگر آنچه شما امروز
کرده اید دیگر روزها همچنین میکردید تا حال از پاندوان اثری نمی ماند درجودهن چون دید
که ارجن می آید با بهیکهم گفت که ارجن آمد آنرا ملاحظه بکنید بهیکهم گفت که تو مرا بگذار که امروز
من او را میکشم و یا او مرا میکشد درین روز یک لکهه که صد هزار کس ارابه سوار و اسپ سوار
بوده باشند بر دست بهیکهم پتامه کشته شده و ده هزار فیل و ده هزار اسپ را بضرب تیر و

شمشیر بر خاک هلاک انداخته بود و همه مردم ازان دست و بازوی او در تعجب شدند
چون ارجن برابر بهیکهم تتاپمه آمد با سکهندی گفت که تو در پیش من میرفته باش و زنهار
نترسی که من نخواهم گذاشت که آسیبی بتو برسد چون هر دو به بهیکهم رسیدند سکهندی ده تیر
بر بهیکهم زد بهیکهم اصلا باو التفات نکرد و او را یک طرف گذاشته رو بروی ارجن شد و
چند تیر بارجن زد و ارجن تیری زده کمان بهیکهم را شکست بهیکهم در غضب آمده برچهٔ خود را
برارجن انداخت ارجن آنرا به تیر در راه پنج پاره کرد بهیکهم تتاپمه گفت اینها را همه ارجن
بزور کرشن میکند اگر کرشن جیو در میان پاندوان نبوده باشد من همه ایشان را بلشکر
ایشان بکشم پس بهیکهم تتاپمه گفت که پدر من مرا دعا کرده بود که تا مرگ نه طلبم مرگ بمن نرسد
حالا وقت آن آمده که من مرگ را از گوبند بخواهم درانوقت هشت برادر بهیکهم تتاپمه که مادر
ایشان گنگا ایشان را در آب انداخته بود و ایشان همه دیوتها شده بودند آن هشت
برادر بهیکهم بالای سر او آمده باو گفتند که خوب خیالی کرده وقت شده است که تو
موت خود را از درگاه نارائن خواهی و آن قصه برادران بهیکهم تتاپمه چنان بود که
روزی گنگا بصورت دختر صاحب جمال برآمده بخانه راجه پرتیپ که پدر راجه سنتن که پدر २मनी१
بهیکهم تتاپمه بود آمده بر زانوی راست او نشست راجه پرتیپ گفت که تو چه کسی گفت که من
گنگا ام راجه گفت بچه جهت اینجا آمده گفت آمده ام تا تو مرا بزنی نگاهداری راجه گفت
اگر تو داعیه داشتی که تو زن من شوی بر زانوی راست من نمی بایست نشست چرا که زانوی
راست جای نشستن دختران و عروسان است حالا که تو بزانوی راست نشستی مرا روا نیست
که ترا زن خود بکنم گنگا گفت اگر تو مرا زن خود نکنی من ترا بد دعا خواهم کرد راجه پرتیپ گفت
که تو مرا دعا بکن که من ترا به پسر خود سنتن که در علم و شجاعت و در صورت و عقل
نظیر خود ندارد بدهم و تو عروس من شوی که عروس حکم دختر دارد گنگا قبول کرد و با راجه گفت
بشرطی زن او میشوم که من هر چه از نیک و بد بکنم او مرا نگوید که تو چرا چنین کردی چرا که
هر چه من بکنم بنا بر مصلحتی و حکمتی خواهد بود و اگر پسر تو از من پرسد چرا چنین کردی من دیگر
پیش او نخواهم ایستاد و همان لحظه خواهم رفت چنانچه هر چند او مرا طلب نماید هیچ جا اثر

ماراتیا بدراجه پرتیپ پسر خود سنتن را طلب داشت و گنگا را باو نمود سنتن عاشق
او شد راجه پرتیپ گفت که این دختر بتو دادم هم سنتن بسیار خوشحال شد راجه گفت
این دختر بیک شرط زن تو شود هر چه او بکند باو نگوئی که چرا چنین کردی اگر خواهی
او از پیش تو خواهد رفت و دیگر او را نخواهی یافت سنتن چون عاشق شده بود آن
شرط را هم قبول کرد و پدرش آن دختر را بزنی او داد و سنتن چنان محبتی با او پیدا
کرد که یک ساعت بی او آرام نداشت تا بعد از مدتی آن زن را پسری متولد شد گنگا
آن پسر را برداشته بکناره آب گنگ برده او را در آب انداخت و آب او را به برد و
آتش در جان سنتن افتاد اما از ترس آن که مبادا اگر بپرسد که چرا این پسر را در آب
انداختی زن هم برود آن غصه را فرو برده هیچ نگفت همچنین تا هفت پسر سنتن را ازو
حاصل شد و او هر هفت را در آب انداخت و سنتن هیچ نگفت تا در نوبت هشتم این
بهیکم متولد گشت و او بغایت مقبول و صاحب جمال بود پدر اول نداد و نگذاشت
که مادرش در آب اندازد به گنگا گفت تو ظلم کرده هفت فرزند مرا در آب انداختی و این
پسر را بمن ببخش گنگا گفت حالا شرط ما و تو برطرف شد این پسر خود را نگهدار که من
میروم هر چند سنتن بزاری و تضرع نمود قبول نکرد و بکناره گنگا رفته آب در آمد
ناپدید گشت سنتن در مفارقت او گریه و زاری بسیار کرد و این پسر را عزیز میداشت
و آن فرزند چنان خدمت پدر میکرد که مزیدی بر آن متصور نمیتوان کرد و اصلا
از حکم پدر تجاوز نمی نمود چنانچه پدر ازو بغایت خرم و شاکر بود چون پدرش غیر ازو
فرزند نداشت و میخواست که دیگر فرزند بهم رساند این بهیکم آنرا دریافته در
بند آن شد که از جهت پدر زنی لایق بهم رساند تا آنکه تعریف کوچن گندها را شنید
بجهت خواستگاری او از جهت پدر پیش مادر و پدر او رفت چنانچه در بالا مذکور شده
و با ایشان شرط نموده که من مدت العمر زن نخواهم و چون گندها را بجهت پدر خود
آورد چون پدر شنید که او شرط کرده که هرگز زن نخواهد او را دعا کرد و گفت که
تا تو مرگ نطلبی بهگوان ترا مرگ ندهد القصه چون در آن وقت آن هفت برادر بهیکم

از ہوا با و گفتند که برادر غروب خیال کرده وقت آن رسیده است که تو تمنای موت خود
بکنی بھیکم مرگ خود را از درگاه بھگوان جیو درخواست نمود و تیر دعایش بہدف
اجابت رسیده و ہمان لحظه سرش بدر در آمد و از آسمان گل بر سرش بارید و آواز
نقاره از طرف آسمان بگوش ہمه کس رسید سنجے به دہرتراشت میگوید که اینک
برادران بھیکم او را گفتند که تو مرگ خود را بطلب بغیر از بھیکم و سن دیگر ہیچکس آن را
نه شنید القصه چون سر بھیکم بدر در آمد و رنگش متغیر گشت در دلہای ہمه لشکر کوروان
افتاد که امروز بھیکم خواہد افتاد بھیکم بار دیگر سر کمان دیگر طلبیده بدست گرفت و
خواست که ارجن و دیگران را بزند که سکھنڈی برابر او آمد بھیکم اصلا باو ملتفت نشد و
سکھنڈی تیر بر سینه بھیکم زد آن تیرہا اصلا در وی اثر نکرد درین وقت ارجن از عقب
سکھنڈی بیست و پنج تیر بر بھیکم زد بھیکم تا مه خواست که او را بزند که ارجن تیر زده
کمانش را شکست بھیکم چون تیر بدست میگرفت ہمه را ارجن میشکست و از عقب سکھنڈی
ارجن بھیکم را به تیرہا پیاپی میزد و سکھنڈی ہم بھیکم را میزد و بھیکم بدوساسن گفت
که این ہا که بمن می خورد و مرا بسیار درد میکند این تیر سکھنڈی نخواہد بود بلکه تیرہای
ارجن ہست و گرنه تیر سکھنڈی آنقدر قوت ندارد که بمن تاثیر کند ارجن و سکھنڈی
چندان تیر بر بھیکم زدند که در تمام بدن بھیکم در ازا به ہیچ جا نمانده بود که چند تیر
بر بالای ہم نشسته باشد بعضی از اعضای بھیکم از ہم جدا شده دیوتا که برہوا نظاره
میکردند فریاد زده گفتند که عجب دلاوری کشته شد و در تمام بدن بھیکم برابر یک انگشت
جا نمانده که زخم تیر نداشت و درین وقت آفتاب نزدیک بغروب رسیده بود که ارجن
از عقب سکھنڈی چنان تیری بر بھیکم زد که بھیکم بی طاقت گشته از بالای ارابه بر
زمین افتاد و از افتادن او زمین بلرزید او تمام قد بر بالای تیرہای انداخته افتاده بود
و تمام بدن او بر زمین نرسیده بود مگر بعضی اعضا که قدری بزمین میرسید و ہمان زمان باران
از آسمان نازل گشت و در آن وقت آفتاب در کمی و روزہا در کوتاہی بود و در ملت
ایشان آنست که اگر کسی در وقتی که آفتاب در تنزل و روزہا در کوتاہی باشد فات

کند آنقدر ثواب می برد و در وقتی که آفتاب در ترقی و روزها در زیادتی باشد وفات کند اجر عظیم می یابد در آنوقت گنگا که مادر بهیکهم بود رکهیشری را بصورت هنس پیش بهیکهم فرستاد و پیغام داد که پسر مرا بگو که حالا آفتاب در تنزل است چندان باش که آفتاب در زیادتی آید چرا که آن زمان اجر عظیم خواهی یافت آن هنس پیش بهیکهم آمده بگرد بالین گردید و پیغام گنگا را به بهیکهم بگزارد بهیکهم تاپه گفت مادر مرا از طرف من دعا برسان و بگو که من هم اینقدر میدانم و مرگ من بدست منست چندان همین طور میباشم که آفتاب بجل رود و ایام شرف و ترقی او باشد آنوقت وفات خواهم کرد و هنس بهیکهم را وداع کرده برفت و دوساسن چون دید که بهیکهم افتاد بنیاد گریه و زاری نمود و عرابه خود را بدرجودهن رسانید چون درجودهن و دیگران آمدن دوساسن را دیدند همه پریشان خاطر گشتند و رنگهای شان بگردید و با هم گفتند که دوساسن بحال بدمی آید امید نیست که خیر باشد چون دوساسن نزدیک رسید پرسیدند که خیریت است دوساسن گفت که چه خیر بوده باشد که بهیکهم افتاد و درونا چارج چون این خبر شنید فی الحال بر زمین افتاد و بسیار بیهوش گشت درجودهن نفرمود که تا گلاب بر روی او پاشیدند تا بهوش آمد همه باتفاق به تعجیل گریان گریان بر سر بهیکهم تاپه آمدند و جراحان و طبیبان را همراه او حاضر گردانیدند چون بهیکهم جراحان و طبیبان را دید گفت که این مردم را چیزی بدهید و رخصت نمائید چرا که این روز را من طلبیده ام و هیچ حاجت به طبیبان ندارم هر چند درجودهن زاری کرده التماس نمود که علاج نمائید قبول نکرد بضرورت ایشان را چیزی داده رخصت کردند چون خبر افتادن بهیکهم تاپه براجه جدهشتر رسید او هم آغاز گریه کرده هر پنج برادر گریان گریان بر سر بالین بهیکهم تاپه آمدند و در پای او افتادند درجودهن بجدهشتر گفت خود کشته بهیکهم را و خود تعزیت میدارید بهیکهم گفت که سر من بر زمین میرسد چیزی زیر سر من بنهید فی الحال دویدند و تکیه های دیبا از هر جنس آوردند هر کدام را که نزدیک او آوردند بهیکهم گفت که این تکیه ها در این وقت مناسب من نیست چون دیگر تکیه نماند گفتند که چه طور تکیه میخواهید گفت

ارجن را بطلبید چون ارجن حاضر شد بهیکم باو گفت که تکیه بزیر سر من بنه ارجن
کمان و تیر بدست گرفت و سه تیر بر پیش سر او زد و بعد ازان گفت که فلان جای من بر زمین
میرسد و مرا عذاب میدهد ارجن بران جا هم تیری زد تا چند جا را بارجن گفت
و ارجن تیرے زد چنانچه بر سر تیر ها جای گرفت آن زمان گفت که حالا
آسوده شدم بعد ازان گفت که من تشنه شدم آب میخواهم هر چند
آب در جامهای طلا و نقره آوردند نخورد پس بهیکم گفت که ارجن مرا آب بده ارجن
چنان تیر بزمین زد که آب زمین مجوشید و گرد پیش او تمام آب گرفت چون خنکی آب
باو رسید گفت حالا راحت یافتم بهیکم بنا مه بدر جودهن و راجه جد هشتر و درونا چارج
وغیره گفت که من چند روزی دیگر در قید حیات خواهم بود اگر شما چیزی در خاطر
داشته باشید که از من تحقیق نمائید بپرسید اما حالا شب بسیار رفته است هر یک
بمنازل خود باز بگردید این سخن گفته چشم برهم نهاد و بذکر بهگوان مشغول گشت
در جودهن جمعی کثیر را بجهت محافظت او آنجا گذاشت و تمام کوروان و پاندوان
گریان گریان بمنازل خود باز گشتند فقط

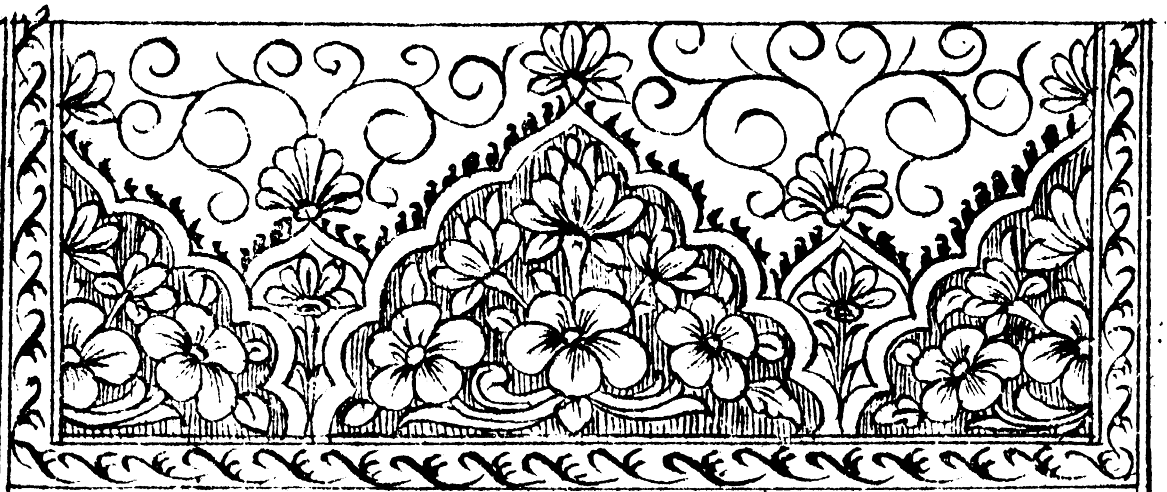
بعون صانع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و زمان

مجموعهٔ حالات نوادر جهان تاریخ انتخاب واقعات باستان مخزن کنوز صدق آصفی موسوم

که کتابیست بسیار معتبر و مستند و صحیفه ایست مرد دل عزیز و معتمد ترجمهٔ علما معنون به حجة الافضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکهنو بحلیهٔ طبع محلی شد

سری کرشن جیو سهای

آغاز فن هفتم از کتاب مهابهارته که آنرا درون پرب گویند

راویان اخبار آورده اند که چون ده روز از جنگ کوروان و پاندوان گذشت
سنجی که خبر هر روزه به دهرتراشت میرسانید پیش دهرتراشت آمده گفت که چون بهکهم پتامه
در میدان زخمهای کاری خورده افتاد کوروان و پاندوان هر دو جماعت بر سر ایشان
رسیدند که هنوز از و رمقی باقی مانده بود سر او را بزانو نهاده اشک حسرت می باریدند
و در پی تیمار و غمخوارگی او شده میخواستند که برای او بستر و بالین راست سازند و نعش
او را بر دارند او بچشم و ابرو اشاره نموده ایشان را منع ساخت و تن بر زمین در داد
و بزبان حال و مقال به ایشان گفت که در زمان حیات قدر من نشناختید و از هر
جانب مرا نشانه تیر بلا ساختید و نصیحت مرا نشنیدید و برین مضمون عمل نکردید بیت

چاره من مکن امروز که سودی ندهد ۞ نوشدارو که پس از مرگ به سهراب دهند ۞

بعد از انکه اختیار را از دست رفت ازین گریه و زاری چه شود حالا دیار ما و شما برو
واپسین افتاد القصه ازین دو جماعت هر کدام میخواستند که او را بمنزل خود ببرند
و بر سر اینمعنی نزاع کردند و آتش جهالت در میان ایشان افتاد بهیکهم پتامه گفت
که در میان شما پیری مبهوت بودم و فرتوت معلوم نیست که همین ساعت مرا اجل در رباید
یا زمانی مهلت دهد درین یکدو دم که مهمان شمایم و الم بسیار دارم بر سر من برای چه

نزاع میکنید بگذارید تا هر طور خاطر من خواهد جان بدهم چه لازم است که از روی تعظیم و احترام
مرا بر سریری باید برد چون عاقبت خاک میباید شد این همه تکلف رسمی محض کار است
من بنامرادی و خاکساری خود که خوشم بگذارید و چه خوش گفته اند بیت منم و دو روزه
عمری که بزیستن نیرزد * پس از آنکه من بمیرم که بگریستن نیرزد * آنها چون دیدند که
بهیکم درین وادی راسخ است و ثواب خود را از دست نمیدهد او را بجای خود گذاشتند
کوروان و پاندوان بی وجود بهیکم تاپامه چنان مینمودند که بیشه بی شیر و رمه گوسفند
بی شبان نماید و تزلزل در مهمات ایشان چنان افتاد که کشتی تباهی در دریای عمیق
برود چراکه همه بزرگی و سرداری او قایل بودند او را در میان خود غنیمت میدانستند
و در امور کلی و جزوی مشورت با او میکردند و با یکدیگر میگفتند که در زمان و گردش
آسمان را سالهای بسیار و قرنهای بیشمار باید که تا باز هیچو بهیکم تاپامه کسی بعالم بیاید
و بزبان شیرین نصیحت فرماید نظم روزها باید که تا گردون گردان یک شبی * عاشقی
را وصل بخشد یا غریبی را وطن * هفته ها باید که تا یک مشت پشم از پشت میش *
زاهدی را خرقه گردد یا ستوری را رسن * ماهها باید که تا یک پنبه دانه ز آب و گل *
شاهدی را حله گردد یا شهیدی را کفن * سالها باید که تا یک سنگ اصلی ز آفتاب *
لعل گردد در بدخشان یا عقیق اندر یمن * قرنها باید که تا یک کودکی از فیض طبع *
عالمی گردد نکو یا شاعری شیرین سخن * بعد از آن کوروان میان یکدیگر مشورت
کردند که تا این زمان سردار لشکر و بهادر نامور در میان ما بهیکم تاپامه بود حالا
مناسب چنان مینماید که کرن را بطلبیم و منت و معذرت بسیار کرده او را برین
بیاریم که پیشوائی سپاه خود را باو داده با پاندوان جنگ نمائیم درین گفتگو بودند
که خبر افتادن بهیکم تاپامه بکرن رسید و تاسف بسیار کرده و در دل خود اندیشید که
که نگاهبان کوروان بهیکم بود بعد از کشتن او پاندوان غالب می آیند و
کوروان را میکشند ارابهٔ خود را طلبیده و بسرعت تمام در میدان جنگگاه که بهیکم تاپامه
افتاده بود آمد و بپای بهیکم تاپامه افتاد و گفت که من کرنم برای بعمد تقصیرات

گذشته و طالب عفو گناهان و بی ادبی که نسبت به بندگان شما کرده‌ام پیش شما
آمده‌ام که مثل تو بهادر نادار که هم در زندگی نام نیک داشتی و هم نیکنام از
عالم میروی کجا پیدا شود که تو مثل به سرام کسی را منع نموده بودی حالا که ارجن در
معرکه ترا فرود آورد ارجن معلوم میشود که جانب کوروان بر شد و دست هلاک ایشان
نزدیک رسیده نه گرنه مرا کجا گمان بود که ارجن ترا از ارابه فرود آورد چرا که ارجن
پیش تو مثل پشه است پیش فیل این همه نیرنگی تقدیر است که ارجن بر تو غالب آمد
و ترا بکشد اما چون همه کارها وابسته بقضای خدا اندیشه ارجن و دیگر بهانه پیش
نیست حالا التماس دارم که مارا نصیحتی فرمائی تا بران عمل نمایم بهیکهم گفت که نصیحت
من آنست که با کوروان یکی باشی و ایشان را در روز بد مدد نمائی اگرچه میدانم
جائی که ارجن و کشن همیکی شده اند و کرشن آتش با ارجن مید مدد ارجن که
آتش عالمی را خواهد سوخت و کوشش فائده ندارد اما ترا بهر حال کوشش باید کرد
آنچه او گفت کرن قبول نموده پای او را بوسیده وداع شد و بهیکهم را ضعف
غالب شد و چشم پوشید پس کرن پیش درجودهن آمد و از آمدن او کوروان را از
یک دل هزاران دل شد و تقویت تمام یافتند درجودهن خواست که کرن را
سردار لشکر سازد و تابع او شود کرن گفت که درونا چارج و اسوستهاما بزرگ ما همه اند
چه در وید خواندن و نوشتن و چه در فن تیراندازی و جنگ کردن جائیکه اینها باشند مرا
نمیرسد که سردار و پیشرو لشکر باشم پس همه باتفاق پیش درونا چارج رفتند و خواستند
که سرداری بردارند و قائم مقام بهیکهم بسازند بنابران درجودهن پیش درونا چارج
رفت و بالحاح تمام التماس نمود که سرداری و پیشوائی لشکر را قبول نمائید او گفت
که من همه مراد پهارا نیکو ورزیده‌ام و هر کس که باشد با او جنگ میکنم اما بجانب
درشت دشمن دست بالا نمیتوانم کرد و از پیش او چنان میگریزم که برف در وقت
طلوع آفتاب و به یقین میدانم که اجل من بدست او خواهد بود کوروان گفتند آنچه
مقدر است مبدل نمیشود حالا خود شما پیشرو لشکر ما باشید و با عدا جنگ کنید که بی سردار

مردم را چنان بنمایند که تن بی سر بنماید بضرورت بعد از مبالغه بسیار درونا چارج را مجال
سخن نماند تا آنکه سرداری لشکر با و قرار گرفت پس کوروان افواج را تقسیم کردند و صفها
را ترتیب کردند جیدرتهه و راجه ملک کلنک و بکرن ببرنغار شدند و کرپاچارج و کرت برما
و چترسین و بیشت و دوساسن جرنغار شدند و شکن با جماعه قندهاری پشتیبان برنغار
و کامبوجان و دکنیان که راجه شان سدچهن بود پشتیبان جرنغار و دریودهن و
کرن با لشکر انبوه هراول شدند و درونا چارج غول شد و مهاشکت[1] بیوه ترتیب داده १ महाशाक व्यूह
که کاهی نبوده است و از جانب پاندوان کرونچ[2] بیوه راجه جدهشتر ترتیب داده २ क्रौंच व्यूह
بر روی آن بیوه سری کرشن جیو و ارجن بودند و آن ترتیب هر دو لشکر تا زمانی بود که
باهم دوچار نشده بودند بعد از آن که با یکدیگر رسیدند آن ترتیب برهم شد و غبار فتنه
بر آسمان رفت و کرگسان بالای سر برق آشیانه ساختند و زاغ و زغن بهوای کشتگان
آمدند و روزی بر ایشان فراخ شد و عقابان به بوی گوشت راه یکساله را طی کرده
بجنگگاه آمدند و چنگال و منقارها پر ساختند و منتظر روزی نو بودند سواران بمیدان
جولان نمودند هر کدام حریف خود را طلبگار شد ارجن ازین طرف و کرن ازان طرف
بدعوی برآمدند و درونا چارج که غول بود مقابل راجه جدهشتر و بهیم و نکل و سهدیو
شد و جماعه را که هراول ایشان بودند به تیر در گرفت بدین ایجال دهرشت دمن و
از جای خود روان شده رخنه در صف کوروان انداخت چون درونا چارج
محافظت ایشان مینمود دهرشت دمن را مجال آن نماند که کاری تواند کرد
و پاندوان از دیدن کوکبه و رایات درونا چارج و جلدی او انگشت حیرت بدندان
گرفتند راجه جدهشتر دید که درونا چارج بر افواج پاندوان غالب خواهد شد با ارجن
و دهرشت دمن گفت که چرا جنگ نمی کنید و قدم بر مردانگی نمی زنید پس جدهشتر و
دهرشت دمن و بهیم و ارجن و ابهمن و گهتوکچه و پسران دروپدی و ساتک و چیکتان
و جبتس و دیگر سرداران و بهادران صاحب داعیه همه یکبار جلوریز آمده بر
درونا چارج مثل باران تیرها ریختند و لشکر او را به نیزه و تیر گرفتند او هم ثبات

قدم را کار فرموده به حمله های ایشان تاب آورده و سر در پیش انداخته دست
بسلاح برد چندان کس را از مردم و اسپ و فیل مجروح ساخت که از شمار افزون بود
بهیم دریافت که تلبه میخواهد که دگرگون شود از روی غضب بحمله مستعد شد و با
درونا چارج جنگ بنیاد نهاد و آنچنان حمله های مردانه برو آورد که با دیدن آن
شیر مردان گل گل شگفتند و شغال مشربان از ترس و بیدلی راه گریز پیش
گرفتند و درونا چارج به بهادری که میرسید نام خود را ببانگ بلند میگفت و او را
اعلام بخشیده زخم میزد و غالبانه کارزار میکرد و گاهی یک تیر را بریده دو پاره میکرد و
گاهی دو تیر را به نیزه یکی میکرد و کار را بجائی رسانید که ترس او در دل پاندوان
بسیار افتاد و چون برگ بید بلرزیدند و تیرهای او روی هوا چنان گرفت که آفتاب
پوشیده شد و نعره چنان میزد که آواز شصت و صداهای ارابه ببالا میرفت پس
جماعه لشکریان کنبله پیش آمده مقابل او شدند و او چندان کس را از ایشان
بکشت که زمین از خون نم گرفته بود و ایشان را از پیش گریزانیده بود و رتهه او مثل
باد بسرعت تمام هر جا بطرف میرفت و بیرقش چون برق می درخشید و هر جا که
میرفت در خیال آن مردم چنان نقش بسته بود که گویا همین زمان مثل صاعقه می
خواهد افتاد و از هیبت این واقعه دست و پا گم کردند پس بهیم و ارجن و پسران راجه دروپد
و راجه کاشی مقابل درونا چارج شدند و تیرها بر او می انداختند و پیش از آنکه ایشان
شصت بگشایند درونا چارج از تیز دستی چندان تیر پیاپی می انداخت که یگان
یگان تیر بر سینه های ایشان رسید و پران گذشت و بر زمین افتادند و بدینگونه
آن روز درونا چارج هزاران کس را بکشت و مجروح ساخت و کارستانی کرد که پیش از آن
کسی نکرده بود القصه درجودهن در آن روز با درونا چارج گفت که چون صف
پاندوان مغلوب بطور شایسته و افواج ما غالب آمده سعی باید کرد که جدهشتر دستگیر شود
و کار امروز را بر فردا نباید انداخت چون جدهشتر را این معنی معلوم شد با ارجن گفت
که هیچ شنیدی که درجودهن با درونا چارج [illegible] گفت [illegible]

تنها برای لشکر کوروان کافی ام امروز چه ارجن و مل نمیکوشی میباید که عنان بدرونا چارج
دگر یا چارج جنگ کنی که ایشان را از حال خود خبر نماند و نجود در ماند چه جای آنکه
بگرفتن من توانند پرداخت ارجن گفت که درونا چارج استاد منست او را بجان
نمیتوانم کشت تا من زنده ام کسی ترا نمیتواند گرفت این لاف و گزاف ست
که در جود من خاطر خود را بآن خوش میکند اگر ستاره ها از آسمان بزمین ریزند و
و آفتاب ازین طرف بآن طرف طلوع نماید و این در خود بجنگ ما در آید صورت
ندارد که بزندگی من بجانب تو نگاه تواند کرد من این سخن را دروغ نمیگویم و حرف من
دروغ نیست اگر خواهی باین مدعا سوگند هم بخورم چون ارجن این سخن بگفت پاندوان
بعد از پریشانی یکجا جمع شده و گروه بسته روبروی درونا چارج آمدند و از هر طرف لشکرهای
تازه زور بمدد ایشان آمدند ارجن کمان خود را بدست گرفت و تیری انداخت و
درونا چارج نیز تیری انداخت و تیرهای ارجن را می برید پس دهشت دمن بمدد ارجن
رسید درونا چارج تیری بر دهشت دمن زد که از ان تیر دهشت دمن بیهوش گشت و
چندان تیر آتش بار درونا چارج دیگر هم انداخت که روی زمین را سوختن گرفت
و هر تیر او کوه سنگ گران بود که از آسمان می افتاد و مردم را ضایع میساخت و همه
تیرها خون آلوده بر چهار طرف افتاده بودند چنانچه چوب هندی با شنگرف منقش
کرده باشند و بر زمین غلطانند راجه جدهشتر با برادران خود گفت که این طور
ما با ایشان بس نمی آییم میباید که هر کدام از ما با یک یک ایشان مقابل شوند پس سهدیو
با شکن جنگ میکرد و سهدیو تیرها بیاپی زده کمان شکن را برید و برق او را انداخت
و هم پهلوانان و اسپان ارابه او بکشت و مجروح ساخت و شکن نیز آنچه سهدیو کرده
بود بجا آورد دروپد با درونا چارج روبرو شد و درونا چارج با ده تیر دروپد را زد
و دروپد نیز بده تیر درونا چارج را مجروح ساخت بهیم با بنبشت بجنگ پیوست و او را
تیر بسیار زد و او بهیم را زیر تیر گرفت و بیست و هشت تیر بر جانب یکدیگر انداختند و
بنبشت رته بهیم را خرد شکست و او را پیاده ساخت بهیم نیز بگرز رته بنبشت را شکسته

مکافات او نمود و او شمشیر و سپر بدست گرفته بجنگ بهم آمد هر دو با هم در میدان آمدند
چنانچه فیل مست با فیل مست دیگر برافتد و در تمام رزیدن کی بودند و در هشت گیت
با کرپاچارج حریف بود هفتاد تیر در هشت گیت بر کرپاچارج رسید که بعضی از جوشن او
گذشت و بعضی بکرپاچارج رسید کرپاچارج نیز دست بدست یکایک جدای عمل او را
با و باز نمود و از عهده مکافات برآمد او را زیر تیر نهان ساخت تا آخر روز جنگ
در میان این هر دو طایفه قایم بود و ساتک و کرت برما حریف بودند همین طور
و هشت دمن با سسرما جنگ میکردند و کرن با احتیاط تمام مرگرد لشکر خود بر می آمد
و از هر طرف خبردار میبود و نمیگذاشت که تیرهای پانڈوان بلشکر او برسند هرگاه که
میبارید تیر باران بر مردم او می آید آنرا در هوا می برید ازین چالاکی کرن دوست و دشمن
حیران بودند راجه براٹ همراهی فوج خود بجنگ با کرن در پیوست این هم تعجب شده
کرن بر روی مرد با نش تیرباران کرده بهگدت با درپد مقابل شد و سکهندی با بهورسوا
بجنگ پیوست و سهدیو با سودت حریف بود و هر کدام با حریف خود سرگرم جنگ بود
و گهٹوکچ با المبس جنگ میکرد و هر دو کس چندان جنگ طلسم و دغابازی کردند
که در تقریر نیاید و چیکتان با انوبند و کهیمن بسیر در جنگ دهمن با چهتر دیو و راجه
پوروا با ابهمن مقابل شدند و پوروا در تیرهای خود ابهمن را پوشید و ابهمن اگرچه از پोरव
دست او زخم تیر خورده بود اما کمان چهتر دیو و چتر او را آخر بشکست و پنج تیر دیگر بر چهار
اسپ و ارابه و مهابان او را زخمی ساخت و تیری دیگر بزده کمان نهاده بنجواست
که آن راجه را بکشد درین میان پوروا بدو تیر آن تیر و کمان ابهمن ببرید ابهمن شمشیر
گرفته گرد سر خود میگردانید و بازی کنان میرفت و حمله بر رتهه او آورد چون شمشیر بر
کارگر نشد در غلاف کرده موی سر او را گرفته بزمین میکشید ناگاه جیدرت بمدد
پوروا آمد ابهمن پوروا را نیم مرده گذاشته شمشیر بر جیدرت زد و جیدرت بر جا
با ابهمن دست و گریبان شده مانند کشتی گیران با هم در افتادند و چون هر دو
در کشتی صاحب فن بودند با یکدیگر کشتی کردن گرفتند تا دیری حملها میکردند هیچکدام

غالب نمیتوانست شد تا آنکه ابهمن بر وی دست یافت و نزدیک بود که جیدرت را
بزمین زند ناگاه او خود را خلاص ساخت و باز پس گشت دران حین که جیدرت
روگردان شد ابهمن خنده کرد و این حالت را شل دیده از خشم رته خود را
رانده بر سر ابهمن آمده نیزه را حواله ابهمن کرد ابهمن آن نیزه را بتیر
برید فی الحال نیزه بدست گرفته بر شل زد که بر پهلبان شل افتاد و پهلبانش مُرد
پس ابهمن دست در کمر شل انداخت و او را از رته بزمین آورد چون او را بی سلاح
ساخت تعظیم و حرمت او را نگاهداشته چیزی باو نگفت مبارزه دیگر مطلبید درین
وقت پاندوان و سرداران بزرگ که جانب ایشان بودند بر ابهمن
آفرین گفتند و فریادهای بلند برداشته اظهار خوشحالی و شادمانی نمودند و مانند
شیر غران نعره میزدند و پاندوان از دیدن این کار شگفته شدند و کوروان را
بدیدن این حالت شرم و خجالت دست داد و بدحال شدند همه یکبارگی شکست
بر ابهمن کشادند این بود حال جنگ روز اول از جمله پنج روز جنگ
درونا چارج در روز یازدهم از ابتدای معرکه بعد ازان شروع در جنگ روز
دوم خواهد شد چون سخن باینجا رسید سنجی به دهتراشت گفت که روز اول که درونا چارج را
بسرداری برداشتند او آن طور جلادت و بهادری نمود که دوست و دشمن سوای
حرف آفرین بر زبان نیاوردند و کوروان میگفتند که امروز پیشروی لشکر کسی قرار
یافت که بهتر از بهیکم پتامه است و خوشحال بودند پس دهتراشت پرسید که قصه
فرود آوردن ابهمن شل را از رته و تحسین نمودن پاندوان ابهمن را شنیدم
حالا بگو بعد ازان کار شل بکجا کشید و جنگ ایشان بر چه وجه واقع شد سنجی گفت که چون
ابهمن شل را فرود آورد ساعتی شل نفس خود را راست کرد و گرز کلان در دست
گرفته از روی خشم متوجه جنگ ابهمن شد بهیم این معنی را دریافت که با وجود مردی
ابهمن با شل جنگ نموده او را از ارابه فرود آورده مانده شده باشد بنا بر آن او را
پس پشت انداخته قدم برای جنگ شل پیش نهاد هر دو بگرز جنگ میکردند و فنون

این همه حال جنگ روز اول از جنگ درونا چارج و جنگ یازدهم از ابتدای معرکه بود ۱۱۲

هنر ها یا کار نموده در مقام زد و بدل بودند و چندان جنگ کردند که هیچ پهلوانی کشتی گیر
نکند تا آنکه سر و بر و شکسته و اعضا مجروح شده در خون غرق شدند و کرت برما
چون شل را کمز و بر یافت و بهیم را بر و غالب دید او را به خود پیش کشیده و او را بران
انداخته برد و او در آنوقت آنچنان از ضرب بهیم بی شعور بود که در رنگ مستان
زمین را از آسمان نمی شناخت و کوروان را بدیدن این حال مجال ایستادن نماند
و چنان از بگریز نهادند که رمه گوسفندان از پیش گرگ بهیم سین تعاقب او نکرده
و بجای خود قرار گرفته گرز را بر سر می گردانید و فریاد میزد که کجا میروی باز نمیگردی
درین هنگام هر پنج برادران پانڈوان یکجا شده طبل شادی نواختند و مبارز دیگر
طلبیدند پس پسر کرن که برکهه سین نام داشت بر پانڈوان تیری انداخت و
شتانیک پسر نکل او را بده تیر زخمی ساخت برکهه سین کمان و بیرق او را بیک تیر
انداخت و پسران دروپدی بمدد شتانیک آمدند و برکهه سین را زیر تیر نهان ساختند
پس اسوستهاما بجنگ آن برادران آمد و جمعیت بسیار همراه آورد و بر هر شش کس
تیرباران کرد آن زمان جدهشتر با برادران و دیگر راجهای کنیله و کیکی وغیره
با اسوستهاما مقابل شدند و فرزندان خود را از دست او خلاص داده عقب تیر نگاهداشته
جنگ عظیم با اسوستهاما کردند چنان شور و شغب در معرکه پدید آمد که گویا دریا موج خیزست
و ناظران میدان که جدهشتر را میدیدند گمان میبردند که همین زمان صفحه جهان
از نقش ایشان پاک خواهد شد و یک کس زنده نخواهد ماند درونا چارج چنان بانگ
بر اسوستهاما زد و گفت که تا آمدن من اضطراب مکن پس درونا چارج بسرعت تمام مثل فیل
که چهار دندان داشته باشد حمله بر مردم مینمود و راجه جدهشتر دست بر کمان برده او را تیر
میزد و بیک تیر کمان جدهشتر را شکست و معطل داشت و خود را بسرعت تمام نزدیک
رسانیده تا راجه جدهشتر را زنده بدست گیرد دران هنگام کمار پسر راجه پانچال
که بدست راست جدهشتر بوده محافظت او میکرد پیش آمده میانه درونا چارج و او
شده درونا چارج را بازداشت و بیک تیر درونا چارج را زد از معاینه این حال فریاد

از پانڈوان برخاست و زبان تحسین بکمال کشادند و میگفتند هر چند که درونا چارج در دلاوری
تهور و جلادت و ضرب انداختن و سحر افسون پیر جهاندیده و گرگ باران خورده است
اما کمار با وجود خردسالی دمار از روزگار او برآورد درونا چارج از انفعال درین حال
خشمناک شده مردم هر چهار طرف را از لشکر اعدا به تیر زخمی میساخت و سکهندی را
بدوازده تیر و راجه اوتموجا را به بیست تیر و نکل را به پنج تیر و سهدیو را به هفت تیر
و جدهشتر را به دوازده تیر و پسران دروپدی را به سه تیر و ساتک را به پنج تیر
و راجه دروپد را بده تیر زخمی ساخته و همه ایشان را که در نزدیکی راجه جدهشتر بودند
مجروح ساخت جگکند[1] حمله نمود و سر راه درونا چارج را گرفت و چنانچه باد تند ۱सुमन्धर
امواج دریا را بازپس میبرد درونا چارج را باز گردانید و راجه جدهشتر را فی الجمله فرصت
شد درین هنگام درونا چارج دست بکمان برد و از چهار طرف جدهشتر را به تیر دوخت
جگکند هر را از رتهه بزیر انداخت درین هنگام لرزه براندام سرداران و بزرگان
پانڈوان افتاد ترسیدند که مبادا درونا چارج جدهشتر را دستگیر سازد بنابران راجه
برامے و دروپد و کیکی و ساتک و شب[2] و بیاگهردت[3] و مردمان پانچال و سنگه سین[4] از २शिबि ३व्याघ्रदत्त ४सिंहसेन
راجهای نامدار و غیر ایشان مردم بسیار گرد جدهشتر برآمدند و محافظت می نمودند
و درونا چارج را تیرباران کردند تا او را از راجه باز داشتند و بیاگهردت درونا چارج
را به پنج تیر زده زخمی ساخت و سنگه سین نیز تیرها بجانب او انداخت و مجروح نمود و
درونا چارج را درین کارزار حیران یافت سنگه سین از روی شوق خنده کرد و بجوش
دست بر سینه میزد چنانچه رسم پهلوانان بود درونا چارج در غضب شده برگشت و سنگه سین را
به تیر کشت و سرش را ببرید و بیاگهردت را نیز همان شربت چشانیده و سر او را بدست
برداشت و بکوروان نمود بعد از آن همه سرداران و همه پانڈوان که در سواری
رتهه مرتبه اعلی داشتند یگان یگان را مجروح به تیر ساخت و چون ارابه سواران
از درد زخم او بی شعور شدند بحال خود در ماندند فرصت را غنیمت دانسته باز قصد
گرفتن راجه جدهشتر کرده و هر کس که برای مدد و معاونت و محافظت راجه جدهشتر

میرسید براه ملک عدم میگرفت تا آنکه از کشتگان قافله‌ها را با یکدیگر براه عالم فانی
میفرستاد و کوروان را گمان بلکه یقین غالب رسیده بود که درین روز جدهشٹر اگر
هزار جان داشته باشد یکی را هم از دست درونا چارج بسلامت نخواهد برد و ازین معنی
خوشحال بودند درین هنگام ارجن قدم درمیان میدان نهاده با درونا چارج
مقابل شد و شمه از آثار مردانگی خود که با بهیکهم نموده بود میگفت و تیرهائی که مثل
باران و کرشمه دلیران ولغرسپ بودند می انداخت بطوریکه از کشادن شست و
آوازه زه او جهانی نزدیک و دور حیران و بی شعور ماندند و روز روشن را چنان
زیر تیر گرفت که هوا تاریک شد دران وقت آفتاب هم نزدیک بغروب رسیده بود
چون شب نقاب ظلماتی برروی روز نورانی کشید هر دو لشکر بجانب منازل خود
رجوع نمودند و راه آمد رفت از هر دو جانب واشد و به تعزیت و پرسندگی و تیمارداری
خستگان و کشتگان مشغول گشتند درین هنگام درجودهن بمنزل درونا چارج آمد و با
بزرگان و نامداران ایشان پرسید و با او گفت که امروز بگرفتن راجه جدهشٹر تقصیر
نکرده بودید امالطالعش مدد کرد که مفت ازان ورطه خلاصی یافت اگر همین طور به جدهشٹر
خواهید کوشید امید آنست که زودتر کار حسب المدعا شود و اعدا گرفتار کند بلا گردند
درونا چارج گفت من چکنم و جدهشٹر را چگونه بدست توانم گرفت که کرشن جیو و ارجن
محافظت او مینمایند و کرشن جیو تا درمیان نمی ماند تا او بدست توان آمد اگر بنوعی ارجن
در معرکه نباشد فکری باید کرد که علاج جدهشٹر بغایت آسانیست که او را زنده گرفته
بدست تو میدهم سوشرما که درین پنج شش روز از لشکر پانڈوان گریخته پیش
کوروان آمده بود گفت که من هم از دست ارجن داغها دارم فردا در معرکه جمعیت
بسیار همراه گرفته در گوشه که دورتر از جدهشٹر باشد او را بجنگ می طلبم ظاهر است که او
از غایت غرور هر جا که بطلبم خواهد آمد کمی و بیشی لشکر را در نظر نخواهد آورد بعد ازان که
او از جدهشٹر جدا شود و شما دانید و جدهشٹر و من دانم و ارجن این عهده بمن رسید
درجودهن را این سخن سوشرما بسیار خوش آمد ازو پرسید که همراه خود برای جنگ

ارجن چه کسان را خواهی گرفت او گفت که من و چهار برادر من سودهرما و سوبرت
و سوربهه و ستیاه با چهل هزار رتهه سوار خواهیم بود و مردم کول و بهل و تلارک نیز درین
امر با من متفق اند و با ده هزار رتهه سوار دیگر بمدد من می آیند با این همه انبوه اگر ارجن با
چون کوه شود از من خلاصی ندارد درجودهن گفت برین معنی سوگند باید خورد که
ازین عزیمت تخلف نورزند سوشرما و آن جماعه که با و متفق بودند قسم ها خوردند و
آتش را افروخته گواه گرفتند که تا جان در بدن داریم از ارجن رو بگردانیم و برین
عهد ثابت قدم باشیم و برین قرار داده کسی را پیش ارجن فرستادند و پیغام رسانیدند
که چون جنگ میان ما و شما نوبت ست فردا تو با سوشرما جنگ کنی و همچنین هر کسی
که خواهد غنیم خود را بدعوی طلبیده مقاومت نماید ارجن بعد از شنیدن این پیغام
براجه جدهشتر عرض نمود که درین باب چه مشورت می بینید راجه گفت که درونا چارج
با کوروان وعده کرده که مرا دستگیر سازد و با ایشان بیارد و ترا میخواهد که فریب داده
از من جدا سازد بعد از انکه زور بمن آورند و مرا دستگیر سازند سعی و تلاش تو بیفایده
خواهد بود و مرا معقول نمی افتد که خود را بجدائی تو قرار بدهم ارجن گفت که من سوگند
خورده ام که بهر طوریکه حریف باشد و هر جا که مرا بطلبد آنجا بروم و حیله نکنم و کمی و بیشی لشکر
را منظور ندارم فتح آسمانیست و نگاهبان شما خدا تعالی ست دیارو یا در کار نیک و سیرت
خوب و راستی شماست جائی که راستی ست امید فتح از جانب آن بیشترست و نظر ظاهر
برای محافظت شما دهرشت دمن را میگذارم که کشندهٔ درونا چارج ست پس با این قرار
پانڈوان وکیل کوروان را رخصت دادند و گفتند بهر طوریکه شما در جنگ قرار میدهید
پای کم نمی آرم و می آیم القصه آن شب برین منوال گذشت پس سنجی بدهرتراشت گفت
که این بود کیفیت روز اول از جمله پنج روز جنگ درونا چارج بعد ازان انچه واقع خواهد شد
خواهم گفت چون این شب گذشت و صباح شد لشکرها از جانبین ترتیب یافت ارجن
با مردم خود رخصت گرفت و چنانچه سوشرما عهد کرده بود و جمعیت نموده ایستاده بود
برای جنگ ارجن رفت و کوروان از رفتن ارجن و تنها ماندن جدهشتر خوشحال

جنگ روز دوازدهم از شروع جنگ روز دوم از جنگ درناچارج

شدند در زمانی که ارجن با سوشرما مقابل شد و بوق خود را بنواخت از شنیدن آواز
بوق احوال برا عدا تغیر شدن گرفت چنانچه بعضی از اسپ و فیل و ارابه بر زمین
افتادند و بعضی بیشعور شدند و اکثر حیران و سراسیمه ماندند بعد از ان بهوش
آمدند آن جماعه بیک شست تیر بر ارجن کشادند و ارجن تیرهای ایشان را بر هوا
نگاه میداشت و به تیزی برید و از ان تیرباران تیر بسیار بکلاه راجهای سپاه ارجن
१ सुशर्मा रسید و ارجن کمان سوشرما را به تیر زد و شکست پس سوشرما و سورتهه و سودهرما و
२ सुरथ
३ सुधर्मा سوبرت و سبباهو پنج برادران متفق شده تیری انداختند و ارجن اعراض شده
४ सुधन्व
५ सुबाहु کمانهای ایشان از آب همه را شکست و اکثری را مجروح ساخت و سودهرما را برید
بعد از کشته شدن سودهرما همه برادران از ارجن اندیشه ناک شدند و رو گریز
نهادند سودهرما در میان ایشان به بهادری و دلاوری مشهور بود درین هنگام ارجن مرا یاد کرد و گفت
که شما و برادران بالشکر خود عهد کرده بودید که از جنگ نخواهیم گریخت حالا چرا
عهد شکنی میکنید و از مصاف میگریزید ایشان را غیرت روی داد و از انجمله دو قوم ناراین
و گوپال مشهور بودند بر سر ارجن و کرشن جیو ریختند و انچنان او را زیر تیر گرفتند
که تا دو ساعت ارجن و کرشن جیو یکدیگر را نمیدیدند و احوال خود خبر نداشتند ارجن
کمان گاندیو را بدست گرفت و بوقی را که دیودت نام داشت بقوت تمام نواخت و تیری را
که تمام از افسون و طلسم بود برا عدا انداخت و از تاثیر این تیر ارجن چندین هزار
کرشن جیو و ارجن بصورت ایشان ظاهر شدند و ترسی در دل اعدا افتاد و فوج سوشرما
مردم خود را هم به صورت ایشان تصور میکردند و یکدیگر را بگمان ارجن و کرشن جیو
میکشتند بعد از کشتن معلوم میشد که مردم خود را کشته اند و کرشن جیو و ارجن سلامت
مانده اند بدین طریق خلایق بسیار از مالوه و تجاره و دیگر بهادران نامی بدست
ارجن کشته شدند بقیه که مانده بودند یکبارگی شست بر ارجن کشادند چنان آن هردو را
زیر تیر نهان ساختند که تصور شد که مگر هردو در نقاب عدم نهان شدند و خاطر
از ین مهم جمع گردید درین حالت از بسیاری غلغله طبل و نقاره و سنج و غوغای مردم

وشمشیر اسپان و فریاد فیلان کرشن جیو و ارجن از حال یکدیگر بیخبر ماندند و از تیرباران
مجال چشم کشادن نبود از غیرت و غضب عرق بر رو و بدن ایشان دویده بود کرشن جیو
از ارجن پرسید که تو چه حال داری و در چه کاری چرا دست بکار نمیکنی پس ارجن تیری
بینداخت که از تاثیر آن تیر تاریکی ابرها بروشنی مبدل گشت و آن تعبیه که کرده بودند
فاسد گشت و چندین هزار کس کشته شدند و سرها بر زمین چون گوی غلطان و دستها
و سایر اعضای مردم متفرق شده جابجا افتاده بودند و فیلان هر طرف کشته و
مارها شکسته و پیادها در خاک و خون غلطیده افتاده بودند و از بسیاری مقتولان
درهها حلقه حلقه تنهای بی سر هیچ زبان بنظر میدرآمدند و در هر گوشه میدان از سلاح خروار
خروار و از حلقهٔ انگشتری و طوق زرین انبارها افتاده بودند و از نیزه و تیغ و تیر که
صدا میخواست نوبه چل نگوش جانها میرسید و کرکسان در دریای خون چون بطها
بر روی آب میگشتند و این جنگ ارجن و سوشرما و یاران او همین طور بود آدیم پرب
جنگ پانڈوان و کوروان چون روز دیگر صفها آراستند کوروان بصورت کرکره
که جانوریست مشهور در هند لشکر خود را ترتیب دادند و درونا چارج بجای منقار
و درجودهن بجای سر کرت برما و کرپاچارج بجای دو چشم و راجه بهوت شرما و کهیم شرما
و کرکهه و کلنگ و ابهیرک و دشیتک و کامبوج و غیره بجای گردن و مهور شرو او
شل و سودت و بالهیک و غیره بازوی راست بودند و انبند و سوردهیتن بازوی چپ
و امبشت و مگده و پونڈر و بهدرک و گندهاریان و شکنی و راجهای ملک کامرو بجای پشت
شدند و کرن و جیدرت و راجه بهیم و رتهه سنپات و راجه بهوج و بهورسنجی و غیره بجای
سینه قلب لشکر بودند و عقب تمام لشکر صفهای فیلان و حلقههای تهه نگاهداشتند
و بهگدت فیل سوار بر گرد او سواران نامدار و دلاوران کارزار از جای خود
روان شدند و راجه جدهشتر افواج خود را مثل ماه هلال آراسته همان ترتیبی که
که یک مرتبه بالا مذکور شده بهادران و دلاوران را جابجا تعیین نمود چون نظر
۱۶۹۱
راجه جدهشتر بر دروناچارج و آراستگی لشکر او افتاد دهشت دمن و برادران

१ मूलशर्मा
२ क्षेमशर्मा
३ करवर्ष
४ किलिङ्ग
५ आभीरक
६ दशेटक
७ कांबोज
८ अम्बष्ठ
९ मागध
१० पौराड
११ मद्रक
१२ गान्धारि
१३ संपालि
१४ यज्ञभोज
१५ भूमिञ्जय

امرای دیگر را طلبیده گفت که تا این زمان ارجن درمیان ما بود در محافظت من فروگذاشت نمیکرد حالا او بجنگ سوشرما رفته و درونا چارج سوگند خورده که ما را زنده گرفته بدریودهن بسپارد مصرع تا درمیانه خواسته کردگار چیست ◦ شما را می باید که از نزدیکی من دور نشوید و ازین عار ملاحظه دارید که مبادا من بدست آن برهمن گرفتار شوم و مرا بنده سازد و اگر کهتری را کهتری دیگر بگیرد چندان غیرت نیست اما انکه گدای طامع برین کس دست یابد و بانواع عقوبت انتقام کشد تاب این شرمندگی نمیتوان آورد دهرشٹدمن گفت که تا زنده ام نمیگذارم که درونا چارج پیرامون تو گردد خاطر ازین ممر جمع باشد این بگفت و با درونا چارج مقابل شد و درونا چارج از بسکه قصد گرفتن راجه جدهشٹر داشت سر به دهرشٹدمن فرود نیاورد و جمعی را روبرو گذاشته خود متوجه جانب جدهشٹر شد و آن جماعه با دهرشٹدمن آغاز جنگ کردند تا مدت مدید درمیان ایشان رد و بدل بود درونا چارج بعد از انکه در فوج جدهشٹر غوطه خورد آن فوج را چنان از پیش گذرانید که شیر ژیان گله گوسفندان را و باد تند ابرها را پریشان سازد جمعیت پانڈوان را متفرق ساخت و از اثردهام انبوه لشکر چنان غبار برآمده که راه آمد و شد نفس بر گلو تنگ شد مگر از نام بردن حریف خود را می شناختند از سیاهی فیلان و سفیدی بیرق ها هوا رنگ بنگال گرفت و قضیه بعکس شد و فیلان مثل ابرها در زمین بودند و بیرقهای سفید چون رشته بازان بر آسمان و آتشی که از دندان فیلان میخواست در رنگ برق مینمود و صدای فیلان بجای رعد غران و فیلان کشته و مجروح که بر زمین می افتادند گویا پاره های ابر از آسمان افتاده بود برین طریق فیل سوار با فیل سوار و ارابه سوار با ارابه سوار و پیاده با پیاده جنگ میکردند و اهل حساب هم از شمار کشته ها عاجز ماندند و از خون روان زمین گل و لای شده و درونا چارج برای گرفتن جدهشٹر چنان حمله کرد که شیر بر فیل می برد و بحمله اول فیلبان جدهشٹر را فرود آورد و جدهشٹر بیرق درونا چارج را به تیر انداخت و به تیر دیگر فیلبان او را زد و کمان جدهشٹر بریده در...

هنگام یکی از سپاهیان جدهشتر که برک نام و ستجت لقب داشت تیری بر درونا چارج ١ वृक
انداخت و درونا چارج کمان او را به تیر شکست و بهلبانش را بشش تیر بر زمین ٢ सत्यजित
انداخت برک نیز به تیر خود مهلبان درونا چارج را زخمی ساخت و هم خودش را مجروح
گردانید و دیگر تزلزل آورد آخر الامر درونا چارج برو غالب آمد و سرش را برید درین
حالت جدهشتر را ترس گرفت و جای خود را گذاشته رفت و درونا چارج تعقب نمود
که او را بدست آورد ناگاه از یک طرف مردم کنیاد و کیکی و چندیری و اوده و دیگر یاران
جدهشتر و درونا چارج در آمدند و ستانیک برادر راجه براث با درونا چارج جنگ کرد
و بشش تیر مهلبان درونا چارج و اسپان را مجروح ساخت و از شوق نعره بلند
بر آورد درونا چارج از غضب تیر او را برید آن زمان فوج راجه براث برای انتقام
ستانیک نزدیک درونا چارج آمده ضرب و ضرب می نمودند و درونا چارج بتیغ جلادت
بسیاری را میکشت و صف ایشان را از پیش گریزانید پس هر چهار برادران پاندوان
فوجهای پریشان خود را جمع ساخته و گروه بسته بیکبارگی حمله بر درونا چارج آوردند و
سکهندی تیر و چهتر دهرما بیست تیر و بسعودان پنج تیر و آتمو جا سه تیر و چیتر دیو
هفت تیر و ساتک صد تیر و جودهامن هشت تیر و جدهشتر دوازده تیر و دهرشت دمن
سه تیر و چیکیتان سه تیر بر درونا چارج انداختند و درونا چارج بر راجه چهیم حمله نمود و ٣ क्षेम
او را کشت بعد از ان هر کس پیش و پس می آمد تیر و تیغ می انداخت و رخنه در صف
پاندوان میکرد و قصد کشتن جدهشتر داشت سکهندی را بدوازده تیر و آتمو جا را بیست
تیر زد و بسوان راجبان گشت و چهتر دهرما را به هشتاد تیر و سعودمین را بیست و شش تیر
زخمی کرد و چیتر دیو را از ارابه فرود آورد و جودهامن را شصت تیر و ساتک را بیست تیر زد
چون نوبت جدهشتر رسید از ترس آنکه مبادا او را بگیرد از رتهه فرود آمده و بر اسپ سوار
شده رو بگریز نهاد و باز پس نمیدید درین میان کسی گفت که از سرداران خصوصًا از
راجهای کلان گریختن عار است جدهشتر جواب داد که اگر از ترس چهتری بگریزد
عیب است از برهمن گریختن عیب نیست بعد از آنکه میانه درونا چارج و جدهشتر

مفاصله افتاد مردم کنبله و راجه براث و کیکی و ساتک وغیره بدرون اچارج جلو ریز کرده
عاقبت همه درگریز شدند او تنها بر ایشان غالب آمد درین اثنا درجودهن بدرون اچارج
گفت که تو چون بجد جنگ کردی و صفهای پاندوان را در طرفة العین پریشان ساختی
اگر قدری پیشتر قدم می نهادی در گرفتار شدن جدهشتر هیچ شائبه نبود کرن گفت
که برای جنگ کردن درونا چارج در عالم ضنیم کجاست اما همه درنا بود که پاندوان
مثل بهیکم پتامه صرفه میکنند و قاعده کهنه سپاهیان حیالت که ایشان بجهت فائده
خود او آشتی نگاه میدارند تا کار ایشان بیکبارگی برهم نشود و آنرا تدبیر خیال کرده
درونا چارج از شنیدن طعنه ایشان در غیرت آمده باز برای جنگ برگشت درین
برگشتن دهرشت دمن مقابل او ایستاد و رتهه را گذاشته بر اسپ سوار بود و عقب
دهرشت دمن چندین جماعه بر اسپان تازی سوار بودند و پس او نکل با فوج خود و بعد یکهزار
سوار همین طور سکندلسی با شش هزار سوار و کیکی و مردم کنبله با دوازده هزار
سوار و بیر بهدر با هشت هزار سوار آمده هرکدام با رایات و علامات جدا جدا و اسپان و
فیلان بیشمار و پیاده های تیر انداز با درونا چارج مقابل شدند و ساتک با کرت برابر بود
شد او هر دو بازوی کرت بر بارا به تیر پیاپی میدوخت و کرت بر او نیز تیر بر ساتک چندان
زد که او را زیر تیر نهان ساخت و چهتر دهر با جیدهرت جنگ میکرد و کمان او را شکست
و جیدهرت تیری بر سینه او زد و مججتس با سوباه مقابل بود و یکدیگر را تیر میزدند و شل در میان
آمده سوباه را از دست مججتس خلاص ساخت و راجه جدهشتر با شل مقابل شد و هر دو
سواران چابک دست بر یکدیگر حمله بردند جدهشتر اول تیر بر شل انداخت او نیز تیر
بر راجه برد و باهلیک و دروپد و ستانیک پسر نکل با بهوت کرما مقابل شد و بسته تیر هر دو دست
و سر بهوت کرما بریده بیندوا آن بند بار راجه براث و کیکی با مردم متسدیس و کرپاچارج
با نکل جنگ میکرد و نکل بسه تیر حریف خود را مجروح ساخت و ست سوم پسر بهیم سین
جنگ درونا چارج میرفت و اشنار را و شبنت با او مقابل شد و ست سوم مشنبت را که بتیر
زد و بهیم رتهه شال را مع اسپان و بهلبان بکشت و اسو ستهاما با پرت نبهه جنگ کرد

اوراسوستهامارا زخمی ساخت پس سرت کیرت پسر ارجن را که از دروپدی بود پسر دوساسن
سدراده شد پس سرت کیرت بتیر کمان و رایت او را برید و بهلبان او را کشته بتیر
درونا چارج رسید بجهن پسر درجودهن با او مقابل شد سرت کیرت کمان و علم او را برید و
بر وی تیر باران کرد و سرت برما با چتر سین و بکرن با سکهندی و انگد با اتموجا و درگهه با چیت
و کرن با کیکی مصاف مینمودند و کرن کیکی را پیاده ساخت و اسپان را پی کرد و زخمی ساخت
و بعضی را بجهنم فرستاد و مدرجی و جی و بجی هر سه برادران درجودهن با نیل و راجه کاشی
و جیت سین مزاحم شدند و بهیم سهورت و برمنت این هر دو برادران سانک جا و درا بسه
تیر زخمی ساختند و راجه جیدرپی با انبشت جنگ میکرد و انبشت یک سنج آهنی را بر وی زد
و کمان او را شکست و سرش برید چون صاعقه و برق بزمین افتاد و کرپا چارج
با روه چهیمی جا و دسوبرت با من هنت جنگی مینمود اول باروه چهیمی کمان و بیرق و
چتر بیهم بهلبان میمنت را بزمین انداخت و اسپان ارابه او را بکشت و میمنت
بر ارابه دیگر سوار شد و تیر و کمان بدست گرفته با وی جنگ بنیاد نهاده داد بهادری میداد
و نزدیک بود که میمنت را بکشد پس فوج پانڈوان بکومک میمنت آمد با سوبرت جنگ
کردند برکهه سین پسر کرن بکومک سوبرت آمده با پانڈوان مصاف عظیم کرد کبر و که چون
دید که برکهه سین خیلی جنگ غالبانه میکند طلسم تعبیه کرد و غول الصوت و شکل عجیب
ظاهر نمود بصد سر و بیست دست و در هر دست سلاحی علحده از تیر و نیزه و گرز و فلاخن
و کنده چوبی گرفته متوجه جنگ کوروان شد و از زبان و دهان شعله آتش می فشاند
و انداستها رنگ گرمی تفسیده بر سرهای ایشان می انداخت و شور و غوغای عظیم
در میدان افگند و از صلابت و مهابت او لشکر کوروان دست و پا گم کردند و درهم
برهم شدند پس النبس دیو بحکم آنکه آهن با آهن نرم میشود بجنگ کبر و که آمد و این هر دو
دیو با هم چنان جنگ مردانه کردند که کسی ندیده و نه شنیده و درین روز بهیم با بکامک
راجه حاکم ولایت بهیلان رو برو شده حلقه فیلان مست جنگی کوه صفت بهیم را در میان
گرفت بهیم فیلان را بر هوا می راند و بعضی را بگرز گردن و پای چنان میزد که استخوان

نرم میگشت تا آنکه فیلان چون رمه گوسفندان از پیش او گریختند درین اثنا در جودهن
بجنگ بهیم آمد جنگ کرد و بهیم برو غالب آمد و او بر فیل بزرگ سوار شده حمله بر بهیم
کرد و فیلش بهیم را بخرطوم بپیچید بهیم گرزی بر پیشانی فیل چنان زد که فیل بیحاله
هلاک افتاد و راجه کالک را کشت دسرش ببرید میگویند که این راجه مسلمان بود چون
بهیم آن راجه را کشت فوج کوروان از پیش او گریختن گرفت پس بهگدت بر فیل
بزرگ که سوپرتیک نام داشت سوار شده و دو فیل دیگر با ده فیلان بسیار همراه
آن فیل بود بجنگ بهیم آمد بمجرد رسیدن نزد بهیم فیل خود را بهگدت اشارت کرد تا
بهیم را بخرطوم بپیچید بهیم چون فن انجالکا بیده نام هیچ را خوب در زیر بود جاهای
جزوها میدانند بنابران هر مرتبه که فیل قصد گرفتن او میکرد او گاهی بر پشت فیل
و گاهی بر سر او میرفت و گاهی عقب او آخر گردن بهیم را فیل بخرطوم بپیچیده بر زمین
زد و خواست که پامال سازد بهیم برخاسته زیر شکم فیل رفت و با او یکی شد بطوری که
مردم را گمان شد که مگر بهیم کشته شد پانڈوان هجوم کرده فیل را از پیش گرفتند راجه
دشارن فیل خود را بر فیل بهگدت راند بهیم درین میان خلاصی یافت و بهگدت
ده تیر بر فیل دشارن زد و او بهفت تیر فیل بهگدت را زخمی ساخت بعد هشتر بعد دشارن
آمده با بهگدت جنگ میکرد و بهگدت قصد جدهشتر کرد ناگاه جحجبان درمیان آمد
بهگدت فیل را بر رتهه جحجبان راند تا او را با رتهه بر زمین زند ساتک از گوشه بر آمده
و بمقابله بهگدت آمد او ز جحجبان گذشته روبروی ساتک شد هرچند بهگدت خواست
که رتهه ساتک را زیر فیل پست سازد بر دست نیافت بهلبان ساتک اسپان رتهه را که باد پای
بودند باشاره دست چنان هر طرف می دوانید که فیل بگرد او نمیرسید آن زمان فیل بهگدت
آشفته و سراسیمه شده بهر جانب که رو میکرد افواج را درهم و برهم میساخت و آن فیل
مثل هزار فیل زور مینمود و کارپردازیها کرد که باعث حیرت همه شد و راجه ریچ پر با تیر
بآن فیل می انداخت بهگدت راجه ریچ پر با را به تیر کشت ابهمن و پسران دروپدی
و چیکتان و دهرشت کیت و ججتس با جماعه بسیار آن فیل را در حلقه گرفتند و تیرها

دوختند پس فیل بهگدت ارابه جیتبس را بگرفت و بخرطوم پیچید جیتبس از ارابه فرود
آمده بگریخت و بر ارابهٔ ابهمن سوار شد پس ابهمن و همراهیان او باز فیل را به تیر
گرفتند بشانه که از کثرت تیرهای ایشان فیل دیوانه شده آدمی را بر اسپ و اسپ را
بر آدمی میزد و بهگدت تنها فوج پاندوان را زیر و زبر ساخت درجودهن و کرن با او
گفتند که امروز ارجن از جدهشتر جدا افتاده است کاری میباید کرد که از جدهشتر
خاطر جمع شود او را زنده باید گرفت یا باید کشت بنابران بهگدت فیل را بر فوج
جدهشتر براند و جدهشتر را طلب نمود چون کار را بر جدهشتر و مردمش تنگ ساخت
کرن با بهگدت گفت که آنرا تفاول شده است که کسی در جنگ بر تو ظفر نیابد
این قصه بعد ازین عنقریب خواهد آمد و این قدر زور من هم دارم که از عهده
جدهشتر برآیم حالا تو کار ارجن را تمام ساز که تنها است و او بر تقدیری که جماعه
سن ستپک را مغلوب سازد تو توانی او را کشت بنابران بهگدت فیل خود را بر ارجن
راند ارجن از دور فیل بهگدت را شناخت و از علامات دانست که او افواج راجه جدهشتر
را بهم کرده می آید ارجن با کرشن جیو مشورت کرد که کار سسرما را با دیگر جماعت سن ستپک
نزدیک رسانیده ام که مغلوب شوند چندان مجال در ایشان نمانده اما خاطر من
از بهگدت جمع نیست که او رفته است مبادا آسیبی بجدهشتر رساند آن زمان کرده کرده
برابر است و زندگانی ما بکار می آید حالا رتهه را بر سر بهگدت باید راند کرشن جیو ارابه را
بسرعت دوانید و بهگدت نیز چون علامات ارابه ارجن را بشناخت همه را گذاشته
بمقابله ارجن رفته بهگدت از پیش و سوسرما از پس ارجن را درمیان گرفتند و
و دران لشکر چهارده هزار سوار ارابه بودند که از سن ستپک مانده بودند بیک شست
چند هزار تیر بر ارجن می انداختند و میگویند که بلندی بیرق ارجن به مسافت
چهار کروه بود و از بسیاری تیرهای ایشان بیرق ارابه ارجن بطوری پنهان گشت
که هیچکس نمیدانست که ارجن کجاست و او را چه صورت پیش آمده بمرتبه که کرشن جیو
و ارجن نیز از حال و دیگر خبر نداشتند کرشن جیو درین مرتبه بیطاقت شده و استقلال

او مجال نماند ارجن تیری را که از برهما یافته بود بجانب اسپ انداخت بمجرد کشادن از
دست یک لکه کس را کشت و فیلان و اسپان را چنان ساخت که همه نابود شدند چون
از تاثیر آن تیر غبار سن ستپک برطرف شد و روشنی ظاهر گردید و هوا صاف گشت
کشن جیو بشعور آمده و دو دست بر پیشانی نهاده ارجن را تعریف کرده گفت که این
وادی ترا مسلم بعد ازان سوسرما با برادران خود بر ارجن تاخت و او را در دولک گرفتند
و تیرها بجانب او انداخت ارجن نیز تیرها پی در پی انداخته بیرقش را بر زمین آورده
پهلوانانش را بکشت و به دیگر تیر نیزه او را از میان دو نیمه ساخت و چنان تیرها می انداخت
که بیک تیر دو نشانه میزد و هم مردم سوشرما را میدوخت و هم کار جماعه کوروان میساخت
تا آنکه فوج عقب خود را مغلوب ساخت و گریزانیده برادر سوشرما را بکشت و سوشرما را
بیشعور کرده پس بر سر بهگدت دوانیده و آنچنان نمایانه بر راند چنانچه جزه گرسنه بر
کبوتر میرود و از طلوع کوکب او جمعیت مقدمه بهارت متفرق شد چنانچه کشتی از
رسیدن بکوه ذره ذره میشود بهگدت تیر بر ارجن و کرشن جیو می انداخت و ارجن
تیر او را به تیر خود میزد و بهگدت هر تیری را که بر ارجن می انداخت ارجن به تیر خود در
هوا می برید مدتی در میان هر دو بهادر نامی این طور جنگی بود عاقبت بهگدت تیر کاری
ارجن و کرشن جیو را زد و ایشان تاب زخم آنرا بر خود نیاوردند متصل انحال بهگدت
فیل را بر ایشان راند کرشن جیو فیل او را جنب داده که تا زور فیل او بر اسپان نرسد
و با وجود آن فیل بهگدت ارابه را زیر کرده و اسپان رمیدند باز کشن جیو عنان اسپان
را نگاهداشت و اسپان را قوت گرفت و ارجن تیری زده کمان بهگدت را شکست
و بهگدت چهارده حربه تومر یعنی ناخن بر ارجن زد و ارجن آنرا سه پاره کرد پس
بهگدت نیزه که چوب او از طلا بود بر کرشن جیو انداخت و ارجن در میان هوا
نیزه او را به تیر زد و نگذاشت که آن نیزه بکرشن جیو رسد و ارجن نیزه خود را برو
انداخته بیرق و چتر بهگدت را شکست و او از روی اعتراض چندان تیر برو زد
که هر دو کس ساعتی حیران و بیهوش ماندند چنانچه بر کسی افسون میخوانند و جادو میکنند

بعد ازان که ارجن بهوش آمد هفتاد و دو تیر را عضای بهگدت زد اگر دیگری می بود
بمجرد یکی ازان زخم رسیدن بیجان میشد اما بهگدت از سخت جانی ازان جراحتها
تفاوت نکرد و در غضب شده تیری که بشن اورا بخشیده بود بدست گرفت و آن تیر صورت
کجک یعنی انکس داشت افسونی بران خوانده برارجن انداخت کرشن جیو سینه خود
را سپر ارجن ساخت و آن تیر بلا را خود گرفت چون آن تیر بسینه کرشن جیو رسید آن تیر
بشکل تسبیح شده در گردن کرشن جیو افتاد و نام آن مالا ازان روز بجینتی شد که بر
گردن کرشن جیو تصور میکنند این ادای کشن جیو که بوقت رسیدن تیر بهگدت
برخاست و خود پیش شده ارجن را پس پشت انداخت و آن تیر را بر سینه خود گرفت
ارجن را خوش نیامد از کرشن جیو بغایت رنجیده گفت که مرا نامرد و عاجز خیال کردی
تیری را که بمنزله حواله من کرده از پیش گرفتی بایستی گذاشت تا تیر بمن میرسید کرشن جیو
از اعتراض ارجن تبسم کرده گفت که تو حریف آن تیر نبودی اگر بتو میرسید البته ترا میکشت
میباید که مرا درین امر معذور داری عاقل آنست که تحقیق ناکرده کسی را ملامت نکند ارجن
گفت پس آن قصه را خاطر نشان من سازید کرشن جیو گفت مرا در حقیقت چهار
صورت ست ازانجمله یک صورت نارایَن [illegible] نرآیه که در کوه بدری بعبادت و ریاضت
و زهد مشغولم و دوم درون آفتاب نشسته واقعه جهان می بینم و سوم این صورت ست
که می بینی چهارم صورت من بشن ست که در جزیره دریا بخواب رفته بعد از هزار سال یعنی تا
یک مرتبه بیدار میشوم و هرکس را که در آن وقت پیش خود می بینم هرچه آنکس میخواهد میدهم
روزی بعد از هزار سال این صورت موهوم من از خواب بیدار شده و عروس گیتی
که عبارت از زمین ست بصورت زنی صاحب جمال پیش او ایستاده بود و آن صورت
یعنی بیش آن صورت من ۱۲
ازان زن پرسید که چه مدعا داری زن گفت که پسر من نرکاسر نام دارد حاکم قعر
زمین ست باو تفاول کن که کسی نتواند او را مغلوب ساخت آن صورت تیری باو
داد که ترا پسری خواهد شد بهگدت نام و نرکاسر بان صورت خواهد بر آمد آن تیر را
باو بدهی بهرکس که خواهد رسید او را با آن تیغ خواهد کرد کرشن جیو گفت که چون

این تیر بشن بود تو نمیتوانستی آنرا از خود دفع کرد بنا بران تیر خود را من گرفتم به تو
نگذاشتم حالا که تیر افسون از بهگدت کشیده گرفته ام در هیچ روزی نمانده است
تو او را بکش ارجن را از شنیدن این حکایت توقی تمام شد و بزور دست تیری بر
پیشانی فیل بهگدت زد چنانچه آن فیل را دو پاره کرد و پران گذشته بزمین
رسید بهگدت بهر دو ران زور کرده آن فیل را چنان نگاهداشت که نیفتاد مدتی همچنین
جنگ میکرد تا عاقبت آن فیل بی طاقت شد و بروی پیشانی بزمین افتاد بهگدت
پیاده شد ارجن او را تیر دیگر زده سر او را برید پس فیل او را بدست راست داد و
اراده براند پسران راجه قندهار که یکی برگهک و دیگری اچل نام داشت بجنگ ارجن
१ वृषक
२ अचल
آمدند ارجن اول لشکر ایشان را کشت و برگهک را نیز از ارابه پیاده ساخت
و اسپان او را بکشت و برگهک و اچل هر دو برادران بر یک ارابه سوار شده تیرها بر ارجن
می انداختند ارجن تیرهای هر دو برادر را زده بتیرهای خود هر دو برادر را بیجان
ساخت چون ارجن ایشان را فتح کرده برگشت شکن که خال کوروان بود بمقابل
ارجن در آمد و طلسم و افسون عجیب کرد و جنگ دغابازی با ارجن میکرد هر سی و شش نوع سلاح احواله او
مینمود تا آنکه از طلسم هوا تاریک شد و در چشم ارجن خیرگی پیدا شد ارجن تیری بدست
گرفته افسونی که آفتاب با و آموخته بود خوانده جانب شکن انداخت تا آن بخار و
غبار برفت و جهان روشن شد و هر دغابازی که شکن کرده بود ارجن چنان تباه ساخت که
راست دروغ را شکن همان صورت اصلی خود ماند و از پیش ارجن گریخت و ارجن فوج
کوروان را میزد و میکشت و چنان از هم میشگافت که دریا بکوه میرسد و دو پاره میشود
لشکر کوروان نصف بجانب درجودهن و نصف دیگر بسوی درونا چارج رفتند
و ارجن چندان کس ایشان را کشت که در حساب نیاید و اعدا از اسپ و ارابه و فیل
فرود می آمدند و میگریختند چنانچه بازها و شغالان و کرگسان و زاغان در میان کشته
افتاده برفراخی رزق زبان بحمد و ثنا گشاده چه مقرر لطیفه ایست که بر جماعه تهست
و بر طائفه دیگر شادمانی و بر گروهی غم و بر گروهی فرخندگی آن روز چنان جنگ مغلوبه شد

که بیان نتوان کرد و کوروان گریخته همه درونا چارج را طلب نمودند و پاندوان نیز
درونا چارج درونا چارج میگفتند و درونا چارج بجانب گریخته های لشکر خود رسید و با مردم
کنپله رو برو شد و جنگ میکرد و امرا پانچالان یعنی لشکر کنپله راجه نیل بر آمده با اسوستهاما
مقابل شد نیل چندان تیر آتش بار انداخت که مردم بسیار از لشکر درونا چارج کشته شدند
و اسوستهاما بیک تیر سر او را برید و پاندوان دو بهره در دو بدل نمودند درونا چارج
تیر بر بهیم می انداخت و بهیم بدوازده تیر درجودهن را و بهشت تیر اسوستهاما را و به پنجاه
تیر درونا چارج را زخمی ساخت درین وقت چند شهزاده با مردم بسیار بکومک بهیم رسیدند و
تجدلمان با درونا چارج جنگ میکرد درین اثنا هر دو لشکر بهم رسیدند و خونریزی عظیم
واقع شد و یکدیگر را نمی شناختند و درین جنبیدن هر دو لشکر ارابهای اسپان
بی مهلبانان شدند و فیلان بی مهابت در رنگ بز و گوسفندان اسپان بی خاوندان
و مردم بی سر و سرها بی کلاه و افسر و فوجهای بی سردار میگشتند درونا چارج مردم چندیری
و پانچال و کنپله را بطوفان بلا سپرد و در پنجه اجل داد و چندان مردم را از ایشان بکشت
که برای یادگار نسل هم نگذاشت درین اثنا ارجن نیز بجایی رسید که درونا چارج با
پاندوان جنگ میکرد چون نظر کوروان بر او افتاد از دیدن او چنان اختلال در احوال
ایشان پیدا شد که از تابش آفتاب یخ و برف را شود و گداختن گیرد همه گفتند که
آمدن او باین میماند که غنیم خود را فتح کرده باشد یکی خود از دست بهیم زهره کوروان
آب شده بود باز برگشتن ارجن علاوه آن شد و لشکر کوروان دل باخته داده پناه
بکردن درونا چارج میبردند و کرن ایشان را دلداری کرده میگفت که ارجن هم مثل
شما آدمی ست از آدمیان زیاده ده سر و هزار دست ندارد و تا این همه ازو
متیر رسید او هر چند روئین تن باشد دو کس با او بس آید کرن این را بگفت و بجنگ
ارجن آمد و یکدیگر را تیر انداختن گرفتند و تیرها در هوا بریده معطل میداشتند و لشکرها
ایشان نیز با یکدیگر چون شیر زیان افتادند و از بسیاری کشتگان در میدان هر کس
دست و پا و گردن و دیگر اعضا از بدن مردمان و سر گوشت پران و غلطان بود چنانچه

گفته اند سه درچارصد کروهی خود افتاده بلندی مردمان هر سر یک طرف و پا یک طرف و تن یک طرف
جان یک طرف ٭ القصه چون کارزار عظیم آن روز از جانبین گردید و خونریزی
بسیار شد و آفتاب غروب کرد هر دو لشکر بمنازل خود ها آمدند و به تیمار زخمیان و ماتم کشتگان
اشتغال نمودند این بود قصه جنگ روز دوم از جمله پنج روز جنگ درونا چارج الحال
شروع در ذکر جنگ روز سوم میرود چون آفتاب طلوع کرد و روز روشن شد درجودهن وقتیکه
ارجن بجنگ سوشرما رفته بود با درونا چارج گفت که تو وعده کرده بودی که جدهشتر را
زنده بگیرم امروز فرصت ازدست دادی اگر او را نتوانستی گرفت مگر قصه کشته شدن ما داری
درونا چارج گفت اخلاصی که مرا بت خواه تو بدان خواه نه آفرینگار رسیده اند اما چه کار کنم
که پاندوان آن طور کسان نیستند که ایشان را فتح توانست کردن ما از جانب خود تقصیر
نکرده ایم که تا این زمان جنگ با ایشان برابر داشته ایم حالا تدبیری دیگر بخاطر من رسید
و آن آنست که افواج را بصورت چکرییوه ترتیب دهیم تا لشکر پاندوان را مجال ظفر یابی
نماند و هر کس که در افواج ما بیاید برآمدن نتواند بغیر از ارجن هر که بجنگ ما بیاید او را
بکشیم پس تدبیری باید کرد که ارجن امروز هم مثل دیروز نزدیک جدهشتر نباشد درجودهن سوشرما
وغیره سن سپتکان را طلبیده همان مصلحت دیروزه قرار داد و سوشرما ارجن را بجنگ
طلبید ارجن بموجب عهد خود بجنگ سوشرما رفت پس درونا چارج عقب ارجن لشکر
خود را بصورت چکرییوه ترتیب داد و بهادران صندل بر بدن مالیده و حمایل گلها
چکرویوه
در گردن انداخته لباسهای فاخره پوشیده و خوشبوها مالیده در معرکه حاضر آمدند چنین
پسر درجودهن با ده هزار سوار بر پشت چکرییوه و دوساسن و کرن و کرپاچارج بر گرد چکرییوه
و درجودهن و درونا چارج با مردم چیده و برگزیده پیش لشکر در جائیکه در آمد چکرییوه
میباشد جیدرت با اسوستهاما و شل و بهورشرو ابر گرد دائره میگشتند و محافظت لشکر
مینمودند پاندوان چون ترتیب دیدند تعجب نمودند و گفتند که امروز ارجن چون بجنگ
سن سپتکان رفته و ما ترتیب افواج نمیدانیم مبادا ایشان لشکر خود ها بهر طوریکه
دانستند تقسیم کردند پس جدهشتر ابهمن را فرمود که افواج را ترتیب ده و هر شب سن

باتفاق ساتک وغیره افواج را ترتیب داد و بهیم را مقدم ساخت و سرداران دیگر با فوج
عظیم جابجا ایستادند و همه از درونا چارج ملاحظه تمام میکردند پس جدهشتر با بزرگان
پانڈوان اتفاق کرده گفت ترتیبی که امروز کوروان کرده اند غیر یکدرست ما راه
درآمدن و برآمدن آن نمیدانیم و درمیان ما کسی که روش این جنگ میداند ارجن
و کرشن جیوست یا پسران ایشان ابهمن و پردمن غیر این چهار کس مجال ندارند که
پیرامون این افواج توانند گشت و سلامت توانند برآمد بیش ازانکه ارجن از جنگ
سوشرما و سن سپتکان برگشته بیاید میباید که یکی از بهادران و سرداران ما درین چکر
بیوه درآمده جنگ اندازد و اگر نه ارجن و کرشن جیو بعد از برآمدن همه ما را امروز نام
ونه بون خواهند گفت پس جدهشتر ابهمن را طلبیده گفت که چون پسر خلاصه پدرست
چنانچه تخم خلاصه درختست و شیر بچه در دلیری و بهادری با شیر میماند چنانچه گفته اند
که شیر بچه چون بجنگ در می آید حکم شیر دارد مناسب چنان مینماید که تو امروز بجنگ کوروان
بروی و این صف را که حکم تنیده عنکبوت دارد و نمود بی بود بیش نیست درهم و برهم
سازی او گفت که شما میدانید که سردار آن لشکر درونا چارج ست من اگرچه میدانم
درون رفت اما راه برآمدن نمیدانم بهیم گفت که تو این راه را سرکن و دنبال تو ما همه
خواهیم بود و ترا تنها نمیگذاریم پس ابهمن پای راجه جدهشتر را بوسید و در وقت وداع گفت
که اگر یک مرتبه من فوج ایشان را زیر و زبر نسازم پس پسر ارجن و سبهدرا نباشم
بعد ازان بهخت و طالع من هرچه سرنوشت من باشد بیش من خواهد آمد اگر فتح است
باقبال شماست و اگر پیش شما کشته شوم زهی سعادت ابهمن این را گفته و بهلبان
خود را گفت که ارابه براند و غوطه در لشکر کوروان خورد و کوروان تمام سراه ابهمن را
گرفته جنگ بنیاد کردند و او از درونا چارج گذشته درون چکر بیوه رفت و کوروان
او را در میان گرفتند مثال گرد باد پیچیدند و ابهمن نام خود را بآواز بلند میگفت
که منم پسر ارجن هر کرا آرزوی آنست که بجنگ ما درآید و جان خود را به تیر ما بدهد اختیار
دارد و درین تاختن و تیر اندازی بسیار کس را بکشت و رجوع من فرمود تا درونا چارج

وشل و برهدبل و دیگر نامداران همه بیکبارگی بر وحمله آوردند و ابهمن بیک شست
هزاران تیر انداخت و همه ایشان را مجروح ساخت و چون کوه از جا نمی جنبید دوم دفعه
حمله نمودند همه را گریزانید بانه همه کوروان و درونا چارج و دیگر مهاداران جمع شده بر ابهمن
تیر باران کردند و کرپاچارج بده تیر و دوساسن بدوازده تیر و درونا چارج به هفده تیر و
درجودهن بسه تیر و بنشت به بیست تیر و کرت برما بهفت تیر و برهدبل بهشت تیر و اسوتهاما
بشصت تیر و بهورشروا بسه تیر و شل بشش تیر و شکن بدو تیر او را نشانه ساختند
و دیگران هم به تیرهای بسیار زدند و از قضا هیچ تیری باو نرسید هر تیری که ایشان بر و
می انداختند ابهمن در هوا میگرفت و به تیر خود می برید و کمان آنها را در رنگ کمان
چرخ چرخ میداد و نعره بلند میزد و حرکات فخر و مباهات میکرد درین اثنا اشمک[1] راجه १अश्मक
مقابل او آمد و ده تیر بر و انداخت ابهمن خنده کرد و او را چنان تیر زد که اعضاء جان
داد و درینحال کوروان برای انتقام اشمک بر سر ابهمن دویدند و در میان همه
کوروان کرن مقابل آمد ابهمن چنان تیری فراگند گذار انداخت که چون الف
در جان کرن نشست و تا زمانی مردم کوروان جدا و کرن جدا از تیر ابهمن در مانده بودند
پس شکن و کنڈ بهیدی[2] که هر دو مهاداران مشهور بودند کمان خود را چاشنی کرده تیرها २कुण्डभेदी
انداختند و کرن از غیرت عوض یک تیر به بیست و پنج تیر جواب داد تا آنکه همه تیرهای
کرن باو رسیدند و ابهمن چون از کرن تیر خورده از غضب بر آشفت و بر کرن و
شل تیر باران کرد و شل مجروح شد و بی شعور افتاد و بدیدن اینحالت مردم شل همه
گریزان شدند و زهره کوروان آب شد و برادر خرد شل قدم در میان نهاد و میان
او و ابهمن جنگ قوی افتاد و ابهمن او را به تیر زد و کشت پس مردم او بجنگ آمدند
ابهمن خندید و همه را مجروح ساخت و گریزانید و بعضی را کشت و در هر طرف میدان
جست و خیز مینمود و کمان را چاشنی میداد و جان را حمانی آن چاشنی میساخت
و درونا چارج را از شنیدن آوازهای ابهمن آتش در دل افتاد و پانڈوان از
استماع آن خوشحال شدند و درجودهن هر زمان مردم خود را میگفت که چرا ابهمن را

راه داده بود و تیرهای بسیار بروی انداخت ابهمن باو گفت که خوب شد که تو با من بجنگ
آمدی و آنچه بدر و پدری و پدران من کرده امروز انتقام از تو بکشم و سزای بد اندامی
بتو رسانم پس ابهمن بیست و شش تیر بدوساسن زد که او بیهوش افتاد و از میدان
بدر رفت و چیکتان و میسران و دروپدی و سکهندی و راجه براٹ و ساتک و دهرشٹدمن
و دهرشتکیت و جدهشٹر برای محافظت ابهمن از جا جنبیدند و دُرجودهن بکرن گفت
که دوساسن بجنگ ابهمن رفته و جدهشٹر با لشکر عظیم بمدد ابهمن آمده تو به جنگ
ابهمن رو کرن آمده بجنگ ابهمن پیوست و ابهمن تیر بر سینهٔ او زد که بار دیگر کرن
بیهوش افتاد و دست باز داشته سهلبان کرن رتهٔ او را بگوشه بُرد و ابهمن نعره بلند میزد و مبارز
دیگر می طلبید و مردم را می شکست آن زمان برادر کرن با ابهمن جنگ آغاز کرد و ابهمن
سر برادر کرن را برید و جدهشٹر چون اینحال را بدید آتش در جان او افتاد و قصد
جنگ ابهمن کرده بود که درین میان با پانڈوان دوچار شد و نگذاشت که تا ابهمن
توانند رسید و ابهمن بیچاره تنها درمیان صف کوروان شمشیر کشیده درون اچارج را
میزد و از هر طرف نشانه تیر بلا شده بود و جواب همه کس میداد و پسر کهین پسر کرن
بمناسبت خردسالی و از جهت تعصب بجنگ ابهمن آمد و بر ابهمن تیرها انداخت
ابهمن تیرهای او را ببرید و جمعیت او را پریشان کرد بهمین طریق مردم بسیاری را
از بهادران دعوی دار نامی کوروان را فرود آورد و کُشت و گریزانید آنگاه راجه کلات
بسه تیر ابهمن را زد و ابهمن تیر او را ببرید بعد از ان رکمرتهه نام پسر شل بر گشت ९ रुक्मरथः
و روی مردم شل زرد شد و زور بر او آوردند و ابهمن تیری را که گندهربان با رجن داده
بودند بدست گرفت و خلق بسیاری را تلف ساخت و شمشیر چنان میزد که هر کس که برابر او
می آمد از پا درآمده بزمین می افتاد و تاثیر آن تیر گندهربان چنان بود که در روز جنگ
هر که آنرا بدست گیرد از یک کس چندین هزار کس به نظر اعدا درآید و هر وقتی که آن تیر را
کشاده به یک شست چند هزار تیر بکشایند و در طرف دشمنان آتش گیرد و میدان
یکگرده گرد از لشکر بیگانه بر دارد چون مردم شل از انداختن آن تیر گریختند افواج

دیگر بهیم بیدل شد پس درونا چارج و درجودهن وکرن واسوتهاما وکرپاچارج و بربهل
وکرت برما بدو لشکر خود بمقابل ابهمن آمدند ابهمن خرامان خرامان بجانب ایشان آمد
و بهیمسین پسر درجودهن از روی تعصب که داشت از فوج کوروان تاخت و حمله بر ابهمن نمود
ابهمن ناچار شده کوشش نمود اول جنگ تیر و شمشیر و نیزه کردند بعد ازان اسپان و
پهلوانان یکدیگر را کشتند و بیرتهارا انداختند و موی سر گرفتند و دست و گریبان شدند
جنگ لکد و مشت میکردند آخر الامر نسیم فتح و فیروزی از جانب ابهمن وزید و سر لچهمن را بخنجر
پدرش پرید ازین سبب آتش بجان درجودهن افتاد و با جمیع اقربا و مقربان خود بر
تاخت چنانچه تنگ در گرفتند او را درمیان گرفتند و او کارروا کرده بجان کوشش
مینمود و پسر راجه کراتهه را که بعد از پدر مانده بود کشت و سر او را بریده بزمین انداخت
१ हार्दिक آن زمان درونا چارج وکرپاچارج وکرن واسوتهاما وکرت برما پسر هاروک و بربهل
هر شش کس ارابه سوار آمدند و ابهمن را در حلقه گرفتند او از قوت دست و ضرب تیر و
شمشیر روی هوا را تیره گردانید و پهلوانان کوروان را کشت و درونا چارج را بپنجاه تیر
و بربهل را به بیست تیر وکرت برما را هشتاد تیر وکرپاچارج را بشصت تیر زخمی ساخت و بده تیر
اسوتهاما را زد وکرن را به تیرها مجروح کرد و اسپان و پهلوانان کرپاچارج را کشت و سینه
२ वृन्दारक کرپاچارج را به ده تیر زخمی ساخت و برندارک را کشت و اسوتهاما ابهمن را به بیست و پنج تیر
مجروح کرد و ابهمن او را زخمی ساخت پس درونا چارج بدو اسوتهاما آمده صد تیر بر ابهمن
بینداخت وکرن بیست و دو تیر وکرپاچارج بیست تیر و بربهل پنجاه تیر و هر کدام ده ده تیر
می انداختند اتفاقاً هیچ تیری باو نرسید درین مرتبه ابهمن به بربهل راجه با زور آور زد
کشت و مقتول افتاد هزار راجه دیگر را که همه نامدار بودند بملک عدم فرستاد پس کرن با
دیگر بمقابله او آمد او کرن را و کرن او را به تیر میزدند و کرن شش مصاحب همراه داشت
که هر کدام جل در عقد سرکار را دیدند و در بهادری نظیر خود نداشتند ابهمن اول بده تیر
همه را مجروح ساخت بعد ازان سرهای هر شش کس را برید و بشش جهت سر داد
३ अश्व केतु بعد ازان اشوکیت نام پسر راجه مگدهه را کشت و سر او را از تن جدا ساخت و راجه

مارت[1] کا‌رتک[2] بعوج را کشت و بسیار فنا داد برین قیاس ابهمن چندان راجها و راجه‌زادها ١ मार्त ٢ कार्वतिक भोज
را کشت که از قیاس دور هم افزون بود و هر مرتبه که میخواست که از معرکه بیرون رود و عداد را
زیر و زبر ساخته باز بجوانیان خود رسد صورت نیافت و پانڈوان را جیدرت معطل
داشته بود که نتوانستند بمدد ابهمن رسید او خرد سال بود و راه برآمدن
ازین صفها نمیدانست بنابران ابهمن همانجا ماند و جان شیرین را درکار کورون
کرد این قصه بدین گونه است که چون ابهمن دران روز در معرکه داد مردانگی داد
و از هیچ جانب مدد باو نرسید بهیم سین و دیگر برادران بجنگ جیدرت مقید شدند
درین اثنا پسر دوساسن بجنگ ابهمن آمد و بچهار تیر اسپان رتهه و جلبان او را از دو
بیک تیر ابهمن را بدوخت و ابهمن هفت تیر پیاپی باو زد و به پسر دوساسن گفت که نام
پدر تو همین زمان از پیش من گریخته بصد تشویش جان خود را از دست من برده بود
تو الحال بکدام رو مقابل من شده سر خود بگیر و بعد ازین ابهمن تیرهای غضبناک بر او
می انداخت اسوستهاما بمدد پسر دوساسن آمده تیرهای ابهمن را در هوا می برید و
معطل میداشت متصل این حالت شل باو جنگ میکرد و او شل را تیر میزد و جلبان
شل و شترنجی[1] و چندرکیت[2] و میگهه بیگ[3] و سوبرچس[4] و سورج بهاس[5] این پنجکس دیگر را ١ शत्रुंजय ٢ चन्द्रकेतु ٣ मेघवेग ٤ सुवर्चस ٥ सूर्यभास
که عقب او را به او بودند مجروح ساخت چنانچه غیر از شل همه مردند پس کرن با درونا چارج
گفت که این طفل فوج را میکشد این را باید کشت درونا چارج گفت که من از هیچکدام از
جنگ آن مقدار خوشحال نیستم چنانچه از جنگ ابهمن که چون دست و شست فراگند گذار
ارجن و اصلوب تیراندازی که من ارجن را یاد داده ام و ارجن باو آموخته همچنان درو
می بینیم او تیرها می اندازد و تیر او از سنگ و زمین میگذرد و مرا حیف می آید که درین
سن و سال دست ما بخون او آلوده شود اگر تو در کشتن او جهد داری پس نوعی کمان
او را پاره بکن یا چله کمانش را باید برید آن زمان بآسانی کشته میشود پس کرن غضب شد
و چند تیر زده اسپان و جلبان او را بکشت و هم کمان او را با چله برید و شکست ابهمن
با آنکه خرد سال بود و از شانزده سال بیش نبود از رتهه بزمین آمده سپر و شمشیر در دست

گرفت و آن شش گرگ کهن سال که کرن و درونا چارج و کرپا چارج و اسوتهاما و
کرت برما پسر شاردول و برهد بل باشند جنگ میکرد و حمله مردانه برایشان مے نمود و १शारदक
چندین مرخیر برزبان میکرد و تیرهای ایشان را از خود دفع میساخت آخرالامر کرن تیرهای
که مثل هلال بود ابهمن را بدوخت و بدن او را چون غربال ساخت که مقدار سر ناخنی
بے جراحت نگذاشت و ابهمن درین حالت هم تا آنکه سر موئی شعور داشت تردد میکرد
و از اعدا بعضی را بشمشیر و بعضی را بگرز و جمعے را بچکر که سلاح جوگیان ست می کشت و
بگرز گران بهابان و اسپان رتهه اسوتهاما و کال کیته برادر شل قندهاری را با هفت २कालिकेय
تن هاریان و ده نفر بساتی و هفت پهلوانان کیکی را با ده فیل مست بیجان ساخت
و پسر دوساسن را بعد از شکستن رتهه و کشتن اسپان زخمی ساخت و چون پسر
دوساسن از ارابه بر زمین آمد و پیاده شد هر دو جنگ گرز میکردند
روبدل تا نماز شام می نمودند از قضا ناگاه ابهمن پیش پا خورد و از پا در افتاد و درین
هنگام پسر دوساسن فرصت یافته گرز کلان بر سر ابهمن زد که مغزش پریشان شد
و در همان ساعت ودیعت جان عزیز را بجان آفرین سپرد و لوح وجود از نقش او چنان
پاک شد که گویا هرگز در جهان نیامده بود ع خیاط روزگار به بالای هیچکس * پیراهنے
نه دوخت که آنرا قبا نکرد * چون ابهمن جوان و خورد سال که خوبی و رعنایت کمال و قامت
در نهایت اعتدال داشت باین مردانگی از عالم برفت و بعد از سپردن جان شیرین
رونق دیگر در روی او پیدا شد چنانچه هر کس که میدید حیران زیب و زینت او گشته
دریغ و افسوس بر روزگار جوانی او میخورد و عبرت از حال او میگرفت و میگفت حیف
صد حیف که آن طفل از عالم خبری نه برده و نخورده رفت و از لذت دنیا بهره نیافت
ع اگر پیر بود سال بسیر عجبی نیست * این ماتم سخت ست که گویند جوان مرد * بعد از آن
چون خبر مردن ابهمن براجه جدهشتر رسید بجانب او روان شد دید که او در خاک و خون افتاده
است چنانچه بهادران کشته میشوند کشته شده و زخمهارا در مقابل خورده بدین حالت
جدهشتر را تاب نماند خود را بر زمین انداخت و گریبان چاک زده بر سر خود خاک انداختن گرفت

جمعی که همراه او بودند او را تسلی میدادند و میگفتند که جزع و فزع از هیچکس خصوصاً از
سرداران مناسب نیست و صبر بر مصائب و نوائب و تحمل در وقائع و حوادث مملکت
بجز وزاری کار سرداران نیست درین حالت جنگ باعث دلشکستگی دوستان و
خوشدلی دشمنان میشود و مرگ ابهمن اول قصه نیست که باعث حسرت باشد فلک
کجرفتار مثل این شیشه های بسیار شکسته و دنیای غدار مانند این واقعه بسیار دیده
با همه را این روز در پیش ست آفریدگار است که گرد فنا و زوال بر دامن کبریای جلال او
نمی نشیند و ذات پاک او روی تغیر و تبدل نمی بیند ه هر که آمد بجهان اهل فنا خواهد بود
وانکه پاینده و باقیست خدا خواهد بود * القصه چون ابهمن بسیاری از دلاوران را بکشت
و کشته شد وقت شام شده بود هر دو لشکر بمنازل خود رجوع کردند آن شب کوروانرا بخوشحالی
و پانڈوان را بماتم گذشت و راجه جدهشتر را از همه کلفت بیشتر رو نمود و همراهان همراهی او را
یاد میکرد و بسیار بر جوانی و خوبی او میگریست و میگفت که او را من به غیبت ارجن بجنگ
فرستادم حالا با ارجن و سبهدرا چگونه رو توانم نمود و بکدام زبان عذر ایشان خواهم چون
زاری و تضرع و بیقراری راجه جدهشتر از حد گذشت راجه جدهشتر خاک بر سر انداخته بیتاب
شده بر زمین افتاد درین وقت بیاس آمده حاضر شد و راجه جدهشتر آب طلبیده پای
بیاس را شسته و زعفران و صندل پاشیده پرستاری بیاس نموده بالای تخت نشاند
با بیاس گفت که پسر سبهدرا با وجودیکه خورد سال بود در چکربیوه جنگ بسیار کرده کشته شد
و در آمدن و بر آمدن از چکربیوه در لشکر من بغیر از ارجن هیچکس نمیدانست و ارجن به جنگ
سنسپتکان رفته بود ازین جهت ابهمن در چکربیوه رفته کارزار بسیار کرد و ما مردم را
جیدرت معطل داشته نگذاشت که بدو ابهمن توانیم رفت و ابهمن آنچنان جنگی کرده که اندر
با برتیاسر دیو کرده بود آخر اسوستهاما و کرن و شل و کرپاچارج و درجودهن و پسر دوساسن
شش کس جمع شده او را زخمی ساخته ارابه او را شکسته پیاده نمودند و پسر دوساسن
وقت پیادگی وقتی که ثبت پا خورده افتاده بود گرز کلان بر سر او زد و بیجان ساخت و غم
ابهمن چنان در خاطر من جا کرده که اصلا مفارقت نمیکند بیاس گفت که ای راجه مثل تو

مرد دانا و عاقل و دانندهٔ هر چهار بید چرا اول خود را پای دید که دانایان از حدوث
اینچنین واقعهٔ شدنی غم را بخود راه نمیدهند ابهمن دشمنان بسیار را کشته بمرگ رفته
اگرچه خرد سال بود اما کار بزرگان ازو بظهور رسید و آنچه در تقدیر رفته است تبدیل
نمیشود و دیوتها و دیوان و گندهرپ و بدیادهر و جچهه و راچهس و رکهیشران و منیشران
و مرتاضان و زاهدان و عابدان که وجود گرفته اند آخر فنا پذیر میشوند راجه جدهشتر گفت
که چرا ابهمن و چه راجهای دیگر عظیم که ایشان در معرکه کشته شده اند بزمین افتاده اند
و هر یک از آنها زور ده ده هزار فیل داشتند حالا هیچ شعور و هوش در آنها نماند
بیاس گفت اگر دل تو میخواهد از خدای عز و جل بخواهم تا ابهمن را زنده سازد
اما چون در خردی از عالم گذشته و به تیغ کشته شده و بجائی رفته که جای
مقربانست معلوم نیست که باز این طور مرگ یابد یا نه حالا تو اختیار داری
چون سخن باینجا رسید راجه جدهشتر از بیاس پرسید که اجل چه چیزست و از کجا می آید
و آفرینش او از کجاست و مقصود از پیدایش او چه بود و چگونه آنطور بهادران
را میکشد آن راجها که برابر دیوتها بودند آنها را اجل بچه عنوان بیجان ساخته
بیاس گفت که ای راجه مرگ عبارتست از تعطیل حواس پنجگانه ظاهری و باطنی
حق سبحانه تعالی برای اعتدال مزاج حرارت طبیعی در بدن آدمی و دیگر حیوانات تعبیه کرده
تا این مزاج بر حد اعتدالست حس و حرکت درست و نظام بدن مربوط است بعد از آنکه
قوتها روی در ضعف نهادند و طبیعت از مزاج بگشت و اختلال احوال در بدن راه یافت
و قدرت و قوت جمله بطرف شد این حالت را مرگ نام نهادند درین باب قصهٔ دیرینه که از
نارد شنیده ام یاد دارم با تو میگویم که در ست جگ اکنپن[1] که راجه بزرگ بود با مخالفان ١ अकंपन
جنگ میکرد و پسر راجه نامور هرنام[2] دران جنگ کشته شد راجه اکنپن را از فوت پسر اندوه २ हरि
بسیار روی نمود و بغایت پریشان خاطر شد نارد میگوید که من بسر وقت او رسیدم و
اطمینان بسیار باو دادم اما راجه تسلی پذیر نمیشد و من باو گفتم که ای راجه اجل بر جمیع
کائنات میرسد و علاج اجل بدست هیچکس نیست و احدی از دست اجل امان نیافته من

ابتدای اجل را با تو نقل میکنم که از شنیدن آن غم پسرت از خاطر تو خواهد رفت و از
شنیدن این حکایت ثواب خواندن چهار بید حاصل میشود و راجهای بزرگ که درازی
عمر خود و پسران خود و افزونی دولت مطمح نظر داشته اند این داستان هر روز بشنوند
بعد از آن نارد گفت که اول برهما آفرینش عالم کرد چون خلقت بسیار شد بخاطر برهما
رسید که بطریقی آفرینش را نابود سازد که بار زمین سبک گردد و درین فکر آتش از دهن
برهما بر آمد و در هر چهار طرف عالم بالا و پایان و روی زمین را از ساکن و جنبنده و
چرنده و پرنده بسوخت درین وقت مها دیو جیو پیش برهما رفتند برهما مها دیو جیو را
دیده گفت که باعث آمدن چیست مها دیو جیو گفتند که شما اول آفرینش گوناگون
کردید بعد از آن با آتش غصه خود اکثری را سوختید از دیدن این حالت ترحمی در دل
من پیدا شد برهما گفت من غصه نکرده ام و قصد سوختن آنها هم نداشتم اما در تقدیر
چنین رفته بود و زمین از بسیاری بار نزد من عاجزی کرد ازین غصه بر من استیلا
نمود و آتشی که از آن غصه بر آمده بار زمین را تخفیف داد مها دیو جیو گفتند که
انچه شدنی بود شد الحال توجه نمایید که انچه آفرینش باقی مانده سوخته نشود و
آتش خود باز در خود بکشید پس از آن آتش دختری پیدا شد و دکهن رو بایستاد و
مها دیو جیو و برهما تبسم کردند برهما آن دختر را طلبیده گفت که نامم مرگ است تو جان
آفرینش قبض میکرده باش که تو ازین آتش غصه من پیدا شده که آن آتش برای
نابود ساختن آفرینش شعله میزد آن دختر از شنیدن آن سخن بگریه در آمد و اشک از
چشمهای او روان شد برهما اشکهای او را در دست گرفت و آن دختر به برهما گفت
که مرا شما آفریده اید این خدمت چرا بمن میفرمایید که پسران را از پدران و شوهران را
از زنان و زنان را از شوهر جدا بکنم این کار از دست من نخواهد آمد و مردم مرا نفرین
خواهند کرد و از فوت شدن مردم واماندهای ایشان گریه خواهند کرد من پناه
بشما آورده ام و شما را التماس میکنم که ازین کار مرا معاف دارید و بفرمایید که
بریاضت و عبادت مشغول شوم و همیشه در تصور شما بوده باشم برهما گفت

که ترا برای همین کار آفریده ام تو بیا و رفع آفرینش را بکش مرگ گفت که مردم مرا بد
خواهند گفت برهما جواب داد که هیچکس ترا بد نخواهد گفت انچه من میگویم بعمل بیار
مرگ راضی نشد برهما نیز خاموش ماند آن دختر مدتی ریاضت کشیده پیش برهما آمد
برهما گفت ترا برای همین کار آفریده اند باز تا مدت یک ارب سال در کنار دریا و کوه هما
دهماچل و سمیر پربت و بر سر تالاب پهکر عبادت کشید از گرسنگی و تشنگی لاغر و ضعیف شد
بعد از ان پیش برهما آمد برهما گفت که عبادت تو هیچ فایده نمیکند کار تو همانست که
آفرینش را میکشته باشی و هر چهار قسم آفرینش را بکش یکی پنیج که بچه متولد میشوند
که عبارت از انسان وغیره باشد و قومی انداج یعنی از بیضه متولد میشوند و قومی
سیتج یعنی از عرق پیدا میشوند و قومی اُکهج یعنی حشرات الارض که در ایام برشکال
متولد میشوند تو این همه را میکشته باش که ترا ثواب خواهد بود و نگاهبان تو جم خواهد بود
و انواع مرض مصالح کار تو خواهند بود نام تو هیچکس نخواهد گرفت و من با دیگر دیوتها
تفاول میدهم که ترا هیچ گناه نخواهد بود مرگ برهما را نمسکار کرده گفت که حکم شما را قبول
کردم اما غصه و غضب و حسد و غدر و آزرو و بی شرمی نیز هر یک بدنهای مخلوق را عارض
شوند برهما گفت چنین خواهد شد مرگ گفت که جمیع آفرینش در عالم ستامن کجا بروم
برهما گفت چنانچه آنها همه در آفرینش اند تو هم جزو اعظم آنها بوده باش و اشکها
که از گریه تو افتاده بود انواع بیماری خواهد شد بهان بیماری آفرینش خواهد مرد و
نام تو هیچکس نخواهد گرفت و تو بی ملاحظه جان همه کس را برآر که ترا ثواب عظیم
خواهد شد نارد میگوید که مرگ دهشت که اگر قبول نمیکنم برهما دعای بد بمن خواهد کرد
ازینجهت قبول کرد و جان مردم قبض کردن گرفت و بیماریها همراه مرگ شد چنانچه
در جهان ظاهری آفرینش را از بون میازد و مرگ میکشد و مها دیو و دیگر دیوتها رخصت
شده بجاهای خود در رفتند نارد با راجه اکنبن گفت که ای راجه مرگ بحکم برهما مقرر شده
وقت هر کس که میرسد او را میکشد و چون وقت اجل پسر تو رسیده بود کشته شد
حالا غم را از خاطر خود دور کن که پسر تو ببهشت رفته با اپسراها بازی میکند و غم پسر را

بگذار چون راجه اکنیپن این حکایت را از نارد شنید بانارد گفت که تو رکهیشر بزرگ
هستی از گفتن تو تمام درد فراق پسر از من دور شد و نارد از راجه اکنیپن رخصت
شده متوجه جای خود شد بیاس گفت ای راجه ابهمن را اجل رسیده بود چون او
او تارماه بود الحال بجای ماه رفته است تراغم نباید خورد راجه جدهشتر با برادران
شکیب ورزیده در تلاش جنگ شد و ارجن سن سپتکان را فتح کرده مراجعت
نموده در راه با کرشن جیو میگفت که در خاطر من لرزه افتاده و شگونهای بد ظاهر شد
مبادا ازین شگونها غم و اندوه روی نماید اگر راجه جدهشتر بخیریت باشد بهترست
کرشن جیو گفت غم مخور راجه و برادران تو سلامت اند و انچه از تقدیر رو داده باشد
رفته رفته ظاهر خواهد شد شب با دهرتراشت گفت که آفتاب بغروب رسیده بود
کرشن جیو و ارجن از ارابه فرود آمده عبادت سندهیا بجا آوردند و از انجا روان گشتند
تا بخیمها رسیدند دیدند که تمام لشکریان مغموم اند و از هیچ خیمه صدای شادی و خوشدلی
نمی آید و روشنائی چراغ پیدا نیست دل ارجن بلرزه در آمد با خود میگفت که امروز
آواز نقاره و سرود و کرنای و سفید مهره و بین نمی شنوم و مداحی باد فروشان نیز
شنیده نمیشود و مردمان باستقبال سر فرود آورده میروند و هیچ حرف نمی زنند و روزهای
دیگر برادران که می آمدند کارهای خود را نقل میکردند امروز هیچکس سخن نمیگوید اگر راجه
را خیر باشد و مشکلی پیش نیامده باشد بهترست و نیز راجه دروپد و راجه براٹ بخیریت
باشند خوب ست و ابهمن نمی نماید و روزهای دیگر ابهمن تبسم کنان باستقبال
می آمد امروز بر نمی آید ارجن برادران و برادرزاده ها را مجروح دیده ملول شد
با خود گفت که ابهمن پیدا نیست و من شنیده بودم که درونا چارج چکربیوه
کرده بود و برای شکستن چکربیوه بغیر از ابهمن دیگری نبود و من در آمدن
چکربیوه باو تعلیم نموده بودم و برآمدن را تعلیم نداده بودم همانا که راجه جدهشتر
و برادران او را در فوج چکربیوه فرستاده باشند و او در انجا کشته شده باشد
ابهمن که مثل اندر شجاع بود در چکربیوه کشته شده باشد اگر ابهمن را نه بینم

بیفتم

یقین من در عالم حجر خواهم رفت و از انجا خواهم دیدن داو از من شجاع قوی تر
بود و هرجا که نام بهادران مذکور میشد اول نام او را می بردند و کرشن جیو و پدر من
او را بسیار دوست میداشتند احوال کشته افتاده باشد و ارجن انچنان پریشان
خاطر شد که سوداگر از شکستن کشتی پرمال در دریای عمیق دلگیر شود ارجن گفت
میدانم که جمعی کثیر انبوه گشته پسر مرا کشته باشند و کرن و درونا چارج و کرپاچارج
از تیرهای خود او را آزار بسیار داده باشند دل من سنگ خاره است که پاره نمیشود
و سبهدرا و دروپدی بی دیدن او بمن چه خواهند گفت و من آواز سفید مهره
مخالفان را که بعد از کشتن ابهمن کرده بودند شنیده بودم آنها را که چه تحسین
کرده باشند که از کشتن طفل نامراد این همه شادی و نواختن سفید مهره کرده باشند
آزانانکه مرتکب این افعال گشته اند نتیجه کار خود خواهند یافت و با کرشن جیو گفت که ای
کرشن جیو وقتی که بر ابهمن کار تنگ شده بود تو در آنوقت چرا بمن نگفتی کرشن جیو
ارجن را در بغل گرفت و گفت که ای ارجن این کار بر من و تو و دیگران روزی
خواهد شد آنانکه اسلحه می بندند و جنگ میکنند اکثر مردم را میکشند و خود هم موافق
وقت که اجل میرسد کشته میشوند بر مردن آنها چرا افسوس باید خورد و آنانکه در معرکه
روی میگردانند بهمه طریق کشته میشوند و آرزوی چهتریان همین است که در معرکه
کشته شوند و جمعی کثیر را کشته است و برادران از اندوه تو بسیار محزون شده اند
و راجه جدهشتر از همه بیشتر غمگین است ترا میباید که آن همه را تسلی نمائی نه آنکه تو
بغم فرو روی ارجن چشم اشک آلوده با برادران گفت راست بگوئید که ابهمن
چگونه کشته شده شما همه بهادر بودید در بودن شما او را بچه روش کشتند و من خود را
نفرین میکنم که او را باعتماد شما بروی مخالفان گذاشته بودم شما محافظت او
نتوانستید کرد جدهشتر گفت که ای ارجن تو بکشتن سنسپتکان متوجه شده بودی
درونا چارج قصد گرفتن من داشت و همه مردم بگرد من جمع گشته محافظت من
مینمودند درونا چارج بلشکر این من آزار بسیار داد ابهمن چکربیوه را دیده تاب

نتوانست آورد و گفت که من برای شکستن چکر بیوه میروم هر چند او را منع کردم
ممنوع نشد ازین جهت گفتم که برو ابهمن شیرمردانه در چکر بیوه درآمد و ما خواستیم که
عقب او درآییم جیدرت سد راه ما شده نگذاشت که بکومک ابهمن برویم چون
جیدرت از مهادیو تفاول یافته بود که پاندوان برو غالب نشوند و او بر پاندوان
غالب باشد و آن حال آنچنانست که در هنگامیکه در کامک بن بودیم و آهوان
شبی در خواب من آمدند و گفتند که شما درین بیابان سکونت گرفته اید و شکار
جانوران میکنید جانوران تمام شده اند اگر روزی چند دیگر هم درین بیابان قرار
خواهید گرفت چندی که مانده اند قوت شما خواهند شد و نسل ما از عالم خواهد رفت
و اگر بعد ازین بر ما ببخشائید خوب و الا رضای شما و ما بر احوال آهوان رحم آورده دروپدی
را آنجا گذاشته هر پنج برادر برای تفحص بیابان دیگر شدیم جیدرت که برای کتخدائی
برآمده بود آنجا رسیده دروپدی را برابر با خود سوار کرده برد چون بمنزل رسیدیم خبر
یافتیم که دروپدی را جیدرت برد تعاقب کرده باو رسیدیم و با او جنگ کرده لشکر
او را شکست داده دروپدی را گرفته برگشتیم بهیم تعاقب نموده جیدرت را دستگیر
کرده سر او را تراشیده پنج کاکل گذاشته و چون پیش من آورد دیدم من او را
رهائی دادم و از شرمندگی بخانه خود نتوانست رفت بکنار آب گنگ بهردوار رفته
بعبادت مشغول گشته و ریاضت بسیار کرد مهادیو پیش او آمده حاضر شد از جیدرت
پرسید که مقصود و توجه چیست او گفت که پاندوان مرا بی عزت کرده اند التماس دارم
که مرا تفاول کنید و قوتی بخشید که بر ایشان غالب شوم و کینه خود را از ایشان
بگیرم مهادیو جیو گفتند که بر چهار برادر غالب خواهی شد بخلاف یک برادر که
ارجن باشد ترا برو دست نخواهد بود مهادیو جیو سلاح پاس پت خود را باو داده بود
از آن سلاح جیدرت بر ما غالب آمده نگذاشت که بمدد ابهمن توانیم رفت درونا چارج
و کرپا چارج و اسوتهاما و شل و کرن بر ا جمع شده با ابهمن جنگ کرده او جنگ بسیار کرد و جمعی کثیر را
بر خاک هلاک انداخته لچهمن پسر درجودهن و چندین نامداران دیگر را کشته و آن

ششم کمان او را به تیرهای کاری مجروح ساخته و اسپان ارابه را با مهلبان کشته او را
پیاده ساخته بی اسلحه نمودند و در پیاده شدن نیز آنقدر که قدرت داشت جنگ بسیار نمود
چون ابهمن بیهوش شد و پشت پا خورد پسر دوساسن آمده در بیهوشی گرز گران بر سر او
زد او جان بجان آفرین سپرده به سرگ شتافت ارجن این سخنان شنیده های های
های بسیار گفته بر زمین افتاد و همه مردم دلگیر شده ارجن را در بغل گرفتند و همه
بر سر ارجن جمع شدند و همدیگر را میدیدند و چشم بهم نمیزدند بعد از ساعتی ارجن بشعور
آمده چون از اندوه پسر محزون شده بود ملبزه در آمده شرط کرد و گفت که من فردا
جیدرت را خواهم کشت اگر او از معرکه گریخته برود و پناه بکشن و پاندوان برود او که مرا
در وجود من را بخاطر آورده با عداوت نموده بسیار گناه کرده است که مردم ما را نگذاشت که
بمدد ابهمن بروند و هر قدر مردم که برای نگاهبانی او بیایند همه آنها را با جیدرت خواهم کشت
اگر من او را فردا نکشم بدوزخی که کشنده پدر و مادر میروند آن دوزخ نصیب من باشد
و آنانکه خیرات بسیار داده بعالم علوی میروند اگر من او را فردا نکشم آن عالم نصیب من
نشود و کسانیکه با زن مرشد زنا میکنند و جمعی که بجای خوبی عیب [illegible] بر زبان
می آورند و جمعی که در امانت خیانت میکنند و جمعی که یکی را اعتماد داده میکشند بدوزخ
که آنها میروند اگر من فردا جیدرت را نکشم آنجا نصیب من شود و جمعی که زن نکاح غیر
کرده و دیگری را کار خیر میکنند و حاسد باشند و نیکی کسی را نداند و برهمن کش و هر که
طعام خود پخته بخورد و بدیگری ندهد و بید خوانان و سادهان و درکهیشران تذلیل کنند
و برهمنان و گاو و آتش را به پا بزنند و در آب بول غائط کنند و بیگناه فرزندان را لت کنند
و مسافری را که بخانه کسی بیاید او طعام ندهد و برهمن بیدخوان که بخانه کسی بیاید او مهمانی
او نکنند و [illegible] و برهمنی که شراب خور باشد و هر کس که بدست چپ طعام
بخورد و یا چیزی در دامن خود انداخته بخورد و از برگ پلاس پوست تخت و از چوب هندو
مسواک کند و کسی از طلوع آفتاب از خواب بیدار نشود و زنا روا داشته و از ملاحظه سرما
غسل نکند و چتری از جنگ معروف کند و زنار را دور بوده در دیهی که چاه یک باشد وطن گزینند

دیا زن بیگانه صحبت دارد و رقص و سرود کند و به برهمن و چهتری راه نگاه دارد و
کسی که بخانه مردم آتش اندازد و با زن حایض صحبت دارد و آب و خور گاوان
بند کند و زر گرفته دختر بدهد و زمین و زن دیگری را به تعدی متصرف شود و برادر خرد
خواه ناخواه با برادر کلان سخن زشت بگوید بعالمی که این جماعه بروند اگر من فردا
پیش از غروب آفتاب جیدرت را نکشم آن عالم نصیب من باشد و اگر آفتاب
فرو رود و من آتش افروخته خود را در آتش بسوزم و اگر بجنگ من فردا جیدرت
بیاید و دیوتا و دیت و دانو و تیر و گندهرب و غیره جانوران و راجسها به هواداری برای
محافظت او بیایند آنها را به تیر با جیدرت بکشم و اگر او در اندرلوک و زیر زمین برود
در آنجا هم رفته فردا او را بکشم ارجن این سخنان گفته کمان گاندیو خود را چاشنی کرد
و آواز او به آسمان رسید و کشن جیو و ارجن سفید مهره خود را نواختند و از آواز
آنها لرزه در زمین افتاد و شادیانه پاندوان نواختند و جاسوسان بهر طرف
دویدند و خبرها بردند چون این خبر به جیدرت رسید غمگین شده بلرزه در آمد و
پیش درجودهن رفته گفت که ارجن چنین شرط کرده است با وجودیکه در اظهار این
سخنان خجالت کشیدم اما در مجلس آنها اظهار نمود که ارجن از زن راجه پاند و تخم اندر
پیدا شده چنان شرط کرده است که فردا مرا بخانه جم بفرستد لهذا من حالا میگریزم
اگر شما محافظت من میتوانید کرد بهتر والا رخصت بدهید که بوطن خود بروم درونا چارج
و درجودهن و بالهیک و کرن و کرپاچارج و دوساسن گفتند که ما همه محافظت تو
خواهیم کرد ارجن تنها چه میتواند کرد جیدرت گفت که من از شرط ارجن ملاحظه دارم
و پاندوان خوشحال شده اند مرا جائی نگاه دارید که چشم پاندوان بر من نیفتد و
کاری بکنید که خواهر درجودهن بیوه نشود درجودهن گفت ای جیدرت غم مخور
ما چهتریانیم تو که در میان ما خواهی بود هیچ آزاری بتو نخواهد رسید من و کرن و چترسین
و صد برادر من و بهورشروا و شل و بکرن و برکهه سین و بنبشت و پرمتر و بهوج کام بهوج
و ستبرت و درمکهه و دوساسن و ستوباه برادران من و راجه کلنگ و بکهر سین و

سو دچهن و بندرواتن بندو دررونا چارج و اسو تهاما و سوبل و شکن و سوامی انیسا
بهادران دیگر محافظت تو خواهند کرد و تو هم راجه بهادر و راجه زاده هستی برای چه ملاحظه
میکنی درین ضمن جیدرت بدرونا چارج گفت که در تیر اندازی من و ارجن چه تفاوت ست
درونا چارج گفت که شما در تیر اندازی هر دو برابرید اما در علم جنگ ارجن از تو فایق ست
و محافظت تو من خواهم کرد و اگر در جنگ کشته خواهی شد در عالمی که مردم شهید میروند
خواهی رفت و بهشت جاودان خواهی یافت از گفتن درونا چارج ملاحظه جیدرت که
از پانڈوان بود برطرف شد و همگنان شادیانه نواختند کشن جیو بارجن گفت که تو
مشورت من و برادران شرط کردی که فردا جیدرت را بکشم والا خود را در آتش بسوزم
هیچ دانائی چنین شرط میکند ازین شرط کردن تو اهل عالم بر تو خنده خواهند کرد
جاسوسان از لشکر درجودهن خبر آورده اند که جیدرت این سخن را بدرجودهن گفته
درجودهن و درونا چارج و کرن و بهورشروا و اسو تهاما و برکهه سین و درجے و کرپا چارج
و شل را بمحافظت او گذاشته چون ارجن این شنیده باکرشن جیو گفت که این
شش کس مهارتهی را که شما نام بردید پیش من نیم آدم هم نیستند بکرم آفریدگار و بمدد توجه
شما اسلحه آنها را شکسته برای کشتن جیدرت خواهم رفت و پیش نظر ایشان و تمام
لشکریان کوروان سر جیدرت را خواهم برید و اگر دیوتها و یازده رودر و هشت بس و
اسنی کمار و پنجاه و نه مرت و ایندر و بشن و دیوان و پتران و گندهربان و گرڑ و دیگر جانوران
و دریاها و آتش و زمین و آسمان و ده طرف و نگاهبانان هر طرف و راجهس و بهوت و
کوهها محافظت او نمایند فردا جیدرت را در برابر من کشته خواهید دید و تیرهائی که از
جم و کبیر و برن و ایندر و مهادیو جیو گرفته ام فردا تماشای تیرهای دیوتها و برهما نیز خواهید دید
که جویهای خون از بدن آدمیان و فیلان و اسپان روان خواهد شد و سرهای چهار
اسپان جیدرت از تیرهای من بر زمین افتاده خواهید دید شما از چه وجه فرمودید که شرط
کشتن جیدرت خوب نشد چنانچه سیاهی از بدن ماه و آب از دریای عمان برطرف
نمیشود شرط من نیز رایگان نخواهد رفت فردا دم صبحی ارابه مرا تیار خواهید کرد که کار عظیم

دریں آمده بهت سنجے باد دہراشت گفت که کرشن جیو و ارجن آن شب را با فسوس گذرانیدند
یکی غم مردن ابهمن و دیگر شرط کشتن جیدرتهه اصلا خواب نکردند و بامداد زود بیدن گرفت
ارجن به کرشن جیو گفت که شما رفته سبهدرا را تسلی و دلاسا بکنید و زن ابهمن را نیز دلاسا
نمایید کرشن جیو باندوه تمام بخانه ارجن رفت و خواهر خود را گفت که ای خواهر
غم مخور و عروس خود را دلاسا کن که اندوه نه کند که هر کس بدنیا آمده فنا پذیر
خواهد شد هر کس بخانه چهتری متولد میشود اجل او بهمین طریق می آید که در جنگ
کشته میشود و پسر ترا مرگ خوب رسیده و بجای خود رفته و شخصی که اینچنین بمیرد بر مرگ
او غم و افسوس و گریه مناسب نیست فردا جیدرتهه نیز با وجودیکه گناهگار است بواسطه
آنکه در معرکه کشته خواهد شد بآن عالم خواهد رفت و ما و دیگران نیز این عالم خواهیم گذاشت
سبهدرا از شنیدن این سخنان گریه آغاز کرد و میگفت که ای پسر تو بحد بلوغ و جوانی
نرسیدی و صورتت از زخمهای مخالف دیگرگون شده باشد و در خانه بر بستر ابریشم
خواب میکردی حالا در خس و خاشاک افتاده خواهی بود و در میدان چگونه بخواب رفته
و در صبح ترا زنان صاحب جمال بآواز سرود بیدار میکردند حالا شغالان برگرد تو آواز
مینموده باشند و من باز صورت ترا کجا خواهم دید و پستان من پر شیر شده اند ترا تشنگی
روی داده باشد در کنار من آمده شیر بخور و مرا از دیدار خود سیر گردان لعنت بزور
بهیم و مردم پانچال باد که ترا تنها بکشتن دادند من امروز تمام دنیا را ویران و خراب
می بینم و زن جوان تو که از فراق تو مغموم است من چگونه روی او را خواهم دید
سبهدرا انواع ناله و زاری میکرد و دروپدی و زن ابهمن نیز آمده نوحه و زاری
کردند و هرسه در رنگ مستان از تن بیعقل بزمین افتادند کرشن جیو احوال آنها را
دیده بسیار غمگین شد و آب بر روی ایشان پاشید و گفت که چرا بیطاقتی میکنید
کاری که از دست ابهمن برآمده از دست هیچکس نخواهد برآمد و ابهمن بجائی رفته
که از رفتن او خوشحال باید شد القصه کرشن جیو انواع دلدهی و تسلی سبهدرا و
دروپدی و اتره نموده باز پیش ارجن آمده و چندین کس که همراه کرشن جیو بودند

آنها را رخصت داده خود تنها بجای ارجن آمده و پای خود را شسته بر زمین کاه آم
انداخته به نشست و خدمتگاران ارجن انواع خوشبوها دران پاشیدند و ارجن نیز
دست و پای خود را شسته عبادتی که در غروب آفتاب میکنند بجا آورده ارجن
طعامی را که بوقت شب میخورد پیش کرشن جیو آورد بعد فراغ طعام کرشن جیو با ارجن
گفت که ساعتی خواب کن که من هم بخانه خود میروم و دربانان و پاسبانان که در یراق
بودند بر دروازه نشانده تاکید نمود که خبردار باشید و دارک بهلبان خود را همراه گرفته
بخانه خود آمده سر بخواب نهاد و در فکر عمیق فرو رفت و وسوسه میکرد که بهر طریق که
فکر ارجن بجا آید فکری باید کرد و جوگ در میان نموده گفت که ای آفریدگار اگر در من
راستی و پاکی ست ثواب آنهم با رجن باشد که شرط خود را بجا آرد و جیدرت را
فردا بکشد و دیبی را یاد کرده گفت که تو مددگار ارجن باش که شرط خود را بانجام رساند
از ینکه ارجن شرط کرده است که فردا جیدرت را بکشم ورنه خود را در آتش بسوزم ارجن
در وسوسه است در جایی که درونا چارج و کرپا چارج و اسوتهاما و شل و
دیگران نگاهبانی جیدرت خواهند کرد ارجن تنها چگونه این همه را مغلوب
خواهد ساخت و جیدرت را خواهد کشت اگر جیدرت کشته نشود ارجن خود را
در آتش بسوزد پس جدهشتر چه خواهد کرد بهر طریق فتح پانڈوان فتح است پس
کرشن جیو بیدار شد و با دارک گفت که اگرچه ارجن شرط کرده است که فردا
جیدرت را بکشد اما درجودهن جمیع بهادران را بجهت محافظت جیدرت تعین نموده
من چنان خواهم کرد که ارجن پیش از غروب آفتاب جیدرت را بکشد فردا ترسول
و چکر و اسلحه مرا بر ارابه خواهی نهاد تا دیوتها و راجس و سده و گندهرب
تماشا نمایند من بجهت خاطر ارجن چه کارها خواهم کرد و بخاطر کرشن جیو گذشت که
ارجن برای کشتن جیدرت فکر بسیار میکند از خانه خود برخاسته پیش ارجن آمده
گفت که اگر پاشپت سلاح مهادیو که تمام دیوان را بآن سلاح کشته بوده است
تو بیابی میتوانی فردا جیدرت را کشت تو در دل خود تصور مهادیو جیو بکن ارجن تصور

مهادیوجیو تا دو ساعت چشم بر بهم زد و در چشم بر بهم زدن دید که با کرشن جیو براه آسمان
میرود و دران راه سدهان و چارن و دیوتها را دید که در پرستش مهادیوجیو مقید اند
و خانهای کبیر را دید که بگل نیلوفر آراسته است و مکان اتهرین رکهیشر را دید طواف
او کرده بالای کوه مهادیوجیو را دید که پوست آهو پوشیده نشسته است و ترسول در دست
دارد و پاربتی نزدیک سر مهادیوجیو بیست و رکهیشران باواز خوش مداحی مهادیوجیو
میکنند و کرشن جیو و ارجن نیز مداحی مهادیوجیو گفتن آغاز کردند مهادیوجیو
کرشن جیو و ارجن را دیده گفت که ای نر نارائن بخیریت آیید و غم خود را دور
کنید و مقصود را زود بمن بگوئید که کار شما را بکنم کرشن جیو و ارجن سجده کرده
بعقیدت تمام نمسکار مهادیوجیو کردند و با گل خوشبو که پرستش مهادیوجیو کرده
بودند آن همه را پیش مهادیوجیو دیدند و التماس کردند که مهاپشپت نام سلاح
خود را بمن عنایت فرمائید مهادیوجیو قبول کردند و گفتند که در امرت سرور که
درین نزدیکی ست تیر و کمان خود را گذاشته ام از انجا گرفته دشمن خود را بکشید
کرشن جیو و ارجن بران سرور رفتند که تیر و کمان را بصورت ماران دیدند که هزار
هزار سر داشتند و در دهن آنها زهر پیدا شد که مثل آتش شعله میزد چون کرشن جیو
و ارجن نام مهادیوجیو بردند صورت ماران گذاشته بصورت اصلی خود آمدند کرشن جیو
و ارجن آن تیر و کمان را گرفته پیش مهادیو آمدند و مهادیوجیو زه کردن کمان و انداختن
و باز پس طلبیدن را بارجن تعلیم داد و الونک نام افسون را بارجن آموخت که در وقت
انداختن تیر و باز پس طلبیدن بخواند کرشن جیو و ارجن مهادیوجیو را نمسکار کرده رخصت
گرفته بجای خود آمدند سنجے با دهرتراشت گفت که کرشن جیو با دارک سخن میگفت و
در خواب با ارجن نزد مهادیوجیو رفته باز آمد که شب گذشت و کوروان و پاندوان
بیدار شدند غسل کرده کارهای صبح کردند جدهشتر و ارجن پارچه ها پوشیدند و خوشبوها
مالیدند و عبادت مقرری بجا آوردند و یک هزار و هشت صد برهمن بخانه جدهشتر
حاضر شدند و ارجن خود را بیاراست و جلائی پیدا کرد که دشمنان از دیدن آن هلاک

१अघबैरा

شوند درین وقت کرشن جیو بخانه جدهشتر آمد دربانان خبر رسانیدند جدهشتر گفت که تشریف بیارند چون کرشن جیو اندرون درآمد راجه آب و صندل طلبیده پرستاری کرشن جیو نمود و بر تخت نشاند بعد از ساعتی خبر آوردند که مردم دیگر نیز آمده اند راجه گفت هر کس که بیاید بگذارند اول راجه براٹ و بهیم سین و دهرشت دمن و ساتک و دهشتکیت و راجه درو پد و سکهنڈی و چیکیتان و کیکیان و جتس و مردم پنچال و جودهامن و اتموجا و پسران دروپدی وغیره بدیدن جدهشتر آمدند و راجه هر کدام ایشان را جای مناسب برای نشستن اشاره کرد که ایشان نشستند و راجه جدهشتر با کرشن گفت چنانچه دیوتها در پناه اندر اند ما همه در پناه تو ایم خود میدانید که دریودهن بادشاهی ما را بدغلبازی گرفته و انواع کلفت بما رسانیده شما همیشه امداد و اعانت سیوکان خود میفرمایید بطریقی که شرط ارجن بجا ماند توجه نمائید کرشن جیو بآواز بلند گفت که در میان دیوتها و آدمیان مثل ارجن کمانداری نیست جیدرت را که کشنده ابهمن گنهگار است خواهد کشت درینوقت ارجن بخانه جدهشتر آمده راجه را تعظیم کرد و راجه از شوق برخاسته ارجن را در بغل گرفت و پیشانی او را بوسه داده دعا کرده گفت که امروز روی تو درخشان است یقین من و دیگران شده که تو امروز مخالفان را زیر و زبر کرده جیدرت را خواهی کشت و فتح عظیم خواهی کرد که کرشن جیو نگاهبان تست و ارجن خواب شب و رفتن نزد مهادیو جیو و آوردن سلاح و افسون براجه جدهشتر گفت راجه گفت که وقت سواریست سوار شوید و کرشن جیو در رنگ ارابچیان کمر بسته ارابه ارجن را تیار کرد و تصویر طلائی هنومت که بر بیرق ارجن بود بجای آن هنومت خود قرار گرفت و ارجن اسلحه خود را برارابه نهاده گرد ارابه گردیده سوار شد و برهمنان بیدخوان و رکهیشران دعاهای فتح کردند کرشن جیو و ساتک برهمان ارابه سوار شدند و ارجن برای کشتن جیدرت سوار شد نقاره و نفیر و کرنای و طبل و سفید مهره نواختند و مداحان و بادفروشان تعریف ارجن میکردند و در وقت سواری ارجن باد از عقب ارجن وزیدن گرفت و پانڈوان خوشحال و کوروان مغموم شدند زیرا که شگونهای ایشان همه بد بودند و ارجن یقین دانست که

جنگ ارجن و جیدرتهه

فتح خواهم کرد و منصور خواهم گشت ارجن با ساتک گفت که امروز کشتن جیدرت مهم عظیم
در پیش است شما را محافظت راجه جدهشتر ضرورست امروز تو بجای من محافظت
جدهشتر بکن چنانچه در فتح کوروان درونا چارج بی نظیرست در فتح راجه جدهشتر تو ثانی
درونا چارج هستی و شما ناظر بر آمدن من نخواهید داشت و محافظت راجه از صمیم القلب
خواهید کرد ساتک انا را به ارجن فرود آمده برا را به خود سوار شده نزد راجه جدهشتر آمد
دهرتراشت چون این سخنان از سنجی شنید گفت که حالا بگو که در روز چهارم از سرداری
درونا چارج چه طور جنگ میان ایشان شد و در وقت جنگ ارجن کدام کسان مقابل
ارجن آمدند و چه کردند سنجی گفت که چون روز سوم که در حقیقت روز سیزدهم است از جمله
هیزده روز مهابهارت بگذشت و چهارم روز شد هر دو لشکر سلاحها پوشیده و عطریات
بکار برده طبل و نفیر نواخته در معرکه آمدند و افواج ترتیب دادند و مردان کارزار هر جانب
دویدند و همه مردم کشتن و مردن بهر خود قرار داده متوجه جنگ گشتند در خانه همه فرزندان
من که نقاره شادیانه و شادمانی می نواختند آواز سرود شنیده میشد امروز هیچ
صدای بگوش نمیرسد خصوصاً از خانه درجودهن و دیگر بکرن پسران من آواز شادی
بگوش نمیرسد و همچنان از خانه کرن و اسوتهاما و سومدت و راجهای ولایت که
بکومک آمده اند همیشه آواز سازهای گوناگون موافق ولایت هر یک شنیده میشد
امروز هیچ نمی شنوم این یعنی را من همان روز تصور کرده بودم که کرشن جیو بایلچی گری
آمده پیغام صلح آورده بود و درجودهن از غرور سخن کرشن جیو و من بار بار گفته بازی
قبول نکرد و بیدر و بهیکهم پتامه نیز منع میکردند قبول نکرد و بارها عاقبت بین
روزی که درجودهن تولد شده بود گفته بود که چنان از تاثیر کواکب وقت ظاهر میشود
که این پسر نهایت حاسد و ویران کننده تمام خانواده شما خواهد شد بهتر آنست
که او را دفع نمائید که از زیستن او مردن بهترست والا بعین قدم نامبارک او تمام
قبیله شما نیست و نابود خواهد شد و من از مهر فرزندی گفته بیدر را قبول نکرده او را
نگاه داشتم درجودهن از مشورت کرن و دوساسن و شکنی طمع در بادشاهی بسته

قمار بازی و دغل باخته ملک و مال را از پاندوان گرفت و بصلح راضی نشد الحال
بعد از کشتن ابهمن لشکریان من چه کردند و میکردند تاب مقاومت ارجن آوردند
سنجے گفت که ای دهرتراشت آنچه بچشم خود مشاهده میکنم با تو میگویم ای راجه
هرچه بروی کار آمده اگرچه در تقدیر بوده لیکن تمام و کمال از شومی و حسد بدبختی
تو بظهور رسیده و احوال تو آنچنان ست که شخصی که بند آب را که برای زراعت
بسته باشند بشکند و آب از آنجا بدر رود و افسوس بخورد تو خود کار را ضایع ساختی حالا
مثل آن شخص افسوس میخوری افسوس خوردن حال هیچ فایده نمیکند برای
قمار بازی تو خود راجه جدهشتر را طلبیدی و پسران خود را منع نکردی و در هنگام
ابتدای جنگ نیز پسران خود را از جنگ باز نداشتی و بصلح راضی نشدی و چندین
مرتبه بدلائل و حجت این مقدمات را بتو گفتم اصلا در خاطر تو اثری نکرده و هرچند
مردم دانا میگفتند که درجودهن را مقید کن چون تقدیر اینچنین رفته بود گفته
هیچکس را قبول نکردی ازین جهت حادثات روی مینماید و در وقت مردان تلخ میآید
در آنوقت پادشاهی بسیار عزیز در نظر شما می در آمد الحال تلخ مطلق ظاهر شده
اکنون هرچه پیش تو می آید همه از کوته اندیشی و پست فطرتی خود خیال کن اولا
پادشاهی شما را راجه پاند رونق داده بود و نیکنامی کوروان از راجه پاند شده بود
و نامداران زیاده با راجه پاند سلوک معاش کرده بودند و شما نیکی پاندوان را
به بدی تبدیل کردید الحال کار باینجا رسیده و درجودهن را متهم میسازی باز سنجے گفت
که چون شب گذشت درونا چارج با لشکریان آمده فوج خود را جیوه ساخت و همراهیان
درونا چارج میگفتند که ارجن را چنان و چنین بکنیم و کمانهای خود را چاشنی میدادند
و یاد میکردند ارجن کجاست و کرشن چه میکند ارجن و بهیم سین را طلب میکردند
درونا چارج بجیدرت گفت که تو با سومدت و کرن و اسوتهاما و برکهه سین و شل و
کرپا چارج با یک لکهه اسپ سوار و شصت هزار ارابه سوار و چهارده هزار فیل سه دار و
بیست و یک هزار پیاده سلاح پوش یکجا شده تا شش کروه عقب من رفته ایستاده

کہ پانڈوان را میسر نخواہد شد کہ ترا بچشم خود توانند دید و جیدہرت آن مردم را گرفتہ
عقب رفت و سرای آن ہفت ہزار اسپ سوار و سہ ہزار باشندگان ملک او شدند کہ
نوکران جیدہرت بودند و پسر تو درمرکھن با یک ہزار و پانصد فیل مست و غیرمست جنگ کنان
شدہ پیش پیش میرفت عقب او دو پسر تو دوساسن و بکرن پیش پیش جیدہرت مشدند
و دروناچارج چکرشکٹ نام بیوہ بست و چہار کروہ طولاً و در حصہ عقب دہ کروہ درازن १ चक्रशकट
ساخت و عقب آن پدم گربھ نام بیوہ کہ آنرا بدشواری توان شکست ترتیب داد و درمیان २ पद्मगर्भ
پدم بیوہ شوچی نام پوشیدہ بیوہ ساخت و کرت برما برد شوچی مقرر شد و دروناچارج ३ सूची
اینچنین محافظت جیدہرت کردہ خود با فوج عظیم آمدہ در پیش ایستاد و در پس او راجہ
کانبوج و جلسندہ متعین شدند و عقب این ہر دو درجودہن و کرن با بہادران بسیار
بود و محافظ در شکٹ ہزاران ہزار بہادران مقرر شدند و خود دروناچارج در آنجا قیام کرد
و عقب او راجہ بہوج بود و درجودہن و لشکریان بندہ بست فوج را دیدہ خوشحال
شدند و لشکر شما مثل دریای عمان موج میزد سنجے میگوید کہ درین وقت نظر ایشان
بر ارجن افتاد کہ پیش پیش او زاغان و کرگسان و دیگر جانوران گوشت خوار
بامید خوردن گوشت و خون مردم آمدہ بودند و شغالان بدست راست کوروان
آمدہ فریاد کردند و ہیزم نیم سوختہ از ہوا در لشکر کوروان می افتاد و زمین بلرزہ در آمد
و باد تند سنگریزہ ریز با آواز مہیب وزیدن گرفت آنوقت ستانیک پسر نکل و دہشٹدمن
فوج پانڈوان را بیوہ کردند آنگاہ درمرکھن پسر تو با جمعیت و اسلحہ سر راہ بر ارجن گرفت
و روبروی ارجن و کرشن جیو آمدہ کمان را چاشنی کردہ سری کرشن جیو و ارجن
سفید مہرہ خود را نواختند از شنیدن آواز آن جان از تن لشکریان کوروان
پریدن گرفت و کرنای و نقارہ و نفیرہا و بوق در لشکر پانڈوان نواختند و ارجن
بکرشن جیو گفت کہ ارابہ مرا در جایی کہ درمرکھن استادہ است ببر کہ فوج فیلان او را شکستہ
در فوج دشمنان در آیم کرشن جیو ارابہ را انچنان راند در جایی کہ درمرکھن استادہ بود
رسانید و دو لشکر چنان با ہم آمیختند ❊ کہ از آب آتش برانگیختند ❊ لشکریان ۲۰

شما دست با سلحه بردند و ارجن شما تمامی لشکریان شما تبر و تیر و اسلحه دیگری انداختند
و ارجن آنچنان تیرباران کرد که ارابه سواران و فیل سواران و اسپان و فیلان
و آدمیان بسیار را بکشت و چندین کبندها برخاست یعنی آدمی مرده بی سر جنگ
میکردند و از سر اسپان و خرطوم فیلان زمین پر شد و از بهادران لشکر شما
هرکس که میدید ناله با آواز بلند میکرد و ارجن ارجن گفته با یکدیگر جنگ مینمودند چون
اجل آنها رسیده بود یکدیگر را میکشتند و ارابه سوار بهلبانان و اسپان ارابه را
میکشت و در دست بعضی نیزه و تبر و شمشیر و کمان و دیگر اسلحه بود که ارجن سر
و بازوی آنها برید و با وجود کشته گشتن در میان آمد تا فوج منهزم شد و سواران
اسپان را با چوب و چابک راندن را به گوشه کمان میزدند که مقابل ارجن بروند چون
فوج به جنبش در آمد ارجن تیرباران بسیار کرد اکثری کشته شدند و دیگران رو به هزیمت
نهادند و از بیم تیرها هر طرف که میگریختند راه نمی یافتند و در رنگ دیوانها پیش ارجن
می آمدند و کشته میشدند دهرتراشت این سخنان را شنیده گفت چون بر فوج پسر من
اینچنین واقعه روداد با ارجن کدام یکی مقابل شد و کدام کس گریخته عقب درونا چارج
رفت سنجی گفت که بعد از شکست دادن ارجن هیچکس مقابل ارجن نماند و درمکهن
و دوسلسن و پسران تو فوج فیلان مست را آوردند و ارجن را درمیان گرفتند و ارجن تیرباران
کرده فیلان بسیار را کشت و فیلان از شنیدن آواز سفید مهره کرشن جیو و
ارجن و آواز چاشنی گاندیو پا از جا نمی توانستند برداشت چون دوساسن فوج خود را
کشته دید گریخته عقب درونا چارج رفت و ارجن بوقت مقابله درونا چارج را تعظیم
و دندوت نموده گفت که تو استاد و مرشد من هستی مرا دعا بکن که بر فوج تو غالب آیم و
منهزم گردانم که ترا بجای راجه پانڈو و راجه جدهشتر و کشن جیو می بینم چنانچه جیسوتهامارا
محافظت میکنی همچنان محافظت من بکن که بهمین توجه شما امروز جیدرت را بکشم
درونا چارج تبسم کرده گفت چنانچه تو میخواهی من هم میطلبم که برای کار صاحب خود
سعی نمایم بعد زبون کردن من به جیدرت غالب خواهی آمد درونا چارج تیرها

برارجن انداخت وارجن به تیرهای خود در راه تیرهای درونا چارج را برید و درونا چارج
تیری انداخته زه کمان ارجن را برید و بر اسپان ارابه و بیرق و کرشن و ارجن تیرهای بسیار
انداخت و ارجن زه دیگر بر کمان نهاده ششصد تیر بر درونا چارج انداخت و
بعد ازان هفت صد و بعد ازان هزار تیر انداخته اسپان و ارابه درونا چارج را
و لشکر و فیلان را بکشت و یک تیر درونا چارج در پهلوی ارجن رسید و لرزه بر اندام ارجن
افتاد و ارجن بیخود گشت و ساعتی چوب ارابه را گرفته نشست باز بحال آمد و درونا چارج
تیرهای دیگر انداخت و در چشم بهم زدن ارجن را نهان ساخت و کرشن جیو جنگ
درونا چارج را دیده بارجن گفت که وقت را بجنگ درونا چارج از دست مده درونا چارج
را گذاشته پیش باید رفت که درونا چارج را زبون کردن بآسانی میسر نمی شود ارجن
تیرها بر درونا چارج انداخته پیشتر روان شد درونا چارج تبسم کنان گفت که تو کجا
میروی غنیم را فتح ناکرده پیشتر رفتن خوب نیست ارجن گفت که تو استاد و مرشد
منی و غنیم نیستی و من مرید بجای پسر تو ام و در روی زمین کسی نیست که ترا فتح
تواند کرد سنجی بدهرتراشت میگوید که ارجن این سخنان گفته برای کشتن جیدرته روان شد
و جدهامن و اتموجا و پسران راجه براط بجهت نگاهبانی ارابه ارجن رفتند و راجه
بهوج و کرت برما و راجه شترایی رد بروی ارجن آمده بجنگ پیوستند و تیرها برارجن
انداختند ارجن تیرهای آنها را رد کرده تیرهای بسیار انداخته فیلان و اسپان و
آدمیان را بکشت و اکثری را منهزم گردانید و درونا چارج باز آمده بیست و پنج تیر
برارجن انداخت و ارجن جواب تیرهای او را داده و در راه بریده درونا چارج تیر
برهماستر انداخت و ارجن نیز برهماستر انداخت و درونا چارج بیست و پنج تیر دیگر بر
ارجن و هفتاد تیر بر هر دو بازو و سینه کرشن جیو زد و ارجن هفتاد و سه تیر زده کمان
او را برید و کرت برما بعد و بهوج آمده پنج تیر برارجن انداخت و پنج دیگر هم زد
ارجن او را به تیر زد کرشن جیو بارجن گفت که با کرت برما چرا جنگ میکنی خویش ماست
چند تیر زده بگذر ارجن چنان تیری بر سینه کرت برما زد که او بیهوش شد و ارجن در فوج

کام بهوج مجسی کرت برا و در آمده پسر بلی روک یعنی کرت برما از دهان ارجن بجنگ او در آمد جد بان
و اتموجا ده ده تیر بر بهوج نبسی کرت برما زده کمان و بیرق او را شکستند و پسر بلی روک
کرت برما کمان دیگر بدست گرفته کمانهای جدبان و اتموجا را شکست و آنها کمانهای
دیگر بدست گرفتند و لشکر پیا ارجن از مخالفان بگشت و کرت برما آمده با اتموجا و جدبان
بجنگ پیوست مآنها لشکر کرت برما و درونا چارج را کشتند ارجن دید که وقت کشتن
کرت برما آمد اما بواسطه خویشی کرشن جیو نگشت و راجه شرتایده مقابل ارجن آمده سه تیر
بر ارجن و هفتاد تیر بر کرشن جیو زد و ارجن نیز نود تیر بر راجه شرتایده زد و ما و تیرهای ارجن را
بر خود نیاورده هفتاد تیر بر ارجن انداخت ارجن غصه خورده تیرها و کمان او را برید و هفت
تیر بر سینه او زد و راجه شرتایده کمان دیگر بدست گرفته نه تیر بر بازو و سینه ارجن زد
ارجن تبسم کرده هزار تیر بر راجه شرتایده زده هر چهار اسپان ارابه و پهلبان او را کشت و
به هفتاد تیر او را مجروح ساخت و راجه شرتایده پیاده شده گرز خود را بدست گرفته بر ارجن
१ पर्णाशा नदी دوید و شرتایده پسر برن بود و پرناشا دریا که مادر شرتایده بود از برن درخواست
२ श्रुतायुध کرده بود که هیچکس پسر مرا نتواند کشت و برن گفته بود که پسر تو بی مرگ نخواهد بود لیکن
هیچ دشمن پیش او نخواهد ایستاد بشرطیکه اگر او با کسی که جنگ نکند جنگ نکند و گرز خود را
بر آن کس نیندازد و رنه همان گرز او را خواهد کشت راجه شرتایده آن گرز را بر کرشن جیو زد
که ضرب او بر بازوی کرشن جیو رسید و کرشن جیو بر کتف خود برگرفت آن گرز از کرشن جیو
برگشته بر راجه شرتایده افتاد و راجه شرتایده بضرب همان گرز هلاک شد و در فوج کوروان
آوازهای های شد که شرتایده بضرب گرز خود درگذشت لشکریان او رو بهزیمت نهادند
३ सुदक्षिण و سدچهن راجه کام بهوج بمقابل ارجن آمد و ارجن هفت تیر بر وی زد که از سینه او تیران گذشت
و او ده تیر بر ارجن انداخت و سه تیر بر کرشن جیو زد و ارجن تیری زده کمان و بیرق او را
برید و دو تیر بر سینه او زد و سدچهن نیزه آهنی بر ارجن انداخت و نیزه او نزدیک ارجن
رسیده بر زمین افتاد و کاری نکرد ارجن چهار ده تیر بر سدچهن زده اسپان ارابه
و بیرق و پهلبان او را مجروح ساخت و یک تیر دیگر بر سینه سدچهن رسید که بکتر او را برید

پران گذشت شد جیتن بی شعور شده بر زمین افتاد و جان بداد و لشکریان ویراو
بر ارجن دویده تیرباران کردند و ارجن تیرهای آنها را در راه شکسته لشکریان بسیار را کشت
و بعضی رو بگریز نهادند و فوج دیگر آمده ارجن را قبل کردند و هر کس که نزدیک ارجن
می آمد ارجن تیرها زده او را میکشت و اکثری رو بگریز نهادند و از تیرهای ارجن بازوها و
و سرهای کشتها بر زمین فرش شد زاغ و زغن در هوا آمدند که روی هوا پوشیده شد شرتایو ١श्रुतायु
و اچوتایو راجهای قوی بازو آمده با ارجن بجنگ پیوستند و هزار تیر بر ارجن انداختند و २अच्युता
شرتایو یک تیر بر سینه ارجن چنان زد که ارجن بیهوش شد و کرشن جیو از بیهوشی ارجن
بی شعور شد درین وقت اچوتایو آمده در بیهوشی بزخم ترسول و چون زخم بر زخم بر ارجن رسید بغایت
بی شعور و بی طاقت گشت و تکیه بر چوب بیرق کرد تمامی لشکریان شما خوشحال شدند و
میداشتند که ارجن کشته شد و کرشن جیو بسیار ملول و مغموم گشت و آب سرد بر روی
ارجن پاشید شرتایو و اچوتایو بر کرشن جیو تیرباران کردند و ارابه ارجن را زیر تیر
پنهان ساختند درین وقت ارجن بشعور آمده تیر اندر را برآنها انداخت و ازان تیر
چنانچه باران ببارد تیرها جاری شدند و همه تیرهای مخالفان را رد کرده و دست و سرهای
اکثر لشکریان بریده شد و شرتایو اچوتایو کشته گشتند پس نیتایو و دیرگهایو پسران ३नियतायु
شرتایو و اچوتایو بر ارجن دویدند و ارجن بغضب شده پسران شرتایو را بعالم عدم فرستاد ४दीर्घायु
و لشکریان آنها را کشتن گرفت و درین وقت بسیاری مردمان انگ بر فیل سوار شده
بر ارجن دویدند و مطیعان فرمان درجودهن راجهای مشرق و دکن که در آنها
راجه کالنگ پیش رو بود فیلان خود را بر ارجن راندند و لشکریان ولایت شرقی و
ولایت دکن با صد راجه بر ارجن حمله آوردند ارجن از تیرهای خود سر و بازوی اکثری را
بریده بر زمین انداخت و از جواهر و طلا که از سر کشتها بر زمین افتاده بودند گویا زمین
مرصع گردیده و از کشتن بسیاری سواران فیلان و لشکریان جوی خون ظاهر و جاری شد
و بعضی فیلان از تیرهای ارجن رو گردان شده فوجهای لشکریان خود را بر زمین
انداخته اکثری را بخاک هلاک انداختند و بعضی فیلان و چینیان و درمیان که از

میمی

موی گاو بشتی که برای جنگ سواره پیدا شده بودند و در ملک روم سکونت داشتند
زیاده از مقدور شمار آمده تیرها و انواع اسلحه خودها بر ارجن انداختند و ارجن تیرها
در رنگ مور و ملخ بر آنها انداخت که روی هوا را تیرهای ارجن پوشید و اکثری از این
مردم بخاک هلاک افتادند و گوشت خواران روزی فراخ یافتند و ای دهرتراشت لشکر تو
جنگل شده و ارجن و کرشن جیو باره شاره لشکریان ترا سوختند و ارجن این مردم را
کشته پیشتر روان شد سوباه و دهشت راجها روبروی ارجن آمده بجنگ پیوستند و
ارجن تیرها زده اسپان ارابه سوباه را بکشت و دهشت گرز خود را گرفته و بر کرشن جیو
و ارجن را ضرب میزد ارجن تیرها زده دهشت را بکشت و گرز او شکست و لشکریان او آمده
ارجن را قبول کردند و ارجن اکثری آنها را کشته و بعضی را گریزانیده پیشتر روان شده
در جودهن گریختن لشکریان را دیده نزد درونا چارج آمده گفت که ارجن تنها جمیع لشکر ما را
کشته منهزم گردانیده پیشتر روان شد برای کشتن او قصد بسیار کردم اما او فرصت کاری
بکنید که جیدرت را نتواند ارجن کشت و نگاهبانان جیدرت محزون شده اند که ارجن
رسید و اینجا به خاطر جمع داشتند که ارجن بر درونا چارج غالب نخواهد آمد و شما به پاندوان
اتحاد دارید و من در غم عظیم فرو میروم که کار بسیار است و اعتمادی که بر شما داشتم ارجن
شما را فتح کرده پیشتر رفت شما هم موافق مقدور با و جنگ کردید اما تقدیر را نمیدانم که
خواست آفریدگار چیست و ما از خدمتگاران شما ایم ما را نیست نخواهید داد و دوستی شما
با پاندوان متحقق است و در شکست من راضی اید و زندگانی با شماست من شما را امیدوار هستم
که کار زهر در شهد آمیخته بدست دارید اگر در وقت نزاع پاندوان شما تسلی من نمیکردید من
اصلا با پاندوان کار بجنگ نمیرسانیدم اینکه ارجن را نتوانستید نگاهداشت و بکشتن
جیدرت کی میگذاشتید از من نادان ترکسی دیگر نیست که بر قول شما جیدرت را
تسلی کردم که نگاهبانی تو خواهم کرد حالا بقول شما جیدرت را بکشتن دادم چنانچه آدمی
از دست جم جان بر نمیشود جیدرت از دست ارجن کشته خواهد شد کاری بکنید که جیدرت
از دست ارجن کشته نشود درونا چارج گفت که من از گفته تو آزرده نمیشوم اما کرشن جیو

سهلبان ارجن ست در چشم زدن ارابهٔ ارجن را هر جا که اراده داشته باشد می برد و
تیر ارجن یک کروه راه میرود و کرشن جیو ارابه او را همراه تیر می برد من بجلدی اسپان
و ارابه ارجن نمیتوانم رسید الحال پاندوان نزدیک من رسیده اند و من
قولی کرده ام که اگر نزدیک ارجن نباشد جدهشتر را دستگیر سازم جدهشتر را البته
خواهم گرفت از چه من جدهشتر را گذاشته عقب ارجن بروم تو هم راجه هستی برو با ارجن
جنگ کن بمن چه مبالغه داری جائی که ارجن رفته است تو هم برو درجودهن گفت که
هرگاه ارجن ترا فتح کرده پیشتر رفته من چطور با و جنگ میتوانم کرد اگر اندر بجر را بدست
گرفته باید او را فتح نمیتواند کرد و ارجن که راجه بهوج و شما را و راجه شرتایده را فتح کرده
رفت من چگونه او را زبون توانم کرد و اگر تو میدانی که من با ارجن بس خواهم آمد بگفته تو
میروم اما محافظت من خواهی کرد درونا چارج گفت که ای درجودهن راست میگوئی
که ارجن را نمیتوان فتح کرد و تدبیری میکنم که فتح نصیب تو شود و من ترا نگاهبانی
میکنم که مردم تماشا نمایند که درجودهن با این طریق رفت من افسون خوانده زره
بتو بپوشانم که ارجن بر تو غالب نتواند آمد و هیچ اسلحه بر تو کار نتواند کرد تو این اسلحه را
پوشیده برو با ارجن جنگ کن سنجے بدهرتراشت میگوید که درونا چارج دست و پا شسته
زره طلا گرفته افسونها خوانده بر درجودهن پوشانید و درجودهن هزار ارابه از دیگر بهادران
نامی همراه گرفته نزدیک ارجن آمد و سازهای گوناگون نوازش در آوردند و از مردم
نگرکوت ده هزار فیل مست و ده هزار ارابه سوار گرفته درجودهن نزد کرشن جیو و ارجن رفت
و لشکریان پاندوان بر درونا چارج غلبه کردند و آنچنان جنگ کوته اسلحه و دست و
گریبان شد که هیچکس آنچنان جنگی یاد نداشت و آفتاب نیمروز رسیده که دهشت و من
و لشکریان پاندوان تیر بسیاری بر درونا چارج و لشکریان او انداختند و درونا چارج
و لشکریان او نیز تیرباران کردند هر دو لشکر باهم آمیختند چنانچه آب گنگ و جمون در پراگ
آمده یکجا شده انواع اسلحه ها را بکار میفرمودند چنانچه اسپان با اسپان فیلان با فیلان
سوار با سوار و پیاده با پیاده جنگ مینمودند درونا چارج تیر بسیاری بر لشکریان پاندوان

انداخته جماعه کثیر را برخاک هلاک انداخت و دهرشت دمن و پاندوان نیز لشکریان
درونا چارج را کشتند مردم پانچال و دیگر لشکریان پاندوان از تیرهای درونا چارج
رو بهزیمت نهادند و دهرشت دمن و پاندوان خواستند که در فوج درونا چارج درآیند
چنانچه درونا چارج تیرهای انداخت دهرشت دمن نیز کارنمایان میکرد و فوج درونا چارج
سه جا شد بعضی در عقب درونا چارج و بعضی در عقب شل و بعضی در عقب راجه بهوج
درآمدند و از تندی باد که از عقب پاندوان می وزید خاک و سنگریزه بچشم مردم می افتاد
و هیچکس از افواج کوروان روی به فوج پاندوان نمیتوانست کرد درونا چارج در غضب شده
بر دهرشت دمن حمله آورد و بلهیک تیر بجمیع مردم و فیلان و اسپان زد و لشکر دهرشت دمن
رو بهزیمت نهاد و دهرشت دمن نیز داد مردانگی داده همچنان جلدی دست بر روی
مینمود و شجاعان طرفین قرار داده اند که جان شیرین را در معرکه فدا سازند بهیم در معرکه آمده
و بنبشت و چترسین و بکرن و پندوان بند و کهم دهورت بمقابله بهیم آمدند و باهلیک و
شیبت گوباسن با جماعه خود با پسران دروپدی مقابل شدند و شل با راجه جدهشتر
بجنگ پیوست و دوساسن با جماعه خود با سانک بجنگ درآمد و شکن با جماعه چیار صد
با چیکیتان بجنگ پیوست و بندوان بند با راجه براٹ مقابل شدند و باهلیک با سکهندی
رو برو گشت و راجه اوجین با جماعه بهدرک و سوبیر با پسر دروپد دهرشت دمن مقابل شد
و الایده دیو با کهروکه جنگ میکرد و النبش دیو با راجه کنت بهوج جنگ مینمود و جیدرت
با کرپاچارج و غیره نگاهبانان خود در عقب فوج بود و دو پهلوانان قوی مدد کننده
جیدرت شدند یکی اسوستهاما بطرف راست و دوم کرن بطرف چپ و نگهبان پشت
کرپاچارج و برکهسین و شل و شل و درجی شدند که پیش قدم آنها سرهدت بهوراز
هر طرف جنگ میکردند بندوان بند ده تیر به راجه براٹ زدند و آن قدر جنگ کردند
که از خون کشتها جوی روان شد و راجه براٹ با آن دو کس مانند شیری که با دو فیل جنگ
نماید با آن دو برادر جنگ میکرد و باهلیک با پسران دروپدی بجنگ درآمد و تیرهای
کاری میزد و پسران دروپدی نه تیر زده باهلیک را زخمی ساختند و مردم ترسناک

ازان جنگ ترسیدند و شجاعان خوشحال شدند و باهلیک در جنگ با پنج پسر
دروپدی چنان مینمود که دل با پنج حواس جنگ میکند و آن پنج برادر از چهار سو چنان
به تیر جنگ کردند که خواهشهای پنج حواس با بدن همیشه در آویزش باشند و راجه
شیب گوباسن با پسر راجه کاشی جنگ میکرد و آنچنان جنگی کردند که فیل با فیل
جنگ کند و دوساسن با ساتک بجنگ پیوست و دوساسن تیرهای محکم بر ساتک زده
چنانچه ساتک بیهوش شد بعد از ساعتی بهوش آمده ده تیر به دوساسن زد و هر دو
مجروح گشتند و خون بسیاری از هر دو جاری شد و النبش و بیوا از تیرهای کنت بهوج
بسیار زخمی شد و از تیرهای خود کنت بهوج را زخمی ساخته نعرهای بلند کرد و شکن
رو گردان شده گریخت و گهتوتکچ دیوبا الاید دیو مقابل شد شکن با نکل و سهدیو بجنگ
در آمد و لشکریان هر دو طرف کشته شدند و جنگ ایشان یاد از جنگ رامچند و راون
میداد و راجه جدهشتر پنجاه تیر بر شل زد و نبشت و چترسین و بکرن با بهیم سین جنگ
کردند و لشکریان کورودان به فوج شده بر پاندوان حمله آوردند و بهیم سین راجه
جل سنده را زخم کاری رسانیده شکست داد و جدهشتر کرت برما را هزیمت داد
و دهشت دمن بر درونا چارج حمله آورد و درونا چارج با بسیاری لشکر روبروی دهشت دمن
حمله آورد از حمله این دو کس جمعی از هر طرف کشته شدند کمانها و شمشیرها و بکترها و اسلحه
دیگر طلاکار در میدان افتاد و معلوم شد که زمین معرکه را گویا مرصع کرده اند و گنبد
بسیاری پیدا شد یعنی مردهای سر بریده جنگ میکردند و زاغ و زغن و دیگر جانوران
خونخوار گوشت و خون مردها میخوردند و چون کار از اسلحه گذشت مردم بی دست و پا
حریف را میزدند و اسپان ارابه درونا چارج و دهشت دمن با خود پیوستند و دهشت دمن
تیر و کمان را گذاشته شمشیر بدست گرفته بدوید که سر درونا چارج از تن جدا نماید
درونا چارج حیران بشد که دهشت دمن از کجا پیدا شد و درونا چارج صد تیر زده
شمشیر دهشت دمن را انداخت و ده تیر زده نگاهبانان ارابه دهشت دمن را
بکشت و یک تیر بقصد کشتن دهشت دمن انداخت که ساتک تیری زده آن تیر را

درراه شکست دروناچارج در غضب شده بیست و شش تیر بساتک زد و ساتک
صد تیر بر دروناچارج زد و بیست و شش تیر دیگر بر سینه دروناچارج زد دروناچارج
در غضب شده بر ساتک برآمد و ساتک بمهلبان خود را گفت که مرا روبروی دروناچارج
ببر مهلبان ساتک را مقابل دروناچارج کرد و از هر طرف تیرباران کردند اسپان
ارابه هر دو طرف زخمی شدند و چتر و بیرق هر دو طرف بریده شد و بدن هر دو
زخمی گشت و هر دو طرف خواهان فتح بوده سفیدمهره های خود بنوازش درآوردند و
بهادران دیگر جنگ را گذاشته تماشای جنگ ایشان میکردند و بیرق و چتر و اسلحه
بسیار از لشکر بر زمین افتاد و برهما و اندر و دیگر دیوتها آمده تماشای جنگ مینمودند
و دروناچارج تیرها که می انداخت ساتک رد میکرد و انچه ساتک می انداخت دروناچارج
رد میکرد و ساتک تیری زده کمان دروناچارج بریده و دروناچارج کمان دیگر بدست
گرفته زه کرد و ساتک این کمان را بریده دروناچارج تا صد کمان بدست گرفت
ساتک صد کمان او را شکست و دروناچارج چون دید که ساتک کار نمایان میکند بخاطر
رسانید که این قوت کمانداری کارت برج ست ساتک این همه قوت ازکجا پیدا کرد
قوتی که در بهیکم مشاهده میشد در ساتک دیده میشود و در دل خود بر ساتک تحسین و
آفرین میکرد و هر قسم تیرا که دروناچارج می انداخت همان قسم را ساتک کار نیفه میکرد
دروناچارج تیر آتش انداخت ساتک نیز تیرباران زد راجه جدهشتر و بهیم و نکل و سهدیو
بمدد ساتک آمدند و دهرشت دمن و راجه برات و راجه کیکی و پانچال و سوسین نیز
بر دروناچارج آمدند و دوساسن با برادران بمدد دروناچارج آمد و کوروان مانده شده
گریختند و بعضی اراده جنگ میکردند و ارجن و کرشن جیو بر سر جیدرت روان شدند
و ارجن تیرها بسیار زده لشکریان شمار را هزیمت داد که راه رفتن به ارجن وا شد و هر جا که
ارابه ارجن میرسید مردم راه را گذاشته راست و چپ میگریختند و از جلدی راندن ارابه
کرشن جیو مردم حیران میماندند که باین سرعت و جلدی ارابه آفتاب هم نمیرود و چون
درراه مردم بسیار کشته افتاده بودند اسپان درراه رفتن محنت میکشیدند از گرسنگی

و تشنگی عاجز گشتند و تیرباری بر بدن ایشان رسیده بود و هندوان هندو راجهای
آن ملک آمده بر ارجن تیرها انداختند چنانچه شصت و چهار تیر بر ارجن و هفتاد تیر بر کرشن جیو
زدند و صد تیر بر اسپان ارابه انداختند و خوشحال شده نعره بر آوردند و ارجن کمان و
و بیرق هر دو را برید و پیاده ساخت آنها کمان دیگر بدست گرفتند و تیر باران کردند
باز ارجن کمانهای آنها را برید و پیادهای که در گرد پیش ارابه آنها بودند همه را به کشت
و یک تیر زده سر برادر کلان را برید چنانچه از باد تند درخت بر زمین بیفتد سر بند
همچنان از ارابه بزیر آمد و ان بند برادر خرد گرز بدست گرفته پیاده بر ارجن دوید
و گرز را بر کرشن جیو زد و کرشن جیو آنرا به خود نیاورد و ارجن دو تیر زده هر دو دست او
برید و دو تیر دیگر زده هر دو پای او برید و سر او را از تن جدا کرد لشکریان آنها گفتند که
صاحبان ما کشته شدند ما کجا خواهیم رفت بقیة السیف حمله بر ارجن آوردند و ارجن
تبسم کنان بکرشن جیو گفت که اسپان مانده اند و جیدرت دور است فی الحال
چه باید کرد اسپان را از ارابه کشاده و تیرها از بدن اسپان بر آورده و تیار بکنید و اگر
بخاطر میرسید که لشکریان حمله آورده اند اگر از ارابه فرود آیم و اسپان را وا نمایم لشکریان
غلبه خواهند آورد من همه آنها را میکشم و دور میسازم چنانچه باید بخاطر جمع اسپان را
تیار نمائید و ارجن بی بیم شده از ارابه بزیر آمد و کمان گاندیو را بدست گرفته در میدان
بایستاد و لشکریان کوروان ارجن را پیاده دیده گفتند که الحال وقت است که هجوم
آورده ارجن را باید کشت و لشکریان یکجا محاصره کردند و تیرها و دیگر اسلحه بر ارجن می‌انداختند
در اینجا قوت بازوی ارجن را باید دید ارجن تیرها انداخته تیرها و اسلحه آنها را در راه
برید و همه را زخمی ساخت و تیرهای ارجن که با یکدیگر سائیده شده آتش از آن بر آمده
بر لشکریان افتاد و شجاعان بسیار سوخته شدند و دریای خون جاری شد و فیلان
کشته دران دریا مانند نهنگ و دست و سرهای شجاعان مثل ماهی دران دریا
مینمود و کرشن جیو بخاطر جمع اسپان را تیار نموده بارجن گفت که برای خوردن اسپان
آب می باید که هم بخورند و غسل بکنند ارجن تیری زده آب از زمین بر آورده

کوه سرخاب و سنگ پشت و ماهی بسیار از آن آب پیدا شد و مرتاضان بر کنار آن آب
ریاضت میکردند و نارد آمده تماشا کرد که ارجن برای اسپان اینچنین دریائی را پیدا کرده
و ارجن در انجا خانه از تیرها بطریق بنگلها احداث کرده و کرشن جیو تبسم کنان بر ارجن
آفرین نمود و تیرها از بدن اسپان بر آورده و آب اسپان را داد و از آن آب خوردن و
غسل کردن اسپان را تمام کوفت بر طرف شد و چیزی باسپان خورانیده برارابه
بسته و ارجن با یراق برارابه سوار شده پیشتر روان شد کوروان اسپان را
تازه دیده حیران ماندند و ارابهٔ ارجن لشکریان شما را پامال کرده روان شد و راجها
میگفتند که امروز جیدرت را بعالم عدم بالیقین رفته تصور خواهید کرد و ارجن
جلد روان شد و آفتاب رو بمغرب آورد و کرشن جیو سفید مهره خود را بنواخت و بعضی
راجها سر راه بر ارجن گرفتند در نیولا درجودهن که زره پوشیده آمده بود با جمعیت
آمده رجوع شد و جمعیت که از لشکر کوروان منهزم شده بود انفعال کشیده برگشتند و
هر کس که مقابل ارجن می آمد زنده باز نمی گشت و بقیة السیف رو بگریز نهادند و
کرشن جیو و ارجن در لشکر تو چنان رفتند که راه را آفتاب دور کرده بود می آید
و لشکریان را چنان زیر و بالا کرد که ماهی کلان دریای عمان را بجوش می آورد و
مردمان دیدند که ارجن درونا چارج را بیرون کرده و برهم زده بدر رفت یقین دانستند
که جیدرت زنده نخواهد ماند و امید زندگانی درجودهن هم نماند و لشکریان شما فریاد میکردند
که درونا چارج و دیگر لشکریان زنده مانده اند یا نه کرشن جیو و ارجن مانند آفتاب و ماه
که از ابر بر آمده روان شوند میرفتند و همه کس طعنه بر درونا چارج میکردند که او را چه شد
که ایشان را گذاشت که نزدیک جیدرت رسیدند و کرشن جیو و ارجن جیدرت را دیده
خوشحال شدند چنانچه شیر از دیدن طعمه و زر دوست افتند و درجودهن چون دید که کرشن جیو و
ارجن نزدیک جیدرت رسیدند با جمعی آمده حاضر شد و هر دو طرف سازها نواختند و سفید مهره
در دمیدند و جمعی که نگاهبانان جیدرت بودند با جمعی کثیر آمده رو بروی کرشن جیو و ارجن
شدند و از دیدن درجودهن خوشحال شدند کرشن جیو با ارجن گفت که درجودهن پیش آید

که جلو را آمده است بطریقی کشته شود فکر او بکن که تو بهتر میدانی که سلطنت شما بنابر و عملی کشیده
گرفته است و شما را در جنگل و بیابان سر داده و دروپدی را انواع آزار رسانیده بود
خوب شد که دشمن زیر تیرهای شما آمده است و قصد کشتن تو نیز دارد تو او را بکش
بعد از کشتن او لشکر کوروان بیکس خواهد شد بیخ دشمنی همین است تو او را بکش و بیخ کوروان
برکن که دشمنی کوروان برطرف خواهد شد ارجن گفت که بسیار خوب سخن همین لحظه او را به تیرها
میکشم ارابه روبروی درجودهن بکن درجودهن دید که کرشن جیو و ارجن آمدند درجودهن
نیز روبرو آمده راجها و بهادران که در لشکر او بودند آفرین بر همت درجودهن میکردند و همه
خوشحال شده سفید مهره های خود نواختند و درجودهن تیرهای بسیار انداخت و هیچ نگذاشت
که ارجن قدم پیش نهد درجودهن تبسم کنان کرشن جیو و ارجن را بجنگ میطلبید کرشن جیو
و ارجن سفید مهره خود را نواختند کوروان غضب ارجن و کرشن جیو دیده حیران ماندند و
میگفتند که این چنین غضب ایشان گاهی ندیده ایم و از زندگانی درجودهن نا امید
شدند و یقین دانستند که درجودهن بپای خود در دهن اجل در آمد و از زبان همه
کس برآمد که راجه کشته شده درجودهن این سخنان را شنیده گفت که ای مردمان
چرا دل خود را پاسی داده اید من این هر دو را در چشم بر هم زدن میکشم و مردم را دلاسا
داده بارجن گفت که ای ارجن جمیع اسلحه که از دیوتها گرفته بر من کار فرما هر چه کرشن جیو
و تو قوت دارید بر ما بیاورید تا قوت شما را ببینیم و در غیبت من کار بسیار کرده حالا
قوت خود را نمایم سخن میگوییم که درجودهن این سخنان گفته سه تیر بارجن و
چهار تیر بر اسپان ارابه و ده تیر بر سینه کرشن جیو زد و کرشن جیو تیرهای او را از چوب
راندن اسپان برید و ارجن چهارده تیر طلاکار و تیرهای دیگر زده تیرهای درجودهن
را رد کرد و تیرهای ارجن بزره درجودهن رسیدند و هیچ کاری نتوانستند کرد کرشن جیو
دید که هیبت و دهشت تیر ارجن رایگان رفت از روی غضب بارجن گفت که تو
تیرها انداختی و هیچ کارگر نشد معلوم میشود که روز آخرین تو رسیده که اسلحه تو کار
۱۱۵۰ نمیکند برای است بگو که اینچنین نمود از چه رهگذر است ارجن گفت که درونا چارج او را

زره که در هنار دی کوچ میگه ... از افسون برهما پوشانیده فرستاده است شما که
میفرمایید که تیر تو منافع نشد عجب است که هر چه در سه عالم میگذرد مشاهده میکنید هم
شما پوشانیدن زره ... کوچ در زمان جاج بار درجودهن هنگامه پوشیده مانده همچنین
درجودهن آن کوچ پوشیده ... که ... آمده ... کسی در زمان زنی بود
او در زمان کوچ آمده است من ... او ... توجه شما ببینید که چطور
او را میکشم ... افسون ... انداخت ... تیرهای ارجن
را در راه ... ارجن با کرشن جیو گفت که من ... کشتن او کرده بودم اکنون تیرهای
مرا در راه شکست و درجودهن نه تیر به ارجن زد و ارجن نه تیر بر درجودهن زد مردم شما
خوشحال شدند و شادیانه نواختند و ارجن در غضب شده لب بدندان گزیدن گرفت
نگاه کرد و دید که در تمام بدن او ... افسون جائی مانده باشد هیچ جا در نظرش نیامد
مگر بعد از کشتن اسپان ارابه و نگاهبانان پهیای ارابه دید که کفهای پاها خالی مانده است و
در هر دو کفپای او چندان تیر زد که درجودهن عاجز گشت و مردم را می طلبید مرا بردارید و
ببرید و تیز دستی ارجن را دیده مردم برای برداشتن او دویدند و فیلان و اسپان و
ارابه سواران بسیار هجوم آوردند ارجن را محاصره کردند و تیرهای بسیار انداختند که ارجن
و کرشن جیو زیر تیرها پنهان شدند و ارجن بر لشکریان تیرها زده فیلان را با سواران و
ارابه سواران بسیاری را بکشت و دست و پا و بازو و سرهای لشکریان را بریده بر زمین
انداخت و کرشن جیو ارابه را پیش برد و کرشن جیو گفت که تو کمان خود را چاشنی بده
و من سفید مهره خود را می نوازم ارجن دست به بازو زده کمان را چاشنی بلند کرد
و کرشن جیو سفید مهره خود را نواخت و لشکریان کوروان از آواز کمان ارجن و
و سفید مهره کرشن جیو بیتاب شده بر زمین افتادند و ارجن دشمنان را زبون کرده
آنچنان هزیمت داد که باد تند ابرها را پریشان میسازد و نگاهبانان جیدرت دانستند
که ارجن در آمد سفید مهره خود را نوازش در آوردند و کرشن جیو و ارجن نیز بواسطه
برطرف نمودن دودلی راجه جدهشتر و فوج پاندوان سفید مهره خود را نواختند که

در زمین و آسمان و کوهها آواز آن سفید مهره رسید و روی هوا از صدای آن پر گشت

در زمین وقت بهورشروا و شل و کرن و برکهه سین پسر کرن و جیدرت و کرپاچارج و

اسوستهاما جمع شده بجنگ ارجن آمدند اسوستهاما هفتاد تیر بر کرشن جیو انداخت و سه تیر

بر ارجن و چهار تیر بر اسپان و یک تیر بر بیرق ارجن زد و ارجن شش تیر بر اسوستهاما

و دوازده تیر بر کرن زده مجروح ساخت و برکهه سین را سه تیر زد و قبضه کمان شل را

بُرید شل کمان دیگر بدست گرفت و ارجن را تیرها زد و بهورشروا سه تیر بر ارجن انداخت

و کرن را دوازده تیر زده مجروح ساخت و بیست و دو تیر کرن و پنج تیر برکهه سین و هفتاد

تیر جیدرت و ده تیر کرپاچارج و ده تیر شل و شصت تیر اسوستهاما بر ارجن انداختند و

اسوستهاما هفتاد تیر بر کرشن جیو انداخت و هفت تیر دیگر بر ارجن زد ارجن تبسم کنان

دوازده تیر بر کرن و سه تیر بر برکهه سین زد و شل تیری در کمان نهاده میخواست که بر

ارجن اندازد ارجن تیری زده کمان او را بُرید و سه تیر بر بهورشروا و ده تیر دیگر بر شل

انداخت و هفت تیر آتشین بر اسوستهاما زد و بهورشروا تیری انداخته چوب اندر کاسیان

که بدست کرشن جیو بود بُرید و هفتاد و سه تیر بر ارجن زد ارجن هزار تیر بر دشمنان انداخت

چنانچه باد تند ابرها را میبرد و پراگنده میسازد تمام لشکریان را نگاهداشت و ارجن

تنها درمیان لشکر درآمده خوشنامی نمود چنانچه ماه در ستاره ها مینماید کمان اجاشی

و اد و القدر تیرها روان نمود که روی هوا پوشیده چشم هیچکس بر ارجن و کرشن جیو نمی افتاد

و لشکریان شما نیز تیرها بسیار انداختند دهرتراشت از سنجی پرسید که چون ارجن بر

جیدرت رفت درونا چارج با لشکر پانچال چه کرد سنجی گفت که پانڈوان درونا چارج

۲۶ غلبه آوردند در نیوقت برهت چهتر کیکی بمدد درونا چارج آمد و تیرها انداخت و درشت کیت

و راجه چندیری بر درونا چارج دویده و پیادهای کوروان بر جد هشتر دویدند و

درونا چارج با لشکریان خود فوج پانڈوان را درهم شکست و نکل برابر درونا چارج

حمله آورده بود که بکرن پسر تو مقابل نکل آمد و درمکهن پسر تو با سهدیو مقابل شد

و با ساتک بیاگهرت جنگ میکرد و پسران درویدی با سومدت بجنگ پیوستند

१ आर्षश्रृङ्गी و بهیم سین با ارش شرنگی دیو جنگ میکرد و میان آن هر دو آدمی و دیو جنگ بسیار شد
چنانچه در میان رامچند و راون شده بود و راجه جدهشتر نود تیر بر درونا چارج انداخت
و تمام اعضای او را مجروح ساخت درونا چارج بیست و پنج تیر بر سینه راجه جدهشتر
زد راجه جدهشتر تمام تیرهای او را از خود دور کرد درونا چارج تیری زده کمان
جدهشتر را ببرید و هزارها تیر بر جدهشتر انداخت و جدهشتر کمان دیگر بدست گرفته
هزارها تیر درونا چارج را ببرید بعد ازان برچهه بدست گرفته برارابه درونا چارج انداخت و
نعره مردانه زد و درونا چارج تیری برهماستر نام زد که برچهه اورا در راه ببرید نزدیک ارابه
جدهشتر رفت جدهشتر نیز برهماستر انداخته تیر درونا چارج را ببرید درونا چارج گرز خود را
بر جدهشتر انداخت جدهشتر اورا از گرز خود زده گرز درونا چارج را در راه شکست و
آتش ازان گرزها پیدا شد و هر دو گرز بر زمین افتاد درونا چارج چهار تیر زده هر چهار
اسپ جدهشتر را بکشت و یک تیر زده کمان جدهشتر را ببرید و بیک تیر بیرق جدهشتر را
بینداخت و سه تیر بر سینه جدهشتر زد و جدهشتر از ارابه بر زمین آمد و درونا چارج
لشکر پاندوان را کشتن گرفت و بر جدهشتر حمله آورد و جدهشتر دویده برارابه سهدیو
سوار شد و سهدیو اسپان را جلد راند و راجه را از معرکه بیرون برد و برچهیر
و راجه کیکی از جانب پاندوان با کهیم دهورت که جانب کوروان بود بجنگ پیوسته
و کهیم دهورت در غضب شده کمان برچهیر ببرید و یک تیر بر سینه او زد و برچهیر تبسم
کرده کمان دیگر گرفت و چهار تیر زده اسپان ارابه و پهلبان او را بکشت و یک تیر
زده سر کهیم دهورت از تن جدا کرد و بر لشکریان شما حمله آورد و دهرشتکیت بر دروناچارج
२ वीरधन्वा حمله کرد و بیردهنوا با او مقابل شد و هر دو با هم بجنگ پیوستند و هزاران تیر یکدیگر را
زخمی ساختند بیردهنوا تبسم شده کمان دهرشتکیت را ببرید دهرشتکیت
برچهه در دست گرفته بر بیردهنوا زد که از سینه او پران گذشت و بیردهنوا جان بداد و
و لشکریان شما رو بگریز نهادند و سهدیو با درمکه جنگ میکرد و درمکه شصت تیر بر سهدیو
انداخت و سهدیو ده تیر بر درمکه زد و درمکه نه تیر بر سهدیو انداخت و سهدیو یک تیر

زده برق اورا برید و چهار تیر بر چهار اسپان او زد و رانگشت و یک تیر زده مهابان اورا
بکشت و به تیر دیگر کمان اورا برید و پنج تیر بر سینه در گلو زد و در گلو ریخته بر آرابه
نرمتر رفت و سهدیو بر نرمتر رفت و یک تیر زده سر نرمتر برید و مردم بر سهدیو निरमित्र
آفرین کردند و نکل با کرن پسر تو جنگ میکرد و دروگهری اورا فتح کرد و ساتک
با بیاگهرت جنگ میکرد و او تیر بسیار زده ساتک را باران به زیر تیر پنهان ساخت
و ساتک تیرهای او را رد کرد و یک تیر زده سر اورا برید و لشکر راجه [illegible] صاحب عبور
را کشته دید و بر ساتک [illegible] تیرها [illegible] زده [illegible] و مسل بسیار
بر ساتک [illegible] ساتک [illegible] زمین [illegible] بانگشت بعضی دیگر تیز
[illegible] تعجب شده [illegible] ساتک [illegible] پنجه میکردند که پسران دروپدی
با سومرت جنگ میکردند و سومرت هر یک برادران را پنج تیر زد بعد از آن هفت
هفت تیر زد لشکر شما فریاد کردند که پسران دروپدی را عاجز ساخت شتانیک پسر نکل دو
تیر زده سومرت را مجروح ساخت و یک تیر زده مهابان اورا کشت و سومرت
بر هر پنج برادران پنج پنج تیر زده مجروح ساخت و پسران دروپدی سومرت را درمیان
گرفته تیرباران کردند و پسر ارجن هر چهار اسپ ارابه اورا بکشت و پسر بهیم کمان
اورا برید و سفید مهره خود را بنواخت و پسر جدهشتر برق اورا برید و پسر نکل مهابان
اورا بکشت و پسر سهدیو سر اورا برید و لشکریان شما همه رو بگریز نهادند و النبش نام
دیو با بهیم بجنگ در آمده بر بهیم تیرباران دیو زده سفید مهره خود بنواخت و النبش
پیاده شده بر بهیم دوید و پنج تیر بر بهیم زد که بهیم بی شعور شد و با چوب برق تکیه کرد
و باز بهیم بشعور آمده النبش را [illegible] زیر تیر پنهان ساخت النبش صورت زشت خود
ظاهر کرده بر بهیم دوید و گفت ای بهیم امروز وقت مارا ببین اگرچه یک برادر مارا
کشته اما امروز از تو خون برادر بگیرم در آن روز من همراه برادر نبودم این
سخنان گفته از نظر غائب شد و بر بهیم تیرباران نمود و بهیم در تعجب شد که دیو در
در نظر نمی آید با که جنگ کنم و نظر به آمدن تیر او کرده بر آسمان تیر می انداخت [illegible]

یک گهری النبش بالای ارابه خود آمده ظاهر شد و گاهی بلند بالا و گاهی خرد و باریک و
گاهی تناور مینمود و لشکریان پاندوان ازو رابه سواران و پیاده بسیار را کشت و دلیران
بسیار را زد و دیوان بسیار برای خوردن گوشت و خون مرده ها آمدند و مردم پانچال بسیار
کشته شدند و النبش دلیر شده بهر طرف که حمله میکرد جمع کثیر را میکشت پاندوان از
دیدن قوت و کارهای آن دیو ترسیدند و لشکریان کوروان شگفته شدند و سازهای
بسیار نواختند و بهیم در غضب شده تیر قوت شار را بر او انداخت از یک تیر هزاران تیر
روان شد و آن سحر که النبش دیو کرده بود دور شد چون بهیم غالب آمد النبش
گریخته در فوج درونا چارج در آمد و پاندوان خوشحال شده بهیم را آفرین میگفتند
و النبش چند تیر بر گهتوتکچ زد گهتوتکچ هشت تیر بر سینه النبش زد و سفید مهره خود را
بنواخت و هر دو در جنگ برابر ماندند و هر دو چابکدستانه تیر بر یکدیگر می انداختند و
و گهتوتکچ هشت تیر بر سینه النبش زده قصد کشتن او کرده از ارابه خود بر جست
و بر ارابه النبش رفته او را گرفته بر زمین انداخت و سر او را بگرز شکست و از کشتن او
تمام لشکریان شما ترسیدند و فریاد بر آوردند و پاندوان خوشحال شده سفید مهره خود
را نواختند و گهتوتکچ را تحسین میکردند چون درونا چارج بر ساتک دوید ساتک بیست و
پنج تیر ناوک بر درونا چارج انداخت درونا چارج سه تیر بر او زد که از سینه ساتک پران
گذشت ساتک آن تیرها را بر خود نیاورده پانصد تیر آتشین بر او زده درونا چارج را
مجروح ساخت و درونا چارج تیرباری بر ساتک انداخت و یک تیر محکم بر سینه او
زد که ساتک بیتاب شد و لشکریان تو خوشحال شدند و درونا چارج سفید مهره خود را
بنواخت و پاندوان مردم بسیار برای مدد ساتک فرستادند و راجه جدهشتر با دهشتدمن
گفت که تو چرا ایستاده رفته ببین که درونا چارج چه میکند و بهیم سین و دیگران همه مدد
ساتک بروند من نیز از عقب شما می آیم زود رفته محافظت ساتک نمایید و راجه
جدهشتر تمام لشکریان را گرفته بر درونا چارج دوید چون درونا چارج تنها بود از
رفتن این مردم شور بسیار شد و درونا چارج را محاصره کردند و تیرباران نمودند

درونا چارج تیرهای همه رد کرده تیرهای بسیار انداخت که هیچکس تاب دیدن رونا چارج نداشت
و بیست و پنج کس را از مردم پانچال که در بهادری و شجاعت برابر دهرشت دمن بودند بکشت
و از مردم کیکی نیز بسیاری را بکشت چنانچه دیوتها و گندهربان میگفتند که این مردم را درونا چارج
کشته و هیچکس رو بروی او نمیشود سنجے با دهترراشت گفت که این همه کشاکشی بدولت
قماربازی تو شد و راجه جدهشتر گفت که مبادا برارجن مشکلی آمده باشد و الا
او هم سفید مهره خود می نواخت جدهشتر در غم فرو رفت و با ساتک گریه کنان گفت که
ترا با ارجن دوستی ست چنانچه کرشن جیو محافظت ما میکنند تو هم برابر کرشن جیو هستی
درین وقت نگاهبانی ما بکن و حرف ما را که من برادر کلان و استاد تو ام بزرین هیند از
که من برادر کلان ارجن ام تو گفته ما را قبول کن و زود به نگاهبانی ارجن برو چنانچه
کرشن جیو در کار ارجن جان خود فدا میکنند تو نیز دریغ مدار و بجهت نگاهبانی بهادر
بهادر میرود ارجن تنهاست و در انجا جنگ بسیار روی داده است بغیر از تو هیچکس
نیست که در انجا تواند رفت و ارجن همیشه تعریف کارهای تو میکرد و تو در جنگ خطا
نداری برای محافظت ارجن رفته کوروان را بکش و از ترس درونا چارج هیچ کس پیش
ارجن نمیتواند رفت و تو درونا چارج را فتح کرده خود را بارجن برسان جدهشتر باز هم گفت
که اگرچه ارجن در انجا قوی ست لیکن ساتک را نیز میفرستم که برابر این دوست ما دیگری
نیست با ساتک گفت در وقتیکه در جنگل بودیم ارجن اخلاص و یگانگی ترا بمن
گفته الحال تو گفته ارجن را رد نخواهی کرد که مثل تو در شیوه اخلاص و یگانگی دیگری را
تصور نمیکنم و ای ساتک تو در اصل و نسب و بود و باش و در داشتن لوازم دوستی از همه
خوب هستی الحال در جودهن بگفته درونا چارج بر سر ارجن رفته است و از رفتن جودهن
شور بسیار بگوش میرسد ای ساتک تو زود خود را بارجن برسان بهیم سین و دیگر لشکریان که
هستند محافظت من خواهند کرد اگر درونا چارج سد راه تو شود ما هم بر سر درونا چارج
خواهیم آمد و فیلان و لشکریان کوروان بر سر ارجن رفته اند گرد و غبار از سم اسپان و
دپای فیلان سر بفلک کشیده است ازین جهت میدانم که کار بر ارجن تنگ باشد

و می شنوی که مردم کوروان نقاره و نفیرها و سفید مهره ها مینوازند مبادا ارجن را
قضیهٔ رو داده باشد ازینجهت میگویم که تو برای محافظت ارجن برو که مثل شما
عزیزی درینوقت درکار است و برابر تو نزد من دیگری نیست ازین که درونا چارج
را عقب گذاشته خواهی رفت همه کس بر تو تحسین خواهند کرد و تو ملاحظهٔ جان بخاطر
نرسانیده نزد ارجن برو که ارجن استاد تست و کرشن جیو استاد ارجن است برای
محافظت هر دو استاد باید رفت کرشن جیو و ارجن نیز میخواهند که تو خود را باینجا برسانی
ساتک گفت مرا برکار ارجن جان خود را فدا باید کرد و شما میفرستید اگر دیوتها و
دیوان و مردم هر سه عالم مقابل من بیایند من بحکم شما جنگ میکنم و فتح می نمایم و
بخیریت نزد ارجن میروم و جیدرت را کشته باز پیش شما می آیم اما التماس دارم که
کرشن جیو و ارجن مرا تاکید کرده بودند که محافظت شما مینموده باشم و پیش تمام لشکر
باواز بلند گفته اند که تو محافظت راجه خواهی کرد ارجن نیز مبالغه گفته بود تا آنکه
من جیدرت را کشته بیایم تو نگاهبانی راجه خواهی کرد و درونا چارج قول کرده است
که ترا زنده بگیرد ارجن گفته است که اگر درونا چارج راجه را بگیرد کشتن جیدرت
بچه کار می آید الحال بر من هر دو کار مشکل شده گفتهٔ ارجن را رد نمیتوانم کرد
و از حکم شما نیز عدول نمیتوانم کرد اگر تو محافظت خود خود بکنی من میروم اما ملاحظه
خود بکنید که نگاهبانی تو چه کس خواهد کرد جدهشتر گفت که ای ساتک تو راست
میگوئی و لیکن دل من از جانب ارجن جمع نیست و برای محافظت خود من
تلاش بسیار خواهم کرد بگفتهٔ من بجائی که ارجن است زود برو و محافظت مرا نیز
تو کرده برو نماتیش بهیم و دهشت دمن و پسران درپدی و برادران کیکی و راجه
براٹ و راجه درپد و سکهندی و دهشت کیت و کنت بهوج و نکل و سهدیو لشکریان
پانچال محافظت من خواهند کرد از بودن اینقدر جماعت درونا چارج دیگرت برما مرا
نخواهند گرفت هرگاه درونا چارج قصد من خواهد کرد چون دهشت دمن بجهت کشتن
درونا چارج پیدا شده است او درونا چارج را رد خواهد کرد ساتک بخاطر رسانید که اگر

بگفته راجه میروم مبادا قضیه دیگر نوع بوقوع آید همه کس مرا نفرین خواهند کرد پس
راجه را دعای خیر کرده برای نگاهبانی ارجن روان شد و در فوج کوروان غوطه خورده
در وقت رفتن اسپان ستر غه را آب و نهاری داده و یراق گوناگون بر ارابه نهاده
و بیرق تصویر شیر بر ارابه نهاد و راجه در وقت رخصت مالای طلا مرصع کاری در گردن
ساتک انداخت و چتر مرصع بر سرش گذاشت و برادر خرد دارک[1] مهلبان ساتک شد که در
ارابه راندن و اسپان نگاهداشتن برابر ماتل[2] مهلبان اندر است همراه ساتک شد و ساتک
غسل کرده و خیرات بسیار داده هزار برهمنان را یک یک هزار اشرفی داد و آنها
دعای خیر کردند و ساتک مده پک بسیار خورد چنانچه چشمانش سرخ شد و قوت مضاعف
در و پیدا شد و کوچ یعنی بکتر پوشیده دختران مالای گلها آورده در گردن ساتک انداخته
دعای خیر کردند ساتک جدهشتر را تعظیم کرده و پیشانی او را بوسیده بر ارابه سوار شد و
اسپان بسیار جلدی و تندی نمودند و ساتک با بهیم گفت که ای بهیم ترا همین کار است که محافظت
راجه جدهشتر نمائی که من صف درونا چارج را شکسته میروم بهیم گفت که من محافظت
راجه خواهم کرد شما بروید ساتک رو بروی فوج درونا چارج روان شد و عقب ساتک
بس دهان کسیر راجه براث نیز راهی شدن گرفت که هر کس بجنگ ساتک بیاید من با و
مقابل خواهم شد و ساتک بیشتر خواهد رفت لشکریان شما از پیش ساتک پریشان شدند
و بعضی مهابهادران مقابل آمدند آن بهادران را ساتک به تیرهای خود کشت و دیگران قوت
خود پای داده از جای خود نجنبیدند و براهی که ارجن رفته بود ساتک هم روان شد
و درونا چارج پنج تیر بر ساتک زد و ساتک هفت تیر بر درونا چارج انداخت و درونا چارج
شش تیر بر اسپان ساتک زد و ساتک هفت تیر بر درونا چارج انداخت و با یک تیر مهابان
درونا چارج را زخمی ساخت و چهار تیر بر اسپان و یک تیر ساتک بر بیرق درونا چارج زد و
درونا چارج تیرهای بسیار انداخته اسپان ارابه و مهلبان ساتک را زیر تیر پنهان ساخت
مها ساتک همین طور تیرها انداخت و اسپان ارابه و مهلبان درونا چارج را زیر تیر پنهان
ساخت درونا چارج گفت که اگرچه ارجن با آن بهادری و دلیری و دلاوری ترود نموده

[1] दारुक
[2] मातलि

از پیش من کناره شده رفت هر چند من او را بجنگ خود طلبیدم من رو بشما نمود اما تو از
پیش من زنده نخواهی رفت ساتک گفت که من نگفته ام چه بیشتر زنده از پیش من میروم
تو برهمن و استاد منی ترا تعظیم و انکسار میکنم پیش کی کرد تا کار من تا خیر نشود تو از
بکنید و براهی که استاد رفته باشد شاگرد را نا گزیر باید رفت ساتک درونا چارج را دست
راست گذاشته روان شد و مهابان را گفت که درونا چارج در نگاه داشتن من سعی
بسیار خواهد کرد اما تو اراده مرا بسرعت مانده بدر رو درین وقت درونا چارج برگشته رو برروی
ساتک شد و کرت برما بهمره درونا چارج آمده رو برروی ساتک شد ساتک شش تیر بر کرت برما
زد و چهار تیر زده اسپان ارابه او را کشت و شانزده تیر بر سینه کرت برما زد و کرت برما
در غضب شده تیری که پیکان او مثل دندان گوساله بود بر ساتک زد که زره
او را شکسته خون آلوده بزمین افتاد و تیر دیگر زده کمان ساتک برید ساتک کمان دیگر بدست
گرفت و کرت برما تیر زده آن را تیر از دست ساتک انداخت ساتک خشک شده و رنگ
چوب ایستاده ماند بعد از دو گهری بهوش آمده بغضب تمام برچهه بدست گرفته بر دست
راست کرت برما زد و باز ساتک کمان دیگر بدست گرفته چندین هزار تیر بر کرت برما زد که هر
چهار طرف او تیر باران شد و سر مهابان کرت برما را برید و اسپان او رو بگریز نهادند
بهوج بنسیان اسپان او را استاده کرد و ساتک او را گذاشته پیشتر روان شد و در فوج
کوروان در آمد و بهادران کوروان بجنگ او ایستادند و درونا چارج فوج خود را
به بهوج بنسیان سپرده بجنگ ساتک آمد و مردم پانچال به بهیم گفتند که عجب نشد که
درونا چارج عقب ساتک رفت دهرتراشت گفت که بعد از رفتن ساتک پسران من
چه کردند سنجے گفت که تو هر چه کرده بودی نتیجه آن را می یابی مانند تو بیرحم دیگری نخواهد بود
با پسران خود محبت و اخلاص و با پاندوان حسد و عداوت ورزیدی همان بر نیت تو
پیش تو آمده است و هزیمت کوروان از طمع و حرص و بد افعالی تست حالا تفصیل جنگ
از من بشنو وقتی که ساتک در فوج شما در آمد و بهیم از عقب در آمده با لشکریان شما در جنگ
پیوست بهیم را اول کرت برما راه گرفته بود که بهیم سه تیر بر کرت برما زده سفیده مهره

خود را بنواخت و سهدیو بیست تیر بر کرت برما زد و نکل صد تیر و پسران دروپدی هفتاد
و سه تیر بر کرت برما زدند و کرت برما یک بیک تیر با آن همه زد و کرت برما تیری زده کمان
و بیرق بهیم را برید و چند تیر بر سینه بهیم زد که لرزه در اندام بهیم افتاد و لشکریان
پانڈوان این را مشاهده کرده جمعی کثیر یکجا شده بر کرت برما حمله آوردند درینوقت
بهیم سین بشعور آمده برچهه را بدست گرفته بر کرت برما انداخت و کرت برما دو تیر
زده اورا شکست بهیم در غضب شده کمان دیگر بدست گرفته پنج تیر بر سینه کرت برما
زده زخمی ساخت و در معرکه کرت برمای تابانه میگردید چون بهوش آمد شش تیر بر بهیم انداخت
و دیگران همه را سه سه تیر زد و کمان سکهنڈی برید و سکهنڈی نیز شمشیر کشیده رو بروی
کرت برما آمد کرت برما سپر و شمشیر اورا در راه برید بهیم آمده تیر بسیار بر کرت برما انداخت
و کرت برما رو کرده سه سه تیر بجمیع پانڈوان و پنج تیر بر سکهنڈی زد و سکهنڈی کمان دیگر
بدست گرفته چنانچه شیر زور خود را بفضیل فیل بر کرت برما زور خود را به پانڈوان نمود سکهنڈی
پسر زاده جاگ سین آمده با کرت برما جنگ کرد و کرت برما هفتاد تیر بروزد و چنان بی شعور
کرد که کمان از دست او افتاد و بهلبان اورا از معرکه بیرون برد و کرت برما کار
بسیار کرد از یک طرف او سد راه پانڈوان شد و از طرف دیگر درونا چارج مرگم پانچال را
فتح کرده ایستاده شد و شکست در لشکر پانڈوان افتاد و ساتک به بهلبان خود گفت
که درونا چارج وغیره که عقب من آمده اند روی ارابه مرا بطرف آنها بکن که آنها را
فتح کرده نزد ارجن میروم بهلبان ارابه اورا گردانیده در جائیکه کرت برما بود آورد
کرت برما بر ساتک تیر انداخت ساتک در غضب شده تیرهای بسیار انداخت و
چهارده تیر زده هر چهار اسپ کرت برما را با بهلبان بکشت و او پیاده شد همراهیان
او رو بهزیمت نهادند بعد از آن ساتک به بهلبان خود گفت که ارابه مرا بطرف
ارجن بران و بهلبان ارابه را آهسته آهسته میراند فوج فیلان برابر رسید ساتک
را درمیان گرفتند و تیرباران کردند و ساتک از تیرهای خود همه فیلان بکشت
و بعضی رو بگریز آوردند درینوقت راجه جلسندهر بر فیل سوار آمده با ساتک بجنگ

پیوست و فیل خود را برابر ساتک راند و ساتک بضرب تیرهای خود فیل او را
در راه نگاهداشت و جل سندہ در غضب شده تیر بر سینهٔ ساتک زد و کمان او را
برید و پنج تیر بر ساتک انداخت که ساتک بلرزه درآمد و ساتک شصت تیر بر جل سنده
انداخت و از یک تیر کمان او را برید و جل سنده کمان دیگر بدست گرفت و تیرهای بسیار
بر بازوی چپ ساتک زد که از بازوی ساتک گذشته بزمین نشست و ساتک سه تیر
زده هر دو دست او را برید و تیر دیگر زده سر جل سنده را از تن جدا ساخت و سه
تیر بر فیل او زد که خون بسیار جاری شد و فیل دیوانه شده در لشکر خود افتاد
و اسپان و ارابه بسیاری را بکشت و ارابه‌ها را شکست و لشکریان تو گریختند و
درونا چارج بر اسپان عراقی سوار شده بمقابلهٔ ساتک آمده ساتک را محاصره
کرد و لشکریان درونا چارج بجنگ پیوستند و هفتاد تیر درونا چارج بر ساتک
انداخت و دُرمرکهن دوازده تیر و دوسه بده تیر و بکرن بستی تیر بدان جانب چپ را
مجروح و بدن جانب سینه او را زخمی کرد و دُرمکهه ده تیر و دوساسن هشت تیر و
چترسین دو تیر بر او انداخت و دُرجودهن بسیار تیرها بر ساتک کرد و لشکریان
تمام زخم بسیار بر ساتک آوردند و ساتک هرکدام آنها را به تیرها زخمی کرد
درونا چارج را سه تیر و دوسه را نه تیر و بکرن را بمکیت پنج تیر و چترسین را هفت تیر
و دُرمرکهن را دوازده تیر و بنبشت را هشت تیر و ستبرت را نه تیر و سیچ را
ده تیر زد و بعد از ان بدرجودهن بجنگ پیوست و هر دو داد مردانگی دادند و درجودهن
تیرهای بسیار بر ساتک زد و خون بسیار از ساتک روان شد و ساتک کمان درجودهن را
برید و درجودهن کمان دیگر بدست گرفت و صد تیر بر ساتک زد و ساتک در غضب
شده بدرجودهن آزار بسیار داد و پسران تو در غضب شده تیرهای بسیار بر ساتک
انداختند و ساتک هر یک را پنج پنج تیر زد و بعد از ان هفت هفت تیر زد و بدرجودهن
ده تیر زده کمان او را برید و بیک تیر بیرق او را بزمین انداخت و هر چهار اسپ و
مهلبان درجودهن را بکشت و تیرهای بسیار بر درجودهن انداخت

خود را نواخت و سهدیو بیست تیر بر کرت برما زد و نکل صد تیر و پسران دروپدی هفتاد
و سه تیر بر کرت برما زدند و کرت برما یک بیک تیر با آن همه زد و کرت برما تیری زده کمان
و بیرق بهیم را برید و چند تیر بر سینهٔ بهیم زد که لرزه در اندام بهیم افتاد و لشکریان
پانڈوان این را مشاهده کرده جمعی کثیر یکجا شده بر کرت برما حمله آوردند درین وقت
بهیم سین بشعور آمده برچهه را بدست گرفته بر کرت برما انداخت و کرت برما دو تیر
زده اورا شکست بهیم در غضب شده کمان دیگر بدست گرفته پنج تیر بر سینهٔ کرت برما
زده زخمی ساخت و در معرکه کرت برما تابانه میگردید چون بهوش آمده تیر بر بهیم انداخت
و دیگران همه را سه سه تیر زد و کمان سکهنڈی برید و سکهنڈی نیز شمشیر کشیده رو بروی
کرت برما آمد کرت برما سپر و شمشیر او را در راه برید بهیم آمده تیر بسیار بر کرت برما انداخت
و کرت برما رو کرده سه سه تیر بجمیع پانڈوان و پنج تیر بسکهنڈی زد و سکهنڈی کمان دیگر
بدست گرفته چنانچه شش تیر زد و خود را بفضیل فیا یکرت برما زور خود را به پانڈوان نمود سکهنڈی
پسر زاده جاگ سین آمده با کرت برما جنگ کرد و کرت برما هفتاد تیر بر او زد و چنان بی شعور
کرد که کمان از دست او افتاد و مهابان او را از معرکه بیرون برد و کرت برما کار
بسیار کرد از یک طرف او سد راه پانڈوان شد و از طرف دیگر درونا چارج مردم پانچال را
فتح کرده ایستاده شد و شکست در لشکر پانڈوان افتاد و ساتک با مهابان خود گفت
که درونا چارج وغیره که عقب من آمده اند روی ارابه را بطرف آنها بکن که آنها را
فتح کرده نزد ارجن میروم مهابان ارابه او را گردانیده درجائیکه کرت برما بود آورد
کرت برما بر ساتک تیر انداخت ساتک در غضب شده تیرهای بسیار انداخت و
چهارده تیر زده هر چهار اسپ کرت برما را با مهابان بکشت و او پیاده شده همراهیان
او رو بهزیمت نهادند بعد از آن ساتک به مهابان خود گفت که ارابه مرا بطرف
ارجن بران و مهابان ارابه را آهسته آهسته میراند فوج فیلان ابهیر سین ساتک
را درمیان گرفتند و تیرباران کردند و ساتک از تیرهای خود همه فیلان بکشت
و بعضی رو بگریز آوردند درین وقت راجه جلسندهه بر فیل سوار آمده با ساتک بجنگ

پیوست و فیل خود را برابر ساتک راند و ساتک بضرب تیرهای خود فیل او را
در راه نگاهداشت و جل سنده در غضب شده تیر بر سینهٔ ساتک زد و کمان او را
برید و پنج تیر بر ساتک انداخت که ساتک بلرزه درآمد و ساتک شصت تیر بر جل سنده
انداخت و از یک تیر کمان او را برید و جل سنده کمان دیگر بدست گرفت و تیرهای بسیار
بر بازوی چپ ساتک زد که از بازوی ساتک گذشته بزمین نشست و ساتک سه تیر
زده هر دو دست او را برید و تیر دیگر زده سر جل سنده را از تن جدا ساخت و سه
تیر بر فیل او زد که خون بسیار جاری شد و فیل دیوانه شده در لشکر خود افتاد و
راسیان و ارابه بسیاری را بکشت و ارابه‌ها را شکست و لشکریان تو گریختند و
درونا چارج بر اسپان عراقی سوار شده بمقابلهٔ ساتک آمده ساتک را محاصره
کرد و لشکریان درونا چارج بجنگ پیوستند و هفتاد تیر درونا چارج بر ساتک
انداخت و کرتورمن دوازده تیر و دوسه بیست تیر و بکرن بستی تیر بدان جانب چپ را
مجروح و بدن جانب سینه او را زخمی کرد و درمکهه ده تیر و دوساسن هشت تیر و
چترسین دو تیر بر وی انداخت و درجودهن بسیار تیرباران بر ساتک کرد و لشکریان
شما زخم بسیار بر ساتک آوردند و ساتک هر کدام آنها را به تیرها زخمی کرد
درونا چارج را سه تیر و دوسه را نه تیر و بکرن را بیست پنج تیر و چترسین را هفت تیر
و درمکهن را دوازده تیر و بنشت را هشت تیر و ستبرت را نه تیر و سیجه را
ده تیر زد و بعد از ان بدرجودهن بجنگ پیوست و هر دو داد مردانگی دادند درجودهن
تیرهای بسیار بر ساتک زد و خون بسیار از ساتک روان شد و ساتک کمان درجودهن را
برید و درجودهن کمان دیگر بدست گرفت و صد تیر بر ساتک زد و ساتک در غضب
شده بدرجودهن آزار بسیار داد و پسران تو در غضب شده تیرهای بسیار بر ساتک
انداختند و ساتک هر یک را پنج پنج تیر زد بعد از ان هفت هفت تیر زد و بدرجودهن
ده تیر زده کمان او را برید و بیک تیر بیرق او را بزمین انداخت و هر چهار اسپ و
فیلبانان درجودهن را بکشت و تیرهای بسیار بر درجودهن انداخت

دُر جودهن گریخته برارا با جیتر سین سوار شد و از گریختن دُرجودهن
های های از هر طرف میگفتند و کرت برما از فریاد مردمان باز آمده دوازده تیر
بر ساتک زد و چهار تیر بر اسپان ساتک زد و ساتک هشتاد تیر بجلدی تمام بکرت برما
زد که همه ببدن او رسیدند و لرزه در اندام کرت برما افتاد و بر چهار اسپان او همه
کرت برما را کشت و کرت برما چهار سپ ساتک را زخمی ساخت و ساتک شصت تیر
بر کرت برما زد و یک تیر محکم که در رنگ طلا بود بر و زد چنانچه از زره او گذشته بخون
آلوده بزمین افتاد و کرت برما بر زانو برارا به نشست و ساتک پیشتر روان شد و
تمام لشکریان تماشا میدیدند بنجه میگریدند چون ساتک لشکریان بسیار را کشت
درونا چارج آمده سه تیر بر پیشانی ساتک زد و هر قدر تیرها که درونا چارج انداخت
ساتک با تیرهای خود همه را برید و ساتک گرز بدست گرفته بدرونا چارج زد و
درونا چارج به تیرهای خود گرز ساتک را شکست ساتک کمان دیگر بدست گرفته
تیر بسیار بر درونا چارج انداخت و سفید مهره خود را بنواخت و درونا چارج برچهه
خود را بر ساتک زد که برارا به ساتک خورده بزمین افتاد و ساتک یک تیر بر بازوی
رتهه درونا چارج زد و درونا چارج تیر اردهه چندر را که بصورت هلال بود زده کمان
ساتک را ببرید و برچهه زده بهلبان او را زخمی ساخت که بی شعور شد و ساتک
بهلبان درونا چارج را بکشت و صد تیر بر درونا چارج انداخته مجروح ساخت
و اسپان را بسیار تیر زد که اسپان ارابه گریختند و هزارها دوره گرد لشکر گردیدند و دیگر
راجه ها اسپان درونا چارج را گرفتند و جمعی که همراه درونا چارج بودند از تیرهای
ساتک رو بگریز نهادند و درونا چارج از انجا برگشته بجای قدیم خود آمده دید پاندوان
و دِرِشت دمن رو بروی بیوه آمده اند درونا چارج بمحافظت بیوه پرداخت که
دیگری از بیوه گذشته نزد ارجن نرود و تیرهای بسیار بر پاندوان زد و از لشکریان
پانچال اکثری را بکشت و ساتک درونا چارج را و کرت برما را فتح کرده بهلبان خود
گفت که اگرچه من آنها را شکست دادم اما پیش از من ارجن آنها را زخمها

رسانیده و قوت کم کرده بود تیرباران کنان پیشتر روان شد درینوقت سودرشن
نام راجه آمده سرراه بر ساتک گرفت و تیر بسیاری انداخت ازانجمله سه تیر از زره ساتک
گذشته بر زمین افتاد و ساتک تیری زده سر پهلبان اورا برید و یک تیر زده سر سدرشن
از دوش جدا کرد و لشکریان را تیر بسیار زده منهزم گردانیده پیشتر روان شد و هر کس
نزدیک او می آمد اورا شکست داده میگذشت سنجی میگوید که ساتک با پهلبانان خود
میگفت که پیشتر مردم کم مانده اند و میدانم که ارجن دست بدست من رسیده است
و فیلان و اسپان و آدمیان که در راه کشته افتاده اند همه را ارجن کشته است
آواز کمان گاندیو بگوش من رسیده است عرابه را جلد میرانند که لشکریان سدرشن
آمده سرراه بر ساتک گرفتند و ساتک تیرهای بسیار انداخته اکثر را بر خاک هلاک انداخت
و بقیة السیف رو بگریز نهادند و ساتک با یک تیر کاری هفت کس و گاهی شش کس
و گاهی نه کس و گاهی ده کس را میکشت و ساتک آنها را کشته پیشتر میرفت و لشکریان
شما فریاد میکردند که هایی رفت هایی رفت درینوقت فوج درجودهن نزدیک ساتک
رسید و ساتک تیرها زده سه صد سوار و چهار صد فیل سوار با فیل و اسپان کشت و
درجودهن پهلبان ساتک را چهار تیر و هشت تیر بر ساتک زد و دساسن شش تیر زد
و شکن بیست و پنج تیر و چترسین هفت تیر و درمرکهن پانزده تیر بر ساتک زد ساتک
تبسم کنان شش تیر بر همه ها انداخت و کمان شکن برید و سه تیر بر سینه درجودهن زد
و سه تیر بر چترسین و ده تیر بر دساسن زد و دوازده تیر درمرکهن را زد و هفتاد و سه تیر
بر درجودهن زد و به یک تیر سر پهلبان درجودهن برید و همراهیان او گریخته رفتند و
ساتک پیشتر روان شد دهتراشت گفت که ساتک پیشتر رفته چه کرد سنجی گفت که ای
دهتراشت از افعال درجودهن و کردارهای تو اینچنین روی داد بعد ازین سپاهیان
سرراه ساتک گرفتند و سه هزار اسپ سوار درجودهن و با ملیک و کامبوج و کلنگ
و شیت و کرات و مردم کوهی که فلاخن می اندازند و ده هزار فیلان سوار آمده
ساتک را تیرباران کردند و سنگ فلاخن انداختند و دساسن از همه پیشتر آمده ساتک

تنها آن مردم جنگ میکرد و ارابه سواران و فیل سواران را با اسپان و فیلان کشت
و فیلان در وقت گریختن لشکریان شما را پایمال کردند و زمین از کشتها پر شد و مردم
کوهی که سنگ فلاخن می انداختند از هر چهار طرف ساتک را در میان گرفتند و ساتک
آنچنان تیرباران کرد که سنگهای فلاخن رد شدند و پانصد کس از مردم کوهی را کشت
و بقیة السیف رو بگریز نهادند سنجی میگوید که درونا چارج با دوساسن گفت که تو پسر
راجه مهاراج هستی و بعد از درجودهن نظر پادشاهی بر تو دارند تو چرا گریخته می آئی
اگر تمام پاندوان یکجا خواهند شد شما چه کار خواهید کرد اینکه شکن را گرفته قمار دغل
می باختید این روز را بخاطر نمی آوردید این نتیجه آن کارست که پیش شما آمده است
که بدروپدی میگفتید که داه ما شده کار دلخواه بکن که شوهران تو از کار رفته اند
آن کبر و لاف و منی تو چه شد که الحال گریخته می آئی سردار لشکر تو بودی هرگاه که تو گریختی
لشکریان باعتماد چه کس توانند ایستاد حالا صلاح بصلح بر جب دانسته براجه جدهشتر
صلح نموده بادشاهی باو بدهید و از کشتن نجات یابید تا آنکه تیرهای ارجن هنوز نرسد با
پاندوان آشتی کرده زمین را بآنها بدهید سنجی میگوید که درونا چارج این طور سخنان
بسیار گفت و دوساسن هیچ جواب نداد و جمعی بسیار را همراه گرفته بجنگ ساتک روان شد
و رفته با ساتک جنگ کرد و درونا چارج مردم پانچال را شکست داد و پسر دروپد بجنگ
درونا چارج آمده پنج تیر کاری بر درونا چارج زد و یک تیر زده بیرق برید و هفت تیر بر
بهلبان درونا چارج زد و درونا چارج در غضب شده بجنگ او پیوست و برادران او
آمده درونا چارج را محاصره کردند و انواع اسلحه و تیرها بر درونا چارج انداختند و
درونا چارج تمام تیرهای آنها را به تیرهای خود رد کرد و آنها را شکست داد و یک تیر بسینه
پسر دروپد بیرکیت[1] نام زد که از سینه او گذشته بخون آلوده بزمین افتاد و پسر دروپد
بجان دار جان سپرد بعد از آن چترکیت[2] و سدهنوا[3] و چتربرما[4] و چتررتهه[5] از کشتن برادر
خود با مردم پانچال بجنگ پیوستند و تیرباران کرده درونا چارج را زخمی ساختند
و درونا چارج اسپان ارابه آنها را با سواران بکشت بعد از آن دهرشٹ دمن مقابل

درونا چارج

१ वीरकेतु
२ चित्रकेतु
३ सुधन्वा
४ चित्रवर्मा
५ चित्ररथ

درونا چارج شد و تیر باران کرده از نود تیر سینهٔ درونا چارج را مجروح ساخت که درونا چارج
بر ارابه افتاد و بی شعور شد و دهرشت دمن شمشیر گرفته از ارابه خود فرود آمده جهت
کشتن درونا چارج بر ارابه او رفت و خواست که سر درونا چارج ببرد درین وقت درونا چارج
بشعور آمده تیرهای ناوک بر دهرشت دمن انداخت دهرشت دمن از ارابهٔ او
جسته بر ارابه خود آمده تیرها بر درونا چارج انداخت بهادران دیگر تماشای درونا چارج
و دهرشت دمن آمدند و درونا چارج یک تیر زده سر هلبان دهرشت دمن را برید و
اسپان ارابه دهرشت دمن گریختند پس ازان درونا چارج با مردم پانچال و سرنجی
جنگ کرد و لشکریان پانچال رو بگریز نهادند و درونا چارج آنها را فتح کرده در لشکر خود
رفته با ایستاد سنجے میگوید که دوساسن نزدیک ساتک رفته شصت تیر یک مرتبه و
شانزده تیر مرتبه دوم بساتک زد ساتک آن تیرها را بر خود نیاورد باز دوساسن با مردمان
ملکهای دیگر و بسیار رتهه سواران از هر سو بیشمار تیرها انداخته و شور و شغب نموده
ساتک را زیر تیرها پنهان کرد ساتک بسیار تیرها بر دوساسن زد و او را زیر تیرها پنهان کرد
مردمان که سرخیل آن دوساسن بود رو بگریز نهادند دوساسن از آنها جدا شده از تیرها
ساتک را مع اسپان و رتهبانان مجروح کرده نعره شیرانه بلند ساخت ساتک رتهه و علم و
رتهه بان و دوساسن را زیر تیرها پنهان کرد و در جودهن این حال دیده سه هزار کس از مردم
کانگو را بمدد دوساسن فرستاد که آمده ساتک را در میان گرفتند و تیر باران نمودند ساتک
در اول حمله پانصد کس از آنها بجهنم فرستاد و دیگران رو بهزیمت نهادند و بنیاد درونا چار
آمدند و ساتک پیشتر روان شد دوساسن باز آمده نه تیر بر ساتک زد ساتک بر وی تیر باران
کرد و پنج تیر زده او را مجروح کرد و کمان او را بشکست و پیشتر روان شد دوساسن برچهه
خود را بر ساتک انداخت و ساتک تیرها زده برچهه او را صد پاره کرد دوساسن سی تیر
دو مرتبه بر ساتک زد و ساتک سه تیر در سینه دوساسن زد که پران گذشت و چهار تیر
زده هر چهار اسپ ارابهٔ دوساسن را بکشت و یک تیر زده سر هلبان او را برید و کمان و
بیرق او را نیز شکست و نگاهبان دوساسن را هم تیرها زده بیجان ساخت دوساسن گریخته

برارا به مردم کانگره رفت چون بهیم شرط کرده بود که پسران دهرتراشت را من بکشم ساتک
آن را انجا ملاحظه آورده دوساسن را گذاشت و قصد کشتن او نکرد و پیشتر روان شد جدهشتر
گفت که در لشکر من مهارتهی کسی نبود که ساتک را تواند نگاهداشت و ساتک که پیش ارجن
رفت چه کرد سنجی گفت چنانچه بروز قیامت عالمی کشته میشود ساتک دران روز فیلان
و اسپان و ارابه ها و سواران را کشته در خاک هلاک انداخت و دیوتها در آسمان و آدمیان
در زمین تحسین و آفرین میکردند و پاندوان باز جمعیت کرده بر سر درونا چارج آمدند و آواز
بلند شد و بهیم سین نعره بر آورد و دهرشت دمن و نکل و سهدیو و راجه جدهشتر آواز
میکردند و درجودهن لشکریان فرستاد که رفته با ارجن و ساتک جنگ کنند و جمعی که
پیش پاندوان آمدند بهیم سین و دهرشت دمن آنها را کشتن گرفتند و فوج شما دست
از زندگانی شستند و دست طمع بر مرگ دوختند در این وقت درجودهن مقابله بهیم و
دهرشت دمن آمده جنگ بسیار کرد که کار از اسلحه گذشته دست و گریبان شدند و مشت
و لگد جنگ میکردند و درجودهن لشکریان پاندوان را چنانچه فیل نیلوفر را پامال
میکند پامالش داد بهیم سین و مردم پانچال بر درجودهن دویدند و درجودهن ده
تیر بر بهیم و بر نکل و سهدیو را سه سه تیر زد و راجه براٹ و درپد را شش شش تیر زد
و سکهندی را صد تیر زد و هشت تیر بر دهرشت دمن را انداخت و جدهشتر را هفت تیر
زد و راجه کیکی را هفت تیر و پسران درپدی را سه سه تیر انداخت و تیرهای بسیار
بر فیلان و لشکریان زد راجه جدهشتر کمان درجودهن را برید و تیر بسیاری بر درجودهن
زد که از زره گذشته بر زمین نشست و لشکریان پاندوان خوشحال شده محافظت
جدهشتر مینمودند و درجودهن کمان دیگر بدست گرفت و درونا چارج بمدد درجودهن
آمد و جنگ بسیار شد تا آخر روز جنگ برابر بود و درونا چارج برای فتح پسران تو
بهادران خوب خوب را تیر میزد و برهت چهتر راجه کیکی بجنگ درونا چارج آمده تیر کاری
کاری بر درونا چارج زد و یک بیک تیرهای کاری درونا چارج را هفت هفت پاره
میکرد درونا چارج تبسم نموده هشت تیر کاری بر او انداخت و او آن تیرها را نیز شکسته

درانیدن

درجودهن در غم فرو رفت درونا چارج تیر برهماستر به کمان نهاده بود که او تیر زده او را هم
رد کرد و شصت تیر بر درونا چارج انداخت و درونا چارج یک تیر بر وزد که از زره و سینهٔ او
گذشته بزمین نشست و او در غضب شده و چشمان سرخ برآورده هفتاد تیر بر درونا چارج
زده بهلبان او را زخمی ساخت و انواع تیرها بر درونا چارج زده مجروح ساخت و درونا چارج
نیز تیرهای بسیار بر اراپه او انداخت و او را بی شعور ساخت و تیری دیگر زده بیجان ساخت
او بزمین افتاد و دهرشٹ کیت پسر شسپال برابر درونا چارج آمده شصت تیر بر درونا چارج
و اسپان اراپه و بیرق او زد و درونا چارج کمان او را برید و دهرشٹ کیت کمان دیگر
بدست گرفت و تیرهای کاری بر درونا چارج زده مجروح ساخت و درونا چارج چهار
اسپ او را کشت و بیست و پنج تیر بر وزد و دهرشٹ کیت در غضب شده یک تیر کاری
و برچهٔ خود را بر درونا چارج انداخت و درونا چارج تیر او را برید و یک تیر برای کشتن او
انداخت چنانچه از زره او گذشته بزمین رفت و دهرشٹ کیت از زخم آن تیر از
اراپه بزیر افتاد و جان بداد و پسر دهرشٹ کیت بجنگ درونا چارج آمده و درونا چارج
او را به تیر کشت و سهدیو پسر جراسنده بجنگ درونا چارج آمده تیرباران بسیار بر درونا چارج
کرد و درونا چارج هر کس را نگاه میکرد در یک زخم او را میکشت و بر لشکر پاندوان
تیر بسیار انداخت و آدمیان و اسپان و فیلان بسیار را بکشت پاندوان را غم بسیار
رو داد و راجه چندیری و لشکریان دیگر بجنگ درونا چارج آمدند و گرو بستند چنانچه در قمار
گرو می بندند که درونا چارج را کشته فتح میکنیم چنانچه کسی بخانه جم برود آنها بر درونا چارج آمدند
و درونا چارج تیرها زده همه را بخانه جم فرستاد و لشکریان پاندوان بهیم سین و دهرشٹ دمن را
فریاد میکردند و چهتر دهرما از فوج پاندوان تیرا زده چند را انداخته کمان درونا چارج را برید
و درونا چارج در غضب شده کمان دیگر بدست گرفت و تیری انداخته چهتر دهرما را کشت
راجه چیکتان آمده ده تیر بر درونا چارج و هفت تیر بر بهلبان و چهار تیر بر چهار اسپ
درونا چارج انداخت و درونا چارج شانزده تیر انداخته دست راست او زخمی ساخت
و هفت تیر بر بهلبان او زد که مجروح شد و اسپان اراپه او رو بگریز نهادند پاندوان

و از نکه پانچال را غم بسیار روی داد و درونا چارج را تحسین و آفرین میکردند و درونا چارج
هشتاد و پنج سال رسیده پیر شده بود و کار جوانان میکرد و درو پد پانڈوان را همراه گرفته
مقابله درونا چارج روان شد و ساتک رفته با رجن ملحق شد سنجی میگوید که درونا چارج که بوده
ا ... در آنجا ایستاده بود در فوج شما آن ترتیب نماند و درهم برهم شد پانڈوان و پانچال
و ساتک پیشتر روان شدند و آنچنان جنگ شد که حیرت افزای نظارگیان گشت و درونا چارج
نه ... بلند میزد و پانڈوان و پانچال با زبون شدند جدهشٹر دید که برای محافظت من
... نیست و هر یک بجز بعث خود رو برو شده نمیدانم که از قضا و قدر چه روی خواهد نمود
... بطرف یمین و یسار نظر میکرد که کسی خبر از ارجن بگوید که بیرق ارجن شکل هنومت
نمی نماید و آواز کمان گانڈیو ارجن بگوش من نمیرسد جدهشٹر بغایت مضطرب گشت و
با نور گفت که کرشن جیو برادر ارجن سوار است آواز سنکه جهره او نیز نرسیده و مردم
او را غمگین دیده بخاطر آورد که راجه نرسیده است جدهشٹر نظر بر ساتک و گوش بر
آواز او داشت که کسی خبر او بگوید که به ارجن فرستاده بودم آیا او را چه پیش آمده تا
پیش ازین غم ارجن داشتم الحال غم ساتک مضاعف شد اکنون بعقب ساتک کرا
باید فرستاد و ساتک را تنها فرستاده ام مردم مرا خواهند گفت که بواسطه خبر برادر ساتک را
تنها در فوج مخالفان فرستاده است بواسطه رفع گفت و شنود مردم بالفعل بهیم را نیز
باید فرستاد چنانچه ساتک رفته است بهیم هم برود که از رفتن او ارجن و ساتک خوشحال
خواهند شد ... گفت که اعتضاد ما کسی هست که خبر ما میگیرد پس جدهشٹر بهلبان
خود را گفت که ارابه مرا در جائی که بهیم است ببر بهلبان ارابه او را نزدیک بهیم برد
و راجه بهیم را گفت که ارجن برادر خرد تو تنها در مخالفان رفته است ازو خبر ندارم
بهیم گفت هر چه امر شود آنچنان بکنم راجه گفت که ای بهیم جائی که ارجن و ساتک
رفته اند تو هم برو بالفعل همین کار است که باید کرد و مرا از غم رستگاری باید بهیم
این سخن از راجه شنیده دهرشٹدمن و دیگر دوستان را طلبیده گفت که شما میدانید
که درونا چارج چه قسم شجاع و بهادر و مهارتهی ست و برای گرفتن جدهشٹر چه قدر سعی

سیلند و من بهر طرف که می بینم آنقدر فائده در رفتن خود تصور نمیکنم که در محافظت راجه
بر خود لازم میدارم و ارجن هم مرا همین طریق گفته بود و راجه چنین میگوید پس جائیکه
جیدرت برای مردن ایستاده است من آنجا میروم الحال تو نگاهبانی راجه جدهشتر
خواهی کرد از جمیع کارها این کار ضرورست کسی را پیرامون راجه گردیدن نباید و
دهرشٹدمن گفت که شما بروید تا من زنده باشم بقدرت آفریدگار کسی را نخواهم گذاشت
که گرد راجه تواند گردید بهیم سین راجه را بدهرشٹدمن سپرده و راجه را ڈنڈوت نموده
روان شد و راجه جدهشتر بهیم را در بغل گرفته پیشانی او را بوسه داد و دعای خیر
کرده وداع نمود و بهیم زره و اسلحه پوشیده مثل برق روان شد و بعد از رفتن
بهیم آواز سفید مهره کرشن جیو را شنیده که آواز آن سفید مهره در هر سه عالم رفت
راجه با دهرشٹدمن گفت که کرشن جیو سفید مهره خود را نواخته که زلزله در زمین
و زمان افتاده بر ارجن کار صعب رو داده که آواز سفید مهره او بگوش نمیرسد
و بشوک پهلیان بهیم اسپان را در رنگ باد و بسرعت دل بجلدی تمام میراند و
بهیم کمان را زمان زمان چاشنی میداد و عقب بهیم لشکر پانچال و سونک نیز روان
شد و دوشل[1] و چترسین[2] و کنڈبهیدی[3] و بنبشت[4] و درمکهه[5] و دوسه[6] و بکرن[7] و شل[8] و
بند[9] و انبند[10] و سومکهه[11] و دیرگهه باهو[12] و بندارک[13] و سدرسن[14] و سوهست[15] و سوکهین[16] و
دیرگهه لوچن[17] و ابهی[18] و رودر کرما[19] و سوکرما[20] و دردمبوچن[21] پسران تو با جمعیت لشکریان
آمده سر راه بهیم گرفتند و بهیم دانست که پسران دهرتراشٹ آمده اند چنانچه شیر
بر آهوان و گله گاوان حمله نماید بر پسران تو حمله برد و آنها اسلحه خود را بر بهیم انداختند
و بهیم آنها را شکست داده در فوج درونا چارج در آمد و فوج فیلان را به تیرهای خود
در هم ساخته پیشتر روان شد و درونا چارج یک تیر بر پیشانی بهیم زده با بهیم
گفت چنانچه ارجن پرستش من کرده رفته است تو هم پرستاری من کرده برو و الا
بی فتح من رفتن دشوارست بهیم چشم سرخ کرده گفت که پسر اندر راجه پرستاری
کند او فرقی دارد که فوج اندر را مالیده هر جا که اراده داشته باشد برود و من

१दुःशल
२चित्रसेन
३कुण्डभेदी
४विविंशति
५दुर्मुख
६दुस्सह
७विकर्ण
८शल
९विन्द
१०अनुविन्द
११सुमुख
१२दीर्घबाहु
१३वृन्दारक
१४सुदर्शन
१५सुहस्त
१६सुषेण
१७दीर्घलोचन
१८अभय
१९रुद्रकर्मा
२०सुकर्मा
२१दुर्विमोचन

ارجن نیستم که برکشتن تو رحم خواهم کرد من بهیم هستم تا بید آفریدگار در کشتن تو هیچ رحم
نخواهم کرد لیکن تو بجای پدر و استاد مائی و ما بجای فرزند تو ایم ازینجهت پرستاری ترا
بر ذمه خود لازم میدانیم و پرستش تو میکنیم و امروز ادای تو دیگری می‌بینیم و امروز
تو اینچنین سخنان میگوئی چنانچه تو ما را دوست میداری ما هم آنچنان سلوک خواهیم کرد
بهیم گرز خود را بگردش در آورده بر درونا چارج انداخت و اسپان ارابه و بیرق
درونا چارج را بزمین برابر کرده پیشتر روان شد پسران تو باز پیش آمده سر راه
بهیم گرفتند و بهیم اکثری را بکشت و دیگران از سر راه گریخته رفتند و دوساسن در
غضب شده پیش آمده برچهه را بر بهیم انداخت و دیگران نیز یک یک برچهه بر بهیم
انداختند بهیم از تیرهای خود برچهه هر کدام را دو پاره کرده و سه تیر زده کند بهیدی
و سکهین و دیرگهه لوچن پسران ترا کشت و برندارک و ابهی و رود و رکرما و درموچن را
نیز کشته باز بندوان بندرا معاً با سوبرا و سودرسن نام پسران ترا کشته بهیم پیشتر
روان شد و پسران تو دیگر هزیمت را غنیمت شمرده هیچکس مقابل بهیم نیامد
و اسپان و ارابه ها را گذاشته رو بگریز نهادند و بهیم نعره بلند زده دست بر بازوها
زده آواز مهیب نمود و باز در فوج درونا چارج در آمد و جمعی که در پیش فوج درونا چارج
بودند منهزم گشتند و درونا چارج رو بروی بهیم شد و پسران تو باز به نگاهبانی
درونا چارج آمدند و تیرباران بر بهیم نمودند و بهیم تبسم کنان خود را بر پسران تو انداخت
و پسران تو هراس عظیم یافته رو بگریز نهادند و از نعره بهیم اکثری از بهادران بر زمین
افتادند و بهیم مخالفان را شکست داده روانه پیش شد و درونا چارج از روبروی
بهیم آمد و تیرباران کرد که راه بسته شد و سفید مهره خود را بنواخت و جنگ عظیم در میان
هر دو شد و از تیرهای درونا چارج چندین هزار مردم کشته شدند بهیم گرز خود را بدست
گرفته از ارابه بزیر آمده برای کشتن درونا چارج حمله نمود و گرز خود را بر ارابه درونا چارج
انداخت که با اسپان نرم شد و درونا چارج آن ارابه خود را گذاشته بر ارابه دیگر
سوار شده منهزم گردیده باز بجای خود روان شد و از عقب بهیم ارابه شکسته را

برداشته بر ارابه سواری درونا چارج زد و همچنان هشت ارابه درونا چارج را با ارابه‌هاک
شکسته بشکست و بر ارابهٔ خود سوار گشته روان شد و با مهلبان خود گفت که حالا
ارابه مرا بران و بر فوج درجودهن ببر و در راه همچنان میرفت که از تند رفتن او
درختان بر زمین می افتادند و از لشکریان کوروان هر کس که پیش می آمد او را
میکشت تا با فوج مهوج نبسی کرت پرما رسیده آنها را نیز مالش داده پیشتر رفت
و بعضی‌ها را به تیر میزد و بعضی‌ها را بدست جمیع لشکریان را فتح کرده بر فوج کامبوج
حمله آورده و ملیچهان بسیار را فتح نموده جای رسید که ساتک با نگاهبانان جیدرته
جنگ میکرد و با مهلبان خود گفت ارابه مرا جلد بران که ارجن را به بینیم و چون
پیشتر رفت دید که ارجن هم جنگ میکند و قصد کشتن جیدرته دارد و بهیم نعره
بر آورد که من رسیدم و ارجن آواز سفید مهره و نعره او را شنید و ساتک و ارجن
هم سفید مهره‌های خود نواختند کرشن جیو و ارجن این آواز شنیده دانستند که بهیم رسیده است ا
خوشحال شدند و خواستند که بهیم را به بینند و جدهشتر نیز این آوازها شنیده
خوشحال شد و دانست که هر سه یکجا شده اند فتح ارجن بیشک خواهد شد جدهشتر
تبسم کرد که آنچه در خاطر من بود بعمل خواهد در آمد بر بهیم تحسین و آفرین نمود که قول ما را
راست کرد و میگفت تو که با مخالفان جنگ مینمائی یقین که مخالفان هزیمت
خواهند خورد و کشته خواهند شد و ارجن اگرچه از غم پسر اندوهناک است اما قصد دارد
که جیدرته را بکشد و بعد از کشتن جیدرته غم او فروتر خواهد شد و درجودهن از
کشته شدن برادران و از دیدن بهیم افسوس خواهد خورد سنجی گفت که از
رسیدن بهیم و ساتک ارجن را قوت دیگر شد و از هیچکس نشنیده ام که شخصی ارابه
بر ارابه و فیل با بر فیل و اسپ را به اسپ زده باشد دهرتراشت گفت که ای سنجی
اگر بهیم قصد کشتن فرزندان من بکند چه کس محافظت آنها میتواند نمود پسران
من پیش بهیم آنچنان هستند که کاه خشک در پیش آتش سنجی گفت بهیم کمان خود را
برداشته خواست که زور خود نماید درین وقت کرن آمده روبروی بهیم شد و بهیم

تیرهای بسیار بر او انداخت که تمام لشکریان بلرزه در آمدند و اسپان و فیلان را از
نعره و سفید مهره بهیم ساعت بساعت شاشه می آمد و شگونهای بسیار بد نمود
کرن هشت تیر بر بهیم زد و بهیم تبسم کرده آنچنان تیرها بر کرن انداخت که لرزه
در اندام او افتاد و کرن چهار تیر بر بهیم انداخت و بهیم از تیرهای خود تیرهای کرن
را در راه رد کرد و کرن تیر باران بسیار کرده بهیم را بزیر تیر پنهان ساخت و بهیم تیری
زده کمان کرن را برید و چند تیر کاری دیگر هم زد کرن کمان دیگر بدست گرفت
و تیر بسیاری بر بهیم انداخت و بهیم در غضب شده چنان سه تیر بر کرن زد که
خون از بدن او جاری شد و کرن بیتاب شد و باز بشعور آمده کمان دیگر بدست
گرفت و صد هزار تیر بر بهیم انداخت بهیم تبسم کنان زه کمان کرن را برید و مهلبان
کرن را با چهار اسپان ارابه بکشت و کرن از ارابه بزمین آمده بر ارابه برکهسین
سوار شد و بهیم کرن را زبون ساخته روان شد و نزدیک ارجن رسیده ارجن با
و بهیم و ساتک یکجا شدند و درجودهن آنها را یکجا دیده ارابه خود را جلد رانده نزد
درونا چارج آمده گفت که ای درونا چارج ارجن و ساتک و بهیم ترا فتح کرده رفتند و نزدیک
جیدرت رسیدند و لشکریان مرا میکشند ارجن بهر حال رفته بود ساتک و بهیم را
چون گذاشتید مثل من طالع زبون کسی ندارد و یقین من شد که اجل من نزدیک
رسیده و همه کس میگویند که درونا چارج در کمانداری نظیر ندارد ساتک و بهیم او را
فتح کرده رفتند مضی ما مضی الحال چه باید کرد و فکر محافظت جیدرت چیست
درونا چارج گفت که علاج آنست که الحال ما و تو برویم و محافظت جیدرت نمائیم
چنانچه شما بمصلحت شکن قمار باخته بودید حالا هم وقت قمار رسیده است و جیدرت
درست اگر پانڈوان جیدرت را کشتند فتح پانڈوان خواهد شد و اگر شما محافظت
جیدرت توانستید کرد فتح نصیب شما خواهد شد در آنوقت به پانسه دغلی به تدبیر
شکن بازی برده بودید الحال کار شکن به تدبیر دغلی پیش نمیرود و کار به تیرها و اسلحه
ارجن و بهیم و ساتک افتاده است و ما هم دست از جان شسته ایم و مردن بر خود

قرار داده‌ایم اگر اجل رسیده باشد کشته میشویم اما سعی در محافظت جیدیهرت باید کرد
چه بر جیدیهرت تمامی باز هم بردن و باختن باختیار سری بهگوان ست تو خود برو
و محافظت جیدیهرت بکن و عقب تو بها دران دیگر هم خواهم فرستاد و پانڈوان
و پانچال عقب مانده اند بهیمسین رو بروی ایشان خواهم ایستاد درجودهن کمان خود را
برداشته روان شد درین وقت اُتموجا و جُدهامن براه دیگر برای محافظت ارجن
میرفتند چون نزدیک بدرجودهن رسیدند درجودهن خواست که با آنها جنگ نماید
جدهامن سی تیر بر درجودهن انداخت و بیست تیر بر مهلبان او زد و چهار تیر بر
اسپان او زد درجودهن بیک تیر بیرق جدهامن را انداخت و به تیر دیگر زه
کمان نیز برید و مهلبان او را بکشت و بچهار تیر اسپان او را مجروح ساخت جدهامن
در غضب شده سی تیر بر سینهٔ درجودهن زد و اُتموجا در غضب شده تیرها انداخته
سر مهلبان درجودهن را برید و درجودهن نیز بر چهار اسپ و بر دو نگاهبانان پیش
و پس اتموجا را بکشت و اتموجا برارابهٔ جدهامن سوار شد و مهلبان اسپان جدهامن
را به تیرهای بسیار مجروح کرد که بزمین افتادند و جان دادند و درجودهن به تیرهای تیز
کمان و ترکش او را برید و اسپان را مرده دیده از ارابهٔ شکسته فرود آمده بگرز هر دو را
زد و آن هر دو برادر از ارابه بزیر آمده پیاده شده نزد ارجن رفتند دهرتراشت
گفت که اولا بهیم کرن را فتح کرده بود باز کرن و بهیم که در نزدیکی ارجن جنگ
میکردند چگونه روداده و چه کار کردند و راجه دهرتراشت کرن را بر بهیکهم تامه و
درونا چارج ترجیح میداد و شبها از بیم کرن خواب نمیکرد و بهیم او را چگونه مغلوب ساخت
و آن هر دو برادر ارجن چگونه جنگ کردند سنجی گفت که بهیم جنگ کرن را گذاشته
روانهٔ پیش ارجن شده بود که کرن از عقب رسیده تیرباران کرد و تبسم کنان
با بهیم گفت که تو کجا میروی منکه حریف توام از پیش من بر آمده جرأت خود را
بمن نمودی برگشته با من جنگ کن بهیم تاب سخن کرن را نیاورده برگشته بر کرن
تیرباران کرد و هر قدر پیاده همراه کرن بود همه را بکشت و اسلحهٔ بسیاری انداخت

و تیر باران بر کرن کرده و کرن تیرهای او را رد کرد و بهیم در غضب شده تیرها که
مثل دندان گوساله میکان داشت بر کرن زد و کرن آنها را بر خود نیاورده و بهیم
هفتاد تیر دیگر بر وز زد و کرن را بزیر تیرها پنهان ساخت و کرن هم همچنین بر او به بهیم
جست و خیز کرد و کرن شصت و چهار تیر زده زره او را برید و بهیم حیران شده کمان
کرن را برید و سی و دو تیر بر کرن زد و کرن هم سی و دو تیر بر بهیم انداخت با وجودیکه
تیرهای بهیم کرن را درمیان گرفته بود اما کرن اسلحه دیگر بر بهیم انداخت و بهیم اسلحه
او را رد کرد و کرن باز تیرها بر بهیم انداخت و خون بسیار از بدن بهیم روان شد
بهیم در غضب شده بیست و پنج تیر بر کرن زد و شش تیر دیگر زده کمان کرن را
برید و اسپان ارابه کرن را بکشت و تیرهای بسیار بر کرن زد که از سینه او پران
گذشت و کرن بسیار بیتاب شد و ارابه خود را گذاشته بر ارابه دیگر رفت و در غضب
شده قصد جنگ نمود و یکدیگر قصد کشتن همدیگر کردند و بهیم سین از قمار بازی
گردیدن آن جنگها آزار کشیده بود و از اهانت دروپدی که بهیم خجالت کشیده
بود آنها را یاد آورده بمقابله کرن دوید و کرن را در حصار تیرهای خود قبل کرده
بلکه تیرها زد و کرن تیز تیرها زده تیرهای بهیم را برید و نه تیر بر بهیم زد و بهیم آن را
بر خود نیاورده بر کرن دوید و تیرهای بسیاری بر کرن انداخت و کرن تیرها بر بهیم انداخت
کرشن جیو و ارجن دیدند که کرن و بهیم جنگ میکنند و تیرهای هر دو که از کمانها
بر می آمدند بر فیلان و اسپان و لشکریان میرسیدند اکثری کشته میشدند و مجروح میشدند
و بهیم تیرها بر کرن انداخت و کرن نیز تیرها زده کمان بهیم را برید و یک تیر زده مهلبان
بهیم را بکشت و برچه بر بهیم انداخت و بهیم تیر زده برچه را در راه برید و تیرهای
پر معدان از برای کشتن کرن انداخت و کرن کمان خود را بدست گرفته نه تیر
بر بهیم زد و بهیم تیرهای او را در راه برید و بهیم کمان کرن را برید و اسپان او را به آتش را
بکشت و درجودهن دید که کرن زبون شده هست درجی برادر خود را بمدد کرن فرستاد
و درجی بر بهیم حمله آورده نه تیر بر بهیم و هشت تیر بر اسپانش زده اسپان و مهلبان بهیم را

بکشت و سه تیر زده بیرق را شکست و هفت تیر دیگر زد و بهیم در غضب شده او را با مهلبان
و اسپان ارابه بکشت و رتهه و بهیم گرد بسیار کرد و کرن بر گردید پسر تو سکرت به بهیم تیر
بسیاری و برچهه بر کرن زد کرن از جا رفت و بر ارابه دیگر سوار شده آمد و بهیم را تیر یازده
زخمی ساخت و نه تیر دیگر بر سینه بهیم زد و یک تیر زده بیرق او را بریده
و بهیم سین شصت و سه تیر بر کرن زد کرن در غضب شده لبها
گزیدن گرفت و یک تیر به قصد کشتن بهیم سین بر سینه اش
زد بهیم در غضب شده برچهه آهنی کلان بر کرن انداخته سر چهار اسپان ارابه
او را کشت و کرن گرز خود را انداخت و بهیم دو تیر زده بیرق کرن بریده مهلبان او را
کشت کرن از ارابه جسته پیاده جنگ میکرد در همین هنگام برادر خود را بمدد کرن
दुर्मुख
فرستاد درمکهه نزدیک رسیده تیرها بر بهیم انداخت بهیم تیرهای بسیار زده کرن را بی شعور
ساخت و نه تیر بر درمکهه زده با اسپان و مهلبان بکشت و کرن بر ارابه دیگر سوار شده
تا دو گهری در حیرت ماند و بهیم سین چهارده تیر بر کرن زد که خون بسیار جاری شد و
تیرها از سینه کرن گذشته بزمین افتاد و هفت تیر زده مهلبان کرن را بکشت و
کرن زبون شده از معرکه بدر رفت و بهیم کمان را جاشنی کرده بالیستاد و کرن باز
آمده سر راه بهیم گرفت و بهیم آنچنان تیری در سینه کرن زد که کرن بی شعور شده
१ दुस्सह بزمین افتاد و بهیم روانه پیش شد و پسران تو تماشا میکردند و دسهه و درمرکهن
२ दुर्मर्षण و دردهر و درمد و جی پنج پسر تو زره ها پوشیده بمقابله بهیم رفتند و تیرها در رنگ رنگ
३ दुर्धर بر بهیم انداختند بهیم دید که آن پنج پسران جوان و خوب شکل آمده اند گفت پیش
४ दुर्मद بیائید و کرن باز بمدد آنها آمده تیرهای کاری انداخته با وجودیکه پسران تو تیرهای بسیار
५ जय بر بهیم انداخته بودند بهیم آنها را در خاطر نیاورده بر کرن دوید و آن برادران
بجهت محافظت کرن ایستادند و تیرهای کاری بر بهیم می انداختند بهیم بیست و پنج
تیر بر آن پنجکس زده هر پنج برادر را با مهلبان و اسپان بکشت و آنها از ارابه
بزیر افتادند و قوت بهیم درینجا بسیار دیده شد که کرن را منهزم گردانیده آن

پنج برادران را بکشت و کرن باز آمده بر بهیم تیرها انداخت و بهیم در غضب شده و تیرها
بر کرن زد و کرن پنج تیر به بهیم انداخت بهیم تبسم کرده یک تیر کاری به کرن زد و او را
مجروح ساخت و کمان کرن را ببرید کرن کمان دیگر بدست گرفته تیرباران کرد که
بهیم در زیر تیرها پنهان شد و بهیم هر چهار اسپ و بهلبان کرن را کشته تبسم نمود و
یک تیر زده کمان کرن را ببرید و کرن از ارابه برآمده گرز خود را بر بهیم انداخت
و بهیم گرز او را در راه ببرید بهیم هزار تیر بر کرن زد و کرن تیرهای او را رد کرده چنان
تیرها انداخت که زره بهیم بریده بر زمین افتاد و بیست و پنج تیر ناوک بر بهیم زد و مردم
حیران ماندند و بهیم تیرها انداخته زده کرن را ببرید و بازوی راست کرن را زخمی ساخت
درجودهن دید که کرن تنها پیاده ایستاده است برادران خود گفت که بمدد کرن بروید
چتر[1] و اپ چتر[2] و چتراکش[3] و چارچتر[4] و سراکش[5] و مترایده[6] و چتربرما[7] پسران تو که همه بهادران ١ चित्र ٢ अपचित्र ٣ चित्राक्ष ٤ चारुचित्र ٥ शरासन ٦ मित्रायुध ٧ चित्रवर्मा
قوی بودند بر بهیم دویدند بهیم پسران ترا دیده پیش آمده هر هفت کس را هفت تیر
زده بکشت و کرن از کشته شدن آنها بسیار گریست و بر ارابه دیگر سوار شده بجنگ
بهیم آمد و با یکدیگر تیر بسیار انداختند و بهیم سی و شش تیر زده زره کرن ببرید و خون
بسیار جاری شد و هر دو بی زره جنگ میکردند و باز بر ارابه سوار شده ارابها گردانید
و کرن در غضب شده تیرهای کاری انداخت و بهیم را زیر تیر پنهان ساخت و بهیم نیز
تیرباران کرده پنجاه تیر بر کرن زد بعد از آن تیر بسیار بر کرن انداخت و کرن نیز
همچنان تیرها انداخت و بهیم باز تیرها بر کرن زد و کرن نیز همچنان کرد و بهیم تیرها
بر کرن زد مردم شما و نیز پاندوان بهیم را تحسین میکردند و جنگ کوته دستی و دست دراز
القصه درجودهن با برادران گفت که بمدد کرن رفته محافظت او نمایید و هفت
برادر درجودهن آمده تیرباران بر بهیم کردند بهیم کمان بدست گرفته هفت تیر بآن
هفت برادر زده بکشت و تیرهای بهیم آن هفت برادر را کشته برگشته می آمدند و چنان
مینمودند که جانوران پرنده در هوا طیران میکنند بهیم از کشته شدن آن هفت برادر
نعره مثل شیر برآورد که فتح کردم و از کشته شدن بکرن بهیم افسوس خورد و نام آن

१शत्रंजय
२शत्रुसह
३चित्र
४चित्रायुध
५दृढ
६चित्रसेन
७विकर्ण

هفت برادران درجودهن این ست شترنجی شترسه چتر چترایدهه درده چترسین
بکرن راجه جادهشتر از شنیدن نعرهٔ بهیم شادیانه نواخته سردرونا چارج حمله کرد
دهرتراشت از شنیدن آن سخنان آه سرد برآورد سنجی گفت که در قمار بازی سخنها
که پسران تو در حضور تو و درونا چارج بپاندوان و دروپدی گفته بودند و پاندوان
را غم و غصه زیاده بود بهیم آتش آن غصه را در سینهٔ خود جمع ساخته بود امروز
بر مردم و پسران تو برآورده و سخنان را که بدر با شما گفته بود و شما قبول نکردید
الحال با پسر خود نتیجه آنرا می بینید و تا امروز سی و یک پسران تو از دست بهیم
کشته شدند امروز هر کس که بچشم بهیم می آید زنده باز نمیگردد و لشکریان تو در غم
گرفتار اند تیرها کرن و بهیم با یکدیگر می زدند و هر چه به همدیگر می خورد بر لشکریان
تو می افتاد و لشکریان تو کشته میشدند سنجی گفت که بهیم و کرن با یکدیگر بغضب تمام
تیرباران میکردند و تیرهای بهیم بر بدن کرن و تیرهای کرن بر بدن بهیم میرسیدند
و در لشکریان تو غلغله افتاد و تیرهای بهیم لشکریان ترا کشتن گرفت فیلان و اسپان
و آدمیان بسیار کشته شدند و ما بقی لشکریان تو رو به هزیمت نهادند و فوج جابجا
شکست خورد و بهیم تیرها بر پیشانی کرن زد و کرن چند تیر بر بهیم زد و تیر دیگر بر سینهٔ
بهیم زد هر دو تیرباران میکردند و سنگ میزدند و جنگ برابر مینمودند بهیم سخت در
غضب شده کمان کرن را ببرید و یک تیر دیگر بر سینهٔ کرن زد و کرن کمان دیگر
بدست گرفت و بهیم آن کمان را نیز ببرید و کرن کمان دیگر بدست گرفت و بهیم
از لشکریان فیلان و اسپان سواران را بکشت و کرن در غضب شده بر بهیم
تیرباران کرد و بهیم آنچنان تیرباران مینمود که گویا قطار کلنگ میرود و تیرهای کرن
برابر به بهیم میخورد و مثل معدوم ملخ مینمود و کرن بهیم را زیر تیر پنهان ساخت و بهیم
در غضب شده بر کرن دوید و کرن تیرباران کرد و بهیم تیرهای کرن را در راه ببرید
و از تیرهای هر دو روی هوا پوشیده شد و باز کرن بهیم را زیر تیر پنهان ساخت و
صد تیر صیقل کرده بر بهیم انداخت و بهیم تیرهای او را در راه ببرید

تیرهای آهنی را بر کرن انداخت و کرن نیز همچنان تیرها انداخت و کرن تیرها زده
عنان اسپان و کمان بهیم را برید و اسپان و پهلبان بهیم را بکشت و بهیم دو دیده که
ارابه سالک سوار است کرن آن برق سالک را برید و کرن برچهٔ خود را بر بهیم زد و بهیم
برچهٔ خود را بر کرن انداخت و کرن ده تیر زده برچهٔ بهیم را برید و کرن بخاطر در جنگ با من
جنگ بسیار کرد و بهیم خواست که شمشیر زده سر کرن را از بدن جدا سازد کرن تیر زده
شمشیر از دست بهیم ترید و زره بهیم را نیز برید و بهیم شمشیر دیگر گرفته بر کرن دوید کرن
تبسم کنان کمان دیگر بدست گرفت و خود را از زخم شمشیر محافظت نمود و از دیدن
بهیم گندهربان و دیوتها و چارن حیران ماندند و میگفتند که چنانچه سیمرغ برای کشتن باز
می آید بهیم برای کشتن کرن آمده است و بهیم را پیاده دیده کرن هم ارابه گذاشته
پیاده شده بر بهیم دوید و هر دو در میدان ایستاده شدند و تیرها میزدند و اسلحه بهیم
تمام شد و ارجن که فیلان و اسپان بسیار کشته بود بهیم آنها را برداشته بجای اسلحه بر کرن
میزد و کرن آن فیلان را پاره پاره میساخت بهیم خرطوم و دست و پاهای فیلان و
و اسپان و شتران مرده را برداشته بر کرن میزد و کرن آنها را در راه می برید بعد از آن
بهیم مشت قوی را بقصد کشتن بر کرن زدن خواست لیکن عهد و قول ارجن را
که برای کشتن کرن کرده بود پاس آن نموده بهیم کرن را نکشت و با وجودیکه
بهیم بی اسلحه بود اما کرن بواسطه قولی که با کنتی کرده بود که پسران ترا نخواهم کشت
بهیم را نکشت و کرن بهیم را بگوشه کمان کشیده زور کرد بهیم کمان او را شکسته کرن را
بر سر مجروح کرد و کرن تبسم کرده گفت که تو شکم خود را سیر میتوانی کرد و جنگ از دست تو
نمی آید و کار اسلحه نمیدانی من بعد بجنگ من میا که تو برای جنگ اطفال خوب هستی
ای نادان تو بجنگل برو و اوقات بمیوهٔ جنگلی بگذران و باز در معرکه جنگ میا و باز
بگوشه کمان بهیم را زور میکرد و میکشید و میگفت که تو با دیگران جنگ میکرده باش
اما مثل ما مردم جنگ مکن و در هر جا که کرشن جیو و ارجن هست برو که خرد سالی و روش
جنگ را نمیدانی تو همین نعره بلند میتوانی بر آورد تو پسر بادی و کم و بیش اسلحه

میدانی اما کار جنگ از دست تو نمی آید تبسم کنان دست خود را در گلوی بهیم انداخت
و چون بهیم را در وقت آوردن گل برن تغافل کرده بود که روز ترا کرن زبون خواهد کرد
ازین جهت بهیم زبون شد باو کرن گفت ای بهیم در حضور ارجن و کرشن جیو برو
که مدد تو خواهند کرد یا بخانه برو چون کرن بهیم را این سخنان بگفت بهیم تبسم کنان
بکرن گفت که ای بد ترا چند بار مغلوب کرده ام تو چرا بفایده تعریف خود می کنی
بزرگان فتح و شکست مها اندر سهر و ورا دیده اند و تو از خاندان شودر پیدا شده اگر تو دلاوری
خود ظاهر میکنی با من جنگ کشتی کن تا چنانکه کیچک کشته شد ترا هم خواهم کشت کرن قصد
بهیم را دریافته از معرکه علیحده شد ای مهاراج کرن بحضور سری کشن جیو و ارجن همچنین
سخنهای درشت گفت پس ارجن تیرهای بسیار بگفته کرشن جیو بر کرن انداخت و
تیر از کمان گانڈیو مثل کلنگ روان شدند و کرن را از نزدیکی بهیم جدا ساخت و بهیم
زرد کرن را بهدیده بود تیرهای کاری ارجن بر کرن رسید کرن از انجا برگشت و بهیم
برادایه ساتک سوار شده پیش ارجن رفت و ارجن یک تیر بر کرن انداخت که
اسوستهاما در راه برید و کرن گریخت و ارجن در غضب شده شصت و چهار تیر
بر اسوستهاما زد و گفت که مگریز ایستاده باش و اسوستهاما گریخته در پناه فیلان رفت
و لشکریان نیز از آواز کمان گانڈیو ترسیدند و ارجن بر اسوستهاما دوید و اسوستهاما
از پیش ارجن گریخت و ارجن تعاقب نمود و برگشته فیلان و اسپان و آدمیان
بسیاری را بکشت دهرتراشت گفت که ای سنجی کرشن جیو و ارجن و ساتک و بهیم
یکجا شده اند و آتش در دل من زیاده شد و سینه من میسوزد و جیدرت را با
راجای دیگر کشته می بینم گناه عظیم ارجن کرده است الحال جنگی که بعد از آن شده
بگو که ساتک زبونی بهیم را دیده چه کرد سنجی گفت که ساتک دشمنان خود را پایمال ساخت
अलंबुष و در لشکریان شما هیچکس حریف او نشد النبکهه نام بهادری آمده سر راه ساتک گرفت
و جنگ عظیم روداد و لشکریان طرفین تماشای جنگ هر دو میکردند و النبکهه ده
تیر بر ساتک زد و ساتک آن تیرها را برید در غضب شده و دیده النبکهه را با چهار

اسپ ارابه او بکشت و سر پهلبانان او را ببرید و پسران و نبیره های او را تمام بکشت
و باز برگشته نزد ارجن آمد چنانچه باد باران را ببرد ساتک فوج شما را هزیمت داده
لشکریان تیرها جمعی از بهادران یکجا شده بر ساتک دویدند و دوسا سن را پیش کرده
ساتک را قبل کردند و ساتک تیرها زده ازان صد کس را بقتل رسانید و دستک زد
ای راجه کار ساتک بسیار دیده شد که گاهی در مغرب و گاهی در مشرق و گاهی در جنوب
و گاهی در شمال جنگ میکرد و بهر طرف که نظر میرفت ساتک را جنگ کنان دیده میشد و
مردم میگفتند که ساتک آمده تیرهای بسیار زدند و ساتک آنها را ... دو گهری کشته
گریزانیده با مردم کلنگ جنگ کرده فتح نمود و پیش ارجن رفت چنانچه شناوری که نامده
میشود و بر کناره میرود همچنان ساتک جنگ کرده مخالف را شکست داده نزد ارجن
می آمد و کرشن جیو تحسین و آفرین بر ساتک مینمود و بعد ازان جنگ و کشتن راجها
و لشکریان که در بین آمدن نزد ارجن بوقوع آمده بیان نمود ارجن گفت که ای کرشن جیو
ساتک دوست من ست اما کاری خوب نکرد که راجه جدهشتر را گذاشته پیش آمده مرا
بعد از کشتن جیدرت محافظت راجه ضرورت الحال روز بآخر رسید فکر کشتن جیدرت
باید کرد ساتک کار بسیار کرده مانده شده بود و قوت کم مانده و اسپان و پهلبانان او نیز
مانده شده و بهورشروا برای جنگ او بقوت تازه خواهد آمد و ساتک دریای عمان را
شناوری کرده آمده مبادا در آب بمقدار سم ماده گاو غرق شود و بهورشروا در فوج
کوروان بهادری قویست اگر از جنگ او بخیر بگذرد خوب ست من از راجه عجب
مانده ام که از درونا چارج ملاحظه نکرده ساتک را نزد من فرستاده است چنانچه عقاب
در آسمان می پرد و استخوان را دیده بزمین می آید درونا چارج راجه را همچنان در نظر
دارد اگر راجه را بخیر بگذرد خیریت ما همه دران ست و بهورشروا ساتک را دیده دویده
آمده با ساتک گفت خوب شد که امروز تو بچشم من در آمدی تو هر روز لاف بهادری
میزدی امروز من ترا خواهم کشت و کرشن جیو هم خوشحال خواهند شد و درجودهن را
نیز خوشحال خواهم ساخت امروز از تیرهای من خون تو بزمین خواهد افتاد و کرشن جیو

وارجن ترا بر زمین افتاده خواهند دید و راجه جدهشتر نیز خواهد شنید از انفعال
بسیار خواهد کشید که او ترا اینجا فرستاده است وارجن امروز تو را خواهد دید که
تو بخون آلوده بر زمین خوابیده افتاده و وارجن تنها میخواستم که با تو جنگ کنم ای ساتک
من امروز با تو جنگ بسیار خواهم کرد و کارهای مرا خواهی دید که ترا بخانه جم خواهم فرستاد
دیگر نخواهی بود ارجن و جدهشتر از کشته شدن تو بی قرار شده [illegible] را گذاشته خواهند برد
و ترا کشته روح همه بهادران را که تو در راه کشته شاد خواهم کرد تو پیش من آمده زنده
نخواهی رفت ساتک تبسم کنان گفت که مرا از جنگ ترس نمی آید و من میدانم
امروز معرکه کشته من هیچکس نیست چندین سال است که من جنگ میکنم و هیچکس مرا
فتح نکرده لاف چه میزنی دست بکشا معلوم شود که از دست تو چه می بر آید اما من هم
تو چه کار خواهم کرد چنانچه باران آسمون و کانک نعره میکند و نمی بارد سخنان ترا
شنیده مرا خنده می آید من هم از مدتی میخواهم که با تو جنگ کنم و قصد من برای جنگ
بسیار است ای بی عقل خاطر خود را جمع دار که از پیش من جان نخواهی برد و هر دو
سخنان تلخ با یکدیگر گفتند و به قصد کشتن یکدیگر مقابل شدند و بجنگ پیوستند
و بر یکدیگر تیرها میزدند و بهوری شروا بسیاری تیرها انداخته ساتک را زیر تیرها پنهان ساخت
و قصد کشتن کرده تیرهای کاری زد و ده تیر بر سینه ساتک زد ساتک آن تیرها را
برید و به تیرها جنگ میکردند و تمامی بدن هر دو مجروح شد و خون بسیاری جاری شد
و هر دو دست و گریبان شده یکدیگر را می کشیدند گویا جان را دام داشته قمار
می باختند و قصد آن داشتند که اگر کشته خواهیم شد بسورگ خواهیم رفت هر دو
یکدیگر تیرها می انداختند و لشکریان تماشای جنگ ایشان میکردند و اسپان
یکدیگر را کشتند و کمانها را شکستند و هر دو شمشیر بدست گرفته از رتها به زیر آمدند
و از روی غضب شمشیرها بر یکدیگر می انداختند و هر دو مانده شدند تا دو گهری
همچنین جنگ میکردند گاهی جدا شده می نشستند و نفس راست کرده باز جنگ
مینمودند و از زخم شمشیرها سپرها شکسته و بریده شد بعد از آن بجنگ مشت در آمدند

سه پهلوان رنگ جامه‌اش به یکدیگر پیچیده قصد مینمودند که یکدیگر را بر زمین زنند که
همچو کشتی گیران پای برپای و شکم بر شکم میزدند و یکدیگر را چرخ میدادند و کوروان و
جادوان تماشای جنگ ایشان میکردند چون اسلحه ساتک کم شد کشن جیو بارجن
گفت که بر جمیع بهادران ساتک غالب بود الحال ببین که پیاده چگونه جنگ
میکنند منوج کوروان شکسته برای خاطر تو پیش آمده است الحال او را با بهورشروا
جنگ دست داده با بهورشروا برابری نمیتواند کرد درین ضمن بهورشروا ساتک را
گرفته بر زمین زد کرشن جیو ارجن میدید کرشن جیو بارجن گفت که ساتک را
بهورشروا زبون کرده است و ساتک مانده شده شاگرد تست نگاهبانی او بکن چو
تو کشنده دشمنان هستی کاری بکن که بهورشروا ساتک را نتواند کشت که روبروی
تو آمده است چنان بکن که محافظت ساتک بشود در لشکر فریاد برخاست که بهورشروا
ساتک را باز بر زمین زد و موهای او را گرفته شمشیر برآورد و پای بر سینه ساتک گذاشته
و خواسته که سر ساتک را ببرد ساتک سر خود را بسیار میزد و مثل چرخ کلال می گردانید
و دست بهورشروا بر میکرد باز کرشن جیو بارجن گفت که ساتک چگونه بدست بهورشروا
گرفتار است و شاگرد تست ارجن بهورشروا را در دل خود آفرین نمود و گفت که بهورشروا
بغایت قویست در دل خود پرستش بهورشروا نمود و با کرشن گفت ای کرشن جیو چنانچه
نظر من بر جیدرت است که کار بهورشروا بنظر من نمی آید لیکن بگفته شما محافظت
ساتک میکنم تیری بر بازوی بهورشروا زد دستی که شمشیر برآورده بود از بازو
برید و شمشیر از دست او افتاد بهورشروا آزار بسیار کشید و ساتک را از دست گذاشت
و ارجن را حرف درشت گفتن آغاز کرد که من بجنگ حریف دیگر مشغول بودم تو دست
مرا بریدی کار نابودنی بعمل آوردی که نظر من بر ساتک بود تو دست مرا بریدی
پیش جنگ شهرک نام راستی و دهرم خود را اظهار خواهی کرد که من دست بهورشروا
بچه روش بریدم معلوم میشود که کرشن جیو ترا مصلحت داده باشد از اسلحه مهادیو
اندر و درون و تاجاچ و کرپاچاریه گذشته کاری کردی که همه ترا نفرین خواهند کرد چند من

جای کشتن دشمن روا نداشته اند اول وقتیکه مست باشد دوم هراس خورده سوم
ازارابه بزیر آمده چهارم پناه آورده باشد بهادران چنین نمی کنند که تو کردی این کار
مردم زبون ست که از تو بوقوع آمده این کار بی مردانه کردی مرد نیک که کار مردم
زبون کند بغایت ناپسندیده است نهایتش تاثیر صحبت ست از تعلیم کرشن جیو
اینچنین فعل آوردی هرکس بصحبت شخصی که باشد کار را موافق صلاح وی و دیده او میکند
تو از پشت راجه تولد شده بودی و در مردم نام به نکوئی برآورده این کار را تو برای صلاح
ساتک کردی از تو این کار نمیشد بگفته کرشن جیو فعل آوردی گاهی نبوده است که شخصی
با دیگری جنگ بکند و کسی از پشت دست او را ببرد اما گناه تو نیست گناه کرشن جیو ست
که تو صحبت آن دغلباز برارابه سوار شده آنانکه از دهرم و راستی گذشته کارهای زبون
میکنند همه کس آنها را لعن و طعن میکنند تو مثل آنها کار کردی بهورشروا ساتک را رها کرده
تیر و کمان را بدست چپ بر زمین نهاده بنشست که جنگ و در میان کرده جان را
از تن بدر آورده و تصور نموده جان خود را هوم میکرد و چشم بر آسمان داده آب گنگ
را تصور نمود و بید خواندن گرفت و بطریق منیشران تصور میکرد و لشکریان
کوروان و کرشن جیو و ارجن می دیدند و لشکریان بکرشن جیو طعن میکردند و بهورشروا را
تحسین نمودند ارجن شنید که پسران دهرتراشت بمن طعن میکنند گفت که مرا همه
راجها میدانند که خلاف قاعده هیچکس را نمی کشتم مگر شخصی که حریف آن شخص بی اسلحه
شده باشد و بی اسلحه را کشتن روا نیست و آن کس بی قاعده او را کشته باشد از
کشتن او عیب نمیکنند و ظالم را کشتن جائز داشته اند این مرد ساتک را که بی اسلحه
و پیاده شده بود بآن طریق میکشت من سزای بدعهدی او داده ام و بازوی او را
بریده ام اول دهرم را بدانید بعد ازان بد بگوئید وقتیکه شما شش کس جمع شده
ابهمن را که پیاده و بی سلاح بود کشتید دران زمان دهرم شما کجا رفته بود بهورشروا
آن سخن را شنیده چیزی نگفت و ارجن گفت من چنانچه با بهیم و نکل و سهدیو محبت
و اتحاد داشتم همچنان با بهورشروا دوستی داشتم اما چون مرا کرشن جیو فرموده ان

فرموده کرشن جیو این کار کردم جائیکه مردم اهل خیر میروند بهورشروا نیز آنجا خواهد رفت
ساتک شمشیر گرفته سر بهورشروا را از تن جدا کرد و لشکریان فریاد کردند هر چند
کرشن جیو و ارجن و بهیم و جیدهرت و اسوتهامان و کرپاچارج منع کردند ساتک
شنیده ناشنیده کرده سر او را برید همه کس ساتک را نفرین کردند و گفتند که بیرا
ارجن کشته بود و سدهه و چارن و دیوتها بهورشروا را دیده تحسین میکردند و بعضی میگفتند
که تقدیر چنین رفته بود ساتک گفت شما که مرا منع میکردید که سر او را مبر شما که
نه جمع شده پسر ابهمن را کشتید و هرم شما کجا رفته بود و او مرا بر زمین انداخته بود
و پا بر سینه من نهاده میخواست که مرا بکشد اگر منتشری چنین کار میکرده باش
و بدست افتد او را هم میباید کشت و این همه که شما میگوئید از راه بی عقلی ست
و من این کار دانسته کرده ام و ارجن تیری که زده برای دوستی من زده و مرا ارجن
نگاهداشت بالمیک رکهیشر گفته است زن را کشتن خوب نیست اگر محنت بسیار برد
رسانیده باشد آن زمان هم زن را نباید کشت و زنی که بجهانیان آزار رساند از
کشتن او هیچ گناهی نماند نمیشود و این مراتب را من دانسته سر او را بریده ام
کوروان و پانڈوان از طعن ساتک سکوت ورزیدند و بهورشروا موافق شجاعت
و بهادری خود بعالم علوی رفت و دهرتراشت گفت که ساتک تمام لشکریان درونا چارج
و کرن و دیگران را فتح کرده رفته بود او را بهورشروا چگونه زبون کرد سنجے گفت که از
تفاول مهادیو بود تفصیل آنرا میگویم که دیوکی دختر دیوک یعنی برادر اوگرسین را
سیمبر کرده بود شنی پدر ساتک دیوکی را برای بسدیو در مجمع جمیع راجها همه را فتح کرده
گرفته و بر ارابه خود نشاند که سومدت پدر بهورشروا را خوش نیامد و در میان شنی
و سومدت تا دو پهر جنگ شد که شنی غالب آمده موی سر سومدت گرفته بر سینه
او لگد زد و او را زنده گذاشت سومدت رفته عبادت مهادیو کرد و مهادیو برو
خوشحال شده گفت که هرچه مراد تو باشد بخواه سومدت گفت مرا پسری ده
که پسر شنی را در حضور راجها لگد بر سینه زند مهادیو تفاول داده که چنین خواهد بود

چون بهورشروا تولد شد همیشه در صدد این بود تا امروز بر ساتک دست یافت
و بر و غالب آمد لکد بر سینه ساتک زد و گرنه ساتک چنانست که دیوتا و دانوان نیز نتوانند او
را فتح میتوانند کرد و مثل او پیش ازین شخصی نگذشته و نه بعد از و کسی خواهد بود
از برهمنان چیزی نمیگرفت و برهمنان را چیزی میداد و بهر کس که چیزی میداد بر
نمی آورد حقیقت ساتک اینست و سر تراشت گفت که بعد از کشته شدن بهورشروا
چطور جنگ شد آنرا بمن بگو سنجی میگوید که ارجن بکرشن جیو گفت که حالا ارابه
بر سر جیدرت بران و قول مرا راست کن که من جیدرت را بکشم که آفتاب
نزدیک بغروب رسیده و کوروان بسیار جمعیت محافظت او مانده اند کاری
بکن که آفتاب فرو نرود و قول من راست شود و آنچنان توجه فرمایید اسپان
مرا جلد برانید که من جیدرت را بکشم کرشن جیو اسپان را مقابل جیدرت برد
و نگاهبانان جیدرت مقابل ارجن آمدند اول درجودهن و کرن و برکهسین
و شل و اسوتهاما و کرپاچارج و جیدرت روبروی ارجن شدند و ارجن
چشمان سرخ کرده جیدرت را دید و درجودهن بکرن گفت که ارجن برای
کشتن جیدرت میرود هر قوتی که داری بروی کار بیار که ارجن جیدرت
را نتواند کشت که روز بسیار کم مانده است چون آفتاب فرو خواهد رفت فتح
نصیب ما خواهد شد چراکه ارجن قول کرده که اگر در روشنی آفتاب جیدرت
را نکشم خود را در آتش بسوزم و از سوختن ارجن بلای عظیم از سر ما دور خواهد شد
که بی ارجن پانڈوان خود کشته خواهند شد و بعد از مردن پانڈوان روی زمین
و تمام کوهستان بتصرف ما خواهد در آمد سری گو نباید از زبان ارجن آورده که اگر در روشنی
آفتاب جیدرت را نکشم خود را خود بسوزم و عقل او را تقدیر برده بود که اینچنین
شرط کرده و شدنی و ناشدنی بدست دیگریست اا ارجن چنین شرط کرده است و
ارجن در زنده ماندن تو چگونه جیدرت را خواهد کشت و شل و کرپاچارج و اسوتهاما
هم هستند و من و دوساسن نیز نگاهبانان اویم اجل ارجن نزدیک رسیده است

اگر در دو گهری هر یک جنگ خواهیم کرد آفتاب فرو خواهد رفت و ارجن جیدرت را
نخواهد کشت من و دیگر بهادران همراه تو ام جنگ بکن کرن چون این سخنان از
درجودهن شنید گفت در جنگ بهیم تیرهای قوی بمن رسیده هر قدر قوتی که در من
مانده باشد جنگ خواهم کرد و در محافظت جیدرت تقصیر نخواهم کرد وقتی که من
بجنگ آمده تیرهای کاری خواهم زد جیدرت را ارجن از کجا خواهد یافت امروز
جنگ من و ارجن عالمیان خواهند دید درجودهن و کرن درین گفتگو بودند که ارجن
لشکریان شما را زبون کردن گرفت و تیرها زده خرطوم فیلان و بازوهای اسپان
بریدن و بهادران وغیره آنها را کشتن گرفت و خون بسیار جاری شد چنانچه کاه خشک را
آتش میسوزد ارجن لشکریان ترا آنچنان بسوخت و از یک طرف محافظت ارجن
ساتک و از طرف دیگر بهیم میکرد و ارجن لشکریان شما را سوخته نزدیک جیدرت
رسید و درجودهن و کرن و شل و اسوتهاما و کرپاچارج و جیدرت یکجا شده ارجن را
قبل کردند و جیدرت را عقب نگاهداشته با ارجن بجنگ پیوستند و غروب آفتاب را
میخواستند و آفتاب بسرخی درآمد و کمانها بدست گرفته تیرها بر ارجن انداختند
و ارجن بعضی تیرها را دو پاره و بعضی را سه پاره میساخت و اسوتهاما مقابل
ارجن آمده ده تیر بر ارجن و هفت تیر بر کرشن جیو انداخت و جمیع کوروان
جیدرت را درمیان گرفتند و محافظت مینمودند و کمانها میکشیدند و تیرها
می انداختند و ارجن تیرهای اسوتهاما از خود رد کرد و نه تیر بر همگنان زد و اسوتهاما
بیست و پنج تیر بر ارجن انداخت و برکهه سین هفت تیر زد و درجودهن بیست تیر و
کرن و شل سه سه تیر زدند و هر مرتبه نعره بر آورده تیرها بر ارجن میزدند و حلقه
راهها بر ارجن بستند و میخواستند که آفتاب زود فرو رود و از هر طرف بر ارجن
تیرباران کردند و اسلحه دیوتها و گندهربان آنچه نزد آنها بود همه انداختند
و از بدن ارجن خون بسیار جاری گشت و ارجن لشکریان را تیرها زده شکست داده
روبروی جیدرت رفت و کرن آمده درمیان جیدرت و ارجن حائل شد

و ارجن

وارجن ده تیر در سینه کرن زد و ستانک سه تیر بر کرن انداخت وارجن هفت تیر دیگر
زد و کرن هر سه را هفت هفت تیر زد و ارجن صد تیر بر تمام بدن کرن زد و کمان
او را برید و کرن کمان دیگر بدست گرفته هشت هزار تیر بر ارجن زده ارجن را زیر تیر نهان
ساخت و ارجن تمام تیرهای کرن را رد کرد و یک تیر مثل روشنی آفتاب بقصد
کشتن کرن انداخت و اسوتهاما تیر او را چند زده تیر ارجن را پاره پاره ساخت
و کرن باز تیرها بر ارجن انداخت و آنچه ارجن کرده کرن هم بعمل می آورد از بسیاری
تیرها روی هوا پوشیده شد و ارجن میگفت من ارجنم و کرن میگفت که من ارجنم
و هر دو یکدیگر را همچنین تیرباران میکردند و درجودهن با برادران خود گفت که بمدد
کرن رفته محافظت او نمایید و ارجن چهار تیر زده سر چهار اسپ کرن را کشت
و سر مهابان برید و کرن را زیر تیر نهان ساخت و کرن از زخمهای ارجن بی شعور
شد و اسوتهاما کرن را برابر خود سوار ساخت درین وقت شل آمده سی تیر
بر ارجن زد و آنجنان ارجن جواب تیرها داده آنها را شصت تیر زد و هشت تیر دیگر بر
اسوتهاما زد و نعره بلند بر آورد و آنها میخواستند که نوعی شود که آفتاب فرو رود و
جیدرت زنده بماند همه جمع شده با ارجن جنگ میکردند ارجن انقدر تیرباران کرد
که لشکریان شما در هراس آمدند و آنها قصد داشتند که ارجن را بی شعور سازند
و ارجن را مطلب این بود که درجودهن را کشته بادشاهی خود بگیرد و محنتی که در
جنگل کشیده بود بیاد آورده از کمان گاندیو آنقدر تیرها انداخت که راه هر چهار طرف
مسدود شد و گرز و موسل و برچهای لشکریان را شکسته بر زمین انداخت و ارجن
تیرها زده فیلان و اسپان و آدمیان را کشته بملک جم فرستاد و ارجن صورت خود
چنان مهیب نمود که همه بیتاب شدند و هیچ کاری از دست آنها نمی بر آمد و همه را مجروح
ساخته بر جیدرت دوید و شصت و چهار تیر بر جیدرت زد و جیدرت تیرهای ارجن
را برخود نیاورده تیرهای کلان بر ارجن زد و ارجن همه تیرهای او را در راه
برید و آفتاب جلد شد که بغروب رود و کرشن جیو گفت که سر این دشمن را به

به شمشیر در جای دیگر چه میزنی که آفتاب بکوه غروب رسید کشتن جیدرت را ارجن
بشنو که برده چهتر پدر جیدرت را عالمیان میدانند که بعد از محنت جیدرت را یافته वृद्धक्षत्र
و از آسمان آوازی برآمده که پسر تو در قوت و شجاعت بزرگ خواهد شد و با دشمنان
جنگ خواهد کرد و هر که سر او را خواهد برید و از دست هر کس که سر او بر زمین خواهد افتاد
سر آن کشنده همان ساعت صد پاره خواهد شد و این خبر را با قوم خود گفت جیدرت
را بر تخت سلطنت نشانده خود بجهت ریاضت و عبادت بجنگل رفت و عبادت بجا
میکند و بر کناره کورچهتر عبادت میکند سر جیدرت را ببریده به تیرها آنچنان بینداز
که در جایی که برده چهتر عبادت میکند سر جیدرت در دست او بیفتد اگر سر او
از دست تو بر زمین خواهد افتاد سر تو نیز صد پاره خواهد شد ارجن تیری که مهادیو جیو
داده بود آنرا برآورده افسون بران خوانده بر سر جیدرت انداخت و آن تیر
در رنگ باشه که برای گرفتن جانوری برود جلد رفته سر جیدرت را ببرید و ارجن
آن سر را چنان انداخت که جایی که برده چهتر پدر خویش[1] تو عبادت میکرد و نشسته بود
مینمود و دستها برداشته از سری بهگوان درخواست مینمود سر جیدرت با کندل و موی
دراز بر دست برده چهتر که چشمها پوشیده بود افتاد و او هیچ ندانست که بر دست من
چه افتاد و آنرا بر زمین انداخت فی الحال سر برده چهتر نیز صد پاره شد و تمام لشکریان
حیران ماندند و کرشن جیو تعریف ارجن نمودند و پسران تو که این کار را دیدند
بی اختیار بگریه درآمدند بهیم سین بخاطر آورد که راجه جدهشتر و لشکریان پاندوان
را از کشتن جیدرت آگاه سازم سفیدمهره خود را بنواخت که در زمین و آسمان
غلغله برخاست راجه جدهشتر این آواز شنیده دانست که ارجن جیدرت را کشت
راجه جدهشتر خوشحال شده فرمود که شادیانه بنوازند و در غروب آفتاب با درونا چارج
بجنگ پیوستند و درونا چارج با قوم سونک جنگ میکرد و جنگ غالبانه می نمود و
لشکریان ترا ارجن کشتن گرفت و از کشتن لشکریان تو میدان خالی شد دهرتراشت
گفت که بعد از کشتن جیدرت مردم ما چه کردند آنرا با من بگو سنجی گفت که بعد

[1] خویش بمعنی خطاب بدیرا یعنی شوهر دختر تو مراد از جیدرت ۱۲ منه

از کشتن جیدرت کرپاچارج برای جنگ ارجن آمده تیرباران کرد ارجن تیرها انداخته
تیرهای کرپاچارج و اسوتهاما رد کرد کرپاچارج از تیرهای ارجن مجروح شده برارابه
تکیه کرد و فیلبانان او را از معرکه بدر بردند و اسوتهاما مقابل ارجن آمده بر راجه جدهشتر
گفته بود که درجودهن در طالع نحس تولد شده از شومی آن پسر تمام خانوادهٔ تو خراب
خواهد شد و برهم خواهد افتاد و دهرتراشت شنیده ناشنیده نموده بود عاقبت آنچنان شد
و دران شب تاریک روی یکدیگر را نمیدیدند و از شناختن آواز با حریف جنگ میکردند
بنابران جدهشتر فرمود تا چراغ و مشعل بیاورند و جنگ اندازند دیوان از بس شوق
تماشا برخاستند و در رنگ غول بیابانی چراغها در دست گرفتند و از بسیاری روشنائی
آن شب همچو روز روشن بود کوروان نیز مشعلها برافروختند بمرتبه که بر سر هر ارابه ده
چراغ و بر فیل هفت و بر اسپ دو و بر بیرق یک چراغ افروخته بودند و روشنائی چراغ
و زر و زیور که در دست و بازوی راجها بود باعث مزید روشنی بود و شمشیر و نیزه و بیرق
میدرخشید درینوقت هر مردم را با آشنا و بیگانه اطلاع شد و فرق درمیان دوست
१ विकर्ण
२ चित्रसेन
३ दु:शासन
४ दुर्दम
५ दीर्घबाहु
६ महाबाहु
و دشمن پیدا شد کوروان افواج را از سر نو تقسیم کردند بکرن و چترسین و دوساسن
و درمهرکهه و دیرکهه باهو و مهاباهو را همراه درونا چارج ساختند تا یکجا باشند و جانب
دست راست درونا چارج سپر هاردک یعنی کرت برما و بجانب چپ شل را گذاشتند و
بهادران دیگر پایپیش روی او تعیین نمودند و پانڈوان دهرشٹ دمن را بمقابله
درونا چارج فرستادند و ارجن را بجنگ کرن و بهیم سین را بمقابله درجودهن و همه
پانڈوان اتفاق نموده بر سر درونا چارج رفتند و گفتند که درونا چارج درمیان
کوروان زبردست است اول از و خاطر جمع باید نمود و کوروان همه جمع شدند و حمله
بر راجه جدهشتر آوردند و چندان جنگ درین شب واقع شد که مردم گمان بردند
که مگر درین ساعت تمام ایشان کشته و مرده خواهند شد و سهدیو بعزم جنگ گرفتن
درونا چارج روان شد ناگاه کرن سر راه او گرفت و میان هردو جنگ واقع
شد و میان سهدیو و درونا چارج مفاصله گشت پس بهیم مدد سهدیو آمد و با کرن

بنیاد جنگ کرد و درجودهن یکو یک کرن آمد و تیرها بر بهیم می انداخت و نکل باشکن
مصاف مینمود و سکهندی با شل و دریشت بند با کرپاچارج و کهرورکه با دوساسن و ١प्रतिविन्ध
اسوتهاما در حضور درونا چارج بر صف اعدا تیر می انداخت و درونا چارج بهر جانب
نظر به جهد مشتهر گماشته او را می طلبید تا زنده بدست آرد ارجن عجم و را بدروناچارج
رسانید و درمیان او و راجه واسطه شد درینوقت النبش دیو بجنگ ارجن آمد و
دودهشٹ دمن با دروناچارج جنگ میکرد و سهدیو پسر جراسنده و دوساسن روبرو
شدند و تیر بسیاری انداختند و همدیگر را مجروح کردند آخر سهدیو اسپان ارابه دوساسن را
کشت و سر قیش را انداخت و دوساسن را پیاده کرده و شمشیر برهنه کرده خواست که دوساسن را
بکشد درینوقت برادران دوساسن یکو یک او آمدند و با سهدیو بنیاد جنگ کردند و
سهدیو بر اکثری از ایشان غالب آمد و ایشان دوساسن را برداشته از پیش سهدیو
گریختند و سهدیو بوق فتح نواخت و پاندوان خوشحال شدند آن شب فیل سوار
با فیل سوار و پیاده با پیاده و اسپ سوار با اسپ سوار غنیم بودند و همه انواع سلاح
جنگ میکردند و پسر راجه روک یعنی کرت برما با جدهشتر روبرو شد و کمان راجه را شکست
و راجه کمان او بریده و درمیان این هر دو حریف رد و بدل بسیار شد عاقبت جدهشتر
از پیش پسر راجه روک زبون شد و گریخت راجه چون بی سلاح شد خود را در پناه بهیم برد
و کهرورکه با اسوتهاما مقابل شد و تیر محکم بر اسوتهاما چنان زد که بیهوش افتاد و
کوروان آواز بلند زده پیش اسوتهاما آمدند و او را در حرف و حکایات گرفته
تقویت میدادند اسوتهاما بعد از دو گهری بهوش آمد و تیری چند بر کهرورکه زد و
انتقام خود کشید که او هم تا دیر بیهوش بود و اسوتهاما درینحال خنده بلند کرد و
کهرورکه تا دیر بیهوش افتاده بود کوروان خوشحال شدند پس بهیم بمدد پسر خود
آمده و ازینجانب درجودهن بمدد اسوتهاما آمده با بهیم جنگ عظیم کرد و بهیم کمان
درجودهن را به تیر بشکست و درجودهن کمان بهیم را شکست چنانچه چهار چهار کمان
بهیم و درجودهن دران حمله شکست و بر زمین انداختند بهیم چون دید که تیر و کمان

سهدیو ضربت نیزه بر درجودهن انداخت و آن نیزه را در میان شکست بهیم گرز خود
را گرد سر گردانیده در درجودهن دید که گرز آهنی بهیم هر جا که می افتد ارابه را مع
اسپان و سواران و محافظان ذره ذره میسازد فی الحال از ارابه خود را بر زمین
२ नन्दक انداخت و از انجا بر ارابه نندک رفت و گرز بهیم ارابه را شکست و اسپان نگاهبان آنرا
بکشت بهیم در حالت گریز درجودهن خندید قهقهه زد و گفت که مردان همچنین میگریزند
چنانچه تو گریختی پاندوان پیش بهیم جمع شدند سهدیو پیشتر شده حمله بر دروناچارج
کرد که او را زنده بگیرد پیس کرن واسطه شده سهدیو را بخود مشغول گردانید و
ده تیر بر سهدیو زد و کمان او را شکست سهدیو کمان دیگر گرفت و تیرها بر کرن
زد و کرن چون حریف غالب دید با او جنگ میکرد تا آنکه بیرق او را شکست و
اسپان ارابه اش را بکشت سهدیو پیاده شده بر زمین ایستاده نیزه بر کرن انداخت
کرن آنرا در میان راه شکست پس سهدیو گرز حواله او کرد آنرا هم بیکار ساخت
پس ارابه را بقوت تمام جانب کرن انداخت آنرا نیز شکست چون سهدیو
تمام فنون خود را کار فرمود و بر کرن هیچ کارگر نیامد دانست که کرن بر حریف دست
کرن گفت که تو خردسالی مناسب آنیست که با طفلان جنگ کنی و با اوستادان
و پیش قدیمان زنهار با ادب باشی و در مقابله ایشان من مه بیائی که زنده نخواهی ماند
چنانچه پیش من آمده بودی اگر کسی دیگر می بود ترا بجان میکشت اما چه کنم که مادر
کنتی بطریق گدائی در کناره گنگ از من التماس نموده بود که چون دست یابی
پسران مرا نکشی و من با او وعده کرده بودم مقید بر کشتن تو نیستم حالا
تو بخانه برو و دیگر بجنگ میا سهدیو ازین گفتار کرن بسیار منفعل شده بر خود نفرین
میکرد و میگفت اگر این قصور درست نکنم زندگانی بر من وبال است بعد ازان
سهدیو رفت و بر ارابه دهرشت دمن سوار شده و برادر راجه براث که شتانیک
نام داشت بمدد آمده با شل روبرو شده و شل پیش از آنکه شتانیک بیاید در راه
نه تیر محکم انداخته ارابه و اسپانش را انداخت و او را پیاده ساخت و تیرهای دیگر

بر راجه براٹ زد که بیهوش افتاد پس راجه براٹ را مردمانش بارابه دیگر انداخته
از معرکه بیرون بردند و شتانیک بحال خود ماند و چون کرشن جیو و ارجن دیدند که
شل غالب آمده با ارجن طرح جنگ انداخت ارجن سلاح او را بیکار ساخت و
کمان او را برید و اسپانش را با ارابه بزمین انداخت و چتر و بیرقش را شکست
برو غالب آمد و چند تیری چنان زد که شل بگریخت و از نظر غائب شد و شکست
بر کوروان افتاد و ارجن کوروان را گریزانید چتر سین در مقابل صف ارجن آمد
و شتانیک پسر نکل بجنگ چتر سین رفت و تیر بسیار بر سینه چتر سین زد و چتر سین
کمان او را شکست و جوشن او را چاک چاک کرد پس شتانیک کمان دیگر گرفت
و نه تیر او را زد و چتر سین باز به تیر هلالی کمان او را برید شتانیک او را از ارابه پیاده ساخت
او بیارابه پسر هاردک سوار شد آن جنگ همین طور ماند آمدیم بر سر قصه دروپد و
برکهه سین چون آن هر دو بجنگ مشغول شدند و دهرشٹ دمن پسر دروپد به جنگ
برکهه سین پسر کرن برخاست و دهرشٹ دمن شصت تیر بر سینه و بازوی او انداخت
و برکهه سین نیز تیر بسیار او را انداخت و جنگ عظیم در میان ایشان واقع شد
چنانچه هر دو کس غرق خون گشتند و تیرهای ایشان از هر طرف از هزار و صد هزار
متجاوز میشد درین وقت دروپد از جانب پسر خود تیر بسیار بر برکهه سین انداخت
و برکهه سین تیری که پیکان طلا داشت برآورده کمان دروپد را برید و دروپد کمان
دیگر بدست گرفت و باز برکهه سین را به تیر گرفت و برکهه سین قوتی که داشت
کار فرموده تیری محکم بر سینهٔ دروپد زد که بیهوش افتاد و پهلوانان او را از
معرکه بیرون برد برکهه سین غالب آمده و صفهای دروپد را پریشان ساختن
گرفت و همه را گریزانید که باز پس نمی دیدند و بعضی در عین گریز زره و
بکتر بریده می انداختند در میان چندین هزار راجها برکهه سین این چنین
فتح کرد که از هر گوشه فریاد و فغان برخاست و زبان تحسین برو کشاد مگر برکهه سین
بآن فتح اکتفا نکرده بجنگ جدهشٹر رفت و دوساسن با پرت بند مقابل شد

وبسه تیر پیشانی پرت بندرا مجروح گردانید تا غرق خون شد و او بهفت تیر پیشانی
او را مجروح ساخت و دوساسن از روی اعتراض اسپان او را به پرت بندرا با بلبان
بکشت و بیرق او را انداخت و جنگ میان آن هر دو کس قائم ماند درین حالت
کرپاچارج و سکهنڈی بنیاد جنگ کردند سکهنڈی از پیش کرپاچارج گریخت و از
گریختن سکهنڈی ترس در مردم پانچال افتاد و از پیش کرپاچارج گریختند آن شب
آن طور جنگی کردند که پدر پسر را و برادر برادر را میکشت و از همدیگر ملاحظه نداشتند
درونا چارج آمده با دهرشٹ دمن مقابله نمود و جنگ قوی درمیان ایشان شده
کمان دهرشٹ دمن از تیر درونا چارج بریده شد درونا چارج او را گذاشته پیشتر
رفت و دهرشٹ دمن کمان دیگر گرفته تیری انداخت درین اثنا نظر ستس بر
درجودهن افتاد و او را به تیر گرفت درجودهن به تیر کاری کمان دهرشٹ دمن را
برید و نکل و سوبل جنگ میکردند و چندان تیراندازی مینمودند که تیر مثل باران
می بارید عاقبت سوبل تیری در سینه نکل زد که ساعتی بیهوش افتاد و چون بحال
آمد به تیر سوبل را مع اسپان بزد و کمان او را برید و آواز او را به زمین افتاد و چون
نکل بر سوبل غالب آمد او را فتح نموده پیشتر روان شد و سکهنڈی چون از پیش کرپاچارج
مغلوب شده پیشتر رفته بر درونا چارج مقابل شد و با او بنیاد جنگ کرد کرپاچارج بحکم آنکه
زوه را میتوان زد بر سکهنڈی رانده آمد و از غروری که داشت او را در نظر نیاورد
سکهنڈی درین مرتبه بجد جنگ کرد و کمان کرپاچارج را برید و کرپاچارج نیزه بر او انداخت
سکهنڈی نیزه او را در هوا به تیر شکست کرپاچارج مرتبه آخر کمان دیگر بدست گرفت
و سکهنڈی را زیر تیر نهان ساخت و چنان از روی اعتراض حمله برآورد که سکهنڈی
باز از پیش کرپاچارج گریخت و کوروان حمله بر پانڈوان آوردند و کشاکشی بسیار در
میدان واقع شد و کرن را با دهرشٹ دمن جنگ افتاد و ساتک بجانب
دهرشٹ دمن رسید کرن دهرشٹ دمن را گذاشته با ساتک جنگ میکرد و هر نوع
تیری که ساتک می انداخت کرن بهمان نوع جواب میداد چنانچه ساتک اگر تیر

آتش بار سر میداد کرن نیز همان طور تیری انداخت درین اثنا برکهه سین بهادر پدر
آمده تیر به ساتک انداخت ساتک چنان تیری بر برکهه سین زد که از ضرب تیران گذشته
بر زمین افتاد و چنان بیهوش شد که کرن خیال کرد که او مرده است چون کرن
پسر را بدین حال دید آتش از نهاد او برآمد و از غیرت و غضب تیرها بر ساتک
انداخت و در طلب انتقام زخم پسر بود که از ساتک بکشد و ساتک او را چنان به تیر
گرفت که کمان کرن را ببرید درین حالت برکهه سین بحال آمد پدر و پسر هر دو کمان
دیگر بدست گرفته با ساتک جنگ میکردند و سهدیو پسر جراسنده بکمک ساتک آمده
با کرن و پسرش بجنگ مشغول شد که دران جنگ مغلوبه بسیاری از بهادران نامی
از جانبین کشته شدند و خلق بسیار تلف گشت درین اثنا که کرن با سهدیو و ساتک
جنگ میکرد آواز چاشنی کمان ارجن بگوش کرن رسید و کوروان نیز آن صدا را
شنیدند و هوش از دلهای ایشان برفت و گفتند که باز ارجن پیدا شد کرن با
درجودهن گفت که ما را با ساتک کار افتاده و هنوز این امر مشخص نشده حالا که ارجن
از دور می آید خلل در افواج ما خواهد کرد ترا میباید که علاج ارجن بکنی و ساتک و سهدیو
در مردانگی مثل ابهمن اند بلکه زیاده از و در از حال ایشان نیز غافل نباید بود
درجودهن گفت سر آمد کار در صف پانڈوان همین سه کس اند ساتک و دهرشت دمن
و سهدیو پسر جراسنده پیش از آنکه ارجن نزدیک برسد تو این دو سه کس را از پیش
بردار بعد از ان ارجن سهل است پس درجودهن با شکن گفت که ده هزار فیل را با دوشاسن
و درکهه و شباده و دیگر بهادران همراه خود بگیر و بمقابله ارجن و بهیم و نکل و سهدیو برو و آنها را آتش
بند دوانند و شکن با آن جماعه تازه زور و فیلان صف شکن بر صف پانڈوان
آمد ساتک چون دید که لشکر عظیم متوجه ارجن شده مقابله کرن را گذاشته خواست که
خود را با ارجن برساند آن فوج ده هزار فیل ساتک را درمیان گرفتند و او هم قدم
در مردانگی افشرده جنگ عظیم کرد چون دیری بسیار واقع شد ساتک به یکبارگی تیر
همه بهادران مشهور کوروان را بدوخت و دوازده تیر بدرجودهن زد و درجودهن او را

بده تیر زد و ساتک و درجودهن جنگی کردند که باعث حیرت نظارگیان شد و هیچکس این طور
جنگ را قبل ازین ندیده بود و ساتک باز به هشتاد تیر درجودهن را بزد و اسپان
و فیلبانان اورا بدوخت و کمان و بیرقش را برید و ازرا به پیاده ساخت و درجودهن
برارابه کرت برنشست ساتک دلیر شده در صف کوروان مثل شیر در رمه
گوسفندان در آمد و هزاران هزار فیل و اسپ و ارابه سوار را بکشت و مدت ساعتی که
درجودهن ایستاده بود ارابه سواران شجاع و دلیران روزگار برگرد درجودهن
جمع شدند و در مقابله ارجن آمده اورا به تیر گرفتند و او بهر طرفی که میرفت اکثری را
سر از تن و دست از بازو و انگشت از دست جدا میساخت و پیاده را بر اسپ و
اسپ را بر فیل و فیل را بر زمین میزد و نکل که مقابل الوک شده بود اورا به تیر زد
و ارجن کمان شکن را برید و ازارابه اش فرود آورد و شکن برارابه الوک نشست و هر دو
یکجا شده ارجن را به تیر گرفتند آخرالامر ارجن بر همه غالب آمد و افواج مقابل خود را
از پیش برانداد و درهشٹ دمن با شصت تیر درونا چارج را بدوخت و او نیز درهشٹ دمن را
با هفت تیر زخمی کرد و به پنج تیر اسپان ارابه و فیلبانان درهشٹ دمن را بکشت و همتگاران
او ارابه دیگر پیش درهشٹ دمن آوردند و او بران ارابه سوار شده از پیش درونا چارج
روان شد و درونا چارج مردم دیگر را پیش انداخت و میزد و درجودهن با کرن و درونا چارج
گفت که با وجود حضور ما و شما و دیگر سرداران مشهور ارجن جیدرت را بکشت و دیگری
از دلاوران نامدار به ملک عدم رخت بستند حالا من تنها مانده ام با چندی معدودی از
برادران و خویشان خود اگر شما را دل نمیدهد بگذارید تا من رفته با ارجن و برادرانش
جنگ کنم هر چه شود بر من خواهد شد شما خلاص یابید و گرنه این بی غرتی ست که
شما بکنید چنین افواج ما راضی باشید پس درونا چارج و کرن از روی اعتراض جلوها
بر ارجن و دیگر پانڈوان دادند و در رنگ مستان و دیوان جنگ میکردند و گفتند
تا چراغها فروشاندند چون روشنائی در میان نماند بر آواز جنگ میکردند و تیرها
می انداختند و نام برده جنگ میکردند دران شب تاریک از روشنی چراغ

بگوہرہای شب چراغ و درخشندگی تیغ و نیزہ و تیر اکتفا نمودند درینوقت کہ آتش جنگ
شعلہ بر ہوا کشید کرشن با ارجن گفت کہ کرن بسیار دلیر شدہ میگردد و ہیچکس را بنظر
در نمی آرد من پیشتر راہی نمایم تا او را بآسانی توانید کشت ارجن گفت آن طریق
کدام ست کرشن جیو گفت کہ کرن بسیار پرزور و در فنون جنگ بی بدلست برای
جنگ او گھٹوتکچ را باید فرستاد تا بطلسم و تعبیہ او را زبون سازد پس ارجن با گھٹوتکچ
گفت کہ بھیم سین مادر ترا برای ہمین گرفتہ بود کہ از وجود تو فرزندی قوی ہیکل
بوجود آید و درین روز جنگ بکند حالا چون نیم شب گذشتہ و قوم تو درین وقت
قوت و زور بسیار دارند باید کہ جمعی از دیوان و دیونزاده پیدا کرده ہمراه بگیری و
باکرن جنگ اندازی گھٹوتکچ از دیوان جمعیت بسیار بہم رسانید و بگوشہ رفتہ پوشیدن
سلاح مشغول شد بعد ازان کہ دیوان بیکبار مسلح شدند یکبارگی غلغلہ در عالم انداختند
و شور و شغب کرده بجنگ کرن آمدند در جودہن درین ہنگام بدوساسن گفت کہ
کرن را با گھٹوتکچ جنگ کردن مصلحت نیست چرا کہ آہن بآہن نرم میشود و ہر جنس را
حریف ہمان جنس باید بنابران النبش دیو پسر جٹاسر را بجنگ گھٹوتکچ نامزد ساز پس ۱ जटासुर
النبش دیو و گھٹوتکچ جنگ میکردند گھٹوتکچ النبش را پیاده ساخت و او گھٹوتکچ را ہشت
مضبوط زد و در دو بدل در میان دیوزادان ہشت و لکد بود بعد ازان دست و
گریبان شدند گھٹوتکچ النبش را بر زمین زد و بدست و پا مالیدن گرفت او حملہ کرده
از دست گھٹوتکچ خلاصی یافت و از نظرش غائب شد و رفتہ بجای دیگر ایستاد
و باز آمده بر گھٹوتکچ دست انداخت درینصورت گھٹوتکچ را بر زمین زد و مالیدن گرفت
گھٹوتکچ نیز بطلسمی کار فرموده از دست النبش خود را خلاص کرد و بہمصورت ظاہر شده
در دو بدل مضبوط آخر بر النبش دیو غالب آمد و سر او را ببرید و بدست گرفتہ خندان خندان
پیش در جودہن رفت و گفت کہ قاعده است کہ پیش حکام و سلاطین خالی دست
نمی توان رفت اول سر النبش دیو را کہ حکم چوب ہندی دارد تحفہ پیش آورده ام
اگر حیات وفا کرد ان شاء اللہ تعالی سر کرن را نیز پیشکش خواہم کرد این را بگفت

و بصورت زشت و شکل مهیب پیش کرن آمده که تشنه خون او بود و کرن کرن گویان
میگشت کرن او را دیده تیری و کهروکه پایه ارابه را گرد سر گردانیده بقوت تمام بر کرن
انداخت و کرن آن پایه را در هوا به تیرهای خود ذره ذره کرد پس کرن چندان
تیر زده کهروکه را آن طور زخمی ساخت که از بدنش مقدار ناخنی سلامت نماند
و کرن تیری که دیوان باو بخشیده بودند بگرفت و کهروکه همان طور تیری که موروثی
او بود بدست آورده و تیر کرن را با آن تیر شبیه در ره بدل می نمود و چون دید که کرن
غالبانه جنگ میکند آن زمان کهروکه هنر خود را کار فرمود و شکل های عجیب
ظاهر شدن گرفت گاهی برابر یک تیر انداز و گاهی بصد تیر انداز گاهی صد هزار
تیر انداز ظاهر میشد و روی و دهن را کج میکرد و چشم کج مینمود و دهن را بلند و
پهن میساخت و ساعتی مقدار یک دست بر زمین آمی نشست و لحظه دیگر چنان
بلند میشد که سرش باسمان میرسید و دهن را چنان فراخ میساخت که گویا بره
بحر را بیک دم خواهد کشید و زمانی بر فیل و اسپ سوار بود و گاهی پیاده گاهی
بصورت شیری حمله مینمود و گاهی بر گردن و دوش او سوار بود و میگفت که
من همین زمان ترا می کشم و گاهی بصورت زنگارنگ و دریا های گوناگون
میشد و زمانی ابر میشد و ریگ گرم می افشاند القصه چندان صورتهای غیر مکرر
بکرن نمود که کرن حیران ماند پس کرن نام آن دیوان که او را تقفادل
کرده بودند یاد کرد و تیرهای ایشان را بدست گرفت و در هوا خانه از تیرها
ساخت تا کهروکه نتواند از آن خانه بدر رفت کهروکه بخندید و آن طلسم سابق را
گذاشت و تعبیه دیگر نمود و دیوان خود را فرمود بعضی بر شیر و بعضی بر فیل
و اسپ و طایفه بر گرگ و کفتار و دیگری بر دیو و رتیه سوار شده سلاحهای
غیر مکرر پوشیده بجنگ کرن آمدند و کهروکه پنج تیر بر سینه کرن زده کمانش برید
و کرن از روی اعتراض کمان دیگر بدست گرفت و او را تیرها میزد و بطوری
اسپ و شیر و فیل طلسم کهروکه را میزد که آن تعبیه برطرف شد و غیر از کهروکه

و کرن بصورت اصلی کسی دیگر نماند و رو برو جنگ میکردند پس گهتوکچ نیزهٔ
دستی را که طول آن هشت گز و عرضش چهار وجب و از سر تا پا آهن بود و چهار
سر داشت بدست گرفته بر کرن انداخت کرن جست و خیز کرده آن را به چندی دست
بالا رفت تا آن سلاح از زیر پا گذشت و ارابه کرن با اسپان و مهلبان به برق
طلوع مزنگ صاعقه بسوخت و خاک سیاه کرد و کرن بعد رفع آن نیزه بر ارابه
دیگر سوار شده باز گهتوکچ را به تیر گرفت و درین مرتبه گهتوکچ خود را بصورت
شهری از شهرهای گندهرپان در نظر می نمود که قصرهای عالی و خانهای زیبا
و باغ و اشجار در هوا بود و باز غائب میشد و مدتی گهتوکچ با این نهج با کرن جنگ
داشت درین اثنا دیوی پرزور الایده نام پیش درجودهن آمد و گفت ? अलायुध
که پاندوان هڑنب برادر مرا کشته اند من بجان و دل تشنه خون ایشانم امروز
حکم فرما تا لشکر ایشان را بکشم و انتقام برادر خود بگیرم درجودهن گفت که بمدد کرن
برو و با گهتوکچ دیو را دست جنگ بکن بهیم درین اثنا بمدد گهتوکچ آمد الایده دیو را
از پیش خود باز داشت و بجنگ او مشغول شد و همه دیوان را که با او همراه بودند
به پنج پنج تیر بدوخت و تیری را که بهیم سین با الایده میزد گاهی بدست و گاهی بسر
میشکست پس بهیم گرز خود را حواله او نمود الایده گرز بهیم را عیان بگرز خود زد که در
رنگ دعای ناقبول که بصاحبش مراجعت میکند گرز بهیم برگردید و بهیم گرز او را
به تیر بدوخت و بشکست و الایده دیوانی را که مثل مور و ملخ همراه آورده بود بر لشکر
پاندوان سر داد و کار بر ایشان تنگ ساخت کرشن جیو با ارجن گفت که کار بر
بهیم تنگ شده بمدد او برسیم ارجن با دهرشٹ دمن و نکل و سهدیو و اتموجا
و پسران درو پدی و دیگر برادران غیر از جدهشٹر بمحافظت بهیم بجنگ الایده دیو
آمدند پیش از آنکه ارجن بیاید الایده اسپان و ارابه و مهلبان و چهتر و بیرق
و کمان بهیم را شکسته بود و بهیم بر زمین مانده پس گهتوکچ با الایده جنگ کرده
به تردد بسیار الایده را بکشت و سر او را بدست گرفت و رفته درجودهن را

گفت که این تحفه دوم ست که برای شما آورده ام بعد از کشته شدن الایده هو
عظیم در کوروان افتاد و گهروکچ بصورتهای غریب ایشان را ترسانیدن گرفت
و در جنگ جمعی بسیاری را بکشت و بقوت تمام نعره بلند میزد پس کرن باز متوجه
گهروکچ شد و جنگ آغاز نهاد و گهروکچ پیش کرن آمد و از نظر غایب شد و نهان شده
نیزه را حواله کرن کرد و کرن هیچ کرده جست و خیز نموده نیزه گهروکچ را رد کرد آنا خلایق
بسیار را بباد داد و گهروکچ از بالا سنگی گرم و ریگ تفسیده و سلاحهای گوناگون بر کوروان
می انداخت ایشان را عاجز و زبون کرد بمرتبه که از هر طرف فریاد و فغان برخاست
و در لشکر کوروان غیر از کرن کسی دیگر مقابل نماند پس درجودهن بکرن گفت که
سلاحی که داشتی بر گهروکچ کار فرمودی بدو نرسید حالا چه علاج داری کرن گفت که اندر
افسونی بمن آموخته است آنرا بر تیر خوانده حواله گهروکچ میکنم و او را هلاک میکنم پس کرن آنرا
بدست گرفت و از تاثیر آن نیزه دغابازی گهروکچ همه برطرف شد و تنها بجنگ کرن ماند
عاقبت آن نیزه اندر را بر گهروکچ انداخت و آن نیزه بر سینه گهروکچ خورده و از پشتش
درگذشت گهروکچ از بالای فیل سرنگون افتاد و کوروان همه خوشحال شدند و پاندوان
ازین قضیه غمگین شدند بعد از ان که گهروکچ کشته شد کرشن جیو بجدهشتر و پاندوان گفت که
طرفه چیزی ست امروز بلائی که بر ارجن خواست که نازل شود بر گهروکچ افتاد و شما
از مردن گهروکچ بدحال نباشید ایشان گفتند که این معنی را روشن تر بیان نمایید
کرشن جیو گفت که چون کرن زره پوشیده و حلقه در گوش انداخته متولد شده بود از
تاثیر آن زره و حلقه هیچکس او را نمیتوانست کشت و اندر کاری که کرده آن بود که آنها را
بمکر و حیله از کرن گرفت چنانچه مذکور شده و در وقت وداع اندر کرن از اندر آن
افسون نیزه دستی بقصد جان گرفتن ارجن گرفته بود تا آنکه آنرا امروز بر گهروکچ
انداخت و او را کشت شما شکرانه ایزدی بجا آرید که ارجن سلامت ماند چنانچه من
بخاطر شما جمع شده و ششپال و مانند او را کشته ام و درین نزدیکی کرن را هم میکشتم
چیزی که او داشت آن زره و این افسون اندر بود و زره خود پیش ازین رفته بود

و افسون اندر حال از رفت و کرن بی سلاح مانده است حالا مردانه باشید و جنگ کرده
او را بکشید و از کشته شدن کهتوکچ غم و افسوس مخورید که پدر اگر سلامت است باز
نعم البدل خواهد شد سنجے چون بدینجا رسید دهرتراشت از سنجے پرسید که کرن
نیزه را بجای کهتوکچ چرا بر ارجن نینداخت سنجے گفت که چون همه بزرگان کوروان
از درجودهن و دوساسن و درونا چارج غیره هم برین بودند که کرن آن افسون را
بر کرشن و ارجن حواله کند و کرشن خبیر برین معنی مطلع شده افسون خوانده بر
کرن دمید که قصد کشتن ارجن از دل کرن محو شد و بغفلت آن سلاح را
که بر ارجن بایستی انداخت حواله کهتوکچ کرد بعد ازان سنجے گفت که چون کرشن
پانڈوان را تسلی داد و ترغیب جنگ کرد پانڈوان بعزم جنگ و انتقام
کهتوکچ دست به تیغ و تیر و نیزه بردند و به همین خون آلوده تشنه خون کوروان بودند
تمام شب از جانبین کشتاکشتی و خونریزی بود چون وقت سحر نزدیک رسیده بود
خواب بر چشمان مردم غلبه کرد از واسطه جنگ شب و روز مجال در دستها نماند ارجن
در میان معرکه به بانگ بلند فریاد زد و گفت که چون یک شب و یک روز در جنگ
گذشته در مردم و فیل و اسپ قوت تردد نمانده ساعتی فرود می باید آمد و
خواب کرد از شنیدن سخن ارجن دوست و دشمن آفرین گفته زبان بمدح و
ثنا کشادند و خواب یک لحظه را برابر چند سال غنیمت شمردند و فیل سوار بر فیل و
اسپ سوار بر اسپ سر نهاده هماندم اندکی غنودند که آفتاب بر آمد و برای
جنگ روز چهارم هر دو سپاه بیدار شدند و بیکدیگر کمر بستند درجودهن درین
هنگام بدرونا چارج گفت که وقتی که پانڈوان بخواب رفتند خوش وقت
فرصت بود برای کشتن ایشان اما چه کنم که با ما موافق نه شدید شما نمیخواهید
ایشان را هنوز از دست نمیدهید درونا چارج گفت که ما جنگ راستی میکنیم
و دغابازی نمیدانیم این روا نباشد که یکی در خواب شده و دیگری آمده او را
بکشد و ارجن آن طور حریفی نیست که در خواب فراغت داشته باشد بهجال

او از جنگ ما آگاه میشد کوشش ما چه سود میکرد دُرجودهن گفت این همه
تکلف ست که شما میگوئید و حقیقت اخلاص شما بر ما نیکو ظاهر ست چون شما
چنانچه جنگ میباید کرد نمیکنید ضرورست که من و دوساسن و کرن و شل
هر چهار بجنگ ارجن برویم درونا چارج گفت که اگر در تو قوت می بود بایستی که
تا این زمان او را میکشتی از اول تا آخر ما هم با او جنگ کرده ایم و خواهیم کرد اما قوت
حریف او نیستی و آنها که نام بردی نیز مرد میدان او نیستند چرا این همه دعوی میکنی
و کار ضایع میسازی آن فعلها از تو سر زده که سخن کرشن جیو نه شنیدی چندین از
خلایق را برباد دادی حالا سخن کوتاه باید کرد این را گفتند و هر دو لشکر باهم در افتادند
دست بکار میرسانیدند درین هنگام بهیم با رجن گفت که مادر دوباره کسی را نمی زائید
زندگی برای ننگ و ناموس ست اگر درین معرکه کشته شویم زهی سعادت حالا کار را
ما نزدیک رسانیده ایم و دهرشٹ دمن جنگ کرده بدرونا چارج رسیده ست و مرگ
درونا چارج بدست دهرشٹ دمن مقرر شده ما را هم بکومک او باید رفت و خاطر جمع
میباید ساخت و زنهار بخاطر نه رسانی که چرا او استاد خود را بکشتم چرا که جای آشتی بجا
نگذاشته است و سلسله جنبانی غیر از و در کوروان باقی نمانده است او را از هم باید
گذرانید بهیم و ارجن درین گفتگو بودند که بهادران مشهور کوروان شل بشکن و
درونا چارج و شکنی و امثال ایشان همراه راجه درجودهن بر سر ارجن و بهیم تاختند
و تیرها بیک مرتبه از شست کشاده ارجن را از همه سو نشانه تیر بلا ساختند و
او را تیر باران کردند و آنچنان جنگ کردند که کس ندیده و نشنیده بود دران
تاریکی شب کسی را کسی از گرد و غبار نمی شناخت و بی ترتیب جنگ و حمله مینمودند
و کار از جنگ سلاح گذشته بمشت و لگد رسید چنانچه موهای یکدیگر را گرفته بزمین
می کشیدند درین اثنا راجه براٹ و درو پد بجنگ درونا چارج آمدند و تیر بسیار بر او
انداختند او همه تیرهای ایشان را معطل داشت با نیزه دستی را با او حواله کردند
آن نیزه به تیر تباه آخر الامر درونا چارج غالب آمد راجه براٹ و درو پد هر دو را بکشت

وغریو از همه سپاه برخاست پس مردم پانچال وکیکی ومردم چندیری یکبار حمله بر درونا چارج و افواج او شست کشادند او ایشان هم در گذرانید و عالمی را بسر عدم فرستاده دهرشٹ دمن پسر درو پد از غم و غصه پدر بر آشفت وسوگند مغلظه بزبان آورد که تا درونا چارج را نکشم آب وطعام بر من حلال مباد بهیم با او گفت که درونا چارج پیشتر کشده در افواج ما آمده است و مردم را خراب ساخته اول من بروم و جنگ کرده او را مانده سازم بعد ازان که درو مجال نماند تو کار او را تمام سازی و الا تو طفل خردسالی و او کهنه گرگ میترسم که مبادا مکری و حیله بکند و تدبیر ما را ضایع سازد پس بهیم بطلب درونا چارج بر آمده با او جنگ بنیاد کرد و دهرشٹ دمن از طرف دیگر متوجه شد و درونا چارج را هر دو در میان گرفتند بهیم مردم درونا چارج را بگرز و نیزه و دیگر سلاح کشت و دهرشٹ دمن چندان از روی غیرت و تعصب جنگی کرد که از تعریف بیرون و از تقریر و تحریر افزون بود تا آنکه صباح شد و چهار روز از مدت پنجروزه درونا چارج گذشت در روز آینده بدست دهرشٹ دمن درونا چارج کشته خواهد شد چون حکایت سنجی باینجا رسانید دهتراشٹ پرسید که بعد ازان روز پنجم ش که در حقیقت روز پانزدهم است از جمله هژده روز مهابهارت بیان باید کرد که کار جنگ بکجا منتهی شد و درونا چارج چگونه بقتل رسید سنجی گفت آن شب چون تمام شد و صباح شد هر دو لشکر بغایت کوفته و مانده شده بودند با وجود آن حال باز هر دو لشکر صف آرائی کردند و فیل سوار با فیل سوار و ارابه سوار با ارابه سوار و اسپ سوار با اسپ سوار و پیاده با پیاده روبرو شده جنگ میکردند مردم را چنان دست و پا از کار رفته بود که اگر خصم هرکس اندک جرأت میکرد غنیم خود را میکشت و در هر دو لشکر بغیر ارجن از پاندوان و درونا چارج از کوروان کسی بحال خود نبوده و اصلا در ایشان اثر سستی و ضعیفی ظاهر نبود و دیگران هیچکدام نبودند که نهایت ضعیف و ناتوان نشده بودند با وجود این حال هر دو لشکر چنان بجنگ درآمدند که اکثر مردم لشکر خود را از بیگانه فرق نمیکردند و همدیگر را

آغاز جنگ با دروناچارج روز پانزدهم ۱۲۰

میگشتند و هر دو لشکر درجودهن را دشنام میدادند که شب را سری بهگوان برای
آسایش آفریده است نگذاشت که مردم آسایش نمایند و گرد و غبار نوعی روی هوا را
درگرفت که مردم بسیار کشته شدند و جویهای خون نوعی روان گشت که تمام زمین
کرکهیت گِل شد و گرد فرو نشست و درجودهن با نکل در جنگ بود و درجودهن بطرف
چپ او میگردید که باشد که بغفلت یکجا او را تواند زدن هر دو حریف بآن طریق باهم
جنگ میکردند و بهیم سین با کرن و ارجن با درونا چاچ بجنگ درآمدند و چنان جنگی
کردند که از وقت آفرینش آدم آن طور جنگی کم شده باشد مگر دیوتها و دیوان جنگ
میکرده باشند سر و دست و پای بریده و بدنهای کشته در میدان پشته پشته افتاده
بودند و آنقدر ترکش و شمشیر و نیزه و گرز و طوق و دستوانه و گوشواره در هر طرف
افتاده بودند که شعاع آنها در روز روشن مثل ستاره می نمود و در شب تاریک بعضی
زخم خورده را اسپان بهر طرف می بردند و اگر یاری و آشنائی می دید آنقدر التفات
نمیکرد و باین طریق که نکل از طرف راست درجودهن در می آمد که شاید او را غافل
ساخته بزند آخر نکل درجودهن را غافل گردانیده تیری محکم بر رویش زد چنانچه
درجودهن بیتاب شد نکل میخواست که ضرب دیگر بزند که دوساسن آمده با نکل دربرو
شد و درجودهن را مهلبانش از معرکه بدر برد و نکل مهلبان دوساسن را بشت
و دوساسن تیری بر نکل زد همه دلاوران باهم جنگ بسیار کردند سهدیو از یکطرف دوساسن
آمده اسپان ارابه را بکشت و دوساسن اصلا ملتفت بآن نشد و بر بالای ارابه بایستاد
و از هر دو طرف بآن دو برادر جنگ عظیم شد تا آنکه شکن بکومک دوساسن آمده اسپان
ارابه سهدیو را کشت و دوساسن را بر ارابه خود سوار کرد و هر دو بر یک ارابه سوار بآن
دو برادر بجنگ درآمدند بهیم با کرن جنگ میکرد و هر تیری که کرن می انداخت نه بر بهیم میخورد
و نه بر اسپان ارابه اش میرسید و هر تیری که بهیم می انداخت کرن آنرا در راه بهوا می شکست
و مردم بر بهیم سین خندیدند بهیم در غضب شده گرز خود را گرفته بر سر کرن دوید چون
چون گرز را بر کرن انداخت کرن گرز خود را چنان بر گرز بهیم زد که گرز بهیم برگشته بر برق

ارابه اش آمده بر برق خورد و بهیم باز کمان بدست گرفت و کمان کرن را شکست کرن کمان
دیگر بجی نام خود را که مثل کمان گاندیو ارجن بود بدست گرفت و پهلبان بهیم را بکشت
بهیم را چون پیاده ساخت کرن بر اطراف بهیم میگردید و از هر جانب بهیم را می زد و
دهرشتدمن این حال را دیده خود را رسانید و بهیم را بر ارابه خود سوار ساخت
ارجن با درونا چارج جنگ میکرد و چنانچه دو باز خواهند که پارچه گوشت را از هم بگیرند با هم
جنگ میکرده باشند ایشان همان نوع با هم جنگ میکردند و ارجن گاهی به تیرها که اندر باو
داده بود با درونا چارج جنگ میکرد و درونا چارج هم بهمان طریق جواب او میداد و
گاه هر دو به تیرها که برن با ایشان داده بود و گاه به تیرهای که پرسرام داده بود با هم
جنگ میکردند آخر الامر درونا چارج گفت که ای ارجن صد رحمت بر تو باد من آنطور
که ترا میدانستم زیاده از آن ظاهر شدی آنوقت دیوتها در هوا آمده بدرونا چارج
گفتند که ما این طور هرگز جنگ از کسی ندیده ایم اما چنان میدانیم که مهادیو و جیو و برمها
با هم جنگ میکردند و چندین وقت با هم برابر بودند امروز شما را هم همانطور می بینیم و
فرق میان دو کس نیست که عقل و دانائی درونا چارج بیشتر است اما ارجن در زور و قوت
و سپاهگری زیاده است بعد از آن درونا چارج تیر برهماستر بدست گرفت و دیوتها
از دیدن آن تیر لرزیدند و گفتند که اگر آن تیر بیندازد همه خلق هلاک خواهد شد ارجن
چون آن تیر را دید او هم تیری که از برهما یافته بود در مقابل آن برآورد و هر دو کس
آن تیرها انداختند هر دو تیر با هم خوردند چنانچه از صدای هم خوردن آن آواز بلای
هائل بگوش رسید و مردم بسیار قالب تهی کردند و اسپان رمیده بهر طرف رو نهادند
و آتشی از آن تیرها چنان شعله زد که نزدیک بآسمان رسید و آدم و فیل و اسپ
و ارابه و پیاده و شتران باربردار که از آنجا نزدیک بودند همه از آن آتش سوختند
بعد از آن میان درونا چارج و ارجن جنگی واقع شد که هرگز بآن سطوت کسی
ندیده است و جنگ ایشان مدتی همین طور بود که نه این را خطر بود و نه آنرا
ظفر بعد از مدت مدید از هم برابر جدا گشتند و از یک طرف و ساتن با دهرشتدمن

جنگ میکرد و دوساسن هر تیری که می انداخت دهرشت دمن آنرا در راه می زد
و می شکست و چهار اسپ ارابه و بهلبان دوساسن را بکشت دوساسن تاب مقاومت
دهرشت دمن نیاورده برارابه شکنی سوار شد و شکنی او را بدر برد و درونا چارج چون
عجز دوساسن و گریختن او را دید اعتراض شده در برابر دهرشت دمن آمد و کرت برما
پسر راجه رهوک پیش از درونا چارج بدهرشت دمن رسیده با او جنگ کرد و نکل و سهدیو
بکومک دهرشت دمن آمدند و باکرت برما پسر راجه رهوک بجنگ درآمدند بعده
درونا چارج و دهرشت دمن جنگ کردند مددگار دیگر اصلا در جنگ ایشان نبود بعده
ازان ساتک بکومک دهرشت دمن و نکل و سهدیو آمدند ازینجانب درجودهن آمده
آمده با ساتک گفت که یاد داری که در خردسالی باهم دوستی داشتیم و باهم بازی
میکردیم و درین اوقات چه شد که تو شرم نمیکنی و با من جنگ مینمائی ساتک گفت که
آنچه در کودکی بود گذشت شما با پاندوان نیز دوستی داشتید حالا چرا ان دوستی ایشانرا
دور کرده اید که با ایشان جنگ میکنید ما هم با شما جنگ میکنیم درونا چارج او را
گذاشته با بهیم روبرو شد و ساتک با درجودهن مقابل شد و درجودهن کمان
ساتک را شکست ساتک کمان دیگر بدست گرفته در برابر کمان درجودهن را بشکست
و چندان درمیان ایشان جنگ میشد که درجودهن خسته شده نشست ساتک
ادب او کرده دیگر تیر با او نمی انداخت بهیم و درونا چارج بعد از جنگ بسیار برابر از هم
جدا گشتند و درجودهن چون قوت گرفت باز برخاسته بر ساتک تیر باران کرد بهیم
چون کرن را دید او هم بکومک ساتک آمده تیری زد و یک پایه ارابه کرن را شکست
ارابه کرن با یک پایه چنانچه پیشتر بود میرفت مردم فریاد زده گفتند که یقین کرن پسر
آفتاب ست و چنانچه آفتاب بصورت یکپایه ارابه هست همانطور ارابه کرن بیکپایه
میگردد راجه جدهشتر با مردم خود گفت که میان کرن و بهیم جنگ میشود شما مدد بهیم برید
پس لشکریان پاندوان چهار فوج شدند و از چهار طرف متوجه جنگ شدند یک فوج
پانچال بر سر درونا چارج رفت درونا چارج بسیار کس را کشت آنگاه سرنجی بجنگ

درونا چارج آمدند درونا چارج از ایشان همه را بکشت پاندوان چون دیدند که هیچ
فوجی تاب مقاومت درونا چارج نمی آرد و بهر طرف که درونا چارج توجه می نماید
فتح میکند همه بزرگان پاندوان با کرشن جیو گفتند که تا درونا چارج همراه کوروان
خواهد بود محال ست که فتح میسر شود کاری باید کرد که او از میان مردم گم شود تا شاید
کار ما کشایش یابد کرشن جیو گفت درونا چارج هم عبادت سری بهگوان چنانچه
باید میکند و او در انواع جنگ و فنون سپاهگری در جهان بی مثل ست تا او سلاح
داشته باشد و جنگ میکرده باشد هیچکس او را نمیتواند کشت مگر آنکه او سلاح اندازد
آن زمان شاید که او را توان کشتن مردم از کرشن جیو پرسیدند نوعی شود که او سلاح
بیندازد کرشن جیو گفت که اگر راجه جدهشتر یکبار دروغ بگوید او سلاح بگشاید
آنوقت او را میتوان کشت ارجن و بهیم و نکل و سهدیو این سخن کرشن جیو را قبول کردند
که صلاح در آنست که راجه جدهشتر یکبار بجهت مصلحت دروغ بگوید اما راجه قبول
این معنی نمود و گفت که اگر من با تمام برادران و لشکریان کشته شوم هرگز صورت
نخواهد یافت که من دروغ بگویم کرشن جیو با ارجن و برادرانش گفت تا شما چیزی را
که اسوتهاما نام داشته باشد نکشید این سخن صورت نخواهد یافت که راجه دروغ گوید
مگر سخنی که دروغ مانند باشد بگوید ایشان گفتند که از کشتن چیزی که اسوتهاما نام
داشته باشد چه فائده خواهد بود کرشن جیو گفت که سر این بر شما ظاهر خواهد شد حالا
راجه مالوه که اندر برما نام دارد فیل دارد اسوتهاما نام دارد شما آن فیل را بکشید بهیم (१९ स्कन्ध)
فی الحال بدوید و آن فیل را بکشت و دویده در برابر درونا چارج آمده چشمان بر زمین
دوخته فریاد برآورد که اسوتهاما مرد درونا چارج چون این سخن بشنید تغیری از و ظاهر شد
اما چون دید که بهیم چشم بر زمین دارد گفت که بهیم دروغ میگوید پس اعراض شده
بر صف پاندوان تاخت و ده هزار فیل و ده هزار اسپ و بیست هزار مردم از مردم
پانچال را بکشت و راجه بسدان که راجه کلان بود سر او را از بدن جدا کرد و هنوز تیر و
کمان دیگر طلبیده بود تا تمام لشکریان پاندوان را بکشد که در نوبت چارگهٔ نشستن

ودیودهنا که در بالا ملاحظه این کار میکردند همه پیش درونا چارج آمده گفتند که تو برهمنی
ترا نمی سزد که اینقدر مردم را بکشی و جماعتی رکهیشران که ایشان زبان کهتل میگویند و از ایشان
هفت هزار کس اند که بغیر از عبادت سری بهگوان کاری ندارند همه پیش درونا چارج
آمده گفتند که ای درونا چارج از مهاراج نمیترسی که این همه خون میکنی حالا سن تو از
هشتاد سال گذشته باشد امروز یا فردا خواهی مرد چه لازم ست که خون آنقدر بندهای
سری بهگوان میریخته باشی سلاح خود را بینداز درینوقت درونا چارج نگاه کرد دید
که دهرشٹ دمن در برابر او استاده است چون سخن همه رکهیشران شنید که سلاح خود
را دور کن او سخن بهیم یاد کرد که گفته بود که اسوستهاما مرد چون دهرشٹ دمن برابر
خود دید تغیری عظیم در وی پیدا شد و بخاطرش رسید که مبادا اسوستهاما مرده باشد با خود
گفت که راجه جدهشٹر شاگرد منست هرگز دروغ نمیگوید از وی پرسیم او با من راست
خواهد گفت پس درونا چارج پیش راجه جدهشٹر آمده در برابستاد کرشن جیو و ارجن
و دیگر برادران و راجها در خدمت راجه جدهشٹر بودند درونا چارج از راجه جدهشٹر
پرسید که اسوستهاما مرد کرشن جیو گفت بگو آری مرد راجه گفت که من هرگز کسی
دروغ نگفته ام هرگز با استاد دروغ نخواهم گفت کرشن جیو گفت که امروز هنوز روز نیم
نشده است ببین که او چه مقدار فیل و اسپ و آدم را کشته است تا آخر روز تمام
شما را خواهد کشت بیک سخن دروغ که برای مصلحت باشد چندین هزار خلق از کشتن
خلاص شود چه زیان دارد راجه قبول نکرد بهیم گفت که من فیل اسوستهاما نام را کشته ام تو بگو که اسوستهاما نام
فیل مرد راجه گفت اینکه دروغ نیست میگویم پس راجه جدهشٹر فریاد زده گفت که اسوستهاما
مرد اما آدمی نه فیل که اسوستهاما نام داشت چون راجه جدهشٹر همین قدر گفت
که اسوستهاما مرد و درونا چارج آنرا شنید و باقی گفتن را که اسوستهاما آدمی نبود بلکه
فیل که اسوستهاما نام بود کرشن جیو و ارجن و دیگران همه ها بوق خود ها نواختند
و همه سخن را نگذاشتند که بگوش درونا چارج رسد درونا چارج همین قدر شنید که
اسوستهاما مرد بغایت پریشان خاطر گشت و بادل خود گفت که بسیر من لفاول ا

که هرگز نمیرد پاندوان این طور مردی بوده اند که آنچنان کسی را کشته اند من گناهکار شدم
که باین مردم اینقدر جنگ کردم و مردم بسیار از ایشان کشته ام و سخن کهیشتران
نیز بگوش هوش او رسید که با و گفته بودند که مرگ تو نزدیک آمده است درونا چارج
سر در پیش انداخت بعد از لحظه سر بر آورده دید که دهرشٹ دمن تیر و کمان گرفته
در برابر او ایستاده است درونا چارج اعتراض گشت و دست به تیر و کمان برده با
دهرشٹ دمن جنگ کرد و دهرشٹ دمن سلاحی که از آتش آورده بود همراه داشت
درونا چارج مهلبان دهرشٹ دمن را با اسپان ارابه بکشت دهرشٹ دمن کمانی را
فرو گرفت که از آتش بر آورده بود درونا چارج آن کمان را هم شکست و دهرشٹ
دمن بخندید و کمان دیگر بدست گرفت و گفت چه شد که آن کمان مرا شکستی مگر
من کمان کم دارم و یک تیر به درونا چارج انداخت درونا چارج آن کمان را هم شکست و گفت
که اگر هزار کمان بدست گیری من همه را می شکنم دهرشٹ دمن هر سلاحی که بدست
میگرفت درونا چارج آنرا می شکست دهرشٹ دمن گرز خود را بدست گرفته متوجه
درونا چارج شد درونا چارج تیری بران گرز زد که گرز دهرشٹ دمن بشکست
دهرشٹ دمن بغایت در غضب شد شمشیر و سپر خود را بدست گرفته و از ارابه
بزیر جسته همچو شیر خشمناک متوجه درونا چارج شد دران حمله صورت دهرشٹ دمن
همچو صورت شیر بنظر درونا چارج در آمد درونا چارج تیری بر آورد که بزند دهرشٹ دمن
چنان از جای برجست که تیر درونا چارج بر زمین افتاد هر چند درونا چارج تیرها
می انداخت او بچستی و چالاکی آن تیرها را از خود رد میکرد درونا چارج چندین
تیرها را یک مرتبه بهوا انداخت دهرشٹ دمن دو شمشیر بدست گرفت و از هر طرف
که درونا چارج تیر می انداخت او آن تیرها را از هر دو طرف بشمشیر می برید و دو دیده
برابرش آمد بچستی و چالاکی چنان می جست که همه تیرها از و خطا می شدند دیوتها در
هوا تماشای آن جنگ میکردند بر چستی و چالاکی دهرشٹ دمن آفرین میکردند
و حیران ماندند دهرشٹ دمن شمشیری که در دست داشت صورت خورشید و ماه

و دستارها بران نقش کرده بودند دهرشٹ دمن آن شمشیر را کشیده بر درونا چارج دوید و درونا چارج تیری برکمان نهاده چنان بینداخت که هزار تیر ازو جدا شده و همه بران شمشیر خورده و آنرا دو پاره کرد درونا چارج بخندید و گفت که ای پسرک به بین که ترا چگونه میزنم و به بینیم که این تیر مرا چگونه رد خواهی کرد تیری ناوک برکمان نهاده سینه دهرشٹ دمن را نشانه کرد و خواست که آن تیر را چنان بزند که دهرشٹ دمن البته بمیرد ساتک دانست که درونا چارج دهرشٹ دمن را خواهد کشت فی الحال ارابه خود را در میان ایشان آورد و با درونا چارج بنیاد جنگ کرد و به تیرهای ناوک با هم جنگ میکردند هر تیر ناوکی که درونا چارج می انداخت ساتک رد میکرد مدتی ایشان با هم جنگ میکردند و همه مردم تعریف ساتک میکردند که با درونا چارج جنگ ناوک برابر میکنید درینوقت درجودهن و کرن و کرپاچارج با برادران خود از اطراف ساتک در آمدند و ساتک را در میان گرفتند ساتک با همه ایشان جنگ میکرد و راجه جدهشتر و بهیم نکل و سهدیو بکومک ساتک آمدند و آغاز جنگ کردند و بسیاری از راجها و لشکریان جنگ میکردند و چندین فیل و اسپ و آدم درین جنگ کشته شدند که از حساب بیرون بود راجه جدهشتر جماعه سرنجی را بجنگ درونا چارج فرستاد و بآنها گفت شما کاری بکنید که ساتک را خلاص سازید چون ایشان برابر درونا چارج آمدند درونا چارج میخواست که متوجه جنگ ایشان شود که شگونهای بد پیش آمدند اول چشم چپ درونا چارج که جانب ما بود و دست چپ او به پریدن آمد و دلش بغایت ضعیف شد و از چشم اسپان او آب روان گشت درونا چارج گفت که مرا عجب شگونهای بد پیش می آید مردم پانڈوان درینوقت گرد و پیش درونا چارج فرو گرفتند و درونا چارج با وجود این حال با دشمنان بنیاد جنگ کرد و بیست هزار آدم را بضرب تیر بکشت و دهرشٹ دمن باز برابر درونا چارج آمد و با او آغاز جنگ کرد و بهیم بکومک دهرشٹ دمن آمد و او پیاده بود بهیم او را برارابه خود سوار ساخت و با او گفت که مردانه باش که درونا چارج را تو خواهی کشت و من همراه توام با درونا چارج بخاطر جمع جنگ بکن دهرشٹ دمن

به تیرهای که دیوتها باو داده بودند با درونا چارج جنگ میکرد و درونا چارج نیز مثل آن
تیرها در برابر او می انداخت و تیرهای هر دو کس در راه می شکست دهرشٹدمن درونا چارج
را گذاشته بالشکری که بکومک درونا چارج آمده بودند آغاز جنگ کرد و مردم بسیاری را
بکشت درونا چارج در برابر او آمد و چنان تیری بر سینهٔ دهرشٹدمن زد که بیهوش شد بهیم
درانوقت ارابهٔ خود را برابر ارابهٔ درونا چارج آورد و گفت که تو برهمنی و سالها عبادت
سری تهاکر میکردی الحال خون اینقدر مردم چرا بگردن خود میگیری اگر تو بمحبت
پسر خود اسوتهاما جنگ میکردی او خود کشته شد و راجه جدهشٹر هم با تو گفت الحال
تو برای چه کس جنگ میکنی درونا چارج چون این سخن بشنید با خود گفت که امروز
همه مردم مرا میگویند که مرگ تو نزدیک رسیده است و دیوتها هم مرا همین گفتند و جدهشٹر هم
گفت که اسوتهاما مرد دیگر زندگی بمن نمی باید این سخن گفته از ارابه بزیر آمد و فریاد زد
کرپا چارج و کرن را طلبید و گفت که سری تهاکر پانڈوان را فتح و ظفر نصیب کند من تا حال
با ایشان جنگ نمودم چنانچه کوروان شاگرد من بودند پانڈوان هم همان نسبت بمن داشتند
حالا ترک جنگ ایشان من کردم بهر طریقی که شما میدانید با ایشان جنگ کنید این سخن
گفته سلاح را از تن بدر آورد بر سر ارابه گذاشت و خود بر زمین چهار زانو نشست و پای
خود را بالای دیگر گذاشت و بطریق جوگیان نشست و تمام نفس یکجا نمود و همه پیش دل خود
آورد و از دل بجانب سر کشید کاسهٔ سرش شگافته شد و جان را از انجا بدر برد و اینکار
درونا چارج را دسم دوار گویند چون جانش از بدن بدر آمد چون آفتاب بهمان شعاع
و نور بالای سرش بایستاد سنجی بدهرتراشٹ گفت که ای راجه نور جان او را بغیر از
پنج کس هیچ کس ندید یکی کرشن جیو و دیگری راجه جدهشٹر و سوم اسوتهاما و چهارم
کرپا چارج و پنجم من و مدت مدید دو آفتاب در برابر هم استاده بودند بعد از ان یکی که
نور جان درونا چارج بود غایب گشت و دهرشٹدمن درانوقت که درونا چارج
آنطور بیجان گشته بود شمشیر خود را کشیده بر سر او دوید هر چند راجه جدهشٹر و ارجن و دیگران
منع نمودند که او سلاح خود را انداخته است و جان خود را بدر برده چه فایده دارد که تو ۱۶۱

اورا امیرنی و دهرشت دمن از غصه آنکه درونا چارج پدر او را که راجه درود پد بود کشته بود
گوش بسخن ایشان نکرد و در رفته شمشیر زد و سر درونا چارج مرده را از بدنش جدا کرد
راجه جدهشتر پیش درونا چارج آمده گفت که این مرد استاد من بود از کمال پیری در
پوست بدنش شکنها افتاده بود و با وجود این چنان جنگ میکرد که هیچ جوانی شانزده
ساله نکند در آنوقت زندگی که در برابر تو جنگ میکرد حریف او نشدی و هنگامی که
سلاح جنگ گذاشته دست از دنیا شست و با آفریدگار جواب داد درینوقت اینکار
کردی که سر او را از بدنش جدا کردی من هرگز روی ترا نخواهم دید دهرشت دمن هیچ
نگفت و سر درونا چارج را بدست گرفته در برابر درجودهن و دیگر کوروان آمده سر را
پیش ایشان انداخت و گفت بگیرید سر آنکس را که با دمی نازید همچنان که سر او را بریدیم
فردا سر همه شما را بهمین دستور خواهم برید درجودهن و دیگران چون سر درونا چارج را دیدند
بگریه در آمدند و رو بگریز نهادند و بهیم در آن وقت خوشحال گشته بیامد و دهرشت دمن را
در بغل گرفت و دست و روی او را ببوسید و گفت که فردا که سر کرن بریده شود آنوقت هم
ترا در بغل خواهم گرفت و همه پاندوان از مردن درونا چارج خوشحال شدند کوروان همه
مجروح و دل شکسته و غمگین گشتند گویا که بی شبان بودند همه آنحال داشتند که پنداشتی
که جان در بدن ندارند و همه حیران شده بودند و میگفتند که پاندوان اینطور کسان
شدند که درونا چارج را کشتند گویا چراغ دولت همه مرده است کرپا چارج و شل و درجودهن
و شکنی و کرت برما و الوک و دوساسن و سشرما وغیره ایشان جمعی کثیر از فراق درونا چارج
غیر از کرن در گریه و زاری در آمدند و گریخته از جنگاه بدر رفتند درین وقت اسوتهاما
پیش درجودهن آمد و گفت که چه وقت است که تو از جنگ برکناره بروی اسوتهاما
هنوز خبر نداشت که پدرش کشته شده درجودهن را گفت که مگر خبر نداری که پدر من
چه کار کرده است و چه قدر مردمان غنیم را کشته و اکثری از افواج ایشان رو بگریز آورده
یک حمله دیگر که میکنید همین امروز فتح میشود و از برآمدن تو یکبار لشکریان پاندوان همه
بیدل گشته می گریزند درجودهن با اسوتهاما گفت که تو خبر نداری که چه بر سر پدرم

آمده است جدهشتر را همه میگویند که او هرگز دروغ نمیگوید امروز دروغ پدر ترا گفت که
پسر تو اسوستهاما مرد تا پدر تو سلاح انداخت و در فراق تو جان نازنین را از بدن بدر
برآورد و دهشت دمن آمده سر او را برید این مردم همه دروغ گویان و گناهگارند و ما
حالا در غم پدر تو این حال پیدا کرده ایم و لشکریان من چون خبر کشتن درونا چارج شنیدند
رو بگریز نهادند اسوستهاما چون این خبر را شنید نزدیک بود که جان او هم از تن جدا شود
فی الحال بیفتاد و بیهوش شد بعد از مدتها بهوش آمد و گفت که چون عاقبت کار همه را
می باید مرد چه سعادتی بهتر ازین که پدر مرا بناحق کشتند ثواب آخرت او را حاصل
خواهد شد حالا من اگر بعوض خون پدر خود دهشت دمن را با تمام لشکر و خویشان پیش
نکشم پسر درونا چارج نباشم و تا جان دارم جنگ میکنم که شاید همه پاندوان را بعوض
پدر خود به قتل رسانم و گفت که من تیری دارم که انرا می اندازم تا کرشن جیو را خبر شود
تمام پاندوان را با لشکر ایشان میکشم پس دست کرده تیری را که پدرش با و داده بود و آنرا
نراین بان میگفتند از ترکش بدر آورده فریاد زده گریه میکرد و کمان خود را است مینمود
تا پاندوانرا با لشکر ایشان بکشد چون پاندوان آوازرا و شنیدند همه ترسیدند و گفتند
که این آواز اسوستهاما است و از غم پدر فریاد میکند حالا کیست که با او مقابل خواهد شد
بعد ازان همه باتفاق بکرشن جیو گفتند که دهشت دمن بسیار بد کرد که سر درونا چارج
از تن جدا کرد درونا چارج استاد ما بود بجهت خاطر ما دست از جنگ باز داشت و جان
شیرین خود از تن بدر آورد در ینوقت سر او را از تن جدا کردن چه فائده است من بعد
روی دهشت دمن را نباید دید ساتک گفت که من رفته دهشت دمن را میکشم پس
برخاست و گرز خود را برداشت و دهشت دمن نیز شمشیر بکشید کرشن جیو راجه جدهشتر
و بهیم هر سه برخاسته ایشانرا از هم جدا ساختند و اسوستهاما تیری را که نراین بان
گویند بر دست گرفت و بقصد کشتن پاندوان با تمام لشکر ایشان بر کمان نهاد
و آنرا چون بینداخت اول چندین هزار تیر بشکل کرمی که شبها روشن مینماید بعد ازان
صورت کل ظاهر ساخت چون پیشتر آمد چنانچه روشنی آفتاب بود بنظر می آمد چون

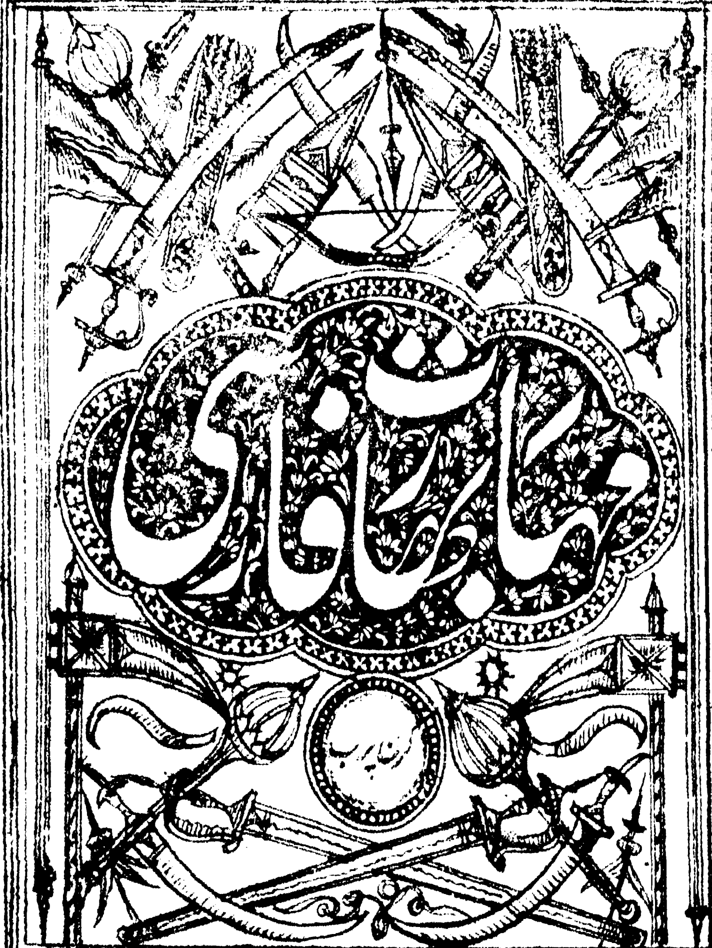
نزدیک لشکریان پانڈوان رسید از یک طرف اسپ و فیل و آدم و هر چیز که بود روشن گرفت پانڈوان گفتند حال ما آن کسی میاند که از دریا خلاص شده باشند در جوئی که کودکان ساخته باشند غرق شوند ما که مثل بهیکهم تاپه و درونا چارج و دیگران را کشته باشیم حالا از دست اسوتهاما کشته میشویم پس بهتر آنست که آتش برفروزیم و خود را در آتش بسوزانیم که این ننگ ما را نباشد که تا دنیا باشد شگفته باشند که همه پانڈوان بدست اسوتهاما کشته شدند آن گاه راجه جدهشتر با سانک و دهرشٹ و من گفت که شما لشکر خود گرفته بولایت خود باز گردید و کرشن جیو را این طور آتش نمیتواند گشت و من با برادران در آتش میروم و خود را میسوزم ارجن گفت من یک تیر باندازم که این آتش را نگاهدارد پس تیری که مهادیو جیو داده بودند انداخت ازین هم آتشی پیدا شد و آن آتش روبرو گشت الحظه بلحظه آتش تیر اسوتهاما برین آتش تیر ارجن زیادتی میکرد کرشن جیو گفت که شما یک کار بکنید تا این آتش از شما بسهولت بگذرد پانڈوان گفتند چه کنیم کرشن جیو گفتند همه از ارابها فرود آئید و اسباب سلطنت را از خود دور کنید و بطریق فقیران پیش این آتش تواضع و فروتنی نمائید شر این آتش از شما میگذرد بهیم گفت که من گرز خود را میگیرم و این آتش را میکشم پس گرز خود را بگرفت و پیش رفت و آن آتش چنان بر روی بهیم آمد که نتوانست تاب آورد برگشت و پیش همه برادران آمد کرشن جیو گفت انچه من میگویم زود بکنید پس هر پنج برادر تاج سلطنت از خود دور کرده لباس فقرا پوشیده بطریق تواضع در برابر آن آتش آمده بایستادند و سرها فرود آوردند آن آتش برطرف شد اسوتهاما چون دید که آن آتش برطرف گشت بدرجودهن گفت که این همه کار کرشن جیو است که این آتش را بحیله برطرف کرد درجودهن گفت که یکبار دیگر آن تیر را بینداز اسوتهاما گفت که آن تیر را از یک مرتبه بیشتر نمی اندازند درجودهن هر چند تقید نمود قبول نکرد و دران یک ساعت که آن آتش گرفته یک جهونی از مردم و فیل و اسپ و ارابه پانڈوان سوخته بود چون آن آتش برطرف شد درجودهن با اسوتهاما گفت که در ترکش پدر تو تیر بسیار است که آن [illegible] همه این

خاصیت داشته باشد که همه لشکر پاندوان را بسوزند آن را از ترکش پدر خود بر آر
و ببیند از اسوستهاما رفت و آن ترکش را خواست که پیش درجودهن آرد که چشمش
بر دهرشت دمن افتاد و که یراق پوشیده می آید اسوستهاما اعتراض شد و آن تیر را
گذاشت و متوجه جنگ دهرشت دمن شد و میان ایشان جنگ بسیار شد و هر
تیری که دهرشت دمن بر اسوستهاما می انداخت او تیر را در راه می شکست اسوستهاما
آخر بر دهرشت دمن غالب آمد و بهلبانش را با اسپان ارابه اش بکشت و دهرشت دمن
را زخمی ساخت و دهرشت دمن از برابرا و روی بگریز نهاد و درینوقت ساتک با لشکر
بجنگ اسوستهاما آمد و درمیان ساتک و اسوستهاما جنگ بسیار شد ساتک بر
اسوستهاما غالب شد و مردم بسیار از لشکر اسوستهاما بکشت بعد از آن بهلبان و
اسپان ارابه اسوستهاما را بکشت بعده ساتک چنان تیری زد که اسوستهاما بیهوش شد
درجودهن و دوساسن وکرن بجنگ ساتک آمدند درمیان ساتک و ایشان جنگ
بسیار شد باز ساتک بهلبان و اسپان ارابه اسوستهاما را کشت و اسوستهاما را زخمی
کرد چون اسوستهاما زبون شد ساتک گفت تو که زبون شده ترا چه بکشم او را گذاشته
بر فوج جهاسی کوروان حمله آورد و هزار فیل سوار از فوج کرپاچارج کشت و سه هزار ارابه سوار را
از مردم برکهسین بکشت و پنجاه هزار سوار از فوج شکن بقتل آورد اسوستهاما باز
بر ارابه دیگر سوار شده برابر ساتک آمد و باهم جنگ بسیار کردند و اسوستهاما سه تیر بر
ارجن و ده تیر بر کرشن جیو زده و راجه سدرشن را بکشت و خنده کرده بوق خود را نواخت
ارجن و ساتک در قهر شده خواستند که با اسوستهاما جنگ کنند راجه جدهشتر گفت او را
هیچ مگوئید چرا که امروز پدرش کشته شده است و استادزاده هست امروز اگر او را هم
بکشید همه مردمان مرا طعنه خواهند کرد بگذارید تا برود ارجن با اسوستهاما گفت که
تو استادزاده مائی ملاحظه تو میکنم وگرنه میدیدی که بر تو چه میکردم اسوستهاما گفت من هم
ملاحظه شما میکنم وگرنه میتوانم که بیک تیر شما همه را با لشکر بسوزانم ارجن گفت که اگر از
دست تو کاری می آمد تقصیر نمیکردی اسوستهاما گفت تو سخن مرا قبول نداری حالا

به بین که چه میکنم پس دست در ترکش کرده یک تیر افسونی را بر آورده و آن تیر را
رودربان میگویند افسون بر آن تیر بخواند و آنرا بر هوا انداخت فی الحال آتش بهوا
پیدا شد که روشنی آن بر روشنی آفتاب برابری میکرد و ساعت بساعت آن
آتش زیاده میشد دیوتها که در هوا بودند همه از آن تیر گریختند و همه لشکریان پاندوان
دست از جان بشستند و گفتند که اگر از آن تیر خلاص شدیم ازین خلاصی نخواهیم یافت
پس ارجن تیر برهما را بکمان نهاده در برابر آن تیر در هوا انداخت ازین تیر ارجن هم
آتشی پیدا شد که آن آتش را برطرف ساخت و آن آتش تیر ارجن بر لشکر کوروان
افتاده یک چهوهنی لشکر و فیل و اسپ و آدم وغیره را سوخت مردمان ارجن از
خوشحال شدند و بوقهای فتح نواختند چون اسوستهاما نگاه کرده دید که بسیاری
از لشکریان کوروان کشته افتاده اند بغایت غمگین گشت و خواست که باز دیگر تیری
بهمین دستور بیندازد که درینوقت بیاس پیش اسوستهاما آمده گفت که این چه کارست
که تو میکنی امروز یک چهوهنی لشکر از پاندوان و یک چهوهنی از لشکر کوروان کشته شده
و اگر تو میخواهی که بر کرشن جیو و ارجن غالب شوی این صورت نخواهد یافت اگر تو هزار
تیر ازین قسم بیندازی ارجن آنرا باطل میکند و مردم ناحق در میان کشته خواهند شد
دیگر این طور تیر بیندازد از اسوستهاما چله کمان خود را برداشت و دست دعا بر آورده زاری
بسیار کرد بیاس پیش ارجن آمده گفت شما خیال بکنید که مثل بهیکهم پتامه و درونا چارج
و کرن و امثال ایشان را شما توانید کشتن در وقتی که تو و کرشن جیو بصورت نرونارائن
در کوه بدری عبادت میکردید و شصت و شش هزار سال بیک پا ایستاده عبادت سری جگدیس
کرده بودید این نتیجه آن عبادت است که در پانزده روز بهیکهم پتامه و درونا چارج را کشتید
و کرن را هم خواهید کشت وگرنه آدم این طور کسان نبودند که آدمی حریف ایشان شود
این فتح ها از فضل سری بهگوان بدانید نه از زور مردانگی خود پس ارجن از رته فرود
آمد روی بر خاک نهاده سجده شکرانه سری بهگوان بجا آورد و بیاس از نظر غائب شد
درینوقت آفتاب فرو رفت هر دو لشکر بمنازل خود بازگشته در نهادن هم شد این بود جنگ پنجم روزه
درونا چارج فقط

بعون صانع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و آسمان

مجموعه حالات نوادر جهان تاریخ انتخاب افغانستان مخزن کوائف صدق و راستی موسوم

که کتابیست بسیار معتبر مستند و صحیفه ایست هر دل عزیز و معتمد مترجمه علما معنون بدیباجه ابو الفضل

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع لکهنو بحلیه طبع محلی شد

فرہنگ پرب ہشتم مہابھارتِ فارسی کہ آنرا کرن پرب گویند

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
١	١	بیسم پائن	بَیشَمْ پایَن	वैशंपायन
″	″	راجہ جنمیجہ	رَاجَا جَنْمیجَے	राजा जनमेजय
″	″	درونا چارج	دِرُوْنَاچارْج	द्रोणाचार्य
″	٢	دُرجودھن	دُرْیُودھَن	दुर्योधन
″	٣	اسوتھامان	اَشْوَتْتھَامَا	अश्वत्थामा
″	٨	کرن و دریودھن و دساسن و سکن	کَرن دُرْیُودھَن دُوشَاسَن	कर्ण॰ दुर्योधन॰ दुःशासन
			وَ شَکُنِ	शकुनि
″	١٠	دروپدی	دِرَوْپَدی	द्रौपदी
٢	٧	ارجن	اَرْجُن	अर्जुन
″	٨	سنجی	سَنْجَی	संजय
″	″	دہتراشٹ	دِھرِتَراشْٹر	धृतराष्ट्र
″	٩	بھیکھم پتامہ	بھیشَم پِتامَہ	भीष्मपितामह
″	١٤	باہلیک	بَاہلیک	बाल्हीक
″	″	سومدت	سُوم دَت	सोमदत्त
″	″	بھورسروا	بھُورِشْرَوَا	भूरिश्रवा
″	٢٣	بدر	بِدُر	विदुर
″	″	سری کشن	سِری کِرِشن	श्रीकृष्ण
٣	١	پرسرام و نارد و کنو کھیشر	پَرَشُرام و نارَد	परशुराम॰ नारद
			وکَنْو وکھیشْوَر	कराव ऋषीश्वर
″	٧	سکھنڈی	شِکھَنْڈی	शिखण्डी

صفحه	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۳	۹	دشت دمن	دهرشتدیمن	धृष्टद्युम्न
〃	۱۲	سکان	سنسپتکان	संसप्तकों
〃	〃	ناراین استر	نارایناشتر	नारायणास्त्र
۳	۱۶	کرت برما	کرت برما	कृतवर्मा
〃	〃	شل	شلیه	शल्य
〃	۱۷	کرپاچارج	کرپاچاریه	कृपाचार्य्य
۴	۱۲	بهیم	بهیم	भीम
〃	۱۳	گهردبکچ	گهتوتکچ	घटोत्कच
〃	۱۵	پانچالان	پانچالان	पांचालों
〃	۱۷	سرنجی	سرنجی	सृंजय
〃	〃	کیکی	کیکی	कैकय
۵	۴	گاندهاری	گاندهاری	गांधारी
〃	۲۱	بکرن	بکرن	विकर्ण
〃	۲۲	نند وان نند	بند و انُ بند	विन्द, अनुविन्द
〃	۲۳	جیدرت	جیدرتهه	जयद्रथ
〃	〃	لچهمن	لچهمن	लक्ष्मण
〃	۲	بهگدت	بهگدت	भगदत्त
〃	۳	ساتک	ساتوکی	सात्यकी
〃	〃	نبیرهای دانست را کل هلاک ساخت	شرتایی و امبشت	श्रुतायु, अम्बष्ट
			از دست ارجن کشته شدند	अर्जुनकेहाथसेमारेगये
〃	۴	دساسن	دشاسن	दुष्प्रधासन
〃	۵	چترسین	چترسین	चित्रसेन

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۶	۵	سدہین	سُدچھِن	सुदक्षिरा
״	״	ابھمن	ابھِمَنّ	अभिमन्यु
״	۶	برکہسین	بَرِکھَسین	वृषसेन
״	۸	سرمای	شُرُتاے فارسی وناگری دونوں میں نام مکرر لکھا ہے شاید دونوں ایک نام ہے	श्रुतायु
״	۸	بہیگرت	بھگیرتھ	भगीरथ
״	״	برنجہتر	بَرِہَچھتر	बृहत्क्षत्र
״	۹	رکمرتہ	رُکُم رَتھہ	रुक्मरथ
״	۹	بسر بہکرت	پسر بھگدت	भगदत्त का पुत्र
״	۱۰	جیت سین	جَیَت سین	जयत्सेन
״	״	ابہمن	ابھِمَن	अभिमन्यु
״		باہایک	باہِیک	वाल्हीक
״	۱۱	درمکہ ودسہ	دُرمُکھ و دُسَہ	दुर्मुख और दुस्सह
״	״	درمرکمن ودربلبہ پسرانت	دُرمرکھن و دُربِش	दुर्मर्षण दुर्विष और
			دُرجی ہر سہ پسرانت	दुर्जय यह तीनों पुत्र नर
״	״	کلنگ وبرکہت	کلنگ و	कलिंग और
			و برکھک	वृषक
״	״	برکہ پرما	برکھ بَرما	वृषवर्मा
״	״	اکرباو راجہ	اُگر کرمی راجہ	उग्रकर्मा राजा शाल्व
		اوکہوان و	شالو او کھوان و	और धान्क वृहन्त
		حسم دموری	پَرہنت و چھم دھورتی	क्षमधूर्ती
״	״	بورو	پَورَو	पौरव

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
अभीषाह, शूरसेन / कलिंगदेशीयगणसहित	آبِیشاہ و شُوری / بامردم ولایت کلنگ	تیبکاہ ومردم / شور دولایت کلنک	۱۳	۶
संसप्तकों, वृषक / अचल को	سَن شپتکان و برک و / آچل را	سن سکان وبرکلک اپل را	۱۴	〃
जलसंध, अलंबुष / राक्षसको घटोत्कच	جل سندہ وا لنبا وھہ / راچھس الکشت کچ	حل سندہ رالک والابرہ / راچھس رالکردب کچ	۱۵	〃
मालक मद्रक द्रविड़ / यौधेय, ललित्थ / क्षुद्रक, उशीनर / मावेल्लक, तुंडिकेर	مالو تدرک و دردرد / یَوُدھیہ وللتیہ وچھدرک / د اُشنوتر دنا ذنیک و / تندکیتر	مالوہ ولایت دردرولت / وجبدرک واسیر دولایت / نندکرو باحلک سایرکب	۱۶و۱۷	〃
वृत्रासुर रावण	بِرتر اُسر راوَن	برترا اُسر راون	۲۰	〃
नरक और मुर	نَرَک و مُر کارتہ بِرج	نبوباسرو مرکارت برج	۲۱	〃
कार्तवीर्य स्वामिकार्तिक / महिष अन्धक	سُوام کارتک / اَندھک	سوام کارتک مہک / اندیک	۲۰	
कुन्तदेशीराजा	راجہ ولایت کُنت	راجہ ولایت کنت	۵	〃
नारायण, बालभद्र	نارائن و بال بھدر	ناران ادکنت	۶	〃
सत्याजित	ستیہ جت	ست جت	〃	〃
विराट और द्रुपद	براٹ و دُرپد	بیراتہ و دردپد	۷	〃
अभिमन्यु	آبھمنیہ	ابمن	۸	〃
अम्बष्ठ	آنبشٹ	امت	۱۰	〃
वृहन्त	برہنت	برست	۱۱	〃
मणिमान, दण्डधार	منمان و دنڈدھار	سمت وگندہار	۱۲	〃

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
″	۱۲	انس راج	انشُ مان	अंशुमान
″	۱۳	بهوج راج	بهُوج راج	भोजराज
″	۱۳ و ۱۴	چترسین که ولایت او قریب	پسر سانُدرکه و چترسین	पुत्रसमेतसामुद्र और
		دریاے شورست	لقوت سَمُندرسین	चित्रसेनसमुद्रसेनको
		درونا چارج بقتل رسانید	بجم لوک رسانیده	पराक्रमसेयमलोकको
			شدند۔	पहुंचाये गये
″	۱۴	ساکروپ را اسوتهامان	راجا نیل و بیاگهردت	राजानील और व्याघ्रदत्त
		بقتل رسانید	هردو را اشتهاما	दोनों को अश्वत्थामा ने
			و بکرن بقتل رسانیدند	विकर्णने मारा
″	۱۴ و ۱۵	چترا و مرجودی را	چِترا اُیده بود	चित्रायुध चित्रयोधी
		بکرن مسافر راه	چِترجودهی را	दोनों को चित्रमार्गसे
		فنا ساخت	کرن مسافر	क्रम करते हुए कर्णके
			راه فنا ساخت	हाथसे मारे गये
″	۱۵	راجه ککی	راجه کیکئی را	राजा केकय को
″	″	برادرش	برادرش کیکئیه	उसके भाई केकय को
″	۱۶	درمکه	دُرمُکهه	दुर्मुख
″	۱۷	لوحان	رُوچمان	रोचमान
″	۱۸	برجت و کنت بهوج	پُرجت و کُنت بهُوج	पुरजित और कुंतभोज
		که از خال ارجن بود	که هر دو خال ارجن بودند	दोनों अर्जुन के मामा
″	۲۰	اسهو	ابهِبهُو	अभिभू
″	″	پسر راجه لبسدان	پسر راجه بسُدان	राजा वसुदान के पुत्र
″	″	اموجا و جدهامن و انوجا	جُدهامَنیه و اُتموجا	युधामन्यु उत्तमौजा

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
प्रिखंडी का पुत्र क्षत्रदेव	چھتر دیو پسر شکھنڈی	حتر دیو پسر شکهندی	۲۱	۶
क्षत्रवर्मा, मित्रवर्मा	چھتر برما و متر برما	حتر دهرما و متر دهرما	״	״
सेनाबिन्दु का पुत्र	پسر سینا بندا را باہلیک	شاشد پسر دیهیر را و	۲۲ و ۲۳	״
बाल्हीक के हाथ से	بکشت واز مردم	و در خسپ کنیت		
मारागया और चंदेरी वा	چندیری بزرگترین	بزرگ ترین راجپوتان		
लों में उत्तम धृष्टकेतु	دھرشٹ کیت	چندیری را باہلیک ـ		
चित्रवर्मा, सुचित्र	چتر برما و سوچتر	بر حهر و حهر برما	۱	۸
शिशुपाल का पुत्र सुकेतु	سکیت پسر ششپال	سکنت پسر سپال	״	״
सत्यधृती	ستیہ دھرتی	ست دهرشت	۲	״
मदिराश्वक सूर्यदत्त	مدراش و سورج دت	مدارش و سوسرج دت	״	״
, श्रेणीमान	و شرینی مان	و سرن مان		
वसुदान	بسدان ـ ظاہراً صحیح لبسدان ہے	لبسدان	۳	״
कृतवर्मा	کرت برما	کرت برما	۹	״
कृपाचार्य के कुप का	کرپاچاریہ و پسر راجہ کیکی و	کرپاچارج و کیکی و باہلیک	۱۰	״
पुत्र बाल्हीक, पुरमित्र	باہلیک و پرمتر و دریودھن	و برمسر و در جودهن بایین		
दुर्योधन सुषेण सत्य	با سکھین و ستیہ سین	و ست سین ـ		
सेन चित्रसेन, चित्रा	چترسین و چتر آیدھ و	و چترسین و حرامده و ست بار	۱۱	״
युध श्रुतिवर्मा जय	سرت برما و جی و شالو	وجی و سالو و سراب دشل		
प्राल्व सत्यव्रत शल्य	و ستیہ برت و شلیہ			
श्रुतायु धृतायु	شرتائی و دھرتائی و	سرای و ستاہرہ و حرامد	۱۲	״
चित्राङ्गद	چتر انگد ـ			

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
गान्धार मद्रक मत्स्य त्रिगर्त	گاندھار ومدرک ومتسیہ وترگرت	گاندہار ومدرک ومس برکرت	۸	۹
तंगण प्राक पांचाल	تنگن وسنکٹ وپانچال و	سکن وسک وپانچال و	۹	〃
विदेह सम्हल बनारस	وبدیہ وسمہل وبنارس و	مدہ وکمل ونبارس واود		
अवध अंग वंग निषाद पुंड	واودھ وانگ وبنگ ونشاد وپنڈر	وانک وبنک ونکہا دونوید		
चारक बत्सा कलिंग	وچارک وبتس وکلنگ	وکیحک وسس وکلنک	۱۰	〃
तरल अश्मक ऋषिक	وترل واشمک ورکھک	وسرن ورسمک ورکک		
बर्षाकरनेवाला	برکھاکنندہ یعنی بارش ۱۲	ہرکہ	۱۳	〃
उच्चैश्रवा	اُچیشّرَوا	اوچی سروا	۱۴	〃
कुबेर	کبیر	کبیر	〃	〃
जरासन्ध	جراسندہ	جراسندہ	۱۵	〃
द्वैरथयुद्ध	دُویرتھہ جنگ	وورویدجنگ	۱۷	〃
वज्र	بجر	بجر	۲۰	〃
ययातिशास्त्रमें व्यास के समान	ییات وودرعلم مانند بیاس	جیات ودرعلم مانند بیاس	۱	۱۰
काम्बोज अम्बिष्ठ केकय	کامبوج وامبشٹ وکیکی	کاموج وامت وکیکی	۱۵	〃
घटोत्कच	گھٹوتکچ	کہروت کچ	۱۱	۱۲
दुर्मर्षण वा वृषसेन	دُرمرکھن وبرکھ سین	درمرکن وبرکہہ سین	۹	〃
शकुनी	شکن	شکن	۱۵	۱۳
स्वामिकार्तिक	سوام کارتک	سوام کارتک	۲۳	〃
विष्णु	بِشن	بشن	۳	۱۶

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
उलूक	اُلُوک	الوک	۱۱	۱۷
युधामन्यु उत्तमौजा	جُدھامَنیُہ وَ اُتمَوجا	جدہامن وانموجا	۳	۱۸
प्रभद्रक सात्यकी	پَربھَدرَک وَ ساتِک و	برسدرک وسالک وحنکیان	۵	″
चेकितान द्रविड़देशी	چیکیتان ومردم ملک دَروڑ	ومردم ولایت ماند وچول	۵ و ۶	″
पांड्य चोल और केरल	ومردم ولایت پانڈی چول وکرل	وکرل۔		
अन्धकदेशी पैदल	مردم ولایت اَندھک کہ پیادہ	مردم ولایت اندرہ کہ پیادہ	۸	۱۹
सब एक एक	بودند ہمہ یک یک	بودند ہمہ یک یک		
कारूष	کارُوکھ	کاردک	۱۰	۱۹
कांची और मगध	کانچیہ و مگدھ	کانجی و مکہ	″	″
क्षेमधूर्ति	چھیم دھُورت	حمد ہورت	۱۲	″
सात्यकी विन्द अनुविन्द	ساتک بر سر بند وانُ بند	ساتک بر سر نند وان نند	۹	۲۰
चित्रसेन पर श्रुतकर्मा	چترسین شُرت کرما	چترسین ست کرما	″	″
प्रतिविन्ध्य	پرت بندھیہ	پرت نند	″	″
राजा चित्र	راجا چاتر	چترسین	۱۰	″
संसप्तकों पर	برسن سپتکان	برسکان	۱۱	″
श्रुतकीर्ति शल्य पर	شُرت کیرت بر شلیہ	ست کرت برشل	۱۲	″
जम्भ दैत्य	جَنبھ دیتیہ	جست ویت	۱	۲۱
प्रतिविंध्य	پرت بندھیہ ہمچنین در سطور مابعد ۱۲	پرب نبند	۱۹	″
वृत्रासुर	برترا اسُر	برتراسر	۸	۲۲
असुरों से	بکھیر ہای	بکھیرہاے	۲۰	″
कलिंग वंग अंग	کَلنگ وبنگ وانگ	کلنک وسک وانک	۵	۲۶
दंडधार	دَنڈدھار	وند بار	۳	۲۷

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
٢٧	١٧	دُبد	دُوَند	वन्द
٢٨	١٧	اکراند	اُوگرَا ایُدھہ	उग्रायुध
〃	١٦	راجہ بادی	راجا پانڈے	राजा पाराडय
٣١	٢	بلند	پُلنِد	पुलिंद
〃	٣	وکیں و بالمیک ونکہادنہ	وکھس باہلیک ونکھاد	खस बाल्हीक निषाद
		اندہرک و ہمگین مردم دکہن	اَندھک و کُنتل وہمگی مردم	अंधक कुंतल दक्षि
		وبہوج را	دکھن و بھوج را	णात्य भोजो को
〃	١٢	اندیک	اَندھک	अन्धक
〃	٢	انک وسک بند	اَنگ و بنگ و پنڈ	अंग बंग पुंड मागध
		ماہ وماولس	ماگدھ وتامر ولپتک	ताम्र लिप्तक
〃	٣	دہیکل وکوشک وندر سادان	میکل وکوشل ومدر و دشارن	मेकल कौशल मद्र
		دنکہد وکلنک	ونکھد وکلنک	दशार्ण निषध कालिंग
〃	٤	دشٹ دمن	دہرشٹ دیمن	धृष्टद्युम्न
〃	١١	بربہدرک وساتک وسکہنڈری	پربھدرک و ساتیکی	प्रभद्रक सात्यकी
		وہکیان	وسکھنڈی وچیکیتان	शिखंडी चेकितान
٣٣	١١ و ١٢	برجای نازک راجہ رالکمدس زدہ	برجای نازک فیل راجہ انگ زدہ	राजा अंग के हाथी के मर्मस्थानों को छेदकर
〃	١٣	راجہ نند	راجہ پُنڈرہ	पुराड्र के राजा
٣٤	٢٣	وسوک	وسُوک	सोमक
〃	١١	تحس	ججتس	युयुत्सु
〃	١٢	الوک	اُلوک	उलूक
〃	٢٠	ست کرما برسر سانیک	سُرت کرما برسر شتانیک	श्रुतकर्मा शतानीक

پیسر دہرتراشٹ ١٢ ججتس در سطر آیند

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۳۸	۲۳	برب نند	پِرَت بِنْدھیہ	प्रतिबिन्ध्य
۳۹	۱	شکن تیر چند برست سوم	شکُن تبرے چند بِرُست سوم	प्राकुन्ती सुतसोम
〃	۱۴	سب کرب	شُرُت کِیرَت	श्रुतिकीर्ति
〃	۱۳	نمچ دیت	نَمُچ دَیتیہ	नमुचिदैत्य
۴۱	۴	بہارہ وشوو کوروان ومردم	تِگَرت وپِرتوی وشالو و	तिगर्त्त पृथिवी शाल्य
		سال وس سکان ماران راجہ	سَن سَپتک وناراینی و	संसप्तक, कौरक नारायणी
		ست سین وچندر دیو	سَتیہ سین وچندر دیو	सत्यसेन, चन्द्रदेव
〃	۵	مردیو سنجی وچترسین لیپرسرت	مِتر دیو وشترنجی وسَو شُرت	मित्रदेव प्रात्रुंजय सौश्रुति
		ومتر برما وستا	وچترسین لپرسرت وشتر برما	, चित्रसेन, मित्रवर्मा
〃	۹و۸	سرتانہ تیر	سَو شُرت ہفت تیر	सौश्रुति सात वाण
			وشترنجی بیست و	प्रात्रुंजय वीस वाण
			سُشرما نہ تیر	सुशर्मा नौ वाण
۴۴	۱	تمارہ	تِرگرت	त्रिगर्त
〃	۱۲	برسدرک وانموجا جس	پَربھدرک واُتموجا و جُجُتس	प्रभद्रक, उत्तमौजा
〃	۱۳			, युयुत्सु
〃	۱۳	کاروک دمیچ وکیکی ودیگر	کارکھ دمتسیہ وکیکی ودیگر	कारूष, मत्स्य,
		جنگیان	چکیتان	कैकय, चेकितान
〃	۱۴	نواب کوجان را	نِوات کوچان را	निवात कवचोंको
〃	〃	بجی	بِجَی	विजय
〃	۲۲	ارپاین	آرتاین	आर्त्तायन
۵۴	۱۴	کارسر دیت	تارکاسر	तारकासुर
			دیتیہ	दैत्य

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحه
तारकके तीन पुत्र ताराक्ष कमलाक्ष विद्युन्माली	هر سه پسر تارک که تاراچهه یا تارکاچه و کملاچهه و بدن مالی نام داشتند این نامها را همچنین در سطور آینده باید دانست	هر سه پسر برکارکه کاجه و کملاچه و بدن مالی نام داشتند	۱۶	۵۴
मयदैत्य	مَی دَیتیه	می دیت	〃	〃
ताराक्षका पुत्र हरि नाम	هر نام پسر تاراچهه	مرنام پسر مارکاچه	۱۷	〃
अक्ष	اکچهه	آکلیا	۱۳	〃
अनुकर्ष त्रिवेणु	انوکرکهه که عبارت از چیزهاست آنرا از شب دهم روز ده و سهاقرار دادند تربینی	که عبارت از چهای ست آنرا از شب روز دهم با قرار دادند برسی	۲۱ و ۲۲	〃
कालपृष्ठ नहुष कर्कोटक धनंजय	کال پرشت نهکهه کرکوتک و دهننجی	کال برسیت وسک کرکونک وستجی	۴ و ۵	۵۹
ब्रह्मदंड, कालदंड रुद्रदंड, जय	برهمه دنڈ و کال ونڈ ورُدر دنڈ وجی	برهمنڈ و کال ونڈ درودر ونڈجی	۱۱ و ۱۲	〃
अथर्वा और अंगिरस	اتهربا و انگرس	اتبره وانگدلس	۱۲	۵۹
ऋग्वेद सामवेद और पुराण आगे च लने वाले हुए इति हास और यजुर्वेद पीछे के रक्षक हुए	رگ بید و سام بید و پران پیش رونده و قصهای راجهای پیشینه و ججر بید در عقب ایشان بودن قرار دادند	فصهای راجهای پشیه ججر بید عقب بودن ایه قرار دادند	۱۴	〃
स्तोत्र प्रणव	استوتر که اورا در دعوری میدانند و پرنو بنون مفتوحه که عبارت از صورت است و خط اول که جمیع خطوط دروست	سیوب که اورا مقرری میدانند و نیزه مفتوحه ست که عبارت از مسبق است و خط اول که جمیع خطوط حرف سبق	۱۶ و ۱۷	〃
भृगु व अंगिरा	از خشم بهرگ و انگرا که دو	از حسم بهرگ وانگر که در	〃	〃

صفحه	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۶۰	۱۶	باسب	پاشُپت	पाशुपत
۶۹	۷	ترکوکه	ترگوش	त्रिकोश
〃	۸	تزئین	تربیُن	त्रिवेणु
〃	۲۲	سوسر	سُوِیر	सौवीर
۸۴	۱	با ہاںک ومدر	باہیک ومدر	वाहीक, मद्र
〃	۴۰۵	گوبردھن نام درخت بر واقع شده و در پیش دریا راجه و برای نشستن انجا صفحه بسته اند	گوبردھن یعنی جاے براے گاوکشی وبراے شراب خواران صفحه بسته اند همین هردو درهای خاندان راجه اند	गोवर्धन अर्थात गौओं के मारने का स्थान और मद्य पीने वालों के चौतरे यही दोनों राज कुल के द्वार हैं
〃	۷	شهریست شاکل نام و دریاے دارد الکا نام مردم انجا راجا لکامی گویند	شهریست شاکل نام و دریاے دارد آپگا نام و مردم را باہیک راجا نکامی گویند	शाकल नाम नगर आपगा नाम नदी जर्त्का नाम वाहीक -
〃	۸	بوزه و عرق و گوشت گاو را باشیر می خورند	شراب جو و شراب قند می آشامند و گوشت گاو را با سیر می خورند	जो और गुड़ की मद्य पान कर लहसुन के साथ गो मांस को खाते है -
〃	۱۳	اے شوہر مرده واے برادر مرده	اے کس دریده واے کس زده شوهر	हे घायल भग हे पति से ताडित भग
〃	۲۳	بیلو	پیلو	पील
۸۶	۵	نام آنها به و مای بوده واین مردم	نام آنها به و ہیک بوده و این مردم باہیک	वहि और हीक दोनों की सन्तान वाहीक

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۸۶	۸	کاشغر و ماملک و کلنک و کرن و کرکوب و ملک	کارسکر یعنی کاشغر و ماہکھ کالنگ و کتّل و کرکوتک و بیرک	कारस्कर माहिष कलिंग केटल कर्कोटक वीरक
״	۵ او ۱۷	مدر و قندہار و عراق و ملک رکیس و ساب و سندہ و سوبیر	مدر و گاندھار یعنی قندھار و آرٹ یعنے عراق و ملک کمکش و بساتت و سندھو و سوبیر	मद्र गान्धार आरट्ट परवश वसाति सिन्धु सौवीर
۸۷	۹	سالو و محہ	شالو متسیہ	प्राल्प मत्स्य
״	۱۰	مکہ	مگدھ	मगध
״	۲۲	کلماکجرن	کلماکھہ پاد	कल्माषपाद
۸۸	۵	ملچ	ملیچھہ	म्लेच्छ
״	۱۴	مردم ولایت	مردم ولایت متسیہ	मत्स्यदेशी
״	۵	کنجشکان	گہنجکان	गुह्यक
۹۱	۵	الوب	الوک	उलूक
۹۲	۵	ستانیک	شتانیک	प्रातानीक
״	۷	دو اسپ آن ارابہ آتشی کہ بیسوا از نام دارد بود	ہر چہار اسپ آن ارابہ آتشی بود کہ بیشوانر نام دارد خود را بچہار شکل اسپ	वैश्वानर अग्नि
۹۳	۱۱	کوستبھہ	کوستبھہ	कौस्तुभमणि
۹۵	۱۰ و ۹	لواب کوچ	نوات کوچ	निवातकवच
״	۱۶	بربھدرک	پر بھدرک	प्रभद्रक
״	۱ و ۲	بہان و چترسین و ستانند و بہمن و سورسین	بھانو دیو و چترسین ورشینابند و تپن و شورسین	भानुदेव चित्रसेन सेनाबिन्दु तपन शूरसेन
۹۷	۱	سکیین و ستسین	شکھین و ستیہ سین	सुखेन और सत्यसेन

صفحه	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۱۰۰	۱۵	حنکیان وجحس و راجه ولایت نند	چیکیتان وجُجُتس و راجه پانڈیہ	चेकितान युयुत्सु पाण्ड्य
۱۰۴	۴	کبجک	کیچک	कीचक
۱۰۵	۱۰ و ۱۱ و ۱۲	شونت و درد هر و کرات وس رکات وسم و نکسکی و کوحی و باسی سدو است نبدو دهر دبر ولساه و باب دبک دسوحس و دهر کراه و دربد و جاستده وسل وسه	شرت وان وڈرد هر و کراتهه وبتش و بکٹ و سٹم و نکهنگی و کوچی و پاشی و نند واپنند و دکهه پر دهرکهه وسباه و بان بیگ وسو برحس و دمعن گراشچ وڈرمد و جلسند هه وشل وسه	श्रुतवान दुर्धर क्राथ विवित्सु विकट सन निषंगी कवची पाशी नन्द उपनन्द दुष्प्र र्ष सुबाहु वातवेग सुवर्चस धनुर्ग्राह दुर्मद जलसंध श्र- लसह
″	۱۵	سر از تنش جدا	سر از تن بتش جدا	विवित्सु
″	۱۶	تا دو کهری دیگر سر از تن بکٹ و	با دو کبیر دیگر سر از تن بکٹ و	विकट व सह
″	۱۷	کرانه	کراتهه	क्राथ
″	۱۸	سدواب نند	نندو اُوپ نند	नन्द उपनन्द
″	۱۱	فوج مارسن	فوج نارائن	नारायण नाम सेना
۱۰۹	۱۴	سوسرما	ششرما	सुशर्मा
۱۱۱	۱۶	تیر بر سکنندی زد	ده تیر بر شکهنڈی زد	दश बाण शिखंडी पर मारे
۱۱۲	۴	سانت پسر چرسنت	سکیت پسر چتر کیت	सुकेतु चित्रकेतु का पुत्र
۱۱۳	۷ و ۹	پرب نند هفت تیر دست کرماسه تیر و دست کرت هفت تیر و ستانک نیز همانقدر دست سوم نه تیر	پرت بنده هیته هفت تیر و شرت کرماسه و ششرت کیرت هفت تیر و ستانک نیز همان قدر و ششت سوم نه تیر نامها را همچنین آینده باید خواند	प्रतिविंध्य श्रुतकर्मा श्रु तिकीर्ति सतानीक सुत सोम

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحه
दंडधार	ڈنڈ دھار	دوندد ہار	۱۷	۱۱۵
व्याघ्रकेतु सुशर्मा	بیاگھر کیت وسشرما وچتر	ساکرت دسسرما وحترواکر	۲و۳	۱۱۶
चित्र उग्रायुध जय	واگرایدہ شکل ورد جمان	آمدہ وشکل وردح مان		
शुक्ल रोचमान सिंह	وسنگھ سین و	وسکرس وورجی		
सेन दुर्जय	ودرجی			
जिष्णु जिष्णुकर्मा	جشن وجشن کرما ودیواپی	حس وحس کرد دلواب	۵و۶	"
देवापि भद्र दंड चित्र	وبھدر وڈنڈ وچتر وچترایدھ	وبدر دوند وحر وحرانده		
चित्रायुध हरि सिंह	وہر وسنگھ کیت وروچ	وبر دستاکہ کیت درروح		
केतु रोचमान प्रालभ	مان دشلبھ	بان وسلبه		
जन्मेजय	نکل ولپسرش جنمیجی	نکل ولیسرس وحمی	۱۶	"
सात्यकी वहव प्र	ساتکی وبہب وطائفہ	ساتک وطائفہ بر ہیدرک	۱۷	"
भद्रक	پربھدرک			
सुदर्शना	سُدرچھن	سودچهن	۲	۱۱۸
मनशिलपर्वत	کوہ منشل	کوہ منسیل	۴	"
सिद्ध और चारण	سدھ وچار	سندھ دچارن	۱۲	"
युधामन्यु सात्यकी	جدھامنیہ وساتکی	جدہامن وساتک	۱۱	۱۲۳
स्थूणाकर्ण इन्द्र	ستھوناکرن واندرجال و	سوماکرن واندرجال وباسست	۱۴	"
जाल पाशुपति	پاشپت			
युधामन्यु उत्तमौजा	جدھامنیہ اتموجا	جدہامن اتموجا	۱۶	"
भार्गव अस्त्र	بھارگو استر	بہارگواستر	۵	۱۳۵
शतशृंग	ششت سرنگ	ستا سرنگ	۱۶	"
वलाक	بلاک	ملاک ــــ ہمچنین آئندہ ۱۲	۱	۱۴۴

صفحہ	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
۱۴۴	۳	کوشک	کوشِک	कौशिक
״	۲۰	جیدرتھہ	جَیدرتھہ	जयद्रथ
״	״	ستاده	شُرتائُش	श्रुतायुश
״	۱۵	لشات ومردم پورب و	لِشاتِ ومردم پورب و	वशाती पूर्वीय
		حاب دہان	بارٹھ دھان	वाढ धान
״	۱۷	کسا	کھش	खश
״	۱۸	اید ہرو لوند و بہیل وریج	دَارَب وَابھِسار ودَرَد	दार्व अभिसार दरद
			موٹھر وتنگن وآندھرک	मोठर तंगण आन्ध्रक
			پولند وکرات وملیچھ یعنی بھیل ۱۲	पुलिंद किरात म्लेच्छ
۱۵۸	۱۸	درمکہ	دُرمُکھ	दुर्मुख
۱۶۱	۱۰	ناہبک	باہلیک	वाह्लीक
״	۱۱	وردست من علامت حلہ کرده	وردست من علامت بر	मेरे हाथमें पृषत्क
		دیوتہاد تیرہاست	نشگت نام تیرہاست	नाम वाणहै
۱۶۳	۴	لبسوک	لبشوک	विषोक
۱۶۶	۱۸	امست	امبشٹ	अम्बष्ठ
۱۶۷	۱۲	باسپت	پاشپت	पाशुपत
۱۶۳	۱۳	کالیکج	کالکیج	कालकेय
۱۶۴	۱۹	بیترنی	بیترنی	वैतरणी
۱۶۸	۲	بسوک لبسر کیکی ازانحال خشمگین بسر	بشوک بسر کیکی الغصہ آورد کیکی از تحال	विषोक
		کرن بسین ودیده	خشمناکین تہ بسر کرن سپین ودیده	प्रसेन
۱۸۱	۱۶ و ۱۷	ملکی ودکوچی ورامی ودندبار ودہنکره وسلوسب وسہ وماب سک دسرجا	نکھنگی وکوچی و پاشی و	निषंगी कवची पापी
			دنڈدھار ودھنردھر	दण्डधार धनुर्धर

ناگری	فارسی	موافق کتاب فارسی	سطر	صفحہ
अलोलुपु सहस्रवाड	وَالُولُپ وسُنہ کھنڈو بات			
वात वेग सुवर्चस	بیگ وسُوبرچس			
द्रौपदी के पांच पुत्र	پنج پسر دروپدی	پنج پسر دروپدی و ششم ساتک	۲	۱۸۳
और वरिष्ठ द्रुपद के	و پنج پسر برشٹ			
पांचौ पुत्र जिन में छ	دُرپد کہ ششم آنہا			
ठा सात्यकी	ساتیکی ست			
सकुनि सुत वृष	پسر شکن برکہ وکراتھہ	پسر شکن و برک وکراب	۴	〃
क्राथ देवावृध	و دیوابردہ	و دیوارہ		
वृक	برک	برک	۲۰	〃
देवावृध का पुत्र	پسر دیوبردھ	پسر جراستدہ	۲۱	〃
नमुचि दैत्य	نمچ دیت	نمچ دیت	۷	〃
उपनिषद	اُپنکھد	اُپنکھت	〃	〃
रहस्य	ورہستہ	ورخس	۱۰	〃
मरुद्गण साध्य	طائفہ مُرُو و طائفہ سادھو	مرت و ساتھی	۱۴	〃
गण रुद्र ग्यारह	و یازدہ رُدر	و رودر		
प्राक तुषार यवन	تنک و تکھاریون	سک دلو کھاردین	۹	۱۹۰
का बोज	و کانبوج	و کاموح		
बलि	بَلِ	بل	۵	۱۹۴
अग्न्यास्त्र	وکرن آنہا را مے برید ارجن اگنیاستر زد کہ ازان آتش لباس مبارزان را سوختن گرفت دہشت مضطرب شدہ گریختند و فریاد کردند	وکرن آنہا رامی برید درین وقت کرن افسون برہماستر کہ پرسرام بادی دادہ بود درکار کردہ تیر بر ارجن انداخت و از تاثیر	۲۲ وغیرہ	〃

صفحه	سطر	موافق کتاب فارسی	فارسی	ناگری
		برهما استر حرارتی پیدا شد و خلق معرکه را مانند حرارت آفتاب که آخر زمان خلایق را بسوزد سوختن گرفته بهیم خشمگین گشته	پس کرن برای دفع آن بارُنا شترا سر داد که آتش فرو نشست و عالم زیر (ابرها و) باران زره پوشید ارجن بائی اشتر انداخته آن را دفع کرده باز بجز استر را افگند بعد از آن تیرهای هزاران قسم زد که اعضای کرن را و اسپان و کمان وجوه و پایهای رتهه او را شکسته در زمین فرو رفتند و رینوقت کرن بهارگو استر را که شُترام بادی*	वारुणास्त्र वायु अस्त्र वज्रास्त्र
۱۹۳	۱۷	نمچ	نَمُچ	नमुचि
〃	۱۰	وکمان سرسهات	وکمان وتیر سبهاپت	सभापति
〃	۱۸	آتش فعل دیوتها	رُدْرْ اَسْتر	रुद्र अस्त्र
۲۰۶	۱۶	حکیان	چیکیتان	चेकितान

* واده بود در کار کرده تیرے بر ارجن افسون انداخت و از ان تیر ارجن را بریده از اسواران و فیل سواران و پیادگان بسیار را بکشت و تیرها انداخته پانچالان را بر جا نگاه داشته زخمی ساخت و بکشت بهیم خشمگین گشته

آغاز فن هشتم از کتاب مهابهارت که آنرا کرن پرب گویند

بیسم پاین براجه جنمیجه گفت که بعد کشته شدن درونا چارج تمام بزرگان کوروان
یعنی درجودهن و سایر برادران و خویشان و دیگر راجها اندیشه مند گشته ترده
اسوستهامان آمده زبان به تاسف کشادند و تا دو گهری سخنان تسلی بخش
از بید و غیر آن مذکور میساختند و می گفتند که راه هیست همه را در پیش و هیچکس
را ازین راه گریز نیست روز با خر رسیدن نزدیک شده بود همه بمنزلهای خود
بازگشتند و در منزلهای خود نیز همان نوع بی آرام بودند و از بس فکر و اندیشه
که در هلاک شدن مردم خود میکردند شب خواب بفراغت نکردند علی الخصوص
کرن و درجودهن و دساسن و شکنی که از اندوه بسیار اصلا چشمان ایشان
نه غنود و هر سه کس آن شب را در منزل درجودهن بسر بردند و از ملاحظه آن
محنت ها که بپاندوان رسانیده بودند از بردن قمار دغلی و دروپدی را در مجلس
کشان آوردن و ایشان را در جنگل فرستادن می طپیدند و با خود میگفتند که
تا این پاندوان بحال ما چها کنند ازین نوع اندوه مندی آن شب بر ایشان
درازی برابر صد سال شد و چون روز شد بآیین خود بغسل و پرستش مهری
پرداختند و بجادمان امر نمودند که بار سواری ساز کارزار آماده سازید و بصحبت
شگون جغرات و روغن را حاضر ساختند و راجه کرن را بسرداری قرار داده

بر صدر بنشاندند و بعزم کارزار بیرون آمدند و قصه خوانان و بادفروشان و نسب
شماران را گاوان و رختها و طلا عطا کردند و آنها بدعا و ثنای ایشان زبان گشودند
و پاندوان نیز موافق دین و روش خود بکارهائی که هر صباح میکردند پرداختند و
باقصد جنگ استعداد نموده برآمدند و درمیان فریقین کارزاری هولناک
که از تماشای آن موی براندام دلاوران بر خیزد درگرفت و در سرداری کرن
دو روز این دو لشکر کوروان و پاندوان جنگی عظیم کردند بعد ازان کرن گوی
غلبهٔ دشمنان را ظاهر ساخت که در حضور پسران دهرتراشت از دست ارجن
شربت فنا چشید سنجی این واقعه را تمام در هستناپور رفته بسمع دهرتراشت رسانید
جنمیجه از بیسم پاین پرسید که ای براهمن دهرتراشت که از کشته شدن بهکیهم پتامه
و درونا چارج در مصیبت و محنت بود هلاک شدن کرن را که بگمین همت خود
در دو دستخواهی در جوده من مصروف داشت و امیدواری ظفر ازو می بود چگونه تاب آورد
همانا که در محنتها و دشواریها نیز مردن آدمی زاد مشکل بوده است که دهرتراشت
سفر کردن کرن را شنید و قالب تهی نساخت و همچنین از شنیدن خبر کشته
شدن بهکیهم پتا و باهلیک و درونا چارج و سومدت و بهور شروا و دیگر خویشان
و فرزندان و نبیرها هلاک نگشت ازینجا یقین من شد که در سختیها مردن دشوار است
اکنون تو احوال آمدن سنجی و خبر کردن او دهرتراشت را و آنچه گذشته است
با من بتفصیل بگوئی که من از شنیدن احوال پیشین و بزرگان سیری ندارم
بیسم پاین گفت که سنجی بعد از کشته شدن کرن آزار و محنت عظیم یافته شبانگاه
براراسپه که اسپان آن باد رفتار و صرصر کردار بودند سوار گشته به هستناپور آمده
نزد دهرتراشت رفت و او را از غم و اندوه بسیار بدحال یافته سر بر پای او
نهاد و حقوق تعظیم و بزرگی او را بجا آورده الفاظ تاسف و غم و درد را بها
هاے باید گفت و گفت که من سنجی ام ترا خیر باشد از خود کرده خود محنتها
یافته بی آرام و بیهوش نشده باشی بدرو و درونا چارج و بهیکم و سری کشن و

پرسرام و درونا و و کهنور کهیشر و دیگر بزرگان آنچه در باب خیرخواهی میگفتند تو
آنرا قبول نکردی اکنون آن سخنان را یاد آورده محنت نمیکشیده باشی دهرتراشت
سخنان سنجی را که دستها بهم آورده در پیش او ایستاده میگفت شنیده نفس آتشین
بلند برآورده جواب داد که از کشته شدن بهیکهم که علم سلاحهای دیوتها نیز میدانست
و از هلاک گشتن درونا چارج که علم سلاح را به از وی کس نمیدانست من محنت و آزار عظیم
یافته ام بهیکهم که در هر روزی ده هزار ارابه سوار مسلح و مکمل را بباد میداد او را
سکهندی بقوت ارجن هلاک ساخت من از غمغمی در آزارم و درونا چارج که از پرسرام
علم کمانداری و دیگر سلاحها بیاموخت و ارجن و راجها و راجه زادهای دیگر از خدمت
او مهارتهی شدند او را دهشت دمن ضایع ساخت مرا از غمغمی در آزار عظیم دارد
دل من از شنیدن هلاک این هر دو بزرگ که در علم سلاح چهار گونه هیچکس نظیر
ایشان نبود در آزار و محنت ست بعد از کشته شدن درونا چارج پسران من بچه کار
پرداختند و چون ارجن فوج سنسپتکان را بکشت درونا این استر را اسوتهاما
سر داد و فوجهای پانڈوان بگریخت فرزندان من چه کار کردند عقیده من آنست
که فرزندان من گریخته اند و از کشته شدن درونا چارج که بجای کشتی بود مانند
کشتی شکستها در غرقاب حیرت فرو رفته دست و پا می زنند و وقتی که مردم لشکر ما
بعد باطل شدن ناراین استر رو بگریز نهادند در جودهن و کرن و کرت برما و شل
و اسوتهامان و کرپاچارج و دیگر پسران من که مانده بودند و دیگران چه حال
داشتند و رنگ روی ایشان چگونه بود آنچه از احوال لشکر پانڈوان و سپاه ما
میدانی بتفصیل بگو سنجی با دهرتراشت گفت ای برادر بزرگ آنچه از بدسگالی
تو بر سر کوروان گذشته اکنون آنرا بخاطر گذرانیده اندوهگین مشو زیرا که آنچه
شدنی ست میشود دانا را نباید که از آن اندیشه مند شود و اگر چیزی بایستی شود
و ناهایستی پیش آید مرد دانا را باید که از آن نیز اندوهگین نشود دهرتراشت گفت
ای سنجی از شنیدن این احوال مرا هیچ غم و اندوه پیش نمی آید آنچه واقعه شد

قرار واقعی با من بگوی سنجی گفت که چون درونا چارج کماندار کشته شد فرزندان
ترا عقل از سر پرید و سر در پیش انداختند و دم بر نمی آوردند و مردم لشکریت
ایشان را دران حال دیده روی بر آسمان کردند و سلاحهای خون آلود از دستهای
ایشان بی اختیار بر زمین می افتادند و جوشن و غیر آن بر مبارزان شکسته شده
مینهای آنها مانند ستارها در آسمان درخشان می نمود و راجه دریودهن مردم لشکر
خود را حیران دیده گفت که من اعتماد بر زور و قوت بازوی شما کرده با پانڈوان
طرح جنگ انداختم و شما را از کشته شدن درونا چارج بسیار حیران و اندوهگین می یابم
کسی که کارزار مینماید او کشته میشود و در کارزار نمودن فتح میسر میشود یا شکست می آید
درین باب تعجب چیست شما را بهر حال کارزار باید نمود اکنون شما کرن را که داننده
سلاحهای دیوتهاست دیدی تو پس و بهیم کارزار می نماید ببینید که از بهیم و ارجن همیشه
خود را نگاهبانی میکند و با او در برد نمیشود چنانچه آهو برابر شیر نمیتوانست آمدن و
کرن آن نوع زبردستی ست که بهیم را که زور ده هزار فیل دارد بسلاحهای آدمیان
بآن حال رسانید و گهٹوتکچ را که سر آمد جادوگران عالم بود به نیزه انداخته هلاک ساخت
شما قوت بازوی کرن را که در کارزار کم نمیشود و مردانگی و چالاکی او را و اسوتهامان
را در کارزار نمودن با پانڈوان و پانچالان تماشا کنید شما همه راجه و راجه زاده ها آیید
این کارزار با یکدیگر مشاهده نمائید چون درجودهن این سخنان بگفت کرن بآواز
بلند نعرهای شیرانه کرد و کارزار در گرفت و در حضور تمام پانچالان و سرنجیان رتهکی
و ترمت را زیر و زبر ساخته هلاک کرد و از بسکه تیر بی نهایت می انداخت تیرهای
او در ایشان یکی بسوفار دیگری پیوسته از آنجا باغنیم یکی میشد و ازین قسم
هزاران قطار تیر مانند قطرهای باران میرسید و در رنگ قطار زنبور می نمود و
کرن هزاران مبارزان را مسافر راه فنا ساخت و در آخر از دست ارجن شربت فنا
چشید و دنیای فانی را بگذاشت بیسم پاین براجه جنمیجه گفت که دهرتراشت
این سخنان شنیده دریافت که غم و اندوه این مصیبت را نهایتی نیست و

درجودهن را در معرض هلاک بلکه کشته گشته تصور نموده بیهوش شد و بر زمین
مانند فیلی که بی اختیار بیفتد بیفتاد از افتادن او فریاد و فغان زبان کوروان
و بین گنبد گردون پیچید و همه در دریای اندوه غرق گشته از چشمها جویهای
اشک روان کردند و گاندهاری نیز نزد دهرتراشت آمده بیهوش گشته بیفتاد و
زنانی که همراه او آمده بودند آنها نیز بر روی در افتادند بعد از آن سنجی آن همه زنانرا
که اشک از دیده با فزونی باریدند یک بیک برخیزانید و تسلی میداد و آنها نشسته مانند
درخت کیله که از باد در حرکت آید بر خود می لرزیدند و سنجی راجه دهرتراشت و دیگر
را آب بر روی زده بحال آورد و دهرتراشت آهسته آهسته بحال آمده آن همه زنان
را رخصت داد و خود مانند مستی مدهوش گشته نشست و تا مدتی بهمان نوع متفکر بود
بعد از آن نفس های گرم از دل برکشید و زبان به شکایت فرزندان و ثنای
پاندوان بگشاد و بر عقل و رای خود و شکن نفرین کرده باز سر بجیب تفکر فرو برد
و بعد از زمانی تحمل آن حال نموده متهور در زیر با سنجی گفت که آنچه تو گفتی همه را
شنیدم این بگوی که درجودهن که همیشه ظفر خود میخواست مرده است یا نه تفصیل
این قصه را بمن بگوی ببینم یا من چنانچه گفت که چون دهرتراشت این سخن بگفت
سنجی گفت که کرن با فرزندان کمانداران کشته شد و بهیم دساسن را بکشت و
از کمال خشمی که بر وی داشت خون او را بخورد دهرتراشت گفت که از بدسگالی من
و از نا اندیشیدن درجودهن عاقبت کار گشته شد و دل و جگر من میسوزد
اما چون این میخواهم که ازین دریای اندوه بگذرم و خاطر جمع نمایم با من
بگوی که از پاندوان و کوروان چه کسان کشته شدند و چه کسان زنده اند سنجی
با دهرتراشت گفت که بهیکم پتامه در ده روز ده کرور جنگ جوی را کشت و هلاک
شد و بعد از وی درونا چارج که افواج پانچالان را بباد فنا برداده کشته شد و بکرن
که با آئین چهتری بسر برد آنرا بهیم بکشت و وند و انوبند پسران راجه اوجین و
جیدرت که ده ولایت در تصرف او بود و پسر درجودهن لچهمن نام که فرمان بردار

تو بود و از مستی جنگ فرو نمی آمد کشته شدند و پسر دساسن که مهاود. بود و او را اسیر
در ویدی کشت و بهگدت صاحب پیلان که قریب بدریای شور بود و صاحب
اندر بود او را ارجن بقتل رسانید و بهورشوره و ارا ساتک جنبر ماهی و هست را انگل
هلاک ساخت و دساسن را که همیشه مست کارزار بوده و ورزش سلاح اندازی
داشت و پسرت چتر سین را بهیم کشت و سدهین را که فیلان بی نهایت داشت
ارجن و راجه اوده و پسر شل را ابهمن بکشت و برکهه سین پسر کرن را که در جنگجوئی
برابر پدر بود بعد ازان که ابهمن کشته شد ارجن عهد نمود که او را بکشد بنا بران
ارجن او را کشت و سرهای را که همیشه با پاندوان در مقام دشمنی بود و بهکرت و پنجه پسر
را نیز ارجن کشت و در کرته پسر شل را سهدیو کشت و پسر بهکرت که مانند باشه در معرکه
کارزار میگشت او را نکل کشت و چت سین پسر جراسنده را ابهمن و باهلیک را با لشکر
و در مگده و دسه و درم کهن و درسیه پسر انت و کلنگ و برکهت را و مهلبان و برکه پدریار
و اکریا و راجه او کهوان و جهسم و سورلی را بهیم کشت و راجه بورو را که زر ده هزار
فیل وحشت با ده هزار دلاور از لشکر او و قوم او مهکاه و مردم شور و ولایت کلنگ
و هزاران از فوج سن سکان و برکیک و اجل را که برادر عروس تو بودند ارجن
بقتل رسانید و جل سنده راجه و الا بده راجهس را گهروبهج و کرن با برادران
و فرزندان و مردم مالوه و ولایت و درور و لکت و چهدر و ک و اسیر و ولایت نندگرم
باهلیک و سایر برگ و دیگر مردم چهار اطراف عالم را با فیلان و اسپان و پیاده ها
نیز ارجن کشت و بعضی مردم درکشاکش و اثر دهام در ته دست و پای فیلان و غیر آن
کشته گشتند القصه وقتی که ارجن و کرن بایکدیگر متقابل شدند هزاران هزار
ازین قسم مردم هلاک شدند چنانچه اندر را با برتراسر و بام را با راون و سرکرتین
را با سمبهو پاسر و مر نام دیت و کارت بیج را با پسرام و سوم کارتک را با مهک و
مهادیو را با اندهک کارزار واقع شده بود کرن را با ارجن این چنین جنگ دست
داده و کرن که بخ دشمنی پاندوان و نداسا میدواری ظفر کوروان بود و پاندوان

او را کشته از دریای کارزار بگذشتند و برادران و دوستان سنجی را که در باب نیکوئی
تو می گفتند و تو گوش بآن نکردی و پسران تو که طمع ملک داشتند انواع فساد و
بدیها از ایشان بوجود می آمد و تو آنرا روا میداشتی اکنون نتیجهٔ آنها می بینی دهرتراشت
با سنجی گفت آنچه پاندوان مردم لشکر ما را کشته بودند نام آنها گرفتی اکنون جمعی را که
مردم ما بقتل رسانیده اند بگوی سنجی گفت که راجه ولایت کت را با برادران و خویشان
و مردم بارا سن او کنت را بهیکهم پتامه کشت و راجه ست جت را که در زور و چالاکی
برابر ارجن بود و هر یک از برادر او دروپدی را با فرزندان شان درونا چارج هلاک
ساخت و ابهمن را که با وجود خورد سالی در زور و مردانگی برابر سری کرشن بود از مهارتهیان
شش باتفاق نموده در کارزار پیاده ساختند و پسر دساسن او را بکشت و سردار مردم
امت را که از جانب جدهشتر داد مردانگی میداد و مردم بسیار را بقتل میرسانید او را
بهیمسین پسر درجودهن بکشت و راجه برست که در کمانداری شهره بود از دست دساسن
شربت فنا چشید و راجه بهیمت و کنندها را که از غرور بهادری کارزار می نمودند انس راج
و مهاوچ راج را با فوجهای ایشان و چترسین که ولایت او قریب دریای شور است
درونا چارج بقتل رسانید و مالکرون را اسوستهامان و جراسندهر جودی را بکرن
مسافر راه فنا ساخت و راجه کیکی که همشیرهٔ بهیم بود با مردم او و برادرش که جانب
کوروان شده بود بکشت و راجه جنمیجه را که در گرز بازی یگانهٔ روزگار بود بیسرت در یک
بغلطانید و دو برادر او که هر دو ملوهبان نام بودند و راجهای دیگر که داد کوشش میدادند
و چالاکی می نمودند و رچسه و کنت بهوج که از خال ارجن بود بزخم تیرهای جان ستان
درونا چارج بعالمی و مقامی که جنگجویان بعد از کشته شدن در کارزار میروند رفتند
و اسهو راجه بنارس را با لشکرش پسر راجه بسوان و اسوجا و جدهامن و انموجا و
جهرمیو پسر شکمندهی را ابهمن نبیرهٔ تو بقتل رسانید و جسر دهرما و ستر دهرما را که از بهادران
پانچال بودند تیر درونا چارج مسافر راه فنا ساخت و شاندیسر برسهرا و دهرشت کت
بزرگترین راجپوتان چندیری را با ملک براه عدم فرستاد و راجه ولایت مگده را

بهیکهم پتامه معدوم ساخت و ریجهر و جهر برتها هر دو پدر و پسر را و سکنت پسر سپال را
دست و دهرشت که از ولایت سراتهه بودند و مدارش و سوچ دت و سرمان که کارهای
نمایان کرده بودند و بدان و غیر ایشان مردم بسیار را درون ناچار نابود ساخت و دهرتراشت
باسنجی گفت که چون این همه سرداران والا و برگشته شدند بقیة السیف لشکر خود
را نیز علف شمشیر فنا شده می بینم و هرگاه بهیکهم پتامه و درون ناچار بجهت خاطر
من خود را باختند زندگی من بچه کار می آید اکنون جمعی که زنده اند نام آنها را برمن
بخوان که من این همه بزرگان را کشته و مرده می پندارم سنجی گفت که اسوتهامان
که انواع سلاح شوری را از پدر خود درون ناچار آموخته بود بعد از کشته شدن پدر زنده است
و کرت برما که خال پاندوان ست کرپاکه آنها را گذاشته بجهت خاطر آنها کارزار
میکند نیز زنده است و کرپاچارج و کیکی و بالهیک و برسرو درجودهن با سکسین ست سین
و چتر سین و جرامده و ست برباچی و سالو و سراب و شل نیز بر صدد حیات اندو
سربای دستاهده و جرا اند مستعد کارزار اند و پسر کرن کرست سین نام دارد مع
برادران دیگر زنده اند دهرتراشت باسنجی گفت که این جماعت را دانستم بیسم باین
بجنیجه گفت که در نیوقت که دهرتراشت نامهای این بقیة السیف را شنیده حالش از
به بیهوشی کشید و در اثنای بیهوشی باسنجی گفت که ساعتی خاموش شو که دلم از جا
رفت این بگفت و بیهوش شده بر زمین افتاد جنیجه از بیسم باین پرسید که چون
دهرتراشت از آن حال بهوش آمد و کشته شدن فرزندان و کرن و غیره دریافت
چه گفت بیسم باین گفت که دهرتراشت را آن عالم شنافتن کرن ما و رفتیاد تها
راه رفتن کوه سمیر که محال عقلست همچو از پای آوردن اندر از عقل دور است و
خشک شدن دریای شور دور از کارست و نشان فانی شدن عناصر اربعه و
برافتادن آنها به یکبارگی عقل باور ندارد مانند بی نتیجه شدن عملهای
نیک و بد است یعنی همچنانکه وقوع این چیزها حیرت بخش است همچنین از مردن کرن
عجب داشت و با خود نگه میندیشیده گفت که کرن که زور و قوت شیر و فیل داشت و

ودستها مانند کوهان گاو جثیان ورفتار رواوازش مانند چشم ورفتار رواوازگاو بود ودر
کارزار از انداز رو می گردانید و از او از چاشنی کمان و آواز شپه تیرهای او هیچکس
از بهادران ارابه و اسپ و فیل سواران را یارای ایستادن در برابر او نبود او
کشنده فوجهای دشمنان بود و از پشتی و کومک او درجودهن با پانڈوان دشمنی فراخ
بنیاد نهاده بود و اعتماد بزور بازوی خود نموده سری کرشن و ارجن و دیگر مبارزان را هیچ
نمی شمرد و آن کرن که همیشه مانند نادان و خام طمعان با درجودهن میگفت که سری کرشن
و ارجن را که هیچکس زبون نساخته است من بزور بازوی خود بزودی زبون ساخته
گوی جنگ از انها ببرم و بهادران عالم را مانند مردم گاندهار و مدرک و بس و برکرت
و سکن و سک و پانچال و مده و کیل و بنارس و اوده و انگ و سک و بکها و فونید
و کیکک و بس و کلنگ و برن و رسمک و رکیک این همه را بجبت از یاد دولت
درجودهن زبون ساخته ته و بالا ساخت که همیشه خراج میدادند اینچنین کرن را
با این قوت و دانائی علم سلاح و دیوتها پانڈوان چگونه کشتند چرا که در میان دیوتها
راجه اندر و در میان مردمان کرن هر که خطاب دارند دیگری کسی باین لقب نامزد نیست
و مانند اوجی سر را که در میان اسپان به بزرگی معروف و در راجه ها کبیر و در دیوتها
اندر همچنان کرن در جنگجویان بزرگ است و چرا شده که جمیع راجهای عالم را در زندان
کرده بر کوروان و پانڈوان که در پناه کرن بودند دست درازی نتوانست کرد
ای سنجی من از شنیدن کشته شدن کرن که با ارجن و دروپدی جنگ نموده کشته شد
در دریای اندوه غرق گشته ام مانند کشتی شکسته که در دریای شور کشتی او شکند
و در غرقاب حسرت افتاده چاره نداشته باشد اگر من در چنین مصیبت و محنت نمیرم
سینهٔ من از حجر سخت تر است که بشنیدن مرگ برادران و خویشان و فرزندان و دوستان
کیست که قالب تهی نکند غیر از من سخت جان اکنون من یا زهر میخورم و یا خود را
در آتش یا از بالای کوه می اندازم اما این را تاب نمیتوانم آورد سنجی گفت که دولت دنیا
بکمال داری و از خانواده بزرگی و ریاضت و نیکنامی داری و بید را میدانی از جهت

این اوصاف مردم ترا بجای راجه ججات و در علم مانند بیاس میدانند و آنچه
کردنی بود همه کرده خود را بحال بیار و برقرار دار و هیچ اندوه و فکر را بخود راه مده
دهرتراشت گفت که من طالع و بخت را در شمار نمی آرم و سعی و تردد را هیچ نمی شمارم
چرا که کرن که برابر کوهی بود و لشکر چندین شهر را و مهاراجان پانچال را بکشت و در همه اطراف
تیرباران کرده و چنانچه اندر دیتیان را بیهوش ساخته بود او نیز پانڈوان را بدحال و
پریشان ساخت در آخر از دست ارجن کشته شد مانند درختی که از زور باد بر زمین
بیفتد افتاده خواهد بود من تاب این غم و اندوه در خود نمی بینم و فکر و اندیشه من
زیاده میشود و میخواهم که بمیرم سینهٔ من از فولاد است که مردن کرن را شنیده هزار پاره
نمیشود همانا که مرا دیوتها عمر دراز بخشیده اند که در چنین واقعه جانگاه نمی میرم لعنت
بر حیات کسی باد که از مردن دوستان و یگانها زندگانی میکند مرا که همه بزرگ میدانستند
اکنون در ینحال من در نظر خلق سبکسار خواهم بود و از کشته شدن بهیکم و درونا چارج
در محنت و آزار بودم حالیا از مردن کرن محنت بسیار یافتم و از کشته شدن او همه را
در معرض فنا می بینم او برای فرزندان من بزرگ پناهی بود چون او از عالم رفت
زندگی من بچه کار آید و از ارابه بزخم تیرها مانند قله کوه بضرب بجلی افتاده و بچون آن گشته
مثل فیل که فیل دیگر پیش کشته باشد بخاک هلاک غلطیده خواهد بود کسی که پناه
فرزندان من بود و پانڈوان از وی بیم و هراس داشتند و کمان داران دیگر را
بوی تشبیه نمیکردند او بدست ارجن هلاک شد و آن مهاد رکماندار که دوستان
بوجود او از هیچکس ترس و بیم نمیداشتند بر زمین افتاد و مانند کوهی که ابر را از ابصر
بیجا انداخته باشد و مدعای آرزوی در وجود من مانند راه رفتن کسی که هر دو پایش
بیکار باشند و خام طمعی که دستش تهیست و میل اسباب دنیوی دارد و تشنه که
قطرات آب آتش تشنگی او را افزونه نشانند ضایع گشت و خاک شد چه او چیزی دیگر
بنمود و قرار داده بود و از پردهٔ غیب چیزی دیگر رو نمود بخت و طالع را دگرگون نتیوان
ساخت ای سنجی دو ساسن باری بوضع نامردی کشته نشده باشد و در وقت کارزار

پیش غنیم خود زبونی نکرده باشد بلکه مثل چهتریان مهابهادر کشته شده باشد
همیشه از کارزار نمودن مارا منع می نمود و دریجودهن قبول نمی نمود مانند مرگ رسیده
که علاج بیماری خود را قبول نکند وقتی که بهیکهم بر بستر تیرها افتاده بود و از ارجن آب
طلبیده و ارجن تیری بر زمین زد که آنجا چشمه آب روان شد و در آنحال بهیکهم با دریجودهن گفت
که با این نوع مردم ترا صلح کردن اولیت کار جنگ را همین تا کشته شدن من تمام
کن و ملک را با برادران قسمت نموده سلطنت بران دریجودهن از بد اندیشی سخن اورا
نه شنید اکنون نتیجه آن پیش دریجودهن آمده اندیشه مند گشته است و آنچه
آن دوربین یعنی بهیکهم گفته بود در وقت آن آمده است که بوقوع آید ای سنجی
حال من که وزرا و فرزندان من کشته شده اند بدان مرغی ماند که پر و بالش
شکسته باشد و پانډوان مرا مانند آن جانوری که طفلانش پرکنده در قید خود
در آورند ساخته اند و همچنانکه جانوری پرکنده هیچ جا نتواند رفت مرا نیز بی مددگاران
و کوکمیان که جاد منار رفتند هیچ تدبیری و رهی ورد بی نمانده است دولت من کم شد
و آرزوی من بر نیامد خویشان و فرزندان من هلاک گشتند و مرتبه بودن دشمنان
گشتم اکنون کجا خواهم رفت چه کرن که بجهت دولتخواهی دریجودهن ولایت
بسیار را فتح نموده مردم کامبوج وا مت وکیکی و گاندهار را زبون ساخته روی زمین را
متصرف شد اورا پانډوان زبون ساختند و بقتل رسانیدند اکنون با من
بگوی که وقتیکه ارجن کرن را کشت کدام بهادران با وی همراه بودند همه
اورا تنها گذاشته رفته بودند که پانډوان اورا بکشتند ای سنجی همان نوع که کشته
شدن آن بهادران یعنی بهیکهم و درونا چارج وغیره ایشان را با من به تفصیل
بیان کرده بودی احوال کشته شدن کرن را نیز بمن بشرح بگوی بهیکهم را خود
شکهندی وقتی که او دست از کارزار باز داشته بود و درونا چارج را که سلاح را
گذاشته بود درشت دمن تیر بسیاری بر روی زده بشمشیر سرش از تن جدا کرده
بود القصه این هر دو نامدار را بدغلی کشتند و الا اندر را با وجود سلاح بجر یارای

آن نبود که خیال کشتن این دو بهادر و مبارزنامی را تصور توان کرد و من از روی
راستی میگویم که کرن بهادری بود که سلاح دیوتها را به ضنیم می انداخت و مانند
اندر بود و کارزار را از روی راستی و دهرم میکرد مرگ چگونه نزدیک او آمد
آن کرن که در عوض حلقهای گوش او اندر بوی نیزه داده بود که مانند برق
می درخشید و دشمنان را هلاک میگردانید و یک تیر دیوتها که پیکان آن مانند
دهان مارست و همیشه در ترکش او میبود و او بهیکهم و درونا چارج و غیر آن از
مهارتهیان را اعتباری ننهاده از پرسرام تعلیم برهما استر گرفت و آن کرن که
هنگام آزار رسانیدن ابهمن درونا چارج و دیگران را کمان ابهمن را برید و بهیم
را که ده هزار فیل داشت و در رنگ برق در کارزار شتابی و چالاکی نمود پیاده
ساخت و سهدیو را زبون ساخته از ارابه فرود آورده بروی رحم نموده او را نکشت
و گهتوتکچ را که هزاران نوع جادوگری می پرداخت با نیزه اندر هلاک ساخت آن
کرن که ارجن درین مدت که او نیزه اندر در دست داشت از بیم در مقابل او نیامد
و نتوانست آمدن ارابه او نشکست و سلاحهایش کم نشد و کمانش را نبرید
دشمنان چگونه او را کشتند آن کرن که در میان مردم حکم شیری داشت او را
که تواند زبون ساخت بخاطرم میرسد که کمانش بریده شده باشد و ارابه اش
در زمین فرو رفته باشد و یا سلاحش شکسته که او کشته شده باشد و الا سبب دیگر
موجب هلاک او نمیدانم چه او عهد کرده بود که تا ارجن را نکشد پای خود را نشوید
آن کرن که از بیم او جدهشتر تا سیزده سال در جنگل خواب نکرده بود و بزور او
فرزندان من دروپدی را در مجلس کشان آورده و با وی گفته که تو کنیز ما
شده آن کرن که هیچ بیم از کارزار پاندوان و تیرهای کمان گاندیو بخاطر نرسانید
بی ملاحظه با وی گفت که تو بی صاحب شده یعنی کسی نمانده که ترا از بندگی ما
خلاصی بخشد ای سنجی او را از پاندوان و فرزندان ایشان و از سریکرشن بجهت
اعتماد بر زور بازوی خود هیچگاه یک لحظه بیم و ترسی بخاطر راه نیافته و اگر

دیوتها باتفاق اندر کمر عداوت بسته در مقام دشمنی کرن شوند و کارزار نمایند من
کشته شدن او را باور نکنم پاندوان خود چه کسان اند که او را توانند کشت دیوتهی
که کرن دستها را بهم آورده کمان را در چاشنی آورد کرا مجال که در برابر او تواند ایستاد
و اگر زمین و آسمان را بی ستاره و ماه گویند باور توان کرد اما کشته شدن کرن را که
هرگز در کارزار رو نمی تواند گردانید قبول نخواهیم کرد و کرن آن کسی بود که بهیکم در جود
که پیدایش او و تکیه بر قوت او نموده بمشورت دساسن سخن صلاح سری کرشن را
در باب صلح میگفت نشنید اکنون کرن و دساسن را کشته دیده اندیشه مند
شده باشد و از کشته شدن ایشان پاندوان را ظفر جنگ و کامیاب یافته چه
میگفته باشد و در مرگ کرن و برکه سین را کشته و لشکر خود را و راجها و مهارتهیان را
رو گردان دیده در دریای اندیشه فرو میرفته باشد و آن بی انصاف متکبر
بد رای که تحریص خود کرده و دوستان تمام او را منع میکردند که تحریص خود
بر نمی آید اکنون خود را در نهایت بی قوتی و زبونی دیده چه میگفته باشد چون
بنیاد این دشمنی خود کرده و دوستان تمام او را منع میکردند مردم نیک را
کشتن داد و بهیم دساسن را کشته خون او بیاشامید و کرن در مجلس باتفاق
شکنی میگفت که من ارجن را خواهم کشت اکنون که ارجن کرن را کشت در خود
با خود چه گفته باشد شکنی که در قمار دغلی پاندوان را برده خوشحال شده بود اکنون
از کشته شدن کرن چه میگفته باشد و کرت برما و اسوتهامان و کرپا چارج و
شل و دیگر مهارتهیان و راجها که زبون شدن آنها در تصور کسی نمی آید کرن را
کشته دیده چه میگفته باشند و بعد از کشتن کرن در برابر قوم اهک چه کسان
ایستادند و شل که در ارابه سواران ممتاز بود چه اجابی بهلبان کرن به پشت و
در جانب دست راست و چپ و در عقب کرن چه کسان بودند و کدام یک از پهلوانان
وقت کارزار نمودن کرن از وی جدا نشدند و چه کسان از نامردان از گرد وی پیش
او گریختند شما همه یکجا بودید کرن چگونه کشته شد و پاندوان مانند قطرات باران

دسته‌های تیر بر کرن میگذاشتند بچه ترتیب آمده و آن تیر کرن که پیکانش مانند
دهان مار بود چرا ضایع شد ای سنجی چون کرن کشته شد دیگر از لشکر خود اثر باقی
نمی بینیم هرگاه بهیکم و درونا چارج در دولتخواهی ما سعی جمیل نموده کشته شدند
زندگانی ما بچه کار می آید و اینکه من کشته شدن کرن را مکرر از تو می پرسم بجهت
آنست که او زور چندین هزار فیل داشت و این معنی را طاقت نمی توانم آورد بارے
تو بعد از کشته شدن درونا چارج آنچه پاندوان با کوروان واقع شده و
کارزاری که پاندوان با کرن کرده او را کشته اند بتفصیل با من بگوی سنجی دهرتراشت را
گفت که بعد از کشته شدن درونا چارج آنچه اسوتهامان در باب کارزار تدبیر و
کوشش نمود همه ضایع شد و لشکر کوروان متفرق و پریشان گشت ارجن با
برادران لشکر خود را جمع نموده باستاده و درجودهن نیز لشکر خود را از پریشانی جمع
آورده بجهت آنکه روز باخر رسیده بود فرمود که منزل بگیرید چون منزل گرفتند
همه نزد درجودهن حاضر آمده بفراغ خاطر حالت هر کدام بر چارپائی و صندلیها
نشستند بعد از آن راجه درجودهن از روی ملاطفت با حاضران خطاب نموده
فرمود که شما همه از میان خردمندان ممتازید همه باتفاق رائی بزنید که اکنون
بعد ازین واقعه ما را چه باید کرد سنجی میگوید که درجودهن این خطاب نمود حاضران
کارطلب همه بر جاهای خود نشسته حرکاتی که از آن دعوی جلادت و مردانگی
گیرد بظهور آوردند اسوتهامان این معنی را از سیمای آن مبارزان دریافته
و راجه درجودهن را از غصه آن واقعه برافروخته دیده زبان بجواب راجه گشاده
گفت که دانشوران حکمت سنج گفته اند که حصول دستگاه دنیاوی بچهار چیز
وابسته است اول خواهش درست دویم تحصیل اسباب سوم زیرکی و استعداد
حالت چهارم انصاف و نیکی و این چهار چیز بطالع وابسته است و اگرچه بزرگان
ما که دیوتها و جامع این هر چهار صفت بوده اند کشته شدند اما ما را نشاید که از فتح
ناامید شویم چون انصاف در نزد ما همیشه میسازیم طالع نیز مددگار ما میشود اکنون ٢١

ما را باید که کرن را که جامع چندین اوصاف نیکو و بزرگترین مردم زمان ست بسرداری
بر داریم و بر دشمنان ظفر یابیم چه کرن در زور و شجاعت بی بدل ست و سلاح را
بسیار کار فرموده و از هستی کارزار فرو دنمی آید و هیچکس را تاب نظر کردن بجانب او
نیست و سزاوار آنست که بر دشمنان ظفر یابد سنجی گفت که دریودهن این سخنان را
از اسوتهاما شنیده قاعده امیدواری او بر کرن محکم شد و با خود قرار داد که
به یاری کرن و یاوری بخت با خود بعد از هلاک شدن بهیکهم و درونا چارج بر دشمنان
ظفر می یابم و کرن بر پانڈوان غالب می آید و این معنی را در خاطر خود مقرر ساخته
با کرن گفت که اگرچه به نسبت محبت ترا برادر خود میدانم اما بجهت سود مندی
این سخن میگویم تو باستماع لائق بشنو و هرچه بخاطرت رسد آنچنان کن تو نیز دانا
داری و رای مرا نیا هی و بزرگی بهیکهم و درونا چارج که مهارتهی و سردار لشکر
من بودند هر دو بان سپاری نمودند و بعقیده من از ایشان تو در شجاعت زیاده اکنون تو
سرداری این لشکر نمائی اگرچه آن دو بزرگ ممتاز بودند اما رعایت جانب
ارجن را از دست نمیدادند و من به سخن تو آنها را سردار ساخته بودم بهیکهم تا
ده روز که تو در آن مدت سلاح بدست نگرفتی کارزاری نمود و در ان میان
نگاهبانی پانڈوان هم میکرد و ارجن سکهنڈی را از پیش خود گرفته از عقب
در آمده بهیکهم را کشت و چون بهیکهم تیرها را بستر راحت خود ساخت بصلاح تو
درونا چارج را سردار ساختم و او نیز پانڈوان را شاگرد خود دانست و رعایت
جانب آنها نمود و محافظت ایشان کرده آن نیز بر دست دهشت دمن هلاک
گشت و چون ایشان هر دو کشته شدند اکنون من هیچ کس را سزاوار سرداری
لشکر نمیدانم تو در خور آنی که ما از حسن تردد تو ظفر یابیم و از اول حال ما را از تو سود مندی
رسیده و الحال و بعد ازین نیز امید ظفر از تو دارم اکنون ترا باید که بار این کار
بر دوش همت خود گیری و سرداری لشکر را با خود قرار داده بر صدر عزت بنشینی
چنانچه دیوتها سوامی کارتک را بسرداری بر داشته بودند تو نیز سرداری لشکر ما

نموده به نگاهبانی سپاه دهرتراشت پروازی و امواج دشمنان مارا نو بشکنی چنانچه اندر
دتیان ورد انو را کشت پانڈوان و پانچالان بمجرد رسیدن تو در میدان کارزار
روی بگریز خواهند نهاد چنانکه از دیدن بشن دانو بگریختند پس ترا باید که
سرداری لشکر ما بکنی که پانڈوان و پانچالان را از شنیدن انجال دست از
کارزار بر بوده تو لشکر دشمنان از پیش بردار مانند نور آفتاب عالمتاب که لشکر
ظلمت را بر طرف میسازد سنجی با دهرتراشت گفت که چون امیدواری درجودهن
بسرداری کرن در ظفرمندی محکم شد با کرن گفت که ارجن را یارای آن نیست
که با تو کارزار نماید کرن گفت که من این سخن را اول بار با تو گفته بودم که من
پانڈوان را با سری کرشن و فرزندان و لشکر ایشان شکست میدهم بموجب
فرموده تو سرداری لشکرت مینمایم تو برآنها ظفر یافته پندار و خاطر خود را
ازین دغدغه فارغ دار پس راجه درجودهن برخاست و بجهت آنکه کرن را
بآیین خود موافق احکام بید بر صدر بنشاند فرمود که کوزه های طلا پر از آب
افسون خوانده حاضر ساختند و استخوان زیرهای دندان فیل و شاخ کرگدن و
گاو و جواهر و مروارید و چیزهائیکه بوی خوش دارند دران کوزها آب انداختند
و تخمی از چوب گولر زدند و آنرا بفرشهای لایق بیاراستند و آنچه در بید فرموده اند
همه حاضر کردند و کرن را بران تخت بسرداری نشاندند و آن آب را برهمنان بکا
دابه بروی می افشاندند و هر چهار طائفه برهمن و چهتری و بیس و سود در زبان
بمدح و ثنای او بکشادند و کرن طلا و گاو و غله و رخت بسیار به برهمنان عطا داد و
باد فروشان و برهمنان دعای ظفر برای او کردند و شرائط تعریف و ستایش او بجا
آوردند و چون کرن بر تخت سرداری نشست از نهایت شکوه انچنان نورانی
نمود که تو گفتی آفتاب دیگر پیدا شد و بسیرت درجودهن که او را مرگ فرو گرفته بود بعد
از کوتاه اندیشی خاطر خود را جمع ساخت و کرن بعد از ان حال بمردم حکم نمود
که فردا علی الصباح که اشعه لمعات نیر اعظم جهان ظلماتی را منور سازد تهیه اسباب

کارزار نمائید داو در میان فرزندان تو مانند اندر در میان دیوتها نمود و بهتر است
از ستیجی بپرسد که چون کرن سردار شد و جمع آمدن مردم امر فرمود صباح آن بچه کار
پردازی بپرداخت سنجی گفت که چون فرزندان تو رای کرن را دریافتند فرمودند
که مردان لشکر همه جمع شوند سحرگهان غوغای مردم شده در آسمان پیچید جمعی بآراستن
فیلان و بعضی به پیراستن ارابها و گروهی بپوشیدن سلاح پرداختند و کرن نیز
با بیرق سفید و کمان زرنگار و علمی که بدو چه پیل نشان مند بود بر ارابه که اسپان
بور بسته بودند و ترکش بسیار بران نهاده بودند سوار گشته سفید مهره را نخواخت
مردم کوروان کرن را آن شکوه دیده بهکیم تیا مه و درونا چارج را فراموش
کردند از آواز مهره سفید کرن سپاه کوروان شتابان گشته جمع آمدند و کرن آن
شوکت بیرون آمده بصورت ماهی بیوه یعنی لشکر ترتیب نموده بجای دهان ماهی
خود با بیتا و بجای دو چشم شکن و الوک و بجای سرش اسوستهامان و بجای
گردن ماهی برادران درجودهن جای گرفتند و درجودهن در قلب لشکر با بیتا
و بجانب چپ او کرت برما با لشکرگران از قوم نارائن و غول گوال تعین شدند
و بطرف راست کرپاچارج با لشکر بهاره و مردم دکن اماده کارزار گشتند و در عقب
کرت برما و شل با فوج عظیم با مردم ولایت بدر و دریس کرپاچارج راجه سکهن با کیزار
ارابه سوار و سیصد فیل سوار با بیتادند و بجای دم ماهی چتر و چترسین که هر دو برادر
بودند با سپاه بیکران بچنداولی مقرر شدند القصه چون کرن باین ترتیب آئین
لشکر کوروان را جابجا قرارداد جدهشتر با ارجن گفت که بنگر لشکر درجودهن را
کرن بچه آئین ترتیب داده است اما چون بهادران نامی ایشان کشته اند
اینها همه در پیش ما حکم برگ کاهی دارند مگر همین کرن ست که دیوتها و دیتان
و گندهربان و ناران داخل هر سه عالم او را نتوانند زبون ساخت اکنون تو قدم
جلادت پیش نه و او را از میدان کارزار برداشته نابود ساز و عروس ظفر را
جلوه نما و محنت های دوازده ساله ما را برطرف کن تو نیز لشکر خود را ترتیبی ده

ارجن امر جدهشتر را اطاعت نموده لشکر را بصورت نصف ماه ترتیب داده بدست چپ
بهیم و دست راست دهرشت دمن را معین ساخت و در قلب لشکر راجه جدهشتر
و ارجن قرار گرفتند و نکل و سهدیو در عقب جدهشتر بایستادند و جدهامن و اتموجا
در پس ارجن قرار گرفتند و در کارزار اعلا از وی جدا نشدند و راجهای دیگر هر کدام
بجاهای مناسب خود بایستادند القصه مبارزان کارزار طلب هر دو لشکر ترتیب سپاه
فریقین را مشاهده نموده قرار جنگ آزمائی دادند چون پسر درجودهن شکوه
کرن را و آن ترتیب لشکر خود را تماشا کرد پانڈوان را بعقیده خود هلاک شده
تصور نمود و همان نوع جدهشتر ترتیب لشکر خود را ملاحظه نموده کوروان را در معرض
فنا پنداشت درینوقت نقارها و نفیرها و سفید مهرها و سائر مزامیر را بنوازش در آوردند
و فریاد و ولوله مبارزان بلند شد و بانگ فیلان و صیحه اسپان و غریدن ارابها زمین
و زمان را پر ساخت و سپاه هر دو جانب مستعد کارزار گشتند و ارجن و کرن هر کدام
در معرکه بجولان در آمدند و سرداران هر دو لشکر بهمان ترتیب با مردمان خود بر آمدند
و سواران ارابه و فیل و اسپ هر فوج با جنس خود مقابل شده بجنگ در آمدند سنجی
با دهرتراشت گفت که این هر دو سپاه گران که مانند لشکر دیوته و دیتیان بودند و
سواران کارطلب و اسپان و فیلان همه خوشحال بودند و با یکدیگر آنچنان زخمها
می زدند که موجب برطرف شدن گناهان اجسام گردد و مبارزان جنگجوی بر زمین
که دلاوران جنگ آزما کشته شده مانند ماه شب چهارده تابان افتاده بودند در
میدان نبرد کارزار جولان می نمودند بازوی جدا گشته بهادران با سلاح بر زمین
افتاده و پنجهای سرخ آنها مانند ماران پنج سر که گرز آنها را کشته انداخته باشند می نمود
سواران ارابه و اسپ و فیل مانند دیوتهائیکه از مراتب خود بر زمین افتاده بعضی
بضرب گرز و جمعی بزخم چوبهای ستون مثال و گروهی بموسلها هلاک شده بودند
و هر یک از سواران اسپ و ارابه و فیل با جنس خود از سواران فیل و ارابه و اسپ
کارزار می نمودند و جمعی دیگر از ارابه سواران و پیاده ها را و فیل سواران را و پیاده ها

واسپ سواران یکدیگر را می زدند و فیل سواران وارا به سواران و اسپ پیاده ها را
پایمال فیلان خود میساختند و بعضی از سواران اسپ پیاده ها را هلاک میگردانیدند
و بسیاری از ایشان در ته دست و پای فیلان و اسپان و ارابها نرم شده نابود
میگشتند و چون حال کارزار بانجا رسید و دیگر پاندوان بر سر ما آمدند و دهشت من و
و تسکندهی و بسران دروپدی و مردم مرهدرک و سالک و جنکیان و مردم ولایت ماند
دحول و کرل که همه مبارزان جنگ آزما بودند خود را بروش ولایت خود آراسته
شمشیرها کشیده و کمندها در دست بتوتی که فیلان را در جاگاه دارند و بمردن و کشته
شدن قرار داده همه از یکدیگر جدا نمی شدند و مردم ولایت اندوه که پیاده بودند همه
ات تک همراه و همه خود را بزیور ها آراسته کمانها در دست با موی دراز و مهابت تمام
سهمناک و مردم چندیری و پانچال و کیکی و ولایت کاروک و اوده و کانجی و یکه همه
با بهیم که فیل سوار بودند آمدند و جوشن فولادی بهیم که ز زرو جواهر مرصع بود مانند
آسمان پر از ستارها می نمود چهمه مورت که بر فیل سوار بود و بهیم را مائل خشم دیده
و نغمه کارطلبی او را در جنبش آورده بر سر بهیم دوید هر دو دلاور کارزاری در گرفتند
که تو گفتی دو کوه پر از درخت با یکدیگر بجنگ در افتادند و بر یکدیگر بانسها هر دو
سر آهن دار می انداختند و نعرهای شیرانه می زدند بعد ازان فیلان خود را عقب
برده کمانها بدست گرفتند و بر یکدیگر تیر انداخته ببانگ دلیرانه افواج خود را خوشحال
میساختند و کمانهای یکدیگر را بریده باز بانگ و فریاد بهادرانه برداشتند و تیرها
و بانسها را بر یکدیگر مانند باران می باریدند چهمه مورت یک بانس بر سینهٔ بهیم زد
ازپی آن شش تیر بر بهیم زد و بهیم کمان دیگر گرفته چند تیر بر فیل او زده روگردان
ساخت هرچند او خواست که بزور برگج بانگ فیل خود را نگاه دارد برنگشت بعد ازان
به تردد برگردانید و تیر بسیار بر فیل بهیم زد و بهیم به تیرهای آهن پیکان کمان او را
بریده تیری چند بر فیل او بزد چهمه مورت خشمگین گشته تیری چند بر بهیم زده به تیرهای
فولادی جالهای نرم و نازک فیلش را دوخته بغلطانید و بهیم پیش از غلطیدن فیل

برجسته بر زمین آمده گرز گران خود را بر فیل جهمهورت زده نرم ساخت جهمهورت
از فیل بر زمین افتاد و شمشیر گرفته به بهیم دویده بهیم گرزی بروی زده از جانش بلاک
ساخت تو گوئی شیر از کوه بنقیا دو کشته شد چون جهمهورت کشته گشت و مردمان
لشکرت آزار عظیم یافته رو بگریز نهادند سنجی با دهرتراشت گفت که درین وقت کرن پای
در میدان جلادت نهاده فوج پانڈوان را به تیرهای جان فرسا پیش انداخت و همان طور
پانڈوان نیز لشکرت را تیر زدن گرفتند و کرن نیز تیرهای تیز پیکان بر ایشان می انداخت
فیلان فوج پانڈوان ضرب تیرهای فولادی کرن را تاب نیاورده سراسیمه از میگسستند
درین وقت نکل بعزم کارزار کرن پیش آمد و همان نوع بهیم بقصد جنگ بر اسوتهامان
و دویده و سانک بر سر نندوان نند تاخت و چیرسین راه کارزار بر بست کرپا گرفت و بر یشت نند
پسر جد بشتر با چیرسین بکارزار در آمد و در جودهن با جد هشتر درافتاد و ارجن به
سس سمکان دوید و دهرشٹ دمن بر کرپاچارج و شکهنڈی با کرت برما رو برو شد
و ست کرت بر شل و سهدیو بر دوساسن دوید تفصیل این کارزار آنکه نندوان نند
بر سانک تیرباران کردند و سانک نیز بر آنها باران تیر بباریده و این هر دو دلاور
تیری چند بر سینه سانک زدند و سانک نیز بر ایشان تیرباران کرده نگذاشت که
پیش توانند آمد و آنها از همان جا برابر به سانک تیری انداختند درین وقت سانک
کمان هر دو را ببرید و آنها کمانهای دیگر گرفته بر سانک تیرباران کردند و این دلاوران
بر یکدیگر آنقدر تیر انداختند که هوا را تاریکی فرو گرفت درین حال نندوان نند به تیر
خود کمان سانک را ببریدند و سانک کمان دیگر جا کرده به تیری پهن پیکان سر از تن
ان نند جدا کرد چون نند برادر خود را کشته دید شصت تیر بر سانک زده بانگ
دلیرانه بروی زد و گفت باش درین میان فوج کیکی تیر بسیار از هر جانب
بر سانک زدند او زخمی شده و بخون آغشته مانند درخت پله گل کرده نمود سانک
هشت تیر بر نند زد درین حال هر دو کمانهای یکدیگر را ببریده و هر کدام پهلوان
دیگری را کشته از پی آن اسپان ارابهای یکدیگر را بکشتند و از ارابها فرود آمده

شمشیرها و سپرها بدست گرفتند و مانند جست دیت و اندر در مقابل هم ایستادند و دو
دلاور جنگ آزما در مقام زدن یکدیگر شده بعنوان شمشیر اندازی چرخ می زدند و
تا بو می جستند تا آنکه هر کدام بضرب شمشیر سپر دیگری را دو نیم ساخت و باز در چرخ
آمدند و ساتک در همان حال نندرا چنان شمشیری زد که از جوشن گذشته دو نیم ساخت
و او مانند کوهی که از ضرب بجر بشکند بر زمین افتاد و ساتک این هر دو غنیم را کشته
برارابه جدها من سوار شد و فوج کیکی را تیر زدن گرفت و آنها تاب نیاورده رو بگریز
نهادند سنجی با وهر تراشت گفت که ست کرما تا پنجاه تیر بر چتر سین زد و چتر سین تیر
بروی و پنج تیر به پهلبانش بزد و ست کرما یک تیر فولادی برجای تارک چتر سین
چنان زد که او مبهوش گشت درین میان ست کرما نود تیر بر چتر سین و چتر سین چون بهوش
آمد بیک تیر کمانش را ببرید و هفت تیر بروی بزد و ست کرما کمان دیگر گرفته چندان تیر
بر چتر سین زد که سر تا پای او را فرو گرفت و چتر سین از روی خشم تیری فولادی بر سینه
ست کرما زده بانگ بروی بزد و گفت باش کجا میروی و از زخم آن تیر گذشت و خون از بدن
ست کرما روان شد و مانند شنگرف نمود که از کوه نمودار گردد و در نیوقت ست کرما کمان
چتر سین دو پاره ساخته سیصد تیر فولادی بروی انداخت و بعد از آن بایک تیر
سر از تنش جدا ساخت و چون فوج او صاحب خود را این حال دیدند همه یکبار
بر ست کرما حمله آوردند و او نیز خشمگین گشته مانند جم اکثر آنها را مسافر راه فنا
ساخت چون این پسر زاده توآن فوج را هلاک ساخت بقیة السیف از معرکه
رو بگریز نهادند مانند فیلان که از جنگل آتش گرفته بگریزند و ست کرما از عقب
آنها تیر می انداخت و دیگر پرب نند پنج تیر بر چتر سین و سه تیر به پهلبانش و یک
تیر به علمش بزد و چتر سین نه تیر بر سینه و بازوهای پرب نند زد و پرب نند
کمان چتر سین را ببرید و پنج تیر بروی زد و چتر سین نیزه که زنگها بدان بسته بود
بر پرب نند انداخت و او هم در هوا آنرا دو پاره کرد و بعد از آن چتر سین گرز را
برارابه او انداخت و ارابه او را نرم ساخت و پهلبانش را با اسپان

فرستاد و بیرب نند ازارا به جستهٔ خود را بزمین گرفت و نیزه بر چتر سین انداخت
و چتر سین از هوا ربوده همان نیزه را بر بیرب نند زد چنانکه بر بازویش زخم زده
بزمین افتاد و بیرب نند پاس هر دو سر آهن دار را چنان بر سینهٔ چتر سین زد
که جوشنش را شکسته از سینهٔ او آزاد بگذشت و او را مسافر راه فنا ساخت
و چون چتر سین کشته شد مردم فوج او نیزه و تیراندازان بر سر بیرب نند حمله آورده
او را در زیر سلاح فرو گرفتند و بیرب نند بشست تیر آنها را فرو گرفته هزیمت داد و آنها
مانند ابر از پیش باد می گریختند و چون شکست این فوج را اسوتهامان مشاهده
نمود خود تنها بر سر بهیم دوید و هر دو دلاور مانند اندر و برتراسر در برابر همدیگر آمدند
سنجی با دهرتراشت گفت که درین وقت اسوتهامان از روی چالاکی و سبکدستی یک تیر
بر بهیم زد و بهیم از پی آن نود تیر بروی انداخته و در زیر آن تیرها فرو گرفته نعرهای شیرانه
کرد اسوتهامان همه تیرها را از خود دور کرده بیک تیر فولادی پیشانی بهیم را بدوخت
و بهیم با آن تیر مانند کرگدن نمود و بهیم نیز قابو یافته سه تیر بر پیشانی او بزد و اسوتهاما
سه تیر بر پیشانی بهیم زده او را زخمی ساخت اما این تیرها هر یک مانند باد بر کوهی رسیدند
و او را از جا نتوانستند جنبانید و همین نوع بهیم نیز تیر بسیاری زده او را نتوانست
از جای برد و هر دو دلاور دران کارزار با زیب و فر نمودند و تیرهای هر یک دیگری
رسیده مانند خطوط شعاع نیر اعظم میتافت و هر دو بر یکدیگر شبیه تیرهای سر داده کارزار
میکردند و مانند دو شیر دران معرکه حملها مینمودند و کمانهای کشیده بجای دهان
و تیرها دندان مینمودند و چندان تیر بر یکدیگر می زدند که گاه از نظرها پنهان میگشتند و
گاه نمودار میشدند و مانند ماه که گاه در ابر محجوب شود و گاهی برآید بمثال مریخ و عطارد
گاه پنهان می بودند و دران میدان هولناک اسوتهامان در رنگ قطرات باران
بروی تیراندازان او را بجانب دست راست داده و بهیم این عمل او را که از طرف
حریف دید تاب نیاورده او نیز بهمین عمل پرداخت و هر دو دلاور قابو جویان
گرد یکدیگر می گشتند و از هیبت آن حال مو بر اعضای حاضران بر می خاست

میدان

ودران حال تیرها را تا بگوش برکشیده به یکدیگر می زدند و بعزم کشتن و زدن یکدیگر
داد تردد و مردانگی میدادند و در پیاده ساختن یکدیگر نهایت اهتمام بجا می آوردند
و درین حال اسوستهامان سلاحهای دیوتها را درکار میکرد و بهیم آنرا رد میساخت
و با یکدیگر باسلاحهای دیوتها افسون خوانده چنان درافتادند که بزمان سابق
ستارها با یکدیگر درمی افتادند و کثرت تیرها روی هوا را درگرفت و به یکدیگر رسیده
آتش ازان صحبت و بر فریقین افتاده سوختن گرفت و طائفه سدّه تماشای
آن کارزار نموده با یکدیگر میگفتند که هیچ کارزاری شانزدهم حصه این کارزار
نمی تواند نمود و ممکن نیست که اینچنین کارزاری بوقوع آید و میگفتند که این دو عالی
بهادر که یکی در زورآوری و دیگری در بهادری و علم سلاح بی نظیر اند گویا هر دو اندر
یا دو مهادیو یا دو برهم اند و این سخنان بگوش حاضران معرکه می رسید و از مشاهده کارزار
ایشان دیوتها فریاد شیرانه میکردند و حیران میشدند و از دیوتها و سدّه و رکهیشران
بزرگ بعضی به تحسین بهیم و جمعی بآفرین اسوستهامان زبان برکشادند و این دو
بهادر بر یکدیگر نگاههای خصمانه میکردند و از روی کمال خشم تیرها بر اسپان یکدیگر
زده یکدیگر را زخمی ساختند چنانچه هر دو بیهوش گشته بر ارابهای خود افتادند و
پهلوانان ایشان را بیهوش دیده ارابهها را از معرکه بدر بردند و دهرتراشت از سنجی
پرسید که سن سمکان با ارجن چگونه کارزار نمودند و راجهای دیگر با پاندوان چه نوع
جنگ کردند و اسوستهامان و دیگر راجها با ارجن چه طور کارزار نمودند با من بتفصیل
بگوی سنجی گفت که من کارزار بهادران را که موجب دور شدن گناهان شده باتو
بتفصیل میگویم بشنو اول ارجن در فوج سن سمکان که دریای لشکر بوده درآمده زیر
و زبر ساخت مانند طوفان باد که دریای محیط را در شور آورد و به کهرپهای الماس کردار
سرهای بهادران را از تن های ایشان جدا کرده روی زمین معرکه را نیلوفرستان
ساخت پنجه های مبارزان که مانند ماران پنج سر مینمود از بازو جدا کرد و اسپان و
پهلوانان و فیلان و سواران لشکر را مسافر راه فنا ساخت و ارابهها را درهم شکست

وازانطرف نیز مبارزان جنگ جوی تیراندازان بر ارجن حمله می آوردند و درمیان
ایشان کارزاری درگرفت که یاد از جنگ دیوتها و دیتیان داد و ارجن به تیرهای
خود سلاحهای آنها را از خود دور کرده مرغان ارواح ایشان را طعمهٔ تیرهای شاهین
کردار ساخت و ارابهای ایشان را با علمها و بیرقها و فیلبانان و سواران و
سلاحها درهم شکست و پاره پاره کرد الغرض کارزاری می نمود که حاضران را در دریای
حیرت فرو برده دشمنان را در ورطهٔ هلاک انداخت و تنها کارپردازی نمود که از
چندین مبارزان جنگ آزما تصور آن محال باشد و سدره و دیوتها و چارن زبان
بمدح و ثنای او برکشادند و دیوتها نقارها و نفیرها در صدا آورده نثارگاها بر سری کرشن
و ارجن کردند و از هوا آوازی شنیدند که گوینده میگوید که این سری کرشن و ارجن
نارائن و نراند اسوتهامان این آواز شنیده و آن حال دیده مستعد شده بر سری کرشن
و ارجن تاخت و در همان حال که ارجن تیر می انداخت اسوتهامان او را باشارت
دست طلبیده با او گفت ای بهادر اگر مرا مهمان میدانی مرا بکارزار نمودن مهمانی کن
ارجن ازین سخن بر خود عظمی نموده با سری کرشن گفت که این همه سن سکان را
باید کشت و اسوتهامان مرا بجنگ خود می طلبد انچه مناسب حال باشد با من
بگوئید اگر فرمائید اول مهمانی او بکنم سری کرشن ارابهٔ ارجن را بنوعی که ظفر حاصل
شود پیش رانده با اسوتهامان نزدیک ساخت و با اسوتهامان گفت که اکنون
آماده شده با ارجن کارزار نمائی و حمله اش را تاب آری که وقت حلال نمکی و
دولتخواهی صاحبان همین ست نزاع و جدل براهمنان اندکیست و خصومت و
دعوی چهتریان تا وقتی ست که ظفر یابند یا سر درین کار کنند چون تو از ارجن مهمانی
طلبیده پای محکم کرده آماده کارزار ارجن شو اسوتهامان خوش گشته شصت
تیر بر سری کرشن و سه تیر بر ارجن زد ارجن خشمگین گشته به تیر کمان را ببرید و او
کمان دیگر بزه در آورده سه صد تیر بر سری کرشن و یک هزار تیر بر ارجن زد و
هزاران هزار تیر از پی آن بر ارجن زده او را بر جا نگاه داشت و تیرهای اسوتهامان ١٠

بر تیرها و کمان و زه و بر تمام اعضای او و بر چشم و گوش و بر تن و موهای او و بر ارابه
و علم و بیرق او رسیدند و او ارجن و سری کرشن را در زیر تیرها فرو گرفته از روی
خوشحالی مانند رعد در غریو آمد درین وقت ارجن با سری کرشن گفت که دشمنی این پسر
استاد را در جنگ که خیال کرده که ما را زبون خود ساخته اکنون تصور باطل او را دور کنم
و همه تیرهای او را سه پاره کنم پس به تیرهای خود همه تیرهای اسوتهامان را مانند بادها
که سنجارها دور کند بر طرف ساخت بعد از آن به پشته تیرها فوج سنسپتکان را پیش انداخت
و از بس تیز دستی آنقدر تیر می انداخت که هر یک کس از آن فوج خیال میکرد که ارجن
همه تیرها را بر روی می زند و بس درین حال تیرهای ارجن تا یک کروه و یک ربع
کروه میرفت و هر چه از اسپ و فیل و آدمی و غیر آن می بود همه را می کشت و
زخمی میساخت و به کهپرهای او خرطوم فیلان آنچنان می افتادند که بضرب تبر
شاخهای درخت افتند و بعد از آن حال آن فیلان بنوعی می افتادند که از ضرب
بجر کوهها بیفتند و ارابهها با اسپان پرچه پرچه شده و سواران آراسته به سلاح زیورها
می افتادند بعد از آن ارجن تیرهای فولادی بر اسوتهامان زد و او تیر بسیار بر ارجن
و ارابه اش انداخت و ارجن آن همه تیرها را با تیرهای خود دور ساخت و برای مهمان
لایق تیر انداختن گرفت و از کارزار سنسپتکان دست باز داشته بجنگ اسوتهامان
آنچنان پرداخت که صاحب کرم از مهمانان نالایق روی گردانیده بخدمت مهمان
عزیز پردازد و سنجی با دهرتراشت گفت که درمیان این دو دلاور نامدار آنچنان کارزاری
گرفت که در زمان سابق میان زهره و مشتری در گرفته بود پس ارجن یک تیر
فولادی بر پیشانی اسوتهامان زد و او تیر بسیاری بر ارجن و سری کرشن زده ایشان
را آزار و محنت عظیم داد و ارجن تیرهای افسون خوانده که از هر چهار جانب تیزی داشت
بر اسوتهامان زد و او به سرکشی تمام ارجن آنقدر تیرهای جانفرسا زد که مرگ از آنها خجل ارجن با
آن همه تیرها را باطل ساخته او را در زیر سینه تیر فرو پوشیده به فوج سنسپتکان تیر زدن گرفت
به تیرهای خود کمانها و تیرها و ترکشها و دستها و بازوها و سلاحها که در دست داشتند و چترها

و علمهای ارابها و حمائلهای گل و جامها و زیورها و سپرها و جوشنها و تیرهای ایشان را
می زد و می برید و می گشت و زخمی ساخت و از ضرب تیرهای جان فرسای او
سواران ارابه و فیل و اسپ قالبها تهی کردند و بر یکدیگر می افتادند و بیشتر های
دلاوران جنگ آزما چون ماه شب چهاردهٔ تابان بر زمین می افتادند و در آن وقت
مردم ولایت کلنگ و بنگ و انگ همه بر فیلان کوه مثال سوار بر سر ارجن دویدند و از
ضرب تیرهای سحر مثال فیلان می غلطیدند و سرها و جوشنها و دستها و علمها و تیرهای
آن دلاوران از بالای فیلان مانند قلههای کوه که از بالای کوه بغلتد بر زمین
می افتادند بار دیگر ارجن با اسوتهامان حمله آورده او را در زیر شیه تیر فرو گرفت
و او تیرهای ارجن را از تیرهای خود دور کرده او را با سری کرشن در زیر هجوم تیرها
فرو پوشید مانند ابرها که ماه و ستارها را فرو پوشد در آن وقت ارجن تیر او را از هجوم
دفع کرده و از بسیاری تیرها روی هوا را تاریک ساخته او را به تیرهای تیز زخمی ساخت
و از بس تیز دستی ارجن از تیر انداختن و تیر در قبضه نهادن و کمان کشیدن آن هیچکس
نمی دید همین سواران ارابه و اسپ و فیل را زخم خورده می دیدند در آن حال اسوتهامان
ده تیر فولادی یکبار سر داده پنج تیر از آن بر سری کرشن و پنج بر ارجن زد و چنان خون
از بدنهای ایشان روان شد که مردم خیال کردند که مگر اسوتهامان که دانای فنون
سلاح شوری بود سر دو را گشت بعد از آن سری کرشن با ارجن گفت که تو چرا از کار زار
اسوتهامان غافل شده هانا اگر علاج مرض نمایند روی بزیادتی آورد ارجن
خوش گشته مستعد شد و تیر چند بر بازو و سینه و سر و رانهای اسوتهامان زد و
از آن تیر یک کهیری عنان اسپان ارابه اش بریده اسپان را نیز به تیری چند بزد
چنانکه اسپان ارابه اش بی اختیار بدر بردند بعد از آن اسوتهامان عنان اسپان
بدست آورده اراده آن نمود که بر سر سری کرشن و ارجن برود مگر ظفرمندی ایشان و
زبونی خود ملاحظه نموده لحظه همانجا آسوده خود را بفوج کرن سردار خود رسانید چون
اسوتهامان را اسپان قش مانند دواها که بیماری را از بدن دور سازند از معرکه دور انداختند

ارجن و سری کرشن بهمین سخنان تاختند سنجی با دهرتراشت گفت که درین میان از
جانب چپ پانڈوان غوغای زدن و کشتن دندبار که سواران اسپ و فیل و ارابه
را در شلاق دهشت برخاست سری کرشن با ارجن گفت او از بهگدت در زور و مردانگی
هیچ کمی ندارد او بر فیل سوار شده مردمان ما را پیش انداخته در زدن و کشتن ایشان
هیچ تقصیر نمیکند تو اول کار او را بساز بعد ازان بکارزار این سخنان پرداز سری
کرشن این گفت و ارابه را بجانب دندبار براند و نزدیک او رسیده دید که گج باگ
در دست بر فیلی مانند ابر سوار فوج پانڈوان را پامال میسازد و تیر بسیاری می انداز
او دلاوران را تیر می زند و فیلش ارابه و اسپان آنها را پامال میکند و فیلان را
بخرطوم خود می زند درین وقت دوازده تیر بر ارجن و شانزده تیر بر سری کرشن زده
سه تیر بر هر یک از اسپان ارابه ایشان بزد و نعره دلیرانه زد و تبسم نمود ارجن گهری
چند زده کمان و چله اش و علمش را بریده بینداخت و فیلبانش را کشته چهار پیاده
که نگاهبانان پای فیل میباشند بعدم فرستاد دندبار خشمگین گشته فیل ابر مانند را بر
را پیش رانده بانسهای هر دو سر آهن دار را بر سری کرشن و ارجن انداخت و
و ارجن هر دو تیر بازوی خرطوم آسا و بیک تیر سر دندبار را از تنش جدا کرد و تیرهای بسیار
بر فیلش که با جسم زر اندود و مرصع مانند کوه آتش در گرفته می نمود بزد چنانکه فیل
هراسیمه شده افتان و خیزان در میدان کارزار مثل رعد فریاد کنان بگریخت دندبار
بهمان حال با بدن سر بریده بر خاک هلاک افتاد و بعد از کشته شدن او دند نام
برادر او بر فیل سفیدی که مانند کوه برف بود سوار بقصد کینه جوئی برادرش در میدان
جولان نموده مردانه بانسهای آهن دار سه تیر بر سری کرشن و پنج تیر بر ارجن زده نعره
مبارزانه کرد ارجن درهمان حال به تیرهای پهن پیکان هر دو بازوی او از بدن
جدا کرد و آن بازوها از بالای فیل مانند ماران تیج سر از کوه بر زمین افتادند و
بیک تیر دیگر که پیکان آن مانند نصف ماه بود سر از تن او جدا کرده بر خاک انداخت
بعد ازان بضرب تیرهای برق مثال فیل او را نیز زده بغلطانید و چون این دلاوران

گشته شدند بهادران دیگر بهمان نوع فیل سوار بر ارجن حمله آوردند و ارجن همان
حال آنها را با فیلان آنها کشته بعدم فرستاد و بعد از کشته شدن ایشان نوجوانی
ایشان رو بگریز نهادند و زیر دست و پای فیلان و اسپان یکدیگر می افتادند
و خود را یکدیگر را هلاک میساختند درین وقت مبارزان لشکر پاندوان در گرد ارجن
جمع شده مانند دیوتها با اندر در سخن آمده با وی گفتند که ای دلاور یگانه ما از کسی که
در بیم بودیم تو او را از قوت طالع نابود ساختی و اگر تو نگاهبانی ما نمیکردی از کشته
شدن ما دشمنان همین نوع که ما خوشحال گشته ایم شادی میکردند القصه مردم
لشکر اقسام این سخنان شادمانی انگیز با ارجن گفتند و ارجن از آن خوشحال گشته
با هر یک نوع التفاتی نمود و بر سمسکان دوید سنجی با دهرتراشت گفت که ارجن
در برگشتن و باز آمدن بسیاری از سمسکان بقتل آورد و مانند مریخ که حین پیش و
پس شدن خلق بسیار را هلاک سازد القصه مردم افواج سمسکان بضرب
تیرهای جان فرسای ارجن بعضی بر خاک غلطیدند و جمعی برگشتند و دیگر بختید گروهی
نابود شدند بضرب تیرهای چون میکان و کهیر با و غیر آن کمانهای دلاوران و دستها از
بازوها بریده و سرها از بدن شان جدا میکرد و علمها و بیرقها و بهلبانان و اسپان را
می زد و می انداخت و بعدم میفرستاد و حمله آوردن ارجن و تاختن بر بهادران
سمسکان و جنگ آزمودن آنها با وی بحدی هولناک شد که موی بر اعضای حاضران
برخاست و پایه از کارزار اندر بادیتیان داد و درینوقت پسر اکراند سه تیر بر ارجن زد و
ارجن یک تیر زده سر از تن جدا کرد و سمسکان تمام جمع آمده او را گرد گرفتند
مانند ابرهائی که بر گرد کوه جمع آیند و اقسام سلاح بروی سر دادند و ارجن به تیرهای خود
آن همه سلاحها را از خود دور کرده بسیاری را از ایشان بقتل آورد و بضرب تیرهای خود
نیز ارابههای جمعی را شکست و بعضی را از ارابها و بهلبانان و اسپان و بهلبانی که
در عقب باشند بر خاک هلاک انداخت و گروهی را ترکش ها و دستها بریده طائفه را
پاهای ارابها و عنانهای اسپان و آنچه در گردن اسپان باشد برید و جماعه را

سلاح در بدن شان می برید و می انداخت و ارابه های در هم شکسته و خراب شده
بهادران نامدار را مانند خانهای دولتمندان می نمود که از حادثهٔ طوفان آب باد
و آتش خراب و بی سامان گردد و از ضرب تیرهای ارجن که بر جاهای نرم و نازک
فیلان زخم می زد مانند خانها یکه از ضرب بجر بیفتد بر زمین می افتادند و اسپان
با سواران بخون آغشته بر زمین می غلطیدند و ارجن بیک تیر بسیاری از بهادران
و اسپان و فیلان را مانند تیغ درمی کشید و به تیرهای تیز پیکان بجر مثال برق آثار
زهره کردار بهادران را بعدم می فرستاد و مبارزان زخم خورده هلاک ساخته با سلاحهای
قیمتی و زیورها و لباسهای فاخره میدان معرکه را پر ساختند و آن بهادران نامدار
نیک کردار و دانش اندوز قالبها تهی ساخته بسرگ لوک رفتند بعد از آن راجهای
هر دیار که بهادر منش و کارطلب بودند بقصد ارجن انواع سلاح اندازان بسر وی
رسیدند و ارجن تیرهای صرصر مثال آن بهادران ابر نشان که باران سلاح بر وی
می باریدند او از خود دور کرده و آن همه مبارزان سیلاب کردار را بسلاحهای افسون خوانده
و تیرها نیکه حکم سدی داشتند بر جا نگاه داشت درینوقت سری کرشن با ارجن گفت
که سن سکان چه طرح بازی انداخته اند زود باش و از کشتن ایشان فارغ شده بقصد
کشتن کرن آماده شو و بشتاب ارجن خوش گفته بقیة السیف سن سکان را
زیر شلاق گرفت مانند اندر که دتیان را نابود سازد و از کمال تیزدستی ارجن گرفتن
تیر و در قبضه نهادن و انداختن و گشاد دادن او را هیچکس از جمعی که در مقام تخمین
آن میشدند نمیتوانست دید و تیرهای سفید برق مثال ارجن دران معرکه دریا مثال
مانند نیستان و در تالاب می نمود چنانکه سری کرشن را از آن تعجب روی داد درینوقت
سری کرشن نظر بجانب معرکه که جد هشتم در جودهن کارزاری نموده انداخته با ارجن
گفت که بجهت خاطر درجودهن راجهای عالم و اولاد بهرت در معرض فنا اند و کشته
[illegible] م گشته اند و کمانهای زرانداود کمانداران و ترکش های بی نهایت پر از تیرهای
فولادی مانند ماران از پوست بر آمده بر زمین افتاده اند و انواع سلاح مثل [illegible]

و سپر با قبهای طلا و تیرها و برچها و زیورها و بازوبندهای بهادران و گرزهای مطلا و شمشیرها
تیغهای سهن و رهست و نیزهای و غیر آن که همه در طلا گرفته اند بر زمین در پهلوی بهادران
قالب تهی ساخته افتاده اند گویا این بهادران زنده اند و این سلاحها در پهلوی ایشان
نهاده و بعضی بهادران و اسپان و فیلان بزخم گرزها درهم شکسته و خورد گشته افتاده
بزمین و از ضرب سلاحهائی که مذکور شد مبارزان جنگ جوی و اسپان و فیلان ایشان
در خاک و خون آغشته و مسافر راه فنا گشته و روی میدان از بدنها و سرها و بازوهای
ایشان که بسلاحها و زیورها آراسته و پیراسته است پر شده است و ارابهای آراسته با زنگلهای
شکسته و اسپان بخون آغشته بزمین و ترکش ها و سفید مهره بزرگ و فیلان مانند کوهی
افتاده کجیمهای رنگارنگ فیلان و اسپان و چوراس ها و کمانهای مرصع و چوبه که برگردن
اسپان ارابه میباشد همه مرصع و مکمل شکسته و ریخته بزمین افتاده و از سرهای جدا
افتاده با حلقهای طلا در گوش بهادران میدان کارزار نیلوفرستانی گشته ای ارجن
اینها همه از تو افتاده اند و تو شایسته آن بودی که این چنین کار پردازی نمائی القصه سری کرشن
معرکه جنگ را اینچنین بارجن می نمود و پیش میرفت تا آنکه آواز غوغای عظیم از نقارها
و سفید مهرها و صیهه اسپان و فریاد فیلان و ارابه و غیر آن از فوج درجودهن بگوش
ایشان رسید در انوقت سری کرشن و ارجن ارابه را تیز رانده در میان فوج در آمدند
و درین اثنا راجه پاندی احوال لشکر کوروان را که ارجن زیر و زبر ساخته آن همه مردمها
کشته بود مشاهده نموده تعجب کرد و خود نیز لشکر غنیم را در زیر شعبه تیر فرو گرفته مانند جرم
هلاک ساخت و سر تراشت از سنجی گفت که تو نام راجه پاندی را پیش من گرفته بودی
اکنون احوال او را به تفصیل بمن باز نمای که علم سلاح شوری را از که آموخته و شوکت
و قوت و قد و قامت منیدرا او بچه مرتبه است سنجی گفت این راجه پاندی خود را از بهیکم
و درون و کرپا چارج و کرپا چارج و اسوتهامان و کرن و ارجن و سری کرشن در هیچ چیز کم نمیکرد
او افواج کرن را در شلاق گرفت و تمام آن لشکر از ضرب شلاق او مانند چرخ کلال
در گردش در آمدند و از ضرب تیرهای صرصر کوروان لشکر ایشان را مدرنگ باد

میرانند و فیلان را با سواران و نگاهبانان پیش و پس ایشان چنان می زد که گویی
اندر کوه را با بجر می زد و همین نوع مبارزان اسپ سوار را می زد و بسیاری از مردم ملیچهان
و کیس و بالهیک و نکهاد و اندهرک و همگین مردم و کوهستان و جیچ را که همه مبارزان جنگ کار
بودند و تیرهای الماس کردار از خود و جوشن ها از بدن جدا انداخته اند بسا فریاد و فغان ساخت
چون اسوتهامان دید که راجه پاندی بی هیچ ملاحظه این همه مردم لشکر ایشان را هلاک
ساخت و او تیرهای بی کم پیش آمده تبسم کنان پاندی گفت ای بزرگ نیلو چشم از
خانواده بزرگ تو با این همه کمالات پاندی در نظر من نیکو در می آیی و باران تیر از عظیم خود
مانند قطرات باران بر سر من در غور کارزار نیز ترا غنیم خود می بینم چه بسیاری از
سواران اسپ و ارابه و فیل و پیاده ها را تو تنها هلاک ساختی و با آنکه شر چندین جا تو را
را هلاک سازد و تو برابر ابر غرنده رعد آسا بجال دشمنان آن چنان می کنی که باران بی موسم
به زراعت رسیده آن را ضایع گرداند اکنون تو به تیرهای خود با من بجنگ در آ مانند
اندریک که با مهادیو کارزار کرد پاندی خوش گفت و اسوتهامان یک تیر بروی زد
بعد از آن اسوتهامان تیری چند که جاهای نرم و نازک را بدوزند بروی زده از پی
آن تیرهای فولادی بقوت تمام بروی انداخت و پاندی نه تیر انداخته آن همه تیر که
اسوتهامان را ببرید و چهار تیر اسپانش را بکشت و باز تیرهایی را که اسوتهامان انداخت
ببرید زه کمان او را نیز گرفت و پاندی آن همه تیرهای او را ببرید باطل ساخته بر دو
نگاهبان چپ و راست ارابه او را هلاک ساخت اسوتهامان تیز دستی غنیم را بکمان
مشاهده نموده کمان را چنبر وار ساخته از پی هم تیر بسیار بروی زدن گرفت تا حدی که
هشت ارابه پر از تیرها که هر یک را از آن ارابه هشت گاو میکشیدند در عرض شش حصه
از روز بر غنیم انداخت و در نظر حاضران آنچنان هولناک نمود که او را جم خیال میکردند و
همه بیهوش افتادند و او بر ایشان تیرباران کرده در رنگ بارانی که بر زمین کوه و درختان
بارد کرد و پاندی تیرها و تاثیر را انداخته با تیرهای ابر مثال او را بر طرف ساخت و فریاد
برآمد درین حال اسوتهامان بیرق بلند او را ببرید و چهار اسپانش را با پهلوانان

بعدم فرستاده به تیر سهمین پیکان کمان اورا بریده ارابه اش را خورد بشکست و به تیرها
خود همه سلاحهای اورا بریده اگرچه تا در شکه اورا به تیر بکشد اما از بس کارزار نموده او
اسوستهامان را خوش آمده اورا نکشت درین اثنا کرن بر فوج فیلان پاندوان رسیده
بسیاری از سواران اسپ و فیل و ارابه را با مرکبها بقتل رسانید و راجه مدی فیل آراسته
را که صاحب آن کشته شده بود یافته بران سوار شد و بانس نیزه کردار بدست گرفته
گجباک را بر فیل محکم زده بر سر اسوستهامان براند و آن بانس بزرگ را که بجواهر مرصع
نموده بودند و بر سر او بود زده بشکست و بر زمین انداخت مانند قله کوه که بضرب بجر
اندر بر زمین بیفتد و اسوستهامان ازان خشمگین گشته پنج تیر بر خرطوم و چهار تیر بر پای
فیل زده به سه تیر دیگر بازو و سر او را از تن جدا ساخت چنانکه فیل و راجه پاندی بر زمین
افتادند و پاندی بعد ازانکه آن همه داد مردانگی داده خود نیز هدف تیر بلای جان فرسا
گشت مانند آتش که از سیلاب انطفا یابد و چون اسوستهامان پاندی را بکشت
در جود هن زبان به آفرین و تحسین اسوستهامان کشاد چنانکه دیوتها بشن آفرین
کردند و قتیکه بل دیت را هلاک ساخته بود دهتراشت از سنجی پرسید که وقتی که
کرن تنها فوج پاندوان را پیش انداخت ارجن چه کار کرد چه ارجن به جمیع
علوم دانا و بهادر است و مهادیو نیز به بزرگی او قائل است و او کشنده و نابود سازنده
دشمنان است و ما همیشه از وی در بیم ایم سنجی با دهتراشت گفت که چون پاندی
کشته شد سری کرشن از روی سرعت با ارجن گفت که راجه جدهشتر را نمی بینم و دیگر
پاندوان که از میدان گریخته اند آنها را نیز نمی بینیم و بعد از گریختن آنها اسوستهامان
ما را بحال گشته لشکر پاندوان را هلاک ساخت و کرن مردم سرنجی را بقتل رسانید
ارجن با سری کرشن گفت که اسپان ارابه مرا بران سری کرشن ارابه را بر فوج غنیم
رانده مقابله سهمناک نموده درینوقت بهیم تمام پاندوان را سر گروه شده رسیده آمد
و کوروان را کرن سر گروه در برابر آورده و از کارزار فریقین و کشاکشی بسیار شهر
جم آباد ان شده و هر دو لشکر تیر و چوبهای ستون مثال و انواع شمشیر و بانس ها و

و موسلها و تیرها و برکال ها و گرزها و گج باگهای بزرگ و غیر آن بریکدیگر می انداختند و از آواز بر آمد تیرها از کمانها و از چالش آن و از دست بر اعضا زدن مبارزان بهادران کارطلب را شوق کارزار افزوده داد مردانگی میدادند و این آوازها با بانگ فیلان و یک رو پیادها یکجا شده صدای آن در هوا پیچید و از بیم آن حال بعضی در بیم افتادند و جمعی در افتادند و گروهی دل از دست دادند درین وقت کرن داد کمانداری داده به تیرهای جانفرسا لشکر غنیم را در شلاق گرفت و بیت بهادر را ا پانچالان با ارابه و اسپان و بهلبانان مسافر راه فنا ساخت درین حال مبارزان پاندوان از هر جای طرف کرن را در میان گرفتند و کرن مانند فیل مست که نیلوفرستان را پامال سازد لشکر غنیم را ته و زبر میساخت و سرهای مبارزان غنیم را به تیرها جدا میساخت و جوشنها و سپرهای بهادران جنگ آزما از بدن و دستهای ایشان بر زمین افتادند و یک تیر کرن بر دست و بازوی هر بهادری که میرسید او را تمام میساخت و پاندوان و پانچالان و سرنجی در پیش کرن حکم گله آهوان در پیش شیر ژیان داشتند درینوقت دشت ... و پسران درودی و نکل و سهدیو و ساتک باتفاق دویدند و درین حال جنگجویان فریقین طمع زندگانی بریده با یکدیگر می زدند و جمعی گرز و دیگر سلاحها را گرفته غنیم خود را سهمت کارزار فریاد می زدند و جمعی بخون آغشته در خاک می طپیدند و بعضی خون از دهان ریزان باوند ... چون دانه انار می نمودند و گروهی بانواع سلاح بر غنیم دست یافته می زدند و می کشتند و یکدیگر را کشته هلاک ساخته بدنهای ایشان مانند ارابه سرنگون گشته بر زمین افتاده می نمودند و فیل سواران و اسپ سواران و ارابه سواران همجنس خود را و پیادها پیادها را می زدند و میکشتند و در خاک و خون می آغشتند و علمها و سپرهای بهادران و چترها و خرطومها و بازوهای جنگ آزمایان به تیرها بر زمین می افتادند و هر کس را از جنگ آزمایان پیاده و سواران اسپ و فیل هر کس پیش می آمد جنگ او پرداخته کار او میساخت و از تیرهای آنها مانند کوهی بر زمین می افتاد و بهادران بخون آغشته در نظر مبارزان مزیب مینمودند سنجی با دهرتراشت گفت که چون کارزار

با نیجا رسید فیل سواران جنگ آزا بحکم کرن فوج دهن بر دشت دمن تاختند و اینها
مردم پورب و دکهن بودند از پورب مردم انگ و بنگ و بند و از دکهن مردم ملک و پاس
و میکل و کوشک و ماره و ساون و مگهد و کلنگ تیرها و بانس ها گرفته بر غنیم میزدند و فیلان
را بر فوج غنیم می راندند و دهشت دمن آن فیلان را با سواران تیرهای فولادی می زد
و بعضی از سوار و پیاده فیلان را بده تیر و بعضی را بهشت تیر و بیش می زد و چون پاندوان
دیدند که فیل سواران دشت دمن را درمیان گرفته اند نعرهای دلیرانه کرده بر سر آنها
دویدند و نکل و سهدیو و پسران دروپدی و مردم پربهدرک و ساتک و شکهندی
و چکیان از هر چهار طرف بر فیل سواران تاختند مانند باران که بر کوهستان ببارد
بر آنها تیر باران کردند و آنها فیلان را بخشم آورده بر سر فوج پاندوان راندند چنانکه
فیلان ارابه و اسپ سواران و پیاده ها را پایمال ساختند و بخرطوم ها می کشیدند و
می انداختند و بدندانها پاره پاره میکردند ساتک یک تیر فولادی بر جای نازک
راجه امکدیس زده بغلطانید و در اثنای آن که راجه امکدیس از فیل بیفتاد ساتک
بیک تیر جان شکار او را نیز بعدم فرستاد و سهدیو راجه منه را متوجه خود دیده سه تیر
فولادی بر فیل او زده از پی آن علم او را بریده فیلبان را بر فیلش هلاک ساخت و باز
بر سر پسر راجه امکدیس رفت درین اثنا نکل پیش آمده سهدیو را از کارزار آن بهادر
باز داشته یکصد و سه تیر بر فیلش زد و او هشتصد بانس بر دو سر آهن دار بر نکل
انداخت و نکل هر بانس او را بسه تیر پاره ساخت و بتیر همین پیکان سرش را از تن
جدا ساخت چنانکه آن بهادر و فیل هر دو بر خاک هلاک افتادند و چون پسر راجه امکدیس
کشته شد مردم لشکرش که بر فیلان آراسته بسلاح و علمها و زنگها سوار بودند بر نکل
تاختند گوئی هر یکی کوهی بود که از آتش می افروخت و فوج لشکر را پایمال خواستندی
کردن و آن لشکر بعضی از ولایت مکل و اوتکل و بعضی از کلنگ و نکها و امبشک
بودند همه بیکبارگی تیرها و بانسها بر نکل باران کرده مانند ابر که حجاب ماه شود او را
فرو پوشیدند پاندوان و پانچالان و سومک مشاهده اینحال نموده خشمگین گشته بر سر

ایشان رسیدند و فریقین بالکلیه یکبار زار در پیوستند و از انجانب پانسها و از آن
طرف تیرها باران شدند چنانکه از ضرب تیرهای بهادران لشکر پانڈوان پیشانی فیلان
آنها پاره پاره شده جاهای نرم و نازک دوخته گشت درین حال سهدیو شصت و
چهار تیر فولادی الماس فعل دندانهای و کجیمهای هشت فیل بزرگ از آن فیل سواران
را بریده و آنها را با بهادرانی که سوار بودند مسافر راه فنا ساخت و نکل با تیری چند
از مبارزان آنها را با فیلان شان از روی قدرت بر خاک هلاک گردانید بعد از آن
درشت دمن و ساتک و پسران درودپدی و سرسهدرک و شکهندی بر فوج آنها مانند
ابرها که بر کوهها ببارند تیر باران کردند سنجی میگوید که فوج لشکرها به ضرب جنگ آزمایان
لشکر پانڈوان نیاورده مانند دریائیکه بندرا خراب ساخته به تندی روان شود در روی
بگریز نهادند مردم جنگ بیشتر آنها را پاره تعاقب نموده بر سر کرن دویدند سنجی با دهتراشت گفت
که چون درساسن دید که سهدیو مانند آتشی برافروخته لشکرت را میسوزد تحمل آن حال
نیاورده بروی تاخت هر دو بهادر بالکدیگر در افتادند درین حال مبارزان فریقین
نعرهای شیرانه در گرفتند و آمین تیغهای خود را از خوشحالی گرد سر گردانیدند درساسن
سه تیر بر سینه سهدیو زد و سهدیو خشمگین گشته تیرها بر وی بزد و او هفتاد و سه تیر بسینه و بازوی سهدیو
بدوخت و کمان او را ببرید و سهدیو از کمال خشم شمشیر خود را بر درساسن بینداخت و آن
شمشیر کمان و تیرش بریده مانند ماری از هوا بزمین افتاد درین میان سهدیو
کمان دیگر گرفته تیر جانفرسا بر درساسن انداخت و او تیر مانند ڈنڈهٔ جم را متوجه خود دیده
هم در هوا بشمشیرش دو پاره ساخت و شمشیر را بر سهدیو انداخت و سهدیو آنرا در هوا
برید درین اثنا درساسن کمان دیگر گرفت و شصت و چهار تیر بر او انداخت
و سهدیو هر یک از تیرهای درساسن را بپنج پنج تیر زده همه را پرچه پرچه کرده نعرهای دلیرانه
در گرفت چنانکه تو گفتی از صدای آن زمین خواهد شگافت و از پی آن بیک تیر
مهلبانش را زخمی ساخت و سهدیو تیر مرگ اثر را از نیروی دست بر کمان نهاده
و تا بگوش آورده چنان بر درساسن زد که جوشنش را شکسته و از سینه آواز کنان گذشت

مانند ماری که در سوراخ رود در زمین فرو رفت و او بیهوش گشت و بهلبانش او را بدر جا
دیده او را به تشویش از میدان بدر برد و سهدیو بر سپرت ظفر یافته و غالب آمده بر لشکر درجودهن
دوید و از هر چهار طرف بر ایشان تیرباران کرده همه آنها را بضرب تیرهای خونریز فرو زیر
ساخت تو گفتی صعب مورچها بود که یک کس همه آنها را پامال کرده سنجی با دهرتراشت
گفت که درین وقت کرن نکل آمد که نهایت چالاکی فوج او را پیش انداخته است خود
پیش آمده سر راه جنگ بروی گرفت نکل تبسم نموده با کرن گفت ای وبال اندوز
دیده تنها نظر مرحمت برمن مبر از آنکه تو مرا پیش آمده بیخ بدی و دشمنی تو ئی و از بدبختی تو
تمام کوروان با بابای بیگی راه کارزار سپرده نابود شدند من ترا در کارزار هلاک ساخته بدعای
خود خواهم رسید و شورش دامی که دارم همه برطرف خواهد شد کرن گفت که آنچه از پسران
راجه و کمانداران لایق و مناسب است اول آنرا بجا آر و کارزار نما و بعد از آن
این قسم سخنان بگو بهادران بی لاف کارزار می نمایند تو نیز هر قوتی که داری آنرا کار فرما
که من پیدا کردن ترا از بهر هر هم این بگفت و هفتاد و سه تیر بر نکل انداخت و او هشتاد
تیر مار کردار بر کرن زد و کرن به تیرهای خود کمان او را ببرید و از پی آن سه تیر بر نکل
چنان زد که از جوشش گذشته بخون خواری ارپرداختند تو گفتی ماران بودند که بکوه
در آویخته آب از چشمه اش می خوردند نکل کمان دیگر گرفته هفتاد تیر بر کرن به
سه تیر بر بهلبانش زد و او از کمال خشم بتیری پهن پیکان کمان کرن را ببرید از پی آن
تبسم کنان سیصد تیر بروی زد و کرن کمان دیگر گرفته پنج تیر براستخوانی که در بیخ گلوست
زد نکل هفت تیر بر کرن زده به تیر دیگر کمان کرن را ببرید کرن کمان دیگر گرفته چندان
تیر بروی انداخت که او را فرو پوشیدند مانند ابرهایکه باد را فرو پوشند و حاضران را
همه جا تیرها مانند کرمک شب تاب در نظر می آمدند و هجوم و کثرت تیرها مانند ملخ روی هوا را
فرو پوشیده بود و قطار تیرها مانند قطار کلنگان می نمود و از ضرب تیرهای جانفرسای کرن
لشکر پانچالان محنت عظیم یافته رو بگریز نهادند و همان نوع از تیرهای نکل لشکر سپرت
می گریخت مانند ابر که پیش باد بگریزد و هر دو فوج از انجا که تیرهای این هر دو کمان ور

بانجا میرسید گذشته بتماشای کارپردازی انها پرداختند واین دو مبارز دو دیده بکارزار
پیوستند و تیرهای افسون خوانده بیکدیگر می زدند و تیرهای نکل که پرهای طاوس
داشتند بر کرن رسیده از بسیاری روی هوا را فرو پوشیدند و همان نوع تیرهای کرن
بر نکل رسیده او را فرو پوشیدند و هر دو مبارز مانند ماه و آفتاب که در حجاب ابر در آیند
از نظر حاضران پوشیده گشتند درین وقت کرن از نهایت خشم بر نکل تیرباران کرد
اما او را هیچ آزاری نرسید بعد ازان تبسم کنان تیرهای بیشمار دفعه دفعه از پی هم بروی
می انداخت و از بس تیر بسیار انداخت روی معرکه را بر مثال ابرها در سایه گرفت
و کمان نکل را بریده فیلبان و اسپانش را کشت بعد ازان به تیر بسیار ارابه اش را
بمقدار کنجی ریزه ریزه ساخت و نگاهبان ارابه اش را کشت و حلقه شمشیر و سپر و جمیع
از سلاحها که برارابه بود همه را برید و چون نکل پیاده شد چوبی ستون شکل بدست گرفت
و بایستاد و کرن آن ستون مهیب را دیده آنرا به تیر برید و تیر بسیاری بر روی زد نکل را
تاب آن نیاورده بگریخت و کرن کمان خود را در گردن نکل انداخته بجانب خویش
بکشید و آن کمان همچو هاله در گرد ماه نمود یا قوس قزح در ابر سفید بعد ازان کرن
با نکل گفت که لاف بیهوده می زدی اکنون چرا حرف نمی زنی کودکان بهادر زور آور
تو نیستی این خود کارزار کن و انفعال بکش نجابه خود پیش ارجن و سری کشن برو این
بگفت و بنابر عهدی که با کنتی در نا کشتن پسرانش داشت با وجود قادر شدن بر وی
او را نکشت و بگذاشت نکل شرمسار گشته برفت و بر ارابه جدهشتر سوار شد و مانند
ماری که در سبد نفس بر زند نفسی میزد و کرن بر نکل غالب آمده و ظفر یافته بر فوج پانچالان
رفت و انجا با پاندوان و پانچالان کارزاری عظیم درگرفت و دران لشکر در آمده
از بسیاری تردد و کارزار مانند آفتاب به نیم روزی در حین آمد مبارزان پانچالان را
با ارابهای شکسته و سپرها و علمهای افتاده و اسپان و فیلبانان را کشته میدید
فیلانی که سواران آنها بقتل رسیده بودند هر جا سراسیمه وار می گشتند مانند فیلان
که در جنگل آتش گرفته بگریزند و بعضی را خرطوم ها جدا افتاده و پیشانی ها شکسته و

زخم ها خورده بخون آغشته و دو مها بریده گجهها گسسته مانند ابرهای سیاه بر زمین افتاده
می نمودند و بعضی ضرب تیرهای فولادی کرن و بانسهای نیزه گرداره خورده رو به
کرن می آمدند مانند پروانه ها که خود را به آتش زنند و بعضی فیلان را خون انچنان
میریخت که تو گوئی از کوه شنگرف می ریزد و بهان نوع اسپانی که کجهها سه اینها بر پا
و سواران اینها کشته شده بودند می گشتند و مبارزان که سلاحهای ایشان از سر در رفته جدا
شده مضطرب و بدحال سیگردیده و شکسته و ریخته بر زمین پریشان گشته مینمودند القصه
در میان مبارزان کارزار عظیم و کشاکشی سخت در گرفت و مردم سرنجی تیرهای الماس
کردار کرن را تاب نیاورده خود را در رنگ پروانه که به آتش زند به کرن می زدند چنانچه
لشکر پاندوان در آتش کارزار کرن سوختن گرفت چتریان کار طلب که تقیه السیف
بودند سر راه جنگ بروی گرفتند و کرن اینها را نیز به تیرهای جان فرسا پیش انداخته
در شلاق گرفت سنجی با مهتر اشت گفت که چون جس فوج را از لشکر ما پیش انداخته
زدن گرفت الوک پسر شکن و برابر او آمده بانگ بروی زد و گفت باش که من بجواب
کارزار تو آمده ام جس تیری چند برق وار بر الوک زد مانند بجر که اندر بر کوه زند الوک
خشمگین شده تیری بهن پیکان کمان جس را برید و تیری که پیکان آن باین صورت بود
بروی زد جس کمان دیگر گرفت و هنوز او کاری نکرده بود که الوک شصت تیر بروی
زده سه تیر بر مهابانش بزد و باز بیست تیر دیگر بر جس زد و علمش را برید جس
از آن حال بخشم آمده پنج تیر بر سینه او زد و الوک بیک کهپر سر از تن مهابانش جدا
کرده بچهار تیر اسپانش را بکشت و پنج تیر دیگر بروی زد جس برا راه دیگر سوار شده
و الوک بروی ظفر یافته دست از وی باز داشت و بر سر فوج پانچالان و سرنجیان رفت
و دست کرما پسر تو بر سر ساتک پسر نکل تاخت و در یک لحظه اسپان او را به آتش تیر کشته و
او را پیاده ساخت ساتک گرز بر پیشت چنان انداخت که اسپان او را به آن گرز
با مهابانش نرم ساخت و بر زمین افتاده و او نیز پیاده شده هر دو یکدیگر را
طرح داده از هم جدا گشته پیشت ست کرما رفته برابر او پیش و ساتک برابر او به برید

سوار شد ورشکن تیر چند به ست سوم پسر بهیم زد او را و با وجود زخم خوردن با خود نیاورده
ورشکن را دشمن پدر خود دانسته تیرهای بیقیاس بروی انداخت و او را در زیر تیر
فرو پوشید ورشکن آن همه تیرها را ببرید و چون آن تیر دست دانای فنون کارزار بود
تیرهای ست سوم را از خود دور ساخت ده تیر بروی زد و زره و علم و مهابانش و اسپانش
زره پاره پاره ساخت در آن وقت غریو از تنها و حاضران برخاست و ست سوم پیاده
شده بروی تیر انداختن گرفت چنانکه از بسیاری تیرها ورشکن را فرو پوشید ورشکن آن
هجوم تیرها را هیچ شمرده همه را به تیرهای خود ببرید و مبارزان معرکه و دیوتهای عالم بالا
از کارپردازی ست سوم که پیاده با ورشکن جنگ مینمود خوشحالیها نمودند بعد از آن ورشکن
کمان و ترکش او ببرید ست سوم شمشیر بدست گرفته بایستاد و آن شمشیر در دست او
حاضران را مانند چنبر در نظر آمد پس ست سوم بانواع فنون شمشیراندازی که چهارده نوع است
پرداخت ورشکن بروی تیر بسیار انداخت و هرچه می انداخت این بشمشیر می برید در آخر
ورشکن بیک تیر دیگر شمشیرش را ببرید چنانکه نصف آن بریده بزمین افتاد و نصف
دیگر که در دست ست سوم بود ست سوم بر کمان ورشکن انداخته ببرید و خود در رتهٔ برادر خود
سب کرب پسر ارجن سوار شد ورشکن کمان دیگر گرفته بر فوجی از لشکر پاندوان رفت و
در آن فوج غوغای عظیم افتاد و از آنها امرای ملاحظه دیده بترسیدند و در مگر پنهان شدند ور
شکن مانند اندر که دیتیان را در شلاق گرفته بود این فوج را بزد و سنجی به دهی برداشت گفت
اگر کرپاچارج سر راه جنگ بر دشت دمن گرفته مانند سترپه که شیر را در جنگل نگاه دارد
سترپه جانوری ست که هشت پا دارد میگویند که او شیر را می کشد چون کرپاچارج راه
بر دشت دمن گرفت دشت دمن نتوانست بر خود جنبید و حاضران معرکه غلبهٔ
کرپاچارج را بر دشت دمن دریافته او را کشته شده پنداشتند و با یکدیگر گفتند که
دانای فنون سلاح شوری یکبینه جوئی درونا چارج برافروخته است حال دشت دمن را
بدمی بینیم نمیدانیم که امروز از دست او خلاصی یابد و مردم لشکرش نیز خود را در معرض
هلاکت دیدند و گفتند که ما امروز کرپ را در رنگ جم می بینیم امروز دست دمن در راه

درونه چارج میرود کرپ درکارزار چالاک ست و همیشه ظفرمند بوده است و در کمال
قوت از خشم بر آمده چنان می یابیم که دشت دمن در میدان از پیش او روگردان
خواهد شد سنجی میگوید که بعد از مقابله نمودن این دو مبارز این قسم سخنان از مردم یقین
شنیدیم ناگاه کرپ آتشین نفسی از دل برآورده به تیرهای جان فرسا جاهای نرم و
نازک دشت دمن را دوخته زخمیش ساخت و او مضطرب حال شده تدبیر گم کرد
و این حال مهلبانش دیده گفت که ترا خیر است چه حال داری که من هرگز ترا در
کارزار اینچنین بی دست و پا نیافته ام او را به درزیر طوفان تیرهای کرپ مانند دریا که
در دریای محیط پنهان و ناپیدا گردد غرق شده دشت دمن گفت که مرا هیبت گونه
دست میدهد عرق از بدنم سر کرده و اعضا بلرزش در آمده نمیخواهم که این برهمن را
بکشم صلاح آنست که ارابه ام جائی که سری کرشن و ارجن اند ببری چه اگر من ارجن
یا بهیم را بیابم هر آینه مرا خیر دریافته باشد مهلبان ارابه دشت دمن را بجائی که
بهیم در کارزار بود رسانید و کرپاچارج او را گریزان خیال کرده تعاقب نمود و تیرها
بی نهایت بی دربی بروی سر داده او را بهول و سهمی عظیم داد مانند انار که بر درخت یا
در غوث انداخته بود بعد از آن کرت برابکینه جوئی سبیکهم تاپه کربسته با شکهندی
کارزار در گرفت و شکهندی او را به پنج کهیر استخوانی که بر پنج گلوست بزد و او شصت
تیر بر شکهندی زد و بیک تیر کمانش را ببرید شکهندی کمان دیگر گرفته بانگ
بروی زد که باش کجا میروی و نود تیر بر کرت برابر زد و آن تیرها بجوشن او رسیده
بر زمین افتادند و شکهندی تیرهای خود را ضائع گشته دیده بیک تیر کمانش را
ببرید و هشتاد تیر بر سینه و بازوهاش زد چنانکه خون از بدنش مانند آب از چشمه
میرفت و او از آن حال خشمگین گشته و کمان دیگر گرفته تیری چند بر دو دستهای
شکهندی زد و او بدان تیرها مانند درختی پر از شاخها نمود و هر دو دلاور بقصد کشتن
یکدیگر داد مردانگی و کوشش دادند و ارابها را در چرخ آورده تا بومی جستند کرت برما
هفتاد تیر بر شکهندی زده یک تیر دیگر که جان تواند ربود بروی زد شکهندی بیهوش

گشته و ارابهٔ او را به زور شصت و بهلبانش ارابهٔ او را به ریزه ریزه کرد به پا فوج او را در
شلاق گرفت سنجی با دهرتراشت گفت که دران طرف ارجن لشکر ترا پیش انداخته
در شلاق گرفت و لشکرت مانند پنبه از پیش بادی گریختند درین حال مردم
بهاره و شوره و کوروان و مردم سال و سسکان و ناراس و راجه ست سین و چندریو
و سرریو سنجی و چترسین پسر بیسرت و متربرما و ستارا برادران و فرزندان بر ارجن
رسیده آمدند و مانند آب در دریای محیط در آمدند و هزاران هزاره از مردمان ایشان
هلاک گشتند و جمعی خون گرفتها با وجود این حال از ارجن مانند پروانه از آتش
جدا نمی گشتند ست سین سه تیر و متردیو شصت و سه و چندردیو هفت و متربرما
هفتاد و سه تیر و ستارا نه تیر بر ارجن زدند و ارجن هفت تیر بر چترسین و سه تیر بر
ست سین و شصت تیر بر هر یک از ستارا و چندردیو و صد تیر بر متربرما زد و بعد از آن
بیک تیر سر از تن چترسین پسر بیسرت جدا کرده چندردیو را بقتل رسانید و پنج پنج تیر
بر هر کدام از اینها که مذکور شدند زد ست سین خشمگین گشته با نیزه گرد از
بر بازوی چپ سرکیشن چنان زد که عنان اسپان ارابه و چلیه از دست سرکیشن
بیفتاد و سرکیشن عنان و چلیه بدست آورده ارابه را برابر ارابهٔ ست سین راند ارجن
انیجال را ازوی تاب نیاورده بکهیری چند الماس که برار سر از تن ست سین جدا
کرد و به تیری چند متربرما را با بهلبانش هلاک ساخت بعد از آن ارجن تیر بر سنجهوان
زیر گلوی سوسرما زد و سسکان که همراه او بودند ارجن را در میان گرفته بروی
تیرباران کردند و ارجن از آن آزار یافته تیری که آنرا اندرا استر گویند در قبضه کمان
از تاثیر آن هزار تیرها برآمدند و از برآمدن آن تیرها ارابهها و علمها و ترکشها و اسباب
ارابهها و زرهها و غیر آن و سپرها و تیرها و بانها و شمشیرها و گرزها و چوبهای
ستون مثال و دست و بازوهای مبارزان و دست و پای چارپایها و زیورها
و جوشنها و چترها و غیر آنرا می بریدند و می افتادند و آواز و صدای عظیم بر می خاست
و سرهای بسیار از بدنها جدا شده بزمین می افتادند و بدنهای مبارزان

حمائلها در گلوهای بریده و بازو بندهای گوناگون علیحده می نمود و از بسیاری کشتها راه به رونده ها دارا به ارجن تنگ شد و دشمنان ارجن زخمهای کاری خورده از دو دست و پا در فریاد بودند ارجن تا یکدیگر دران کارزار تیز دستی و کشا کشی نمود که مردم لشکر غنیم رو بگریز نهادند و او بعد ازین ظفر یافتن مانند آتش بی دود نموده سنجه با و سهر تراشت گفت که دران وقت درجودهن جا هشتر را تیر اندازان دیده بر سر وی دوید جدهشتر یک تیر بر درجودهن زده گفت که کجا میروی بایست درجودهن نه تیر بر جدهشتر زده بیک کهپر هلبانش را زخمی ساخت بعد ازان جدهشتر چهار تیر اسپانش را و بیک کهپر هلبانش کشت و بیک تیر علم و به تیر دیگر کمانش را ببرید و نیز شمشیرش را زده از دستش بینداخت و پنج تیر بر درجودهن زد و درجودهن پیاده شده با ستاد و کرن و اسوتهامان و کرپاچارج و دیگران راجه را باین حال دیده رسیده آمدند و پانڈوان نیز همه بر سر جدهشتر جمع آمده بمحافظت او پرداختند و فریقین کارزار در گرفتند و چون پانڈوان و پانچالان با کوروان درافتادند صدای نقارها و مهرها و سنکها و سائر مزامیر زمین و زمان را فرو گرفت و فیل سواران با فیل سواران و ارابه داران با اسپ سواران با همجنس خود و پیاده ها بقانون جنگ آزمایان کارزار در گرفتن و این جنگ تا دو گهری موافق قانون بود بعد ازان دو رنگ مستان با یکدیگر درافتاده داد جنگ آزمائی دادند و ارابه سواران و فیل سواران را و ز زیر تیرها فرو گرفتند و مسافر راه فنا ساختند فیلان باشارهٔ فیل سواران اسپ سواران را در کارزار می انداختند و پاره پاره میکردند و بعضی سواران پیدل فیلانی را که دران معرکه مردم پامال میکردند از جانب چپ و راست در آمده می زدند و بعضی فیلبان دست جمعی دیگر از سواران را پیش انداخته می گرفتند و پامال میساختند و بعضی از فیلان لشکریان را با نجر طوق پیچیده بدور می انداختند و جمعی از پیاده های جنگ آزما تیرهای کاری در دهان و خرطوم فیلان زده میگریزانیدند و بعضی پیاده ها تاب نیاورده از معرکهٔ کارزار می گریختند و حربی از زر بورهای خود را از بدن خود می کندند و می انداختند فیلان

از عقب رسیده آنها را درهم می شکستند و پیاده‌ها فیلان را با آن خنجر مشغول دیده
فرصت یافته فیل سواران را می زدند و بعضی فیلان آموخته جمعی پیاده‌ها را
بخرطوم پیچیده بهوا می انداختند و بر زمین نارسیده آنها را هم در هوا بدندان بوده
می دوختند و بعضی را بخرطوم گرفته بزور تمام می انداختند و آنها را درهم شکسته
می انداختند و بعضی فیلان پیاده‌های لشکر غنیم را بدندانها می دوختند و بعضی
فیلان زخم تیرها و برچها و بانسها به پیشانی و هیچ زنند آنها خورده زبون گشتند و
بعضی دیگر از زخم مبارزان اراپه و اسپ سوار که از چپ و راست در آمده می زدند
هر جای می غلطیدند و هلاک می گشتند و جمعی از مبارزان اسپ سوار پیاده‌ها
را بزخم بانس‌ها می انداختند و ضرب دست و پای اسپان پامال میساختند
و بعضی فیلان اراپه‌ها را با آنچه بران بود درهم شکسته بدور می انداختند و بعضی
فیلان بضرب تیرهای فولادی کمانداران قدر انداز مانند قلعهای کوه بر زمین
می افتادند و بعضی مبارزان بجنگ مشت بایکدیگر در افتادند و بعضی موی
سر یکدیگر گرفته کارزار می نمودند و بعضی بزور بازو دیگری را بر زمین زده پای بر
سینه اش نهاده سر از تنش جدا میکردند هر چند از زیر دست و پا میزد و بعضی بر
زمین افتاده را بسلاح جدا میکردند القصه جنگ مشت و موی سر گرفتن و مانند
کشتی گیران درهم افتادن بسیار شد و بعضی درین میان فرصت یافته بر سر
این نوع دو مبارزه باهم در افتاده رسیده سر از تن غنیم جدا میکردند بدنها بسیار
از زمین بر خاسته می ایستادند و جوشنها و سلاحهای مبارزان بخون آغشته تا
رختهای سرخ رنگ کرده مینمودند و طغیان جوش و خروش مستانه آن لشکر مانند طغیان
دریای گنگ بود و از بسکه مست کارزار شده بودند بیگانه را از آشنا فرق ناکرده
داد کشاکشی میدادند بحدی که مبارزان فریقین لشکریان خود را در شلاق گرفتند
و از کشته بیقیاس از آدمی و اسپ و غیر آن در معرکه کارزار جای پا نهادن
نبود و این حال بعد از زائل شدن آفتاب عالمتاب بود که مردم پانچال بر دست

کرن کشته شدند و مردم تهاره بدست ارجن و مردم کوروان و فوج فیلان بدست
بهیم نابود گشتند دهرتراشت با سنجی گفت که من از تو سخنان جانکاه از کشته شدن
مبارزان سپاه و فرزندان خود شنیدم و از طرز کلام تو چنان در می یابم که کوروان
تمام نابود گشتند اکنون چون جدهشتر درجودهن مهارتهی را پیاده ساخت
درجودهن با وی چه نوع کارزار نمود حقیقت این کارزار با من بتفصیل بگو که
تو در بیان نمودن این امور دانائی سنجی گفت که چون درجودهن پیاده گشت و
مبارزان هر جا بجا با یکدیگر در افتادند درجودهن بر ارابه دیگر سوار شده با پهلوانان
خود گفت که زود باشید و ارابه مرا جائیکه جدهشتر در زیر چتر به شوکت تمام استاده
ببرید پهلوانانش ارابه او را بجانب جدهشتر راندند و جدهشتر نیز با پهلوانان خود گفت که
ارابه مرا پیش بران و هر دو مبارز رو برو گشته بر یکدیگر تیرباران کردند درجودهن
به تیر الماس که دار کمان جدهشتر بریده جدهشتر از آن حال خشمگین گشته کمان دیگر
گرفته بیک که بر هم کمان و علم درجودهن را برید و درجودهن تیر و کمان دیگر گرفته
با یکدیگر بجنگ در آمدند و هر دو ظفرجویان مانند شیر داد جنگ آزمائی میدادند و مانند
دو نره گاو دوان آواز بر داشته بر یکدیگر می زدند و هر دو قابوجویان ارابها در گرد
یکدیگر میگردانیدند و از ضرب تیرهای جانفرسای یکدیگر در خون آغشته مانند
درخت پلاس گل شگفته می نمودند و دست بر اعضا زدن و نعرهای شیرانه کردن
و کمان را چاشنی دادن و سفید مهرها را نواختن گرفتند و هر دو یکدیگر را بزخم تیرها
محنت بسیار دادند درین وقت جدهشتر سه تیر بجه مثال در سینه درجودهن زد
درجودهن نیز پنج تیر الماس فعل بر جدهشتر زده نیزه بروی انداخت جدهشتر
آن را به تیر در هوا بریده پنج تیر دیگر بروی زد درجودهن نیزه خود را بریده دیده
سه تیر بر جدهشتر زد جدهشتر از روی تیز دستی یک تیر بر درجودهن چنان زد
که او را بیهوش ساخته در زمین فرو رفت درجودهن بحال آمده گرزی بدست
گرفته بر سر جدهشتر راند درین اثنا جدهشتر نیزه بروی انداخت چنانکه بر

در جودهن رسیده و از جوشنش آزاد گذشته او را بیهوش ساخت و بغلطانید
و کرت برما در جودهن را باین حال مشاهده نموده بجهت نگاهبانی او رسیده آمد
و بهیم او را متوجه دیده گرز بدست بر کرت برما دوید این نوع جنگ در میان
مبارزان لشکر تو در گرفت سنجی با دهرتراشت گفت که پسران تو باتفاق کرن با
برپاندوان مانند دیو تنها و دیتایان بکارزار در افتادند و فریقین با آواز سفید مهره
و غیر آن باهم کارزار می نمودند و از ضرب زخم تیرها و انواع شمشیرها و تیرها بسیاری از
اسپان و فیلان و ارابه سواران اینها بر خاک هلاک افتادند و فیلان نیز مبارزان
بسیار را هلاک گردانیدند و از سرهای بریده که مانند ماه و ستاره ها و نیلوفرها مینمود زمین
معرکه برگشت و از خون کشته ها که بانواع سلاحها کشته شدند دریا روان گشت و میدان
معرکه از کشته بشتیارها مانند شهر جم نمود بعد از آن نه پسرانت و راجهای دیگر از لشکر تو
با سپاه گران بر سر ساتک دویدند و از هجوم ارابه و اسپ و فیل در آنحال میدان
کارزار مانند دریای محیط هولناک نمود و کرن بر ساتک که هر دو مانند اندر و نمچی مینمودند
تیر بسیار انداخت و ساتک نیز تیرهای جانفرسای زهرآلوده مانند مار گرد ارابه کرن زد
درین حال جمعی از مبارزان بجهت محافظت کرن پیش دویدند و ارابه سواران
دیگر بر ارابه سواران و پیاده ها با یکدیگر در افتادند و مبارزان دیگر با دهشت دمن
اتفاق نموده ارابه و فیل و اسپ سواران بسیار را هلاک گردانیدند بعد از آن
دو بزرگترین مردم یعنی سری کرشن و ارجن عبادت مقرری روز و تعظیم مهادیو
نموده بعزم زدن و کشتن لشکرت روان شدند و از مردم لشکرت جمعی که خود را به
بکشتن و مردن قرار داده بودند ارجن را با آن شوکت بمتوجه خود دیدند که ارابه
رعد آسا و فریاد و اسپانش پور و نورانی و علم و بیرق هایش از تحریک باد در جلوه بود
و ارجن از تیز دستی که در تیراندازی داشت تو گفتی در رقص بود و چندان تیر انداخت
که اطراف هوا را فرو گرفت و ارابه های محفه مثال را با سواران و فیلبانان و فیلها
و غیر آن به تیرهای جان فرسا مانند باد که ابرها را پریشان سازد بر باد فنا بر داد

و همان نوع فیلان آراسته را با سواران و پیاده‌ها را مسافر راه فنا ساخت درینحال
که ارجن مانند جم در میدان کارزار دست بهلاک سپاه غنیم کشاده بود درجودهن
تن تنها تیراندازان بر سر وی رسید ارجن به شش تیر کمان و بهلبان و اسپان
و چتریش را بریده و کشته انداخته تیر هفتم را که جان ربا بود بقصد درجودهن انداخت
اسوتهامان آنرا نیز در هوا هفت پاره کرده از درجودهن دفع ساخت ارجن
کمان اسوتهامان را بریده اسپانش را هم بکشت و اراباه اش را درهم شکسته و
و کمان کرپاچارج را بریده و همان نوع کمان و علم کرت برما را بریده اسپانش را هلاک
ساخت و کمان دساسن را نیز بریده بر سر کرن آمد و کرن دست از کارزار ساتک
بازداشته پی آنکه دغدغه بخاطرش راه یابد در دفعه سه تیر بر ارجن زده از پی آن
هشت تیر بر سر کرشن و ارجن زد و ساتک که فرصت یافته بود نود تیر بر کرن
زده از پی آن صد تیر بر وی زد بعد ازان از بهادران پانډوان چند ها من
شکنډی و پسران دروپدی و طایفه پربهدرک و اتموجا و جمن و نکل و سهدیو و
دشټدمن و مردم چندیری و کاروک و مچه و کیکی و دیگر جنگیان چند هزار و پیاده تا
سلاح اندازان و شخان نامور گرایان بر سر کرن رسیده سلاح ها را باران کردند و
کرن هم سلاح اندازان آن همه باران سلاح را به تیرهای خود بریده از خود دفع کرده خشمگین
شده اراباه و فیل و اسپ سواران را با مرکب ها و فوجهای پیاده را در شلاق گرفته
داد مردانگی و مردم کشی داد و از سلاح افسون خوانده کرن لشکر غنیم هلاک گشتند و
جمعی را مرکب ها کشته شده و سلاح از دست رفته بقیة السیف تاب نیاورده گریزان
شدند بعد ازان ارجن نیز تبسم کنان بسلاح افسون خوانده آمده و تاثیر سلاح کرن
برطرف ساخته چندان تیر بر لشکر غنیم سر داد که اطراف هوا را فرو گرفت و تیر ارجن
که بر لشکر غنیم رسیده جمعی را مثل و بعضی را چوبهای ستون مثال و گروهی را
نیز و طایفه را بجبر خیال میکرد دید و سپاه چهارگانه لشکر غنیم از کمال ترس خشیمان
پوشیده فریاد کنان [illegible] پریشان میگشتند و هلاک خود را از دست او

یقین کرده چاره غیر از هزیمت ندیدند درین وقت که مبارزان لشکریت با پاندوان
مقابله داشتند آفتاب عالمتاب بر سر کوه رسیده بود و از تاریکی وقت و بسیاری
گرد و غبار هیچ چیز بنظر در نمی آمد القصه سپاه پسرت بملاحظه کارزار درست نموده
همه بدیرهای خود بازگشت نمودند و پاندوان نیز ظفرمند گشته بجانب منزلهای خود
رجوع کردند و چون لشکر پسرت برگشت لشکر غنیم از خوشحالی آواز نقاره بلند و
سفید مهره‌ها و دیگر مزامیر بلند ساخته بر غنیم خود خنده کنان و برارجن و سرکشن
آفرین و بر پاندوان دعاگویان با جمیع راجها بمنازل خود رسیدند و به آسایش
خود پرداختند و فوجهای راجهسان و پنچالان و سایر دام و ددان دران معرکه
کارزار آمدند و آن معرکه جای سوختن مردها نمود تمام شدن جنگ روز اول
از سرداری کرن دهرتراشت با سنجی گفت که ارجن خود تمام مردم مرا انچنانکه میخواست
بقتل رسانیده‌ها ناکه اگر جم بمقابله او بیاید از خشمش جان نمیتواند برد چه او تنها
سهدیو را که خدا هر سرکشن بوده در بهر بود و او تنها کهاندوبن را سوخته آتش را از خود
خشنود ساخت و هم او تنها تمام راجهای روی زمین را زبون ساخته خراج ده و تابع
ساخت و هم او تنها به کمان خود نواتکوچان را تسخیر کرد و هم او با مهادیو که به لباس
بهیلان بود کارزار نمود و هم او خانواده بهرت یعنی کوروان را از دست چترسین
گندهرب خلاصی داد و هم او مهادیو را خوشحال ساخت و هم نگاهبانی تمام جهان نمود
القصه پاندوان سزاوار تحسین‌ها اند نکوهش اینها نتوان کرد انچه اینها کرده اند
با من بگو و انچه درجودهن کرده نیز بگو سنجی با دهرتراشت گفت که چون کوروان
بعضی کشته و جمعی زخمی گشته و گروهی جوشنها از بر و سلاحها از دست افتاده بیدم
گشتند و از بس محنت کشیدند و در آواز و حرف زدن اینها تغیر رفته آزار بسیار
کشیدند با وجود آن غرور شان بدر رفت و دشمنان بر ایشان ظفر یافتند چون
کار ایشان باینجا رسید که در منزل راجه بمشورت بنشستند و کرن با کوروان که
حال اینها مانند ماران شکسته دندان زهر رفته و پامال گشته بود از غصه

نفس زنان در حضور پسرت گفت که ارجن خود مستعد کارزار و دانای فنون و
محکم کار و با تهور است و با این همه سری کرشن او را در وقت کارزار آگاه میسازد
امروز او بسلاح افسون خوانده ما را فریب داده اما امید هست که فردا آنچه در خاطر
اوست آنرا بر آورم چون کرن این سخنان تمام کرد راجه درجودهن جمیع راجها
را رخصت داد که بمنزلهای خود رفته بآسایش پرداختند چون روز دیگر نیر
جهان تاب و گوهر عالم افروز آفتاب بجمال نورانی خود گیتی را منور ساخت همه
راجها استعداد کارزار نموده بیرون آمدند و راجه جد هشتر که ترتیب لشکر خود را
موافق فرموده برهسپت و شکر داده بود بتماشای آن پرداختند درانوقت
راجه درجودهن کرن را که باعث نزاع و دشمنی و مهادر بزرگ بود یاد کرده و با خود
گفت که او در کارزار برابر اندر و قوتش همسنگ باد و چالاکی او مانند راجه هزار دست
بخاطر گذرانید یعنی این لشکر پاندوان را که باین ترتیب آماده کارزار شده اند
کرن میتواند شکست دهد ترا شت گفت که ای سنجی چون شما همه کرن را مانند
جمیع سه بار دیدید که منتظر طلوع نیر اعظم باشند بخاطر گذرانیده او را دیدید او بعد
از آمدن چکار کرد و چگونه کارزار نمود و پاندوان بچه آئین با وی در معرکه جنگ کردند
کرن در دلاوری کارزار آنچنان زبردستی است که تنها پاندوان را با پانچالان بزند
و زور بازوی او در معرکه مانند قوت اندر و بشن است سلاحهای او هولناک
و او در نهایت چالاکی است و درجودهن بقوت بازوی او دل در کارزار بسته است
و با این همه تعجب و حیرت آنکه کرن پاندوان را نکشت آری از تاثیر طالع است
و این نتیجه آن قمار بازیست ای سنجی از درگذر درجودهن بسیار محنت یافته ام
گوئی در سینه ام سلاحی شکسته هست و مرا در عذاب دارد و تعجب آنکه شکن خود را بهترین
و تدبیر درست میداند و کرن از اخلاصی که با درجودهن دارد در کارزار سر موئی
فرو گذاشت نمیکند و من در کارزارها فرزندان خود را یا کشته می شنوم یا زبون گشته
و شکست خورده و هیچ کس نیست که سر راه بر پاندوان بگیرد و مانعها در میان آرد

لشکر مانند مردان و جماعه زنان میگریزند معلوم شد که اینها از آثار طالع ست سنجی
با دهرتراشت گفت که ای راجه صواب اندیشی گفته که گذشته را یاد کردن سودی
نمیدارد و از غصه اندیشه مند گشتن غیر از کاهش جان حاصل نمیشود چون تو
به آهستگی خود گذاشتی که این کارزار درمیان آمد اکنون کار بحد درازه کشید و
الا من بسیار گفتم که با پاندوان طرح جنگ بنینداز به و سخن من درین باب شمارا
از زهر تلخ تر نمود و تو در حق پاندوان بدیها بسیار کردی ازانجهت راجهای بزرگ
را اجل پیش آمده و هلاک میشوند گذشته گذشت دران باب هیچ اندیشه دیگر
نباید کرد و تفصیل این کارزار از من بشنو که چون صباح شد کرن استعداد نموده
نزد راجه درجودهن حاضر گشت و گفت دیروز مرا کارهای دیگر پیش آمده ارجن را
مشغولیهای دیگر از کارزار باز داشت و با یکدیگر مقابله دست نداد امروز من عهد میکنم
که درمیان کارزار تا ارجن را نکشم برنگردم چرا که وقتی که من مبارزان لشکر پاندوان
را خواهم کشت ارجن این معنی را که تیره اندر ندارم با خود قرار داده البته بر سر من
خواهد آمد اگرچه من و ارجن در اکثر علم سلاح برابریم اما در چند چیز من بروی زیاده ام
اول آنکه آنقدار که سلاح من کار میکند و می شکند از وی نمیکند دوم در تیز دستی و بعید
رسانیدن تیر بهر چه نشان کنم بزنم و در انداختن تیر افسون خوانده و در قوت بدن
و بهادری و دانستن قابوی کار و شناختن شگونهای کارزار از وی زیاده ام
و او با من برابری نمیکند و نیستی که بجهت دوستی که با اندر داشت بجی نام کمانی برای
راست کرده بوی داده و مشهورست که اندر بزور آن کمان دیتیان را زبون ساخت
و از مهابت آواز آن کمان هر ده طرف عالم را دیتیان گم کرده اند و آن کمان را اندر
به پرسرام داده و پرسرام آن کمان را بمن داده است و من بقوت آن کمان با ارجن
کارزار خواهم نمود مانند اندر که با دیتیان جنگ کرد و این کمانی ست که بقوت آن
پرسرام بیست و یکبار روی زمین در تصرف خود آورده و آن کمان با من داده
و این کمان از گاندیو زیاده است و پرسرام تعریف این کمان و آنچه از ان بر می آید

بمن بسیار گفته است اکنون من بآن کمان کارزار با ارجن مینمایم و من امروز ترا
با برادران و دوستانت خوشحال میسازم و روی زمین بانچه در وست بر تو مسلم
خواهد شد و اولاد تو نیز سلطنت خواهد راند امروز از من دوستی و اخلاص تو هیچ
کاری نیست که من نتوانم گرچه کسی که دل او به نور اعتقاد و اخلاص بزرگی آراسته
شد از وی همه کار برمی آید و ارجن در کارزار بر من ظفر نمی تواند یافت چنانکه در شب
آرایش آری یک چیز هست که مرا باید گفت که من دران چیز با ارجن برابر نیستم و
آن اینست که زه کمان ارجن از دیوتهاست و هرگز بریده و گسسته نمیشود و
دو ترکش که او دارد هر چند تیر ازان بیندازد کم نمیشود و پهلوان او سری کرشن است
اگرچه کمان ارجن هم خوبست اما کمان من هم ازو کم نیست و چیزی چند دیگر هم
هست که من دران از ارجن کم ام سری کرشن که تمام تعظیم او می نمایند عنان ارابهٔ اش
در دست دارد و ارابه دارد که آتش بوی عطا کرده است هیچ تیر و سلاح بران کارگر
نمیشود و اسپان ارابه اش مانند اندیشه تیز دوانند و علمش مانند علم دیوتهاست که
بر بالای آن هنومنت ست و سری کرشن بآن بزرگی نگاهبان ارابه است و با وجود
آنکه من درین از ارجن زبون ام اما با وی کارزار می نمایم چه اگر شل که در برابر
سری کرشن ست بجای پهلوان ارابهٔ ام بنشیند البته ما ظفرمند شویم باید که شل
پهلوانی من بکند اگرچه شل در بزرگی بحدیست که هیچ کس را آن حالت نیست که
او پهلوانی آن بکند الا پهلوانی من کند تا فتح و ظفر ترا باشد ای راجه بفرمائی تا
تیرهای فولادی و تیرهای کرکس من بر ارابه انداخته از عقب من نی آورده باشند
اگر اینچنین شود من بر ارجن و شل بر سری کرشن زیاده می آیم چنانکه سری کرشن
بر احوال اسپان بهارت دارد شل نیز علم آن طور بهمرست در زور بازو سری کرشن
هیچ بر شل افزونی ندارد و در کمانداری برمن ازینجهت من بر ارابهٔ خود سوار شده
بر ارجن غالب خواهم آمد اکنون اینقدر کارسازی مرا بکنند تا در کارزار درنگ
واقع نشود اگر این کارسازی شد همه کارها شده خواهند دید که در کارزار

من چه کارپردازی خواهم نمود و بهمه حال پانڈوان را زبون ساخته ظفر خواهم
یافت چه دیوتها و رتیان را یارای مقابلهٔ من نیست پانڈوان خود چه کسانند
سنجی با دهرتراشت گفت که چون این سخنان کرن بگفت درجودهن خوشحال گشته
تحسین ها نمود و بادی گفت که ای کرن انچه تو گفتی همچنان خواهم کرد و ارابه ها
را پر از سلاحها و تیرها از عقب تو خواهم فرستاد و من خود نیز با جمیع مردم از عقب تو
خواهم آمد درجودهن این سخنان گفته نزد شل رفت و از روی احترام و تعظیم بادی
گفت که ای بظاهر و باطن یکسان و ای سخت یار دشمن گداز در بهیبت معرکه
کارزار و ای صاحب ولایت مدربخش و فوج دشمنان شنیده باشی که کرن از
میان جمیع راجها ترا بجهت بهلبانی درخواست کرده و من نیز از روی ملایمت از تو
انیمعنی را توقع مینمایم که بجهت کشتن ارجن و سودمندی و فایده محبت و دوستی
خود را با من استحکام داده التماس کرن را قبول کن و بهلبانی او نما البته بر دشمنان
ظفر می باید هیچ کس غیر از تو برابر سر کرشن در میان مبارزان نیست که عنان
اسپان کرن در دست گیرد و ای شل چنانکه برهما نگاهبانی مهادیو و سر کرشن
در همه حال محافظت ارجن مینماید تو درین کارزار بهلبانی کرن کن بهیکم و درونا
و کرپ و بلوو کرت برما و شکن و اسوتهامان و من همین نه مردانیم که در کار سلطنت
و لشکریم بهیکم و درونه کارهای نمایان کرده دشمنان بسیار کشته [illegible] بازی
از دست دشمنان بمرگ برفتند و بهمین نوع مبارزان لشکر کارپردازیها نموده
بمرگ رفتند و پانڈوان باندک جمعیت سپاه گران ما را نابود ساختند [illegible]
خود مردم ما کم شدند اکنون بر تو لازم است که کاری کنی که لشکر ما هلاک نشود چه
کارآزمایان جنگ جوی ما بسیار کشته شده اند و تنها کرن و تو در ظفرمندی ما
تلاش دارید امروز کرن میخواهد که با ارجن کارزار نماید و من [illegible] امیدواری ظفر
از وی دارم و هیچکس را بغیر از تو سزاوار آن نمی بینم که عنان اسپان ارابهٔ
کرن بگیرد و بقابوی کارزار نماید چنانکه سر کرشن ارابهٔ ارجن می راند

پس لایق آنست که تو به مهلبانی کرن پردازی ارجن در سایهٔ حمایت سری کرشن
کار پاک کرد تو آنرا نیکو میدانی و او هر کاری که با و خود قرار داد که بکند آنرا به اتمام
رسانید و الا اول ارجن بی مدد و همراهی سری کرشن انیقدر کارزار نمی توانست کرد
و اینچنین غنیم را زبون نمیساخت چنانکه اکنون میکند ای شل اکنون ارجن
روز به روز این لشکر گران ما را در شلاق وارد و نابود میسازد شما را باید که هر دو
باتفاق یکدیگر حصه کارزار خود را یکجا بنمائید و تو باتفاق سپاه گران غنیم را از
پیش بردار مانند ارن مهلبان نیر اعظم که نسبت انوار ان نوربخش عالم است
لشکر ظلمت را بر طرف میسازد و یقین است که مانند تاریکی که از طلوع نیر اعظم نابود
شود سپاه پاندوان و پانچالان از پیش شما دفع خواهد شد چه مانند تو مهلبان
و شل آن جنگ آزما هرگز جمع نگشته و تو مانند سری کرشن همه وقت نگاهبانی
کرن بکنی اندرین سائر دیوتها بچشم کم در کرن نگاه نمی توانند کرد پاندوان خود چه
خواهند بود درین معنی هیچ شک میار که من از روی نفس الامر میگویم سنجی با دهتراشت
گفت که چون این سخنان درجودهن گفت شل خشمگین گشته و ابروان تاب داده
دستها بهم بزد و زیادتی خود را به کرن در سه چیز یکی دانش و علم دوم بزرگی
خاندان سوم سلطنت نسبی و راجه بودن با خود حساب نموده از روی غضب با
درجودهن گفت که ای پسر گاندهاری تو مرا اهانت میکنی و با خود قرار داده که
از دست من هیچ کاری بر نمی آید بنا بران اینچنین بی ملاحظه با من حرف میزنی
و تکلیف مهلبانی کرن مینمائی و مرا از کرن کمتر می گیری که در حضور من او را مدح
میکنی و تعریف کارزار او می نمائی من خود او را هیچ نمی شمارم تو حصه کارزار
مرا انچه میشود خیری بران افزوده بمن بسپار تا از عهدهٔ آن برآمده بولایت خود
برگردم یا بگذار تا من تنها بوی کارزار نمایم امروز در دشمن سوزی قدرت مرا
به بین اگر کسی در برابر من بایستد تو در عالم کارزار هرگز کم بمن نگوئی بازوهای مرا
به بین که در قوت کار بجز میکند در کمان و تیرهای من نظر کن که مانند بار نهند

دارا به امر راه بنگر که بر اسپان صرصر گیر دار بسته اند و گذر سرا تماشا کن که کوه ها را نرم
میسازد چون من خشمگین شوم دریا ها را از آتش خشم خشک سازم ای راجه من
قادر و تیر اندازان جهان که دشمنان را بود سازم از تو چه لایق که مرا به بهلبانی کسی که
از من زبون ست فرمائی باید این کار به برهمن منه اند از من که عالی تر از زبون
زبون سرشتم خدمت ادنی آید کسی از مردم نیکو را که بقول او پیش آمده باشند
تابع مال اند و زار آن سازد آنکس خود در وبال می افتد برهما براهمنان را از دهان
خود و چهتریان را از بازوها و بیسیان را از ران و ساق و شودرها را از قدم های خود
ساخته است و از اختلاط این چهار قوم با یکدیگر بعضی مردم نیکو پیدا شده اند چنانکه
چهتری دختر برهمن را یا بیس دختر چهتری را گرفته باشد و برین قیاس نسبهای دیگر هم
که مردی زبون دختر عالی نسب تر از خود را بگیرد و برهمن را شغلش کار کردن و آن را
عطا کردن و دادن و ستدن و خواندن و خواندن و جگ کنانیدن و کردن
چهتری را از آن کارها سه کار لایق است عطا دادن و خواندن و جگ کردن و دیگر نگاهبانی
خلائق پرداختن بیس را باید که زراعت کند و گاو نگاه دارد و بخواند و در مقابله
داد و ستد نماید و شودر را باید که خدمت نوکری این سه طائفه کند من از خانواده
راجهای که رکهه شده آمده اند بوجود آمده م و خود راجه و مهارتهی ام تو با وجود این
بزرگی من میخواهی که بهلبانی این بهلبان پسر کنم این هرگز از من نخواهد آمد اگر تو
این نوع اهانت و سبکساری بمن خواهی رسانید من ترک کارزار خواهم نمود اکنون
از تو التماس دارم که مرا رخصت فرما که بملک خود باز گردم سنجی با دهتراشت گفت
که شل خشم آلود گشته این سخن در حضور جمیع راجها با درجودهن گفته از میدان کارزار
برآمده روان شد درجودهن از راه ملایمت و طریق دوستداری سر راه بروی
گرفت و گفت که مرا این معنی یقین ست که راجه ولایت مدرسینی تو هرگز بدروغ
زبان نخواهی کشاد بزرگان خانواده تو این معنی را مقرر دارند که ترا ارتاین میگویند
بجهت آنکه تو دور کننده محنت و غم دردمندانی و شل برای آن میخوانند که مانند

سلاحی که در بدن شکسته بماند تو بر سینهٔ دشمنان آنچنان می خلی و چون تو
در صفت کرم یگانهٔ آنچه با من وعده کرده بودی آنرا بجا آر که کرن در قوت از تو
زیاده است و نه مثل خواهش من آنست که درین کارزار عنان اسپان ارابهٔ
کرن را تو در دست گیر که من در هنر کرن را بر ارجن افزون می دانم و مردم ترا
بر سری کرشن غالب میدانند و الحق که در هنر کرن بر ارجن و تو بر سری کشن
زیاده همان نوع که سری کشن مافی الضمیر اسپان را میداند تو نیز بر حال
آنها دانائی شل گفت که چون تو از میان جمیع راجها مرا در برابر سری کشن دانسته
سزاوار این کار میدانی من ازین امتیاز تو خوشحال شده عنان ارابهٔ
کرن را که صاحب اوصاف نیکوست بدست میگیرم و به پهلوانی او پرداخته انچه
داد کوشش ست در کارزار ارجن خواهم داد اما درین کار کرن در انچه من
بگویم شرط متابعت بجا آورده سنجی با دهرتراشت گفت که درجودهن باتفاق
کرن این را قبول نمود و باشل گفت که باز با تو حرفی میگویم انچه در زمان سابق
در میان دیوتها و دیتیان گذشته است و این سخنی ست که مارکنڈیو رکھیشر بما پدرم
بیان کرده بود تو از من بشنو و یادش دار گفت در زمان سابق کار سردیت را
با اندر و دیوتها از روی تعصب کارزار واقع شده آخر دیوتها بر دیتیان غالب آمدند
و چون دیتیان زبون گشتند هر سه پسر بر سکار که کاجه و کملاجه و بدن مالی نام داشتند
بجنگلی رفته بعبادت اشتغال نمودند و از کثرت عبادت و ریاضت بدنهای خود را
گداختند تا آنکه برهما از ایشان راضی و خشنود گشته دریافت مدعا نمود و گفت چه آرزو دارید
بخواهید ایشان گفتند میخواهیم که ما را هیچ کس نتواند کشت و بقای دوام داشته
باشیم برهما گفت همیشگی بقا میسر نیست حاجتی دیگر بخواهید ایشان باتفاق از
روی اعتقاد گفتند که ما چنان میخواهیم که تو بجهت ما سه شهر در روی هوا عنایت
کنی که جای بودن ما باشد و بطور خود در همه جا بگردیم و همه خلائق عالم ما را بزرگ
و ممتاز دانند و بعد از یک هزار سال ما برادران با یکدیگر ملاقات نمائیم و شهرها

یکجا شوند و چون شهرهای ما یکجا شده و برادران با هم آمده باشند مرگ ما و اهل شهرها بیک
تیر که شخصی بیندازد مقدر شود برهما گفت که چنین باشد برهما این گفته از نظر
ایشان غائب شد پسران تارکاسر خوشحال گشته و بدعای برهما کامروا شده به می دیت
که بنای شهرهای دیتیان تعلق بوی دارد رجوع کردند که اینچنین شهرها برای ما
بنا کن می دیت بقوت عبادت و ریاضت برای ایشان شهرها موجود ساخت یکی
ازان شهرها را از طلا و دیگری از نقره و سوم از فولاد مهیا کرد و شهر طلا بالاتر از شهر
نقره و فولادی ازان پایان تر موجود گشته هر جا اراده صاحب شهری بود میرفتند
و همیشه در گردش بودند و طول و عرض هر کدام ازان شهرها چهار صد کروه بود
خانها و بالاخانها و قلعه و بازار همه آن شهر مرتب بود و در هر یکی ازانها پسر تارکاسر
حاکم بود در شهر طلا تارکاچه و در شهر نقره کملاچه و در شهر فولادی بدن مالی میبود
و هر کدام ازین سه حاکم هر سه عالم را زبون و مطیع خود خیال کرده با خود میگفت که
کجاست دیگری که صاحبی عالم را سزاوار باشد و کروڑها کروڑ از بزرگان دانو و دیتیان
از هر جانب آمده دران شهرها گرفتند و این دیتیان صاحب غرور دیگر بعد ازانکه
دیوتها آنهارا از همه جا بدر کرده بودند این شهرها را بدست آورده سلطنت میراندند
و از تاثیر بنا نمودن می دیت آن شهرها را این دیتیان بخاطر جمع و بی دغدغه بسر
می بردند و هر کس ازان شهرها هر چه میخواست می دیت بقوت جادوگری خود
دران شهرها آنرا بوی میرسانید تا آنکه هرنام پسر تارکاچه طریق عبادت و ریاضت
پیش گرفته برهما را از خود راضی ساخت و ازوی درخواست نمود که میخواهم که چاهی
نزدیان دار که آنرا بهندی باولی میگویند داشته باشم و هنر آن این بود که هر دیت
کشته شده سلاح را که دران باولی بیندازند و کمال قوت یافته بهمان صورت
و هیئت که بود ازان باولی برآید برهما التماس او را قبول نموده اینچنین باولی
عطا کرد و دیتیان بقوت بازو دراز دستی نموده اهل هر سه عالم را تنگ آورده بودند و
در کارزارها اصلا زبون نمی شدند و لشکر ایشان کم نمیشد و بر ایشان حرص و غفلت

وبی سامانی احوال وبی حیائی غالب شده اطوار نیک را از میان برداشتند و
وبرد عای برهما مغرور گشته هر جا که دیوتها را می یافتند هزیمت داده مقام آنها را
متصرف میشدند و کامیاب می بودند و باغات و سیرگاههای دیوتها و مقامهای
رکهیشران و منزلهای مردم را ویران ساختند و طریقی و قانونی که در میان
همه را برهم زدند و چون آزار ایشان نسبت بدیوتها از حد گذشت اندر از شهر
چهار طرف آن شهرها را بضرب بجر در شلاق گرفت اما ضرب بجر را در ان شهرها اصلا
تاثیری نبود چون اندر دید که ضرب بجر در ینها کاری نمیکند بترسید و دست از آن
شهرها باز داشته باتفاق دیوتها نزد برهما از حال دیتیان شکایت برده و در آنجا
رسیده برهما را سر فرود آورده حقیقت حال دیتیان و آزار رسانیدن اینها
بیان نمود و گفت که مرا تدبیر کشتن این دیتیان هر سه حاکم و اهل شهرهای
ایشان بیاموز برهما گفت که هر کس شما را آزار میرساند من از و ناراضی ام
و او نزد من گناهکارست و دیتیانی که از بدنهادی خود شما را محنت میدهند
و بدیها میکنند مرا بیشتر از ایشان آزار میرسد کسانیکه شما را آزار میرسانند من
نگاه بجانب آنها نمیکنم من پیدا سازنده خلایق ام و عمر من از جمیع خلایق
درازترست بر من لازم و واجب است که کسانی را که بدی سگالند و بدیها میکنند نابود و
هلاک سازم و طریق کشتن این سه حاکم و اهل شهرهای ایشان آنست که اگر بیک تیر
هر سه شهر را بکشند کشته میشوند و این کار که بیک تیر اهل آن سه شهر کشته شوند از مهادیو
می آید از دیگری نمی آید پس شما را باید که نزد مهادیو ظفر پیشه جنگ آزمای بی مشقت و
تردد کارساز بروید و التماس نمائید که او این دیتیان را هلاک خواهد ساخت اندر و دیوتها
برهما را پیشوای خود ساخته بجانب مهادیو روان شدند و همان نوع بعبادت و ریاضت
دائمی خود مشغول بوده نزد مهادیو آمدند و زبان بمدح و تعریف مهادیو کشادند چنانکه
در ضمن آن عرض حال خود کرده از ان محنت که با یشان رسیده بود دل خالی کردند
و آنچه در مدح مهادیو گفتند این بود که او یعنی مهادیو جان تمام خلایق ست و همه چیز را از ۶۰

خود یافته و بقوت انواع عبادت و ریاضت خود را دانسته و شناخته و دهنده علم
مانکه هست و همیشه و دائم در شهود و حضور ست القصه اندر و دیوتها باتفاق برهما
مهادیو را دیدند و با خود اندیشیدند که او بهیچ کس نمی ماند و از جرم و گناه پاک ست
صاحب خلق ست و او یگانه هست و از هر جنس خلق بوجود آورده ایشان او را
مظهر خود و غیر خود دیده در یکدیگر نگاه کردند و حیران گشتند و او را صاحب خلق یافته
برهما و اندر با جمیع دیوتها سر بر زمین نهادند و تعظیم او بجا آوردند مهادیو فرمود
تا سر از زمین برداشتند و تبسم کنان گفت بگوئید چه مدعا دارید همه یکدل و
یک زبان در جواب گفتند بزرگی تو میگوییم و تعظیم تو مے نمائیم که تو دیوته
دیوتهائی و دور کننده جنگ پرجاپتی ترا سر فرود می آریم و پناه بتو آورده ایم تا ترس
و بیم از خاطر ما بدر بری مهادیو گفت که بیم و ترس از شما دور باد بگوئید چه میخواهید
در جواب همین گفتند که چون مهادیو از خاطر دیوتها ترس و بیم بر آورد برهما گفت که من
خطاب پرجاپتی و پیدا کردن خلائق از عنایت تو یافته ام و من دتیان را دعای
کرده بودم که در حق آنها مستجاب شد اکنون که اینها پا از اندازه نیکوروشی بیرون
نهاده بفساد و وبال اندوزی گرائیده اند غیر از تو هیچکس را قدرت نیست که اینها را
نابود سازد چه صاحب همه خلائق توئی و دیوتها همه پناه بتو آورده اند تو بر ایشان
مهربان شو و دتیان را هلاک گردان که از عنایت و مهربانی تو همه خلائق بخوشی
خواهند گذرانید و تو سزاوار آنی که پناه بتو آورده اند سری مهادیو گفت رای
من نیز برین ست که دشمنان را براندازم اما من تنها از عهده این کار نمی توانم
برآمد چه دشمن با لشکر بسیار است شما همه دیوتها باهم جمع شوید و من نصف قوت
خود را با شما همراه میسازم باین نوع شما بر دشمنان غالب شوید چه در اتفاق و جمعیت
زیادتی قوت حاصل ست دیوتها گفتند که ما در کارزار این دتیان را آزموده و
مشاهده نموده ایم قوت آنها دو برابر ماست مهادیو گفت آن وبال اندوزان
گنهگار که شما را آزار رسانیده اند بهمه حال کشتنی اند شما بنصف قوت من

وجمعیت خود همه اینها را بکشید دیوتها گفتند که ما تاب برداشتن نصف قوت نداریم
تو نصف قوت ما همه با خود بگیر و دشمنان ما را بکش مهادیو گفت چنین کنم در جواب این باشل
میگوید که چون دیوتها با مهادیو اینچنین قرار دادند مهادیو نصف قوت دیوتها
را با خود گرفت و بر خود بیفزود چنانکه زیادتی شکوه و قوت مهادیو در نظر می‌بینند
نمایان گشت و او را پیش ازین شنکر می گفتند و چون قوت او از دیوتها زیاده شد
او را مهادیو گفتند بعد ازان مهادیو با دیوتها گفت که من تیر و کمان بدست گرفته
و بر ارابه سوار گشته با دشمنان کارزار نموده ایشان را هلاک و نابود سازم شما
بجهت من تیر و کمان و ارابه فکر نمائید تا من اینها را بخاک برابر کنم دیوتها گفتند
از هر سه عالم چیزی برگزیده بجهت تو ارابه مهیا سازیم پس اول تیری که در آن
تاثیر آتش و شیرینی ماه بود برای مهادیو ساختند و آنرا بشن در سوفار و اثر
آتش در پی آن تیر و از ماه پیکان آن تیر پیدا شد بعد ازان دیوتها ارابه
بجهت مهادیو خیال کرده زمین را با کوهها و شهرها و جنگلها ارابه اعتبار نموده
آن دو چوب میان که پایه های ارابه بآن تعلق دارد و آنرا بهندی اکهیا گویند
از کوه مندچل و دریای شور قرار دادند و بجای آن دو چوب که هنگام برداشتن
هر دو پایه ارابه را دور کردن آن بجهت تکیه دادن ارابه می نهند دو دریا را اعتبار
کردند و چوب دراز که جای نشستن جلبان است آنرا از منازل قمر که بهندی نچهتر
گویند و بجای جوا ست جک را قرار دادند و چوبی که بر بالای جوا می باشد بجای
آن باسک مار و بجای آن دو چوب از جوا که بر گردن اسپان باشد کوه هماچل و کوه بند
قرار دادند و بر صفت رکهیشر زینت آن ارابه شدند و دریای گنگ و سرستی و سنده
که دریای اتک است و هوا بجای آن دو میخ آهنی که پایه ارابه برانست اعتبار نمودند
و آب های دریاها بجای [illegible] و آنچه بران بند ازند که عبارت از چوبهای
است آنرا از شب و روز و موسم ها قرار داده بد و ستاره ها بجای میخهای ارابه اعتبار
کردند و این سه چیز را که دهرم و [illegible] یا دکام [illegible] قرار دادند خوشه های [illegible]

برگہا و گلہا و میوہا را بجای چترہا و زنگولہا اعتبار نموده اند و آفتاب و ماه را پایہ
ان خیال کرده و دو طرف راست و چپ آن ارابه دو نصف ماه را گویا گل میخ
و بندها که ارابه را بدان بہ بند ند از دہر تراشت نام سرداربارلن و دیگر سرداران گ
ده عدد انرقرار یافت و اسپان آن ارابه چہار بید شدند و این چہار یارکه کال
بہسپت و سہک و کرکوپک و سنجی نام دارند و غیر انہا بجای ریسمانہا که موی
یال اسپان را به بندند شدند و اطراف عالم عنان اسپان و راستی و تہور قرار
داد امر آن ارابه شد و جای نشستن دل شد و زبان حرکت رفتن او و افسون بید
ہیا نه آن گشت و بند محکم آن ارابه گایتری شد و کمان مہادیو از سال شد و زره آن
از شاستر و چوب علمش از کوه سمیر و بیرق و تہایش ارابه و برق شد و این ارابه را
که دیوتہا از سعی بسیار بہم رسانیدند مشاهده نموده حیران گشتند و چون مرتب شد
به مہادیو سپردند و مہادیو سلاحہای خودرا که با مہای انہا برہمه ڈنڈ و کال ڈنڈ و دروی
ڈنڈ چی بود در چہار طرف آن ارابه نہاد و اتبره تا و انکدبس نام دو رکھیشر از طرف
راست و چپ بمحافظت پایہای آن ارابه پرداختند و رگ بید و سام بید بسیار
ارابه و عصہای راجہای پیشین چتر بید عقب بودن ارابه قرار دادند و سنسکرت
که زبان دیوتہاست و سایر بیدہا که عبارت از منترہاست گردان ارابه نگاہبانان
شدند و سیوب که او را مقرری میدانند و نیزه مفتوحه بیت که عبارت از صورت راست
و خط اول که جمیع خطوط و حروف ست پیشوای آن ارابه گشتند و مہادیو آن کمان
و تیر را که مذکور شد بدست گرفت و چون دران تیر تا تیر آتش و بشن و ما در او دشکوه
آن کمان را ہیچکس تاب نمی توانست آورد مہادیو از حسم چترگ و آنگاه که اندیشه
بزرگ اند دران نیز بنہاد و مہادیو آنچنین تیر و کمان گرفته برارابه سوار شد و چنبع
که تو گفتی که زمین و زمان را در لرزه خواهد آورد و وقت سوار شدن مہادیو گندہربان
و گندہربان و جماعه دیوتہا و گروه اپسرا از زبان بمدح و ثنای مہادیو کشادند مہادیو
در انحال که تیر و کمان و شمشیر در دست داشت با دیوتہا گفت که بہلبانی من

که خواهد کرد گفتند هر گاه حکم کنی مهادیو گفت که شما فکر نموده کسی را که از من بزرگ‌تر
بوده باشد بجهت بهلبانی قرار دهید و فرصت بکنید دیوتها نزدیک برهما شده او را
از خود خشنود و خوشحال ساخته گفتند که آنچه تو در باب تدبیر کشتن دتیان بما فرموده
بودی ما عمل نموده سلاح و ارابه بهم رسانیدیم اما نمیدانیم که به بهلبانی آن ارابه که لایق
باشد تو چنان کن که این سخن و قرار داد ما ضایع نشود تو اول با فرموده بودی که من آنچه
شما را سودمند باشد چنان کنم اکنون آنرا بجا آر مهادیو جنگ آزمائیست که کمان و تیر
بدست گرفته و ارابه با آن صفت که مذکور شد برای او آماده گشته اما بهلبان در کارزار
جنگجو مثل مهادیو و سلاح و اسپان و دیگر ضروریات او همه در غایت خوبی و محکمی است
بهلبانی آنرا غیر از تو که در هنرها بر همه دیوتها فاضل تری لایق نمی بینیم اکنون هم بجهت
فتح دیوتها و کشتن دشمنان ایشان برین ارابه سوار شو و عنان اسپان بدست
گیر دیوتها بجهت راضی ساختن برهما را برای بهلبانی مهادیو او را فرود آوردند
برهما گفت شما این سخن را راست گفته اید بعزم کشتن دتیان سوار شوید من
نیز بهلبانی نموده عنان اسپان را بدست خواهم گرفت چون برهما بجای بهلبان نشست
آن اسپان باد رفتار را از گرانی بار برهما سر بزمین رسید برهما عنان اسپان و چله
کمان اسپان را می رانند بدست گرفت و سر اسپان را از زمین برداشت و مهادیو
را گفت که سوار شو مهادیو آن تیر و کمان را بدست گرفته و دشمنان را در لرزه در آورده
بر ارابه سوار شد و درین وقت رکهیشران و دیوتها و گندهربان و اپسرا به تعریف
مهادیو زبان کشادند و مهادیو از کمال شکوه در نظر ناظران در نهایت زیب و فر
نمود و با دیوتها گفت که ای دیوتها دیگر شما از مر دتیان دغدغه بخاطر راه مدهید و
دتیان را کشته پندارید دیوتها گفتند که آنچه شما گفته اید همچنان خواهد شد و خوشحال
گشتند پس مهادیو با جمیع دیوتها و متعلقان و گوشت خواران روان شدند اینها
همه در گرد او از روی شوق در تک و دو بودند و رکهیشران و عابدان مرتاض دعای
فتح و ظفر برای مهادیو کردند چون مهادیو باین شکوه روان گشت و دیوتها و سائر

خلایق خوشحال گشتند و رکهیشران چیزها که موجب زیادتی شکوه مهادیو بوده
باشند با تعریف او بر زبان آوردند و گندهربان انواع سازها در نوازش آوردند
مهادیو با برهما گفت که اسپان ارابه مرا برابر سر دیتیان بران و زور بازوی مرا تماشا کن
که دشمنان را چگونه هلاک میسازم پس برهما بجانب آن سه شهر که از دیتیان بودند
ارابه مهادیو را براند اسپان با رفتار صرصر کردار بنوعی روان گشتند که تو گفتی هوا
را خواهند برد درین حال نرگاو مهادیو آوازی کرد که در هوا پیچیده هوا را فرو گرفت
و این آواز دیتیان شنیده جمعی ترسیده بگریختند و بعضی مستعد کارزار گشتند و مهادیو
که همان نوعی تیر و کمان در دست داشت از مهابت او هر سه عالم در زمین و زمان
در لرزه در آمدند و از تاثیر گرانباری شکوه برهما و بشن و رودر و آتش رماد ارابه
مهادیو در زمین فرو رفته طرفه بسیر رفت درین وقت بشن تاثیر خود را که دران تیر نهاده
بود از تیر برگرفته بصورت نرگاوان متصور ساخت و بهمان نرگاوان ارابه را
بر داشتند چون از گرانباری ارابه دشمنان بخوشحالی آواز بر داشتند مهادیو یک پا
بر گاو و پای دیگر بر اسپ نهاده نعره بلند زد و از بس زوری که در ان حال بآن اسپ
و گاو رسید لبتان اسپ معدوم و سمهای گاو دو پاره شد و از ان روز این دو علامت
درین دو حیوانات مانده است مهادیو آن تیر در قبضه نهاده بکشید و افسونی که
باسب نام دارد تاثیر آن را نیز دران تیر داخل ساخته بجانب آن سه شهر نگاه کرد
در چون مدت آنها بسر آمده بود هر سه شهر فی الحال یکجا گشتند و درین حال دیوتها
خوشحال شدند و رکهیشران بمهادیو گفتند که ترا ظفر باد و فتح بکن درین وقت آن هر سه
شهر یکجا گشته در نظر مهادیو آمدند مهادیو همان تیر را بآن شهرها زده آنها را بر زمین
انداخت و آوازی عظیم بر خاست و آن شهرها با همه دیتیان از تاثیر آن تیر سوختند
و نیم سوخته آنها که بر می آمدند آنها را در دریای شور مغرب رویه غرق گردانیدند القصه
مهادیو بمحبت نفع اهل هر سه عالم با هیچ طریق آن شهرها را با اهل آنها بسوخت و بآن آتش
که این شهرها را بسوخت گفت میفروز و خلایق دیگر مسوز بعد ازان دیوتها همان نوع

که بودند بحال اول بی دغدغه شده زبان بتعریف مهادیو کشادند و مهادیو جمیع
دیوتها را دستوری رجوع بمنزلهای شان داد در جودهن باشل میگوید که مهادیو
باین نوع در حیرت خلائق سعی نموده از شر دیتیان خلاصی داد پس همان نوع که
برها بهلبانی مهادیو نمود تو نیز عنان اسپان ارابه کرن را بدست گیر و هیچ شک
نیست که تو از سری کرشن و کرن و ارجن بهتری و کرن در کارزار برابر مهادیو و تو
مانند برهمای دشمنان مرا هلاک سازی ای شل امروز تدبیری بکن که کرن ارجن را
بزور بازوی خود بزند و هلاک سازد که نگاهبانی کرن و این سلطنت و فتح و ظفر
با همه بتو وابسته است درین باب حکایتی دارم که برهمنی نزد پدرم بیان نموده بود
بشنو چون اثر و نفع این حکایت بسیارست آنرا یقین دانسته در رنگ اهمال
دران باب جایز مدار حکایت آنکه در خانواده بهرگ رکهیشر جمدگن نام رکهیشری
پیدا شد و او را پرسرام نام پسری بوجود آمد و این پرسرام بجهت آنکه افسون
سلاح بدست آورد حواس خود را زبون ساخته ریاضتی عظیم بجا آورده مهادیو
را خوشحال و راضی ساخت و مهادیو بر احوال و آرزوی او اطلاع یافته خود را
بروی ظاهر ساخت و گفت ای پرسرام من مدعای ترا دریافته ام خود را پاک
ساز و استعداد این پیدا کن تا افسونهای سلاح بتو ارزانی دارم چه هرگاه قابلیت
اینحال بهم نه رسانده او را این سلاح میسوزد پرسرام گفت که هرگاه مرا لیاقت عنایت
این کار بهم رسد تو مرحمت خواهی کرد در جودهن باشل میگوید که پرسرام به انواع
ریاضت از زبون ساختن حواس و توجه بهوم کردن و غیر آن مهادیو را راضی
ساخت تا مهادیو خوبیهای پرسرام را به پاربتی بیان نمود و گفت که این پرسرام
سخت ریاضت میکشد و خدمت من نیکو بجا می آرد و بهمین نوع نیکوکاریهای
او را نزد ارواح و دیوتها شرح داد و درهمین حال که پرسرام بریاضت مشغول بود
دیتیان قصد هلاک و آزار دیوتها نمودند و دیوتها نیز بعزم کشتن و زدن آنها
داد کوشش و تدبیر دادند اما بجائی نرسید بضرورت اتفاق نموده نزد مهادیو

آمدند و سجده بمست او اشتغال نمودند و التماس کردند که دشمنان ما را هلاک ساز مهادیو
التماس آنها را قبول نموده با پرسرام گفت که تو دشمنان دیوتها را بکش و برانداز
که درین کار هم نفع خلائق است و هم رضامندی من پرسرام گفت که من هیچ افسون
سلاحی ندارم و آنها سلاح نیکو دارند و بسیار کارزار در سر آنها بسیار است مرا قوت
دفع نمودن آنها نیست مهادیو گفت که تو از حکم من بر دیتیان ظفر خواهی یافت و
بعد ازان من ترا علم و هنر بسیار مرحمت خواهم نمود پرسرام از مهادیو رخصت کارزار
دیتیان یافته متوجه جنگ آنها شده با دیتیان گفت که مرا مهادیو بر سر دیتیان تعین
کرده است و همت همراه نموده تا بر شما ظفر یابم شما بکارزار نمودن خود مغرور بوده اکنون
با من کارزار نمائید دیتیان به شنیدن این سخن از پرسرام با وی بجنگ در آمدند
او بسلاحهای بجبر مثال دیتیان را هلاک ساخت و زخمها که او را رسیده بود بعد ازانکه
نزد مهادیو آمد بدست رسانیدن مهادیو همه فراهم آمده شد و مهادیو ازوی خوشحال
گشته دعاهای نیکو در حق او کرد و گفت که ای پرسرام از زخمی شدن و برطرف
گشتن آن او علامات بشریت از وجود تو بدر رفت و تو پاک گشتی اکنون هر سلاح
که آرزو داری از من بگیر درجودهن با شل میگوید که افسونهای سلاحهای نیکو
و دعاهای اثر بخش از مهادیو یافته و او را سرفرود آورده برفت القصه این سخن را
برهمنی نزد پدرم گفته بود و این پرسرام از کرن خوشحال گشته علم کمان را بوی تعلیم
داده است و اگر در وجود کرن وبالی می بود پرسرام در حق کرن این عنایت نمی نمود
و کرن پسر مهلبان نیست بلکه پسر دیوته است و از خانواده بزرگ چهتریان پیدا گشته
چرا که او با تاج و حلقه های طلا و جوشن است و شبیه نیر اعظم است و بازویش دراز و
سینه اش فراخ است و هرگز عجب نشده است که ماده آهو شیر بچه بزاید و او از نوع
بشریت نیست بلکه از دیوتهاست و شاگرد پرسرام و باشکوه است درجودهن با شل
گفت که بر جا که پدر همه خلائق است بهلبانی مهادیو کرده و مهادیو صاحب ارابه
بود و ازینجا معلوم میشود که بهل راننده از صاحب ارابه در همه چیز افزون میباید

باید که عنان اسپان ارابهٔ کرن بدست گیری چنانکه دیوتها برهما را که از مها دیو بزرگ تر بود
پهلبان مها دیو ساختند ما ترا که از کرن افزون تری پهلبان کرن میسازیم اکنون
تو این معنی را قبول کن شل گفت که من نیز این قصهٔ پهلبان شدن برهما و
کشتن مها دیو دیتیان را نیک تر شنیده ام و سری کرشن نیز همین معنی را دانسته
پهلبانی ارجن قرار داده است و اگر احیاناً کرن ارجن را بکشد آن زمان سری کرشن
کارزار نموده لشکر ترا خواهد کشت و نابود خواهد ساخت چه اگر سری کرشن بر اینجانب
خشمگین گردد هیچکس را تاب مقاومت با او نخواهد بود سنجی با دهرتراشت گفت که
در جواب همین در جواب شل گفت که کرن را نیز از هیچکس مدان که بزرگترین سلاح
شناسان است و علم سلاح را بدرجهٔ کمال میداند چه از شنیدن آواز کمان او فوج
پانڈوان پریشان میشود و او کهروت کچ را که در کارزار جا دوگری یگانه بود در حضور
تو آن طور کشت که دیدی و ارجن و بهیم چند روز از بیم که دهشت رو بروی کرن شده
کارزار نمی نمودند و بهیم را نیز کرن زبون ساخته بگوشهٔ کمان خبه کرد و با وی بگفت که ای
نادان تو شکم پرکردن خود سزاواری تو کجا و کارزار کجا نکل و سهدیو را در کارزار
زبون ساخت و قادر بر کشتن آنها شد و بجهت عهدی آنها را گذاشت در پانک
که بها در مهترین پانڈوان بود غالب آمده او را پیاده ساخت و سرنجی که سرور از تمام
دشمن بود بارها زبون ساخته بر ایشان ظفر یافت هرگاه کرن صاحب این همه
قوت و شوکت باشد پانڈوان بر وی چگونه غالب میتوانستند آمد چه اگر او در کارزار خشم
در آید کارکنان اندر را هم میتواند زبون ساخت ای شل تو نیز همه سلاحها را ورزیده و علم
سلاح را بکمال داری و بقوت بازوی تو دیگری را نمی بینم و در عالم زور آزمائی موافق
معنی نام خود که دشمنان را شل یعنی چیزی که همیشه در دل می خلیده باشد یقین است
که قوت بازوی ترا دشمنان تاب نمیتوانند آورد و اگر قوت سری کرشن زیاده است
مگر قوت او هم زیاده از تو نیست چنانکه سری کرشن بعد از ارجن محافظت لشکر او میتواند
کرد تو نیز بعد از کرن میتوانی نگاهبانی لشکر ما کرد اگر سری کرشن لشکر ما را سر راه جنگ

گرفته برجا خواهد نگاه داشت تو نیز میتوانی در برابر او کار کردن فوج او را زبون
ساختن و زدن و من ترا از عقب با برادران و راجها خواهم در آمد شل با درجودهن
گفت که چون تو در میان این همه معرکه بهادران و لشکریان با من چنین میگویی که
تو از سری کرشن زیاده تر با برادران من ابن مهلبانی کرن قبول نمودم اما قول من
همانست که آنچه صلاح من باشد و دانم با کرن همان خواهم گفت و کرد سنجی میگوید که
درجودهن و کرن باتفاق این سخن را از شل قبول نمودند و خاطرش تسلی نموده
کرن او را در کنار گرفت بعد از آن درجودهن کرن را در کنار گرفته گفت که اکنون
تمام پانڈوان را بکش مانند اندر که دانو را بکشت و کرن چون از پهلوانان شدن شل
خاطر جمع ساخت با درجودهن گفت که اگرچه شل این کار را قبول کرده است اما من
او را درین کارزار از صمیم قلب راضی نمی بینم تو باز دلاسای او بکن درجودهن با شل
از روی تمکین و گرانباری گفت که ای بزرگترین بهادران کرن دیگران را گذاشته
با ارجن میخواهد کارزار نماید تو عنان اسپان را در دست بگیر چنانچه سری کرشن عنان
اسپان ارابه ارجن در دست گرفته بمحافظت او می پردازد تو نیز به نگاهبانی کرن
بپرداز سنجی با دهرتراشت میگوید که درین وقت شل خوشحال شده پسرت
درجودهن را در کنار گرفته گفت که ای راجه در آنچه سودمندی تو دانم آنچنان
خواهم کرد اما بجهت دولتخواهی تو سخنی که خوش آینده و تلخ بوده باشد خواهم گفت
تو و کرن می باید که آن را از من در گذرانید کرن گفت چنانچه برهما بهل ران
مهادیو و سری کرشن پهلوان ارجن شد تو همچنان با من بکن شل گفت که مدح
و ذم خود و بدگویی دیگران گفتن کار بزرگان نیست و من بجهت آنکه تو بزرگی و افزونی
مرا باور داری حرفی که متضمن مدح نست میگویم بشنو که من سزاوار آنم که بجای
پهلوانان اندر که ماتل نام دارد باشم بجهت آنکه من غافل نیستم و تنها بوی راندن
اسپان را میدانم و بر حال اسپان اطلاع دارم و علاج آنها میتوانم کرد تو ازین
رهگذر رنجیده خاطر خود را بیرون آر که هرگاه تو بعزم کارزار ارجن سوار شوی من

عنان اسپان ارابه ترا خواهم گرفت یعنی مهلبانی خواهم کرد درجودهن با کرن گفت
که شل به پسری کرشن افزونی دارد و مهلبانی خواهد کرد و تو بذات خود بهادر و مهلبان
تونا مجوهی مثل شل درین که بر پانڈوان ظفر یابی هیچ شبهه نیست سنجی با دهرتراشت
گفت که بعد ازین باز درجودهن باشل گفت که ای نامدار اکنون صباح شده و
شروع در هنگام کارزار میشود تو عنان ارابه کرن بدست کن که اگر نگاهبانی کرن کنی
او بر ارجن ظفر خواهد یافت شل قبول نموده نزدیک کرن شد درینوقت کرن
با مهلبان خود گفت که ای مهلبان ارابه مرا که فتح و ظفر با اوست مهیا کن و عجب
نمائی مهلبان ارابه را مستعد نموده حاضر ساخت و دعای ظفر براجه کرن کرد کرن
آن ارابه را که پروهت او پوجا کرده بود بآیین خود تعظیم کرد و ارابه را بدست راست
گذاشته چنانچه رسم ایشان ست کرد گرفت و باشل گفت که سوار شو شل مانند
شیری که بر کوه بر آید بران ارابه سوار شد بعد ازان کرن نیز سوار شده مانند
آفتاب که در ابر و برق نماید نمودار شد و درین حال حاضران زبان بمدح وثنای
هر دو نامدار بکشادند مانند برهمنان که در جگ مدح اندر و بشن نمایند و درین حال
شکوه کرن و شل افزون گشت و او بآن شکوه که شل عنان اسپانش گرفته بود
کمان را کشیده بر و پیش مانند آفتاب در هاله نمود درینوقت درجودهن با کرن
گفت که درونا چارج و بهیکهم پتامه کارها در کارزار باز نموده اند تو نیز بنظر جنگ
آزمایان باز نمائی من خود باین عقیده بودم که این دو نامدار بهیم و ارجن را در کارزار
هلاک خواهند ساخت و از ایشان این کار بوقوع نیامده اکنون تو این کار را بجا
آر مانند اندر که با دشمنان کارپردازی نماید با بهیم و ارجن کارپردازی نمائی جدهشتر را
دستگیر کن یا بهیم و ارجن و نکل و سهدیو را بکش خدا ترا ظفر دهد لشکر پانڈوان را
خاکستر بکن درین حال مزامیر از نقاره و نفیر و غیر آن بنواختن در آوردند کرن
این معنی را از درجودهن پذیرفته باشل که دانای فنون کارزار است گفت که تا دام
که من کار این برادر را نسازم تو در مهلبانی میاسای و زور بازوی من در انداختن

هزاران هزار تیرهای کلنگ پر ببین که امروز تیرهای الماس که دارد خود را به جهت
ظفرمندی درجودهن وکشتن ارجن ودیگر پاندوان خواهم سپرد شل با کرن گفت
که پاندوان همه دانندهٔ جمیع سلاحهای افسون وکماندار ومهارتهی اند ودر کارزار
روگردانیدن را نمیدانند وهمه نجتیا راند ومیجکس بر ایشان ظفر نیافته دلیری و
چالاکی اینها نفس الامری یعنی نه از لاف وگزاف ست وانها را نیز از ایشان ترس
وملاحظه ترا چه لائق که این نوع مردم را بدیاد کنی واهانت آنها نمائی ای کرن وقتی
که در میدان کارزار چاشنی کمان گاندیو ارجن خواهی شنید ترا یارای گفتن این
سخنان نخواهد بود وچون بهیم را در معرکه صف شکن وفوجهای فیل افگن خواهی دید
اینچنین حرف نخواهی گفت وهرگاه جد هشتر ونکل وسهدیو از تیزدستی روی هوا
را بشبیه تیر فرو خواهند گرفت ترا مجال این نوع دم زدن کجا خواهد بود ودیگر راجها را
نیز که از طرف پاندوان در کمال چالاکی وتیزدستی تماشا خواهی کرد ازین قسم حرف
وحکایت خود را باز خواهی داشت کرن این سخنان شل را اصلا وزنی نه نهاده
گفت امروز تماشا خواهی کرد سنجی با دهرتراشت گفت که چون کرن وشل برارابه
سوار گشته مستعد کارزار شدند درمیان حاضران از خوشحالی غلغلهٔ عظیم درافتاد
ومبارزان لشکر پت با آن همه غوغا وصدای سازها قرار بجا نسپاری داده متوجه کارزار
گشتند چون کرن باین آئین روان شد زمین برخود بلرزید وصدای مهیب از
زمین برآمد وازجنبیر آفتاب عالمتاب شش ستاره را که مشتری وزهره ومریخ وعطارد
وزحل وقمر ست جنبندها دیدند که بیرون می آیند وستارها که در هوا نمودار میشوند آنها را
بزبان هندی اوک گویند افتادن گرفت واطراف عالم را آتش درگرفت وبی انکه
ابر باشد برق بزمین افتاد وبادهای مهیب وزیدن گرفت وجانوران وحشی و
مرغان که باید از کشاکشی دهند فوج کرن را بدست راست گذاشته گرد گشتند ودر
اول راندن اسپان ارابهٔ کرن بزمین افتادند واز آسمان استخوان باریدن
گرفت واز سلاحها شعله های آتش برآمدند وتمام مرکبها آب از چشمها باریدند از ینها

و غیر اینها شگونهای بد بجهت فنای کوروان ظاهر گشت اما چون تقدیر بران رفته بود کوروان با وجود دریافتن تاثیر این شگونها را اعتبار ننهادند و زبان بدعای ظفر کرن بکشادند و آن را در معرض هلاک و فنا ننداشتند و کرن شگوه مند گشته با شل گفت که اندر خشمگین گشته بجز در دست گیرد و من سلاح در دست داشته باشم از وی ترس و بیم نمیدارم و با وجود آنکه مثل بهکیم پتامه و درونا چارج نام آوران کشته شده اند من بچالاکی بزمی آیم و درونه و بهکیم که مانند اندر و بشن اند و اسپان و فیلان بسیار کشتند و اراببها درهم شکستند و اینها آن نوع کسان بودند که هیچکس اینها را نمیتوانست کشت اینها کشته شده اند مرا هیچگونه ترس نیست و من این همه راجها و اسپان و فیلان را و غیر از مردم لشکر خود را کشته و زخمی دیده میگویم که درونه چارج را چه افتاد که با وجود آن علم سلاح شوری که داشت دشمنان را نابود و هلاک نساخت و چون درونا چارج کشته شده است من با شما از روی راستی حرفی میگویم بشنوید که غیر از من هیچکس نیست که تاب کارزار ارجن که حکم مرگ دارد داشته باشد و هرگاه که درونا چارج که دانای فنون کارزار و هوشیار و تقوت و تهور بود و افسون سلاحهای دیوتها میدانست او کشته شد این همه مردم را در محنت می بینم و میدانم که هیچ امری در عالم بر قرار نیست امروز کیست که بعد از کشته شدن درونا چارج دل خود را بر کارزار قرار داده قدم پیش خواهد نهاد و به یقین میدانم که این چند چیز موجب سودمندی نیست سلاح درونا چارج و چالاکی و دانش قابوی جنگ و تهور و افسونهای سلاح چه درونا چارج جامع این همه چیزها بود و با وجود آن دشمنان او را کشتند و او در شکوه مانند آتش و آفتاب و در چالاکی مثل بشن و اندر بود و در روش سلوک مانند شکر و بر همسپت بود و سلاحها هرگز از وی جدا نشده ای شل درین حال که لشکر در جوده هن پای داده و شکستها یافته و زنان و طفلان ایشان در گریه و نوحه اند میدانم که از من کاری بر می آید ترا باید که بر فوج لشکر دشمنان جائیکه راجه جدشتر و بهیم و ارجن و درشت و بمن و سانک و سرنجی و نکل و سهدیو باشند غیر از من کیست که تاب کارزار ایشان تواند آورد و تو اکنون مرا به آنجا که

آنجاکه

یا پنچال و پانڈوان و سرنجی جمع اند بیرتا من همه اینها را بکشم و یا براه بهیکم بروم اما
تو به یقین بدان که من اینها را در میان مبارزان میکشم چه امروز مرا تاب دیدن
بدحالی درجودهن و پریشانی کار او نیست طمع از جان خود بریده بر دشمنان او
حمله میبرم آدمی خواه دانا خواه نادان باشد هرگاه اجل او را یاوه کرد او زنده بدر
نمیرود از جهت من با پانڈوان درمی افتم که اثر طالع تقدیر را از خود نمیتواند انداخت
راجه درجودهن همیشه مرا به نیکوی و خوبی یاد میکند امروز من بجهت خاطر او انواع
اسباب عیش و کامرانی میگذرم و این ارابه را که پوست شیر گرفته اند و ترکو که از
طلا و تزئین او از نقره ها براسپان پوز بسته اند مرا آرام داده است و کمان را امتحان
کرده با من عطا کرده است و علم و گرز و تیرهای الماس نعل و شمشیرهای آبدار و
سفید مهره که صدای غریب میدهد نیز بمن داده است و غیر ازین این ارابه بمانند
افتادن بجهت من امروز برین ارابه سوار شده بقوت بازوی خود ارجن را بکشم
و اگر اجل و مرگ نیز نگاهبانی ارجن کند من او را میکشم یا براه بهیکم و دیگران
میروم و اگر جم و برن و کبیر و اندر با فوجهای لشکر خود یکجا جمع آمده محافظت او نمایند
بر آنها غالب آمده ارجن را بکشم سنجی باد هر تراشت گفت که چون کرن از روی
سرعت کارزار این سخنان گفت شل نیز سر در پیش انداخته تبسم کرد و بجهت شکست
سخن او زبان برکشاد و گفت که خودستائی بگذار و از روی اضطراب حرفی که لایق
گفتن نیست بزبان میار و آن ارجن که افزون تر از مردمان عالم است کجا و تو
که زبون ترین همه کجا از خانوادهٔ جادوان که سری کرشن نگاهبان اینهاست مانند
اندر که محافظت امراوتی میکند غیر از ارجن کرا مجال که خواهر سری کرشن را که سبهدرا
نام دارد همه را زبون ساخته بدر برد و کیست غیر از ارجن که با مهادیو که پیدا کنندهٔ
هر سه عالم است بتقریب تیر زدن وحش نزاع کند و کارزار نماید ارجن مبارزیست که
برای خاطر آتش دیوته و دیوتایان و ماران و اشباح و چرند در جهت را زبون ساخته
گانڈیو بن را بوی داد که آنرا بسوخت و طعمهٔ خود ساخت ترا بخاطر نیست که هنگام

دهرتراشت را که دشمنان یعنی چیترسین گندهرب دستگیر ساخته بودند او را از دست
دشمنان خلاص کرده و دران معرکه اول تو نگبه بختی و بعد ازان در جوده بن که درپیش
واله کارزار است دستگیر شده کوروان همه را از دست گندهربان خلاص ساخته
دیگر آنکه وقتی که شما همه از روی جمعیت و قوت دل و خوشحالی زیاده ازین وقت
بوریده مواشی بیراهته را غنیمت یافته می بردید ارجن تنها بر همه شما و فرزندان
دهرتراشت و بهیکهم و درونا چارج و اسوتهامان ظفر یافت تو دران وقت چرا
ارجن را زبون نساختی امروز این کارزار بجهت کشتن تو میشود اگر تو امروز از پیش
ارجن نگریختی البته کشته میشوی سنجی با دهرتراشت گفت که چون شل این نوع
سخنان درشت با کرن گفت کرن را خشم افزون تر شده با وی گفت که تو اینهم
سخن برای چه میگوئی و بزرگی ارجن چه میشماری اگر او امروز بر من غالب آمد همه
سخنان تو راست شل درینحال هیچ جواب نداد و کرن بعزم کارزار با وی گفت
که ارابه مرا برابر ان شل براند کرن مانند آفتاب عالمتاب که لشکر ظلمت را بشکند
فوج دشمنان را برهم زده میرفت و چون بیشتر رفت فوج پانڈوان را دیده پرسید
که ارجن کجاست سنجی با دهرتراشت گفت که کرن درینحال مردمان لشکر را خوشحال
کنان از هر یک مردم غنیم می پرسید که ارجن کجاست و میگفت که کسی که ارجن را
بمن نماید امروز هر چه آرزوی خاطر او باشد بوی برسانم اگر خواهد ارابه پر از جواهر
باو بدهم و یا گاو دانی که هر روز کوزهای پر از شیر میداده باشند عطا کنم و یا صد موضع
آبادان بوی ارزانی دارم و یا ارابه که براسترهای سفید پال و مردم چشم سیاه بسته اند او را
انعام کنم و اگر خواهد شش فیل پر از طلا و با آن صد کنیز شانزده ساله با زیورهای طلا
و صاحب فهم عالی و سرود گو بوی بخشم و اگر خواهد صد ارابه و صد فیل و صد دو
بوی بدهم و همین نوع ارابه طلا و نقره که براسپان ولایت کامبوج بسته اند او را کرم
نمایم که ارجن را بمن نماید و چهار صد ماده گاو با گوساله ها بدهم و شش صد فیل که
بزیورهای طلا آراسته باشند و اگر دیگر خواهد بعد از نمودن ارجن چهار صد و سیه

که همیشه بقالان اندران ساکن باشند و از همه معمور و آبادان باشد و صد کنیز
ولایت ملک که همه دوشیزه و جوان باشند با زیورهای طلا پیراسته بدهم الحاصل
کرن همه چیزهای شمرده میگفت هر که ارجن و سریکرشن را بمن نماید هر چه خواهد
بوی بدهم و آنها را کشته هر چه غنیمت بدست من افتد آنرا نیز بوی عطا نمایم
بعد ازان سفید مهرهٔ خود را صدای عجیب در داد در جواب هم برادرانش این
همه سخنان سهل او فریفته شده خوشحال گشتند و مردمان لشکر او نقارها و دیگر
سازها بنواختن در آوردند و از صدای آن و نعرههای شیرانه مبارزان کارزار برگذشت
و بهادران جنگ آزما از خوشحالی بانگ و فریاد بر داشتند و تعریف کرن بزبان یکشاند
درین وقت شل با کرن که خودستائی میکرد گفت ای کرن آن شش فیل پر از طلا
که بکسی میخواهی بدهی مده و بیهوده ضایع مکن که تو ارجن را خواهی دید تو از ایام طفلی
بمردم مانند کبیر زر بخشی میکنی تو از نتیجه همان زر بخشی ارجن را امروز خواهی دید
بی آنکه ترددی بکنی از نادانی خود زرها بمردم نامناسب میدهی و نمیدانی که در غیر موقع
چیز دادن چه قدر وبال دارد و اگر تو زر بسیار میخواهی بذل کنی چرا جگی نمیکنی اینکه تو
خیال کرده که سریکرشن و ارجن را بکشی محال ست چه ما بسیار شنیده ایم که یک
شغال دو شیر را شکسته است چیزی که آرزوی آن نشاید کرد تو آنرا میخواهی هیچ
دوستی و خیر خواهی نداری که ترا از افتادن در آتش نگاه دارد این ندانسته که
ترا چه باید کرد و از چه چیز حذر باید کرد آری اجلت نزدیک رسیده است و الا
کسی که زندگی خود میخواسته باشد این قسم سخنان ناگفتنی چون گوید این سخنان
تو بآن میماند که کسی سنگی کلان را در گلو بسته آرزوی شنا کردن دریای محیط
داشته باشد یا از بالای کوه خود را میندازد ای بی دانش اگر غیرت خود میخواهی
باتفاق جمیع مبارزان جنگ آزما صف آراسته با ارجن کارزار نمائی من این
سخن برای سودمندی در بهبود تو میگویم نه بجهت عیب شماری تو اگر
طمع زندگانی داری بسخن من بگرائی کرن گفت که من بزور بازوی خود اعتما

نموده ارجن را بکارزار می طلبم و تو این سخنان دوستی آمیز که حقیقةً نفاق محض ست
بجهت آن میگوئی که مرا از سعی و بهیگی باز آری سعی بیفایده مکن که مرا از عزم هیچکس باز
نمیتواند آورد اگرچه اندر بجر دردست بوده باشد سنجی باد هرتراشت گفت که شل
این سخنان را از کرن شنیده بجهت خشمگین ساختن او جواب داد که ای کرن تا تیکه ارجن
تیرهای الماس کردار کلنگ پرازان کمان بلند بر تو نخواهد سر داد آن زمان خواهی سوخت
و پشیمان خواهی شد و چون او تیرهای آتش فعل بر فوج تو خواهد انداخت تماشای
سوختن اینها خواهی کرد و تو از بیدانشی که داری مانند طفلی که در کنار مادر اراده دست
رسانیدن به ماه می نموده باشد تو خیال گرفتن ارجن میکنی آرزوی کارزار تو با وی
بدان میماند که کسی خود را بر تیرسول میزده باشد و طلبیدن تو ارجن را بجنگ خود حکم
آن دارد که آهوی زبون یا شغال بخون شکاری تر گشته شیر شرزه را بجانب خود طلبد
زنهار تو ارجن را بجنگ خود مطلب که همانا درین کارزار خرگوشی میمانی که فیل تیزدندان
را بسوی خود طلبد یا بنادانی که از بیدانشی مار در سوراخ خزیده را بچوبی بشوراند
یا ماهی که گرگ را بسوی خود طلبد و از خود طعمه او شود و نیز خیال کارزار تو با ارجن
بدان میماند که کسی دریای محیط را با آن همه بزرگی با جمیع دریاها که دران باشند و
چندین جانور آدمی خوار دران جا دارد و از مهتاب افزون میشود بی کشتی خواهد بگذرد
یا شغالی که در میان خرگوشان خود را شیر میپندارد تا وقتی که شیر ندیده است تو نیز تا
سر بکریشن و ارجن را ندیده بخود این عقیده داری مادام که آواز کمان گاندیو ارجن
را نشنیده هرچه میخواهی بگوئی ای کرن ارجن که با بانگ و صدای ارابه کمان نعره های
شیرانه میکند هرگاه تو او را خواهی دید شغالی خواهی شد تو همیشه شغالی و ارجن همیشه
شیر ست تو که مبارزان دلیر را بدپا میکنی نسبت تو با ارجن موش ست با گربه و سگ
با شیر و شغال با ببر و خرگوش با فیل و دروغ با راست و زهر با آب حیات سنجی با
دهرتراشت گفت که چون شل این قسم سخنان ناشایسته بسیار گفت کرن خشمگین گشته
در جواب او گفت که هنر هنرمندان را صاحب هنر میداند نه بی هنران تو چه دانی که

هنرواران در چه پایه اند سلاح افسون و خشم و چالاکی کمان و تیر ارجن و سرکرشن نوعیکه من میدانم
تو کجا میدانی و همان نوع قوت خود را نیز میدانم و دانسته ارجن را بکارزار میطلبم یک تیر خونخواری
که دارم اینک ببین که سالهاست که بصندل و چاو تعظیم او کرده ام این تیر مانند مار از زهر آلوده است
و هلاک سازنده فوج فیلان و اسپان و بهادرانست و بسیار ستمناک و کشنده جوشنها
و استخوانهای مبارزانست اگر از روی کینه جوئی آنرا بر کوه بزنم کوه را رخنه کنم و این
تیر را بغیر از ارجن یا سرکرشن بر هیچکس نمی اندازم ای شل من با این تیر با سری کرشن
و ارجن کارزار می نمایم و در برابر آنها بقوت این تیر مقابله میکنم و امیغی از قرار واقع
و راستی میگویم و از همه بزرگتر جادوان صاحب دستگاه سرکرشن است و در پاندوان
صاحب ظفر ارجن است اگر این دو عالیشان بریک ارابه سوار در برابر من بکارزار
بیایند چه دولت ازین زیاده باشد من این هر دو را در رنگ دو دانه ناسفته بیک
تیر در کشم ای شل سرکرشن بجز برکف و ارجن کمان در دست نامردان را تو آنها
ترسانیدن بازمی مارا خوش و خوشحال میسازند تو بدرای بی دانش که در وادی کارزار
نادانی از همی که داری این قسم سخنان نالائق بمن میگوئی و بیک نسبتی تعریف
آنها میکنی ای بد مولد من امروز آنها را کشته ترا نیز با جمیع توابع تو مسافر راه فنا
خواهم ساخت ای بد مولد بدرای زبون سرشت ننگ چهتریان دوست روی
دشمن هر مرا از سرکرشن و ارجن چه می ترسانی من نیز در نبرد آنها هستم امروز یا آنها
مرا خواهند کشت و یا من آنها را و من از ایشان نمی ترسم زور بازوی خود را
میدانم اگر هزار سرکرشن و صد ارجن در برابر من بیایند ای نشد و نمائی با فیه در ولایت
مدر من همه را میکشم ای شل مردم ولایت مدر بسیار بد دل و قلب اند و احوال آنها
را اطفال و زنان در رنگ افسانها میگویند و برهمنان آن حکایت ها را پیش
راجه دهرتراشت بسیار گفته اند اکنون تو آن سخنانرا از من بشنو یا هنوز تو از و خاموشی
گزین و یا جواب من بده مردمان مدر با دوستان دشمنی میکنند و کسی که با دوستان
بدی نمیکند او از ولایت مدر نیست صحبت داشتن با مردم مدر اصلا لائق نیست

چه بسیار بدزبان و ناشایسته گفتار و قلب دل و دروغگو و همه کجباز اند تا وقت مرگ
قلبی و بدی با ایشان ست و پدر و پسر و مادر و دختر و خویش امیر خال و داماد و دختر
برادر و فرزند راجه و خویشان و دوستان و بنده و غلام و کنیز همه یکجا می نشینند و
زنان با مردان اختلاط نموده اصلا ملاحظه نمی نمایند و سگان و گوشت ماهی میخورند
و شراب و گوشت گاو میخورند و با هر کس که خواهند صحبت میکنند و هر چه خواهند بزبان
می آرند و در میان ایشان دهرم و نیکوکاری کجاست بسیار متکبر و پر غرور اند و افعال زشت
ایشان مشهور است با ایشان نه دشمنی باید کرد و نه دوستی و با ایشان نشست و برخاست
نباید کرد و همه ناپاک اند چه روش مردم قندهار و مردم مدر یکی ست و چنانچه جگ کنانیدن
از برهمنان راجها و خیرات کنانیدن برهمنان از شودر و بدی کردن با برهمنان
موجب وبال و عقاب است همچنین مصاحبت نمودن با مردم مدر موجب چندین وبال
و مصاحب ایشان در دوزخ می افتد ای کرن من زهر ترا ازین سخنان دور کردم
چنانچه موافق حکم اتهرمن بید زهر گزیدم را با فسونها دور کنند اکنون تو خاموش باش و
چیز دیگر بشنو که زنان ولایت مدر شراب میخورند و لباس خود را از تن برکشیده رقص و
بازی میکنند و با هر کس که میخواهند صحبت میدارند و جماع میدهند و مانند شتر ایستاده
بول میکنند و دهرم از ایشان بالکلیه رفته است تو که ازین نوع زنان بوجود آمده باشی
از تو نیکوکاری و دهرم چگونه بوقوع آید و زنان مدر آنچنان بی شرم اند که کسیکه از ایشان
نوع طلب دارد و را نهایی غذه بوی مینمایند که این بگیر و چون میخواهند که کسی بنوع بدهند
در جواب او میگویند که پسر و شوهر مرا بگیر من نوع نمیدهم هشت ساله زنان مدر در نظر
بالغ رسیده مینمایند و بیحیائی میکنند و کمل می پوشند و بسیار میخورند و از روش و
آئین خود بیرون اند ازین قسم احوال ایشان متواتر شنیده ایم و این اوصاف
ایشان من و دیگران نیز میگویند چه اکثری در میان مردم مشهور و بسیار از کرده است و
مردم مدر و شدر و سوسر از سراپای خود بوبال و بدی پر اند و از زمینی که کان وبال است
پیدا شده اند و نیکوکاران را نمیدانند این نوع مردم نیکوکاری را

چه میدانند و آیین بزرگ چهتریان آنست که در کارزار جنگ آزمائی نموده بشتابند
و مردم بتعریف آنها زبان بگشایند من از قدیم با خود عهد کرده ام که در کارزار بهیم
و ارجن را بکشایم و من دوست داشته درجودهن ام و جان و مال از دوست ای
بدمولد اگرچه تو بجانب ما آمده لیکن در حقیقت دولتخواه پاندوان هستی و با ما
دشمنی می ورزی اما اگر مثل تو صد کس هم زیاده از ان هم باشند با این قسم سخنان رو
من از جنگ نمیتوانند گردانید مانند بدکاران بسیار که یک نیکوکار را از نیکوکاری
نتوانند باز داشت اکنون مانند پپیها در هوا بطلب آب فریاد مکن و گلوی خود را
خشک تر مساز من که بر آیین چهتری راسخ و ثابت قدمم بقول هیچکس از ان نمیگردم
چه آیین آنانکه در کارزار بر نمیگردند و از جان میگذرند استاد من پرسرام بمن یاد
داده است من با وجود این علم از ان آیین هرگز بر نخواهم گشت و برای نگاه
مردم خود و کشتن دشمنان ایستاده ام ای شل من در همه عالم هیچ متنفس را
نمی بینم که مرا ازین عزم باز آورد رای من همین است خاموش باش که این همه
حرف و حکایت تو از جهت ترس است که در دل تو جا کرده است تو گمان مبر که
من ترا نکشتم و بطعمه خواران ندهم تو از سه وجه تا حال زنده یکی آنکه ترا دوست
می پنداشتم دوم بملاحظه خاطر درجودهن ترا نکشته ام سوم بجهت عهدی که
با تو کرده ام که هرچه تو گوئی بردارم اما اگر باز این نوع سخن خواهی کرد با گرز بجبر
شمال سرت از تن جدا خواهم ساخت ای بدمولد امروز مردم خواهند دید و شنید
که بهیم سین و ارجن کرن را کشتند یا کرن ایشان را بکشت کرن این سخن از روی
تمکین و آرام با شل گفته فرمود که برو برو یعنی اراده ام را بران سنجی با همه ترا اشت
گفت که چون کرن این سخنان گفت شل در جواب او گفت که ای کرن من
نیز از چنان نواده چهتریان ام و از راجهائی که در کارزار رو نگردانیده جنگها کرده اند
پیدا شده ام و خود صاحب دهرم و نیکوکاری ام اما چون تو مانند شرابخور
از بیدین مستی و غفلتی من از روی دوستی ... ترا میگویم و این سخن که

درین باب با تو میگویم یک قصهٔ زاغ میان ندای زبون سرشت ننگ خانوادهٔ خود
بشنو با این قوت بازو من در خود هیچ گناهی نمی بینم که تو من بیگناه را بکشی
که سود و زیان ترا میدانم بر من واجب ست که با تو بگویم چه هرگاه من بر ارابه تو
سوار شده ام و دولت خواه و در جود من ام بضرورت مرا ازین چند چیز ملاحظه باید نمود
که این زمین هموارست و اینجا نشیب و فرازست و قوی بودن غنیم و زبونی او و
ماندگی و غرق عرق گشتن سوار و اسپان ارابه و وقت تابوی انداختن هر سلاح
و فریاد جانوران وحشی که چه شگون دارد و دانستن گرانبار بودن ارابه و موافق
حال بودن آن و چه علاج پیکان و غیرآن در بدن واشیاید و آنکه هر سلاح افسون را
در چه محل باید کار فرمود و شگون پریدن چشم و غیرآن از اعضایش منکه برین ارابه
سوار شده ام این همه چیز مرا باید دانست و ازهمین جهت این حکایت که تمثیل
حال ست مرا با تو باید گفت بشنو که بقالی در نزدیکی دریای شور با اموال بسیار داشت
و جگ بسیار بجا آورده دستی و بردبار و برآئین خود ثابت و راسخ و پاک بود و فرزندان
بسیار داشت و دوستدار اولاد خود بر همه خلایق مهربان بود در دیار راجه که صاحب انصاف
و عدالت بود اوقات بسر میبرد زاغی دران دیار از نیم خوردهٔ طفلان او میخورد و دائم
سیر میبود و از خیبت جانوران دیگر بچشم او در نمی آمدند اتفاقاً روزی درهمان وقت
که آن زاغ از نیم خوردهٔ طفلان آن بقال میخورد هنسی چند آنجا بودند طفلان آن پرندها
را دیده با زاغ گفتند که تو از همه مرغان بزرگتری زاغ از بیدانشی که داشت این معنی را
ازان طفلان براستی برداشته گفت بلی چنین ست بعد ازان مر زاغ نزدیک به هنسان
شده و ملاحظه نموده که کدام یک از آنها بزرگترست هنس را گفت که بیا تا من و تو پرواز
نمائیم هنسان برین سخن خنده کردند و با زاغ گفتند که هنسانیم زمین را میگردیم و در
مان سرو در وطن داریم ما در میان مرغان بزیادتی پرواز ممتازیم ای زاغ تو که با وجود
این همه قوت پرواز ما را بجهت هم پروازی میطلبی همین نشان بی رائی و کم عقلی
تست تو با ما چگونه پرواز توانی کرد زاغ را حرف هنسان ناخوش آمده زبان تعنت آنها

کشاده گفت که ستایش خود کردن از سبکی ست در پرواز نمودن بصد قسم ست از بالا
رفتن و فرود آمدن و چپ و راست رفتن و غیر آن و هر یک ازان اقسام تا یکصد
جوجن که چهار صد کروه باشد پروازی نماید و من همه اقسام را میدانم و بشما می نمایم
تماشا بکنید و آنکه از شما بزرگ ست بیاید و با من پرواز کند شما از روی تحقیق هر کدام را
که لائق این حال میدانید این صد قسم پرواز در زیر این چرخ که جای نشستن و
در آویختن ندارد با او بگوئید تا با من در پرواز آید درین وقت یکی ازان هنسان
تبسم نموده با زاغ گفت شل باکرن میگوید که بشنو آن هنس با زاغ چه گفته است هنس
گفت یقیین ما ست که تو صد قسم پرواز را میدانی و ما همه یک قسم پرواز که همه
مرغان میدانند میدانیم تو هر نوع پروازی که میدانی بپر که ما بهمان پروازی که
میدانیم خواهیم پرید زاغان دیگر برین حرف آن هنس خنده کردند و گفتند ای که
عجب بیک پرواز چگونه برابری صد قسم پرواز غالب توان آمد بعد ازان آن زاغ
با آن هنس گفت که تو اگر یک قسم پرواز میدانی بپر این بگفت و هنس پرواز نمود
و زاغ نیز بسرعت تمام بپرید هنس همان یک نوع و زاغ اقسام پرواز را بجا آوردن
مینمود و زاغها از پرواز عالمی زاغ خوشحال گشته فریادها میکردند و زبان بعیب شماری
هنسان میکشادند و نزدیک هنسان شده میگفتند که در دو گهری کار شخص میشود
و زاغان از خوشحالی گاه بر درختان پرواز نموده می نشستند و گاه بزمین می آمدند
و جستها می نمودند و میگفتند که ما ظفر یافتیم شل باکرن میگوید که هنس بهمان قسم
پرواز می نمود و بعد از دو گهری در پرواز نمودن سستی ظاهر کرد درین وقت زاغان
بر هنسان زبان طعن بکشادند و گفتند که آن هنس که با زاغ پرواز نموده بود زبون
شده است و این سخن را ازان زاغ شنیده از روی سرعت و قوت مغرب رفته
پرواز کردن گرفت و چون پرواز انها بر بالای دریای محیط افتاد زاغ اثری از
زمین و درختان ندیده بس مضطرب شده با خود گفت که این دریای بیکران است
مانند آسمان که کنارش پدید نیست و مارا ماندگی روی داده کجا بنشینم این دریا

محیط که پر از جانوران هولناک بسیار است مرا تاب دیدن آن نیست و خلق میگویند که درین
دریا جانوران بزرگ بسیار است و قعر آن پیدا نیست و دانایان نیز قعر این محیط را
ندانسته اند ای کرن زاغ بیچاره چه داند درین وقت هنس پیش شد و زاغ را از
عقب خود ملاحظه میکرد که چه حال دارد و یکبارگی از زاغ دور نمیرفت تا زاغ بوی
نزدیک میرسیده باشد چون زاغ مانده شد نزدیک هنس آمد و هنس او را گرفته و
مانده گشته دیده ثواب یاری نیکوکاران را که با غرق شوندها و درماندهها میکنند بخاطر
خود آورده با وی گفت ای زاغ تو قسم بسیار را از اقسام پرواز با ما گفته بودی این
کدام نوع پرواز است که از ما پنهان داشته بودی و در پریدن پرها و منقار و سر تو در آب
فرو میرود و غرق میشود بیا که من درینحال نگاهبانی تو نمایم شل با کرن گفت که زاغ
درینحال در دریا افتاد و هنس او را بحالی که میدید برو شفقت آورده دیده با وی گفت
که اکنون آن سخن تو که میگفتی که صد قسم پرواز میدانم دروغ بود والا چرا درین پرواز
نمودن اینچنین بی قوت شده در دریا افتادی زاغ از روی عجز و بیچارگی با هنس
گفت ما زاغانیم در زمین میگردیم من بجهت زندگانی پناه بتو می آورم مرا ازین دریای
هلاک بیرون آر من از نیم خورده طفلان بقال سیر و فربه گشته پنداری بهم رسانیده خود
را گرامی خیال میکردم و هیچ جانوری را در نظر نمی آوردم این از زبونی سرشت و
بیدانشی من بود که مرغان دیگر و زاغان را اصلا وجود نمی نهادم اکنون مرا
زندگانی بخش و ازین غرقاب بکنار دریا برسان اگر بسلامت رخت خود را ازینجا
بیرون برم هرگز حقارت مرغان دیگر نخواهم کرد تو ازین هلاکت مرا خلاصی بخش بعد
چون زاغ بگریست و صوت خود را بلند ساخت هنس پای او را کشیده بر پشت
انداخت و از جائیکه پرواز نموده بودند همان جا آورد زاغ بجای خود و هنس بهر جائیکه
که خواست رفت شل با کرن میگوید که آن زاغ که در خانه بقال بسر می برد و نیم
خورده طفلانش میخورد و از مرغان دیگر خود را بزرگتر میدانست همان نوع تو نیز
ابتدا آن زاغ از نیم خورده پسران دهرتراشت قوت بهم رسانیده همه را برابر

خود میدانی وقتی که درونا چارج و اسوتهامان و کرپاچارج و بهیکهم و درجودهن با سایر
کوروان جمع بودند همه نگاهبانی تو میکردند آن زمان ارجن تنها را چه انگشتی دران
زمان که ارجن از چپ و راست درآمده لشکر کوروان را برهم میزد و میکشت و کوروان
مانند شغالان که از پیش شیر بگریزند میگریختند قوت تو کجا رفته بود وقتی که ارجن در
حضور کوروان برادرت را میکشت اول از آن معرکه تو بگریختی و در دویت بن در
جنگ چترسین گندهرب همه کوروان را گذاشته اول تو گریختی و ارجن گندهربان را
شکست داده درجودهن را با اهل و عیال از دست چترسین خلاص گردانید و تو
شنیده باشی که پرسرام در مجلس برملا گفته بود که سری کرشن و ارجن از پیشینیان
هستند و بزرگی ایشان از قدیم است و نیز شنیده که درونا چارج و بهیکهم در حضور
جمیع راجهای نامدار گفته بودند که سری کرشن و ارجن را هیچکس نتواند کشت و از
هرچه با تو بگویم در همه چیز ارجن از تو افزونتر است و همین ساعت آن هر دو را
برابر به سوار خواهی دید و همان نوع که آن زاغ حقارت هنسان کرد تو نیز حقارت
ارجن و سری کرشن میکنی امّا وقتیکه ایشان را برابر به سوار در کارزار خواهی
دید آن زمان این سخنان فراموش خواهی کرد تو تا وقتی که آن مبارزان را ندیده
خود را شیر می پنداری وقتی که ارجن به تیرهای بیشمار غرور از سرت بدر خواهد برد
آن زمان از خود تا ارجن فرق خواهی کرد ارجن و سری کرشن که بزرگ ترین
مردمان اند درمیان تمام دیوتها و رکهیان و مردمان مشهور اند و بزرگ داشتن تو
خود را از ایشان بدان کرمک شب چراغ می ماند که خود را از ماه و آفتاب عالمتاب
افزون داند و الحق درمیان مردم تو مانند کرمک شب چراغ هستی و ایشان در
آدمیان چون شیر اند و تو آدمی ای خودستایی بگیر خاموش باش سنجی میگوید که
چون شل قصه هنس و زاغ را تمام کرد این همه سخنان ناخوش آینده را با کرن گفت
کرن گفت ای شل من سری کرشن و ارجن را بواقعی می شناسم و قوت سری کرشن
را میدانم و سلاحهای افسون خوانده ارجن را چنان که من میدانم تو نمیدانی

من با آن دو بزرگترین سلاح شوران بی ملاحظه کارزار خواهم نمود اما من در دل
دردی دارم از آنکه پرسرام مرا برهمنی دیگر مرا دعای بد کرده اند در وقتیکه من
در لباس برهمنان بجهت آموختن علم سلاح نزد پرسرام رفته بودم و آنجا
اندر بجهت سؤ مندی ارجن با من بد کرده بدی او آن بود که وقتیکه پرسرام
بزانوی من سر نهاده خواب کرده بود اندر بشکل کرمکی موذی بر آمده مرا گزید
و خون بسیار بر آمده روان شد و من از بیم استاد مطلقاً نجنبیدم و چون
پرسرام از خواب بیدار شد آن همه تهور و تحمل مرا مشاهده نموده گفت که
تو براهمن نباشی راست بگو که کیستی کرن میگوید که من همان نوع که بودی
بگفتم که من پسر مهلبانی ام پرسرام بر من نفرین کرد و گفت چون بدغلی در لباس
براهمنان در آمده از من تعلیم سلاح گرفته در وقت کار یعنی در وقت مردن تو
بکار نخواهد آمد اما در جاهای دیگر کارگر خواهد بود زیرا که این سلاح که گرفته برهماستر
جز در پیش براهمن قرار نمیگیرد اکنون امروز در اینچنین کارزار که خوشحالی بخش
بهادران و دلاوران و ترسانندهٔ بیدلان ست و این سلاح بشن ست و درین
کارزار امروز کشاکشی بسیار خواهد شد و این برهماستر من بسیار کار آمدنی ست
من بسیاری را از مردم با این سلاح پاک خواهم ساخت و براه عدم خواهم فرستاد
و مانند کناره دریای محیط سر راه بر ارجن با وجود که صاحب شکوه و قوت ست و
و سلاحها را کارفرموده و کمان بلند هولناک دارد و سهمناک دشمن ست او را
با این سلاح خواهم کشت و با آن بزرگترین کمانداران که شبه تیرها جاهای نرم و
نازک دوز سر میدهد و زور آور ست و سلاحهای دیوتها دارد و رسیدن تا او
دشوار ست و شبهای تیر او حکم آب روان دارد و راجها را در غرقاب فنا می اندازد
من بزور بازوی خود کارزار نموده او را خواهم کشت و کسی که امروز درین کارزار
هیچکس از مردم کماندار برابر او نیست و دیوتها و دیتیان را در کارزار زبون میسازد
کارزار مرا با وی تماشا کن امروز ارجن صاحب غرور جنگجوی سلاحهای دیوتها

گرفته بر سر من خواهد آمد و من سلاحهای او را بسلاحها بر طرف ساخته به تیرهای
جان شکار او را بر خاک هلاک خواهم انداخت و آن ارجن را که مانند آفتاب بشعاع
اوصاف خود هویداست به تیرهای ابر مثال خود فرو خواهم پوشید و او را که آتشی
شعله زن همچنانکه ابر بر بختن قطرها آتش را فرو نشاند من او را به تیرهای خود فرو
خواهم نشاند و آن ارجن را که خشمگین گشته هیچکس تاب حملهٔ او ندارد و و بر رنگ
طوفان باد که مردم را از بیخ بر می اندازد همچنانکه کوه هاچل تاب طوفان باد آورد من
تاب او خواهم آورد و آن ارجن که در علم راندن ارابه دانا است و بر قوت و در کارزار
همیشه دلاور من امروز در کارزار او را بر خاک خواهم غلطانید و آن ارجن که تنها
تمام روی زمین را بتصرف در آورده امروز با او کارزار خواهم نمود و آن ارجن که در زمان
که گاندیو بن را آتش در گرفته بود جمیع دیوتها را با همه خلق آنجا زبون ساخت غیر از
من کیست که از حیات خود دست شسته با وی در کارزار بکشاید آن ارجن صاحب غرور
که دستش همیشه بکار رسیده و دانای فنون سلاح دیوتهاست امروز به تیرهای
الماس کردار سرش را از تن جدا خواهم ساخت ای شل امروز من بعزم آنکه کشته
شوم در یا بر آن دشمن خود ظفر یابم با وی کارزار خواهم نمود و من از مردانگی و دلاوری
او از میان همه یاران خوشحال تو نادان از بهادری او با من چه شرح دهی تو که
با هیچکس دوستی و مهربانی نداری و زبون سرشت و بیدل و بی تهوری من تو در
شعار را چون حقارت میکنی ای شل من ترا مانند مردم بیشمار تیر آکشت اما این وقت را
ملاحظه کرده تحمل میکنم و تو از بیدانشی و وبال اندوزی خود سخنان خوش آمد ارجن
را با من میگوئی و حقارت من مینمائی من مردی راست کارم و تو بدخواه دوست من
بهفت قدم همراهی نمودن مردم با یکدیگر دوست میشوند و مرا این نوع دوستی با تو بهم
رسیده است وقت هولناک است که راجه درجودهن بکارزار می آید و من از نیجهت
از تو تحمل میکنم و چون میخواهم که مدعای او حاصل شود سخنی که دارم در بعرکه بجضور
او خواهم گفت که دوست خوشحال میشود و مهربانی مینماید و قبول میکند آنچه من

در باب خود میگویم همه در من ست و راجه درجودهن نیز میداند و دشمن کسی ست
که چون سخن نیکو بگوید او را منع کند و صفت ها که در کسی باشد آنرا نفی نماید و بگوید
که این صفت های تو زبون ست و همه بدی بگالد و ترا نسبت بمن همین حال
است من بجهت نیک خواهی درجودهن و خواهش نیکنامی خود و رضا جوئی
پروردگار امروز با ارجن و سری کرشن از راه تدبیر کارزار خواهم نمود تو تماشا میکن
و من بزور سلاحهای برهما و دیوتها و آدمیان که بمن سلاح داده اند خود را با ارجن
خواهم رسانید مانند فیل مست که خود را بفیل مست رساند و سلاح برهما را که باطل
ساختن آن در تصور کسی نمی آید بجهت ظفر خود بر ارجن خواهم انداخت و امروز
همان سلاح ارجن را خواهم کشت اگر پای ارابهٔ من بجای بد بواقع نشود
ای شل اگرچه اندر در دست و برن کمند بر کف و کبیر گرز و اندر بجر و غیر ایشان
سلاح در دست گرفته بر سر من بیایند مرا هیچ ترس نباشد از ین جهت مرا
نه از سری کرشن بیم ست و نه از ارجن امروز مرا باین دو کس در میدان کارزار
واقع خواهد شد ای شل من وقتی بجهت ورزش تیراندازی مینمودم در اثنای
آن از روی غفلت تیر من برگوساله برهمنی رسیده او را کشت و آن برهمن
مرا نفرین کرد که چون تو بجهت گاو مرا که شیر آن بهوم بکار می بردم کشتهٔ امید دارم
که در عین کارزار پایهٔ ارابهٔ ات در گوی بنشیند و من از برهمنان ترسم چرا که
صاحب آنها ماه ست و مردم را راحت و محنت از دعای و نفرین آنها میرسد
و من بدین جهت از نفرین آن برهمن در وهم هر چند که من بجهت رضا جوئی
آن برهمن شش صد گاو و هفتصد فیل و ماده فیل و شش صد غلام و کنیز و
چهارده هزار اسپ نقره رنگ و حویلی پر از اشیائیکه دران میباشد و آنچه
از نقد در ملک من بود همه را از روی تعظیم میدادم او قبول نکرد و چند آنکه
بجهت خشنودی او ملائمت کردم او راضی نگشد و گفت که آنچه من گفتم میگردد
و اگر من اکنون از تو چیزی قبول کنم و بال اندوخته باشم و او لا دمن میرف

پس بجهت محافظت دهرم از سخن خود بر نمیگردم و آنچه ترا بایستی کرد در دفع این بلا
بجا آوردی و تقصیر نکردی اکنون مرا از روش برهمنان بیرون میر که سخن مرا
هیچکس نمیتواند رد کرد و آنچه من گفته ام بی علاج با تو میرسد ای شل با وجودیکه
تو سخنان ناخوش نسبت بمن گفتی من نیز آنچه حقیقت حال بود بجهت
نسبت یگانگی که مرا با تو دست داده است بگفتم و من میدانم که تو در مقام آهانت
و حقارت من هستی اما خاموش باش سنجی میگوید که کرن شل را از سخن باز داشته
با وی گفت که تو حکایتی با من بطریق تمثیل بگفتی اما من ازین قسم سخنها در میدان
کارزار نمی ترسم و مرا بسخن نمیتوان ترسانید اگر اندر با جمیع دیوتها با من بکارزار
در افتد مرا هیچ بیم نباشد ارجن یا سری کرشن چه مرتبه داشته باشد که از وی
ملاحظه نمایم من آن نیستم که بسخنان ترس آمیز از جا بروم آن مردم دیگر اند که
بسخن می ترسند و از جا در می آیند و در هم و زبون تا همین جاست که تو با من این
چنین سخنان گفتی ای کم عقل بیدانش تو شهرهای مرا نمیدانی و بسیار میگوئی
کرن برای ترسیدن بوجود نیامده است بلکه بجهت دلاوری و نیکنامی پیدا شده
و این که تو زنده بسه واسطه زنده یکی آنکه با من دوست و مصاحب شده دوم آنکه
دل من رحیم ست سوم آنکه ملاحظه کار راجه دریودهن میکنم این کار دریودهن کاری
عظیم ست و بار آن بر گردن من اگر این کار در میان نمی بود تو یک لحه از پیش من جان
نمی بردی و سبب دیگر آنکه من وعده کرده بودم که تو هرچه بگوئی من تحمل بکنم و از تو
بر دارم مرا محافظت عهد خود بباید کرد و دیگر آنکه اگر هزار شل باشد من همه را در کارزار
بکشم اما چون مرا با تو دوستی پیدا شده است رعایت آنحال کرده ترا نمیکشم شل گفت که
ای کرن تو دست از جان شسته هرچه میخواهی میگوئی من آنم که هزار کرن را در کارزار
زبون سازم سنجی با دهرتراشت گفت که اگرچه شل سخنان نامناسب نسبت بکرن
میگفت اما کرن دو برابر آن درشت گفتن آغاز کرد و گفت ای شل در مجلس
دهرتراشت برهمنان از هر جا سخن میکردند در آن میان برهمنی نیز در باب مردم

ولایت ما هلنک و مدر سخنی اهانت آمیز گفته است تو دل خود را متوجه ساخته از من بشنو
گفت از کوه برف اینجانب و از دریای آتک تا دریای ستلج که از گنگ و سرستی و
کرکهیت خارج اند این ولایتها همه ناپاک و از نیکوکاری بیرون و عیبناک اند درین
ولایتها نباید رفت که منع کرده اند و نیز میگفت که دران ولایت گوبر و من نام درخت بر
واقع شده در پیش دریا راجه و برای نشستن آنجا صفه بسته اند و من وقتی در ایام
طفلی چندگاه بجهت کار ضروری آنجا می بودم و روش سلوک مردم آنجا را بتمام دریافتم
و درمیان ولایت شهریست شاکل نام و دریایی دارد ابکا نام و مردم آنجا را جاتکا میگویند
روش سلوک و معیشت آنها بسیار بد است از آنجمله بوزه و عرق و گوشت گاو و را با سیر میخورند
و سلقان و شراب انگوری میخورند و دیگر از خصلتهای که همه با زنان برهنه شده سرود
میگویند و رقص میکنند و به همان حال بیرون شهر و خانها بسر می آیند و صندل
بر بدنها مالیده و گل در برانداخته نقش میگویند با آهنگی مانند آواز خر و شتر و زنان
آنها در حضور مردم بی پرده صحبت جماع میدهند و بستر خود اند و در همان حالت که
که این کار میکنند و مست اند با یکدیگر میگویند ای شوهر مرده وای برادر مرده
امثال این سخنان مهملات دیگر بسیار میگویند وقتی شخصی در کرکهیت زن خود را
که دران ولایت داشت یاد میکرد و میگفت که زن صاحب حسن و سفید پوست
من که کمبلهای باریک میپوشد مرا که در کرکهیت افتاده ام یاد کرده بخواب میرفته
باشد انشاء الله تعالی منهم انهمه دریاها را که درمیان ست عبور نموده خود را
باین نوع زنان خواهم رسانید پس در تعریف آن زنان سخن آغاز کرد که زنانی
که رخسارهای آنها سرخ بزردی مایل ست و سفید پوست اند و بسرمه چشم سیاه میکنند
و خالی درمیان دو ابرو می نهند و پوشش آنها از کمبلها و چرمهاست و رقص
میکنند و در نظر خوش می آیند کی باشد که دران دیار رسیده باشم و با خر و شتر و
اشترها در حالت مستی سوار شده با آن زنان سیر کنم و در جنگلهای چند و کریر
و بیلو که راهها نیکو واقع شده است و زنان و سلقان و دوغ خورده شود کی باشد

که آینده بار را تاراج نموده ازان راه بگذرم برهمن میگوید که کیست درین نوع دیار
که مردم آن این حال داشته باشد و دلهای آنها به بدیها و بدرنگیها آلوده است
تا دو گهری توانند آنجا بود کرن باشل میگوید که آن برهمن احوال ولایت مدر
و بامیک را که تو صاحب خراج ششم حصه از ثواب و وبال آن ولایتی هیچ نیز
بیان کرده باز گفت که نزدیک شهر شاکل در شب بیت و هشتم ماه که تحت الشعاع
میشود باده را چهسی می آید و مردم نقارها و دهلها و نفیر وغیره آن را از مزامیر خوش
در می آورند و آن شخص که زن خود را یاد میکرد میگفت که کی بود که من نیز با آن
مردم در آن وقت که بجهت آمدن باده راچهس نقارها و دیگر سازها می نوازند
همراه شده نقش یکدیگر و موافق آنها نمایم و باز در تعریف زنان آن دیار آغاز
کرده و گفت که آن زنان که گوشت گاو را با عرق میخورند و سفید پوست و زیورها
آراسته اند و پیاز را با گوشت بز و میش میخورند و در نقش میگویند که کسی که گوشت
خوک و مرغ و گاو و خر و شتر و گوسفند نخورد وای بر زندگانی او کرن باشل میگوید که
ای شل جائیکه طفلان و پیران این حال داشته باشند آنجا دهرم و نیکوکاری
کجاست و نیز حکایتی دیگر که آن برهمن در مجلس دهرتراشت گفت بشنو برهمن
گفت که در دیاری که این پنج دریا ستلج و بیاسا و راوی و چناب و بهت و ششم آب
اتک است و جنگلهای پیلو است دهرم اصلا آنجا نیست و آنجا اصلا نمی باید رفت
و مردم آنجا تا بوجود آمده اند اصلا از روش دین و آئین خود رسمی بجا نیاورده اند
و جگ را نمیدانند و آنچه آنها میدهند برهمنان و ارواح پدران آنها آنرا قبول
نمیکنند این قسم سخنان آن برهمن در مجلس گفت و باز گفت که مردم آنجا در ظرفهای
چوبین و گلین که به سلقان آلوده اند و سگان زبان لیسیده اند طعام می خورند
و گوشت و شیر میش و شتر و خر و روغن و دوغ آنها را میخورند و فرزندان آنها از هر جا
بهم میرسند بیدانشی آنها تا بانجاست که همه علما و شیر همه جانوران میخورند القصه
کسی که داناست با این نوع مردم صحبت نمیدارد و با آنها آشنا نمیشود ای شل دیگر

انچه آن برهمن در مجلس دهرتراشت گفت بشنو برهمن گفت که مردم ولایت مدر
شیر خیری که در پنجاب دارد میخورند و در میان گوسفندان و میشان بخواب میروند
و در حمام غسل میکنند این مردم چگونه به بهشت خواهند رفت و این پنج دریا از کوه
برآمده بولایتی که روان گشته اند دران ولایت دهرم نیست آنجا یک روز میان
بود و نزدیک آب بیاسا پشاچ پیدا شده بودند نام آنها دهماه و دمای بوده این مردم
که از دهرم بیرون اند از اولاد آنها اند پیدا کرده برهما نیستند و این مردم بد
سرشت و دهرم و نیکوکاری را از کجا بدانند و گفت که درین ولایت ها نباید رفت و در
کاشغر و مالک و کالنگ و کرن و کرکوب و [illegible] مردم این هر شش ولایت
بدراه اند و این سخن را ماده راچهسی بکسی که به تیرت میرفت گفته بود که زنهار
درین ولایت ها نروی صفت آن راچهسی زن این بود که هر جا میخواست
شب کند زیاده از یک شب آنجا نمی بود و در کمر او زنگلها از زنهای چوبین می بود
الحاصل که این بد ولایت هاست و مردم آنها از نیکوکاری بیرون اند و برهمنان
آنجا بد سرشت اند و آنجا بید و احکام بید رایج نیست و جگ کنانیدن نیست و
انچه از طعام و غیره برای ثواب میدهند آنرا دیوتها قبول نمیکنند و این چند ولایت
است که مردم آنجا بسیار بد اند از انجمله آنها که در کوهستان می باشند و ولایت مدر
و قندهار و عراق و ملک رکهمس و ساب و سره و سوبیر باز کرن باشل میگوید
که یک سخن دیگر میگویم بگوش هوش بشنو وقتی که برهمنی از جائی بخانه ما آمد
در روش سلوک و آئین ما را مشاهده نموده خوشحال شده و گفت که من قلعه کوه
برف چندگاه تنها بسر برده ام و ولایت بسیار که هر کدام رسم و آئین دیگر دارند
و دیده ام همه نیکوکاری را بموجب احکام بید میگویند وقتی من بولایتی که در آنجا
دهرم نیست یعنی پنجاب در رفتم و چون آنجا رسیدم این سخن شنیدم که برهمن
چهتری و چهتری بیس و بیس سودر و ابد رفته حجام میشود و چون حجام شد باز برهمن
میشود و در همان ولایت غلام میگردد و آدمی در خانه برهمن پیدا شده هرچه میخواهد

میشود الحاصل من بسیار روی زمین را سیر کردم و مردمان هر جا را بر دین و آئین خود
ثابت قدم دیدم اما مردم مدره و قندهار و باهلیک که بسیار نادان سرشت اند در آئین
و سلوک و دین هیچ فرق نمیکنند و این با آئین آن و آن با آئین این سلوک مینمایند ای
شل سخنی دیگر میگویم که دیگر در عیب شماری مردمانیکه از دهرم بیرون اند گفته است
که چندکس از مردم پنجاب و مدره دختری را از عراق بدزدی از خانه پدرش برآورده
و با او صحبت داشتند و آن دختر انها را نفرین کرده و گفت زنان خانواده شما همه
زناکار میانجی زناکاران باد و بجزای این عمل زشت که مرا از خانه پدر برآورده اید
هرگز خلاصی شما از وبال مباد و وارث جوار شما خواهرزادهای شما باد نه فرزندان شما
و نیز او گفته بود که مردم ولایت کرکسیت و پانچال و مردم ساده و محه و اوده و
بنارس و کلنگ و مکه و چندیری بختیار و نیکوکار اند و همیشه بر همان دهرم آئین
که دائم بوده است هستند و در تمام ولایتها مردم نیکوکار هستند غیر از این مردم که
در پنجاب و ولایت مدر اند ای شل این سخنان دهرم را شنیده مانند بیدانشان
خاموش باش که تو نگاهبان و راجه آن ولایتی و ششم حصه ثواب و وبال ایشان
تو میگیری و اگر تو نگاهبانی آنها نمیکنی تمام وبالها بتو میرسد و بتو باز میگردد زیرا که
راجه نگاهبانی خلق میکند از ثواب عمل آنها بهره تمام می یابد و چون تو نگاهبانی آنها
نمیکنی و از اعمال زشت آنها را باز نمیتوانی داشت غیر از وبال حاصلی نداری
و وقتیکه برهما ستایش ولایتهای دیگر به نیکوکاری میکرد و نظر بجانب پنجاب کرده لعنت
کرده و ولایتی که مردمان آنجا پیر شوند و سلوک دین و آئین خود را ندانند و درست جگ(?)
که همه نیکوکاریست مرتکب اعمال زشت شده باشند و برهما آنها را نفرین و حقارت
کرده باشد تو در باب آنها چه سخن داری وقتی که همه طائفه های برهمن و چهتری و غیر آن
در نیکوکاری بودند مردم آن زمان تیر وبال اند و زبون بودند و هیچکس روش ایشان را
خوش نکرد ای شل یک سخن دیگر میگویم بشنو کلماکجرن(?) نام راجه بود که راچس شده بود
او در وقتی که در تالابی غرق میشد گفت که وبال چهتری آنست که او اوقات بگدایی بگذراند

ودربال براهمن ودرآنکه بموجب احکام دین خود سلوک نمایند ودربال تمام روی زمین
ولایت پنجاب ست ودربال تمام زنان از زنان ولایت مدره اتفاقاً یک راجه اورا
ازان نخرقاب برآورد و چیزی پرسید اکنون آنچه او در جواب راجه گفته است بشنو
کلماکهرن گفت که دربال مردم عالم انجاعه اند که طریق نیکوکاری نمی سپرند و آنهارا
ملیچ گویند و دربال ملیچان ساربابان اند و از ساربابان زبون و بدسرشت تر خواجه سرایان
اند و ازانها کمتر برهمنی ست که پروهت راجه شود و کسی که پروهتان راجگ بکناند
و از آنها چیزی بگیرد از پروهتان بدترست و مردم مدره ازان کس هم بدتر اند کرن با
شل میگوید کسی از مردم مدره بدترست توئی که درین کارزار بجانب ما آمده و جانب
مارا فرو گذاشته حرف از طرف پانڈوان میزنی ای شل این سخن را که کلماکهرن گفته
است از جهت راستی افسونی ست برای خلاصی کسیکه راچهس او را گرفته باشد و
برای به شدن کسی که مارگزیده باشد یعنی در بدسرشتی مردم ولایت مدره هیچ سخن
نیست و این سخن کلماکهرن دلیلی ست برین مدعا و مردم ولایت پانچال تن
بروش و آئین برهمنان که عبارت از عبادت مقرری آنهاست عمل میکنند و مردم
ولایت کرکهیت نیکوکاری که اشارت از سخاوت و مهربانی ست میکنند و مردم ولایت
در راستی نختارند و مردم ولایت سورسین بجگ کردن بیشتر مائل اند و مردم ولایت
پورب خود همه غلامانند و مردم ولایت دکن در دادهی و هرم مانند طائفه شودر اند
و مردم پنجاب و مدره وزدان اند و مردم ولایت سورتهه روش سلوک را از دست داده
برهمن بکار چهتری و چهتری بکار برهمن و نخیر آن می پردازند ای شل کسانی که قدر
نیکی ندانند و بهال و دیگران طمع کنند و شراب بخورند و با زن استاد خیال بد کنند و
دشنام فحش از زبان برآرند و گاو بکشند و شب از خانه برآمده کارهای بد کنند
و جیا و مهاملکی و دیگران بیهشند از بدکاری آنها چه توان گفت این احوال مردم از دریای
ستلج ست براست تا عراق که لعنت بروش ایشان باد و همه مردم ولایت کرکهیت
و پانچال و نیم کار و مچه و هرم یعنی آئین سلوک و روش دین را میدانند و مردم جانب

اتر در مردم انگدیس و ولایت مگه همه مردم را بجا می آرند و بزرگان خود را خدمت و
و تعظیم مینمایند و دیگر بدانکه آتش دیگر و دیوتها نگاهبانی ولایت پورب میکنند
و نگاهبانی ولایت دکهن جم دیوتا و دیوتیوران میکنند و برن با دیوتیان نگاهبانی ولایت
مغرب رویه میکنند و ماه با برهمنان محافظت ولایت طرف اتر میکنند و همین
نوع طائفه پشاچیان و راچهسان نگاهبانی کوه برف مینمایند و طائفه گنجهکان
محافظت کوه سکند معدن میکنند و نگاهبانی جمیع خلائق بشن که همیشه زنده
است میکند و مردم ولایت مگه آنقدر با فهم اند که باشاره را با سخن میسنجند و مردم
اوده منظر کردن می فهمند و مردم ولایت کرکهیت و پانچال چون نصف سخن گفته شود
تمام آنرا فرا میگیرند و مردم سالو چون تمام سخن مذکور شود درمی یابند و مردم کوهستان
در رنگ کودکی سخن فهمانیدن آنها مشکل ست و مردم همین همه دان و مردانه اند و
ملچان بموجب قرار دادی که داده باشند بهان رمزه [illegible] برند و مردمان دیگر
ولایتها را هرچه بگویند بفهمند و مردم مائی یعنی آنها که درین پنج آب اند و مردم مدر
را هیچکس نمیتواند فهمانید ای شل تو از جمله این مردمانی خاموش باش و خیال
جواب گفتن مکن که در تمام روی زمین حرک جمیع ولایتها همین ولایت مدر است
و حرک زنان عالم زنان مدر اند چه مردم آنجا شراب میخورند و با زنان استاد خیال
بد میکنند و اسقاط حمل مینمایند و اموال مردم بتعدی میگیرند کسانی را که این حرال آئین
و روش سلوک شده باشد دیگر کدام بدکاریست که با آنها نسبت توان کرد لعنت
برین نوع مردمان که مردم این پنج دریا و مردم عراق اند این سخنان بدان خاموش
باش با من بدی مسگال که مبادا اول ترا بکشم و بعد از آن کار سر کریشن و ارجن را
بسازم شل گفت ای کرن من آئین و روش ولایتی را که صاحب آنهائی بگویم
بشنو تو صاحب انگدیسی و آئین آنها اینکه هرکس بیمار شده او را از خانه بیرون
میکنند زن و فرزندان خود را میفروشند ای کرن بهیکهم تا مه در وقت تیر دن
بهادران اما به شمار عیبهائی را که با تو نسبت کرده بود بیاد آر و این خشم را بگذار

برهمن و چهتری و بیس و سودر و زنان نیکو سرشت همه جا هستند و همه جا مردم
با یکدیگر مطایبه و هزل میکنند و تا بدشنام هم میرسانند و صحبت دشمن با زنان
در همه جا هست و آدمی و رعیت و دیگران بتنزیبن و تعنت خود نازان میباشند و
و راجه ها همه جا هستند نیکان را رحمت و بدان را تنبیه میفرمایند و انیکه بنوعیت این
پنج دریا میکنی در دریا باکسی را به بدی نمی فرمایند و از نیکی باز نمیدارند طبیعت هر کس
بچیزی که معتاد شد همان نوع بر می آید دیوتها از عادت خود نمیتوانند گذشت
تا بدیگران چه رسد سنجی میگوید که چون گفتگوی کرن باینجا کشید راجه دریودهن
پیش آمده قاعده حاجتی و بزرگی شل را رعایت نموده منع ملائم حال او نمود با کرن
مصاحبانه و یارانه پیش آمده او را نیز منع کرد و ایشان هر دو هیچ جواب نداشتند
و دم نزدند کرن تبسم نموده با شل گفت که من از روی دوستی حرفی چند در میان
آورده بودم اکنون روان شو شل ارابه کرن را براند سنجی با دهرتراشت گفت که
بعد از آن کرن با آواز ارابه و نعره شیرانه بهادران و نقاره نوازان روی زمین را
در لرزه در آورده بر سر لشکر پاندوان که دشت دمن را سردار ساخته بنوعی ترتیب
داده بودند که تاب هرگونه غنیم تواند آورد رفت و در برابر آنها لشکری گران را
آنچنانکه باید مقابل ساخته لشکر پاندوان را مانند ابر که دتیان را بر بندد در سلاح
گرفت و جدهشتر را زبون ساخته و بدست چپ گذاشته برفت دهرتراشت از سنجی
پرسید که پاندوان که دشت دمن را بسرداری برداشته بودند شل بهیم بهادری
نگاهبانی آنها میکرد و همه آنها بهادر و کماندار بودند کرن چگونه بانها مقابله نمود و از
لشکر ما چه کسان بر نقاره جنگ نقارا و شدند و چه کسان بجهت محافظت و کومک
جز نقاره و بر نقاره در چپ و راست آنها ایستادند و پاندوان بچه نوع در برابر او
ایستادند و جنگ مهیب چگونه واقع شد و ارجن کجا بود که کرن بر سر جدهشتر
تاخت چه اگر ارجن آنجا می بود کرا یارای آمدن بر سر جدهشتر بود زیرا که ارجن
در جینی که کاندو بن را آتش در گرفته بود بر همه خلائق ظفر یافته بود و غیر از کرن کیست

که طمع از حیات بریده با ارجن کارزار نماید سنجی گفت که ترتیب خود را واگذاشته زدن
ارجن بجائی و جد مشتر را گذاشتن و جنگ کردن ارجن را بتفصیل از من بشنو
کرن و پسرانت ترتیب لشکر خود را باین نوع کردند که پانچال و مردم ولایت مگه
بچالاکی ممتاز بودند بر کرت بر با دست راست شدند و باز بدست راست این مردم
شکن و پسر الوپ با لشکر مردم قندهار و کوهستان در رنگ بلخ و رسپارهٔ تاخته
پشاچها در مهابت جا گرفتند و سی هزار سوار که در
کارزار برگشتن از آئین آنها نیست با فرزندان تو بجانب چپ صفها بستند و با
بدست چپ آنها مردم ولایت کامبوج و سک و مردم مین با لشکری گران از
ارابه سوار و پیاده ها بحکم کرن ایستادند و سری کشن و ارجن را بکارزار می طلبیدند
و کرن خود سلاحها پوشیده با فرزندانت لشکرت را نگاهبانی کنان در پیش لشکر میانه
جای بایستاد و دساسن فیل سوار با لشکر خود در عقب آمده مستعد کارزار شده و
عقب ترازوی راجه درجودهن با برادران و با مردم ولایت مدر و کیکی مانند
اندر که با دیتیان نماید در نظرها نمود و اسوتهامان و دیگر مهاوران کوروان و فیلهایی
که همه مردان ولاور بر آنها سوار میشوند مانند ابرها باران مستی چکان بجانب معرکه
روان گشته عقب درجودهن رسیده آمدند و بجهت نگاهبانی این فیلان پیادها
هزاران هزار با نواع شمشیرها بطوریکه از کارزار برگشتن را خیال نکرده بودند در سینه
و بیوه لشکر کوروان از اسپ سواران و ارابه سواران مانند فوج دیوتها و دیتیان
ازین ترتیب لشکر که کرن در سرداری خود نموده مهابتی عظیم در نظر دشمنان پیدا آمد
و مهاوران کارطلب از اسپ و فیل و ارابه سواران از چپ و راست لشکر کوروان
مانند ابرهای موسم باران تند و تیز پدید می آمدند در نیوقت جدهشتر کرن را پیش آن
لشکر دیده بارجن که در کارزار یگانه روزگار بود گفت ای ارجن تماشا کن که بیوه
و ترتیب لشکر کرن که هر نفر را بر نفر دیگر و هر نفر را جز نفر دیگر قرار داده آن
بچه آئین صورت پذیرفته ترا می باید که لشکر خود را آنچنان ترتیبی دهی که غنیم ما را

نتوانند چون ساخت ارجن از روی ادب دستها بهم برآورده شرائط فرمانبرداری
بجا آورده گفت که چنانچه راجه میفرمایند آنچنان خواهد شد و کاری کنم که حریف خود
را که سردار لشکر است و بکشتن او تمام لشکر بهم خواهد خورد بکشم جدهشتر گفت که ای
ارجن تو بر سر کرن و بهیم بر سر درجودهن و نکل بر برکهه سین پسر کرن و سهدیو
بر شکنی و ستانیک بر دساسن و سانک بر کرت برما و راجه ولایت نند بر سر اسوتهامان
بروند و من با کرپاچارج درمی افتم و بر دیگر فرزندان دهرتراشت پسران دروپدی
و سکهندی بروند و هر کس بر غنیمی که نام زد کرده ام باید که دشمنان خود را بکشند سنجی
با دهرتراشت گفت چون جدهشتر اینچنین فرمود ارجن قبول نموده لشکر خود را
ترتیبی لایق داده خود پیش تمام لشکر برآمده بایستاد ارابه که دیوتها پیش از ان
بجهت برهما ساخته بودند و بران ارابه برهما و مهادیو و اندر و برن سواری میکردند
و دو اسپ آن ارابه آتشی که اگن سموار نام داره بود و دیگر دو اسب در شکوه
تاثیر قوت برهما و اندر بود ارجن و سر کرشن بران ارابه سوار مقابل لشکر کوروان
شدند درین وقت شل ارابه تعجب بخش ارجن را متوجه دیده با کرن که از مستی کارزار
فرو نمی آمد گفت ای کرن بنگر ارجن را که میجنبی برارابه که سر کرشن است آواز آن
چون صدای رعد بگوشش میرسد می آید و این گردی که برخاسته یقین است که گرد ارابه
ایشان است که زمین را در لرزه درآورده و این شگونهای بد که در لشکر تو پیدا
شده است ملاحظه نمائی از جمله گرد و غبار عظیم برخاسته و جانوران وحشی و مرغان
و مرغان که گوشت و خون میخورند در گرد لشکر خود ببین که آوازهای مهیب فریاد
میکنند و دیگر بنگر که جسمی بی سر که از اکیده گردند در کمال مهابت و هولناکی
مانند ابری پیش آفتاب عالمتاب حایل گشته و دیگر نظر کن که این جانوران
خونخوار همه بجانب تیر اعظم چشمها دوخته اند و می بینند زاغان و کرگسان که بر برجی
ماکشته با کید بگیر سخن میکنند و چوبهای ارابه قرغبار آلود گشته شرارها از ان برآمده اند
و علمها و بیرقها می لرزد و اسپان با وجود این همه قوت و تنادری و جلدی که

مانند گرڑ می پرند بر خود می لرزند القصه این شگونهای بد بران دلالت میکنند که
که هزاران هزار راجه های نامدار بر زمین بغلطند و آواز سفید مهرها و دهل و کهاوجها
و تیرها و بانگ اسپان و فیلان و مردمان و صدای زه کمان و دست بر اعضا زدن
بهادران را بشنو و بیرقهای گوناگون و پارچه های رنگارنگ که مردم پانڈوان
بر ارابها و غیر آن بسته اند و باد آنها را در حرکت دارد به بین و بر بیرقهای ارابه
ارجن که صورت آفتاب و ماه و ستاره ها از طلا ساخته اند مانند برق درخشان ست و
این بیرقهای دیگر که در حرکت ست از ارابهای مهارتهیان پانچالان ست که مانند
دیوتهای محفه سوار بران سوارند ای کرن این ارابه ارجن را که هرگز زبون کسی
نشده است و هنومنت بر علم آن بچهار طرف نگاه میکند و بحیبت بی ناموسی سایندان
تو می آید به بین و سر کیشن را که اسپان نقره رنگ ارابه ارجن می راند با سفید مهره
و چکر و گرز و کمان و جوهری کوستبه نام که در بر دارد به بین و آواز کمان ارجن که تیرهای
جان شکار لشکر غنیم خور را می آید بشنو کسانی که از پیش ارجن بگریخته اند سرهای
آنها را که با زیورها چو ماه شب چهارده زمین معرکه را پر ساخته اند بنگر و بازوهای
صندل مالیده جدا شده مبارزان را که در کار فرمائی سلاح دستبرد می نموده اند
افتاده به بین و اسپان را با سواران ایشان چشمها بر آمده زبان از دهان بیرون
افتاده بعضی غلطیده و بعضی در عین غلطیدن تماشا کن فیلانی که مانند قله های
کوه اند از دست ارجن زخمها خورده در رنگ کوه بر زمین می افتند و راجهای بهادر
ارابه سوار از ارابهای خود مانند جمعی که از عالم سرگ از محفه های خود افتاده اند
ای کرن ارجن لشکر کوروان را بنوعی برهم زده پریشان ساخته که شیر گله آهوان را
سازد و هر کس از اسپ و فیل و ارابه سوار و پیاده رو برو می پانڈوان میشود همه را
میزند و ارجن در میان این فوج مانند ماه در ابر نهان شده غیر نیزه علم او چیزی
دیگر در نظر نمی آید و آواز چاشنی کمان او بگوش میرسد ای کرن اگر تو امروز ارجن
را کشتی راجه همه ها میشوی اکنون ارجن را سمکان بجنگ خود طلبیده اند و با آنها

بکارزار در پیوسته است آنها را میزند کرن از سخنان شل خشمگین گشته گفت که برن را
آب و آتش را همیه که میتواند گشت و باد را چه کس میتواند نگاهداشت و دریا را که
میتواند نوشید من گرفتن و کشتن ارجن را از ین قبیل میدانم چه ارجن را اندر
و دریودهن نیز در کارزار نمیتوانند زبون ساخت و اگر تو همین قدر خرسندی که بحرف
و حکایت ارجن کشته خواهد شد خرسند باش اما یقین بدان که در کارزار هیچکس
بروی ظفر نخواهد یافت فکری دیگر درین کار بکن که کشتن او امریست محال چه
کسی که بدو دست زمین را بردارد و یا بخشم آمده تمام عالم را بآتش غضب بسوزد و
یا دیوتها را از سرگ بزمین بیندازد او برارجن ظفر نمیتواند یافت دیگر بهیم را
به بین که دریای هرجائی مانند کوه ست و همیشه خشمگین و کینه دیرینه را بخاطر میدارد
و دیگر جدهشٹر را بنگر که صاحب نیکوکاریست و شهرهای دشمنان را مسخر خود میسازد
و در قید دشمنان در نمی آید و این دو برادر دیگر را که نکل و سهدیو اند و از اسونی کمار
بهم متولد شده اند ایشان را به بین و این پنج پسر دروپدی را به بین که هریک مانند
کوهی پای محکم کرده ایستاده اند و هرکدام در کارزار مثل ارجن اند که باتفاق دهشٹ دمن
که سردار ایشان ست در عین کارزار اند و از روی راستی کارزار ظفر می یابند و
ساتک را نظر کن که مانند اندر ست و رتاب نیاوردن غنیم حمله او مانند جم ست در
خشم آوردن بر سر ما می آید کرن و شل درین سخنان بودند که هر دو لشکر از دو طرف
مانند دو دریای گنگ و جون باهم درافتادند دهرتراشت از سنجی پرسید که چون هر دو
لشکر از دو طرف آنچنانکه گفتی ترتیب یافت و فریقین مقابل شده باهم درافتادند
ارجن بجنگ سسکان و کرن بکارزار پانڈوان چگونه درآمد تو در بیان نمودن
این نوع امور دانائی و من از شنیدن قصه کارزار مبارزان سیری ندارم با من
مفصل بیان کن سنجی با دهرتراشت گفت که چون ارجن در جودهن را از طریق
انصاف دور دیده و طریق سلطنت رانی او را ناپسندیده و ترتیب لشکر او را اعتبار
نهاده لشکر خود را ترتیب لایق داد و از کثرت اسپ و فیل و ارابه سوار و پیاده

زمین معرکہ زینت گرفت و شت دمن کہ سردار آن لشکر بود ہر ارابہ کہ اسپانش فاختہ رنگ
بودند سوار گردانی و در دست باشکوہ آفتاب و ماہ مہابتی کہ گوئی مرگ ست کہ باین صورت
برآمدہ نمودار شد و پسران درو پدی کہ شیران معرکہ و دوالہ کارزار بودند جوشن و
سلاحہای دیوتہا را در پوشیدہ و در دست گرفتہ بجہت نگاہبانی از چہار طرف
دشت دمن را مانند انجم کہ ماہ را در میان بگیرند در میان گرفتند و درینوقت
کہ فریقین ملاقی شدند ارجن سن سکان را دیدہ از روی خشم بر سر آنہا تاخت
و کمان گانڈیو را بجاشنی آوردہ سن سکان کہ والہ کارزار و جویای ظفر بودند قطع نظر
از حیات خود دلہا نمودہ روبروی ارجن دویدند و آن بہادران با کثرت اسپ و فیل
و ارابہ و پیادہ ہا ارجن را محنت عظیم دادند و کارزار ایشان با ارجن مانند جنگ نواب
کوچ کہ با ارجن شدہ بود واقع شد و ارجن ارابہ و اسپان و فیلان و علمہا و پیادہا
و تیر و کمانہا و شمشیرہا و چکرہا و پرکالہا و بازوہای سلاح در دست را و انواع سلاحہا و
ہزاران سرہای دشمنان را برید و سن سکان ارابہ ارجن را در میان لشکر بیکران
و غرقابی کہ قعرش ناپدید افتادہ دیدہ نعرہای دلیرانہ زدند و ارجن در میان آمدہ
از چہار طرف آنہا را می زد و میگشت مانند مہا دیو کہ در آخر شدن زمان خلائق را
نابود سازد و درین میان پانچالان و مردم چندیری و سرنجی را با مردم لشکر تو
کارزاری عظیم واقع شد کرپا چارج و کرت برما و شکنی باتفاق مردم اودہ و نبارس
و مچھ و بس کاروک کہ الحال بجونپور مشہور ست و کیکی و سورسین و دیگر بہادران
کارطلب از روی شوق و خوشحالی تمام ارابہ سوار بکارزار در آمدند و کارزاری
نمودند کہ بہادران چھتریان و بیس و سودر را قالب تہی و گناہہا بر طرف ساخت و
لائق سرگ و صاحب دہرم و نیکنامی کرد و در جودہن باتفاق بہادران کورو ان
و مہارتھیان ولایت مدر نگاہبانی کرن کہ پانڈوان و پانچالان و مردم چندیری
و باسانک جنگ میکرد پرداختند و کرن بہ تیرہای الماس کردار سپاہ پانڈوان و
پانچالان را زدہ بہ سر جد مشٹر تاخت و او را محنت و الم عظیم داد و ہزاران را

از مردم لشکر او دی سلاح ساخت و بیهوش کرد و قالبهای آنها را تهی و خود را نیز داد
نیکنامی و قابل شرگ ساخت سنجی با دهرتراشت میگوید که درین کارزار کوروان
و پاندوان در رنگ جنگهای دیوتها و دیتیان بسیاری از اسپان و فیلان سواران
و پیادها براه فنا رفتند دهرتراشت با سنجی گفت که تفصیل زدن و کشتن و رفتن
کرن بر سر جدهشتر با من بگوئی و بیان کن که چه کسان مهارزان پاندوان سر راه
کارزار بر کرن گرفتند و او چگونه آنها را کشته بر سر جدهشتر رفت و چه نوع محنتی آورد
رسانید سنجی گفت که کرن دشت دمن را با پانچالان و دیگر مستعد کارزار دیده
اول بر سر آنها تاخت و پانچالان مانند هنسان که بجانب تالاب شتابند بسوی
کرن دویدند درین وقت از دو طرف آواز هزاران سفید مهره ها و نقارها و نجات
و صدای تیرهای کمانداران و بانگ غریو اسپان و فیلان و ارابهای و نعرهای
شیرانه هزبران معرکه بلند شده میدان کارزار هولناک گشت و روی زمین با کوهها
و دریاها در لرزه در آمد و آسمان با نیر اعظم و ماه و ستارها و منازل آنها در نظر مردم
در هم و برهم نمود و از مهابت و هولناکی آن آواز و صدا بسیاری از جانداران
بیفتادند و هلاک گشتند بعد ازان کرن یک سلاح افسون خوانده را بر سپاه پاندوان
انداخته مانند اندر که لشکر دیتیان را ببرند در شلاق گرفت و در لشکر پاندوان
در آمده بیفتاد و هفت مرد جنگ آزما را از طائفه پربهدرک مسافر راه فنا ساخت
بعد ازان بست و پنج تیر الماس فعل را زده بست و پنج جنگ جوی را از پانچالان
بکشت و از پی آن به تیرهای فولادی که بدن شگاف دشمنان بودند بسیاری
از مردم چیدیری را بکشت و چون کرن کارپردازی نمود که از نوع آدمی وقوع
آن ممکن نبود ارابه سواران پانچالان فوج فوج او را گرد گرفتند درین وقت
کرن با پنج تیر جان فرسا پنج بهادر از پانچالان که بهان و تیج سین و ستانند
و جنمیجی و سورسین باشند بر خاک هلاک انداخت و چون این بهادران
کشته شدند غریو از نهاد پانچالان برآمد درین وقت ده بهادر از پانچالان

کرن را گرد گرفتند و کرن انها را نیز به تیر زده مسافر راه فنا ساخت و سکهیبن و ستن(؟)
پسران کرن که نگاهبانی ارابه کرن میکردند بطمع از حیات بریده بکارزار پانچالان
در پیوستند و برکه سین در عقب کرن ایستاده بمحافظت او می پرداخت بت و متن(؟)
و ساتک و بیسان(؟) و دروپدی و بهیم و جنمیجی و سکهنڈی و بهادران مهدرک و
چندیری و کیکی و پانچال و نکل و سهدیو و مردم مچه همه مسلح و مکمل بر سر کرن
دویدند و از هر نوع سلاحها بروی انداخته تیر باران کردند مانند ابرهائی که در موسم
خود بر کوه بارد و پسران کرن آنها را نیز نه تار(؟) و محافظت پدر خود می نمودند و دیگر
بهادران لشکر تو(؟) مبارزان سپاه پانڈوان را بکارزار خود معطل میداشتند
درین اثنا سکهیبن پسر کرن بیک تیر کمان بهیم را بریده هفت تیر فولادی بر سینه
بهیم زد و نعره برآورد بهیم کمان دیگر گرفته کمان سکهیبن را بریده ده تیر بر سکهیبن
و هفتاد و سه تیر بر کرن بزد و از یکی(؟) آن ده تیر اسپان و پهلوان بهان سین پسر
کرن را کشته و علم و سلاحهایش بریده سرش را از تن جدا ساخت مانند گل نیلوفر
که از شاخ جدا شود القصه بهیم پسر کرن را بقتل رسانیده مردم لشکر ترا محنت عظیم
داد و کمانهای کرپاچارج و کرت برما را بریده آنها نیز محنت رسانید و وساسن(؟) را
سه تیر و شلکن را شش تیر فولادی بزد و به تیر اسپان و پهلوانان و ارابه الوک(؟) را
بغلطانیده و شکسته او را پیاده ساخت بعد ازان بهیم بانگ بر سکهیبن زده گفت که
ترا کشته ام و تیر بروی انداخت کرن تیر او را بریده سه تیر بر بهیم زد و بهیم تیر دیگر بر سکهیبن
انداخت کرن آنرا نیز بریده بجهت محافظت پسر(؟) ... و سه تیر بر بهیم زد و سکهیبن پنج تیر
بر سینه و بازوی نکل زد و نکل هشت تیر بر سکهیبن زده نعره بلند زد و ازان غلغلی در دل کرن
پدید آمد سکهیبن ده تیر بر نکل زده با یک تیر پهن پیکان کمانش ببرید نکل خشمگین گشته کمان دیگر
گرفت و بانه(؟) تیر سکهیبن را بر جای معطل داشت و از پی آن چندان تیر انداخت که هر چهار طرف
معرکه را فرو پوشید و پهلوانش را کشته با سه تیر کمانش را چهار پاره ساخت و سه تیر بروی زد و
سکهیبن کمان دیگر گرفته شصت تیر بر نکل و هفت تیر بر سهدیو زد و جنگی در گرفتند که یاد از کارزار دیوتا(؟)

ودرتیان میداد و ساتک بسه تیر پهلبانان برکهه سین و بهفت تیر اسپانش را کشته
بیک تیر علمش را بینداخت و سه تیر خیان بر سینه برکهه سین زد که تا دو گهری بر
ارابۀ خود بیهوش نشسته ماند بعد ازان از ارابه فرود آمده شمشیر و سپر گرفته بر قصد
ساتک دویده ساتک اورا متوجه خود دیده باده تیری که پیکان آنها مانند گوش خوک
بود شمشیر و سپرش را ببرید و ساسن برکهه سین را بی سلاح و پیاده دیده برارابۀ خود
سوار کرده بدر آورد و بعد ازان او بر ارابۀ دیگر سوار شده هفتاد و سه تیر بر پسران
دروپدی و پنج تیر بر ساتک و شصت و چهار تیر بر بهیم و پنج تیر بر سهدیو و سی تیر بر نکل و
هفت تیر بر ساتک و ده تیر بر سکهندی و صد تیر بر جدهشتر زد و دیگر بهادران کمانداران
را نیز تیر بسیار بزد و بجای جیتا حل بنگاهبانی عقب پدر خود کرن پرداخت و ساتک
با ده تیر اسپان و پهلبانان دساسن را کشته ارابه اش را درهم شکست و ازپی آن سه تیر
بر پیشانی او بزد و دساسن بر ارابۀ دیگر سوار گشته در میان لشکر پانڈوان راه شلاق
گرفت و بمحافظت کرن پرداخت بعد ازان ورشنت دمن ده تیر و پسران دروپدی
هفتاد و سه تیر و ساتک هفت تیر و بهیم شصت و چهار تیر و سهدیو و ساتک هفت تیر و
نکل سی تیر و سکهندی ده تیر و جدهشتر صد تیر بر کرن زدند و بهادران دیگر نیز
ظفر جویان کرن را در میدان کارزار تنهت و آزار عظیم رسانیدند و کرن بر ارابۀ
خود جولان کنان ده ده تیر بر هر یک ازان نامداران زده و درین حال کارگران
سلاحهای افسون بتیز دستی و سبکدستی در انداختن تیر تعجب و حیرت بخش حاضران
معرکه شده در گرفتن تیر و در قبضه نهادن و کمان کشیدن و کند دادن او هیچ کس
نمی دید جابجا دشمنان را کشته و افتاده میدیدند و از کثرت تیر باران کرن روی
سوا و اطراف زمین پوشیده گشت و کرن یازده تیر بر هر کدام از آنها زده نعرۀ
دلیرانه بر آورد و از بس که اسپان و پهلبانان آن بهادران زخمها خوردند و ارابهای
درهم شکست همه متفرق شده کرن را راه داده و کرن بر ایشان دیگر باره تیر باران
کرده بر سر فوج فیل سواران پانڈوان رفت و آنها را نیز پریشان ساخته شش صد بهادر
دران

اراجه سواران را از مردم حیدیری بکشت و پیش رانده متوجه کارزار جدهشتر گشت درین
وقت برادران راجه جدهشتر و شکهنڈی و ساتک بمحافظت او پرداختند و برگرد او
بایستادند و همین نوع مبارزان سپاه تو نیز بنگاهبانی کرن پرداختند درین وقت آواز
نقاره و غیر آن از فرا سیر و نعره‌های شیرانه مبارزان بلند شد بعد ازان پانڈوان
و کوروان بی ترس و بیم با یکدیگر در افتادند و ازان طرف جدهشتر پیشوای لشکر
بود و ازین طرف کرن سرداری میمنه سنجی با دهرتراشت گفت چون کرن با جمعیت
بسیار از فوج فیلان گذشته بر سر جدهشتر رفت و انواع سلاحها که مردم غنیم بروی
انداختند همه را بشکسته تیرهای خود بریده تیر بسیار برآنها زد و اکثری از مردم غنیم را
سرها و بازوها و پاها از هم جدا کرده بر زمین غلطانید و جمعی دیگر زخم زده رو بگریز نهادند
و مردم ولایت بیجانگر و مردم کلماد که پیاده بودند همه بحکم ساتک بر سر کرن دویدند
همه را بضرب نیزه و زخم تیرهای کرن سرها و بازوها جدا شده مانند درختان از بیخ
بریده بر زمین غلطیدند و هزاران مرد جنگ آزما ازین مردم و غیر ایشان برخاک
هلاک غلطیده آوازه نیکنامی خود عالم را پر کردند درین وقت جمعی از مردم پانڈوان
و پانچالان کرن را گرد گرفتند اما کرن را نتوانستند نگاهداشت
مانند دواهای بی تاثیر که علاج پذیر مرض نتوانند شد و کرن از میان آنها
برآمده بجانب جدهشتر متوجه شد درین اثنا دیگر مبارزان از پانڈوان
و پانچالان پیش آمده سر راه بروی گرفتند و کرن نتوانست نزدیک جدهشتر رفت
اشنیانکه عارف دانا مرگ را نگذارد که پیش او بیاید درین وقت جدهشتر کرن را
معطل گشته تماشا کرده از روی خشم با وی گفت ای کرن بدسگال تو همیشه
با ارجن دعوی کارزار داری و از اتفاقی که با دریودهن داری دائم ما را عذاب
میکنی اکنون هر قوتی و چالاکیی و هرگونه دشمنی که با پانڈوان داری بکمال
ترده و انتقامی که میتوانی کرد کار فرمائی که امروز درین کارزار آرزوی ترا که در
وادی جنگ داری بر می آرم سنجی میگوید که جدهشتر این بگفت و ده تیر فولادی

بر کرن نزد و کرن نیز ده تیر تبسم کنان بر جدهشتر زد و جدهشتر تیرهای او را فرو
نهاده از خشم مانند آتشی که روغن مددگار آن باشد برافروخت و تیری که کوه را
تواند شگافت بر کمان نهاده تا بگوش کشید و مانند وندر جم آنرا بر کرن انداخت
چنانکه بر پهلوی چپ کرن رسیده او را بیهوش ساخت کرن کمان از دست
انداخته ساعتی بیهوش افتاده ماند و سپاه دریجودهن کرن را بآن حال مشاهده
نموده بهای های فریاد برآوردند و مردم لشکر جدهشتر ازین کار نمایانی که او کرد
نعرهای شیرانه در گرفتند و کرن بهوش آمده توجه خود را بتیزدستی و چالاکی بکشتن
جدهشتر بگماشت و کمان بجی نام خود را کشیده بتیرهای الماس کردار جدهشتر را
فرو پوشید و بادو تیر بهین پیکان چندر دیو و دندد هار نام پسران دروپد را که نگاهبان
پاهای ارابهٔ جدهشتر بودند زخمی ساخت و این دو بهادر نزدیک جدهشتر مانند دو
منزل قمر که هفتم و ششم است نزدیک ماه نمودند و جدهشتر سی تیر بر کرن و
سه تیر بر هر یک از سکهین دست سین زد و نود تیر بر شل زده هفتاد و سه تیر بر کرن
و سه تیر بر دو نگاهبانان ارابهٔ او زد کرن تبسم نموده یک تیر بر جدهشتر زده از
پی آن شصت تیر دیگر زد و فریاد شیرانه برآورد درین وقت از بهادران پاندوان
ساتک و چکیتان و ججس و راجه ولایت نند و دشت دمن و شکهندی و پسران
دروپدی و مردم پربهدرک و نکل و سهدیو و بهیم سین و پسران سسپال و مردم چندیه
و مچه و کیکی و مردم بنارس وا آمده کرن را بتیرزدن گرفتند و جنیجه سپر و دشت دمن
نیز تیر بر کرن میزد و این بهادران انواع تیرها زنان از چهار طرف بر کرن هجوم
آوردند و کرن برهماستر را انداخته تمام اطراف عالم را در زیر تیرها فرو گرفت و کرن
آتش مثال بحرارت تندی و تیزدستی بشعلهای تیرهای خود پاندوان را که حکم
جنگلی داشتند میسوخت بعد ازان تبسم کنان چند کمان جدهشتر را بریده و در
طرفة العینی نود تیر بر جدهشتر زد و جوشن او را بریده آن جوشن مانند ابری که
با برق بوده باشد و باز آنرا از پیش آفتاب عالمتاب بردارد بضرب تیرهای کرن

از بدن جدهشتر جدا افتاد و مانند آسمان پر ستاره نمودار شد و راجه بهمان حال خون
آلوده و جوشن از بر افتاده نیزه بر کرن انداخت و کرن آنرا بهفت تیر هشت پاره
ساخت درینوقت راجه جدهشتر چهار بانس آهن دار را بر پیشانی و سینه و هر دو
بازوی کرن زد و از خوشحالی نعره برآورد و کرن بخون آغشته بخشم برآمده یک
تیر حلم جدهشتر را زد و سه تیر دیگر بروی زد و به تیری چند هر دو ترکش او را ببرید
ارابه اشکن را به تیرهای خورد بمقدار کنجد ریزه ریزه ساخت و جدهشتر بر ارابه
دیگر که اسپانش نقره رنگ یال سیاه بودند سوار شده روی گردان شد نگاهبانان
ارابه او را با اسپان و مهابان خود کشته دیده آزار عظیم یافت دیگر بخت و کرن از عقب
درآمده دست بدوش او رسانید و تبسم نموده باو می گفت که کیست آنکه در خانواده
چهتریان پیدا شده بآئین و رسم چهتری بسر برده باشد و از میدان کارزار بجهت
محافظت تن خود هراسان گشته بگریزد مرا یقین شد که تو آئین و رسم و راه چهتریان
ندانیستی و همین روش برهمنان را که خواندن و جنگ کردن سست میدانی ای
پسر کنتی تو دیگر با ما دران کارزار مکن و با ما سخنان ناملائم مگو و درین کارزار عظیم
که حوصله ترا تاب آن نیست در میا کرن این سخنان گفته دست از جدهشتر باز داشت
و سپاه پانڈوان را در شلاق گرفت سنجی با دهرتراشت میگوید که جدهشتر از آن
حال شرمسار گشته برفت و مردم چندیری و پانڈوان و پانچالان و ساتک و دیگران
دروپدی و نکل و سهدیو همه در پی راجه جدهشتر روان شدند و کرن خوشحال شده
با دیگر کوروان از عقب آنها درآمد و مردم لشکر کوروان نقارها و سفید مهرها و سایر
مزامیر را در نواختن درآوردند و کمانها را چاشنی داده نعرهای شیرانه در گرفتند و
جدهشتر آنچنان چالاکی کرن را مشاهده نموده با مردم لشکر خود گفت که نزنید این
کرن را مهارتهیان پانڈوان باتفاق بهیم برگشته بر سپاه شنت دویدند و مردم لشکر
و اسپان و فیلان در جوش و خروش درآمدند بعضی میگفتند بزنید و جمعی میگفتند
نزنید و امثال این سخنان با یکدیگر گفته یکدیگر را میزدند و از بسکه سلاح بسیار بر

یکدیگر می انداختند سلاحهای بهادران در هوا ابروار در نظر می آمد و مبارزانی که
علم و بیرق و چتر و اسپان و پهلبانان و سلاحهای ایشان بر زمین غلطیده بود
خود ها نیز بر خاک افتادند و بهادران از بالای فیلان کوه پیکر مانند قلعهای کوه
که بضرب بجر شگفته می افتادند و هزاران جوشنها از بدن جدا شده و زرهها گسسته
با اسپان بر خاک هلاک می غلطیدند و ارابه سواران نیز ریزه ریزه شده از ارابه ها بر زمین
می افتادند و هزاران هزار پیادها تا ابها تهی میساختند و از سرهای بهادران
زمین معرکه پر شد و از هجوم فوج ها ابرها آن بهادران را که روی میدان جنگ بودند پنهان
شده تا ابها را تهی میکردند بر محفهای خود سوار کرده بعالم سرگ میبردند مبارزان
دیگر امینی را دریافته از روی شوق بکارزار در پیوستند ارابه و اسپ و فیل
سواران هرکدام با جنس خود و پیادها با پیادها بانواع جنگ با یکدیگر در افتادند و چون
کارزار بسر حدی رسید که اسپ و فیل و ارابه و غیر ان با سواران همه در معرض
هلاک در آمدند و هجوم جنگ آزمایان در کارزار نمودن از حد گذشت مبارزان
غنیم را از مردم خویش فرق نکرده یکدیگر را می کشتند و کار بجائی رسید که دست
گریبان شده بمشت و غیر آن کارزار می نمودند و یکدیگر را بدندان میگزیدند
و چنان کارزار نمودند که مبادا گناه ایشان با تا ابهای ایشان بر روزگار
نابود بیشتر در چنین کارزار که موجب هلاک بهادران و اسپان و فیلان
و دریای خون از بدنهای ایشان روان شد و تا ابها را می برد و از چنین
دریائی که نامردان را هول و ترس باز می آورد و از خون کشتها پل شده بود
بهادران کارطلب عبور می نمودند و بعضی و ران و دلهای هواناک تماشا می نمودند
و بعضی میخوردند و لباس و جوشن و دیگر سلاحهای ایشان بخون رنگ می گرفتند
خون میخوردند و عرق می گشتند و می مردند و ارابها و اسپان و مردان و فیلان
سلاحها و پوشش اینها و لباس مردان و جوشنهای ایشان بخون گشته و زرهها
سرخ شده بودند و زمین و هوا و آسمان همه در نظر بینندگان سرخ مینمود و از بسیاری

چون که ذائقه و لامسه و باصره و سامعه و شامه از ان اثر یافت اکثر مردمان از ان محنت عظیم
یافتند و چون لشکر کوروان را بهیم نگه بزانید ساتک و دیگر مهاوران پاندوان تعاقب
آنها نمودند و لشکر کوروان غلبه آنها را مشاهده کرده تاب مقاومت نیاورده همان
نوع در گریز بودند و هیچکس را یارای برگشتن نبود و همه همان حال که جوشنها و دیگر
سلاحها از ایشان جدا شده و از چهار طرف مهاوران پاندوان آنها را پایمال
میساختند و بهم میزدند و می گریختند مانند فیلان جنگلی که از بیم شیر غرین بگریزند
سنجی با دهرتراشت گفت که درین حال درجودهن از عقب مردم خود میرفت و سعی
مینمود و بانگ بر شکست خوردگان لشکر خود میزد و میگفت برگردید اصلا نمی
نگشتند تا جماعه که بجهت نگاهبانی آن لشکر تعیین بودند با جماعه دیگر که نگاهبانی
آن نگاهبانان تعلق بآنها داشت باتفاق شکن بر سر بهیم دویدند و کرن نیز
مردم لشکر درجودهن را با راجه ایشان گریزان دیده با شل گفت تا ارابه او را
به سر بهیم براند و با بهیم مقابله نمود و بهیم کرن را متوجه خود دیده از روی خشم عزم کشتن
او کرده و بساتک و دهشت دمن گفت که چون راجه جدهشتر از جای هلاک برآمده
و محنت تمام خلاص شده است لائق چنانست که شما به نگاهبانی او بپردازید
که در حضور من کرن بجهت دولتخواهی درجودهن راجه جدهشتر را بی سلاح کرده
پیاده ساخت امروز من درین کارزار آن درد و غصه را از دل خود میخواهم برآرم امروز
یا کرن مرا خواهد کشت یا من او را راجه را امانت بشما میسپارم شما بی دغدغه شده
محافظت راجه نمائید بهیم این بگفت و نعره بلند که صدای آن در زمین و زمان
پیچیده بر آورده بر سر کرن دوید و شل او را بشوق تمام متوجه کرن دیده
با کرن گفت بنگر بهیم با این خشم متوجه کارزار است امروز تمام غصه خود را بر تو
فرو خواهد ریخت چه من بهیم را با این خشم در وقت کشته شدن ابهمن و گهتوتکچ
هم ندیده‌ام امروز از رنگ و روی چنان ظاهر میشود که او هر سه عالم را میتواند
بجنگ خود معطل داشت سنجی با دهرتراشت گفت که شل با کرن در سخن بود که بهیم

بر سر کرن رسیده آمد درین حال کرن تبسم کنان با شل گفت که تو آنچه در باب
بهیم و مردانگی‌های او گفتی راست است بلی این بهیم که هم تاب ضرب دیگری دارد
و هم قوت حمله آوردن و زدن غنیم در ایامی که در ولایت بیراته خود را پنهان میداشت
بزور بازوی خود تنها بجهت خاطر دروپدی کیچک را با برادرانش بقتل رسانیده
او را این قوت هست که امروز درین میدان کارزار اگرچه با تابعان خود قدم برداشته
بجنگ او بیاید همه بآن نیز کارزار بنماید و آن آرزوی جنگ که مرا با ارجن است امروز
میسر میشود که چون مرا با بهیم جنگ دست داد یا بعد از کشته شدن یا بعد از پیاده گشتن
بهیم سین ارجن البته بپیش خواهد آمد و کار خاطر خواه خواهد شد اکنون ای
شل تو درین حال آنچه بهبود من میدانی بگو شل گفت که تو اول با بهیم کارزار
بنما و او را از پیش بردار که ارجن بپیش خواهد آمد و آرزوی دیرینه تو امروز میسر
خواهد شد کرن گفت که امروز درین کارزار یا ارجن مرا و یا من ارجن را
خواهم کشت اکنون به بهیم بران سنجی با دهرتراشت گفت که شل از روی شتاب
بر بهیم سین براند درین وقت که کرن را با بهیم مقابله واقع شد طرفین نقاره‌ها
و سنکهه مهرها و دیگر سازها را بنواختن در آوردند و بهیم لشکریت را به تیرهای
فولادی که از حد زیاده می انداخت برهم زده بهر جانبی بگریزانید و کارزار
بس عظیم در پیوست و کرن بهیم را متوجه کارزار خود دیده یک تیر فولادی
بر سینه بهیم زده از پی آن به تیرهای بیشمار او را فرو پوشید و بهیم نه تیر بر سینه
کرن زده همان طور او را در زیر تیرها فرو پوشید و کرن بیک تیر کمان او را برید
یک تیر فولادی جوشن گذار بر سینه بهیم زد و بهیم کمان دیگر گرفته تیری چند
الماس مانند بر جاهای نرم و نازک کرن بزد و نعره بر آورد که زمین و آسمان
بر خود بلرزید و کرن بیست و پنج تیر فولادی بر بهیم بزد و بهیم تیرها خورده از کمال
خشم تیری که کوهها را بشگافد بقصد کشتن کرن در قبضه نهاد و از گوش بالاتر
کشیده بر کرن انداخت و آن تیر بصدائی مانند صدای برق و بجز از کمان

بهیم بر آمده کرن را بدوخت و کرن از ضرب آن بیهوش گشته بر ارابه بنشست
و شل اورا بیهوش یافته ارابه اش را از میدان کارزار بدر برد و بهیم بر کرن
ظفر یافته لشکر درجودهن را بزد مانند اندر که فوج دانورا گریزانیده بود دیگر برانید
دهرتراشت با سنجی گفت که کاری عظیم بود اینکه بهیم کرن را بضرب تیر آنچنان
بیهوش ساخت که او بیچاره بر ارابه نشست چه درجودهن بارها با من گفته بود
که کرن تنها پانڈوان را با مردم سرنجی خواهد زد و زبون ساخت اکنون با من بگو
که پسرم درجودهن بعد از بیهوش شدن کرن چه کار کرد سنجی گفت که پسرت
کرن را بآن حال دیده با برادران گفت که ای برادران بجهت محافظت کرن که
در دریای قعر ناپیدا کنار بهیم بهیم غرق گشته است بشتابید برادران درجودهن
بحکم او در رنگ پیدا شدند که خود را بر آتش زننده به سر بهیم دویدند از جمله شنوت
دردلهر و کرات و بس رکت و بسم و یکنکی و سکدهی و دیاسهی و مدوات و بندر و دهر
و دبرولسان و وبات و بک و سوزحس و دهرکراه و دربدوجا سنده و سل و سه
با پانصد ارابه سوار بهادر آمده بهیم را گرد گرفتند و شعلهای تیر از چهار
طرف بروی سر دادند بهیم از آن تیرها محنت یافته از روی خشم پنجاه کس
از آن فوج پسران تو بقتل رسانید و بعد از آن بیک کهپر سر از تنکش جدا
ساخت و دیگر پسران تو برادر خود را کشته دیده همه یکبار بر بهیم حمله آوردند
بهیم از آن میان تا دو کهری دیگر سر از تن یک و سه جدا انداخت و بیک تیغ
فولادی کرانه را بعالم عدم فرستاد در آن وقت اضطراب تفرقه در فوج پسران
افتاد و بهیم تیزدستی نموده سدراب نهر را مسافر راه فنا ساخت و مقابله این
دو دلاور در نهایت هولناکی واقع شد سنجی میگوید که چون این دو دلاور مقابله
نمودند با خود گفتم که از این کارزار ایشان چه بروی نماید پس بهیم کرن را بتیرهای
بسیار فروپوشید و کرن خشمگین گشته نه کهپر فولادی بر بهیم زد و بهیم کمان را
تا بگوش کشیده هفت تیر بر کیان زد کرن در رنگ مار نفس زنان بهیم را بتیر باران

فرو پوشید و بهیم نیز با شیبهای تیر او را فرو گرفت و کرن را از آن خشم غالب گشته کمانی سخت بدست گرفته بده تیر کلنگین پر بهیم را زخمی ساخته بیک کهپر کمانش را بریده بهیم چوبی ستون شال را گرفته نعره برآورده بر کرن سر داد و کرن آن را متوجه خود دیده به تیرهای خود ریزه ریزه ساخت بهیم کمانی دیگر گرفته باز کرن را در زیر تیر فرو گرفت و کارزاری عظیم درگرفتند مانند کارزار بال و سگریو که همین همت هر دو بر زدن یکدیگر مصروف بود درین وقت کرن سه تیر بر بهیم زد و بهیم تیری سهمناک که بدن را ریزه ریزه کند در قبضه نهاده بر کرن چنان زد که از جوشن و بدنش آزاد گذشته مانند ماری در سوراخ زمین فرو رفت و کرن از ضرب آن تیر مانند کوه که از لرزه بجنبد بر خود بلرزید و از کمال خشم بست و پنج تیر بر بهیم زد و بیک کهپر کمانش را بریده پهلوانان و اسپانش را کشته او را پیاده ساخت و بهیم گرزی بر دست گرفته بر کرن دوید و لشکر را مانند باد که ابرها را فصل برسات پریشان سازد متفرق ساخت و بان گرز هفتصد فیل را بر جاهای نازک مانند چشم و لب و پیشانی و شقیقه و غیر آن بزد چنانکه فیلان رو گردان گشتند و فیل سواران فیلان را گردانیده مانند ابرها که ماه را در میان بگیرند بهیم را در میان گرفتند و بهیم باز بهمان گرز تمامی آن فیلها را معدوم ساخت بعد از آن پنجاه فیل شکن را و صد و بیست و پنج ارابه سوار و پیاده های بیرون از شمار را در هم مالیده هلاک ساخت و لشکر را بآتش غصه بسوخت و از بهیم او مردم لشکر آنچنان با هم جمع آمدند که چرم از تف آتش بهم بر آید از ترس بهیم او میدان کارزار گذاشته بگریختند بعد از آن هفتصد ارابه سوار دیگر مسلح و مکمل از چهار طرف بهیم را گرد گرفته نعره زنان شیبهای تیر بر سر وا راندند و بهیم بهمان گرز خود آن هفتصد سوار را با علم و غیر آن تمام نابود ساخت بعد از آن سه هزار سوار بهادر نامدار یکجا گشته بحکم شکنی تیرها و شمشیرها و نیزها گرفته بر بهیم دویدند و بهیم رو برروی آنها تاخته همه را با گرز خود مسافر راه فنا ساخت بعد از آن بر ارابه دیگر سوار گشته بر سر کرن رفت درین اثنا

کرن با جدهشتر در جنگ کشاده بود و جدهشتر را در زیر تیرها فرو گرفته
بهلبانش را بباد فنا بر داده درین حال اسپان ارابهٔ جدهشتر خود سر شده
رو بگریز نهادند و کرن تیراندازان از عقب جدهشتر در آمده بکثرت تیرها
روی هوا را فرو گرفت چون بهیم حال چنان دید بشیبهای تیر کرن را فرو پوشید
و کرن برگشته از چهار طرف بهیم را در زیر تیرها فرو گرفت و ساتک بجهت محافظت
احوال بهیم کرن را به تیر زدن گرفت و او را خواست که دو دله سازد کرن اصلا
مضطرب نشده بهمان نوع با بهیم بکارزار در افتاد و تیرهای بسیار مانند قطار
کلنگان بر یکدیگر می انداختند و کثرت تیرهای این دو کماندار روی هوا را
فرو پوشیده و دیگر کوروان شکن و کرت برما و اسوتهامان و کرن و کرپاچارج
را با پانډوان مشغول کارزار دیده بکمک ایشان رسیدند و از آمدن فوج
کوروان غوغای عظیم در گرفت درینوقت که نیم روز شده بود کارزاری عظیم
پیدا شده و هر دو لشکر مانند دو دریای بزرگ در یکدیگر در افتادند و صدای تیر
از دو طرف مانند جوش و خروش دریا بگوش میرسید و از بسکه مردم هر دو غنیم در
یکدیگر مخلوط شده بودند نامهای غنیم خود را میگرفتند و کارزار مینمودند و عیبهای
یکدیگر را می شمردند و آتش خشم تیزتر میساختند و یکدیگر را ترس و بیم میدادند
سنجی میگوید که درین حال بخاطر من گذشت که ازینها یک کس زنده نخواهد ماند
و آنها را سراپا خشم دیده با خود گفتم که آیا چه حال خواهد شد و فریقین داد
تیرباران را بر یکدیگر میدادند سنجی با دهرتراشت گفت که این دو لشکر چنین اند
که همت آنها بر ظفر یافتن یکدیگر مصروف بود و یکدیگر را می زدند و اسپ و
فیل وارابه سواران فوج فوج بر یکدیگر می افتادند و همین باران تیر و انواع
سلاح در نظر می آمد و تیرهای کمانداران در بسیاری مانند ملخ می نمودند و اسپ و
فیل وارابه سواران با جنس خود و پیادها با پیادها بجنگ در پیوستند و بعضی
پیادها ارابه و فیل سواران را زدن گرفتند وارابه سواران فیل و اسپ بارها را

می زدند و از زدن و کشتن بهادران یکدیگر را غریو و خروش بسیار برآمده میدان
کارزار مانند سلاح خانه هولناک شد و روی زمین از خون کشتها سرخ گشت
مانند عروس سرخ پوش و از گوشت و خون نگار گرفت و از زیورهای گوش و بازوی
بهادران و از سلاحها که با بازوی جدا شده مبارزان می افتاد زمین مزین شد
و فیلان با یکدیگر جنگ کرده خون از دهن های شان مانند شنجرف
از کوه ریزان می نمودند و تیر و برچها که بهادران می انداختند فیلان
آنها را از هوا گرفته به خرطوم های خود دور می انداختند و
پکهیهای فیلان از بالای افتاده فیلان برهنه مانده کوهها می نمودند که ابرها برطرف
شده باشند و بعضی فیلان زخمها خورده پیکانها و دستهای بسیار در بدنها مانده
بر زمین غلطیده بودند و بعضی فیلان فریادهای هولناک شیرانه زده میگشتند و
می گریختند و اسپان با سلاح و زیورهای زرین آراسته بعضی می غلطیدند
و برخی میگریختند و بعضی از آنها دست و پا می زدند و هلاک میشدند ای راجه
مردمان زخمی بر زمین غلطیده برادران و پدران وغیره ایشان را دیده از نام
و نشان خود خبر میدادند و به احوال خود مطلع میساختند و بازوهای جدا شده آنها
با زیورهای زرین حرکت میکردند و می جستند و جمعی از جنگجویان دستها از بازو
جدا شده مانند ماران پنج سر در حرکت می بودند ای راجه چون کار باین حد
رسید و از چهار طرف غلبه جنگ پیدا شد مبارزان فریقین خویش را از آشنا
فرق نکرده داد مردانگی میدادند چه از کثرت گرد و غبار و از ازدحام افتادن سلاح
هیچکس دیگری را نمی شناخت و درین کارزار هولناک هر لحظه در هر محلی دریا از
خون روان میشد و سرهای بریده بهادران بجای سنگ پارها و موها بجای
کاه و خرک آن استخوانها مانند ماهیان کمان و تیر و گرز بجای آن چیزها که دریا را بان
بگذرند و کل آن دریا از گوشت و خون کشتها بود القصه اینچنین هولناک
دریاها هر جا پیدا شد و ازین دریاهای هولناک که نامردان را بیم میداد و مردان

را خوشحال میساخت بعضی مبارزان که میخواستند که گذر نمایند غرق میگشتند و
بعضی را بجبر دیدن آنها دلها در ورطه بیم می افتاد و از جوش و خروش و انواع
فریادهای جانداران خون خوار میدان کارزار مانند شهر جم مهولناک نمود و بسیاری
از بدنهای بی سر که آنها کهنده گویند از چهار طرف برخاستند و دیوان جنان
از گوشت و خون کشته‌های سرگشته رقص میکردند و همین نوع جانوران گوشت
خوار از کرگس و زاغان وغیر آن هر طرف می گشتند درین وقت بهادران
کارطلب بی بیم به ملاحظه داد مردانگی میدادند و از نام و نشان خود خبر داده جولان
کنان می گشتند و فریقین بر یکدیگر تیرها و بانس‌ها و شمشیرهای پیچ دار می زدند
و درین وقت لشکر کوروان مانند کشتی شکسته که اهل آن در دریا غرق گردد
پریشان گشته در ورطه هلاک افتادند سنجی گفت که چون کارزار باینجا رسید
آواز کمان گاندیوا ارجن که با سن سدکان بجنگ درافتاده آنهارا با فوج بهادرین
و مردم اوده در شلاق داشت بگوش ما رسید و سن سدکان نیز از چهار طرف
ارجن را باران تیر میکردند و ارجن نیز تیرهای آنها را در هوا بریده مبارزان آنها
را میکشت آخر ارجن همه آنها را به تیرهای خونریز و زیر ساخته بر سر سوسرما
که سردار آنها بود رفت و سوسرما و دیگر سن سدکان بروی تیرباران کردند
و باز سوسرما ده تیر بر ارجن و سه تیر بر بازوی راست سری کرشن زد و یک تیر
بر علم ارجن زد درین وقت هنومنت که بر علم ارجن جا داشت آواز مهیب
کرد که مردمان را ترس عظیم رو داد لشکر تو از آن آواز ترسیده دست و پا
گم کردند و هر جا معطل ماندند بعد از آن هوشیار گشته بر ارجن مانند باران بر کوه
تیرباران کردند بعد از آن ارابه ارجن را گرد گرفته به تیرهای الماس کردار
از ارعظیم داده آوازهای بلند و بانگی مهیب برداشتند و بعضی پایها و چوبهای
ارابه ارجن را گرفته نعرهای عظیم انداختند و نعره‌های شیرانه کردند و بعضی
هر دو دست سری کرشن را و جمعی کبر ارابه اش سوار شده ارجن را گرفتند

سری کرشن مانند فیل دمان تند خوی خود را بیفشانده بازوی خود را خلاص کرده
آنها را بدور انداخت و ارجن با وجودیکه مهارتهیان کوروان سری کرشن و
ارابه اش را گرد گرفته بودند آن جماعه را که بر ارابه اش سوار شده بروی آویخته
بودند همه را بینداخت و جمعی که در گرد ارابه اش بودند آنها را به تیرهای کوچک
که از نزدیک توان زد فرو پوشید و با سری کرشن گفت که ای قوی بازو ببین که
هزاران هزار کشته میشوند و کارهای هولناک میکنند و ازین گونه که از هر چهار طرف
ارابه مرا گرد گرفته و در هم بسته اند هیچکس غیر از من تاب این حال نمیتواند آورد
ارجن این بگفت و او و سری کرشن هر دو سفید مهره های خود بنواختند چنانکه
از مهابت صدای آن مردم غنیم مضطرب و هراسان گشته بهم خوردند درین حال
ارجن تیری را که ناگ استر گویند و از انداختن آن مار بسیار برآمده در پاهای مردم
غنیم زنجیر وار در پیچند بینداخت و سپاه غنیم تمام از جنبیدن فرو ماندند درین حال
ارجن آنها را در شلاق گرفت و جمعی که ارابه را گرد گرفته بودند از هیبت آنحال
بگذاشتند و حیران شدند که سلاح جنگ را از دست بیندازند و ارجن همان عمل
پاهای ایشان را بر بست و در زیر تیرها فرو گرفت و چون مجموعه این لشکرها را
پاها بسته شد درین وقت سوسرما تیری که آنرا گرڑ استر گویند انداخت و از آن
تیر گرڑ بسیار برآمده موجب گرفتن ماران که در پاهای مردم غنیم پیچیده بودند شد و بعضی
گرڑها آن ماران را بخوردند و چون سسپتکان خلاص شدند داد کوشش دادند
و انواع سلاحها بر ارجن و سری کرشن انداختند ارجن باران سلاح آنها را
به تیرهای خود دفع کرده مبارزان آنها را در شلاق گرفت و سوسرما یک تیر به سینه
ارجن زده از پی آن سه تیر دیگر بروی چنان زد که او مهارا به خود نشست و
بیهوش شد و مردم کوروان فریاد برآوردند که ارجن کشته شد و سفید مهرها
و نقارها و سائر مزامیر را در نوازش در آوردند و نعرهای شیرانه کردند
بعد از آن ارجن بهوش آمده تیر اندر را که از آن هزاران تیر برآید انداخت

و آنها بیشمار بر سواران ارابه و فیل و اسپ و پیاده‌ها میرسید چنانکه از هر چهار طرف
آنها را فرو گرفت و باز درین حال سس سمکان و فوج طایفه مالون را بیم عظیم پدید آمد
و هیچکس را از آن جانب یارای برگشتن و کارزار نمودن با ارجن نبود و جمعی از
مبارزان لشکر تو آن فوج را ارجن زده و کشته و درهم شکست و ارجن همان ارجن را
شکوه دیگر بهم رسید مانند آتش بی دود نمود و آن مردم را حس و حرکت نماند به
و ارجن از جمله آن مردم موازی ده هزار رتها در جنگ جورا کشت بعد از آن چهارده
هزار از سمکان و ده هزار ارابه سوار و سه هزار فیل سوار از آنها آمده باز
ارجن را گرد گرفتند و با خود قرار دادند که یا بر ارجن ظفر خواهیم یافت و یا همه کس
کشته خواهیم شد برگشتن بر ما حرام است القصه این لشکر را با ارجن کارزار عظیم
واقع شد سنجی با دهرتراشت گفت که چون کرت برما و کرپاچارج و اسوستهامان
و کرن و الوک و شکن و درجودهن با برادران دیدند که فوج لشکر ایشان از پیش
پاندوان مانند کشتی شکسته که در آب غرق گردد برهم خورده نابود میشوند همه ایشان
بیکبار بر سر پاندوان دویدند و تا دو گهری آنچنان کارزار نمودند که دل از دست
دادها را باعث خوف و دلاوران را شوق کارزار شد درین وقت کرپاچارج فوج
سرنجی را به تیرباران فرو گرفت و شکهندی از آن حال در خشم آمده کرپاچارج را
در زیر تیرباران فرو پوشید و کرپاچارج تیرباران او را دور کرده تیر بر شکهندی زد
و او خشمگین گشته هفت تیر بر کرپاچارج زد و کرپاچارج با وجود آن زخمها شکهندی
را پیاده ساخت یعنی اسپان و رتهبانان او را بکشت و شکهندی از ارابه خود جسته
بزیر آمد و شمشیر و سپر گرفته بر سر کرپاچارج آمد و عجب تر آنکه باز کرپاچارج او را بشست
تیر فرو گرفت چنانکه در شکهندی حس و حرکت نماند و این معنی آنقدر محال نمود
که سنگ بر آب شنا نماید چون دهشت دمن بدید که کرپاچارج شکهندی را باین
حال زبون ساخته بر سر وی دوید و کرت برما پیش آمده سر راه بر وی گرفت
و جدهشتر را که با فرزندان و فوج خود بر کرپاچارج می‌آمد اسوستهامان معطل ساخت

و درجودهن به تیرهای دشمن شکار نکل و سهدیو را برجا نگاه داشت و بهیم که با لشکر
سرنجی می آمد کرن سر راه بروی گرفت درینوقت کرپاچارج شکهنڈی را در زیر
تیرباران فروگرفت و سکهنڈی شمشیر بدست بر سر کرپاچارج دوید مانند بیماری که
در دهان مرگ برآید و چون شکهنڈی زبون شد سکنت سپر جرسنت تیر اندازان
بر سر کرپاچارج آمد و شکهنڈی این دو دلاور را باهم در افتاده دیده فرصت غنیمت
دانسته از میان بدر رفت و سکنت نه تیر بر کرپاچارج زده از پی آن هفتاد تیر دیگر
بروی زد و باز سه تیر بروی زد و کمان کرپاچارج را بهمان حال که او تیر در قبضه نهاده
بود ببرید و بیک تیر جای نازک بهابان او را بدوخت و کرپاچارج نیز جاهای نازک
سکنت را بدوخت چنانکه سکنت مانند درختی که از زلزله زمین بجنبد بر خود
لرزید و کرپاچارج در همان حال به تیر همین پیکان سر از تن سکنت جدا کرد
و مردم او از هیبت آنحال بهر طرفی بگریختند و کرت برما که با دشت دمن مع برو
شده بود با وی گفت که کجا میروی بایست و در میان این دو دلاور جنگ عظیم
درگرفت مانند دو شکره که بر سر طعمه جنگ نمایند درین حال دشت دمن نه تیر بر
سینه کرت برما زد او خشمگین گشته دشت دمن را با اسپان و مهلبانش در زیر تیر
فروگرفت چنانکه از نظرها پوشیده گشت دشت دمن شعلهای تیر او را به تیر
خود دفع ساخت و ده تیر بسیار تیز بروی انداخت و کرت برما نیز تیرهای او را در هوا
ببرید و دشت دمن پیش آمده سر راه جنگ بر کرت برما گرفته بیک کهپر
سر از تن مهلبانش جدا ساخت و بروی ظفر یافته فوج کوروان پیش انداخت
و بهادران لشکر او نعرهای شیرانه کرده بر سر دشت دمن دویدند و کارزاری
عظیم درگرفت سنجی با دهرتراشت گفت که اسوتهامان بر سر جدهشتر که سانک و
پسران درپدی نگاهبانی او میکردند آمد و تیرهای الماس فعل بروی انداخت
و اقسام سلاح اندازی می نمود و بسلاحهای دیوتها و تیرهای افسون خوانده
همه را فروپوشید و جدهشتر را از چهار طرف فروگرفت و همه جا همین تیرهای

اسوستهامان نمود ازبسکه تیرانداخت هیچ چیز در نظر نمی آمد بجز تیر که پرنده در هوا نمود از
نمی شد و هیچکس از ساتک و جدهشتر و دیگر بهادران در پیش اسوستهامان نتوانستند
دست بالا کردن و سبک دستی اسوستهامان تماشا کرده مهارتهیان حیران گشتند
و هیچکس را مجال نظر کردن بجانب او نبود چون اسوستهامان این همه مردم را
همچنین دست بردی نمود پسران دروپدی و ساتک و جدهشتر و مردم پانچال همه
بیکبار متفق گشته و طمع از حیات بریده بروی دویدند و ساتک هفت تیر بروی
زده بعد ازان هفت تیر فولادی بروی بزد و جدهشتر هفتاد و سه تیر و پرتبند هفت
تیر و ست کرما سه تیر و ست کرت هفت تیر و ستاسک نیز همان قدر و ست سوم نه تیر
و دیگر بهادران تیر بسیار بر اسوستهامان زدند و او خشمگین گشته مانند ماری نفس زنان
بر ساتک بیست و پنج تیر و بر ست کرت نه تیر و بر ست سوم پنج تیر و بر ست کرما هشت تیر
و پرتبند سه تیر و بر ساتک نه تیر و بر جدهشتر پنج تیر زد و بر هر کدام از دیگر بهادران
دو دو تیر بزد و کمان ست کرت را به تیری چند ببرید و او کمان دیگر گرفته سه تیر بروی
انداخته از پی آن سه تیر بروی بزد درین وقت اسوستهامان خشمگین گشته تمام
فوج پانڈوان را بانبوه تیرها فرو پوشید بعد ازان کمان جدهشتر را ببریده سه تیر
بروی بزد جدهشتر کمان دیگر گرفته هفتاد تیر بر بازوها و سینه اسوستهامان بزد
و ساتک بخشم آمده به تیر همین پیکان کمان اسوستهامان را ببرید و فریادی زد
اسوستهامان نیزه بدست گرفته از روی تیز دستی مهلبان ساتک را بکشت
و کمان دیگر گرفته بر ساتک تیرباران کرد و اسپان او را به او خود سرشده بهر طرفی
می گریختند و مبارزانی که در پیش راجه جدهشتر بودند تیراندازان تبسم کنان پیش
پیش رفتند و اسوستهامان نیز پیش آمده آتش وار بشعلهای تیرهای خود لشکر
پانڈوان را که کاه مثال بود بسوخت و مردم لشکر غنیم را مانند دریای کلان
که دریا را در شور آورد مضطرب و زیر و زبر ساخت و کاردیدهای فریقین ازاین
حال با خود گفتند که اسوستهامان لشکر پانڈوان را خواهد کشت بعد ازان

جدهشٹر با اسوستهاما نزدیک آمده گفت ای اسوستهاما ترا اصلا اثر محبت و
احسان در تو نیست که تو امروز در مقام کارزار منی برهمن را میباید که به عبارت
و ریاضت پردازد و چیزی بدهد و بید بخواند و کار چهتری غیر از کمانداری چیزی
دیگر نیست ازینجا معلوم کردیم که تو بنام برهمنی و کارهای برهمنان در تو نیست
اکنون به بین که در حضور تو بر کوروان غالب آمده ظفر یابیم تو از برهمنان زبون
سرشتی بیا و کار چهتری را پیش بیار و آنچه میتوانی بکن اسوستهاما ازین سخن
تبسم کرده چون جوابی نداشت خاموش ماند و حرف نزده جدهشٹر را
در زیر تیر باران فرو گرفت و مانند جم در غصه شده جدهشٹر تاب نیاورده گشت
و روان شد و اسوستهاما تعاقب نموده جدهشٹر را بر سر کینه جوئی دید بر سر فوج و لشکر بکارزار
رفت سنجی با دهرترا شت گفت که کرن که سر راه جنگ بر بهیم گرفته بود او را با مردم چندیری و
کیکی از روی خشم در زیر شبه تیر گرفته بر جا نگاه داشت و مردم چندیری جو نمود و سنجی را در حضور
بهیم در شلاق گرفت بهیم نیز دست از کارزار کرن باز داشته بر سر فوج کوروان دوید
مانند آتشی که بجانب کاه خشک بشتابد و کرن نیز هزاران از مردم پانچال و سنجی
و کیکی را کشت درین وقت ارجن سنسپتکان را و بهیم لشکر کوروان و کرن
مردم پانچال را هلاک و نابود ساختند و این هر سه چهتری آتش فعل از
بدرائی و بدمشورتی تو چندین هزار مردم را بسوختند دیگر در جدهشٹر که با
نکل و سهدیو در افتاده بودند تیر بر نکل زده تیری چند بر مبلمان می زد
و به تیر جهین پیکان علم سهدیو را برید نکل ازین حال بخشم آمده و بیست و یک
تیر زد سهدیو پنج تیر بر در جدهشٹر زد و در جدهشٹر نیز پنج تیر بر یک از آن
دو مهاورزنده با دو مکه برکمان بر زد را بریده بیست و یک تیر دیگر بر ایشان زد
و آن هر دو کمانهای دیگر مانند کمان اندر گرفته بر در جدهشٹر تیر باران کرد
و در جدهشٹر نیز به تیرهای خود آنها را بر جای نگاه داشت و از تیر دستی در جدهشٹر
کمان کشیدن و گرفتن تیر منظر در نمی آمد همین باران تیر دیده میشد و جدهشٹر

[illegible]

تیرهای او روی هوا را مانند خطوط شعاع فرو گرفت و نکل و سهدیو درجودهن را
مرگ خود خیال کردند و او را بجای جم میدیدند و بهادران لشکر تو نیز آن چپالاکی
درجودهن را مشاهده نموده با خود گفتند که این دو دلاور یعنی نکل و سهدیو در دهان
مرگ رفتند درین وقت دشت دمن بر سر وقت آنها رسیده بر درجودهن دوید
و نکل و سهدیو پیش گذشته درجودهن را تیر بسیار زدند درین حال درجودهن
خشمگین گشته تبسم نموده پس ازان هشتاد و پنج تیر بر دشت دمن زده شصت
و پنج تیر دیگر بروی زده بانگ برزد و بیک تیر پهن پیکان کمانش را با دستانه
دشت دمن برید و دشت دمن کمان دیگر گرفته بحالتی که چشمانش از غصه
مانند آتش برافروخته بودند یازده تیر بر درجودهن چنان زد که از جوشن بدنش
آزاد گذشته در رنگ ماری نفس زنان بزمین فرو نشستند و درجودهن بخون
آلوده در رنگ گل کرده درخت پله بی برگ نمود با این حال درجودهن کمان
دشت دمن را برید و با تیر بسیار که خمدار بودند دشت دمن را زده از روی تیزی تیری به پیشانی دشت دمن
زد و او کمان دیگر گرفته شانزده تیر بر درجودهن زد و با پنج تیر چهار اسپ و بهلبانش را کشت
و با ده تیر دیگر ارابه اش را با آنچه با اوست و خنجر و نیزه و شمشیر و گرز و علم را
با صورت فیل که بران بود بریده بزمین انداخت و این موجب تماشای
راجهای حاضر شده و چون درجودهن بی سلاح گشت و پیاده شد برادرانش
بمحافظت او برخاستند و دویدند و بار او را از پیش دشت دمن بر ارابهٔ خود سوار کرده
بدر رفت و آنجا کرن بر ستاک ظفر یافته بمقتضای خواهش و اخلاصی که با درجودهن
داشت بر سر وقت دشت دمن آمد و ستاک از عقب کرن مانند فیلی که از پی فیل
در آمده بدندان زند در آمده کرن را تیر زدن گرفت و کرن و دشت دمن را
کارزار عظیم دست داد و درین وقت تاختن کرن بر سر دشت دمن هیچکس از لشکر
لشکرهای فریقین از جاهای نرفتند و کرن کارزار عظیم نموده از هر دو طرف اسپ
و فیل و مبارزان بی نهایت دران وقت که نصف روز بود هلاک و نابود گشتند

و مردم پانچال از چهار طرف بر سر کرن مانند مرغان که بر سر درختی جمع آیند گرد آمدند
و کرن مردم آن فوج را یکه یک تیر زدن گرفت درین وقت ساتکیت و سرما
و جنرواکر آمده و شکل و ریوح مان و سکرس و دروجی از آن فوج بر آمده کرن را گرد گرفتند
و کرن هشت تیر بر بن هشت بهادر زده هزاران دلاور دیگر را زخمی ساخت و از
مردم جناپدی حس و حس کرده نداب و بهدر دونده جرو جرانده و پروستکه کمت روح
بان و ساه و دیگر مهارتهیان را مسافر راه فنا ساخت و کرن بعد از کشتن اینها
بخون آغشته گشته مانند مهادیو نمود و فیلان بسیار از ضرب زخم تیرهای کرن سراسیمه
گشته مردان لشکر را محنت بسیار نمایند و فریادها کرده بر خاک میغلطیدند و از بس
ارابه و اسپ و فیل و مردان کارزار بر زمین کارزار افتادند میدان معرکه از ایشان
پر گشت و این کار برداری که کرن کرد هیچکس از بهکیم و دیگر مهارتهیان نامدار را
دست نداده بود چنانچه شیر آهوان را پیش انداز و کرن فوج پانچالان را میگریزانید
و یا آتش بود که لشکر غنیم را میسوخت القصه کرن تنها مردم جنپدی و پانچالان
را نام خود گرفته میزد و نابود میساخت چنانکه من یقین کردم که هیچکس ازین مردم
از دست کرن جان نخواهد برد و هر بار حمله نموده مردم پانچال را میکشت دریغ وقت
جدهشتر خشمگین گشته بر سر کرن درپدی و دهشت دمن و پسران دروپدی و دیگر مردم
بسیار در گرد راجه جدهشتر ایستادند و شکهندی و سهدیو و نکل و پسرش و جنمی
ساتک و طائفه پربهدرک همه در پیش دهشت دمن ایستادند و کرن تنها مردم
جنپدی و پانچالان و پاندوان را مانند گرژ که ماران را بخورد به تیرهای تند مثال
در شلاق گرفت تنها بهیم از مردم باهلیک و کیکی و مردم مچه و مساسه و مدر بسیاری را
بکشت به تیرهای فولادی فیلان را با سواران آنها کشته معرکه را پر ساخت
و اسپان با سواران و پیاده با خون از دهان ریزان بر زمین غلطیدند و هزاران
ارابه سوار بر خاک هلاک غلطیدند و از کشته های اسپ و فیل و ارابه سواران
و پیاده ها زمین معرکه پر شد و از مهابت کار بهیم لشکر درجودهن برجا نماند

مجال حرکت نداشتند و آنچه از قوت و چالاکی و خشم داشتند همه از مهرامی نهها
بدر رفت و تمام در خوردن آغشته گشتند و کرن فوج پاندوان را و بهیم
لشکر کوروان برامی زده کارزاری در گرفت که حاضران را مهابت بسیار رو داد
و از آن طرف ارجن فوج سن سمکان را شلاق زده با سرکرشن گفت که
این مردم تاب ضرب تیرهای من نیاورده رو بگریز نهاده اند و لشکر سرنجی از
ضرب تیرهای کرن متفرق گشته در مقام گریختن اند و هیچکس از نها تهیا(؟)
لشکر ما را قدرت غلبه و ظفر یافتن بر کرن نیست و تو میدانی که کرن چه
نوع زور آور است اگر رضای تو باشد جائیکه کرن مردم را پیش انداخته است
بآنجا متوجه شوم که من خود این معنی را پسندیده ام سری کرشن تبسم نموده با ارجن
گفت که تو کوروان را بزن و بخیال سرکرشن ارابه رانده در لشکر سپرت درآمد
و مردم آن لشکر از چهار طرف متفرق و پریشان گشتند و سری کرشن و ارجن
از روی خشم آن فوج پریشان ساخته بازیب و فرمودند و این دو دلاور خشمگین
گشته مانند دو فیل که از فرص زدن مردم در غصه شوند حمله آوردند و چالاکی
مینمودند و ارجن دران ارابه سواران و غیر آن چنان میگشت که جسم در خلایق بگردد
چون درجودهن دید که ارجن لشکر خویش را نابود میسازد فوج سن سمکان را رخصت
کارزار با ارجن داده با نها یکهزار ارابه سوار و سه صد فیل سوار و چهار ده هزار
اسپ سوار و دو لک پیاده بر سر ارجن و سرکرشن دویدند و از همه طرف تیر زدن
گرفتند و ارجن از خشم و غضب مهابتی پیدا کرده سن سمکان را بتیر زدن
گرفت بحدی که روی هوا از تیرهای ارجن پر گشت تو گفتی ماراند که هوای زمین
همه را فرو گرفته اند و از بسیاری تیر انداختن ارجن و صدای دست زدن او
بر اعضای خود مردم میگفتند که مگر زمین و آسمان و دریاها و کوهها پاره پاره خواهد شد
القصه ارجن ده هزار سوار را از ارابهای سن سمکان کشته بسرکار به همان گنگا هبا(؟)
فوج غنیم میکردند رفت و در زمین تیر فرو گرفت و بکبیرهای الماس فعل سلاحها و بازوها

و دستها و پاهای بهادران غنیم را می برید و بدنهای آنها مانند درختان بی شاخ
به خاک هلاک می افتادند درین حال برادر کوچک سودچهن ارجن را در زیر تیرباران
فرو گرفت و ارجن با دو تیر مهین پیکان سر از تن و بازوها از بدن برادر سودچهن
جدا ساخت و او بخون آغشته مانند قله کوه بتمثیل بر زمین افتاد درمیان آن
بهادران و ارجن کارزار عظیم درگرفت و ارجن بسیاری را از مردم کانبوج دیس
و یمن و بیک تیر بسیاری بر خاک هلاک می انداخت چنانکه زمین معرکه را خون آنها
فرو گرفت و بسیاری از ارابه و اسپ و فیل سواران و پیادها بقتل رسیدند درین
وقت که فوج کوروان و نگاهبانان او کشته گشتند اسوستهامان کمان را چاشنی
دهان مانند جم بر سر ارجن تاخت و تیر بسیار و بشمار بر فوج پاندوان انداخت
چنانکه آن فوج تاب نیاورده رو بگریز نهادند بعد ازان اسوستهامان سری کرشن و
ارجن را در زیر تیرها فرو گرفت چنانکه آن دو بزرگ را قوت حرکت نماند و بیهوشی
دست داد و غریو از حاضران برخاست و طایفه سده و چارن از
چهار طرف حاضر آمده ازان حال در اندیشه شدند و گفتند که خلائق را خیریت
خواهد بود که این دو نگاهبان خلائق را این حال پیش آمد سنجی میگوید که من
هرگز از اسوستهامان این نوع کارزاری ندیده بودم که درینوقت مشاهده
نمودم که ارجن و سری کرشن را در زیر تیرها فرو پوشید و آواز کمان او در تمام
سمتها بگوش میرسید و موجب بیم و ملاحظه غنیم میشد و از تیز دستی
اسوستهامان حرکت یافتن کمان درخشان او مانند درخشیدن برق مینمود
ارجن با وجود آن تیز دستی و قوت دست که داشت کارپردازیهای اسوستهامان
را مشاهده نموده بیهوش گشت و سعی و چالاکی خود را باطل دانست و
شکوه بسیار که اسوستهامان را حاصل شد غنیم را تاب نظاره بجانب او نبود
چون اندکی غلبه اسوستهامان و زبونی ارجن ظاهر گشت سری کرشن خشمگین
گشته نفسهای گرم زدن گرفت تو گفتی که از چشمانش آتش بر می افروخت

که عالمی را خواهد سوخت پس بجانب اسوتهامان وارجن نگاه ها کرده بار ارجن
گفت که من از حال تو در عجبم که اسوتهامان در کارزار بر تو غالبیت نماید اما
آن قوت بازوی تو بجا است و کمان گانڈیو تو بدست داری و بر ارابه خود هستی
قبضه ات سست نشده باشد چه من اسوتهامان را بر تو در کارزار غالب
می بینم او را پسر استاد پنداشته در کارزار بازوی ملاحظه مکن که این وقت
ملاحظه و رعایت حال غنیم نیست چون سری کرشن این بگفت ارجن چهارده
کهیر گرفت کمان و علم و چتر و کیر قبا و نیزه ارابه و گرز او را ببرید و تیری چند بر
استخوان زیر گلوی اسوتهامان زد چنانکه او بیهوش گشته چوب علم را بگرفت
و بنشست و بهلبانش او را بدحال دیده ارابه اش را از میدان بدر برد و ارجن
لشکر غنیم را در شلاق گرفت سنجی میگوید که ای راجه در حضور پسرت که بهادران
نامدار بود اینهمه مردم هلاک گشتند و این از آثار بدمشورتی و بدرائی تو بود درین کار
ارجن و کوروان را بهیم و پانچالان را کرن در خطر هلاک ساختند چون چنین
کارزار هولناک که چندین هزار بهادر نامدار نابود گشتند رو نمود بدنهای بی سر
جنگ آزمایان کار طلب هتیارها به زمین برخاسته ایستادند و چند هشتنر زخمی گشته مقدار
یک کروه راه از میدان بر آمده و در رتها سنجی باده هزار اشت گفت که درینحال
درجودهن بکرن نزدیک شده با او و شل و دیگر مهارتهیان گفت که ای کرن
دلهان سرگ وا شده می بینیم زهی طالع آن چهتریان که این کارزار را دریافته
اند همه کس از بهادران هم پیشه کارزار را با امثال خود آرزو میکنند انچیمعنی اینجا
بظهور رسیده است یا شما پانڈوان را کشته نابود ساخته در تمام روی زمین
سلطنت بکنید و یا بدست ایشان کشته شده بجائی که مقام بهادران است خود را
برسانید چون این سخن از درجودهن شنیدند همه از روی شوق نعرها زدند و نقاره
وسائر مزامیر را در نوازش در آوردند درینوقت اسوتهامان گفت که در حضور
شما همه مبارزان پدرم درونا چارج را که او سلاح از دست انداخته بود دشت دمن

بگشت اکنون من قسم راستی و نیکوکاری خود میکنم که تا من وشت و من انگشتم جوشن از بدن خود دور نکنم و اگر این عهد من بدروغ برآید بسرگ بزدم و ارجن بهیم و غیر ایشان هرکس که درآید آنها را از پیش برداشته وشت دمن را انگشتم بوقوع آمده و اننده بجز و این سخن گفتن اسوستهامان لشکر کوروان و پانڈوان بریکدیگر زدند و کارزاری عظیم هولناک درگرفتند چنانکه موجب فنای چندین خلایق گشت و تمام عالم و دیوتها و اپسرا ها بتماشای آن حال متعجب شدند و گلهای خوشبو بر فریقین نثار کردند و از بسیاری گلها و درخشیدن سوفارهای زرین تیرها زمین کارزار مثل آسمان نمود و از هوا آواز تحسین و شاباش برآمد و صدای نقاره و دیگر سازها بلند شد سنجی باد هرتراشت گفت که چون ارجن و بهیم و کرن خشمگین گشتند کارزاری عظیم سهمناک درگرفت ارجن بر اسوستهامان و دیگر مهارتهیان ظفر یافته باسری کرشن گفت که لشکر پانڈوان را گریزان می بینم و کرن از عقب آنها درآمده ایشان را درشلاق دارد و من نه جدهشتر را می بینم و نه علم او را و از سه حصه روز یک حصه مانده است و از پسران دهرتراشت هیچکس بمن کارزار نمی نماید اگر رضای تو بوده باشد مرا بجائی ببر که راجه جدهشتر آنجاست و چون من راجه را با برادران بسلامت بیابم باز به بخنیم کارزار خواهم نمود سری کرشن ارابه ارجن را بسرعت تمام بجائی که جدهشتر و فوج سرنجی کارزار می نمودند برد و در اثنا در راه که میدان کارزار پر از کشتها بود سری کرشن با ارجن گفت که بنگر اولاد بهرت بواسطه در جودهن چگونه هلاک و نابود گشته اند و این کمانهای زرنگار و ترکشهای پرکار و تیرهائی که حکم ماران پوست انداخته دارند و انواع شمشیرهای آبدار و تیرها و گرزهای طلاکار و چه بهاله هر دو سرآن در طلا گرفته اند و گجباکها و موسلها و انواع سنانها و چه بهای ستون مثال و چکرها و پانسها و دیگر سلاحها افتاده اند این بهادران که افتاده اند تو گوئی زنده اند و هزاران هزار بر خاک هلاک افتاده اند و با انواع سلاحها بدنهای ایشان پرچه پرچه شده و بخون آغشته روی معرکه

کارزار را پر ساخته اند و بازوهای جدا شده بهادران صندل آلوده بازوبندها
آراسته بر زمین کارزار افتاده بنگر القصه روی زمین معرکه از سرهای بریده
بهادران تاجهای که مرصع بجواهر و لعلهای آبدار اند زینت تمام گرفته و از سرها
و بدنهای خون آلوده میدان کارزار چنانستی که آتشی در گرفته بود و الحال فرو نشسته
و آثار آن بجا مانده است و ارابهها و اسپان و سلاحها و سپرها و ترکشها و علمها و
سفید مهرهای بزرگ و فیلان کوه مانند و پوشش آنها و چوراسی و غیر آن و
گجباگهای بزرگ از همه چیزهای بی نهایت افتاده است و چونرها و پکهها و سرهای
بهادران که رویهای ایشان ماه را می ماند افتاده به بین و جمعی دیگر را از جنگ آوران
که زخمی گشته در آرزوی کارزار افتاده اند و برادران ایشان بر سر آنها رسیده و
در ایشان پیچیده اند بنگر و جماعه که کار طلب اند با امیدواری ظفرمندی تردد
کارزار می نمایند آنها را به بین و جمعی در پی آن اند که نیم کشتهای خود را آب دهند
و به هر طرف پویان میگردند و بعضی آب نیاورده همانجا مرده اند و جمعی بعد از
آوردن آب و رسیدن پیش آنها که مالکان ایشان مرده اند می میرند و جمعی آب
میخورند و برخی مقید بانها نشده بکارزار مشغول اند الحاصل سری کرشن این سخنان
با ارجن میگفت و بجایی که جدهشتر بود میرفتند و چون ارجن بگفت که اسپان را تیز تر بران
سری کرشن گفت بنگر که راجه جدهشتر و دیگر پانڈوان همه برگشته و روگردان شده اند و
کرن را به بین که مثل آتش برافروخته است و از عقب آنها در آمده و بنگر که بهیم
بجهت کارزار نمودن با کرن برگشت و پانچالان نیز با دهشٹ دمن همراه شده بدو
بهیم همراه گشتند و بهیم لشکر کوروان را پیش انداخته هزیمت داده و کرن گریختهها
را برمیگرداند و نمیگذارد که بگریزند مشاهده اینحال بکن و اسوتهامان را که مانند
اندر و جم مردانه است به بین که لشکر سرنجی را میزند و دهشٹ دمن هم حمله می آورد
سری کرشن این همه سخنان را با ارجن گفت سنجی میگوید ای راجه در میان این
دو لشکر کارزاری عظیم در گرفته و نعرههای شیرانه در گرفتند و همه دست از حیات

خود شت بایکدیگر در افتادند و بر خاک هلاک می افتند و اینهمه از بدشورتی و بدرائی تو است سنجی با دهرتراشت گفت که بعد ازین جا دهشتر با لشکر خود و کرن با سپاه خویش بی هیچ ملاحظه مقابله نموده کارزار در گرفتند که شهر جم ازان آباد ان گشت و جمعی از سن سنیکان که باقی مانده بودند ارجن در راه آنها را باز پیش آمده جنگ در گرفت چنانکه جوی های خون روان گشت و اینجا دهشت دمن باتفاق پانڈوان بر کرن دوید و کرن تنها همه آن فوج را بر جا نگاهداشت چنانکه دریا را کناره از طغیان نگاهدارد و تمام آن مهارتهیان بکرن مقابله نموده متفرق گشتند مانند سیلاب که بکوه رسیده بهر طرفی پریشان گردد و دهشت دمن را تنها بکرن کارزاری واقع شد که موی بر اعضای دلاوران برخاست دهشت دمن یک تیر از روی خشم بر سینه کرن زد و گفت که باش کجا میروی کرن نیز خشمگین گشته کمان دهشت دمن را بریده نه تیر بروی زد چنانکه آن تیرها از جوشن و بدنش گذشته سراپا بخون سرخ گشته بیرون افتادند دهشت دمن کمان دیگر گرفته هفتاد تیر بر کرن زد و کرن نیز تیر بسیار او را فرو گرفت و تیری چند الماس فعل او را از روی آن یک تیر دیگر که حکم ڈنڈ جم داشت بر دهشت دمن انداخت و ساتک از روی تیزدستی آن تیر را در هوا برید و کرن از چهار طرف بر ساتک تیرباران کرده از پی آن هفت تیر فولادی بروی بزد و ساتک تیری چند بر کرن زد و در میان این دو مبارز کارزاری گرفت که شنونده و بیننده را در بیم عظیم انداخت و مو بر اعضای خلائق برخاست و درین وقت اسوستهامان دهشت دمن را دشمن گذاردیده بروی دویده گفت باش ای برهمن کش و بال اندوز که امروز از دست من زنده بدر نمیروی این بگفت و از کمال خشم دهشت دمن را که داد مردانگی میداد به تیرباران فرو پوشید و دهشت دمن چون میدانست که مرگ او بسلاح مقرر نشده است بخاطر جمع از روی سرعت بر اسوستهامان دوید و اسوستهامان از کمال خشم روبروی او تاخت و هر دو مبارز را بجز دوه یدن بکدیگر خشم در طغیان آمد و درین حال

۱۲۱۰/۱۲۲

اسوتهامان باوی گفت زبون ترین پانچالان امروز ترا بهلاک عدم میفرستم
وامروز بجزای آن وبال که ترا از کشتن درونا چارج فروگرفته میرسی اگر ارجن در
میدان نگاهبانی تو بکند یا تو بگریختن قرار دهی من در میدان هلاک ونابود
میسازم این سخن از من راست بوقوع آمده پندار دهشت دمن در جواب او گفت
که جواب سخن ترا شمشیر من که سر پدرت را بریده است خواهد گفت چه هرگاه من
پدرت درونا چارج را در کارزار کشته باشم ترا چرا نتوانم کشت این بگفت و یک تیر
از روی خشم بر اسوتهامان زد و او نیز خشمگین گشته چندان تیر بر دهشت دمن
انداخت که چهار طرف هوا را فروگرفت و از بس که تیر بی نهایت انداخت هوا
تاریک گشته اطراف مبارزان معرکه اصلا بنظر در نمی آمد و همین نوع دهشت دمن
نیز در حضور کرن اسوتهامان را در زیر تیر بسیار فروگرفت و کرن نیز تنها
پانچالان و پاندوان و میسران درپدی و جدها من و ستاتک را به زور
کارزار بجا نگاهداشت چنانکه از چهار طرف خلائق حیران کارزار گشتند پس
دهشت دمن کمان اسوتهامان را ببرید و او کمان دیگر گرفته تیرهای بیکردار
بگرفت و کمان و نیزه و گرز و علم و اسپان و مهابان و ارابه اش را ببرید و بکشت
و در هم شکست و دهشت دمن شمشیر و سپر گرفته میخواست که از ارابه فرود آید که
او بر دهشت دمن دوید درین حال سری کرشن با ارجن گفت که بنگر که اسوتهامان
چگونه بر دهشت دمن حمله نموده است چنان ظاهر میشود که او را خواهد کشت ای
دشمن گداز او را از دست اسوتهامان دشمن خلاص کن که او مانند کسی که
در دهان مرگ افتد در چنگ اسوتهامان افتاده است سری کرشن این بگفت
و ارابه ارجن را بجانب اسوتهامان براند و اسپانش که گویی از کمال سرعت در
تک و دو هوا را خواهند فرو خورد و پر پریده خواهند رفت در لمحه با اسوتهامان
نزدیک رسیدند و او ایشان را متوجه خود دیده و او کوشش در زدن و کشتن
دهشت دمن نمود و ارجن چون دید که اسوتهامان دهشت دمن را در کشتن از دی

واورا بهرطرفی میکشد تیری چند برا سوستهامان چنین زد که از بدنش آزاد گذشته مانند ماری که در سوراخ فرو رود در زمین فرو رفتند اسوستهامان ازان زخمی گشته دشت دمن را بگذاشت و برارابهٔ خود سوار گشت بعد ازان کمان خود گرفته ارجن را به تیرهای الماس فعل بدوخت درین وقت سهدیو دشت دمن را برارابهٔ خود سوار کرده از میدان بدر برد و ارجن خشمگین گشته تیری چند بر اسوستهامان زد و او تیری چند بر بازو و سینه ارجن زد و ارجن از کمال خشم یک تیر فولادی بر جبهٔ اسوستهامان زد چنانکه بیهوش گشته برارابهٔ خود بنشست درینوقت کرن که با ارجن جنگ بدوبدو میخواست نگاه مکرر بجانب وی کرده کمان بجی نام خود را حرکت داد و پهلوانان اسوستهامان اورا بحال دیده ارابه اش را از میدان کارزار بدر برد و پانچالان دشت دمن را خلاص گشته و اسوستهامان را در تحت خود را ظفرمند یافته نعره های شیرانه در گرفتند و ارجن اسوستهامان را بحال رسانیده با سری کرشن گفت که اکنون برسن سمکان برو سری کرشن ارابه با درفتار تیز رو تر از اندیشه را بآن طرف براند سنجی با دهرتراشت گفت که درین وقت سری کرشن بجانب جدهشتر نگاه کرده با ارجن گفت که این برادرت را که می بینی لشکر دهرتراشت بقصد کشتن بر سر او می آید و بهادران پانچالان که از مستی جنگ فرو نمی آیند از عقب جدهشتر بکمک او می آیند و راجه در جود همین خود تیر با برادران خود و جمعیت و حشم لایق بر سر جدهشتر می آیند و این همه فیل و اسپ و ارابه سواران و پیادها نزد جدهشتر مانند عطا خواهان که پیش اهل کرم روند میروند و بنگر که بهیم و دشت دمن آن همه را بکارزار معطل کرده اند چنانکه دیتیان را که بطلب آب حیات میرفتند اندر و آتش سر راه برایشان گرفتند اما چون لشکر بیکران ست با وجود نگاهداشتن بهیم و دشت دمن آنها را دیگران مانند سیلاب سنده که بدریای محیط ملحق گردد گذشته بر سر جدهشتر میروند و نعرهای شیرانه میکنند و سفید مهرها را نواخته چنان بهیبت میروند که من کمان

بهیم هم که جدهشٹر در دهان مرگ افتاده است دور جنگ در جودهن او را خیال میکنیم
که در آتشکش هوم میکنند و از شکوه فوج در جودهن یقین میکنم که جدهشٹر از
تیرها جان نمی برد و این شیبهای تیر در جودهن را که تاب میتواند آورد زود تیرهای
در جودهن و اسوستهامان و کرپاچارج و کرن بحدیست که کوهها را شگاف میکنند
اینک به بین که جدهشٹر را با وجود آنکه در قوت ممتاز است کرن روگردان ساخت
آری کرن که قوت پسران دهرتراشت دارد میتواند که جدهشٹر را زبون سازد
و محنتش رساند اکنون کرن و مهارتهیان دیگر جدهشٹر را آزار و محنت میرسانند
چه او بجهت ریاضتی که میکشد نحیف و نزار است و بکارهای برهمنان و شغل ایشان
بیشتر می پردازد و آئین چهتری را نمی تواند بجا آورد از نجهت بخاطرم میرسد که
او تاب کارزار کرن نخواهد داشت و از معرکه جان بدر نخواهد برد و بهیم را می بینیم
که این همه نعرهای شیرانه و جوش و خروش لشکر دهرتراشت را که ظفرمندانه
میکنند می شنود و تحمل مینماید و کاری نمیتواند کرد و کرن سپاه دهرتراشت را
می انگیزد و میگوید که جدهشٹر را بزنید و مهارتهیان ایشان جدهشٹر را بسلاحهای
افسون خوانده که نام آنها ستهونا کرن و اندرجال و باسنت است فرو پوشیده
تعاقب نموده اند و بنگر که جدهشٹر آزار یافته برادرا به خود نشست و در این حال
پانچالان و پاندوان راجه جدهشٹر را در عقاب محنت افتاده دیده بجهت دستگیری
بسرعت تمام در گرد او جمع آمده با یستاده اند و چون کرن علمش را بریده است
بنظر در نمی آید و در حضور نکل و سهدیو و شکهندی و دهشٹ دمن و بهیم و ساتک
و جمیع پانچالان و راجه جنیدیری با آسایش کرن لشکر پاندوان را زیر و زبر میسازد
و مانند فیل که نیلوفرستان را پایمال سازد فوج فوج ارابه سواران و دیگر مهارتهیان
سپاه خود به بین که چگونه فریادکنان باطراف میگریزند کرن هرجا که میگردد
علمش را با نشانی کاچه فیل تماشا کن و سر آن بر لشکر پاندوان دویدن و
بر سر بهیم نگر و فوج پانچالان را به بین که از پیش کرن مانند دیتان از پیش

اند میگویند پیداست این که کرن همه پاندوان را شلاق زده ظفرمند گشته بطرفی
نگاه میکند یقین من است که ترا نیز همین که هر لحظه کمان خود را می کشد
ظفرمندی خود نماید تو گوئی اندر است که بر دیتیان ظفر یافته و کوروان چالاکی
او را مشاهده نموده فریاد میکنند و پاندوان و پانچالان را ترس میدهند
و کرن با کوروان میگوید که بروید و کاری بکنید که مردم پاندوان زنده بدر
نتوانند رفت که من نیز از عقب شما می آیم کرن این بگفت و تیر اندازان
از پی ایشان در آمد ای ارجن کرن را بنگر که در زیر چتر سفید چه زیبا می نماید
تو گوئی کوهی است که از بالای آن ماه طلوع کرده است و بجانب تو گوشه چشم
نگاه میکند و کمان را میکشد و تیر می اندازد یقین است که او بر تو خواهد آمد ای
ارجن کرن هیبت را که بعلت مشاهده نموده مانند پروانه که خود را بر شمع
زند بر سر تو می آید و درجودهن نیز با لشکر خود بجهت نگاهبانی او که تنها بود می آید
لایق آنست که داد کوشش داده درجودهن را با لشکرش بکشی اگر سلطنت و
نیکنامی و فراغت میخواهی تو و کرن که در قوت اصلا کم نگذاشته اند و مشهور عالم اند
همی اگر با یکدیگر کارزار خواهند نمود درجودهن غالب جنگی ترا دیده از غایت
خشم دست و پا گم خواهد کرد ای ارجن تو هیچ ملال و گناه نداری و کرن نسبت تو
به عنف بیشتر بدی بسیار کرده است ترا باید که رای نیکو زده تدبیر کارزار نمائی ای ارجن
پانصد ارابه سوار و پنج هزار فیل و ده هزار اسپ سوار و شصت هزار پیاده که
همه سوار و پیاده با نگاهبانی یکدیگر میکنند بر سر تو می آیند تو قوت خود را بکرن
بنمای و بر وی بتاز ای ارجن کرن بر سر پانچالان میرود چرا که علمش از دور می
درخشد و من چنین بخاطر میرسد که او پانچالان را خواهد کشت و بهیم سین را
حیرت زنده است من این سخن را بجهت آن میگویم که تو خوشحال خواهی شد
و دانسته بهیم با سانک و فوج سرنجی و پانچالان برگشته است و لشکر کوروان را
در شلاق گرفته فوج درجودهن را ببین که از ضرب تیرهای بهیم چگونه گریخته

میبرود زمین معرکه را بنگر چه نوع بخون آغشته است بهیم را به بین که چگونه مانند
مار خشمگین بر سر آن فوج میدود ای ارجن این همه چترها و علمها و بیرقهای گوناگون
را به بین که بریده میشود و اسپان و فیلان را زده می غلطاند و پانچالان را به بین
که ارابه سواران کوروان را به تیر زده زره از ارابه بزیر می اندازند و بقوت بهیم اسپ
و فیل و ارابه لشکر دهترراشت را که از بهادران جدا مانده پایمال میسازند و مردم
لشکر دهترراشت را می زنند و سرهای بهادران از تن جدا میشود و اسپ و فیل
و ارابه سواران و پیادها بر خاک می غلطند و لشکر درجودهن را میزنند و زیر و زبر میسازند
مانند مهیسان که دریای گنگ را بشور اندازند و کرپاچارج و کرن و دیگر بهادران جنگ آزما
بجهت سر راه گرفتن بر پانچالان می آیند و مردم درجودهن را که از ضرب سلاحهای
بهیم زبون شده اند پانچالان و درشت دمن آنها را میزنند و چون پانچالان را
کوروان زبون ساختند به بین که بهیم در فوج غنیم چگونه افتاده و آنها را میزند
و فیل سواران و ارابه سواران را به بین که از بهیم چه نوع ترسیده اند و فیلان را
به بین که بضرب تیرهای فولادی بهیم چگونه مانند قلهای کوه بزمین می افتند و
بعضی فیلان از ضرب تیرهای بهیم گریخته فوجهای خود را پایمال میسازند ای
ای ارجن بهیم را به بین که از این ظفر یافتن با زیب و فر مینماید و نعرهای شیر آسا
بهیم را بشنو که هیچ کس را تاب شنیدن آن نیست و راجه بهیلان فیل سوار به
سر راجه جد بشتر با نس در دست میزند مانند جم که ڈنڈه در دست باشد و میخواهد که
راجه را بزند و انیک به بین که بهیم چگونه هر دو بازوی او را بریده و از نیش آن ده تیر
زده او را به جهنم رسانیده و اکنون بقصد فوج فیل سواران دیگر می آید و
آنها بانسها و تیرها می اندازند و بهیم بیک تیر هفت فیل را میزند و می غلطاند و
گاه بهر یک تیر فولادی ده فیل را میکشد و اکنون که بهیم در لشکر کوروان در آمده
است اینهمه فریاد بهادران و آواز سازهای آنها بر طرف شده پست گشته است
به بین که بهیم سیمین همه کوههای لشکر کوروان را نیست و نابود ساخته سنجی با دهترراشت

گفت که ارجن این نوع کارپردازی بهیم را مشاهده نموده جمعی از بقیة السیف
را مسافر راه فنا ساخت و آشنا بسرگ لوک رفته مهمان اندر شدند و جمعی
گریخته باطراف رفتند و نیز ارجن دیگر بهادران کوروان را از سواران اسپ
و فیل و ارابه و پیادها را از زدن و کشتن برگرفت و سر تراشت باسنجی گفت که
چون بهیم و جابه شتر برگشت و پانڈوان و سرنجی همه لشکرها را و نیز تیرها فرو
گرفتند و روی بگریز نهادند فرزندان من چه تدبیر کردند سنجی گفت که کرن بهیم سین
را بآن صلابت مشاهده نموده چشمانش از غصه سرخ شد و بجانب بهیم دویده
به تردد بسیار آن فوج را که از پیش بهیم رو بگریز نهاده بودند برگردانید و بر
سر پانڈوان تاخت مهارتهیان پانڈوان نیز رو بروی او شده تیر انداختن
گرفتند بهیم و شکهنڈی و ساتک و دهشت دمن و جنمیجه و طائفه برهمدرک خشمگین
گشته از چهار طرف بر سر لشکر تو دویدند و همان نوع سپاه تو نیز رو برو شده بر
مردم غنیم تاخت و هجوم انواع سواران از دو طرف در افتادن با یکدیگر
موجب حیرت تماشای حاضران گشت شکهنڈی بر سر کرن و دهشت دمن بر سر دساسن
و لشکر او و نکل بر سر برکهه سین و جیدهشٹر بر سر چتر سین و سهدیو بر سر
الوک و ساتک بر سر شکن و بهیم بر فرزندان و لشکر تو دویدند و ازین طرف
استهامان بر ارجن و کرپاچارج بر جدهامن و کرت برما بر اتموجا دویدند
و بهیم سین تنها سر راه جنگ بر فرزند جودهن و سائر کوروان با لشکر ایشان گرفت
و شکهنڈی با کرن در افتاده تیر بسیاری بروی انداخت و کرن از آن خشمگین گشته
سه تیر در میان دو ابروی شکهنڈی زد و ما و لود تیر بر کرن زد کرن بسه تیر مهلبان
شکهنڈی را بکشت و بیک کهپر علمش را برید و شکهنڈی پیاده شده نیزه بر کرن
انداخت و کرن آنرا به تیر در هوا ببرید و نه تیر بر شکهنڈی زد و این تیرهای
کرن را از خود دفع کرده زخمی بدر رفت و کرن لشکر پانڈوان را بیش انداخته تا
باد که بنیه تمامی کرده را براند و دهشت دمن را چون دساسن محنت بسیار رسانید

بر سینهٔ دساسن زد و او بیک کهپر بازوی چپ دهشت دمن را زخم زد و
دهشت دمن یک تیر بروی انداخت و دساسن آن را در هوا بسه تیر بریده از پی آن
بهشتاد تیر بر سینه و بازوی دهشت دمن زد و بیک کهپر بهن میکاین کمان دساسن
را بریده چنانکه غریو از مهاوت حاضران برآمد دساسن کمان دیگر گرفته تبسم کنان شصت و نه
تیر بروی سر داد و مبارزان لشکر و سلده و فوج ایسرا از آن حال متعجب گشتند و
دهشت دمن زیر تیرهای دساسن پنهان شد و پانچالان ارابه و فیل و اسپ
سوار دهشت دمن را جدا یان گشته دساسن را گرد گرفتند و ایشان را با دساسن
و لشکرش کارزاری عظیم دست داد و آنجا برکهه سین پنج تیر فولادی بر نکل زد و
از پی آن سه تیر دیگر زد و نکل تبسم کنان یک تیر فولادی بر سینهٔ برکهه سین زد و او
هشت تیر بر نکل و او پنج بروی زد بعد از آن هر دو مبارز هزاران هزار تیر بر یکدیگر
بر لشکر انداختند و فوج برکهه سین و دیگر پهلوانان کرن این حال را تماشا کردند
که نکل تیرهای خود را برگردانیده و نکل دست از آن بازداشته بر کوروان دیگر تیرانداز
از پیش کرن بجانب دیگر برفت و برکهه سین نیز دست از نکل بازداشته باز
بگا مهابلی با میاهی ارابه کرن بپرداخت دیگر الوک که ... افتاده بود و
اول او را به تیرهای خود معطل ساخته بر چهار اسپ و رتهبانان او را بکشت الوک
پیاده گشته در میان فوج سوسرما رفت و آنجا ساتک بیست تیر بر شکن زد و بیک
کهپر علمش را بریده شکن خشمگین گشته با تیری چند جوشن را بریده ساتک با دست
و علمش را بریده و ساتک به تیری چند او را زده بسه تیر ... مهابلی ... فرستاد
از روی تیر دستی اسپانش را بچهار تیر دیگر بکشت بعد از آن شکن از ارابه جسته
بر جسته بر ارابه الوک رفت و او را از دست ساتک خلاص ساخته به ... برده
ساتک بر فوج بیرت دوید و آنها را مستغرق ساخته بعضی از آن فوج مانند
مردها جا بجا بخفتاندند و جمعی گریخته جان بدر بردند و آنجا دروپد ... را
جنگ به بهیم گرفت و بهیم اسپان و فیلبانان و رتهبان ... را هلاک ساخته مشغول

و بر بایه دار ارابه اشش هم شکست و چون راجه درجودهن از پیش بهیم بیک طرف
بدر رفت لشکر درجودهن بر سر بهیم دویده فریاد و غلغله بر آوردند کوچ بهمن
با کرپا چارج در کارزار بود تیری چند بر کرپا چارج زده بیک تیر دیگر کمانش را
ببرید و کرپا چارج کمان دیگر گرفته تیر و علمش را بریده بر زمین انداخت و
بهلبانش را مسافر راه فنا ساخت و چون راجه ارابه خود را تیز رانده از میان
کارزار بدر رفت واتموجا کرپت بهار را در زیر تیر باران فرو پوشید مانند باران که
کوه را فرو پوشد و در میان این دو دلاور کارزاری درگرفت که من هرگز مثل
آن ندیده بودم پس در نهایت کرپت بهار یک تیر آنچنان بر سینه اتموجا زد که او بیهوش
گشته بر ارابه خود بنشست و بهلبانش او را بدحال یافته از میدان بدر برد و چون
فوج درجودهن بر سر بهیم دویده دراسن و شکن با لشکر خود و فیل بسیار او را گرد گرفتند
و تیرها بر راه و غیر آن زده او را آمخنت داوند بهیم که درجودهن را رو گردان ساخته
بود درین وقت بر سر فوج فیلان تاخت و از روی خشم سلاح افسون دیوتها را
بر ایشان سر داد و از آن تیرها نهایت بر آمده روی هوا را فرو گرفت و فیلان
را زخمی ساخت و بهیم فیلی را گرفته بر فیل دیگر میزد مانند اندر که بجر را بر کوه
بزند و آن فوج فیلان را مانند باد که ابرها را پریشان سازد متفرق ساخت و زخشنده
پوششهای مرصع فیلان گریختن مانند ابر و برق مینمودند و بسیاری از فیلان بگریختند و
بضرب تیرهای تشنه در زیر خاک هلاک افتادند تو گفتی کوههاست که بر زمین افتاده
و از زیورهای لالی و جواهر که بهادران فیل سوار پوشیده بودند بر خاک افتاده
گوئی ستارهها از آسمان افتاده میدان را زیب داده بود و بعضی فیلان مست
از زخم تیرهای بهیم که خرطوم های آنها بریده شده و پیشانی ها شگافته سرآسیمه
میگشتند و می گریختند و دست و بازوهای صندل آلوده بهیم در حرکت تیراندازی
مانند اژدر می نمود و از هیبت آواز چاشنی کمان بهیم فیلان آب و سرگین می انداختند
و بهیم تنها دران کارزار مانند مهادیو در آخر زمان می نمود سنجی با دهرتراشت گفت

که درینوقت ارجن برارابه خود سوار با سرکرشن پیدا شد و از هیبت آمدن و
دکارزار نمودن او اضطراب و تفرقه عظیم در لشکر بسیار افتاد و مانند طوفان
باد که دریای محیط را در طغیان آورد همچون ارجن دستبرد عظیم نمود و درجودهن نصف
مردم خود را جدا کرده روبروی جدهشتر که متوجه لشکر کوروان شده بود سر راه جنگ
بروی گرفت و هفتاد و سه تیر همین پیکان بروی زد جدهشتر خشمگین گشته سی تیر
بر درجودهن زد و کوروان بقصد دستگیر ساختن جدهشتر هجوم آورده بروی
تاختن درگرفتند درینوقت نکل و سهدیو و دشت دمن با یک کهونهی مردمان
جنگ آزما بجهت نگاهبانی جدهشتر در رسیدند و بهیم نیز جدهشتر را بآن حال
دیده بجهت نگاهبانی و محافظت او شتافت و درین اثنا که نکل و غیر آن و
بهیم نگاهبانی راجه جدهشتر می آمدند کرن سر راه برایشان گرفته تیرباران کرد
و اینها با آنکه تیر و بانس بسیار بروی می انداختند از کثرت تیرهای کرن که برایشان
می بارید تاب نظر بجانب او نداشتند و با وجود اینحال سهدیو فرصت یافته
بلیست تیر بر درجودهن زد چنانکه خون از بدنش روان گشته مانند فیل مست که
مستی از وی بچکد نمود و کرن درجودهن را بآن حال دیده بر مردم جدهشتر و دشت دمن
تیر انداختن گرفت چنانکه فوج جدهشتر تاب ضرب تیرهای کرن نیاورده روی بگریز
نهادند و از تیز دستی کرن و بسیاری تیر انداختن پیکان تیر دوم بر سوفار تیر اول
میرسید و بعضی تیرها را پیکان بر پیکان رسیده در هوا آتشی از آن می افروخت
و کثرت تیرهای کرن روی هوا را مانند ملخ فرو گرفت و تمام مردم چهار طرف را
کرن به تیرهای خود معطل داشته جدهشتر را آزار عظیم رسانید درینوقت جدهشتر
پنجاه تیر بر کرن زد و از طرفین شعلهای تیرها برآمده هوا تاریک شده و جدهشتر
و فوج او تیرهای الماس کردار و کهپرها و شمشیرها و سلها لشکر کوروان را زده
بهر جانبی که توجه میکرد متفرق و پریشان میگشتند و کرن درینوقت خشمگین گشته
تیرهای آهنین و غیر آن که پیکان آنها مانند هلال بود بر جدهشتر زد و جدهشتر

یک صد تیر بر کرن زد و کرن تبسم کنان سه تیر بر سینه جدهشتر زد چنانکه حیران
گشته مهبان را گفت که ارابه مرا از میدان بیرون بر مردان لشکر کوروان بالکلیه
گفتند که راجه جدهشتر را بگیرید در این وقت هزار و هفتصد بهادر از کیکی و پانچالان
سر راه بر لشکر کوروان گرفتند و چون در میان این دو لشکر کارزاری هولناک
در گرفت بهیم و درجودهن با یکدیگر در افتادند سنجی با دهرتراشت گفت که کرن
از جمله آن هزار و هفتصد بهادر پانصد مرد را مسافر عدم ساخت و همه آنها تاب
زخم و ضرب کرن نیاورده پناه به بهیم گریختند و کرن لشکر پاندوان را که در گرد
جدهشتر جمع آمده بودند متفرق و پریشان ساخته بر سر جدهشتر دوید و جدهشتر که
نکل و سهدیو بر چپ و راست او بودند و خیال داشته که اینجا نرود کرن سه تیر
بزد جدهشتر برگشته سه تیر بر سینه کرن زد و بچهار تیر اسپان او را زخمی ساخت
بدو تیر نگاهبانان او را بزد در این وقت نکل و سهدیو بر سر کرن دویدند که مبادا راجه
را بزنند هر دو بر سر کرن تیر باران کردند همان نوع کرن هر دو را به تیری چند
اسپان جدهشتر را بزد و بیک تیر مغفر از سرش بینداخت و اسپان نکل را نیز کشته
ارابه اش در هم شکست و چون اسپان ارابه هر دو برابر کشته شد بر ارابه سهدیو
سوار شدند در این وقت شل جدهشتر و نکل را بانحال دیده دلش بر ایشان
بسوخت و با کرن گفت که اکنون با ارجن کارزار باید نمود جدهشتر که سلاح او
تیرها همه از دستش بدر رفته با او کارزار نمودن سهل نماید و چون با ارجن کارزار
خواهی نمود موجب خنده مردم خواهد شد کرن را این سخن ناخوش آمد و خشمگین گشت
جدهشتر و نکل و سهدیو را در زیر تیر فرو گرفت و تبسم کنان به تیرهای خود آنها را
روگردان ساخت در این وقت شل تبسم کرده با کرن گفت که جدهشتر که رفته
بر ارابه دیگری سوار شده است او را زدن از طریق مردی دور است اگر دست تو
میرسد ارجن را بزن اینک آواز سفید مهره های سرکشن و ارجن و صدای چله
کمان او می آید بشنو و ببین که ارجن مهارتهیان لشکر شما را زده زده می آید و

جیدهاسن واستوجا از دو طرف او در ساتک از عقب اوست و دروشت دمن نیز بطرف
راست همراه اوست و بهیم با درجودهن در افتاده است تو کاری بکن که راجه خود
را از دست او خلاص سازی چه بهیم او را زبون ساخته است و درجودهن در نبرد
افتاده که آیا از دست بهیم خلاص خواهد شد یا نه ترا از زدن و کشتن راجه جدهشتر
و نکل چه حاصل تو راجه خود را خلاص ساز کرن این سخن شل شنیده و راجه درجودهن
را گرفتار دیده بجهت نگاهبانی درجودهن بآن طرف بشتافت و سهدیو و نکل
و جدهشتر فرصت را غنیمت دانسته اسپان ارابه را تیز رانده شرمسار رفتند و
راجه جدهشتر بمنزل خود رسیده بر خوابگاه خود تکیه نموده پیکانها از بدن خود
بدر آورده اما آن خله که در سینه او بود بدر نرفت و با برادران خود گفت که
جائیکه بهیم بکارزار در افتاده است شما نیز آنجا بروید پس نکل بر ارابه دیگر سوار
گشته و سهدیو هر دو روان شدند سنجی با دهرتراشت گفت که اسوستهامان با
فوجی عظیم بر سر ارجن آمد و ارجن او را برجا معطل داشت و او خشمگین گشته ارجن با
و سری کرشن را در زیر شیشه تیرها فرو گرفت و این معنی باعث حیرانی سایر گروه آن
شد پس ارجن سلاح افسون دیوتها را درکار کرد و اسوستهامان آنرا بسلاح خود
باطل ساخت همین نوع هرگونه سلاح افسون دیوتها که ارجن درکار میکرد اسوستهامان
یک یک را باطل و ضایع میساخت ما درکارزار سلاح افسون اسوستهامان را
مانند چه دهان کشاده میدیدیم و اسوستهامان از تیرهای بی نهایت اطراف
هوا را فرو پوشیده سه تیر بر بازوی راست سری کرشن بزد درینوقت ارجن با
اسپان اسوستهامان را بقتل رسانیده کارزاری نموده که دریا از خون روان
کرده و کارزاری نمود که ارابه سواران از حیرت تیرهای ارجن هر جا سراسیمه
میگشتند و کار بجائی رسید که دلاوران قانون مقرری جنگ را از دست دادند
هر کس را که پیش می آمد با وی کارزار می نمودند و ارجن کارزاری نموده
که ارابها از سواران و بهابانان و اسپان خالی شدند و فیلان و اسپان از

سواران جدا افتادند و از ضرب تیرهای ارجن ارابها با سواران بغلتیدند و
در پیادها از گلوی اسپان گسسته از ارابها جدا گشته هر جانبی میگریختند درین اثنا
اسوتهامان باز متوجه کارزار ارجن شده کمانرا در حرکت آورده و بر ارجن تیر انداختن
گرفت و یک تیر کاری بر سینهٔ ارجن زد و ارجن زخمی گشته اسوتهامان را در زیر
تیرباران فرو گرفت و کمانش را ببرید اسوتهامان چوبی بزرگ را که حکم سحر داشت
بر ارجن انداخت و ارجن آن چوب زرنگار را به تیری چند در هوا ببرید چنانکه ریزه
ریزه شده بر زمین افتاد درینوقت اسوتهامان خشمگین گشته تیری افسون خوانده
که آنرا اندراستر گویند انداخت و ارجن نیز مثل آن تیر انداخته آنرا باطل ساخت
و از پی آن تیرهای بیشمار اسوتهامان را فرو پوشید او زخمی گشته تیرباران ارجن را
از خود رفع کرده صد تیر بر سری کرشن و سه تیر بر ارجن زد و ارجن صد تیر بر جاهای
نرم و نازک اسوتهامان زده مهلبانش را بیک تیر بر زمین بغلطانید اسوتهامان
عنان اسپان خود گرفته سری کرشن و ارجن را در زیر باران فرو گرفت و اینحال
مارا و جمیع مبارزان را تعجب و حیرت دست داد که اسوتهامان هم عنان اسپانرا
بدست گرفت و هم با ارجن کارزار را بر داشت ارجن تبسم نموده به تیری بهن پیکان
عنان اسپان او را ببرید و اسپان زخم تیر خورده و عنان بریده خود سر گشتند و
روی بگریز نهادند چنانکه غریو از مها و مردم لشکر تو برآمد و مردم پاندوان فتح از
جانب ارجن دیده تیراندازان از چهار طرف بر سر مردمان کوروان ریختند و
تعاقب نمودند و از پی هم لشکر درجودهن را می زدند و در حضور مبارزان کوروان
مثل شکنی و کرن و فرزندان تو لشکر خود را می خواستند نگاه دارند نمی ایستادند
و از چهار طرف مبارزان لشکرت میگریختند و کرن هر چند میگفت بایستید تاب
ایستادن نداشتند و پاندوان لشکرت را گریزان مشاهده نموده فریادها و
نعرها کردند بعد از آن درجودهن از روی ملامت با کرن گفت که پاندوان لشکر
مرا در حضور تو گریزان ساختند انچه مناسب اینوقت بخاطر تو برسد آنچنان کن

از بسکه پانڈوان مردم افواج ما را میزنند و لشکر ترا یکیک میطلبند و نام تو میگیرند
کرن تبسم نموده با شل گفت که امروز قوت بازوی مرا ببین و تاثیر سلاحهای
افسون خوانده مرا تماشا کن زود باش و ارابه مرا بران کرن این بگفت و
کمان بجی نام خود را بدست گرفت بجانب مردمان لشکر در جودهن که میگریختند
بماند و سوگند و عهد درمیان آورده و اسامی آنها نمود و بقصد غنیم بهارگو استر
نام سلاح افسون پرسرام او را کار کرد و از آن سلاح هزار و ده هزار و لک و کرور
تیر برآمد و از کثرت هجوم آن تیرهای بیشمار افواج پانڈوان از نظرها پوشیده
گشتند و از حیرانی و تعجبی که پانڈوان و پانچالان را روی داد فریادهای بلند
از ایشان برآمد و از بس افتادن فیلان و اسپان و ارابهای با سواران
و پیادها زمین میلرزید و تمام لشکر پانڈوان از هول آن حال زیر و زبر شده سرآسیمه
گشتند و کرن دران مانند آتش بی دود روشن مینمود و از ضرب شلاق کرن
پانچالان با مردم چندیری بر جا بر جا چنان بیهوش گشته می افتادند که فیلان در
جنگل آتش زده بیفتند و از لشکر پانڈوان فریادی عظیم مانند فریاد خلایق که در حین
زمان وقت ایشان برخیزد برمیخاست و سایر حیوانات را از آن حال هولناک
ترسی و بیمی عظیم روی داد و از بسکه لشکر پانڈوان را محنت بسیار رسید نام سری کرشن
و ارجن را می گرفتند و بجهت فریادرسی ایشان را می طلبیدند درین وقت ارجن
آواز آنها شنیده با سری کرشن گفت که تاثیر و کاریگری بهارگو استر را تماشا کن گمان
من آنست که هیچکس این را باطل نتواند ساخت و کرن را بنگر که مانند جم خلق را
بباد فنا بر داده اکنون اسپان ارابه مرا بجانب او بران که او هر لحظه بسوی من
نگاهی میکند و من میدانم که کرن از پیش من بدر نمیتواند رفت و کسی که زنده
است یک وقتی ظفر می یابد و گاهی مغلوب غنیم میشود اما بعد از آنکه مرد از ظفر و
غیر آن هیچ بهره ندارد و مرا دانکه کرن تا زنده است کاری از دست او بر می
آید اما چون من با او بکارزار در آمده او را خواهم کشت دیگر او را از ظفر و غیر آن

بهره نخواهد بود سری کرشن این سخن را شنیده مناسب آن حال با ارجن جواب داد
و گفت که کرن راجه جدهشتر را بسیار محنت داده است و زخمی کرده تو اول برو و راجه
را ببین تا تسلی او شود بعد از آن که از آنجا برگردی کرن را خواهی کشت پس
سری کرشن و ارجن بدیدن جدهشتر روان گشتند تا درین میان کرن را از
کارزار نمودن با دیگر پانڈوان ماندگی دست دهد و خود تا دیدن جدهشتر آسایشی
بیابد و این نیز از جملهٔ ارادهای سری بهگوان بود که درین باب کرد سری کرشن
و ارجن بجایی که جدهشتر بود رفته مردمان لشکر خود را دیدند و راجه جدهشتر را
نیافتند و ارجن مبارزان پانڈوان را مشغول کارزار دیده هر یک را تحسین و
آفرین گفت و کارها که پیش از آن کرده بودند بزبان آورده بکارزار برانگیخت
و چون جدهشتر را ندید باضطراب نزدیک بهیم آمده پرسید که راجه کجاست و احوال
او چیست بهیم گفت که راجه جدهشتر از تیرهای کرن زخمی گشته ازینجا رفته است
عجب که زنده بماند ارجن با بهیم گفت که تو زود خود را پیش راجه برسان که او
بمنزل خود رفته باشد راجه که در کارزار درونا چارج با آنکه تیر بسیار از دست او خورده
تا کشته شدن او حاضر بود و اصلا از جا نرفت اکنون که او از دست کرن محنت
یافته و تاب نیاورده بدر رفته است تا حال او چگونه بوده باشد تو زود برو
و او را دریاب که من اینجا با دشمنان کارزار مینمایم بهیم گفت که لائق آنست که
که خبر راجه را تو بگیری چه اگر من از میدان بیرون میروم مردم غنیم خواهند گفت
که گریخته میرود ارجن گفت که سنسپتکان اینجا صف بسته ایستاده اند من تا
اینها را نکشم ازینجا نمیتوانم رفت بهیم گفت که من قوت خود را میدانم و غنیم خود
را و سنسپتکان را نیز میتوانم زبون ساخت و کشت ارجن سخن بهیم را شنیده
با سری کرشن گفت که میخواهم که جدهشتر را ببینم ارابه مرا از میان این فوج رانده
بآن طرف ببر سنجی با دهرتراشت میگوید که سری کرشن با بهیم میگوید که این کارزار از
تو تعجب نیست لائق آنی که همه این دشمنان را زبون سازی و هلاک کنی بعد از آن

سری کرشن اورا بکارزار دشمنان اشارت نموده اسپان ارابهٔ ارجن با تیز رانده
بمنزل راجه جدهشتر رسیده اورا بر بستر تکیه نموده یافتند هر دو از روی تعظیم و
ادب دست بر پای راجه نهاده معلوم نمودند که راجه بصحت و سلامت ست و
خوشحال گشتند و راجه نیز از دیدن ایشان شادمان گشته خیال نمود که کرن را
کشته و کار او تمام نموده آمده اند بنابران از روی کمال خرمی با سری کرشن و
ارجن گفت خوش آمدید و شادی بسیار با خود آوردید مرا از دیدن شما خوشحالی
بسیار و بی نهایت رو داده که زنده و سلامت آمدید بگوئید که کرن را کشتید آن
کرن که در کارزار حکم اژدر دارد و بزرگترین سلاح شوران فرزند دهرترشت و پناه
لشکر کوروان ست برکهه سین نگاهبان ارابهٔ او ست و پرسرام سلاحهای نیسون را
بوی تعلیم داده است و ازان رنگهنه هیچکس گوی جنگ از وی نمیتواند برد و مهارتهی
بزرگترین بهادران ست و همیشه پیش پیش لشکر و کشنده افواج دشمنان ست و
همت او بود دلتخواهی در جود من و بد اندیشی ما مصروف داند با وی تنها در
کارزار بر وی غالب نتواند آمد و شکوه و تیز دستی او در کارزار مانند آتش و باد است
و وقار و گرانباری او بحدیست که عقل هیچ عاقلی بحقیقت کار و خیال او نمیتواند رسید
و دشمنان را بجای جم ست زهی طالع و بخت من که شما اینچنین بهادری را کشته
و هلاک ساخته بخیر و خوبی مراجعت نمودید و من نیز از روی مردانگی با کرن کارزار نمودم
اما چون او حکم جم داشت ساتک و دهشت و من و نکل و سهدیو شکست یافتیم و پسران
دروپدی و تمام پانچالان را زبون ساخته در حضور آنها علم مرا برید و پهلوان
پیش و پس مرا کشت و اسپان ارابه ام زده بغلطانید و نزدیک بمن شده سخنان
درشت گفت و سبب حیات من وجود بهیم و مردانگی او شد زیاده ازین چه شرح
دهم که طاقت یاد کردن آن احوال ندارم آن کرن که سیزده سال مرا از بیم او خواب و
آرام نبود و از دشمنی او چون مرغ در دام گرفتار بر آتش غصه می طپیده ام و
عمری درین آرزو گذرانیده که کی باشد که کرن کشته شود و شب و روز در خواب

و بیداری هیچ جا را از کرن خالی ندیده ام و هر جا نظر کرده ام او را دیده ام و در
کارزار هر جانبی که از بهیم او گریخته ام او را روبروی خود یافته ام و او بهادریست که
هرگز در کارزار نگریخته است و او اما به مرا شکسته اسپان را کشته مرا زبون خود
ساخته بگذاشت چون کرن مرا اینقدر اهانت رسانیده است از زندگی و سلطنت
رانی من چه فایده است من و بهیم با درونا چارج و کرپا چارج کارزار نموده ام اما
این حال که کرن مرا پیش آورده هیچکس نیاورده ای ارجن اکنون سلاحی
خود را و چگونگی کشتن کرن را با من بیان کن چه کرن در کارزار مانند اندر و در
چالاکی چون جم و در سلاحهای افسون مثل پرسرام و مهارتهی و در همه نوع
کارزار دانا و بزرگترین کمانداران و یگانه مرد است و در تراشت با تمام فرزندان
شرائط تعظیم و بزرگی او بجا می آوردند بجهت آنکه او ترا بکشد با خود قرار داده بود
که مرگ تو در دست اوست او چگونه کشته شد و تو در حضور دساسن سر از تن او
مانند شیر که سر آهو را جدا سازد جدا ساختی و آن کرن که در میدان کارزار بهر طرف
در جست و جوی تو میگشت و میگفت که هر کس ارجن را بمن نماید او را چندین هزار
چیز از اسباب دنیاوی بدهم او اکنون از زخم تیرهای جان فرسای تو بر خاک هلاک
افتاده باشد آن کرن که صاحب غرور بود و بجهت کشتن تو بهر جانبی شتابان
میگشت تو او را کشتی و برای خاطر من کار کردی آن کرن که در مجلس کوروان
از مستی غفلت و پندار و کارزار دائم از خود میگفت و همت بر دولتخواهی دریودهن
می گماشت و بازوی در جودهن بود از زخم تیرهای تو بجهت آغشته در خاک غلطیده
باشد و آن دبال اندر که در مجلس کوروان دروپدی را جهت تعریف در جودهن میکرد و دروپدی
را میگفت که تو خیال پاندوان را بگذار که آنها نیست و نابود شده اند میگفت
که مرا برای کشتن بسر کرشن و ارجن پیدا کرده اند تو او را کشتی و تو خیال مرا در کارزار
که کوروان را با سر سختی و بیخیال دست داده بود دریافته کرن را کشتی و سر او را که
با حلقه های طلا و کندل روشنی و نورانی بود به تیرهای خود از تنش جدا کردی چون گ

در وقت زخمی شدن خود از دست کرن آرزو کرده بودم که تو او را بکشی تو آن مرا
خاطر مرا برآوردی آن کرن که در وجود من با وجود او مارا وجود نمی نهاد و مارا در مجلس
کوروان کنجد بی مغز میگفت و بهیکهم او را از ارابه سواران کمتر می شمرد و او بهیکهم را
حقارت کرده بود و این آتش من که از بار دو غلی کرن و دیگران بلند شده فرونشاند
بگو که او را چگونه کشتی آن کرن وقتی که شکستن شما را از ما می برد و دروپدی را در مجلس
آورده کشتن او امری عجیب است او را چه نوع کشتی با من بگو من همیشه تصور میکردم
که ارجن کرن را کشته نزد من خواهد آمد مانند پرهیبت که تصور کشتن تیر او سر از اندر
میکرد سنجی با دهرتراشت گفت که ارجن سخنان جدهشٹر را شنیده در جواب گفت که
من با سنسپتکان کارزار مینمودم و میکشتم درین اثنا اسوتهامان تیرهای ما را صفت
اندازان ناگاه آمده روبروی من شد و در همین اثنا فوجهای دیگر از دلاوران
پیش آمده سر راه بر من گرفت من پانصد بهادر را کشته بر اسوتهامان تاختم
و او مرا متوجه دیده مستعد شده مانند فیل که بر شیر بدود بر من دوید و بجهت نگاهبانی
لشکر کوروان به تیرهای الماس کردار مرا و سر گرشین را زخمی ساخت هشت ارابه
پر تیر را بر من خالی کرد و من همه آن تیرها را بریدم و از خود دفع کردم مانند باد
که ابرها را بر طرف سازد و دیگر تیرهای بی نهایت افسون خوانده و تیر آن مانند
باران برشکال فرو ریخت و از تیر دستی اسوتهامان در تیر اندازی تیر گرفتن و
در قبضه نهادن و کمان کشیدن و کنده دادن او اصلا معلوم نمیشد و بچهار
طرف میگشت و کمانش چتر وار در نظر می آمد بعد از آن پنج تیر بر سر گرشین و پنج
تیر بر من زده من در یک لحظه سی تیر بجهت شان بروی زدم و او زخمی گشته
مضطرب حال شده بجنون بیاغشت درینحال کرن اسوتهامان را باین حال نشسته
را زخمی و پریشان گشته دیده با پنجاه بهادر نامدار بسرعت تمام دوید و من آن
پنجاه بهادر را کشته دست از کارزار کرن باز داشته بقصد دیدن شما آمدم و
پانچالان از آمدن کرن مانند گله گاوان که از بوی شیر خود را مستعد گریخته

سازند بیقرار گشتند و مردم بهدرک از دیدن کرن چنان اضطراب کشیدند که
کسی از دیدن مرگ دهان کشاده مضطرب گردد و کرن هفتصد ارابه سوار را
از پانچالان و سرنجی و کیکی و پاندوان مسافر راه فنا ساخت و من از هیچکس طاقت
آن ندیدم که حمله کرن را تاب تواند آورد لایق آنست که من با نگاهبانان عقب
ارابه که ساتک و دهشت دمن باشند و نگاهبانان چپ و راست که جدا از من آنجا
بوده باشند بروم و با کرن کارزار نمایم تو نیز این کارزار مرا که امروز با کرن میکنم بیا
و ببین و طایفه بهدرک که رو برگشته اند همانا که خود را در دهان مرگ انداخته چه
او شش هزار سوار را از ایشان بقتل آورد پس اگر کرن را که با برادران من
کارزار مینماید من امروز بزور بازوی خود نکشم آن وبال که از شکستن عهد آدمی را
پیش می آید مرا پیش آید ای راجه پسران دهرتراشت در معرکه کارزار بهیم را
میخواهند فرو برند تو مرا رخصت کن و همتی فرمای که من بروم آنها را بکشم سنجی به دهرتراشت گفت
که چون جدهشتر از سخنان ارجن معلوم نمود که کرن زنده است از روی خشمی که از آزار زخمهای
کرن داشت با ارجن گفت که من میدانم که فوج تو شکست یافته است و با تنهائی تا بسوی ما
رسیده که تو کرن را ناکشته و بهیم را تنها گذاشته گریخته آمده تو لایق آن بودی
که در وقتی که در شکم مادر قرار گرفته بودی همان طور ترا از شکم می انداخت که
تو از کرن ترسیده بحال بهیم ناپرداخته گریختهٔ تو آن سخنی که در دوویت بن گفته بودی
که من تنها کرن را خواهم کشت بدروغ بر آوردی که بهیم را تنها گذاشته از ترس کرن
گریختی اگر تو اول می گفتی که کشتن کرن را قوت در بازوی خود نمی بینم تا فکر
دیگری می کردم که مناسب حال می بود تو با ما قرار دادی که من کرن را خواهم
کشت اگر آن نکردی و ما را در میان دشمنان فرو گذاشتی و با همت سیزده سال
خود ترا در کشتن کرن چیز بسیار آموختم آن همه ضایع شد این بحال کسی ماند
که تخم درختی میوه دار را بکار برده و در آخر آن درخت برنده و چنانچه صیاد
پاره گوشت را به شست نهاده بطمع آن ماهی را هلاک سازد تو همچنان طمع ملک را

دربن انداخته ما را گشتن وادی وما این سیزده سال که در جنگلها و غیر آن بمحنت
بسر بردیم امیدواری آن بوده که تو بزور بازوی خود در گروه جنگ از غنیم خواهی برد
وما را فتح و ظفر روی خواهد نمود و تو خود ما را بدوزخ انداختی و این بدان می نماید که کسی
بامید باران تخم در زمین اندازد و از نا باریدن نا امید شود دست از آن بر شوید ای
ارجن وقتی که تو هفت روزه شده بودی آوازی از غیب بگوش مادرت رسیده بود
که این پسرت در جلالی برابر اندر خواهد بود و همه بهادران دشمنان را خواهد کشت
و افواج دیوتها را که در کهاندو بن اند و دیگر خلق را نیز خواهد کشت و در ولایت مدر
و کلنک و کیکی را مسخر خود خواهد ساخت و از وی هیچکس در کمانداری بهتر و بزرگتر
نخواهد بود و هیچکس بروی ظفر نخواهد یافت و اگر خواهد همه خلائق را تابع خود بسازد
خواهد کرد و در جمیع هنر ممتاز خواهد شد و در روشنی و نورانی مانند ماه و در شتابی مثل
باد و در حلم پابرجا چون کوه و در تحمل مانند زمین و در شکوه همچون نیر اعظم و در دستگاه
دنیاوی چون کبیر و در بهادری مثل اندر و در قوت بدنی مانند بشن خواهد شد
ای کنتی چنانچه ادتی را بشن پیدا شد و دشمنان را نابود ساخت همچنان
این پسرت دشمنان را نا چیز خواهد کرد و مردم خود را ظفر خواهد بخشید و دشمنان را
زبون خواهد ساخت و خانواده خود را نگاهبانی خواهد کرد و اینچنین آواز بر کوه
ست سرنگ شده بود و رکهیشران همه شنیده بودند و از آن همه چیز هیچ یک بوجود
نیامد معلوم شد که دیوتها نیز دروغ میگفته اند و همین نوع سخنان رکهیشران در
باب تو شنیده تعظیم تو می نمودیم و حمایت تو میداشتیم و از دست تو در جنگ
در جودهن هیچ بر نیامد من نمیدانستم که تو از کرن خواهی ترسید و این ارابه
که بسکرما ساخته است و پایهای آن اصلا آواز نمیکند و بر علمش منقوش است
و بهلبان آن سرکیشن و تو بران سوار بوده و کمان گاندیو که بزور دو درخت
تار است در دست و شمشیر بکف چرا از پیش کرن گریخته آمده اکنون تو
این کمان را با سرکیشن بده و تو بهلبان باش تا سرکیشن با کرن کارزار

نماید و او را بکشد چون تو امروز کرن را که بوضع هولناک در معرکه کارزار میکرد و
نکشتی کمان خود را بدیگری بده و بگیر بهادری که از تو غالب تر بوده باشد بده و ما که بدولت
تو بدین حال رسیده از فرزندان و زنان جدا افتاده ایم و راحت از ما طرف
شده و سلطنت از دست رفته بدرنج افتادیم شاید که چون کمان تو بدیگری بدهیم این محنتها
از ما برطرف شود باز بانچه آرزوی ماست برسیم ای بی عقل تو در حالت پنج ماهگی از
از شکم مادر می افتادی یا اصلا در شکم او قرار نمیگرفتی ترا بهتر بود اما اینکه در کارزار
از میدان گریختی بسیار بد است بنجی با دهرتراشت گفت این جدهشتر ارجن شنیدن
با ارجن گفت ارجن شمشیر بقصد کشتن وی گرفت و در خشم شد سری کیشن احوال
را دریافته با وی گفت که این چه خیال ست که کرده و این شمشیر چرا بدست گرفته
من خود اینجا کسی را نمی بینم که بروی کارزار فرمائی و جنگ نمائی مردم دهرتراشت را
آنجا بهیم فرو می برد تو بدین جدهشتر آمده بودی و او را بخیر و خوبی دیدی ترا
درینوقت که خوشحالی بایستی کرد این همه خشم و غصه چرا است و این شمشیر
بزرگ از روی شتابی بدست گرفتن چه کیفیت با من بگو که در چه خیالی و حال
چیست ارجن بجانب جدهشتر نگاه کنان مانند ماری نفس زنان در جواب
سری کیشن گفت که کسی که با من بگوید که کمان گاندیو خود بدیگری بده قرار داد
من چنانست که من او را بکشم و راجه در حضور تو این سخن بمن گفت من تحمل
این سخن نمیتوانم آورد بی علاج راجه را میکشتم تا قرارداد من که چنانست که من
او را بکشم درست شود و بدست شمشیر گرفتن من برای انست تا راجه را
بکشم تا آزار خاطر من بدر رود اکنون تو درین باب چه صلاح میدهی که تو آینده
و گذشته اطلاع داری و نگاهبان خلایقی و تو هرچه فرمائی چنان کنم سری کیشن
گفت لعنت بر تو باد ای ارجن که گویا تو هرگز خدمت بزرگان نکرده که این گناه ام
ترنت ست که تو اینچنین خشم میکنی کسیکه در نیکوییهای فرق تواند او اینچنین کار
میکند کسی که کارهای ناکردنی را بی ملاحظه و بی تامل بکند و کارهای کردنی را نکند او ۴۰

سفله و زبون ترین مردم ست تو تحقیقات دانایانی که احکام بید را با کمال
تفصیل دانسته اند اصلا نه کسی که حقیقت نیکوکاری را از روی کردن ناکردن
نداند او مضطرب و متسلک ست و تو ازین قبیلی ای ارجن کارهای کردنی ناکردنی
را بی علم دانستن بسیار دشوار ست و چون تو نیاموخته و نمیدانی و تو از بیدانشی
خود خیال میکنی که محافظت دهرم میکنیم در وبال کشتن جاندار را نمیدانی در نزد
من هیچ نیکوکاری برابر ناکشتن جانداران نیست اگر قرار داده قول و عهد شکنی
بدروغ بر باید گوید برای ناکشتن جاندار اصلا روا نیست پس ترا کشتن برادر کلان
که راجه و صاحب دهرم و نیکوکار نیست خیال کردن خطای منکر ست مثل خیالات
نادانایان سفله و زبون سرشت ای ارجن کسی که کارزار نکند یا سلاح نداشته باشد یا
روی از کارزار گردانده باشد یا هزیمت یافته میرفته باشد یا پناه آورده باشد
یا دست بهم آورده امان خواهد یا غافل باشد این چنین مردم را نشاید کشتن
و این همه اوصاف و احوال درین استاد تو یعنی جدهشتر ست و آنچه تو
با خاطر خود قرار داده و عهد کرده از روی نادانی ست و از بیدانشی خود مرتکب
این وبال میشوی طریق سلوک نیکوکاری و دانستن آن بسیار دقیق و باریک
است تو آنرا نادانسته چگونه استاد خود را میکشی اکنون ضرور شد که من حقیقت
نیکوکاری را که بهیکهم و جدهشتر و بدر و کنتی یادرت با تو بگویند بیان کنم بشنو و
نیکو بیندیش راست گفتن نیکی ست و جایی باشد که دروغ گفتن مانند راست
باشد و آن در پنج جا تواند بود اول جایی که خدایی کسی بوده باشد بجهت برآمد
کار او دروغ گفتن روا ست دوم با زن خود در وقت صحبت داشتن سوم بجهت
خلاصی کسی که او را میخواهند بکشند چهارم در وقت تاراج شدن شخصی بجهت مدد
و شفقت نمودن بر حال وی پنجم بجهت مدد حال و برآمد کار برهمنان دروغ گفتن
مانند راست گفتن ست پس داننده دهرم و نیکوکاری کسی ست که دروغ گفتن
را تمیز کند و هر کدام را بمحل آن کار فرماید و اگر شخصی از مردم بدکار عقل خود را کار

فرماید و در کار تمیز کند هیچ عجب نیست که او ثواب عظیم بیابد چنانکه بلاک از کشتن
نابینائی ثواب عظیم یافت و اگر نادانی در مقام کردن نیکوکاری باشد و عقل
او را قوت تمیز در کارها نباشد او در وبال می افتد چنانکه کوشک برهمن که در
کنار دریا وطن گرفته بود در وبال افتاد ارجن با سری کرشن گفت که قصهٔ
بلاک و آن نابینا و حکایت کوشک در دریا را با من بتفصیل بیان کن سری کرشن
گفت که در زمان قدیم بلاک نام صیادی بود که بجهت قوت فرزندان و عیال و
مادر و پدر و متعلقان خود نه از برای هوس شکار یا از روی نفس خود جانوران
را صید میکرد و همیشه بروش سلوک و آئین خود عمل مینمود و راست میگفت و
اصلا خشم نمیگرفت اتفاقا وقتی این بلاک بجهت شکار برآمده بود و هر چند گشت
هیچ جانوری نیافت احیانا نظرش بر نابینائی که سامعه او کار بینائی میکرد و
آب خوردن مشغول بود افتاد و او را بکشت و همان لحظه گلها از آسمان بر وی
باریدن گرفت و اپسراها نغمه سرایان در محفه ها آنجا حاضر گشته بلاک را به بهشت
بردند و سبب نابینا شدن او آن بود که او به نیت نابود و هلاک ساختن
جمیع خلایق عبادت و ریاضتی عظیم بجا آورده نزد برهما رفته التماس این حاجت
نمود برهما حاجت او را روا ساخت اما او را نابینا کرد که باین وسیله بعضی از
خلایق از کشتن او در امان باشند و این بلاک با وجود آنکه آن نابینا را بکشت
به بهشت رفت ای ارجن حال و مرم نیکوکاری اینچنین است و دریافتن آن
مشکل دیگر کوشک نام برهمنی بود بسیار مرتاض اما از علوم عاری بود و او
در نزدیکی دیهی که قریب ملجائی بود که دو سه دریا بهم رسیده بودند بعبادت و
ریاضت اشتغال مینمود و با خود عهد کرده بود که هرگز دروغ نگوید و در میان
خلق نیز براستگوئی مشهور شده بود وقتی جماعه از بیم دزدان راهزن گریخته
در جنگلی که نزدیک مقام این برهمن بود درآمده پنهان شدند و راهزنان
۵۰۶ از عقب و پی آنها رسیده از آن برهمن پرسیدند که این مردم که باین راه

آمده اند یکجا رفتند کوشک گفت که آن جماعه درین جنگل درآمده اند راهزنان
انیلی درآمده همه آنها را بقتل آوردند این راست گفتن کوشک را بسبب
رفتن بدوزخ شده بدوزخ رفت چه از حقیقت نیکوکاری را دریافته خیال کرد که راست
گفتن در همه جا نیکو بوده است و همان سبب وبال او گشت ای ارجن کسی که
علم نخوانده و نشنیده باشد نادان و حقیقت نیکو ناشناس باشد و بزرگانرا
ناپرسیده کاری بکند او در شک افتاده در وبال عظیم می افتد ای ارجن
تو نیز در وادی دهرم در وبال خواهی افتاد چه دریافتن دهرم و تمیز نمودن آن
مشکل است و آن را جز بقیاس درست نتوان یافت و مردم چنان میگویند
که دهرم از بید توان دانست و این چنین است مراد درین سخن هیچ شبهه نیست
اما هر چه در بید است همه نتوان کرد و همه دهرم ها را از بید نتوان دریافت
حقیقت دهرم آنست که متضمن نگاهبانی خلق باشد و در کشتن نگاهبانی خلق
نیست و حال آنکه کشتن در بید گفته اند پس دهرم چنانست که از آن کار کشتن
نرسد به هیچ جانداری را نکشد دهرم از آنجا پیدا میشود که مردم خفی را نصیحت کنند
تا خون نکنند و صاحب نیکوکاری و دهرم کسانی اند که بحکم تمیز عقل و قیاس درست
عمل کنند و کسی که بقیاس عقل درست میخواهد که نیکوکاری بکند اگر بی آنکه جانداری
را بکشد تواند همان نوع نیکوکاری بجا آورد باید که بکشتن اقدام ننماید اگر شخصی بسبب
خلاصی یافتن دروغ بگوید او را بهترین بزرگان در باب راست گو دروغ همچنین نوشته
کرده اند پس کسی که برای برآمدن کار کسی از روش نیک خود برآمده مرتکب امری که
بظاهر بد است شود نتیجه بدی آن عمل باو نرسد بلکه جزای خیر یابد مثلاً در خلاصی کسی
از کشتن و در باب کدخدائی شخصی اگر دروغ گوید قرار داده دانندگان حقیقت دهرم
آنست که در آن دروغ وبال هیچ نیست و اگر کسی را با دزدان کار و معامله روی دهد
و بسوگند خوردن از دست آنها خلاصی می یابد در آن سوگند نیز هیچ وبال او را نیست
بلکه آن قسم دروغ عین راست و اگرچه زردار باشد و تواند که بزر دادن از دست

آن زمان خلاص شوی از قسم دروغ خلاص شو زیرا که دادن زر شال آن مردم عطا کننده را موجب وبال عظیم میشود پس کسی که بجهت دهرم دروغ بگوید نتیجه دروغ اصلا بوی نمیرسد ای ارجن من برای تمثیل و بجهت سودمندی تو این سخنان را با تو بیان کردم تا بقیاس درست و عقل کامل و ان تمیز نمائی اکنون تو بگوئی که کشتن جدهشتر ترا روا است ارجن با سری کرشن گفت که تو کامل عقل و دانائی هرچه با ما خواهی گفت متضمن فوائد بسیار خواهد بود تو ما را پدر و مادری و نگاهبان و بنیاد مائی و در هر سه عالم هیچ چیزی نیست که بر تو پوشیده باشد از انجاست که تو حقیقت دهرم را چنانچه هست میدانی کشتن جدهشتر روا نیست اما علاج آن قرار داد و عهد من چیست هرچند تو آنرا میدانی باز با تو میگویم که من عهد کرده ام که هر که با من بگوید که کمان گانڈیو خود را بدیگری که از تو پر زورتر است بده من او را بکشم و قول و عهد بهیم آنکه هر که او را ابی خوار بگوید او را بکشد ما دو برادر این عهد کرده ایم و راجه جدهشتر در حضور شما این سخن بمن بکرر گفت که کمان خود را بدیگری بده اگر من او را میکشم هم در لحه هلاک میشوم من همین که کشتن راجه را بخاطر گذرانیده ام وبال عظیم مرا فرو گرفته است و قوت من رفته و عقل من نقصان پذیرفته ای کامل عقل بزرگترین تر انشور ان حقیقت دهرم همچنیکه جدهشتر و من هر دو زنده باشیم آنچنان رای بزن سری کرشن گفت ای ارجن جدهشتر در کارزار مانده گشته و کوفت و زخم تیرهای ایشان کرد او بوی رسیده و از بسکه آزار بسیار کشید خشمگین گشته با تو این سخن نا گفتنی گفته است و دیگر مدعای او ازین سخن آنست که تو خشمگین گشته کرن را بکشی چه جدهشتر میداند که غیر از تو هیچکس کرن را نمیتواند کشت پس ناچار این قسم سخنان خشم آگین با تو گفت تا تو همگی همت خود را کار فرموده او را بقتل رسانی و کار کرن همیشه کشتن و زدن ست و هیچکس تاب حمله او ندارد امروز راجه جدهشتر او را اگر ظفر خود دانسته و بخاطر قرار داده که اگر امروز او کشته شد در حقیقت همه کوروان کشته شدند پس بنابرین مقدمات کشتن راجه جدهشتر روا نباشد

تو عہد خود درست سازی چیزی که بگفتن آن تو گویا او را کشته باشی و آن آنست
که شخصی که واجب التعظیم ست حیات او تا وقتی میسرست که اعزاز و اکرام او
بحال خود درست و سرگاه از مرتبه عزت بیفتاد بها که مرده است و راجه جدشتر را
تو و بهیم و برادران دیگر و بزرگان و راجها همیشه حرمت داشته اند و شرایط تعظیم
بجا آورده اکنون تو او را که استاد ولی نعمت تست یک سخن بگوئی همین قدر بی حرمتی از تو
نسبت باو واقع شود و عهد تو درست خواهد شد و موافق انیمعنی انگرا ورا تھرن
بید یافته گفته است که کسی که حرمت داشتن او واجب بوده باشد نسبت
با و لفظی بی ادبانه گفته شود بها که او را کشته باشد پس من انچه با تو گفتم
براجه جدهشتر بگوئی که او خود را از دست تو کشته خواهد پنداشت بعد از ان
تو در پای او افتاده بسخنان ملایم خاطر او را بدست آر که او نیز از تو بد نخواهد
برد و غبار این بی ادبی تو بمقتضای شفقت برادری از خاطرش بدر
خواهد رفت و بحقیقت و حرم رسیده اصلا اثری ازان بخاطرش نخواهد ماند
و تو از شکستن عهد و بدروغ برآمدن آن و کشتن برادر خواهی رست سعی
بکن و کرن را بکش سنجی با دهنتراشت گفت که چون سرکشن این مقدمات
با رجن بیان کرد ارجن تحسین نموده عرض که هرگز نسبت بجدهشتر خیال نکرده
بود و گفت ای راجه تو این سخن با من بگوی چه تو از میدان کارزار یک کروه دور
می باشی بهیم را سزاوارست که این سخن با من تواند گفت چراکه او همیشه با
بهادران نامدار در کارزارست و دشمنان و راجهای بزرگ و مهارتهیان و
فیل سواران بسیار کشته و اکنون زیاده از هزار فیل سوار جنگ آزما را
بقتل آورده است و هر یادهای دلیر انه میکشد و از کامبوجان سواری
ده هزار مرد جنگی را کشته است مانند شیری که در میان صحرا را بکشد و دیگر او
از ارابه خود برجسته ارابه و اسپ و فیل سواران را بضرب گرز نابود و هلاک میسازد
و بسیاری از دشمنان را بپا و دستهای خود میکشد و او تنها در لشکر و هنرراشت

در آمده غوطه خورده و راه کشاکشی میدهد او را گنجایش باشد که ازین قسم
حرفی با من بگوید و دیگر بهیم مردم کلنگ و انگ و بنگ و نکها و مردم مگده که بر فیلهای
مست ابر مثال سوار اند میکشد و شسته تیرها یکه حکم باران دارد و دشمنان را خود سر
میدهد و هشت صد فیل سوار کشته است او را سزد که با من این چنین حرفی بگوید ای
راجه قوت برهمنان در زبان ایشان ست و قوت چهتریان در دست و بازوی
ایشان و زور تو در سخن کردن ست و تو بسیار نامهربانی که با آنکه زور و قوت مرا
میدانی و من در دولتخواهی و سودمندی تو خود را و فرزندان و عیال خود را فدا
میتوانم کرد و تو سخنان تیر نشان خود مرا در آزار داری و من هرگز از تو راحتی
ندیده ام تو بر بستر راحت با دروپدی بهم نشسته باو می گفتی که من برای خاطر تو
مهارتهیان بزرگ را خواهم کشت و تو از بسکه بدگمان و بی مهری ما را از تو راحتی
نمیرسد و بهیکهم که بر قول و عهد ثابت قدم بود با و سبب مرگ خود را بتو بازنمود و من
محافظت شکهندی می نمودم تا او بهیکهم را بقتل توانست رسانید و مردم اصلا
نمیخواستند که تو سلطنت بکنی زیرا که ترا قمارباز میدانند و تو با این حال که مرتکب
کارهای ناشایسته شده بدرد کاری ما همه میخواهی که بر دشمنان ظفر یابی و هر چند
سهدیو از روی دانش وبال و ناخوشیهای قمار را بتو بیان نموده از بازی ترا
منع میکرد تو ناشنیده کرده دست از آن کار زبون طبعان باز نداشتی و تا همه سبب
آن عمل زشت تو بفرخ رفتیم و از شومی قمار بازی تو روی راحت ندیدیم خود همچنان
وبال اندوزی و با ما اینچنین سخنان زشت نامناسب میگویی این از خوبی عمل
زشت تست که ما در وبال افتادیم و افواج کوروان را دست و پا از بدنها جدا شده
برخاک هلاک غلطیده اند و می نالند و مردمان لشکر بر چهار طرف کشته گشته اند و
بهادران ما و غنیم آنچه بایستی کرد کردند و بسبب قمار بازی تو سلطنت نابوده گشت
و این همه مردم هلاک شده اند ای کم بخت بی طالع تو سخنان حیله کردار با بیش
ازین آزار مده و در خشم میار سنجی با دهرتراشت گفت که چون ارجن ازین قسم

سخنان

سخنان درشت نالائق نسبت بجدهشتر گفت مانند کسی که از راه دور افتد در
ورطهٔ پشیمانی افتاد و از بس غصه و ندامت که از آن حالتش پیدا آمد دست
بشمشیر خود کرد که از غلاف برآورد درین حال سری کرشن باوی گفت که ای ارجن این
تیغ آسمان گون چرا برمی آری قصد خود با من بگو تا من مدعای ترا بسازم ارجن
از روی درد باوی گفت که من میخواهم خود را بکشم و این بدن خود را نابود سازم
که چرا بقوت این بدن مغرور شده سخنان نالائق براجه جدهشتر گفتم سری کرشن
گفت که تو اگر بجهت وبالی که از گفتن آن سخنان ناسزا تو رسیده خود را میکشی
مکش که هیچ کس از بزرگان این کار نکرده است و اگر قصد کشتن جدهشتر که برادر
کلان تو و نیکوکارست کرده ترا هیچکس نیک کار نخواهد گفت بلکه به وبال اندوزی
عظیم شهره خواهی شد و اگر تو این کار خواهی کرد هیچ جوابی درین کار روا داری ای
ارجن دهرم و نیکوکاری دشوار است چه آن بسیار باریکست و دانایان انچه درین باب
گفته اند من با تو میگویم و آن انیست که اگر تو خود را میکشی بدوزخ میروی و اگر
برادر را بکشی نیز بدوزخ میروی پس علاج آنست که خود را بستائی که هر کس زبان بمدح
خود کشاده همانا که خود را کشت و هلاک ساخت ارجن قبول نمود و دست از شمشیر باز
داشت و کمان خود را کشیده رو بروی راجه جدهشتر آورده گفت که ای راجه امروز غیر از
مهادیو هیچکس مثل من کماندار نیست و آن یگانه مرا درین فن ستایش نموده دست
قدرت من درین فن بجائیست که در یک لمحه تمام عالم را بکشم و من اطراف عالم را
با صاحبان آن مسخر کرده بتو سپردم و جگ راجسو را بنوعیکه تمام اهل جگ راضی
و خوشحال شدند من باتمام رسانیدم و مجلس و جای مجلس داشتن تو از شکوه
من در رنگ دیوتها شد و به من باین حالت که اینچنین کمان و تیر دارم و بر ارابه
خود سوار باشم هیچکس از دشمنان نمیتواند غالب آمد مردمان چهار طرف عالم را من نابود
ساختم و سنسپتکان را تمام من هلاک کردم و معدودی از آنها مانده اند
و افواج کوروان را که حکم دیتیان داشتند من زده ام که بخاک هلاک غلطیده اند

هر کس در هر سلاح که ما هست اورا بهمان سلاح میزنم و از آنست که همه را خاک
و فنا ساختم ارجن این سخنان گفت و بعد ازان رو بکشن آورده گفت که اکنون
برین ارابهٔ ظفر بخش سوار گشته با من روان شو که امروز پا در مین بی تیسر اشتهار
و با مادر کرن ا ما من عهد میکنم بجهت دولتخواهی راجه جدهشتر تا کرن را نه کشتم
جوشن از تن دور نکنم سنجی باد هتراشت گفت که بعد ازین ارجن سلاح جهار را
از خود دور کرده و از راه ادب بر پا ایستاده شرمسار آسا با جدهشتر گفت که آنچه گفتم
از من درگذران و حقیقت این ماجرا در وقتش بر تو ظاهر خواهد شد پس ارجن
راجه جدهشتر را راضی ساخته پای راجه گرفت و باز گفت که این کار یعنی کشتن کرن
را بوقوع آمده آنکار اکنون من میروم که بهیم را خلاص سازم و ازان را کشتم که من
زندگانی خود بجهت خدمتگاری و دولتخواهی تو میخواهم بعد ازان جدهشتر که آن همه
سخنان نا ملائم از ارجن شنیده بود از روی عذرخواهی در جواب او گفت که ازمین
کار ری بوقوع آمده که شما همه آزار کشیدید اکنون من که اخگر سوزانم بجهت سوختن
خانواده و زبون ترین مردم و دوبال اندوز و مرتکب کارهای بد و نادان و کاهل و
ترسنا کم و ادب و قاعدهٔ بزرگان نگاه نداشته ام و درشت و نا هموارم سر ما را از تن
جدا کن و الا مرا سر بصحرا داده که بجنگلی بروم تا تو در راحت باشی و بهیم که برادر کلان تو
و سزاوار سلطنت است سلطنت بکند که ما مرد در خور ملک رانی نیستم و دیگر آنکه تاب
شنیدن این نوع سخنان ناسزا ندارم زندگانی باین حال بچکار می آید جدهشتر
این سخنان گفته فی الفور برخاست و بجانب جنگل روان شد و درهمین اثنا
سری کشن تعظیم جدهشتر بجا آورده سر بر پایش نهاده گفت که ای راجه ترا معلوم است
که ارجن که در عهد و پیمان او همیشه درستی ست در باب کمان گاندیو خود چگونه
عهد کرده است که هر کس با وی بگوید که کمان گاندیو بکسی بده او را بکشد و این سخن با وی
گفتی تو و ارجن بجهت درست ساختن پیمان خود با تو این سخنان گفت چه بی ادبی کرد بی
نسبت با استاد و بزرگان خود حکم کشتن دارد ترا آن لائق است که تحمل کنی و این حال ۱۲۹

از ما در گذرانی که در پناه تو در آمدیم و از تو درخواست ایمنی میکنیم و تو یقین بدان
که کرن در بال اندوز از فر گشته شد و زمین خون او را خواهد آشامید و هر کس را
که تو خواهی بکشی او البته کشته میشود چون سری کرشن این سخنان گفت راجه
جدهشتر سری کرشن را از پای خود جدا کرده به پشت دستها بهم آورده با وی
گفت که آنچه تو گفتی قبول کردم و هر چه نسبت بمن واقع شد تحمل آوردم تو مرا
آشتی دادی و از محنت ها و دشواریها خلاص کردی ما نادانان کوته اندیش
تو خود مثل صاحبی و بکار گاری تو از این دریای اندوه گذشتیم بهماناکه بکشتی عقل
صاحب تو ما با جمیع وزرا و وکلا و برادران و خویشان از محیط بیکران غم و محنت
عبور نموده ایم سنجی با دهرتراشت گفت که چون سری کرشن جدهشتر را از قصد جنگل
باز آورد درین حال ارجن را در غایت اندوهناکی مانند گناهگاری دیده تبسم نموده
با وی گفت که ای ارجن تو هرگاه بگفتن این سخنان باین حال رسیدی اگر سر
جدهشتر راجه را می بریدی چه حال میداشتی اکنون بدان که نیکوکاری بی مدد دانایان
نابینایان دریافت و تو از نیحیت در تاریکی نادانی افتاده بودی و از کشتن جدهشتر
که برادر کلان تست در دوزخ می افتادی اکنون رای من برین ست که کاری
بکنی که راجه جدهشتر از تو خوشحال بشود و چون دانیم که راجه از تو خوشحال و راضی
شد با هر دو بقصد کارزار نمودن بر سر کرن برویم ای ارجن امروز به تیرهای الماس
فعل کرن را بقتل آورده محبت خود در دل راجه جدهشتر محکم کن و اگر تو این
کار کردی گویا که همه کارهای خود را درست ساختی سنجی میگوید که چون سری کرشن
این سخنان با ارجن گفت او پیش دویده سر بر قدم راجه جدهشتر نهاد و مکرر گفت
که از من درگذران و راضی شو جدهشتر سر ارجن را برداشته او را در بغل گرفت
و از فرط محبت بگریست و تا مدت مدید هر دو برادر گریسته اساس محبت و برادری را
محکم ساختند و هر یک دست در روی خود را شستن آغاز کردند بعد از آن راجه
جدهشتر پیشانی ارجن را بوسه کرده و از روی دوستی با وی گفت که ای ارجن

در حضور تمام لشکر کرن جوشن و علم و کمان و نیزه ما را در عین نبرد و در تیراندازی بیک
دراسپان مرا کشت و الحال آن کارپردازی و محنت خود را بخاطر آورده از زندگی
بیزار میشوم اگر تو امروز در کارزار او را نکشی من ترک جان خود خواهم کرد که دیگر اینچنین
زندگانی بهیچ کار نمی آید ارجن گفت ای راجه من براستی خود و عنایت تو و بجان
بهیم و نکل و سهدیو قسم میخورم که امروز در کارزار او را بکشم و اگر او را نکشم سلاح را
برداشته سوگند میخورم که خود را بکشم ارجن این سخن با راجه جدهشتر گفته روی
به سری کرشن کرده گفت که امروز بمدد عقل و تدبیر شما کرن را میخواهم بکشم سری کرشن گفت
ای ارجن تو سزاوار آن هستی که کرن را بکشی و قدرت است که من میل آن دارم
که تو او را بکشی بعد از آن با جدهشتر گفت که تو ارجن را استمالت بده و حکم کن که
کرن را بکشد که ما ترا از تیرهای کرن آزار یافته شنیده بدیدن تو آمده بودیم و ترا
بصحت و سلامت یافتیم طالع ما بود که او نه ترا کشت و نه دستگیر ساخت اکنون
ارجن را تسلی داده تدبیر کشتن کرن در آموزد و رای نیک خود را مدد فرما جدهشتر
با ارجن گفت بیا تا من ترا بار دیگر در کنار گیرم که از گناه تو در گذشتم و ترا امر میکنم
که بقصد کشتن کرن برو از درشتی های من غم و غصه در دل خود مدار سنجی [illegible]
گفت که بعد از آن ارجن دست بپای جدهشتر کرده سر بقدمش نهاد و جدهشتر
او را در کنار گرفته پیشانی اش بوسی کرده گفت ای ارجن تو تعظیم و بزرگی
مرا بجا آوردی امیدوارم که نتیجه این را بزرگی و ظفر بیابی ارجن گفت امروز
کرن وبال اندوز مغرور را که ترا به تیرهای خود محنت و آزار رسانیده است من
به تیرهای خود مسافر راه فنا میسازم و بسزای عملش میرسانم من تعظیم تو بجا آورده
میروم تا کرن را نکشم از معرکه بیرون نیایم و بر نگردم اینک از روی راستی دست
بر پای تو می نهم که او را نا کشته از میدان برنگردم جدهشتر از روی خوشحالی ارجن
را دعا کرده گفت که اوصاف بی نهایت و زندگانی دراز و ظفر و قوت بازو هر چه
مراد تست ترا روزی باد و دشمنان تو نگونسار و دیوتها نیز در ترقی و غلبه تو راضی باد

برو و کار کرن را بسازد و او را کشته مانند اندر که بجهت ترقی خود کار بهتر اسر را بساخت
و بگشت سنجی گفت که ارجن جدهشتر را خوشحال ساخته و توجه بر کشتن کرن کما
با سری کرشن گفت که ارابه ام را مهیا ساخته به اسپان سر راست به بند و سلاحها
نیکو و آنچه مصالح ارابه است همه را بران اسپان که اولا ارابه ام را می برند تا حال
دمی راست کرده نیز مهابان بهیم و آن ایستی که دارند همراه بگیر و بجهت کشتن کرن روان شو
سری کرشن با دارک که مهلبان او بود گفت که آنچه ارجن میگوید زود آنچنان کن دارک
حسب الامر سری کرشن ارابه را که در حیم شیر گرفته بودند و از دیدن آن غنیم در اضطراب
می افتاد مهیا ساخته پیش ارجن آورد و ارجن از جدهشتر رخصت گرفته از برهمنان
همت طلبید و جدهشتر نیز او را دعاهای نیکو کرد و بعد از آن ارجن سوار شده بر سر کرن
روان شد و مردم او که ارجن را با آن شکوه و مهابت دیدند بخاطرها گذرانیدند که امروز کرن
کشته شد و در اثنای روان شدن ارجن جانوران سبز که بهندی آنرا جانو نیل کنٹھ
گویند و طاوس و کلنگ او را دست راست خود داده گذشتند و دیگر جانوران نیز
از هر قسم نغمه سرائی کردند تو گفتی اینهمه برای آن بود که ارجن را بر کرن زدن می انگیختند
و کرگسان و کهنگان و شغالان و زاغان بوضع هولناک بجهت طعمه خواری پیش پیش
ارجن میرفتند و این همه شگونها دلالت بر فتح ارجن و کشته شدن کرن میکرد و ارجن
را ازین حال عرق از بدن میرفت و اندیشه عظیم او را روی داد سری کرشن باین حال
او را دیده با وی گفت که درین کارزار مبارزانی را که تو بزور کمانداری زبون خود ساخته
غیر از تو هیچکس از مردم برآنها غالب نیامده است و بهادران بزرگ روبروی تو
شده مسافر راه فنا گشته اند ای ارجن در عالم کسی هست که از پیش بهیکهم و درونا چارج
و بهگدت و جیدرتهه و نیز راجهای اوجین و سدهین کانبوج و ستاده آنانیکه در برابر
تو شده اند بسلامت برگردد اگر تو نمی بودی یعنی تو لایق آن بودی که باین نوع
بهادران نامور را کارزار نموده آنها را بباد فنا بر دادی چرا که سلاح تو همه از دیوتها است
و تو سبک دست و پرزوری و در کارزار مضطرب نمیشوی و فنون کارزار را و زخم زدن

کاری را در قبضه نهادن و در هر جا نهادن که چه طور کار گر میشود نیکو میدانی و دیوتها
و گندهرب و تمام چنبندها که بر روی زمین ست همه را میتوانی کشت هیچکس از مبارزان
درین عالم نظیر تو نیست و در کمانداری چهتریان که بر خود معتقد تمام دارند هیچکس برابر تو
نیست اما مرا ضرور نیست که در آنچه خیر خواهی و سودمندی تو بوده باشد با تو بگویم
بدانکه کرن که زینت میدان کارزار ست بچشم کم نه بینی که او زور آور ست و هیچکس را
در نظر نمی آورد و همه جا سلاح را کار فرموده و انواع جنگها میداند و هر جا با هر کس
آنچنان که کارزار باید کرد میداند بیش ازین با تو چه گویم که من کرن را برابر تو و
یا از تو چیزی غالب تر میدانم لائق آنکه نهایت تردد و اهتمام را در کشتن کرن
بجا آورده او را بقتل رسانی او شکوه آتش و سرعت باد و خشم جم و بدن شیر دارد
و بر زور ست و دست و ساعدهای او مانند فولاد ست و سینه اش فراخ بر خود کمان
نیز دارد و مبارز بزرگ ست و خوش منظر ست و آنچه از فنون جنگ جویان میباید
در وی همه هست و دوستان بوجود او از بیم بکلی در امان اند حاصل که زدن و کشتن
او در حوصله خیال اندرو جمیع دیوتها نمی گنجد اما رای من آن ست که تو او را میتوانی
کشت پس او را بکش که آن وبال اندوز همه وقت با پاندوان در خیال بدی ست
اصلا مهربانی ندارد و با وجودیکه در دشمنی پاندوان برای خود مطلبی ندارد اما همیشه
بدسگالی ایشان می نماید امروز تو کرن را که مرگ هم گرد او نمیتواند گشت کشته
فارغبال شو که درانتم امانت پاندوان میکند و در جود هن بزور او غرور بهادری بسیار
و مانند کان و فرزندانهایش مثل تیرهاست خود باین خشم حکم شیری دارد او را بکش
من ترا رخصت کشتن او داده ام که تو او را بزور و چالاکی خود مانند شیری که فیل را
بکشد او را بقتل رسان که در جودهن بزور او مغرور شده قوت بازوی ترا
هیچ نمی شمارد و سنجی با دهن ترا شت میگوید که باز سر کرشن به ارجن گفت که امروز
هفتدهم روز ست از کارزار نمودن کوروان و پاندوان که اینهمه مردم و فیل
و اسپ بر باد فنا رفتند و میروند و لشکرهای طرفین از شمار بیرون بود اکنون

بسیار کم مانده است خصوصاً لشکر کوروان بیشتر از لشکر شما بود اما وجود تو
چند هزار مردم شده تو آنها را نابود ساختی و همه بهادران سرنجی و پانچال و
مچه و کارو که و مردم پاندوان بزور تو لشکر غنیم را بقتل آوردند ای ارجن
که روبروی کوروان شده غیر پاندوان که نگاهبانی آنها تو میکردی می توانستی
بقتل رسانید آری تو لایق آنی و از تو می آید که دیوتها و دیتیان و آدمیان
هر سه عالم را بکشی کوروان خود چه جان داشته باشند بهگدت را که مثل اندر
نتوانند زبون ساخت تو او را کشتی و فوجی را که تو نگاهبانی آن نمائی هیچ از
راجهای بهادر بجانب آنها نگاه نتوانند کرد چنانکه شکهندی و دشت دمن بهیم
نگاهبانی تو بهیکهم و درونا چارج را توانستند کشت و الا قوت آنها معلوم بود بهیکهم
و درونا چارج آن حالت داشتند که هیچکس را تصور کشتن آنها بخاطر نمیرسید
و این دو بهادر نامدار و کرپ و اسوتهامان و بهورشروا و کرت برما و جیدرت و
شل و درجودهن که صاحبان کهوهنی لشکر اند و همه جا سلاح را کار فرموده از ستی
جنگ فرو نمی آیند و همه یکجا شده باشند کیست غیر از تو که بر ایشان ظفر یابد
افواج لشکر و فیلان بسیار بود که همه را تو بباد فنا بر دادی و آن طائفه که گاو
و گاومیش دارند و گروه ماهی گیران و قوم لشات و مردم پورب و جاب و بلان و
بهوج و فیلان بزرگ و لشکرهای چهتریان و برهمنان از سعی و تردد کارزار تو
براه عدم رفتند و مردم ترک و یمن و مردم کوهی که آنها را کمیا گویند و مردم
ابهیر و لوند و بهیل و ... و دیگر کوهستانیان و جماعه که بر کنار دریای شور وطن
دارند و همه خشمگین و زورآور اند و سلاحهای همه چوب هاست می اندازند آنها
همه یکبویک درجودهن آمده باتفاق او کارزار میکردند و غیر از تو ایشان را
هیچکس نمیتوانست کشت باعث نابود شدن تو گشتی و لشکر درجودهن که بهیئه کرده
به ترتیب در کارزار می ایستند و نهایت محافظت خود را مرعی میدارند اگر تو
مددگار نباشی بر سر آنها هیچکس نمیتواند رفت و با آنها رو برو شد اما پاندوان کمک

و مدد گاری توجه آن دریای لشکر کوروان را که از کثرت بگرد و غبار بسیار آلوده بودند زند و بکشتند امروز
هفتم روز است که جیت سین نام راجه مکه را بمدد تو ابهمن سیا فر راه فنا ساخت و ده هزار فیل صفدر را
با سواران آنها و غیر ایشان را به سواران بسیار بهیم سین بقتل رسانید ای ارجن وقتیکه این کارزار
شروع شد فیل سواران و اسپ سواران را به سواران بسیار بسعی بازو تو و دیگر پاندوان ناچیز بوده هلاک گشتند
آن بهیکهم که شیبهای تیرهای خود انداخت مردم چندیری و بنارس و پانچال و کاروکه و مچه و کیکی را
بخانه مرگ فرستاد و تیر جوشن گذار بهیکهم روی هوا را پوشیده بود و از جمله ده نوع تیراندازی هم
نوع را که سخت ترین انواع است بکار میبرد سواران اسپ و ارابه و فیل را هلاک و فنا بود
میساخت و همین نوع ده روز بهیکهم کارزار نموده ارابهها را از مبارزان خالی کرده
بصورت مهیب مهادیو را اندر و بشن خود را ظاهر ساخته در لشکر پاندوان در آمده
راجهای چندیری و پانچال و کیکی را با فیلان و اسپان و ارابههای ایشان بملک عدم
فرستاد و این همه تردد بجهت برآوردن مدعای دریودهن از عقاب کارنار که کشتی سلاح خود
دران انداخته بود و بشکوهی در میدان کارزار میگشت که مردم سرنجی و دیگر راجهارا
یارای نگاه کردن بجانب او نبود چون پاندوان بهیکهم را با آن شکوه و آن غالب
جنگی دیدند همه باتفاق سرنجی وغیره بر سر او دویدند بهیکهم تنها آن همه لشکر را شکست
داده در میدان کارزار بهیکهم نام برآورد ای ارجن بهیکهم تمامه با آن شکوه و قوت
را شکست دهی تو به تیرهای الماس کردار بزد و این که بهیکهم بر بستر تیرهای جان فرسا
افتاده است و درونا چارج هم پنج روز کارزار نموده و لشکر را بیوه نموده یعنی بترتیب آراسته
داد سعی و تردد در کارزار داده ونگاهبانی جیدرت نموده و در جنگ شب مانند جم مردم
را باد فنا برداده و دشت دمن او را بقتل آمده اگر کرن و دیگر مبارزان مهارتهی را
برجا نگاه نمیداشتی دشت دمن درونا چارج را کجا میتوانست کشت دیگر کدام
چهتری ازین گونه تردد تواند کرد که تو در باب کشتن جیدرت کردی لشکر کوروان را
از پیش برداشته و مهاداران نامدار را معطل داشته بسعی بازوی خود جیدرت را
کشتی در حال آنکه کشتن جیدرت نزد راجهای عالم محال بود اما از تو هیچ عجب نبود

و مرا یقین هست که آنکه جمیع چهتریان عالم اتفاق نموده در برابر تو بکارزار در آیند تو
در یک روز آن همه را مسافر راه فنا میسازی و چون بهیکهم و درونا چارج کشته
گشتند گویا که تمام لشکر درجودهن کشته شد و بی آن درونا مدار لشکر کوروان همان
حال دارند که آسمان ستاره‌ها بی آفتاب و ماه بمانند و لشکر شلاق نموده در زمین
بآن می ماند که اندیشه‌ها را نابود ساخته بود و در جمیع آن لشکر پنج مهارتهی مانده
اند اسوتهامان و کرت برما و کرپاچارج و کرن و شل تو اکنون این پنج مهارتهی را
بقتل آورده روی زمین را براجه جدهشتر بسپار و امروز راجه جدهشتر تمام
روی زمین را با آنچه در آن هست متصرف شود همچنانکه بشن دیتیان را کشته سلطنت
عالم را باندر داد همچنانچه از آن دیوتها خوشحال شدند تو اینها را کشته پانچال را
شادمان سازد اگرچه بلحاظ استادی درونا چارج نموده اسوتهامان پسرش را نکشی
و کرپاچارج را نیز بجهت ادب استادی و کرت برما را بجهت خویشی و شل را بجهت آنکه
برادر مادری تست نمی کشی بکش اما کرن را که دشمن بزرگ پانڈوان در مقام دشمنی
و نزاع است بهر نوعی که دانی بکش چه در کشتن او هیچ وبال نیست زیرا که درجودهن
باتفاق و مصلحت او شما را با مادر شما بجهت سوختن در خانه قیر انداخته و فرستاده پنج
دشمنی‌ها اوست و درجودهن او را باعث نگاهبانی و محافظت خود میداند و مرا
نیز صحیح است که دستگیر نموده هلاک سازد ای ارجن جودهن با خود یقین کرده است
و کرن نیز همین میگوید که من بر پانڈوان غالب می آیم و همیشه او درجودهن را
در مجلسها بر کارزار پانڈوان می انگیزد امروز تو او را بکش که پنج جمیع بدیها که
درجودهن با شما کرده است او بوده و ششم مهارتهی ایشان که اتفاق نموده
ابهمن را که او درونه و اسوتهامان و کرپاچارج را در کارزار از پیش می انداخت
و اسپان و فیلان و ارابه‌ها را از سواران خالی میساخت و پیاده‌ها را بباد فنا میداد
و خانواده مادری و پدری را نیکنام میکرد و فوج‌ها را بملک عدم میفرستاد و تیرهای
آتش کردار لشکرهای دشمنان را خاکستر فنا میساخت یعنی ابهمن که صاحب انبیه

خواهد دریافت که درجودهن که هیچ لیاقت نداشت برای او سعی سلطنت نمود
و از سلطنت و راحت و دولت و ملک و فرزندان نومید خواهد شد و درجودهن
از حیات خود قطع امید خواهد نمود و بجهت کشته شدن کرن و دهرتراشت کرن را
از تیرهای من پاره پاره شده دانسته آن سخنان ترا که هنگام ایلچی گری بوی گفته
بودی یاد خواهد کرد و امروز شکن ارابه ام را بجای پاسه انداختن و کمان مرا قمار و
تیرهای مرا گرو آن قمار خواهد دید و امروز محنت بنجایی‌ها را راجه جدهشتر که از
بیم کرن کشیده بود و از کشته شدن کرن بخوشحالی بدل خواهد کرد ای سرکشین امروز
من تیری سر دهم که روح کرن را از قالبش بدر برد و امروز عهد کرن را که با خود بسته که
تا ارجن را نکشم پای خود را نشویم بدروغ بر آرم و کرن که در کارزار بر روی زمین هیچ
کس را در نظر نمی آرد امروز زمین خون او را خواهد خورد و کرن باتفاق دهرتراشت
آنچه با دروپدی گفته بود که تو اکنون هیچ شوهر نداری آن را دروغ سازم و آنچه او مارا
بکنجدهای از روغن تهی شده نسبت کرده بود امروز آن کنجدها را پر روغن بوی نمایم
و امروز که کرن را بکشم درجودهن را با برادران و دوستانش مانند آهو از پیش شیر گریزان
سازم و امروز از کشته شدن کرن و فرزندان و خویشان او راجه درجودهن غرق
دریای اندوه خواهد شد و دهرتراشت در کمانداران ممتاز خواهد دانست امروز من
دهرتراشت را بی پسر و وزیر و غلام سازم یعنی این همه را بکشم و او تن تنها بماند امروز
من در نظر همه کمانداران سر از تن کرن به تیر بردارم و اعضای پاره پاره شده او را
مرغان طعمه خوار بمنقارها بشگافند و امروز راجه جدهشتر اندوه محنت سالهای را که
در خاطر داشته است از دل بر آورده او را بکشتن کرن و متعلقانش خوشحال سازم
و دیگر راجها را نیز به خاک هلاک بغلطانم و امروز سرهای دشمنان ابهمن را از بدنهای
ایشان جدا سازم ای سرکشین امروز من درجودهن را کشته روی زمین را بی اغیار
بجدهشتر بسپارم یا شما بی من تمام عالم بگذرانید و امروز خود را از ذمه خود ادا سازم
به تیرهای از کمان گاندیو بر آمده بکشتن کرن محنت و غم سیزده ساله را از خاطر بر آورم

دامروز بکشته شدن کرن پانچالان بدعای خاطر و آرزوی دل خواهند رسید ای کرشن
از کشته شدن کرن و ظفر یافتن من میدانم که ساتک چقدر خوشحالی خواهد کرد امروز بسبب
بکشتن کرن و پسرش نکل و سهدیو و ساتک را شادان سازم و امروز کرن را کشته
از دام دشت دمن و شکنندهٔ خلاص شوم امروز خود را از خشم بر آمده با کوروان
کارزار کنان و کرن را بخاک غلطانیده بهیم سر گریش باز در پیش تو خود را ستایش
میکنم و میگویم که امروز در علم کمانداری و چالاکی و تحمل و خشمگینی هیچکس برابر من نیست
من کمان در دست گرفته آن قدر مردانه ام که اگر دیوتها و دیتیان و دیگر خلایق
یکجا شده بکارزار من بر آیند همه را زبون سازم و بزور بازوی خود دیگران را بهیچ
بر آورم و قوت و چالاکی خود را فزون تر از همه دران نامدار میدانم و من تنها بکمان
گانڈیو و تیرهای شعله آسای خود کوروان را و ناهیک را مانند آتش که کاه خشک
را میسوزد بسوزانم و در کف دست من علامت حمله کرده دیوتها و تیرهاست و در
کف پایم نشانی علم و ارابه است و کسی که این نشانها دارد کیست که در کارزار برو
تواند غالب آمد ارجن این سخنان گفته همان نوع که از غصه چشمانش سرخ بود
بقصد خلاص ساختن بهیم و کشتن کرن روان شد دهتراشت با سنجی گفت که
درین وقت که پانڈوان و سرنجی با مردم لشکر من در افتاده بودند و ارجن بر سر کرن روان
روان گشت درمیان ایشان چگونه کارزاری واقع شد سنجی گفت که در لشکر فریقین
علمهای بزرگ بودند و نقارها مانند ابرهای برسات در خروش آمده و دران معرکه
فیلان بر مثال ابر و درخشیدن سلاحهای زرنگار در رنگ برق مینمود و آواز پهیهای
ارابهها و فریاد بعضی مبارزان بمنزلهٔ رعد بود و انواع تیرهای فولادی و دیگر انواع
سلاحها حکم باران ابر داشت و سایر سلاحها بجای آب که دران ابرها باشد و بعد از
افتادن آن آب خون می بود و روان میشد و مانند باران بهیقت محنت میداد
و بدعی بارید و میدان کارزار حالتی که عالم را در آخر زمان پیش آید میداکرد و گاه
ارابه سوار بسیار یکی از مبارزان را گرد گرفته کارزار می نمودند و گاه یک ولا در برو

ازارابه و اسپ سواران حمله می آوردند و میکشت القصه دران میدان این نوع
کارزاری هولناک درگرفته بود که بهیم بسیاری را ازارابه سواران با پیلبانان
و اسپ سواران حمله می آوردند و میکشت و اسپان و فیل سواران و پیادها را
نیز بخانه مرگ روبراه کرد و کرپاچارج با شکهندی مقابل شد و در جودهن با
ساتک و اسوستهامان با بهوشر را مر جنیس سین باجدیامن و سکهمین با امرجها
و مردم سرنجی روبرو شدند و شکن بر سهدیو مانند شیر گرسنه که برگاو حمله آورد
دوید و بر کرپه سین باستانک در افتاده شیبهای تیر بروی انداخت و ستانک
نیز بروی تیر با سروا دو نکل کرت بر مارا تیر بسیار زد و وششت دمن که سردار فوج
پانڈوان بود بر کرن تیر زد و وساسن و لشکر سن سنکان با بهیم درافتادند و امرجها
که با سکهمین در افتاده بود او را مسافر راه فنا ساخت و از افتادن سر سکهمین بر
زمین آوازی عظیم برخاست و صدای غریب در اطراف و آسمان پیچید و کرن
پسر را این حال دیده از غصه بر برآمد و اسپان امرجها را کشته علم و ارابه اش را
بریدوا امرجها بتیری الماس کردار به تیغ تیز نگاهبانان اسپان ارابه کرپاچارج را
هلاک ساخته برارابه شکهندی سوار گشت و شکهندی دران حال اسپان کرپاچارج
کشته دیده متعرض زدن و کشتن او نشد و اسوستهامان رسیده ارابه کرپاچارج
با ارابه خود بسته ازانجا بدر برد و بهیم با دشمن زراند و در فوج پسران ترا سوختن
گرفت مانند حرارت آفتاب تابستان سنجی با مهتراشت گفت که درانچنین معرکه
هولناک بهیم که مردم لشکرت او را گرد گرفته بودند با پیلبانان خود گفت که ارابه
مرا پیش پیلبانان ارابه اش رابهمان جا بر لشکر پسرت بر دو دیگر کوروان نیز
با اسپ و فیل و ارابه بسیار بروی دویده از هر چهار طرف تیرها بر اسپان بهیم و زدند
بهیم تیرهای ایشان را به تیرهای خود بریده از بسکه تیرهای جوشن گداز بر اسپ
و فیل و ارابه مبارزان و بر جنگجویان میزد غوغا و فریاد از نهاد آنها بر میخاست
مانند صدای کوه که از زدن بجر برخیزد و مبارزان چهتریان از تیرهای جانفرسا

بهیم زخمها خورده مانند مرغان که بر درخت جمع آیند بر سر بهیم جمع آمدند درینوقت
بهیم مانند جم که در آخر زمان بهلاک نمودن خلایق بشتابد و زنابود ساختن مردم لشکر
بشتافت و آنها تاب حملهای بهیم نیاورده باطراف گریختند مانند ابرها که از باد
پریشان گردند بعد ازان بهیم خوشوقت گشته با بهلبان خود که بسوک نام داشت
گفت که من درین کارزار تیراندازی می نمایم و هیچ نمیدانم که مردم خود را یا لشکر
غنیم را میزنم ترا باید که خبردار باشی مبادا که از تیرهای جان شکار مردم خود را بزنم
چه من این همه مردم غنیم را که در چهار طرف خود می بینم خاطر بهم برمی آید که چرا کشته نگشته
اند و راجه جدهشتر درد مند و زخمی ست و ارجن که بدین او رفته هنوز نیامده است
من ازین جهت بسیار اندیشه مندم و بخود می بینم که آیا راجه و ارجن زنده باشند یا نه
اکنون من که ازین غصه پر شده ام این لشکر بیکران غنیم را کشته و نابود ساخته
میخواهم فارغ البال شوم و ترا نیز خوشحال سازم ببین که ترکشهای من چه قدر
مانده ست آنچه باشد نیکو معلوم نموده با من بگو بسوک گفت که شصت هزار تیر
باقی مانده است و از تیرهای پهن پیکان و کهپرهای ده هزار و از تیرهای فولادی
دو هزار و تیرهای کوه شگاف سه هزار و دیگر سلاحها نیز مانده است و مجموعه سلاحها و
تیرها آن هست که اگر برارابه باشند شش نگاو آن را توانند کشید و گرز و زور
بازوی تو ازان عالی تر است و از جمله سلاحها براس که مهابارت از برچهای
کوچک ست و شمشیرها و مدگرها و نیزهای بسیار ست تو از جانب سلاح خاطر جمع
دار و اندیشه کم شدن مکن بهیم گفت که ای بسوک امروز این معرکه را از
تیر من که اعضای بهادران و راجها را جدا خواهد ساخت مانند شهر جم هولناک
خواهی دید و این قصه را طفلان نیز خواهند دریافت که امروز بهیم تمام کوروان را کشته
یا کوروان او را هلاک ساختند کوروان تمام و همه خلایق از خورده و بزرگ بیایند و با من
بکارزار در آیند که آنها مرا خواهند کشت یا من آنها را درین کارزار و دیوتها
با من یار و مددگار باد و ارجن نیز درینوقت برسا داری بسوک نگاه کن که این مرد

کوروان و راجه های ایشان که میگریزند سبب چیست همانا که ارجن در معرکه
آمده است و به تیرهای جان شکار آنها را میزند که ارابه سواران با علمها و سایر
مردم گریخته میگریزند و بانها بیکدیگر جمع آمده یکجا میشوند و گاه از ضرب تیرهای بجر
مثال ارجن ارابه و فیل و اسپ سواران گریزان شده گروه گروه پیاده ها را
پامال میسازند و میگریزند بسوک گفت که مگر آواز چاشنی گاندیو ارجن بسمع تو نرسیده
خاطر جمع باید که جمیع مدعای تو حاصل است یعنی ارجن زنده و سلامت بکارزار
مشغول است و آن یک نشانی علمش که منهوت است نمایان و زه کمان او در فوج
فیلان مانند برق در ابر سیاه درخشان و منهوت از بس مهابتی که دارد افواج
غنیم را از هر چهار طرف خود می ترساند چنانکه در دل من نیز بیم آن راه یافته است
و آنکه تاج مرصع ارجن با آن لعل تابدار نورانی دیوتها و سفید مهره دیودت نام
در پهلویش نمایان گشته و سرکشی که عنان اسپان ارجن در دست مردان معرکه
را زیر و زبر دارد و چکره بجر مثال الماس کردار در پهلوی او نمایان گشته و آن چکره
کلبانگ سری کرشن بلند دارد و تمام جادوان تعظیم آن می بردارند نظر کن که
خرطومهای فیلان را که رهت مانند درختان سال است با فیلان و سواران ایشان
بزخم تیرهای ارجن چون کوه از بجر می افتند ببین سفید مهره براق سری کرشن
و آن لعل تابدار در گلو پیش ای بهیم سین تحقیق بدان که ارجن آمد آنکه
می بینی ارجن است که ارابه و اسپ و فیل سواران بسعی بازوی او چگونه مانند
درختان که از آسیب صرصر بازوها گره بشکسته می افتند و از جمله فوج چهار صد جنگجوی
ارابه سوار را با اسپان و پیلبانان و با هفت صد فیل سوار با فیلان و دیگر
سواران و پیاده ها بسیار را مسافر راه فنا ساخت و آنکه ارجن نزدیک رسیده
کوروان را چنان میزند و میکشد که اختر بد در منزل چهارده هم تر آمده خلایق را
در هلاکت اندازد ای بهیم سین عمرت دراز باد که آرزوها میسر شد و دشمنانت
هلاک گشتند بسوک پیلبانان سخن را باینجا رسانید بهیم سین با وی گفت که

تو ارجن را امن نمودی سخنان ترا گفتی چهارده موضع با نعام تو مقرر کردم و یک صد کنیز و هشت ارابه
تو عطا نمودم سنجی با دهرترشت گفت که از جانب دیگر ارجن آواز بهیم و نعره های شیرانه او شنیده
باسرکرشن گفت که اسپان ارابه ام را جلدتر بران و بهیم را ببین بنا بر سرکرشن گفت اینک
نزد بهیم رسیدیم واو اسپان را تیزتر براند چون لشکر و ان دیدند که ارجن آمده می آید
ارابه و اسپ و فیل سواران و پیاده های ایشان بغوغای تمام بر سر ارجن
دویدند و ارجن را با ایشان کارزاری واقع شد که موجب هلاکت و فنای خلائق
بسیار شد و سبب نجات مردم از وبال و گناه گشت و ارجن بسلاحهای خورد و
بزرگ سرها و بازوهای لشکر غنیم را به تیرهای بهین میان بر برید و همچنین چترها و
علمها و ارابها و فیلان و اسپان و فوج فوج پیادها را می برید و میکشت و اینها
مانند درختان که از صولت باد بیفتند از ضرب تیرهای ارجن بر زمین می افتادند
و فیلان با پوششهای زرنگار و تیرهای سوفار طلا اندوده خورده گویا آتش در ان
گرفته می نمود القصه ارجن اینهمه مردم لشکر را بر خاک هلاک انداخته بر سر
کرن متوجه شد و در لشکر کرن مانند نهنگ که در دریا آمده دریا را بجوش در آرد
در آمد و امواج لشکر تو ارجن را متوجه کرن دیده از هر طرف بروی تاختند و از تاختن
این مردم غلغله عظیم برخاست تو گفتی دریای محیط در خروش آمد این مردم قطع
از زندگانی خود نموده از روی بردلی شیر مانند بر ارجن حمله بردند و با آنکه این گروه
شیبهای تیر بر ارجن سپر دانند اما ارجن به تیرهای صرصر فعل الماس کردار جمعیت آنها
را مانند بادی که ابرها را پریشان سازد برهم زد و آنها بار دیگر جمع آمدند و بر سر ارجن
دویدند و تیر بسیار بروی انداختند درین وقت ارجن هزاران جنگجو را مسافر
راه فنا ساخت و بعضی مهارتهیان زخم تیرهای ارجن خورده از نظر غائب
گشتند درین حال ارجن چهار صد مهارتهی دلاور را رو براه عدم ساخت و
دیگران تاب نیاورده رو بگریز نهادند و از گریختن آنها غلغله عظیم مانند
صدائی که از افتادن کوه در دریا برخیزد برخاست و ارجن ارکان این فوج با

پرداخته هیچپان که در فوج کرن در آمده بود پیش رانده دران حال فریاد از تنها
حاضران برخاست و بهیم این غوغا را شنیده دریافت که ارجن می آید شادمان
گشت و از قوت تمام لشکرت را زیروزبر ساخت و در رنگ باد دران معرکه
میگشت و از ضرب شلاق بهیم مردم لشکرت مضطرب گشته بیقرار و بی آرام
گشتند و بهیم بقصد هلاک آنها تیرهای جان شکار را سر داد و مردم لشکر سپاه
زورهازوری بهیم را مانند موت مجسم تماشا نموده گریزان شدند درین وقت درجودهن
با نزدیکان خود گفت که شما اتفاق نموده بهیم را بزنید که بکشتن او همه پاندوان
نابود میشوند و آنها انقیاد حکم راجه درجودهن نموده بر بهیم تیرباران کردند و همه
ارابه و فیل و اسپ سواران بهیم را گرد گرفتند مانند هاله که بر گرد ماه بر آید این
کوروان بجهد و کوشش تمام بروی تیرباران کردند و بهیم به تیرباران جان فرسا
دران فوج رخنها کرده مانند ماهی که از شکنجه بدر رود بیرون آمد و از جمله آن فوج
ده هزار فیل و دو لک و دو بست مرد و پنج هزار اسپ را بقتل رسانید و یک صد ارابه
در هم شکست و دریا از خون کشتها روان ساخت که آب آن خون و گرداب آن
گردش پاهای ارابه بود و فیلان بجای نهنگان مردم بجای ماهیان و اسپان
بجای ناک موی کشتها در رنگ کاه و خس یکجا جمع آمده دران دریا بازوهای جدا شده
مانند ماران و گل آن دریا از سپر و کمانها چون موجها و چترها و علمها و دستارهای سفید
بمنزله کف دریا و حبابها نیلوفر بود القصه دریای اینچنین که ترسناکان از ان ترسند
دلاوران آن عبور نمایند در یک لحظه بهیم پیدا آورد و بهر طرفی که بهیم روی می آورد هزاران
سپاه در طعمه شاهین اجل میشدند درجودهن انهمه کارپردازی بهیم را مشاهده نموده
با شکنی گفت که تو درین کارزار با بهیم دستبردی نمایان نما که بمغلوب ساختن او
بر همه پاندوان ظفر می یابیم شکنی با برادران خود و لشکر عظیم برسر بهیم دویده
مانند کرانه که محیط را از طغیان و سیلاب مانع آید سر راه بهیم گرفت و بهیم روبروی
او شد و شکنی یک تیر بر سینه بهیم بجای پستان وی که زره تیری چند فولادی بر

بزد که جوشنش را شگافته در بدنش جا کرد و بهیم زخمی گشته از روی خشم یک تیر بر شکن
انداخت شکن آنرا در هوا هفت پاره ساخت و بهیم ازان حال خشمگین تر شده
در همین اثنا تبسم نموده کمان شکن را برید شکن کمان دیگر گرفته شانزده تیر
بگرفت ازانجمله هفت تیر بر بهیم و دو تیر بر مهلبانش بزد و بیک کهپر علم و بدو کهپر
چترش ببرید و بچهار تیر اسپانش زخمی ساخت درین حال بهیم از خشم بر خشم فزوده
نیزه فولادی گرفت و آن نیزه مانند زبان مار حرکت کنان برارابه شکن افتاد شکن
همان نیزه بگرفت و همان بر بهیم زد که از بازوی چپ او گذشته مانند برق افتاد و ازان
خوشحالی لشکر شکن نعرها کردند و بهیم اینمعنی را از اشتاب نیاورده شکن را در زره
شبیه تیر فرو گرفت و بمردم لشکرش اصلا متعرض نشد بعد ازان به تیزی چند
هر چهار اسپان و مهلبانش بعدم رو براه کرده بیک کهپر علمش را برید و شکن از
ارابه فرود آمده تیر بسیار بر بهیم انداخت بهیم تیرهای او را در هوا برید کمانش را
برید و او را زخمی ساخت چنانچه شکن با رمقی از حیات بر زمین بنشیند درین
حال درجودهن او را بیهوش یافته بر ارابه خود انداخته از پیش بهیم بیرون آورد
و در همین اثنا لشکر درجودهن از بیم بهیم رو بگریز نهاد و درجودهن زنده بودن
شکن را غنیمت دانسته او را گرفته بگریخت و مبارزان لشکر درجودهن که
با پاندوان در برابر جنگ مینمودند این حال را مشاهده نموده آنها نیز بگریختند
و بهیم هزار تیر اندازان لشکر بسیرت را قرارگاه شد مانند پشته ریگ که در میان دریا
کشتی شکستها را جای آرام شود بعد ازان آن مردم آرام گرفته قرار بر مردی خود
داوند و از روی جهد تمام بکارزار مشغول گشتند دهرتراشت از سنجی پرسید که
که چون بهیم لشکر ما را شکست داد درجودهن و شکن و کرن و دیگر دلاوران
کرپاچارج و کرت برما و اسوتهاما و دساسن با یکدیگر چه گفتند ای سنجی مرا
بسیار تعجب ست در حال بهیم که او تنها با تمام لشکر ما کارزار نمود باری کرن موافق
عهدی که داشت هیچ مردانگی کرد یا نه که شرم و راحت و عزت و امید و حیات خود را بسته

بکرن ست با من بگوئی که کرن درین حال که مردم لشکر ما را گریخته و شکسته دید چه
کرد و فرزندان و دلاوران من و دیگر راجهای مهارتهی چه کار ساختند سنجے
گفت که این حال بعد از دو پهر روز روی داده بود و کرن در نظر بهیم
پانچالان را در شلاق گرفته بود و بهیم نیز لشکر پسرت را پیش انداخته در شلاق
داشت و چون کرن دید که بهیم لشکر ترا هزیمت داد با مهلبان خود گفت که ارابه
ما را بر سر پانچالان بران شل که مهلبان کرن بود ارابه اش بر لشکر مردم که از
جهونیدر و جیندیری بودند برده هر جا که اراده کرن می بود همانجا ارابه کرن را
نگاه میداشت لشکر پاندوان و پانچالان از هیبت صدای رعد آسای
صورت مهیب آن ارابه که در پوست شیر برگرفته بودند ترسیدند و کرن با آن شکوه
و مهابت در میان آن لشکر در آمده به تیرهای چند نفر سا بسیاری از بهادران
پانچالان را بقتل آورده و مهارتهیان پاندوان یعنی تسکهندی و بهیم و دهشت دمن
و نکل و سهدیو پسران دروپدی و ساتک تماشای این حال را نموده با
کرن تیرباران کرده و از چهار طرف او در آمده گرد گرفتند و ساتک هشت تیر
بر استخوان زیر گلوی کرن زد و شکهندی بیست و پنج تیر و دهشت دمن هفت تیر
و پسران دروپدی شصت تیر و سهدیو هفت تیر و نکل صد تیر بر کرن زد و بهیم
نیز نود تیر بر استخوان زیر گلوی کرن بزد و کرن تبسم نموده کمان خود را در حرکت
آورده هر کدام ازین مهارتهیان را پنج تیر بزد و کمان و علم ساتک را بریده تیر
بر سینه او بزد و از روی خشم سی تیر بر بهیم زد و به یک کهپر علم سهدیو را بریده تیر
بر سینه او بزد و مهلبانش را بکشت و در طرفة العین مهلبانان و اسپان هر پنج پسر
دروپدی را کشته پیاده ساخت و این معنی باعث تعجب و حیرانی مردم گشت القصه
کرن این همه مردم را روی گردان ساخته به تیرهای الماس کردار پانچالان و مردم
چندیری و مچه را در شلاق گرفت و آن مردم نیز رو بروی کرن تاخته او را
در زیر شیبهای تیر فرو گرفتند کرن بسیاری ارابه سواران را بکشت و زخمی ساخت

و تعجب آنکه کرن تنها آن همه پاندوان را که کارزار عظیم و نامردی دیده تنها و سده و چاران
هر جا نگاه میداشت و پانچالان و غیر ایشان را می زد ای راجه این نوع کارزاری
کرن و سبکدستی و چالاکی او را مشاهده نموده دیوتها و سده و چارن و باقی
مبارزان لشکر به زبان تحسین و آفرین کرن کشادند و دران حال لشکر دشمنان
را در رنگ آتشی که گیاه خشک را بسوزد فنا گستر فنا ساخت و دیگر مردم پاندوان
از هیبت کرن رو بگریز آوردند و پانچالان از بسکه تیرهای کرن خوردند غوغای
عظیم درمیان ایشان افتاده از هیبت آن جوش و خروش مردم لشکر پاندوان
بگریختند و دران حال دشمنان کرن را بهادر یگانه قرار دادند و از بوالعجبی های
کرن آنکه تمام پاندوان نگاه بجانب کرن نتوانستند کرد و همچنان که
سیلاب بکوه رسیده پریشان گردد لشکر پاندوان را سوخته مانند آتش بی دود
می نمود القصه کرن سرهای مبارزان غنیم را جدا کرده شمشیرها و علمها و تیرها و اسپان
و ارابها و سپرها و چترها و بانهای ارابها و غیر آن از چوب های ارابه
لشکر غنیم را ببرید و از بسکه فیلان و اسپان کشته گشتند راه رفتن در آن میدان
نماند و از گل و گیاهی از خون و پشته‌ها نشیب و فراز دران معرکه ظاهر نمیشد
و باز کرن سلاحی را سر داد که از آن تیرها نهایت برآمده هوا را تاریکی فرو گرفت
چنانکه لشکر خود را از بیگانه فرق نمیکردند و کثرت تیرهای کرن مهارتهیان
پاندوان را فرو پوشید و آن مهارتهیان تیرهای کرن را رد میکردند و میگریختند
مانند آهوان وحشی که از پیش شیر بگریزند و بار دیگر رو برو میشدند و مهارتهیان
پانچالان را مانند گرگ که رمه را بگریزاند هزیمت میداد و مردم لشکر آنها را
گریزان دیده غلغلهٔ عظیم برداشته برآنها دویدند و درجودهن خوشحال گشته نواختن
شادیانه فرمان داد و پانچالان بار دیگر قرار بر مردن داده برگشتند و حمله آوردند
و کرن بسیاری را از آنها بعدم فرستاد و هزیمت داد و از جمله پانچالان بیست و
از مردم چندیری یک صد ارابه سوار را بقتل رسانیده ارابها و فیلان و اسپان

را از سواران خالی کرد و پیاده ها بسیار را پایمال فنا ساخت راز پس شکوه و مهابت کرن هیچکس را یارای نظر کردن بجانب او نبود القصه کرن انبوه اصناف سواران و پیاده ها را بقتل رسانیده درمیان معرکه باتیاد مانند جم که در آخر زمان خلائق را فانی ساخته آرام گیرد از عجیبه کارهای پانچالان آنکه با وجودیکه انبوه شلاق کرن میخوردند دست از کارزار دی باز نمیداشتند درجودهن و دوساسن و کرپاچارج و اسوتهامان و کرت برما و شکن نیز هزاران از مردم پانڈوان را بعدم می فرستادند و هردو پسران کرن که دلاور زمان بودند آنها تیر میزدند و میکشتند حاصل که کارزاری عظیم کردند و همچنین پانڈوان و دوشت دمن و شکهندی و پسران دروپدی خشمناک گشته مردم لشکرت را میزدند ای راجه از کوشش مردم لشکرت و لشکر پانڈوان و ازسعی بهیم مردم لشکرت فانی و هلاک گشتند سنجی با دهتراشت گفت که ارجن نیز لشکر چهارگونه غنیم را زده دریای خون روان ساخته کرن را خشمناک دریافته باسری کرشن گفت که این علم کرن ست که در نظر می آید و بهیم نیز با غنیم در کارزار مشغول ست و این مردم پانچالان از هیبت کرن رو بگریز نهاده اند و آن چتر سفید از درجودهن ست و پانچالان که از پیش کرن گریخته اند کرپاچارج و اسوتهامان و کرت برما آنها را تعاقب نموده اند اگر ما علاج آنها نکنیم و کار اینها را نسازیم مردم ما را بتمام خواهند کشت ای سری کرشن شل عنان اسپان کرن در دست گرفته از غایت زیرکی و دانائی که دارد با زیب و فری نماید اکنون رای من بران قرار یافته که ارابه مرا برسر کرن بران من تا او را بکشم از انجا برنگیردم و اگر من انجا نروم او بی شبهه مردم پانڈوان و پانچالان و سرنجی را تا بوده هلاک خواهد ساخت سری کرشن ارابه ارجن را بجانب کرن راند تا با وی دو دیده مقابله نماید و لشکر پانڈوان که با کوروان در کارزار بودند ارابه ارجن را دیده قوی دل گشتند و فسلی تمام یافتند و صدای آواز ارجن مانند افتادن برق و جوش و خروش دریا برآمده درانتا

راه بر مردم لشکر تو مظفر شده می آید تا آنکه شل علم ارجن را بدید و با کرن گفت
که کسی را که می جستی اینک برارابه که اسپانش پوزند رسید و کمان گانڈیو در دست
دارد اگر تو او را توانی کشت خیریت ما همه حاصل میشود ما را به سواران و لاوران کشته
و هلاک ساخته می آید و هیچ جا معطل نمیشود و ترا هیچ جا بجز تو نیز مردی بران و از
پس که ارجن کارپردازی تیغ نماید لشکر کوروان در پیش او قرار نمیتوانند گرفت همه
پریشان گشته او را راه میدهند و او درست از همه باز داشته بقصد تو می آید چه
آن آزار را که جدهشتر و بهیم از تو یافته اند دانسته است و شکهنڈی و ساتک و
دهشت دمن و پسران درویدی و جدهامن و اتموجا و نکل و سهدیو همه مخنتی و آزاری
که از تو یافته اند همه را معلوم نموده است و از آنست که هیچ جا معطل نمیشود و از کمال
خشم بقصد تو رسیده می آید ای کرن اکنون تو بر سر و بران که غیر از تو هیچکس برو نمیتواند رفت و
هیچکس نیست که او را اینجا تواند نگاهداشت مانند نگاهداشتن کناره محیط را و خیال میکنیم
که هیچکس از نگاهبانان در چپ و راست و پیش و پس او نیست طالع تو مدد کرده
که ارجن تنها می آید تو لائق و سزاوار هستی که ارجن و سری کرشن را زبون سازی
و این کار از تو بر آید و الحق این بار نیست بر دوش همت تو و تو با درونا چارج و بهیکهم
و اسوتهاما و کرپا چارج برابری سر راه بر ارجن بگیر که راجهای لشکر شما از بیم او
کناره گرفته اند و غیر از تو کسی نیست که بیم این گریزندها را تواند برطرف ساخت و این
مردم را بجا می پیشه ریگ و زمین خشکی ست پا زننده ها را در غرقاب دریا مهان همت
و جلاوتی که سابق مردم ترهت و امبست و کامبوج و ارده و کندلیها را زبون ساخته
برایشان ظفر یافتی بر ارجن و سری کرشن نیز ظفرمند شو و ایشان را مغلوب ساز
کرن با شل گفت که اکنون تو با من یکی شدی و مرا قبول کردی و نیز دانستم که
که دیگر ترا هیچ بیم از ارجن بخاطر نمانده است امروز ورزش کارزار و روز بازوی مرا
تماشا کن که پانڈوان را با ارجن و سری کرشن بقتل رسانم یا خود بر خاک هلاک افتم
یا از کشتن آنها مراد خود حاصل سازم یا خود را بر دست آنها هلاک کنم شل گفت که ای

کرن مبارزان قرار داده اند که ظفر یافتن بر ارجن تنها در حوصله تصور هیچکس نمی گنجد
علی الخصوص که سر کرشن با وی یار باشد کرن گفت راست میگوئی هیچکس ارابه
سواری شل وی نیست اما بنگر چگونه کارزار می نمایم او برارابه خود سوار درمیان
کارزار جولان کنان میگردد امروز یا من او را کشم یا او مرا خواهد کشت ای شل از
علامات بهادری در ارجن آنست که دستهای او عرق نمی کنند و هرگز نمی لرزند و
از بس ورزش کمانداری نشانها بر دستهایش ظاهر شده و دستها دراز است و کمانش
سخت و بلند است و سبکدست و تیر بسیار بیک دفعه سر میدهد و تیرهایش مسافت
یک کروه میروند و کارگر میشوند و ارجن آن کسی است که آتش را خوشحال ساخت
و از آن کارکشن چکر یافت و ارجن کمان گاندیو را ارابه اسپان پور و دو ترکش که
هرگز تیرهای آن کم نمیشود و دیگر سلاحهای دیوتها یافت و وقتی که ارجن تا آموختن
علم با اندرلوک رفت از عنایت اندر بجهت کارزار نمودن مهادیو را خوشحال ساخت
و از مهادیو پاسپت نام سلاحی که از انداختن آن خلائق عالم بسوزد یافت
و هر یک لوکپال علم سلاحها بوی دادند تا بدان سلاحها دیتیان کالکیج را هلاک ساخت
و در جنگ بیراث بر همه غالب آمده رختها و جامهای ما همه مهارتهیان را
برد ای شل اکنون با ارجن که صاحب اینهمه اوصاف است و سری کرشن
همراهی است کارزار خواهم نمود و درمیان تمام خلائق کلبانگ من پراگنده
خواهد شد و سری کرشن که در نهایت قوت برابر او هیچ کس نیست و اگر هزاران
سال وصف او کنم نتوانم کرد نگاهبانی او میکند و این سر کرشن که مسیر ابتدا
است و سفید مهره و چکر و شمشیر نلک در دست دارد و بر همه کس ظفر می یابد بمن از
دیدن او و ارجن خوشحال میشویم و هم ترسناک میگردیم ارجن در کمانداری و
سر کرشن در کارزار چکر ممتاز است و قرار داد و عهد ایشان در کارزار آنست
که اگر کوه سرف از جا بجنبد میتواند اما ایشان از جا نمی روند ای شل کیست
غیر از من که برسر اینچنین دو مهابادر یگانه تواند رفت آن شوقی که در دل

پس از کارزار ارجن همه نبرده دست اکنون همه بحفظ پناه پوده پیر سده یا ایشان را
یا من ایشان را فنا سازم گفت کرن این سخنان را با شل بگفت و مانند رهمه
در عرش درآمد درین وقت راجه درجودهن میان چهراتیه کرن گشاده
با کرپاچارج و کرت برما و شکنی و الوک و دوتیان شاکر و اسوتهامان و دوشاسن
و افواج پیادها و فیل سواران و ارابه و اسپ سواران گفت که شما همه
باتفاق بر سر ارجن و سری کرشن بتازید و بنشینید و از هر چهار طرف
او را در میانه سازید تا کرن ایشان را باسانی زبون خود ساخته ظفرمند گردد
این مبارزان اطاعت سخن راجه نموده باتفاق یکدیگر بر سر کشن و ارجن رانده
و بر ایشان تیرباران کردند و ارجن مانند دریای که جوی بسیار را در خود ناپدید سازد
اکثری از ایشان را نابود ساخت و تیر گرفتن و در قبضه نهادن و کمان کشیدن و رها
دادن ارجن هیچکس ندید همین اسپ و فیل و مرد را از زخم تیرها بر زمین غلطیده
می یافتند و ارجن که حکم آتشی داشت و تیرهایش بجای شعله که روان را
تاب نظر کردن بجانب او نبود مانند چشم بدرد آمده که بجانب آفتاب مجال تاب
نتواند دید القصه که پاچارج و کرت برما و درجودهن و اسوتهامان بر ارجن
تیرباران کردند و او تمام تیرهای ایشان را به تیرهای خود بریده هر کدام ازان
چهار مهاربها را سه تیر بر سینه بزد و اسوتهامان ده تیر بر ارجن و سه تیر بر سری کرشن
و چهار تیر بر اسپان ارابه اش و چهار تیر بر هنومنت که بر علم ارجن جای داشت
بزد و از پی آن تیرهای فولادی بسیار بر ارجن سر داد درین وقت ارجن
بیک تیر کمانش را ببرید و بایک تیر همین پیکان مهابان و بچهار تیر دیگر اسپانش
را بقتل آورده با سه تیر دیگر علمش را بینداخت اسوتهامان خشمگین گشته
کمان دیگر بگرفت و گوشه کمان را بر زمین نهاده حیله کرده به سر کرشن و ارجن
نزدیک شده تیر بسیار انداخت و ایشان را آزار بسیار داد و کرپاچارج و کرت برما
و درجودهن نیز تیرهای بسیار بر ایشان سر دادند ارجن کمان و علم کرپاچارج

را ببرید اسپان و فیلبانان اورا بقتل رسانیده و اورا بهزاران تیر چنانکه پیکرش
را دوخته بود بر ریخت بعد از ان به تیر چند علمها و کمانهای درجوده مهرج گرت برآ
بریده فیلبانان و اسپان ایشان را بکشت و همین نوع اسپان و فیلان و
ارابهاء مبارزان را بکشت و بغلطانید و بعد از ان که ارجن آن همه را
هلاک ساخت دیگر دشمنان را بدست چپ داده پیش راند و رتین تیته راجهکا
دیگه پسر راجه بهارجن گذشتند ارجن با آنها روبرو شده آنها را از پیش برداشت
و شکهنڈی و ساتک و نکل و دیگران نیز با ایشان بودند هرکس را که پیش ارجن
می آمد میزدند و با کوروان نیز کارزار مینمودند و مانند دیوتها که بر دیتیان بر بندند ظفر جویان
و بعالم سرگشتابان بر سر کوروان می راندند و فریقین فریادها میکردند و تیرها بر یکدیگر
می انداختند و از بس تیر بسیار که بهادران طرفین سر دادند اطراف هوا را فرو گرفته
و عالم در نظر حاضران تاریک گشت سنجی با دهرتراشت گفت که ای راجه بهیم تنها
در دریای لشکر کوروان غرق میشد ارجن انچنین رسیده او را دستگیری نمود و از ان
غرقاب بدر آورد و اکثری از فوج کرن را بخانه مرگ فرستاد و شپهای تیر ارجن از
بسیاری هم مبارزان را هلاک میساخت و هم روی هوا را پر میداشت نه هوا جا نداشت
مرغان سے پرند تیرها را جا داده کوروان را هلاک و نابود ساخت و به کهپرهای
همین پیکان و خدنگهای فولادی سرها و بازوهای مبارزان جدا می انداخت و
از سرها و بازوهای جدا شده مبارزان و ارابهای شکسته و از هم ریخته و فیلان و
اسپان و مردمان کشته میدان معرکه پر گشته هیچکس را راه رفتن بران زمین
نبود و در وقت هول و سهمناکی برنگ دریای جمن که بیترنی نام دارد می نمود از مبارزان
که بسلاحهای زرنگار مسلح و بر فیلان سوار بودند چهارصد کس را ارجن از ان فوج
و فیلان که مانند باران از بستی ازانها میچکید شکسته و متفرق ساخته به مثال باد که
از ابرها بر آید بدر آمد و دریا سے که پر از کشتی های فیلان و اسپان و سواران آنها
و ارابهای پاشیها شکسته و مبارزان کشته که سلاحهای آنها شکسته و

ریخته بودند ارجن ازان راه گذر کرده کمان خود را چنان چاشنی داد که گفتی رعد
در آسمان بغرید و برق بجست درین وقت لشکر تو از ضرب تیرهای ارجن مانند کشتی
که از طوفان باد تباهی گشته پریشان شود متفرق گشت و تیرهای ارجن مانند
شعلهای آتش لشکر ترا سوختن گرفت و در رنگ جنگل با تش که بر کوه آتش در
گرفته بغوغای تمام بسوزد لشکر ترا آتش تیرهای ارجن میسوخت ای راجه ارجن
لشکر ترا پایمال ساخت و بسوخت و پریشان کرد و بشکست چنانکه بقیة السیف
بچهار طرف رو بگریز نهادند و کوروان آنچنان متفرق گشتند که جانوران جنگلی
هنگام گرفتن آتش در جنگل پریشان گردند القصه لشکر کوروان بضرب تیرهای
ارجن از کارزار پرداخته بهر طرفی گریختند ارجن با بهیم ملاقات نموده تا دو گهری
بحرف و حکایت تفقد احوال اشتغال نموده باوی گفت که پیکانهای تیر
از بدن راجه جدهشتر برآمده راجه براحت است بهیم خاطر خود را ازان حال جمع ساخته
ارجن را فرمود تا ارابهٔ خود را پیش راند او از صدای غرلیوا را بهوا را ساخت
درین وقت ده پسر تو که از دساسن خورد تر بودند کمانها در دست شوق کنان
از روی دلاوری پیش آمده ارجن را گرد گرفتند و بر ارجن تیرهای شعله کردار
زدند مانند شعله آتش که بر فیل زنند و ارجن علمها و تیرها و کمانهای آنها را
به تیرهای بهین پیکان و فولادی بریده اسپان ایشان را بکشت سنجی با دهرتراشت
گفت که درین وقت جنگجویان تو از سنسکان ارابه سوار بایکدیگر قول و
عهد نموده مردن و کشتن خود را قرار داده بر سر ارجن آمدند و ارجن بانها ملتفت
نگشته بقصد کرن پیش راند و این سنسکان از عقب ارجن بروی تیرباران
کردند او از روی خشم برگشته همه آنها را به تیرهای جان شکار بسافر راه فنا
ساخت و مانند دیوتها که بعد از تمام شدن ثواب اعمال از مرگ بر آمده بر
زمین افتند بر خاک هلاک افتادند درین وقت کوروان بر سر ارجن ریختند و
بر آن همه حشم فیل داران و اسپ سواران و غیر ایشان رسیده ارجن را گرد گرفتند

و با انواع تیرها و شمشیرها و بانسها و کمندها و گرزها و تیرهای بسیار او را فرو پوشیدند
و ارجن همه آن سلاحها را به تیرهای خود در هوا بریده از خود دفع کرد بعد از آن
بحکم بسدیو درجهود همچنین یکبار از روی شورش صدها و در فیل سوار از فیلبانان پیش رفته
ارجن را گرد گرفتند و از جانب آن راجهای فیلبانان راجه نیل در رود و در نکه و
لس کرن و دیگر دیو و کارتاب بود که بر ارجن تیرباران کردند و ارجن تیرهای
آنها را به تیرهای مهین پیکان در هوا بریده بعد از آن ارجن به تیرهای الماس
کردار آن فیلان را با سلحهای و سواران شان برخاک هلاک انداخت
مانند کوههای که از ضرب بجر بر زمین افتد بعد از آنکه آواز چاشنی کمان گاندیو
بلند شده و صداهای جوش و خروش مردم و صیحه اسپان و فیلان بسیار گشت
فیلان و اسپانی که از سواران جدا شده بودند بگریختند و ازدهای خالی از
مهاوتان و اسپان مانند قطعهای ابر رنگارنگ نمود اسپ سواران از ضرب تیرهای
ارجن گریزان و افتان و خیزان می نمودند و قدرت بازوی ارجن بخوبی ظاهر شد
که تنها فیلان و اسپان و ارابه سواران را با مرکبهای شان میزد و میکشت و می انداخت
درین وقت بهیم نیز بمدد ارجن رسید و بقیة السیف لشکر بسیار از آمدن بهیم
رو بگریز نهادند و جمعی را با گرز خود در شلاق گرفت و بهیم آن گرز را که جام مرگ
داشت آدمیان و فیلان و اسپان طعمه آن بودند و قلعها و دروازها و قصرها را میشکست
و می انداخت و اسپان را با سواران ایشان و پیادهای مسلح را میزد و میکشت
و آنها فریادها کرده بخون آغشته برخاک هلاک می غلطیدند و زمین را بند ازآن گرفتند
و طعمه جانوران آدمی خوار میشدند و آن گرز از گوشت خواری و از پرداخته با استخوان
شکنی مشغول شد الحاصل بهیم ده هزار سوار و پیاده بیشمار را بکشت و گرز در دست
هر جا میگشت و مردم لشکر بهیم سین را گرز در دست دیده خیال میکردند
که جم است که دنڈ در دست دارد آخر بهیم بر فوج فیلان از لشکر بسیار مانند نهنگی
که در دریا در آید در آن لشکر در آمد و اکثر آنها را با فیلان و علمها و بیرقها برخاک

هلاک انداخته نابود ساخت و بهیم این فوجها را شکسته بازبراه خود سوار شده و
نزد ارجن رفت ای راجه لشکر پسرت از بس شلاق خوردن زخمی شده و از
بیطاقتی از جا نتوانستند جنبید و ارجن آنها را در زیر تیرباران فروگرفت و از بسکه
تیرهای ارجن در بدن سواران فیل و اسپ و ارابه تا سوفار نشست همه در رنگ
گل درخت کنتم نمودند و درین حال غریو از لشکر پسرت برخاست و این فوج
از بسکه از ضرب تیرهای ارجن بیتاب گشتند در رنگ چوب نیم سوخته که طفلان آنرا
چرخ دهند تمام فوج در چرخ آمده هیچکس از انواع سواران و پیاده‌ها نماند که زخمی نگشت
و در خون خود آغشته نگشت هر کس مثل درخت اشوک گل کرده نمود و کوروان
آن زور بازو و چالاکی ارجن مشاهده نموده دست از حیات کرن شستند و تاب
ضرب تیرهای ارجن نیاورده کرن کرن میگفتند و بهر طرفی میگریختند ارجن خوشحال
کننده پانڈوان تیراندازان تعاقب آنها نمود و پسران تو دران حال از غرقاب
هلاک نجات جویان با کرن ملحق شدند تو گفتی از میان دریای مواج بزمین
خشک رسیدند که در پناه کرن خزیدند و مانند مارانی که اصلا زهر نداشته باشند آنجا
قرار گرفتند در رنگ مردمان که از مرگ هراسنده پناه بدهرم بگیرند پسرانت از
ترس ارجن خود را در پناه کرن انداختند کرن آن همه آغشته‌ها را استمالت
داده فرمود که بیائید در عقب من بایستید و خود آنها را بدحال و پریشان دیده
بمقاومت نمودن ارجن کمان را چاشنی داده و کمان کشیده تنها بایستاد و هر چند
قصد ارجن داشت اما بر سر لشکر پانچالان تاخت و پانچالان خشمگین گشته
برکرن تیرباران کردند و کرن به تیرهای جانفرسا اکثری از آنها را مسافر راه
فنا ساخت چنانکه غریو از تمام پانچالان برخاست سنجی باو هر ترا شت گفتی که
چون لشکر کرن پانچالان را مانند باد که ابرها را پریشان سازد پریشان ساخت تیری چند
پیکان آنها بصورت رو دست بهم آورده بود ساپان و هیلبان ضمیمه را که از
پانچالان بود بکشت و بر پ سون و ساتک کهیر بسیار انداخته کمان ایشان را

ببرید و به شمش تیر دشت دمن را زخمی ساخته اسپانش را بقتل آورده اسپان
سانک را نیز بکشت و بسوک پسر کنکی ازان حال خشمگین و بپسر کرن سرسین نام دمیده
کرن ها و تیر مهین پیکان بازو ها و بیک تیر انچنان سرش را از تن و بپسر دشت دمن را
جدا ساخت و بیک تیر ست سوم را زخمی کرد درین وقت که پسر دشت دمن کشته
شد سری کریشن با ارجن گفت که پانچالان و پسران دروپدی کشته خواهند شد
زود باش و بر سر کرن فتاب و او را بکش ارجن متوجه کرن شده و دست برده کمان
گانڈیو خود را گردانیده چندان تیر بانداخت که روی هوا تاریک ساخت و بسیاری
از فیلان و اسپان و ارابه را با سواران شان و پیادها را مسافر راه فنا ساخت
و دران تاریکی هوا بسیاری از مردان بر زمین افتادند و هر جا ارجن میرفت بهیم از
عقب او نگاهبانی کنان میگشت درین اثنا کرن با لشکر پانچالان در افتاده آنها
را در شلاق دشت و بسیاری از افواج ایشان را هلاک ساخته اطراف را به تیر
بسیار فرو پوشید و اتوجا و جنمیجه و جدهامن و شکهندی باتفاق دشت دمن
بر کرن تیر باران کردند و هیچکس ازین مهارتهیان هر چند داد کوشش دادند اما
نتوانستند که کرن را از ارابه فرو اندازند مانند صاحب ترک و تجریدی که خواهشهای
پنجگانه او را از جا نتوانند برد کرن اسپان و بهلبانان آن پنج بهادر را بقتل آورده
علمها و کمانهای ایشان را ببرید و بر هر یک ازانها یک تیر انداخته نعرها دلیرانه
کرد و از بس صدای تیراندازی کرن و کمانداری او حاضران معرکه خیال میکردند که
زمین خواهد شگافت و کرن در حلقه کمان کشیده مانند آفتاب در هاله می نمود درین
حال کرن باز دوازده تیر بر شکهندی و شش تیر بر اتوجا و سه تیر بر جدهامن و جنمیجه
و دشت دمن زد و این پنج بهادر مانند حواس پنجگانه که صاحب تجرید آنها را زبون
سازد زبون کرن گشتند و چون پسران دروپدی دیدند که این پنج بهادر در بحر قا
کارزار کرن غرق میشوند مانند جماعه بقالان که از شکستن کشتی غرق گردند آنها
را دستگیری نموده بارابهای خود سوار کرده ازان مهلکه بدر بردند درین وقت

ساتک به تیرهای الماس کردار تیرهای کرن را دفع ساخته بجهت حیرت و تعجب کرن
از روی تیز دستی هشت تیر بر درجودهن و کرپاچارج و کرت برما زد و درجودهن باتفاق
آنها تیر بسیار بر ساتک زدند و ساتک تنها با این هر چهار نامدار کارزار در گرفت مانند
بل دیت که به ساجیان چهار طرف عالم در افتد و از صدای چاشنی کمان ساتک و
بر آمد تیرباران از آن حاضران معرکه را تاب نظر کردن بجانب ساتک نبود درین حال
آن پنج مهارتهی پانچالان برادران دروپدی سوار شده در گرد ساتک جمع آمده مانند
دیوتها که بنگاهبانی اندر بیایند بمحافظت ساتک پرداختند ای راجه درین وقت کوروان
را با دشمنان کارزاری واقع شد که موجب فنای بسیاری از مبارزان گشته یاد از
جنگ دیوتها و دیتیان داده و بسیاری از جنگجویان فریقین یکدیگر را هلاک ساخته
و قالبها تهی کرده بر خاک غلطیدند و چون کارزار باین حد رسید دساسن بقبضه بهیم
جنبش نموده پیش آمد بهیم او را متوجه خود دیده مانند شیری که بر فیل بدود بر دساسن
دوید و میان این دو دلاور خشمگین کارزاری که گروآن جانها تواند بود در پیوست
مانند کارزار اندر و برتراسر دیت و این نامداران بر یکدیگر تیرهای الماس کردار میزدند
مانند دو فیل که بر ماده فیل مست شهوت جنگ کنند کارزاری نمودند بهیم بده تیر
پهن پیکان علم و کمان دساسن را بریده یک تیر بر پیشانی او زده بیک تیر دیگر سر
از تن مهلبانش جدا انداخت دساسن کمان دیگر گرفت و عنان اسپان ارابه خود
گرفته دوازده تیر بر بهیم زد و سنجی با مهتراشت گفت که درین وقت دساسن بو العجب
کاری کرد که بیک تیر کمان بهیم را بریده به شش تیر مهلبانش را زخمی ساخت و ده
تیر دیگر بر بهیم زده تیر بسیار بر روی انداخت بهیم مانند فیل مست که مستی از وی میچکیده
باشد خون از بدنش روان شده گرز بدست گرفته آنچنان بر دساسن زد که مقدار
مسافت ده کمان او را عقب برده بر زمین انداخت دساسن لرزان بر زمین افتاد
و ارابه با اسپانش بهمان ضرب بر زمین نرم شد بهیم دساسن را بآن حال دیده آن
سخنان درشت را که دران معرکه با دروپدی گفته بود بخاطر آورده فی الحال و دیده

شمشیری گرفته از ارابهٔ خود فرود آمده بجانب او نگاه کنان که آیا دساسن دروپدی را
در حالت حیض رختهای او را از برش کشیدن و بیگناه بودن دروپدی بیقین با
نارسیدن دیگر شوهران دروپدی بهیم را آنچنان آتش خشم در گرفت که گوئی
باد این روغن را در آتش انداخت و بکرن و درجودهن و اسوتهامان کرپاچارج
و کرت برما و دیگر بهادران کوروان خطاب کرده گفت که امروز من این بد اندیش
گناهگار یعنی دساسن را میکشم اگر کسی را از شما قدرت خلاص ساختن او باشد
گو پیش بیا این بگفت و آتش خشمش شعله زنان مانند شیری بر دساسن دوید
و در نظر درجودهن و کرن پای بر گلوی دساسن نهاده سینه اش را بشمشیر پاره کرد
و خون او بدهان خود رسانیده سرش از تن جدا کرده باز بخون او لب دهان خود بیالود
و آن عهدی که در باب کشتن و خوردن خون او کرده بود بجا آورد و با مردم گفت که من امروز
ذوقی که از خون دساسن یافتم از شیر مادر و شهد و روغن و شراب و آب سرد خوش و
از آبحیات و دیگر چیزهای خوش طعم نمی یابم و نیافته ام و باز بهیم از روی خشم دساسن را
مرده دیده گفت که دریغ و درد که مرگ ترا از دست من امان داد ورنه الاحیا بیجان تو
نمیکردم و چه محنت و آزارها که ترا نمی رسانیدم سنجی میگوید که ای راجه حاضران معرکه
هر کس بهیم را بآن مهابت دید از ترس او و از مهابت آن حال بعضی خود بزمین
بیفتادند و جمعی را اسلحهها از دست بیفتاد و جمعی را غریو و فریاد از نهاد برآمد و بعضی دیگر
نهاده گفتند که حاشا که این آدمی باشد و چترسین و دیگران کشتن دساسن و خونخواری
بهیم سین تماشا کرده بگریختند و میگفتند که این راچهس است و جدهامن پسر پنچ
از عقب او در آمده هفت تیر بر چترسین زد و چترسین در رنگ مار زهرآلود برگشته
سه تیر بر جدهامن و شش تیر بر بهلبانش بزد درین وقت جدهامن یک تیر الماس کردار
را در قبضه نهاده تا بگوش آورده چنان بر چترسین زد که سرش از تن آزاد جدا انداخت
و کرن از کشته شدن برادرش چترسین خشمگین گشته چالاکی نموده فوجی از پاندوان
را منهزم داده بآنکل سنجنگ در پیوست و بهیم آنجا دساسن را کشته سر در دست خود

را بهم آورده بخون او پرداخته بمرده او خطاب کرده گفت که اکنون من خون ترا
میخورم تو دیگر آن سخنان نالائق که نسبت بما میگفتی و ما را حیوان و نرگاو نام
میکردی بگو و کسانی که در آن وقت ما را نرگاو گفته رقص میکردند اکنون ما آنها را
همان میگوئیم و شوق میکنیم و من آن دشمنی ایشان را که مرا بر کناره بلند دریا
بخواب انداخته بودند و در حلوائی که آنرا کده و گه بنید زهر انداختند و بمن دادند و ماران
سیاه را بر بدن من سر داده نیشها زدند و بعقیده خود ما همه برادران را در خانه قیر انداخته
بودند و بقمار دغلی سلطنت از دست ما بدر بردند و با آن همه محنت ها در جنگلها کشیدیم
و موی سر دروپدی گرفته رختهای او را از برش کشیدند و در شهر براشته ما همه برادران را
جدا جدا آزارها و الم ها کشیدیم الحاصل ما از دست دهرتراشت و پسرانش غیر از محنت
و آزار هیچ چیز ندیده ایم سنجی میگوید ای راجه بهیم این سخنان گفته و ظفر یافته با دهان
خون آلوده با سر کیشن و ارجن که متبسم بودند گفت که من عهدی که در باب کشتن
دساسن کرده بودم آن را درست ساختم و بجا آوردم اکنون عهد دیگر آن دارم که
همان نوع که حیوانی را در جگ میکشند در حضور کوروان پای خود بر سر درجودهن نهاده
پایمالش بسازم و فارغ البال شده راحت گیرم بهیم این بگفت و همان نوع اعضایش
بخون دساسن آلوده مانند اندر که از کشتن برتراسر شادی میگیرد در رقص در آمد سنجی
با دهرتراشت گفت که بعد از کشته شدن دساسن ده پسر دیگر تو نسنگی و کوچی و پاسی و
دندهار و دهنکره و سلوسب و سه و بات سک و سرجا خشمگین گشته باتفاق پیش آمده
به تیر بسیار بهیم را از اطراف فرو گرفتند و بهیم در آن میان چشمان از خشم سرخ بر آورده
مانند مرگ نموده بده تیر که چون شکاربه همه آن پسران ترا بخانه مرگ فرستاد و در این
حال هر دم لشکرت از بهیم بیم عظیم یافته در نظر کرن رو بگریز نهادند و کرن نیز بهیم را
بآن مهابت دیده اندیشناک شد در این وقت شل سخن مناسب این حال با کرن گفت
که تو هیچ اندیشه را بخاطر راه مده که از تو لائق نیست اندیشه مند شدن زیرا که
این همه راجها و مبارزان از بیم بهیم رو بگریز نهاده اند و گرسنجیده میزنند و درجودهن

نیز زخم خوردن بهیم سین [illegible] و دوساسن بسیار آزار یافته و بیهوش گونه شده است و
کرپاچارج و دیگران بقیة السیف بهیم از برادران دریودهن که از سوگواری
نه برادر [illegible] از سه ایشان [illegible] همه در گرد دریودهن جمع آمده اند و پانڈوان ظفر
یافته ارجن را پیشوای خود ساخته بجنگ تو در برابر آمده ایستاده اند تو که شیر معرکه
کارزار [illegible] تیر [illegible] را پیش گرفته [illegible] ارجن [illegible] که دریودهن [illegible] بار این مرد و
همت [illegible] آنقدر که میتوانی این بار را بردار اگر [illegible] منکنا می
غالب [illegible] اگسا [illegible] و دامی [illegible] بسرگ [illegible] کرن در این حال که
تیرا [illegible] آمده اند اندیشه مندی [illegible] بر سر پانڈوان حمله
می آورد کرن این سخنان شل را شنیده حالت [illegible] در دل آورد [illegible]
گماشته قرار بر کارزار داده [illegible] سین خشم آلوده بر [illegible] که [illegible] دست
جم [illegible] شکست [illegible] در این وقت نکل حمله بر [illegible] سین آورد و او را
به تیرها زخمی ساخت و علم و کمانش را ببرید [illegible] سین کمان دیگر بگرفت و تیرها
دیده ها را گرفته بر نکل تاخت و از روی خشم اسپان نکل را بکشت نکل از ارابه خود
فرود آمده شمشیر و سپر گرفت و در رنگ مرغ تیز [illegible] در آمده مبارزان و اسپان و فیلان
را بقتل می آورد [illegible] که در جنگ اشمید کشته شود [illegible] شمشیر
[illegible] هلاک [illegible] که دو هزار مبارز نامدار را از همه مردمان اطراف عالم
نکل تنها بقتل رسانید [illegible] سین نکل را از همه جانب تیرزدن گرفته نکل
بخشم آمده [illegible] سین [illegible] سین به تیری چند سپر و [illegible] تیر
نکل را ببرید و سینه [illegible] نکل آن همه کارهای [illegible] که از کسی کم
[illegible] و برابر بهیم بنشست و [illegible] سین بهیم [illegible] نکل
را به دیده [illegible] های تیر ایشان [illegible] و ایشان تیر [illegible] نهایت [illegible]
زدند درین وقت بهیم با ارجن گفت که نکل از دست [illegible] سین [illegible]
بسیار آزار یافته [illegible] و مارا [illegible] تا [illegible] ارجن نکل را

به تیرهای برکه سینین زخمی و شمشیر و سپرش را بریده دیده ارابهٔ خود را به سر سپر
کرن راند و پنج پسر دروپدی و ششم ساتک از عقب ارجن راندند و مهابلیان
مردم لشکر ترا به تیر زدن گرفتند و ازین طرف از صاحبزادان لشکر کرت برما
و کرپاچارج و اسوتهامان و درجودهن و پسر شکنی و برکه و کراب و دیگر پهلوانان پیش
راندند سر راه بر ایشان گرفته تیر بسیار انداختند و مردم کلنک که فیل سوار استند
نیز در کمین جا رسیدند و این فیل سواران و فیلان از زمین کوه سماچل بودند و
بسلاحها آراسته و دست به جنگ آزمایان بر آنها سوار و شکلهای طلا بر آن فیلان انداخته
بودند مانند ابر و برق در نظر می نمودند درین میان پسر سکهندی با ده تیر کرپاچارج
را با فیلبانش و اسپانش زخمی ساخت و کرپاچارج به تیری چند او را با فیلش
بعدم فرستاد و پسر دیگر سکهندی بانسی چند که سرها سر آهن دار را برابر به شکنی
زده آنرا درهم شکست و شکنی سر او را از تنش جدا انداخت و بعد ازان راجه
کلنک نیز کشته شد مردم لشکر تو خوشحالی ها نموده سنکها را نواختند و بر دیگر
مبارزان تیراندازان فریقین از کوروان و پاندوان یکبارگی در هم پیوستند و
به انواع سلاحهائیکه کرده یافته به جنگ درآمدند و اسپ و فیل و ارابه سواران
و پیادها بر خاک هلاک غلطیدند و همچنان از زخم تیرهای کرت برما و اسوتهامان مردم
پاندوان بباد فنا رفتند و برادر خورد راجه کلنک به درجودهن تیر انداختن گرفت
درجودهن به تیرها او را با فیلش بقتل رسانید چنانچه او از دهان خون افشان
با فیلش بخون غلطید و پسر راجه کلنک حمله آورده و فیل را بر کرانه رانده ارابهٔ بهیم
را درهم شکست و اسپان را با فیلبانش کشت و گرانه را به تیری چند مانند کوهی که از
ضرب بجر یا درختی که از زور باد صرصر بیفتد بر زمین انداخت بعد ازان مرکبه واز ده تیر بر پسر راجه کلنک
زده او را به سه تیر برکت را مسافر راه فنا ساخت و پسر سهدیو پسر جداسنده را
با فیلبانش بقتل رسانید و با فتادن آن فیل اسپان ارابه شکنی بر زمین آمده
دلاکه گشته اند و پسر راجه کلنک تیر بسیار بر او به زنگل زده پسر نکل ... تیر

چون پیکان سرش را از تن جدا انداخت درین وقت برکهه سین و کرن سه تیر
بر هر یک از پسر نکل و ارجن و بهیم و هفت تیر بر نکل و دوازده تیر بر سر کیشن
زد و کوروان را این کارزار روی موجب تعجب شد بروی آفرینها کردند کسانی
که کارزار ارجن را میدانستند گفتند که برکهه سین اکنون در آتش افتاده
درین وقت ارجن و دشمن گداز نکل را با سنجان که اسپان ارابهش کشته شده
بودند و سری کرشن را زخمی دیده بر سر برکهه سین که در پیش کرن ایستاده بود
بتاخت و برکهه سین نیز تنها بروی بدوید مانند دو پیل مست دویدند براند یک تیر
بر ارجن زده نعرهای بلند زد و ازپی آن ده تیر بر ارجن زده نه تیر بر سر کرشن
زد ارجن را از کمال خشم ابروان بتافت و بقصد کشتن برکهه سین تیر انداختن
گرفت و بده تیر جابهای کرم و زانو کش را بدوخت و بیک تیر کمان برکهه سین را با
دو تیر هر دو بازویش را ببرید و بیک تیر سرش را از تن جدا انداخت و برکهه سین
باین حال از ارابه مانند درختی از کوه بر افتاد درین حال کرن با دل سوزان
و زبان بگفته جو نی بر سر ارجن حمله آورده سنجی با دهرتراشت گفت که درین وقت
سرکیشن کرن را مانند طغیان نمودن دریای محیط نعره زنان آمدن متوجه کارزار دیده
با ارجن گفت که ای ارجن این کسی است که ترا با وی کارزار باید نمود تو برقرار
باش این کرن است بر ارابه که پهلوان آن یوز اند سوار و شل مبلبان آتش کمانش
مانند اندرست و در دست داشته در وجود همین و مانند باران ابر تیرها سرداده می آید
آواز نقاره و سفید مهرها و نعرهای شیرانه مبارزان و آواز چاشنی کمان کرن را که
آن همه صداها راست داری بشنو این مهارتهان پانچالان را به بین که
از آمدن کرن پریشان و متفرق میشوند مانند شیر که آهوان را از پیش خود
بگریزاند ای ارجن بهر نوع که دانی و توانی اکنون کرن را بقتل رسان چه هیچکس
نیست غیر از تو که تاب ضرب تیرهای او تواند آورد تو لائق آنی که به اهل این عالم
ظفر یابی و آنها را مسخر خود سازی تو مهادیو را که هیچکس به وی غالب نشده بود با ساختی

و مهادیو و جمیع دیوتها ترا دعا کرده اند و همت همین ساخته تو هم از همت مهادیو
کرن را بکش ترا ظفر باد درین کارزار فتح نصیب تو شود ارجن گفت ای سری کرشن
درین هیچ شک نیست که من همیشه ظفرمندم که مثل تو صاحبی از من راضی و
خوشنود است اسپان ارابه ام پیش بران که تا غنیم را بکشم و مزبی گردم امروز
یا کرن را به تیرهای الماس کردار پاره پاره شده می بینی و یا مرا بدست او کشته
می یابی این کارزاریست که از مشاهده آن اهل هر سه عالم بیهوش گردند تا عالم
خواهد بود ازین کارزار خواهند گفت این بگفت و ارجن مانند فیلی که بر فیلی
بدود بر کرن حمله آورد و با سری کرشن گفت که وقت میگذرد اسپان را تیزتر بران
سنجی با دهرتراشت گفت که کرن نیز بسوگواری پسر آب از چشم فرو ریخته از کمال
غضب چشمانش سرخ برآمده ارجن را بجنگ خود طلب کنان رو بروی او شد
و هر دو مبارز بشکوه تمام با یکدیگر مقابله نمودند تو گفتی ماه و آفتاب در آسمان
مقابله شده و از مقابله ایشان حاضران معرکه را تعجبی روی داده و مقابل شدن
ایشان را برابر مقابله اندر به بل دیت نهادند و آواز چلههای کمان و صدای
ارابها و دست برا عضا زدن ایشان در هوا به پیچید و راجه‌ها
حاضر و در تماشا بودند و مردم بر علم ارجن هنومنت را و بر علم کرن کاج فیل را
مشاهده نموده زبان بآفرین ایشان کشادند و نعره‌های شیرانه در گرفتند و
و مبارزان این هر دو دلاور را مقابل شده دیده دست برا عضا زدن گرفتند و
کوروان بجهت خوشحالی کرن نقارها و دیگر سفید مهرها را بنوازش در آوردند و
و پاندوان نیز و در برابر آن برای شادمانی ارجن بنواختند و کوروان و پاندوان
را از مقابله نمودن ایشان و از دیدن سری کرشن و شل که مهلبانی این دو دلاور
میکردند خوشحالی روی داده و دیگر مردمان متردد گشتند که آیا این را ظفر باشد
یا آن را و فوج فوج از طوائف سپاه و چارن بحیرت افتادند و راجه درجودهن با
با برادران و دیگر مبارزان در گرد کرن جمع آمدند و پاندوان نیز باتفاق

و ستّ دمن و در گروه ارجن جمع گشتند و کوروان درین شمار کرن آگروه کارزار و
پانڈوان ارجن را اعتبار کردند و با یکدیگر قرار دادند که هر یک ازین دو تن بهادر
که زبون گردد و غنیم وی ظفر یابد تمام مبارزان از طرف او پای داده از جانب
غنیم مرده باشند القصه هر دلاور نزدیک یکدیگر شده بودند و برابر مقابله
نمودند یکی میگفت که آن خواهد برد و دیگری میگفت این آسمان از جانب کرن در
اندیشه شد و زمین بجهت ارجن متفکر گشت دریاهای کلان و خرد و کوه ها و
درختان و نباتات و جواهر و نه عدد و ندیه و هر چهار بید و قصها و تواریخ پیشینگان
و شکیب که اصل موسیقی ناهید ست و دهنر بید یعنی علم کمان و غیر آن و انکیست
عبارت از آن باب ست از کتاب بید که دران غیر از بیان معرفت هیچ چیز دیگر
نیست و در آخر کتاب بید مذکور ست و رش که عبارت از مجملات بید ست که
عبارت از منتخبات علوم ایشان ست و باسک نار و چتیر سین و تچهک و آب نچهک
که هر سه را مانند ایراوت و سوربهی نام ماده گاو و هتالیتی که طیفهای ازان
و چیته ها و فیلان و شیران و آهوان و دیگر جانداران که شگون نیک ازان گیرند
و هشت و یوته که انها بس گویند و دیگر دیوتها که اینها را مرت و ساتهی و ردرو و
و بشویدیوا گویند و اسنی کمار و آتش و اندر و ماه و باد و ده طرف عالم و دیوتها
و پتیران جم و کبیر و برن و برهمنان و چهتریان و جگها و خیرات و دیوبر گهان و برهم
رکهان و تیر و گندهربان بجانب ارجن شدند یعنی اینهمه که مذکور شد همت بر ظفر
ارجن گماشتند و دیتیان و راچهسان و کنجشکان و مرغان و جمیع آفتاب ها و باران
و بیابان و سودران و سوت یعنی آنها که از اختلاط برهمن با زن کهتری یا از
چهتری با غیر نسبت خود پیدا شده اند و مرغان طعمه خوار و جانداران آبی و سگ
و شغالان بطرف کرن آمده توجه بر فتح او نمودند و این همه خلایق تماشای کارزار
ارجن حاضر گشتند و بعضی بر چیته ها و شیران و آهوان و جمعی پیاده ها آفتاب
کرن را دعای فتح و ظفر کرده اندر میگفت که پسر من ارجن بر کرن ظفر

خواهد یافت و او را خواهد کشت و آفتاب کرن را دعای فتح و ظفر میگفت که پیروزی
غالب خواهد آمد و با یکدیگر بحث میکردند و همین نوع در هوا دیوتها با ملایکه
و دیتیان مباحثه می نمودند و دیوتها از ظفر ارجن و دیتیان از فتح کرن میگفتند
و از مقابله نمودن این دو دلاور و مباحثه این همه بزرگان با یکدیگر اهل هر سه
عالم بر غور بلا رسیدند از انجمله دیوه پرجاپت دیوتها را بجانب ارجن و دیتیان را
بطرف کرن دیده با برهما گفت که لایق آنست که این دو دلاور با یکدیگر در
کارزار برابر آیند نوعی شود که کارزار اینها موجب فنای تمام خلایق نشود و
اندر این التماس پرجاپت را که از برهما نمود شنیده نزدیک برهما شد و تعظیم نموده
گفت که تو چنین فرموده بودی که ارجن و سری کرشن را همیشه ظفر خواهد بود پس همچنان
باد که من این التماس می نمایم و تو بر من خوشحال باش برهما باتفاق مهادیو
با اندر گفتند که ارجن البته ظفر خواهد یافت که پهلوان او سری کرشن ست و
سری کرشن شخصی زورآور و بهادرست و سلاحهای او کارگر می افتند و ریاضت
و علم کمانداری را نیکو میداند و اگر سری کرشن و ارجن نظر شفقت بازگیرند همه را
نابود سازند و نر و نارایین همین دو کس اند و هیچکس را برایشان حکم نیست و
ایشان بر همه حاکم توانند بود و از هیچکس ایشان را بیم نیست و کدام زنده بیمنا
اند و کرن بهادرست و بزرگست و مقامهای نیکو یابد و ایشان را ظفر باد
کرن یا در میان هشت بس با همیکم جا شود و یا در عالم باد که در روناچارج انجا
باد ورونه چارچ همراه گردد و مقام او سرگ باد و اندر سخنان برهما و مهادیو را شنیده
با دیوتها و دیتیان که درباب ظفر ارجن و کرن جدل میکردند گفت که شما شنیده
که این دو بزرگ چه گفتند این کار همچنین خواهد شد و آنچه ایشان گفته اند کافی
خلق و رانست شما جدل بیفایده مکنید آنها سخن اندر را شنیده اندر را سرفرود
آوردند و گلها از هوا بر سر سری کرشن و ارجن نثار کردند و سازها نواختند و
و تماشای کارزار ارجن و سری کرشن که دو دیده مقابل شده بودند منتظر بایستادند

وکرن وارجن هر دو برابر ارابهائیکه که اسپان آنها نقره رنگ بودند نعره زنان
در برابر آمدند و سپاه و طرفین سفید مهرها را منواختند و سری کرشن وارجن ازین
طرف و شل وکرن ازان طرف نیز سفید مهرهای خود را بنواختند و کارزاری
واقع شد که بیدلان را ازان بیم عظیم روی داد هر دو بایکدیگر یافتند اندرو تیره آسا
دعوای کارزار کردند و علمهای ایشان بازیب و فر نمودند و درب کاچه فیل که بر علم
کرن بود بیاری می مانست و جواهر بران تعبیه بغایت محکم مانند قوس قزح بود
درینوقت ماری شد جاندار و صورت هنومنت که بر علم ارجن بود درین وقت
هنومنت خود بران علم حاضر گشته دهان خود بکشاد و بدندان نمودن بینندها را
ترس عظیم داد و از آنجا برجسته آن ماررا که بر علم کرن بود بدندان نمودن بزد
مانند گربه که ماران را بزند و آن مار نیز او را زدن گرفت و اسپان ایشان نیز همچو
زدن گرفتند چنانکه معلوم شد که از غصه بایکدیگر در جنگ اند و سری کرشن و شل
نیز بایکدیگر نگاههای خصمانه کارزاری نمودند و درین کارزار سری کرشن بر شل غالب
آمد و همچنان ارجن وکرن نیز جنگ نگاههای خصمانه کرده ارجن کرن از بیرون ساخت
درینوقت کرن با شل گفت اگر ارجن احیانا مرا بکشد تو چه کار کنی گفت اگر ارجن
ترا بکشد من تنها سری کرشن و ارجن را بکشم سنجی با دهتراشت گفت همین نوع
ارجن نیز از سری کرشن پرسید سری کرشن جواب داد که اگر ماه از آسمان بزمین
افتد یا زمین شگافته شود و آتش سرد گردد میتواند بود اما ممکن نیست که کرن ترا
بکشد و اگر بفرض محال آخر زمان از آخر زمان شده باشد و این امر بوقوع آید
من بزور دستهای خود کرن و شل را بکشم ارجن تبسم نمود و با سری کرشن
گفت که اینها را حالت و لیاقت آن نیست که من خود را بکشتن آنها برم اما
امروز این کرن را با علم و رتهبانش و اسپان ارابه بر دست من پاره پاره بر خاک
افتاده خواهی دید مانند درختی که از زور باد سخت بر زمین افتد امروز وقت
آن رسیده که زنان کرن بیوه شوند و همانا که آنها امشب خوابهای پریشان

دیده

دیده باشند یقین دانید که زنان او بیوه شدند چه آتش خشمی که از خنده کرن
کرن بر حال دروپدی در مجلس کوروان مرا در گرفته است هرگز فرو نمی نشیند
ای سرکیشن امروز کرن را بدست من کشته و بر خاک هلاک انداخته می بینی
مانند درختی گل گل شگفته که فیلش بغلطاند و چون کرن را بکشم از هر جانب
آواز فتح و ظفر مرا خواهی شنید امروز مادر ابهمن را که خواهر تست تسلی خواهی داد
و کنتی و دروپدی و جدهشتر را نیز خوشحال خواهی ساخت سنجی با دهتراشت
گفت که دران حال روی هوا از فوج فوج دیوتها و ماران و دیتیان و ستاره
و جهان و گندهربان و راچهسان و اپسراء و برهمه رکهان و راج رکهان و مرغان
پر گشته مزین نمود و آوازهای انواع سازها و سرود گفتن آنها و آواز خنده
و رقص کردن ایشان بگوش حاضران رسیده موجب خوشحالی مردم گردید
و از اسپ و فیل و ارابهها پر گشته و بانواع سلاحها از شمشیر و گرز و نیزه و غیر آن
مهیب نمود و چون کشتها سرخ گشته در نظر آمد و در میان کوروان و پاندوان
کارزاری در گرفت که یاد از جنگ دیوتها و دیتیان زمان سابق داد و چون
مبارزان طرفین از کارزار بسیار سست شدند ارجن و کرن نیز شیبهای تیر
سر داده اطراف عالم و هوای لشکر را در زیر تیرها فرو گرفتند و چون از کثرت شیبهای تیر
این دو دلاور هوا تاریک شد و لشکر طرفین از سبب آن حال در گرد این دو
دلاور نامدار آماده جمع گشتند درینوقت این هر دو عجوبه کار سلاح افسون خوانده
از یکدیگر دور ساخته ازان تاریکی برآمده مانند آفتاب و ماه در نظر حاضران
در آمدند و لشکر هر دو طرف مرگ را نجو و قرار داده دو گرد آن دو جنگ آزما
بایستادند مانند دیوتها و دیتیان که در گرد اندر و برتراسر جمع آمده بودند و آن
هر دو دلاور دران معرکه که از صدای انواع سازها پر بود نعرههای شیرانه کردند
و هر دو مانند آفتاب و ماه در هاله کمان نمودار گشته تیرهای خطوط شعاع مثال
را سر داوند تو گفتی تمام خلایق را از جنبیده خواهند سوخت و مانند آفتاب و

ماه که در آخر زمان مہیب نمایند نمودند و سر دو دلاور این سلاحها و تیرها بر لشکر
فریقین سر دادند و بر یکدیگر تیر زدند و مبارزانی که در گرد آن دو رنامدار جمع آمده بودند
همه ضرب تیرها و دیگر سلاحهای ایشان را تاب نیاورده باطراف بگریختند بعد
ازان درجودهن و کرت برما و شلکن و کرپاچارج و اسوتهامان به تیرهای جان
فرسا بر ارجن و سری کرشن هجوم کردند ارجن قدر اندازی کلانها تیرکشها و علمها
و ارابهای آنها را بریده و درهم شکسته و اسپان و مهابانان را کشته و آنها را
زخمی ساخته دوازده تیر بر کرن زد و آن پنج مہارتھی پیاده شده بگریختند و
باز برارابهای دیگر سوار گشته بکارزار ارجن مستعد گشتند و درین اثنا صد
ارابه سوار و صد فیل سوار با مردم طایفهای سک و لوکهاره مین و کاموج که
که همه سوار بودند انواع سلاحها در دست بقصد ارجن بر سر وی جمع آمدند و
بکارزار در پیوستند ارجن به تیرهای جان شکار همه آنها را سرها و بازوها
بریده اسپان و فیلان را و ارابهای ایشان را نیز کشته و شکسته همه را
بباد فنا برداد درینوقت دیوتها شاباش گویان و تحسین کنان نقارها
و دیگر سازها در هوا بنواختند و گلهای خوشبو نثار ارجن ساختند و بادی خوش
نسیم وزیدن گرفت و مردمان لشکر فریقین این نوع کارپردازی ارجن را
که دیوتها و آدمیان تحسین او نمودند تماشا کرده ایشان را حیرت و تعجب فرو
گرفت مگر درجودهن و کرن که هر دو یکجهت بودند ایشان را اصلا پسند نیفتاد
درین وقت اسوتهامان از روی دوستی و خیرخواهی پیش آمده دست
درجودهن را گرفت و گفت که هنوز صلاح در آنست که با پانڈوان صلح کنی و به
کارزار همیشه نفرین لایق ست یکی ملاحظه نمائی که درونا چارج که در مرتبه برهما و
دانندهٔ علم سلاحها همتای بزرگ بود درین کارزار کشته شد و بهیکهم و دیگر پهلوانان
بزرگ نیز هلاک شدنا بود گشتند من و کرپاچارج که خالوی منست کشته نخواهیم شد
لایق آنست که تو با پانڈوان صلح نموده تا مدت عمر سلطنت بی دغدغه

پرانی ارجن نیز از منع نمودن من دست از کارزار باز خواهد داشت و سرکشین
خود را صلاح در دشمنی شما و پاندوان راضی نیست و جده بهشتر همیشه در سودمندی
خلق همت دارد و بهیم و نکل و سهدیو همه در فرمان او هستند اگر تو با پاندوان
آشتی نمائی موجب آسایش خلق میشود و راجها همه بولایت خود مراجعت نمایند
واگر تو سخن من نشنوی از پشیمانی خواهی سوخت و دشمنی که تو با ارجن کردهٔ
همانا که با تمام خلق کردهٔ و اندر و برن و کبیر و جم با وی دشمنی نمیتوانند کرد و
ارجن در هنر و بزرگی از انچه من میگویم افزون تر است و من انچه با وی
خواهم گفت قبول خواهد کرد و ترا خدمت خواهد نمود و تو بجهت نفع خلق سخن
مرا قبول کن که چون تو با من لطف داری من از روی دوستی و اخلاص
اینچنین میگویم و اگر تو باین معنی راضی باشی من کرن را نیز از کارزار نمودن
باز دارم و دانایان دشمنان را بصلح نمودن و بخیر دادن دوست میسازند پاندوان
خود برادران تو اند با ایشان آشتی کن و صلح نما که در آشتی شما بایکدیگر صلاح
خلائق است درجودهن را این سخن ناخوش آمده نفس سرد از دل برآورده
با اسوستهامان گفت که انچه تو گفتی راست است اما غرض من هم بشنو بهیم
برادرم دساسن را کشته انواع فریادهای شیرانه کرده سخنانی که در وقت کشتن
او گفت در دل من میخلند صلح و آشتی میان ما و ایشان چگونه میشود دیگر آنکه
ارجن تاب نبرد کرن نمیتواند آورد چنانکه باد با کوه برنیاید و پاندوان نیز اعتماد
بر صلح نمودن من نخواهند کرد چراکه من از روی تغلب با ایشان طرح دشمنی و
نزاع افگنده ام ای اسوستهامان درباب جنگ ناکردن ارجن هیچ سخن
مکن که ارجن کوفته و مانده شده است کرن البته بروی غالب خواهد آمد
درین حال درجودهن با مردمان خود میگوید که بر غنیم تازید و کارزار نمائید
چرا معطل شده ایستاده اید سنجی با دهرتراشت گفت که از بد مشورتی پسرت
درجودهن کرن و ارجن باز بایکدیگر مقابله نمودند مانند دو فیل مست که از کوه

هماچل برباد فیلی بیایند و بایکدیگر رو برو شوند این هر دو مبارز مانند دو ابر
بر یکدیگر تیرباران کردند و بسلاحهای افسون خوانده بایکدیگر بکارزار در آمدند
تو گفتی دو کوه با قلهای بلند و درختان و نجیران بایکدیگر افتادند در مقابله نمودن
این دو بهادر بایکدیگر و در افتادن حالانکه فیلبانان و اسپان ایشان زخمی گشته
بودند و خون در رنگ آب در زمین معرکه روان بود مانند کارزار اندر بود بابل و ترت
وارابهای پر از سلاح اینها بایکدیگر نزدیک گشته مانند دو دریا که پر از جانوران
باشند بودند و هر دو بهادر مهارتهی تیرهاے بجر مانند بر یکدیگر زدند و در
نبرد این دو جنگ آزما سواران فیلان و اسپان و ارابهها در لرزه در آمدند
بعضی از خوشحالی نعرها زدند و جمعی را حیرانی روی داد و آنهاکه در هوا بودند نیز
همین نوع بفریاد آمدند و حیران گشتند چون کرن بر ارجن حمله آورد بعضی هر دو بهادران
را باشارت انگشت هر دو تنها بدست خود مینمودند و از خوشحالی فریادهای شور آ
میکردند درین وقت پانچالان بانگ بر ارجن زدند و گفتند که تیز دستی نما
و کرن را به تیرهای الماس کردار بدوز و سر از تن کرن جدا ساز و خیال سلطنت
از سر درجودهن بدر بر و همین نوع بهادران لشکر دیگر نیز با کرن میگفتند که
زود باش و ارجن را راه عدم بنما که دیگر پانڈوان باز راه جنگل پیش گیرند
و درین حال کرن ده تیر بر سینهٔ ارجن و ارجن نیز ده تیر بر سینه وی بزد و
همچنان هر دو نامدار بقصد کشتن یکدیگر تیرها بر یکدیگر میزدند درین وقت
ارجن دست برزه کمان گانڈیو خود گردانیده انواع تیرهای فولادی و
ناوک و تیرهائیکه پیکان آنها بصورت گوش خوک و کارد و بصورت هر و
دست بهم آورده و مثل نصف ماه بود از چهار طرف بر کرن سرداد و همه
تیرها بر ارابه کرن مانند مرغان که وقت شام بر درخت فرود مے آیند
می افتادند و ارجن شبهای تیرها بخشم می انداخت و کرن آنها را می برید
و درین وقت کرن افسون برهماستر را که پرسرام باوی داده بود در کار کرد

تیرهای برارجن انداخت و از آن تیرها استر حرارتی پیدا شده خلق معرکه را مانند
حرارت آفتاب که آخر زمان تمام آفاق را بسوزد سوختن گرفت چون مردم و اسپ
و فیل و غیر آن سوختن گرفتند بهیم خشمگین گشته دست بر دست خود زده
لب خود را گزیده و با ارجن گفت که طایفه کالکی که دیتیان زبردست بودند آنها را چه ها
نیز ترا نتوانستند زبون کرد ترا چه افتاده که اول کرن ده تیر بر تو زند و عجب تر آنکه
تو شیبهای تیر را که بر کرن سر میدهی او در هوا همه را بریده از خود دور میکند
و امر فور بسیاری بی ملاحظه و بی ترس و بیم در نظر می آید تو همه محنت ها را که کرن
به دروپدی رسانیده و سخنان جراحت اثر استخوان تنگاف که با گفته و بار
گنجه خالی خیال و نام کرده بعده بخاطر بیار و از وی در گذر که وقت درنگ نیست
نیست بهیمتی که کوه اندهرون را آتش دادی و بر همه دیوتها و غیر ایشان غالب
آمدی همان همت را کار فرما و این غنیم را نابود ساز و الا من او را با گرز خود
بر خاک هلاک می غلطانم و درین اثنا سرکرشن نیز آن دفع ساختن کرن تیرهای
ارجن را دیده با ارجن گفت که ترا چه شده است که کرن تیرها و دیگر سلاح های ترا
از خود باطل میسازد و کوروان از همین شادمان گشته فریادها میکنند تو با آن تیغ
و جلادتی که تامس استر را که تاریکی تاثیر آنست دور کرده بودی و فوجهای چهیسان
را و طایفه دیتیان را زبون کردی و هلاک ساختی همان جلادت کرن را از پیش
بردار و الا من چکر خود سر از تن وی جدا میسازم مانند اندر که بهیچ دیت راجدا ساخت
و همان همت که مهادیو که بصورت بهیلی آمده بود و تو بقوت خود او را خوشحال ساختی
این غنیم را با برادران و فرزندان و خویشان او بکش و روی زمین را بی اغیار
بر راجه جدهشتر بسپار و خود را نیکنام عالم ساز درینوقت ارجن از سخنان بهیم و
سرکرشن متاثر شده و مدعای این کارزار را بخاطر آورده و خود را همیشه غالب
آمده دانسته با سرکرشن گفت که من بجهت سودمندی خلق و کشتن غنیم
سلاح مهیب را سر میدهم از تو و دیوتها و برهما و مهادیو و کیشران درین باب

همتی میخواهم ارجن این بگفت و برهما را در تیر خود موثر ساخته سر داد و کرن آن
تیر را با تیر آن را باطل ساخته بروی تیرباران کرد و بهیم درین حال خشمگین گشته
با ارجن گفت که مردم چنین میدانند که تو کارزموده برهماستر را میدانی اگر
این سخن راست است تو بار دیگر برهماستر را سر ده درین اثنا کرن چنان تیر
باران کرد که اطراف عالم و غیر آن را در زیر تیر فرو گرفت و ارجن نیز شیبهای
تیر سر داد و ازان جانب کرن نیز هزاران تیر سر داد که به سر ارجن مانند باران
از ابر به صدای غریبه میرسیدند و از پی آن سه تیر بر ارجن و همان قدر بر سر کرشن
و بهیم نیز زده نعرهای دلیرانه درگرفت و ارجن خود را با سر کرشن و بهیم زخمی دیده
از روی خشم هژده تیر انداخت و ازانجمله سکهین و بچهار تیر شل را و به تیر کرن را
زخمی ساخت و به ده تیر سر دو بازو و علم و کمان سبهاپت نام راجه زاده را بریده
سر چهار اسپ و پهلبانش را نیز بکشت و او باین حال از ارابه خود مانند درختی از
کوه شاخ و تنه بریده بزمین افتاد و بعد ازان ارجن باز بر کرن سه تیر و از پی
آن هشت تیر و بازده تیر و دیگر چهار و یازده تیر بروی زده چهارصد بهادر فیل سوار
را نیز مسافر راه فنا ساخت و هشتصد سوار و همین قدر ارابه سواران را بقتل
رسانید بعد ازان باز یک هزار سوار و یک هزار فیل سوار و هشت هزار پیاده
جرار کارگذار را کشته کرن را با ارابه و غیر آن در زیر شیبهای تیر از نظر خلق فرو
گرفت و سائر لشکر کوروان را در شلاق گرفت و کوروان کرن را فریاد کرده
گفتند که ای کرن ارجن ما را در نظر تو در شلاق گرفته است تو به تیرهای خود
او را از سر ما دور بکن درین وقت کرن از روی خشم تیر بسیار سر داده فوج پانچالان
و پاندوان را بدوخت و این هردو سپاه در کارزار زور آورده مردم لشکر یکدیگر را
زدن گرفتند درین اثنا جدهشتر بعد ازانکه بسعی طبیبان و دوستان جراحتهایش
فراهم آمده بود و به شده بودند به تماشای کارزار این روز جنگ آزما بمعرکه درآمده
و مردم از دیدن جدهشتر آنچنان خوشحال گشتند که از خلاص شدن قمر از

کلفت راس و مہتابان دیوتہا و غیر ایشان در ہوا و بہادران و مبارزان
معرکہ عنان مرکبہای خود را کشیدہ بتماشای کارزار این دو دلاور نامدار
پرداختند و آواز دست بر اعضا زدن و چاشنی کمان و انداختن تیرہای ایشان
بلند شدہ صدا در ہوا پیچید درین میان آواز بریدہ شدن زہ کمان ارجن شنیدہ
شد و درہمین اثنا کرن صد تیر کوچک از روی تیز دستی بر ارجن زد و شصت تیر
فولادی کہ تو گفتی در براقی مانند ماران از پوست برآمدہ بودند بہ سرکرشن زد
و از ہیبت این حال پانچالان از جانب دیگر درآمدہ کرن را در زیر شیہای
تیر گرفتند و کرن آن ہمہ تیرباران ایشان را دفع ساخت و بسیاری را از
ایشان فیل و اسپ را بقتل رسانید سنجی میگوید کہ کرن درین وقت تیرہای
جان فرسا بسیاری از سرداران لشکر پانڈوان را بقتل رسانید و آنہا را
برخاک ہلاک غلطانید مانند شیری کہ از روی قدرت جانوران وحشی را بغلطاند
کرن از روی قدرت جنگ ارجن را بہمان نوع قائم داشتہ پانچالان را نیز ہلاک ساخت
ای راجہ مردم لشکرت ازین کارپردازی کرن فتح خود را ظاہر دیدہ ہمہ یکبار گفتند
کہ کرن سرکرشن و ارجن را زبون ساخت و ارجن درین اثنا کمان خود را جلہ
دیگر کردہ تیرہای سردادہ کرن را در ہوا بہ پایہ پانچالان را نگاہبانی نمودہ
در پرہ کمان خود دست بگردانید و دست بر دست زدہ در یک لحظہ از کثرت تیر روی
ہوا را تاریک ساخت و شل و کرن را باتمام کوروان زخمی کردہ چنان از تاریکی
ہوا مرغان ہوا از پریدن باز ماندند و راہ باد بستہ شد دیوتہا و دیتان ہمہ ایشان
بقوت خود باد خوش نسیم سردادند درین وقت ارجن تبسم کنان دہ تیر بر شل
و دوازدہ تیر بر کرن زد و از پی آن باز ہفت تیر دیگر بروی زد و کرن زخمی گشتہ و
بخون آغشتہ در رنگ مہادیو در آخر زمان مہیب می نمود درین حال کرن سہ تیر
بر ارجن زد و پنج تیر بر سرکرشن انداخت چنانکہ آن تیرہا از جوشن و بدن سرکرشن
آزاد گذشتہ در زمین فرو رفتہ و بآب درآمدہ باز رو بکرن نہادند درین وقت ارجن

باده تیر آن نیج تیر کرن بر سر مکهیشن انداخته او را سه پاره ساخته بزمین انداخت و
سر مکهیشن را زخمی دیده از روی خشم در رنگ آتش برافروخت و تیری چند بر جاهای
نرم و نازک کرن چنان زد که او در لرزه آمده از کمال تهور خود را بر جا نگاهداشت
بعد از آن ارجن به شیبهای تیر اطراف و نواحی آن و کرن را با ارابه اش فرو پوشید
مانند پوشیدن برف روی هوا را و باز نگاهبانان کرن و ارابه اش را که در
پیش و پس و چپ و راست او بودند بقتل رسانیده و هزار مبارز چیده دیگر را از
لشکری که در جودهن همراه کرن نموده بود با اسپان و پهلوانهای ایشان در لحظه
مسافر راه فنا ساخت درین وقت پسران تو و دیگر کوروان بقیة السیف تاب
این حال نیاورده رو بگریز نهادند و بعضی بنام پسر و جمعی بنام پدر فریاد می‌زدند
و می‌گریختند کرن از دلاوری ذاتی گرد و پیش خود را از مردم خالی دیده بسر ارجن
دوید سنجی با دهرتراشت گفت که کوروان زخمی گشته و بخون آغشته از میدان گریخته
بجایی که تیرهای ارجن نرسد رفته آرام گرفتند درین وقت ارجن تیری را افسون
دیوتها خوانده انداخت و از آن آتشی ظاهر شده روشنی آن همه جا را فرو گرفت
و آن آتش در مبارزان معرکه در گرفت و کرن از خشم تیر بسیار بجانب ارجن
انداخته بعد از آن آن افسون اتهرن بید را که از پرسرام آموخته بود بجهت دفع
سلاح ارجن کار فرمود و آن را باطل ساخت هر دو کمانداران بر یکدیگر تیرباران
کردند و کارزاری عظیم در گرفتند درین وقت از زیر زمین بر شدن ارابه او
فیلان و اسپان و پیادها و لرزیدن زمین آن ماری که در هنگام سوختن ارجن
کهاندوبن را از سوختن خلاصی یافته بود دشمنی ارجن را در تعفر زمین با خود
همراه برده قرار گرفته بود بیدار شده دریافت که کرن و ارجن با یکدیگر کارزار
مینمایند وقت آن شد که من کینه خود بستانم مار انمینی را قرار داده بر روی
زمین آمده بصورت تیری بر آمده در ترکش کرن جا گرفت و کرن و ارجن با
یکدیگر تیر بسیار انداخته روی هوا را پوشیدند و دست از حیات شسته داد

کوشش در کارزار میداشتند و ارجن تیر بسیار انداخته کرن را زخمی ساخت در نوبت
کرن قصد نمود که یک تیر کاری بر ارجن زده کار او را بسازد اتفاقاً همان تیر که
در اصل مار بود بدست کرن در آمد و آن را در کمان نهاد و کمان را بکشید و
چون پیکان آن بصورت سر مار بود حاضران تیر مار کردار را تماشا کرده بهای بهای
فریاد کردند درین حال شل با کرن گفت که ای کرن این تیر را بلندتر نهاده
بقا بوی که بر بدین سر ارجن است این را چنان بنه که بر گلوی ارجن رسیده کار کند
کرن از روی خشم با وی گفت که من آن نیستم که تیری را نوعی که در کمان نهاده
باشم بقول کسی زیر و بالا سازم این بگفت و این تیر را بر ارجن انداخته بانگ زد
که کشتم ارجن را چون سر کرشن تیر را متوجه ارجن دید ارابه ارجن بزور زیر کرد
چنانکه اسپان ارابه بزانو در آمده سر ارابه پست گشت و تیر کرن بر تاج مرصع ارجن
رسیده از سرش بدور انداخت و این تاجی بود که برهما راست ساخته باندر
داده بود و تاثیر آن در بیم انداختن دشمنان بود و مهادیو و برن و کبیر و اندر
بسلاحهای خاصه خود نمی توانستند دور کرد و اندر همان تاج را با ارجن داده
بود القصه آن تیر مار فعل این تاج را از سر ارجن بینداخت تو گفتی آفتاب
عالمتاب غروب نمود و ارجن دوپته سفید را بر سر بسته اصلا از آن رهگذر ملول
نشد و مار آن تاج را با آتش زهر خود خاکستر ساخته بصورت اصلی خود بجانب
ترکش کرن روان شد کرن گفت تو کیستی مار گفت که تو مرا بر دشمن بی تامل
انداختی اگر بقا بود بینداز که من سر دشمن ترا که با من نیز دشمن است از تنش
جدا سازم کرن گفت قصهٔ خود را بگو که چه کسی مار گفت من مارم و مادر مرا
ارجن در کهانڈو بن سوخته بود من بسبب کینه جوئی آمده ام و ارجن را
خواهم کشت اگر همه اندر نگاهبانی او بکنند تو مرا حقیر مشمر و بر ارجن بینداز که
من او را میکشم کرن گفت ای مار کرن آن نیست که بزور دیگر کسی غنیم خود را
بکشد و یک تیر را دوباره بیندازد اگر صد ارجن بقصد من بیایند ای مار که

من ارجن را خواهم کشت تو خاطر ازین دغدغه فارغ ساخته بجای خود برگرد
مار انیمغنی را از کرن نتوانست تحمل آورد خود بصورت تیری شده بجانب ارجن
روان شد درینوقت سرکیشن با ارجن گفت این مارست دشمن تو این را
بکش ارجن گفت که این مار که میخواهد خود طعمه گرز شود کیست سرکیشن گفت که
این ماریست که مادرش در وقت سوختن کهاندو بن اورا در زیر شکم خود
گرفته بر هوا بر آمده بود تو مادرش را تنها دانسته کشته بودی و این ازانجا
خلاص یافته در زیر زمین میبود اکنون آن کینه در دل نگاهداشته بقصد تو
مانند ستاره که از آسمان جدا شود به تعجیل آمد تو آنرا بکش سنجی با دهتراشت
گفت که بعد ازان ارجن از کمال خشم شش تیر بران تیر مار نعل داده تقسیم نموده
در هوا ایشان بکشت و بر خاک هلاک انداخت و درین اثنا که ارجن بجانب آن
تیر متوجه بود کرن ده تیر بر ارجن زد و ارجن دوازده تیر بر کرن زده از پی آن
یک تیر فولادی بر همی چنان زد که جوشن کرن را شگافته و از بدنش آزاد
گذشته بخون آلوده در زمین فرو رفت و کرن ازان حال مانند مار زهر آلود
خشمگین گشته تیر بسیار بر ارجن انداخت ازانجمله دوازده تیر بر ارجن و یک تیر
بر سرکیشن زد و تبسم نمود ارجن انیمغنی را از کرن تاب نیاورد و شناسائی
که در سوختن جاهای نرم و نازک داشت کرن را بدوخت و فرود نه تیر مانند
دند جم بروی زد بدن کرن مانند کوه که از ضرب بجر شگاف شود از تیرهای
ارجن زخم بسیار پذیرفت بعد ازان ارجن به تیری چند تاج مرصع حلقهای
گوشش کرن را بریده بدور انداخت و جوشنش را که هنرمندان جوشن ساز
عمری در ساختن آن صرف نموده بودند در یک لمحه ریزه ریزه ساخت و کرن
برهنه شد ارجن اورا چهار تیر دیگر زده مانند شخصی که صفرا و بلغم و باد و تپ
اورا زبون و بیمار سازد ناخوش و دردمند ساخته از پی آن به تیرهای چند بار
جاهای نرم و نازک اورا بدوخت مانند شنگرف و زنجیر آن که از کوه بریزد خون از

بدنش روان شد درین وقت ارجن تیری چند با نند جم ڈنڈ آتش فعل چنان
بر سینه کرن زد که تیر و کمان از دست کرن بیفتاد و خود بیهوش گشت و ارجن
کرن را بیهوش دیده بآئین دلاوران دست از کارزار را و باز داشته دران
حال هیچ سلاح نینداخت سری کرشن با ارجن گفت که چرا معطل شده و از
حال غنیم غافل گشته دانایان غنیم را فرصت نمیدهند چراکه دشمن را بقاعده
غیر نیکوکاری هم نزنند مدعای ایشان خود حاصل میشود و تو نیز غنیم خود را بکش
که او یگانه دلاوران و دشمن دائمی تست مناسب آنکه او را مانند اندر که هیچ
دیت را گشت بکشی که او فرصت یافته باز قوت کارزار خواهد گرفت ارجن
از روی ادب امر سری کرشن را قبول نموده تیرها بسیار بر کرن زد چنانکه او
را با ارابه و اسپان و سلبانش در زیر تیرها فرو پوشید و از کثرت تیرها روی هوا را
فرو گرفت و کرن بخون آغشته مانند کوهی که با درختان اشوک و پلاس گلگل
شگفته نماید نمود و کرن تیرهای که می انداخت آنها را در هوا می برید بعد از آن
کرن آن تیر را که در انداختن صدای بجر اندر دهد مانند آتش و زهر بود بقصد
ارجن خواست که در قبضه نهد درهمین اثنا بموجب نفرین آن برهمن که در باب
کرن گفته بود که در وقت کارزار پایه ارابه او را زمین فرو برد آوازی برآمد که
زمین پایه ارابه فرو میبرد و درهمین وقت برهماستر یعنی افسون سلاح که
که پرسرام کرن را داده بود بسبب نفرین پرسرام آن تیر از خاطرش برفت
چون وقت هلاک کرن رسیده بود پایه چپ ارابه اش در زیر زمین فرو رفت
و ارابه اش بر هم خورد مانند صومعه که در پایی درختی باشد و از یک طرف در زیر زمین
فرو رود القصه چون برهماستر پرسرام از خاطر کرن از نفرین برهمن پایه ارابه اش در زمین فرو رفت
و آن تیرها که ارجن بر هوا برید کرن ازین حال محنت عظیم یافته مضطرب شد و از نهایت نا امیدی
بغصه سر و دست بیفشاند و گفت ای دریغ میگویند که نیکوکاری مرد را بکار آید من که همیشه
نیکوکاری میکردم باین حال مبتلا شدم و مرا هیچ فائده نداده همین نوع

دران حال که اسپان و بهلمبانش از فرو رفتن پایه ارابه معطل و بیکار شدند
کرن بمکر رنگیکه کاری کانگو بیش میکرد بعد ازان کرن سه تیر بر دست سرکشن و
هفت تیر بر ارجن زد و ارجن هفتده تیر که مثال آتش کرد ابره کرن چنان زد
که از بدنش آزاد گذشته در زمین فرو رفت و کرن باآنکه دلش از اضطراب
می طپید اما بقوت و تهور ذاتی خود را هوشیار داشته برهماستر دیگر را غیر آن
برهماستر که پرسرام بوی داده بود کار فرمود ارجن افسون سلاح اندر را
در تیر وزه کمان خود خوانده تیرباران کرد و این باران تیرهای ارجن مانند
باران بر ارابه کرن بارید کرن تیرباران ارجن را باطل ساخت درین وقت
سرکشن با ارجن گفت که کرن تیرهای ترا باطل و ناچیز میسازد تو سلاحی بزرگتر
بینداز ارجن برهماستر را درکار کرده به تیرهای بیشمار باران کرد و اطراف هوا
پوشیده کرن را در زیر تیر بسیار فرو گرفت و کرن به تیری چند الماس مانند زه کمان
ارجن را ببرید و ارجن از روی تیزدستی کمان خود را چنان بزه درآورد
که کرن اصلا درنیافت که زه کمان ارجن را بریده بود یا نه و کی بزه درآورده
پس ارجن به تیر بسیار کرن را فرو پوشید و انیمعنی از ارجن باعث حیرت و تعجب
مردم شد کرن درین وقت بسلاح افسون خوانده سلاح ارجن را باطل کرده
مردانگی خود را ظاهر ساخت سرکشن انیمعنی غالبانه کرن محنت زدگی
ارجن را مشاهده نموده با ارجن گفت که تو سلاح بزرگ افسون خوانده بر کرن
بزن ارجن سلاحی مار کرد ا را آتش فعل می بود آنها درکار کرده کرن را چون
پایه ارابه در زمین فرو رفته بود از کمال خشم اشک از چشمانش برآمده با ارجن
گفت که ای ارجن پایه ارابه ام را از تاثیر طالع زمین فرو برده است درین
حال آئین دلاوران آنکه آهسته سلاح بر من مزن و دو گهری دیگر تحمل کن چه درین
چنین حال بهادران سلاح بر غنیم نمی زنند یکی در وقت مدهوشی و پریشان
شدن غنیم دوم بعد از گریختن وی سوم خود را برهمن گفتن وی

چهارم بعد از دستها بهم آورده پیش ایستادن پنجم بزبان امان خواستن
ششم بسلاح انداختن هفتم بوقت گفتن این کلمه که مرا جان بخشی کن
هشتم کسی که کمان دارد و تیرهایش تمام شده نهم که جوشن او بریده باشد
دهم کسی که سلاح نداشته باشد تو بهادری و در میان خلق سه عالم بدلاوری
مشهوری و طریق نیکوکاری کارزار میدانی ترا می باید که دو گهری مرا فرصت
بدهی تا آنکه من پایه ارابه خود را از زمین بدر آورم ای ارجن تو برارابه سوار و
من بر زمین و با آن همه مضطرب گشته و جوشن از بدن بریده ترا لایق نیست
که با من که باین حال شده ام کارزار کنی ای ارجن مرا از تو و سری کشن هیچ
بیم و ترس نیست اما تو از خانواده بزرگ چهتریان پیدا شده دو گهری تحمل کن
سنجی با دهرتراشت گفت که چون کرن از ارجن دو گهری فرصت طلبید سری
کشن با کرن گفت که خوب وقت است اینکه نیکوکاری را بخاطر آورده آدمی مردم
زبون سرشت در وقت دشواری پیش آمدن نکوهش نیکوکاری میکنند و
بدیها و وبال اندوزیهای خود را اصلا بخاطر نمی رسانند ای کرن وقتیکه تو باتفاق
درجودهن و شکنی و دساسن را با وردن دروپدی فرستادی و او را در مجلس بحالت
حیض عریان آوردی ملاحظه نمودن نیکوکاری تو کجا شده بود و دران مجلس شکنی
که دانای فنون قمار بود با جدهشتر که اصلا ازین عالم خبری نداشت قمار دغلی
باخت خبر از نهایت نیکوکاری نکردند و همین نوع درجودهن باتفاق تو بهیم را
حلوای زهرآلود داد و ماران را گزیدن او بر بدنش ریخت و بر کناره دریا
که جای خطر بود او را جای خواب دادند و در خانه لاک قصد سوختن پاندوان
و مادرشان کرده آتش در زدند و بعد از شرط آواره گشتن پاندوان سیزده سال
ملک با ایشان ندادند و ابهمن را که هیچ سلاحی از کارزار در دست او نمانده
بود شش مهارتهی از شما او را گرفته کشتند غیر این چندین وبال گیرانند در
آن زمان ملاحظه دهرم و نیکوکاری شما کجا بود که اکنون در باب خود تو ارن

دیگران ملاحظه نمودن دهرم را آرزو داری سنجی ها و هر ترشت گفت که چون سر کرن
با کرن این سخن گفت ارجن را خشم افزون تر شد موی بر اعضا ایش بر خاست
واز آتش خشم تو گفتی شراره از سر هر موبش جست و کرن این حالت ارجن را
تماشا نموده بر مهاستر دیگری را کار فرموده ارجن را مشغول ساخت و خود به بر آوردن
پایهٔ ارابه بپرداخت و ارجن به برمهاستر آن برمهاستر کرن را باطل ساخت
و تیر بسیار بر کرن انداخت و افسونی که از آن آتش در گیرد بر تیر خود خوانده انداخت
واز تاثیر آن آتش در گرفت و کرن بجهت باطل ساختن آن افسون آن را
کار فرموده باران پیدا آورد و آن آتش افروخته نشانده روی هوا تاریک ساخت درین
وقت ارجن افسون باد را عمل نموده تمام آن دود و تاریکی را برداشت و هوا
روشن شد کرن تیری آتش کردار بقصد ارجن در قبضه نهاد و از هیبت آن
تیر زمین و آنچه بر آنست بر خود بلرزید و باد های سخت که سنگ ریزه ها در گرد آورد
وزیدن و اطراف عالم را غبار فرو گرفت و پاندوان را این حال دشوار نمود
و کرن آن تیر الماس فعل را چنان بر سینهٔ ارجن زد که در رنگ ماری
در سوراخ فرو رفته ارجن از هوش برفت و قبضه او پست شده مانند کوهی
که از زلزله زمین در حرکت آید ارجن بجنبید و در همین اثنا که ارجن را این حال
روی داد کرن فرصت یافته زور بسیار زد که پایهٔ ارابه را بدر آورد اما چون
تقدیر رفته بود سعی فایده نمود و پایهٔ ارابه اصلا از زمین نجنبید درین وقت
فرصت ارجن بهوش آمده تیری که پیکان بصورت دو دست بهم آورده بود
بگرفت و سری کرشن با ارجن گفت که ما دام که کرن بر ارابه بر نیامده سرش
از تن جدا کن ارجن آن تیر را بینداخت و علم کرن را ببرید و با فتادن
علم کرن که انداختن آن در تصور هیچکس نگنجید جمیع امیدواری دلهای
کوروان بخاک برابر شد بعد از آن ارجن تیری را که پیکان آن بهمان
صورت بود و درازی هفتاد و دو انگشت و از جهت سطری شمش بر داشت

و مانند بجر اندر و سلاح مهادیو که نپاک نام دارد و در رنگ چکر سدرشن بود افسونی
تیر براین خوانده در کمان گاندیو نهاده بکشید و ببانگ بلند گفت ای حاضران این
تیر من سلاح بزرگ ست اگر من ریاضتی کشیده ام و استادان را از خود راضی و خشنود
گردانیده ام و جگها کرده ام و دوستان را خوشحال داشته ام و بید خوانده ام
بتعظیم این تیر بجا آورده ام یعنی اگر این سخنان من راست ست این تیر سر کرن را
ببرد ارجن این بگفت و آن تیر را بگشتن کرن سر داد و خوشحالی عظیم در ارجن
ظاهر گشت و همان تیر سر کرن را از تنش آزاد جدا کرد چنانکه اندر سر بتراسر را جدا کرده بود
سر کرن بر زمین افتاد تو گفتی آفتاب عالمتاب غروب کرد و روح کرن آن بدن را
که بچندین ناز و نعمت پرورش یافته بود در آخر کار بر خاک هلاک گذاشته برفت مانند
صاحبی که خانه پر از الوان نعمت بگذارد و سحر را اختیار نماید و بدن بخون آغشته کرن
در رنگ قله کوهی بر زمین افتاده مینمود که شنگرف و غیر آن از آن ظاهر باشد و
روح کرن از بدنش برآمده هوا را روشنی بخشیده در نظر ناظران بروشنی آفتاب
ملحق شد و خود را قطره مثال در دریای شور انداخت و پاندوان و سرکشان از
افتادن بدن کرن سفید مهرها را بنواختند و پانچالان نیز شادیانه ها نواخته
انواع شادمانی و لوازم سرور بظهور رسانیدند و جمعی از مبارزان در گرد ارجن
جمع شدند و بعضی در رقص در آمدند و گروهی یکدیگر را در کنار میگرفتند و نعرها
میکردند و کرن هر چند که بتیرهای خطوط شعاع مثال افواج دشمنان را محنتها و
آزارهای عظیم داد اما چون وقت سپری شد و مدت باخر رسید چنانکه آفتاب عالمتاب
ناچار در آخر روز غروب نماید خود را بخاک سپرد و سرش که در معرکه چون آفتاب
تابان و نمایان بود به تیر همین پیکان ارجن بر خاک افتاد و درین وقت شل
کرن را بر خاک هلاک غلطیده و در خون آغشته دیده ارابه کرن را براند و برگشته
بکوروان ملحق شد و کوروان نیز هر آن نوع زخم خورده و محنتها یافته و حال کرن را
مشاهده نموده رو بگریز نهادند سنجی با دهرتراشت گفت که چون در وجود من دیده که

شل باین حال آمد و لشکر را از کشته شدن کرن بیمناک دریافته چشمانش پرآب
گشت و لمحه بلمحه نفسهای سرد از دهانش سر بر میزد و دیگر حاضران معرکه بعضی را
ترس و بیم فرو گرفت و جمعی خوشحال و گروهی غمگین گشتند و طایفه در ورطه
حیرت افتادند و فرقه را مصیبت رو می داد و مردم پاندوان و کوروان همان
نوع صداها در دست و سینه هر کس را در ضمیر بود بگفتن آن مشغول شدند و بعضی از
لشکرهای تو مانند گله گاوان که از پیش شیر بگریزند از بیم این واقعه بگریختند و
بهیم درینوقت فریادهای بلند میزد چنانکه صدای آن در هوا می پیچید و دست
بر اعضای خود زده خنده ها میکرد و رقص مینمود و سیناست را از آن حال هیبتی دیگر
در دل می انداخت و پانچالان نیز بمشاهده این حال حادثه کرن خوشحالیها نموده
سنکهها و مهرها می نواختند و یک دیگر را کنار میگرفتند سنجی با دهرتراشت گفت که
ای راجه ارجن بنا بر عهد که در کشتن کرن داشت از روی قدرت او را کشت و
عهد خود را درست ساخت و بهانا که دشمنی را بآخر رسانید و تمام کرد و شل ارابه
علم را که صاحب آن افتاده بود نزدیک درجودهن آورده با وی گفت که ای
راجه من این نوع کارزار که درمیان این دو دلاور یعنی ارجن و کرن اتفاق شد
هرگز ندیده ام و هرگز کسی یاد ندارد از بسکه درین کارزار مبارزان نامدار اسپ و
فیل سوار با مرکبهای بیشمار کشته گشته اند ای راجه کرن خیلی از دشمنان را و
ارجن و سری کرشن را به تیر مغلوب ساخته بود و در کشتن آنها هیچ خیر نگذاشته
بود اما بطالع برشتیران آمد که نگاهبانی آنها کرده و مارا بکشتن داد این همه
راجهای نامدار کبیر مقدار چم کرزا را اندرا عتبار ببرن آثار که هیچکس ایشان را
مغلوب نکرده بود بجهت مطلب و مدعای تو آمده بودند همه را پاندوان مسافر
راه فنا ساختند اکنون ترا اندیشه مند و غمگین نباید بود که همه روز روزگار
یکسان نمیباشد در طالع ما این تقدیر شده بود دایم مدعای این کس حاصل
نمیشود و درجودهن سخن را از شل شنیده و آن همه بدیهای خود را بخاطر آورده

نفسهای سرد از دل برکشید و دلش از کارزار افتاده بود دهرتراشت از سنجی
پرسید که چون کرن در کارزار بدست ارجن کشته شد مردمان لشکر پسرم را چه
حال پیش آمد سنجی گفت که خاطر خود را متوجه ساخته بشنو که تفصیل این کارزار
و احوال مردم را بعرض رسانم چون کرن کشته شد ارجن نعره شیرانه بزد و پسران ترا
را بیم عظیم فرو گرفت و چنان مضطرب حال شده دست و پا گم کردند که نه جمع
آوردن لشکر پراگنده و نه بکارزار غنیم توانستند پرداخت مانند بقالان کشتی شکسته
که بی دست و پا شده تمام توجه در رسیدن بکرانه بگمارند و از کشته شدن کرن
آنچنان دل از دست دادند که غیر از پناه جستن هیچ چیز دیگر بخاطر ایشان
نمیرسید و بی کرن حکم گاوان بی شاخ و ماران بی دندان شدند و بی سلاحها
و جوشنها ترسان گشته بی شعورانه بر یکدیگر توهم کرده و ترسیده یکی میگفت که بهیم از
عقب رسید و دیگری میگفت که ارجن از پی در آمده و مضطرب حال
شده میگریختند و می افتادند و بعضی اسپان و فیلان را بی زره پیاده شده
میگریختند و بعضی فیلان در گریختن ارابهها را درهم می شکستند و سواران لشکر
سواران لشکر را پامال میساختند و در ته دست و پای سواران پیادها نابود
می گشتند و بهمین نوع میگریختند چنانکه جمعی از همراهان جدا افتاده در
جنگل پر از جانوران مردم خوار محنت یافتند مردم تو بی کرن در بلا افتادند
درجودهن چون دید که مردم لشکر او از بسکه بهیم ارجن در ایشان راه یافتن
چنان دل از دست دادند که همه جا همین ارجن در نظر ایشان می آمد با بهلبلیا
خود گفت که اکنون من کمان در دست گرفته چنان راه بر ارجن بگیرم که او را
قدرت گذشتن از پیش من نباشد و ارجن را با سر لشکریان و بهیم را نیز که سمرکی
پنجره دارد بکشم و از فرض کینه کرن خود را خلاص سازم بهلبان این سخن
بزرگانه درجودهن را شنیده ارابه اش را بجانب ارجن راندند درین وقت
بیست و پنج هزار کس از مبارزان که ارابه و اسپ و فیل نداشتند با درجودهن

مستعد جنگ شده بایستادند و بهیم و دهرشت دمن که چهار گونه لشکر از سوار
و پیاده داشتند ایشان در شلاق گرفتند و چون بهیم را بنام ها و ترش با بیکر بد
و پسر کنتی میگفتند بهیم خشمناک گشته گرز بدست گرفت اما چون غنیمان او همه
پیاده گشته بودند او نیز نیکوکاری را در کارزار کار فرموده از ارابه فرود آمد با ایشان
بکارزار در افتاد و مانند جم نفیاد هلاک ایشان دست کشاده ادم رنگی داد ایشان
نیز مانند پروانه خود را بر آتش کارزار بهیم میزدند و داد کوشش و سعی میدادند
و در رنگ خلائق بر دست جم خود را بر دست بهیم هلاک میساختند و بهیم
شکره که خواهان شکار باشد در معرکه پرواز کنان و دهشت دمن نیز بهمان
نوع دیگر تمام بیست و بیجهار مبارز را طعمه سلاحهای جان شکار خود ساختند
و دیگر مردمان لشکر تو این حال را از دهشت دمن که سردار لشکر بود تماشا نموده
رو بگریز نهادند و ارجن نیز بعد از کشتن کرن با چهار رتهیان دیگر قصد کارزار نموده
و نکل و سهدیو و ساتک نیز بی هیچ دمدغه بر فوج شکن تاخت آورده بسیاری را
از فیل و اسپ و ارابه سواران در هم آورده با شکن بکارزار در آمدند و ارجن
چون با آن چهار رتهیان روی آورده کمان گاندیو را بچاشنی در آورد همه آنها
تاب حمله نیاورده روی بگریز نهادند و نکل و سهدیو و ساتک لشکر شکن را شکست
داده نزد راجه جدهشتر آمدند و حکیان و شکهنڈی و پسران دروپدی نیز
فوجی عظیم را از لشکر تو شکسته سفید مهره ها نواختند و چون مردمان لشکر تو
رو بگریز نهادند لشکر پانڈوان تعاقب نمودند مانند نرگاوان که عقب گاوان
دیگر در آیند چون انها بازگشته بجنگ بایستادند ارجن از آن حال خشمگین
کمان گاندیو کشیده هزاران تیر بر آنها انداخت درینوقت گرد و غبار بسیار برخاسته
تاریک شد بار مردمان لشکر تو رو بگریز نهادند و جودهن تاب نیاورده
ارجن و دیگر ... تیرهای الماس کردار پانڈوان را بر دوخت و زخمی ساخت
... از پانڈوان نتوانست سر راه بر د رجودهن گرفت و رجودهن

مردمان خود را زخمی و دل شکسته دیده آنها را دل داده گفت که من در روی زمین
هیچ جائی را از کوه وغیره آن نمی بینم که شما گریخته پناه بانجا برید و از دست پاندوان
خلاص یابید لشکر غنیم کم ست و ارجن و سری کرشن هر دو زخمی شده اند اگر
اتفاق نموده ثبات قدم بورزید بر غنیم غالب می آییم و اگر برهم خورید پاندوان مرا
پایمال خواهند ساخت پس درینصورت در کارزار کشته شدن ما بهتر باشد چه با ینمعنی
چهتریان در کارزار کشته شدن واجب ست و مقام نیکو یافته میشود شما همه
چهتریان بشنوید که هرگاه بهادران و مردمان بیدل را البته مرگ در می آید کدام
نادان بی عقل خواهد بود که از مرگ بگریزد و کارزار نکند باین هم که بهیم خشمگین خواهد شد
شما را زبون خواهد ساخت دهرم و آئین پدران خود را از دست مدهید هیچ
وبالی بزرگتر از گریختن چهتری نیست و هیچ چیزی بهتر از کشته شدن روبروی غنیم
نیست کسانی که در مقابله غنیم کشته شدند بمقامهای عالی رسیده اند چون جودهن
این سخنان با مردم لشکر خود گفت آنها از بسکه زخمی گشته بودند اصلا سخنان
او را بخاطر راه ندادند و بگریختند سنجی با دهرتراشت گفت که درین حال شل
با درجودهن گفت که درین کارزار تماشا کن که چه مقدار بهادران ارابه ها
و فیل سوار با مرکبهای خود و پیاده های بسیار کشته شده اند و جالهای
و نازک فیلان که دوخته شده و بیک تیر زدن مانند که بهادر زمین افتاده
جنگ دیگر فیلانی که بهر طرف می گریزند و سلاحهای بهادران که بران سوار
بودند افتاده اند آنها را مشاهده نمائی اسپان مبارزان خون از دهان ریختن
و بر زمین غلطان به بین و بهادران جنگ آزما را از فرقهٔ ... که کرن و ارجن
کشته اند و در رنگ ستارهای رخشان بر زمین افتاده اند تماشا کن
درجودهن دران حال نام کرن مکرر بر زبان میراند و تاسف های های میکرد
و از آن مصیبت و بدحالی گریه کنان بر ارابه خود بیهوش گشته بنیاد هوستانی
و دیگر کوروان آن حال درجودهن را دریافته و زیادتی شکوه ارجن از کشتن

کرن تماشا کرده به سروده جوده‌هن حاضر آمدند و دریجودهن را دل داده گفتند که
ارجن اکثر لشکر کوروان بقتل آورده بسرگ فرستاده و کوروان بسیار کم مانده
اند و جمعی دیگر آفتاب عالمتاب را بغروب نزدیک دیده بامی کرن گفته بجانب
منزل رو بگریز آوردند و کرن بخون آغشته بعد از کشته شدن و بر زمین افتادن
نیز زیبا مینماید و همانا که آفتاب چون بر کرن افتاده و از مساس نمودن آن سرخ
برآمده است غروب نمیکند بلکه بغسل کردن در دریای محیط فرو میرود و کرن از کمال
خوبی و نورانی تو گفتی زنده است مردم او را زنده خیال کرده نزدیک بوی
رسیده از مهابتی که دارد میگریزند اگرچه کرن مانند آتش برافروخته بود اما ارجن با
که حکم ابر و باران داشت آتش او را فرونشاند و آنکه پانڈوان و پانچالان را
بسلاحهای خود محنت عظیم رسانیده اطراف را بهجوم تیرباران فرو گرفت و در
عطای سائلان هرگز نه بر زبان کش نرفته بود و هر چه داشت همه برای برهمنان
داشت و جان را نیز از برهمنان دریغ نداشت و نمیداشت ارجن او را با پسرش مسافر
راه فنا ساخت و او بسرگ رفت آن کرن که پسران تو با امید و اعتقاد و
طرح دشمنی با پانڈوان انداختند امید زندگانی و راحت پسران ترا با خود
بسرگ همراه برد سنجی میگوید که وقتی که کرن سفر کرد دریاها از رفتن باز ایستاد
و آفتاب عالمتاب نیز غروب کرد و دیگر ستارها که آنرا بلفظ گره تعبیر میکنند همه
روشن گشتند و از آسمان و زمین صدای غریب برآمد بادهای مهیب وزید
و اطراف را فرو گرفت و دریاهای بزرگ در جوش و خروش آمده طغیان کرد
و کوهها پاره شدند و هر جانداری بود همه را محنت رسید و مشتری بر منزل
چهارم که آنرا روهنی میگویند آمده و اطراف هوا از تاریکی در نظر نمی آمد
و زمین در لرزه درآمد و ستارها شعله آسا بر زمین افتادند و جانداران
که شبها میگردند و طعمه آنها خون و گوشت ست خوشحال گشتند و چون
سر کرن را ارجن به تیر جدا ساخت هر جانداری که در هوا و بر زمین بود

بهای های فریاد ها کرد و ارجن بعد کشتن کرن در نظر حاضران بشکوه و زینت
تمام نموده و سری کرشن و ارجن بر یک ارابه جولان کنان بی محابا در میدان
می گشتند و از کمال خوشحالی بجهت مسرور ساختن راجه جدهشتر سنکههای مهابلی
خود را بنواختند چنانکه از صدای آن زمین و زمان و سرگ بلرزید و از هیبت
آن آواز کوروان و تمام لشکر ایشان بترسیدند و درجودهن و شل را گذاشته
بگریختند و مردم معرکه گرد ارجن و سری کرشن جمع آمده زبان به تحسین و آفرین
ایشان کشادند و تیرهای کرن که در بدن ایشان جا کرده بود دوستان خویشان
آنرا بدر آوردند و با خردان و بزرگان فراخور حالت و مقدار یک یک ملاقات نمودند
و مدح گویان رو بمنزلها نهادند سنجی با دهرتراشت گفت که چون از کشته شدن کرن
مردمان لشکرت قرار به فرار داده بهیچ وجه بقول درجودهن برنگشتند راجه
درجودهن دریافت که مردم همه بجانب منزلها می شتابند و شل نیز به همین رای
زد بالضرورت راجه نیز عنان عزیمت بجانب منزل تافت و سکنی نیز با هزاران
مبارزان لشکر کاندهار و کرپاچارج نیز با فوج فیلان و اسوتهامان و دیگر لشکر
با بقیة السیف سنسپتکان روان شدند و راجه با دل شکسته و خاطر خسته
بجانب منزل میرفت و شل نیز علم ارابه بر پای داده روان شد و دیگر مردمان
لشکر کوروان نیز ترسان گشته گریان روان گشتند و جمعی کوروان از کارزار بریده از هیبت
ارجن و کرن با یکدیگر مباحثه نموده بهر طرفی میرفتند و میگریختند و از آن همه
مبارزان که هزاران هزار بودند هیچکس را تاب و طاقت کارزار ارجن نبود
و کوروان تمام از کشته شدن کرن از سلطنت و زندگانی و زنان و اموال و
اسباب امید قطع کردند و درجودهن مصیبت زده آنها را بمنت تمام بجانب دیره
آورد و همه بهر ملالت و محنت که بوده آمده بمنزلها رسیدند سنجی با دهرتراشت گفت
بعد از آنکه ارجن کرن را بکشت سری کرشن ارجن را در کنار گرفت و از خوشحالی
باوی گفت که تو مانند اندر که با بجر برتراسر را کشته بود بقوت بازوی خود به تیرهای

بجز مثال کرن را کشتی این گلبانگ تو در خلائق خواهد ماند اکنون این واقعه را
که جدهشتر سالها آرزوی وقوع آن میکرد بسمع او برسان و خود را از ادای
این قرض فارغ ساز که جدهشتر هنگام مقابل شدن تو با کرن در معرکه حاضر
آمده از دست کرن زخمی شده و تاب نیاورده بمنزل رفته بود ارجن
قبول کرده سری کرشن اراده اش را بگردانیده رو با دهشت دمن و جدهامن و نکل
و سهدیو و بهیم و ساتک گفت که باور دارم که ارجن نوید کشتن کرن را بسمع راجه
جدهشتر برسانند شما همه باتفاق در برابر غنیم بایستید و چون ایشان بعهد
اطاعت نموده بایستادند سری کرشن اراده ارجن را رانده بمنزل برد راجه جدهشتر
را تکیه نموده یافتند و هر دو از روی خوشحالی در پای راجه افتادند و راجه از
خوشحالی ایشان کشته شدن کرن را فهمیده برخاست و سری کرشن و ارجن را
در کنار گرفت و سری کرشن قصه کشتن ارجن کرن را بیان کرده بعد از آن تبسم کنان
دو دست ادب بهم آورده با جدهشتر گفت ای راجه درین کارزار که چندین
بهادران نامدار و راجهای عالی مقدار هلاک گشتند قوت طالع را تماشا کن
که تو با همه برادران بسلامت مانده اکنون آنچه از خواهش باقی مانده
باشد آن نیز باید گفت طالع ما یاوری کرد که کرن را که در مجلس قمار ا
باختن دروپدی خنده میکرد بقتل رسانیدیم اکنون خاک خون او را
میخورد و بدنش به تیرهای الماس کردار شگافته گشته بر خاک هلاک افتاده است
سنجی با دهرتراشت گفت که جدهشتر سخن سری کرشن را شنیده گفت که بلی
بخت ما یاوری کرد و گفت که هرگاه تو مهیل رائی ارجن کنی چه عجب اگر ارجن
کار دیوتها کند پس دیگر باره جدهشتر دست سری کرشن را گرفته او را با ارجن
خطاب نموده گفت که نارد با من گفته و بیاس نیز گفته است که این هر دو رکهیشر
بزرگ یعنی شما و سری کرشن نر و نارایین اند و بجهت محافظت دهرم درین دنیا
جلوه کرده اند از مرحمت شما ای سری کرشن ارجن همیشه بر دشمنان ظفرمند گشته

وازان باز که تو مهل رانی ارجن قبول نموده ما همیشه ظفر و نصرت رشید این
زیون هیچکس نگشته ایم جدهشتر این سخن گفته بود راجه خود که به پاسبانان ...
سیاه بسته بودند سوار شده بدیدن کرن که در معرکه کارزار با پسرش کشته افتاده بود
آمد و کرن را با پسرش بحالتی که بدنهای ایشان زخمهای ارجن شگافته شگافته
شده بود دیده زبان بتعریف سری کرشن و ارجن کشاده گفت تدبیر سری کرشن ... تو
من با برادران خود را صاحب روی زمین خیال کردم که تو مدتها ... ناکامی
ناکرده و امی ... در جنگ ... بال اندوز کرن را کشته یافته از حیات و سلطنت خود
نا امید شده بنهایت تو کامیاب گشتیم و طالع ما یاوری کرد و بخت ما یاری نمود که
که شما بر دشمنان ظفر یافتید و دشمن را کشتند جدهشتر ازین قسم سخنان الفت آمیز
را تعریف بسیاری کرد سنجی با دهرتراشت گفت که چون راجه جدهشتر کرن و پسرش
را کشته شده دید خود را در عالم دوباره متولد یافت و بهیم دوشت دمن و شکهندی
و نکل و سهدیو و ساتک که بزرگترین جادوان است و مردم پانچال و سری ...
مردم پاندوان مبارکباد و تهنیت راجه جدهشتر کردند و افزایش ... بسیار
سری کرشن و ارجن نموده ... گذاشته ...
راجه از بدسگالی تو این نوع فنا و هلاکت مردم رو نموده که از مهل ...
خلق بر خاست اکنون اندیشه مند شدن و غصه خوردن سودی ندارد ...
راجه جنمیجه بیکو ... که دهرتراشت از شنیدن این واقعه بتفصیل بر حالی ...
خود بیهوش شده بیفتاد و گاندهاری زن دهرتراشت ...
بمقتضای علمی که بوقوع این واقعه داشت بمجرد شنیدن این حال ...
روی داد و بعد ازان بدر و سنجی راجه دهرتراشت را در کنار گرفتند ...
او پرداختند و همین نوع زنان کوروان گاندهاری را دلداری داده ...
بر صبری نمودند و راجه دهرتراشت از تسلی دادن بدر و سنجی رضا بقضا
داده از جزع تمام نمودن خاموش گشت بیسم پاین میگوید که هرکس این قصه

کارزار ارجن و کرن را که حکم مجلس جگ دارد بخواند و با توجه تمام بشنود او
آنچه نتیجه جگ خوب بوده باشد بیابد و جگ در بزرگی مثل بشن است که فنا
ندارد و در این سخن را باد و آتش و ماه و آفتاب عالمتاب فرموده است پس
باید که این قصه را از روی اعتقاد بشنوند تا هر چه مراد خاطر است بیابند
و چون این قصه در معنی مشتمل است بر توصیف بشن از خواندن و شنیدن
این قصه مراد بسیار حاصل شود چنانچه از نتایج سپاس و ستایش آفریدگار
مرادها حاصل گردد فقط

غلطنامهٔ مهابهارت فارسی) پرب هشتم

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
١	١٣	دوازی	دروازی	״	١٩	بهادمان	بهادران
٣	٢٣	واقعه	واقع	״	٢٣	دو	ده
٦	٩	باشه	باز	״	١٨	میدان نهرد و کارزار	میدان نبرد و کارزار
״	٢١ و ٢٢	اندیک	آندهک				
٩	٧	سیحی	سنجخنی	١٩	٤	برسرما	برسرما
״	״	دستها	دوشها				
״	״	چشمان در رفتار و آرایش مانند	جسم در رفتار و آرایش مانند جسم	״	٧	برجایگاه دارند	برجاگاه درازند
		چشم در رفتار و آواز گاو بود	در رفتار و آواز شیر نر بود	١٢	١٣	بندوان نند بر ساتک	بندوان بند بر ساتک
״	١٠	زندگانی میکنند	ترک زندگانی مینمایند	״	״	مقابل بل	مقابل
				״	٤	تند	شد
١١	٥	اولیست	اوّلی ست	״	١٤	سیصد	سهصد
״	١٧	همه	یا همه	״	١٧	چون این پسرزاده	چون عُسرت کرپا این
״	١٨	وغیره	وغیر			تو آن فوج را هلاک	این پسرزاده تو در آن فوج
١٣	٧	درباب صلح	که درباب صلح			ساخت	را هلاک ساخت
١٤	١	وشعلهٔ تیر	تنه‌های تیر موجب شرح در صفحه ٩ سطر ١	״	١٦	شبیه تیرها	تنه تیرها
١٥	١٥	از پیش خود	در پیش خود	٢٧	١٩	دانندهٔ ماه	مانند ماه
״	١٧	پاندوان	پانڈوان	״	٧	برشال	وبرشال
״	١٤	وگا دو جواهر	[illegible]	٢٣	٨	نمی تواند نمود	نمی تواند بود
١٧	١٠	لنهورت	بصورت	״	١٢	سسکال	سن ششتکان
״	١٢	ماران و تدل گوال	قوم ناراین و قوم گوپال	٢٨	٦	شبیه تیرها فوج سن	تنه تیرها فوج سن
״	١٥	در عقب گرته پاروشل	در عقب گرت پارشایه			سنگان	ستپان
״	״	ولایت بدر	ولایت مدر	״	٢٢	سینه تیر فرو پوشیده	تنه تیر فرو پوشیده بر
״	״	سکهن	سنکهین			فوج سسکان	فوج سن ستیکان

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
″	۸	شیبہ تیر	تنۂ تیر
۲۹	۳	حکم سدی	حکم سدی - سد مبنی بازداشت و کوہ میان دو موضع [illegible] صراح -
″	۱۴	سن سکان چطرح بازی انداختہ اند می توانست دید	باشن ستپکان چطرح بازی انداختہ نمی توانستند دید -
۳۰	۹	جوبہ کہ برگردن اسپان ارابہ می باشد	جوۂ کہ برگردن اسپان ارابہ می باشد
″	۱۷	شیبہ تیر	تنۂ تیر
″	۴	و تیرہای الماس کردار از خود و جوشن ہا از بدن جدا انداختہ اند	بہ تیرہای الماس کردار خود جوشن ہا از بدن جدا انداختند
″	۶	و او نیز بہ بی ہمتی	او نیز بہ بے ہمیے
۳۱	۱۴	و اسو ستھاما ان یک تیر بروے زد	بر اسو ستھاما یک تیر زد
″	۱۶	بہ کمان او را گرفت	نہ کمان او را برید و اسو ستھاما اسپان دیگر در رتھ لبستہ کمان دیگر گرفتہ او را در زیر تیرہا نیز گرفت
″	۱۹	ہشتم حصہ	ہشتم حصہ از ہشتم حصہ

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
″	۲۱	تیرباران کردہ	تیرباران
″	۲۲	ماندی تیر باد تا شیر را انداختہ یا تیرہاے	و باندیہ تیر باد تا شیر را انداختہ تیرہاے
″	۲۳	برآمد	برآورد
۳۲	۶	کہ بجواہر مرصع	بر تاج کہ بجواہر مرصع
″	۸	پنج تیر بر خبر طوم و چہار تیر برپاے	پنج تیر بر خرطوم و چہار پاے -
″	۹	بازو و سر او از تن جدا ساخت . . .	دو بازو و سر او از تن جدا ساخت و جوشن شش کسانیکہ در لپس او محافظت میکردند بکشت -
″	۱۲	بشن	بشن را
۳۳	۱	برکان	بھنڈ پال
۳۴	۱	جنگ آنرا	جنگ آزما
″	۱۲	برفیلش	بر او در فیلش
″	۲۱	مکل داد بالکل کلنگ و نکھاد و بامر لنک	تیکل و بالکل و کلنگ و نکھاد و تامر لیک
۳۵	۱۴	تیر بابرد بزد او ہفتاد و سہ تیر سینہ و ہا زدے سہدیو را	ہفتاد تیر برد بزد و سہ تیر بھیلیان او را زخمی ساخت و دو تا سن ہفتاد و سہ تیر سینہ و ہر دو بازوے سہدیو را

صفحه	سطر	غلط	تصحیح
،،	۲۰	برچه برچه کرده	برچه برچه کرده لبسیار تیر باید ودشاسن هر یک تیر را لبسه تیر بریده
،،	۲۱	ازپی آن بیک تیر	ازپی آن سهدیو را زخمی کرده به نه تیر
۳۶	۱۳	سه تیر	سی تیر
،،	۱۴	ا ـ	او
،،	۱۰	سیصد	سی صد
،،	۹	مانند ابرهائیکه بادرامردو شنید	مانند ابرهائیکه باد از دو شنید سهدیو تیرهای کرن را تیرهای خود برید بعد ازان برآسمان از هجوم تیرهای کرن ـ
[illegible]	۶	بعد ازان	بعد ازان کرن
،،	۲۱	ازاهاے	ازاهای
،،	۶	میدید	میدیدم
۴۸	۵	سلاخهاے	سلاخها
،،	۱۵	شصت تیر	هفت تیر
۴۹	۲	از خشم بزیر آمده	از خشم بزبر آمده
،،	۱۱	مراجبر	مراخبر
،،	۱۷	دو تیر	نه تیر
،،	۹و۱۰	هفت تیر بر جبر سین و سه تیر بر سق سین و شصت	بر شوتهمرته هفت تیر و بر شت سین سه تیر و

صفحه	سطر	غلط	صحیح
		تیر بر هر یک، از سر تا د چندر دیو و صد تیر بر تیر بر ما ـ	بر شتر نگی بیست تیر و بر چندر سین هشتاد تیر و بر شتر دیو صد تیر و بر شرت سین سه تیر و بر متر برما نه تیر و بر شتر ما هشتاد تیر
،،	۱۲و۱۳	بیک تیر سر از تن چتر سین پسر لبسرت جدا کرده چند دیو را بقتل رسانیده و پنج پنج تیر بر هر کدام از انها که مذکور شدند زد ـ	شتر نجی را به تیر کشته سر شوشرت را از تن جدا کرده چند دیو را بقتل رسانید بهمین طریق دیگر مهار تهیا نرا پنج پنج تیر زد ـ
،،	۱۲	ست سین	شرت سین ـ
،،	۱۷	سوتر بازو دس سکان	سشتر بازو دشن شتکان
،،	۲۱	سه تیر بر جد هشتر	نه تیر بر جد هشتر
۴۵	۱	بغلطانید	بغلطانید بهیم چند خود را یاد کرده با جد هشتر گفت که این پس از دست تو کشته نخواهد شد جد هشتر این سخن شنیده از انجا بگذشت ـ

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۴۵	۱۱	برسرسانک	برسرِ شاتوکی	۵۰	۵ و ۶	چنانکه درشب برآتش	چنانکه درخت برآتش
״	۱۴	محافظت کرن	محافظتِ سُکهیِن	״	۲۲	بکند	بکنید
۴۶	۳ و ۴	برشش تیرکمان و پهلبان	بهفت تیرکمان و علم	״	۲۳	خواهند	خواهید
		و اسپان و چترش را	و مهلبان و اسپان را	۵۱	۸	ای صاحب ولایت پدرش	ای صاحب برو لایت
		بریده وکشته انداخته	بریده وکشته انداخته			وفوج دشمنان	اندرز و ترس دهندهٔ
			بیک تیر چترش انداخت				فوج دشمنان
״	۴ و ۵	تیر هفتم راکه جان ربا بود	و تیر نهم راکه جان ربا	״	۱۵	وکرپ ه لود کرت بیا	وکرپ و تود کرت بزا
		بقصد در خود جبن انداخت	بود بقصد در وجود من	۵۱	۱۵	ومن همین نه مردایم	ومن وتمام فوج من همین
		سوستهامان آنرا نیز	انداخت اسوستهامان				نه مردیم۔
		در هوا هفت پاره کرده	انرا هشت پاره کرده	۵۲	۲	که باوخود	که باخود
״	۹ و ۱۰	دو دفعه سه تیر برارجن زده	سه تیر برارجن زده از	״	۷	نسبت	سبب
		از پی آن هشت تیر بر	پی آن بیست تیر بر بکرشن	״	۱۰	همه وقت	اگر همه وقت
		بکرشن وارجن	و باز متواتر به تیرها ارجن	۵۳	۳	تا دروتیراندازان	تا دردرتیراندازان
			رازخمی ساخت۔			چنان	چنانم۔
״	۱۱	صدتیر	یک صد و نود تیر	״	۷	شودررا	شودررا
״	״	جدهامن	جدقفا منیه	״	۲۱	مدرسینی	ندرهستی
۴۷	۱۳	سهدرا	سُبهدرا	۵۵	۳	پسران برکارسر	پسران تارکاسر
۴۸	۹ و ۱۰	و باخودگفت که او	وآن کرن راکه او	״	۹	مزیب بود	مرتّب بود
״	۱۰	هزار دست	هزار دست ست	۵۶	۱	بےسامانی احوال	بےعقلی
״	۱۳	گذرانید واو را دیدند	گذرانیدید واو را دیدید	״	۱۰	هرسه حاکم	و هرسه حاکم
۴۹	۱۷	ولستی	لبشتو کرما	۵۸	۱۰	آنرا بشن	اکثر بشن
״	۲۰	پرسرام	پرشرام	۶۴	۸	ازهیچکس مدان	ازهیچ کس کم مدان

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
٦٥	١٠	دلاسای کرد مکن	دلاسای او مکن	″	١٧	ای شل من ترا مانند مردم	ای شل من مانند تو مردم
٦٦	١٥	برولیش	رو لبش			بشمار	بیشمار
٦٧	١٠	بشیه تیر	تنه تیر	″	٩ و ٢٣	سلقان	بلقان
٦٩	٨	راجها	راجها	″	″	از خصائتهای که	از خصائتهای ایشان آنکه
″	٩	وغیر	وغیره	″	١٠	بسر بیرمی آیند	بسر خود بیرمی آیند
″	٢٢	سانک	سانکی	″	٢٢	انختر ها	انتشر ها یعنی خنجر
″	″	مرا آرام ولاده است	مرا ایذ آرام داده است	٨٥	٢٠	سلقان	بلقان
″	١٩	اندر که محافظت	اندرست که محافظت	″	١٢	شبندهٔ	شنیده
٧٠	٣	دکوروان راهه	اوهه کوروان را	″	٦	اکسی که بر دو هستان جگر	کسیکه راجه راجگ
″	٥	بیراته	براسٹ			بکناند	بکناند
″	٢٠	ضددلو	صددره	″	١٦	مردم ولایت دکن	یعنی
٧٣	٤	سلقان	بلقان - در ترکی و راکو بندد در هندی ستو	″	″	مانند طائفه سوو دانند	مانند طائفه شتو دانند و خورنده ما بیاشند مردم دکن مشتاق دهر شند
٧٦	١٨	نراغ	زاغ				
٧٧	٣	می نماید	می نمایم	″	٢٣	نیم کار و مجه	کمشاران دستیه
″	٥	این صد	که این صد	٨٦	٣	جم و بتوران	جم و پترزان
″	٦	بالا دیگوئید	میداند باو بگوئید	″	٦	برن بادتبان	برن بادیوتا ها
″	١٣	بجاطران	بجافران	″	٩	سالو	شالو
″	١٤	سبیها	تبسم ها	″	١٠	درر نک کوئی	بشم بوده انداز خوچه
٨٠	١٨	شبه تیرها	تنه تیرها	″	٨	کاموج وسک	کانبوج وخشک
″	٢٠	شبهای	تنه های	″	٧-١٢	و دیگر و واسپ در شکوه و تاثیر قوت برجا دانند بود	رتهوا رجن راجهان اگن تنها می کشید
٨١	١٥	خوشحال	خوشحالم				

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
〃	۱۹	گبده	گنبذه		.	.	آنها را زخمی ساخته
〃	۱۲	می آید	سے زند	〃	۲۳	شش بهار	سه صد بهادر
〃	۲۳	س سکان	شش شپکان	۹۶	۱۱	انفرب	ازقرب
۹۴	۱	گفت که	گفت که ای شلیته توازین	۱۰۴	۱۶	کارزاه	کارزار
.	.	.	را از سن شپکان محمود	〃	۱۳	شبهاے تیر	تنه هاے تیر
.	.	.	ببین چنانکه آفتاب را بر	〃	۱۴ و ۱۵	پنجاه کس را از ان	پنجاه کس را از ان فوج
.	.	.	پوشیده شود ای شلیته			فوج پسران تو	پسران تو مع پانزده
.	.	.	ازین همچنین کشنده است که در	-	.	.	پسران تو۔
.	.	.	دریای هم نبردان غرق است	.	.	.	
.	.	.	شلیته گفت که۔	۱۰۶	۱	شبهاے	تنه هاے
〃	۶	فکرے دیگر درین کار کن	دیگر تماشاے بکن	۱۰۷	۴	بشبهای	به تنه هاے
〃	۱۷	محه ولیس	مشیه ویس و	۱۰۸	۲	سلاح خانه	سلح خانه۔ جای ذبح حیوانات
〃	۱۲	بنگامبانی	بنگاهبانی	۱۰۹	۴	کسده	گنبذه
۹۶	۵	بگوئی و	بگوی و	〃	۵	سرگشته	سیرگشته
۹۸	۷	سی نیر	سه تیر	〃	۱۹	لشه	به تنه
〃	۸	سایک	شتانیک	〃	۱۵	شبهای	تنه هاے
〃	۱۴	نکل سی تیر	نکل سه صد تیر و شتانیک آ	〃	۱۹	لشکراو	لشکر تو
			هفت تیر	〃	۱۴	شبه تیرها	تنهٔ تیرها
〃	۶ و ۷	کارکران سلاهای افسون	کارگران و سلاحهای افسون	〃	۹ و ۲۰	پیش پیش رفتند	پیش رفتند
		وبه تیز دستی	به تیز دستی	۱۱۴	۹	جد هشترا	جد هشتر اورا
۹۸	۲۰	یازده تیر بر سر هر کدام	سه چند تیر بر سر هر کدام از	〃	۱۱	شبه تیر	تنهٔ تیر
		ازانها	انهاده بعد از ان ننر اتیر	〃	۱۸	بیست و یک	هفت

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۱۵	۵	وزنکل وسهیلو پیش گذشته جرجودهن راتیر بسیار زدم	دازنکل وکهدیو گذشته درجبادهن راتیر بسیار زده	۱۲۸	۵ و ۶	چون بهیم وجد هشتر بر گشت	چون بهیم وجد هشتر گشته شد
〃	۱۹	وتنها بهیم از مردم بالیک دیگی و مردم مجه وبسیار دید	وتنها بهیم از مردم بایک دیگی ومردم تشنه وبسیات ودر			ویانڈوان وسربجی	وپانڈوان وسرنجی
						همه لشکر یارا در زیر تیرها	همه لشکر یارا در زیر تیرها
۱۱۷	۱۳	قرص زدن	قرص زدن			فرود گرفتند ودر گریز	فرود گرفتند ولشکر یارا
〃	۲۰	سرکه	معرکه			نهادند	بگریز نهاد
〃	۲۲	کاهوحان	کانبوجان	〃	۲۳	براند	براند براند
〃	۵ و ۶	بسیاری را از مردم	بسیاری را از مردم	۱۲۹	۱۰	هشت تیر بر نکل	بیست تیر بر نکل
		کانوج وسک یمن	کانبوج وشک دلعن	۱۳۰	۱۱	تیرها بر راه	تیرهای کهبر
		وبیک تیر بسیاری	بیک تیر	〃	۱۷	بضرب تیرهای شبنه	بضرب تنه های تیر
〃	۱۶	او بردست دمن	او شمشیرش را برید لیکن	۱۳۱	۵	سی تیر	بیست تیر
				۱۳۳	۱۳	شینه تیرها	تنه تیرها
		دوید	اورا به تیر کشتن نتوانست	〃	۱۴	زمان وقت الیشان	زبان آفت آوقت آخر النسان
		.	پس کمان را انداخته	۱۳۸	۲۱	توخیال مرا	توحال مرا
		.	بسوی دهرشت دمن	۱۳۶	۱۳	هشت ارابه پر تیر را	هشت صد ارابه پر تیر را
		.	دویده			.	که هر یکی را هشت
〃	۲۲	داد کوشش زدن	کوشش زدن وکشتن			.	گاو میکشیدند
		وکشتن درکشان دارد	درکشا کشی دارد	۱۴۱	۳	انداص	انداختی
۱۲۵	۳	شیبهای تیر	تنه های تیر	〃	〃	می نماید	می ماند
۱۲۶	۱۳	نکاشته اند	نکاسته اند	〃	۹	تابع خودسازد	تابع خود
۱۲۷	۱۷	بر سر راجه جد هشتر بانس	بر سر بهیم بانس در	۱۴۲	۴	کمان تو	کمان تو
		درودست میزند	درودست می آید	۱۴۳	۳	نسلک	منسلک
〃	۱۸	راجه را بزند	بهیم را بزند	〃	۴	ونیدانی	نمیدانی
〃	۲۳	همه کهوهنی	سنه کهوهنی	〃	۱۱	افتادراورا	افتاد اورا

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
؍؍	۱۵	ادر اوا ساخت	اورا رو اساخت	؍؍	۷	خوبد	خرد
۱۴۶	۲۰	اورلبقتل رسانی	اورا لبقتل رسانی	۱۶۶	۱۳	هزار فیل	ده هزار فیل
۱۵۳	۲ و ۵	تاحال ومی راسته. کرده	وتاحال ومی راست کرده اند	۱۶۷	۱۷	وبهیم هزار تیر انداز ان لشکر لبسرت را قرارگاه	وبهیم هزاران تیر اندازان آشنا را تعاقب نموده کرن لبسرت را قرارگاه و پناه جاے شد
۱۵۴	۱۸	وماننده کمان ودندانهایش مثل تیرهاست	زبانش چون تیغ ودندانهایش مانند کمان ودندانهایش مثل تیرهاست	۱۶۸	۱۳	هشت تیر	بیست تیر
۱۵۵	۷	هیچ از	هیچ کس از	؍؍	۱۵	شصت تیر	شصت وچهار تیر
؍؍	۱۱	کرب	کرپ یعنی کرپاچاریه	؍؍	۱۸	سی تیر	سه صد تیر
۱۵۶	۱۱	که کشتی سلاح خود	کشتی سلاح خود	۱۶۹	۱	کرن تنها آن همه پاندوان را که کارزار مینمودند دیوتا دسده وچاران هر جا نگاه میداشت	کرن تنها آن همه پاندوان را که کارزار مینمودند برجا نگاه میداشت
۱۵۹	۱۲	هرچند خوشحال شد	خوشحال شد				
۱۶۲	۲	بهیم	ارجن				
؍؍	۵	اسوستهامان باخبر	اسوتهاما باعشرت				
؍؍	۶	شکن بر سهدیو	سهدیو بر شکن	؍؍	۳	مشاهده نموده ودیوتا	مشاهده نموده دیوتا
؍؍	۷	شیبهای تیر	تنه هاے تیر	؍؍	۱۴	بانهای ارابها	بابهای ارابها
؍؍	۱۳ تا ۱۵	وانمو جابتیر لباس کرد اردو تیغ تیز لگا بیسار واسپان ارابه کرپا چارج راهلاک ساخته	وانمو جابتیر بتیغ آبدار خود کرن را زخمی ساخت بس ازان محافظان پکیچ اچارج واسپان راکشته	؍؍	۱۷	انخون	وازخون
				۱۷۱	۱	مطفر شده می آید	مظفر شده می آید
				؍؍	۱۶	بهیم	بهیم
				؍؍	۲۰	خوشحال میشویم ودهم ترسناک میگردیم	خوشحال می شوم ودهم ترسناک میگردم
؍؍	۲۱	خورد و بزرگ	خرد و بزرگ	۱۷۳	۱۸	بارجن	ارجن
۱۶۵	۱	هشت ارابه	بیست ارابه	۱۷۶	۱۶	اسپان ایشانرا بکشت	اسپان ایشان وایشان را بکشت

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
〃	١٧	جنگجویان توارسنگان	نود و جنگجویان تو ... سنگان	١٨٤	١	سر زن از تن جدا ساخت	سر او از تن جدا ساخت
〃	٢١	مانند دیو تنها	مانند سیزده مردان			درین وقت بر کهسین	پس از ان لبیار فیل
〃	٢٢	رسید	رسیده			دکرن	زر کهره کوروان از دست
١٧٦	٣	یکهزار و شش صد بهادر فیل	یکهزار و سه صد بهادر			.	سناینک لپسر نکل کشته شدند
		سوار از ملیچان	فیل سوار از ملیچهان			.	وسبانیک را لپسر کلند تیرها
١٧٧	٥	درخت کتم	درخت کنم			.	زده لپسر نکل سر از تن
〃	٢٣	وبر سب سوان و سانک کسر	و بر شرت سوم و سانیک			.	جدا ساخت درینوقت
		لبیار انداخته	کهپر لبیار انداخته			.	بر کهسین لپسر کرن
〃	٣	آنچنان سر از تن ولپسر وشست دمن را جدا ساخته	آنچنان سر از تن جدا کرد که شاخهای درخت را از تیر جدا کنند بر سین لپسر کرن بر سانک که آسمان رتهواد کشته شده بودند تیرباران کرد و از تیرها سانک کشته شد کرن از مردن لپسر خشمگین گشته بر سانک تیر انداخت آن تیر اشکهنڈی بریده سه تیر بر کرن زد و از آن علم و کمان کرن را برید کرن از شش تیر شکهنڈی را نجی ساخته سر لپسر دهر نعت دمن را جدا ساخت	١٨٥	١٥	کاچه فیل	کاچ فیل کاچ یعنی
		.				.	تارک سر دوق ...
		.				.	یعنی جانه ...
		.		١٨٦	٦	کلان دخرد	کلان و خرد
		.		〃	٨	شکیب	شکیبت
		.		〃	〃	وشهتر بید یعنی علم کمان	دهتر بید یعنی علم کمان
		.		〃	١١	آپ پچهک	سینگ
		.		〃	١٢	که هر سه را مانند ابرادت	که همه را مانند داو لاد ایرادت
		.				وسورتی نام ماده گاو	واولاد سربهی ونیغیالی
١٨٠	١٩	هفت تیر	شصت تیر	〃	١٧	وهستا لیتی	ودهیوگی
〃	٥	بران شش بهادر	بران یازده بهادر	〃	١٨	ودتیان وراجهسان	وماران فرد ماهیا برتیان
〃	١٣	بر دیگر	دبر دیگر دشمنان دوید همچنین در سطر ١٩ باید دید			وکنجشکان	ولپشاچان وراجهسان و کهکان
〃	١٨	برکرانه رانده	برکرات برانده				
〃		پسر نکل	پسر سبل	〃	٢٠	وغران طرخوار و جانداران	ومرغان گوشت خوار و جانداران

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۸۸	۵	درب کاجه فیل	وصورت کاچه فیل
〃	۹	بدندان نمودن	بدندان زناخن
〃	۱۸	آخرزمان از آخرزمان	اگر یکدامی وجه چنین
۱۸۹	۱۳ و ۱۵	شیهای	تنه های تیر
〃	۲۴	از جنبیده	از ساکن و جنبیده
〃	۲۲	خالوی	خالی
۱۹۱	۱۴	غرض	عرض
۱۹۴	۵ و ۶	ارجن نیز شبیهای تیر داد	ارجن نیز تنه های تیر داده لبیاری را داد لشکر در جوومن بکشت
〃	۸	ازانجمله برسکین	ازانجمله یک تیر علم
〃	۱۳	هشت تیر و باز دو تیر دیگر چهار دیازده تیر	هشت تیر و باز دوازده تیر دیگر چهار دیازده تیر
۱۹۵	۳	است بر اعضا زدن	دست بر اعضا زدن
〃	۲	برسری کرشن زد	برسر کرشن زد و باز از هشت تیر ارجن را واز هر تیر زخم را بر اعضای نازک زخمی کرد
۱۹۶	۱	باده تیر	باپانزده تیر
۱۹۸	۱۳ و ۱۴	دوازده تیر بر ارجن و یک تیر بر سر کرشن زد	دوازده تیر بر سر کرشن و نود و نه تیر بر ارجن زد

صفحه	سطر	غلط	صحیح
〃	۱۵ و ۱۶	شناسائی که در سوختن جاهای نرم و نازک داشت کرن را بدوخت	شناسای که در دوختن جاهای نرم و نازک داشت اعضای نازک کرن را بدوخت
〃	۱۶ و ۱۷	و نود و نه تیر مانند زخم بروی انداخت	و صد ها تیر به تیز دستی تمام بروی زد و بسیار زبان نود و هیر نشل دیو و زخم بروی انداخت
۱۹۹	۱	تیری چند	نه تیر
〃	۵	دشمن را بقاعده	دشمن را اگر بقاعده
۱۹۹	۷	مانند اندر که پیچ	مانند اندر کهنج
۲۰۰	۲	نیکوکاری کا	نیکوکاری را
〃	۱۹	در زمین فرو رفته بود	در زمین فرو رفته بود کرن آنرا بر آوردن خواسته چنان زور کرد که باوجود آنقدر سنگینی زمین تا چهار انگشت بالا بر آمد لیکن پایه ارابه و انگشت رفته
۲۰۱	۱۷	جز از غایت نیکوکاری نکردند	جز از غایت نیکوکاری نکردی
〃	۲۲	انداختند	انداختند

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۰۲	۱	آرزو داری سنجی	آرزو داری کرن			.	با ارجن گفت که
		با دهرتراشتر گفت که	سخنهای سرکشین			.	با تیسر دیوتها
		چون سری کرشن	را شنیده از شرم			.	کرن را بکشتن
		با کرن این سخن	سرزرد کرده هیچ			.	سنجی با دهرتراشترا گفت
		گفت	جواب نداد و از خشم			.	که چون سری کرشن
		.	لب ها را گزیده کمان را			.	این سخن گفت
		.	بدست گرفت	״	۲۳	ششش برداشت	ششش برداشت
		.	با ارجن بجنگ در				
		.	پیوست سرکشین				